

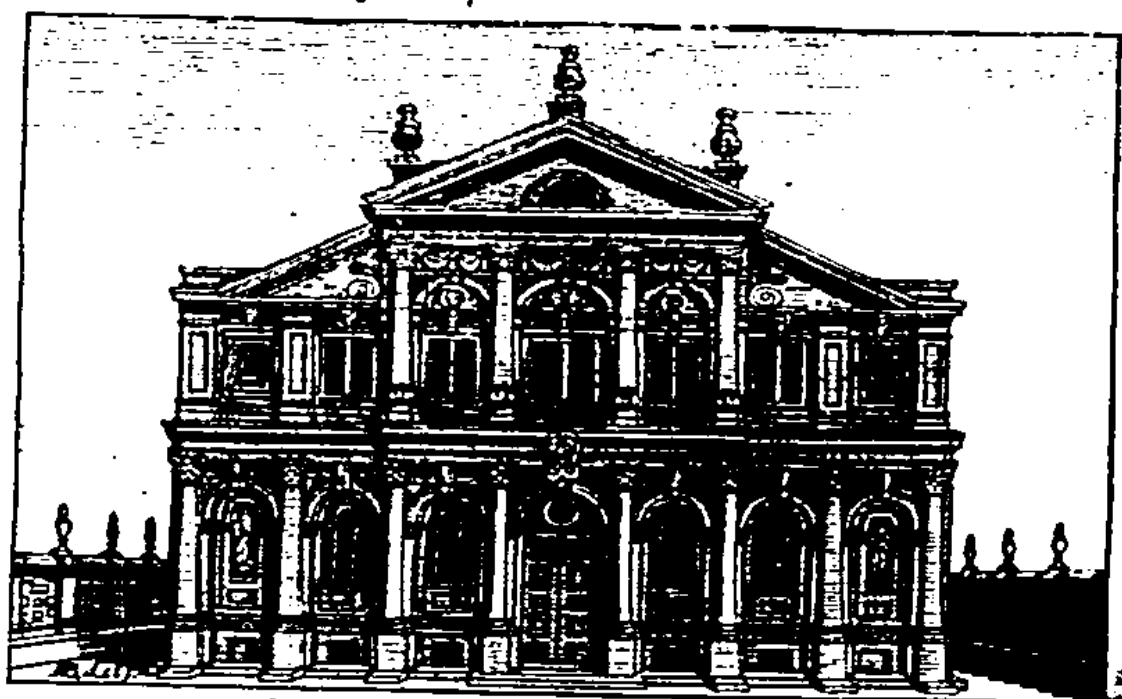
**GEOGRAPHIÆ
VETERIS
SCRIPTORES GRÆCI
MINORES.**

*Cum Interpretatione Latina, Disser-
tationibus, ac Annotationibus.*

VOL. I.

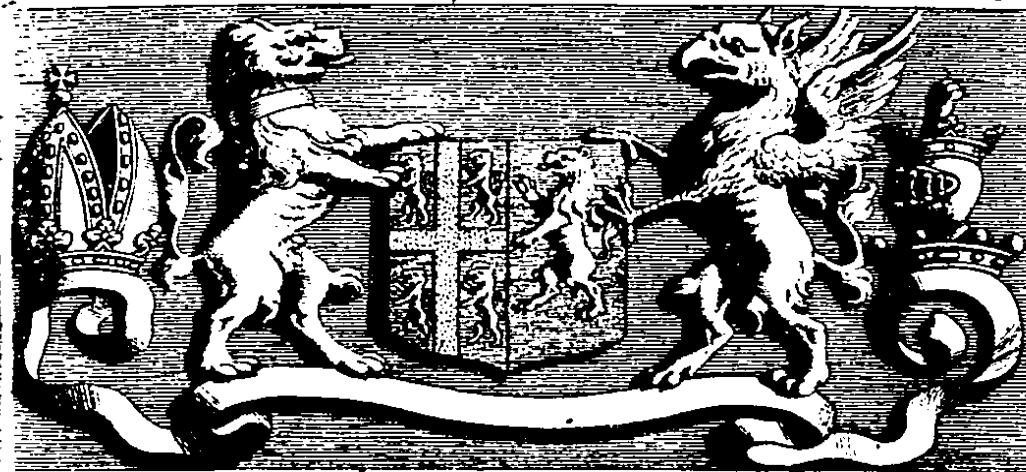

**OXONIÆ,
E THEATRO Sheldoniano. MDCXCVIII.**

M. Bure, d. et. sculp.

REVERENDO ADMODUM
IN CHRISTO PATRI,
AC
HONORATISSIMO DOMINO,
D. NATHANAELI,
DUNELMENSIS EPISCOPO,
ET
BARONI CREWE De STENE.

HAUD sane fuit (amplissime Præ-
ful) cur dubitarem, cui hoc
quicquid est operis dicari oport-
eret: cum Tibi (quod tristi adeo fatali-
que literis tempestate lætum in primis
accidit) non una de causa offerri debeat.

★

Auctores

Auctores si respicis, qui oris omnibus
maritimis perlustratis sui monumenta
literis mandarunt; illi merito sibi viden-
tur Tui vindicare patrocinium, qui anti-
quo illo Antistitum Dunelmensium jure
Thalassarchæ titulo gaudes & honore.
Sperantque futurum, ut, post tabulas vo-
tivas potenti Maris domino suspensas,
non sit quod ullam deinceps metuant in-
juriam; sed Tui favoris aura freti, ea-
dem felicitate ora hominum pervoli-
tent, qua maria omnia circumvecti fu-
erunt. Nec plane indigni sunt qui ad
Te, natalium splendore, animique &
loci celsitudine conspicuum, se recipi-
ant; si quidem is, qui agmen eorum du-
cit, Regia (ut fertur) Majestate in illo
decoratus fuerit imperio, quod Romano
olim ambiguum fecit victoriæ palmam.
Mei autem si inpræsentiarum ratio ha-
beatur, non deerat profecto quod &
me ad hoc quaecunque nuncupationis
officium valde impulerit. A multis qui-
dem annis vehementi flagravi deside-
rio publice testificandi, quantum SKIR-

LOVIO

LOVIO magno Tui antecessori acceptum
debeo: cujus in me beneficiorum ea
est magnitudo, ut iniquus prorsus sim
si non illa perenni cultu recognoscam;
ingratus, si non omni loco & tempore
præclara ejus in mea studiola merita
prædicem. Ecquando autem magis op-
portune, quam cum de opere cura mea
utcunque perpolito tecum agere ne-
cessè habeam? Aut cujus potius in si-
num grati memorisque animi testimo-
nium deponerem, quam illius, cui da-
tum est eandem implere sedem, ea-
demque premere vestigia? Accedit,
quod verebar ne in literis humanio-
ribus inaniter operam collocasse viderer,
si in iis aliquamdiu versatus, Illum li-
teratorum parentem, Te eorundem
factorem optimum non suspicerem &
venerarer. Hæ mihi causæ, cur ex um-
bra & secessu (pietatis obsequio potius
quam cultus elegantia spectandus) in
lucem conspectumque Tuum prodie-
rim: quas si, pro Tua illa admirabili
humanitate, benignus audies, tum vero
mihi

mihi & ipse plurimum gratulabor, quod salutem & incolumitatem Scriptoribus istis adferre licuerit, qui è rei literariæ naufragio quasi emerferunt: quodque simul obiata mihi fuerit occasio palam omnibus testandi, Patronum mihi contigisse literis instaurandis natum, illi vero Successorem instauratis tuendis augendisque unice comparatum.

Amplitudinis Tuæ

Cultor devotissimus

Jo. HUDSON.

LECTORI S.

EN tibi, Lector, particulam operis istius, quod nonnulli, in veteri Geographia exercitatissimi, jam pridem polliciti sunt: negotiis tamen aliis vel fato præpediti, voti nos compotes non fecerunt. Utinam aut illi fidem liberaissent, ut majori cum fructu & voluptate rarissima hæc antiquitatis monumenta perlegeres: aut mihi quoquo modo licuisset schedas eorum oculis usurpasse, ut minori saltem cum tædio processisset hæc, quam suscepi, Geographorum Græcorum editio. Verum cum ita factum sit, ut illi, qui ad hoc ingenio valebant & eruditione, promissis non steterint; nec ipse auctoritate summorum virorum, quos literis interpellavi, nancisci potuerim Holstenii lucubrationes, aut Is. Vossii commentarium, quo Hannonem & Scylacem fertur illustrasse: reliquum erat, ut sine illo apparatu, iis solum (quæ ad manum fuere) præsidii instructus, Sparta huic ornandæ memet accingerem.

Amicis ideo in consilium adhibitis, scriniisque meis excussis, optimum duxi (postquam opus in tria volumina partiti decreveram) Græcorum auctores præcipuos in hoc primum conjicere. Quod quidem, publice fide semel obstricta, prout ferebant ingenio vires, prelo paravi & commisi: loco Auctorum cuique tributo pro ætatis ratione, qua ipsum floruisse credidi; donec clarior mihi lux affluerat ex Dissertationibus plane luculentis, quas mecum communicare dignatus est summus ille rei Chronologicæ arbiter, Henricus Dodwellus. Jam vero, peractio laboris improbi tædio, cum in eo sit volumen hoc ut edatur, quæ mihi dicenda supersunt (prolixius enim præfandi onere me levavit egregius Dissertator) paucis accipe.

I. Hannonem,

PRÆFATIO.

I. *Hannonem*, quem tibi primo offerimus, luci vindicavit Sigismundus Gelenius, Basileæ, anno MDXXXIII. sed quibus è latebris, illo tacente, nobis non datum est cognoscere. Latinam ejus versionem & Annotationum Specimen aliquot post annis adornavit Conradus Gesnerus, & in lucem exire jussit cum Joannis Leonis Africa. Hæc tandem omnia ad prelum revocavit Abr. Berkelius, Lugd. Batavorum, anno MDCLXXIV. mantissæ loco additis Borcharti animadversionibus, ex secunda parte Geographiæ sacræ transcriptis.

II. *Scylacem* debemus curæ & industriæ Davidis Hæschelii, qui Scriptores bene multos è Codd. Bibliotheca Palatinæ & Cl. Hervuorti cum notulis suis edidit Augustæ Vindelicorum, anno MDC. Interpretatum, & castigationibus doctissimis illustratum dedit J. Vossius, Amstelod. anno MDCCXXXIX. cum juvenis admodum esset, sed provectioris ætatis judicium nactus. Ultimus omnium Cl. Gronovius, optime de Græcia meritis ac porro meriturus, Scylaci manum admovit, & plurimis in locis pulchre emaculatum publico impertivit, Lugd. Bat. anno MDCLXXXVII.

III. *Agatharchidem* descriptum habes ex Photii Bibliotheca, cum Rhodomanni interpretatione: quod Excerpta illius longe auctiora fuerint apud Photium, quam in Editione principe H. Stephani, Parisiis, anno MDLVII. aut in altera ejusdem, Parisiis, anno MDLXXXIV. aut in Oxoniensi illa, quam accuravit, & versione fideli & eleganti donavit Brettus nostras, anno MDLXXXVII.

IV. *Arriani Periplum Ponti Euxini*, & alterum *Maris Erythræi* eidem vulgo adscriptum, Gelenio prius laudato una cum *Hannone* acceptum ferebat orbis eruditus. Utrumque recudi fecit Guil. Stuckius, Lugduni, anno MDLXXVI. cum interpretatione & immani Commentariorum mole. Novissime autem Nic. Blancardus Amstelod. anno MDCLXXXIII. sine nova aliqua accessione, nisi quod Stuckii versionem paulo negligentiore aliquot locis recognoverit.

V. *Periplo maris Erythræi* ob argumenti similitudinem

PRÆFATIO.

nem subjunxi *Nearchi* paraplum ex *Arriani* Indicis desumptum, & ope Codicis MS. Bodleiani sæpiusculum emendatum. Potuimus etiam, si id nostri fuisset instituti, variantes lectiones ad reliqua *Arriani* delibasse; quæ obscura multa luce perfunderent, & maculas non paucas tollerent inveteratas.

VI. *Marcianum Heracleotam* tibi damus ab Hæschelio, una cum *Scylace* & aliis quibusdam publici juris factum: cæteris tamen hac in re infeliciorem, quod ante me neminem vindicem invenerit aut interpretem. Utinam ne non tam queratur de fæda barbariei tempestate, quæ tot illi inflixit vulnera; quam de ejus imperitia, qui medicinam facere, Latioque illum donare aggressus est. Sane iteratam optime commoverit editionem, cum præter duos libros priores (quibus *Ptolemæi* vestigiis pressus insistit) complectatur *Epitomen Artemiadori Ephesii* & *Menippi Pergameni*. quam ob causam Fragmenta eorundem ex variis auctoribus, qua potui fide & diligentia, excerpsti, & adjicienda curavi.

VII. *Anonymi periplum Ponti Euxini* postremum tibi sistimus: quem ex Bibliotheca *Salmassii* cum Annotationibus publicavit, & *Scylaci* adjunxit J. Vossius; uti & post eum in nuperâ *Scylacis* editione Cl. Gronovius. Quælis autem fuerit, ex præfationibus eorundem in calcem libri rejecisti, satis dignoscitur.

Dum universa hæc in fasciculum congeffi, in primis curæ mihi fuit Textum cujusque (qui è prelo sæpius prodisset) ad exemplar emendatissimum exprimere: ita tamen ut aliquando lectionem eliminatam reducerem, & male affectæ loco meliorem reponerem; reliquarum editionum varietates, ibidem & alibi passim occurrentes, subinde indigitans. Interea temporis, Hæschelii, Vossii, Borcharti, Palmerii, Gronovii Annotationes prolixiores in unum corpus collegi: stricturis breviusculis ad manum cujuslibet paginæ partem subjectis. Hisce vero adspersimus notas Gesneri, Stuckii, Blancardi selectas, ac quicquid insuper ad cultum & lucem auctorum aut ob-

servari

P R Æ F A T I O.

servavi ipse, aut ab aliis observatum esse inter legendum deprehendi. Hanc tamen mihi potestatem (Musis Gratiisque haud improbantibus) permissam esse credidi, ut si quod gravius & acerbius dictum viris doctis exciderit, id statim liceret molliori verbo lenire, aut falce demum rescicare. Neque id mihi dissimulandum, quod Vossii observationes quasdam ad Anonymi periplum (qui pleraque hausit ex Ptolemæo Marciani, ceu potius Scymni Chii) consulto hic prætermiserim, & proximo volumini (ubi locum habituri sint commodiorem) reservaverim. Denique ut literarum studiosos cumulatius adhuc demerear, Indicibus in eorum usum confectis, brevique Omissorum & Corrigendorum appendice opus claudō. Te, Lector, ulterius non morabor, nisi tantisper dum rogavero, ut mihi indicium opusculi alicujus Geographici facere non graveris, si quod alicubi forte in Bibliothecis ævædorum latere noveris. Vale.

HEN-

HENRICI DODWELLI

DE

GEOGRAPHORUM,

QUOS

Primum hoc Volumen continet,

ÆTATE & SCRIPTIS

DISSERTATIONES.

HENRICUS DODWELLUS
EDITOR I S. P.

Compertum habes (V. C.) quàm sim vel uni oneri ferundo impar. Et tamen, ecce, nova onera accumulatas, ne quidem pensis pristinis ad finem perductis. Nondum absolvi quæ in tuum meditatus sum Thucydidem, & jam vocas ad Geographos. Facit nimirum tua illa in me benevolentia, ut, cætera æquillimus, sis tamen virium mearum arbiter parum æquus. Vides inde quàm sim in rogatis tuis implendis tibi facilis, mihi autem ipsi durus. Non possum equidem tuæ vel Amicitiae quidpiam facile negare. Et tamen habes præterea (quæ tecum faciunt hac in causa) alias quoque valentissimas apud me rationes: Rei nimirum Literariæ publicæ studium, & benevolentissimæ in me Academiæ. Utinam his etiam aliquatenus inservire nostra possent! Hæc ut assequar, ne quidem spem omnem prorsus adimunt tantillæ meæ vires. Minuunt illæ quidem eam spem quæ ab homine pendet; eò tamen magis illum augment confirmantque quæ in Deo reponitur. Nos enim Deum colimus, qui humilibus dat gratiam, & potentiam suam maximam elucere facit in instrumentis omnium contemtilimis. Hac lege, cum Apostolo, mea infirmitate etiam gloriabor, dum faciet illa ad Dei gloriam. Vale.

DISSERT. I.
De ætate Peripli Hannonis.

De ætate Peripli Hannonis.

DIS-

De ætate Peripli Scylacis.

De ante scripti Agatharchidis de Rubro Mari.

DÍS-

SUMMA DISSERTATIONUM.

DISSERT. IV.

De ætate & auctore Peripli Maris Erythræi.

§. I. *Salmasius* ipse, in hac causa, dubius. §. II. *Trajano junior* erat hujus Scripti Auctor. §. III. Ne quidem *natus*, cum *Arabiam* subjugaret *Trajanus*. Proinde *Arriano junior*. §. IV. Scripsit noster, ut videtur, sub *Marco & Vero*. §. V. Non potuit *Augustus* ille fuisse *Cæsar*, cujus meminit Auctor *Peripli*. §. VI. Novum *Taprobane* nomen nescire potuit *Ptolemæo paulo senior Arrianus*. §. VII. Multa primus prodidit *Ptolemæus*, quæ decessores ejus latuerant. §. VIII. Alia erat Insula *Palesimundi* à *Taprobane Ptolemæi*. Quod tamen nescivit ipse *Ptolemæus*. §. IX. Unde evenit, ut de *Taprobane* adeo sibi non constarent *Veteres*. §. X. Insula *Palesimundi* sub *Claudio* detecta, cur *Salica* postea fuerit appellata. §. XI. Situs Insulæ *Palesimundi* inter ostia fluvii *Nmagumæ*. Longe alius à *situ Ceilanis*, quæ *Taprobane* erat *Ptolemæica*. §. XII. Hujus utriusque *Taprobane* notas confundit noster, proinde *Ptolemæo* saltem *coævus*. Quod facit etiam *Marcianus Heracleota Ptolemæo junior*. §. XIII. Noster *Vetierum* errores nullos correxit è *coævus*. §. XIV. Quod *Regum* eorundem meminerit noster, quorum meminit *Plinius*; non proinde sequitur illum *Plinio* fuisse *coævum*. §. XV. Sæpe nominibus *Regum*, qui olim decesserant, *Regiones* solent designare *juniore*. §. XVI. *Indicæ Navigationis compendium* sub *Claudio* invenit *Hippalus Alexandrinus*. §. XVII. Habet noster alia *Hippalo*, ipsoque *Plinio* recentiora. §. XVIII. *Ceprobatis & Pandionis* nomina in *Regnis* illis fuisse videntur *hereditaria*. §. XIX. Ita nō fuisse, *Pandion* certe non *Plinii* vixerit temporibus, sed *Augusti*.

DISSERT. V.

De ætate Peripli Maris Euxini.

§. I. Sub exitum *Hadriani* de Mari *Euxino* scripsit *Arrianus*. §. II. *Arrianus*, cum hæc scriberet, *Provinciam* habebat *Cappadociam*. §. III. *Cappadociæ* anno *Hadriani* XX° præerat *Arrianus*. §. IV. Initio præfecturæ ante Bellum cum *Alanis*, ann. Chr. 137, hunc *Periplum* scripsit *Arrianus*. §. V. Horum certe temporum, & hujus etiam *Principis* indolem referunt quæ hoc in *Periplo* tradit *Arrianus*. §. VI. *Arrianus* hic *Peripli* Auctor, & *Præfes Cappadociæ*, idem cum *Philosopho Epicteti* Discipulo. §. VII. Prima *Arriani* Scripta de *Epicteto*, paulo post mortem *Epicteti*. §. VIII. Scriptis *Arriani* recentiores erant ejusdem honores. §. IX. *Epictetus* sub *Hadriano* mortuus. §. X. Mortuus antea quam nasceretur *Gellius*: qui tamen sub *Hadriano* natus, floruit etiam sub *Pio*, temporibus *Hadriano* proximis. §. XI. Mortem *Epicteti* sub *Hadriano* statuendam etiam è *Luciani Demonasse* colligitur. §. XII. *Epictetus* ab anno *Ær. Chr.* 104 audivit *Arrianus*. §. XIII. Anno *Chr.* 147 secessit *Arriani* post honores, quo postremas scripserit *Historias*. §. XIV.

SUMMA DISSERTATIONUM.

§. XIV. *Arriani* honores *Romani* non adeo *Legibus Romanorum Aranalibus* congrui, quam eorum qui primo ortu fuerant *Romani*. §. XV. Scripsit *Arrianus* de *Alexandro M.* aliaque *Historica* post *Secessum*. §. XVI. *Marci* tempora fortassis attigit *Arrianus*. §. XVII. In *Chronico Paschali* pro *Africano* forte reponendus *Arrianus*.

DISSERT. VI.

De Arriani Nearchi.

§. I. Scripsit, ut videtur, *Nearchi* *Periplum* *Arrianus*, paulo post Expeditionem *Alexandri M.* antea quam innotesceret *Geographia Ptolemæi*. §. II. Nec nomina locorum omnia complexus est *Arrianus*, quæ apud ipsum repererat *Nearchum*. Et tamen viceversa locorum spatia, quæ nulla fuerant in ipso *Nearcho*, ipse addidit. §. III. Cur spatia, quæ nulla erant in *Nearcho & Onesicrito*, illis tamen tribuerint *juniore*. §. IV. Nullæ erant in *Nearcho*, vel *Onesicrito*, continuæ mansiones. §. V. A *Juba Rege* ad *Romanos* emanavit tam *Nearchi* *Paraplus*, quam *Onesicriti*. §. VI. Primus *Nearchi*, non tamen *Parapli* ejus, meminit ante *Jubam* *Diodorus*. Et scripti meminit à *Nearcho* *Parapli* proximus *Jubæ* *Strabo*. §. VII. Ignotus *Nearchus* *Agatharchidi*, *Eratoſtheni*, primisque rerum fabulosarum collectoribus. §. VIII. Proximis *Alexandro* temporibus *Indus* cum *Nilo* junctus credebatur. Quod credi non potuit, si ullus tunc fuisset *Nearchi* *Paraplus*. §. IX. Sub postremis præsertim *Ptolemæis* confictæ pleræque de *Alexandro* *Historiæ*. Certe hæc *Nearchi*. §. X. *Paraplus* *Nearchi* majoris Operis erat tantummodo pars: uti etiam *Onesicriti*. §. XI. *Onesicritus* etiam false suspectus.

DISSERT. VII.

De scriptis & ætate Marciani Heracleotæ.

§. I. *Itineraria* collegit *Marcianus*, forte *Occidentalis* atque *Orientalis* Imperii. §. II. Contraxit, supplevitque *Geographiam* *Artemidori*. §. III. Similiter fecit in *Menippo*, qui *Marciano* ipso non multo senior fuisse videtur. §. IV. De *Menippi* ætate alia. §. V. Opus *Marciani* hic Editum aliud ab ejusdem *Artemidoro & Menippo*. Ætas *Protagoræ*. §. VI. Multa aliena immista habet hoc Opus *Marciani*. Nonnulla etiam ex ejus *Menippo*. §. VII. *Menippus* forte sub *Commodo*. §. VIII. Formæ quibus *Marciani* Scripta designantur à *Stephano*. §. IX. *Medius* inter *Menippum & Marcianum* *Atheniensis* antiquior *Constantinopoli*. §. X. *Scholias* *Apollonii junior Marciano*, quarto saltem *Sæculo* ex eunt antiquior. §. XI. Noster *Marcianus* antiquior, ut videtur, *Marciano Synesii*; eoque qui floruit sub *Valente*.

DISSERT. VIII.

De Periplo *Anonymo Euxini* Maris.

§. I. *Scymni Chii Iambus* an noster confuderit incertum est. §. II. *Arriano*, quem in multis sequitur noster, proinde junior *Anonymus*. §. III. Periplus *Euxini* Maris ab *Arriano* scriptus non est (ut *Cl. Vossius* videbatur) *muilus*. §. IV. *Romana*, quæ adhibet noster, *miliaria* à *veterum Romanorum miliarium* forma plane *aliena*. §. V. *Miliaria* illa è *Græcorum juniorum ratiociniis* nata. Et quo demum *progressu*. §. VI. Et quidem, ut videtur, *Constantinopolitanorum*. Sed paulo ante nomen ipsum *Constantinopolis*. §. VII. Proinde hujus Peripli Auctor esse non potuit *Alypius*, cujus meminit *Julianus Apostata*. §. VIII. Locorum eorundem nomina diversis linguis poterant sibi invicem fuisse *coæva*. §. IX. *Daphne Sosthenii* ad discrimen *Daphnes Antiochenæ*: antiquior ipsa *Daphne Sergii* suburbio *Constantinopolis*. §. X. *Aulei teichi* novum nomen *Theræ* post *Arrianum*, sed ante tabulas *Pentingerianas*. *Apolloniæ* nomen apud *Marcianum Heracleotam*. Eadem *Soropolis* tempore sorte *Constantini*. §. XI. Potuit hic noster *Byzantii* nomen usurpare, etiam postquam condita esset *Constantinopolis*.

DISSERT.

DISSERTATIO PRIMA.

De vero *Peripli*, qui *Hannonis* nomine circumfertur, *tempore*.

HANNONEM longe, quam vulgo habebatur, antiquiorem censuit Vir lane Maximus, mihiq(ue dum in vivis esset) amicissimus *Isaacus Vossius*. Nunc enim illum ducem fuisse credidit in expeditione quam *Phenicibus* tribuit *Strabo*, paulo post excidium *Trojanum*: nunc rursus facit adhuc antiquiorem, & *Perseo* æqualem, cæsæque à *Perseo* ¹ *Gorgoni*. Proinde commentario perpetuo Geographum hunc (quem omnium antiquissimum arbitratus est) illustrare decreverat. Hæc nos docent ingeniosissimæ illius in *Melan* Observationes. Utinam fidem liberasset. Edidisset enim & alias sententiæ suæ rationes, & multa alia proculdubio docuisset scitu dignissima Vir *Geographiæ veteris* peritissimus. Nunc illas tantummodo rationes illius compertas habemus, de quibus obiter, aliudque agens, monere dignatus est. Dignas tamen quæ ad examen revocentur.

Perseo coævum fuisse suspicatus est, quod *Gorgonis* à *Perseo* detruncatæ Historiam omnem ab *hirsutis* hilce *Hannonis mulierculis* emanasse crederet. Id si verum, sic *Hercule* ipso fuisset antiquior. Unde ergo mentio *columnarum Herculearum* in ipso *Periplo*? Aliquot certe Epochis *Hercule* antiquiorem *Perseum* censet *Clementis Alexandrini* ² *Thrasyllus*. Imo proavum *Herculis Maternum* facit ³ *Diodorus*. Sed *Gorillas* hirsutas hæc mulieres appellatas testatur ⁴ *Hanno*. Non tamen habet cum *Gorgonum* nomine adfines quidpiam illud nomen, ut censuit Vir doctissimus. *Gorillas* illas appellabant, non *Græci*, ne quidem *Pænni* ipse *Hanno*; sed *Interpretes Lixitæ*. Vocem ergo *Afram* fuisse verisimillimum est *Gorillarum*, cum tamen *Græca* sit appellatio *Gorgonum*. Ego ne quidem res ipsas invicem affines fuisse suspicor. De pellibus *Gor-*

§. 1. V. Cl. Is. Vossii de hujus Peripli antiquitate sententia.

§. 2. Nihil habebant cum *Perseo*, aut cum *Persei Gorgonibus*, commune *Hannonis* Go illa.

¹ De Magnitud. Carthag. p. 52. ² Ap. Clem. Alex. Strom. I. ³ Diodor. L. IV. p. 151. D. ⁴ Hann. p. 5.

gonum *hirsutis*, nihil quicquam *Græci Mythologi*. Ad *vultus* Gorgonum spectant omnia quæ in *Gorgonibus* horrenda fabulantur fuisse *Poetæ*. *Vultus* enim nomine *caput* complectimur universum, quod fecere etiam *Veteres*. Et sane ab *oculorum* acumine, & *vultus* *torvitate*, Gorgones appellatæ sunt, quæ duæ sunt hujus vocis, apud *veteres*, significationes, nihil habentes commune cum *pellibus hirsutis*. Sic *Ægidum* *ἄγκυρα* prima sua significatione denotabat vox *Γοργών*, ut ex *Hesychio* colligitur; inde pro ipsis usurpabatur *clypeis*. Ita *Γοργεία* *ἄγκυρα* *Hesychio*. Τὰ γοργεῖα ἄγκυρα vel *μυρμολύκεια* Auctori *Etymologici Magni*. Quod *Tragædorum larvas* designarit, usum illum à *Doriensibus* emanasse docet *Suidas*. *Γοργία* (inquit) *παρὰ Λοκροῖσι, πρὸ ὕποκερταῖς ἄγκυραις, ἃς δὲ τὸ σκλῆρ; Γοργυδὲν*. Nihil ergo est necesse ut à *Barbaris* vocis hujus originem arcessamus, cujus origo tam facilis peti potest ex usu *Græcæ* vocis inquilino. Sed ne quidem illud certum est, *Persei* temporibus ullas fuisse *Gorgonas*. Nullæ erant certe unquam, quæ *Persei* temporibus *propinquæ* fuerint, *Historiæ Græcorum*, ut alibi ¹ observavimus. Imo nulli, qui vel olim extiterint *Poetæ*. Fallitur autem Vir doctissimus, cum ex *Historiis* Poetarum fabulas *ortum* duxisse censet. Id enim quo pacto fieri potuit, cum tempus *Mythicum Historicum* antiquius agnoscat apud *Censorinum* ² *Varro*? Cum *Poetas Græcorum* eorundem *Historicis* antiquiores fuisse manifestum sit? Cum *Historici*, quo antiquiores sunt, eo sint etiam *fabulis* addictiores? Vel inde colligitur vice versa, à *Poetarum fabulis* *ortum* accepisse primos *Historiæ* pedestris Auctores; non autem ab *Historiis* *anam* accepisse *Poetas*.

Hæc autem de *Gorgonibus* fabula, quamvis *Perseo* à *Mythologis* affixa, *Persei* tamen *Seculo*, multis etiam *Seculis*, recentior cit. Primus enim illam excogitavit *Hesiodus*. Proinde aliò *Γοργῶν*, cujus meminit *Homerus*, retulere *Grammatici*. *Hesychius*: *Γοργῶν, γοργῶτης. Πίπλασαι δὲ ὡς αἰετὸς τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς, ὡς ζήλοχρῶσι*. Rationem hujus observationis addit illam, sententiæ nostræ plane congruam: Τὰ γὰρ ἄνθρωποι τὴν Δανάην, ἢ τὴν Περσίδα, ἢ τοὺς Γοργῶνας, Οὐκ οἶδ'· hic sane se de *Danae*, ipsoque *Perseo*, dubium ostendit hic, quicumque demum fuerit *Homeri Scholiastes*, pariter ac de *Gorgonibus*, ulline unquam in rerum natura fuerint, antea quam de illis *fabulas* comminisceretur *Hesiodus*. Perperam, si vera fuisset sententia *Magni Vossii*, *anam* *Poetas* fabularum suarum è vera *Historia* semper accepisse. Sic enim nihil obstitisset quo minus *Danae*

¹ Prælect. Inaug. & Diss. III. §. 2. de *Ver. Græc. & Rom. Cyclis*. ² *Ap. Censorin. c. 21.*

Perseusque

Perseusque Homero innotescere potuerint, cum tamen nondum *Persei* in *Gorgonas* expeditionem confinxisset *Hesiodus*. Nec porro ex *Historia*, ut volebat Vir scientissimus, *Barbara Gorgonas* suas exsculpsisse *Hesiodum*; sed è vocis potius *Græcæ* *Etymo*, docet idem *Hesychius*, vel potius *antiquior* aliquis, cujus *scrinia* compilarit *Hesychius*, *Homeri Scholiastes*. Sic enim habet, paucis interpositis: *Γοργεῖον κεφάλιν ἐστὶ τὸ γοργεῖον, ἐκλήθητιον, ἀλλὰ Γοργῶντι παρὰ τὸ φοβερόν. Ὅσιον δὲ πλανηταῖς, ἀνιπλάσι ἐν ταῖς πρὸς τὴν Περσίδα, ἐν ἀπὸ τὴν τὸν κεφάλιν Γοργῶντι*. Itaque necesse non est ut *Hesiodo* fuerit *antiquior*, qui *Gorgonum* meminerit ab *Hesiodo* confictarum. *Hesiodum* autem ad *Thaletis* tempora revocandum esse alibi ¹ probavimus. *Homero* autem *junior* esse potuit, si recte observarit *antiquior Hesychii* *Lexicis* *Grammaticus*, *Homerum* latuisse illas *Persei Gorgonas*. Imo ex *Homero*, ex his nimirum *Homeri* verbis, *Γοργεῖον κεφάλιν*, *Hesiodo* *anam* fuisse docet *Gorgonas* confingendi. Sunt enim illa *Homeri* verbi in *Odyssea*. Et proinde veteris cujusdam in *Homerum Scholiastis* verba illa fuisse verisimile est, quæ in *Thesaurum* suum retulerit *Hesychius*. Proxime nempe è *Diogeniano* fortassis emanarint, qui tamen ipse ex antiquioribus collegerit, qui *Lexica Homerica* confecerint ante *Diogenianum*: vel *Apione* scilicet *Alexandrino*, vel *Apollonio* filio *Archebii*, vel *Herodoro*, vel ipso denique *Aristarcho*. Horum enim in *Præfatione* ipse meminit *Hesychius*. Potius ergo colligendum erat vice versa, si *Gorgonum* meminisset *Hanno*, longe illum *recentiorem* fuisse quam volebat præstantissimus *Vossius*.

Huc sane convenit, quod *Gorgonis* nulla, apud *Homerum*, occurrat mentio; sed *Γοργῶν* tantummodo, & *Γοργεῖας κεφαλῆς*. Et quidem ita, ut animalium *vultus* in *clypeis* depingi solitos denotet. Erant autem illi *torvi* admodum, & proinde animalium maxime *tremendorum*, ut possent hostibus *terrorem* incutere. Plerumque ergo *ferarum*. Sic *ursi* & *leonis* *ἄνθρωπος* legimus in *clypeis* *Tydei* ³ & *Polynicis*. Et *Libycas* etiam *Gorgonas* *feras* fuisse multi existimabant. Talem ergo *ἄνθρωπον* (cujuscunque demum fuerit *animalis*) in *Palladis egide* repræsentari solitam fuisse verisimillimum est. Et quoniam *terrendi* hostis causa tales *ἄνθρωποι* *clypeis* inferebantur, inde factum ut cujuscunque generis *terrificamenta* *Gorgones* appellarentur. Sed *Gorgonis fabulam* primus, ut vidimus, effinxit *Hesiodus*; vocabulo tamen nondum novato. *Γοργῶν* ⁴ enim, non *Γοργῶνας*, appellavit sorores illas, quarum unam *Perseus* interfecerit. Et *situm* illarum ponit ultra *Oceanum*, nec longe ab *Hesperidibus*.

¹ Diss. III. de *Cycl.* §. 7, 8. ² *Odyss. x. lin.* ³ *Apollodor. Biblioth.* ⁴ *Hesiod. Theog. v. 275.*

* A 2

Non

Non certe propterea, quod *insulas* ullas ibi sitas in sui Seculi *Geographia* haberet exploratas. Immo illa potius de causa, Poeticis fabulis magis idoneæ erant *Occidentis Insulæ*, quod minus hæcenus innotuerant; quod minor etiam metus esset (propter *Nauticæ* artis coævæ imperitiâ) ne unquam vel *posteris* innotescerent. Ita certe ad hunc *Occidentis Oceanum Herculis* expeditionem in *Insulas fortunatas* retulerunt, quò ipsum in *scypho* ¹ trajecisse fabulabantur, quem à *Sole* acceperit: ad eundem ἀπὸ τοῦ ἡλίου: ad eundem sedes *Beatorum*; *Insulas* nimirum illas ipsas *fortunatas*: ad eundem fabulam *Platonis* ² de *Atlantide* insula, quæ major fuerit orbe cognito, quam tamen Oceanus absorpserit: ad eundem *juniorum* *Platone* aliorum *fabellas* plane similes sub nomine *Atlantiorum*, à quibus ortum habuit situs *Gorgonum*, quæ certæ regioni afferebatur, quem nihilominus pro *vera* venditat *Historia* Vir Doctissimus: ad eundem denique & illam quoque *Plutarchi* fabulam de insula *Ogygia*. Ex his tot exemplis abunde manifestum est, receptissimum fuisse *fabulatoribus*, ut scenam fabulis ponerent in *Oceano*, præsertim *Occidentali*. Hæc vero *fabula* cur potius *Occidenti*, cur etiam *Libyæ* assignaretur, erat præterea *propria*, & è rei ipsius natura petita ratio. *Inferni* enim numinibus *Gorgonas* accenset ³ *Maro*. Proinde *tenebrarum* plagæ recte assignandas, ut bona numina *lucidis* assignare solent regionibus. Erat præterea *monstris* infamis *Libya*, eoque nomine portentosis hujusmodi clypeorum *terriculamentis* aptissima. Hæc, puto, habuit in animo *Hesiodus*, cum *Hesperidibus* propinquas *Gorgonas* fuisse statuit. Sed nondum *Libyæ* meminit *Hesiodus*. Ea tamen cum *Geographis antiquissimis* partem Orbis tunc noti *tertiam* designaret, *junioribus* autem partem *Libyæ* antiquissimæ duntaxat *Occidentalem*; inde factum ut ætatis *Mythicæ* res *Hesperias* in *Libya* quærerent primi *navigatores*, & quidem in *Libya* parte *Occidentali*. Coævum enim ⁴ *Herodoto* *Ægyptii* *Perseum* in *Gorgonas* iter meditantem per *Ægyptum* eo in *Libyam* contendisse à majoribus acceperant. Sed ubinam sita esset *Gorgonum* regio, non ex *Historiis* exploratis, sed è nautarum *ratiociniis* hausere juniores. Ita enim evenire consentaneum erat in *Historia* quæ originem à *fabulis Poetisque* deduxerit. Id enim operam dederunt primi *Historici*, ut *fabularum sedes* & *origines*, cum non possent ex antiquioribus (quæ nullæ olim extabant) *Historiis*; saltem è *conjecturis*, quas pro verisimillimis habebant, assequerentur. Ita nulla prorsus est ratio, cur primis *Græcorum Historiis*, in rebus ab ætate sua admodum remotis, fidem certam habeamus. Quod tamen fecit, cum quo nobis res est impræsentiarum, Vir longe celeberrimus.

¹ Apollod. Biblioth. ² Plat. Tim. ³ Virg. Æn. VI. v. 289. ⁴ Herodot. II. 91.

Certe,

Certe, quod ad hanc, in qua versamur, causam attinet; *Gorgonum* fabulam illis accenset ¹ *Eratoſthenes*, quæ locis *fictis* adscriberentur, ne quidem ipso refragante *Strabone*. Quæ scilicet rebus *Ilio*, *Pelio*, *Idæ*, adsignatis (quæ loca *vera* erant) erant opponendæ. Similiter alibi fabulatoribus illos, qui τῶν τῶν Γοργῶν & Ἑσπερίδων ἡγεμονίαν designaverant, apud eundem *Strabonem*, adjunxit etiam ² *Apollodorus*. Perperam ergo inde ad *vere* susceptas *Navigations* Argumentum periiit Vir doctissimus. Nec sane id immerito Viros tantos asseruisse, ex ipsa *sententiarum discordia*, de *Gorgonum Hesperidumque* situ, facile colligimus. Argumento scilicet eodem unde ratiocinabatur *Eratoſthenes*. *Gorgonas* nonnulli in *Cyrene* prope *Ægyptum* constituisse videntur. Ita fortassis *Ægyptii*, quos ait ³ *Herodotus*, *Perseo* in illas meditati iter per *Ægyptum* tribuisse. Seu enim *Argo* ille, seu *Seripho*, profectus fuisset; nimis profecto fuisset error, si per *Ægyptum* ultra columnas *Herculeas* expeditionem suscepisset. Hunc situm exinde colligebant, ni fallor, quod *Hesperidibus* propinquas fecerat *fabulæ* de *Gorgonibus* primus Auctor *Hesiodus*. Certe *Hesperidum* insulas in *Cyrenaicæ* μῦθῳ posuit ⁴ *Eratoſthenes*. Ita olim appellatas esse *magnæ Syrtis* insulas *Cyrenaicæ* prætensas, vel ex hoc ipso *Eratoſthenis* loco manifestum est, quamvis fugerit doctissimum *Casaubonum*. Idem tamen etiam *Casaubonus* agnoscit urbem *Cyrenaicæ* *Berenicem* Ἑσπερίδων *Stephano*, *Hesperidum* autem à ⁵ *Plinio*, appellari. Et *Hesperidum* λίμνην fuisse, in quem fluvius *Ladon* exiret, idem docet ⁶ *Strabo*. Sic enim legendum, non (ut voluit *Casaubonus*) λίμνην. Etiam *Hesperidum hortos* hoc loco positos, non ⁷ *Strabo* modo, verumetiam *Plinius* ⁸ ipse testatur. Et quidem *Plinius*, Auctore *Theomene*. Etiam antiquior *Plinio* ⁹ *Scylax*, & *Plinio* junior ¹⁰ *Ptolemæus*, hortos agnoscunt *Hesperidum* in hac eadem regione *Cyrenaica*. Hi *Plinio* etiam suffragantur, urbem *Berenicem Hesperidum* plurali nomine designanti: quod facit ipse quoque *Stephanus* in voce Μάκκωσι. Locum præterea, quo fuerint hi *Hesperidum hortus*, designavit, ut puto, *Plinius*, si tamen recte verba illius, & pro Auctoris sententia, constituentur. Sic autem habent: ¹¹ *Theomenes*, juxta *Syrtim magnam hortum Hesperidum* esse, ex quo in stagnum cadat, colligi vero à virginibus *Hesperidum*. Illud stagnum τῶν δὲ Λάδων ποταμῶν ἐκτρέπομεθα λίμνην appellat *Ptolemæus*. Itaque huc spectat

§. 5. *Gorgonum* locus prorsus fictus. Primi, post *Hesiodum*, sedem earum in *Cyrenaica* statuuisse videntur.

¹ Ap. Strabon. L. I. p. 22. ² Ap. Strabon. L. VII. p. 299. ³ Herodot. II. 91. ⁴ Ap. Strab. L. II. p. 123. ⁵ Plin. N. H. V. 5. ⁶ Strab. L. XVII. p. 836. D. ⁷ Strab. L. XVII. p. 838. D. ⁸ Plin. N. H. XXXVII. 2. ⁹ Scyl. Periopl. p. 46, 47. ¹⁰ Ptolem. Geogr. L. IV. c. 4. ¹¹ Plin. N. H. XXXVII. 2.

locus

locus *Strabonis*, quem ita repræsentavit ¹ *Casaubonus*: "Εστὶ δὲ τοῦτο Ἐσπερίδα, ἡ περὶ τοὺς ἰμαῖδας Λάδδα. Hinc ergo manifestum est, quod dixi, etiam in *Strabone*, pro *νυκλῶ*, reponendum esse *λίμνην*, ut veterem quoque *Strabonis Interpretem* ipse item observavit legisse *Casaubonus*. Hoc volebat fortasse *Plinius*, in illo *Hesperidum stagno* earundem etiam fuisse *hortum*, ut cadentes ex horto fructus à stagni incolis *nymphis Hesperidibus* colligerentur. Videmus hic *fluvium* fuisse *Ladonem*. Et sane *Ladonem* pro *serpente*, qui *mala aurea* custodiebat, habebat ² *Apollonius*. Hoc quoque satis apte pro decoro *Poetico*, ut *serpentis* nomine *fluvius* insigniretur. *Fluvios* quippe ³ *ἱεῖς* & ⁴ *ὕδατος* dicunt *Poetæ*, quæ tamen ambo propria sunt *serpentum*, quorum nomen ipsum à *serpendo* deducitur. Utriusque vocis in *fluviis* exempla suppeditat, ne longius abeam, *Dionysius*. Convenit etiam hoc, pro hoc *Hesperidum situ*. Ne autem dubitemus ipsos illos censerī *hortos* quos ab *Hercule* expilatos fabulabantur *Poetæ*, habet præterea *Ptolemæus* in eadem *Cyrenaica* duo *Herculis* monumenta, quorum neutrum ab his *Hesperidum hortis* longe distat. Nec deerit forte alia *Hesperidum* nota *Hesiodæ*, pro rudi temporum illorum *Geographia*. Ait *hortos* illos, ipsasque *Gorgonas*, fuisse *πρὶν κατὰ ἀνακτισίαν*, & *ἔχοντι αἰῶς*, *νυκτὶς*. Mare enim *Mediterraneum Oceani* nomine intelligere poterant, ut *Pontum Euxinum Oceani* nomine appellatum observavit apud *Homerum* ⁵ *Strabo*. Et *ἱεῖς* pars illa *Cyrenæicæ* censerī potuit, dum nondum constaret, ultra citimum *Syrtes magnæ* latus *Libyæ* continens essetne extendenda. Legerat certe *veteres* etiam ⁶ *Servius*, qui *hortos Hesperidum* circa *Syrtes* collocarint, nec longe à civitate *Berenice*. Et *infrequentes*, antiquissimis temporibus, posteriores illas *Libyæ* partes fuisse, ne quidem diffitetur ⁷ *Strabo*. Hæc ergo antiquissima fuisse videtur de situ *Gorgonum* & *Hesperidum* sententia. *Historicorum* scilicet *antiquissimorum*, quique *proxime ætatem* attigerint ipsius *Hesiodi*.

§. 6. Juniores deinde alii ad *Cyrenen* aliam in freto *Gaditano* sitam *Gorgonas* re-tulerunt.

Paulatim deinde exculta *navigatione*, constabat *Oceanum*, supremumque *Occidentis* terminum, ulterius fuisse quærendum. Tum ergo ad ipsas *Herculis columnas*, fretumque *Gaditanum*, constituebantur *Hesperides*, & proinde *Gorgonum* regio *Hesperidibus* vicina. Hanc sequebatur sententiam ⁸ *Palæphatus*. Sic tamen ut prioris sententiæ vestigia in ea constarent. *Phorcynem* enim *Gorgonum* patrem *Cyrenæum* fuisse statuit. *Cyrenem* autem *insulam* facit ex-

¹ *Strab. L. XVII. p. 836. D.* ² *Apollon. Argon. L. IV.* ³ *Dionys. Perieg. v. 222.* ⁴ *Dionys. ib. v. 16. 433. 660. 796. 1139.* ⁵ *Strab. Geogr. L. I. p. 21.* ⁶ *Serv. ad Virgil. Æn. IV. v. 485.* ⁷ *Strab. L. I.* ⁸ *Palæph. de Incredib.*

tra *columnas Herculeas*, in quibus regnarit ipse *Phorcyn*. Has *columnas*, pro numero *Gorgonum* ipsarum, *tres Insulas* fuisse credidit, è veterum nonnullorum sententia, quorum meminit ¹ *Hesychius*. Sed eo loco nec *Cyrenem* ullam in bono legimus *Auctore*; & ne quidem *Cernen*, quæ pro ea posset (vel per errorem) usurpari. Nullam certe, qualem esse vult *Palæphatus*, illius nominis *Insulam*. Itaque non aliunde ortam fuisse verisimile est hanc tam alieni situs *Cyrenem*, quam quod olim in *Cyrenæica* celebres illos *Hesperidum hortos* statuissent primi post *Hesiodum Historici*. Hæc ergo illa est, ni fallor, *Cyrene*, quam *Iberiæ* tribuit *Stephanus*, quod scilicet oræ *Hispaniæ* maritimæ prætenderetur. Et sane ante tempora *Æschyli* hucusque *Hesperidas*, & proinde *Gorgonas*, protulerant *Historici*. Iter enim *Herculis* à monte *Caucaso* ad *Hesperidas* per *Ligures* futurum docet apud illum *Prometheus*, quo certe terrarum tractu non *Hesperides Cyrenæicæ*, sed hæc potius *aliæ* petendæ erant, quas ad fretum *Gaditanum*, seu *columnas Herculeas*, positas ostendimus. Eidemque fortasse *Cyrenes* situi convenit, quod ait *Palæphatus*, *Perseum Gorgonibus* insidiatum, factis inter *Cyrenem Sardosque* prædationibus *maritimis*. Intelligit nimirum mare *Sardoum* à *Sardinia* ita appellatum, quod certe proximum *Hesperio*, in quo sitæ illæ erant *Hesperides*, faciunt veteres *Geographi*. Nisi forte *Insulæ* conveniunt, non longe à *Corfica*, quam *Urgonem* appellant ² *Mela* atque ³ *Plinius*, & *Martianus* ⁴ *Capella*, & in ipso illo mari sitam *Sardoo* populationibusque ex *insula Sardinia* magis opportunam. *Gorgonem* enim illam appellat ⁵ *Rutilius*, *Gorgonem* *Gregorius* ⁶ *Magnus*, *Oxyg. Stephanus*, & vetus etiam *Plinii* codex, teste *Dalecampio*. Ea la *Gorgona* etiam recentioribus. Ex veterum forte traditione quæ olim *insulam* illam *Gorgonibus* assignaverat. Ita miscuerit invicem *Palæphatus* variarum de sede *Gorgonum* sententiarum *traditiones*. Ad *columnas* enim *Herculeas* suam *Gorgonum* sedem *Cyrenem* statuit ipse *Palæphatus*. Trium ergo *Hesperidum Insularum* nomine, pro his rationibus, ni fallor, intelligendæ erunt *insulæ* illæ, quæcunque demum fuerint, quas *columnarum Herculearum* nomine intelligebant nonnulli veteres, quasque *tres* fuisse docet *Hesychius*. His enim ipsis *columnis Phorcynem Gorgonum* patrem regnasse statuit *Palæphatus*. Ut proinde non *vicinæ* tantummodo, verumetiam penitus eadem, fuerint, pro his hypothefibus, *Hesperidum Insulæ* atque *Gorgonum*. Harum unam *Gaditanam* fuisse, vix est quod dubitemus. Secundam illam fuisse puto, quam *Solis* appellant veteres. Tertiam illam, quam *Junonis fanum* vocant. Quamvis hanc ultimam in-

¹ *Hesych. Στῆλ.* ² *Mela L. II. c. 7. n. 128.* ³ *Plin. N. H. III. 6.* ⁴ *Martian. Cap. L. VI.* ⁵ *Rutil. Itiner.* ⁶ *Greg. M. L. I. Ep. 50.*

fulam fuisse negat *Ptolemæus*. Sufficit autem ad has Poetarum fabulas, si fuerint olim qui has (rectene an secus) *insulas* tamen *veras* saltem fuisse crediderint. Porro ¹ *Pindarus Hyperboreis* asserit tam *Hesperidas* quam etiam *Gorgonas*. Nempe, quia etiam *Hyperborei* (quos dubitat ulline fuerint ² *Herodotus*) etiam ipsi, quippe parum cogniti, idonei crediri sint quod *fabulæ* essent referendæ. Id certe docent *fabulæ* de *Abaride Pythagoreo*. Sed *Scholias* nullos fuisse observat *Historicos*, qui *Pindaro*, ut ita assereret, Auctores esse potuerint. Itaque ad causam nostram sententia illa nihil facit, qui de re agimus *Historica*. Refert præterea *Hesperidas* ³ *Dionysius ad Cassitaridas*. Sed illa, ni fallor, sententia erat Auctorum hoc ipso *Hannone* juniorum.

§. 7. Recentior prædictis sententia de Cyrene aut Cerne Atlantica, quam tamen sequitur Hanno.

Quo autem remotius *Hesperidas Gorgonasque* hoc modo designatas à *cognita Orbis parte* amovebant, eo *junio*rem verisimile est amovementum fuisse sententiam. *Junioribus* scilicet *decessorum* suorum, quos credebant *errores*, semper corrigentibus. Prædictæ ergo sententiæ eorum erant qui *Hesperidas* ita appellatas existimabant, non modo quod in *Occidente* agerent, quæ pars erat *Orbis Hesperia*; sed quod *Hesperii* filia haberentur. Postea alia recepta est sententia, quæ non *Hesperii* filias illas fecerit, sed *Atlantis*, quem *Hesperii* fratrem fecerat Poetæ. Itaque non deinceps in *fretis Herculeo*, sed prope *montem Atlantem*, *Hesperidas* quærendas existimabant. Nempe in *Insula Cerne*, cui nomen, si hunc *Periplum* audimus, *Hanno* ipse primus imposuit. Hoc ego nomen à *Cyrenes* nomine contracto manasse suspicor. Et quidem ita ut *Cyrene* ipsa quoque olim fuerit appellata. Cur ita credam, facit ⁴ *Stephanus*, qui præter *Cyrenaicæ* Metropolin, & *Ibericam* illam, de qua supra dixi, *Cyrenen*, aliam quoque agnoscit cognominem *Cyrenen Μαροναίαν*. Erant quidem ex adverso *Massiliæ Gallicæ* insulæ *Stæchades*, quarum nomina recenset ⁵ *Plinius*. In his tamen nullam prorsus *Cyrenen*: nec eo nomine aliam *insulam* in illa *Massiliensium* ora ullam legimus. Itaque pro *Μαροναίαν*, reponendum *Μαροναίαν*. Ut de *Libyæ* intelligatur *Massylis*. Hoc enim ipso *Hesperidum* templo, monti *Atlanti* finitimo, & *Æthiopie Occidentali*, *Massyle gentis sacerdotem ministrasse* testis est ⁶ *Virgilius*. Unde ergo, inquires, nomen *Cernes*? Ego illis gradibus fuisse suspicor, ut in *Κύρην* contracta fuerit *Κυρῶν*, tum deinde è *Cyrne Cernen* fecerint recentiores. Prioris ratio erat facillima, si sedem *Hesperidum Gorgonumque* à *Cyrene Cyrenaica* in *Corficam* transfulerint *juniores*. Nempe propter prædationes quas inter *Sardos* & *Gorgonas Per-*

¹ *Tind. Pyth. X.* ² *Herodot. L. IV.* ³ *Dionys. Perieg. v. 563.* ⁴ *Steph. Κυρήνη.* ⁵ *Plin. N. H. III. 5. 60.* ⁶ *Virg. Æn. IV. v. 481, 482, 483, 484.*

seum

seum vult fecisse *Palæphatus*. Erat enim *Corfica* in mari *Sardoo*, & *Sardinie* ipsi propinqua: & *Græcis Κύρις* appellabatur, quæ *Latinis Corfica* audiebat. Quod si quis duriorum puter hanc translationem, poterit etiam *Cyrene Ægypto* propinqua *Cyrne* quoque appellari. Nomen enim *Urbis* à *fonte* factum credunt ¹ *veteres*. *Fontis* autem nomen *Κυρήνη* scribit ² *Eustathius*. Inde contractione satis analogia, pro regulis *Analogiæ Grammaticis*, *Κυρήνη* concipit ³ *Callimachus*, *Grammaticus* ipse, pariter ac *Poeta*, præstantissimus. Poterat ergo & *Urbs* ipsa quæ à *fonte*, & *regio* quæ ab *Urbe*, nomen accepit, tam *Cyrene*, quam *Cyrne*, etiam appellari. Non me quidem fugit *Κυρήνη* reponere in *Callimacho* plerosque, quos collegit in Editione *Callimachi* nitidissima præstantissimus *Grævius*: suffragantibus etiam ad *Stephanum* Amico nupero *Berkelio* atque *Holstenio*. Quod scilicet ita legerint tam *Stephanus* quam *vetus Callimachi Scholiastes*: & quod *Cyram* montem, è quo *fons* ille emanarit, vocet *Iustinus*. Sed à *Cyρα πηγῇ Κυρήνη*, vel *Κυρήνη*, vel *Dialecto Cyrenes Dorica*, *Κυρήνη* potius esset appellanda; vel, ut *Herodotus IV. 195*, *Κύρην*. Et quidem ita appellatam docet *Eustathius*, quem, (suffragante *Analogia Grammatica*) tam *Scholias*, quam *Stephano*, opponimus. Itaque nomen *Κυρήνη* ab hac posteriori *Etymologia* arcessendum erit. Sic tamen, ut inde primum ad *Corficam*, inde ad *Atlanticam Cernen* emanarit. *Insulam* enim *Κυρήνην ὑπὲρ Τυρηνίαν* etiam apud *Lycophronem* observavit etiam ⁴ *Eustathius*. Et quidem ⁵ recte. Eam autem de *Corfica* intelligunt *Lycophronis* Interpretes. Itaque jam olim, *Lycophronis* etiam, qui sub *II. Ptolemæo Philadelpho* vixit, ætate, *Corficæ Κύρην* primum in *Κύρην*, tum deinde in *Κυρήνην* migraverat. Ne quis hoc durum putet in *Cerne Atlantica*, quam à se conditam, novoque nomine donatam narrat noster *Hanno*: certe post *Κυρήνην Corficæ*, quæ propius aberat à *Cyrenaica*. Quod vero ad *Gorgonum Cernen* attinet, alii *insulam* illam fuisse credebant, alii negabant, ut nos, ubi supra, docet *Eustathius*. Nempe quod *Λιβύην* potius *Æthiopie* illam existimarent. Et quidem *Λιβύην* illam *Αιθιοπίας* agnoscit *Dionysii* Paraphrastes nuper editus ⁶ *Eustratius*. Imo sic *Dionysium* ipsum interpretantur tam ipse, quam etiam *Eustathius*. Verba *Dionysii* ita se habent:

— ἐν δὲ μυχοῖσι
βίσκεοντ' ὑπὲρ τοῖς παύσαισι Αἰθιοπίας,
αὐτὴ ἐπ' ὠκεῖον, πυρρῆς παρὰ τέμπλῳ Κίρης.

Τέμπλῳ πὲρ ὑπὸ Λιβύῃ ἡμεῖς interpretatur *Eustratius*. *Eustathius* ita: *Τέμπλῳ Κίρης ἐπὶ τῇ, καὶ Λιβυάδῃ αὐτῇ. παραβολοῖ. Ἐλῶδῃ γὰρ πὲρ τέμπλῳ,*

¹ *Iustin. Hist. XIII. 7.* ² *Eustath. in Dionys. v. 213.* ³ *Callimach. Hymn. in Apollin. v. 88.* ⁴ *Eustath. in Dionys. v. 218.* ⁵ *Lycophr. Cass. v. 1085.* ⁶ *Ad Dionys. v. 219.*

ὡς καὶ τὰ Θερσινῶν τμήματα, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ Μηδίων. Facile hic *λίμνω* & *stagnum* agnoscimus à nobis ¹ supra observata in *hortis Hesperidum Cyrenaicis*. Ne sit proinde cur dubitemus quin ex illa *Cyrene* fabulæ de *Gorgonum Cerne* omnes emanarint; fuerintque adeo *prima* illa fabula, quæ scenam habebat *Cyrenaicam*, proinde recentiores. Et quidem duplicem hanc de *Cerne* sententiam imitatur *Hanno*. *Insulæ* quidem nomen *Cernes* à se impositum narrat, quæ fuerit ² ἐν μυχῷ τοῦ κόλπου, propinqua *Æthiopia*. Plane ut *Dionysius*. A *Cerne* tamen se in *λίμνω* venisse fingit, quæ tres *insulas* complexa fuerit *Cerne* ipsa *maiores*. Hæ quia numero respondebant, tam *Hesperidum*, quam etiam *Gorgonum*; proinde ibi potius *Cernen Gorgonum* sedem statuebant alii, *Hannone* ipso utique *juniores*. Ea potissimum, ut videtur, ratione, quod *Gorgonum* in *Cerne* sua nullam fecerit mentionem *Hanno*. Interim *Hannone* ipsum fabula *Cyrenaica* juniorem fuisse verisimillimum est, quam adeo imitatur. Imo juniorem fabula etiam *Palaphatea*, quæ tres etiam *Insulas* pro trium *Hesperidum* *Gorgonum*que numero confinxerat.

Erant denique alii, etiam *Hannone* juniores, qui §. 8. Qui *Cernen*, vel *Gorgonas*, in Oriente & Mari *Erythrao* statuebant, *Hannone* juniores erant.

& sedem *Gorgonum* & *Cernen* in Oriente statuebant; nempe in mari *Erythraeo*, ex adverso *Æthiopum Orientalium*. Hos ideo *Hannone* juniores existimo, quod *ansas* etiam ipsi accepisse videantur ex *Hannone*. Nempe, cum nullas in *Cerne Gorgonas* memorasset *Hanno*; & *Gorillas*, quas vocat *Hanno*, *Gorgonibus* crederent simillimas: proinde *Gorillarum* illam *insulam* ipsi *Gorgadam* appellabant, aliamque à *Cerne* fuisse censebant. Sic enim apud ³ *Plinium* & ⁴ *Solinum* *Xenophon Lampiscenus*, qui Auctorem sententiæ suæ ipsum profiteatur *Hannone*. Ita tandem factum, ut, non modo à *Cerne*, verum etiam ab *Hesperidibus*, aliæ haberentur *Insulæ Gorgonum*, ut voluit apud *Plinium* *Statius Sebosus*. Quod scilicet jam à plaga Orbis *Hesperia*, seu Occidente, sedes *Gorgonum*, tanta illa sententiarum indies novatarum diversitate, tandem penitus removissent. Nam ad *ὄρεα λίγυς*, *Promuntorium* scilicet ita appellatum, *Gorillarum* *Insulam* statuit *Hanno*, unde *Orientelem* oram *Africæ* inchoandam arbitrabantur. Imo ulterius eam promovebant, qui (qualis apud *veteres* legebatur) secuti sunt *Hannone*. *Hannone* enim à *Gadibus* ad finem *Arabiae* navigationem predidisse tradit ⁵ *Plinius*. Erant ergo qui etiam *Gorgonas* ἐν τοῖς Εὐρηαῖς μίαν ἐν τοῖς Αἰθιοπικαῖς πολυεῖς, ut nos docet ⁶ *Pindari* Scholiastes. Sed meminerant *juniores Cyrenen* appellatam, & *Cyrenen*, & tan-

¹ §. 5. ² *Hann.* p. 3. ³ *Plin.* N. H. VI. 31. ⁴ *Solin.* c. 56. ⁵ *Plin.* N. H. II. 67. ⁶ *Schol. Pindar.* Pyth. X. v. 72.

dem

dem *Cernen*, *Insulam* quam tenuerint *Gorgones*. Propterea *Cernen* etiam ad easdem *Orientis* plagas transferendam esse censuerint. Hos sequebatur ipse ¹ *Plinius*: Contra sinum (inquit) *Persicum Cerne* nominatur *Insula* adversa *Æthiopiae*, cujus neque magnitudo, neque intervallum à continente constat. Intellexit nimirum, *Maris Erythraei* partem illam, quæ sinui *Persico* prætenditur. Ita fortassis *Ephorum* interpretatus est, quem ait Auctorem fuisse, à *Rubro Mari* navigantes in eam [*Cernen*] non posse propter ardores ultra quasdam columnas (ita appellantur, inquit, parvæ *Insule*) provehi. Possunt tamen verba illa forsitan intelligi de navigatione à *Rubro Mari* versus Occidentem. Possunt enim parvæ *Insulæ*, quas columnas appellat, de columnis intelligi *Herculeis*. Sequitur hanc sententiam etiam ² *Lycophron*. Sed *Gorgonum* sedem an illam crediderit *Cernen*, illud sane non constat. Utrumque autem necessarium erat, si nostrum fuerit secutus *Hannone*. Noster enim, qualis apud *veteres* legebatur, *Cernen* ipse posuit in Oriente; *Gorgadam* autem sedem prope occidentales *Æthiopas*. Quem hodie legimus, is quidem *Gorillas* in Oriente ponit; *Cernen* autem, quo loco *Periplus antiquior Gorgadas* collocaverat. *Cernes* ergo situm illum ex antiquo *Hannonis* *Periplo* discere potuit *Lycophron*, qui sub secundo floruit *Ptolemæo*. Juniores autem sunt, ni fallor, nostro quoque *Periplo*, qui in *Maris Erythraei Cerne Gorgonas* statuerint. Nullum certe *Veterum* legimus, cujus tempus compertum habemus, qui ita senserit.

Hæc autem, si vera fuerit, harum sententiarum *Historia*; jam sane constabit, non modo *Iliacis*, verum etiam *Olympiadibus*, *Hannone* multo fuisse recentior. Ut enim sententiarum de *Cerne Gorgonum* sede ad montem *Atlantem* posita primus Auctor fuerit; ita certe illis juniorem fuisse necesse est, qui varias de *Cyrene* eorundem patria sententias primi excogitavit. Imo illis omnibus juniorem qui *Hesperidas* pro *Hesperii* filiabus habebant, quas primus ille filias fecerit *Atlantis*. Illis nempe omnibus juniorem, qui, seu *Hesperidas*, seu *Gorgonas*, loco aliquo medio statuerint, in ora *Africæ* maritima, inter *Cyrenaicam* montemque *Atlantem*. Tot nempe intervallis juniorem *Hesiodo*, quem primum fabulæ de *Gorgonibus* Auctorem fuisse probavimus. Nec illud modo. Idem ille *Hanno* falsi vincetur. Ait enim se coloniam à se conditam ³ *Cernes* nomen imposuisse. Atqui nulla fuit unquam ibi *Insula Cerne* qua *Hanno* coloniam instituerit. Ita certe sensit *Geographorum princeps Strabo*, qui hoc nomine reprehendit doctissimum *Eratosthenem*. Sic enim ille: ⁴ Πάντως δὲ ἐν αὐτῇ τῇ

§. 9. Sic tamen erit *Hanno* multo, quam volebat *Cl. Vossius*, recentior. Et falsi etiam evictus, quod loca memoravit plane commentitia.

¹ *Plin.* N. H. VI. 31. ² *Lycophr.* Cass. v. 18. ³ *Peripl.* p. 3. ⁴ *Strab.* L. I. p. 47. * B 2

σηλὸν Ἡρακλείου πολλοὺς μυθῶδες, Κίριον τε ἦσαν, καὶ ἄλλας τίπυς ἀνομιζόν-
τες μηδαμῶς νῆσι δεικνυμένας. Nec soluserat in hac *Eratoſthenis* cen-
ſura *Strabo*. Idem, ante *Strabonem*, in illo redarguit *Artemido-
rus*. Hoc docet idem ¹ *Strabo*: Ἀρτεμίδωρος δὲ ἔργασθαι μὲν ἀ-
πλῆγαι, διὸτι Λίξον (legendum ex *Hannone* Λίξον) πᾶσι φησὶ πῶς αὖτε
πᾶσι ἄρα καὶ Μαυρουσίας πᾶσι ἰαπείρας, ἀπὸ Λαγῆς. Imo Λαγῆς, pro ſen-
tentia *Artemidori*, ut docet alibi ipſe ² *Strabo*. *Tingis* enim il-
lam fuiſſe credidit ipſe *Strabo*, & *Lixum* legit ibidem, ex mente
Eratoſthenis. Et *Lixon* vel *fabuloſiſſime ab antiquis narratam* teſ-
tatur *Plinius*, L. V. c. I. Pergit, ubi ſupra, ³ *Strabo*: Φοινικῆς
δὲ πόλεις καποικουμένης καμπόδας πᾶς, ὅν ἔδιν ἰσθμὸν Ἰχθῶ. Plane
gemina ſunt quæ de his ipſis *Hannonis* Urbibus habet ⁴ *Plinius*:
quem ſecuti plerique è Græcis noſtrisq̃ue, & alia quidem fabuloſa,
& Urbes multas ab eo conditas ibi prodidere, quarum nec memoria
ulla, nec veſtigium exſtat. Non me quidem fugit harum fabula-
rum patronos trecentas *Tyriorum* Urbes in his partibus tradidiſſe
à *Phauruſiis* exciſas atque *Nigretibus*. Sed hunc ipſum prætex-
tum *fabulis* accenſet ipſe ⁵ *Strabo*. Et ſane, ſi nulla harum Ur-
bium ſuperfuerit vel *memoria*; quomodo, quæſo, poterat de ea-
rundem *clade* conſtare? Nec temere *Urbes* illas, quas *Libyphæ-
nicibus* tribuit *Hanno*, *Strabo* ipſe *Tyriis* potius tribuendas eſſe
cenſet. Litem enim de Urbibus illis motam eſſe à *Tyriis* & *Ara-
diis*, alibi teſtatur. ⁶ Φασι γὰρ οἱ ἐν αὐταῖς οἰκῶντες πᾶς ὁμοῦμας τῇ
Φοινικῇ ἦσαν & πόλεις ἀποίκους ἰαυτῶν. Fieri hoc, ſine ſumma auda-
cia non potuit, ſi ipſe *Peripli* hujus fuiſſet *Auctor*, qui *colonias*
illas *deduxiſſet*. Saltem autem *Cernen* ipſam falſi convincunt tot
illæ tantæque Veterum de illius ſitu *diſcordiæ*. Convincunt etiam,
quæ modo diximus, ſi quidem ſcopum attigerimus, quæ *Cernen*
ipſam nullam uſpiam fuiſſe probant; ſed à *Cyrenes* nomine viti-
atam: quæ tamen ipſa nulla unquam fuerit in illis *orīs*, quibus
Cernen aſſignabant juniores. Nequit enim certe *verus* ille fuiſſe
Periplus, qui *Hannonem* narrat ad ea *loca* delatum, quæ nulla un-
quam in rerum natura fuerint.

§. 10. *Suſpectus*
erat, etiam apud
Veteres, *Hannonis*
ille *Periplus*.

Laborabat ſane *Hannonis* *Periplus* hac infamia,
etiam apud *Veteres*. Imo *Adagii* loco uſurpaba-
tur, quoties de re ſermo eſſet admodum *incredi-
bili*. Docet hoc certiffimus *Auctor Athenæu*.

Cum enim, apud illum, *Æmilianus* obſervaviſſet
Jubam Mauritanie Regem *Citrium* apud ſuos *Libyas* malum *Hef-
perium* nominari credidiſſe, quod inde *Hercules* in *Græciam* de-
tulerit: ſic deinde reſpondentem *Democritum* introducit.

¹ Ei μὲν π τῶν λίξας ἰσθμῶν

¹ *Strab.* L. XVII. p. 829. ² *Strab.* ib. p. 825. ³ *Strab.* ib. p. 829. ⁴ *Plin.*
N. H. V. 1. ⁵ *Strab.* L. XVII. p. 826. ⁶ *Strab.* L. XVI. p. 766. ⁷ *Athen.*
Deipn. L. III. c. 5. χαριζέτω

—χαριζέτω

Λίξον καὶ βίβλους, ταῖσι τ' Ἀπαιτῶν πλάταις.

Verba fuiſſe videntur antiquioris cujuſpiam *Athenæo* Comici *Li-
bycas* in univerſum *Historias*, imprimis autem hunc (de quo agi-
mus) *Hannonis Periplus* à *fabuloſitate* traducentis. Certe ut
Libycos Libros Comædus ille, quicunque demum fuerit, ita
ἡδὲ μὲν Φοινικῶν, uſurpavit ſimiliter pro Proverbio ¹ *Strabo*. Si-
miles in ² *Platone* & *Laertio* locos, quibus hæc ipſa *mentiendi*
indoles *Phœnicibus* objecta fuerit, obſervavit etiam *Casaubonus*.
Inde *Φοινικῆς*, ἀπαιτῶν & χαριζέτω *Hefychio*. Erant autem *Λί-
ξου* quorum coloniis deducendis præfectum ſe proſitetur
Hanno. Et portentosa *Græciæ mendacia* de *Lixitis* & *amne Lixo*
notat ³ *Plinius*. *Græcis* autem, magis quam *Pænis*, noſtrum de-
bemus, *Pænum* licet ipſum, *Hannonem*. A *Lixitis* autem *Han-
no* Interpretes ſumſit, & *amnem Lixum* prædicat. Ne dubite-
mus quin etiam illum cenſura illa perſtrinxerit. Imo verbis, ut
jam ſupra vidimus, diſertis ab illo *fabuloſa* multa ad *Græcos* ema-
naſſe proſitetur. Idem *Atlantem fabuloſiſſimum* appellat, & eo
nomine *fabuloſiſſimum*, quod *nemorofus interdum ſilere* diceretur,
nocturnum autem *crebris ignibus micare*. Hæc ſi quis cum *Hannone*
contulerit, vix eſt cur dubitet quin illum ipſum *Plinius* ob oculos
habuerit. Idem indicavit *Comædus Athenæi*, cum hanc naviga-
tionem *Hannonis πλάνας* appellaret. Ipſam enim illam *vocem* uſur-
pavit ſæpe *Strabo* de *Ulyſſis*, *Menelai*, *Jafoniſque*, ſimilibuſque a-
liis temporis *Mythici* Poeticis *Heroum* maritimis expeditionibus.
Eodemque plane modo *errare* dicit *Heroes* ſuos etiam *Virgilius*.
Nec enim certe deerat *Hannoni* certum navigationis *conſilium*,
nec *ventis* infeſtis vim aliquam paſſum ſe fuiſſe queritur, quo
minus portus optatos aſſequeretur. Πλάνῃ ergo non alio ſenſu
haberi potuit hæc *Hannonis* navigatio, quam quod fuerit, pro
Heroicarum navigationum exemplo, plane *fiſtitia*. Scribit in
eandem ſententiam, ne quidem ipſo *Voffio* diſſidente, ⁴ *Ariſtides*;
qui pro *abſurdis* habet quæ de ſuis ultra *Gades* coloniis prodide-
rant *Carthaginienses*. Non quidem *nomine* designavit ipſum, ſa-
teor, *Hannonem*. Illum tamen designavit qui in *Africæ* ſolitu-
dine *Urbes* conſiderit, qui in *Templo* navigationis ſuæ narratio-
nem *ſuſpenderit*. Hæc ſe feciſſe narrat *hujus* *Peripli* *Auctor*.
Aliuſne fuerit *Carthaginiensium*, qui ſe ita feciſſe vel obtenderit,
plane ignoramus. Idem fortaiſſe voluit ⁵ *Lucianus*, cum *commen-
titiam* ſuam expeditionem à *columnis exorditur Herculeis*. Nihil
enim ſe in *vera*, quam appellat, *Historia* ſcripſiſſe profeſſus eſt,
quo veterum *Poetarum*, *Scriptorumve*, aut *Philoſophorum* aliquem

¹ *Strab.* L. III. p. 170. ² *Plat.* Reip. L. IV. ³ *Plin.* N. H. V. 1. ⁴ *A-
riſtid.* *Ægyptiac.* ⁵ *Lucian.* ver. Hiſt. L. I. init.

non perstrinxerit, qui *portentosa* aliqua aut *fabulosa* literis mandavissent. Innuit ergo, ut videtur, *fabulatoribus* solenne fuisse, ut *fabularum* scenam *Libyam* facerent, & *commentitios Periplos* à *columnis* exordirentur *Herculeis*: quod noster (quicumque demum is fuerit) fecit *Hanno*. Et fidem *Hannonis* suspectam fuisse docuerat jam antea ¹ *Mela*: cum propterea fidem illi habitam de *hirsutis mulieribus Gorillis* fuisse refert, quod duarum *coria* domum retulerit, & in *Junonis* templo *suspenderit*. Alioqui futurum indicans, ne fidem prorsus ullam inveniret. Nec sane legimus in *Historia Carthaginensium* ullas harum *coloniarum* ad Urbem *Metropolitica* legationes, aut aliud aliquod cujuscunque generis *commercium*. Quod si ætate *Plinii* nulla fuerit harum *coloniarum*, seu *memoria*, seu *vestigium*; diu antea perierint necesse est, quæ jam ita perierant ut ne quidem *memoria* earum superfuerit. Vidit ergo Vir sagacissimus quam esset necessaria hujus *Peripli Antiquitas*, si vellet illum à *falsi* suspitione tueri. Ita enim fieret ut *condi* possent illæ ab *Hannone* *colonix*, & tamen multis ante *Plinium* *Seculis* *intercidere*. Quod tamen ægre potuit evenire, si vero illo, quod mox ostendemus, *Hannonis* *Seculo* hæc fuisset *expeditio*. Manet interim illa *suspicio*, nisi *magnum* aliquod inter *Hannonem* *Pliniumque* intercesserit temporis *intervallum*. Videamus ergo num solido alio ullo *Argumento* tantam hujus *Peripli antiquitatem* asserere possit Vir, siquis alius, *memoriæ* apud *poster*os *celeberrimæ*.

Addit Vir doctissimus, in fabula de *Gorgonibus* *vestigium* se hujus *navigationis* deprehendisse: ² *ipsum Pæni ducis nomen, sed fluvio attributum. Annonem* (inquit) *vocant Palæphatus* aliique *Mythologi fluvium Gorgonum Insulæ vicinum*. Hoc si fuisset verum, mirum esset profecto nullam hujus *fluvii* mentionem ab ipso esse factam *Hannone*. Mirum esset præterea si *junior* aliquis *Hannone* dux *Hannonis* potius quam suum nomen *fluvio* imposuisset. Mirum denique, & à *Periplo*rum veterum exemplis prorsus alienum, si novarum orarum explorator, non *Urbibus* tantummodo, aut conditis à se *colonis*, *promuntoriisque maritimis*; sed *fluvii* etiam nova *nomina* assignasset. Poterant illi fortasse suo quodam uti jure in *posseffis*: à se terris, aut saltem illis quas incolæ *Barbari* non occupavissent. Sed *fluvii* nulli poterant toti occupari; nulli poterant *incolis* ignoti esse, nec adeo nominibus carere *inquilinis*, quibus in usu quotidiano designarentur. Atqui nihil plane facit ad usum Viri eruditissimi *fluvius* ille *Palæphateus*. Nec enim *Avonia* illum, sed *Avonia*, appellat *Palæphatus*. Utque nomen *fluvii*, pro mente

¹ Mel. L. III. c. 9.   ² Voss. ad Mel. L. III. c. 9. n. 23.

Viri

Viri celeberrimi concepisset *Palæphatus*; nihil tamen fecisset ad illam, quam agebat, causam. Longe enim à *Cerne Hannoniæ* distabat, ut ostendimus, *Cyrene* illa, quam in freti *Gaditani* faucibus statuit *Palæphatus*. Longiusque adhuc à *Gorillis*, quas potius *Gorgones* existimavit *Magnus Vossius*. Erat præterea *Avonia* ille *Ἀωνία*, pro sententia *Palæphati*. Non potuit Urbem ipsam hoc in loco intelligere, sed *ditionem* tantummodo *Carthaginensium*. Potuit illa fortassis ad *columnas Herculeas* pertigisse, *rebus Punicis florentissimis*, quo tempore hanc expeditionem testatur susceptam fuisse ¹ *Plinius*. Imo ita rem fuisse docet *Polybius*. Et habet non longe *Scylax* *fluvii* nomen *Adonidis*. Origine quidem & ipsum *Syria*. Sed quod nihil quicquam affine habeat cum nomine *Hannonis*. Statuitque hoc in loco *Ptolemæus* non incommodo nomine *fluvium Ὀνάνη*, qui facile possit in *Avonia* depravari. Vix puto quenquam fuisse Veterum qui *Carthaginensium florentissimorum* imperium ad utrumvis *Atlantem*, majorem minoremve, extenderit; aut qui ad *Cernen*, cognominem ducis, ut volebat *Vossius*, *Pæni fluvium* collocarit. Et tamen in illis quoque partibus si quærendus ille fuisset *fluvius*; medio inter *Atlantes* spatio *fluvios* duos nominibus non admodum dissimilibus habet *Ptolemæus*. Horum unus *Ὀνός*, alius *Ἀγνός*, appellatur. Utrumvis facile erat ut in *Avonia*, *Librariorum* errore proclivi, perverteretur: sic nullum erit, in hoc *fluvio*, vel *vestigium Hannonis Vossiani*.

Poterat autem fortassis, ex iis quæ de *Cerne* *Insula* tradit *Hanno*, nasci occasio, cur *aratam* à *Gorgonibus Libyam* *ἡγὰρ Καρχηδῶνα* tradiderit *Palæphatus*. Ait enim *Cernen* suam *Hanno* *ἡγὰρ ὁ Ἰνὸς καὶ δὲ Καρχηδῶνα*. Ita quidem, si *junior* fuerit *Hannone Palæphatus*. Utrunque tamen ita videtur *Hannone* intellexisse *Cornelius Nepos*, cujus ætas exploratior est. Hoc discimus à ² *Plinio*, quo loco agit de situ *Cernes Hannoniæ*. *Nepos* (inquit) *Cornelius ex adverso maxime Carthaginis à continente passus mille: non ampliorem circuitu duobus millibus*. Verba scilicet *Hannonis* *ἡγὰρ ὁ Ἰνὸς*, ex *adverso*, interpretatus est *Cornelius Nepos*, atque ita intellexit, quasi *prope Carthaginem* ipsam fuisset *Cerne* illa *Gorgonum*. Sic *fluvius Avonia* in *Carthaginis* ipsius *vicinia* fuisset statuendus. Sed nullam legimus ibi *Insulam* præter *Cothonem*, quæ civitatis ipsius *pars* erat; nec *fluvium* præter *Carthadam*, à quo *Civitas* ipsa nomen videtur accepisse, nomine ab *Hannonis* nomine satis alieno. Sed *falso* hæc *ratiocinio* ex *Hannone* videtur collegisse *Cornelius Nepos*. Id enim potius voluisse videtur *Hanno*, recta *meridiem* versus *Carthagini* subjectam

¹ Plin. N. H. V. 1.   ² Plin. N. H. VI. 31.

I

fuisse

fuisse *Cernen*; ut, quantocunque spatio invicem diffitæ fuerint, sub eadem tamen sitæ fuerint linea *meridionali*. Jam enim vidimus pro *Africa universa* Periplo haberi illam *Hannonis* navigationem: quasi scilicet ad mare *Erythræum*, & *Africa* plagam *Orientelem* usque pertigisset. Primo ergo à *columnis Herculeis*, *Thymia-bidui* navigatione peracta, primam condunt coloniam, *Thymia-terion*. Inde *πρὸς ἰαριεῶν* proVecti *Soluntem* promuntorium veniunt. Nempe *occidentalem* quidem oram legentes, sed *meridiem* versus. Alioqui prior quoque navigatio *Occidentem* petebat. Id enim volebat, emenso freto, non oram *Hispaniæ*, quæ *Septentrionem* spectabat, ab iis petitam, sed *Africa*. A *Solunte* deinde *Orientelem* versus navigatio est, usque ad *Troglodytas*. Inde rursus ad meridiem alio *biduo*. Postea iterum *πρὸς ἡλίου ἀνίσχοντα* ad *Cernen* usque. Addit deinde: *ἐπακμαζόμεθα δὲ αὐτῷ, Cernen* scilicet, *ἐν τῇ Περιπλῳ, κατ' αὐτὴν κείνου καρχηδόνου*. Rationem conjecturæ subjungit illam: *Ἐρκεῖ γὰρ ἡ πλῆξ, ἐκ τῆς καρχηδόνος ἐπὶ τῆς ἡλίας, καὶ κείνου ἐπὶ Κίρκῳ*. Videmus hic navigationem *posteriorem*, quæ *Orientelem* spectabat, cum *priori* conferri quæ à *Carthagine* ad finem *freti* ducebat *Gaditani*, quæ tota fuerat versus *Occidentem*. Nempe ut ostenderet ad eundem tandem illos rediisse circulum *meridianum* unde discesserant. Constaret hoc apertius, si dierum numerum semper adjecisset *hodiernus Hanno*, quod fecerat ille qui Veterum manibus terebatur, ut infra ex *Ariano* ostendemus §. 24. Hoc autem in loco nullus esse potuit *Carthaginensium* fluvius qui à *Septentrione meridiem* versus in mare defluerit. *Bagradas* contra è *meridie Septentrionem* versus tendebat in mare tandem effusus *Mediterraneum*. Sed nec ullam ibi regionem *aratri* aptam memorat ipse *Hanno*. Locum ergo nullum habere potuit *Auno Palæphateus* prope *Cernen Hannoniæ*. Sequebatur deinde navigatio *meridionalis* per dies XII. ad montes *Sylvestres*. Inde VII. dierum ad *Hesperion ceras*, unde mare *Atlanticum* censet *Plinius*. Vel hinc obiter intelligimus, verum esse non posse, quod censuit magnus *Vossius*, *Θιῶν ὄρεα* montem, qui appellatur *Hannoni*, eundem esse cum *Sierra Liona*. Nec enim distat mons ille *hodiernus* tot *dierum* navigatione versus *Orientelem* ab ora *Africa Occidentali*. Et tamen ultra *Hesperion ceras* *quatruidui* navigatione *Θιῶν ὄρεα* ponit *Hanno*. Inde *triduum* aliud re-censetur ad *ἵπτα κίρκου*, quo loco statuitur *Insula Gorillarum*, ultimus hujus *Peripli* terminus, quem in *Oriente* & *Mari Erythræo* statuebant, ut vidimus, multi è *Veteribus*. Sed ne quidem *Africa* figuræ responderet hæc *Hannonis* navigatio, quæ vel inde falsitatis manifestæ convincitur.

1 *Plin. N. H. VI. 31.*

Sed

Sed & aliud quoque habet *Vir Magnus* argumentum, quo hujus *Peripli Antiquitatem* ostendat. Ex illis nempe *Strabonis* verbis. *Θρυλλᾶται ἡ Φοινικὴν ἰαυπλίας: οἱ δὲ τὴν ἕω τῇ Ἡρακλείῳ στήλῃ ἐκπλῶν, ἡ πόλις ἔκπλεον καὶ κεί, ἡ δὲ τὴν μίση τῇ Λι-βύης περὶ ἡλίας μικρὴν τῇ Τρωϊκῇ ὑπερὶον*. *Stultum*,² ait, fuerit existimare *Phœnices* alios ante *Hannone* *bas oras accessisse, ac ibi urbes condidisse, cum ex ipso Hannone contrarium constet*. Atqui nullam habemus in his *Geographi* verbis vel *Carthaginensium* mentionem, nedum *Hannonis*. Imo de antiquissimis *Phœnicum* has in partes navigationibus agere hoc in loco *Strabonem*, vel ex ipso ejus consilio colligimus refutandi *Eratosthenis*. Nihil ergo ille de temporibus *Carthaginensium* *florantissimis*, quibus *Hannonis* expeditionem statuit *Plinius*. Dixerat *Vir ille* *Seculi sui doctissimus* *Veterum* neminem *Euxinum* mare navigare ausum, aut juxta *Libyam*, aut *Syriam*, aut *Ciliciam*. Hinc obiter intelligimus, ut de *Hannonis* *Periplo* resciverit *Eratosthenes*, qui hanc ipsam *Libyæ* oram se legisse narrat; non tamen illum adeo antiquum censuisse quàm volebat præstantissimus *Vossius*, sed potius illum navigatoribus annumerasse quos *πυλαγοῖς* opponebat. Huic ergo *Eratosthenis* assertioni ut occurreret *Strabo*, antiquissimi quique *Periplorum* duces erant in contrarium nominandi. *Perseo* ergo coævus nullos novit *Strabo* harum partium navigatores. Et ne quidem editum *Hannonis* *Periplum*, qui his fuerit *Trojano* vel excidio *proximis* temporibus assignandus. Si enim adeo antiquum censuisset, cur non illum potius *Periplum* advocasset, quam *θρυλλᾶν: rumorem* scilicet, incertamque famam? Sed *stultum*, ait *Vir Cl. si quis existimarit, Phœnices alios ante Hannone* *bas oras accessisse ac ibi urbes condidisse, cum ex Hannone contrarium constet*. Atqui nusquam negat *Hanno*, quentquam ante se fuisse, qui has oras attigerit, aut qui *Urbes* ibi condiderit. Imo contrarium potius supponit. Decretum enim *Senatus sui Carthaginensis* refert, ut *Urbes Libyphœnicum* conderet. Supponit ergo in illis ipsis oris *Urbes* alias *Phœnicum*, licet nullæ fuerint *Libyphœnicum*. Plures certe fuisse, in illa quoque, quæ extra *columnas Herculeas* fuit, ora *Libyæ*, *Urbes*, quam quas ipse condiderit *Hanno*, supponit *Traditio* è *Strabone* superius observata, de *trecentis Phœnicum*, non solum *Libyphœnicum*, *Urbi-bus*, quas exciderint *Phaurusii* & *Nigretes*. Imo ipsas illas *Urbes* à *Tyriis* sibi vindicatas jam supra ex eodem *Strabone* vidimus, quorum proinde fidem *Hannoni* opposuimus. Nec enim adeo *stultum* est si *Hannoni* fidem derogemus, quem veteribus suspectum fuisse ne quidem *Vossius* ipse diffitetur. Sed non erant soli

§ 13. Nihil faciunt *Thænicum* coloniam extra columnas *Herculeas* à *Strabone* memorata ad *Hannone*.

1 *Strab. I. I. p. 48.* 2 *Voss. ad Mel. L. III. c. 9. l. 23.*

* C

Car.

Carthaginienses, qui extra *columnas Herculeas* navigarint. Idem fecisse *Phœnices Gaditanos* testem habemus, si minus ipsum *Aristotelem*, certe *Aristotelis* ætate non multo inferiorem, ¹ *Ἀριστοτέλης Ἀκρόπολιν*. Hos enim docet ab illa ipsa ora merces *Carthaginiensibus* ipsis incognitas *Carthaginem* deportasse. Sed *Gaditanorum* ipsorum originem describit, ni fallor, hoc in loco *Strabo*, quam Urbe *Carthaginiensi* antiquiorem supponit, & navigationes eorundem extra *columnas Herculeas Carthaginiensium* extra eisdem *columnas* navigationibus etiam antiquiores. Præponit certe *Strabo Phœnicum* navigationes extra *columnas Herculeas* aliis eorundem navigationibus ad partes oræ *Libyæ* maritimæ *medias*. Et quidem ita præponit ut etiam opponat. Erant ergo illæ *Phœnicum* navigationes extra *columnas Herculeas* aliæ prorsus, & priores illis, quas postea memorat ad partes oræ *Africane* maritimæ *medias*. Nec ullas adhuc fuisse verisimile est à posterioribus extra fretum *Gaditanum* colonias. Facile inde colligimus, partes oræ maritimæ *medias* de *Libyæ* latere intelligi *mediterraneo*, non autem de eo quod extra *columnas* ponebatur *Herculeas*. Quis inde non videt *Strabonis* verba posteriora de ipsa Urbis *Carthaginiensis* fundacione esse intelligenda, quæ *medium* tenebat oræ *Libyæ mediterranæ*? Convenit certe tempus, pro hypothesebus *Virgilii*, eorumque qui cœvum *Didoni* Urbis fundatrici fecerint *Æneam* ab *Ilia* clade fugientem. Priora autem de alia *Tyriorum* navigatione, ni fallor, intelligenda sunt, qua *Herculis columnas* ipsas ab *Oraculo* quærere jubebantur. Ter enim id fecisse narrantur, & semel illas extra fretum in *Oceano* ipso quæsisse. Sic enim alibi ipse ² *Strabo*, cujus etiam testimonium jam adduximus, de *Tyriis* illas (quæ *Phœnicum* ferebantur) colonias sibi vendicantibus. Idem tamen has omnes navigationes ³ *ἡ δὲ Πυργὸς Ὀμάρης* accenset. Videmus ergo quam infirmo tibicine nitatur universa illa Viri Magni argumentatio, fide nempe *Punica* admodum sublesta. Ut autem ad verba *Strabonis* posteriora redeamus, longe aberat ut tempora illa *Didonis* haberentur *Carthaginiensium* *florentissima*. Et quæ ægre se adversus finitimos tuebatur Regina, nondum certe par esse potuit emittendis in *Oceanum* coloniis; nondum *tres* hominum *myriades* emittere potuit, quot tamen se duxisse testatur *Hanno*. Recte ergo *Phœnicum* fuerint, non *Libyphœnicum*, colonix hoc in loco à *Strabone* memoratæ. Potuit autem fortassis *Hannoni* fidem habere *Eratoſthenes*, qui *Cernen* pro vera habuit Insula, cui nomen ab *Hannone* ipso impositum narrat *Periplus*. Sic tamen, ut dixi, non potuit illum annumerare *præcis* ipse *Eratoſthenes*. Sed qua demum fronte *Hannone* *Eratoſtheni* obijcere potuit *Strabo*, qui hoc ipso nomine *Eratoſthenem*

¹ P. 1165. Ed. Par. 1629. Tom. I. ² Strab. L. III. p. 169. 170. ³ Ib. p. 170. *ſthenem*

ſthenem ipsum reprehendit, quod memoratam ab *Hannone* Insulam *Cernen* ille veram fuisse credidisset? Qui hoc quoque eidem vitio dedit, quod Scriptorem suspectæ fidei *Damastem* vel memoria dignum censuisset? Cavet proinde, dedita, ut videtur, opera, *Strabo* ab omni *Hannonis* mentione, ne ipse eodem crimine teneretur, quod in *Eratoſthene* reprehenderat. Sed has ipsas quoque *Phœnicum* navigationes quas obijciendas censuit, ipse quoque *Strabo* dubiæ fidei fuisse innuit, dum hoc ipso loco, quem adduxit *Cl. Vossius*, ita habet: *ἡ δὲ ἀπορία τῆς ἀπορίας* dum etiam fidem *Punicam*, in hac causa, suspectam facit.

Tempus hujus *Peripli* designavit *Plinius* verbis satis manifestis. Alibi ¹ *Carthaginis potentia florente* fuisse inquit: alibi ² *Punicis rebus florentissimis*. Et *Carthaginiensium* fuisse, si quis unquam fuerit, hic ipse docet *Periplus*. Videt ergo Vir Magnus, quam hæc cum suis pugnarent hypothesebus, si de condita à *Didone Carthagine* intelligerentur. Itaque ³ *Appianum* potius audiendum arbitratur, qui primam Urbis fundacionem *Trojæ* excidio annis L. antiquiorem existimavit. Sed ne quidem illa quoque sufficiet origo, ut *Persæi Gorgonumque* tempora *Hanno* attigerit. Auctor, ni fallor, *Appiano* erat, ita cur sentiret, *Philistus Syracusanus*, *Dionysio* seniori cœvus, pro cuius sententia *Eusebius Carthaginis* ortum ad numerum suum retulit DCCCIVM. *Trojæ* autem excidium ipse refert ad numerum DCCCXXXV. Ita spatium annorum duntaxat XXXI interceſſerit. Hunc ergo si habuerit sententiæ suæ patronum *Appianus*; sic erit cur merito dubitemus, rectene ille sententiam Auctoris sui repræsentarit. Atqui *Xoro* originem illam tribuit tam *Appianus* ipse, quam (c. *Philisti* sui sententia) *Eusebius*; cui socium adjungit *Eusebius Carchedonem*. *Xorus* iste vix est cur dubitemus quin fuerit *Tyrius*. Et plane similis est collega *Carchedon*. Fabulatorum illa produnt ingenium, qui antiquissimas origines sæpissime arcessunt ex *Urbium nominibus* in *Virorum nomina* transformati. Si quid ergo sani habeant, ad altiores ipsa Urbe origines, in *Tyro*, ni fallor, & *Phœnicia* referenda sunt: ea saltem quæ de *Xoro* fabulantur. Nec longe abeunt *Phœnicum* rationes, mox ⁴ à nobis è *Phœnicum* Annalibus explicandæ. Annus ibi *Solomonis* IVus assignabitur anno *Periodi Julianæ* 3703. Hoc anno *Tyrum* ipsam antiquiorem annis 240 ex iisdem Annalium *Tyriorum* rationibus facit ⁵ *Josephus*. Sic anno *Period. Jul.* 3463, *Tyri* ipsius j. cta fuerint fundamenta. Detrahantur hi ex anno *Per. Jul.* 3928, quo prima cœpit *Olympias*: reliqui erunt anni

S. 14. *Didone* antiquiorem *Carthaginem* fuisse, non est verisimile.

¹ Plin. N. H. II. 67. ² Plin. N. H. V. 1. ³ Appian. Punic. I. init. ⁴ S. 15. ⁵ Joseph. Ant. VIII. 2.

475. Sed vero, anno ante *Olympiadas* 407°, *Trojanum Excidium* statuitur à Chronologis *veterum* accuratissimis. His iterum deductis, annis tantummodo 68 *Tyrus* cladem *Iliacam* præcesserit. Estque discrepantia, in tanta tamque discordi Antiquitate, non magni facienda. Docuitque *Strabo Tyrionum* colonias sibi vendicasse *Libyphænicas*. Cæterum quod ad veras *Urbis Carthaginensis* origines, *Siculis* anteferendi erunt ipsi *Carthaginenses*. Imo post *Carthaginenses* audiendi erunt *Romani*, qui, excisa *Carthagine*, *Archiva* illorum omnia atque monumenta in suam potestatem redegerunt. Hos autem utrosque *Carthaginis* exordium ad *Didonem* retulisse idem agnoscit *Appianus*. Sunt quidem *Veterum* variz admodum, diversæque invicem, de hac causa sententiæ. His enim temporibus, cum nulla adhuc essent *Historica monumenta*; proinde necesse erat ut vacillaret *Historia* fides, nec consentirent invicem *Juniorum* seu *Traditiones*, seu *Ratiocinia*. Nemo tamen *Didonem* antiquiorem esse censuit quam fecerit *Virgilius*, qui coævam fecit *Æneæ*. Facile autem hoc Poetæ condonari poterit, si ab *Historiæ* Chronologiæque rationibus deflexerit, in tanta præsertim *antiquitate* dissentientibus invicem monumentis, ut ne quidem accurata polliceri possit quantumvis peritus *Historicus* atque *Chronologus*. Cæterum hic quoque magis audiendi, præ *Siculis*, videntur esse *Romani*, qui è *Carthaginensium* (siqua fuerint horum temporum) *Archivis* *Carthaginem* fecerint non multo *Olympiadibus* antiquiorem, ipsaque Urbe *Romana*.

Eo certe magis audiendi, quod non longe ab illis discedant *Archiva Carthaginensium* *Metropolitica Tyrionum* à *Menandro* quodam olim collecta, seu *Ephesio*, seu *Pergameno*, utroque enim modo à *Veteribus* designatur. Hæc annum ipsum conservarunt, quo *fugerit* è patria *Dido*, viii viz.

fratris *Pygmalionis*. Sed hunc annum, quis demum fuerit in Epochæ aliqua *fixa*, nondum explorarunt *Chronologi*. Tentemus ergo, qua licet, in Antiquitate aliunde tam incerta. Erit autem nobis pro norma *Chronologia Sacra* Regum *Israeliticorum*, quæ illam noster constituit M. ¹ *Usserius*. Illius enim calculum accuratissimum existimamus. Et cum illa *Chronologiam Tyriam* composuit *Josephus*: ex eodem (ut videtur) *Menandro*, iisdemque fortassis *Archivis*. Sacram autem *Chronologiam* cum accuratissimo *Astronomorum Canone*, atque *Æra* ejus *Nabonassareæ*, qua licet, conferemus. Nihil enim existat hodie pro antiquis illis temporibus accuratius. Jam autem alibi ² ostendimus *Ezekiæ* Regis annum xiv^m eundem fuisse cum *Mardocempadi* x^o, & *Nabonassari* proinde 36; *Olympiade* autem xvii. Hic idem erat

¹ *Usser. Chron. Sacr. Part. post.* ² *Diff. 3. de Cycl. Græc. & Rm. §. 4.*

Periodi Julianæ 4002. Summam autem annorum 36 conficiunt anni prædicti *Ezekiæ* xiv, *Achazi* xvi, *Jothami* vi, Sic inivisset Epochæ *Nabonassari* anno *Periodi Julianæ* 3966, *Olymp.* viii, *Jothami* x^o. si quidem pares fuissent cum *Julianis* anni *Nabonassari*. Hic autem ita numeramus ac si fuissent revera pares. Detrahantur ergo rursus, pro vii *Olympiadibus* anni xxviii. nempe x *Jothami*, & ex *Uzzia* Patris Regno xviii. & anno *Uzzia* xxxiv^o prima inibit *Olympias*, anno scilicet *Periodi Julianæ* 3938. Nec ulla est in his Regum annis discrepantia. Ita hujus Epochæ, qua includenda erit fuga *Didonis*, limitem citimum tenebimus. Initium ita indagamus. Primus est in hac *ἱστορία* *Hiromus*, cujus annum xii^m cum iv^o *Solomonis* componit *Josephus*, quo *Templi* fundamenta jecit *Solomon*. Et quidem horum Regum annos ita invicem fuisse committendos, ex ipso didicit, ut videtur, *Menandro*, quem ait ad Reges *Tyrios* gesta quoque gentium *aliarum*, tam *Græcarum*, quam *Barbararum*, exegisse: quæ certe methodus, si cum judicio observata fuerit, ad fidem ejus commendandam admodum faciat. Rectius autem in *Libris adversus Apionem*, annum *Hiromi* xii^m *Templi* exordio assignavit, quam in ² *Antiquitatibus* xii^m. Discimus hoc ex aliis numeris, annorum cxliiii à *Templi* fundatione, clxiii autem ab initio *Hiromi*, in quibus magnus est consensus eorum omnium, qui *Tyriorum* Regum successionem è *Menandro* descriperunt, tam sibi ipsis, quam inter se invicem. Itaque non est cur de harum *summæ* sinceritate dubitetur; magisque ad ipsas *summæ particulares*, in quibus tantus consensus non est, exigendæ erunt, quam vicissim. Invaluit tamen posterior illa methodus apud *Chronologos* nostri ævi præstantissimos. Et sane lacunam manifestam mox probabimus annorum quibus regnaverint *Nutricis* filii *juniore*. Proinde augendæ erunt *summæ* *particulares*, non autem *breviandæ*. Sic ergo ab initio *Hiromi* *Tyriorum* Regum anni disponendi, & cum *Chronologia Sacra* committendi.

¹ *Joseph. cont. Apion. L. I. p. 1043.* ² *Antiq. VIII. 2.*

<i>David.</i>		<i>Hiromi.</i>		<i>Period. Jul.</i>		<i>David.</i>		<i>Hiromi.</i>		<i>Period. Julian.</i>
33		I		3692		36		4		3695
34		2		3693		37		5		3696
35		3		3694		38		6		3697

David. dis.		Hiram. is.		Period. Julian.	Solomon. nis.		Hiram. is.	Epoch. Tyr.	Period Julian
39		7		3698	24		32		3723
40		8		3699	25		33		3724
Solomon. nis.					26		34		3725
1		9		3700			Bale- zari,		
2		10		3701	27		1	35	3726
3		11		3702	28		2	36	3727
4		12		3703	29		3	37	3728
5		13		3704	30		4	38	3729
6		14		3705	31		5	39	3730
7		15		3706	32		6	40	3731
8		16		3707	33		7	41	3732
9		17		3708			Afda. stari.		
10		18		3709	34		1	42	3733
11		19		3710	35		2	43	3734
12		20		3711	36		3	44	3735
13		21		3712	37		4	45	3736
14		22		3713	38		5	46	3737
15		23		3714	39		6	47	3738
16		24		3715	40		7	48	3739
17		25		3716	Robo- ami.	Jerobo- ami.			
18		26		3717	1	1	8	49	3740
19		27		3718	2	2	9	50	3741
20		28		3719			Nutricis fil. maj.		
21		29		3720	3	3	1	51	3742
22		30		3721	4	4	2	52	3743
23		31		3722	5	5	3	53	3744

Rehamsi	Jeroba- ami.	Nutrici fil. maj.	Epoch. Tyr.	Period. Julian.	Afa.	Baafa.	Nutrici fil. 3 jun.	Epoch. Tyr.	Period. Julian.
6	6	4	54	3745	7	5	13	75	3766
7	7	5	55	3746	8	6	14	76	3767
8	8	6	56	3747	9	7	15	77	3768
9	9	7	57	3748	10	8	16	78	3769
10	10	8	58	3749	11	9	17	79	3770
11	11	9	59	3750	12	10	18	80	3771
12	12	10	60	3751			Astati		
13	13	11	61	3752	13	11	1	81	3772
14	14	12	62	3753	14	12	2	82	3773
		Nutr. fil. 3. jun.			15	13	3	83	3774
15	15	1	63	3754	16	14	4	84	3775
16	16		64	3755	17	15	5	85	3776
17	17	3	65	3756	18	16	6	86	3777
Abia.					19	17	7	87	3778
1	18	4	66	3757	20	18	8	88	3779
2	19	5	67	3758	21	19	9	89	3780
3	20	6	68	3759	22	20	10	90	3781
Afa.					23	21	11	91	3782
1	21	7	69	3760	24	22	12	92	3783
2	22	8	70	3761			Athery- mi.		
	Baafa.				25	23	1	93	3784
3	1	9	71	3762	26	24	2	94	3785
4	2	10	72	3763			Zimri, tumOmri		
5	3	11	73	3764	27	1	3	95	3786
6	4	12	74	3765	28	2	4	96	3787

Afa.	Zimra. cum Omri.	Athery- ni.	Epoch. Tyr.	Period Julian.	Josa- phati.	Ahab.	Ithoba'i	Epoch. Tyr.	Period Julian.
29	3	5	97	3788	10	14	18	119 m. 8	3810
30	4	6	98	3789	11	15	19	120 m. 8	3811
31	5	7	99	3790	12	16	20	121 m. 8	3812
32	6	8	100	3791	13	17	21	122 m. 8	3813
33	7	9	101	3792	14	18	22	123 m. 8	3814
		Phellia.	101 m. 8		15	19	23	124 m. 8	3815
		Ithoba- li.			16	20	24	125 m. 8	3816
34	8	1	102 m. 8	3793	17	21	25	126 m. 8	3817
35	9	2	103 m. 8	3794	18	2. 22	26	127 m. 8	3818
36	10	3	104 m. 8	3795		Jehor- mi.			
37	11	4	105 m. 8	3796	19	1	27	128 m. 8	3819
38	12	5	106 m. 8	3797	20	2	28	129 m. 8	3820
39	2	6	107 m. 8	3798	21	3	29	130 m. 8	3821
40	3	7	108 m. 8	3799	22	4	30	131 m. 8	3822
41	4	8	109 m. 8	3800	23. Jeho- zami. 1	5	31	132 m. 8	3823
Josa- phati.					2. 24	6	32	133 m. 8	3824
1	5	9	110 m. 8	3801			Badizori.		
2	6	10	111 m. 8	3802	3. 25	7	1	134 m. 8	3825
3	7	11	112 m. 8	3803	4	8	2	135 m. 8	3826
4	8	12	113 m. 8	3804	5	9	3	136 m. 8	3827
5	9	13	114 m. 8	3805	6	10	4	137 m. 8	3828
6	10	14	115 m. 8	3806	7	11	5	138 m. 8	3829
7	11	15	116 m. 8	3807	8	12	6	139 m. 8	3830
8	12	16	117 m. 8	3808	Ahazie 1 Athalie.	Jehu	Maryni.		
9	13	17	118 m. 8	3809	1	1	1	140 m. 8	3831

Atha- lis.	Jehu.	Martyr- ni.	Epoch. Tyr.	Period. Julian.	Josaf.	Jehu.	Pygma- lionis.	Epoch. Tyr.	Period. Julian.
2	2	2	141 m. 8	3832	20	25	17	165 m. 8	3856
3	3	3	142 m. 8	3833	21	27	18	166 m. 8	3857
4	4	4	143 m. 8	3834	22	28	19	167 m. 8	3858
5	5	5	144 m. 8	3835		Jehoz- chazi.			
6	6	6	145 m. 8	3836	23	1	20	168 m. 8	3859
Josaf.					24	2	21	169 m. 8	3860
1	7	7	146 m. 8	3837	25	3	22	170 m. 8	3861
2	8	8	147 m. 8	3838	26	4	23	171 m. 8	3862
3	9	9	148 m. 8	3839	27	5	24	172 m. 8	3863
		Pygma- lionis.			28	6	25	173 m. 8	3864
4	10	1	149 m. 8	3840	29	7	26	174 m. 8	3865
5	11	2	150 m. 8	3841	30	8	27	175 m. 8	3866
6	12	3	151 m. 8	3842	31	9	28	176 m. 8	3867
7	13	4	152 m. 8	3843	32	10	29	177 m. 8	3868
8	14	5	153 m. 8	3844	33	11	30	178 m. 8	3869
9	15	6	154 m. 8	3845	34	12	31	179 m. 8	3870
10	16	7	155 m. 8	3846	35	13	32	180 m. 8	3871
11	17	8	156 m. 8	3847	36	14	33	181 m. 8	3872
12	18	9	157 m. 8	3848	37	15	34	182 m. 8	3873
13	19	10	158 m. 8	3849	38	16	35	183 m. 8	3874
14	20	11	159 m. 8	3850	39	2. 17	36	184 m. 8	3875
15	21	12	160 m. 8	3851	40	3	37	185 m. 8	3876
16	22	13	161 m. 8	3852	2	4	38	186 m. 8	3877
17	23	14	162 m. 8	3853	3	5	39	187 m. 8	3878
18	24	15	163 m. 8	3854	4	6. Jero- boamii. 1	40	188 m. 8	3879
19	25	16	164 m. 8	3855	5	7. 2	41	189 m. 8	3880

Ant- zia.	Joas & Jerobo- am ii.	Pygma- lionis.	Ezech. Tyr.	Period. Julian.	Ant- zia.	Joas & Jerobo- am ii.	Pygma- lionis.	Ezech. Tyr.	Period. Jul.
6	8. 3	42	190 m. 8	3881	9	11. 6	45	193 m. 8	3884
7	9. 4	43	191 m. 8	3882	10	12. 7	46	194 m. 8	3885
8	10. 5	44	192 m. 8	3883	11	13. 8	47	195 m. 8	3886

Accedant ultimo *Periodi Julianæ* anno anni alii 52, pro XVIII (qui superant) *Amazie*, & XXXIV *Uzzie*. Constatque numerus annorum 3938 ad primam *Olympiadem*, ut dixi, accuratissime. Hunc certe puto calculum fuisse *Menandri*. Secutus autem est, ut puto, *Menander*, in commissione cum Regibus *Judæorum*, fidem potius *Demetrii* illius *Phalerei*, qui scripsit de Regibus *Judæorum*, (quemque sub IV° *Ptolemæo* testatur vixisse ¹ *Clemens Alexandrinus*), potius quam Sacrarum literarum *Græce* jam verfarum. Jam enim olim difficilem fuisse illorum commissionem, innuisse videtur ipse ille *Demetrius*, quod singulare de illo Argumento volumen conscripserit. Sic medio inter IV^m *Ptolemæum* & *Josephum* tempore vixerit *Menander*. Et tamen fortassis ante *Polyhistorum Cornelium Alexandrum*, qui sub *Sulla* scripsit, hausitque ex *Menandro* quæ habet de *litteris* inter *Solomonem* & *Hiramum*. Hæc obiter, quod nihil haberet exploratum de illius tempore nostri *Vossii* *Parens*. Contextuerat autem *Demetrius* perpetuam *Judæorum* ad sua usque tempora *Chronologiam*, quam ad suam ætatem perduxit *Eupolemus*. Discimus hæc è *Patriarcharum Chronologia*, quam è *Polyhistore* conservavit *Eusebius*, & ex iis quæ de utriusque hypothelibus tam *Demetrii* quam *Eupolemi*, habet *Clemens Alexandrinus*. Ad illam ergo *Tyriorum* Regum tempora exegit *Menander Ephesus*.

Nos autem, in hac Regum *Tyriorum* serie, *Josephi* numeros secuti sumus. quæ scilicet illos integros habemus. Supplevimus autem, quæ deficiunt, ex illius summis *universalibus*. Hæc enim causa erat cur hæcenus male se habere illius *numeri* existimarentur, quod annum ab initio *Hirami* 155 à XII° autem ejusdem 143 non conficerent, quod tamen postulabant summæ illæ (in quibus maximus est *consensus*) *universales*. Non scilicet occurrebat, non modo apud *Theophilum Antiochenum* & *Synellum*, verum etiam apud ipsum quoque *Josephum*, desiderari annos quibus regnarint tres filii *Nutricis* juniores. Πνεύματα

¹ Clem. Al. Strom. I.

sim

sim annos tribuit XII. Sequitur deinde *lacuna*, qua fratrum reliquorum annos memoraverant *Archiva*. Eam manifestam faciunt verba proxime sequentia, tam in *Josepho*, quam in *Theophilo*: μὲν δὲ Ἀσμετ. Inde corruptum nomen *Methuastarti*, licet alieno loco, apud ¹ *Theophilum*. Erant ergo & reliquis suæ quoque Regnandi vices, licet exciderint (nescio quo Librario- rum errore) eorum anni. Non possumus ergo singulis suos annos, seu *Regni*, seu (pro reliquorum exemplo) *vite*, redintegrare. Omnibus tamen recte, ni fallor, illos imputabimus, qui alioqui defuturi erant ad summam *universalem* explendas, tanto Auctorum Codicumque *consensu* stabilitas. Nisi forte x ex illis *Baleazaro* potius assignemus, quod XVII annos illi tribuant tam *Theophilus* quam *Synellus*, contra *Josephum*, quod alibi nusquam faciunt, hoc saltem in numero *consentientes*. De hoc autem cogitent alii, quibus otium est, ut id agant ex professo. Nos annos XVIII satis paucos existimamus qui inter fratres *juniores* tribuantur, ut omnium diutissime regnarit natus *maximus*, quod sane innunt *Archiva*. Recte autem se habere nostram cum *Chronologia Sacra* commissionem, exinde colligimus, quod ita in *Ababi* annum I^m conveniat annus *Ithobali* vus, quem *Ethbaal* appellant *Sacræ* *literæ*, & *Ababi* socerum fuisse docent. Sane commodissime. Vixit *Ithobalus* annis LXVIII, regnavit autem XXXII. Ita I^o *Ababi* anno, annum egerit *Ithobalus* ætatis XLII^m. *Ætas* illa sufficit ut tunc *nubilem* filiam haberet *Jezebelem*. Ita ad VI^m *Jehorami* *Israelitici* superstes fuerit pater *Jezebelis* *Ithobalus*. Ut satis proinde commode ad eadem filii *Jehorami*, (quæ sexennio postea sequebatur,) pertigerit ipsa *Jezebel*, formæ adhuc studiosa, nec admodum *longæva*. Non equidem possum in hac tam antiqua *Historia* certi quippiam affirmare. Hæc tamen arbitror, si minus vera, saltem esse verisimillima. Credidit quidem *Petavius* cum *Sacræ* *Historia* hæc pugnare *Phœnicum* *Archiva*, vel ipsum saltem fortasse *Menandrum*, qui IV^m *Solomonis* annum cum *Hirami* commisit XII°. Hoc scilicet Argumento, quod mox ab initio *Davidis Hierosolymitano Hiramum Tyriorum* Regem *Sacræ* *literæ* memorarint. Sed fieri potest, ut inter duos *Hiramos* medius fuerit *Abibalus* illius *Hirami* decessor, cujus annus XII^{us} cum *Solomonis* anno confertur IV°; illius autem successor, qui initio *Hierosolymitano Davidis* amicitiam ambierit. Nec tamen certus designatur *Davidis* annus, quo amicitiam cum *Hiramo* contraxerit. Erat, ut videtur, frequens apud Reges *Tyrios*, *Hirami* nomen. Alium certe *Hiramum* postea ex iisdem *Archivis* idem exhibet *Menander*.

¹ Theoph. L. III. ad Autolych.

* D 2

Ex

§. 17. Inde annus colligitur quo fugerit à patria Dido.

Ex hac autem Phœnicum Chronologia ita constituta, sequitur anno *Period. Julian.* 3846, qui *Pygmalionis* erat virus quo exfulavit *Dido*, ne quidem antiquiorem esse potuisse *Carthaginem*, quæ fuerit à *Didone* fundata. Is erat annus ante primam *Olympiadem* xciius, ante prima *Palilia Varroniana* cxvus. Potuit aliquot annis esse recentior. Nec enim mox à patria profuga sedem in continente firmam adeptæ est. Meliusque hæc cum receptis Veterum numeris consentiunt (qua quidem ipsi inter se consentiunt) quam quæ attulit in contrarium Magnus *Vossius*. *Eusebius* ad varios numeros, seu potius, è *Romanis* Scripturibus, fortassis *Hieronymus*. De numero dccciv. jam vidimus. Ad num. etiam dcccclxxi, ita habet in Editione Scaligerana: *Carthago condita est, ut quidam volunt, à Carchedone Tyrio: ut vero alii, à Didone filia ejus, post Trojanum Bellum ann. cxliii. Sed notæ apponunt ad ann. dcccclxxviii. unde suspicio est Typographi potius errorem esse, quam Scaligeri. Est enim annus ille posterior ab Excidio Trojano revera cxliii, pro hypothesebus Eusebii. Vidit Scaliger hunc ipsum esse annum quem designaverat Menander ab Hiramii xii. Illud autem non vidit, cur ab Excidio Trojano numeraretur cxliii. Fugerant nimirum Virum Maximum verba Tatiani ex eodem, ut videtur, Menandro, quem tamen appellat ipse Pergamenum. Fieri potest ut utriusque Urbis civis idem fuerit Menander, quod erat apud Veteres frequentissimum. Verba autem Tatiani illa sunt: Τὴ δὲ κατὰ μὲν ὁ γρηγορὸς ἔδωκε τῷ τῷ Ἰλακκοῖς ἐπὶ τῷ 4. Quæ verba facile in hanc sententiam detorqueri poterant. Rursus ad num. mi. vel (ut Scaliger in Notis) mil. fugam Didonis, secundum nonnullos, idem ponit Eusebius. Nescio quo fretus sententiæ illius Auctore. Sic prima *Olympiade* 240 annis fuisset antiquior, qui numerus est annorum quo Tyrus ipsa Templo Solomonis antiquior erat. Idem iterum ejusdem meminit ad num. mclxvii. vel potius (ut recte Scaliger) Hieronymus, pro hypothesebus tamen Eusebii, anno à Templo Solomonis cxliii. Nempe ante *Olympiades* ann. 73. ante Urb. Cond. pro Epochæ (quam sequitur Hieronymus) Catoniana, 98. Sic porro Latini loquuntur, ut (quamquam invicem non consentiant in tanta monumentorum penuria) non tamen longe abeant ab his Phœnicum Archivis. Annos Urbi Carthagini dcc rotundo numero tribuunt Livius, Eutropius & Orosius, quæ Urbis Romanæ anno Varr. 608 excisa est. Velleius (ne quidem ipse sibi consentaneus ex unico, unde prodiit, MSo.) Carthaginem ait ante annos v & lx, quam Urbs Romana conderetur, à Didone conditam. Et tamen illam stetisse tradit annis dclxvii. qui proinde pertigerint ad*

1 Tatian. Or. cont. Græc. 2 Voss. L. I. c. 6. 3 ib. c. 12.

ann.

ann. Varr. 608. Posterior numerus propius fortassis ad veritatem accedit. Erant enim, qui ad annum Epochæ suæ dclxviii pervenisse credebant, ut nos docet in Eusebiano Chronico Hieronymus. Si ad Epocham Varronianam annum illum Epochæ Carthaginiensis retulerit Velleius, sic Urbe Romana annis tantummodo 59 fuisset antiquior, qui numerus à Velleiano iusto deficit sexennio. Plane ut deficiebat à Varroniana Epochæ Fabiana. Miscuit ergo fortasse diversarum supputationum rationes invicem Velleius. Ita scilicet ut Urbis annum 608, quo deleta fuerit Carthago, pro modo supputarit Fabiano. Sic enim eveniret, ut qui annus ante Epocham Varronianam fuisset 59, idem fuisset ante annum Epochæ Fabianæ 608, ut numerat Velleius, lxv. Alios, ubi supra, refert Hieronymus, qui annum Carthaginis ultimum numerarint ab ejus fundatione dccxlvi. Sic Romam præcesserit annis cxl. Plerumque autem nostra è Phœniciis Archivis origine recentior statuunt. Justinus è Trogo annis lxxiii, Servius tantummodo lxx, antiquiorem facit Roma Carthaginem. Cato annis xl, qui proinde proxime accessit ad sententiam Timæi. Illam enim sententiam Timæo tribuit Dionysius, ut asseruerit xxxviii ante primam *Olympiadem* annis Urbis Carthaginiensis jacta fuisse fundamenta. Is annus erat ante prima *Palilia Varroniana* lxi. quo tamen eodem anno Romam conditam censuit ipse Timæus. Quem autem habuerit sententiæ Auctorem, nescire se fatetur Dionysius. Nostram tamen, quam è Phœnicum Archivis dedimus, supputationem superat etiam Solinus, qui Carthaginis excidium ad annum retulit illius dccxxxvii. Superat, pro aliis rationibus, etiam Appianus, qui Siciliam à Carthaginensibus ablatam narrat anno Epochæ Carthaginiensis dcc. qui proinde concurrerit cum fine Belli Punici li. annoque adeo U. C. Varroniano 513. Docet tanta illa sententiarum discordia, quam incerta sit his temporibus Carthaginensium Græcorumque Historia. Docetque eadem, nostras, quas è Tyrionum Archivis dedimus, rationes, ad medium proxime accedere, & proinde esse verisimillimas. Causa ergo nulla prorsus est cur adeo antiquam censuerit Vir doctissimus Carthaginem ipsam; aut hunc, in quo versamur, Periplus Hannonis.

Ego nihil sane video quod obstat, quo minus verum hujus Peripli tempus docuerit Plinius, cum illum rebus Punicis assignaret florentissimis. Sed limites quidam ponendi sunt quibus res eorum florentissimæ fuerint concludendæ. Non poterant certe censerī florentissimæ post primum cum Ro-

§. 18. Inter Olymp. xcii. 4. & Olymp. cxxix. quærendus est Anno hujus Peripli dux.

1 Num. Euseb. mcccclxxi. 2 Serv. ad Æn. I. v. 12. & 267. 3 Dionys. L. I. p. 60. 4 Solin. Polyhist. c. 30.

manis

manis Bellum, cum ditionibus avitis multarentur. Proinde post annum Varr. 513^m. quo Pax illa Pœnis damnosa recepta est, non est Hanno ille quærendus. Nec proinde post Olymp. cxxxiv. 3. qui in annum illum ineuntem incidebat. Cladem enim illam nunquam ita refarciverunt, ut deinceps res eorum possint censerī florentissimæ. Sed ne quidem Belli ipsius tempus opportunum erat emittendis coloniis. Pacis hoc negotium erat, & plane talis qualem post Belli illius initium anno Varr. 490, Olymp. cxxxix, nunquam deinde consecuti sunt Carthaginienses. Sed nec vice versa nimis alte Epochā illa arcessenda est, uti fecit Vir E.uditissimus. Non potuit sane primis Carthaginiensium Historiis multo fuisse antiquior. Utcunque tunc floruisse, non tamen potuit, sine cœvis Historiis, de Carthaginiensium statu florentissimo constare. Sed vero de primis eorum Historiis ex Historicorum illorum ætate judicandum est, qui apud illos habebantur antiquissimi. His autem Antiochum Syracusanum accenset Dionysius Halicarnassensis. Nunc enim illum ¹ ὁ τῶν ἱπποχρότων τῆς, ἔδῃ τῶν συγγραφέων & appellat, nunc etiam ² πάλιν ἀρχαίων. Proinde multo antiquior em illo neminem noverat Dionysius, Vir tamen veterum morum mentorum peritissimus, atque in iisdem versatissimus. Ad Dari. autem Nothi tempora Historiam ab eo deductam esse Auctor Diodorus est. Nempe ad annum, ut vult ille, Olymp. lxxxix. 1^m. Convenitque satis commode hæc illius ætas cum ætate patris Xenophanis Colophonii, qualem illam alibi descripsimus. Medius enim erat inter Pythagoram filiumque Antiochum Xenophanes ille, & senis Pythagoræ juvenis ipse cœvus, & longævitate celebris. Discipulus autem Pythagoræ Lysis juniores etiam Antiocho discipulos habuit Thebis, Philippum Macedonem Alexandri M. patrem, & Pelopidam & Epaminondam. Quod si inter Siculos Historicos, qui etiam olim exstabant, πάλιν ἀρχαίους habeatur Antiochus; non poterant certe ulli unquam multo fuisse antiquiores. Congruit examussim hæc Siculæ Historiæ Epochā cum ætate Historiæ Græcæ reliquæ. A Græcis enim ad Siculos cum coloniis mores etiam Græci emanarunt. Nec multos habebant Historicos Græci ipsi qui Antiochum ætate præcesserint. Et ne quidem habere potuisse vel inde manifestum est, quod non multo antiquiora habuerint exploratæ fidei, & sibi quoque invicem consentanea, monumenta. De Cyro certe jam ³ alibi vidimus, quam pugnarint eorum Traditiones, quasi nullis fulcirentur Scriptorum Archivis. Medio ergo inter Cyrum & Darium Nothum intervallo primi cœperint Siculorum Historici. Nec poterant adeo multo esse antiquiores res Carthaginiensium florentissimæ. Qui enim res Carthaginiensium lingua Carthaginiensium patria Punica prodiderit,

¹ Dionys. L I p. 59. ² ibid. p. 10. ³ Fræsl. Inaug.

neminem

neminem apud Veteres reperimus. A Græcis ergo (Carthaginiensium scilicet in Sicilia immigratus, vel hostibus) primæ Carthaginiensium Historiæ descenderint. Inde factum ut de suæ Urbis origine tam variæ fuerint Carthaginiensium ipsorum Traditiones. Quod sane fieri non potuit, si ullos habuissent Originibus suis propinquos Historicos; si ulla saltem cœva, nec dubiæ fidei, Archiva. Scripsit quidem de ¹ Re Rustica Mago Carthaginiensis, & lingua scripsit etiam Punica: in vulgi gratiam, ut videtur, Agriculturam exercentis. Sed quæ exteris innotescere volebant, ea non alia lingua quam Græca scripta unquam fuisse legimus. Itaque post sedes in Sicilia necesse est fuisse res illas Carthaginiensium, quæ in Historiis censentur florentissimæ. Sub Cyro autem & Dariō infelices fuisse docuit Trogus Pompeius, & ex eo Justinus & Orosius. Sub Xerxe Siciliam aggressi à Gelone ita victi sunt, ut de sua metuerent Carthaginē. Sedes illis in Sicilia nullas tunc fuisse facile colligitur à Diodoro. Exercitum narrat ex Africa missum, & ne quidem à Sicilia vel ex parte conscriptum, sed ex aliis Carthaginiensium ditionibus. Terminos illis, in Pacis conditionibus, nullos, ut postea, in Sicilia positos apud illum legimus. Nova rursus Carthaginiensium irruptio in Siciliam erat, post Historiam Antiochi, Olymp. xcii. 4. duce Annibale. Medio ergo tempore inter hanc novam Carthaginiensium Expeditionem atque Olymp. cxxxix, quā 1^m cœpit cum Romanis Bellum, Hanno ille quærendus est, quem serunt hujus Peripli fuisse ducem.

Habet autem & aliam Hannonis hujus notam Plinius. Post verba de Hannone, addit ille: ² sicut ad extera Europæ nescenda missus eodem tempore Himilco. Nempe exterorum Europæ nomine partes Europæ intelligit Oceano objectas, seu mari exteriori. Quia scilicet Mediterraneo, seu interiori Mare exterius opponi solet à Geographis. Id ergo vult, quo tempore oram Libyæ, quæ Oceano proluebatur, Meridiem versus atque Orientem lustravit Hanno; eodem oram Europæ Occidentalem Septentrionalemque, qua scilicet etiam ipsa vergebat ad Oceanum, lustrasse similiter Himilconem. Et scriptis tam navigationem consignasse docet Festus Avienus. Punicorum Annales appellat Festus, unde ipse quædam de hac ora maritima cœdiderit. Si ita appellarit, quod lingua Punica concepta fuissent, ea causa satis verisimilis esse potuit, cur tamdiu Græcos latuerit Himilco, etiam illos qui collegæ meminerint Hannonis. Sed lingua Punicam nihil est cur Festum intellexisse arbitremur. Non certe videtur intellexisse Plinius, qui tamen Himilconis Periplum videtur pariter ac Hannonis. Illum certe cum Hannone conjungit,

§ 19. Collegam habuit hic Hanno Himilconem. In Azathielis Bello duces erant tam Hanno quam Himilco.

¹ Vici. Varron. R. Rust. & Columell. & Plin. ² Plin. N. H. II c. 67.

recensetque

recensetque inter Auctores Externos è quibus Librum vñ. collegerit. Non est ergo *Festus* ita intelligendus quasi sua è *lingua Himilconis patria* transfulisset, cum eadem *alia*, certe quam *Punica*, lingua *Plinius* jam olim ante *Festum* usurparit. *Punicorum Annales* ille satis congrue appellare potuit, qui res *Pænorum*, id est, *Carthaginensium*, quacunquē demum *lingua*, complexi fuissent. Nec sane ullum est *linguæ Punicæ* vestigium in collega *Himilconis Hannone*. Utinam existeret ille cognati Argumenti *Periplus*. Vix est cur dubitemus quin lucem *Hannoni* foenerari, & vicissim ab ipso capere, potuerit. Nunc saltem illud ex hoc *Plinii* loco colligimus: inter varios prædicti spatii *Hannonēs*, eum demum esse quærendum, qui *socium* habuerit, & *parem* in Reipublicæ officiis, *Himilconem*. Et quidem tales legimus, in *Agathoclis* Bello, *Carthaginensium* duces, tam *Hannonem* quam *Himilconem*. Ita quoque sibi invicem *pares*, ut, cum (distrahendis *Agathoclis* copiis) varios ex Urbe exercitus *Carthaginenses* emitterent; seorsim imperarint, alteri exercitui *Hanno*, alteri *Himilco*. Ita *Diodorus Olymp.* cxviii. 2. Nec absurde sane, paulo ante expeditionem *Agathoclis*, res *Carthaginensium* statuemus *florētissimas*, cum eam virium suarum fiduciam haberent, ut *Syracusas* ipsas auderent terra marique obsidere. Afflixerat illas *Olympiadis* cxx anno 1° Bello; & 2° *Pacis* conditionibus, *Timoleon*. Afflixit ipse deinceps *Agathocles*, & post illum, *Pyrrhus*, antea quam 1° cum *Romanis* Bellum inirent. Medio ergo tempore, sed quod proprius ad *Agathoclis* tempus accefferit, *Pax* illa potuit esse *florētissima*, qua vacare potuerint *Carthaginenses* coloniis emittendis.

Videndum jam num cum hac *Hannonis* ætate conveniat *mentio* hujus *Peripli antiquissima*. Meminit quidem *Hannonis* expresse *Xenophon Lampfacenus*, ut nos docet 1° *Solinus*. Sed quanto fuerit *Plinio* & *Solino* antiquior ille *Xenophon*, exploratum non habemus. Ego non admodum antiquum fuisse suspicor. Nullum certe locum habet inter celebres *Lampfacenos* à 2° *Strabone* memoratos. Ita fuerit *Strabone* fortasse junior, nisi forte illum *Strabo* contemserit, qui *fabularum* Auctores contemnendos, nec memoria dignos esse, docet. Illud *antiquitatem* aliquam fortasse sapit, quod *Periplus* suum, ut *Hanno*, ita iste 3° *Xenophon*, *diurnis* potius itineribus, quam *stadiis* emensus fuerit. Primum enim, qui *stadiis* itinera designavit, *Timosthenes* fuisse innuit 4° *Marcianus Heracleota*, qui (scilicet *Timosthenes*) sub secundo vixit *Ptolemæo Philadelpho*. Illum enim sequebatur, exscripsitque, *Eratosthenes*. Nempe *diurnis*

1 *Solin* c. 56. 2 *Strab.* L. XIII. p. 589. 3 Vid. ap. *Plin.* N. H. IV. 13. V. 31. 4 *Marcian.* *Peripl.* p. 64.

decessorum itinera in certum *stadium* numerum redigens. Sed nescio an proinde colligere liceat *Timosthenem* antiquiorem, vel *coævum* saltem hunc fuisse *Xenophontem*. Nihil hic audacter affirmaverim.

Primus, ut opinor, qui hujus *Peripli*, sub *Hannonis* etiam nomine, mentionem fecerit, Auctor erat Operis 1° *ἡ περὶ τῶν ἡμετέρων ἀνατολῶν*, non quidem *Aristoteles* ipse, non tamen multo junior. 2° *Sardinia* ita meminit, quasi *Carthaginenses* Dominos adhuc etiam agnoverit. Et in 3° *Sicilia* meminit *Carthaginensium ἐπικρατίας*. Adhuc ergo erant etiam in *Siciliæ* possessione *Carthaginenses*, qui tamen *Insulis* illis ambabus exuti sunt per conditiones *Pacis*, quæ recepta est post Bellum *Punicum* 1° ann. *Varr.* 513. *Olymp.* cxxxiv. Sequitur præterea antiquorum errorem de 4° *Isfri* alveo qui in mare decurrerit *Hadriaticum*. Hunc errorem tum demum innotuisse scribit 5° *Diodorus*, cum *Isfria* in *Populi Romani* potestatem venisset. Victa nempe *Teuta Illyriorum* Regina, medio tempore inter primum secundumque Bellum *Punicum*. Est porro opus illud *Antigono Carystio* antiquius, quem sub duobus primis *Ptolemæis* floruisse probavit *Vossius* Pater. Ita scilicet intelligendus, ut sub secundo potius *Ptolemæo* scripserit *Antigonus*. *Timæi* enim testimonium advocat *Antigonus*, qui 6° *Pyrrhi* etiam res gestas singulari Opere complexus est. Res autem gessit *Pyrrhus* in *Sicilia* post mortem *Agathoclis*. Itaque primi saltem *Ptolemæi* ætate ad exitum vergente, jam prodierat in lucem *Periplus Hannonis*. Vix enim poterat Opus 1° *ἡ περὶ τῶν ἡμετέρων ἀνατολῶν* ætate illa esse recentius. Sed nec multo esse poterat antiquius, tantum abest ut ipsius fuerit *Aristotelis*. 1° *Agathoclem* ipsum *Siciliæ* Regem verbis memorat expressis, qui *Olymp.* cxv, 4, *Tyrannidem* suscepit, cum jam *Olymp.* cxiv, 3, decessisset *Aristoteles*. Idem (quicunque demum is fuerit) Auctor 8° *Cleonymi* meminit *Spartiatæ*, cui cum insidias struxissent *Paulus Peucestius* atque *Cajus*, à *Tarentinis* ait fuisse punitos. Nescio cur nomen *Tægentium* hoc in loco in *Ταρχωνίων* mutarit Interpres. Nam ad *Tarentinos* missus est *Cleonymus*, cujus res gestas *Olymp.* cxix, 2, memorat *Diodorus*: sub *Coss.* autem anni *Varron.* 452 *Livius*. Opus illud quicunque tandem scripserit, verbis tamen sæpe usus est non *suis*, sed *alienis*. Hoc discimus è voce *φρασι*, p. 1164. Discimus item ex aliis ejusdem verbis, p. 1159: Τὸ μὲν ἂν ἡμῖν φάριται μνηστῆρες ὅμως μὲντοι ἴδει μὴ παραλιπὲν ἀνημύδων αὐτῶ, [τῶ] αὐτῶ τῶν τίτων ἐκείων ἀναγραφῶν ποιῆμεν. Verba sunt illius qui rem Geo-

§. 21. Primus meminit Auctor Operis περὶ τῶν ἡμετέρων ἀνατολῶν. Aristoteles ipso, non multo junior. Forte Theophrastus.

1 P. 1153. 2 P. 1159. 3 P. 1161. 4 P. 1160. 5 *Diod.* L. IV. 6 *Dionys.* Hal. Praef. Antiq. p. 5. (*scilicet* L. V. Ep. Fam. ad Lucr. 7 p. 1161. 8 p. 1156. * E. graphica

graphicam suscepisset ex professo, non autem illius qui *ἡμετέραν* undecunque corrasisset. Nescio an ex *Aristotelis* Opere celeberrimo *περὶ Πελοποννήσου*. si quidem, præter Civitatum *Leges* atque *mores*, etiam *regionum* res mirandas observavit. Siqua conjecturæ venia, crediderim hoc Opus è variis *Aristotelis* Operibus collectum esse à *Discipulo* & Successore illius *Theophrasto*, verbis nonnunquam *suis*, nonnunquam ipsius *Aristotelis*. Ita tamen ut *recentiora* quædam è sua memoria suppleverit ipse *Theophrastus*. Sic merito *ambobus* tribuendum erat, tam *Aristoteli*, quam *Theophrasto*. Frequens enim erat in hujusmodi collectionibus *Theophrastus*. Collegit decem *Anaxagoræ*, *Anaximenis*, *Archelai*, *Diogenis*, *Metrodori* & *Xenocratis*. Epitomen fecit *Platonis* de *Republica*, atque *Aristotelis* de *Animalibus*. Imo *ἡμετέραν* *Ἀριστοτελικὴν ἢ Θεοφραστειαν* Libros vi scripsisse Auctor est ¹ *Laertius*. Nescio annon hoc ipsum Opus sub illo titulo designarit. Poterant enim *ἡμετέραν* *Ἀριστοτελικὴν* illa fuisse *ἡμετέραν*. ut sane hujus Operis Librum *περὶ ἡμετέρας Ἀριστοτελικῆς ἢ Θεοφραστειαν* advocat ² *Stephanus*. Et quidem sub nomine *Aristotelis* ea inde profert, quæ ibi hodieque reperiuntur. Idem etiam sæpe alibi ex hoc Opere testimonia adducit, sub eodem quoque nomine *Aristotelis*. Quod vero propius ad causam nostram facit, *Antigonus* utriusque nomine loca inde depromit, tam *Aristotelis*, quam etiam *Theophrasti*. Nomine quidem *Aristotelis*, c. 31. Ne alia loca jam memorem, quæ in aliis *Aristotelis* Operibus hodieque reperiuntur. Sed & *Theophrasti* nomine alia idem adducit *Antigonus*. Certe c. 146. Et fortassis c. 149, 152, 154, 156. Atque etiam c. 188. Pendent enim hæc omnia aliquatenus à c. 145. quo nomen ipsum designavit *Theophrasti*. Et solet alioqui etiam *Antigonus* ex eodem Auctore *ἡμετέρας* excerpere. Certe *finem* iis, quæ collegit ex *Aristotele*, imposuit c. 127. Hoc ergo tempore *Antigoni*, ut in *Libros* distributum hoc Opus legebatur, sic etiam manifestum fuisse videtur, quæ ipse ex *Aristotele* excerpserit, & quæ sua addiderit, *Theophrastus*. Nec enim alioqui sua singulis tam accurate assignare potuit *Antigonus*. Sed mutilare postea, formamque Operis universam mutare juniores. Et sane *confusionis* indicia in Operis *initio* prodierunt *H. Stephani* MSS. ut et iis, quæ in *fine* subjiciuntur, constat Additamentis. Poterant etiam alioqui confundi invicem Opera *Aristotelis* atque *Theophrasti*. Simul enim ambo apud *Nelei* hæredes, quibus ea legaverat *Theophrastus*, latuerunt; simulque *Sullæ* opera ex *Apellantis* *Teji* Bibliotheca in lucem prodierunt, ut Nos docet ³ *Strabo*, atque ⁴ *Plutarchus*. Librum certe de *lineis infecabilibus*, quæ

¹ *Laert.* L. V. n. 48. ² *Steph.* *Γεωγ.* ³ *Strab.* L. XIII. p. 608. ⁴ *Plutarch.* *Sull.*

into

inter *Aristotelis* Opera legi solet, *Theophrasto* asserunt tam *Laertius*, quam *Alexander Aphrodisæus*: ut, ante Nos, jamdudum observavit *Cl. Meursius*. Convenit præterea satis commode ætas *Theophrasti*. Erat enim admodum ¹ *longævus*, attigitque *Olymp.* cxxiij, quæ successorem habuit in Schola ² *Peripatetica* *Strabonem* secundi *Ptolemæi* Præceptorem. Sic poterat ipse ea omnia scripsisse, quæ in hoc Opere legimus *Aristotelis* morte *recentiora*. Hæc tamen de hoc Opere obiter. Constat interim, quam egregie cum ea, quam dixi, *Peripli* hujus ætate conveniat, quod in hoc Opere testimonium inde advocatur.

Habet quidem, fateor, cum *Hannone* nostro communia nonnulla etiam *Scylax*. Et quidem *Urbium* nomina aliqua, quæ à se imposita profiteatur *Hanno*, ³ *Thymiateriadem* atque *Cernen*. Nuppiam ille quidem *Hannonis* de nomine meminit. Et tamen hæc antiquiorem illum *Scylaxem* probarent, si quidem *verax* ille *Periplus* fuisset. Atqui jam vidimus *Phenicum* *Tyriorum* colonias intervertisse, atque sibi vendicasse *Libyphænicas* *Carthaginienses*. *Phenicum* autem colonias illas fuisse censet *Scylax*, non *Libyphænicum*, ut vult impostor sub nomine *Hannonis*. Imo *Phæniciam* ipsam illi *Scylacis* incolere *Phænices*. Hoc enim docent ⁴ *merces* eò, si *Scylacem* audiamus, importatæ: ex *Ægypto* scilicet atque *Attica*. Quis enim est qui non statim intelligat, quanto hæc aptius *Phænicie* conveniant, quam *Libyphænicie*? Poterant, fateor, è quacunque *Mediterræi* *Maris* ora *merces* *Æthiopibus* ad *Oceanum* fisis inferre *Carthaginienses*. Poterant sane, si, post conditam *Carthaginem*, curam deinceps omnem navigationum *Occidentalium* intermisissent *Tyrii* *Phænicie* ipsius inquilini. Sed commercium horum *Phenicum* cum *Gaditanis*, & *Gaditanorum* cum *Libyæ* partibus *Oceano* objectis, jam ⁵ probavimus. Et quidem tale, ut *merces* *Carthaginiensibus* ipsis incognitas *Carthaginem* importarint. Quod sane fieri non potuit, si cum iisdem commercium habuissent ipsi *Carthaginienses*. Salvo autem commercio, longe commodius *Ægyptiorum* *Atheniensiumque* *merces* *Phænicibus*, quam *Libyphænicibus* imputabimus. Atqui res ipsa clamat, longe alias fuisse *Scylacis* rationes, urbiumque situs, quam fuerint *Hannonis*. Ultra *Lixum* fluvium *Thymiateriada* statuit *Scylax*, cum tamen suam Urbem *Thymiateriam* (multis quoque aliis coloniis interpositis) citra *Lixum* ponat *Hanno*. Idemque dicendum de Promuntorio etiam *Soloënte*. ⁶ *Cernen* porro pro ultimo navigationis termino habet *Scylax*. Ulteriora negat esse navigabilia propter

§. 22. *Scylax* non ex *Hannone*, sed ex antiquioribus *Hannone* *Phenicum* *Periplus*, sua hausit.

¹ *Vid.* *Menag.* ad *Laert.* L. V. n. 47. ² *Laert.* L. V. n. 58. ³ *Scylax* p. 53. ⁴ *Scyl.* p. 54. ⁵ §. 13. ⁶ *Scyl.* p. 53.

* E 2

brevitatem.

brevitatem maris & cœnum & algam. Sic viceversa, Ephorum, ait ¹ Plinius, *Auctorem fuisse à Rubro Mari navigantes in eam non posse propter ardores ultra quasdam columnas (ita appellantur, inquit, parvæ Insulæ) provehi.* Inde Cerne *κέρνη* ² Dionysio, aliisque. Loquitur enim ita Scylax ut solebant veteres Geographi, quoties de terrarum cognitarum ultimis esset sermo, ut jam olim observavit ³ Plutarchus. At Cernen ultro citroque navigabilem noster saltem facit Hanno. Imo multis deinde post Cernen diebus, ad Gorillas se pervenisse fabulatur. Ex hoc autem Ephori testimonio colligimus, ut aliæ erant ab Hannonis rationibus rationes Scylacis, sic etiam fuisse *vetustiores*. Et rationes proinde Phœnicum similiter antiquiores fuisse rationibus Libyphœnicum, licet nihilo fuerint fortasse *veriores*. Convenit porro cum hoc Ephori testimonio etiam ⁴ Herodotus, qui notam è Carthaginensium navigationibus, quam appellat ipse Cyranin, infra columnas, ut videtur, ponit Herculeas. Certe illis Libyæ oris opponit, quas postea extra columnas fuisse tradit. Sic fuerat necesse ut è Rubro Mari navigantibus columnæ ipsæ fuerint transeundæ, quas quidam Insulas fuisse existimabant, ut jam ⁵ supra observavimus. Quoniam autem Orientalium ab Occidente navigationum Veteres terminum Cernen existimabant, inde factum ut ab Occidente eam tandem transtulerint in Orientem. Hoc autem obiter. Cæterum vix est cur dubitemus quin è Cyra monte (ut voluit Trogius) nomen traxerit illa Cyranis, eademque proinde fuerit cum sede Gorgonum Cerne atque Cyrene. Sic eam Herodoti (imo etiam Ephori) ætate Veteres nondum ultra columnas Herculeas promoverint. Historiam autem suam Ephorus ad Olymp. CIX, 4, perduxit, ut nos docet Diodorus. Convenit egregie, quod Palephatus Peripateticum Aristotelis Discipulus (ejusdemque adeo cum Ephoro ætatis) Cyrenen Gorgonum ad columnas ipsas posuerit Herculeas. Itaque his recentior fuerit oportet larvatus Hanno, qui tam longe Cernen suam ultra columnas illas summoverit. Quare nihil hausit ex Hannonem Scylax (ut credidit Maximus Bochartus) etiam eorum quæ habet cum Hannonem communia, sed ex antiquioribus Hannonem Phœnicum ipsorum rationibus; non autem ex illis, quas est secutus Hanno ipse, Libyphœnicum. Erat sane in antiquioribus illis rationibus Urbium earundem mentio, quas à se conditas gloriatur Hanno. Καὲν γὰρ τὰς ἐν τῇ Μιλήῳ Hecataeus Milesius (in Πελοποννήσῳ, ut videtur, Λιβυκῶν) Græcorum Historicorum fere antiquissimus: utrumque docet Stephanus. Tunc autem certe non poterant Carthaginensium res fuisse *florantissimæ*. Poterant vero tum quoque has colonias sibi

¹ Plin. N. H. VI. 31. ² Dionys. v. 219. ³ Plutarch. Thes. ⁴ Herodot. I. IV. c. 195. ⁵ §. 6.

vendicare

vendicare Phœnices Tyrii. Non tamen negaverim, etiam Herodoti ætate, ipsam quoque illam Cyranin sibi vendicasse Carthaginenses. Carthaginensium enim narrationibus ea quæ habet de Cyranis accepta referre ipse quoque videtur Herodotus. Hinc autem illud tantummodo colligemus, antiquiorem Hannonem illam fuisse Tyriorum Carthaginensiumque de Cerne æmulationem. Cæterum non proinde malæ fidei absolvetur Hanno, qui tam nuperam Cernen suæ, sive Cyrenes ad montem Atlantem, fingit originem, quam nos tanto antiquiorem fuisse vicimus. Cernen enim eandem cum veteri designare voluit, cum illam lacui propinquam fuisse fabulatur.

Recte ergo, ut opinor, Hannonis illius ætatem designavi, sub cuius nomine Periplum commentus est junior aliquis Hannonem Græcus Impostor. Hannonem autem ipsum Ego à fraude libenter absolvi. Suspicio omnino, post illius & collegæ Himilconis mortem, à Græculo aliquo Siculo Carthaginensium studio, sub illorum nominibus Periplos fuisse suppositos. Et fortasse pro exemplo Alexandri Magni. Nempe Alexandri auspiciis Oceanum Orientalem lustraverant Nearchus atque Onesicritus, ab Indo usque ad Mare Erythræum. Sic viceversa Carthaginensium auspiciis (quorum navigationes erant in Occidentem tunc certe omnium celeberrimæ) lustrandum credidit Impostor Oceanum Occidentalem ad Mare similiter Erythræum, exordio ducto à columnis Herculeis: & lustrantium ducum numero plane simili, Hannonis atque Himilconis. Id porro operam dedit Impostor, quo magis invicem convenirent, ut navigationis utriusque terminus in Mari constitueretur Erythræo. Ita Navigationes Alexandri Carthaginensiumque (pro Impostoris, ut videtur, mente) contulerunt invicem ¹ Plinius atque ² Arrianus. Studium autem Carthaginensium prodit, quod & duces horum Periplus Carthaginenses fecerit; & quod partes Carthaginensium secutus fuerit in coloniis Tyriorum sibi vendicandis. Græcum autem fuisse, qui hos Periplus confinxerit, ostendunt nomina Urbium Græca omnia, nec ullum Punicæ Originis vel vestigium exhibentia. Frustra ergo se torfit maximum Bochartus ingenium, ut Urbium nonnullarum Etymologias ex Ebræo arcesseret. In postremis autem sibi temperavit, quasi desperabundus; & vere *fabulosum* esse tandem suum concedit Hannonem. Quod tam invitum demum vel conari desierit, facile intelligimus vidisse illum quam aliena essent à Persona Pœni ducis Urbium à se conditarum Græca nomina. Adeo tamen decori imperitus erat, ut se vel ita prodiderit incautus impostor. Et ne

§. 23. Periplum, post Hannonis mortem, sub illius nomine confinxit Græcus aliquis Carthaginensium studiosus.

¹ Plin. N. H. II. 67. ² Arrian. in fin. Peripl. Nearch.

quidem

quidem *Scriptum* aliquod *Hannonis* advocat, coævis notum, & in clara hominum luce positum; sed sacratum in *Templo*. Sic penes ipsum erat quod libebat sub *Hannonis* nomine confingere, quasi primus ille in Templi *adyto* reperisset. Edidit autem ei intervallo, postea quam in *vivis* desierat esse ipse *Hanno*, ne vel ipse, vel quispiam ejus amicus alius, conficta illius nomine mendacia in ipso ortu refelleret. Jam alibi ¹ ostendimus, quam fuerit apud *falsatores* fraus illa recepta, ut fidem suis commentis & reconditis *Templorum* monumentis conciliarent. Erant quidem, fateor, *genuina* istiusmodi in *Templis* sæpe monumenta. Sed prostabant etiam *publice*, quæ nulla vetabat *Religio* quo minus *publicarentur*. Sic enim factum in *Pontificum Annalibus*, ut alibi ² ostendimus. Horum extra *Templum* ipsum vestigium nullum præ se ferebat Editor. Sed *patria lingua* concipi solebant quæ ad *rerum patriarum* memoriam perennandam in *Templis* servabantur. Hic *Punica lingua* nullum est, ut vidimus, vestigium: ne quidem in *locorum* nominibus, quæ *Pani* ipsi imposuisse finguntur. Sed in *Historias* ipsas tandem accepta sunt, cum suppeteret monumentorum *copia* satis ampla conficiendis *Historiis*. Ita enim factum in *Historia Romana*. Quis autem unquam *Historiam Punicam* ex *Archivis Templorum* collegit *Punicis*? Sed *Historia* lingua *patria* conscribendis ansam dare solebat *Archivorum* copia lingua *patria* conceptorum. *Punica* autem lingua qui *Historiam* scripserit, de *rebus* etiam *Punicis*, neminem habemus *Veterum* qui meminerit. Imo effecisset *Archivorum* ipsa lingua, ne multa possent ab aliis scribi quam *indigenis*. Hoc ipsum ostendit ³ *Dionysius Halicarnassæus*, cur tam pauca de *Romanis* explorata haberent *Græci*, cur ipse tædium *linguæ peregrinæ discenda* devoraret. Quis item *Græcus* unquam *Historiæ Punicæ* scribenda gratia *linguam Punicam* sibi necessariam existimavit? Pauca admodum, si forte ulla, istiusmodi *Archiva Punica* fuisse verisimillimum est. Nihil certe inde depromsit *Polybius Scipionis Æmiliani* institutor; cui tamen patebant arcana omnia *Carthaginensium*, cum *Urbs* ipsa excinderetur. Et tamen *usum Archivorum* ille, si quis alius, optime callebat; iisque, cum suppetarent, *Historiam* suam confirmavit. Inde vetera hausit ⁴ *Romanorum Carthaginensiumque* foedera. Inde res gestas *Hannibalis* in *Hispania*: et Inscriptione viz. quam sacravit ipse *Hannibal* in *Templo Æneis Lacinie*. Inde *annum Urbis Romanæ* Natalem, teste ⁵ *Dionysio Halicarnassæo*. Ne neglecta ab eo fuisse suspicemur *Carthaginensium*, si qua uspiam fuissent, *Archiva*. Si quod fuisset *Hannonis* in *Templo* aliquo Archetypum, ad illud potius provocassent

¹ De Sanchuniathon. §. 11. ² App. Præf. ³ Dionys. Præf. Antiq. ⁴ Polyb. L. II. ⁵ Id. L. III. Liv. XXVIII. 46. ⁶ Dionys. Hal. L. I. p. 60.

qui *Hannonis* studio tenebantur, eumque genuinum esse volebant, quam ad *Gorillarum pelles* in *Templo* suspensas. Perierunt porro in *Romanæ Urbis* incendio tot *Archiva*, ut priorem *Historiam* propterea minus integram fateatur ipse ¹ *Livius*; inde autem novam integrioris *Historiæ* quasi Epocham arcessat. In *Urbis Carthaginensis* excidio tanto *recentiori* nemo est, qui *Archiva* vel *periisse* queratur. Nemo, qui *Scipionis* vel *comatum* narret, ne perirent, cum fuerit tamen ille tantus bonarum literarum Patronus. Nullum ergo fuisse verisimile est, vel in *Templo*, *Periplum Hannonis* Originalem. Nullum apud *Carthaginenses* morem *Archivorum* in *Templis* servandorum. *Singularia* autem, nec recepta aliqua servandorum *Archivorum consuetudine* freta *Archiva*, merito sane suspecta habenda sunt, cum tot fuerint sub *Archivorum* prætextu *Veterum Impostorum fraudes*. Hunc autem *Periplum* illis quoque *temporibus* suspectum fuisse docet, quod ad *pelles Gorillarum* in excidio repertas provocatum fuerit.

Est tamen, ni fallor, ab eo quem *Veteres* usurpabant, admodum *diversus* ille, quem *Nos* hodie usurpamus, *Periplus Hannonis*. *Periplum Veterum* in *Funonis* *Templo* consecratum fuisse consentiunt ² *Plinius* & ³ *Solinus*. *Periplo si hodierno* fides, in *Templo* prostabat, non *Funonis*, sed *Saturni*. *Gorgadam Insulam* ad *Hesperion ceras*; *Cernen* autem contra sinum *Persicum*, & proinde in *Peripli fine*, ponit ⁴ *Plinius*. Omnino, ut videtur, è coævis hujus *Peripli* *Codicibus*. Magis certe pro mente *Veterum*, qui in *Cerne* *Navigationis* utriusque *finis* committebant, tam *Nearchi* quam *Hannonis*. Vice autem versa citra *Hesperion ceras Cernen*; & ad *Notion ceras*, ipsumque adeo *Navigationis finem*, *Gorillas* ponit *Periplus hodiernus*. Convenit porro in *Gorgadam* situ cum *Plinio* etiam ⁵ *Mela*, qui etiam ipse advocat, qualis tunc legebatur, *Hannonem*. Vix est præterea cur dubitemus quin *eadem* fuerit, in *situ* tam *dispari*, *Insula Gorgadam* atque *Gorillarum*, utcunque refragetur Cl. ⁶ *Vossius*. In *Plinio* certe atque *Mela* nullas legimus à *Gorgadibus* diversas *Gorillas*; nec vicissim, in *Hannone hodierno*, alias à *Gorillis Gorgadas*. Et tamen in *Gorgadas Hannonem* penetrasse, ibique *hirtis corporibus feminas* reperisse, docuit *Xenophon Lampascenus* testibus *Plinio* & *Solino*. Unde illa, quæso, *Xenophon* nisi è coævo *Periplo Hannonis*? Ubinam autem *Gorgadas*; ubinam *hirto corpore feminas*, in *Hannone hodierno* potuit reperire *Vossius*, præterquam in *Gorillis*? Itaque nomina illa invicem permutavit Auctor *Peripli hodierni*. Vidit ni-

§. 24. Periplus hodiernus à Veterum Periplus, qui sub Hannonis nomine confictus est, in multis admodum mutatus est.

¹ Liv. L. VI. 1. ² Plin. N. H. VI. 31. ³ Solin. c. 56. ⁴ Plin. VI. 31. ⁵ Mel. III. 9. 66. ⁶ Voss. ad Mel. III. 9. 66.

qui

mirum

mirum antiquior ille, sub *Hannonis* nomine, falsarius; cum *Ceruen* suam ex Occidente transtulisset in Orientem; aliam proinde quærendam fuisse *Gorgonibus* sedem, quas Occidenti assignaverat *Hesiodus*. Inde factum ut non amplius *Cerven* Insulam illam, sed *Gorgadum*, appellaret. Transtulit autem, ut quæ ultima censi solebat terrarum *Cerne*, eadem ultima etiam esset in hac Navigatione *Hannonis*. Perperam ille quidem cum Occidentem versus censi soleret ultima, & Orientem versus navigaret *Hanno*. Quod porro *Gorgades* à *Gorgonibus* appellarentur, unde, quæso, Veteres habebant nisi è *coævo* *Hannone*, quem legerant in *Gorgadas* ipsas penetrasse? Ubinam autem hoc legerant nisi in ipso illo, qui tunc illius nomine ferebatur, *Periplo*? Atqui de *Gorgonibus* nihil plane hodiernus *Hanno*. Imo viceversa supponit potius, siquæ fuissent, in *Cerve* potius quærendas fuisse quam *Gorillis*. Sic enim illi liberum fuisset ut *Gorillas* suas in Oriente poneret, cum sedem *Gorgonum* *Cerven* in Occidente reliquisset. Nescio an hanc ipsam rationem ob oculos habuerit junior Impostor, cum veteris *Hannoniani* *Peripli* situs in *Cerve* *Gorillis*que ita perverteret. Forte etiam *Gorillas* illas feminas propterea appellavit, ne quid affine habere viderentur cum *Hesiodi* *Gorgonibus*. Faciunt eodem verba illa *Arriani* in fine *Peripli* ¹ *Nearchei*: *Ανων δὲ ὁ Λιῶνς ἐκ Καρχηδὸν ὁρμηταίς, ὑπὲρ μὲν Ἡρακλέους εἰλας ἐξέπλωσι ἔξω ἐς τὴν πύργον, ἐν ἀρσι-περῶ τὴν Λιῶνιν γλῶττῃ ἔχον· καὶ ἔστι μὲν πρὸς ἀπὸς ἀπὸς ἡλίου ὁ πλὴν αὐτῇ ἰσχύει, πρὸς πύργον πύργου καὶ τριήκοντα ἡμέρας.* Unde & hæc præterquam è *coævo* *Hannonis* *Periplo* *Arrianus*? *Continuas* ergo numeraverat *Hanno* *Arriano* *coævus* dierum xxxv (postquam *Oceanum* ingressus esset) versus Orientem navigationes, antea quam in meridiam deflecteret. Nimirum ante *αὐδρίας* & *καύματα* incommoda, quæ senserunt è rivis igneis in mare incumbenibus, *ἐνὶ πυρὸς ἐς τὴν πύργον ἰμῶδῶσιν*, inquit *Arrianus*. Et *πυράδεις ῥύακες*, qui *ἐνὶ ὁδοῖς ἐς τὴν θύλακτιαν*, memorat *Hanno* quoque hodiernus post *Hesperion* *ceras*, ad *χώρον* *διὰ πυρὸς θυμιαμάτων*. Illum ergo locum designavit *Hanno* *Arriani*, quo Navigationis *Orientalis* xxxv^o de- mum die perventum fuerit. Atqui à *Soloënte* Promuntorio, unde incipit *Navigatio Orientalis*, ad regionem *Thymiamatum*, dies ex *Hannone* hodierno non plures 24½ numerabis. Ne quidem ipsos *continuos*. *Bidui* enim *Navigatio*, in illo ipso spatio, ad *Meridiem* numeratur. Desunt ergo in *Hannone* hodierno *Navigatio* illius multi dies. Et multa, quam volebat antiquus Impostor, aliter narrata. Atqui nullum certe *Hannonem* novit ² *Herodotus*, qui tamen *Africæ*, quos novit, *Periplos* recenset, & qui ipsos consuluerat, ea de causa, *Carthaginenses*. Itaque

¹ P. 40. ² *Herodot.* L. IV. c. 42, 43.

nullius

nullus tunc *Hannonis* nomine receptus est *Periplus*, vel apud ipsos *Hannonis* cives *Carthaginenses*. Est ergo junior *Herodoto* *Periplus* ille etiam antiquior. Scire quidem potuit *Hannonem* pro ea, qua vixit, ætate *Polybius*. Nihil tamen inde lucrabitur *Cl. Vossius*. Si enim scivit, *previt* certe, mendacemque censuit. Hoc nos docent illius verba illa: ¹ *Τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Λιβύης, καὶ τῶν σιναϊτικῶν ἀλλήλων πρὸς τὴν Λιβυαν, ἡδὲ ἐξ ἑαυτῶν ἀπὸς τῶν ΚΑΘ' ΗΜΑΣ καὶ τῶν πόλεων ἡπειρῶν ἐπὶ κατὰ τὸ σιναϊτικὸν πρὸς τὴν Μαιναρίαν, ἢ θηλαίην περιχίται. Τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ μεταξὺ Ταϊαίδου καὶ Νάροδος ἐς τὰς ἀρκτέας ἀνήκει, ἀγνωστοὶ ἡμῖν ἕως ἔφ' ΝΥΝ ἐστὶν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα πολυπνεύμονες ἰσχυρίσιν. Τὸς δὲ λίγαις πρὸς τὰς τῶν γλῶσσας, ἀγνοεῖ, ΜΥΘΟΥΣ διατηρεῖται νομιστοῖ.* *Periplos* hoc in loco *Africæ* damnat omnes, qualem hunc fuisse probavimus *Hannonis*.

¹ *Polyb.* L. III. c. 38.

* F

DISSER-

DISSERTATIO SECUNDA.

In qua ostenditur *Scylacem Polybio*
coævum fuisse.

§. 1. Alias est à
Scylace Caryanden-
si Herodoteo junio-
rum Scylax Cary-
andensis.

DE *Scylace Herodoteo*, fueritne hujus *Peripli* Auctor, miror fuisse qui vel dubitarint. Non opus erat Argumento *Vossiano* à locis illo *Scylace* recentioribus, ut alius esse vinceretur. Ut loci illi nulli unquam, vel à juniore aliquo *Interpolator*e fuissent; ipsum tamen *Peripli* hodierni *Argumentum* longe aliud est ab *Argumento Scylacis Herodotei*. Navigavit *Scylax* ille per *Indum* secundo fluvio ¹ *Orientem* versus dum veniret in *Oceanum*. Tum deinde prora conversa versus *Occidentem*, ad illum usque locum, unde *Phœnicas Necos Ægyptiorum* Rex, oræ *Libyæ* maritimæ, quæ *Oceano* objecta est, lustrandæ gratia emiserat. Huc illum *tricesimo* demum mense appulisse scribit *Herodotus*. *Gangem* fuisse suspicor fluvium illum, qui ad *Orientem* decurrerit. ² *Strabo* illum disertis verbis illis *Indiæ* fluviiis accensuit, qui in illam plagam fluxerint. *Oi δὲ* (inquit) *ἰμπεριφρονταὶ ὡς ἐν καὶνὰς τῆς ὁ Γάγγης ποταμῆς*. Quod de *Indo* falsissimum est. *Indum* propterea appellasse videtur quod *accolas* haberet *Indos*. Navigationis initium ab Urbe *Caspaturis* & terra *Pafluica* statuit *Herodotus*. Eadem Urbs illa fuisse videtur quam *Caspapyrum* appellat *Stephanus*, Urbemque *Gandaricam* fuisse dicit. Est ergo eadem regio *Pafluica* *Herodoti* cum ea quæ postea *Gandarica* appellatur, & *Gangi* vicina statuitur: proinde *Indus* illi *Ganges*. Alii enim erant ab his *Gandaridis Γανδάρειος* *Herodotei*. Finis *Peripli* erat in intimo sinu *Arabico*. Inde enim *Phœnicas* dimiserat ³ *Necos* ἐς τὴν ὀκίαν, ut *Libyam* ad columnas usque *Herculeas* circumnavigarent. Nempe posteaquam *canalem*, quem meditabatur à *Nilo* usque ad *Rubrum Mare*, *Oraculi* jussu intermisisset. Hi ergo hujus Navigationis termini erant, jussu *Darii Hystaspidis*, duce autem seniore illo *Scylace Caryandensi*, susceptæ. Sic autem è sinu *Gangetico* ad *Occidentem* deflexerint, & oras maritimas legentes (quod in *Rei Nauticæ* illa imperitia verisimillimum est) in sinum *Arabicum tricesimo* tan-

¹ *Herodot.* L. IV. c. 44. ² *Strab.* L. XV. p. 690. ³ *Herodot.* L. IV. c. 42. dem

dem mense pervenerint. Non absimile est quod nos docent ¹ *Sacræ Literæ*, semel in annis tribus navigationes suas peregrisse, quos milit *Rex Solomon* ed unde aurum & argentum & ebur & simias & pavos ad illum retulerint. Nam & illos è *Navalibus* ejus in *Mari Rubro* progressos fuisse verisimillimum est, & ad partes *Indiæ Gangi* vicinas. Et sane manifestum est finem hujus Navigationis, cui præerat senior ille *Scylax Caryandensis*, committi ab *Herodoto* cum alia illa *Phœnicum*, jussu *Necos* peracta ad columnas *Herculeas*. Hoc ergo exemplo usus est impostor *Græcus*, qui susceptum auspiciis *Alexandri Magni* *Periplum*, cum *Periplo* alio *Carthaginienſium* jussu, duce autem *Hannone* suscepto, commitendum existimavit, ut in superiori *Dissertatione* jam ostendimus. *Oceanum* ergo *Indicum*, & *Mare Erythræum*, non est egressus superior ille *Scylax*, cujus partem nullam attigit junior ille quem hodie usurpamus. Hujus ergo *Periplum*, non nostrum, advocavit ² *Aristoteles* de moribus Regum *Indorum*. Hinc etiam hausta, quæ de *Sciapodibus* & *Macrocephalis* in *Indis* profert ex ³ *Scylace Philostratus*. Vel potius de *Sciapodibus* & *Monophthalmis*, ut in ⁴ *Tzetze* legitur, unde corrigendus est *Philostratus*. Nihil enim mirandum esset siqui homines majori, quam alii, capite reperirentur. Et *Macrocephalos* alibi habet ⁵ *Plinius*. Nescio tamen ipsumne viderit *Philostratus*, nedum *Tzetzes*; an potius ab antiquiori aliquo, qui viderit, acceperit. Jam enim diu est ex quo antiquior ille *Scylax* penitus interciderit. Nullas certas nugæ istiusmodi in *Scylace* legimus hodierno. Et ne quidem locum nugarum illarum *Indiam*. Erat autem antiquior ille *Scylax* hoc ipso *fabularum* nomine infamis, ut ibidem observant *Philostratus* atque *Tzetzes*. Magis autem honorifice sensit de nostro ⁶ *Strabo*, cui tamen morem fuisse vidimus ut *fabulatores* contemneret. Satis hæc ostendunt male à V. Cl. *Vossio* Patre haberi nostrum pro *Scylacis* antiquioris *Epitomatore*, qui ne quidem in eodem cum illo versatur *Argumento*, nec communem habuit cum illo mentiendi libidinem.

Sed & alium ab *Herodoteo Scylacem* pro antiquo habent *Veteres*. Noster fuerit, necne, quem viderit *Strabo*, non tamen fuit ille, qui sub *Hystaspide* floruit omnium antiquissimus. Testem enim advocat illum ipse *Strabo* de locis in *Asia minore*, de quibus nihil prodiderat *Scylax Herodoteus*. Hunc tamen *πυλαγὸν συγγραφέα* appellat *Strabo*. Sic autem loquitur de patria ejus *Caryandis*, quasi unicum nosset *Scylacem Caryandensem antiquitate*

§. 2. Perierat vastior ille *Scylax* Noster autem pro eo à junioribus acceptus, qui duos fuisse *Scylaces Caryandenses* ignorabant.

¹ II. Paralip. IX. 21. ² *Aristot.* Politic. VII. 14. ³ *Philostratus* vita *A. elion.* L. III. 14. ⁴ *Joan. Tzet.* Chiliad VII. ⁵ *Plin.* N. H. VI. 4. ⁶ *Strab.* L. XIV. p. 658. F 2 celebrem.

celebrem. Ita habent ejus verba: *Επιῶν δ' ἡ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς συγγραφεύς*. In eandem sententiam *Stephanus*: *Επιῶν ἡ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς λογιστής*. Verba ipsa *Strabonis* pene numeravit. Faciunt hæc ut suspicemur, qui *Scylacem antiquis* accesserint, nihil de *duobus Scylacibus*, nedum de *tribus*, rescivisse. Hoc si verum fieri potest, ut illum quem terebant *Veteres* propterea pro *antiquo* habuerint, quod illum cum *antiquiore* illo *Hystaspidis*, & *vere antiquo*, *Scylace* confuderint; unde ergo illa confundentium opinio? An exinde quod, cum utrumque Opus *Scylacis Caryandensis* inscriberetur, ita tandem factum sit ut in *unum* idemque Opus utrumque tandem coaluerit? Atqui ita fuisse nulum habemus, vel levissimum vestigium. Tantum abest ut quicquam *vetustioris Scylacis* hodiernus acceperit, ut nequidem *Titulus* ipse quicquam polliceatur de rebus *Indicis* aut *Mari Erythraeo*, de quibus solis *vetustiore* egisse probavimus. An ergo exinde, quod *vetustior* ille *Scylax* penitus interciderit? Ita fortasse contigerit. Unde ergo *vetustioris* quoque *Scylacis* tam frequens, etiam apud *juniores*, ut vidimus, memoria? Non, ut opinor, quod illum *ipsi* viderint; sed quod ex *antiquiorum*, & *Scylace antiquiori* paulo *juniorum* Scriptis ea *Scylaci* tribuenda didicerint. *Ætatis* erat commune vitium, quod superior ille *Scylax fabulis* addictus fuerit, ut jam alibi ostendimus. Inde factum, ut tot fuerint, sub *primis* quoque *Ptolemæis Mirabilium* collectores, *Theophrastus*, *Antigonus Carystius*, atque *Callimachus*, &c. Ex his aliisque (qui olim exstabant hujusfarinæ multi) multa poterant *vetustioris Scylacis* excerptare, etiam *juniores*. Non est ergo cur nostrum, adeo quam habetur, *antiquum* existimemus, quod illum *antiquum* appellarint qui *aliud* eo *antiquiorem* fuisse *nesciebant*. Imo *suspectam* ejus tantam, quanta ferebatur, *antiquitatem*, prodit incerti Scriptoris fragmentum, quod in hujus Operis fronte legimus. Is enim *Argumentis* antiquitatem illius astruit. Non certe ita facturus, nisi fuissent qui eam in *dubium* revocarint.

Imo hunc ipsum, quem habemus, Periplum *antiquissimo* illi *Scylaci* tribuisse videtur *Ælius* ille, (quicumque demum is fuerit) *Dionysius*. Hunc testem appellat *incertus* Fragmenti Scriptor, ejusdemque testimonio probat *Dario* cuidam fuisse nuncupatum. *Darium* non *aliud*, ut opinor, intellexit quam *Hystaspidem*, ut proinde de alio

Periplo verum esse non potuerit quod restatus est, quam de *illo* omnium *antiquissimo*. Illum sane verisimile est *Principi*, cujus jussu susceptus est, fuisse inscriptum. Sic enim *Hadriani* jussu susceptum *Ponti Euxini* Periplum *Hadriano* ipsi similiter inscriptum

1 Vide Testimonia de *Scylace*. 2 Inter Testimonia *Scylaci* præfixa.

Arrianus.

Arrianus. Pro exemplo, ut videtur, *antiquiorum* Periplorum *Principum* auspiciis susceptorum. Quod scilicet Peripli sui *dux* fuisset, ut fuerat antiquissimi Peripli *dux Scylax Caryandensis* antiquissimus. Sed vero in Periplo *nostro* nullum prorsus est *ἑταίρου* vestigium. Ne quidem quicquam eorum quæ causæ esse solebant cur *Principi* inscriberetur. Nullus hic apparet Peripli *dux*: non verba loquentis in prima *Persona*, è quibus colligeremus, fuisse *olim ducis* nomen, quod Librariorum neglectu vel Codicum mutilatione perierit. Ita potius hic concepta omnia videmus, quasi à *studio* aliquo è variis Periplis *excerpta* fuissent, quam ab ipso *Navigationis duce* observata. Et tamen *nostrum* certe Periplum intelligebat *Ælius* ille *Dionysius*, qui tunc vixit cum *unicus* exstaret *Scylax*, & *vetustissimus* ille *Scylax* jam diu intercideret. Nulla certe mentio *illius* apud *vetustiores*: nulla in *Indicibus Plinii*: nulla in *Grammaticis Varronis* aut *Suetonii*. Erat fortasse qui de *Alexandria* scripsit, ipse *Alexandrinus*, *Chæremonis* discipulus, qui à *Nerone* ad *Trajanum* usque varias obierit *legationes*, quique *Bibliothecæ* præfuit. Hujus forte *Ælii Dionysii* περὶ τῆς Ἀσπιδὸς λέγων advocat *Eustathius* in *Dionys.* v. 912. Hunc certe *nostrum* Periplum designavit, qui *Dionysium* testem advocavit, incertus Auctor. Ait enim fuisse τὸ καὶ ἡμῶς διακρινόμενον τὸ ἴδιον Ἡρακλέων ἐπὶ τῇ. Ait illum τὸ ἀγνοῖας τὴν πλείων τιμὴν τῷ βασιλευσσίᾳ, ὡς δὲ δόξα ἔστιν ὅτι πεποιθὲς. Non ergo *junioribus* illam ipsam debemus *βασιλευσσίᾳ*, quos credidit præstantissimus *Vossius* Pater in *Epitomen* redegisse quæ stylo copiosiori primus exaraverit Peripli Auctor. Hoc certum est, *Scylaci Herodoteo* hæc convenire omnino non posse. Sed vero *aliud* ab *Herodoteo Scylacem Caryandensem* plusquam *unicum* neminem novere posterum. *Nostrum* certe designavit *Strabo* eo ipso in loco quem in contrarium adduxit uterque *Vossius*. Ait enim *Scylacem Troadis* initium ab *Abydo* cepisse. Sic noster cum *Phrygiæ* ultimo loco *Abydum* recensuisset, ita subjungit: *Επιῶν δ' ἡ Τρωὰς ἀρχαία*, ut bene observavit ante nos *Gronovius*. Fine scilicet *Phrygiæ* excluso, ut & in aliis Veterum sententiis à *Strabone* memoratis. Sed locum *aliud* *Strabonis*, quo circa lacum *Ascanium* habitasse prodiderat *Phrygas* atque *Mysos*, ubinam (inquies) in *Scylace hodierno* reperiemus? Non quidem in *Periplo*, quem nos *solum* habemus, mentio expectanda est lacus *Ascanii* qui tam longe aberat ab ora *maritima*. Scripsit autem idem *Scylax Caryandensis* τῆς ἀσπιδὸς, ut nos docet *Suidas*. Inde ea verisimillimum est hausisse *Strabonem*. Itaque hunc nostrum Periplum *Scylaci Herodoteo* tribuit etiam *Strabo*.

1 *Suid.* *Dionys.* 2 *Strab.* L. XIII. p. 583. 3 *Strab.* L. XII. p. 566.

Sed

§. 4. Alium, præter Herodoteum Scylacem Caryandensem, neminem agnoscunt Veteres præter illum qui scripsit in Polybium. Is ergo Peri-
pli nostri Auctor habendus est.

Sed vero alium ab Herodoteo Scylacem Caryandensem neminem memorant Veteres præter eum qui scripsit, teste Suida, in Polybium. Imo is fuerit oportet, si unicus fuerit post Herodoteum Scylax Caryandensis; & si quis eo nomine, eaque patria, Auctor stylum strinxerit in Polybium. Scripserat certe Scylax ille Strabonis, quem nos alium à vetustissimo fuisse probavimus, tam Maris Περσικῆν quam Ἰνδου Περσικῆν. Plane ut scripsit Scylax ille junior, quem nos docet Suidas scripsisse in Polybium. Scylacem alium, qui sub Dario alio scripserit quam Hystaspide, unquam fuisse, nulla habemus Veterum diserta testimonia. Hunc tantum ratiociniis debemus incerti Scriptoris, qui Alexandro M. aliquanto antiquiorem fuisse probare conatur; & Scylacis antiquioris mentionem in Ælio Dionysio repererat, qui Dario opus inscripserit, quem quidem Darium ille Hystaspidem fuisse forte nescivit. Atqui inscriptionis illius notam ipse ne quidem in coævo sibi Scylace observaverat. Et tamen sine illa in contrarium potius procederet Argumentum, Opus ἀδύνατον aliud fuisse ab eo quod Dario inscriptum observaverat Ælius ille Dionysius. Fallit certe hoc tantæ Antiquitatis Argumentum, quod idem credebatur cum Scylace antiquissimo Herodoteo. Fallit præterea ab eorum veterum testimonio ductum, qui propterea illum antiquissimum appellarunt, quod eundem cum alio illo crediderint vetustissimum. Itaque aliunde quærendum, ecquid habeat nostrum quod non conveniat cum ætate Polybii. Leve autem est, quod urget Anonymus, τὸ μὲν Αλέξανδρον εὐδύνει τὴν Μακεδόνων βασιλείαν, μὴ δὲ ὀλίγον ἔμπροσθεν ἐκείνου τὸ χρόνον. Nec enim Principes in hoc Peri-
plo ullos memorat Auctor Alexandro etiam antiquiores, & ne quidem quicquam quod ad regionum à se memoratarum πολιτῶν attineret, sed oras tantummodo maritimas, Peri-
plo lustrandas. Spectabant illa potius ad Ἰνδου Περσικῆν, siquid præter Urbium locorumque nomina vellet commemorare. Nihil ergo potest inde colligi quod ad Auctoris ætatem faciat. Nec enim Cyri meminit aut Darii. Perperam tamen inde Cyro antiquiorem fuisse colligeremus.

§. 5. Non fortuiti Maris Mediterranei Peri-
plum scribere Scylax, si adeo fuisset, quam volunt antiqui.

Atqui hoc fortasse non volebat Anonymus, propterea nostrum Alexandro M. aliisque ante Alexandrum Principibus antiquiorem fuisse, quod eorum neminem Scylax de nomine memoravit. Id potius autem in animo habebat, locum in hoc Peri-
plo nullum occurrere, qui ætatem prodant Alexandro parem, aut paulo duntaxat antiquiorem. Hoc si verum esset, merito esset cur hunc ipsum nostrum Scylacem Polybii

Polybio antiquiorem existimarem. Sed non est hoc adeo certum quam volebat Anonymus. Hoc ipsum certe quod Periplus Maris Mediterranei integrum profiteatur, alienum est à tanta ejus, quæ creditur, antiquitate. Sub secundo vixit Ptolemæo Philadelpho Timosthenes, scripsitque Periplus, quem tanti fecit Eratosthenes ut eum integrum exscripserit. Sed ne quidem de Insulis scripsit accurate, nec plenum Maris Tyrrhenici Periplus absolvit. Et loca omnia à Carthagine ad fretum Herculeum penitus ignoravit. Τὰ δὲ περὶ τὴν Ἡράκλειον πορθμὸν ἔτι τὸ καὶ ἡμεῖς ἔτι τὸ ἐξ ἡμελίας ἔχουσιν γινώσκαι, inquit Marcianus Heracleota. Et rationem paulo ante dederat illam: ἐπὶ τὴν πλείων τὴν θαλάσσης ἀγνοούμενον μέρους, τὸν Ῥωμαίων μὲν δὲ πολέμου κικροῦνται τῶν. Hic sane videmus quousque, sub secundo Ptolemæo, progressa fuerat res Geographica, cum hoc Timosthenis Periplus perfectius nihil sciret coævorum monumentorum peritissimus Eratosthenes. Imo ex ratione addita colligimus, de freto Herculeo, de ora Hispaniæ maritima, atque Africana à Carthagine usque ad Gades, plenam nullam Græcis innotuisse Geographiam, dum Romanorum victoriis patefierent. Quod sane factum auspiciis Scipionis Africani majoris, adulescente Polybio. Non poterat ergo antiquior Polybio Scylax has oras adeo accurate describere. Nec sane vera hæc esse negat Anonymus. Sic enim habet: Τῶν δὲ πλείων ἐπὶ μισθὸν τὸ καὶ ἡμεῖς ἰακύνθη, & τὸ ὑπὸν Ἡρακλίου στελὸν θαλάσσης πέρα, τὸ [lege περὶ τῶν] πλείων ἀγνοούμενον, ἀπὸ πλείων ἀναγράφειν ἀπὸ τῶν. Τὰ μὲν γὰρ τὸ ἰώπε Αλέξανδρον ὁ Μακεδὼν δὴλος τοῖς ἀπὸ τῶν πλείων πάντας κατέστησε. τὰ δὲ τὸ ἰώπε ἐπὶ τῶν, ἢ Ῥωμαίων ἀνδράκων πολέμου τῶν κατέστησε. Sensit Maris Mediterranei πέρα, ex utraque parte, tam versus Orientem quam Occidentem, nondum fuisse ea, quam Scylaxi tribuit, ætate Græcis explorata. Idque propterea quod Orientis terminum aperuerit victoriis suis Alexander M. Occidentis autem Romani suis itidem victoriis. Huic ergo Argumento ut occurreret, observavit minus fuisse Scylacem, in his, quam in aliis quæ magis Græcis innotuerant, accuratum: nempe, ut opinor, quod in aliis locis civitates addiderit Mediterraneas, & frequentiores etiam quam hic fecerit, in ora quoque maritima. Sed & alia quoque ratio esse potuit cur ita fecerit: nempe quod Græcis præcipue Civitates observare in animo habuerit. Hoc sane ejus consilium in toto Opere manifestum est. Modum ergo propositæ brevitatis libentius in illis locis excessit, qui Græcis Urbibus fuissent frequentiores. Est tamen alioqui in spatiis locorum à se commemoratorum tam accuratus etiam in Hispania, quam in ipsa quoque Græcia. Hoc cum ne quidem potuerit assequi Timosthenes; quanto minus ille Scylax, quem tanto antiquiorem Timosthenes existimant? Porro

1 Marcian. p. 64.

hujus

terpretes, nec intellexisse quid sibi vellent. Et tamen ex illis, ni fallor, pendet designatio *temporis*, quo tanta illa rerum *Gallicarum* facta est conversio, ut sedes à *Gallis* possessæ jam rursus *avitis* possessoribus *Hetruscis* atque *Umbris* adscriberentur. Spectant ergo, ut existimo, ad annum illum, quo à *Gallis Cisalpinis* fere omnibus conjuratum est in *Romanos*, accitis etiam *Transalpinis*. Tunc enim de *Venetis* & *Cenomannis* ita ¹ *Polybius*. Οἱ δὲ Οὐνεῖται ἐ Κυμαῖοι, διαπερὶσσομένην Παρμαῖον, τέττις εἰλιντο συμφορῶν. Nam certe *Venetos* communi *Gallorum*, vel *Celtarum*, nomine complectitur *Polybius*. Sic enim alibi: ² Τὰ δὲ αὐτῶν ἡδὲ αὐτοκρατορῶν ἡδὲ αὐτοκρατορῶν παλαιὴ διακατέχει. Περὶ αὐτῶν δὲ Οὐνεῖται, τοῖς ἔθνεσι ἐπὶ κόσμῳ βροτῶν διαφέροντες Κελτῶν, γλῶττῃ δὲ ἑλλοῖα χερσὶν αὐτοῖς. Ponit eodem, quo & *Venetos* suos *Scylax*, litu, & proximos facit *Cenomannis*. *Celtas* autem *Scylax* à *Venetis* distinguit. Proinde *Celtarum* nomine potius intelligit *Cenomannos*, ipsos quoque *Venetis* finitimos. Ut proinde vix sit cur dubitemus quin hos ipsos habuerit in animo *Scylax*. Recte nimirum appellandos ἀπολεσφόρους τῆς σπονδίας, quod communi illi *Gallici* nominis in *Romanos* expeditioni soli non consenserint. Hanc ergo gratiam à *Romanis* relatum arbitror, ut, Bello profligato, ipsi soli in sedibus suis remanserint. Eo enim certe spectabat Bellum illud, ut pellerentur è victis à se ditionibus *Galli*. Primam Bello occasionem dedit ³ *Sena*, colonia in agro *Gallorum Senonum* victorum pulsorumque condita. Anno scilicet *Varr.* 471, *Olymp.* cxxiv, ¹/₂. Inde novi motus à *Boiis* (accitis in auxilium *Hetruscis*) metuentibus ⁴ ὅφωρ ἢ τῆς χώρας μὴ πάντως τὴν παραπλῆξιν, idem inquit *Polybius*. Repressi tamen etiam hi ad lacum *Vadimonis*. Inde Pax annorum 45, ad annum *Varr.* 516, *Olymp.* cxxxv, ²/₃. Anno autem *Varr.* 518, *Boiis* pax concessa, sed agri parte multatis, ut docet *Zonaras*. Tum deinde anno, post prædictum annum 45^m quinto, ⁵ novi *Gallorum* motus, propter agrum *Picenum*, quem *Gallis Senonibus* ademerant, rogatu *Flamini* Tribuni, populo divisum: nempe anno *Varr.* 421, *Olymp.* cxxxvi, ³/₄. Metuebant præsertim *Boii*, quippe *Romanis* contermini, videntes jam non de Imperio ac dominatione esse certamen, ἀλλ' ὡς ἐπὶ ὀλοχρῶς ἐξαισθητοῦ ἢ κατὰ φύσιν. ⁶ Itaque viii^o inde anno, *Varr.* 429, Bellum illud denuo instauratum est à *Boiis* & *Insulribus*, quo *Cenomannos* & *Venetos* *Romanis* favisse diximus. Victi tum ingenti proelio à Consule *Æmilio*. Anno sequenti, spem *Romanis* fuisse ait ⁷ *Polybius*, δουλοῦσθαι τὰς Κελτὰς ἐκ τῆς πίπτου τῆς αὐτῆς Πάδου ὀλοχρῶς ἐκβαλῆναι. Hinc etiam constat, id egisse *Romanos* hoc toto Bello, ut *Galli*

¹ *Polyb.* L. II. c. 23. ² *Polyb.* L. II. c. 17. ³ *Polyb.* L. II. c. 20. ⁴ C. 21. ⁵ C. 23. ⁶ C. 31.

penitus

penitus è *Circumpadanis* regionibus ejicerent. Cum ergo Bellum pro voto confecerint, non est cur dubitemus quin ejecerint. Convenit, quod sub *Coss.* anni *Varr.* 531, *Olymp.* cxxxix, ¹/₂, narrat *Polybius* de *Insulribus Transpadanis*: ¹ ἀπειστέμμενοι καὶ ὁμοθυμαδὸν ἐκ τῆς πίπτου. Convenit, quod anno sequenti *Varr.* 532, *Olymp.* cxxxix, ²/₃, Belli illius ultimo, testatur idem ² *Polybius* illos ἐκ τῆς αὐτῆς Πάδου πτόντων ἐξωδύσασθαι, πλὴν ὀλίγων τέπων τῶν ὡς αὐτοῖς τις Ἀλπεὺς κειμένην. Convenit præterea, quod in utramque *Padi* partem tot deinde colonias *Romani* deduxerint. Eò enim primam coloniam spectasse vidimus, ut terræ à coloniis possessæ pristinis possessoribus adimerentur. Itaque jam ante *Polybium* exuti sunt omni illa *Circumpadana* regione *Galli*. Nec est quod miremur si ademptas *Tyrrhenis* *Umbrisque* colonias regionesque *Romani* maxima ex parte restituerint. Stabant enim utrique ³ in hoc Bello à partibus *Romanorum*. Et prædam quoque à loco proelii ⁴ *Hetruscis* ademptam, similiter Dominis pristinis reddendam curabant. Ita conveniet cum *Polybio* examuffim *Scylax*, ut ne quidem potuerit anno U. C. *Varr.* 532 fuisse antiquior. Quod si redditæ fuerint *Hetruscis* antiquæ eorum colonie, ita necesse erat ut ad mare *Adriaticum* pertigerint, cum in illarum coloniarum numero ipsa fuerit *Adria*, à qua nomen ortum est *Maris Adriatici*. Ita certe veterem illorum ditionem designat ⁵ *Livius*, ut noster quoque *Scylax*, ut quæ trans *Padum* omnia loca, excepto *Venetorum* angulo, qui sinum (inquit) circumcolunt maris, usque ad *Alpes*, tenuerint. Nec alienum erat hoc à *Romanorum* indole, ut sociis magis quam sibi vincerent. Illustria hujus munificentie specimina ediderunt *Bellis* in *Philippum* & *Antiochum*. Et vero in hoc adversus *Gallos* Bello egregia erant *Italarum* sociorum omnium benevolentie experimenta. Non tamen hoc obstabat, quo minus victoribus ipsis suæ quoque partes fuerint in victorie fructibus, quæ locum fecerint tot novis *Romanorum* in *Gallia Circumpadana* coloniis. Et ne quidem illud obstabat, quo minus restauratis in jura pristina regionibus nomina tamen dederint aviti possessores.

Eandem *Scylacis* ætatem adstruunt verba ejus illa de ⁶ *Leucade*: Αὕτη δὲ ἐστὶν νῆσος τῆς Ἰσθμοῦ ἀποπλεομεμένη. Hanc putat ⁷ *Strabo* *Nericon* fuisse, quam ἀκτὴν ὑπὲρ τοῦ οὐνοῦ appellat ⁸ *Homerus*. Tum proinde nondum insulam, sed peninsulam. Imo diu post *Homerum*, cum *Leucadis* nomen adepta esset, adhuc *Isthmo* continenti annexa est. Certe

§. 8. *Leucadem* insulam memorat *Scylax*, quælis facta est sub secundo demum *Philippo* *Macedone*.

¹ *Polyb.* L. II. c. 32. ² C. 35. ³ C. 24. ⁴ C. 31. ⁵ *Liv.* L. V. c. 33. ⁶ *Scyl.* p. 13. ⁷ *Strab.* L. I. p. 59. L. X. p. 452. ⁸ *Homer.* *Odyss.* v. 376.

* G 2

tempore

tempore Belli *Peloponnesiaci*, bis *Isthmi* meminit ¹ *Thucydides*, ann. Belli VI°, & VII°: nempe ann. *Varron.* 328, & 329. Imo adhuc eo anno, quo debellatum est cum *Philippo*, *Varroniano* scilicet 557, *peninsulam* fuisse docet ² *Livius* in Fragmento *Horronis*. Ego tum demum insulam factam fuisse suspicor, cum *Romani* *Leucadem* à Concilio ³ *Acarnanum* eximerent. Quod factum anno *Varroniano* 587, cum jam redactus esset in Populi *Romani* potestatem *Perseus*, propter factionem inter *Acarnanas*, quæ *Romanis* adversa *Perseo* favebat. Tunc enim sane opportunum erat, ut, *sui* demum *juris* facti, sese alveo illo fossili in *Acarnanas* tuerentur. Scripsit ergo post illum annum *Scylax*, ut proinde ne quidem potuerit antiquior esse *Polybio*. Habent certe illam pro *insula* ⁴ *Ovidius*, & *Livius*, & *Strabo*. Tandem *Romanos* illam *Corinthiis* ademisse, *Acarnanibus* autem reddidisse tradit ⁵ *Dionysius Halicarnassensis*. Id cum eveniret, jam *diruta* fuisse munimenta consentaneum erat, quibus à reliquo *Acarnanum* corpore separabantur: imo cum jam incolæ ipsi etiam essent *Acarnanes*. Inde factum, ut neglectum deinde *alveum* venti obstruxerint, & continenti junctam *insulam* rursus *peninsulam* fecerint. Talem sua tandem ætate fuisse docet ⁶ *Plinius*. Medio ergo tempore inter *Tiberium* & *Vespasianum*, *Corinthiis* ademit, *Acarnanibus* reddidit aliquis *Imperator*. Hæc quidem vera esse Ego crederem, si quidem vera scripserit illo in loco *Livius*. Sed turbat, fateor, rationes nostras *Polybius*, melior *Livio* testis, propiorque temporibus *Philippi*. Is tamen anno *Varr.* 536, *Olymp.* CXL, ⁷ *Dioryctum* (sic autem *alveus* fossilis, teste *Plinio*, appellabatur) diserte memorat, *trajectasque* per illum *naves*. Sic enim habet de *Philippo Macedonum Rege*: ⁸ *Αὐτὸς δὲ ἀνελθὼν ἐν τῇ Κισσαμηνίᾳ, δόρυκτα εἰς Λαυσιόδα μεταβὰς τὴν νύκτι ἦκε. Εὐρυπποδάμῳ δὲ τὰ πρὸ τῆς Διόρυκτον, & ταύτῃ διακομιστὰς τὰς ναυὶς ἐποιεῖτο τὴν δόρυκτον κατὰ τὴν Ἀμφοσκιανὴν καλῶμενον κόλπον.* Fieri autem potest, ut, cum legisset *Livius* initio *Philippi* factum illum *alveum*, è vitioso *rationcinio* ille ad finem retulerit. Ita certe loquitur hoc in loco *Polybius*, quasi vixdum *alveus* ille penitus fuisset *purgatus*. Erat enim antea *parandus*, quam *naves* illac *Philippi* potuerit trajicere. Et fortasse propter *novitatem* alvei illac trajicendum censuit *Philippus*, ut *inopinato* adventu hostes opprimeret. Non potuit autem hostes *fallere*, si jam antea usurpata fuisset illa *trajectio*. Hoc si verum, ita saltem *Philippo* hoc *Persei* patre non potuit antiquior esse *Scylax*; nec proinde idem cum illo fuisse, quem *alium* à *nostro* docti hæctenus existimarunt.

¹ *Thucyd.* L. III. c. 94. L. IV. c. 8. ² *Liv.* L. XXXIII. c. 17. Edit. Gronov. ³ *Liv.* L. XLV. c. 31. ⁴ *Ovid.* *Metam.* XV. ⁵ *Dionys.* Hal. L. I. p. 41. ⁶ *Plin.* N. H. IV. I. ⁷ *Polyb.* L. V. c. 5.

Memorat

Memorat præterea noster Urbem ¹ *Messenem* in regione *Peloponnesi* *Messenia*. Eam autem *jamdiu* ante tempora *Scylacis* etiam *antiquissimi* *dirutam* restauravit *Olymp.* CII^o 4to anno *Epaminondas*, teste *Diodoro*. Non me quidem fugit de *lectione* *litem* movere doctissimum *Palmerium*. Quia scilicet ab *Arcadia*, cujus *ultimo* loco meminerat, *Ἰσθμῶν* ait fuisse *Messenem*. Idem tamen *Palmerius* in *Lacedæmone* tam *crasum ordinis* neglectum observavit, ut crediderit illum, utpote *Asianum*, in *Peloponnesi* *Geographia* non fuisse satis doctum. Sed nihil est necesse ut eo confugeret. Facile enim observare potuit, in *Peloponneso* *Scylacem* Urbes insignes, nulla prorsus habita *situs* ratione, ut animo ejus occurrebant, recensere. Nec ad *situm* spectabat vox illa *Ἰσθμῶν*, sed ad Urbis potius *dignitatem*. Quod scilicet *Urbs* ipsa *Messene* regionis esset *Messeniae primaria*. Ita nulla prorsus erit ratio, cur de *lectione* dubitetur. Tum vero *degenerat* in *vivis* esse *Darius Nothus*, cui *secundum* illum, quem fingunt, *Scylacem* *Periplum* suum inscripisse volunt. Ita nullum erit ab *Olynthi* mentione *Argumentum*, cum vel ex hac *Messenis* mentione constet nostrum *Olynthi* clade fuisse juniorem. Hinc certo constat, *Scylacem* nostrum non esse antiquiorem *Epaminonda*, ut vult *Cl. Gronovius*; nec tale quid è mentione *Thebarum* sub *Ἰσθμῶν* nomine esse colligendum.

Hos ergo limites posuimus ætatis, qua scripsit *Scylax*, ne potuerit adeo, quam vulgo creditur, fuisse *vetustus*. Nunc viceversa limites alii statuendi erunt, quibus non potuerit fuisse *recentior*. Certe ² *Corinthum* & ³ *Carthaginem* ita memorat quasi *etiamnum* floruerint. Proinde ante annum U. C. 608^m *Varronianum* scripisse necesse est, quo utraque *excisa* est: *Corinthus* à *Mummio Achaico*, *Carthago* à *Scipione Æmiliano*. Non potuit certe *restorationem* utriusque Urbis sub *Julio Cesare* attigisse, quem adeo antiquum credit *Strabo*.

Nota autem *antiquitatis* omnium *altissima* est, quod ⁴ *Cii* Urbis *Scylax* noster mentionem fecerit in *Mysia*: utique nondum, cum scriberet *Auctor*, *excisæ*. Sic item scribit *Scholias* *Apollonii Rhodii*, quasi etiam in *coævo* sibi *Scylace* hoc idem reperisset. Non quidem hoc verbis *asserit expressis*, sed saltem videtur *innuere*. Meminit enim & ipse Urbis *Cii*, & de *Cio* fluvio *testem* advocat *Scylacem*. Sed vero *Cium* hanc

§. 9. *Messenis* Urbis mentio illam arguit saltem juniorem fuisse *Epaminonda*.

§. 10. E mentione *Corinthi* & *Carthaginis*, colligitur anno *Varr.* 608 ne quidem potuisse esse juniorem.

§. 11. Meminit idem *Scylax* Urbis *Cii*, à *Philippo Macedone* anno *Varr.* 553 *excisæ*, postea vero à *Prussia Bithynia* Rege sub novo *Prusian* nomine *restaurata*.

¹ *Scyl.* p. 16. ² *Scyl.* p. 15, 21. ³ *Scyl.* p. 47, 50, 51. ⁴ *Scyl.* p. 35.

eandem

candem fuisse Urbem, quæ postea a Prusia Bithyniæ Rege nomen acceperit Prusiadis, observavit Cl. Vossius. Nec alius erat ille certe Prusias à filio Zela. Illum enim ipsum Prusiam Zela filium, Romanorum abjectissimum adulatorem, Prusiadis conditorem fuisse docet ¹ Strabo. Scripsit ergo certe noster ante mortem Prusiæ, qui antea decessit quam dirueretur Carthago: imo etiamnum superstitie Cio, nondum Urbis nomine mutato. Proinde ante obitum Philippi Macedonis, quem Strabo testatur excisam à se Cium Prusiæ genero donasse. Decessit autem ² Philippus ille anno Varron. 575, Olymp. CL, $\frac{1}{2}$. Imo annum ipsum cladis Ciane docuit ³ Polybius: illum scilicet, quo Pax data est Carthaginensibus, secundo in illos Bello profligato: nempe Varr. 553, Olymp. CXLIV, $\frac{2}{3}$. Quare ante hunc annum scripserit oportet Scylax, si quidem ipse sibi explorata scripserit. Hoc si verum esset, vix potuit idem esse qui scripsit in Polybium. Senex enim ipse Polybius se ad scribendam Historiam accinxit. Historiam certe ad Bello Punici tertii & Achaici finem perduxit, ut ipse ⁴ in Opere nondum affecto proficitur. Quantum temporis in ipsa scriptiois opera collocarit, non habemus exploratum. Itaque ante ann. Varr. 608, ne quidem potuit illum oppugnare Scylax: fortasse ne tum quidem. Is autem erat annus ab excidio Cii 55. Si fuisset, cum Periplus exararet vel vicenarius, tunc annum attingeret ætatis LXXV. Sed paulo ante Cii excidium scripserit illa oportet Auctor: nec statim ab Historiæ fine Historiam absolvere potuit, & in lucem edere, Polybius; nec rursus mox ab Editione potuit legere Scylax. Ut proinde vix octuagenario minor esse potuerit Scylax, cum Polybium refutaret. Parum hæc fortasse commode videri poterunt; non tamen quæ evenirent prorsus impossibilia. Sed Cium à Prusia perspicue distinguit Plinius, l. v. c. 32; & merito distinguendam esse docet ad Stephanum, verbo Πύρα. Cl. Holstenius. Quare minus certum est illud Argumentum, ut cunque illi faverint nonnulli etiam à Veteribus. Itaque aliunde explorandum est, itane se res habuerit? Erat quidem nota illa recentior pulsus ex Italia Gallis.

§. 12. Tyri meminit Scylax sub insule nomine, quæ tamen ab Alexandro M. facta est peninsula.

Non tamen adeo commode convenit cum illa, quam dedimus, nota excultæ partium Occidentalium Geographiæ. Ipso enim illo anno, quo Bello Punico 2° finem imposuit Scipio Africanus major, Cium excidit Philippus Macedo. Sed suis temporibus, sed Paci quæ Bellum illud secuta est, accuratam illam partium freto Herculeo adjacentium notitiam acceptam refert, uti vidimus, Polybius, cum jam

¹ Strab. l. XII. p. 563. ² Liv. l. XL. c. 54. ³ Polyb. Excerpt. l. XV. c. 1. ⁴ Polyb. l. III. c. 5.

etiam esset à curis Bellicis, & Pax stabilita liberum commercium aperuisset. Sequebatur autem mox à Bello illo novum Bellum cum Philippo, tum deinde cum Antiocho, denique cum Perseo. Mitto enim minoris momenti Bella, quæ peregrinandi, & studia Pacis excolendi aviditatem non adeo impedirent. Ita certe ante annum U. C. Varr. 586, quo debellatum cum Perseo, vix potuit Scylax adeo accurate scribere de oris Occidentalibus. Imo ne tum quidem potuit ea explorata habere, quæ primus docuit novis suis navigationibus ipse Polybius, quem, Scipione Emiliano res in Africa gerente, testatur navigasse ¹ Plinius. Atqui de Hispania ipsa scribit noster ² Scylax pro ipsius mente Polybii. Hispaniam universam ut ³ Polybius, ita etiam Scylax, communi Iberiæ nomine complectitur, à freto etiam Gaditano. Sunt ergo in hoc Opere notæ temporum diversorum, nec sibi invicem consentaneorum. Occurrit & aliud simile exemplum in mentione Urbis Tyri: ⁴ ἡ ἄντι (inquit) ἡ ἰσθμὸς βασιλείας Τυρίων [sic recte junior Vossius] ἡ ἐπὶ τῇ πόλει δὲ τῇ θαλάσῃ γ'. Hæc certe Urbs erat ab Alexandro Magno expugnata, & per aggerem ab ipso factum annexa continenti. Eam βασιλείαν appellat Scylax, quod, cum Regibus pareret ditio Tyrionum, Urbs illa fuisset Regia. Duplicem hoc in loco notam habemus temporum Alexandro antiquiorum. Aliam, quod esset jam adhuc insula, cum peninsulam illam ipse fecerit Alexander, testibus omnibus qui de ea obsidione egerint. Imo adhuc suis temporibus adjunctam continenti perstitisse testantur ⁵ Strabo atque ⁶ Plinius. Est & alia nota, quod adhuc Regibus paruerit Tyrus, cum Urbs illa esset Regia. Erant enim olim sub Regibus Tyrii, quorum successione pertexit Menander Pergamenus. Imo cum eam expugnaret Alexander, adhuc Regem agnovit, & stirpem Regiam. Ex illa stirpe suffecit quidem Regem ipse Alexander, quæ tamen brevi postea defecit. Nam Olymp. CXIV, 3, sub præfecto fuisse Macedone testatur Diodorus. Nec postea Reges Tyrionum ullos, quod sciam, legimus, nec Macedonibus rerum potentibus, nec Romanis. Hæc ergo Auctoris fuisse necesse qui scripserit ante annum Period. Julian. 4382, Varr. 422, Olymp. CXII, ann. 1° inuentem, quo Tyrum Alexander expugnavit. Et tamen multo recentiorum temporum notas in ipso jam Scylace observavimus, quibus ipsum scripsisse propterea necesse sit.

Ex his tamen longe invicem distantibus temporum notis colligimus, non unius ejusdemque fli hunc nostrum esse Periplus, sed e variis diversorumque temporum singularum regionum Periplus integrum hunc Maris Mediterranei Periplus à Scylace esse consarci-

§. 13. Hunc Periplus non ipse navigavit Scylax, sed ex aliis singularum partium inter se commissis Periplus pro Mari Mediterraneo universo ipse confecit.

¹ Plin. N. H. V. 1. ² Scyl. p. 1. ³ Polyb. l. III. c. 37. ⁴ Scyl. p. 42. ⁵ Strab. l. XVI. p. 757. ⁶ Plin. N. H. V. 19. natum.

natum. Idque sane aliunde etiam verum esse constat. In aliis regionibus *diurnis nocturnisque* spatiis navigationes emetitur, in aliis per *stadia*. Scio quidem à ¹ *Marciano Heracleota Scylacem* illis accenseri qui *dierum nocturnumque* spatiis tantummodo, non item *stadiis*, navigationum intervalla distinxerint. Num ergo *aliis Scylace* usum *Marcianum* existimabimus? Non puto. Cur ita fuerit locutus *Marcianus*, exponit ipse *Scylax*. In fine enim ² *Europæ* methodum docet, qua sint ad *noctium dierumque* supputationem revocanda *stadia*. Eademque methodo procedendum esse monet in fine ³ *Asiæ* atque ⁴ *Libyæ*. Inde manifestum est, Periplus *universum* ab illo ad *diurna ac nocturna* spatia esse reductum. Ut recte proinde *Marcianus* illum inter eos numerarit, qui non *stadiis* Periplos suos, sed *diurnis nocturnisque* itineribus metirentur: quod scilicet *stadia* ipsa ad *diurna & nocturna* spatia redegerit. Hinc tamen vicissim manifestum est, jam *Scylacis* etiam *ætate* morem fuisse nonnullis, ut per *stadia* Periplos suos metirentur; & proinde *Timosthene* illum fuisse recentiorem. Sic etiam in aliis regionibus, oras tantummodo (pro *Peripli* officio) percurrit *maritimas*; in aliis *Urbes* immiscuerit *Mediterraneas*. Sic & in aliis *situs* ordinem observavit accuratissime; in aliis *ordinis* rationem habuit plane nullam. Nonnunquam *mores* regionum, & *viros* etiam celebres designat, quos tamen plerumque nullos attingit, ne quidem in *patriis* omnium *celeberrimis*, & bonorum exemplorum proventu *refertissimis*. Unde, quæso, tam *varia* illa *methodorum* diversitas, nisi à *Periplorum*, quos in *fragmentis* partibus excerpserit, diversitate? Inde tanta illa *diversarum* hujus *Peripli partium* invicem discrimina. Sunt enim *aliæ* aliis longe *accuratiores*: pro capto scilicet *Auctorum*, quorum alii aliis fuerint *peritiores*. Valde autem eò faciebat *ætas Auctoris* & *patria*, si aut vixerit illis *temporibus* quibus jam oræ illæ, de quibus agebat, *maritimæ Græcis* fuerint exploratæ; aut si locis ipsis *propinquus* fuerit, ut qui fuissent *nuperrimi accuratissimique* locorum illorum *Peripli*, id saltem haberet exploratum. Nescio enim *primariumne* *Periplum* ullum ab ipso *Navigationis* *dote* scriptum excerpserit *Scylax*. Suspicio potius à suis accepisse *Asianis*, qui ante illum scripserant, & *Græcorum* *Periplos* excerpserant, qui ante illum scripserant, & *Græcorum* *Periplos* excerpserant. Vix potuit alioqui in *Græcia* ipsa toties peccare, nisi *decessorum* erroribus *suos* etiam addidisset ipse *Scylax*. *Græcorum* enim *Civitatum* ubique studium proficitur omnium maximum. Quod porro à *continente* ad *fitas* exadverso *Insulas*, inde rursus ad locum, quo filum *Peripli* interruperat in *continenti*, *trajectiones* faciat; ne quidem ea *primarii Navigatoris* nota est, sed illius potius qui sua omnia *alienis* debuerit *navigationibus*. Id, cum

¹ *Marcian. Heracl. p. 63.* ² *Scyl. p. 30.* ³ *Scyl. p. 43.* ⁴ *Scyl. p. 51.*

ita se habuerit, non erit proinde cur miremur, si *diffistorum* *Seculorum* vestigia in hoc Opere appareant, quibus illi vixerint *Auctores*, quorum *scrinia* compilarit ipse *Scylax*. Non est autem de *Scylacis ætate* pronunciandum, præterquam è notis temporum *recentissimis*. Aliæ potius ad *Auctorum ætates* spectare censendæ sunt, è quibus invicem *commixtis* *Periplus* integrum *Scylax* confecerit *Maris Mediterranei*. Facile inde rationem reddemus *locorum*, siqui fuissent in hoc *Periplo*, qui ante veram *Scylacis*, quam dedimus, *ætatem* interciderint. Non scilicet ipsius illa fuisse *Scylacis*; sed *Auctoris* alicujus *antiquioris*, cujus, in ea saltem *Peripli parte*, fidem secutus fuerit ipse *Scylax*. Huc Ego potius retulerim tam sibi *differtaneam* Operis universi *methodum*, quam eò quo referendam censuit uterque *Vossius*. Quasi nimirum, cum in more receptum esset apud *recentiores Græcos* ut *collectanea* è *diversis* ejusdem *Argumenti* *Veterum Scriptis* in unum *Corpus* coacerarent, tum demum à *recentissimo* ejusdem nominis *Scylace* prodierit hoc etiam *Corpus Periplorum* per *Mare Mediterraneum* *universum*. Tum *Geoponica*, tum *Strategica*, tum *Mechanica*, tum rei *Veterinariæ*, *Accipitrariæ*, similiumque *Artium Reipublice* *neccsariarum*, *Corpora* prodierint videmus. Inde natum suspicantur exemplum *Periplos* etiam in unum *Corpus* cogendi, quo illum, quem habemus, *Periplus* concinnarit nuperrimus ille *Scylax*. Sed nihil simile occurrit in hodierno *Scylace*. *Principibus* ut plurimum *Corpora* illa debemus, quorum omnium primus *Iustinianus Leges* in *Corpus Tribonianum* opera digesserit. Sic enim *Geoponica Constantini* cujuspiam recentioris auspiciis collecta legimus. Sic etiam *Corpus Historiarum Constantini Porphyrogeneti* iussu congestum fuisse constat. Hic nullum *Principis* prorsus vestigium est, sed hominis tantummodo *privati*. In *Corporibus* illis *Auctorum nomina* & *verba* ipsa repræsentantur. *Auctorum*, è quibus *Scylax* sua excerpserit, ita *Catalogum* habemus nullum, ut ne quidem *Auctoris* vel *unius* nomen. In *Corporibus* illis de rebus *iisdem* *diversorum Auctorum* sententiæ proferuntur. Hic plulquam *unam* de eadem regione sententiam nusquam legimus. In illis *recentiorum* pariter ac *antiquorum* *Scripta* invicem copulantur. Hic nihil est *Polybii* saltem *ætate* recentius. Nullæ prorsus *Alexandriæ*, nullæ *Antiochiæ*, nulla, ut observavit *Gronovius*, *Lyfsmachia*; ne quidem locus ullus in *Oriente Alexandro* ipso recentior, ut jamdiu observavit *Anonymus*, è quo constare possit, ullumne secutus fuerit in hac *Orientis* *plaga Scylax Alexandro* recentiorem, nedum *Polybio*: cum tamen tot novas *Urbes Alexander* ipse proximique illius *Successores* in *Oriente* condiderint. Tantum abest ut sit locus ullus, qui postremi *Scylacis* *ætatem* sapiat. Scio quidem in *Mauritania* ita legi: *ἡ Ἰαλὶς ἀπὸ τοῦ πόλεως καὶ λιμένος.*

¹ *Scyl. p. 50.*

lippo juniorem fuisse probavimus. Et de *Olyntho* ita loquitur etiam *Plinius*. Itaque restauratam fuisse verisimillimum est. Quod si hoc, in tanto Veterum silentio, minus credibile censuerit *Gronovius*; hic etiam exemplum habebimus, ut *Veterum*, quos excerpserant, *tempora* cum *suis* juniores confuderint. Male ergo ex hac *Urbium* olim *dirutarum* mentione *Scylacis* ætatem colligit *Gronovius*, cum etiam *illum* antiquiorum Operum Excerptoribus accensendum esse jam ostenderimus. *Brundisium* *Gronovius* ipse in *Scylace* deprehendit sub nomine *Bogorinæ*, & *Pellam* satis gloriose nominatam, cum dicat *Scylax* in illa fuisse Regiam. Non erant ergo *Urbes* illæ inter Argumenta, quæ antiquitati *Scylacis* faverent, qualis credebatur, accensendæ.

S. 16. Hodiernus Periplus satis apte respondet primi Auctoris consilio, convenitque cum Persona ac ætate *Scylacis* Polybiani.

Hoc autem excepto, quod Periplorum singulorum mores varios sapiat, è quibus Periplus Maris Mediterranei universalem compegit ipse *Scylax*; non video sane quin unius fidei Opus, quale ab Auctore prodiit, hodieque habeamus. Imo quale verisimile est ab ipso proditum fuisse *Scylace*. Jam vidimus illum *stadiorum* numerum in dies convertisse, & noctes etiam ad dies redegis-
se, ut diurnis navigationibus *Europæ Asiæ Libyæque* Paraplos designaret. Nec est quod dubitemus quin, si non obstarent menda & lacunæ, summæ particulares universalibus fuissent responsuræ. Pollicetur præterea Titulus ipse gentes, & regiones, & portus, & fluvios, & spatia navigationum, quæ certe videmus observari accuratissime, dum constat Textus integer, & sibi consentaneus. Pollicetur idem Titulus insulas septem habitatas, prout quæque adjacebat continenti. Et sane à partibus continentis adversis ad insulas transitus facit, pro methodi ratione promissa. Addit Titulus, ὅς αἱ νῆοι αἱ ἐκ τῆς αἰνέουσι. Vix est cur *Æolidas*, quæ ipse septenario numero censebantur, cum in animo habuisse suspicemur. Alium Ego potius septenarium cogitasse crediderim insularum in Mari, de quo agebat ille, Mediterraneo maximarum. Illum memorat Auctor de *Mirabilibus Auscultationibus*: eorumque nomina recensent *Diodorus* atque *Strabo*; nempe *Siciliam*, *Sardiniam*, *Cyprum*, *Cretam*, *Eubæam*, *Corficam*, *Lesbum*. Et quidem ex *Timæo* *Strabo*. Itaque jam usque à *Timæo* receptus est numerus ille insularum maximarum septenarius. Imo ante *Timæum*, si quidem recte Opus de *Mirabilibus Auscultationibus* *Theophrasto* asseruerimus. Et sane Catalogum insularum maximarum exhibet noster in Operis fine *Scylax*. Ibi primum locum

1 Plin. N. H. IV. 11. XI 28. XVIII 30. Imo ante *Scymnus Chius*. 2 De Mir. Auscult. p. 1157. 3 Diod. L. V. p. 297. 4 Strab. L. XIV. p. 654 & *Eustath.* in *Dionysium* v. 568.

obtinent ipsæ illæ, quas modo recensuimus, septem insule. Numerat autem, fateor, *Scylax* xx. Num ergo alias, quæ septem primis subjiciuntur, insulas à manu recentiori fuisse suspicabimur? Quod scilicet alienæ videri possint à Scriptoris consilio primario: quod, quale fuerit, è Titulo didicimus. Non puto. Imo Titulum ipsum potius mutilum fuisse arbitror. Sic enim hodie conceptus est, quasi, præter septem, alias nullas insulas agnovisset *Scylax*. Arqui hoc nemo Veterum, quod sciam, observavit. Nemo certe, qui intra trium, quos volunt, *Scylacum* ætates vixerit: nemo à primorum etiam Historicorum Geographorumque ætate. Sic ergo fortasse Titulus supplendus est, ut cum Operis contextu & sine conveniat: ὅς αἱ νῆοι αἱ ἐκ τῆς αἰνέουσι [αἱ μὲν αἱ ἐκ τῆς αἰνέουσι, & ἁπλῆς] αἱ ἐκ τῆς αἰνέουσι. Addit præterea in fine *Diaphragmata* quædam, quibus mos esset ut è *Græcia* trajiceretur in *Asiam*. Eo autem nomine lineolas intellexit in Tabulis sui temporis Geographicis, quibus maris trajecti plagæ, quasi sepimentis quibusdam, dirimebantur. Tales enim lineolas habemus, quibus itinera designantur, in Tabulis Veterum, quæ hodie extant, omnium antiquissimis, nempe *Peutingeriæ*: etiam in itineribus pedestribus. Erant autem Tabule istiusmodi *Scylaci* cœvæ omnium antiquissimo. Sub illo enim *Dario*, qui illum misit *Scylacem*, Tabulas Geographicas ab *Aristagora Milesio Cleomeni Lacedæmoniorum* Regi missas, Auctor est *Herodotus*. Imo ab *Anaximandro Thaletis* discipulo, ipso quoque Milesio, excogitatas testatur *Laërtius*. Duo autem habet istiusmodi *Diaphragmata*, & plane talia qualia erant à *Scylace* expectanda. Aliud est ab *Euripo Chalcidis* ad *Mycalen*, cujus tamen per medias, quas recenset, insulas minus recta erat navigatio. Aliud, à *Tenaro* fortasse Promuntorio, ὅθεν γὰρ αὐτὸν, per *Cytheram* certe, & *Carpathum*, & *Rhodum*, in continentem *Asiam* minoris. Sed miror non vidisse Interpretes, pro *Ægina* (quæ hic media ponitur inter *Cytheram* atque *Cretam*) reponendam esse *Ægilæ*. Mediam enim inter *Peloponnesum* & *Cretam* *Αἰγιάλειον* insulam refert *Stephanus*. Mediam item inter *Cytheram*, oppidumque *Cretæ Phalasiam* *Ægliam* *Plinius*. Non aliam utique ab *Αἰγιάλειον* *Herodoti*, & *Epla Ptolemæi*. *Ægliam* certe apud *Plinium* è MSS. fide restituit *Harduinus*. Hoc autem obiter. Quis autem hic non videt itinera maritima à *Græciæ* plaga Septentrionali (quam amne *Peneo* concluderat *Scylax*) & meridionali designari à *Scylace*? Sic nempe fuerat ubique de *Græcis* Urbibus inprimis sollicitus. Quis item non videt utrobique *Diaphragmatum* lineas ad partes *Asiæ* minoris deduci meridionales? Plane ut *Scylacem*

1 Herodot. L. V. 2 Laërt. L. II. n. 2. Agathemer. I. 1. Strabo L. I. p. 7. 3 Steph. voc. Αἰγινία. 4 Plin. N. H. IV. 12. 5 Herodot. L. VI 107. 6 Ptolem. III 6.

obtinent

decurt,

decurt, cujus patriam insulam *Caryandam Caribus* accensitam ipse testatur. Et quidem *Mycalen* olim *Cariæ* fuisse constat. Aliter res habebat, cum scriberet *Scylax*. *Mycalen* enim *Lydiæ* ipse attributam esse docet. Hic etiam notam habemus Seculi *Polybii* coævi. Post victum enim *Antiochum*, anno *Varr.* 566, *Caria Rhodiis Romanorum* Bello in *Antiochum* locis concessa usque ad *Mæandrum*. Tum ergo *Cariæ* finis factus est *Mæander*, unde *Cariam* censet etiam *Scylax*. Postea (cum ancipites essent in Bello cum *Persæ*) *Rhodiis* ademta est *Caria*, sui que juris pronunciata: iisdem nempe limitibus, quibus antea *Rhodiis* fuerat attributa. Nempe anno *Varron.* 587. Inde intelligimus cur per *Rhodum* posterius ductum fuerit *Diaphragma*. Quod scilicet *Rhodiis*, cum ille inciperetur Navigationis cursus, *Caria* ipsa paruerit. Patet ergo unius esse filii hunc Periplum universum; nec alteri *Auctori* melius convenire quam *Scylaci*; & ne quidem Seculo alteri aptius respondere, quam quod *Nos Scylaci* tribuendum esse probavimus. *Recentioris* certe post *Christum Scylacis*, aut *Interpolatoris*, nulla prorsus apparent, quæ credebant *Magni Vossii*, indicia. Imo ex quo hic *Titulus* Operi præfixus legebatur, ægrè admodum vel esse poterant.

§. 17. Qualis fuerit *Scylacis* Periplum. Tam Periplum quam Periplum videtur scripsisse juveni.

Collegit autem, ut videtur, *Scylax* noster hunc *Periplum* antea quam *Itinerario pedestri* manum admoveat. Si aliter fuisset, profecto aliquid de eo monuisset, cum *Urbes* saltem in nonnullis *Peripli partibus* recenset *Mediterraneas*. Nempe ut inde *Lector* accuratiora hauriret, cum etiam *Mediterranea* obiret ex professo, quam hic cum obire tantummodo aliudque agens loca *Mediterranea* perstringeret. Pro *Peripli* autem exemplo verisimillimum est illam confectam esse *Γῆς Περίοδον*. Nempe ut è *variis* variorumque Navigatorum *Παραπλίσ* unum confecit *Maris Mediterranei Periplum*: ita è *varii* *Ὀδοιπόρων* *Itinerariis* invicem commissis unum conflaverit *trium* continentum, qua saltem *Mari Mediterraneo* appropinquabant, *Περίοδον*, & spatia locorum vel *ῥαδίων*, vel *diurnis* itineribus distinxerit. Suspicio autem locorum non aliorum, quam qui *Mari* non longe abessent, in illa *Periodo* factam esse mentionem. Cur ita suspicio facit ipse *Scylax*. *Πᾶς* enim & *Ὀδὸς* ita invicem distinguit, ut *Πᾶς* nomine navigationis *maritimæ* spatium intellexerit inter *Urbes* in *ora* sitas *maritimæ*; *Ὀδὸς* autem, spatium inter easdem qua ex una in aliam transitus erat itinere *pedestri*. Ita è *Βυθὸς* in *Epidamnium* *ΠΛΟΥΣ* (inquit) *ἢ ἴσιν ἡμῖνες* & *νυκτὶ* *ὈΔΟΣ* δὲ *τῆς αὐτῆς ἡμέρας*. Rursus ex *Epidamno* in *Apolloniam*

1. *Polyb.* Legat. XXV. Liv. Lib. XXXVIII. 39. 2. *Polyb.* Leg. XCIII. Liv. I. XLV. c. 25. 3. *Scyl.* p. 9.

ὈΔΟΣ ἡμερῶν δύο. In eandem sententiam. 2. *Παραπλὺς* *Ὀδὸς* δὲ *ἴσιν* *ἡμῖνες* *νυκτὶ* *ὈΔΟΣ* δὲ *τῆς αὐτῆς ἡμέρας*. Ita *Periodus* fuisset *Maris interioris circuitus* per *adus*, seu (ut è postremo loco constat) *παραπλὺ*. Et usus erat, ut ita de brevissimis constaret itinerum *compendiis*. Et vere *Περίοδος* fuisset, si *oræ* præsertim *terrestres* intervalla in hoc alio ejus Opere docuisset *Scylax*, sicut in *Periplo* (quem habemus) *oræ* spatia docuit præcipue *maritimæ*. Fieri autem potest ut hæc & alia quædam, in quibus locorum *mediterraneorum* spatia legimus, è *Periodo*, quæ periiit, in *Periplum* emanarint: seu id *Scylacis* ipsius opera, seu *recentioris* manu, contigerit. Potuit tamen causa fuisse cur *Periodus* interciderit, si multa inde fuissent in *Periplum* translata. Estque sane illa primaria vocis *Periodi* significatio, ut nupiam à rei ambitæ limitibus discefferit dum ad primum motus *exordium* rediretur. Atque ita ab *Hodæporicis* distinguere solebant *Periodi*. Quod scilicet etiam *recta* *Itinera* *Hodæporicorum* nomine intelligenda venirent; *Περίοδος* autem & *Περίοδος* non aliæ appellarentur quam quæ fuissent in *circuitu*. Tandem eò deventum ut *Itineraria* omnia *Periodi* appellarentur, si saltem ad idem redirent, unde exorsa fuerant, *initium*, utcunque in *medio* à *limitibus* deflexissent. Ita *Civitatum* *Periodeutæ*, tam *Ecclesiastici* quam *Civiles*, loca suæ ditionis omnia, *media* pariter ac *finitima*, obibant. Ita *S. Petri* aliorumque *Apollolorum* *Periodos* pierunque *Itinerariorum* nomine *Latini* reddunt Interpretes, quasi nihil *singulare* habentes præ aliis *Itinerariis*. Hæc vocis *significatio*, num *Scylacis* ætate fuerit recepta, nescimus. Spectant autem ad *limites* loca *Scylacis* à *Strabone* advocata. Saltem gentium regionumque *marimarum* *limites* atque *intervalla* *Scylacem* in *Periodo* designasse verisimillimum est, etiam qua *continenti* obversabantur. Nam & in *Periplo* *Urbes* sæpe recenset etiam *Mediterraneas*; *intervalla* autem vix fere alibi præterquam in *ora* *maritima*. Sed diu periit, ut opinor, *terrestre* illud *Itinerarium*. Neminem certe Veterum observavi, qui inde *Testimonia* advocarit post *Strabonem*. Scripsit præterea, ut existimo, *utrumque* *Itinerarium*, antea quam refutaret *Polybium*. Est enim sane *juvenilis* admodum hic omnis labor *colligendi* potius quam *judicandi*. Nullus plane hic occurrit *Scriptorum defectus*, quo operam suam *Lectori* commendaret. Nulli hic observantur *Geographorum errores*, nulla *mendacia* peregrinantium, (quæ tamen frequentissima fuisse in sui quoque Seculi *Geographia* docuit *Polybius*) nullæ vel *Auctorum* non dedita opera *fallentium* saltem *discrepantiæ*. Tam longe abest ut *studium* *Argumenti*, in quo versabatur, *excolendi* vel *venditarit*. Ne quidem eam curam ad-

1. *Scyl.* p. 12. 2. *Scyl.* p. 29, 30.

hibuit, ut *eandem* methodum ubique observaret, & quæ *deceret* in uno Auctore ea ex alio earundem Regionum descriptore *suppleret*. Judicium nondum *adultum* aut *maturum* illa produnt, ni fallor, omnia. Aliter se rem habuisse verisimillimum est, cum Scriptorem iudicii subactissimi *Polybium* redargueret.

Jam superiori Dissertatione ostendimus, quæ habet *Scylax* de ora *Africæ* vixdum satis explorata, ea ipsum non ex *Hannone* didicisse. Idque confirmare puto *Scylacis* nostri verba illa in *Peripli* fine: *Λίγυα δὲ πῆς τῆς τῆς Αἰθιοπίας παρὰ πρὸς οὐρανὸς διὰ τῆς Αἰγυπτίας, & εἰς τὰς ἡμετέρας ἡμετέρας οὐρανὸς ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας*. De eo autem dubitare non potuit, si quid de *Hannone*

Periplo rescivisset, quem Nos, pro Veterum sententia, *African* ad Mare *Erythræum* usque circumnavigasse jam ostendimus. Dubia saltem fuerit oportet *Pseudo-Hannone* fides apud illum qui inscripserit, nec talis certe ut in *communibus* cum *Hannone* locis *Hannone* fidem fuerit secuturus. Imo ne quidem cum *Hannone* convenit. Ait *Hanno* à *Carthagine* ad *columnas*, atque à *columnis* ad *Cernen* navigationes respondere. Non ita *Scylax*. A *columnis* enim ad *Cernen* dies numerat XII. A *Carthagine* autem ad *columnas* dies tantummodo VII, noctesque VII. *Noctium* autem *diebus* distinctarum calculus est quidem apud *Scylacem* frequentissimus, qui tamen nusquam occurrit in *Hannone*. Ultra hanc (quæ à *columnis* dierum XII navigatione distabat) *Cernen* negat navigari potuisse *Scylax*. Inde dies ad minimum XXVI se ultra pergitur profitetur *Hanno*. *Polybianæ* *Cerne*, quam in *extrema Mauritania* contra montem *Atlantem* statuit ¹ *Plinius*, conveniunt potius nostri *Scylacis* illa quæ diximus, quam *Hannonianæ*. Sic enim fuerit *extremus* *Africæ* versus *Occidentem* limes, cum tamen ad eam aliquot dierum navigationes in *Orientem* narret *hodiernus Hanno*. Convenit porro in eo quoque cum ² *Polybio* *Scylax*, quod dubium eousque fuisse significavit, num *Peninsula* esset *Africa*, an cum alia aliqua *meridionali continente* iuncta. Sed quod addit, quæ ultra *Cernen* insulam sita essent, ea non fuisse propter *maris breviam*, & *cœnum*, & *algam*, navigabilia; & potius *fabulorum* indolem fortasse sapiunt (ut jam observavit *Cl. Vossius*) quam *Polybii*, Scriptoris tam à *fide* quam *iudicio* lucidissimi. Sed fieri potest, ut quæ ignorantia suæ celandæ causâ obtendere solebant fabulatores, ea hic *revera* locum habuerint, obstitierintque quo minus ulterius *Polybius* in navigatione procederet. *Algam* certe in hac ora *Africæ* memorant etiam *juniores*, terrendis, in tanta rei *Nauticæ* imperitia, Navigatoribus satis op-

¹ *Tün. N. H. VI. 31.* ² *Polyb. L. III. c. 38.*

portunam. Et *cœnum* similiter & *æstus* & *pelagos*, in ora *Hispaniæ*, ultra *columnas* idem narrat fuisse. ¹ *Scylax*. Non tamen propterea oram illam *ignoravisse* putandus est, in qua tot memorat *Carthaginensium Emporia*. Imo ad *Promuntorium* usque *Sacrum*, cujus meminit *Scylax*, oram illam *Hispaniæ* habebat exploratam. Sed in ea ora *Hispaniæ* omnia fuisse quæ observavit *Scylax*, docet ² *Strabo*, qui eo Seculo vixit quo omnia illa erant *comperitissima*. Nec sane quisquam *Veterum* est (quod quidem sciam) à quo hæc extra fretum *Herculeum* adeo accurata mutuari possit *Scylax*, præterquam à *Polybio*. Proximum ante illum, qui memoria recentissima rem *Geographicam* excoluerit, *Eratosthenes* fuisse docet ³ *Strabo*. Hunc fuisse ait *πλοῦταιον περιηγητὸν ἀπὸ τῆς Γνωσκίας*, quem tamen de *Iberia* admodum ⁴ impericium convictumque à *Polybio* fuisse testatur. Nec oras hæc navigavit *Eratosthenes*, quem tanti fecit *Eratosthenes* ut Opus illius integrum in suos usus converterit, teste *Marciano Heracleota*. Etiam situs locorum, & *ἀετῆρες* quibus invicem distarent, pollicebatur, *Strabone* teste, ⁵ *Polybius*. Plane pro consilio *Scylacis*, qui etiam ipse in ora *maritima* *ἀετῆρες* ubique designaverat. Sunt autem illa, fateor, plerumque *stadiorum*, non *diurnorum nocturnorumque* itinerum, pro methodo *Scylacis*. Sed qualia fuerint in oris ab ipso *Polybio* navigatis, non constat. Ibi consentaneum est, *dies* atque *noctes*, quas ille navigationi insumeret, fuisse numeratas. Poterat enim *Polybius* ipse, quod fecit *Scylax*, alienarum navigationum *stadia* in *dies* *noctesque*, aut vicissim *dies* & *noctes* in *stadia*, facili admodum supputatione convertere. *Terminum* præterea *Asiæ* *Scylax* in *Tanai* fluvio ponit. Hoc etiam debuit fortasse *Polybio*. Erat enim certe sententia illa non *veterum*, sed *juniorum*. Veteres enim à *Phaside* *Colchorum* fluvio *Asiam* censebant. ⁶ *Agathemerus*: *Ἀσίας δὲ ἐν Εὐρώπῃ οἱ μὲν ἈΡΧΑΙΟΙ λέγουσι Φάσιν ποταμὸν ὃς τῷ ἰσὺς Κασπίας ἰσθμῶν, τὸ δὲ πρὸς Σάρδων. Οἱ δὲ νεώτεροι Μαίωπιν λίμνην ἐν Τανταῖν ποταμῶν*. Vel hinc obiter intelligimus, non adeo *antiquum*, quam vulgo creditur, fuisse *Scylacem*. Ita autem sensit certe ⁷ *Polybius*: & fortasse *primus* eorum, qui *Geographiæ excolendæ* duces haberi solebant. *Ætas* enim ejus talis est, quæ si *junior* censeatur, ita tamen prope accesserit ad eam quæ pro *antiqua* haberi solebat Seculo *Agathemeris*, ut merito inter junioris ætatis *primordia* accenseri posset. *Alexandri* M. ætatem *antiquam* censuit Anonymus, qui *Scylacem* nostrum propterea *ἀρχαῖον* pronunciavit, quod illum antiquiorem *Alexandro* fuisse crediderit. Et propinquos *Alexandro*, sed

¹ *Scyl. p. 1.* ² *Strab. L. III. p. 142, 143.* ³ *Strab. L. II. p. 104.* ⁴ *Strab. L. II. p. 93, 104, 107.* ⁵ *Apud Strab. L. X. p. 465.* ⁶ *Agathem. L. I. c. 1.* ⁷ *Polyb. L. III. c. 37.*

portunam.

* I

tamen

tamen *juniores* illo, *Antiquitatis*, quam genti suæ asserit, *testes* advocat ¹ *Josephus*, ipse nihilominus senior *Agathemero*. Et de *Tanai Asiæ* limite eandem, quam *Polybius*, sententiam sequitur *Scymnus Chius*, *Polybio* ipsi non admodum ætate dispar, & *juniores* deinceps plerique omnes. *Phaside Asiæ* terminabant, ut vere observavit *Agathemerus*, antiquiores *Polybio* ² *Æschylus* & *Herodotus*, & qui medium, inter maria *Euxinum Caspiumque*, *Isthmum* pro *Asiæ* termino habebant. Meminit quidem utriusque termini ³ *Herodotus*. Id ergo vult *Agathemerus*: ita apud *recentiores* receptam viguisse sententiam de termino *Asiæ Tanai*, ut deinceps raro admodum *Lectorem* de *alia* Veterum sententia monuerint, quasi *sola* illa fuisset, nec ullæ *unquam* ea de re viguissent Veterum *discordiæ*. Loquiturque, pro illo recentiorum more, non *Polybius* modo, sed noster quoque *Scylax*. Quod si vere hæc è *Polybio* desumeret *Scylax*; ne quidem *Carthaginis* mentio & *Corinthi* ad *Scylacis* ætatem designandam faciet, sed *Auctoris* potius illius quem in *illa* Peripli sui parte *Scylax* ipse fuerit imitatus. Utcunque tamen ne *Polybio* multo junior esse possit, obstat qui eum *antiquum* censuit *Strabo*: obstat, quod tot loca *antiquioribus* ipso *Polybio* nominibus appellavit. Exempla jam supra dedimus: nunc aliud damus. Urbem in montis *Atho* cacumine ⁴ *Acrothron* memorat *Scylax*. Hujus loco inter alias *Uranopolim* successisse docet ⁵ *Plinius*. Hanc ab *Alexarcho Cassandri* fratre conditam ex *Heracleide Lembo* testatur ⁶ *Athenæus*. Obstat quod recentioris *Polybio* nominis locum nullum habet. Fieri vix potest ut tot olim *Seculis* antiquata nomina collegerit *Scylax*, nec ullum unquam *recentiorum* nominum *vestigium* servarit, si tam *nuperus* ipse fuerit quam volebat *Vossius*. Prorsus credibile non est, ut tot recentioribus accuratioribusque *Paraplis neglectis*, ex *antiquissimis* tantummodo, tamque *Seculo* suo, quo vixit ipse, *remotis*, sua omnia acceperit.

¹ *Joseph. L. I. contr. Apion.* ² *Æschyl. Prom. solut.* ³ *Herodot. L. IV. c. 45.*
⁴ *Scyl. p. 26.* ⁵ *Plin. N. H. IV. 10.* ⁶ *Athen. L. III. c. 10.*

DISSER.

DISSERTATIO TERTIA.

Offendens *tempus*, quo de *Mari Rubro*, vel de *Gentibus* potius *Meridionalibus*, scripsit *Agatharchides*.

A *gatharchidis Cnidii* ætatem hac una nora designavit Magnus *Vossius* pater, quod *Heraclicis Lembi* *Anagnostes* fuerit, teste *Photio*: quem quidem *Heraclicidem Lembum* sub *Ptolemæo* sexto vixisse tradit *Suidas*. Recte quidem ille fortasse, si *Adolescentiam Agatharchidis* intelligamus, quæ *ætas* erat maxime idonea officio *Lectoris*. Non tamen propterea credendum est sub *Philometore* hæc de *Rubro Mari* commentatum esse *Agatharchidem*. Imo diu post *Philometorem* hoc, in quo versamur, Opus ab eo esse elucubratum evinci posse puto. Nam sub eodem *Ptolemæo Philometore* florebat, ut dixi, ipse *Heraclicides Lembus*: *Agatharchide* utique aliquanto *senior*, quem habebat *Anagnosten*. Itaque multis sub eodem illo *Ptolemæo* annis vixit *Heraclicides*, ut sub illo nominis *celebritatem* consequi posset. Nec erat *Anagnostæ* munus ei necessarium antea quam *inclaruisset*. Proinde affecto *Philometoris* Regno, adhuc *Adolescens* erat *Agatharchides*. Cum autem *unicus* memoretur *vixus* ille *Ptolemæus*; illo profecto tempore floruerit oportet *Heraclicides Lembus*, quo *solus* erat in Regno *Philometor*, sine Regni *collega*. Itaque vel *primis* *Philometoris* XI, qui ab anno *Varr. 572* pertingunt ad ann. 583, similiter *Varronianum*; vel postremis XVIII, qui ab anno *Varr. 590* ad ann. 608 numerandi sunt. *Mediis* enim annis vel *collega* erat, vel *solus* sine collega regnavit, *Euergetes*. Ergo *priori* spatio, vel forte *posteriori*, certe affecto, floruit *Heraclicides*: ut proinde *iisdem* etiam limitibus *Agatharchidis Adolescentia* concludenda sit. *Utro* autem spatio claudenda sit, ex iis melius constabit quæ mox tradituri sumus.

Cæterum cum huic *Operi* manum ultimam imponeret, *senem* se jam agnoscit idem *Agatharchides*. ¹ *Οἶδα γὰρ* (inquit) *πρεσβύτερος εἰμι, καὶ πάλαι ἔμηνον γερῶν πλεονεξίαν*. Itaque de *Insulis* serius

§. 1. *Agatharchides* sub *Ptolemæo Philometore* duntaxat *adolescens*.

§. 2. Idem *senex* cum de *Mari* scriberet *Erythræ*.

reperitis, deque aliis ad *Troglodyticam* spectantibus, scribendi liborem excusat, tam aliis de causis, quam illa quoque, qua premebatur, *senectutis*. Sic enim postea: *ἡ δὲ πάλιν ἡ ἀλικίας ὁμολογία παρὰ τὸν Διονυσίου*. Idque etiam observavit alibi *Photius* verbis in hanc sententiam satis disertis. Itaque multis post *Philometorem* annis hæc scripserit oportet, ut ab *Adolescentia* ad *senectutem* perveniret. Idem præterea exinde colligimus, quod *Syriam* agnoscat *Ptolemæo* subditam, quam *Arabes* ditarent. Verba hæc sunt: *Ὅτι πολὺ χρόνον τὴν Πτολεμαίου Συρίαν περιήκοντο*. Vix est cui dubitemus quin *cavam Syriam* intellexerit, de qua *Bellum* erat *Antiochi Epiphanis* in hunc ipsum *Ptolemæum*. Erat autem certe tum in *Syriæ* possessione *Antiochus*, cum succederet *Philometor*, ut docet *Livius*. Nec ante *supremum* vitæ Regnique annum *Philometor* *Syria* potitus est, cum eo nomine *duo diademata capiti suo imponeret*. Nam certe *Syriam* eo loco *Asiæ* nomine Scriptor intellexit. Itaque post *Philometorem* hæc scripsit *Agatharchides*.

§. 3. Scriptit *Agatharchides* sub *Ptolemæo Alexandro*, cujus Tutor fuerat. Proinde inter ann. Varr. 649, & 666.

Habet autem & aliam *temporis* notam, quod, ut *senex* hæc commentatus est, ita sub eo quoque *Rege*, cujus *Pueritiæ tutelam* ipse gesserat *Agatharchides*. Hoc enim docent verba illius in hunc sensum satis manifesta: *Ἐγὼ δὲ ἐφ' ἧς ἡμῶντος ἡ πύχνη με κατέλασεν ἐπίσκοπον τῆς σύμφορῆς τῆς οὐκ οὐκ παντὶ δὲ ὄντι, & τῆς ὁλῆς βασιλείας &c.* In his verbis docet, *Pupillum* illum, quicumque demum is fuerit, *Agatharchidis*, in *Regni* fuisse possessione; & quidem solum. Aliter non potuisset, illius nomine, *Regni totius* administrationem habere *Tutor Agatharchides*, dum ipse annos administrationi legitimos ac idoneos attigisset. Erat quidem sub *Tutela*, cum primum succederet, ipse *Philometor*. Potuitque fortasse sub *Tutela* fuisse frater ejus *Euergetes*, anno illo *unice*, quo, *fratre* adhuc superstite, in *Regni* possessione *solus* fuit. Post fratris mortem certum est *Tutelæ* annis fuisse *majorem*. Sed neutri illi *Ptolemæo* parebat *Syria*. Nec in *senectutem* *Agatharchidis*, nec annos *senectutis* vel *proximos*, convenire potuit illa, siqua fuisset, *Tutela*. Itaque post *Euergetis* mortem querendus est *Pupillus* ille *Regius*. Non potuit autem ille *major* *Euergetis* fuisse *filius*, quem *Soterem* *Porphyrus*, alii *Phylaconem* appellant. Hujus annos *primos* cum *matre* communes numerat *Porphyrus*, dum fratris *Alexandri* annum *viii* cum *Cleopatæ* matris anno committit *xii*, & fratris *initium* cum anno *Soteris* componit *iv*. Nec opus erat ei *Tutore Regni* administratore dum

1 Pag. 69. 2 Cod. 215. 3 P. 64, 65. 4 Liv. L. XLII. c. 29. L. XLV. c. 11. 5 Mac. XI. 13. 6 P. 14. 7 Liv. L. XLII. c. 29.

sociam

haberet in *Regni* administratione *matrem*. Postea, cum, *fratre mortuo*, in *Regnum* *denuo* reciperetur; tum certe *major* erat ætate *Pupillari*. Hinc sane manifestum est, post obitum *Philometoris*, neminem fuisse *Principem*, cujus *Tutelæ* præfici potuerit *Agatharchides*, ante fratrem *Soteris* minorem *Alexandrum*. Illumne ergo fuisse censebimus? Sed vero antequam *Regnaret solus*, *viii* jam annis in *Cypro*, & cum *matre*, regnaverat. Ætas autem ejus quæ fuerit, cum *Cypro* præficeretur, non constat. Sed triennio minor esse vix potuit, cum tot anni à morte *Patris* elapsi essent. Annum ergo *ætatis* *xiii* ad minimum explevisse oportet cum *Regni* hereditatem *solus* adiret. Uique unus fortassis alterve annus accessisset; non tamen obstaret quo minus vere *παισιλῶς* appellari possit, dum multi adhuc restarent ad *maturitatem* administrationi parem. Primus autem illius annus cum anno U. C. Varr. concurrebat 649. Qui annus erat à morte *Philometoris* *xlii*, ab *initio* autem *Lxxviii*. Sic autem *Principem*, cui *Opus* inscripserat, alloquitur *Agatharchides*, ut innuat, jam adhuc fuisse illum (ut cum curam ejus primam susciperet) saltem *vix*, nec se fortasse *Regni*, pariter ac corporis, cura liberatum. *Regnum* ergo, ni fallor, non admodum *affectum* fuisse innuit, cum hæc commentaretur. Regno excessit *Alexander* anno Varr. 666, post annum à morte *Philometoris* *lviii*; ab *initio* autem *xciv*. Hæc ætas est à qua longe verba ejus docent non abfuisse *Agatharchidem*. Sed fieri potest, fateor, ut ne quidem *Philometoris* *initio* fuerit vel natus. Si nempe *Philometoris* exitu floruerit *Heraclides*, *Lectorem*que habuerit *Agatharchidem*. Potuit enim vel *vicenarius* per aliquot annos munus obisse *Lectoris*. Satis enim erat, per *Canones*, ætas annorum *xviii*, ad officium *Lectoris Ecclesiastici*. Ita *Justinian. Novell.* 123, 13. Sed *minores* etiam annis *Pubertatis*, nempe ann. *xiv*, in *Lectorum* officio supponit *Concilium Carthaginense*, Can. 16. pro more his temporibus propiori. Et pro more, ut videtur, receptissimo in aliis *Lectoribus*. Nihil tamen obstabat quo minus etiam *minores* idem *legendi* officium præstare possent hominibus *privatis*. Major enim necessaria erat *morum* gravitas in *Lectoribus Ecclesiasticis*. Esto ergo. Qui sub *Philometore* paucis saltem annis hoc munus obierit, fuerit saltem, cum decederet *Philometor*, *vicenarius*. Sic quoque fuerit, cum obiret *Alexander*, annorum *Lxxviii*. Postea rediit in *Regnum* *Soter*, tenuitque per annos *vii*, ad annum scilicet *Agatharchidis* *Lxxxviii*. Itaque si *Ptolemæi*, qui postea successit, *Dionysi* tutelam gessit, vix potuit *nonagenario* minor fuisse *Agatharchides*. Nec tamen constat, illius *Ptolemæi* num *ætas* fuerit, cum succederet, *Pupillaris*. Paucorum dierum *Principes*, qui *medii* inter *Soterem* intercedebant &

Dio-

Dionysum, non est cur moremur, cum verba ipsa *Agatharchidis* satis manifeste innuant spatium Principis, cujus tutelam gessit, fuisse diuturnius. Quare verisimillimum arbitror *Ptolemæum* non alium ab *Alexandro* fuisse, cujus tutelam obierit *Agatharchides*. Hoc si verum, hoc Opus scripserit inter annum *Varr.* 649, quo cæpit, & 666, quo è vivis excessit *Pupillus Alexander*.

§. 4. Sub *Alexandri* initio Regi *Ægyptio* parebat *Syria* cava, quæ non parebat *Ptolemæo Dionysio*.

Erat certe hoc spatio *Ægyptiorum* Regibus obnoxia pars aliqua *Syriæ*. *Hyrcano Judæam* obtinente, obsessis ab eodem *Samaritanis* suppetias tulit *Ptolemæus Soter Alexandri* frater, *Josephus Lathurus*, ἀνέστη δὲ πύργος, & ὅσον ἔμπεδον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἀνέβη, inquit idem *Josephus*. Ergo anno

U. C. Varron. 647. Hoc tempore eximiam quantam *Judæorum* felicitatem observavit *Josephus*, non *Hierosolymis* duntaxat, verum etiam *Alexandriæ*. Quod scilicet in *Judæa* ipsa *Hyrcano* res pro voto succederent. Et quod in *Ægypto* duces præfecerit *Cleopatra Judæos*, quorum opera ex *Ægypto* filium expulerit. Hunc locum *Josephus*, ni fallor, ob oculos habuit *Eusebius*, cum ad *Olymp.* CLXVIII, 2^m annum, qui cum prædicti anni *Varroniani* parte posteriori concurrebat, hæc verba apponit: *Fonatha* gloriose apud *Judæos* principatum gerit. Observavit quidem recte *Scaliger* *Fonathæ* nomen hoc loco pro *Johanne*, quod nomen erat *Hyrcani*, legi. Et quidem *Eusebii* ipsius errore. Non item observavit erroris occasionem. Quod *Fonatham* quendam memorarit ibidem *Josephus*, qui *Hyrcani* grati floruerit, & cujus consiliis fuerit obsecutus *Hyrcanus*. Sed & aliis hujus temporis exemplis constabat quantum in *Syria* possem Reges *Ægyptii*. Paulo antea petiit ab eo datumque *Syria Regem Alexandrum Zebinam* idem narrat *Josephus*, quem tamen tum non *Lathurum* appellat, sed *Physconem*. Postea *Alexandro Judæo* ipso Regni initio *Ptolemæidem* obsidente, pulsus jam *Ægypto* *Ptolemæus*, iterum *Lathurus*, à *Ptolemæidensibus* in auxilium vocatus est. Et in *Cælosyria* rem gessit in *Ptolemæum* filium dux *Cleopatras Judæus Chelcias*. Postea rursus adhuc exsil *Lathurus*, Regem *Syriæ Damascenæ* etiam præcicit è stirpe *Seleucidarum*. Et proinde eousque *Syriam cavam* fratri *Lathuri Alexandro* paruisse verisimillimum est, cum jam antea *Lathurum* è *Syria* repulisset mater *Alexandri Cleopatra*. Sed post hoc exsilium *Lathuri* Regna *Syriæ*, tam *Antiochenæ* quam *Damascenæ*, sub *Seleucidis* legimus. A Regibus *Alexandrinis* dati nulla uspiam, opinor, legimus. *Syriam* autem cavam deinceps, sub Rege *Judæorum Alexandro*, *Ptolemæis* ereptam fuisse docet

Josephus. Nam & *Syriæ* Urbes multas *Alexander* ipse lucraus est; & *Cælosyriæ* Regnum *Arabs Aretas*; idque sex ad minimum annis ante finem *Alexandri*. Triennio enim ante mortem febre quartana laboravit: & triennium aliud Expeditioni alteri insumsit *Alexander*, victus ab *Areta* jam cavæ *Syriæ* possessionem adeptus. Inivit *Alexander Olymp.* CLXVIII, 3. *U. C. Varr.* 648: ut mox notis in Tabulam Successionis Regum *Ægyptiorum* ostendemus. Regnavit annis in universum XXVII. Detrahantur VI, & reliquus erit annus Regni XXI, qui proinde anno *Varr.* 669 concurrerit, *Lathuri* illius, seu *Soteris*, anno ab initio XXXII°, post mortem *Alexandri*, & ante initium *Dionysii*. *Syria* ergo, quæ *Ptolemæo Dionysio* paruerit, plane nulla erat. Non potuit ergo illius fuisse Tutor, aut sub illo scripsisse *Agatharchides*. Recteque adeo illum ad Regnum *Alexandri*, exuta matre, retulimus. Illum τὸς ἐν Αἰγύπτῳ ἡγεμονίᾳ accenset *Diodorus*.

Supereft denique & alia nota, qua hujus Cperis tempus adhuc angustioribus limitibus constringimus. Nempe ut non admodum diu post initium *Alexandri* hoc Opus *Pupillo* suo inscripserit *Agatharchides*. Scripsit enim de *Æthiopia* non solus *Agatharchides*, verumetiam *Artemidorus*, ut ostendit *Diodorus*. Sed priori loco *Agatharchidem* idem recenset *Diodorus*. Non tamen è loci ordine hoc tantummodo colligimus. Hoc idem ipse docet *Agatharchides*. Orbe in quatuor plagas Cardinales diviso, observavit de Occidente *Lycum* scripsisse & *Timæum*; de Oriente *Hecateum* & *Basilum*; de Septentrione *Diophantum* atque *Demetrium*; τὸ δὲ πρὸς μισσηλίαν, φασίγον, φροι, (inquit *Photius*) τὸ ἀναστῆ, HMEIΣ. Cur ita, nisi quod intactum ab aliis Argumentum ipse prior occupavisset? Vix autem potuit *Agatharchidem* fallere *Artemidorus*, qui similiter in *Ægypto* vixit scripsitque ac ipse *Agatharchides*: qui Regum *Ægyptiorum* auspiciis sumtibusque itinera obierit tam maritima, quam pedestria. Hujus autem tempus docuit *Marcianus Heracleota*: κατὰ τὴν 65^η Ὀλυμπιάδα γέγονεν. Cum *Cnidio Artemidoro* Geographum cognominem *Ephesum* confudit *Wendelinus*, quem sub *Augusto* vixisse credidit. Primus ut plurimum *Olympiadis* annus ea forma designari solet, quæ numerum anni *Olympiadi* non apponit. Sic anno *Varr.* 650, vel 651, periplum ediderit *Artemidorus*. Proinde anno 649, vel 650, hoc Opus ediderit *Ptolemæi Alexandri* Tutor *Agatharchides*, nempe *Pupilli Alexandri* anno vel 1°, vel 11°.

§. 5. Et quidem initio *Alexandri* scripsit *Agatharchides* ann. *Varr.* 649, vel 650. Paulo ante *Artemidorum*.

1 *Joseph.* Ant. XIII. 18. p. 452. 2 *Joseph.* ib. p. 453. 3 *Joseph.* Ant. XIII. 17. 4 *Joseph.* Ant. XIII. 21.

1 *Josephus*.

1 *Joseph.* Ant. XIII. 23. p. 462. 2 *Diod.* L. III. 3 *Diod.* ib. 4 *Agatharchid.* p. 48. 5 *Marcian.* p. 65.

Antea ne quidem potuit, cum sub Tutela nondum ipse fuisset Alexander, saltem pro Regno toto. Imo adhuc ann. Varr. 649i initio, in Regni administratione erat ipsa Cleopatra. Rediit enim illa ¹ è Syria in Ægyptum quo tempore major illius filius Soter è Gaza (ubi hyemavit) recessit in Cyprum. Ergo ante ann. Varr. 649, in Tutelæ officio ne quidem esse potuit Agatharchides, & quidem affectum. Itaque hoc Opus anno potius 650 fortassis exaravit, paulo ante Artemidorum.

Pendent autem hæc quæ disputavimus de Agatharchide omnia à temporibus Regum Ægyptiorum. Damus ergo eorum seriem à temporibus Philometoris, sub quo prima Agatharchidis mentio est, accuratissimam. Damus autem è Fragmentis Porphyrii Philosophi, auro contra non caris, à Scaligero in Græca Eusebiana relatis.

Docuit ille primum varias eorundem Regum Ægyptiorum Epochas ad rem Chronologicam plane necessarias. Hinc nempe discimus, non à decessorum excessu Regum annos plerumque esse numerandos, qui tamen error in Chronologis bodiernis, etiam accuratissimis, occurrit frequentissime. Hinc etiam discimus, ne quidem eorundem Regum annos semper sibi invicem fuisse continuos, sed ex intervallo alienorum Regnorum annis sæpe fuisse interpolatos. Hinc discimus annos Regibus postea fuisse attributos, quibus tamen extra patriam in exilio egerint, potestate Regia exuti. Hinc porro discimus coævorum Regum anni quomodo invicem committendi sint. Facile autem prudentes intelligent quanto rei Historicæ damno hæc nescienda sint. Sed ævum, fateor, pro rationibus Porphyrii adjecimus omissum in Canone Astronomorum, qui tamen vulgo habetur accuratissimus: nec sane, in aliis intervallis, immerito. Notis ergo è coæn Historia petitis annus ille muniendus erat, & tota adeo Successu ad finem Cleopatrarum deducenda, ut ita constaret futurum, nisi annus ille interponatur, hiatum. Adjecimus autem Ptolemæorum etiam varia cognomina. Ut enim facile inter ipsos confusionem fecit commune omnibus nomen Ptolemæi; ita etiam quod cognomina eadem acceperint Ptolemæi invicem diversissimi. Sic factum, ut temporis nota omnium certissima sit, qua possint invicem secerni. Juvabunt tamen nonnunquam ipsa illa cognomina ut internoscantur. Malo autem ut ex usu, quam è mea prædicatione, dispositionis Porphyrianæ præstantiam intelligas.

¹ Joseph. Ant. XIII. 21. p. 459.

U. C. Varr.	Seleuci- dar.	Olym- piad.	Nabo- nass.	Philo- metoris ab init.					
573	131	149 $\frac{3}{4}$	568	1					
574	132	149 $\frac{4}{5}$	569	2					
575	133	150 $\frac{1}{2}$	570	3					
576	134	150 $\frac{2}{3}$	571	4					
577	135	150 $\frac{3}{4}$	572	5					
578	136	150 $\frac{4}{5}$	573	6					
579	137	151 $\frac{1}{2}$	574	^a 7					
580	138	151 $\frac{2}{3}$	575	8					
581	139	151 $\frac{3}{4}$	576	9					
582	140	151 $\frac{4}{5}$	577	10					
583	141	152 $\frac{1}{2}$	578	^b 11	Philom. cum fra- tre.	Euerg. ab init. cum fratre.			
584	142	152 $\frac{2}{3}$	579	^c 12	1	1			
585	143	152 $\frac{3}{4}$	580	13	2	2			
^d 586	144	152 $\frac{4}{5}$	581	14	3	3			
587	145	153 $\frac{1}{2}$	582	15	4	4			
588	146	153 $\frac{2}{3}$	583	16	5	5			
589	147	153 $\frac{3}{4}$	584	17	6	6			
[†] 590	148	153 $\frac{4}{5}$	585	^e 18	Philom. sol Regni possess.	7	Euerg. ab init. cum fratre.	Euerg. Libyæ & Cyrenæ.	
591	149	154 $\frac{1}{2}$	586	19	18		Philom. restit.	8	1
592	150	154 $\frac{2}{3}$	587	20	19		2	9	2
593	151	154 $\frac{3}{4}$	588	21	20		3	10	3
594	152	154 $\frac{4}{5}$	589	22	21		4	11	4
595	153	155 $\frac{1}{2}$	590	23	22		5	12	5
596	154	155 $\frac{2}{3}$	591	24	23		6	13	6
597	155	155 $\frac{3}{4}$	592	25	24		7	14	7

[†] Hunc annum receptæ Ægyptiorum Chronologia inferendum esse probamus in Notis.

VI. Ptolemæus Philometor, Ptolem. Epiphanis filius major. VII. Evergetes 2. Philometoris frater, Epiphanis filius minor. Alexandrinis Cæcerges. Etiam Philologus appellatur. Et Pnylicon Strab. XVII. & Joseph. II. contra Apion.

U. C. Varr.	Seleu- cidar.	Olym- piad.	Nabo- nass.	Phi-lo- metoris ab initio	Philom. sol. regni possest.	Philom. reflitur	Euer- g. ab initio cum fra.	Euer- g. Libya & Cyrenes.
598	156	155 $\frac{4}{1}$	593	26	25	8	15	8
599	157	156 $\frac{1}{2}$	594	27	26	9	16	9
600	158	156 $\frac{2}{3}$	595	28	27	10	17	10
601	159	156 $\frac{3}{4}$	596	29	28	11	18	11
602	160	156 $\frac{4}{1}$	597	30	29	12	19	12
603	161	157 $\frac{1}{2}$	598	31	30	13	20	13
604	162	157 $\frac{2}{3}$	599	32	31	14	21	14
605	163	157 $\frac{3}{4}$	600	33	32	15	22	15
606	164	157 $\frac{4}{1}$	601	34	33	16	23	16
607	165	158 $\frac{1}{2}$	602	35	34	17	24	17
608	166	158 $\frac{2}{3}$	603	36	35	18	25	18
				Euer- g. II. ab initio sol.	Euer- g. ab initio cum fra.	Euer- g. Libya & Cyrenes.	ab initio cum fra.	Philome- toris.
609	167	158 $\frac{3}{4}$	604	1	26	19	37	
610	168	158 $\frac{4}{1}$	605	2	27	20	38	
611	169	159 $\frac{1}{2}$	606	3	28	21	39	
612	170	159 $\frac{2}{3}$	607	4	29	22	40	
613	171	159 $\frac{3}{4}$	608	5	30	23	41	
614	172	159 $\frac{4}{1}$	609	6	31	24	42	
615	173	160 $\frac{1}{2}$	610	7	32	25	43	
616	174	160 $\frac{2}{3}$	611	8	33	26	44	
617	175	160 $\frac{3}{4}$	612	9	34	27	45	
618	176	160 $\frac{4}{1}$	613	10	35	28	46	
619	177	161 $\frac{1}{2}$	614	11	36	29	47	
620	178	161 $\frac{2}{3}$	615	12	37	30	48	
621	179	161 $\frac{3}{4}$	616	13	38	31	49	

U. C. Varr.	Seleu- cidar.	Olym- piad.	Nabo- nass.	Euer- g. II. ab initio sol.	Euer- g. ab initio cum fra.	Euer- g. Libya & Cyrenes.	ab initio cum fra.	Philome- toris.
622	180	161 $\frac{4}{1}$	617	14	39	32	50	
623	181	162 $\frac{1}{2}$	618	15	40	33	51	
624	182	162 $\frac{2}{3}$	619	16	41	34	52	
625	183	162 $\frac{3}{4}$	620	17	42	35	53	
626	184	162 $\frac{4}{1}$	621	18	43	36	54	
627	185	163 $\frac{1}{2}$	622	19	44	37	55	
628	186	163 $\frac{2}{3}$	623	20	45	38	56	
629	187	163 $\frac{3}{4}$	624	21	46	39	57	
630	188	163 $\frac{4}{1}$	625	22	47	40	58	
631	189	164 $\frac{1}{2}$	626	23	48	41	59	
632	190	164 $\frac{2}{3}$	627	24	49	42	60	
633	191	164 $\frac{3}{4}$	628	25	50	43	61	
634	192	164 $\frac{4}{1}$	629	26	51	44	62	
635	193	165 $\frac{1}{2}$	630	27	52	45	63	
636	194	165 $\frac{2}{3}$	631	28	53	46	64	
637	195	165 $\frac{3}{4}$	632	29	54	47	65	
				Soteris & Cleopatra				
638	196	166 $\frac{1}{2}$	633	1				
639	197	166 $\frac{2}{3}$	634	2				
640	198	166 $\frac{3}{4}$	635	3	Alexan- dri.			
641	199	166 $\frac{4}{1}$	636	4	1			
642	200	166 $\frac{1}{2}$	637	5	2			
643	201	167 $\frac{1}{2}$	638	6	3			
644	202	167 $\frac{2}{3}$	639	7	4			
645	203	167 $\frac{3}{4}$	640	8	5			
646	204	167 $\frac{4}{1}$	641	9	6			

VIII. Ptolemæus Soter Euer-
g. II. ex Cleopatra filia major.
Irene Pnycon, & Lathurus, & Pothinus, & Philometor.
Cleopatra mater eum eo, & uno anno post illam.
IX. Ptolemæus Alexander, uxor Alexas.
Cleopatra filia Soteris, uxor Alexandri, uxor
Alexandro filio Alexandri, ab eo post dies XIX occisa, qui
ipse propter max interfectus est. Hanc Romæ misit Sulla.

U. C. Varr.	Seleu- cidar.	Olym- piad.	Nabo- nast.	Soteris & Cleo- patra.	Ale- xandri.	
647	205	168 $\frac{1}{2}$	642	10	7	
648	206	168 $\frac{2}{3}$	643	Cleopa- tra. 11.	8	Alexan- dri folius
649	207	168 $\frac{3}{4}$	644	ab initio Soteris. 11	9	1
650	208	168 $\frac{4}{5}$ 169 $\frac{1}{5}$	645	13	10	2
651	209	169 $\frac{1}{2}$	646	14	11	3
652	210	169 $\frac{2}{3}$	647	15	12	4
653	211	169 $\frac{3}{4}$	648	16	13	5
654	212	169 $\frac{4}{5}$ 170 $\frac{1}{5}$	649	17	14	6
655	213	170 $\frac{1}{2}$	650	18	15	7
656	214	170 $\frac{2}{3}$	651	19	16	8
657	215	170 $\frac{3}{4}$	652	20	17	9
658	216	170 $\frac{4}{5}$ 171 $\frac{1}{5}$	653	21	18	10
659	217	171 $\frac{1}{2}$	654	22	19	11
660	218	171 $\frac{2}{3}$	655	23	20	12
661	219	171 $\frac{3}{4}$	656	24	21	13
662	220	171 $\frac{4}{5}$ 172 $\frac{1}{5}$	657	25	22	14
663	221	172 $\frac{1}{2}$	658	26	23	15
664	222	172 $\frac{2}{3}$	659	27	24	16
665	223	172 $\frac{3}{4}$	660	28	25	17
666	224	172 $\frac{4}{5}$ 173 $\frac{1}{5}$	661	29	26	18
667	225	173 $\frac{1}{2}$	662	30	Soteris à Regni posseff. 11	Soteris à reditu. 1
668	226	173 $\frac{2}{3}$	663	31	12	2
669	227	173 $\frac{3}{4}$	664	32	13	3
670	228	173 $\frac{4}{5}$ 174 $\frac{1}{5}$	665	33	14	4
671	229	174 $\frac{1}{2}$	666	34	15	5

U. C. Varr.	Seleu- cidar.	Olym- piad.	Nabo- nast.	Ab ini- tio So- teris.	Soteris Regni posseff.	Soteris à reditu.
672	230	174 $\frac{2}{3}$	667	35	16	6
m 673	231	174 $\frac{3}{4}$	668	36	17	n 7
				Dionysii.		
674	232	174 $\frac{4}{5}$ 175 $\frac{1}{5}$	669	1		
675	233	175 $\frac{1}{2}$	670	2		
676	234	175 $\frac{2}{3}$	671	3		
677	235	175 $\frac{3}{4}$	672	4		
678	236	175 $\frac{4}{5}$ 176 $\frac{1}{5}$	673	5		
679	237	176 $\frac{1}{2}$	674	6		
680	238	176 $\frac{2}{3}$	675	7		
681	239	176 $\frac{3}{4}$	676	8		
682	240	176 $\frac{4}{5}$ 177 $\frac{1}{5}$	677	9		
683	241	177 $\frac{1}{2}$	678	10		
684	242	177 $\frac{2}{3}$	679	11		
685	243	177 $\frac{3}{4}$	680	12		
686	244	177 $\frac{4}{5}$ 178 $\frac{1}{5}$	681	13		
687	245	178 $\frac{1}{2}$	682	14		
688	246	178 $\frac{2}{3}$	683	15		
689	247	178 $\frac{3}{4}$	684	16		
690	248	178 $\frac{4}{5}$ 179 $\frac{1}{5}$	685	17		
691	249	179 $\frac{1}{2}$	686	18		
692	250	179 $\frac{2}{3}$	687	19		
693	251	179 $\frac{3}{4}$	688	20		
694	252	179 $\frac{4}{5}$ 180 $\frac{1}{5}$	689	21		
695	253	180 $\frac{1}{2}$	690	22		
696	254	180 $\frac{2}{3}$	691	23		

Polemaus Dionysius, vel nō dicitur, filius Soteris. Idem Aulicus.

U. C. Varr.	Seleu- cidar.	Olym- piad.	Nabo- nass.	Diony- si.	Cleopa- tra & Berenic.	
697	255	180 $\frac{3}{4}$	692	24	° 1	Berenice folius.
698	256	180 $\frac{4}{5}$ 181 $\frac{1}{5}$	693	25	2	1
699	257	181 $\frac{1}{2}$	694	26	3	2
700	258	181 $\frac{2}{3}$	695	27		
701	259	181 $\frac{3}{4}$	696	28		
702	260	181 $\frac{4}{5}$ 182 $\frac{1}{5}$	697	29		
				Cleopa- tra.	Fratri- majoris.	
703	261	182 $\frac{1}{2}$	698	1	1	
704	262	182 $\frac{2}{3}$	699	2	2	
705	263	182 $\frac{3}{4}$	700	3	3	
706	264	182 $\frac{4}{5}$ 183 $\frac{1}{5}$	701	4	4	
707	265	183 $\frac{1}{2}$	702	5	Fratr. mi- noris. 1	
708	266	183 $\frac{2}{3}$	703	6	2	
709	267	183 $\frac{3}{4}$	704	7	3	
710	268	183 $\frac{4}{5}$ 184 $\frac{1}{5}$	705	8	4	
711	269	184 $\frac{1}{2}$	706	9		
712	270	184 $\frac{2}{3}$	707	10		
713	271	184 $\frac{3}{4}$	708	11		
714	272	184 $\frac{4}{5}$ 185 $\frac{1}{5}$	709	12		
715	273	185 $\frac{1}{2}$	710	13		
716	274	185 $\frac{2}{3}$	711	14		
717	275	185 $\frac{3}{4}$	712	15	Chalcidii &c. Cle- opatra.	
718	276	185 $\frac{4}{5}$ 186 $\frac{1}{5}$	713	16	P 1	
719	277	187 $\frac{1}{2}$	714	17	2	
720	278	187 $\frac{2}{3}$	715	18	3	
721	279	187 $\frac{3}{4}$	716	19	4	

Cleopatra cum fratribus.

U. C. Varr.	Seleu- cidar.	Olym- piad.	Nabo- nass.	Cleopa- tra.	Chalcidii &c. Cle- opatra.	
722	280	187 $\frac{4}{5}$ 188 $\frac{1}{5}$	717	20	5	
723	281	188 $\frac{1}{2}$	718	21	6	
724	282	188 $\frac{2}{3}$	719	22	7	

Notæ ad Tabulas.

a cum *Philometoris* annum cum anno *Nabonassar* 574 labente committit *Ptolemaus* L. vi. Magn. Constr. c. 5. Ex Eclipsi Lunari *Phamenoth* 27, seq. 28. Nempe *Maji Juliani* die 10. Hinc situs hujus anni certissime stabilitur.

b Hoc anno quælitus est per Legatos *Antiochus Epiphanes* de Bello in se parato à Tutoribus *Ptolemai*. Nempe sub *Cass.* anni *Varr.* 583. Liv. XLII, 29. Cum non esset rura mentio *Pacii* cum *Perseo*. Polyb. Legat. LXXII. Bello nimirum in *Persum* nuper decreto. Itaque ante hunc annum prima ejus in *Aegyptum* Expeditio esse non potuit. Tum vero erat in apparatu. *Olymp.* CLII, 1. ponit *Eusebius*. Certe post *Majum* Expeditio ipsi fuerit oportet. Tum enim adhuc annus erat *Ptolemai* XI^{us}, ut de prædicta Eclipsi constat. Itaque hoc anno, ut videtur, exente, *Philometori* diadema ademit *Antiochus*. Sequenti, ut videtur, *Euergetes* in eum Rex factus ab *Alexandrinis*, & *Philometor* ab iisdem restitutus, sociusque in Regno additus *Euergetæ*. Videmus ergo quam hæc accurate conveniant cum rationibus, quas sequimur, *Porphyrii*, qui, post annum Regni XI^{mi}. socium *Philometoris* in Regno fuisse tradit *Euergetem*.

c XI^{us} *Philometoris* idem ^{us} erat *Euergetæ*. Nam à XII ad XVII *Concordes* erant in Regno fratres. Sic enim diserte *Græc Scaliger*, p. 68. Edit. *Amstel.* 1658. Proculdubio de *Porphyrio*, quanquam illo in loco *Porphyrii* ne quidem occurrat nomen. Inde corrigenda quæ habet alibi de *Porphyrio* nominatim advocato, p. 60. *Ἐγγυδίου τοῦ τοῦ Φαλακροῦ 15. Εὐρυπίου δὲ τῷ.* Legendum fortassis, ut alibi correximus: *Εὐρυπίου δὲ τῷ.* Nisi magis placeat: 16. *Εὐρυπίου δὲ τῷ.* quod male in *libro* corrupit Librarius. Sic p. 68. *τῷ δὲ τῷ τῷ Φαλακροῦ τῷ πρὸς τῷ τῷ Εὐρυπίου.* Correctio facillima: *Δωδεκάτῳ.* Post hanc Expeditionem *Antiochus* anno *Seleucidarum* 143 Templum *Hierosolymitanum* prophanavit. 1 Macc. I. 19, 21, &c. Pulsus nimirum ab *Alexandrinis*.

d Sub hujus anni *Varronianis* Consulibus, *Aegypto* (cum secundam Expeditionem meditaretur *Antiochus Epiphanes*) interdictus à *Popilio Lanate*, Liv. XLV. 11, 12.

e Post XVII^m *Philometoris* annum, qui vius erat *Euergetæ*, pellitur ab *Euergetæ Philometor*, fuitque adeo hoc anno solus in Regno, sine æmulo, *Euergetes*. Proximo anno restituitur *Philometor* à Romanis. *Græc. Scalig.* p. 69. Victo ergo in *Cypro* *Euergetæ Philometor* *Libya* & *Cyrenes* Regnum concessit. Ipse autem *Philometor* solus in *Aegypto* regnavit per annos alios XVIII. *Græc. Euseb. Scalig.* p. 60, 68. Nempe post annos XVII. quos egerat in Regno, continuus, & annum ab initio *Philometoris* XVIII^m. quo exsulavit ipse *Philometor*, solus autem in Regno fuit (ut dixi) *Euergetes*, ut constabit de dicendis. Desideratur autem in Canone *Astronomorum* hic annus, vacillatque adeo *Observationum Astronomiarum* recentiorum fides, quæ illas in Epochâ *Nabonassaræ* designatas legimus apud *Ptolemaum*. Jam certe diu ante nos observavit *Petavius Astronomorum* sub *Hadriano* & *Pio* *Observationes* uno anno, quam oportebat, antiquius in *Æra Nabonassaræ* designari. Non quidem ita quin recte se habeant *intervalla*, si in Epochâ ipsâ *Nabonassaræ* supputentur; sed quod annorum Principium situs in

in ea Epochâ uno anno citius æquo constituitur. Quod sine necesse erat, cum prædictus annus in Canone prætermitteretur, quo committebantur anni Principum cum numeris Epochæ Nabonassaræ. Similiter ergo erravit fortasse Manilius Astronomus, qui cum anno Nabonassar 845 annum Traiani im commisit, qui erat potius cum anno Nabonassar 846 fortasse committendus. Ita si dicamus, non erit necesse ut Nerva adhuc superstes abdicaret, aut Traiani annus ante Nerva mortem censurus fuerit, ut alibi existimavimus. Videmus etiam Astronomi, annon hic idem annus omissus errores fecerit in calculis Tarrutii Astronomi de conceptione & natali Romuli, Urbisque Romana etiam natali. Vix enim est cur dubitemus, quin veras Eclipses designarit Tarrutius, quas tamen nullas in annis ab eo designatis hodierni reperiunt Astronomi. Vixit enim certe ipse Varro, atque adeo Tarrutius, postea quam hoc anno mutaretur Canon Astronomicus. Itaque in hac omni Chronologia, quæ per Epocham Nabonassaræ instituitur, utilis erit ad annos Principum exploranda Canon, semper ut meminerimus, post hunc, in quo versamur, annum omni suum, annum Epochæ Nabonassaræ addendum esse, ut numeri per annos Principum collecti numeris Epochæ Nabonassaræ respondeant.

f xxxv duntaxat annos Philometori tribuunt plerique. Plane, ut in proximo legitur Regni possessi laterculo. Inter illos, Canon, quem dixi, Astronomicum. Imo his ipsis in locis Porphyrius. Et ne credatur error Librarium, ostendat, quod ex hoc numero (additis annis xxix, quibus regnasse tradit Evergetem) summam annorum LXIV. oriri testatur, quæ fuerit in universum utrique tribuenda. Et tamen idem viceversa Porphyrius annum Philometri memorat xxxvi^m, & cum Evergetis anno committit xxv^m. Plane ut in Tabulis nostris hinc legitur. Imo Edictum ipsius memorat Evergete ut ita committerentur. Hoc enim docent, ni fallor, ejus illa verba: Τὸ γὰρ τετρακκιστὶ ἔτη ἀναχτοῦ, διὰ τετρακκιστὶ καὶ τὴν βασιλῆα, πρὸς αὐτὸς ἀκτὸς πέντε ἢ ὀσσεῖ γεγενηται. Fieri ergo vix potest ut hic errarit. Convenit potius accuratissime, quod idem addit, ex his xxv, (quos habuit cum fratre communis) cum xxix aliis (quibus ipse, post fratris excessum, solus in Ægypti regnarit) summam constari annorum LXIV. quibus in universum regnarit i primo ejus communique cum fratre initio. Tam itaque certum est annos Philometori xxxvi ab Evergete numeratos esse, quam & illud certum est, primum Evergetis initium à fine anni fratris xi cœpisse, ut xii^m Regni fratris annum im ipse sui Regni annum numeravit. Imo è prædictis Porphyrii verbis, causa, ni fallor, manifesta est, cur ita præceperit Evergetes. Annus enim, quo, fratre superstite, solus fuerat in Regni Ægyptiaci possessione, revera ad jus spectabat Evergetis, ut monet etiam hoc loco ipse Porphyrius. Nec enim aliud profecto nomen in illius anni συμβολαῖς lectum fuisse verisimile est. Hæc enim causa fuisse videtur cur annum illum su Regno ne quidem ipse imputaret Philometori. Non imputasse exinde constat, quod post annos xvii, quibus in Regni possessione fuerat, ante annum illum quo solus Regnavit Evergetes, xviii deinceps annos duntaxat numeravit Philometori, qui superioribus additi annos facerent in universum tantummodò xxxv, quibus regnarit ipse Philometori. Ergo annum ab initio suo xix^m ipse tamen Regni sui numeraverat duntaxat xviii^m, atque ita numerandum præceperat Philometori in Regni denuo redintegrati συμβολαῖς. Et sic in reliquis ad eundem modum. Ita factum ut ultimum Regni sui annum tantummodò xxxv^m ipse numeravit. Potuit ergo de jure Evergetes annum illum à decessore suo sibi relictum sibi imputare, ut primum à fratris morte annum secundum numeraret. Imo revera sibi imputavit. Non quidem ita, ut primum à fratris obitu secundum appellaret. Nec enim tum receptum est, ut qui olim sub decessore Reges appellati fuerant novam aliam à collegarum exitu Epocham inchoarent. Imo receptum, ut numerum annorum sub decessore caprum, pariter, extincto decessore, continuarent. Sic autem certe fecit Evergetes. Nam &

& illum quoque annum, quem solus tenuerat vivente fratre Philometore, ipse sibi accensuit, cum annum à fratris initio xxxvi^m, suum numeravit xxv^m. Sic enim nullum prorsus ab xio fratris hiatum agnovit, unde ipsum exordium duxisse vidimus. Jus tamen aliquod suum in fratris honorem ab eo remissum innuit Porphyrius. Sed quodnam illud fuerit, age, videamus. Non quidem illud quod verba, qualia hodie leguntur, videntur innuere. Non in eo sitam esse gratiam, quod Philometori annum xxxvi^m, suum ipse xxv^m numeravit. Sed viceversa potius in eo, quod suum annum xxv^m, Philometori xxxvi^m appellandum edixerit. Hoc enim præter Evergetem edixisse docet Porphyrius. Nempe quod, cum annum quem xxxv^m numeraverat Philometori, ipse nihilominus Philometori xxxvi^m numeraret, annum qui sui fuisset solius, Philometori etiam imputasset. Et quod primum hoc fecisset Evergetes, cum priorem ejusdem anni partem, qua superstes fuerat Philometori, xxxv^m ejus anno accensuissent Acta Publica, aliaque id genus monumenta. Sic enim factum, ut sub Evergete cœperit mos ille annum eundem Philometori xxxvi^m numerandi. Meruerat autem hanc gratiam à fratre Philometori, quod, pro modestia sua, à fratris anno sibi vendicando temperasset, dum ipse rerum (fratre quantumlibet invito) potiretur: & quod visse fratrem Pacem adeo honorificam concessisset. Sed vero anni ab initio suo xxxvii^m partem saltem aliquam Philometorem attigisse certum est. Nam certe Demetrius, quem Regem fecerat moribundus Philometori, ab anno Seleucidarum cœpisse dicitur CLXVII^o. 1 Macc. xi. 19. Qua nempe anni illi, in priori illo Libro Maccabaico, inire censentur à Xanthico, qui mensi Attico Munychioni fere respondebat, in Cyclo jam Calippico. Nam ante mensum illum anni Varr, 608, nondum vel cœperat annus ille Seleucidarum quo cecidit Philometori. Et tamen his quoque fortasse temporibus, vel paulo junioribus, desit mos antiquus annos Ægyptiorum Regum à Thoth censendi, aut ab uno aliquo alio anni exordio. Sex enim quibus regnaverat, præter annos integros, menses Ptolemaei Soteri attributos docet Porphyrius, anno Varr. 673. Itaque Philometori pars illa silem anni ab initio xxxvi^m, quam tenuit, assignanda erat; imo annus integer, pro norma illa quæ annos integros iisdem tribuebat, qui Thoth saltem inante in Regni possessione fuerant. Facile autem erat, ut annus ille, quem ne quidem ipse suis rationibus accensuerat Philometori, nec ad numerum spectabat annorum, quibus, post fratris obitum, tenuerat Evergetes (quorum solam rationem habebant Chronologi juniores) penitus à Regis utriusque rationibus excideret. Verum autem fuisse annum, non ea modo quæ diximus, sed quæ etiam postea dicemus, ostendent.

g Hic est, ut puto, annus Evergetis xxviii^m, cujus mentio in monumento Adulitano. Nec enim tot annos regnavit prior Evergetes. Nec habuit (quod quidem docet Porphyrius, aliisque Veterum quicumque) annos cum decessore communes.

h Si quidem annus xxxviii^m, quo venit in Ægyptum Siracides, (teste ipso in Ecclesiastici Prologo) idem fuerit Evergetis ipsius xxxviii^m, hunc annum esse quem designavit, equidem existimarem. Et ab hoc ipso Evergete illud fuisse proinde periculum cujus ipse meminit Siracides Cap. Li. 7. 8. 9. à Rege iniquo, & a lingua injusta. Convenit enim certe cum hujus Evergetis moribus, De eo ita Diodorus: Πολλὰ περιβαλὼν ἰουδαῖς ὡς ἰσχυροῦς αὐτὸν ἀκράτους. Græc. Euseb. Scalig. p. 68. Et Excerpt. Porphyrogeneta à Diodoro Valef. p. 350, 353, 354. Inde (Evergetem eundem appellabant Alexandrini, teste Athenao xii. 27. Hæc ergo si vera sit Siracidis Interpretatio, constabit inde, jam illo quoque ipsius Evergete Seculo morem obrinuisse, ut anni ejus, non ab eo tempore, quo fratri successerit, numerarentur, sed ab eo quo primum factus est fratris in Regno collega. Sed verba Siracidis ἐν Εὐρυπύρῳ alibi aliter interpretari sumus, non ut annum ipsius Evergetis xxxviii^m designarent, sed ut anni potius ab initio

Phila-

*Philadelphus xxxviii partem illam quæ in Euergetæ prioris tempus incidit. Itaque ut minus valida illa è Siracide procederet Argumentatio, saltem ex Edicto ipsius Euergetæ idem colligere licebit, quo præcepit ut annus sui xxxv^{us} idem numeraretur fratris xxxvi^{us}. nempe in *supra*scriptis. Hic enim Regni sui Epocham, non à *successione* deduxit, etiam *posteaquam* successisset, sed à priori illo communicque cum fratre exordio. Hinc ergo apparet, quantum fuerint aberraturi, liqui annos Regum *Aegyptiorum* in *cæcis* monumentis designatos à *decessorum* obitu supputarent, quod faciunt hodierni Chronologi. Apparet etiam quantum debeat egregiis hinc *Perphyrii* fragmentis re literaria Chronologica *Aegypti*. Quippe tunc quibus fuisset ut *concurrentia* cum *decessoribus* annos plane nesciremus, & *incerta* adeo fuisset per annos Regum *Aegyptiorum* temporis designatio.*

i Hoc Soteris anno frater Soteris Alexander Rex Cyprî factus est. Cœpi- cum Sotere mater Cleopatra. Ita factum ut annus (Cleopatra xivus idem fuerit Alexander viiius. Accurate pro rationibus Porphyrii.

& Huius anni *scilicet* è *Josephi* colligimus: plane talem, qualis esse debuit
 pro rationibus *Porphyrii* à nobis explicatis. Post pulsam *Soteren* unico anno
 regnavit *Cleopatra*. Reliquos enim annos xviii tenuit *Alexander* in regno
scilicet. Ita scilicet, ut tamen annum, quo perit, xix^m, idem numeret *Por-*
phyrius. Nempe à fratr^{is} exilio, accensito etiam anno illo matris unico. Pra-
 fuit autem *Aegypto Cleopatra* initio *Alexandri* *Judaorum* Regis, cum ille *Ptole-*
maidem obsideret. *Ptolemiden* sibi enim suppetias tulit exul *Aegypto* *Sot-*
er, jam regnans in *Cypro*, quem *Lathurum* appellat *Josephus*. Ant. xiii, 20. Et
 vicissim *Alexandro* *Judaorum* Regi subvenit in filium *Cleopatra*, ibid. c. 21.
 Satis accurate. Successit *Hircanus* junior *Olymp.* clxxvii, 3. sub *Coss.* anni *Varr.*
 685. *Joseph.* Ant. xiv, 1. Regnavitque *Alexander* ipse ann. xxvii. Ant. xiii,
 23. *Alexandra* autem *Alexandri* uxor ann. ix. Ant. xiii, 24. ante initium
Hircani. Hi duo numeri invicem juncti annos faciunt xxxvi, seu *Olympi-*
adas ix. Demantur ergo *Olympiadas* ix è numero *Olympiadum*: reliquus erit
 annus *Olymp.* clxxviii^m, 3us, quo successerit *Alexander*. Demantur rursus ex
 Epocha *Varroniana* anni xxxvi. Ita successerit *Alexander* anno *Varr.* 649. Po-
 terant quidem in prædicta summa pauci redundare menses, qui effecerint ut
 successerit *Alexander* *Olymp.* clxxviii^m, 3ⁱ anni parte ea quæ anno *Varr.* 648ⁱ
 potius responderit. Vix potuit annus deesse integer, ut anno *Varr.* 647°, *Olymp.*
 clxxviii^m, 2°, scilicet succederet *Alexander*. Quod tamen necessarium erat, si
 prædictus annus *Varr.* 590 è Regum *Alexandrinorum* successione excluderetur.
 Hinc ergo rursus colligimus, rectè à nobis illum annum receptæ *Aegypti-*
um Chronologiæ, etiam *Astronomicorum*, esse restitutum. Tenuit autem anni
Varr. 649 etiam initio *Cleopatra*. Pulsus enim à *Cleopatra* ducibus è *Calabria*
Soter *Gaza* hævavit. Inde in *Cyprum* recessit. Nec tamen ante recessum illius
 videtur in *Aegyptum* rediisse *Cleopatra*. *Joseph.* xiii, 21. Non tamen illius
 pars illa anni sequenti qua Regni possessionem tenuit *Cleopatra*, quo minus anni
 integre *Josephiana* retinuerit solus *Alexander*.

Ultimi hujus *Alexandri* anni sicum, pro mente *Porphyrii*, verum esse docet, quod eum cum anno à primo ejus initio (quod 14° fratris anno cœpiſſe vidimus) xxvi^o numerarit ipſe *Porphyrius*. Recte ergo annos ejus xviii cum numero annorum xix, quem habet alibi *Porphyrius*, conciliavimus.

m Sic loquitur *Perphyrius*, quasi *Soter* post mortem fratris *Alexandri* *veneris*, & *vi* praeterea *mensis* implevillet. Inde alii qui iustos duntaxat *annos* numerabant, annos eidem post *reditum viii* tribuunt. Quasi nimirum *xi* annum spectarent *viii* supervacui illi *mensis*. Habet tamen alia *Perphyrius*, quae ad annum potius *viii*, *mensis* illos referendos esse suadeant. Spatium universum à *Patris* obitu ad obitum *Soteris* concludit numero *xi* *ἐνιαυτοῦ* *πεντῆς μηνῶν* *τῆς*. Rursus postea *sex* alios *mensis* memorat Successori tribuendos, *ἢ σὺν πέντε τῶν τεσσάρων τῆς ἑπτά*. Iterumque ait, *τὴς πέντε* (*sex* scilicet

α ἢ ἔξ τετρακοντῶ τῷ πρωτοβίῳ προσέμυται. Et tamen Soteris ipsius recenset.
 ἀπὸ διατρίτης ἑξήκοντα, διὰ κατὰ τὴν αὐτῆς ἡμέρας ἔξ. Pro prioribus nempe rationibus.
 fieri potest, ut in primi Soteris decennii fine hi fuerint numerandi menses,
 spectantique ad annum Cleopatra xim. Ita fieret, ut in sequentem annum
 praeiudens esset ille Cleopatra annus, quod d. Josephus iam probavimus fuisse
 verissimum. Utcunque tamen xxxvi annos in universum numerandos esse,
 pro mente Porphyrii, sane manifestum est: seu redundarint in annorum num-
 mero menses illi, seu etiam defecerint. Recte ergo habent Tabula. Defecisse
 autem potius indicat, quod paulo postea in Graecis Eusebiano Soteri τῶν 15,
 πάρας 6, habet Scaliger; si quidem illud etiam hauserit ex iisdem hisce Por-
 phirii rationibus.

■ Et hujus quoque anni *sic* habemus exploratum. Ipsum quoque ca-
lem qualem postulant nostræ hæc, quæ ad Porphyrii rationes exiguntur. *Tab-*
ula. Misius enim est à Sulla *Alexander Alexandri* prædicti filius dierum xix
donatæ Princeps. † *ἐν Αλβανίᾳ Στρατίας ἀδελφὸς ἑαυτοῦ γαμψύκων*. Utique post
mortem *Soteris*. Regni gubernacula tenente *filia Soteris Cleopatra*. Eodem
proinde anno quo è vivis *Soter* ipse decesserat. Non anno certe alio, cum ne
quidem *mensis*, qui deerant ad *Soteru* annos absolvendos, his (propter Regni
brevitatem) attributos esse testetur ipse *Porphyrius*. Eo autem anno misium
à *Roma Alexandrum* tradit *Appianus*, qui nunc *Sulla Consulatum*, quo collegam
habuit *Q. Cæciliu Metellu* sum, proxime præcessit. Is autem non alius est
quam *Varronianu* 673, cum quo *Soteru* annum ultimum necdunt proinde resti-
tisse nostræ *Tabula*. Convenit *Chronicon Eusebiani*, quo *Dionysi* initium
Olymp. c. lxxiv, 4 assignatur. Concurrit annus ille *Olympiadu* cum *posteriori*
parte prædicti anni *Varroniani* 673, ut è nostris *Tabulis* manifestum est. Et
ad illam ipsam anni *Varroniani* partem rejici necesse erat propter sex illos
mensis, quos dixi, additionis. Siquid ergo in *Chronici Eusebiani* dispositi-
one sanum sit, hoc ita se habere verisimillimum est. Habuit ergo, ut vide-
tur, *Eusebii* Auctores *Græcos*, qui *Ptolemai* *Dionysi* introitum ad prædictum
Olympiadu prædictæ annu retulerint. Hinc autem rursus apparer, annum
illum, quem nos postliminio restituvimus, plane esse necessarium.

o Triennio regnasse Dionysii filias, Cleopatram, (quæ etiam Tryphena appellabatur) & Beronice, docet Porphyrius. Ita scilicet, ut amba primò anno regnarent; deinde, extincta Cleopatra, per biennium sola Beronice. Situs hujus triennii & Fallis Consularibus certus est. Nam sub *Coss.* anni Varr. 697 Romæ venit Ptolemaus. Sub *Coss.* autem anni Varr. 699 reductus est in Regnum à *Gabinio*. p Nova hæc Cleopatra Epochæ inivit ann. Varr. 718, teste *Dione*. Tum enim multa data Cleopatra Convenitque examussim cum rationibus Porphyrii. Nullus autem hic deficit redundatve annus usque ad ann. Varr. 724, quo certum est extinctam fuisse in Cleopatra stirpem Ptolemaeorum. Hinc ergo rursus apparet annum à nobis restauratum receptæ *Ægyptiarum* Chronologiæ addendum esse.

Unum est fortasse quod in his rationibus dubium videri possit. Mors enim Ptolemæi Dionysi hic refertur ad annum Æræ Varronianæ 702. Cælius autem in Epist. ad Ciceron. Famil. L. VIII. 4. ad annum refert 703. Scripsit enim Epistolam illam postquam factus esset Consul C. Marcellus, & cum adhuc designatus esset Consul Paulus. Ambo scilicet in annum sequentem Varron. 704. Ergo certe anno Varr. 703. Et tamen Kalendis Sextilibus. Tum scribit nundatum, & pro certo jam haberi, Regem Alexandrinum esse mortuum. Ipso proinde illo, ut videtur, anno. Convenit quod multi Ptolemæi Dionysi annos tribuant xxx. Sic enim eveniret ut hoc ipso, quem dixi, anno Varroniano 703. decesserit. Nec pugnat illud fortasse cum numero Porphyrii, si quidem primus ille annus Principis fuerit dimissus, quique adeo postea, acto illo in existim. ad Dionysi rationes accesserit. Ita Philometoris rationibus accessit antus ille annus quo solus in Regno fuerat Euergetes ius. Ita & Soteris iii

calculos auxerunt anni Cleopatra Alexandrique xix, ut eundem Porphyrium, cui hæc debemus omnia, agnovisse vidimus. Et quidem erat post Alexandram 11^m alius quisquam suspectorum natalium Ptolemaus Cocces filius, non Cleopatra. Hic si annum à morte Soteris impleverit, quem non implevit Cleopatra Soteris filia cum viro suo Alexandro 11°, teste Porphyrio; sic omnia conveniunt satis accurate. Nam & suo jure xxix annos abolverit Dionysius; & damam hujus Ptolemai anno addito, xxx. Male enim colligunt eruditi annos xii illum exegisse in Regno Alexandrino, quod post annum demum à Soteris morte xvi^m Tyri sit mortuus. Regnum enim ejus brevissimum fuisse docent Antiochenses. Επιστολὴ ἰωδῶς, inquit Strabo L. XVII. p. 794. Sic autem annus majoris Cleopatra fratris xvus ultimusque in annum Varr. 707 conveniet rectissime. Perit enim Bello Alexandrino Ptolemaus ille, quod ipso illo anno gessit (scilicet) Alexandriam enim recepisse Marc. xxvii traditur Caesar in Calendario veteri. Gruter. cxxxiii. Quod hoc demum Bello profugato factum. Et finem Bello posuit prælium illud quo cecidit Ptolemaus. Melius ergo hæc cum Dionysii filiique majoris morte fortasse conveniunt. Sic autem fieri non potuerit ut annum Regni xxii^m Cleopatra absolverit. Utra autem ex his rationibus magis placeat, penes Latorem esto judicium. Sunt enim hæc quoque minime spernenda.

DISSER.

DISSERTATIO QUARTA.

De ætate Peripli Maris Erythraei,
ejusdemque Auctore.

Ætatem hujus Scripti primus, ut puto, in dubium vocavit *Salmasius*. Sic tamen ille, magis ut rationes dubitandi suppeditarit, quam quicquam certo

§. 1. *Salmasius* ipse, in hac causa, dubius.

judicandi. Nunc enim Vir Maximus *Plinio* majori coævum fuisse censuit, quod *Reges* in *India* illos memorarit, quos sibi coævos credidit ipsum agnovisse *Plinium*. Nunc viceversa aliam *Peripli* ætatem fuisse suspicatur, hoc fretus Argumento: Quod *Mazirin India* portum mercimoniis celebrem fuisse tradat Auctor *Peripli* verbis¹ disertissimis; quem contra nec mercibus abundasse, nec propter vicinos Piratas expetendum, sua ætate docet fuisse *Plinius*. Est etiam alibi, ubi adhuc *Plinio* antiquiorem fuisse suspicatur hunc Auctorem: imo *Augusti* potius temporibus admovendum. Nempe quia cladis meminit *Arabiae felici* à *Cæsare* illatae. Et quidem paulo ante suam ætatem. Sic enim² loquitur: ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας χρίων. Hanc autem cladem ad *Augusti* tempora retulit *Salmasius*. Hæc tanti Viri fluctuatio vel sola satis erat Argumenti, in quo versabatur, difficultati prodendæ, ne facile nova hæc illius sententia Eruditorum suffragia obtineret. Et tamen placuit Magno⁴ *Gerardo Vossio*. Placuit item *Salmasii* emulo Cl.⁵ *Harduino*. Videamus ergo, rectene à sententia recepta decesserit *Salmasius*. Quod tamen, salvo Viri in his literis meritissimi honore faciendum.

Possessoris certe causam, donec evincatur, meliorem agnoscunt *Jurisperiti*. Is autem *Arrianus* erat, si fides hodiernis *Librariis*. Maxime vero Possessori favendum, si *Scripti* ipsius notæ magis *Arriani* tempora videbuntur designare, quam *Plinii*, nedum *Augusti*. Idque fane verissimum est. Hoc ex illo ipso loco colligi posse arbitror, è quo contrarium elicit *Salmasius*. Nempe quod paulo ante Scriptoris ætatem, *Arabiae felici* Emporium

§. 2. *Trajano* junior erat hujus Scripti Auctor.

¹ ἢ δὲ Μύριος βασιλείας μὴ τῆς αὐτῆς, ἀναζήτων δὲ τῆς ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρίας αὐτῆς βασιλείας πάλαι δὲ τῆς Ἑλληνιστικῆς. *Peripli Mar. Erythr.* p. 30. ² *Plin.* N.H. VI. 23. ³ *Peripl.* p. 15. ⁴ *Voss.* Hist. Græc. L. II. c. 7. fin. ⁵ Ad loc. *Plin.* VI. 23.

florētissimum (quod ipsum quoque Arabiæ felicis nomine veniebat) *Cæsar* devastavit. Nec enim erat ullus, sub *Augusto*, *Cæsar* de quo hoc vere Auctor potuerit affirmare. Erat quidem in Oriente *Tiberius*, sed nondum *Cæsar*. Erat & filius *Augusti Cæsar Caius*. Sed nec ille res gessit in *Arabia*. Testem habemus exceptione majorem ipsum ¹ *Plinium*. Nam *C. Cæsar Augusti filius* prospexit tantum (inquit) *Arabiam*. Addit in eandem sententiam verbis proxime præcedentibus: *Romana autem arma Julius in eam terram adhuc intulit Ælius Gallus ex Equestri Ordine Ælium illum Largum appellat Dio Cassius*, annumque docet, quæ Expeditionem illam suscepit, *Varr. scil. 730*. Si quidem is Romanorum solus fuerit qui *Romana arma* in *Arabiam* intulerit, si adhuc nemo præterea alius: Quis, quæso, potuit esse *Cæsar* qui ante *Plinium Arabiam* devastavit? Si nemo ante *Plinium* hoc fecit *Cæsar*; non potuit certe *Plinio* coævus Auctor ita scribere, paulo ante sua tempora *Cæsarem* in *Arabiam* penetrasse, & nobilissimum illud *Arabiae* Emporium evertisse. Nequeunt ergo ambo illa in unum eundemque Scriptorem convenire, quod voluit *Salmasius*. Postea *Cæsar* alius, ante *Trajanum*, nullus est, de quo suspicio ulla esse possit de armis in *Arabiam* illatis. Huius autem *Arabiam* in *Provinciae* formam redactam *Numi* gratulatur (ut alibi ² ostendimus) etiam *Historici*. Hic idem classem in *Rubro Mari* instituit, quod non ita facile fuisset nisi occuparet utraque illius *Maris* ripa. Is autem facile id consequi potuit quæ *Euphratem* constituit Imperii *Romani* limitem. Suntque præterea alia in hoc eodem *Periplo*, quæ aliò nequeant, quam ad has *Trajan* in *Arabia* felici victorias, commode referri. Ait Auctor in ³ *Λαύη κόμη*, qua patebat aditus ad *Petram*, & ad *Malicham* Regem *Nabatæorum*, præsidium fuisse *Centurionis* cum *στρατοῦ* tam custodiæ causâ, quam quartæ partis mercium, quæ importarentur, accipiendæ. Aptè hæc posteaquam classem in *Mari Rubro* intruxisset *Trajanus*, *Arabiasque* ipsas in *Populi Romani* potestatem redegit. Potuit enim aditus tenere præsidio *Hadrianus*, cum *Regiones* tamen ipsas præsidii liberasset. Memor idem *Peripli* Auctor Regem ⁴ *Ἀντωνίνου βασιλέως Ἀραβίας*. Partitionem illam *Provinciarum* cognominum in *primas secundasque* in *Romani* Imperii *Notitiis* frequentissimam fuisse constat. *Barbaris* morem eundem fuisse nihil est, quod sciam, quod evincat. Imo rem se ita habuisse docet *Festus Rufus* in *Breviario*. Sub *Traiano* enim demum testatur *Syrias & Arabias Provincias esse factas*. Loquitur autem de *primis* *Provinciarum* victoribus. Sed vero numero *plurali* has *Provincias* designavit, cum reliquas (quæ

¹ *Plin. N. H. VI. 28.* ² *Præl. Camd. IV. ad Spart. Hadr. §. 10.* ³ *Peripl. p. 15.*

singuli

singule erant) numero designaret tantummodo *singulari*. Erant ergo (etiam Imperante *Traiano*) *Provinciae* in *Arabia* una *plures*. Hinc manifestum est Auctorem nostrum (quicumque demum is fuerit) *Traiano* certe fuisse *junio*rem.

Ego ne quidem *natum* fuisse suspicor, cum *Arabias* in *Populi Romani* potestatem redigeret *Trajanus*. Hoc, ni fallor, innuit, cum ait illam *Trajan* Expeditionem fuisse & *ἡρώδης τῷ ἡγεμόνι*. *Antiquiorem*, scilicet, fuisse saltem innuit quæ non multo fuerit *antiquior*. Qui enim & *ἡρώδης* fuisse dicit, is *ἡρώδης* eam fuisse confitetur. *Sua* autem

§. 3. Ne quidem *natus*, cum *Arabiam* subjugaret *Trajanus*. Proinde *Arriano* junior.

tempora, quæ *Patrum Avorumque temporibus* opponi solent, à *Scriptoris* Natali plerumque censeri alibi ¹ ostendimus. Ita *diu* ante tempora *Hadriani* ne quidem *nasci* potuerit Auctor *Peripli* *Maris Erythræi*. Fine enim *Trajan* (anno nimirum *Æræ* nostræ *Christianæ* receptæ *cxiii*) erat ejus illa in *Arabiam* *Expositio*, ut in ² *Prælectionibus Camdenianis* evicimus. Itaque *post* illum demum *natus* fuerit oportet noster Auctor. Convenit, quod *Arrianus* in ³ *Æthiopia* *ἡρώδης τῷ ἡγεμόνι* *βασιλέως* *Ἀραβίας* *ἡρώδης* *Ἀραβίας* subjectam *Mapharitis* tyranno paruisse scribit, qui *Muzanis* illam tributariam concesserat. Erat ergo *Arabia* *prima* quæ *Mapharitis* hic appellatur, & *tyrannus* idem qui alibi ⁴ *Cholabus*. Jus hoc in loco censetur *antiquum*, quod tunc ortum habuerit, cum *Provinciis Romanis* accenseretur *Arabia*: sub *Traiano* scilicet *exeunte* *natus*, aut *ineunte* *Hadriano*. Et quidem hoc magis *Argumento*, quam *stylo*, mihi fateor esse suspectum, ne fuerit hujus *Scripti* Auctor *Arrianus*. *Stylum* enim ipse *Arrianus*, (& quidem *dedita* opera) diversissimum adhibuit in *Epicte*tes (quo propius ipsum imitaretur *Epicetum*) ab eo quo usus est in rebus *Alexandri* *M.* enarrandis. Poterat ergo & in hoc Opere, è variis *Periplis* collecto, *stylum*, certo aliquo consilio, variare. Sed paulo *senior* nostro fuisse videtur *Arrianus*. Vixit, teste *Suida*, *Hadriani*, *Marc*i & *Antonini* temporibus. *Antonini* autem nomine, *Pium*, ni fallor, intellexit, cum quo *Tribunitiæ Potestatis Imperii*que particeps factus est *Marcus*. Sed sub *Hadriano* scripsit *Tactica*. Anno illius Principis *xx* eidem *Hadriano* *Ponti Euxini* *Periplum* dicavit *Arrianus*: & quidem supersticiibus etiamnum *Regibus* plerisque à *Traiano* datis: imo *Traiano* *Hadriano*, quod nomen *initio* præsertim Imperii usurpavit *Hadrianus*, nuper à *Traiano* *adoptatus*. Et rei gerendæ occasionem nunciat, cum nondum innotuisset animus *Hadriani* à *Bello* alieno. Conveniebant hæc *Hadriani* potissimum *initio*, quo tem-

¹ *Diff. III. ad Iren. §. 3. 4.* ² *Præl. XV. §. 6.* ³ *Peripl. p. 10.* ⁴ *Te-
ripl. p. 13.*

I

porc

pore honorem aliquem gessit *Arrianus* huic *Periplo* ipse præfatus. Nostro proinde ætate major. Nec sane diu post *Hadriani* initia superesse potuit *Epictetus*, quem tamen audivit *Arrianus*, ipse ab eo nomen consecutus *Epicteti*. Editas certe ab *Arriano* *Epicteti Dissertationes* advocat aliquoties *Gellius*, imo, apud *Gellium*, leniores *Gellio Philosophi*, cum tamen *Pii* sine scriberet ipse *Gellius*. *Marcus* sibi gratulatur de *Libris Epicteti* sibi à *Junio Rustico* ostensis. Ipsum *Epictetum* si vidisset, multo magis gratulaturus. Tam longe abest ut *Marci tempora* attigerit ipse *Epictetus*, quod tamen verum credidit *Themistius*. Alium ergo fuisse verissimum est Auctorem nostrum ab *Arriano*, & quidem *Arriano juniorem*. Et certe aliam à *Pliniana* ætatem ejus observavit ipse *Salmasius*. Ex eo nimirum, quod parum frequens fuerit mercimoniis *Muziris*, ætate *Plinii*; quibus tamen floruerit, cum scribere noster *Periplum Maris Erythræi*. Domitos enim eo spatio *Pirata* fuisse verisimile est præsidii quibus instruebantur naves *Mercatoriarum*. Ab illis enim maximus imminerebat metus. Sed recentiori hoc ætatis, magis quam antiquioris, fuisse magis consensum est.

§. 4. Scripsit noster, ut videtur, sub *Marco* & *Verro*.

Age autem, ætatem hujus *Scripti*, Auctorisque exploremus adhuc accuratius. Memorat noster *Arabia* Regem *Charibaëlem* *Homeritarum* atque *Sabaitarum*, *αὐτοκρατορ ἡγεμόνων καὶ βασιλεὺς φιλῶν*. Innuere videtur plures fuisse, cum hæc commemoratur, Romanorum *αὐτοκρατορ*. Hæc, si vera sit, Observatio tempora designabit *Augustorum* Fratrum *Antoninorum*, *Marci* atque *Lucii*, in ipsa *Augustea* dignitate pene parium. Vix enim hæc ad *Cæsaream Marci* cum *Pio* Potestatem referri poterant, qui *Cæsar* quidem, & *Augusti Filius*, in *Numis* appellari solebat, non autem *αὐτοκρατορ*, sive *Imperator*. Qui autem post annum *Ær. Chr. CXIII* natus est, is anno ejusdem *Æræ* *CLXI* (quo successit cum Fratre *Lucius*) annum ætatis *XLVIII* superare non potuit. Potuit esse junior. Itaque cum hujus Auctoris ætas optime convenit nota illa plurimum *Augustorum*. Tum etiam convenientissimum erat, ut Amicitiam suam continuis *Legationibus* donisque profiteretur *Charibaël*, dum Bellum *Parthicum* gereret in Oriente *Verus*, ne, Bello pendente, dubius videretur. Itaque ante annum *CLXVI* (quo rediit ad Triumphum *Imperator* continuo *Belli* *Quinquennio* continuæ illæ fuerint *Charibaëli* *legationes*. Nec multo fortasse postea collegerit hic Auctor suum *Maris Erythræi Periplum*. ² *Parthos* certe adhuc *Indiæ* Dominos agnoscit, quos tamen *Persei* ejecerunt paulo ante tempus *Alexandri* Imperatoris.

¹ *Peripl. p. 13.* ² *Peripl. p. 22.*

Videantur

Videamus jam quibus Argumentis contrariam nobis sententiam tueatur *Cl. Salmasius*. Nempe in *Tabula Peutingerana* Templum *Augusti* observavit in *Scythia*, ut putat, *Limyrica*. Inde *Augustum Cæsarem* fuisse colligit, cujus noster mentionem fecerit Auctor *Peripli Maris Erythræi*.

§. 5. Non potuit *Augustus* ille fuisse *Cæsar*, cujus meminit Auctor *Peripli*.

Sed res *Cæsaris* sui in *Arabia* gestas tradit noster, non in *Scythia* *Limyrica*: ne quidem in vicina *Scythiæ* regione. Nescio an Virum memoriæ felicissimæ fugerit quam longe invicem distarint. Id potius fortasse voluit, qui ultra *Euphratem*, ultra *Indum* armatulerat, cum proculdubio *Arabiam* in medio sitam subegisset. Quanquam ne ea quidem sequela sana sit, pugnat præterea *Expositio illa Augusti* in *Indiam* (ut jam ostendimus) cum bonæ fidei monumentis omnibus, quæ nulla ejus in Oriente gesta memorant, præterquam in *Antonium*. Erat præterea, diu ante illas *Tabulas*, Principum summorum omnium commune nomen illud *Augusti*. Unde ergo colligemus, è tot *Augustis*, quis demum fuerit cui Templum illud fuerit consecratum? Ut tamen *Octavianus* ille fuerit *Augustus*, Ego mercatoribus potius *Romanis*, quam *victoriis Templum* illud assignarim, si quidem ullum fuerit *Augusto* coævum. *Pandionis* enim legationem ipsi *Augusto* fuisse mox ostendam, à cujus Regno non longe distabat illud *Tabulæ Peutingerianæ Templum*. Sic enim commodissime eveniet ut nullum *Historiæ* coævæ vim inferamus.

Sed & alio pugnat Argumento *Salmasius*.

Quod nempe *Taprobanen* olim *Palæsimundi* Insulam, sua vero ætate *Salicam*, ejusque incolas *Salas*, appellatos fuisse testetur *Ptolemæus*; Noster autem antiquiorem *Ptolemæo* appellationem usurparit *Palæsimundi*, non recentiorem *Salicæ*, coævamque *Ptolemæo*. Non tamen pugnat hoc

§. 6. Novum *Taprobanen* nomen nescire potuit *Ptolemæus* paulo senior *Arrianus*.

Argumentum quo minus hujus Operis Auctor fuisse credatur *Arrianus*, qui eadem vixit, qua *Ptolemæus*, ætate; paulo tamen senior annisque provectior. *Hadriano* certe nullas antiquiores habemus ipsius *Ptolemæi* in re *Astronomica* Observationes. Imo ne quidem anno *Hadriani* *IX*. Et tamen ipsi *Hadriano* ineunti *Ponti Euxini* *Periplum* inscripsit, ut modo vidimus, *Arrianus*. Tunc orbem *Romanum* ipse lustravit *Hadrianus*. Ut proinde eodem tempore *Pontum Euxinum* illius auspiciis aptissime lustravit *Arrianus*. Sic *Alexander M.* ipse in procinctu *Nearchum* emisit atque *Onesicritum*, qui oras *Indiæ* maritimas præternavigarent. Hunc imitatus est ex professo *Trajanus*. Nec alienus erat à veterum Heroum imitatione ipse *Hadrianus*. Jam sane alibi ostendimus quanto studio *Numa* fuerit æmulatus. Nec

¹ *Præl. Camd. VII.*

* M

sane

sane est cur dubitemus quin is idem fuerit *Arrianus* qui *Ponti Euxini* Periplum scripsit, resque ab *Alexandro M.* gestas. Præter *Inscriptionem* Librarii, se certe in ipso *Opere* prodit Auctor. Meminit enim non uno in loco *Xenophontis senioris*: & quidem ex illo ipso *Opere* quod *Κύριε Αναβάσει* inscripserat *Xenophon Socraticus*. Hinc ergo colligimus jam & illum, qui *Alexandri* res in *Asia* gestas simili *Αναβάσει* titulo insigniverat, *Xenophontis junioris* cognomen fuisse consecutum. Itaque hoc innuit, cum *Grylli* filium *Xenophontem seniore* vocat, se jam pro *Xenophonte* haberi *juniore*. Erat enim ostentator sui maximus *Arrianus*, ut ex ipsis *Αναβάσει* Libris manifestum est. Proinde ante *Periplum* scripserat jam de *Alexandro Magno* *Arrianus*, & tantam nominis celebritatem adeptus fuerat, ut *Xenophontis*, quod ambivit, *ναυτίκῃ* nomine designari suleret. *Traiani* ergo Imperio inclaruisset consentaneum est, qui tam insignis fuerit sub initium *Hadriani*. Nec sane aliter tot *Epicteti* Dissertationibus interesse potuit (quas illum docet scripsisse *Simplicius*, multo, quam habemus, plures) ut inde ille *Επικτήτου* audiret, teste *Suida*.

§ 7. Multa pri-
mus prodidit
Ptolemæus, quæ de-
cessores ejus lacu-
erant.

Neque vero est quod miremur si parvo etiam intervallo decessoribus plura de rebus etiam iisdem prodiderit ipse *Ptolemæus*. Poterat enim à mercatoribus *Alexandrinis* Indisque ea discere de *Insula*, quæ *Taprobane* habebatur, quæ nondum innotuerant cum scriberet *Arrianus*. Ita sane rem fuisse necesse est, si is idem fuerit *Arrianus* ad quem *Plinii* junioris tot legimus *Epistolas*. Imo pro ætate, quam jam probavimus, *Epicteti* *Arriani*, quem sub *Hadriani* initium Scriptis inclaruisset vicimus. Magna enim indies incrementa cepit lucrosa illa *Alexandrinorum* in *Indiam* mercatura. Scripsit *Ptolemæus* ætate *Marinus*. Imo *ὑστέρῃ* (sic enim ait) *ἢ καὶ ἡμῶν*. Scripserunt ergo eadem ætate alii, quorum ille *ὑστέρῃ*. Hunc autem hoc nomine laudat ipse *Ptolemæus*, quod plura decessoribus suis haberet ipse explorata. Sic enim ait: *Ἡ Φαινία πλείονι ἰσχυρίῃ ἀναπλωκῇ παρὰ τὴν ἐπὶ ἀναθῆναι ἰσχυρίαν ἰσχυρίαν*. Et tamen plura de *Indiæ* statu, quam vel ipse *Marinus*, didicerat *Ptolemæus*, *παρὰ τὴν ἐπὶ ἀναθῆναι ἰσχυρίαν*, & *χερόνι πλείονι ἐπιλήντων τὴν τῶν αἰώνων*, & *παρὰ τὴν ἐπὶ ἀναθῆναι ἰσχυρίαν* *ὑστέρῃ*. Quidni ergo in his esse potuit mutatum *Taprobanes* nomen ex *Insula Palæsimundi* in *Salicam*? Quidni quod *coævum* *Ptolemæo* *Marino* latuit, idem latere non potuerit *Ptolemæo* paulo seniore *Arrianum*?

1 *Tisl. Geogr. L. I. c. 6.* 2 *Ptol. ib. c. 17.*

Sed nos *junio*rem *Arriano* hujus *Peripli* Auctorem probavimus. Imo ipso quoque *Ptolemæo*. Efficiet hoc ut de hoc Auctore magis, quam de *Arriano*, mirum videatur, cur nihil ipse de mutato *Taprobanes* nomine resciverit ex *Insula Palæsimundi* in *Salicam*. Præsertim si fuerit Auctor, ut erat *Ptolemæus*, ipse quoque pariter *Ægyptius*, imo *Alexandrinus*. Mirum tunc videbitur, non hoc ipsum ex iisdem didicisse testibus, à quibus ipse *Ptolemæus*, mercatoribus nimirum tam *Alexandrinis*, quam etiam *Indicis*. Mirum saltem non ab ipso didicisse *Ptolemæo*, si laborem ipse gravaretur consulendi mercatores (si sub *Augustis* fratribus *Periplum* suum Auctor concinnarit) cum sub *Hadriano* atque *Pio* potissimum floruerit *Ptolemæus*. Videamus ergo hæc quo pacto invicem possint conciliari. Mihi, fateor, omnis illa suspecta est *Historia* mutatorum *Taprobanes* nominum. *Plinius* oppidum ait fuisse *Palæsimundum* totius *Insulæ* clarissimum, ac *Regiam*, juxta quod oppidum fluvius ejusdem nominis tribus alveis in portum influxerit. Quis inde non facile intelligat, inde *Insulæ* universæ nomen accessisse *Palæsimundi*? Sed nec oppidi, nec *Regiæ*, nec fluvii ita appellati, vestigia ulla apud *Ptolemæum*, qui tamen *Taprobanes* *Urbes* fluviosque plures quam alius Veterum quispiam memoravit. Fluvios *Taprobanes* *Ptolemæus* recenset quinque: *Phasin*, *Gangem*, *Baracum*, *Azanum*, *Soana*. In his nullum, qui ad *Palæsimundum* vel similitudinem aliquam accedat, ut pro illo potuerit, vel per errorem, usurpari. *Plinius* *Palæsimundi* duos duntaxat agnoscit: *Palæsimundum*, quem dixi; aliumque qui ad Septentrionem *Indiam* versus decurrerit, *Cydara* nomine, quod nec ipsum quidpiam affine habet cum prædictis *Ptolemæi* fluminibus. Addit *Plinius* è stagno *Megisba* amnem illum utrumque erupisse. Hujus autem stagni, aut *Megisbæ*, nulla prorsus mentio apud *Ptolemæum*, qui nihilominus amnium omnium à stagno nullum arcessit. *Regiam* porro *Ptolemæus* unicam in tota *Insula* agnoscit *Anurogrammum*, ipsam quoque à *Palæsimundi* *Pliniani* nomine alienissimam. Sed nec portum ullum in *Taprobane* *Hippuros* agnoscit *Ptolemæus*, quo tamen illos appulisse tradit *Plinius*, qui sub *Claudio* *Insulæ* illius commercium aperuerint. Imo ne portum quidem ullum, qui ad illius nominis vel sonum accedat. *Populos* præterea in *Taprobane* multos recenset *Ptolemæus*, in his *Salas* plane nullos, præterquam quo loco *Taprobanen* eandem *Insulam* fuisse asserit, quæ olim *Palæsimundi*, postea *Salica*, fuerit appellata. Mirum est profecto non ab ipso observatum *Ptolemæo*,

§. 8. Alia erat
Insula Palæsimundi
à *Taprobane* *Ptolemæi*.
Quod tamen
nescivit
ipse *Ptolemæus*.

1 *Plin. N. H. VI. 22.*

aliam à se describi *Insulam* sub nomine *Taprobanes* ab ea quæ olim nomen habuerat *Palæsimundi*.

Ego rem ita se habuisse crediderim. *Taprobane* notitiam Veteres è *Nearchi* atque *Onesicriti* Itinerariis hausierunt. Sed plane rudem, atque admodum imperfectam. Deerat enim illis itinerum cardines, deerant mensuræ omnimodæ. *Onesicriti* (inquit ¹ *Plinius*) & *Nearchi* navigatio nomina habet mansionum, nec spatia. Deerat, aut incertum potius erat Navigationis exordium. Nam *Xylenopolis* illa ab *Alexandro* condita, unde ceperunt exordium, juxta quod flumen, aut ubi fuerit, non satis ibi explanatum testatur idem *Plinius*. Sed vero ab incerta *Epocha* reliqua omnia ratiocinia incerta processisse necesse erat. Deerat posterorum commercium, quo per multa secula intermisso, nomina deinceps mutaverant (cum è tanto intervallo repeterentur) alioqui notissimæ *Alexandri Magni* ætate Regiones, ut ægre admodum per notas, quas tradiderant cœvi *Alexandro* Duces, posteris innotuerint. Deerat denique & narrantium fides, cum fuerint illius ævi Itineraria, ut jam olim observavit ² *Strabo*, plerunque mendacissima. Et sane pauci admodum de *India*, suo quoque tempore, comperta fuisse, idem agnoscit *Strabo*. Fallebant etiam, post redintegrata commercia, mercatores, partim literarum imperitia, partim contemptu cognitionis minime lucrosæ, partim etiam dedita opera gloriabundi, ut ibidem etiam observavit *Strabo*. Hoc ergo hausierant ex antiquioribus, ipsique *Alexandro* cœvis, Itinerariis, multorum dierum navigatione, meridiem versus, magnam fuisse *Insulam* quæ *Taprobane* appellabatur. *Indiam* autem censebant ab *Indi* ostio, unde navigationem suam in *Oceano* cœperat *Nearchus*. Quæ vero illa esset *Insula*, aut ubinam sita, hæc suis tantummodo colligebant ratiociniis. Ita scilicet, ut, quæ prima deinceps occurreret magna, & par famæ, quam de *Taprobane* acceperant, eam pro ipsa haberent *Taprobane*. Præsertim, si multorum dierum navigatione ab *Indi* ostio distaret. Nec enim de dierum numero apud ipsos *Veteres* conveniebat. Estque alioqui etiam incertissima dierum supputatio in itineribus maritimis, eadem quoque navium fabrica, multo magis in diversa. Maxime autem hoc procedere credebant, si ad extremos Continentis fines *Meridionales* *Insula* illa reperiretur. Nec enim credibile censebant ulm conspectum terræ ad lævam sitæ navigasse *Nearchum*, in tanta rei *Nauticæ* imperitia. Ita certe, si aut *Verum* fuerit, aut (quod in hac causâ eodem redit) pro vero saltem haberetur,

¹ *Plin. N. H. VI. 23. ² *Strab. Geogr. L. XV.**

quod

quod scribit ¹ *Plinius*: *Siderum* ibi in navigando nullam fuisse observationem, nec Septentrionem cerni.

Primam autem *Taprobanes* cognitionem, qua saltem *Romanis* innotuerit, *Plinius* à temporibus *Claudii* deducit. Hanc certe *priscorum* de *Taprobane* receptis *Traditionibus* opponit. ² *Nobis* (inquit) diligentior notitia *Claudii* principatu contigit, legatis etiam ex *Insula* advectis. Id accidit hoc modo: *Annius Plocami*, qui maris *Rubri* vestigal à fisco redemerat, libertus circa *Arabiam* navigans, *Aquilonibus* raptus præter *Carmaniam*, xv die *Hippuros* portum ejus invectus, hospitali Regis clementia sex mensium tempore imbutus alloquio, percontanti postea narravit *Romanos* & *Cæsarem*. Mirum in modum in auditis justitiam ille suspexit, quod pares pondere denarii essent in captiva pecunia, cum diversæ imagines indicarent à pluribus factos. Et hoc maxime sollicitatus ad amicitiam, legatos quatuor misit, principe eorum *Rachia*. Regio certe quo appulerit ille *Annii Plocami* libertus, *Indiæ* erat *Ariace*, vel saltem *Ariace finitima*, qua licet illam ex hac descriptione colligere. Ad *Indiam* enim *Maris Erythræi* nomen extendunt *Veteres*, ut simul utrique, tam *Arabico* quam etiam *Persico*, prætenderetur. Inde factum ut ad *Carmaniam* usque vestigalium *Rubri* *Maris* colligendorum causa progressus fuerit *Plocami* libertus. Hinc, præter *Carmaniam*, raptus ab *Aquilonibus* xv die *Hippuros* portum tenuit. Et situ satis opportuno portum *Ariace* proximum *Hippocura* repræsentat *Ptolemæus*. Plane, ut videtur, eundem cum *Plinii* *Hippuris*, ut sit proinde ex hoc *Ptolemæi* loco *Plinius* fortasse corrigendus. Habet etiam idem *Ptolemæus* in *Ariaces* mediterraneis *Hippocura* alia *Regiam* *Baleocuri* Regis. Nescio an portus nomen *Hippuris* hac ipsa addiderit de causa *Plinius*, ut ab aliis, seu *Hippuris*, seu *Hippocuris*, quæ *Regia* erat, portum ipsum secerneret. Nec enim erat alioqui necesse ut portum fuisse indicaret, quo appulerit *Aquilone* raptus itinere maritimo libertus. Potius tamen ed propendeo, ut portus ille fuerit *Urbis Palæsimundi* *Regiæ*. Nec enim aliud ejus iter memoratur, quo fuerit adductus ad *Regem*, præterquam à *Navali* ad *Urbem Regiam*: in propinquo nempe sitam, ut solent *Urbibus* suis esse *Navalia*. Habebat enim hoc tempore proprium sibi *Regem* *Insula* illa *Palæsimundi*, à quo legatis venerint ad *Claudium*: & proinde *Urbem Regiam*. Proinde si quo fluvii ostio situm illud fuerit navale, fluvium illum ipsum crediderim fuisse *Palæsimundum*. Convenit satis accurate cum situ *Palæsimundi*, qualem descripsit ³ *Plinius*. Alterum enim *Insulæ* fluvium *Cydara* ad *Septen-*

§. 10. *Insula* *Palæsimundi* sub *Claudio* detecta, cur *Salica* postea fuerit appellata.

¹ *Plin. N. H. VI. 22.* ² *Plin. N. H. VI. 22.* ³ *Plin. N. H. VI. 22.*

trionem

trionem Indiamque versum fuisse testatur. Hunc autem portum contra Meridiem appositum oppido Palæsimundo, juxta quod in portum tribus alveis fluviis Palæsimundus influxerit. Proinde in Oceanum. Plane ut situm Hippocurorum descripsit Ptolemæus. Regem illum, cujus nomen nullum servavit Plinius, ipsum quoque suspicari appellatum fuisse Palæsimundum, proprio utique nomine appellandum (ut solent alii designari Reges à quibus ad Romanos Imperatores legati venerint) si quod aliud sibi nomen proprium habuisset. Erat enim sane apud nonnullos Indos mos ille receptus ut ab Urbibus Regiis Reges ipsi nomen acciperent. Ita Strabo de Rege Palibothrorum: Τὸν δὲ βασιλεύοντα ἰππυρῶν δὲ τὴν πέλας αὐτοῦ Παλιβοθρον καλεῖσθαι, αὐτὸς τὴν ἰδίαν τὴν ἐκ ἡμετέρας ἀντιμέτω, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο. Nec erat Palibothrum propria illa consuetudo. Recepta est etiam in alia quoque urbe illustri Taxilis. Mophim enim fuisse τὴν ἐκ ἡμετέρας ἀντιμέτω (ut Strabo) nomen verba usurpemus) testatur Diodorus, quem Alexander, mutato nomine, Taxilum appellavit: urbis nimirum illius factum deinceps ab Alexandro Regem. Curtius Omphim appellat: eadem tamen mutati nominis reddita ratione. Sic enim habet: Omphis, permittente Alexandro, & Regium insigne sumpsit; & gentis suæ nomen, quod Patris fuerat, Taxilem appellavere Populares, sequente nomine Imperium, in quemcunque transfret. Atque hoc fortassis exemplo tot alias quoque his partibus regibus legimus singulorum hominum nominibus insignitas: 2 Affacani, 3 Abiasari, 4 Sopithis, 5 Musicani, 6 Sabuta, 7 Porticani. Saltem in eo quod illarum Regionum Reges illis, quæ dixi, nominibus perpetuo insignirentur. Ne Pharaones jam memorem atque Ptolemæos in Ægypto, & Cotyes in Thracia, & in Edeffa Agbani. Sic itaque à fluviis Palæsimundo nomen traxerit Urbis Regia, & ab Urbe Reges ipsi. Et simili exemplo Urbes Regias plures recenset Ptolemæus in regionibus Indiæ huic Insulæ finitimis. Hic legimus Ozenen Regiam Tiascani. In illo Bætana Regiam Sinptolemæi. In illo Hippocura Regiam Baleocuri. In illo Cerura Regiam Cebrotois. In illo Modura Regiam Pandinnis. His omnibus exemplis non Regias tantummodo, verum etiam Reges habemus eodem, ut videtur, nomine perpetuos. Recte ergo, pro more Indorum, Insula hæc Palæsimundi fuerit appellanda, dum Regem haberet ipsum quoque nomine Palæsimundum. Postea, antea tamen quam scriberet Ptolemæus, alteri alicui ditioni Insula illa, ut opinor, accessit, exuto Regio dominatu. Inde factum ut Palæsimundi amplius appellari non possit. Tum vero cognomen erat, pro more etiam Indorum, ut à Populo Insulam in-

1 Strab. L. XV. p. 702. C. 2 Strab. L. XV. p. 698. 3 Strab. ib. p. 697. 4 Strab. ib. p. 699. 5 Strab. ib. p. 701. 6 Strab. ib. p. 701. 7 Strab. ib. p. 701. colentur

colente nomen acciperet. Qui cum Salæ appellarentur, satis consentaneæ, pro Analogia Grammatica, Salica deinceps erat appellanda. Quæ vero habet de hac Insula Plinius, ea, cum ad Imperium Claudii spectent, è Libris illius Principis de vita sua eum hausisse suspicor. In illis missas ad se gentium legationes, & suscepta jussu suo Itineraria, & coeptam patrocinio illius mercaturam adeo lucrosam Alexandrinis, ipsum Claudium complexum fuisse consentaneum est. Atque hinc effectum arbitror ut memoria Claudii adeo cara fuerit Alexandrinis, ut Libri ejus publice recitarentur in Museo, quod novum ille addidit Alexandrinis. Ipsum enim certe Claudium inter Scriptores Romanos recenset Plinius, è quibus ipse hunc, in quo versamur, Librum excerpserit. Vix ergo est cur de illis dubitemus, quæ tanto fretus testimonio de hac Insula prodidit.

Erat autem Insula illa Palæsimundi mercatoribus Alexandrinis multo propior quam fuerit alia illa Ceilani, quam pro Taprobane habet ipse Ptolemæus. Insulam enim faciunt Nanagunæ fluvii è monte Vindio oriundi ostia (ut à Ptolemæo describuntur) cujus latus alterum clausit ostium proprio Nanagunæ nomine appellatum; alterum Guoris fluvius, seu Bindæ, in quos influit Nanaguna. Ita certe credidisse Veteres ostendit Asiæ Tabula x^a Ptolemæica. Et pari jure Insula appellanda erat Regio Nanagunæ ostiis inclusa, quo & Patalene Indi duobus (quæ sola Antiquis innotuerant) ostiis similiter inclusa. In hac sanc Insula reperiri jam observavimus portum Hippocura, quod nomen propius accedit ad nomen Hippurorum Plinianorum quam nomen portus ultimum in Taprobane Ptolemæica. Hanc autem Insulam, cur pro Veterum habuerint Taprobane, causa esse potuit, falsa quidem illa (quæ tamen vera tunc credebatur) oræ illius maritimæ descriptio. Quod scilicet à Simylla promontorio & oppido inde ad orientem deflectere crederent oram continentis. Sic enim oram illam representant Tabulæ ad mentem Ptolemæi expressæ. Sic enim fieret ut terminus ille meridionalis Indiæ continentis haberetur, quo loco ratiociniis suis collegerant, ut vidimus, Veterum fuisse Taprobanen. Situm eundem firmat Plinius, cum Regnum Cebrotois, dum illa proderet, fuisse testatur. Progressu nimirum hujus mercaturæ, paulatim ulteriora patefacta fuisse consentaneum erat, tot annis post repertam insulam Palæsimundi. Nam sub Vespasiano Cebrotois innotuerit oportet, anno Æræ nostræ LXXVII°, quo Plinius illa scribebat. Ut tamen ultra insulam Palæsimundi Regnum erat Cebrotois, & (cujus idem meminit)

1 Sueton. Claud. c. 42.

Pandionis; ita certe citra *Taprobanem Ptolemaicam*. Sic enim de his *Indiæ* Regnis: ¹ *Nec pigebit totum cursum ab Ægypto exponere, nunc primum certa notitia patefcente. Digna res, nisi anno Imperii nostri minus HS. quingenties exhauriente India, & merces remittente, quæ apud nos centuplicato vaneant.* Loquimur nimirum, hoc in loco, de mercibus *Indiæ*, non suæ *Taprobane*, sive *insulæ Palæsimumdi*. Hoc facile colligimus ex *Emporiis* nominibus infra recensitis illius mercaturæ nomine celeberrimum *Portus* illi erant *Muziris* in Regno *Ceprobotæ*, & *Beccare* in Regno *Pandionis*. Horum alterum *Ceprobotem* (sic enim nomen in *Plinio* recte, ut puto, emendat *Salmasius*) tunc regnasse docet ² *Plinius*, cum illa *proderet*. Prædicto scilicet anno *Ær. Christianæ* LXXVII°. Proinde paulo antea primum *Ceprobotem* Romanis innotuisse verisimillimum est. Tum enim *annorum* æquæ quot *experimenta* fuerant illius *commerci*. Itaque ultra *insulam Palæsimumdi* Regni illius *situs* fuerit oportet, cum tot *demonstratio* postea *Romanis*, progrediente *mercatura*, patuerit. Quod ne quidem verum esse potuit de *Taprobane Ptolemaica*. Firmæ porro nostram de illo *situ* sententiam lectio *Solini* à viro maximo, nobis nuper amicissimo, *Isaaco Vossio* restituta, si quidem vera sit, ut est profecto verisimillima. Sic enim habebat locum *Solini* ex illius emendatione: ³ *Diū orbem alterum putavere, & quidem eum quem habitare Antiscythas crederent. Illos Scythas Australes fuisse censet vir sagacissimus, aliis Scythis finitimis oppositos. Et sane Scythiæ nomen hucusque pervenisse concedit ipse Salmasius. Proximamque huic Palæsimumdi insulæ regionem Limyricen Scythiam appellant Tabulæ Peutingerianæ. Quæ autem ad Taprobanem Ptolemaicam nomen Scythiæ produxerit, Veterum, ut puto, neminem reperiemus. Convenit etiam huic loco, potius quam Taprobane Ptolemaicæ, ut à Salis habitata, & inde Salica appellata diceretur. Nempe unicam in insula Palæsimumdi gentem fuisse innuit, cum tamen multæ fuerint in Taprobane Ptolemaica. Et sane unicam in hac insula Nanagun gentem agnoscit ipse Ptolemæus, quam Sardinia nomine insignitam ipse docet, facillimo errore è literarum majuscularum Δ & Λ confusione oriundo, si è Salis emanarit. Sed nec ullum in Taprobane Ptolemaica exemplum est Gentilis ad imitationem Salis à Salis formatæ, cum sint tamen istiusmodi Gentilia in locis Nanagunæ propinquis frequentissima. Sic enim legimus in illis partibus Sirastrenem, Laricem, Ariacem, Limyricem, &c. Principua vero ratio erat cur ita appellaretur, ut ab Ariace discerneret, in qua sita erat Urbs Regia Baleocuri Hippocura, si quidem is fuerit qui Regnum & Regiam in Palæsimumdi insula extinxerit.*

¹ *Plin. N. H. VI. 24.* ² *Plin. N. H. VI. 23.* ³ *Is. Voss. ad Mel. III. 7. 62.*

Quod sane facit ut suspicemur Urbs illa ejus *Regia* ejusdem cum *Palæsimumdi* portu *nominis*. Facit eodem, quod non longe ab *Insula Solis* hanc *sui* temporis *Taprobanem* fuisse testetur ¹ *Plinius*. Hæc enim nota *his* potius locis convenit inter *Indiam* sitis & *Arabiam*, cum contra *Indi ostia* illa fuerit *Insula*, teste ² *Mela*. Facit etiam, quod de *Taprobane Alexandri* liquere tradit ³ *Plinius*, eam *Insulam* fuisse; idque ut *liqueret*, *Alexandri M. ætatem* resque *prestitisse*. De hac *juniorum Taprobane*, dubitavit *Solinus*, dubitavit *Mela*, dubitavit ante *Melam Hipparchus*, essetne *Insula*. Vel inde colligitur, non *continua* *juniorum Traditioni*, sed *hautis* è longinquo *ratiociniis*, deberi omnem illam, quæ in *minorum gentium* *Veteribus* occurrit, *sententiarum*, de *Taprobane* *situ*, discordiam. Dubitare enim poterant *juniores*, num *revera Insula* esse, quam illi pro *Veterum* habebant *Taprobane*, si nemo eorumque repertus esset, qui eam *circumnavigasset*. Sic enim de nostra quoque *Britannia* dubitatum est, essetne *Insula*, antequam illam *circumnavigaret Agricola*, ut ⁴ alibi ostendimus. Postea compertum (ut ad *Indiam* redcamus) adhuc *meridiem* versus tendere *continentem*, ultra *Simyllæ* promontorium. De eo ubi *relevisissent*; tum demum colligebant, *Insulam* illam, (cujus meminerant sub *Taprobane* nomine *maiores*) in fine *meridionali* illius *continentis*, adhuc esse quærendam. Huic tribuendum *ratiocinio*, ut pro *antiquiorum Taprobane Ceylan* haberetur: certe ante *Ptolemæum*. In eo tamen erravit *Ptolemæus* ipse, securique illius fidem alii *minorum gentium* *Veteres*, quod male illi ad *sui* temporis *Taprobane* retulerint, quæ ad *Insulam aliam* (quæ olim *Taprobane* habebatur) retulerant *maiores*, & coævi *Ptolemæo* *mercatores*. De *Palæsimumdi Insula* didicerat *Ptolemæus* à *mercatoribus*, eam suo *Seculo Salicam*, non autem *Taprobane* appellari. Quæ ille imperite detorsit ad *aliam* illam *Insulam*, quæ *suo* tempore *Taprobane* nomine frequentabatur. Simili *ratiociniorum* errore Nos etiam alibi ostendimus, *Thules* (quæ etiam ipsa ignota erat) nomine nostram quoque venisse ⁵ *Britanniam*. Ex hac autem *Veterum incertitudine* ortum, ut *commentitias* plane *fabellas* de hac *Taprobane* finxerit *Iambulus*. Sic enim censet ⁶ *Lucianus*. Et tamen ipsas illas *fabellas* sequitur *Diodorus*, qui bonos quidem *Auctores*, infirmo tamen ipse *judicio*, usurpavit. Similes erant etiam de *Thule fabulæ*, non *Pythæ* modo *Massiliensis*, verumetiam ¹ *Antonii Diogeniani*. Similes *Euemeri Messeni* *fabulæ* de *Panctaiæ*, & (qui illius fidem minus, quam *Diodorus Historicus*, absurde sequebatur) *Poëtæ Ennii*. Erant enim & illæ quoque *Insulæ*, fama magis incerta *majorum*, quam certa aliqua *Traditio*.

¹ *Plin. N. H. VI. 22.* ² *Mel. III. 7. 63.* ³ *Plin. VI. 22.* ⁴ *Annal. Quintil. 122.* ⁵ *Annal. Star. §. 57.* ⁶ *Lucian. Ver. Hist. L. I. 7. Ap. Phot. Bibliothec.*

nis fide, exploratæ. Docent hæc quam non necesse esset ut *Ptolemæum* sequeretur noster, ducem (ut vidimus) his in rebus adeo imperitum.

Utrunque tamen *eiusdem nostrum* fuisse, cujus *Ptolemæus*, ætatis, vel ex illis colligo quæ de hac *Insula* scribit *Taprobana*. Communem enim ille cum *Ptolemæo* errorem habet. quod *Insulam Palæsimundi* similiter ipse cum *Taprobana* confuderit, arque *Ptolemæus*. Nec enim certe illum de *Pliniana* loqui *Taprobana*, sed de *Ptolemaica*, sicut ipse docet qui *Taprobana* à nostro assignatur. At quidem *Insulam* illam, quæ ἀρχαίως αὐτῶν *Taprobane*, tum raro *Palæsimundi* appellabatur, *Indiæ* continenti αὐτῶν τῆς δούσης fuisse. Quæ nota *Taprobanes Pliniana* est, quam revera *Palæsimundi* fuisse diximus. Sed reliquæ omnes *Ptolemaica* sunt. Ponit enim illam noster post Regna *Ceprobotis* & *Pandionis*, & ex adverso *Azania* *Æthiopica*. Quæ *Ptolemaica* *Taprobana* magis respondent, quam *Pliniana*. Vixit ergo scripsitque noster postquam novam (quæ *Ptolemæi* ætate credebatur) *Taprobana* reperissent mercatores. Proinde potius tempore *Ptolemæi*. Nec enim est quod miremur duarum *Taprobanarum* notas ab eo invicem esse permixtas. Fecit hoc idem *Marcianus Heracleota*, quem certum est scripsisse post *Ptolemæum*. En verba.

Ἐξ ἧς δὲ τῶν τῶν ἡ Ἰνδικῇ ἡ ἰντὶς Γάγγης ποταμῷ κειμένη, ἧς καὶ τὴν καίπαται τῆς ἡπειρὸς ἡστος κατ' ἀντικεῖν κείμεναι μάλιστα τὰς περὶ τὴν ἡμετέραν. Quod mediæ *Indiæ* *Taprobana* opponit, *Pliniana* *Taprobanes* nota est, non *Ptolemaica*. Et tamen, quo loco de *Taprobane* 2 agit ex professo, *Ptolemaica* describit, non *Plinianam*. Imo *Ptolemæum* testem advocat, eumque sequitur, etiam errantem. *Insulam* ille *Palæsimundi*, similiter ac ipse *Ptolemæus*, cum *Taprobana* eandem censeret, & *Salicam* suo seculo appellari scribit. Hæc illi scilicet ex Auctoribus qui notas duarum ediderant *Taprobanarum*, quas illi ad unam eandemque retulerunt, quod fecit ipse *Ptolemæus*. Hoc uno discrepat à *Marciano* noster, quod nomen *Taprobanes*, quo insignitur à *Ptolemæo*, omnium recentissimum, non negarit quidem, sed duntaxat omiserit. Sic tamen ille, ut quæ scribit omnia verissima esse possint, etiam pro sententia ipsius *Ptolemæi*. Ait 3 noster: ἡστος λεγόμενη Παλαισιμάνδου, παρὰ δὲ ἀρχαίως αὐτῶν τὰς περὶ τὴν ἡμετέραν. Non ait ἡ καὶ λεγόμενη. Sic enim recentiorem illam *Σαλικῆς* appellationem fortassis exclusisset. Intelligit ergo λεγόμενη πῶς. Nec enim nuperæ, sed antiquæ, *Palæsimundi* illam appellationem opponit: illi scilicet, quæ παρὰ ἀρχαίως αὐτῶν in usu fuerat. Ni-

1 *Marcian. Her. p. 14.* hujus Ed. 2 p. 26. 3 *Peripl. Mar. Erythr. p. 35.*

hil obstat quo minus, pro nostri quoque Auctoris sententia obsolevisse potuerit appellatio illa *Palæsimundi*, modo non fuerit *Insulæ* nomen antiquissimum. Nihil hic video quod non potuerit ab ipso dici *Ptolemæo*. Erat enim nomen *Palæsimundi* in illa *Insula* (dum pro *Taprobane* haberetur) longe celebrius. Imo cum *Salica* appellaretur, jam ad aliam *Insulam* transierat nomen *Taprobanes*. Merito ergo nomen illud omitti potuit, cum de *Taprobane* ageretur. Imo rectius ab illo potuit reticeri, quam à *Ptolemæo* memorari.

Sic autem noster antiquos, quos excerpfit, cæca fide est secutus, ut sæpe nullos coævus sibi testes de rebus iisdem consuluerit. Constat hoc è fabulis erroribusque admodum crassis, qui non modo è *Ptolemæo*, sed è quovis alio recentiori earundem regionum lustratore, poterant redargui. *Indum* ipsum fluvium *Sinthum* 1 appellat noster, cum tamen *Sinthonem* secundum ejus ab occidente ostium tantummodo testetur fuisse *Ptolemæus*. Sed vero *Indum* ipsum, non unum ejus duntaxat ostium à nostro intelligi, exinde constat; quod septem ostia sui agnoscat *Sinthi*, qui numerus est ostiorum *Indi* apud *Ptolemæum*. Hoc ille hausit è juniorum inventis, cum vix plura duobus *Indi* ostiis innotuerint antiquioribus. Docet quidem 2 *Plinius*, *Indum* ipsum *Sindum* ab antiquioribus. Sic enim è MSS. lectionem restituit *Cl. Harincolis* appellatum. Sic enim è *MSS.* lectionem restituit *Cl. Harincolis*, cum antea *Sandus* legeretur. Inde fortasse *Sinda* oppidum, & *Sindi* Populus, & regio *Sindice*. Sed magis, ut opinor, ab illo *Indi* ostio, quam ab ipso fluvio *Indi*. Ut tamen *Indus* nomen illud apud indigenas obtinuerit (ut vult *Plinius*) sic nihilominus loqui videtur noster quasi fluvium illum longe omnium celeberrimum, à quo *Indi* univerti nomen acceperint, ipse nesciverit. Ait enim suum illum *Sinthum* fluviorum, qui in *Mare Rubrum* influerent, esse maximum, quod sane dubium apud Lectorem esse non potuit, si *Indum* illum fuisse meminisset. Nec erat sane cur nomen fluvii longe notius reticeret, si ipse exploratum habuisset. Ait præterea 3 *Plinius* ex *Onesicrito* & *Nearcho*, classem *Alexandri* ab *hydriis marinis* esse territam. Noster eandem fabulam, ut à vetustioribus acceperat, repetit de 4 serpentibus in hoc mari narrantibus. Nec potuit *Cayamanos* intelligere, aquarum potius dulcium, quam marinarum. Idem thuris 5 *Divinam* quandam custodiam narrat in sinu *Sachalítico*, plane qualem acceperat à fabulatoribus. Vix potuit certe toties Veterum fabulas, quasi vere fuissent, Lectoribus suis propinare, si narrationes eorum fabulis refertissimas ipse ad juniorum accuratiorumque testium fidem

§. 13. Noster Veterum errores nullos correxit è coævis.

1 *Peripl. Mar. Er. p. 21. 22.* 2 *Plin. N. H. VI. 20.* 3 *Plin. N. H. VI. 23.* 4 *Peripl. p. 23. 24. 31.* 5 *Peripl. p. 19.*

exegisset. Tantum abest ut hoc ipse fecerit, ut ne quidem professus fuerit, quod tamen facere solent Scriptores accurati. Nuppiam ille *mercatorum coarvorum* fidem appellat, cum tamen continuum eorum in his partibus *commercium* agnoscat. Nuppiam ille vel *Scriptorum delictum* proficitur, ut *recentissimos accuratissimosque* eum excerptisse crederemus. Ne quidem unicum decessorum *errorem* ipse correxit, quos tamen vidimus, in hac saltem *Geographiæ* parte fuisse *frequentissimos*. Nec sua unquam *Persona* loquitur, aut sua *fide* quidpiam obtendit, quod facit in *Euxini Maris Periplo* ipse *Arrianus*, quasi sua aliqua *αὐτοψία*, aut saltem *αὐτῶν τῶν τεστιμονίis*, illa didicisset. Proinde *Scriptis* eum omnia debuisse *verisimillimum* est, & *fide* prodidisse *aliena*. Nihil ergo est cur cultum omnem, qui à *coarvis* suis hauriri potuerit, ab hoc nostro (quicumque demum is fuerit) Auctore expectemus. Male ergo illum *Ptolemæo antiquiorem* colligit fuisse *Salmasius*, quod non omnia complexus fuerit, quæ discere potuit à *Ptolemæo*. Hac certe *Indiæ* mercatura *florente* scripsisse ex ipso manifestum est, qua fretus multa potuit, quod non fecit tamen, *emendare*. *Marci* tempora *Ptolemæum* attingisse docet *Suidas*. Noster *flexum* illum oræ *Indiæ* maritimæ in *orientem* nullum agnoscit qualem descripsit *Ptolemæus*: proinde certiores ipso *Ptolemæo* duces secutus, & *Geographico Ptolemæi Opere* fortasse *junior*. Hoc tamen ante *Ptolemæum* innotuerit oportet, cum exinde emanarit ut *alium* *Australioremque Taprobana* situm quæliwerint mercatores. Male ergo *Ptolemæus* *vetustiorum* chartas cum *juniorum* narrationibus commisit. Noster autem *Sophistæ* potius operam præstitit, quam *mercatoris*; *Excerptorisque* potius, quam *excultoris*. Nec sane necesse est, ut etiam *editum Ptolemæi Opus* consuluerit *Scriptor* quilibet *Alexandrinus*. Multa enim istiusmodi exempla *Secula* omnia suppeditant *neglectorum* ejusdem *Argumenti Scriptorum*, quantumvis *celebrium*.

§. 14. Quod *Regum* eorumdem meminerit *noster*, quorum meminit *Plinius*; non proinde sequitur illum *Plinio* fuisse *coarvum*.

Sed alio pugnat *Argumento Salmasius*, quod ipse *invincibile* appellat. Id quidem si tale fuisset, jam nihil esset quod in contrarium obtenderemus. Sed non est certe illud *Argumentum*, ut censuit *Vir celeberrimus, invictum*. Ait quidem *Plinius* *Regem in India*, dum illa *proderet*, fuisse *Ceprobote*. Ait idem de finitima regione: *Ibi regnat Pandion*. Amborumque meminit similiter qui *Maris Erythræi Periplum* scriptis mandavit. Ideone sequetur *invictæ coarvum Plinio* fuisse *Peripli* Auctorem? Hoc si admittatur, erit præterea *Plinio* *coarvus Ptolemæus*, qui etiam ipse *Regis* utriusque meminerit, tam *Ceprobotis*, quam *Pandionis*. Vidit hoc miratulusque est in *Ptolemæo* ipse *Salmasius*, observavitque proinde *Ptolemæum*

Ptolemæum *prisca Urbium & jampridem exoleta nomina*, quasi sua etiamnum ætate superessent, sæpe memorare. Hoc autem si licuit *Ptolemæo*; cur, quæso, idem non licuit Auctori *Peripli Maris Erythræi*? Si *Ptolemæus* hoc *Argumento Plinio* *coarvus* non probetur, non erit propterea cur *Peripli* Auctor *Plinio* *coarvus* existimetur. Ita nihil valet *invictum Salmasii* *Argumentum*. Hoc unum erat quod inde rite colligi posset, *Plinio antiquiorem* esse non potuisse, qui *Regum* meminerit *Plinio* *coarvorum*. Perperam ergo *Augusti* temporibus *Cæsaris* illius *Expeditionem* tribuit, cujus *noster* meminit, cum tot annis antea mortuus fuerit *Augustus*, quam vel *nascetur* major ille *Plinius*. Nulla autem *verba* habet *Scriptor Peripli*, quæ *coetaneos* sibi *Reges* illos fuisse vincant, magis quam ipse *Ptolemæus*.

Non scilicet occurrebat viro alioqui sagacissimo, ita *Periplorum* veterum *Itinerariorumque* Auctores excerptere solere *juniores*, ut loca iisdem *appellationibus* designent, quibus in *vetustioribus*, quorum fidem sequebantur, Auctoribus designata repererant. Hoc est scilicet quod in *Ptolemæo* adeo miratus non tamen intellexit *Salmasius*. Alpes *Cottias* multi memorant *Scriptores*, qui postea scripserunt quam delierat in vivis esse *Cottius*. Nempe, ut videtur, quod in *Rationario Imperii*, quod *Senatui* redditum testatur ab *Augusto* *Suetonius*, Alpes illas hoc nomine censitas repererant. Similiter se res habebat in *Regnis Rhæmetalcis & Rhascuporidis*, & in ejusmodi *Regnis aliis*, dum *Rationaria* conficerentur, cum haberent *Romani instrumenta servitutis & Reges*. Ad *Imperium* enim *Romanum* spectare censebantur *Regna* istiusmodi *adsignata*. Ita in locis, quibus, post *Reges* istiusmodi defunctos, mutationes erant *exploratissimæ*. Magis autem consentaneum erat, ut hoc idem observaretur in *Regionibus* cum quibus *rara* erant *commercia*, quales hæ sunt in quibus jam versamur. Hic enim necesse erat ut ex *ultimis* *Itinerariis*, utcumque *antiquis*, describerentur, dum *nova* alia supplerent *Itineraria* quæ res illarum *nuperrimas* patefacerent. In his facillimum erat, ut de *Regibus*, qui *Itinerariorum* temporibus vixerant, perinde loquerentur *Itinerariorum Excerptores*, ac si adhuc *Excerptorum ætate* viverent: quod scilicet de *Regum* illorum *posteris* nihil compertum haberent *Excerptores*. Nec sane aliter se res habebat in his, de quibus agimus, *Indiæ* *Regibus*, *Ceprobote & Pandione*. Nulla erant *Romanis* cum illis *Regnis continua* *commercia*, nisi sub illis *Principibus* cum quibus erat *firma amicitia*. *Junioribus* ergo *Geographis* illa erant *Itineraria* excerptenda, è quibus primum innotuerant *Romanis Ceprobotes &*

§. 15. Sæpe nominibus *Regum*, qui olim decesserant, *Regiones* solent designare *juniores*.

1. Suet. Aug.

Pandion,

Pandion, dum nova alia prodirent, quæ *posterorum* mutatione proderent.

§. 16. *Indiæ* Navigationis *compendium* sub *Claudio* invenit *Hippalus Alexandrinus*.

Prima hæc tam lucrosæ mercaturæ hujus *origo* coepit illa quidem, ut vidimus, sub *Claudio*. Exculta tamen postea est, ut, cum scriberet *Plinius*, tum demum magna ceperit incrementa. Primum tamen *Indiæ* Regem, qui *legatos* misit ad *Claudium*, *Palæsimundum* fuisse probavimus, non *Ceprobotem*. Sabilita autem cum *Palæsimundo* amicitia, ita demum ad *ulteriora* progressa est, ut *Vespasiano* tandem Imperante Regnum attigerit *Ceprobotis*. Navigationis autem *compendium* primum, ait *Peripli* ¹ Auctor, invenisse *Hippalum*, & ventum etiam annuum *Libonotum*, qui eodem tempore in mari *Indico* spiravit, quo, apud *Ægyptios Alexandrinos*, Mediterranei Maris, qui ab *alio* tamen *Cœli cardine* spirabant, *Etesia*. Inde *ventus* ille nomen accepit *Hippali*, ut legitur apud *Plinium* hodiernum. Legatio illa *prima* primis fuerit fortasse *Claudii* temporibus, quæ desiderantur apud *Tacitum*. Poruitque adeo & illa quoque *maritimi* itineris exploratio ab *Hippalo* Naclero, ipsa quoque in *Claudii* tempora quadrare. Facit ut ita rem fuisse suspicemur, quod *Hippali* mentionem nullam reperiamus inter Auctores, è quibus *Librum* illum *Plinius* excerpserit, sed tantummodo *Claudii*. Satis enim consentaneum est, susceptum auspiciis *suis* cursum *maritimum* integrum, qualem illum ab *Hippalo* acceperat, in *Libros* suos retulisse *Claudium*. Si autem *post Claudium*, *compendium* illud navigationis reperisset *Hippalus*, certe vel *Hippalum* ipsum, vel sequentem aliquem *Principem*, sub quo navigarat *Hippalus*, inter hujus *Libri* Auctores retulisset *Plinius*. Certe *Hippali* Personæ conveniunt examussim hujus *Itinerarii* notæ. Nomen ipsum illum *Alexandrinum* fuisse prodit, nec *Romanum* scilicet, nec *Ægyptium*, sed plane *Græcum*, qualia erant *colonorum Macedonum Alexandrinorum*. Recte ergo *Etesias* illos Maris *Erythræi Libonotos* Mediterraneis *ναγ' ὑπὸν* (sic enim loquitur) *Etesias* opponit, quibus *Nili* incrementum Veteres tribuebant. Nec opus erat cur aliam causam comminisceretur *Salmasius*. *Alexandrinorum* enim, ex ipsis *Itinerariis*, quæ ab ipsa *Alexandria* mansiones arcessunt, omne illud cum *India* constat fuisse commercium, ad *Nili* ostia fitorum. Idem exinde colligitur, quod *tempestates* navigationi idoneas *Itinerarii* Auctor *mensium* nominibus designavit *Ægyptii* quidem, non tamen *Ægyptiorum indigenarum*, sed *colonorum Alexandrinorum*: *fixis* nimirum, non *vagis* (ut volebat *Harduinus*) atque *mobilibus*. Nec enim alii usibus *Naclerorum* futurorum inservire poterant, nec cum *mensibus Romanis Solaribus* com-

¹ *Peripl.* p. 32.

poni

poni (penes quos ipsorum *Alexandrinorum* erat Imperium) ut à *Romanis* mercatoribus *fixæ* illæ navigandi *tempestates* intelligerentur. Componit autem cum *Romanis* mensibus menses illos *Alexandrinus*, non *Peripli* Auctor solus, verumetiam ipse *Plinius*. Sed non pariter incipiebant atque desinebant menses *Romani* atque *Alexandrini*, etiam *fixi*. Inde factum, ut cum *duobus* mensibus *Romanis* contendere potuerit mensis quilibet *Alexandrinus*: alio, quo non quidem incipiebat mensis *Alexandrinus*, sed cum quo tamen *pars* ejus longe *maxima* concurreret; alio autem quo incipiebat. Priori modo supputat Auctor *Peripli*, apud quem *Thoth Septembri*, *Tybi Januario*, *Epiphi Julio* responderet. Quod scilicet *Thoth Augusto* coeptus, paucis tamen admodum diebus exceptis, cum *Septembri* concurreret, & sic in reliquis. Estque sane hic modus comparandi longe *accuratior*, magisque idoneus qui ab ipsis usurparetur *Alexandrinis*, tam *Romanis*, quam *Ægyptiis*. Et magis adeo idoneus qui ab ipso *Hippalo*, & à *Peripli* Auctore, adhiberetur, quem fuisse suspicamur *Alexandrinum*. Posteriori modo *Plinius* menses *Alexandrinus* cum *Romanis* conferendos censuit, non quibus *maxima* sui parte concurrerint, sed quibus *ceperint*, quod fugit tamen *Cl. Harduinum*. Sic enim *Tybi* cum *Romano* contendit *Decembri*, *Mechir* autem cum *Januario*. Quod scilicet *Tybi Alexandrinus Romano Decembri* semper *inierit*, sed *desinente*; *Mechir* autem *inierit Januario*, sed similiter ipso quoque *desinente*. Sic enim ipse (cui accurata mensium *Alexandrinorum initia* non erant explorata) cautissime se processurum credidit, si menses *Alexandrinus* integros mensibus *Romanis*, quibus *inierint*, *integrus* composuisset. Gravissimo, ut ex hoc ipso loco constat, errore. Male enim *Mechiris* diem *sextum* intra *Idus* concludit *Januarias*: quasi nimirum, quia *Januario Romano* coepit *Mechir*, proinde *sextus* dies *Mechir sexto* responderet diei *Januarii*. Ita certe videtur sensitse *Plinius*, cum intra *Idus Januarias sextum Mechiris* fuisse colligit, quod à *sexto Januarii* die *Idus* numerari solerent, pro more *Romano*. Par huic exemplum erat cum *mensēs* eisdem *Romanos* nunc *Signis* tribuerent Veteres quæ mense designato *inirentur*, nunc viceversa illis quæ eodem mense fuissent *expleta*.

Hausit ergo multa noster ex his *Claudio* coevis originibus. Habet tamen & alia illis originibus *recentiora*, quæ illum *Plinio* juniorem fuisse vincant. *Portus*, unde coeperint navigationes *Indiæ*, numerat ¹ *Plinius* tantummodo duos: *Ocelim* & *Cauen*, utrumque in *Arabia*. Alium habet inter eos *medium* Auctor *Peripli* in *Arabia*, qui ipse proprio quodam no-

§. 17. Habet noster alia *Hippalo*, ipsoque *Plinio* recentiora.

¹ *Plin. N. H. VI. 23.*

I

mine

DISSERTATIO QUINTA.

De ætate Epicteti atque Arriani, conscriptique ab Arriano Peripli Maris Euxini &c.

§. 1. Sub exitum Hadriani de Mari Euxino scriptum Arrianus.

Scripseram quidem de hoc Maris Euxini Periplo nonnulla, cum de Periplo Maris ægei rem Erythræi: sed pro modo quem concessit nata in alieno Opere occasio. Jam paulo agam accuratius. Sub Hadriano scriptum fuisse docet ipse titulus. Sed propius initio Hadriani scriptum tum arbitrabar, quod quidem Reges harum partium finitimi à Trajano dati etiamnum essent in vivis. Unicus autem is erat, quem memoravit Arrianus, Rex Apstarum¹ Julianus à Trajano designatus; ² plures autem idem refert, quos fecerit Hadrianus. Ex Trajani Imperio exeunte factos fuisse verisimillimum est, quos ille Reges dedit, cum jam victoriæ illius in Oriente fecissent ut vicini, & tam Parthis quam Romanis finitimi, à Romanis diademata libentius quam à Parthis acciperent. Antea certe causam Trajano Belli in Parthos dedit, quod Armenia à Parthis Regem accepisset. Tum ergo vel inde vincitur, nondum Romanorum tantum in his partibus fuisse terrorem: proinde multos ab Hadriani initio annos elapsos esse necesse est, cum jam plures essent ab eo, quam à Trajano, Reges.

§. 2. Arrianus, cum hæc scriberet, Provinciam habebat Cappadociam.

Erat autem certe Arrianus ipse, cum hæc scriberet, in Imperio, & gladii jure ornatus. Hoc indicant militum sub eo ³ exercitia, & ab eodem soluta ⁴ stipendia: hoc etiam ⁵ navium ab eodem assignatæ stationes: hoc ⁶ munitionum illa, quam proficitur, cura: hoc etiam rei ⁷ annuariæ: hoc quod Sannos tributa recusantes à se ⁸ exterminandos minatur, ni pactis starent, fidemque à se obligatam liberarent: hoc denique quod ⁹ aras à se in Provincia positas fuisse doceat, & quod ¹⁰ statuas in honorem Principis dedicandas ad se mit-

¹ Peripl. p. 12. ² P. 12. 19. ³ P. 3. 11. ⁴ P. 6. 11. ⁵ P. 5. ⁶ P. 6. 9. 10. ⁷ P. 6. ⁸ P. 11. ⁹ P. 2. ¹⁰ P. 2.

tendas

tendas esse moneat. Nec sane oram Ponti Euxini universam à se lustratam obtendit, sed à Trapezunte tantummodo ad Dioscuriada, quæ etiam Sebastopolis fuerit appellata. Aliam omnem oram inde ad Bosporum Cimmerium; rursusque inde ad Byzantium, Bosporumque Thracium, non sua fide narrat, sed aliena. Et ne quidem à Bosporo Thracio ad Trapezuntem oram innuit à se fuisse navigatam. Cur ita, quæso, si Pontum Euxinum universum auspiciis Hadriani lustrandum suscepisset? Cur ita, inquam, si classis potestatem alibi habuisset quam in suæ Provinciæ oram tantummodo maritima? Cur denique à Trapezunte Periplum hujus Maris inciperet, quem alii plerique à Bosporo potius incipiunt Thracio, nisi quia ab illo demum portu usque ad Dioscuriada terræ pariter ac maris potestatem habuisset? Obnoxios sibi in hac omni ora fuisse milites ipse indicat. Abruptum hoc, quod à Trapezunte petebatur, exordium credebat Stuckius: quod scilicet, non occurreret, hos Provinciæ, cui præerat Arrianus, fuisse limites. Facilis autem erat universi Peripli occasio, cum jus rei Nauticæ eousque ipse, pro Provinciæ jure teneret, si reliquas Euxini Maris oras sigillatim, aliorumque fide narratas, adjunxerit. Certe Flavium Arrianum sub Hadriano Cappadociæ præfuisse testatur ¹ Dio, quem alium à nostro non fuisse verisimillimum est: nam Trapezuntem nunc Ponto ² Cappadocio, nunc ³ Cappadociæ ipsi accensuit Ptolemæus, qui proximus nostri temporibus vixit Arriani. Itaque hoc Seculo ad Pontum usque Euxinum pertigit, Pontique regionem complexa est Cappadocia, & Tibareniæ & Colchida usque ad Urbem, quam dixi, Dioscuriada. Pontum sæpe Provinciam suam ipse appellat Arrianus, p. 4, 5. In eo Ptolemæo consentaneus, qui Pontum appellat Cappadocium. Sic autem scribit de Athenis: Εἰς γὰρ τοῦ καὶ ἐν Πόντῳ Εὐξείνῳ καλεῖται ἔτι καὶ Πόντος. De Regione loquitur, quæ Ponti nomine veniebat, non de Mari. Idem paulo postea dicit ventum, qui in Ponto Thraciis appellabatur, in Græcia Scironem esse appellatum. Ait denique lignorum ναυπηγητικῶν ἀφθνίας fuisse καὶ ἐν Πόντῳ: propterDavis quam passus fuerat jacturam. De sua utique rursus intelligendus Provincia. Nam eousque jam pertigisse vidimus provinciam Arriani. Hos autem hujus Provinciæ limites Trajani vicariis debebant, ut existimo, Romani. Colchos certe ab eo subactos referunt Rufus Festus & Eutropius. Seculi ergo saltem, quo hæc gesserit Arrianus, notam in his ipsis Provinciæ hujus finibus tenebimus.

¹ Dio L. LXIX. ² Ptolem. Geogr. L. VI. c. 6. ³ Ptolem. Geogr. L. VIII. Asia Tab. I.

§. 3. Cappadocia anno Hadriani XXo præerat Arrianus.

Tempus autem quo hanc Provinciam his limitibus circumscriptam tenuit Arrianus, ex ejusdem Tacitis, ni fallor, colligemus. Scripsit illa anno Hadriani XX'. ¹ *ἡς τῶιδε, inquit, τῶ παρ. σαι βασιλείαν, ἢ Ἀδριανὸς ἐκστὴν τῶτ' ἱστὸς βασιλείαν.* Verba ejus Imperium Hadriani designare videntur post obitum Trajani. Nam inde artem, de qua ibi loquitur Arrianus, militarem excoluit Hadrianus. Cœpit annus ille Hadriani XXmus anno Æræ nostræ Christianæ 136, Aug. XI°. Desiit autem anno ejusdem Æræ Christ. 137, Aug. XI°. Medio autem tempore se ad scribendum de re militari accinxit Arrianus, cum jus gladii esset à Principe consecutus. Convenit cum nobis Arriani Dioniani hæc etiam nota accuratissime. Confecto Bello Judaico (nempe cum Barcocheba) Bellum Alanorum à Pharasmane motum tradit Dio. Qui idem addit, terrore Flavii Arriani fuisse repressos, qui tum Cappadociæ præerat. Cœpit Bellum illud in Barcochebam anno Hadriani XVII', si Chronico Eusebiano fides. ² *ἡς τῶιδε* anno ejusdem Principis XVIII°, teste meliore, illisque temporibus propinquiore, ³ *Ἀριστὸν Πέλλεο*. Si tum fuerit illud in *ἡς τῶιδε* Bellum; sequenti certe, qui annus erat Hadriani XIXus, *debellatum* fuisse consentaneum est. Ita videmus quam apte motus illi Alanorum, & proinde Præfectura etiam Arriani, ad annum referantur Hadriani XXm. Scripsit Arrianus Alanica; teste ⁴ Photio. Hujus nimirum Belli, ut videtur, occasione. Et fragmentum illius Operis habemus hodieque de acie illa qua Alanos ad Pacem terruit Arrianus. Arrianum enim ipsum illius aciei fuisse ducem ⁵ mox ostendemus. Nec ultra terrorem processisse docuit, ut vidimus, ipse Dio. Porro eundem illum, qui Alanos ad Bellum concitavit, Pharasmanem in vicinia sua Zydritis imperasse, cum de Mari hæc Euxino commentaretur, idem testatur ⁶ Arrianus. Nihil ergo est cur dubitemus quin idem fuerit Arrianus, qui & Cappadociam moderatus fuerit, & Bellum gesserit in Alanos, & qui Tacitica scripserit, & de Mari etiam Euxino. Addit Dio Massagetæ fuisse hos, cum quibus res Arriano fuerit, Alanos. Fieri potest ut hoc quoque fuerit utrumque verum. At in illius Seculi Geographia novum fuisse suspicor, quod aut iidem haberentur cum Massagetis Alani, aut sedes tenuerint huic Arriani Cappadociæ propinquas. Albanos appellat, ut videtur, è Dione Zonaras. Estque sane in his partibus Alanorum nomen, quam Alanorum, longe notius. Antiquitas omnes invicem diversissimos fuisse constat è veteribus, tam Ale-

¹ Tacit. h. n. ² Dio, ubi supra. ³ Ap. Euseb. II. E. IV. 6. ⁴ Phot. Cod. I. VIII. ⁵ §. 6. ⁶ P. 11.

nos, quam Albanos, quam etiam Massagetæ: imo ne sedium aliqua propinquitate conjunctos. Quod ergo tandem coaluerint, inde factum arbitror, quod Massagetarum ultimi in has sedes translati ab Albanis victi in nomen pariter ditionemque victorum transierunt. Constat enim certe jamdiu intercidiisse nomen Massagetarum. Et cum in Albanorum nomen deinde concessissent, facili inde error erat, ut iidem Alanorum nomine intelligerentur: eorum scilicet qui Albanos Asiaticos non satis accurate ab Euxinensibus distinxerunt Alanis. Hæc ramen obiter.

Cæterum initio gestæ à se Provinciæ hæc scripsit Arrianus. Cum nempe primas redderet Provincie à se administratæ (pro recepto officii munere) rationes. Ad illud certe munus spectare videtur *ῥημάτων*, quorum toties meminit, ¹ *Πωρῆς*. Hoc enim exigebat ipsa Imperii Romani Majestas, ut ne alia lingua, quam Romana, conciperentur forme omnes rationum solennes & legitimæ, seu Principi essent, seu Senatui, reddendæ, Archivisque publicis recondendæ: his nempe Hadriani temporibus, cum nondum in Romanam Civitatem recepti essent vel Romani Imperii cives Græci, quod postea factum à Caracalla; nec novi jam Imperii caput esset Urbs Byzantina, ipsa quoque olim stirpe Græca. Literis ergo Romanis, quæ scriniis Principis recondendæ erant, multo liberius de arcanis Hadriani mandatis se egisse ipse indicat Arrianus. Plane, ut decuit in arcanis Imperii. Nec in literis Romanis quicquam à Provincie rationibus alienum fuisse verisimile est. In illis itaque soli Provincie Paraplo locum fuisse consentaneum est, à Trapezunte scilicet usque ad Dioscuriada. Alibi certe nusquam literarum occurrit vel mentio Romanarum. Si quid præterea ad illas literas accesserit, illud fortasse fuerit, ut Provincie suæ Paraplum à Dioscuriade ad Bosporum continuaret Cimmerium. Est enim sane ratio Politica cur eousque iter maritimum describeret, siquam forte novam Expeditionem eò medicaretur Hadrianus, propter mortem, quæ nuper ² contigerat, Cotyos Regis Bosporani: de qua propterea monendum duxit, pro officii ratione, Hadrianum. Suspicio ergo inter Regna Imperii Romani adsignata hoc tempore accensum fuisse Regnum Bosporanum. Erat certe ætate etiam Strabonis. Illius verba sunt: *Καὶ νῦν ὑπὸ τοῖς τῷ Βασσιλεὺς βασιλείῳ, ὃς Περμαῖοι καλεῖσθαι, ἀπαντῶν ἐστίν.* L. VII. p. 312. Inde similia monita de Rege Bosporano sub Trajano legimus, Bithyniam tenente Plinio juniore. L. X. Ep. 13, 14, 15. A Byzantio ad Trapezuntem Paraplum addiderit fortasse quem obierit ipse cum in Provinciam veniret. Id si verum; à Roma venerit, fueritque adeo

§. 4. Initio Præfecturæ ante Bellum cum Alanis, ann. Chr. 137, hunc Periplus scripsit Arrianus.

¹ P. 6. 10. ² P. 18.

DISSERTATIO QUINTA.

De ætate Epicteti atque Arriani, conscriptique ab Arriano Peripli Maris Euxini &c.

§. 1. Sub exitum Hadriani de Mari Euxino scripsit Arrianus.

Scripseram quidem de hoc Maris Euxini Periplo nonnulla, cum de Periplo Maris ægerem Erythræi: sed pro modo quem concessit nata in alieno Opere occasio. Jam paulo agam accuratius. Sub Hadriano scriptum fuisse docet ipse titulus. Sed propius initio Hadriani scriptum tum arbitrabar, quod quidem Reges harum partium finitimi à Trajano dati etiamnum essent in vivis. Unicus autem is erat, quem memoravit Arrianus, Rex Apfilarum ¹ Julianus à Trajano designatus; ² plures autem idem refert, quos fecerit Hadrianus. Et Trajani Imperio exeunte factos fuisse verisimillimum est, quos ille Reges dedit, cum jam victoriæ illius in Oriente fecissent ut vicini, & tam Parthis quam Romanis finitimi, à Romanis diademata libentius quam à Parthis acciperent. Antea certe causam Trajano Belli in Parthos dedit, quod Armenia à Parthis Regem accepisset. Tum ergo vel inde vincitur, nondum Romanorum tantum in his partibus fuisse terrorem: proinde multos ab Hadriani initio annos elapsos esse necesse est, cum jam plures essent ab eo, quam à Trajano, Reges.

§. 2. Arrianus, cum hæc scriberet, Provinciam habebat Cappadociam.

Erat autem certe Arrianus ipse, cum hæc scriberet, in Imperio, & gladii jure ornatus. Hoc indicant militum sub eo ³ exercitia, & ab eodem soluta ⁴ stipendia: hoc etiam ⁵ navium ab eodem assignatarum stationes: hoc ⁶ munitionum illarum, quam proficitur, cura: hoc etiam rei ⁷ annuatim: hoc quod Sannos tributa recusantes à se ⁸ exterminandos minatur, ni pactis starent, fidemque à se obligatam liberarent: hoc denique quod ⁹ aras à se in Provincia positas fuisse doceat, & quod ¹⁰ statuas in honorem Principis dedicandas ad se mit-

¹ Peripl. p. 12. ² P. 12. 19. ³ F. 3. 11. ⁴ P. 6. 11. ⁵ P. 5. ⁶ P. 6. 9. 10. ⁷ P. 6. ⁸ P. 11. ⁹ P. 2. ¹⁰ P. 2.

tendas

tendas esse moneat. Nec sane oram Ponti Euxini universam à se lustratam obtendit, sed à Trapezunte tantummodo ad Dioscuriada, quæ etiam Sebastopolis fuerit appellata. Aliam omnem oram inde ad Bosphorum Cimmarium; rursusque inde ad Byzantium, Bosphorumque Thracium, non sua fide narrat, sed aliena. Et ne quidem à Bosphoro Thracio ad Trapezuntem oram innuit à se fuisse navigatam. Cur ita, quæso, si Pontum Euxinum universum auspiciis Hadriani lustrandum suscepisset? Cur ita, inquam, si classis potestatem alibi habuisset quam in suæ Provincie ora tantummodo maritima? Cur denique à Trapezunte Periplum hujus Maris inciperet, quem alii plerique à Bosphoro potius incipiunt Thracio, nisi quia ab illo demum portu usque ad Dioscuriada terræ pariter ac maris potestatem habuisset? Obnoxios sibi in hac omni ora fuisse milites ipse indicat. Abruptum hoc, quod à Trapezunte petebatur, exordium credebat Stuckius: quod scilicet, non occurrerit, hos Provincie, cui præerat Arrianus, fuisse limites. Facilis autem erat universi Peripli occasio, cum jus rei Nauticæ eousque ipse, pro Provincie jure teneret, si reliquas Euxini Maris oras sigillatim, aliorumque fide narratas, adjunxerit. Certe Flavium Arrianum sub Hadriano Cappadocia præfuisse testatur ¹ Dio, quem alium à nostro non fuisse verisimillimum est: nam Trapezuntem nunc Ponto ² Cappadocia, nunc ³ Cappadocia ipsi accensuit Ptolemæus, qui proximus nostri temporibus vivit Arriani. Itaque hoc Seculo ad Pontum usque Euxinum pertigit, Pontique regionem complexa est Cappadocia, & Tibarænam & Colchida usque ad Urbem, quam dixi, Dioscuriada. Pontum sæpe Provinciam suam ipse appellat Arrianus, p. 4, 5. In eo Ptolemæo consentaneus, qui Pontum appellat Cappadocium. Sic autem scribit de Athenis: Εἰς τὴν αὖ ἐν Πόντῳ Εὐξίῳ καλεῖται ὁ Πόντος. De Regione loquitur, quæ Ponti nomine veniebat, non de Mari. Idem paulo postea dicit ventum, qui in Ponto Thraciæ appellabatur, in Græcia Scironem esse appellatum. Ait denique lignorum ναυπηγικῶν ἀφ᾽ οὗτος fuisse αὖ ἐν Πόντῳ: propter navis quam passus fuerat jacturam. De sua utique rursus intelligendus Provincia. Nam eousque jam pertigisse vidimus provinciam Arriani. Hos autem hujus Provincie limites Trajani viros debent, ut existimo, Romani. Colchos certe ab eo subactos referunt Rufus Festus & Eutropius. Seculi ergo saltem, quo hæc gesserit Arrianus, notam in his ipsis Provincia hujus scribis tenebimus.

¹ Dio L. LXIX. ² Ptolem. Geogr. L. VI. c. 6. ³ Ptolem. Geogr. L. VIII. 4ta Tab. I.

§. 3. Cappadocia anno Hadriani XX° præerat Arrianus.

Tempus autem quo hanc Provinciam his limitibus circumscriptam tenuit Arrianus, ex ejusdem Tactica, ni fallor, colligemus. Scripsit illa anno Hadriani XX°. ¹ ἡς πλώδης, inquit, πλὴν παύσαν βασιλείαν, ἢ Ἀδριανὸς ἐκίχεν τὴν ἑταρ βασιλείαν. Verba ejus Imperium Hadriani designare videntur post obitum Trajani. Nam inde artem, de qua ibi loquitur Arrianus, militarem excoluit Hadrianus. Cœpit annus ille Hadriani XX^{mus} anno Æræ nostræ Christianæ 136, Aug. XI°. Desit autem anno ejusdem Æræ Christi. 137, Aug. XI° Medio autem tempore se ad scribendum de re militari accinxit Arrianus, cum jus gladii esset à Principe consecutus. Convenit cum nobis Arriani Dioniani hæc etiam nota accuratissime. Confecto Bello Judaico (nempe cum Barcocheba) Bellum Alanorum à Pharasmane motum tradit Dio. Qui idem addit, terrore Flavii Arriani fuisse repressos, qui tum Cappadociæ præerat. Cœpit Bellum illud in Barcochebam anno Hadriani XVII°, si Chronico Eusebiano fides. Εὐμύρου anno ejusdem Principis XVIII°, teste meliore, illisque temporibus propinquiore, ³ Ἀριστὼν Πέλλεο. Si tum fuerit illud in ἀκμῇ Bellum; sequenti certe, qui annus erat Hadriani XIX^{us}, de bellatum fuisse consentaneum est. Ita videmus quam apte motus illi Alanorum, & proinde Præfectura etiam Arriani, ad annum referantur Hadriani XX^m. Scripsit Arrianus Alanica; teste ⁴ Photio. Hujus nimirum Belli, ut videtur, occasione. Et fragmentum illius Operis habemus hodieque de acie illa qua Alanos ad Pacem terruit Arrianus. Arrianum enim ipsum illius aciei fuisse ducem ⁵ mox ostendemus. Nec ultra terrorem processisse docuit, ut vidimus, ipse Dio. Porro eundem illum, qui Alanos ad Bellum concitavit, Pharasmanem in vicinia sua Zydritis imperasse, cum de Mari hæc Euxino commentaretur, idem testatur ⁶ Arrianus. Nihil ergo est cur dubitemus quin idem fuerit Arrianus, qui & Cappadociam moderatus fuerit, & Bellum gesserit in Alanos, & qui Tactica scripserit, & de Mari etiam Euxino. Addit Dio Massagetæ fuisse hos, cum quibus res Arriano fuerit, Alanos. Fieri potest ut hoc quoque fuerit utamque verum. At in illius Seculi Geographia novum fuisse suspicor, quod aut iidem haberentur cum Massagetis Alani, aut sedes tenuerint huic Arriani Cappadociæ propinquas. Albanos appellat, ut videtur, è Dione Zonaras. Estque sane in his partibus Albanorum nomen, quam Alanorum, longe notius. Antiquius omnes invicem diversissimos fuisse constat è veteribus, tam Ale-

¹ Tactica. fin. ² Dio, ubi supra. ³ Ap. Euseb. H. E. IV. 6. ⁴ Phot. Col. LVIII. ⁵ §. 6. ⁶ P. 11.

nos, quam Albanos, quam etiam Massagetæ: imo ne sedium aliqua propinquitate conjunctos. Quod ergo tandem coaluerint, inde factum arbitror, quod Massagetarum ultimi in has sedes translati ab Albanis victi in nomen pariter ditionemque victorum transierint. Constat enim certe jamdiu intercidisse nomen Massagetarum. Et cum in Alanorum nomen deinde concessissent, facilis inde error erat, ut iidem Alanorum nomine intelligerentur: eorum scilicet qui Albanos Asiaticos non satis accurate ab Europæis distinxerunt Alanis. Hæc tamen obiter.

Cæterum initio gestæ à se Provinciæ hæc scripsit Arrianus. Cum nempe primas redderet Provinciæ à se administratæ (pro recepto officii munere) rationes. Ad illud certe munus spectare videntur ¹ ῥημάτων, quorum toties meminit, ² Περσικῶν. Hoc enim exigebat ipsa Imperii Romani Majestas, ut ne alia lingua, quam Romana, conciperentur formæ omnes rationum solennes & legitimæ, seu Principi essent, seu Senatui, reddendæ, Archivisque publicis recondendæ: his nempe Hadriani temporibus, cum nondum in Romanam Civitatem recepti essent vel Romani Imperii cives Græci, quod postea factum à Caracalla; nec novi jam Imperii caput esset Urbs Byzantina, ipsa quoque olim stirpe Græca. Literis ergo Romanis, quæ scriniis Principis recondendæ erant, multo liberius de arcanis Hadriani mandatis se egisse ipse indicat Arrianus. Plane, ut decuit in arcanis Imperii. Nec in literis Romanis quicquam à Provinciæ rationibus alienum fuisse verisimile est. In illis itaque soli Provinciæ Paraplo locum fuisse consentaneum est, à Trapezunte scilicet usque ad Dioscuriada. Alibi certe nuspiam literarum occurrit vel mentio Romanarum. Si quid præterea ad illas literas accesserit, illud fortasse fuerit, ut Provinciæ suæ Paraplum à Dioscuriade ad Bosporum continuerit Cimmerium. Est enim sane ratio Politica cur eousque iter maritimum descripserit, siquam forte novam Expeditionem eò medicaretur Hadrianus, propter mortem, quæ nuper ² contigerat, Cotyos Regis Bosporani: de qua propterea monendum duxit, pro officii ratione, Hadrianum. Suspicio ergo inter Regna Imperii Romani assignata hoc tempore accensitum fuisse Regnum Bosporanum. Erat certe ætate etiam Strabonis. Illius verba sunt: Καὶ νῦν ὑπὸ τοῖς ῥ βασιλεῦσιν ὁ βασιλεὺς τῆς Βυζαντίας καὶ τῆς ἡμετέρας ἡμετέρας, ἀπαντὰ ἐστὶν. L. VII. p. 312. Inde similis monita de Rege Bosporano sub Trajano legimus, Bithyniam tenente Plinio juniore. L. X. Ep. 13, 14, 15. A Byzantio ad Trapezuntem Paraplum addiderit fortasse quem obierit ipse cum in Provinciam veniret. Id si verum; à Roma venerit, fueritque adeo

¹ P. 6. 10. ² P. 18.

Hadrianus

Hadrianus ipse in *Italia*, cum mitteret *Arrianum*. Quod sane anno Imperii xx^o verisimillimum est, cum de successore *Albi Vero* ageret *Hadrianus*. Obstabat enim causa illa ne pedem ipse ex *Italia* moveret. Reliquum *Paraplum* à *Bosporo Cimmerio* ad *Thraciam* non video cur addiderit *Arrianus*, nisi ut *Maris illius Euxini universi Periplum* abiolveret. Nuperum autem illius in *Provinciam* appulsum indicat *itinerum* illa tam accurata descriptio, quæ adeo opportuna non fuisset, si jam itineribus illis aliquandiu assuevisset. Sic enim sua etiam in *Provinciam itinera* nuper peracta descripsit *Cicero*. Sunt & alia quæ nuperum *Arriani*, cum hæc scriberet, appulsum fuisse doceant. *Sannas* ait *ndm* fuisse *tributarios*, tunc autem latrocinii intentos solutionem neglexisse; se autem operam daturum, ut vel solutionem præstaret, vel è sedibus ¹ pellerentur. Hæc ad suam ipse *contumeliam*, si se gubernacula tenente, officio defuissent. Meminit etiam ² *Pharasmianis*: sed nulla adhuc de eo suspicio. *Alanorum* autem ne meminit quidem. Inde facile colligimus, nullos adhuc eorum fuisse motus. ³ Avert enim noster ne quid *Hadrianum* celaret, quod *Reipublicæ*, si nesciretur, perniciem afferre posset. Inde tempestiva illa monitio de morte *Cotyos*. Recte ergo, ni fallor, *Arriani* adventum ad annum *Æræ nostræ Christianæ* 136^m exeuntem retulerimus, quo prædictum de re *Militari* commentarium ipse scripserit, cum primum *gladii* jus acciperet, nullo adhuc hostis manifesti metu. Aliter fuisset, *hostium* mentio facienda erat, & disciplina eorum *Militaris*, cum quibus rem gesturus erat. *Medo* enim anno *Roma* discedebant plerumque *Provinciarum Præsides*, ut è *Legibus* ⁴ *Claudii* de eorum discessu satis apparet. Ita necesse erat ut anno *Juliano* exeunte in *Provincias* remotas, quales erant hæc, de quibus agimus, *Asiaticæ*, venirent. Sub *Traiano* ⁵ *Plinius* xv Kal. *Octobris* venit in *Bithyniam*, quæ tamen propius aberat à *Roma* quam nostri *Arriani* *Provincia Cappadocia*. Itaque si anno 137° *Augusti* diem xim superasset *Arrianus* antea quam in *Provinciam* appelleret, sic annus fuisset *Hadriani* non jam xxus, sed xxius. Quare anno *Æræ nostræ* venit oportet 136. Illum enim certe diem elapsum esse cum veniret, ipse innuit. Narrat enim, cum *Provinciam* præternavigaret, ⁶ *procellas* magnas. Et tamen nondum *ægem* *irus* fuisse indicat, qua naves essent in portus subducendæ. Cæterum non longe illam abfuisse ipso facto docuit, quod primo quoque tempore illi in portus subduxerit, ⁷ *πρὶν πεινῆσαι τὴν ἀρχὴν τῶν πλοίων*. Facile inde intelligimus paulo illum ante *Maris claudendi* tempore eo appulisse. Quod sane cum xx^o *Hadriani* anno concurrere non

¹ P. 11. ² P. 11. ³ Dio L. LX. ⁴ Tlin. L. X. Ep. 28. ⁵ P. 4. ⁶ P. 5. potuit

potuit alio *Æræ nostræ Christianæ* anno quam 136°. Proximo ergo anno 137° eruperit seditio *Alanorum*, concitante *Pharasmæ*: ita scilicet, ut *Romæ* hoc nomine sub *Hadriano* acculatus ¹ fuerit ipse *Pharasmæ*: ita ut ab *Hadriano* *Romam* invitatus ipse tamen sibi *consciis* venire ² contemserit: ita ut vicissim munera ab ipso missa contemserit ³ *Hadrianus*: ita denique ut *Regulos alios* qui venerint ita acceperit *Hadrianus* ut ⁴ *Pharasmæ* reculantis *invidiam* excitaret. Non sunt hæc omnia in limites nimis angustos contrahenda. Itaque intervallum aliquod agnoscendum est inter primos *Alanorum* motus mortemque *Hadriani*. Nec tamen magnum illud fuisse è *numis* colligo. Nec enim aliud, quam ad hos *Alanorum* motus, *Cappadociæ* mentionem retulerim, quæ in *Numis* occurrit *Hadriani* atque *Pii*, *Numi Hadriani*, qui *Cappadociæ* meminerint, *Consulatu* illius signantur 1119, qui ab anno *Ær. Christ.* 119, ad finem *Hadriani* pertigit, annumque *Christi* 138. *Numi Pii Consulatu* ejus 110, qui non ultra annum *Æræ nostræ* 139, quo *Consulatum* illum gessit, extendendi sunt. Proximo enim anno *Christi* 140, *Consulatum* suscepit gessitque 1111. Hinc intelligimus ad finem *Hadriani* illud referendum esse *Bellum*, de quo *numi* gratulatorii adhuc *Pii initio* excudebantur.

Certe horum temporum indolem refert examusim hic, in quo versamur, *Periplus*. Cum *Urbibus* memorat celeberrimas quasque *Mythicorum* temporum *Historias*, & *Historiarum*, siqua credebantur extare, etiam monumenta. His enim sane, siquis *Princeps* alius, maxime delectabatur *Hadrianus*. Sed & disciplinae *Militaris* curam proficetur *Arrianus*, quam multis novis *inventis* locupletaverat hic atque excoluerat *Imperator*. Et sane *Tattica* ad illam ipsam normam, quam stabiliverat *Hadrianus*, exegit *Arrianus*, quæ etiam ad ⁵ *Dionis* tempora *inviolata* permansit. ⁶ Idem *Urbium* nova memorat tam monumenta, quam ornamenta, quorum studiosissimum hunc eundem fuisse constat *Hadrianum*. ⁷ Nescio quisquamne *Principum* cum eo fuerit, hac in causa, conferendus. Et *Peregrinationum* nomine idem *Princeps* celeberrimus erat, teste ⁸ *Spartiano*. Talem quoque supponit *Arrianus*. Aut se summa cum voluptate mare *Euxinum* lustrasse ex eodem ⁹ ioco, *ἐξ ἑαυτοῦ* (inquit) *ἐξ ἑαυτοῦ* *ἐξ αὐτοῦ*. Et quo loco de fano *Jovis Urii* ¹⁰ loquitur: *ταῦτα μὲν εἰς αὐτὸν οἱ λέγουσι*. Itaque jam illas quoque *monti Euxini* oras peragraverat *Hadrianus*. Quod tamen sero tandem fa-

§. 5. Horum certe tempus, & huius etiam *Principis* indolem referunt quæ hoc in *Periplo* tradit *Arrianus*.

¹ Dio Excerpt. Theodof. ² Spart. Adrian. c. 13. ³ Spart. Adrian. c. 17. ⁴ Spart. Adrian. c. 13. ⁵ Dio L. LXIX. ⁶ Arrian. Periplus. Mar. Euxin. ⁷ Dio & Spartian. ⁸ Spartian. Adrian. c. 13. ⁹ Periplus. Eux. p. 1. ¹⁰ P. 12.

Etum opinor, cum nulla hujus itineris nota habeatur apud *Spartianum*. Nisi forte hæc ad iter illius per ¹ *Asiam* retulerimus, quo & *servitia castris profutura à Cappadocibus Arriani* nostri *susceperit*. Affectum ergo *Hadriani* Imperium, vel præceptus potius, & ad exitum vergens, supponunt hæc notæ. Cum nempe jam & disciplinam *Militarem* ad exitum perduxisset, & Provincias plurimas *itineribus* lustravisset idem *Hadrianus*.

§. 6. *Arrianus* hic *Peripli* Auctor, & Præfex *Cappadocia*, idem cum Philosopho *Epicteti* Discipulo.

Conveniunt eadem præterea cum temporibus *Arriani*. Erat enim profecto hic *Arrianus* non alius à *Philosopho*, quem *Epictetum* appellant *Veteres*, quod fuerit *Epicteti* discipulus. Is enim *Arrianus*, qui *aciem* instruxit in *Alanos*, & qui proinde *Cappadociam* Provinciam habuit, in illo ipso fragmento quod habemus hodieque scriptum ab eo *Historiæ Alanicæ*, *Xenophon* appellatur. Ο δὲ Ἰσχυρὸς τῆς πύλης (inquit) ἑρπύλης ἑνοφάν. Et postea: Οἱ δὲ ἐπὶ λακτοῖς ἰατρὴς ἀφ' αὐτῶν ἑνοφάντι ἰσχυρῶν &c. Sed quis ille fuerit *Xenophon*, non videntur observasse fragmenti Editores: nedum, ipsum fuisse *Arrianum*. Et tamen nomine *vis ἑνοφάντις*, seu *Xenophontis junioris*, appellatum fuisse omnes sciunt: non item illud, hoc nomine ipsum delectatum fuisse *Arrianum*, nec alio libentius appellari voluisse. Ut proinde quoties in illius Scriptis *Xenophontis* nomen simpliciter occurrit, non alius ab ipso intelligendus sit *Arriano*. Hoc tamen verissimum esse ex aliis ejusdem Scriptis manifestum est. In Libro de *Venatione*, de *Xenophonte Grylli* filio facta mentione, ipse mox de se ita subjungit: ² Ταῦτα λέγω ὁμιλήμις τε ὡς αὐτῷ, καὶ πόλιος τῆς αὐτῆς, καὶ ἀμφὶ ταῦτα δὲ νῦν ἐκπαίδευται κωηγίστικα, & ἑρπηγίστικα, & σφίγικα. Hinc intelligimus ab ipso nomen hoc esse affectatum; & cur affectarit, etiam *rationem*. Quod etiam ipse pariter ac *major* ille *Xenophon*, in vita *δρακονικῇ* & *πρωτογονικῇ* præfecerit, & sub professione *Philosophiæ* peritissimus fuerit *Imperator*. Sic enim de *Xenophonte seniore* ³ *Laërtius*: Καὶ δὲ ἐφίλανε & φιλοκύνησεν & περικύει. Sic & alibi, cum de *Xenophonte antiquo* sermo esset, ⁴ οὐ ζήμηναι, ait, τὸ ἰκανὸν ὁμιλῆμι. Idem *canis* suæ *nomen* designandum censuit, ⁵ ὡς & ἐς ὕστερον δὲ λαλῶσθαι αὐτῆς. ὅτι καὶ ἀφ' ἑνοφάντι τὸ Αἰγυπτίον κύων, Ὁρμὴ ὀνομαζομένη, ἀκρυπῆτη & σφοδρῆτη, & ἰσχυρῆτη. Hic etiam ⁶ *Xenophontem seniore* imitatus est, cui *canis* erat, cujus & *nomen* traditur *Hippocentaurus*. Sed *Stoici* magis placuit nomen *Ὁρμῆς*, qui *Epicteti* tam multa servavit de *ἑρμῆς* & *ἀφορμῆς*, *vocibus* in disciplina *Stoicorum* decantatissimis. Favebat præterea, quod in receptis *canum* nominibus, ipso quo-

¹ *Spartian*. *Adrian*. c. 13. ² *Arrian*. de *Venat* c. 1. ³ *Laërt*. L. II. n. 36. ⁴ De *Ven*. c. 17. ⁵ De *Ven*. c. 5. ⁶ *Pollux*. *Onomast*. L. V. c. 5. n. 2.

que

que teste ¹ *Arriano*, locum habuerit *Ὁρμῆς*. Inde factum ut *Argumenta* pleraque delegerit cum illo quoque *seniore Xenophonte* communia, cujus *nomen* affectabat. Scripsit *Cyri junioris* *Ανδρῶν Xenophon Socraticus*. Et *Alexandri* similiter *Ανδρῶν* scripsit *Xenophon Epicteteus*. Congessit *Socratis* *Memorabilia* *Grylli* filius. Et *Præceptoris Epicteti* similiter *Colloquia* scriptis mandavit *Arrianus*. Scripsit uterque de *Venatione*. Sic tamen ut quæ deerant in *Socratico* suppleverit ² *Arrianus*. Erat præterea *Τακτικῆς* superior ille *Xenophon*, ut modo vidimus à *Laërtio*. Proinde *Τακτικῶ* Personæ, quam susceperat, *junioris Xenophontis* congruam judicavit *Arrianus*. Primum præterea *Philosophorum* fuisse, qui *Historiam* scripserit, *Xenophontem* observavit ³ *Laërtius*. De *Εὐαγγελιστῆς* præcipue, ut videtur, intelligendus. Inde *cognati Argumenti* tot nostri quoque *Arriani* Libri, *Αλανικῶν*, *Βιθυνιακῶν*, *Περσικῶν*, *Ινδικῶν*. Hinc loca, quorum meminerat *antiquior* ille *Xenophon*, observavit in *Periplo* *Arrianus*, captaque omnes illius memorandi occasiones. Sic tamen ut, quoties illum *nominandum* censuit, fere aliquid adjunxerit, quo à se alius fuisse nosceretur. Nempe illum τὸ Γρύλλου, τὸ πύλης, τὸ πρωτογονικοῦ appellat. Non ita, ut videtur, appellaturus, nisi ut à *juniori Xenophonte* alio *Atheniensi* alius fuisse intelligeretur, nempe à seipso. Sic loquitur in *Tacticis*: sic in Libro de *Venatione*: sic in *Periplo*. Est ergo horum omnium *Auctor* idem cum præfecto *Cappadociæ*, & cum *Arriano Epicteteo*. Alius autem ab ⁴ *Arriano* *Maturio* *Plinii* junioris amico *Altinati*. Erat enim tunc temporis extra *Italiam*, *Nicopoli*, in disciplina *Epicteti* *Arrianus* noster *Epicteteus*, cum in ipsa fuerit *Italia* *Arrianus* ille, cum quo *literarium* habuit commercium *junior* ille *Plinius*, ipse quoque tum similiter in *Italia*.

Itaque, cum *Arrianum* hujus Scripti *Auctorem* teneamus; Age, jam *ætatem* illius constituamus paulo magis, quam sit hæcenus factum, accurate. Prima autem illius Scripta omnia erant de *Præceptore Epicteto*. Primæ omnium videntur fuisse *Dissertationes*, quæ eo invito pariter ac *nescio* in vulgus emanaverant, tandem ab ipso emissæ & *L. Gellio* inscriptæ. Ex his deinceps ipse collegit *Enchiridion*. Denique & illa edidit de *Præceptoris vita*, quæ docet illum edidisse ⁵ *Simplicius*. *Dissertationes* collegit in *memoriæ* suæ subsidium. Ipse *εὐαγγελιστῆς* appellat, quæ *Xenophon Socraticus* δὲ *πρωτογονικοῦ* proinde sermone non elaborato, sed *familiari*, quali usus fuerat, cum disliceret, ipse *Epictetus*. Sic enim magis ipsum repræsentarent *Epictetum*, sic magis vim illam nativam retinerent, quam habebant, dum ex

§. 7. Prima *Arriani* Scripta de *Epicteto*, paulo post mortem *Epicteti*.

¹ *Arrian*. de *Ven*. c. 19. ² *Arrian*. de *Ven*. c. 1. ³ *Laërt*. L. II. n. 42. ⁴ *Plin*. L. III. Ep. 2. ⁵ *Simplic*. in *Epict*. *Enchirid*. init.

ore ejus prodirent, quam tantam fuisse dicit, ut ¹ *neceſſe eſſet ſi affici auditorem ut eum ipſe affici volebat*. Supponunt, ni fallor, hæc omnia, non jam amplius fuiſſe in vivis *Epictetum*, cum illius *ὑπομνήματα* in animum revocanda eſſent: alioqui *Epicteti* ipſius teſtimonium advocaſſet, qui tantam rerum ab eo auditarum tamque Religioſam fidem præ ſe fert, ut *verba* quoque ipſa pro virili ſua numerarit. Neque tamen à memoria admodum *longaqua* repeti potuit repræſentatio tam accurata *verborum*. Nonne tamen fugit *Senecam* patrem *verba* etiam ipſa Oratorum à ſe Adoleſcente auditorum in *Senectute* ſcripiſſe. Sed prodigioſa erit tanta illa memoriae felicitas. Suntque præterea alia quæ ſuadeant, nuperiori *Epicteti* memoria hæc mandaviſſe *Arrianum*. Stylum excuſat, quod ſane neceſſarium non fuiſſet, ſi jam alia edidiſſet *ſtyli* ſpecimina, è quibus judicari potuiſſet, quam peritus eſſet *ſtyli* artifex. Ait præterea *Epicteto* nullam, ſibi non admodum magnam, fuiſſe de *ſtylo* ſolicitudo. Quam hæc aliena ſunt à jaſtantia illa, qua ſe poſtea pro *primario* Græciæ *Scriptore* venditavit, ut nullum habuerit Græcorum *Alexander M.* ſibi in *armis* parem! Verba ejus hæc ſunt: ² *οὐκ ἐπαύειν ἱμαυτὸν τὸ πρῶτον ἐν τῇ φωνῇ τῇ ἐκείνῃ, εἴπερ ἔν ἐ Ἀλεξάνδρῳ τὸ πρῶτον ὁπλοῖς*. Produunt priora illa animum ab *Epicteti* nupera inſtitutione *modestum*, & veræ *Philosophiæ* profeſſione dignum: poſtrema nimio gloriæ ſtudio *corruptum* tandem atque *degenerem*. Edidit ergo has *primitias* ſuas *Arrianus*, paulo poſt *mortem* Præceptoris *Epicteti*, cum *primo* *Philosophiæ* ſtudio caleſceret.

Sed vero hanc ipſam *Epocham* incertam fecit *Chronologiæ* his temporibus *obſcuritas*. Si enim ³ *Suidam* audiamus, aut antiquiorem *Suida* ⁴ *Themistium*, ad *Marci* tempora ipſe pervenit *Epictetus*. Quomodo ergo Præfecturam *Cappadociæ* ſub

Hadriano gerere potuit *Arrianus*? *Honores* enim quos geſſit omnes *Philosophiæ* ſtudio debebat; *Scriptiſque*, quæ poſt *Philosophiæ* profeſſionem, imo poſt *Epicteti* mortem, ut vidimus, edidit, pulcherrimis. *Διὰ τὴν τῆς παιδείας δέξιοντα*, inquit ⁵ *Suidas*, teſte *Heliconio*, ⁶ qui ad *Theodoſii* majoris tempora ſeriem temporum deduxit, ipſe proinde ad ea tempora referendus. *Διὰ τῆς παιδείας ἐπισημοῦ*, ait ⁷ *Photius*. Imo de hoc meliorem hiſce teſtem habemus, ipſum ſcilicet *Arrianum*. Sic enim de *Scriptis* ſuis ⁸ ipſe: *Εμὲ πάντες πρὸς τὴν γῆν καὶ ἀρχαί οἱδὲ οἱ λόγους οἱ πρὸς τὴν εὐνοίαν ἐν ἱερῷ*. Patriam ſcilicet *ſcriptis* debuit, quod ipſe *Bithynus*, civitatiſque *Nicomediensis*, in civitates *Nicomedia* longe et

¹ *Præf. Arrian. ad L. Gell.* ² *Arrian. Exped. Alexandr. L. I.* ³ *Suid. Enim.* ⁴ *Themist. Or. XII.* ⁵ *Suid. Ἀπρίκτ.* ⁶ *Suid. Εὐκρίτης.* ⁷ *Phot. Cod. LVIII.* ⁸ *Arrian. Exp. Alex. L. I.*

lebriores propterea fuiſſet adſcriptus, quod erat ſane in viris celebribus, illo Seculo frequentiffimum. *Athenienſem* ſe fuiſſe proſtetur, ut vidimus, in Libro de *Venatione*, ut propterea & nomen *Atticum* etiam aſſumeret *Xenophontis*. Et *Romanum* fuiſſe docent nomen *Romanum* *Flavii Arriani*, & honores *Romani* ab eo geſti, præſertim *Conſulatus*, qui non aliorum erant quam civium *Romanorum*. Hanc ergo civitatem ſi *Scriptis* debuerit, vel inde obiter illum alium fuiſſe colligemus ab *Arriano* *Pliniano*. Sic enim probabile erit, cum ſcriberet junior ille *Plinius*, noſtrum ne quidem nomen habuiſſe *Arriani*. Ita & *γῆν* & *ἀρχαί* ſimiliter *Scriptis* ſuis debuerit, gentem ſcilicet honoresque *Senatorios Romanos*. Habuit quidem & in patria ſua, ut ipſe docet, honores. Nempe *Sacerdotium Cereris* & *Proſerpinae*, ut nos docet ex illius *Bithynicis Photius*, *Cod. xciii.* Sed quos minori loco habuit præ honoribus civitatum adſcitiarum. Illos tamen potuit *Eruditioni* debere. Commendabant enim civibus ſuis *externi* quoque honores, ad munera quibus alioqui *impares* fuiſſent pro origine *domestica*. In *Græcis* civitatibus omnibus conſtat quanto fuerit in pretio nomen *Olympionicis*. Et, cum omnes *Romanis* parerent, ſummo in loco fuiſſe certum eſt honores apud *Romanos* ipſos ſummos, nempe *Senatorios*. Ornavit ergo patriam ſuam *Arrianus* potius quam ab ea ornabatur, ſi poſt *Romanos* honores novos alios à patria accepiſſet. Hoc idem feciſſe cenſetur, cum & ipſe honores patrios capeſſeret, qui *Arrianum* ornavit, ¹ *Hadrianus*. Utcunque tamen, cum honores *Scriptis* debuerit; ſequitur ſane, cum nondum *Scripta* elaborata lucubraverat, nondum illum honores conſequutum. Poſt mortem autem *Epicteti* *Scripta* illius accurata fuiſſe, ni fallor, evicimus. Itaque ejuſdem *Epicteti* morte honores *Arriani* omnes recentiores fuiſſe neceſſe eſt. Proinde ante annum *Hadriani* *xxm*, quo *Cappadociæ* præerat *Arrianus*, jam deceſſerat *Epictetus*. Honorem enim illum *Arriani* ſub *Hadriano* fuiſſe, melioribus, quam ſit *Suidas* aut *Themistius*, teſtimoniis evicimus.

Etiam aliunde *Epictetum* ſub *Hadriano* obiiſſe probamus: & quidem è propinquiſſimis *Epicteto* ² *ſcriptis* teſtimoniis, quam ſint ea quæ proferuntur in contrarium. *Epictetum* *Hadriano* in ſumma familiaritate fuiſſe teſtatur ³ *Spartianus*. Loquiturque ſane de tempore Imperantis *Hadriani*. Tum enim familiarem habuit, quem cum *Epicteto* junxit *Spartianus*, *Heliodorum*, licet *famoſiſſimis* poſtea literis *Heliodorum* laceſſerit *Hadrianus*, eodem referente ⁴ *Spartiano*. Itaque *Hadriani* tempora ſaltem *Epictetus* attigerit. Quouſque autem attigerit, ita, ni fallor, colligemus. Alieno ani-

¹ *Spartian. Adr. c. 19.* ² *Spartian. Adr. c. 16.* ³ *Spartian. Adr. c. 15.*

mo erat *Epictetus* à redeundo *Romam*, postquam inde pulsus fuisset Edicto *Domitiani*. Exinde nusquam illius præterquam *Nicopolis* meminerunt ¹ *Arrianus* atque ² *Gellius*. Itaque in *Gracia Hadrianum* fuisse necesse est, cum in *summa familiaritate Epictetum* haberet. Anno autem Imperii vi^o *Atheniensibus* leges concessisse è *Draconte* & *Solone* petitas refert *Eusebius* in *Chronico*; vii^o etiam dicit cum *Athenis* hyemasse: nempe annis *Æræ* nostræ *Christianæ* 123, & 124. Hoc ergo tempore *Epictetum* familiarem habuerit *Hadrianus*, seu *Philosophorum* causa *Athenas* venerit *Epictetus*, seu *Epicteti* conveniendi causa ipse potius *Nicopolin* accesserit *Hadrianus*. Vix potuit certe superesse multo serius. Erat enim *Epictetus* ipse ³ *senex*, cum redirent *exsules*, ut videtur, *Domitiani*: anno nimirum *Æræ* nostræ 97. Tunc enim *Reditum Exsulum* gratulantur numi. Loquitur autem de ea saltem *Senectute*, qua jam officiis *Reipublicæ* immunes per ⁴ *Leges* liberum erat deinceps, si liberet, ut in *otio* viverent & *cessu*. Ait enim maiorem se natu *exsulem* ætatis obtentu muneribus *Reip.* renunciassse, quibus tamen se à Principe invitatus implicuerit. *Ætas* illa *sexagenaria* erat, citimus *Senectutis* limes, eorum scilicet quos *ἡμυριεῖς* Veteres appellabant. Hanc ergo *ætatem* egerit saltem illo etiam anno *Epictetus*. Natus proinde anno *Æræ* nostræ 37°. Ita annum egerit *ætatis* 87^m, prædicto *Domini* anno 124°; *ætatis* autem 124^m, si vel 1^m attigerit *Marii* annum, qui *Domini* erat 161us. Nec sane longe hunc aberrare calculum exinde colligo: quod cum multa in his ab *Arriano* scriptis *Dissertationibus* suæ *ætatis* in memoriam revocet *Epictetum*, nihil tamen habeat antiquius *Nerone*, sub eo autem ⁵ multa. Admodum sane commode, cum pro his nostris rationibus annum egerit *Epictetus*, cum *Nero* succederet, xviii^m. Ne autem hoc *Epicteto* temere excidisse suspicemur, ⁶ rursus se paulo postea *ῥίγοντι χρόλῳ* appellat.

§. 10. *Mortuus* antea quam nasceretur *Gellius*: qui tamen sub *Hadriano* natus, floruit etiam sub *Pio*, temporibus *Hadriano* proximis.

Sic etiam de *Epicteto* qui proxima *Epicteti* memoria vixit ⁷ *Gellius*: De *Epicteto* &c. recentin est memoria quam ut scribi quasi oblitteratum debuerat. Certe, cum de memoria loquitur *Epicteti*, jam plane *mortuum* supponit: imo aliquando *mortuum*, cum *memoriam* ejus ait nondum fuisse *oblitteratam*. Prope autem fuisse innuit, ut è *viventium* animis oblitteraretur. *Recentem* autem propterea agnoscit, quod etiamnum in *vivis* essent, qui illius mi-

¹ *Arrian.* *Epiæc.* L. I. c. 19, 25 L. II. c. 6. L. IV. c. 1. ² *Gell.* L. XV. c. 11. ³ *Arrian.* *Epiæc.* L. I. c. 10. ⁴ *Senec.* de Brev. vit. *Tlin.* L. IV. Ep. 23. à *Varrum* *Novius* voce *Sexagenarius*. *Censorin.* de die Nat. c. 14. ⁵ *Arr.* *Epiæc.* L. I. c. 1, 2, 15. II. 16. III. 22. IV. 5. ⁶ *Arr.* *Epiæc.* L. I. c. 16. ⁷ *Gell.* L. II. c. 18.

minissent.

minissent. Quod erat sane verissimum. *Favorinum* enim testem advocat ¹ *Gellius* verborum *Epicteti* à se auditorum: atque hæc ipsa, uti alia multa, à *Favorino* didicit audivitque ipse *Gellius*. Cæterum ante *Hadrianum* nulla adhuc occurrit, quod quidem sciam, vel mentio *Favorini*. Sub *Hadriano* adeo inclaruit, ut illum *æmulatus* fuerit ipse ² *Imperator*. Itaque sub *Hadriano* *Favorinum* *Epicteto* innotuisse verisimillimum est. Certe *Gellii* ipsius memoria *antiquiorem* fuisse *Epictetum* hæc *Gellii* verba satis evincunt. *Ætas* enim *Gellii* ea est, ut *Natalem* fortassis habuerit sub *finem* *Hadriani*, vitæ autem partem longe maximam egerit sub *Pio* *Hadriani* successore. Semper apud illum ³ *Divus* *Hadrianus* appellatur, quoties ipse loquitur, aut quoties quis loquitur quem ipse saltem audierit: nec rei gestæ sub *Hadriano* ullius memoriam propria *Persona* refricat. Idem tamen à temporibus *Hadriani* non admodum remotus. Audivit enim in *Rhetoricis* ⁴ *T. Eustacium* à *D.* (inquit) *Hadriano* in mores atque literas spectatum: audivit & *Favorinum*, quem sub *Hadriano* clarum ostendimus. Sic tamen audivit, ut alterius se *Seculi* fuisse innuat, quam fuerit ipse *Favorinus*. *Valerium* *Probum* ⁵ *nostrum* *Probum* quasi *parem* appellat *Favorinus*. Auditor *Favorini*, corævus proinde *Gellio*, de hoc eodem *Probo* ita loquitur: ⁶ *Valerium*, inquit, *Probum* audiui hoc dicere. Ipse *Gellius* *Valerii Probi* ⁷ *discipulos* audivit, & ⁸ *familiarem*. Qui ergo aliorum *Præceptorum* *discipulos*, alios ipsos audivit, qui floruerant ipsi sub *Hadriano*; ejus certe *Adolescentiam* (quæ *ætas* erat audiendorum *Magistro-rum*) non longe ab *Hadriano* abfuisse necesse est. *Musonii* porro dicta ab ⁹ *aliis* narrata audiit *Adolescentulus*: paulo nimirum postea quam annum *ætatis* xiv^m absolvisset, & togam adeo prætextam, virili sumta, posuisset. Idemne hic erat *Musonius*, qui sub *Nerone* floruit & *Domitiano*? Sic autem de eo loquitur ¹⁰ *Herodes Atticus*, quasi ipsum audivisset, quem tamen *Herodem* ipse convenit *Gellius*. Sic item de eo loquitur *S. Justinus* ¹¹ *Martyr*, quasi admodum nupera vixisse memoria, cum *Antonino Pio* ipse *Apologeticum* inscriberet. Ita necesse erit ut *Hadriani* temporibus floruerit ille *Musonius*. A *Tauro* præterea *Philosopho* multa didicit *Gellius*. Idem *Taurus*, cum ¹² *Plutarchum nostrum* appellat, ita de *Plutarcho* loquitur, quasi ipsum audierit. Vix potuit autem *Plutarchus*, qui sub *Nerone* vixit, diu superfuisse post tempora *Hadriani*. Itaque nec diu post *Hadrianum* necesse est vixisse *Gellium*, qui *Tauri* adeo multis colloquiis interfuit. Idem autem

¹ *Gell.* Noct. Att. L. XVII. c. 19. ² *Spartian.* *Adr.* c. 15. ³ *Gell.* III. 16. XI. 15. XIII. 21. XVI. 13. ⁴ *Gell.* XIII. 21. ⁵ *Gell.* III. 1. ⁶ *Ap. Gell.* ib. ⁷ *Gell.* IX. 9. ⁸ *Gell.* XIII. 20. ⁹ *Gell.* V. 1. XVI. 1. ¹⁰ *Gell.* IX. 2. ¹¹ *Justin.* *Mart.* *Apol.* I. p. 45. ¹² *Gell.* I. 26.

Gellius,

Gellius, cum ¹ *Taurum memoria* sua celebratum fuisse tradit, jam non amplius illum in *vivis* fuisse innuit, cum illa commentaretur. Ipsum tamen illum *Taurum Gellius Athenis* audiverat. Itaque inter *reditum ex Athenis* & *Librum vium* elaboratum decesserat, & de decessu ejus nuncium Gellius acceperat. Erat porro *Cornelius Fronto* in arte Oratoria Tutor tam *Marci* quam etiam *Veri*. Hunc etiam audiit Gellius *Adolescentulus*. Ita tamen audiit non quasi Scholæ *Rhetorem*, sed ut *emeritos* jam *Rhetores*, jam potius ² *Oratores*, nec *Scholis* præfectos, nec *mercenarios*, audiebant *Romani Adolescentes*, cum *Oratoriæ* studiis imbuerentur: proinde, ut videtur, postquam *Rhetor* esse desierat, jam *Mari* saltem studiis præfectum. Is enim mos erat, ut postquam *Principum* studia moderanda suscepissent, ³ *Scholæ* deinceps renunciarent. Et sane tum quoque *Principem* alterum instituisse *Frontonem*, innuit ipse ⁴ Gellius, cum in *vestibulo Palatii* eum fuisse tradit, cum illius colloquio ipse interesset. Simile enim colloquium narrat *Favorini* Philosophi ⁵ in *area Palatina*, dum *salutationem Caesaris* opperirent. Tum quoque *Consularem* ⁶ *Frontonem* fuisse dicit, qui honor conferri solebat in *Principum* Tutores *emeritos*. Ætatem illam *Adolescentuli* suam censet Gellius, dum *Romæ Oratoriam* sub *Rhetoribus Magistris* excoleret: nempe consueque dum ⁷ *Athenas* proficisceretur, ad *capiendum*, ⁸ ut inquit ipse, *ingenii cultum*. Coeptum enim *Romæ* studium *Rhetorices Athenis* profecutus est. Eo enim spectant verba *Tauri* Philosophi, cum Gellium *recens in diatribam acceptum Rhetoricum* ⁹ appellaret: *existimans*, inquit, *eloquentiæ unius extundendæ gratia* illum *Athenas* venisse. Eo quod ipse se testetur *Athenis* apud *Magistros* ¹⁰ fuisse, & se, cum ibi esset, accenseret nunc ¹¹ *juvenibus*, nunc ¹² *Adolescentibus*. Hinc facile colligimus, cum *Athenis* esset, jam adhuc *ætatem* illam, qua se *Rhetoribus* in disciplinam tradere, & *Scholas* eorum frequentare solebant *Romani*, nondum superasse Gellium. Colligimus item ¹³ *ætatem* illam communem fuisse *Juventuti* atque *Adolescentiæ*. Eam scilicet partem *Juventutis* censeret, quæ à toga coeperit *Virili*, nec tamen fines excesserit *Adolescentiæ*. Imo *Adolescentiam* illam, qua sub *Rhetoribus* merere incipiebant, ab anno ætatis *xviii* incire jam ¹⁴ alibi probavimus. Hoc ergo anno *major*, & extremo *Adolescentiæ* termino (quo *Curatoribus* liberabantur, Jusque rerum suarum plenum assequiebantur, anno scilicet *xxv*) *minor* fuerit oportet Gellius, cum *Athenas* proficisceretur. *Majorem* certe annis

¹ Gell. VI. 10. ² Annal. Quint. §. 1. ³ Annal. Quint. §. 35. ⁴ Gell. XIX. 13. ⁵ Gell. IV. 1. XX. 1. ⁶ Gell. II. 26. ⁷ Gell. XIX. 8. ⁸ Gell. I. 2. ⁹ Gell. XVII. 10. ¹⁰ Gell. I. 2. ¹¹ Gell. XV. 2. ¹² Gell. I. 2. ¹³ Annal. Quintil. §. 3. ¹⁴ Annal. Quintil. §. 3.

xviii fuisse arguit, quod in *judicem* fuerit *lectus* à ¹ *Præatore*. Hoc enim officium hujus fuisse *ætatis* ² alibi ostendimus. Hoc tempus fuisse ait, quo *primum* judicia exercuerit: dedita nimirum id opera. Erat enim tempus aliud, quo non, ut antea, *lectus* à *Præatore*, sed à *Consule* ³ *datus*, & quidem *extra ordinem*, judicaret. Itaque alterius anni hoc *judicium* fuisse verisimillimum est. Ut proinde *duobus* annis *judicia* exercuerit, ad annum *vite* adeo *xxm*, & quidem *absolutum*. Ita *Athenas* venire non potuit ante annum *vite* *xxim*, quo *barbam primam* ponere solebant, qui *citimus* erat *Adolescentiæ* terminus. *Primam* enim certe *Adolescentiæ* partem *Romæ* exegisse, qua ⁴ *Adolescentulus* pariter ac *Adolescens* appellandus erat, ipse testatur. Annum autem quo fuerit *Athenis*, ita indagamus. Audivit Gellius *Athenis Peregrinum* ⁵ Philosophum. Hic se combussit *Olympiad. ccxxxvi*, quæ anno *Æræ nostræ Christianæ* 165 conveniebat, ut in *Chronico* docet *Eusebius*. Itaque ante hunc saltem annum eum *Athenis* convenerit oportet Gellius. Sed & *Olympiad. ccxxxv* contemni coepisse *Peregrinum* testatur ⁶ *Lucianus*, qui jam tamen summo erat in *honore*, cum illum conveniret Gellius. Itaque ante ann. Chr. 161, qui cum illa concurrebat *Olympiade*, *Athenis* *Peregrinum* vidit Gellius. *Olymp. ccxxxiv* fugatus *Roma* venit in *Græciam*, *tertia* nimirum antea quam se è *vivis* subduxerit, *Peregrinus*. Itaque hoc *quadriennio* audivit illum Gellius, cum ne quidem nomen ⁷ *Protei* adhuc sumsisset. Quis annus ille fuerit, exinde discimus, quod *Delphos* ad ⁸ *Pythia*, cum *Tauro* Philosopho, quem *Athenis* audivit, profectus fuerit Gellius. Jam ⁹ alibi ostendimus in annos *Olympiadum secundos desinentes* convenisse *Pythia*. Ita anno *Dom. 159. Olymp. ccxxxiv* ¹⁰ *Athenis* erat Gellius, ætatis anno saltem *xxii*. Et proinde ante annum Chr. 137 excesserit *Epistetus*. Nec enim hoc *primum* anno *Athenas* venit. *Verno* enim tempore erant *Pythia*, cum tamen ¹¹ *Æstiva* fuerit anni tempestas, qua *Athenas* appulerit. ¹² *Saturnalibus* jam in ipsis versabatur *Athenis*. Proinde non ad ipsum annum, quo *Athenas* venit Gellius, spectare poterant illa *Pythia*, sed saltem ad *sequentem*. Exegit præterea *æstum* anni & ¹³ *Autumnum* (vix, ut opinor, illius, quo venerit) anni in villa *Herodis Attici*, ipsiusque ditionis *Atticæ*. Sed plusquam *unius* ¹⁴ *hyemis* in *Attica* absentis non meminit, qua primas hujus Operis *Annotatiunculas* collegerit, *breviter* & *indigeste* & *incondite*, ad *subsidium memo-*

¹ Gell. XIV. 2. ² Prælect. V. ad Sp. Adrian. §. 12. ³ Gell. XII. 13. ⁴ Gell. XX. 6. XIII. 17. ⁵ Gell. VIII. 3. XII. 11. ⁶ Lucian. Morc. Peregrin. ⁷ Gell. XII. 11. ⁸ Gell. XII. 5. ⁹ Dissert. V. de Cyclis Græc. &c. §. 2. ¹⁰ Gell. II. 21. ¹¹ Gell. XVIII. 2, 13. ¹² Gell. I. 2. XVIII. 10. ¹³ Gell. Præf.

mo erat *Epictetus* à redeundo *Romam*, postquam inde pulsus fuisse Edicto *Domitiani*. Exinde nusquam illius præterquam *Nicopolis* meminerunt ¹ *Arrianus* atque ² *Gellius*. Itaque in *Græcia Hadrianum* fuisse necesse est, cum in *summa familiaritate Epictetum* haberet. Anno autem Imperii vi. *Atheniensibus* *leges concessisse* *Draconte & Solone* petitas refert *Eusebius* in *Chronica*; vii. etiam dicit cum *Athenis hyemasse*: nempe annis *Æræ nostræ Christianæ* 123, & 124. Hoc ergo tempore *Epictetum* familiarem habuerit *Hadrianus*, seu *Philosophorum* causa *Athenas* venerit *Epictetus*, seu *Epicteti* conveniendi causa ipse potius *Nicopolin* accesserit *Hadrianus*. Vix potuit certe superesse multo *senex*. Erat enim *Epictetus* ipse ³ *senex*, cum redirent *exsules*, & videtur, *Domitiani*: anno nimirum *Æræ nostræ* 97. Tunc enim *Reditum Exsulum* gratulantur numi. Loquitur autem de ea *stet* *Senectute*, qua jam officiis *Reipublicæ* immunes per ⁴ *Leges* liberum erat deinceps, si liberet, ut in *otio* viverent & *cessu*. At enim majorem se natu *exsulem* ætatis obtentu muneribus *Reip.* renunciassse, quibus tamen se à Principe invitatus implicuerit. *Ætas* illa *sexagenaria* erat, citimus *Senectutis* limes, eorum scilicet quos *ἀπὸ γῆρας* Veteres appellabant. Hanc ergo *ætatem* egerit saltem illo etiam anno *Epictetus*. Natus proinde anno *Æræ nostræ* 37. Ita annum egerit *ætatis* 87^m, prædicto *Domini* anno 124^m; *ætatis* autem 124^m, si vel 1^m attigerit *Mari* annum, qui *Domini* erat 161us. Nec sane longe hunc aberrare calculum exinde colligo: quod cum multa in his ab *Arriano* scriptis *Dissertationibus* suæ *ætatis* in memoriam revocet *Epictetus*, nihil tamen habeat antiquius *Nerone*, sub eo autem ⁵ multa. Admodum sane commode, cum pro his nostris rationibus annum egerit *Epictetus*, cum *Nero* succederet, xviii^m. Ne autem hoc *Epicteto* temere excidisse suspicemur, ⁶ *rurlus* se paulo postea *γῆρας* *ζωλὸν* appellat.

§. 10. Mortuus antea quam nasceretur *Gellius*: qui tamen sub *Hadriano* natus, floruit etiam sub *Pio*, temporibus *Hadriano* proximis.

Sic etiam de *Epicteto* qui proxima *Epicteti* memoria vixit ⁷ *Gellius*: *De Epicteto &c. recentior est memoria quam ut scribi quasi oblitteratum debuerat*. Certe, cum de *memoria* loquitur *Epicteti*, jam plane *mortuum* supponit: imo aliquandiu *mortuum*, cum *memoriam* ejus ait nondum fuisse *oblitteratam*. Prope autem fuisse innuit, ut è *viventium* animis oblitteraretur. *Recentem* autem propterea agnoscit, quod etiamnum in *vivis* essent, qui illius me-

¹ *Arrian.* *Epictet.* L. I. c. 19, 25 L. II. c. 6. L. IV. c. 1. ² *Gell.* L. XV. c. 11. ³ *Arrian.* *Epictet.* L. I. c. 10. ⁴ *Senec.* de Brev. vit. *Tlin.* L. IV. Ep. 23. è *Varro* *Novus* voce *Sexagenarius*. *Censorin.* de die Nat. c. 14. ⁵ *Arr.* *Epictet.* L. I. c. 1, 2, 3, 4. II. 16 III. 22. IV. 5. ⁶ *Arr.* *Epictet.* L. I. c. 16. ⁷ *Gell.* L. II. c. 18.

minissent

minissent. Quod erat sane verissimum. *Favorinum* enim testem advocat ¹ *Gellius* verborum *Epicteti* à se auditorum: atque hæc ipsa, uti alia multa, à *Favorino* didicit audireque ipse *Gellius*. Ceterum ante *Hadrianum* nulla adhuc occurrat, quod quidem sciam, vel mentio *Favorini*. Sub *Hadriano* adeo inclaruit, ut illum *emulatus* fuerit ipse ² *Imperator*. Itaque sub *Hadriano* *Favorinum Epicteto* innotuisse verissimum est. Certe *Gellii* ipsius memoria antiquiorem fuisse *Epictetum* hæc *Gellii* verba satis evincunt. *Ætas* enim *Gellii* ea est, ut Natalem fortassis habuerit sub *Pio* *Hadriani* successore. Semper apud illum ³ *Divus Hadrianus* appellatur, quoties ipse loquitur, aut quoties quis loquitur quem ipse saltem audierit: nec rei gestæ sub *Hadriano* ullius memoriam propria *Persona* refricat. Idem tamen à temporibus *Hadriani* non admodum remotus. Audivit enim in *Rhetoricis* ⁴ *T. Eustacium* à *D.* (inquit) *Hadriano in mores atque literas spectatum*: audivit & *Favorinum*, quem sub *Hadriano* clarum ostendimus. Sic tamen audivit, ut alterius se *Seculi* fuisse innuat, quam fuerit ipse *Favorinus*. *Valerium* *Probum* ⁵ nostrum *Probum* quasi *parem* appellat *Favorinus*. Auditor *Favorini*, cœvus proinde *Gellio*, de hoc eodem *Probo* ita loquitur: ⁶ *Valerium*, inquit, *Probum* *audivi hoc dicere*. Ipse *Gellius* *Valerii Probi* ⁷ *discipulos* audivit, & ⁸ *familiarem*. Qui ergo aliorum *Præceptorum* *discipulos*, alios ipsos audivit, qui floruerant ipsi sub *Hadriano*; ejus certe *Adolescentiam* (quæ *ætas* erat audiendorum *Magistrorum*) non longe ab *Hadriano* abfuisse necesse est. *Musonii* porro dicta ab ⁹ aliis narrata audiit *Adolescentulus*: paulo nimirum postea quam annum *ætatis* xiv^m absolvisset, & togam adeo *prætextam*, virili sumpta, posuisset. Idemne hic erat *Musonius*, qui sub *Nerone* floruit & *Domitiano*? Sic autem de eo loquitur ¹⁰ *Herodes Atticus*, quasi ipsum audivisset, quem tamen *Herodem* ipse convenit *Gellius*. Sic item de eo loquitur *S. Justinus* ¹¹ *Martyr*, quasi admodum nupera vixisse memoria, cum *Antonino Pio* ipse Apologeticum inscriberet. Ita necesse erit ut *Hadriani* temporibus floruerit ille *Musonius*. A *Tauro* præterea *Philosopho* multa didicit *Gellius*. Idem *Taurus*, cum ¹² *Plutarchum nostrum* appellat, ita de *Plutarcho* loquitur, quasi ipsum audierit. Vix potuit autem *Plutarchus*, qui sub *Nerone* vixit, diu superfuisse post tempora *Hadriani*. Itaque nec diu post *Hadrianum* necesse est vixisse *Gellium*, qui *Tauri* adeo multis colloquiis interfuit. Idem autem

¹ *Gell.* Noct. Att. L. XVII. c. 19. ² *Spartian.* *Adr.* c. 15. ³ *Gell.* III. 16. XI. 15. XIII. 21. XVI. 13. ⁴ *Gell.* XIII. 21. ⁵ *Gell.* III. 1. ⁶ *Ap. Gell.* lib. ⁷ *Gell.* IX. 9. ⁸ *Gell.* XIII. 20. ⁹ *Gell.* V. 1. XVI. 1. ¹⁰ *Gell.* IX. 2. ¹¹ *Justin. Mart.* *Apol.* I. p. 45. ¹² *Gell.* I. 26.

Gellius,

Gellius, cum ¹ *Taurum* memoria sua celebratum fuisse tradit, jam non amplius illum in *vivis* fuisse innuit, cum illa commentaretur. Ipsum tamen illum *Taurum* Gellius *Athenis* audiverat. Itaque inter *reditum* ex *Athenis* & *Librum* vim elaboratum decesserat, & de decessu ejus nuncium Gellius acceperat. Erat porro *Cornelius Fronto* in arte *Oratoria Tutor* tam *Marci* quam etiam *Veri*. Hunc etiam audiit Gellius *Adolescentulus*. Ita tamen audiit non quasi *Scholæ Rhetorem*, sed ut *emeritos* jam *Rhetores*, jam potius ² *Oratores*, nec *Scholis* præfectos, nec *mercenarios*, audiebant *Romani Adolescentes*, cum *Oratoriæ* studiis imbuerentur: proinde, ut videtur, postquam *Rhetor* esse desierat, jam *Mari* saltem studiis præfectum. Is enim mos erat, ut postquam *Principum* studia moderanda suscepissent, ³ *Scholæ* deinceps renuntiarent. Et sane tum quoque *Principem* alterum instituisse *Frontonem*, innuit ipse ⁴ Gellius, cum in *vestibulo Palatii* eum fuisse tradit, cum illius colloquio ipse interesset. Simile enim colloquium narrat *Favorini* Philosophi ⁵ in *area Palatina*, dum *salutationem Cæsaris* opperirent. Tum quoque *Consularem* ⁶ *Frontonem* fuisse dicit, qui honor conferri solebat in *Principum* *Tutores emeritos*. Ætatem illam *Adolescentuli* suam censet Gellius, dum *Romæ Oratoriam* sub *Rhetoribus Magistris* excoleret: nempe consueque dum ⁷ *Athenas* proficisceretur, ad *capiendum*, ⁸ ut inquit ipse, *ingenii cultum*. Cœptum enim *Romæ* studium *Rhetorices Athenis* profecutus est. Eo enim spectant verba *Tauri* Philosophi, cum Gellium *recens in diatribam acceptum Rhetoricum* ⁹ appellaret: *existimans*, inquit, *eloquentiæ unius extundendæ gratia* illum *Athenas* venisse. Eo quod ipse se testetur *Athenis* apud *Magistros* ¹⁰ fuisse, & se, cum ibi esset, accenser nunc ¹¹ *juvenibus*, nunc ¹² *Adolescentibus*. Hinc facile colligimus, cum *Athenis* esset, jam adhuc *ætatem* illam, qua se *Rhetoribus* in disciplinam tradere, & *Scholas* eorum frequentare solebant *Romani*, nondum superasse Gellium. Colligimus item ¹³ *ætatem* illam communem fuisse *Juventuti* atque *Adolescentiæ*. Eam scilicet partem *Juventutis* censer, quæ à *toga* cœperit *Virili*, nec tamen fines exceßerit *Adolescentiæ*. Imo *Adolescentiam* illam, qua sub *Rhetoribus* merere incipiebant, ab anno ætatis *xviii* inire jam ¹⁴ alibi probavimus. Hoc ergo anno *major*, & extremo *Adolescentiæ* termino (quo *Curatoribus* liberabantur, Jusque rerum suarum plenum assequiebantur, anno scilicet *xxv*) *minor* fuerit oportet Gellius, cum *Athenas* proficisceretur. *Majorem* certe annis

¹ Gell. VI. 10. ² Annal. Quint. §. 1. ³ Annal. Quint. §. 35. ⁴ Gell. XIX. 13. ⁵ Gell. IV. 1. XX. 1. ⁶ Gell. II. 26. ⁷ Gell. XIX. 8. ⁸ Gell. I. 2. ⁹ Gell. XVII. 10. ¹⁰ Gell. I. 2. ¹¹ Gell. XV. 2. ¹² Gell. I. 2. ¹³ Annal. Quintil. §. 3. ¹⁴ Annal. Quintil. §. 3.

xviii fuisse arguit, quod in *judicem* fuerit *lectus* à ¹ *Pratore*. Hoc enim officium hujus fuisse *ætatis* ² alibi ostendimus. Hoc tempus fuisse ait, quo *primum* judicia exercuerit: dedita nimirum id opera. Erat enim tempus aliud, quo non, ut antea, *lectus* à *Pratore*, sed à *Consule* ³ *datus*, & quidem *extra ordinem*, judicaret. Itaque alterius anni hoc *judicium* fuisse verisimillimum est. Ut proinde *duobus* annis *judicia* exercuerit, ad annum *vite* adeo *xxm*, & quidem *absolutum*. Ita *Athenas* venire non potuit ante annum *vite* *xxim*, quo *barbam primam* ponere solebant, qui *citimus* erat *Adolescentiæ* terminus. *Primam* enim certe *Adolescentiæ* partem *Romæ* exegisse, qua ⁴ *Adolescentulus* pariter ac *Adolescens* appellandus erat, ipse testatur. Annum autem quo fuerit *Athenis*, ita indagamus. Audivit Gellius *Athenis* *Peregrinum* ⁵ *Philosophum*. Hic se combussit *Olympiad. ccxxxvi*, quæ anno *Æræ* nostræ *Christianæ* 165 conveniebat, ut in *Chronico* docet *Eusebius*. Itaque ante hunc saltem annum eum *Athenis* convenerit oportet Gellius. Sed & *Olympiad. ccxxxv* contemni cœpisse *Peregrinum* testatur ⁶ *Lucianus*, qui jam tamen summo erat in *honore*, cum illum conveniret Gellius. Itaque ante ann. *Chr.* 161, qui cum illa concurrebat *Olympiade*, *Athenis* *Peregrinum* vidit Gellius. *Olymp. ccxxxiv* fugatus *Roma* venit in *Græciam*, *tertia* nimirum antea quam se è *vivis* subduxerit, *Peregrinus*. Itaque hoc *quadriennio* audivit illum Gellius, cum ne quidem nomen ⁷ *Protei* adhuc sumfisset. Quis annus ille fuerit, exinde discimus, quod *Delphos* ad ⁸ *Pythia*, cum *Tauro* Philosopho, quem *Athenis* audivit, profectus fuerit Gellius. Jam ⁹ alibi ostendimus in annos *Olympiadum secundos desinentes* convenisse *Pythia*. Ita anno *Dom.* 159, *Olymp. ccxxxiv* ¹⁰ *Athenis* erat Gellius, ætatis anno saltem *xxii*. Et proinde ante annum *Chr.* 137 exceßerit *Epictetus*. Nec enim hoc *primum* anno *Athenas* venit. *Verno* enim tempore erant *Pythia*, cum tamen ¹¹ *Æstiva* fuerit anni tempestas, qua *Athenas* appulerit. ¹² *Saturnalibus* jam in ipsis versabatur *Athenis*. Proinde non ad ipsum annum, quo *Athenas* venit Gellius, spectare poterant illa *Pythia*, sed saltem ad *sequentem*. Exegit præterea *æstum* anni & ¹³ *Autumnum* (vix, ut opinor, illius, quo venerit) anni in villa *Herodis Attici*, ipsiusque ditionis *Atticæ*. Sed plusquam *unius* ¹⁴ *hyemis* in *Attica* absumptæ non meminit, qua primas hujus Operis *Annotatiunculas* collegerit, *breviter* & *indigeste* & *incondite*, ad *subsidium memo-*

¹ Gell. XIV. 2. ² Prælect. V. ad Sp. Adrian. §. 12. ³ Gell. XII. 13. ⁴ Gell. XX. 6. XIII. 17. ⁵ Gell. VIII. 3. XII. 11. ⁶ Lucian. Mort. Peregrin. ⁷ Gell. XII. 11. ⁸ Gell. XII. 5. ⁹ Dissert. V. de Cyclis Græc. 8cc §. 2. ¹⁰ Gell. II. 21. ¹¹ Gell. XVIII. 2, 13. ¹² Gell. I. 2. XVIII. 10. ¹³ Gell. Præf.

rie. ¹ Rediit deinde *Romam*, anni hujus 159 fortasse *fine*: sed *pedestri* itinere usque ad *Cassiopeiam*. Hujus enim *portus* his temporibus usum fuisse in trajiciendo mari *Adriatico* docet ² *Arianus*: præcipue autem in *hibernis* navigationibus. Non idem erat iter *Athenas* proficiscenti per *Æginam* ad *Piræum*, & per Promontorium proinde *Maleæ*: quod scilicet iter illud *Æstivum* fuisse probaverimus. Et sane redeuntium ³ *procellæ* hoc idem faciunt ut verum fuisse suspicemur. Tum deinde in *Italiam* reversus, ex illis *Annotatiunculis* hos confecit, quos appellat ⁴ *Commentarios*, ediditque per singulos scorsim *Libros*. Jam certe innotuerant *Libri* ⁵ *priores*, cum conderentur posteriores. Imo in 1° quoque *Libro* mentio eorum qui hoc Opus ⁶ *æmulati* fuerint: non certe tum *Editione* notum, sed è receptis illius *Seculi recitationibus* atque *retractationibus*. Certe inter *reditum Librumque vim absolutum*, jam decesserat Philosophus *Taurus*, *natumque* de illius decessu acceperat *Gellius*. ⁷ *Athenis* enim illum viventem docentemque *audivit*. Cum *Librum* *vim* ederet, ait illum ⁸ *memoria sua disciplina Platonica fuisse celebratum*. Verbum *memoria* illum ex *intervallo* mortuum videtur indicare. Non tamen *multorum* erat spatium illud, ni fallor, *annorum*. Cum enim *Librum* ederet *xiii*, ⁹ *Peregrino* Philosopho *postea Protei* *nomen factum* ait, quod nondum ei attributum, cum illum conveniret *Athenis*. Nihil tamen etiam tum de illius *incendio* rescivisse videtur: nihil de novo nomine *Phaniciis*, quod illum paulo antea, quam *flagraret*, *assumisse* testatur ¹⁰ *Lucianus*. Hinc facie colligimus, nondum annum *Christi* 165^m, quo se combussit *Peregrinus*, elapsum esse, cum *Libro xii* manum ultimam *Gellii* imponeret. Forte ne quidem annum 161^m, quo se *sequenti Olympiade* è vivis *migraturum* ¹¹ in celeberrima totius *Græciæ* *Panegyri* prædixerit. Vix enim est cur hæc *Romæ* agentem *Gellius* latuisse suspicemur. Sed *mortem* obtituisse suspicor, quo minus processerit ultra *Librum* *Operis* *xxm*. Conveniunt his nostris *rationibus* *temporum* notæ omnes. Etiam *antea* quam *Athenas* veniret *Gellius*, jam ¹² *his* *Cons.* fuerat *Erucius Clarus*, quem ¹³ *Consulatum* gessit ann. *Chr.* 146. Et *Præfectus Urbis*. *Athenis* *Herodem Atticum* convenit: jam nempe *Consularem*. Post ann. *Chr.* 143, quo *Consul* fuerat *Herodes*. Et ab *Urbis* anno *trecentesimo*, ¹⁴ *ad hunc* (inquit) *diem*, *anni esse non longe minus septingenti videntur*. Sed vero annus *Christi* 147 idem *U. C.* est *Varr.* 900, & proinde à prædicto *Urbis* anno *trecentesimo* sex-

¹ Gell. IX. 4. XVI. 6. XIX. 1. ² Epictet. L. III. c. 7. ³ Gell. XIX. 1. ⁴ Gell. Praef. ⁵ Gell. XIV. 6. ⁶ Gell. I. 25. ⁷ Gell. II. 2. ⁸ Gell. VI. 10. ⁹ Gell. XII. 11. ¹⁰ Lucian. Mort. Peregrin. ¹¹ Lucian. ib. ¹² Gell. VI. 5. XIII. 7. ¹³ Gell. XX. 1.

centesimus. Itaque post illum annum colloquium illud *Phavorini Gellium* audivisse necesse erat, ut vel *captus* intelligi possit ille *centenarius*. Hinc sane constat *mortem Epicteti* sub *Hadriano* statuendam esse, ut *Natali Gellii* aliquanto *antiquior* esse posset, nec tamen haberetur *obliterata*.

Poterit etiam aliquid fortasse colligi de *morte Epicteti* è *Luciani Demonactæ*. Vixit enim certe *Demonax* post ann. *Christi*. 170. Illius enim anni *Consulem Cethegum* ¹ vidit, cum per *Græciam* in *Asiam* proficisceretur, futurus *Patris* in *Provincia legatus*. Sed vidit non jam *Consulem*, sed tantummodo *Consularem*. Itaque post illum, quem dixi, annum. Nec tamen, ut videtur, *diu*. Superavit enim *ætatem Consularem* ipse *Cethegus*. Et *Patrem* tamen habuit *Provinciae* administrandæ *patrem*. Quamdiu postea vixerit *Demonax*, nihil habet, quod quidem observavi, *Lucianus*, unde liceat colligere. Sed vel ita potuit illum *Athenis* audire *Lucianus*. Erat enim è quatuor *Olympiades*, quas exegit in *Græcia Lucianus*, una illa qua arsit *Peregrinus*, anno *Ær. nostræ* 165. Cum moreretur *Demonax*, non multis annis aberat à *centenario*, eodem teste *Luciano*. Sic poterat satis commode *exsulem* videre in *Græcia Epictetum*, ut illum vidisse certum est. Sed nondum constat, qua demum *ætate* sua illum conveniret. *Juvenem* autem fuisse innuit, quod ad uxorem ducendam illum hortatus fuerit *Epictetus*. Hoc enim à *Juvenibus* *Leges Romanæ* exigebant. Et si non rursus supponit *Epictetum* *Responsio Demonactis*, se quidem paritum, si *filiam* haberet quam sibi locaret *Epictetus*. Nondum tamen ex his apparet, quamdiu fuerit in vivis *Epictetus*, & num ad *Marci* usque tempora pertigerit. Aliunde tamen fortassis hoc etiam colligemus. Ait *Lucianus Demonactem* non ab *Agathobulo* ad *studium* *Philosophiæ* fuisse excitatum, *ἐδὲ Διονύσιος αὐτὸν αὐτὸς, ἐδὲ Εὐκλείης ἐκτρέφοντες*. *Agathobulum* illum sub *Pio* floruisse docet ipse *Lucianus*, in vita *Peregrini*. *Quarta* ² enim *Olympiade* ante illam, qua se combussit *Peregrinus*, ex *Ionia* venit in *Græciam* ipse *Lucianus*. Anno proinde *Æræ* nostræ *Christi*. 153. Tunc *comitem* habuit *Navigationis* suæ *Peregrinum*, jam *Cynicum*, rejectumque adeo à *Christianis*: forte *hereditatem* suam à patria *Paro* repetiturum. Ea spe dejectus *Ægyptum* petiit *Peregrinus*, ut sub *Agathobuli* disciplina exerceretur. Erat ergo tum temporis in *Ægypto* *Agathobulus*, quem tamen *Athenis* convenerat *Demonax*. Ex *Ægypto* *Italiam* petiit *Peregrinus*. *Italia* pulsus à *Præfecto Urbis*, propter convitia in *Principem* mitissimum, *Elidem* se ad *Olympia* contulit *Peregrinus*: anno scilicet *Æræ Christianæ* 157.

¹ Lucian. Demonact. ² Gell. de Mort. Peregrin.

Una enim tantummodo inter hanc, eamque, qua se summis tradidit *Peregrinus*, intercessit *Olympias*. Medio ergo aliquo anno inter 153, & 157 in *Ægypto* erat *Agathobulus*. Proinde amen *Athenis*, & sub *Pio*, cum eum *Athenis* conveniret *Demonax*. Certe *Peregrino* senior, cum eum pro *Magistro* habuerit ipse *Peregrinus*. Imo *Demonax*, qui major erat *Peregrino*, seniore arguunt verba illa *Luciani*. Nec enim ab alio quam à seniore exspectandum erat, ut ab eo ad *Philosophiam* adduceretur ipse *Demonax*. De fine ergo *Agathobuli* loqui necesse est in *Peregrini* vita *Lucianum*, qui in *Pii* tempora incidit. *Florentis* autem in *Schola* *Magister* *etatis* necesse est ut fuerit saltem sub *Hadriano*. Atqui hoc ipso *Agathobulo* antiquiorem fuisse tam *Demetrium*, quam *Epictetum*, verba prædicta arguunt *Luciani*. *Demetrius* ille *Cynicus* fuisse videtur, cujus responsionem *Neroni* datam ipse quoque memorat *Epictetus*. Erat ergo *Epicteto* ipsi coævus, ut proinde vix potuerit *Hadriani* tempora superare. Sic ergo etiam omnia optime convenient, si Imperio *Hadriani* non admodum affecto decesserit *Epictetus*.

Redeamus jam ad tempora *Arriani*. Vidimus prima ejus de *Præceptoris* *Epicteti* doctrina scripta post mortem *Epicteti*, nec tamen diu, prodisse. Vel inde vincitur ad *Marci* tempora non vixisse *Epictetum*. Hos enim ipsos *Arriani* Libros advocant coevi *Gellio* *Philosophi*, quem sub *Pio* *Philosophos* *Rhetoresque* audivisse probavimus. Non tamen tum primum prodisse, sed sub *Hadriano*, ostendimus. Erat ergo sub initium *Hadriani* in *Epicteti* *Schola* *Arrianus*. Multis autem sub *Epicteto* didicisse annis, tot illius de *Magistro* Libri, *Διατριβή*, *Ἐκλογαί*, & de *Vita*, d. cent. Quo autem tempore ad *Epicteti* *Scholam* accesserit *Arrianus*, indagandum. His autem Libris *Nicopoleos* tam frequens mentio facit ut suspicemur, nihil *Arrianum* ab *Epicteto* hausisse antea quam *Domitiani* *Edicto* in *exsilium* actus fuerit *Epictetus*. Tum demum enim *exsili* locum *Nicopolim*, teste *Gellio*, delegit *Epictetus*. Non tamen inde colligendum, mox ab *Exsili* initio, ad *Epictetum* sese contulisse *Arrianum*. Imo ne quidem ullam fuisse, quæ tum patuerit, *Epicteti* *Scholam*, est sane verisimilimum. Erat enim *Philosophis* *ipsis* invidiosum, si ad illos sub *Principis indignatione* positos *Discipuli* magno numero confluxissent. Utque metus nullus ipsi fuisset *Epicteto*, ab *Discipulis*, nondum *Philosophis*, quid, quæso, est cur fuisse dubitemus? Nocuisse etiam illis tam prolixus favor in *exsilem* *Principi* inspectum, & in *Disciplinam* quæ habebatur adeo *Principibus* per-

1 *Arrian. Epict. L. I. c. 27.* 2 *Gel. L. II. XVII. 19. XIX. 1.* 3 *Arrian. Epict. L. 19. 25. II. 5. IV. 1.* 4 *Gel. XV. 11.*

nicioſa.

nicioſa. Harum certe *Dissertationum* initio liberior est in *Vespasianum* *Epictetus*, quam ferrent tempora *Domitiani*. Præsertim accedente metu à militibus delatoribus, cujus ipse meminit *Epictetus*. Nec tamen ulla virum, utcumque aliter intrepidum, adegit officii, necessitas ut exempla istiusmodi familiaribus colloquiis immisceret. Nulla certe quæ periculum, siquod immisisset, compensaret. Potius, *Domitiano* cæſo revixisse probabile est studium *Philosophiæ* à *Vespasiano* repressum atque *Domitiano*. Vix tamen ante *Reditum* *Exsulum*, quem III° demum *Nervæ* *Consulatu* impressi gratulantur *numi*, anno proinde *Æræ* *Christianæ* receptæ 97°. Nec sane verba habet, quod meminim, in his quos habemus Libris, *Epictetus*; è quibus liceat colligere, post *exsiliu*, & tamen ante *Reditu* *Epocham*, ulla fuisse illi de *Reipublica*, aut de *Philosophia*, libera colloquia. Hoc demum tempore visitatum se à prædicto *sene* redeunte testatur, qui *etatis* obtentu, *negotiis* renunciaverit, & secessus studium professus fuerit. Hunc tamen queritur, cum *Italiam* attigisset, literis *Principis* delinitum à proposito dissiliisse; tum autem, cum illa differeret *Epictetus*, *annonæ* fuisse præfectum, & negotium aliud ex alio sibi accumulasse. Hic sane manifestum est spatium esse necessarium, post *reditu*, quo *negotia* tam varia accumularit iste *senex*, & deinceps aliud quo de accumulatione resciverit *Epictetus*. Illud ergo constat, non sub *Nervæ* hæc, sed sub *Trajanæ*, discessisse *Epictetum*. Quo autem *Trajanæ* anno ita differentem audierit *Arrianus*, non adeo habemus exploratum. *Trajanæ* autem diserta mentio est in his quoque *Epicteti* *Sermonibus*, quibus interfuit *Arrianus*. Meminit præterea *Belli* *Dacici*: meminitque ita, quasi tum quoque gereretur, dum illa differeret. Sic enim habent illius verba: 4 *ὅτι τὸν Ἰσχυρίαν αὐτὸς Γερμ. Getæ* enim illi *Daci* erant, teste *Dione*. Hac nota temporis antiquiorem aliam præsentis *Arriani*, in his quos habemus Libris, opinor non habemus. Audivit ergo *Arrianus* *Epictetum* à Bello usque *Dacico*. Duplex autem illud erat *Trajanæ* Bellum: aliud cui finem imposuit *Trajanus* anno *Æræ* nostræ 102: aliud, quod anno demum 105 absolverit. Posterius ergo potius intelligendum suspicor. Postea enim *Pacem* à *Cæsare* restauratam gratulatur, & quidem (ut videtur) diutinam. 6 Bis enim illius mentionem legimus, nec uilum legimus deinceps Bellum. Pax autem quæ *Exsiliu* primum sequebatur, & brevis erat, & pro ipsa quoque illa brevitate suspecta. Mox enim nova paravit arma *Decebalus*. Pax vero posterior erat sane, qualis ab *Epicteto* describitur, diuturnior. Pertigit enim ab anno *Christi*. 105, ad 112, quo novum

1 *Arrian. Epict. I. 2.* 2 *Arrian. Epict. IV. 13.* 3 *L. IV. c. 5.* 4 *L. II. c. 22.* 5 *Pet. Cancon.* 6 *L. III. c. 13. 22.*

* Q =

aliud

aliud *Bellum* aggressus est *Trajanus* in *Parthos*. Saltem ergo ab anno 104 in Schola *Epicteti* fuerit *Arrianus*. Ut paulo fortassis antea accesserit, fac cum supponamus hoc anno saltem fuisse *vicenarium*. Multo profecto minor esse vix potuit, cum ad talem Philosophum accederet, qualis erat *Epictetus*, qui non simul fuerit, ut alii plerique, *Sophista*. *Oratoriam* enim, quam non profitebatur *Epictetus*, alibi didicerit oportet *Arrianus*. Et ea, quæ postea maxime inclaruit, tum quoque se imbutum innuit in *Præfatione*. Sic ergo annum superavit L^m, anno *Christi* 137, quo *Cappadociæ* illum præfuisse probavimus. Nec multum, ut opinor, in hoc calculo, aberrabimus. Erat enim *ætas* illa satis comoda muneri, quod suscepit, administrando. Nec limites multo laxiores angustioresve patiuntur res tanto intervallo medio gerendæ. Ita annos exegerit in *Epicteti* disciplina circiter XX. Num continuos, de eo nihil affirmare possumus. Interciderunt enim Libri *Dissertationum postremi*, e quibus tempora *Discipulatus postrema* discenda erant. Interciderunt *Epicteti* *Quædam* ab eodem *Arriano* scriptæ: interciderunt quæ de *Vita* *Præceptoris* idem exaravit *Arrianus*: interciderunt & *Rufi* e dictis *Epicteti* à *Stobæo* memorata *Collectanea*; si tamen is alius fuerit *Arriani* sub *Epicteto* condiscipulus, & non sua potius ex ipso collegerit *Arriano*.

De hoc autem nostro *Arriano* ita habet in S. 13. Anno *Chr.* Chronico *Eusebius*, ad annum *Pii* IX^m: *Arrianus Philosophus Nicomediensis agnoscitur*. Ita fere solet *Eusebius* insigniores vitæ Epochas, quas nescivit, ad certos annos redigere. Ex illis nimirum *Epitomarum* Auctores, qui ne quidem ipsi exploratum habebant, quis ille fuisset insignis *eventus*, qui annum, de quo loquebatur, fecerat insignem. Nunc autem annum forma illa designat quo quis natus fuerat, nunc item quo quid gesserit, quo in hominum memoria inclaruerit. *Natalem* certe *Thaletis* annum hac ipsa forma designavit *Eusebius*, quem certum est ab eo non esse designatum in *Arriano*. Ergo factum aliquod, ni fallor, intellexit *Arriani*, quod hoc demum anno contigerit, aut forte potius illius *Consulatum*. Erat quidem *Consulatus* satis maturus, qui hoc anno *Christi* 147 annum superavit pro nostris rationibus LX^m. Sed *Scripta* fuisse quibus potissimum inclaruerit, ipsum jam profitemem audivimus *Arrianum*. Erant autem *duplicita* illius *Scripta*: alia quibus honores meruerit, quæque adeo honores ipsos præcesserint; alia post gestos jam honores, in otio proinde, ut videtur, & secessu. Hoc enim ipse nos docet in *vita Alexandri*. Memorat ibi suos ἀπὸ τῆς δόξης, quibus inclaruerit, honoresque adeo consecutus fuerit. *Parthica*, ut opinor, quibus

quibus res à *Traiano* in *Parthos* gestas celebraverit, teste ¹ *Photio*. Conveniunt res illæ in *juventutem Arriani*, quæ anno *ætatis* xxxv *juventus* concudi solebat, pro censu *Romanorum*. Vix potuit certe de hoc Opere suscipiendo cogitare ante exitum *Traiani*, nec tamen postea diu differre ut in *juventutem* ejus conveniret. Non patitur hæc ratio, ut *Natalis* ejus fuerit multo, quam nostri ferunt calculi, antiquior. Nec viceversa patitur ratio superius à nobis allata, ut fuerit multo senior. Itaque post editas *Præceptoris* sui *Dissertationes*, coepit antea de rebus *Parthicis* *Commentarios* absolvere: nempe in gratiam adoptati à *Traiano Hadriani*. Tunc etiam *vitam Tillibori* latronis scripserit, cujus meminit ² *Lucianus*. Recenti scilicet patriæ memoria rerum Asiaticarum. Inde fortasse *Provinciam* meruit *Cappadociam* sub finem *Hadriani*. Paulo post *Provinciam* scripserit etiam *Alanica*, de rebus à se in *Provincia* gestis in *Alanos*. Eo enim spectat ipsum illud, quod habemus, *Alanicorum fragmentum*. *Vitam* autem *Alexandri* M. cum scriptis à *juvene* Libris etiam accuratis opponit; cum & imperia & patriam illis in *juventute* *Scriptis* accepta referat. Tum sane se, cum de *Alexandro* commentaretur, senem fuisse innuit, saltem pro primo *Senectutis* limite; tum etiam & *Atheniensem* se & *Romanum* factum esse supponit, priorum nempe merito *Scriptorum*. Ipsa illa de *Epicteto* *Præceptore* *Scripta* satis ipsa per se sufficiebant, ut illum facerent docentibus in ea Urbe *Philosophis*, ipsique *Urbi* commendatissimum. Quanti enim fecerint cives etiam alienos eo nomine illustres, docent *Atheniensem* in *Zenonem Cittieum* ³ collati honores: imo illo ipso quoque *Seculo* in ⁴ *Demonactem*, pariter & ipsum, ut fuerat *Zeno*, *Cyprium*. Accessit autem ad cumulum, cum priorem quoque, quem appellat, *Xenophontem* in *Historiæ* gloria, & *styli* etiam nitore, æmularetur *Arrianus*. *Hadriano* vero tum demum innotuit, cum in summa familiaritate *Magistrum* illius haberet *Epictetum*. Tum scilicet cum in *Græcia Athenisque* ipsis versaretur *Hadrianus*, ut supra vidimus. Inde civitate primum *Romana*, tum & *laticlavio*, donatum esse verisimillimum est, quo *Jus* haberet capeffendorum honorum *Senatoriorum*. Hoc certe jure ornatum sub *Hadriano*, ex *Provincia* illius colligimus *Cappadociæ*. Erat quidem *Provincia* illa, ut ex *Euxini* *Maris Periplo*, & *Dione*, ipsiusque *Arriani* *Alanicis*, constat, armata. Inde colligimus *Hadriani* potius *Legatum* fuisse pro *Præatore*, quam *Senatus Populi* *Romani Proconsulem*, ut putabat *Stuckius*. Potuit quidem tum quoque fuisse *Consularis*. Non tamen erat hæc dignitas tanta necessaria ad *Principis Legatum*. Erat tamen *Prætoria* plerum-

¹ Phot. Cod. LVIII. ² Lucian. Alex. Pseudomant. ³ Lact. Zenon. L. VII. n. 10, 11, 12. ⁴ Lucian. Dem.

que necessaria. Rarè enim erant *Præfecturæ Ægyptiacæ*. Plurè autem *necessaria* ad *Jus Gladii*, quod locum habuit hoc, in quo versamur, *Arriani* exemplo. Cæterum si hoc *primum* fuerit *Arriani Imperium*, nondum *Consulem* fuisse verisimillimum erit. Absuit enim *Augustum Mæcenat*, ut *Legatos* suos, si bene *Provincias* administrarent, ad *Consulatus* promoverent. Itaque, re bene in *Provincia* gesta, inde ad novum *Consulatus* honorem *Arriani* viam patectam fuisse verisimile est. Jam enim observant eruditum cum Imperii administrandi *Regulis* consentire illam *Mæcenati* *Orationem*. Ita non diu dilatus fuit *Arriani* ille *Consulatus*.

§. 12. *Arriani* honores Romanorum *Arriani* congrui, quam curam qui *primo* ostendunt *Romani*.

Obiter tamen Observandum in his Civibus, quibus erat *Arriani*, *adscriptis*, non undequaque similem procedere, ac in reliquis à *primo* ortu civibus, *Argumentationem*. Suadet prædicto in loco *Mæcenat*, ut à *Provincialibus* viri primarii in *Senatum* adlegerentur. Nec aliunde proculdubio ortum habuerunt *Romani* hujus *Arriani* honores. Jam enim olim, diu ante *Hadrianum*, recepta illa

apud *Romanos* fuerat consuetudo: etiam in libera Republica. Paucis à *Regifugio* annis, nempe *Ætæ Varroniane* anno 250, receptus est in civitatem à *Sabinis Appius Claudius Regillensis*. Et quidem ita, ut non receptis inter cives gradibus, sed *max* fuerit inter ¹ *Patres* lectus & *Patricios*, & novam etiam *Tribum* condiderit à se *Claudiam* appellatam. Sic etiam Bello *Punico* 1° receptus ² *Pænus Mutines*, dux *Annibale* ipso non multo inferior. *Civis* & ipse *Romanus factus*, rogatione ab *Tribuno Plebis* ex *Auctoritate Patrum ad Plebem lata*. Sic & ³ *Magius Campanus*, ipse *Civitate* donatus, filii autem duo mox per saltum *creati Prætores*. Erant præterea civium *adscriptorum* exempla decantatissima, in *Cornelia Balbo* & *Ventidio Basso*, qui ad summum *Romanorum* honorem *advenerunt*, etiam *Triumphalium*. Etiam in Ordine *Equestri* eadem. Quæ consuetudo, ut à *Provincialibus* legerentur. *Gaditanorum Equites* hoc in cæva sibi *Censura* confisos observavit à *Strabo*; nec in ulla aliqua Civitate, etiam *Italica*, tantum fuisse *Ordinis* illius numerum, præterquam *Pataci*. Potuit ergo, cum *Civitate* donaretur, inter *Prætorios* legi *Arriani*, pro exemplo duorum *Magii* filiorum. Ita scilicet ut honores nullos obierit ante *Præturam* capeßendos, nec media expectaret intervalla inter *Quæsturam*, qui primus erat in *Senata* gradus, atque *Præturam*. Id si verum, mox *sellæ Curulis* Jus habuerit; nec *suffragandi* tantummodo, verumetiam *sententiæ dicende*; & *Provincia*, cum visum esset Principi, administranda,

¹ *Dionys. Halicarn.* L. V. l. 12. L. VI. c. 16. ² *Ibid.* L. XXVII. c. 5. ³ *Ibid.* L. II. c. 16. ⁴ *Strab.* L. III. p. 159.

cum jure *Gladii*. Primi ergo *Arriani* honores non sunt ad *Leges Romanorum Civilium Annales* exigendi. In reliquis deinceps locum habere poterant eadem *Leges*. Hæc tamen obiter.

Redeo jam tandem ad nostrum *Arrianum*. Illud ergo certum est, cum de Expeditione ageret *Alexandri Magni*, actos jam nonnullos fuisse quos *litteris* meruerit honores, cum illorum hoc ipso Opere meminerit. Id quoque probavimus, honores ejus *Romanos* inter illos censerì, quos hoc ipso *παῖδός* nomine meruerit, & prolixam *Romanorum* Principum in illum benevolentiam. Sed vero in *Maris Euxini Periplot* de gratia in se *Hadriani* sibi gratulatur. Sic enim de suis in primo adventu *Sacrificiis*: ὅτε ὁ πᾶσι τὰς πόλεις ἐπέμψεν, οὐ λυσιτερίαν τε, τὴν τε ἑσπέρην τὴν ἡμέτερον σὺν ἀγρίοις, καὶ σπονδὰς ἐπαιδίδας, ὅτι ἐπὶ ἡ ὁπὶς ὅτε πάντες ἐδύνατο τὰς πόλεις, καὶ ἐστὶν ἡμεῶν ἐλευθερίαν ἀπὸ τοῦ ἐπαιδίδας. Cœpit à vivo *Epiicteto* in discipulum *Epiicteti Arrianum* *Hadriani* favor, quem non multis ab initio *Hadriani* annis vixisse probavimus. Quid ergo miremur, si xx. *Hadriani* anno primum honorem consecutus fuerit *Arrianus*? Primum præterea bene actum *Consulatus* Ipem fecisse jam probavimus. Is ergo *Consulatus*, si *secundus* fuerit honor, elapsus fuerit oportet antea quam se accingeret ad scribendum de *Alexandro* M. Atqui certe parum verisimile est debitum ex illa *Provincia Consulatum* ad annum xm esse dilatum. Magis ergo libenter notam *Eusebii* prædictam ad *secessum Arriani* retulerim, quo, gestis jam honoribus, se totum otio *literariis*que deinceps duntaxat laboribus adixerit. Nono enim illo *Pii* anno, annum egerit *Arrianus* præter propter *LXIII*. *Ætas* erat, qua plerunque se *Romani* studiis deciti ad otium receperint. Itaque hoc demum tempore Opus hoc *primarium* scripserit *Arrianus*, quo recte is *ἀγνοῖ* dici potuerit, qui studiis præsertim, *Libris*que elegantissimis, inclaruerit. Tum deinde *Iudica*. Hæc enim pro prioris Operis *Appendice* ipse habet *Arrianus*. Proximo, ni fallor, loco de rebus scripsit post *Alexandrum* gestis prolixum Opus à ¹ *Photio* recensitum. Inde de *Timoleonte* scripsit & *Dione*. Denique de rebus patriæ *Bithynicis*. Quartum enim hoc fuisse Opus ab *Historia Alexandri*, & hoc ipso quem descripsimus ordine quartum, ex *Arriani* quæ videt *Bithynicis*, docet ipse ² *Photius*. Tot autem *Libros* uno quasi & perpetuo filo elucubratos, post gestos in Republica *Magistratus*, vel inde intelligimus commodissime ad *secessum* referendos esse, quo se recipere solebant *Romani* ætate jam *declivi* & ad res gerendas inepta. Illos autem, si hoc demum anno *Pii* 19° cœperit, sub eodem *Pio* ad exitum perductos existimarim. Con-

§. 15. Scripsit *Arrianus* de *Alexandro* M. aliaque *Historia* post *Secessum*.

¹ *Phot. Cod.* XCII. ² *Ibid.* Cod. XCIII.

veniunt certe tempora. Quo loco agit de morte *Calani*, mirum est, nihil hic habere *Arrianum* de morte *Peregrini*, qui similis plane ac *Calanus* morte incendii absumtus fuerit, si quidem nupri illius memoria scripsisset. Remotius erat *Gymnosophistæ* exemplum, qui sub ¹ *Augusto* ita se è vivis subduxerit, quam ut recessse esset illius mentionem fecisse *Arrianum*. Nec plane similis erat ² *Euphratis* exemplum, qui sub initium *Hadriani*, impetrata Principis venia, decesserit.

§. 16. *Marci* tempora fortassis attigit *Arrianus*.

Vera *Arriani* tempora proxime, ni fallor, attigunt quæ jam tradidimus. Idque ipsum gratulandum est, in his præsertim temporibus, in quibus nullos prorsus habemus probatæ fidei *Annales*. In fiet ut anno *Æræ Christ.* 161°, quo cœpit *Marcus*, ab anno ætatis LXXX° non longe absuerit *Arrianus*. Eo tamen pertigisse voluit antiquitatis mediæ infimæque Scriptores. Sed quam incerta sit eorum fides in his temporibus, jam luculento, ni fallor, exemplo ostendimus in *Epicteto Arriani* Præceptore, quem illi similiter ad eadem *Marci* tempora vixisse volebant. Imo aliquot sub *Marcio* vixisse annis necesse esset, si quidem is ipse fuisset, qui *Periplum* scripserit *Maris Erythræi*. Fieri autem potest ut id fuerit, saltem de *Arriano*, verum. Sed rem gestam nullam, *Ephumæ*, proferunt quo id verum fuisse vincatur. Nec viceversa suppetunt in contrarium Argumenta, quibus falsum fuisse probatur. Sic meminit *Arriani Gellius*, ut nihil innuat fueritne etiamnum in vivis. Nuppiam illum visis à se accenset seu *Rhetoribus*, seu etiam *Oratoribus*: nuppiam vel illius meminit, fueritne suus, an *majorum*, memoria. Si quidem fuerit in *Secessu*, cui nostræ favent rationes, hæc satis commoda causa esse potuit, quæ obsisterit quo minus *Gellio* innotuerit. Maxime si in patriam secesserit, ut *Secessus* tempestatem non *Romæ*, sed *Athenis*, exegit *Hermodes Atticus*. Utcunque tamen, fac *Marci* tempora attigerit *Arrianus*; non certe superasse verisimillimum est. Potuit autem aliquatenus esse verum, *Marci* tempora attigisse *Arrianum*, qui anno saltem *Christi* 147 superstes fuerit, & scribendis deinde *Historiis* incubuerit. Ipso enim illo anno, in *Pii* decennialibus *Tribunitiam Potestatem* accepit *Marcus*, ipsiusque Imperii particeps factus est. Ut ab eo usque anno *Edicta Publica utriusque* nomine conciperentur. Idque ipsum satis erat fallendis mediæ hujus Antiquitatis Auctoribus. Id tamen itane se habuerit, statuere non possumus, nisi verba ipsa vetustiorum haberemus, quibus freti juniores *Arriani* vitam ad *Marci* Imperium prorogarint.

¹ *Strab.* L. XV. p. 686, 719, 720. ² *Dio & Euseb.* Chron. num. MMC. xxxvii

Videndum

Videndum porro quid sibi velint verba *Chronici Paschalis* ad *Coss.* anni *Æræ Christ.* 148. *Pii* autem Imperatoris xim. *Ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ἀφρικανῶν πλειστά.* Vidit jam præstantissimus *Cangius* de *Africano* Chronographo ne quidem intelligi potuisse. Habuit quidem *Trajanus* in vi^o suo Consulatu collegam *Africanum*, cujus obitus ad hunc annum potuit non absurde referri. Causam tamen nullam reperio cur illius *Africani* obitus potius quam aliorum cœvorum *Consularium* fuerit commemorandus, cujus res gestas in illius *Seculi* Historia nullas plane legimus. Biennio duntaxat discrepat situs à mentione prædicta *Arriani* in *Chronico Eusebiano*, quod ad annum *Pii* ixm *Arrianum* retulerit *Eusebius*, ad xim autem *Africanum* retulerit Auctor *Chronici Paschalis*. Facilis est in istiusmodi *Chronicis* error biennii. Et tamen unici duntaxat anni error erit, si ad *Consulum* situm potius quam ad annum *Imperatoris* attendamus. Annum enim medium designant *Consules*, *Æræ* nimirum *Christianæ* 148^m. Suspicio ergo ex iisdem fontibus hausisse sua utriusque *Chronici* Auctorem; nec alium proinde à nostro esse *Arriano* quem *Paschalis* *Chronici* Auctor appellavit *Africanum*. Sic nos docebit *Paschalis* Auctor quo nomine hunc annum insignem fecerit *Arrianus*, & quodnam illud fuerit *ἡγεμονία* quo *ἡγεμονία*. Hoc enim *Græcum* verbum est, cujus vice agnoscitur reponere solet *Hieronymus*. Sed vocis *πλειστά* duplex potest esse sensus. Alius ut hoc anno mortuus fuerit *Arrianus*. Sic medio spatio inter annum *Hadriani* xxm, & hunc annum *Pii* xim, ea scripserit omnia, quæ post *primos* ejus honores scripta esse probavimus. Et falsa adeo erunt illa juniorum testimonia, quæ ætatem *Arriani* ad *Marci* usque tempora producant. Fieri autem potest, ut nihil aliud illa voce Auctor intellexerit, quam ut ad illos usque *Coss.* aut ad illum *Pii* annum *Historiam* aliquam à se scriptam produxerit, seu *Parthica* illa fuerit, seu fortasse potius *Alanica*: admodum certe commode, cum ille ipse *annus* tot aliis fuerit nominibus, ut modo vidimus, insignis; hoc vero præcipue, quod *Secularis* fuerit, *Urbis* nimirum, pro Epocha *Varroniana* (quam *popularem* fecerat *Seculo* elapso *Claudius*) *nongentesimus*. Erat enim hoc apud *Historicos* jam olim receptissimum, ut *annis* istiusmodi *illustribus* *Historias* terminarent: apud *Romanos* vero sub *Augustis*, ut *Quinquennialibus* *Augustorum*, quorum *ætate* scripserant, concluderent, aut *Decennialibus*. Hoc ergo potius forte eligendum, dum certiora suppetent, quibus *juniorum* etiam *Traditionem* refellere possimus, de vita *Arriani* ad *Marci* tempora proferenda.

§. 17. In *Chronico Paschali* pro *Africano* forte reponendus *Arrianus*.

DISSERTATIO SEXTA.

De *Arriani Nearchi*.

§. 1. Scripsit, ut videtur, *Nearchi* Periplum *Arrianus*, paulo post Expeditionem *Alexandri* M. antea quam innotesceret Geographia *Ptolemæi*.

Nearchi hunc, quem habemus, *Periplum*, non à *Nearcho* ipso, sed ab *Arriano* scriptum esse constat. Est enim *latini* ex *Arriani* Indicis deprompta. Tempus ergo quo in lucem emanarit, non è *Nearchi*, sed ex *Arriani* potius, ætate colligendum est. Ipse autem *Indica* Libris de *Alexandri* M. Expeditione omnium insignissimis subiecta fuisse ipse proficitur *Arrianus*. Nihil ergo est cur dubitemus, quin

post illos de *Alexandro* Libros, alio nullo Opere interposito, hunc quoque *Periplum* concinnarit. Proinde paulo post secessum, quem anno *Æræ* nostræ *Christianæ* 147^a supra asseruimus. Certe sub *Pio*. Nihil enim illi exploratum est de commercio illo lucrosissimo inter *Alexandrinorum* ipsosque *Indos*, quod oram illam omnem patefecerit, cuius veluti jam stabiliti meminit *Ptolemæus*, qui scripsit etiam ipse sub *Pio*.¹ Itinera enim recenset in hoc Opere *Arrianus*, ex *Ægypto* ad *Susas*, non tamen duobus plura: aliud exercitus *Cambysis*; aliud missorum à *Ptolemæo* *Lagide* ad *Seleucum* *Nicanorem*. *Navigations* per has oras maritimas, quales erant, cum scriberet *Ptolemæus*, statas, nullas plane cognovit. Hoc nos docent illius diserta in hanc sententiam illa verba: οἱ περὶ παρὲν πλοῦσι τῶν ἐδαμῶν ἀνθρώπων τὰ καύματα & ἱερῆς, ἐν μὲν τῇ πελάγει καὶ ἐν τῇ ἑσπέρῃ. Quæ de instaurato hoc commercio scripsit² *Plinius*, ignorare cum venia potuit *Arrianus*. Seculo quippe alio scripsit *Plinius*, & lingua etiam alia quam qua usus est *Arrianus*, ipse stirpe *Græcus* & in *Romanam* Civitatem duntaxat asscititius. Sed quæ idiomaticè *Arriani* nativo *Græco* scripsit³ *Ptolemæus* vir Seculi sui celeberrimus; quæ ipsa *Arriani* scripserat, & quidem admodum recenti, memoria: ea *Arrianum* latere vir poterant, si tum prodisset in lucem *Geographia Ptolemæi* cum hæc ipse commentaretur. Vel inde suspicamur recte Nos hunc *Nearchi* *Periplum* ab *Arriano* editum *Pii* temporibus assignasse, cum nondum prodisset, aut certe nondum longe innotuisset, Geo-

graphia *Ptolemæi*. Sed vero cum, qui *Maris Erythræi* *Periplum* concinnarit, de illo *Alexandrinorum* *Indorumque* commercio rescivisse constat, quod noster tamen, cum de *Nearchi* *Periplo* ageret, nescivit *Arrianus*. Idcone *Periplum* *Maris Euxini* *Arriano* abjudicabimus? Nihil plane necesse est, ut ita faciamus. Hoc unum sequitur, serius illum *Maris Erythræi* *Periplum*, quam *Nearchi*, confecisse. Idque sane necesse erat, si quidem *Marco* demum Imperante prodierit *Periplus* *Maris Erythræi*. Medio autem tempore inter *Pii* decennalia successionemque *Marci* potuit hoc didicisse *Arrianus* ipse, quod antea nesciverit. Seu hoc ab ipso didicerit *Ptolemæo*, seu à mercatoribus *Alexandrinis*, à quibus edoctus fuerit ipse *Ptolemæus*. Hinc ergo potius idem horum *Periplorum* ordo fuisse vincitur temporis quem nostræ modo radicæ ferunt rationes.

Suis autem, non *Nearchi* verbis *Nearchi* sententiam exponit *Arrianus*: & *Dialecto* etiam alia quam qua usus fuerat in *Historia Alexandri*. Historiam enim *Dialecto* concepit *Attica*, *Periplum* autem *Nearchi* non *Attica* sed *Ionica*. Forte ut *Veteres* in omni *Dialecto* æmuleretur *styli* ostentator jactantissimus. Nec tamen, vel sententiam *Nearchi* integram repræsentavit, & qualem ipse scripserat *Nearchus*. *Nearchi* *Breviarium* dedit¹ *Plinius*, in quo tamen nomina occurrunt, quæ frustra quæsierimus apud *Arrianum*. Nullam habet *Arrianus* vel *Xyleuopolim* ab *Alexandro* conditam, unde ipsum erat *Navigationis* exordium: & ne quidem *Arbis* oppidum à *Nearcho* conditum, nisi forte² portum munitionemque tumultuariam, ne castra diriperentur, in finibus *Arabiorum*, hoc nomine intellexerit *Arrianus*. Sed nec ullus apud *Arrianum* fluvius *Nabrus*, nec portus *Argenus*, nec flumen *Hytanis*. Et alia in tam brevi compendio adeo multa occurrunt, quæ locum plane nullum habent in *Arriano*, ut facile intelligamus, plurima fuisse, quæ omisit *Arrianus*, si ipsum haberemus *Nearchum*. Sunt item è contra in *Arriano* nonnulla quæ aliunde *Arrianus* quam è *Nearcho* acceperit. *Onesicriti* (inquit *Plinius*) & *Nearchi* *navigatio* nec nomina habet *mansionum*, nec *spatia*. Et tamen *spatia* sæpe, pro *Nearchi* sententia, memorant *Nearchi* excerptores. Hæc ergo ita interpretatur *Magnus*³ *Usserius*, quasi ut à *Juba* aut *Onesicrito* *Navigatio* *Nearchi* prodita est, nulla habuerit *spatia*, habuerit autem *Textus* ipse *Nearchi* genuinus. Sed cur, quæso, illud observaret *Plinius*, nisi *Textus* illos *Nearchi* atque *Onesicriti*

§. 2. Nec nomina locorum omnia complexus est *Arrianus*, quæ apud ipsum repererat *Nearchum*. Et tamen viceversa locorum spatia, quæ nulla fuerant in ipso *Nearcho*, ipse addidit.

¹ *Nearchi* *Peripl.* p. 35. ² *Plin.* N. H. VI. 22. ³ *Ptolem.* I. 17. 19.

¹ *Plin.* N. H. VI. 23. ² *Peripl.* *Nearchi* p. 7. ³ *Annal.* *Period.* Jul. 4388.

scriti sincerissimos credidisset, in quibus *spatia* nulla reperiebantur? Hoc autem si verum fuerit; ita necesse erat ut *spatia* illa in receptis *Nearchi* Periplis à *juniorum* interpolationibus omnia emanarint. Estque id sane verisimillimum. Erant enim sane, præter ea quæ retulerat ex *Nearcho* atque *Onesicrito* *Juba*, & aliæ quoque *separatæ* utriusque Auctoris Editiones, etiam ætate *Plinii*. Hoc inde colligo, quod in Auctorum *Catalogis*, è quibus Libros Operis sui *singulos* collegit *Plinius*, occurrit, præter *Jubam*, seorsum mentio tam *Nearchi*, quam etiam *Onesicriti*. Quod sane non fuisset necesse, si, quæ de utroque habet *Plinius*, ea omnia ex solo haulisset *Juba*. His autem separatis *Nearchi* atque *Onesicriti* Editionibus *spatia* fuisse, certissimum est ex advocatis Operis utriusque *testimoniis*. Nec tamen illa in *Archetypis* locum habuisse, est sane merito quod suspicemur. *Spatia* utriusque *milliaribus* censet *Plinius*: *Carmania* (¹ inquit) *oræ* *pater* *duodecies centena* *L. millia passuum* *Nearchus scripsit*. Iterum, de utroque: ² *Onesicritus & Nearchus ab Indo amne in sinum Persicum, atque illinc Babylonem Euphratis paludibus, scripserunt* *xxv mill. passuum esse*. Quasi vero *milliaribus* *spatia* emetiri solerent cœvi *Alexandro Græci*. Non ita Scriptores *Græci*, qui de hujus oræ *spatiis* testimonia advocant, seu *Nearchi*, seu etiam *Onesicriti*. Nuspiam apud illos *milliaria* reperiemus, sed tantummodo *stadia*. Ita ³ *Strabo*. Ita noster etiam ⁴ *Arrianus*. Ideone illis *utramque* *mensuram* tribuemus, tam *milliarium*, quam *stadium*? Rectius è contra *neutro* modo scripsisse colligemus *Nearchum* atque *Onesicritum*; sed potius utraque *juniorum* debent ratiociniis; *Latinorum* *milliaria*, *stadia* vero *Græcorum*. *Milliaribus* *Nearchi* *spatia* & *Onesicriti* designavit Scriptor aliquis *Romanus*, Romanisque *moribus* magis assuetus quam *Græcorum*. Ut sane, vel ex hoc ipso Opere *Pliniano*, constat, alios fuisse *Romanos* Scriptores multos, qui similiter *spatia* *Græcorum* in *Romana* *milliaria* converterint. Si *suspicioni* *venia* sit, crediderim ipsum fuisse *Jubam*. Cur ita credam, faciunt *Plinii* illa: ⁵ *Euphrate navigari Babylonem è Persico mari ccccxi mill. passuum tradunt Nearchus & Onesicritus*. Qui vero postea scripsere, à *Seleucia ccccxl. mill.* *Juba à Babylone Characem clxxv mill. passuum*. Videmus hic *Jubam* *spatia* *Græcorum* omnia ad *Romanorum* *milliaria* redegeisse. Congruè admodum, cum regnarit ipse in regione, quæ fuerat ante illum *Romana* *Provincia*, & *moribus* pariter *Romanis*, & *linguæ*, etiam assueverat. Vel hinc mihi suspectum esse fateor, rectene illum Eruditi vulgo *Græcis* Scriptoribus accenseant. Tam enim *Græcis* plerisque *ignota* fuissent *Romana* *milliaria*,

¹ *Plin. N. H. VI. 23.* ² *C. 23.* ³ *Strab. Geogr. XVI. p. 766.* ⁴ *Arrian. Nearch. p. 4. &c.* ⁵ *Plin. N. H. VI. 25.*

quam

quam viceversa *Græcorum* *stadia* ignorabant *Romani*. Porro è prædicto *Plinii* loco illud etiam constat, *Nearchi* sententiam atque *Onesicriti* à *Juba* fuisse explicatam. Ita scilicet, ut à sui Regni Scriptoribus atque Lectoribus intelligeretur *Romanis*, qui longius aberant ab ea *Africæ* parte qua *Linguae Græcæ* usus obtinuerit. Cæterum ita ut *sincerissimi* haberentur *Nearchi* *Onesicritique*, apud *Jubam*, *Textus*; quippe ab ipsis eorundem Scriptis *proxime*, sine *Interpretum interpolationibus*, desumpti. Inde factum merito ut pro seorsim exstantium *Paraplorum norma* haberentur. Non itaque aliunde commodius *spatia Romana*, quæ nullum prorsus in *Græcis* locum habere poterant, arcessemus.

Sed quo tandem (inquant) jure *Nearcho* atque *Onesicrito* tribui illa poterant, quorum mentio nulla prorsus esse potuit apud *Nearchum*, ipsumve *Onesicritum*? Illo, ut opinor, quod ea saltem in utroque occurrerint, unde *spatia* illa *Romana* ratiociniis suis *Juba* ipse collegerit. Cum tamen nullum fuerit apud illos *spatii* nomen, ne quidem *stadii*, alteriusve cujusvis quod posset saltem ad *stadia* redigi; mirum fortasse videbitur, quidnam fuerit unde sua elicuerit *milliaria* *Juba*; quidnam (inquam) cujus meminerint *Nearchus* atque *Onesicritus*, qui tamen *milliarium* nuspiam meminerint. Ego *diurna itinera* fuisse suspicor quæ ad *Romana* *milliaria* Rex ipse *Juba* redegerit. In eo enim conveniunt, ut opinor, omnes, *dierum* numero navigationes designasse tam *Nearchum*, quam etiam *Onesicritum*. Et certe hæc *temporis* *spatia* *stadiis* (quæ sola memorat *locorum* *spatia*) opponit ¹ *Marcianus Heracleota*, non admodum in eo, huic *Plinii* exemplo dissimilis. Imo *Plinii* fuisse sententiam docent, ni fallor, alibi *Plinii* illa verba: ² *Timosthenes classum Philadelphi præfectus, sine mensura, dierum LX à Syene Meroëni iter prodidit*. Idem ergo apud illum valet, *diebus* *intervalla* designare, quod *sine mensura*. Tantundemq; rursus *sine mensura* esse, quod *spatia* non habere. Facilem porro, sed *rudem* admodum *incertamque* methodum habebant qua *itinera* *diurna* in *stadia* converterentur; sed ipsam quoque, pro Auctorum diversitate, *diversam*. *Quingenta* *stadia* *diurnæ* navigationi tribuit ³ *Scylax*. Sed *stadia septingenta* diei uni concedit ⁴ *Marcianus Heracleota*. Medium scilicet inter numeros *stadium nonginta*, *spatii diurni velocissimi*; & *quingentorum*, quem *diurnæ* navigationis censet esse *tardissimæ*. Minimam ergo *diurni* *itinervis* *mensuram* usurpavit *Scylax*: nempe, ut videtur, ut *nocturna* *itinera* à *diurnis* excluderet, & seorsim numeraret. Sic autem *laxior* erit *majorque* quam oportuit. Hinc intelligimus, quam *sibi* dissimilis

§. 3. Cur *spatia*, quæ nulla erant in *Nearcho* & *Onesicrito*, illis tamen tribuerint *juniores*.

¹ *Marcian. Heracl. Peripl. p. 63.* ² *Plin. N. H. VI. 29.* ³ *Scyl. Peripl. p. 30.* ⁴ *Marcian. Heracl. p. 67.*

unius

unius ejusdemque Auctoris *sententia* videri posset, cum ipse intercidisset, si modo tam *dispari diurnæ navigationes in stadia vel milliaria* converterentur. Cæterum si *stadia* ipsa in milliaria convertenda è *Græcis* hausisset *Juba*; jam & alia potuit, in horum Auctorum *sententia Latinis* repræsentanda, accedere discrepantia. Erant enim qui in *milliari Romano stadia* numerarint *octona*. Erant autem qui *septena* duntaxat & *dimidium*. Sed cum *spatia à Juba Textibus* abfuerint; *diurna*, ut videtur, itinera non proxime in *stadia*, tum deinceps in *milliaria*, sed in *milliaria proxima* redegit. Tanti interest, ut recte de veterum *sententia* pronunciemus, ut primo constet quid veteres ipsi *dixerint*; tum deinde colligamus, quid non ipsorum debeamus *verbis*, sed *juniorum tantummodo ratiociniis*.

§ 4. Nullæ erant in Nearcho, vel Onesicrito, continuæ mansiones.

Neque vero *spatia* sola, sed & *mansiones* Nearcho ipsi atque Onesicrito, abfuisse docet Plinius. Nomine *mansionis* id proculdubio intellexit illi, quod volebant *Itinerariorum* Auctores, qui Regionum intervalla *mediis*, quibus se reficiebant viatores, locis designabant. Hic enim aliquantisper *manebant*, hic *stabulabantur*: proinde *mansiones* appellari solent, *Græcis* *μενῆ*, vel *σάτυροι*. Locum hic plane nullum habet illa *μενῆ* significatio, quam in juniore aliquo fabulatore legimus, qui scripta *Οδυσεύειον δὲν ἔστιν ἡ Πρωτόδοξος ἐκ τῆς Πυλίου*, in MS^o. *Vossiani*. *Η μενῆ*, inquit, *ἔστιν ἡ μενῆ* &c. Ibi *spatii* nomen est à quo Plinius *mansionem* disertissime fecernit. Ideone *locorum nomina*, in quibus *quieverint*, nulla erant in Paraplis Nearchi atque Onesicriti. Hoc falsissimum esse vincunt, non alii tantummodo eorum *Exscriptores*, verumetiam ipse Plinius, qui in illo ipso *Breviario* è *Juba* deprompto multas exhibet istiusmodi *mansiones*. Sic ergo intelligi ne quidem *potest*. Hoc ergo potius fortasse volebat. Constabant recepta *Itineraria continuis mansionibus*, *mansionumque spatiis*, quæ sibi invicem commissa *Itinerariorum universorum* *spatia* conficere solebant. Sic enim fere habent *Itineraria antiqua*, quæ hodieque existant, *Antonini*, *Peutingeranum*, *Herosolymitanum*, &c. uti etiam *antiquiora* illa quorum vestigia apud Plinium, aliosque, etiamnum habemus. Hoc ergo volebat Plinius, nihil fuisse in Paraplis Nearchi & Onesicriti, quo, è *curfu* quem tenuerint, aut *navigationis universæ intervallo*, pronunciari posset. Quod scilicet nec *locorum*, quibus manserint, *nomina continua* apud illos legerentur; nec *locorum spatia* exhiberent, ipsa quoque similiter *continua*. Hæc autem si recipiatur Interpretatio; poterant & *stadia*, aut *Parasangæ*, aut *Schœni*, et alia horum locorum temporumque *spatia* ab his Auctoribus ul-

1. *Plin. N. H. VI. 25.*

pati, modo ne fuerint etiam ipsa *continua*. Non multo certe postea *Indiam Eratosthenes* ab Occidente ad Orientem, usque ad *Palibothra*, *schœnis* emensus est: verum itinere tantum *pedestri*.

Id quoque è prædicto Plinii loco colligimus, Nearchi etiam *separatam* Editionem, qualiscunque demum ea fuerit, è *Juba* emanasse. Certe quæ prodiderat *Onesicritus*, ea proxime à *Juba* narrata fuisse, verbis testatur expressis, opponitque temporis sui navigationibus. Mox autem de utraque tam Nearchi quam Onesicriti Navigatione ita loquitur, quasi eadem fuisset cum ea, cujus supra meminerat, solius Onesicriti. Id enim postea de utraque præstat, quod de solius Onesicriti Paraplo pollicitus fuerat, ut eam juniorum Navigationibus præmitteret. Idem innuere videtur, quod modo observavimus, quod *milliaribus* *spatia* emensus fuerit, quæ in *Græcis* Auctoribus nulla fuisse verisimillimum est, ut proinde ab Interprete illorum *Romano* aliquo necessario emanarint. Idem, quod è *Juba* collegerit Plinius, nulla fuisse apud utrumvis *mansionum nomina*, nec *spatia*, quæ tamen ipse è *separatis* utriusque Editionibus descripsit. Hinc suspicamur, utriusque rationes à *Juba* descriptas pro *norma* habuisse Plinium, ad quam receptæ palam Editiones essent exigendæ. Et quidem jure merito, cum in *Libro* suo *Juba* ipsos excerpserit Auctores, in *separatis* autem Editionibus *verba* Auctorum permixta exhiberentur cum *Jubæ* saltém *interpretamentis*.

Qui tamen *Jubæ* primi opera *Romanis* innotuit Nearchus, poterat, fateor, jam olim ante *Jubam* *Græcis* suis fuisse notissimus. Poterat, quidem. Desunt autem *monumenta*, quibus ita fuisse vincatur. Jamdiu interciderunt Historici *Alexandro* coævi omnes, è quibus statui possit, tum innotuerit, necne, Nearchus. Interciderunt *proximorum* temporum omnes, qui Nos docerent an vel *proxima* innotuerit *Alexandri* memoria. Antiquissimus eorum qui Nearchi Navigationisque ejus meminerint, ut puto, *Diodorus* est. *Jubæ* ipsi coævus, qui tamen paulo antea, quam *Juba* ipse, scripserit. Historiam quidem terminavit Belli *Cæsaris Gallici* initio *Diodorus*. Scripsit autem certe post mortem *Cæsaris*, cum illum *Divum* appelleret. Imò acute observavit Scaliger, affecto etiam *Augusti* Imperio, adhuc superfuisset *Diodorum*, cum *Bissextum* quarto cuique anno, & quidem *absoluto*, convenire norit, quem tamen *tertio* quoque anno finito intercalaverant *Pontifices* ante *Augustum*. Nisi fortasse *Pontificibus* ipsis *peritior* fue-

§ 5. A *Juba* Rege ad Romanos emanavit tam Nearchi Paraplus, quam Onesicriti.

§ 6. Primus Nearchi, non tamen Parapli ejus, meminit ante *Jubam* *Diodorus*. Et scripti meminit à Nearcho Parapli proximus *Juba* Strabo.

1. *Strab. L. XV. p. 689. Arrian. Ind. 2. Th. N. H. VI. 25. 3. Num. Eug. MDCCCC. LXVII.*

rit *Diodorus*, quod ne credam faciunt *multi* ejus, in re *Chronologica* præsertim, & *crassissimi*, errores. *Jubam* autem tum *puerum* duxit in triumpho *Julius* anno *Varroniano* 708. Sed scriptæ *vergente* in finem *Augusti* Imperio. Inscriptis Libros suos ¹ *Caji* *Cæsari*, & de *Caji* *Cæsaris* Expeditione *Arabica* in illis ipsis egerit *Libris*. Medio ergo tempore aliquo *Libros* edidit inter Expeditionem *Arabicam*, mortemque *Caji*, sub initium *Æræ* nostræ *Christianæ* vulgo receptæ. Innotuerat ergo *Græcis*, etiam ante *Jubam*, saltem *Nearchi* nomen, qui *Alexandri* auspiciis *Paraplum* ab *Indi* ostio ad ostium *Euphratis* obierit. Nihil autem habet *Diodorus*, unde constare possit, *Scriptumne* aliquod viderit *Diodorus* ipse sub nomine *Nearchi*, quo ipse *Navigationem* suam posteris tradiderit. Nihil *Diodorus* de *Xylenopoli* primo *Navigationis* portu. Sed nec quicquam de locis aliis *gentibusve* in *Paraplo*, qualem illum reperit *Juba*, memoratis. At ² *Strabo* certe *Juba* coævus (qui tamen ipse sub *Tiberio*, & post *Jubam*, scripserit) ea habet è *Nearcho*, quæ è *Scripto*, quale tunc legebatur, emanasse verisimillimum est. A *Græcis* ergo accepit *Juba* quæ primus ipse communicavit cum *Romanis*. Desunt autem *testes*, quibus *Jubi* *Nearchus* multo antiquior fuisse probetur, cum *Diodoro* neminem antiquiorem habeamus, qui *Nearchi* vel meminere.

§. 7. Ignoratus *Nearchus* *Agatharchidi*, *Erasthesteni*, primisque rerum *fabularum* collectoribus.

Causam porro *Nearchi* suspectam facit patronus ipse *Juba* *fabularum* patrocinio infamis. Sic Regem illum perstrinxit, & *Libycas* illius *Historias*, vetus aliquis *Poeta*, & in persona *Democriti* ipse quoque ³ *Athenæus*:

Εἰ μὴ π τῶν λόγων ἱστέω,
Χαίρειν

Λεοναῖσι βιβλοῖς.

Eundem, ni fallor, eodemque nomine perstrinxit *Plutarchus*, vel, siquis alius potius Auctor habendus est *minorum Parallelorum*. Nec enim alios fere in illo Opere advocat Auctores præterquam *fabulatores*. Suspecta faciunt tot alii rerum ab *Alexandro* gestarum *sublestæ fidei* Historici. Hoc agnoscunt tam ⁴ *Strabo* quam ⁵ *Arrianus*. Ipsumque *Nearchum* illis accenset etiam de nomine *Strabo*. Fieri vix potest ut adeo essent mendaciis infames, adeo invicem *discordes*, si vel Auctores fuissent coevi, eorundemque cum rebus gestis *temporum*. Pudor enim saltem aliquis fuisset *mentiendi* dum tot alii etiamnum *superessent*, etiam scripissent, earundem rerum *testes*. *Postremi* saltem fidem suam munivissent, quod tamen à nullo factum observavimus. Secu-

¹ Plin. N. H. VI. 27. ² Strab. L. II. p. 70. L. XI. p. 524. L. XV. p. 686. 689. 693. 696. 725. L. XVI. p. 766. ³ Athen. L. III. c. 5. ⁴ Strab. L. II. p. 70. ⁵ Arrian. de Exp. Alex. L. I. init.

nior autem erat mentientium fama è *longinqua* rerum gestarum memoria comminiscendum, cum nemo esset in vivis *testis*, à quo convinci possent. Sed nec adeo sunt hi Auctores *testimoniis* exploratæ *fidei* aliunde muniti, ut nullus pateat de illis dubitandi locus. Age ergo, propius hanc causam pressiusque expendamus. Paulo ante *Diodorum* vixit *Agatharchides*, quem sub *Ptolemæo Alexandro* senem scripsisse probavimus. Is autem nescivisse videtur plerosque Scriptores de rebus *Indicis*, qui coevi *Alexandro* *M.* fuisse creduntur, & in illis nostrum quoque *Nearchum*. De ¹ *orbis* enim tum explorati *plaga Orientali* Scriptores sibi cognitos *Hecataem* recenset duntaxat atque *Basilim*. Non illum, ut opinor, *extremum* intelligit *Hecataem* qui scripserat *Asiæ Periegesin*, seu *Milesius* is fuerit, seu alius, ut volebat *Athenæus*, & fortasse junior, *Insularis*. Nec enim satis constabat, etiam *veteribus*, quid *vetustissimo Milesio Hecateo*tribuendum esset, quidve *aliis* eodem nomine *junioribus*. Imo potius *Eretriensis* ille fuisse videtur *Hecataeus*, quem de rebus *Alexandri* *M.* testem advocat ² *Plutarchus*. *Basilim* illum *Indica* scripsisse docet *Athenæus*. Qui obscuriorem illum *Hecataem* memoria dignum censuit, eumne clarissimum *navigationis Indicæ* præfectum, ipsique *Alexandro* charissimum, *Nearchum*, eumne navis *Prætorie* nauclerum *Onesicritum*, siqui tunc in hominum manibus versarentur, præteritum suspicabimur? Certe *Plinii* & *Strabonis* etiam sæculo, partes in *Asiæ Indicæque* descriptione celeberrimas habere credebantur hi *M. Alexandri* comites, quos sane mirum est *Agatharchidi* non innotuisse, si quidem ulli prorsus tunc fuissent qui possent innotescere. Erat præterea gravi vir judicio *Agatharchides*, & *libraria* suppellectile copiosissima instructus: imo in *Bibliotheca Alexandrina* jam *insenuerat*, cum de *Mari Erythræo* commentaretur. Vix ergo est ut illius diligentiam effugerint tam celebri nomine Scriptores, si qui tum omnino exstitissent. Etiam ante *Agatharchidem*, multa nobis, etiam de rebus *Indicis*, loca *Erasthestenis* conservarunt veteres. In his nullum, quo vel *Nearchi*, vel alterius cujusvis, qui de eodem Argumento scripserit sub *Alexandro*, mentionem fecerit. Habuit autem & ille usum *Bibliothecæ* instructissimæ *Alexandrinæ*: erant præterea, tam *Erasthestenis* ætate, quam antea, multi rerum *Paradoxarum* collectores. Hoc Argumento *Liber* erat *Mirabilium Auscultationum*, quem nos *Theophrasto* asseruimus. Hoc Argumento scripsit *Callimachus*, & *Antigonus Carystius*. Hoc Argumento *Epigrammata* scripsit ³ *Archelaus* quispiam *Ægyptius* in gratiam *Ptolemæi*. Et *Paradoxorum* etiam *Indicorum* exempla proferunt è *Ctesia* & *Megasthene*. Nuspiam autem è *Nearcho*, aut *Onesicrito*, aliisve istius-

¹ Agatharchid. p. 48. ² Plutarch. Alex. ³ Ap. Antig. Caryst. c. 23. 56.

modi navigationis *Alexandri Indicae* Scriptoribus. Qui tamen, si adeo *fabulis* scaturerint, amplissimam praebituri erant huiusmodi *Collectaneis* supellectilem. *Scriptorumque* tam veneranda nomina id saltem effecissent, ut, si qui alii in Argumento tam futili *audendi* viderentur, hi certe *contemptu* superiores essent habendi. In omnia consentiunt, ut *fabulae* demum *etate* Scripta sub nomine *Nearchi Graeci* confinxerint. Quo certe loco *Nearchus* ipse loquitur, nullum tamen est vestigium styli *Dorici* aut *Macedonici*, aut *communis* etiam, qualem legimus in *Philippi* Regis Epistola apud *Demosthenem*. Ne jam & illud observemus, *mensura* dies pro *juniorum* Calendariis designari. Quod tamen, nihil ad *Nearchum*.

§. 8. Proximis *Alexandro* temporibus *Indus* cum *Nilo* iunctus credebatur. Quod *credi* non potuit, si ullus tunc fuisset *Nearchi* *Paraphrasis*.

Addo autem & aliud meae suspicionis Argumentum, de *Nearcho* pariter atque aliis id genus reliquis, qui sub *Alexandri* M. nomine feseleant, impostoribus. Recepta est *Alexandri*, proximiisque *Alexandro*, *temporibus* opinio, *Indum* alicubi cum *Nilo* communi alveo fuisse commissum. Fidem fecere *animalia* in *Indo* à *Macedonibus* observata *Crocodilis* simillima, quae olim in *Nilo*, nec in alio praeterea ullo Orbis fluvio observaverant. Erant, ni fallor, illa eadem quae hodie *Cayamani* appellantur. Fluxit inde, ut videtur, error olim receptissimus, quo *Indus* atque *Nilus Paradisi* fluvii accensebantur, & pro *Pisone* & *Geone* accipiebantur, nec sibi modo *invicem*, verum etiam cum *Tigride* & *Euphrate* confluere credebantur. Adjuvit errorem fortassis, quod *Nilo* saltem originem *caelestem* tribuerint *Aegyptii*, teste *Diodoro*. Non, ut opinor, aliunde quam quod *Aegyptii* suum fluvium *Homeros* *διον* appellavit, quo nomine *fluvium* aliud à *Nilo* ne quidem potuit designare. Erat enim de *Paradiso* similis apud veteres opinio, ipsum quoque fuisse duplicem: *Arctetypum* atque *Ectypum*; & proinde *Caelestem* pariter atque *Tarrestrem*. Cum nempe *Mysticis Allegoricisque* veteris Instrumenti Interpretationibus *Judei* assuevissent: & cum, una cum *Macedonum* victoriis, *Philosophia* etiam *Platonica* ad *Judeos* emanasset. Certe à *Græcorum* Interpretum *etate*, si quid commune cum *LXXII* Interpretatione ea habeat Interpretatio, quae nomine eorum jam vulgo insignitur. Inde factum ut terra *Chus*, quae *Gemae* alluebatur, pro *Aethiopia* accipiant *Graeci* Interpretes, à qua immane quantum aberat. Sic in ipsa *Paradisi* descriptione: sic in *Reginae Sabaeae*, quae regioni *Chus* imperabat, historia, quam propterea *Aegypti Aethiopiaeque* Reginam censet fuisse *Josephum*.

1 Orat. pro Coron. 2 Strab. L. XV. p. 696. Arrian. de Exp. Alex. L. VI. in 3 Homer. Odyss. 4 Gen. II. 13. 5 Joseph. Ant. VIII. 2.

fic & in *Tirbake* historia *Sennacheribo* coevi, cujus *Chus* pro *Aethiopia* *Graeci* pariter accipiunt Interpretes. Inde factum, ut è *Medianitide* in *Aethiopiassam* migraverit *Mosis* uxor *Zippora*, occasionemque dederit *fabulae* de *Mosis* uxore alia filia Regis *Aethiopiae*. Dedit nobis illam *Josephus*: non tamen à se confictam, sed haustam potius ex *Artapano*, cujus *scrinia* compilarit *Cornelius Alexander Polyhistor*, qui scripsit ipse sub *Sulla*. Ita *Sulla* ipso *antiquior* illa quoque fuerit Interpretatio, ex ipso quoque *Textu* nata, qualem illum tradiderint primi Interpretes sub *Ptolemaeo* etiam *Philadelpho*. Atqui locum plane nullum habere potuit tam crassus error, si ab ipsius *Alexandri* temporibus tot fuissent, quot creduntur, huius *Paraphrasis* testes, ab extimo *Indo* usque ad *Euphratem*. Qui enim ex *Indo* etiam in *Oceanum* navigaverant; quo pacto fieri potuit ut de illius aliquo cum *Nilo* confluxu somniarint? Qui etiam *Tigridis Euphratisque* commune ostium in *Oceanum* habebant exploratum; cur, quæso, amplius de communi aliquo eorum cum *Indo* aut *Nilo* alveo vel suspicarentur? Sed sero tandem Veteres ex his tam crassis erroribus quasi expergefacti è veterno evigilarunt. Non sane diu ante exitum *Ptolemaeorum*. Itaque tum primum factae sunt in *Orientem* Navigationes, quibus compertum est, ne quidem *alveum* ullum fuisse *Indo* atque *Nilo*, nedum *Tigridi Euphratique* communem.

Cæterum sub postremis *Ptolemaeis* *Nearchum* hunc, similesque alios ejusdem farinae multos, qui coevorum *Alexandro* nomina personabant, confictos esse suspicor. Erant quidem primi quoque ante *Alexandrum* Historici, pro *Poëtarum*, quibus successerant, exemplo, *fabellis* conditi, eo artificio, ut Lectoribus undequaque prodesse, & cum *falsis* *dulcibus* *vera* etiam *utilia* propinarent. Sed nondum invaluerat exemplum, ut *nil* prorsus *Historicum* complecterentur *Historiae* *Prosaicae*. Postea invaluit: & quidem in styli solati Libris, nec *Poesim* professis. Adhibent *temporum* *locorumque* *circumstantias*: edunt *ducum*, qui itinera navigationesque obierint, etiam *nomina*: nec, si unicam *veritatem* exceperis, *Historici* *decori* quippiam praetermittunt. Ita factum ut, sub *Ptolemaeis*, *Geographia* omnis *locorum* parum *exploratorum* fuerit incertissima. Sic fuit hoc ipso, in quo versamur, nomine infamissimis *Antiphanes Bergaeus*. Simili exemplo erant & alii, *Autonius Diogenes* de *incredibilibus Thules*, & *Pythaeas Massiliensis*; de *Panchaia* & *Templo Jovis Triphyliae* *Euemerus Messa-*

§. 9. Sub postremis praesertim *Ptolemaeis* confictae plerumque de *Alexandro* *Historiae*. Certe hæc *Nearchi*.

1 iv Reg. XIX 9. 1f. XXXVII. 9. 2 Num. XII. 1. 3 Joseph. Ant. II. 5. p. 59. 4 Ap. Ev. Pr. Evang. 5 Strabo sæpe & Steph. Byzant. 6 Phor. Cod. CLXVI. 7 Strab. L. I. p. 63. & alibi passim, alique. 8 Strab. L. II. p. 102. VII. p. 299. &c.

nensis; de Insulis fortunatis ¹ *Iambulus*, antiquior certe ² *Diodoro*. Talis ³ *Euthymanes Massiliensis*. Talis antiquior etiam *Alexandro* ⁴ *Damastes Sigæensis*, quem *Antiphani* confert & *Eumero Strabo*, prorsusque indignum censet qui ab *Eratosthene* testis advocetur. Non tamen illum *totum* fuisse mendacem exinde constat, quod ejus testimonium alibi advocet admittatque ipse ⁵ *Strabo*. Post *Alexandrum* autem erant hi fabulatores longe, quam antea, frequentiores. Inde queritur ⁶ *Polybius* de rara admodum, ut vidimus, Navigantium fide. Et Periplos sua ætate multos agnoscit ⁷ *Marcianus Heracleota*, stadiorum etiam numero designatos, regionum gentiumque, quarum ne nomina quidem fuissent explorata. Et quidem ansam uberrimam suppeditabant res ab *Alexandro* gestæ maximæ Historiis sub illius nomine fingendis rerum etiam maximarum. Pro eodem scilicet exemplo, quo etiam postea Historias commentitias Romanas appellabant; cum rerum gestarum magnitudine gentium aliarum Historias longo intervallo superarent Historiæ Romanæ. Tum vero potissimum consentaneum erat, ut *Alexandri* nomine fabulæ conderentur, cum nondum res *Alexandri* vere magnas obscurassent res majores Romanorum, saltem apud Græcos. Pertigit hæc Epochæ ad annum *Varron*. 691, quo *Pompejus* ultimam manum imposuit Bello *Mithridatico*. Fecerunt enim illius victoriæ ut *Romani Græci* ubique inclarescerent: non mox tamen inolevit memoria *Alexandri*. Imo erant, apud Græcos certe, qui res unius *Alexandri* cum *Romanis* omnibus contenderent; qui pares fecerint, vel etiam superiores. Ita rem fuisse docet ⁸ *Livius*. *Plutarchus* autem Libris de fortuna *Alexandri* & de fortuna Romanorum *Alexandri* primas tribuendas esse censet. Ipse nempe stirpe Græcus. Inde fieri potuit, ut Græci etiam Epochæ prædicta juniores Historias mirandas sub *Alexandri* nomine comminiscerentur. Sic Græci etiam Barbari, alium quidem à Veteri, sed similiter mendacem, procuderunt *Callisthenem*, de rebus *Alexandri Magni*. Maximam autem partem Auctorum de hoc Argumento fictitiorum hac ipsi, quam dixi, Epochæ concludendam existimo. Sic tamen, ut paulo fuerit junior, de quo agimus, *Nearchus*.

§. 10. Paraplaus
Nearchi majoris
Operis erat tan-
tummodo pars:
uti etiam One-
scriti.

Quod porro Paraplaus *Nearchi* excerpserit tantummodo *Juba*, & cum *Romanis* suis communicavit; non est profecto cur miremur. Erat enim majoris Operis lacinia duntaxat ille ipse Paraplaus. Res enim *Alexandri*, in Expeditione *Judica* factam, omnes executus fuisse videtur, quicunque

¹ *Lucian*. Ver. Hist. ² *Diodor*. L. II. ³ *Aristid*. Orat. Æg. ⁴ *Ap. Strab*. L. I. p. 47. L. XIV. p. 638. ⁵ *Strab*. L. XV. p. 583. ⁶ *Polyb*. L. III. c. 38, 38. ⁷ *Marcian*. Herac. p. 62. ⁸ *Liv*. L. IX. c. 17, 18, 19.

demum

demum is fuerit, qui *Nearchi* nomen personamque suscepit. De Populis *Asiæ prædatoribus*, etiam *mediterraneis*, locum adducit è *Nearcho* ¹ *Strabo*. Idem ex eodem rationem adducit cur per *Gedrosiam* duxerit *Alexander* exercitum. Et magnitudinem *Indiæ* universæ itinere pedestri idem describit ex eodem ² *Strabo*. De arboribus porro lanam producentibus *Nearchi* testimonium adducit idem ³ *Geographus*. Hæc, quæso, quid ad *Paraplaus*? Recte ergo *Juba*, non opus integrum, sed partem duntaxat, quæ ad Navigationem spectabat, in usus suos convertendam esse censuit. Quo minus hoc miremur in *Nearcho* facit quod idem ab *Onescrito* factum ipse testetur ⁴ *Arrianus*. Opus enim *Onescriti* sic appellat: *ἐν τῷ παραπλάῳ ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐκωλύθη*. Quare illius quoque Operis lacinia erat, quam cum *Romanis* suis communicavit, *Onescriti Paraplaus*.

Quicquid autem de *Nearcho* sentiendum sit, at certe *Onescriti* rationes hausit è *Juba* *Plinius*, tantum è primario *Latinorum* fonte. Nec quæquam habemus, quod quidem sciam, qui ante *Jubam* *Onescriti* vel mentionem fecerit. Minus ergo habet quod hic tueatur *Rex* patronus fabularum. Est etiam fortasse quod falsi evincatur. De eo testem ipsum habemus ⁵ *Arrianum*: Τὸν (inquit) ἐψεύσατο, καὶ οὐκ ἐκείνῳ ἐκωλύθη ὄντα. Sed qua demum fronte hoc audere potuit apud coævum? Qua, quæso, tpe, fore ut lateret, cum tot essent in contrarium testes, quot fuissent in classe milites, aut victores? Sed coævum *Alexandro* testem, quo tandem meliori testimonio opprimere potuit *Arrianus*? Alio scilicet quod coævum credebatur, nempe *Nearchi*. Atqui utrumque, in re tam manifesta, sibi invicem contrarium, coævum esse non potuit. Cur ergo *Nearchum*, qui se *Nauarchum* prædicabat, *Onescrito* anteferendum esse duxit? Illa potissimum, ni fallor, causa, quod prior prodiisset in lucem falsarius sub nomine *Nearchi*, quem tamen contemnere potuit Auctor *Onescriti*, quod originibus illis multo juniorem esse nosset, recenti tunc memoria confictum, nec adeo sese multo antiquiorem. Facile enim vidit, nondum eam esse *Nearchi* fidem, ut pro coævo temporum *Alexandri* monumento haberetur; se autem, si hoc à posteris impetrasset, ut fraudes ejus procederent, id potius affecuturum, ut damnaretur æmulus *Nearchus*, si quid contrarium sibi prodidisset. Ita poterant ratiocinari, magno demum intervallo interposito, *Impostores*. Vix autem poterant sinceri eorumque, quibus censebantur temporum, Auctores. Scio quidem fuisse etiam *Alexandri* temporibus coævum *Onescritum* *Dioge-*

§. 11. Onescritus etiam falsus suspensus.

¹ *Strab*. XI. p. 524. ² *Strab*. XV. 685. ³ *Strab*. XV. 689. ⁴ *Strab*. XV. 693. ⁵ *Arrian*. Exped. Alexandr. L. VI. ⁶ *Arrian*. L. VI. Exped. Alexandr.

nis

nis Cynici discipulum: nec me fugit illum pro *Peripli* Auctore haberi à *Plutarcho*. Sed cum illius Scripta recenset *Laërtius*, nihil habet quod ad hunc *Periplum* commodè referri possit. Conterit ille cum *Xenophonte* nostrum *Onesicritum*. Ille (2us inquit) cum *Cyro*, hic cum *Alexandro* militavit. Ille *Cyri Institutionum*, hic *Alexandri* scripsit, nempe Πῶς Ἀλιζάνδρος ἥχθη. Ille *Cyri*, hic *Alexandri* prosequitur laudes. Est autem & stylus utriusque similissimus, nisi quod, ut exemplar ex archetypo, minoris sit estimandus. Eundem scilicet intelligit *Onesicritum*. Nihil hic de *Periplo*, sed de educatione *Alexandri*, qualia de *Cyri Institutionum* scripserat ante *Onesicritum Xenophontis*. Nec aliter sentiendum, ut opinor, de aliis hujus ejusdem Navigationis Scriptoribus.

1 *Plutarch. Alex.* 2 *Laërt. L. VI. n. 84.*

DISSERTATIO SEPTIMA.

De Scriptis & Ætate Marciani Heracleotæ.

Cœvæ sibi *Geographiam* excoluit, pro virili sua, noster ille *Marcianus*. Non quidem *novis*, quas obierit, *Navigacionibus*; sed è decessorum *Scriptis*, quæ quidem videbantur accuratissima. Scripsit ergo *Periodos* & *Periplos*, tam scilicet *Itineraria pedestria* quam *maritima*, pro exemplo junioris, de quo supra egimus, *Scylacis*. Πῶς τὸν περίουλον sub nomine *Marciani* advocat *Stephanus*. Jam sane vidimus, *Periplos Scylacis* atque *Arriani* ex multis invicem junctis constituisse *Paraplis*. Sic & *majora Itineraria pedestria* è breviorum *Itinerariorum* nexu conflata esse constat. Recte tamen illa ita annexa, quoties infra eisdem terminos versarentur, pro unico haberi poterant *Itinerario*. Quoties autem limitibus diversis circumscripta diversas plane, nec sibi invicem continuas, lineas describerent, diversasque respicerent celi plagas; tum certe rectius *Itineraria*, quam *Itinerarium*, appellanda erant. Hoc enim discrepabant invicem *Itineraria* atque *Peripli*: quod orbis tum cogniti *Parapli* & *Peripli* omnes unum totius Orbis conficiebant *Periplum*, quæ maris interioris oras omnes cum oris Oceani, seu maris exterioris, committebant. Non ita se res habebat in *Itinerariis*. Nunc enim parallela erant *Itineraria*, nunc etiam se invicem interfecabant, ut proinde nec ad unam lineam, nec ad unum corpus, referri omnia *Itineraria* potuerint. Recte ergo plurali numero *Marciani* Opus illud inscribatur. Sed plusquam Πῶς τὸν περίουλον plane non legimus. Non itaque, ut opinor, intellexit Πῶς τὸν περίουλον. Numerum enim magnum proculdubio confecerunt *Periodos*, si in unum omnes eundemque numerum venissent. Erat ergo πρῶτον περίουλον βιβλίον. primus quidem Operis Liber, qui tamen multa complectebatur *Itineraria*. Sed cum numerus auctior nuspiam occurrat, subit suspicio, Opus universum duorum tantummodo fuisse Librorum:

§. 1. *Itineraria* collegit *Marcianus*, forte Occidentalis atque Orientalis Imperii.

DISSER.

1 *Steph. Azov.*

nempe

nempe pro exemplo *Itinerarii* quod vulgo appellatur *Antonini*: ut scilicet *Liber prior Imperii Occidentalis* itinera describeret; *posterior* autem Imperii *Orientalis*. Cœperit prior, ut videtur, ab itineribus à *Roma* Imperii *Occidentalis* Metropoli per *vias omnes publicas*. Sic enim describuntur in prædicto *Antonini* itinerrario, & in *Tabulis Peutingerianis*. Huc itaque retulerim quod habet alibi è nostro itidem *Marciano Stephano*: *Αμυσσα, πρὸς Τριμευκίας· Μαρκεσιῶς ἐν ταῖς δὲ πρὸς Ῥώμης ἐπὶ ταῖς διακομίας πέλεις*. A *Roma* certe ipsa ad *Amissam*, *Embsen* hodiernam, in supremos *Germaniæ* fines pertigit hoc *Itinerarium*. Eodem spectabat & lemma illud, quod in hodierno legimus *1 Marciano*, *ὡς ἔστι δὲ Ῥώμης πρὸς ταῖς ἐπιστάμεις ὁ εὐκέρδης πέλεις διακρίσιον*. Ubi docemur in illo *Itinerario* fuisse *spatia*; seu *stadia* illa fuerint, seu, pro harum partium recepto more, potius *milliaria*. Sed nihil spectabat illud lemma ad hodiernum, in quo legitur, *Marciani* Periplum, sed potius ad *Periodos*: & ad *priorem* illum, quem dixi, *Periodorum* Librum. Loquitur ita, fateor, quasi ab *unica* Urbe *Roma* illa ad celebres omnes per *εὐκέρδην* *Urbes* describerentur *Itineraria*: quasi vero nulla esset Urbs *Roma* alia, quæ *nova* appellabatur, unde similiter essent describenda, nempe *Constantinopolis*. Hoc si verum, ita ante conditam *Constantinopolim* vixerit *Marcianus*. Idque fortasse verius est. De quo tamen quid sit sentiendum magis constabit ex infra dicendis. Sed mirari subit cur in plures *Libros* hæc distributa fuerint *Itineraria*, nisi fuissent quæ ex *ambabus Romis* exordium cepissent. Erant sane, etiam post fundatam *Constantinopolim*, rationes, cur ita loqueretur. Ut *Romanum* Imperium *universum εὐκέρδην* appellabatur, ita postea, ne *majestas Imperii* imminuta videretur, etiam, cum *duo* essent *Imperia*, sub *duabus Romis*, singula pariter *εὐκέρδην* appellabantur. Inde *Concilia* Imperii *Orientalis* *Oecumenica* appellata videmus, etiam cum nulli adessent ex *Occidente* vel *legati*. Ita certe se res habuit in *Concilio Constantinopolitano* 1°. Inde *Patriarcha Constantinopolitanus* ambivit, ut ipse *Oecumenicus* appellaretur, hoc tantum, ut videtur, consilio, ne *nova Roma veteri*, hac etiam ex parte, haberetur *inferior*. Sed nihil est cur dubitemus, quin ex *Itinerariis*, hac etiam distributione Imperii *antiquioribus*, sua multa desumserit *Marcianus*. Egerant enim de hoc Argumento (ut ex *Plinii* Indicibus apparet) jam olim amicus Augusti *Agrippa Vipsanius*, atque ipse etiam *Augustus*, & *Domitius Corbulo*, & *Licinius Mucianus* ter *Consul* amicus *Vespasiani*. His *Roma* certe erat *unica* duntaxat, ad quam *Itineraria* Imperii omnia essent exigenda. Itaque in *horum* Auctorum *Excerptis* ita *Marcianum* loqui consentaneum erat, ut locuti fuerant Auctores, quos ex-

1 *Marcian. Periopl. p. 34*

cerpserat,

cerpserat, cum nihil ille proprium addiderit quod non ex aliis excerptisset. *Posteriorem* autem certe (si quis tamen fuerit) *Itinerariorum Librum* ex Auctorebus hausit *Constantinopoli* junioribus, qui similia ex Urbe illa in *Provincias* undequaque fitas collegerant *Itineraria*. Alia plane forma advocatur hic idem *Marcianus* à *1 Stephano* ὁ πρῶτος Περίοδος. Quasi vero unius ejusdemque *Περίοδος* duo fuissent *Δόξαι*. Sed nulla erant *Romanorum* in *Æthiopia* illis temporibus *Itineraria*. Et si qua fuissent, *Μίσυλον ἀκρίτειον* & *ἱμπτειον* nemo est quin facile videat *Περίπλιν* potius fuisse, quam *Περίοδον*. Itaque vix est cur dubitemus, legendum potius *πρῶτον Περίπλιν*. Certe *Περίπλιν* πρῶτον, ut ibi legitur, advocat alibi in *Æthiopia* idem *2 Stephanus* ex eodem *Marciano*.

Sed in *Periplis* potissimum eluxit opera nostri *Marciani*. *Artemidori Ephesii* nomen erat in re *Geographica* celeberrimum. Hujus ergo *Libros* xi in *3 Epitomen* redegit noster, servato *Librorum ordine* atque distinctione, relictis quidem quæ ad rem facerent *Geographicam*; suppleto tamen *Periplo*, quæ ibi deerant, aliunde *translatis*. Sed ex *antiquis* etiam, parisque cum *Artemidoro* fidei, Auctorebus. Cavitque sedulo ne *Lectorem* lateret quid scripserat *Artemidorus*; quidve aliunde, ex aliorum *Scriptorum* fide, addiderat ipse *Marcianus*. Sed periit Opus illud jamdiu, tam ipsius *Artemidori*, quam ejusdem *Epitome* à *Marciano* elucubrata. Fragmentum, quod occurrit hujus Editionis p. 61, nihil complectitur illius *Epitomes* præter titulum ipsum, & quæ sequuntur *lemmata*. Sequens enim *Præfatio* ad *Librum 2^m* spectabat *Peripli maris Exterioris*, ut legenti constabit. Frustra ergo quis spectabit hic testimonia veterum ex illa *Artemidori Epitome* à *Stephano* aliove quovis veterum adducta. *Tempus* autem *Artemidori* designavit noster omnium accuratissime *Marcianus*, de quo & nos nonnulla diximus in *4 Agatharchide*. Hunc *Periplum* primum edidit *Marcianus*. Rescidit autem ex *Artemidoro* *Barbarorum* civitates *Æthiopicas*. Quod quare fecerit, me fateor non videre. Nam in hac ipsa *Æthiopia*, præ aliis *Græcis* omnibus *Agatharchidem* atque *Artemidorum* à veracitate laudat expertus ipse *5 Diodorus*. Nisi forte indignas illas *Barbarorum* civitates judicaret, quæ in *Peripli* rationes venient *universalis*.

§ 2. Contraxit, supplevitq; Geographiam *Artemidori*.

1 *Steph. Μίσυλον*. 2 *Stephan. Περίπλιν*. 3 *Marcian. p. 1, 2, 35, 55*. 4 *Diosc. III. 5. 5*. 5 *Diodor. L. III.*

* T

Postea

§. 3. Similiter fecit in *Menippo*, qui *Marciano* ipso non multo senior fuisse videtur.

Postea *Menippum* simili exemplo edidit suppletque *Marcianus*. *Menippus* ille *Pergamenus* tribus Libris *Maris Mediterranei* Periplum complexus est cum narratione *Historica* atque *Geographica*. Sed *Periplum* solum excolendum suscepit *Marcianus*. Viderat proculdubio aliquid in *Menippo Marcianus*, quod desideraverat in *Artemidoro*. Quid tamen illud fuerit, non satis aperte explicavit. Sed *Menippus* ille quando vixerit, nondum Eruditi habent exploratum. Suspicio autem proximum fuisse temporibus *Marciani*, qui *Artemidorum* non ex antiquis tantummodo locupletaverit, quod fecit ipse *Marcianus*, sed novis etiam juniorum inventis fecerit auctiorem. Certe nec admodum antiquum fuisse, nec sibi quoque tamen parem, innuit, ni fallor, ipse *Marcianus*. Recensuerat *Catalogum* Scriptorum, qui hoc eodem ante se *Argumento* fuissent occupati. Subjungit deinde: ¹ Μετὰ τὴν τέττατον τῶν πλείων Ἀρτεμίδωρος ὁ Εφίσιος γεγράφος, καὶ Στράβων γεωγράφος ὁ μὲν τὴν περὶ πλοῦν συντάξας, Μένιππος δὲ ὁ Περικαυῶν διὰ πλὴν γεγράφος ἀπελτίσκειν δοκῶντι πάντων τῶν γεγραμμένων. Ait ergo hocce tres plerisque supra recensitis ætate fuisse juniores. Et tamen viceversa innuit, è prædicto numero fuisse saltem aliquem, qui his ipsis fuerit ætate junior. Itaque *Marciano* superior fuit, qui fuit horum trium ordine postremus. Nec temere illos, aut, ut in mentem veniebant, recensuit, ut videtur, *Marcianus*; sed potius pro ordine, qua quisque vixit, ætatis. Hoc si verum; ut senior erat *Strabone Artemidorus*, ita *Menippo* senior fuerit ipse *Strabo*. Id quod sane verissimum est. Esset enim alioqui sane cur miraremur, quod tam accuratum *Geographiæ* artificem *Strabo* nuspium advocaret. Ita autem illius non meminit *Strabo*, ut ne quidem meminissent *Strabone* juniores, quorum ætatem habemus exploratam. Non certe uno alterove sæculo *Straboni* propinqui. Non *Mela*, non *Plinius*, non *Ptolemæus*, non eo ipso loco ² *Laërtius*, quo sibi cognitos *Menippos* omnes recensuit, sex in universum, in his tamen nullum, qualis noster erat, *Geographum*. Non *Pausanias*, non *Athenæus*, non alius quispiam (quod quidem scimus) *Marciano* senior. Certe *Artemidoro* juniorem fuisse aliunde constat. *Hispaniæ* nullas Provincias distribuerat ³ *Artemidorus*, veteres duntaxat duas, quas ulteriorem citerioremque appellat *Livius*. Tres agnoscit ⁴ *Marcianus*, *Tarconensem*, *Bæticam*, & *Lusitaniam*. Unde, quæso, hæc præterquam è *Menippo*, cujus vestigia post *Apollodorum* prelit noster *Marcianus*. Sed vero ab *Augusti* dispositione, & à suis usque temporibus hanc Provinciarum ternariam partitionem ar-

¹ *Marcian. Peripl. p. 63.* ² *Laert. L. VI n. 121.* ³ *Marcian. p. 46.* ⁴ *Marcian. Peripl. p. 58 Steph. Byz. Constantin. de Admin. Imp. c. 23.*

cessit

cessit ¹ *Strabo*. Nec refragantur ² *Tacitus* atque ³ *Dio*. Itaque *Augusto* juniorem *Menippum* nostrum non probat hæc temporis nota. Porro *Pontorum* duorum *Periplum* idem complexus est ⁴ *Menippus*. Erant ergo, cum scriberet *Menippus*, jam duæ Romanorum in *Ponti* regione provinciæ: & quidem, ut videtur, continuæ, quod ad ambas Provincias idem spectarit *Periplus*. Nihil ergo cum his Provinciis commune habuit *Pontus Bithynicus*. *Artemidori* tempore nulla erat Romanorum in *Ponto* Provincia, nondum debellato *Mithridate*, nedum *Pharnace*, quem è *Ponto* fugavit *Julius*. Hinc sane manifestum est, non solo *Artemidoro*, sed *Julio* quoque *Cæsare*, juniorem fuisse *Menippum*, cum jam in binas tribueretur Provincias *Pontus Mithridatis*. Recenset *Ptolemæus* tres in illa ipsa *Ponti* Regione Provincias, *Pontum Galaticum*, *Polemoniacum* & *Cappadocium*. Sed quæ demum fuerit illarum *tertia*; aut an *Ptolemæi* demum ætate coeperit, non facile inde intelligimus. *Pontum Polemoniacum* à ⁵ *Nerone* Provinciam esse factam consentiunt Auctores. Sed *ultima* fuerit trium illa, an *secunda*, nondum constat. *Tertiam* potius fuisse suspicor, quod *Halym veteris Ponti* limitem nullatenus attigerit, sed *media* inter extremas sita fuerit. *Neronis* anno xi tribuit *Eusebius*, *Æræ* proinde nostræ *Christianæ* LXV. Proinde ante annum illum scripserit *Menippus*, nisi postea rursus alterutrius *Ponti*, vel *Galatici* memoria sublata, ita demum ad binarium numerum iterum *Ponti* Provinciæ redactæ fuerint. Quod sane incredibile non est, cum nomina illa adeo raro apud Auctores occurrant. Imo ita rem fuisse, ut puto, necesse est. Vetat enim *Menippi* tam sera mentio apud *certæ* ætatis Auctores, ne illum adeo antiquum fuisse credamus. Vetat & alia, quæ infra proferemus. *Galliam* præterea ⁶ noster *quadrupartitam* facit, addita reliquis partibus Provincia *Narbonensi*. *Augustum* autem fuisse qui *Narbonensem* Provinciam instituerit, docet ⁷ *Strabo*. Suffragatur *Ethicus*, qui censi *Augusti quadrupartitam* illam tribuit, quam sequitur ipse, *Gallicæ* distributionem. Aliter vix esset ut in rebus tam antiquis *Ethico* fidem adhiberem. Porro quod *Pontum* & *Propontidem* seorsim ab *Europa* atque *Asia* descripserit *Menippus*; cur factum arbitrabimur, nisi ut à *Patria* sua *Pergamo* *Periplum* inciperet? Quod hoc monendum duxerit ⁸ *Marcianus*; quo, quæso, retulerimus, nisi ut methodi suæ, quæ eadem futura erat cum ea qua præcesserat *Menippus*, Lectorem ita admoneret? Et sane conveniunt cum Provinciarum terminis à *Marciano* assignatis loca è *Menippo* à *Stephano* memorata. *Harmene Menippo* Κώμη erat Πα-

¹ *Strab. L. III. p. 166. L. XVII. fin.* ² *Tacit. Ann. IV. 5.* ³ *Dio L. LIII.* ⁴ *Menipp. ap. Steph. Byz. p. 177.* ⁵ *Suet. Neron. 18 & Euseb. & Mact. 6 P. 46.* ⁷ *Strab. L. VI. p. 177.* ⁸ *Marcian. p. 67, 68.*

T 2

φ. 223. 145.

ris initio docet *Marcianus*. Hinc etiam colligimus maris fuisse *interioris*. Nam ab *Oceani* *in* *Periplus* coeperit oportet *Oceani*. Imo et alios ab *Artemidoro* Auctores in hoc suo *Oceani* *Periplus* te imitatum esse monet, *Ptolemæum* scilicet, & in *stadiorum* mentione *Protagoram*. Utinam de hujus *Protagoræ* etiam attente constaret. Arbitror autem *Ptolemæo* fuisse recentiore, qui gradus *Longitudinis* *Latitudinisque*, quibus intervalla designavit *Ptolemæus*, in *stadia* redegerit. Vix enim illud credibile est à *Ptolemæo* illum discrepasse, cum tanti noster fecerit *Ptolemæum*; cum *ἡμετέριον* & *σφαιρικόν*; cum magno alioqui *Eratosthene*, ut *ἀντιπροϊον*, ita *ἡμετέριον* *σφαιρικόν*, appellaret. Et sane in *stadiorum* calculo universali *Ptolemæum* ipsum ducem agnoscit, cum summam illam universalem duntaxat + *Ptolemæus* ipse designaret. Itaque similiter in locorum singulorum intervallis non aliter *stadia* *Protagoræ* sequi potuit, nisi quæ cum illa summa *universali* convenirent. Nec admodum antiquum fuisse *Protagoram*, illud, ni fallor, ostendit; quod methodum *stadia* *Protagoræ* illam observavit, quam censuit *Marcianus* omnium fuisse accuratissimam: ut scilicet maritimos *stadia* *Protagoræ* *duplices* ubique exhiberit; *maiores* alium, ex illis Auctoribus, qui viderentur propius ad excessum accessisse; alium *minorem* ex illis, qui fuissent in superputando modestiores, ut ita mediis quibusdam quasi cancellis veris spatia complecterentur. Cum aliorum erroribus ita occurrit, decessoribus errantibus *junior* esse vincitur: imo omnibus *spatiorum* Auctoribus, qui ipsi navigassent, *junior*, ut sententiarum omnium, quæ fuerint *extremæ*, cognosceret. *Extremis* enim sententiis constant *duplices* illius *stadia* *Protagoræ*, de quibus *lectori* ipsi colligendam permittit. Quod porro fecit *Artemidorus*, idem *Menippum* fecisse testatur *Marcianus*, ut *interioris* Maris *Periplus* tantummodo describeret. Ut proinde alia fuerit etiam ipsius emendatio à *Marciano* instituta ab hoc, in quo versamur, Opere. Non tamen propterea negaverim, in his etiam, quæ habemus, fragmentis *Marciani* *Hæschelianis* occurrere nonnulla, quæ è *Menippo* acceperit *Marcianus*. Et quidem plura quam quæ debuerit *Artemidoro*. Sunt etiam in hoc ipso Opere viceversa alia, quæ nec *Ptolemæo* debuerit, nec *Protagoræ*. Agnoscit *ipse* *ἡμετέριον* *σφαιρικόν*, unde excerpserit quæ *Ptolemæus* non suppeditarit, nec *Protagoras*. Vix puto illum propterea *παλαιῶν* accensuisse *Ptolemæum* atque *Protagoram*, sed alios illis adjunxisse, qui *παλαιῶν* merito habendi essent. Potuit denique & in paucis illis, quæ de locis habuit extra columnas *Herculeas* litis, ipsum quoque sequi *Artemidorum*. Age tamen hæc fragmenta enucleatius expendamus.

1 P. 2, 35, 37, 55. 2 P. 2. 3 P. 6. 4 P. 6. 5 P. 37. 6 P. 65. 7 P. 3, 5. Itaque

Itaque hunc *Oceani* *Periplus* (quem nos alium ab *Artemidoro* & *Menippo* *Marciani* ostendimus) duobus est complexus *Marcianus* omnino Libris. Priori *Oceanum* descripsit *Orientalem* & *Meridionalem*; *Occidentalem* autem posteriori atque *Septentrionalem*: non tamen ita quin & alia immiscuerit præter oram *Oceani*. Priori quoque Libro terminos *Europæ* & *Asiæ* & *Libyæ* non illos duntaxat assignat, qui in *Oceano* siti erant, sed in mari etiam *interno*: & quidem cum *stadiorum* intervallis. Ita factum ut *maris* *Periplus* *utriusque* in hoc Opere describeret, quo tamen Maris tantum *Exterioris* descriptionem fuerat professus. Addit similiter & *sinus* atque *Insulas* Maris *interioris* pariter ac *exterioris*. Addit denique *maritimarum* *Provinciarum* terminos, non illos solos qui *mari* prætendebantur, verum etiam illos qui à *mari* longius distabant, & *Provinciis* *mediterraneis* annectebantur. Liber secundus, seu *Periplus* secundus (utroque enim titulo illum designat *Marcianus*) primo de *Oceano* agit *Septentrionali*, & quidem ita ut *Septentrionem* versus progrediatur. *Hispaniam*, *Galliam*, *Germaniam* percurrit, & *Sarmatiam* *Europæam*: ita ut *Provincias* omnes complectatur, tam illas quæ *mari interiori* prætendebantur, quam quæ *Oceano*. Addit & nostras *insulas* *Britannicas*. Nec couique ulla est suspicio, quasi quippiam habeant cum prædictis *Artemidori* & *Menippi* Editionibus commune hi Libri, de quibus agimus, *Marciani* de *Periplus* *Oceani*. Occurrit autem, fateor, p. 61 hujus Editionis Epitomes *Apollodori* fragmentum. Sequuntur *Tituli* *Paraphrasi* ab *Attea* ad *Adramyttium*, cum *Urbium* per *terram* intervallis. Deinde ab *Adramyttio* ad *Lesbum*, & *Troadis* usque ad *Sigeum*. Sed loco plane importuno. Nec enim in sequentibus quippiam occurrit, quod his titulis respondeat. Quæ enim sequitur *Præfatio* ad secundam illius ejusdem Libri partem spectat, qua de *Oceani* *Occidentalis* *periplus* acturus erat *Marcianus*. Hoc satis manifeste docent illius verba illa: *Ἡμετέριον* *σφαιρικόν* *ἡμετέριον* *σφαιρικόν* *ἡμετέριον* *σφαιρικόν*. Locum, ad quem nos hoc in loco retulit, occurrit Libro hujus Operis priori p. 3. Postea quæ legimus post verba illa, *ἡμετέριον* *σφαιρικόν* &c. ad finem usque *Marciani*, aliena videntur omnia ab Argumento *Periplus* de *Oceano*. Ad oras enim Maris *interioris* spectant universa, nec quicquam habent commune cum *Oceano*. Unius sunt ejusdemque sibi, nec aliunde hausta quam è *Menippo*. Nexum illa habent omnia *invicem*, nullum autem cum *præcedentibus*. Vidimus quidem in superioribus nonnulla immista, quæ *maris* erant *interioris*. Sed hic nihil plane legimus, quod referri

1 P. 66. 2 P. 67. 1

possit ad *Oceanum*. Et longe præterea accuratius loca maritima Maris *interioris* cum *spatiis* reteruntur quibus invicem distabant, quam in *alieni* Argumenti Opere spectari potuit, quo res illa obita duntaxat, non autem ex professo, tractabatur. Magis ergo eo propendeo, ut hæc omnia à præcedentibus *separanda* sint, & à novo initio inchoanda, quod ad *Menippi* illam, quæ intercudit, pertinuerit Editionem à *Marciano* elaboratam. Supponunt certe in *præcedentibus* sermonem de *Menippo*, qui etiam ipse hic desideratur. Non est ergo quod miremur, si loca Veterum à *Marciano* prolata non ubique respondeant, cum adeo *mutilum* illum hodie habeamus, adeo locis alienis *interpolatum*. Desunt p. 12, quæ dicturus erat de *Æthiopia* *ἡγεῖται μὲν*. Eo autem redeamus unde discessimus.

§. 7. *Menippus* forte sub *Commodo*.

Itaque cum postrema illa non *Marciani*, sed *Menippi*, fuisse probaverimus; sequitur exinde non de ætate *Marciani*, sed *Menippi*, esse pronunciantum. Age ergo videamus, siquam novam inde temporis, quo vixerit, notam elicere possumus. De *Αλέξανδρου* *Alexandri* Pseudomantis Urbe ita loquitur: *ἡ πόλις ἡ Ἰωνία* *ἡ πόλις Ἀλεξάνδρου*. Et quidem *Alexandri* illius rogatu impetratum, ut nomen illud mutaret, testatur *Lucianus*. Sed *Ionopolim* appellat ipse: rectiusque, ut videtur. Hoc enim consilio fortasse nomen illud patriæ impetravit *Alexander*, ut originem ejus ab *Ionibus* arcefferet, qui erant etiam in minori illa *Asia* celeberrimi. Vixit ergo *Menippus* post *Alexandrum*, saltem post novum illud nomen *Ionopolis*. Sed *Aboniteichi* nomine usus est sub finem *Hadriani* *Arrianus* in *Periplo* Maris *Euxini*. Etiam sub *Pio* idem nomen in numis observavit præstantissimus *Spanhemius*. Et sub *Marco* potissimum floruisse constat illum impostorem, quo coepit Auctore nova illa patriæ illius appellatio. Hoc inde manifestum est quod *Oracula* illius memoret *Lucianus* nulla præterquam de rebus, quæ illo Imperante contigerint. *Initio* mox illius Imperii fuisse verisimillimum est infaustum illum exitum *Servianus* *Galli* in *Armenia*, qui ortum dederit *Bello* in *Parthos*, de quo *triumphos* & *cognomina* utriusque Principis in numis legimus. Eodem Imperante *pestis* erat, de qua crassum *Pseudopropheta* errorem deridet *Lucianus*. Sub finem *Marci* Bellum erat in *Marcomanos* ipsum quoque pari falsarii hallucinatione similiter insigne. Etiam tempus designat *Lucianus*, quo hæc gratiam patriæ impetravit *Alexander*, cum *unicus* esset in Imperio Princeps. Hoc nos docent *Luciani* verba. Ait enim postulasse præstigiatores *ἡ παρὰ τὸ Ἀντοκράτορος μετανοήσας τὴν Ἀσίαν*

1 *Marcian.* p. 72. 2 *Ez. Spanhem.* de *Præst. Numismi*. 3 *Lucian.* *Pseud.* p. 764. 765. 4 *Lucian.* *ib.* p. 769. 5 *Lucian.* *ib.* p. 775. 6 *Lucian.* *ib.* p. 782.

ταῖς, καὶ Ἰωνίαν κληθῆναι. Solus ergo erat in Imperio *Marcus*, cum hoc *Alexandro* concederet, vel *Alexandri* potius (ut videtur) patrono *Rutiliano*. Certumque adeo est post *novennium*, quo collegam habuit in Imperio *Verum*, elapsam, à *Marco* hoc fuisse impetratum, post annum scilicet *Æræ Christi* receptæ CLXX. Serius esse potuit, dummodo ante *Marci* saltem exitum contingerit. Nec sane longe, ut opinor, à vera *Menippi* ætate aberrabit hæc nota. Sic enim loquitur quasi *nupera* esset, cum scriberet *Menippus*, illa *nominum* mutatio; quasi nondum *Αλέξανδρος* *ἡ πόλις* nomen è memoria hominum excidisset. Quod sane scire potuit *Menippus*, *Asianus* ipse, & *Pergamenus*. Non longe itaque, ut puto, aberrabimus, si illum *Commodi* temporibus assignemus.

Placet autem obiter formas, quibus prædicta *Marciani* Scripta à *Stephano* advocantur, observare. Cum testis adducitur ipse *Marcianus*, illa ejus Scripta designantur, quæ suo nomine ipse insignivit; vel scilicet *Periodi pedestres*, vel *Oceani Peripli*, vel *Itinerarium* ab Urbe *Roma* ad Urbes insigniores. Ita scilicet plerunque. Semel enim advocatur *Marcianus* ipse è *Epitomarum Artemidori*. Quod sane potuit contingere, quod locum illum, quem forte omiserat *Artemidorus*, *Marcianus* ipse ex alio aliquo, cujus tamen nomen reticuerit, Auctore suppleverit. Hoc enim proficitur ipse *Marcianus*, ita se in alienis Scriptis esse versatum, ut nihilominus constaret quid ipse scripsisset Auctor, & quid de suo aliunde suppleverit *Marcianus*. Porro *Menippum* non in *Epitomen* redegit, sed, qua decesse visus est, auctiorem fecit. Nec *Periplum* duntaxat *universum*, sed & *partes* *Peripli* singulas, sub *Peripli* nomine *Stephanus* advocavit, nempe *Periplum* utriusque *Ponti*, *Periplum Paphlagoniæ*, *Periplum Bithyniæ* &c. Minus profecto accurate. Quanquam enim omnes invicem annexæ *Periplum* fecerint, quod *circuitum* expleverint; *partes* tamen singulæ non explebant, proinde rectius *Parapli* quam *Peripli* appellandæ. Oram enim maritimam præternavigabant potius quam *circumnavigabant*.

Jam de *Marciani* agamus ætate. Idque certum est inprimis, antiquiorem esse *Stephano* Lexici *Geographici* Auctore, à quo testis advocatur. Si quidem is sit *Marcianus*, cujus meminit *Synefius*, ut credunt nonnulli, jam nihil esset cur de illius ætate ultra dubitarem. Erat enim ille *senex*, cum scriberet *Synefius*, qui sub *Arcadio* potissimum scripsit floruitque. Suntque, fateor, quæ sententiæ illi faveant, Argumenta. *Marciani* testimonia adduxit *Stephanus*. Idemque fecit

§. 8. Formæ quibus *Marciani* Scripta designantur à *Stephano*.
§. 9. Medius inter *Menippum* & *Marcianum* *Agathemerus* antiquior *Constantinopolis*.

1 *Steph.* *Μαρκία*. 2 *Marcian.* p. 65, 66. 3 *Synef.* Ep. 101 ad *Pylam*.

de *Syneſio*. Inde conficitur, ambos *antiquiores* eſſe *Stephano*. Co-
ævos ſibi *invicem* fuiſſe non conficitur. Erat præterea *Marcianum*
ille *Syneſianus* (ut noſtrum appellant MSS.) *Heracleota*. Sed ni-
hil habet *Syneſius* de *Scriptis Marciani*, nedum *Geographiſis*. Te-
mere ergo de *ætate Marciani* nihil inde pronunciandum eſt.
Aliunde quærendum nunquid *pugnet*, quo minus hoc *Sæculo* vi-
xerit ſcripſeritque *Marcianus*. *Artemidoro & Menippo* ſua, quæ
de Inſularum ambitu dedit, ſe debere agnoſcit ¹ *Agathemerus*. Nec
tamen *Marciani* vel nomen apud illum legimus, nec quippiam ha-
bet unde conſtare poſſit, operamne *Marciani permiſſam* haberet
horum Auctorum Textus, quos ipſe uſurpavit *Agathemerus*. Nec
loquitur de *Epitomis Artemidori*, ut loquitur *Stephanus*, quem
poſt *Marcianum* vixiſſe certum eſt; ut loquitur etiam ² *Scho-
liaſtes Apollonii*, quem vel hinc *Marciano* recentiore fuiſſe vici-
citur. Media ergo inter *Menippum Marcianumque* ætate vici-
Agathemerus. Proinde ex illius *ætate* illud ſaltem colligendum eſt,
quo tempore ne quidem *antiquior* eſſe potuerit *Marcianus*. Quod
vero *Agathemeris* ætatem è *Tropici*, ³ vel potius *Syenes*, ab Æquæ-
tore diſtantia (quaſi vero ea fuiſſet illius *Sæculi*, quo ipſe vixit *Ag-
themerus*) colligat *Wendelinus*; ſpecioſior illa, ni fallor, quam for-
tior, Argumentatio eſt. *Ptolemæo* enim ſe accepta illa, quæ ha-
bet de *Parallelis*, ipſo mox capitis initio, referre agnoſcit *Ag-
themerus*. Scio quidem hodiernos utriuſque numeros inter ſe diſ-
crepare. Diſcrepantiam enim illam *Agathemerus* facit *perigon* *xv*
ſ *δ'*, graduum ſcilicet 23. 45'. & quidem ⁴ duobus in locis. *Pto-
lemæus* *perigon* *xv*. *ſ* *γ'*, nempe grad. 23. 50'. etiam ipſe ⁵ *his*. Sed
tam aperta *Agathemeris* profeſſio facit, ut ne dubitare quidem e-
ceat, quin ſit alter ex altero corrigendus. Nec ſane difficilis erit
in *tertio* numero error. Eodem enim redibunt, pro calculo ſup-
putandi *Romano*, ſi *δ'* *quadrantem* designarit; *γ'* autem *tres* *ci-
cias*, quæ revera *quadrantem* *affis* conficiebant. Ergo tempus illud
aliunde explorandum eſt. *Ptolemæo* juniorem, quem toties le-
quitur, fuiſſe manifeſtum eſt. Inde ⁶ *Taprobanen Salicam*, nec
Inſulam *Palæſimundi*, appellat, pro exemplo *Ptolemæi*. Etiam
poſt *Severi* tempora vixiſſe colligit *Wendelinus* propter verba e-
de *Albione*, ⁷ *in* *ἐκ τῆς ἀρχαίας ἰσχυρίας*, quæ ille de *Severi* vallo tum
recens extructo intelligenda eſſe cenſet, ditionis *Romane* terminum.
Atqui ſi de tali aliquo *vallo* neceſſe eſſet, ut verba illa intelligi-
rentur; erant profeſſo, etiam ante *Severum*, talia *valla* alia, ⁸
quæ poterant non absurde referri, tam *Hadriani*, quam etiam *Ab-
tonini Pii*. Sed *ἐκ τῆς ἀρχαίας ἰσχυρίας* nomine *Legionum caſtra* inte-

igit *ſtativa*, non ad *vallum* certe, ſed in *Urbibus Britanniae* ma-
xime *opportunis*. Talia tria *Eboraci*, *Cestriae*, & *Iſtæ Damno-
norum*, ſeu *Exoniae*, numerat ipſe *Ptolemæus*. Itaque non eſt
cur, ex hoc ſaltem loco, colligamus eum *multo* juniorem fuiſſe
vel ipſo *Ptolemæo*. Tantum abeſt ut *Plethonis* aut *Gazæ* *Sæculo*
admoſeri poſſit, ut vir quidam doctus arbitratus eſt. *Maximi*
certe, qui *Gratianum* Imperatorem interfecit, *Sæculo juniorem*
eſſe non potuiſſe, vel è prædictis colligimus, quæ tum etiamnum
erant in *Britannia* noſtra, *ἐκ τῆς ἀρχαίας ἰσχυρίας*. Copias enim *Ro-
manorum* omnes ex hac Inſula derraxit Tyrannus ille *Maximus*.
Poſtea, fateor, rogati à *Britannis Romani* miſerunt identidem
focis auxilia. Sic tamen illi, ut re bene geſta mox redierint,
nec deinceps caſtra ulla *fixa* hic tenuerint. Anno ergo *Æræ* no-
ſtræ *Chriſtianæ* 383 (quo *Maximi* opera cecidit *Gratianus*) *an-
tiquior* fuerit oportet *Agathemerus*: imo certe anno ejuſdem *Epo-
chæ* 330 *antiquior*, quo Urbs *Constantinopolitana* dedicata eſt,
& novo *Constantinopolis* nomine appellata, quam veteri adhuc
nomine noſter ¹ *Byzantium* appellat. *Græcum* fuiſſe prodit &
lingua, qua ſcripſit, *Græca*, & *patronus* Operis *Philo* ipſe etiam
Græcus, & nomen *Græcum* *Agathemerus*. Etiam *Orientalē* ar-
guit, quod *Gallos* obſervarit, non jam amplius *Galatarum*, ſed
² *Gallorum*, nomine appellari. Non equidem inepte, pro *loci*,
quo vixit ſcripſitque, ſitu, ſi quidem vixerit in *Oriente*, nec longe
à *Galatis Aſianis*. *Galatarum* enim nomini magis aſſueverant
Aſiani, propter finitimos ſibi *Galatas*; non autem incolæ *Occi-
dentalis* Imperii. Erat ergo etiam ipſe inter illos qui ſedem Im-
perii agnoſcebant *Constantinopolim*, ſi quidem poſtea vixiſſet quam
eo tranſlatum fuiſſet Imperium. Cur itaque *veteri*, & quod in
deſuetudinem abierat, nomine illam appellaret? Memorat porro
Daciam poſt *Iazygas Metanaſti* ³ *ἐκ τῆς ἀρχαίας ἰσχυρίας*. Ea procul-
dubio *Transdanubiana* erat in *Provinciam* redacta à *Trajano*, ab
Aureliano autem deſerta & præſidiis nudata. Si quidem ea tum
fuiſſet *Romana* Provincia, cum ſcriberet *Agathemerus*, ita vixerit
etiam ante *Aurelianus*. Sed nihil habet unde certe colligi poſ-
ſit fueritne tum ditionis *Romane*. Utcunque tamen ante funda-
tam *Constantinopolim* illum vixiſſe veriſimillimum eſt. Et certe
ſpatio aliquo temporis poſt *Ptolemæum*. *Danubium* cenſet *Pto-
lemæus* uſque ad ⁴ *Axiopolim* *Daciæ* finitimam. Non longe for-
taſſis ab eo diſcrepavit ⁵ *Strabo*, qui ad *Cataractas* eum produ-
cit quæ per *Dacos* feruntur. *Plinii* locum, qui ab eo loco, quo
Illyricum alluit *Danubius*, *Iſtri* nomen auſpicatur, mendosum eſſe
ſuſpicio. *Danubii* nomen ad *Vindobonam* tantummodo proſert

¹ *Agath.* L. I. c. 5. ² *Schol. Apollon.* ad L. III. v. 858. ³ *Agath.* L. I. c. 13. ⁴ *Agath.* L. I. c. 8. ⁵ *Agath.* L. II. c. 5. ⁶ *Agath.* L. I. c. 13. ⁷ *Agath.* L. I. c. 23. p. 24. L. IV. c. 5. p. 110. ⁸ *Agath.* L. II. c. 6, 8. ⁹ *Agath.* L. II. c. 5.

¹ *Agath.* L. II. c. ult. ² *Agath.* L. II. c. 4. ³ *Agath.* L. II. c. 4. ⁴ *Ptolem.* II. 11. p. 57. III. 8. p. 84. 10. p. 87. ⁵ *Strab.* L. VII. p. 304, 305. ⁶ *Agath.*

¹ *Agathemerus*. Ex alio certe Auctore quam *Ptolemæo*, utque videtur, *junior*: forte *Menippo*. Nec enim oras duntaxat mantimas à *Menippo* descriptas fuisse colligimus è fragmentis *Hæskelianis*. Et quidem junior *Ptolemæo* fuit, ut videmus, *Menippus*; ut *Menippo* junior erat *Agathemerus*. Idem *Agathemerus* saltem antiquior *Constantinopoli*, fortassis *Aureliano*. Proinde junior *Agathemero Marcianus* his temporibus *junior* fuerit oportet. *Quanti* junior fuerit, nondum hoc docet Argumentum. Sed plusquam duorum Sæculi spatium intercesserit oportet inter *Menippum* & *que Marcianum*, si idem is fuerit, de quo agimus, *Marcianum* cum illo, cujus meminit *Synesius*. Itaque quam *sero* vixerit *Marcianus*, aliunde explorandum.

Porro ex *Artemidori Epitome* testimonium adducit vocat vetustus ille, quem habemus, atque eruditus *Apollonii Rhodii* Scholiastes, quem vel inde discimus recentiorum illo, qui *Epitomen* illam confecit, nostro (inquam) *Marciano*. Sed vero *Scholiastarum* veterum *ætatem* designare difficillimum est, præsertim *Anonymorum*, eorumque maxime qui *aliorum* Commentarios in unum Corpus digesserunt. Solenne his est ut *verbi* aliena repræsentent, quæ sint proinde ad *Auctorum* potius, quos collegerant, *ætates*, quam ad suam, referenda. Solenne item *junioribus*, ut novis incertique temporis Observationibus vetustiorum cogitata *interpolarent*. Solenne denique ut *temporis*, quo vixerint, designationem parum necessariam crederent, atque adeo penitus negligenter. Nec otium est in præsentiarum de his accurate, ut merentur, differendi. Sunt autem sane inter *Scholiastas* illi *vetustiores*, qui in *primarios* Græcæ linguæ Scriptores operam suam contulerunt, & qui *Auctoris exemplisque* sua confirmarunt. Habent quidem *minorum* gentium Auctores, qui in pretio erant, suos sibi *Scholiastas*. Ita *Lucianus*, *Aristides*, *Philstratus*, *Oppianus*, *Nazianzenus*, *Synesius*, *Libanius* &c. Sed parvæ admodum frugis; sed veterum testimoniis plerunque destitutos; sed rerum, de quibus agunt, admodum plerunque imperitos, quique vel illa ipsa *imperitia* suam *novitatem* prodant, quantumque distarint à *Sæculis* ingeniorum feracissimis. Sed & *antiquiores* doctioresque *Scholiastas*, ordo quidam observandus est. Omnium *antiquissimi* sunt, proximique ipsis, quos explicandos susceperant, Auctoris, qui ex ipsis *fontibus* testimonia arcessunt, non autem ex antiquioribus *Scholiastis*; *juniores* illi qui suum nihil contulerunt præter industriam, dum *aliorum* separata volumina in unum corpus contraxerunt. Hoc autem censu habendus est hic *Apollonii*, quem habemus, quantumvis doctus, *Scholiastes*. Collegit ipse è *Lucillo Tarrhæo*, *Sophocle*, & *Theone*, qui tamen etiam

etiam ipsi ex antiquioribus hauserunt, qui scripserunt in hunc ipsum *Apollonium* ex professo Commentarios. Tercio ergo demum gradu distat ipse à *primariis* Auctoribus, proinde recentissimis sui ordinis Scriptoribus accensendus. Is *Theon*, si idem fuerit *Alexandrinus*, cujus similes habemus in *Aratum Ptolemæumque* Commentarios; ita collector ipse, *Theone* junior, post *quartum* à *Christo* nato Sæculum, quo scripsit *Theon* exeunte, floruerit. *Quanto* junior illa quoque Epochæ fuerit, ne quidem ita constabit. Si autem ipse nihil proprium attulerit, ita necesse erit ut quæ habet omnia *Theone*, eorum, quos collegit, recentissimo antiquiora sint. Sic erit *Theoni*, ita tamen ut ante hoc *Theonis* opus scripserit, saltem *coævus Marcianus*. Nec quicquam hæcenus pugnabit, quo minus idem fuerit cum *Marciano Synesiano*. Sed nec vicissim quicquam pugnat, quo minus fuerit hoc ipso *Theone*, & *coævo Theoni Synesio*, multo adhuc antiquior.

Supereft ergo ut ex ipso demum *Marciano* de *Marciani Sæculo* judicemus. Et quidem *Saxonum* nomen hic legimus. *Insulam Saxonum* p. 52. Et *gentem Saxonum* p. 53. Cujus gentis nomen in *Græcis pariter ac Latinis Historiis* ignotum asserit ante *Dioclesiani tempora* Cl. *Vindingius*. Recte quidem id fortassis si sermo fuisset de *Saxonum prædationibus*, aut traductis aliò *coloniis*, quibus postea inclaruerunt. Hic autem in *propriis sedibus* erant, cum eorum mentionem faceret *Marcianus*, qui ipse nihil habet quod accipere non potuerit à *Ptolemæo*. Meminit enim etiam *Ptolemæus Insulæ Saxonum*, & *gentis*; & eodem situ utramque statuit, quo & noster *Marcianus*. Plane ergo nihil video quod *Marciani ætatem* multo inferiorem arguat ætate *Ptolemæi*. Nihil plane cur junior credatur *tertio* *Ætæ nostræ Christianæ Sæculo*. Ita satis accurate invicem consentient omnia, ut & junior *Ptolemæo* fuerit *Menippus*, & *Menippo* junior *Agathemerus*, & junior *Agathemero Marcianus*. Vix potuit à *Roma veteri* duntaxat *Itineraria* describere ipse *Græcus*, & *Romæ novæ* (si qua tunc fuisset) subditus. Vix potuit *Imperii*, quo vixit ipse, *Metropolim* tam alto premere silentio, in *Opere Geographico*, in locis *Constantinopoli* adeo vicinis. Nomen ejus fatetur, *Romanum* est: sed *Græcum* lingua, qua scripsit, fuisse propterea, & patria *Heraclea Ponti*. *Orientali* produunt *Epitheta*, quibus ornat *Ptolemæum*, *Sicionis* & *osponis* *Syro Malelæ* admodum familiaria, non item *Græcis Europæis*. Faciunt hæc omnia ne *Constantinopoli* junior credi possit, cujus mentionem omnem ita devitarit. Hæc si vera, alius fuerit *Marcianus* noster à *Marciano Synesiano*, & ab illo etiam alius quem ejus loco reponit Cl. *Vindingius* è *Suida*, qui sub *Valente* Principe floruerit; si tamen is ipse alius fuerit à *Synesiano*.

§ 11. Noster *Marcianus* antiquior, ut videtur, *Marciano Synesio*; eoque qui floruit sub *Valente*.

DISSERTATIO OCTAVA.

De Auctore *Anonymo* Peripli *Euxini* Maris.

§. 1. *Scymus Chii* Iambos an noster confuderit incertum est.

IN hoc Opere luculentum habemus exemplum *commissorum* inter se *Periplorum*. Nec tamen pro recepto illiusmodi Scriptorum more, ut quo loco *desierat* unus Auctor, inde *incipiant* quæ ex alio Auctore excerptis Operis universi collector. Hic etiam de locis *iisdem* diversorum, quos excerptis, Auctorum sententiam *seorsim* refert, quod fecit etiam sæpe *Plinius*. *Scymnum* imprimis excerptis *Chium*; tum etiam *Arrianum*; & *tertium* denique, qui, post *Arrianum*, *stadia Græcorum* cum *miliaribus* contulerit *Romanorum*, & quidem ipsi plerunque Auctorum, quos excerptis, *verbis*. *Scymni* certe *Chii verba* tam accurata fide repræsentavit, ut *Iamborum* vestigia etiamnum appareant, ut facile Vir *Maximus Is. Vossius* illos in pristinam formam redegerit. *Verba* enim *Scymni* fere numerat, ne quidem *ordine* verborum admodum mutato. Nescio an *Iamborum* formam in suo, quo est usus, *Scymni* codice ipse repererit, aut *Iambice* scripsisse crediderit. Nam in ipso quoque *Scymno* jamdiu *versuum lineas* invicem confudisse *Librarios*, è *Codicibus Scymni* constat *Hæschelianis*. Nec enim in illis quicquam invenit *Scaliger*, quod *versuum* suspicionem faceret, præter *Scymni* verba se *metro Comico* scribere profitentis, & *metrum* verborum, *sonosque* versibus congruos; ne dicam jam *figuras* à *pedestri* oratione alienas. *Versus* autem, tam in *Codice Palatino* quam *Gallicano*, confuse & permixte exaratos esse ipse agnovit *Hæschelius*. Itaque jam aliquantisper *versibus* confundendis assueverant *Librarii*, præsertim *juniores*, in Operis forma *versibus*, ut credebant, parum congrui. Eoque magis est cur hoc de nostro verum fuisse suspicemur, si fuerit adeo, quam volebat *Cl. Vossius*, nuperus. *Versibus* enim frequentiores erant etiam in re *Geographica* *versus*, quam ut hoc fallere potuerit *veteres* etiam *Librarios*. Erat enim apud *Græcos* celeberrimus hoc nominis *Dionysius*, apud *Latinos* *Germanicus*

Germanicus & *Festus Avienus*. Itaque num in nostrum hæc suspicio conveniat, à tempore potissimum, quo vixit, judicandum est.

Etiam *Arrianum* à nostro expilatum esse censuit idem *Cl. Vossius*. Imo nihil esse quod non ex eorum altero desumeret, vel *Scymno* scilicet, vel *Arriano*. Non tamen satis, quod volebat, etiam probavit. *Stadia* quidem in suo *Maris Euxini* *Periplo* dedit *Arrianus*: non item *Romana miliaria*. Hæc ergo saltem noster aliunde. Ita certe nisi *Περὶ τῆς Εὐξίνης*

§. 2. *Arriano*, quem in multis sequitur noster, proinde junior *Anonymus*.

viderit noster quorum ipse meminit *Arrianus*. Illa enim *Romanorum* moribus accommodanda, proinde *miliaribus* potius, quam *stadiis*, designanda erant. Ita ex utroque Scripto tam *stadia* discere potuit, quam *miliaria*. Sed incertum est num illa emanarint in publicum quæ *Principis* causa, & pro *Romanorum* more patrio, lingua proinde etiam *Romana* erant concipienda. Utque emanassent, *Græcus* tamen erat nostri *Peripli* Auctor. Nec solent *Græci*, etiam de rebus *Romanis*, alios, quam suæ linguæ Scriptores, advocare. Ut porro major fuisset nostri, quam civium ejus solebat esse, diligentia; non tamen efficiet illa ut *miliaria Romana omnia* accipere potuerit ab *Arriano*. Nec enim de aliis, quam *Provinciae* suæ, *Arriani* scripta, vel *Romana*, meminisse verisimile est. Alibi *Romanarum literarum* à se scriptarum ne quidem ipse meminit *Arrianus*: nec de aliis quam *Provinciae* suæ negotiis *Præfecturæ* munus exigebat, ut *Principem* certiolem faceret. Parte ergo *Peripli* sui longe *maxima*, quæ erat extra *Pontum Cappadocium*, aliunde *miliaria* hauserit oportet, quam ex *Arriano*. Ne quidem illud certum esse hactenus evictum est, an ea quoque ipsa, quæ habet cum *Arriano* communia, ipsi tamen debuerit *Arriano*. Quæ enim erant extra *Provinciam Arriani*; quæ ne quidem iter attigerint, quo in *Provinciam* ipse pervenerit; quæ ne quidem iter illud, quo *Hadriano* ipsi iter erat in *Bosporum*, quæ ex *indicibus* proculdubio didicit certissimis: hæc aliunde *Arrianum* ipsum, quam è decessorum *Scriptis*, didicisse verisimile non est. Et quidem ad partem *Maris Euxini* reliquam spectant potissimum quæ hic communia legimus cum *Arriano*. Hæc ergo nostrum *Arriano* debuisse necesse non est, cum ex *Arriani Auctoribus* eadem haurire potuerit, quod ipse fecit *Arrianus*. Habet præterea noster multa quoque loca, quæ frustra quis quæserit in *Arriano*. Hæc ergo quomodo potuit accipere ab *Arriano*, quæ ne quidem ipse complexus fuerat *Arrianus*?

1 *Arrian. Peripl. Mar. Euxin. p. 6, 10.*

Neutiquam

§. 3. Periplus
Euxini Maris ab
Arriano scriptus
non est (ut Cl.
Vossio videbatur)
mutuus.

Neutiquam sane si talis olim fuerit *Periplus Arriani*, qualem nunc habemus. Censuit autem Vir præstantissimus hodiernum, quem habemus, *Periplum Epitomen* esse tantummodo, minimamque partem eorum complecti, quæ ipse scripserit *Arrianus*. Hoc inde colligit, quod ex *Arriano* multo suo ad *Dionysium* Commentario profert *Eustathius*, quæ tamen nullo legimus illius *Periplo*. Sed vero *Periplum Arriani* nullum ibi, quod meminerim, saltem de nomine, appellat *Eustathius*. Quæ autem habet omnia, ea istiusmodi sunt, ut in nullo fortasse *Periplo*, sed in *Historiis* (quas multas illum scripsisse supra probavimus) ea scribere potuerit *Arrianus*. Hucusque ergo nihil est, quo vel *Arriano* ipso junior noster fuisse vincatur. Vincunt autem certe nostri Auctoris illa de *Halmydesso* verba: ἡ τέταρτη ἡ μίλιος περὶ τὴν ἑξήκοντα ὁ περὶ τὴν πεντήκοντα. Hæc enim *Auctorum*, quorum fidem secutus est *Arrianus*, verba non sunt, sed ipsius potius *Arriani*, in propria etiam *Persona* loquentis, quem *Xenophontem Socraticum* propterea seniore vocasse probavimus, quod juniori *Xenophontis* ipse nomen affectarit. Hinc ergo certum est *Arrianum* juniorem fuisse nostrum Anonymum, & proinde verisimilius erit, quæ habet ipse cum *Arriano* communia, ea illum ab *Arriano* potius sumxisse, quam ab *Auctoribus Arriani*.

§. 4. Romana, quæ adhibet noster, miliaria à veterum Romanorum miliarium forma plane aliena.

Alteri autem, & recentiori, quam fuerit vel *Arrianus*, Auctori debuit noster quæ habet omnia de *Romanis* sui temporis miliaribus, quæ cum *stadiis septenis* componit & *dimidio*. Major enim *miliaris* modus receptus est apud *Veteres*, & florente Republica, *stadiorum octonorum*. Hic enim certe modus respondebat examussim proportioni antiquissimæ pedis *Græci* atque *Romani*: qua scilicet pedes *Græci* DC *stadium* conficiebant, iidemque pedibus *Romanis* DCXXV pares erant, passibusque CXXV. Sic enim futurum erat ut *stadia* istiusmodi *octona passus* implerent *Romanos mille*. Et quidem modum hunc *Auctorum* esse accuratissimorum, & sibi invicem maxime consentientium, docet, adversus *Lipsium*, Vir Geographiæ veteris peritissimus ² *Philippus Cluverius*. Facit autem ne de eo dubitare liceat *Strabo*, qui hunc modum observatum esse testatur in via *Egnatia*, lapidibusque illius viæ miliaribus ab *Apollonia* ad *Macedoniam*. Erat enim via illa ³ βιενμηπορὸν κατὰ μίλιον, ut docet ibidem *Strabo*. Βιενμηπορὸς ille pedum designatio erat, teste *Hesychio*. Quis autem dubitet *stadii Græci* mensuram fuisse accuratissimam in ipsa *Græcia*, & *Romani* etiam *miliaris* in via militari

¹ Peripl. Anonym. Mar. Euxin. p. 15. ² Cluver. Germ. Antiq. Proëm. L. I. p. 322. ³ Strab. L. VII. p. 322.

Romanæ?

Romana? Alium dedit modum *Polybius*, & maiorem, monente ibidem *Strabone*. Sed ante *Caji Gracchi* Tribunatum, qui anno demum *Varroniano* DCXXXI¹ primus vias publicas per *Italiam* lapidibus designavit, ut in ejus vita tradit *Plutarchus*. Aliquot nimirum annis postquam *Historiæ* suæ manum ultimam imposuerat *Polybius*. Cæterum ab illis usque *Caji Gracchi* temporibus nullus dubitandi locus est, quin idem fuerit ubique *miliaris Romani* modus in viis publicis militaribus, nec alius proinde ab eo quem in *Egnatia* via descripsit *Strabo*. Imo modum illum *Polybianum* non alium fuisse revera ab hoc omnium receptissimo mox ostendimus. Idem præterea colligitur ex *Itinerariis Latinorum miliaribus*, si conferantur cum *Græcorum stadiis* in iisdem locorum intervallis. Veteris ergo *Romæ* non alium fuisse *miliaris* modum est sane verisimillimum. Nec alium agnoscunt ab illo usque *Gracchi* Sæculo Scriptores *Romani* etiam juniores. Certe *Columella*, *Plinius*, & *Gellius*, pro hoc *miliaris* modo, *stadium* CXXV passuum faciunt.

Græcis, fateor, alius placuit *miliaris Romani* modus, idem cum eo quem sequitur nostri Auctor *Peripli*, septenorum cum *dimidio stadiorum*. Ita *Suidas*, qui receptum quoque *miliaris* modum suis miscet collectaneis. Ex illo ergo ne quidem id colligere licet, quæ fuerit vel Sæculo suo, vel *Auctoris*, quem excerptis, receptissima sententia. Sed unicum illum *minoris miliaris* modum agnoscit *Photius*, quasi nullus alius fuisset, ubi vixit *Photius* in oriente exploratus. Sic enim habent illius verba, non tamen (quod sciam) in *Bibliotheca*, ut volebat ¹ *Cluverius*, sed in *Lexico MS*: Στιδίον ὁ τῶνος ἢ ἑξήκοντος, ἢ μίλιος τὴν τε μίλιον ἀντιστοιχεί. Επὶ τῇ γὰρ ἡμισὺν στίδιον ποιεῖται μίλιον. Itaque ante ætatem *Photii* obsolevisse verisimile est antiquioris *miliaris* usum, siquis tamen unquam fuerit in Oriente. Nam, ut è nostro constat *Peripli* Auctore, non solum *Constantinopoli*, sed in locis *Constantinopoli vicinis* (quæ tamen *Romanis* olim non paruerint) hic idem obtinuit *miliaris Romani* modus. Ego rem totam (si quidem conjecturæ venia sit) ita habuisse suspicor. Primus antiquissimisque *miliaris* modus is erat, quem dixi. Ut scilicet *stadium* pedes *Græcos* complecteretur DC, *Latinos* DCXXV. Hi pedes octies multiplicati facient in *miliari* pedes *Græcos* 4800, *Latinos* 5000. Detrahti è pedibus *Romanis* pedes *Græci* reliquos facient pedes 200, qui *Græcis* tertiam *stadii* partem explebant accuratissime. Inde factum, ut præter *octonos stadios*, tertiam præterea *stadii* partem *miliari Romano* tribuerint *Polybius* & *Eratosthenes*. Sic enim de *Polybio* testatur ¹ *Strabo*, de *Eratosthene* autem *Julianus* Archi-

§. 5. Miliaria illa à Græcorum juniorum rationibus nata. Et quo demum progressu.

¹ Cluver. Germ. Antiq. L. I. Proëm. ² Strab. L. VII. p. 322.

* X

rectus

tectus apud *Harmenopolim*. Nam post Bellum cum *Pyrro* pacem inibant cum *Ptolemæo Philadelpho Romano*. Inde evenit, *Eratostheni* aliquatenus innotuerit *miliare Romanum*. Non tamen propterea *diversus* erat modus *miliaris Romani* etiam antiquioribus illis *Eratosthenis* temporibus & *Polybii*. *Octonos* enim in *miliari Romano stadios* supponit utraque illa supputatio, è cuius discrepantia nati *pedes* illi 200, quos pro *tertia stadii parte* habebant *Eratosthenes* atque *Polybius*. Propterea scilicet redundare *pedes* illos in *Romano miliari* censebant, quod is *pedum* numerus redundaret in *octo stadiis*, si pro modo *pedis Romani* metirentur. Nec interim cogitabant *minorem* fuisse *pedis* mensuram, quæ factum ut *major* *pedum* numerus apud *Romanos* idem conficeret, quod *minor* conficiebat apud *Græcos*; nec *minoris formæ* *pedes Romanos* 200 tantundem valere quod 200 *pedes Græcos*, qui *stadii Græci tertiam* partem revera conficiebant. Contra vidit *Plutarchus* hosce *ducentos pedes*, si pro calculo *Græco* (qui *major* erat) supputentur, *deficere* potius, quam *redundare* apud *Romanos*: quod scilicet *pedes Romani* 4800 *pedes Græcos* 4800 non *æquarent*, nisi alii præterea *pedes* 200 *adderentur*; pro modo scilicet *Romano*. Proinde *octo stadiis* *minorem* censuit modum *miliaris Romani*. Ipse, licet in alterum extremum *erravit* quam *Polybius*, pari tamen *erroris* ulus est *occasione*, quod nec ipse *pedum Græcorum Romanorumque* discrimen observavit. *Pedes* enim *Romanos* numeravit *Græco* tamen *pedum numero*, ut in *milian* *integrò* à *iusta stadiorum octo* mensura deficerent. Inde autem *juniorum* errorem natum crediderim, *minorem miliaris Romani* quam *octo stadiorum* mensuram statuentium. His nempe, ut opinor, gradibus. Qui primi observabant *pedes Romanos* 4800 à *iusto pedum Græcorum* 4800 modo, qui *mille passus* explebant, *deficere*; illos necesse erat, ut plusquam *tertia stadii parte* *contractiora miliaria* fecerint, quam fecerint *decessores Græci*, qui *partem tertiam stadii* ultra *stadios octonos* ad *miliaria Romana* explenda necessariam fecissent. Erat enim & *pars illa stadii* *detruncanda*, & *pars illa* præterea quæ *deerat* ad *stadia octona* absolvenda. *Defectum* illum si *parem* ipsi cum *decessorum excessu* statuissent, si *partibus stadii tertiis duabus breviora* fecissent *miliaria*. Sed nihil erat necesse ut ita facerent. Nec enim *pedes Romani* 200 ad *tertiam stadii partem* assurgebant. Erant enim *pares Græcis pedibus* tantummodo 180. *Duplicentur* ergo. *Pedes*, conficiunt duntaxat 360. Sed in *miliari Romano* non alios *pedes* censi oportere manifestum erat, quam *Romanos*. Pars autem *dimidia stadii Romani pedes* complectebatur *Romanos* 312 $\frac{1}{2}$. Supererunt *pedes* 47 $\frac{1}{2}$ qui certe *negligendi* erant pro more, quem sequitur noster,

supputare

supputandi per partes *assis Romani*. Pars enim *assis* minima, *uncia*, seu XII^a, si vel *Græco* exemplo censeatur, *pedes* explet 50; si *Romano*, *pedes* 52 & *duodecimam* præterea *pedis partem*. Sic *stadii parte dimidia breviora* fecerint *miliaria*, quam fecissent *Veteres*, qui *stadia* 8 $\frac{1}{2}$ pro modo habuerant *Romani miliaris*. Cum autem paulatim hic *veterum error* è memoria hominum intercidisset, modus autem *Romanorum* exploratissimus is esset ut *stadia integra octona* singulis *miliaribus* assignarentur; proclive erat ut emendationem illam *miliari Romano* suis temporibus recepto accommodarent *juniores Græci*, & proinde *stadia* illa *octona dimidio stadio* mutilarent. Hoc ego ad *Græcos* retulerim *Constantinopolitanos*. *Græcam* enim hujus erroris originem producit hujus *miliaris* Auctores, non alii, ut opinor, quam *Græci* omnes. Produunt ipsi *errores* non aliunde nati quam è *Græcorum* veterum *ratiociniis* de rebus *Romanis*, & proinde sibi parum *exploratis*. Alioqui fateor, ne quidem *Græcis* penitus ignota fuisse *Romanorum miliaria*, postquam etiam ipsi in *Romanorum* ditionem concessissent. Hoc ex ipso discimus *Evangelio* S. *Matth.* V. 41. Nam & in publicis Imperii *Rationariis*, & in publicis metatorum *Itinerariis*, jam assueverant *Romanorum miliaribus* etiam *Provinciis*: sed proculdubio veris *octonorumque stadiorum*. Novus autem ille falsusque *miliaris* modus vix potuit ab aliis esse præterquam à *Græcis*; & à *Græcis*, ut puto, *Constantinopolitanæ* ditionis.

Novæ enim *Romæ* nomen sibi vendicabat *Constantinopolis*. Urbisque *Romana* etiam *jura omnia*: Imperatorem proprium, proprium sibi *Consulem*, proprium *Senatum*, proprium sibi pariter (pro *Romæ* exemplo) *Urbis Præfectum*. Inde *Romanos* & Urbisque *Præfecturam Romaniam* appellabant. *Occidentalis Romæ* incolas ne quidem *Romanorum*.

sed *Latinorum* duntaxat nomine dignabantur. Proinde & *mores* etiam *Romanos* affectabant, quo magis *Romani* viderentur. In his etiam hunc, de quo agimus, *miliarium*: verum ita plane ut decuit *Græcæ* stirpis Civitatem. *Linguam* enim retinebant etiamnum *Urbis Byzantinæ*, & cum *lingua*, gentis suæ etiam *errores*. Sed formam *miliaris* publicam *mutare* antea non poterant quam *Imperii* potestate potirentur. Nec in eam, quam hic observatam legimus, mutaturi erant *Principes*, qui in *Roma ceteri* Imperii sedem possidebant. Nempe *Romanarum* consuetudinum peritiores quam ut à primæva *Romani miliaris* forma tantopere *aberrarent*. Itaque post tempora *Constantini* necesse est nostrum hunc visisse *Scriptorem*, si quidem nostra illa procedant *ratiocinia*: nisi forte hanc eandem *miliaris* formam in *Orientem* introduxerint,

§. 6. Et quidem, ut videretur, *Constantinopolitanam*. Sed paulo ante nomen ipsum *Constantinopolis*.

non *Constantinopolitani*, sed *Nicomedienses*, cum Imperii etiam *Augustei*, & quidem *primarii*, sedem in *Nicomedia* poneret *Diocletianus*. Sic potuit noster tum scripsisse dum *Byzantii* nomen adhuc retineret, quæ postea *Constantinopolis* appellata est. Et sane *Byzantii* appellationem adhibet etiam ipse, nulla mutata vel levissima significatione. Quod sane esset cur in Urbe tam insigni merito miraremur, si post Imperii sedem eo translatam ipse vixisset. Ea potissimum de causa, quod in aliis Urbibus obscurioribus, sibi tamen *Sæculi*, pariter ac *antiqua*, nomina sedulo observavit. Ur itaque hoc idem non observaret in Urbe omnium *præcipua*? Est ergo hæc Auctoris nostri ætas potius fortassis anteferenda. Vel forte potius illius, cuius fidem est secutus, ut mori ostendamus.

§. 7. Proinde huius Periplus Auctori esse non potuit *Alypius*, cuius meminit *Julianus Apostata*.

fit, quod sum aliquando suspicatus, ut nostri Operis Auctor fuerit *Alypius Cæsarii* frater, de quo ita *Julianus Apostata* Epist. xxx. Ἡδὴ μὲν ἐν Ἰωνίᾳ τοῖς ἀναιδῶσι τῆς πόλεως, τῶν Γεωργητῶν ὅτι ἀπειθαῖε. Οἱ μὲν ἐκείνους διὰ τὸ τοῦ ἰδίου ἰδιόκαλον τὸ παρὰ τῶν πατρῴων δόξαμεν. Ἐξ ἧς γὰρ ἐπεὶ διαρχαρχοῦντες ἐπὶ αὐτοῖς βίλοι, καὶ ἐπιμνήσας αὐτοῖς, αὐτοῖς τὰς λαμπρότητας, οὐ μόνον ἀνδρότερον τῶν Βυρπάλων, καὶ τὴν Κερκυραίων πεντηκόντην, ἀλλ' οὐκ ἡ καλὴ Σαπφὼ βούλεται τοῖς ὕμνοις ἀρετῆς. Quod equidem Opere quasi *Musico* variegatum fuerit hoc *Alypii* Opus *Geographicum*, alternis, oratione *soluta* & *Iambis* tessellatum, in eo sane similis erat nostræ illa etiam *Alypii* *Geographia*. Sed ab ipso fuisse videntur *Alypio Iambi* illi, quorum nomine *Alypius* tantis ornat præconiis infelix Imperator. Nihil enim ad *Alypii* laudes fecissent *Iambi alieni*. Et πινάκιον complectebatur *Alypii* *Geographia*, *tabellam* nempe *Geographicam* cum *Diagrammatibus*, quæ *Technicæ* potius *Geographiæ* erant, quam *Historicæ*; & in *Tabulis* præcipue locum, ut videtur, habebant. Noster totus *Historicus* est, nec quicquam habet quo *Geographiæ artificium* excoleretur. Non obitat ergo quo minus hæc vera fuerit Auctoris ætas.

Sed non esse admodum antiquum nostrum illud credidit Cl. *Vossius* evincere, quod antiquis nominibus recentiores subdiderit appellationes. Sed nullo testimonio confirmavit hac (quam dedimus) ætate appellationem aliquam Auctori coævam fuisse recentiorem. Nonnullæ certe poterant admodum fuisse antiquæ, ipsique receptissimæ apud Græcos nominibus coævæ. *Theodosium* ait *Taurica* dialecto vel *Alanica*, Ἀλάνικα appellatum, quod idem valet ac si Græce diceretur *Επὶ Ἀλάνων*. Anti-

1 Periplus Mar. Euxin. p. 5.

quoniam

quam illud fuisse nomen, etiam *Alanicum*, exinde constat quod a *Gentiliis* Deorum *septenario* aliquo, forte *Planetarum*, emanarit. Inde etiam quod in confinio illam *Bosporianorum Tauricorum* sitam fuisse testetur *Strabo*. Recte ergo *Taurica* dialecto nomen illi fuerit assignandum, etiam à prima Urbis vicinorum, quo vicinis innotuerit. Et aliud à *Græco*, ut erat vicinorum lingua etiam *alia*. Sic enim hodieque reperimus in Provinciis multarum linguarum etiam locorum eorundem multa esse nomina. Ita in *Flandria* nomina *Belgica* sunt atque *Gallica*. Et in *Wallia*, nomina pariter *Anglica* & *Britannica*, quorum unum alteri non succedit, sed simul ambo apud suæ linguæ participes usurpantur. Sic etiam Urbem, quam cives ipsi *Olbiā*, finitimi *Borysthenem* appellant, etiam à temporibus *Herodoti*. Eadem, ni fallor, causa est *Borysthenis* fluvii, quem noster *Danaprin* suo tempore appellatum esse scribit, *Foruandes* *Danubium* vocatum esse testatur, in qua voce *Danapris* vestigia agnoscit ipse *Vossius*. Itaque jam diu ante *Foruandem* innotuerat nomine illo *Borysthenes*: nec quicquam habet quo, suo etiam tempore, nomen illud novum fuisse innuat. Idem addit *Foruandes*, à quibus *Borysthenes* ita fuerit appellatus. Nempe ab *accolis*. Proinde etiamnum apud *Peregrinos* *Borysthenis* nomen notius fuisse, ni fallor, indicat. Ita eodem tempore *fluvius*, qui Græcis *Borysthenes*, idem *Danapris* apud *accolas* audiebat. Erat enim sane *Græcum* nomen *Borysthenes*, ut è vocis sine manifestum est. Proinde ipsa Urbs *Olbia*, eadem à Græcis *Borysthenes* vocata, testibus hoc ipso nostri Periplus *Auctore* & *Herodoto*. Quomodo ita ni vox fuisset *Græca* *Borysthenes*? Hoc si verum, potuit nomen *Danapris* lingua *accolarum* decantato apud *Græcos* nomini vel coævum fuisse, vel etiam fortassis antiquius. Nec enim est quod dubitemus quin nomen fluvius antea habuerit apud *accolas*, quam Græcis ipsis innotesceret. Sunt porro apud nostrum varia locorum eorundem nomina, quæ antiqua omnia fuisse veteres agnoscunt. Ita portus idem *Athenæon* & *Scythotaurorum*: ita *Tauricum* vel *Symbulon*: ita Urbs *Cydaea* & *Cyta*: ita *Careæ* & *Careæ*: ita & in vetustissimis nominibus *Dionysopolis*, quæ noster hic recensuit, pro more suo, accurate.

Sed de portu *Δάφνης* & *μαυροπόλης*, addit noster, τὸ καὶ λεγόμενον Σαφιδίον. Hoc exemplis illis accenset Cl. *Vossius*, è quibus collegit nostrum non admodum fuisse antiquum. Sed quo demum tempore nomen portus ille novum *Sofike* nis acceperit, de hoc nihil observavit Vir cele-

§. 9. Daphne Sofikensis ad discrimen Daphnes Antiochenæ: antiquior ipsa Daphne Sergis suburbio Constantinopoli.

1 Strab. L. VII. p. 309. 2 Steph. Byzantinus. 3 Herodot. L. IV. c. 17. 4 Anonymi Periplus Mar. Euxin. p. 8. 5 Herodot. L. IV. c. 17.

berrimus.

berimus. Sed *μακρόν Δάφνις* nomine portum illum simpliciter designavit *Arrianus*, quasi aliud nullum, quo tum appellaretur, haberet exploratum. Vel inde mihi suspecta est emendatio C. ¹ *Harduini*, qua *Plinio* ipsi *Softhenis* hujus mentionem inseruit, *Plinio*, ut opinor, incogniti. *A Bosphoro* (inquit ² *Plinius*) *σαν Casthenes*. Vet. Cod. *Leosthenes*. Reponit *Harduinus Softhenis*. Sed cujus nomen ignoravit *Arrianus*, non est quod credamus *Plinio* fuisse exploratum. Utcunque tamen alienus est hic *Plinio* locus à portu *Softhenis*. De *σαν* loquitur *Plinius*; noster de portu. Et in *Asia* ora ponit noster portum, quem *Softheni* tribuit. *Plinius Casthenem* suum in ora *Europææ*. Utcunque tamen *Softheni* etiam hujus meminit *Nicephorus* Patriarcha ad ann. *Æt. Christ.* DCCXVII. Inde *Σαθίσιον* in nostro etiam reponendum, uti etiam *Leontio* ³ Scholastico. Itaque ante annum illum 717 jam ita receptum est recentius illud *Softheni* nomen, ut antiquius *Δάφνις μακρόν* in desuetudinem abierit. Adhuc aliquanto erat, ni fallor, antiquius. Nam præter hunc *Daphnes portum*, qui ad dextram erat navigantibus in *Euxinum*, & propterea in ora *Asiana*; et & alia ad sinistram *Daphne suburbium* in ora *Europææ*, à *λίαν Σίγγων*, inquit ⁴ *Stephanus*. Facile intelligimus quam necessarium fuerit ambas illas *Daphnas* in ejusdem *Bosphori Thracii* oris ambabus sitas invicem distinguere. Quod factum arbitramur duobus hisce cognominibus *virorum*, ut videtur, exultorum, *Sergii* & *Softheni*. Erat autem nostra quæ *Softheni* nomen accepit, multo, quam altera fuerit, antiquior. Nostra temporum etiam *Μυθικorum*. Alterius mentio nulla, quod sciam, apud *Veteres*. Imo ne quidem esse potuit suburbii. Urbis nimirum vel *Byzantinæ*, vel *Constantinopolitanæ*. Potius, existimo, *Constantinopolitanæ*. *Sergii* opus illud fuisse Opus indicat, ut puto, nomen *Σίγγων*. Tantundem enim valet ac *ἑστὴν Σίγγων* (nisi forte potius scribendum *Σίγγων*) ut *Softhenis* etiam opus appellabatur *Σαθίσιον*. Delicias autem & amœnitates præcipue quærebant *Veteres* in Suburbanis laxius habitatis, & proinde loca secessibus idonea facilius suppeditantibus, lucis nimirum, porticibus, piscinis, gymnasiis, atque ambulacris. Hoc ipso voluptatis nomine nescio quicquam fuerit celebrius (dicam an infamius?) *Daphne Antiochena*, cujus exemplo *Sergium* existimo hoc suum suburbanum condidisse, & propterea *Daphnen* appellasse. Hominem nimirum, ut ex ipso constat nomine, *Romanum*. Proinde *Constantinopolis* civem, quæ hoc ipso novæ *Romæ* nomine gloriabatur. Non autem *Byzantii*, cum (Urbs illa à *Seyero* excisa *Perintho* deinceps (quæ eadem *Heraclea* erat) subiceretur, ut ægre admodum deinceps vel *Civitatis*

¹ *Harduin.* Adn. ad *Plin.* Tom. I. p. 811. ² *Plin.* N. H. IV. 11. ³ *Antholog.* Græc. L. IV. c. 25. ⁴ *Steph.* *Δάφνις*. Et ex eo *Eustath.* ad *Thom.* verf. 815.

illustris,

illustris, nedum *Romanæ*, dignitatem tueretur. Itaque si ad hujus *Daphnes* discrimen, alia illa *Daphne Asiana Softheni* nomen acceperit; ita recentius fuerit Urbe *Constantinopolitana* nomen quoque *Softheni*, quod non ferunt nostræ rationes. Fieri tamen potest ut ad *Antiochenæ Daphnes* discrimen portus ille *Softheni* nomen acceperit. Sic omnia respondebunt satis accurate. Erat enim *Softhenis* illa *Daphne* multo antiquior *Antiochena*, ut recentioribus suis temporibus nomen *Softheni* accipere potuerit, cum jam celebris esset *Daphne* etiam *Antiochena*, ut ab ea internoiceretur. Et vicissim illa *Antiochena Daphne* antiquior suburbio *Constantinopolitano*: imo ipso *Diocletiani* Imperio, cui propinquum Nos fecimus hujus Peripli Auctorem. Hoc certum est ipsum quoque illum *Sergium* suburbani *Constantinopolitani* Auctorem antiquiorem fuisse *Sergio* illo, cujus meminit, *Justiniani* M. Imperio exeunte, ¹ *Agathias*. *Sergii* enim, qui suburbanum condidit, meminit ipse *Stephanus*, cujus Epitomator ipse *Hermolaus* floruit sub *Justiniano*.

Αἰλαίε τῆχος τὸ λεγόμενον Θήραι καλεῖται. Ita noster. Et quidem *Αἰλαίε τῆχος* in suo quoque Maris *Euxini* Periplo meminit etiam *Arrianus*: eoque, ut videtur, veteri adhuc nomine designari soliti. Et *Theras* mentionem in Tabulis *Peutingerianis* occurrere recte observavit *Maximus Vossius*. Medio ergo tempore inter *Arrianum* Auctoremque Tabularum *Peutingerianarum* nova illa obrinuit appellatio, quæ potuit adeo satis fuisse antiqua. Superest tandem *Apollonia*, cujus coævum sibi nomen *Sozopolin* memorat Anonymus. Sub *Apolloniæ* nomine de hac Urbe loquuntur *Scylax*, *Strabo*, *Mela*, *Plinius*, *Arrianus*, *Marcianus* etiam *Heracleota*: imo ipse quoque *Stephanus*, quo loco numerat cognomines *Apollonias*. Nec tamen inde constat, an illo quoque *Stephani* Sæculo nomen illa mutarit *Apollonia*. Auctorem enim, tum alibi sæpissime, tum hoc præsertim in loco, excerptit *Stephanus*, qui ex professo in unum collegerat corpus Urbes sibi invicem cognomines: utilissimo sane consilio, ut vitarentur errores in Historia frequentissimi pariter ac facillimi, cum propter nominis similitudinem ipsæ confunduntur: eodemque consilio quo etiam illi usi sunt, qui viros pariter cognomines recensabant, quos excerptit *Laërtius*. Satis enim erat, quocunque demum Sæculo vixisset Auctor, si vel olim nomen *Urbs* habuisset de quo agebat, ut reliquis ejusdem nominis Urbibus accensetur. Utcunque tamen, post tempora saltem *Marciani*, nomen vetus *Urbs* illa, de qua agimus, retinuit *Apolloniæ*. *Sexopolin*

§. 10. *Αἰλαί τε* chi novum nomen *Theras* post *Arrianum*, sed ante tabulas *Peutingerianas*. *Αἰλλωνία* nomen ad *Marcianum* *Heracleotam*. Eadem *Sozopolis* tempore forte *Constantini*.

¹ *Agath.* L. IV. p. 141.

illam

illam esse Geographo *Nubiensi*, uti etiam nostro Sæculo, obse-
vavit ipse *Vossius*. Est autem forma illa *vocis* quidem *Græca*, pro
Barbarorum autem juniorum pronuntiatione in *Barbaricam* de-
generantis. Cum nempe *lingua* etiam *Græca*, propter *Barbari-*
rum incursiones, in illis quoque partibus jam non esset amplius
vernacula. Itaque cum scriberet etiam *Nubiensis*, jam *Græci* no-
minis usum corruerant vicini, *Græcæque* linguæ imperiti, *Bar-*
bari: *Græcis* nimirum *pulsis*, vel in *Barbarorum* mores diutius
consuetudine deficientibus. Atqui *Græcorum* erat nomen illius
Urbis etiam posterius *Sozopolis*, etiamnum sua *lingua* suisque mo-
ribus utentium. Itaque ut *Marciano Heracleota* recentius, sic multo
tamen antiquius Geographo *Nubiensi*. Illius nominis Urbem le-
gimus in *Pamphylia* ¹ temporibus etiam Imperii *Græco-Romani*
recentissimis. Si *conjecturis* ex *Historia* petitis augurari liceat, vi-
crediderim diu post *Marcianum* tui juris in illa *Euxini* Maris ora
fuisse *Græcos*. Nam à temporibus *Claudii* (qui successit *Gallio*)
secundi, molesti erant in omni illa ora *Scythæ*, alique *Barbari*.
Ita quidem ut vel *Romani* Imperii fines ægre admodum tueren-
tur Principes illius Sæculi bellicosissimi. Multa gessit in illos, æ-
que admodum præclara, ipse *Claudius*. Et tamen *Daciam*, quæ
illis obnoxia erat, *Transdanubianam*, quasi quæ defendi non possit,
dimisit *Aurelianus*, Princeps *Inviictissimus* & *Victoriosissimus*. ² Et
enim illum, nec immerito, appellant cippi. Inde factum ut *Il-*
lyricum Provinciam fecerit *Diocletianus Cæsareus*, & quidem *Cæ-*
saris bellicosissimi, cui fuerit *ad ripam Danubii cum gentibus bar-*
baris luctandum. ³ Sic enim loquitur *Lactantius*. Sed & *Con-*
stantinum ipsum exercuerint his iisdem partibus *Sauromatæ* & *Ge-*
thi. Qui non illos modo, verumetiam ⁴ *Scythas* ipsos volentes
in suam ditionem recepit. Tum ergo liberum erat *Græcis*, in
suas sedes restitutis, *Apolloniam* alio deinceps, sed *Græco* etiam
& ipso, *Sozopolis* nomine designare. Omne certe auspiciatissimo,
ut *Servatori* potius quam *Apollini* beneficium illud referrent ac-
ceptum. Et sane *novi*, quasi è postliminio, *initii* novum illud
fuisse videtur *Græcorum*, in eadem civitate, nomen. Tum enim
commodissime *Romanorum miliarium* modum (qualis in hoc Opere
supponitur) in his etiam *Scytharum* & Ponti *Euxini* oris statu-
rimus, cum hujus oræ incolæ universi Imperium agnoscerent *Romanum*.
Nec sane tempus magis congruum, ut puto, reperimus
Nondum enim *nomen* forte mutaverat *Byzantium*. Hanc *Con-*
stantini victoriam ad annum Imperii *xxiii* retulit *Theophanu-*

¹ *Nicet. Choniast.* Joann. Cornnen. p. 10. Et in *Alex.* p. 169. ² *Græc.*
CCLXXVI. 4. ³ *Lactant.* de Mort. Persecutor. c. 18. ⁴ *Euseb.* L. IV. Vit. *Con-*
stantin. c. 5, 6. *Socras.* L. I. c. 14. *Theodoret.* L. I. Eccl. Hist. c. 8. ⁵ *Euseb.* L. IV.
Constantin. c. 4. & alii.

& ex eo *Cedrenus*: forte ex ipsis *Eusebii Græcis*. Ad ann. *Con-*
stantini *xxv* victoriam eandem refert *Latinus Eusebius*, Inter-
prete *S. Hieronymo*. Et tamen *pontem lapideum*, quo *Danubium*
trajecerit, ad ann. Imperii *xxiii* statuit Auctor *Chronici Pascha-*
lis. Et quidem illo ipso anno his ipsis partibus fuisse *Constanti-*
num è *Codice* colligitur *Theodosiano*. Acceditque proxime ad sen-
tentiam *Theophanis* & *Cedreni*. Hæc si vera sint, ita Urbis *Con-*
stantinopolitane saltem *Encæniis*, quibus nomen muravit, anti-
quiora fuissent illa, de quibus agimus, *Constantini* gesta in *Bar-*
baros. Non me quidem fugit, ne quidem ipsis *Constantinopoli-*
tanis, constare suæ Urbis *origines*. Nempe, ut videtur, quod
Epocham Urbis suæ, post multos demum, quam conderetur, an-
nos numerare coeperint. Est autem receptissima illa, apud opti-
mos Chronologos sententia, quæ Urbis jam *Conditæ dedicatio-*
nem statuit *Symmacho* & *Gallicano* Coss. anno *Ær. Christ.* 330,
cum in *feriam* *iiii*, *Indictionemque* *iiii* incidere dies Urbis *Na-*
talis Maji *xi*, Auctore *Chronici Paschalis* & *Idatio*. Sic fuerit
Bellum in *Barbaros initium* initio *Dedicatæ Urbis* antiquior. Conve-
niet enim *Dedicatio* illa anno *Constantini* *xxiv*. Sed sequenti anno
Constantini *xxv* victoriam in *Gothos* ponit *Eusebius*. *Servorum*
autem *Sarmatarum* rebellionem, qua effectum est ut in ditio-
nem *Romanorum* venirent *Scythæ*, facit idem adhuc *triennio* re-
centiorem. Apponit enim anno *Constantini* *xxviii*, qui exibat
anno *Æræ nostræ Christianæ* 334, eodemque anno ponit etiam
Idatius. Et quidem ita loquuntur plerique, ut victoriarum illa-
rum saltem *finem* faciant Urbe *Constantinopolitana* recentiorem.
Hoc si tempore scripserit noster, erit sane cur miremur nullam hic
occurrere mentionem novi nominis Urbis *Constantinopolitane*.

Alioqui autem tam *recenti* tantarum victoria-
rum memoria, erat sane opportunissimum, ut *no-*
mina harum civitatum *nomina*, quæ *novæ* illæ *vi-*
storiæ patefecissent, Auctor nostri *Peripli Græ-*
cus civibus suis *Græcis* ipse similiter aperiret. Erat
enim, ut videtur, ipse hujus Expeditionis *comes*,
vel forte à comitibus *acceptus*, quæ hic cum aliis communicanda
censuit. Ab illis certe qui *regionem* ipsi obierant, nisi ipse hoc
idem fecerit. Inde *linguarum* hujus regionis vernacularum peri-
tia, *Alanica* atque *Taurica*, quam raram admodum legimus in
hujus Sæculi *Scriptoribus*. Inde & *nomina* locorum *barbara* à *Græ-*
cis admodum diversa, quæ fuerant in usu *exteriorum* receptissima.
Hæc enim *nomina* linguarum *parum celebrium* ægre fere quispiam
præterquam in *vicinia* audierit. Ita nomina locorum *Wallica* ra-
rus est in *Anglia Walliæ* non *finitima* qui habeat explorata. Huic
ergo tempori optime conveniunt Auctores nostri, quæ occur-
runt,

§. 11. Potuit hic
noster *Byzantiis*
nomen usurpare,
etiam postquam
condita esset *Con-*
stantinopolis.

tunt, ut opinor, *temporis* notæ. Nihil habet certe quo tam *se-
rus* esse vincatur, quam volebat celeberrimus *Vossius*. Ne qui-
dem *loci* nomen, cuius *origo* recentiori Sæculo certo asseri possit,
in eo reperimus. Hoc unum tamen, ut dixi, obstat, quod *By-
zantii* nomen, non *Constantinopolis*, in Urbe Regia usurparit.
Non quidem quasi *nomen* illud à *prima* novæ Urbis *fundatione*,
saltem ab *Encaniis*, non fuerit assignatum. Cognominem enim
ipsi *Constantino* fuisse, ipse, qui tum vixit, testatur ¹ *Eusebius*. Et
multa *Constantini* Edicta legimus *Constantinopoli* signata in *Codi-
cibus*. Sed *Græcis* fortasse magis placuit nomen Urbis antiquum
Byzantium. Et certum est nomen ipsum *Byzantii* satis esse fie-
quens apud *recentiores* etiam *Sophistas*, Historiæ *Byzantine* Scri-
ptores. Dedita enim opera sermonem *Sæculi* non *sui* usurpant
illi antiquorum æmuli. *Ætæis* præcipue *veteris* florentisque *Græ-
ciæ* adhibent quibus tot suppetebant purioris ævi *Lexica*. Sic ob-
servavi ipse in *Luciano* *ἡγῆται* veterum superstitionis cultore
raro Magistratus *Romanos* vocibus coræ *Luciano* *Græciæ* deli-
gnari, *ῥωμῆες*, *ῥωμαῖοι*, sed *veteris* *Græciæ*, quæ *Romanos* do-
minos nondum agnoverat, *ἡγεμόνες*, *στρατηγοὶ* &c. Similiter fecit in
Rectoribus Ecclesiæ *Christianæ*, quos nec ipsos nominibus de-
notavit *Græcis* *Ecclesiasticis*, sed *Græciæ* illius quæ *Christi* vel *no-
men* ipsum nondum audiverat. Erat porro in *recentioribus* *Græ-
ciæ* Scriptoribus *affectatio* illa, potius quam *æmulatio*, *Græciæ*
antiquioris, insignissima. *Μετοικησι* appellabant antiqui *Rhetores*,
si quis *Persis* faveret *antiquæ* *Græciæ* universæ hostibus intensis-
simis: nec immerito, quod *Cyrus* maternum genus à *Medis* de-
duxerat, & *Reges* proinde *Cyro oriundi*. Eandemque *vocem* usur-
pant *Græci* etiam *juniores* de *Persis*, qui *tertio* demum *Ætæ* *Chri-
stianæ* Sæculo *Parthorum* successiōnem interruperunt, nihil quie-
quam habentibus cum *Medis*, vel cum ipso etiam *Cyro*, commune.
Inde *Persarum* *Turcarumque* nomen confundit *Nicetes Choniatus*.
Et *mensium* etiam nomina *Attica* adhibent *Constantinopolitani*
juniores, cum tamen certum esset *Constantinopoli*, quæ *novæ* erat
Roma, non alios fuisse in *vulgari* usu *mensēs*, quam *Romani*.
Inde tanta illa *juniorum* dissensio, cum *mensēs* *Atticos* commi-
tunt cum *Romanis*, quod, ne quidem apud *juniorum* Sæculorum
Eruditos in confesso esset, quis *mensis* *Atticus* *vetus* cui *mens*
Constantinopolitano *recentiori* responderet. Hos ergo nihil est cu-
miremur si nomen Barbarum *Constantinopolis* neglexerint *Græ-
ciæ* *veteris* Vocabulariis prorsus incognitum. Magis autem est cu-
miremur idem facere *nostrum*, qui professione *Geographus* est.
His enim à *vulgo* potius, quam à *Veteribus*, norma capienda erat.
Illud ergo *loci* nomen magis probandum, non quod à *Classicis*

¹ *Euseb. Vit. Constant. L. III. c. 47*

Auctoribus,

Auctoribus, sed quod à *vulgo*, magis usurpatum erat. Sic enim
arret, ut de quo loco ageretur, Lectores facilius intelligerent. Pro-
cedit autem hæc ratio pariter in *Historia* ac in *Geographia*, si
quidem *perspicuitatem* magis, quam veterum superstitionis imi-
tationem, Auctores illi ob oculos habuissent. Et tamen *Histori-
cos* illam neglexisse constat. Procedit quidem. Eo tamen magis
in nostro procedere videbitur, quod *mutatorum nominum* ipse
tam cautum se præbuerit monitorem. Nec porro fieri potuit, ut
tam *Constantinopolitane* novum nomen cum *latere* potuerit,
qui sub ditione scripserit Imperii *Orientalis*, post Urbem illam
cenuo à *Constantino* restructam. Non potuit sane. Quid si autem
hæc noster *vetustiori* Auctori accepta retulerit, qui tum vi-
xerit, cum in *Nicomedia* sedem Imperii *Augustei* statuisset *Dio-
dorianus*, & tamen antea quam nomen mutasset *Byzantium*? Sic
potuit Urbem eo potius nomine, quod in *Auctore*, cuius fidem
est secutus, repererat, appellare; quam novo illo quod *suo* de-
mum Sæculo notius erat receptiusque. Cur autem saltem novi
nominis Lectorem hic non monuit, ut in *Borysthene*, portu
Daphnes, *Aulaotiche*, *Apollonia*? Potuit in causa esse novi hu-
ius nominis ipsa *celebritas*, major certe quam ut Lectorem illius
ignarum supponere posset. Eoque major, quo novi nominis ori-
ginem Auctor *propius* attigisset. Tum enim non potuit (ne qui-
dem apud *vulgus*) nomen *vetus* obsolevisse *Byzantii*. Ita ne qui-
dem *indocto* Lectori obicurrum fuisset, quæ esset Urbs, quam in
Auctore suo *Byzantium* appellatam repererat. Eandem etiam
fuisse, quæ tum *Constantinopolis* nomine veniebat vulgo, id quo-
que tum notius esse potuit quam ut de eo Lector fuerit monen-
dus. Longe autem abest, ut eadem fuerit *earum Urbium* causa
quarum *mutata nomina* noster observavit. Illæ enim, quantum-
vis stirpe *Græcæ*, commercium tamen, ante *Constantinum*, vel
nullum habebant cum *Græcis*, vel *rarum* admodum & ignobile.
Ut facile proinde nescirent *Græci* nupcias, si quæ unquam con-
tingerent, in illis Civitatibus, rerum conversiones. Præsertim cum
rari admodum fuerint apud illas domestici *Historici*, nec *exteris*
nota *monumenta*, his maxime, de quibus agimus, *temporibus*. Sic
facile nesciri poterant hæc *nominum mutationes*, dum *aliæ* essent
Urbes illæ ab Imperio *Romano*. Nesciri non poterant in Urbe
Orientalis Imperii *primaria*. Hanc ergo *ætatem* huic Scripto
commodissime assignabimus, qui nec in *oblivionem* venire po-
tuerit nomen antiquum *Byzantii*, nec vicissim *Græcos* latere po-
tuerit novum nomen *Constantinopolis*.

ERRATA. Pag. 80. pro *ἡγῆται* lege *ῥωμῆες*. Pag. 126. pro *Romanorum* lege
Romani.

* Y 2

OPUS-

OPUSCULA HOC VOLUME
COMPREHNSA.

- I. *Haunonis periplus.*
- II. *Sylacis periplus.*
- III. *Agatharchides de Mari Rubro.*
- IV. *Arriani periplus Ponti Euxini.*
- V. *Periplus Maris Erythraei eidem vulgo adscriptus.*
- VI. *Nearchi Paraplus ex Arriani Indicis.*
- VII. *Marciani Heracleotae periplus, cum fragmentis Artemidori & Menippi.*
- VIII. *Anonymi periplus Maris Euxini.*

Sequentia Volumina complectentur

- I. *Ephori fragmentum, lucusque ineditum, penes Cl. Dodwellum.*
- II. *Dicaearchum de Statu Graeciae.*
- III. *Ejusdem fragmentum de Monte Pelio, e Museo Cl. Joannis Alberti Fabricii.*
- IV. *Isidorum Characenum de Mausonibus Parthicis, Haescheliani Editione longe auctiorem, descriptum e MS Codice Bibliothecae Regiae Parisiis, ac à laudato Fabricio ad nos transmissum.*
- V. *Dionysium Byzantium (si ad manus nostras tempestive saltem pervenerit) de Thracia Bosporo.*
- VI. *Agathemerii Hypotyposin Geographiae.*
- VII. *Plutarchum de Fluminibus.*
- VIII. *Strabonis Epitomen.*
- IX. *Monumentum Adulitanum, Editis auctius.*
- X. *Anonymum à Gothofredo editum.*
- XI. *Cosmæ Monachi Typographiam Christianitatis.*
- XII. *Nicephori Blemmidæ Commentarios in Dionysii Periegesin, Manuscripto Bodlejano.*
- XIII. *Ptolemæi Longitudines & Latitudines Urbium, ex Theonici Codice in Bibliotheca Bodlejana.*
- XIV. *Gemisti Plectonis Avindæ quædam, ex eadem Bibliotheca. Quibus & alia id genus addentur, si qua nobis ab eruditis hanc litterarum Cultoribus fuerint suppeditata.*

HAN-

ΑΝΝΩΝΟΣ

ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

HANNONIS

CARTHAGINIENSIIUM

REGIS

PERIPLUS.

Interprete Conrado Gesnero.

TESTIMONIA & JUDICIA DE HANNONE.

Aristoteles in libello περὶ θαυμασίων ἀκυσμάτων.

Λέγεται δὲ καὶ τὰ ἐξω σπηλῶν Ἡρακλείων κρύπτειν· τὰ μὲν, ὅτι πάντες
τὰ δὲ, νυκτῶν μόνον· ὥς Ἀννωνος Πείριπλος ἰσχυρεῖ.

Athenaeus in Deipnosophista, lib. 3.

Εἰ μὲν πὶ τούτων ἴδως ἰσχυρεῖ,

χαίρειται
Λιβυκοῖσι βίβλοις, ταῦτά τ' Ἀννωνος Πείριπλος.

*Marcianus Heracleota in Epitome Artemidori
& Menippi.*

Επὶ καὶ Ἀπελλᾶς ὁ Κυβηλαῖος, καὶ Εὐθυμένης ὁ Μασσαλιώτης, καὶ Φι-
λίας ὁ Ἀθηνᾶιος, καὶ Ἀνδροδένης ὁ Ἰάσιος, καὶ Κλέων ὁ Σικελιώτης, Εὐ-
δοκίης τε ὁ Ρόδιος, καὶ Ἀννων ὁ Καρχηδόνιος.

Pomponius Mela, lib. 3. c. 9.

Hanno Carthaginienſis exploratum miſſus à ſuis, cum per Oceani
oſtium exiſſet, magnam partem ejus circumveſtus, non ſe mari,
ſed commeatu defeciſſe, memoratu retulerat. *Et mox*: Super eos
grandis lictoris flexus grandem inſulam includit, in qua tantum
feminas eſſe narrant, toto corpore hirsutas, & ſine coitu marium
ſua ſponte foecundas: adeo aſperis efferiſque moribus, ut quædam
contineri ne reluctantur vix vinculis poſſint. Hoc Hanno retu-
lit, & quia detracta occiſis coria pertulerat, fides habita eſt.

Plinius in Hiſt. Nat. lib. 2. c. 67.

Hanno, Carthaginis potentia floreſcente, circumveſtus à Gadibus
ad finem Arabiæ, navigationem eam prodidit ſcripto.

Idem, lib. 5. c. 1.

Fuère & Hannonis Carthaginiensium ducis commentarii, Pu-
nicis rebus florentissimis explorare ambitum Africæ jussi: quem
secuti

secuti plerique è Græcis nostrisque, & alia quidem fabulosa, & urbes multas ab eo conditas ibi prodidere, quarum nec memoria ulla, nec vestigium exstat.

Idem, lib. 5. c. 36.

Penetravit in eas (Gorgadum insulas) Hanno Pœnorum Imperator, prodiditque hirta feminarum corpora, viros pernecitate evasisse: duarumque Gorgonum cutes argumenti & miraculigratia in Junonis templo posuit, spectatas usque ad Carthaginem captam.

Julius Solinus, sub finem cap. 56.

Prodidit Xenophon Lampſacenus Hannonem Pœnorum regem in eas (Gorgadum insulas) permeavisse, repertasque ibi feminas aliti pernecitate, atque ex omnibus quæ apparuerant, duas captas tam hirtæ atque aspero corpore, ut ad argumentum spectandæ rei duarum cutes miraculi gratia inter donaria Junonis suspenderit: quæ duravere usque in tempora excidii Carthaginienſis.

Isaacus Vossius in Observationibus ad Melam, p. 302.

Quod Aristides & alii nonnulli è veteribus, & multi è recentibus fabulosam existimant hanc Hannonis narrationem, in eo plurimum illos fefellit ratio. Dignum est enim hoc monumentum quod cum cura illustretur, non tantum veritatis ergo, sed & gratia antiquitatis, cum id omnibus Græcorum monumentis longe sit vetustius. *Hæc de re plura in Præfatione.*

ANNONOS

[1]

ANNONOS KAPXHΔONION BΑΣΙΛΕΩΣ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ

τῶν ὑπὲρ τὰς Ἡρακλέους στήλας Λιβυκῶν τῆς γῆς μερῶν, ὃν καὶ ἀνέθηκεν ἐν τῷ 3 Κρόνῳ τεύχει, δηλῶντα ταῦτα.

HANNONIS CARTHAGINIENSIIUM REGIS PERIPLUS

Partium Libycarum ultra columnas Herculeas, quem in æde Saturni dedicavit, sequentia detegentem.

ΕΔΟΞΕΝ Καρχηδονίοις, Ἀντωνία πλεῖν ἔξω στήλων Ἡρακλείων, καὶ πάλαι κτί-
ζειν 4 Λιβυρινίκων. καὶ ἰκέλευσεν, πέντηκοντόβους ἐξή-
κοντα ἄγων, καὶ πλῆθος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, εἰς ἀειδμόν μυ-
ριάδων τεύχων, καὶ ὅσα, καὶ πλεον
ἄλλω παρεσκεύαζον. ὡς δὲ 5 ἀνα-
χθίντες, τὰς στήλας παρεμέψα-
μεν, καὶ ἔξω πλοῦν δοῦν ἡμε-
ρῶν ἐπιδύσαμεν, ἐκτίσαμεν περὶ-

PLACUIT Carthaginien-
sibus ut Hanno navi-
garet extra Columnas
Herculis, & urbes Li-
byphœnicum conderet. Na-
vigavit igitur & classẽ na-
vium sexaginta, quarum singulæ
remis quinquaginta agebantur,
secum abduxit. Iis magnus ho-
minum numerus, virorum &
mulierum ad triginta millia, &
annona & apparatus varius vehe-
bantur. Postquam autem solvi-
mus, & extra columnas biduum
navigando consumsumus, pri-

1 Plinius l. 5. c. 1. eum ducem Carthaginensium dixit, alibi imperatorem. Gesne-
rus. 2 Διόγγοις rectius appellari existimat Vossius. 3 Templum, in quo descri-
ptio hæc dedicata erat. Junonis fuisse, tradunt Plinius & Solinus. 4 Liby-
phœnices, quasi ex Phœnicibus advenis, indigenisque Afris mixti. Vide Pli-
nium in Nat. Hist. l. 5. c. 4. & Stephanum in voce Βύζαντις. 5 Ἀνὰ γαῖαν non
modo solvere, sed etiam in altum evchi interpretantur. Gesner.

mam

mam à nobis conditam civitatem Thymiaterium nominavimus: huic ampla planicies subiecta erat: inde ad occasum proVecti (rursus) ad Soloentem Libyæ Promontorium arboribus opacum convenimus, ubi condito Neptuni delubro, rursus ad orientem dimidii diei navigatione conversi, in stagnum non procul à mari distans, multis & magnis arundinibus referum pervenimus: in quo elephantum & aliæ feræ permultæ pascebantur. Tum hoc stagno ad iter diei præterito, civitates maritimas condidimus, quarum hæc sunt nomina: Caricus murus, Gytte, Acra, Melissa & Arambys. Inde solutis navibus ad Lixum flumen magnum appulimus, quod è Libya fluit. Juxta id Nomades (i. e. pastores homines) Lixitæ sua pecora pascebant: quibuscum amicitia inita aliquamdiu mansimus. Supra hos terram incolebant Æthiopes inhospitales, quorum regio feris referta est, & montibus magnis intercepta, è quibus Lixum profluere ajunt: &

1 Stephano Θυματήρια & Scylaci Θυματήριος dicitur. forsan mendose pro Θυματήρια. 2 Atqui mihi videtur ambientibus Africam omnis post columnas navigatio converti, vel ad meridiem. vel ad occasum, & postremo ad aquilonem. 3 Vide notas ad Scylacem, p. 53. 4 Libyæ hæc regio (ut inquit Scylax) tota est celeberrima & facerrima. In summitate vero promontorii Soloentis est ara magna, Vindictæ & Nepruno consecrata. 5 Malim κατέσταν. à verbo κατεστάν, quod κατέσταν significat. nam Hanno (ut verisimillimum est) non habitatores civitatibus immisit, sed primas urbes eas in hæc regione condidit. Gesner. 6 Urbs est Libyæ ad sinistram columnarum Heculis, ut Ephorus scribit. Verisimile autem est ad hunc locum Cares pervenisse, qui etiam Carico in Memphide nomen dederunt. Idem. 7 Huius Hecatzus meminit, teste Stephano. 8 De Lixo urbe & fluvio vide Scylacem, p. 53.

οὗ δὲ τὰ ὄρη, κατοικεῖν ἀνθρώπους ἡλιόμορφος Τρωβόδυντας· ἔς τε καὶ ἡνίκας ἱππων ἐν δρόμοις ἐφραζόν· ἡ δὲ λίξις. λαβόντες δὲ παρ' αὐτῶν ἱμνίας, παρεπλέομεν τὴν ἐξήμιλον ὁδοῦ μεσημβρίαν, δύο ἡμέρας. ἐκεῖθεν δὲ πάλιν πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, ἡμέρας δρόμον. ἐνθα εὗρομεν ἐν μυχῷ πηθῶ κόλπου, νήσον μικράν, πάλιν ἔχουσαν σταδίων πέντε· ἣν ἡμετέροισιν, Κέρνιν ὀνομάσαντες. ἐτεκμαίρομεθα δ' αὐτῇ ἐκ τῆς οὐδὲν κατ' οὐδὲν Κερχην. ἡ δὲ οὐκ ἔστιν ὁ πᾶς, ἐκ τε Κερχίνου ὅτι σήλας, καὶ κεῖθεν ὅτι Κέρνιν. τὸντοῦθεν εἰς Λίμιν ἀπὸ Κέρνιν. ἀπὸ τῆς Κέρνινος πᾶν κατανύσσεται, εἰς τὴν μυχὸν τῆς Λίμινος ἡλθον. ὑπὲρ ἣν ὄρη μέγιστα ὑπερέτεται, ἡ δὲ ἀνθρώπων ἀγρίων, δέρματα θήρων ἐνημυδίων, οἱ πέτραις βέλονται, ἀπὸ τῶν ἡμῶν, κωλύοντες ἐλθεῖν. ἐκεῖθεν πλέοντες, εἰς ἑτέραν ἡλθον ποταμὸν μέγαν καὶ θαλάσσιον, γέμοντα κροκοδείλων καὶ ἱππων ποταμίων. ὁθεν δὴ πάλιν ἀπέρχοντες, εἰς Κέρνιν ἐπανήλθομεν. ἐκεῖθεν δὲ, ὅτι ἡ μεσημβρία

montes illos inhabitari à Troglodytis peregrinæ formæ hominibus: quos vel equis cursu perniciores Lixitæ nobis esse narrabant. Acceptis deinde interpretibus à Lixitis, oram desertam ad meridiem bidui itinere legebamur: inde ad orientem unius diei cursu navigavimus, & in sinus cujusdam recessu insulam parvamprehendimus, stadiorum quinque ambitu: in qua habitatores reliquimus, & Cernen nominavimus. Eam, inita navigationis ratione recta, Carthagini oppositam esse conjiciebamus. Navigatio enim à Carthagine ad Columnas, & à Columnis ad Cernen respondebat. Hinc venimus in stagnum, magno flumine trajecto, quod Chretes appellatur. Id stagnum insulas tres amplectebatur, majores quam Cerne. ab iis navigatione diei interiorem stagni recessum attingimus: ibi stagno montes maximi imminebant, silvestribus hominibus inhabitati, pelles ferinas indutis, qui lapidum coniectu nos repulso egressu prohibuerunt. Exinde navigando ad alium amnem, magnum latumque, crocodilis & equis fluviatilibus plenum devenimus. Tum retrogressi Cernen repetivimus: & ab ea meridiem

1 Plinius his in locis collocat Ægipanas semiferos & Blemmyas & Sætyros &c. Vide Nat. Hist. l. 5. c. 8. & lib. 6. c. 30. 2 Rursus lege κατέσταν. Gesner. 3 Vide Annot. 4 Similis erat navigatio, pro æqualis. Idem. 5 Legendum omnino μετὰ ἀνθρώπων. Gesner. 6 Verbum est rarum, ab ἀπαρτίζω, cum impetu & fragore deurbare. Idem. 7 Superius πρὸς μεσημβρίαν dixit. Scite tamen multitudinis numero ponit. Sic Plato in Epinomide δυνάμεις & ἀνθρώπους. Idem.

versus per duodecim dies oram prætervecti, (quam universam Æthiopes tenebant: pavidī & aspectus nostri impatientes, lingua autem nostris etiam interpretibus Lixitis incognita utebantur,) ultimo tandem (hoc est duodecimo) die ad magnos & sylvosos montes appulimus. Sylvæ constabant arboribus, quarum lignum odoratum & varium erat. His montibus bidui navigatione circuitis in immensum maris hiatum incidimus: ad cuius alteram partem continenti adjunctam, campus patebat: è quo noctu ignes ex omnibus locis per intervalla emicare cernebamur, alios majores, alios minores. Illic aquati, antrorum per dies quinque juxta litus perreximus, donec sinum ingentem, quem interpretes Hesperum Ceras (id est, Vespri cornu) vocabant, contigimus. In eo insula erat magna: & in ipsa insula lacus marinus: in quo rursus insula alia. In hanc progressi, interdū aliud præter sylvam nihil videbamus, noctu vero ignes multos ardentes: & voces tiliarum, sonos cymbalorum, ictus tympanorum, & clamo-

1 In nostris tabulis non tantum spatii videtur his litoribus tribui. 2. Meris opinor hiatum immensum vocat, spatium ipsum maris. superatis illi montibus, longe lateque vastum apparet. *Gesner.* 3. Αποσάσε pro διασάσε accipio. *Idem.* 4. Hujus promontorii meminit Mela, lib. 3. c. 9. ut & Plinius in Hist. Nat. l. 6. c. 31. Est vero Επέρυ Κίρας promontorium illud famosum quod *Viride* appellatur. Valde ideo hallucinatur Salmasius, [& qui cum eiquitur, Harduinus, ad Plin. lib. 6. p. 745.] cum hoc negat, ac *Caput Τυμαρι* interpretatur: eo enim usque non progressus est Hanno. *Vossius* ad Melam, p. 309. 5. Lacus falsus, aut magnus forte specie maris. *Gesner.* 6. Hæc & hujusmodi de monte Atlante scribit Plinius in Historia Naturali, lib. 5. cap. 1.

ἐπλευσαμεν¹ δὴ δὲ καὶ ἡμέρας, τὴν γὰρ ὁδοῦ ἀνέμενοι. ὡς πᾶσαι κατὰ τὴν Αἰθίοπας, φεύγοντες ἡμᾶς, καὶ ἐκ ὑπορμήδοντες. ἀσυνέτα δὲ ἐφάδην το, καὶ τοῖς μετ' ἡμῶν διέξιναν. ἡ δὲ οὖν τελευταία ἡμέρα, ὅτε μείδιμεν ὅρεσι μεγάλοις διαστή. ὡς δὲ τὰ τὴν δένδρων ξύλα εὐδὴ τε καὶ ποικίλα. ὅτε πλεούσαντες δὲ ταῦτα ἡμέρας δύο, γενόμεθα ἐν² δαλάτῃς χάσματι ἀμετρήτῳ. ἡς ἐπὶ δαίτερα ὅρεσι τῇ γῇ, πῶς δὲ ὅθεν νυκτὸς ἀφωρῶμεν, πῶς ἀφωρῶμεν πανταχόθεν κατ' ἀσάσεις. τὸ γὰρ πλέον, τὸ δὲ ἐλαττον, ὑδρυσσάμενοι δὲ ἐκείθεν, ἐπλέυσαι εἰς τὸ μωροδοθεν ἡμέρας πέντε καὶ γῆν, ἀχρεὶ ἡλδομεν εἰς μέγαν κόπον, ὃν ἔρασαν οἱ ἐρμυλῆες καλεῖσθαι, 4. Εσπέρου Κέρας. ἐν δὲ τῇ τῷ, νῆσῳ ὡς μεγάλη, καὶ τῇ νῆσῳ, 5. λίμνη θαλασσοῦδης. ἐν δὲ ταύτῃ νῆσῳ ἑτέρα, εἰς τὴν ἀποδάντες, ἡμέρας δύο, ἐπὶ ἀφωρῶμεν, ὅτε μὴ ὕλην νυκτὸς δὲ πυρὰ τε πολλὰ καίμεθα, 6. καὶ φωνὴ αὐλῶν ἡκούμεν, καὶ λαλῶν τε καὶ τυμπάνων πάταγον, καὶ

καὶ

καὶ μυσίαν. φόβος ὅν ἔλαβεν ἡμᾶς καὶ οἱ μέντοις ἐκέλευον. ἐκλείπειν τὴν πῆσον. ταχὺ δὲ ἐκπλεύσαντες, παρημεσβίμεθα χάραν διὰ πύργῳ θυμιαμάτων. μετὰ δὲ ἀπ' αὐτῆς πυρῶδεις ξύλας, ἐνέβαλλον εἰς δαλάτῃν. ἡ γὰρ δὲ ὑπὸ θερμῆς, ὥστε ὡς. ταχὺ ὅν κακῶς φονίζοντες ἀπέπλευσαμεν. τέσσαρες δὲ ἡμέρας φερόμενοι, νυκτὸς πῶς γὰρ ἀφωρῶμεν, φλογὸς μετὰ. ἐν μέσῳ δὲ ὡς ἡλικατὸν πύργῳ, ὅς γ' ἀλῶν μείζον, ἀπὸ μῶν ὡς ἐδόκει ὅς γ' ἄστρον. ἔσθ' δὲ ἡμέρας, ὅρεσι ἐφαίνετο μέγιστον, 2. Θῶν ὄχημα καλούμενον. ταῦτα δὲ ἐκείθεν, πυρῶδεις ξύλας ὁδοῦ πλεούσαντες, ἀφικόμεθα εἰς λίπον, Νότα Κέρας λεγόμενον. ἐν δὲ τῇ μωχῇ, 3. νῆσος ὡς, ἐπὶ τῇ ἀρῇ, λίμνη ἐχρεσα. καὶ ἐν ταύτῃ νῆσῳ ἑτέρα, μετὰ ἀνθρώπων ἐγένον. 4. πολλὰ δὲ πλείους ἦσαν γυναικες, 5. διατεῖσαι τοῖς σώμασι. ὡς οἱ ἐρμυλῆες, ἐκείθεν 6. Γαίλλας. διώκοντες δὲ, ἀν-

1 Ηλικατὸν: Poëtis excelsum significat, per syncopen pro ἡλικατὸν, ἀπ' τοῦ ἡλικατὸν, εἰς αὐτοῦ καὶ τὸ βάλω. Minus probantur qui adspirant, tanquam vocabulo ab ἡλικατὸν & βάλω composito. *Gesner.* 2 Θῶν ὄχημα, id est, *Deorum tribunalum*, ab altitudine ita dictum. Hic mons pars ejus esse videtur, quæ *Drachis* appellatur in nostris tabulis, nomine etiam vicino quasi *Theuochis*: i quo non multum distat, qui *Jovis mons* dicitur. *Idem.* 3 Hæc quidem insula terminus fuit navigationum Hannonis. Ex descriptione vero ejus manifestè apparet eandem esse, atque sit illa, quæ hodie *Palmifera*, ab aliis vero *S. Anna* insula appellatur. *Vossius* ad Melam, pag. 305. 4 Non recte Hannoni adtingit Mela, insulam hanc habitari à feminis solis: cum utriusque sexus homines in ea insula fuisse scribat, quamvis multo plures feminas. 5 Dari integros populos toto corpore hirtos, satis ostendunt cum alia loca, cum præcipue terræ illæ supra Japoniam sitæ. *Voss.* 6 Forſan Γαίλλας ab interpretibus Lixitis vocabantur.

persequendo virum capere ullum nequivimus: omnes enim præcipitia, quæ facile scandebant, & lapides in nos conjiciebant, evaserunt. Feminas tamen cepimus tres, quas, cum mordendo & lacerando abducturis reniterentur, occidimus, & pelles eis detractas in Carthaginem retulimus. Neque enim ultra navigavimus, cum annona deficeret.

¹ Eosdem ἡμεῖς αὐτοὶ δὲ δειξάμεν. *Gesner.*
sur. *Idem.*

² Repono πέτραις, sicut & supra leg.

δρας μὲν, συλλαβεῖν οὐκ ἔδυνάμην. ἀλλὰ πάντες μὲν ἐξήφυγον, ¹ κρημνοβάται ὄντες, καὶ τοῖς ² μετέοις ἀμυνόμενοι. γυναῖκες δὲ τρεῖς, αἱ δάκτυλοι π καὶ ἀπαράφησαι πρὸς ἀγόντας, εἰ ἥδιον ἔπεδον. ἀποτείναντες μέγα αὐτάς, ἐξεδείξαμεν, καὶ τὰς δαΐας ἐκομίσσαμεν εἰς Καρχηδόνα. ὅθεν ἐπλεύσαμεν πρῶτον, ὅπως ὅτι ἡμᾶς ἐπιλιπόντων.

FINIS.

ΤΕΛΟΣ.

ΣΚΥΛΑΚΟΣ

ΤΟΥ ΚΑΡΥΑΝΔΕΩΣ

ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

SCYLACIS CARTANDENSIS

PERIPLUS.

Interprete Isaaco Vossio.

AUCTOR INCERTUS
DE SCYLACE.

ΣΚΥΛΑΞ ὁ Καρυανδεὺς ἀρχαιοτάτῳ μὲν ἔστι ἀνὴρ·
τῷ δὲ πλείστων ἐπὶ μερῶν τῆ κατ' ἡμᾶς οἰκισμῶν, καὶ
τῷ ἐνδον Ἡρακλειῶν σηλῶν θαλάσσης πέρα, τῶν πολλῶν
ἀγνωσμῶν, πείσας τῆ οἰκισμῶν ἀναγράφαι προείλετο.
Τὰ μὲν γὰρ τῆ εἰσῆς Αλέξανδρῳ ὁ Μακεδὼν δῆλα τοῖς ἀν-
θρώποις πάντε κατέστησε· τὰ δὲ τῶν ἐσπερίων ἐθνῶν, ἡ Ρω-
μαίων ἀνδρεία πολέμῳ τέτων κρατήσασα. Τῆς μὲν οὖν
ἀρχαίας γνώσεως τῶν τόπων ἀπάντων διὰ τὰς εἰρημένους
αἰτίας οὐκ ἴσχυσεν ἐφικέσθαι. Μέρη δὲ πλείεστε καλῶς καὶ
ἀσφαλῶς πείσας πείσας, ὥστε τὸ Ἰόνιον, ἡτοι Αδρίαν κόλπον, καὶ
προσέπλεγε τὸ Αἰητικὸν, καὶ τὸ Πελοπόννησον πείσας, μετὰ τῶν ἐναι-
κήτων ἐθνῶν· ἐπὶ μὲν ἔπερα μέρη τῆ θαλάσσης, καὶ τῶν προσει-
κέντων αὐτῇ, σαφῶς πείσας. Δεκτὶ δὲ πως καὶ αὐτὸς τῆ
ἀρχαίας τῶν πλείστων τόπων τὴν βραχυλογίαν, ὥστε διπ-
λογίαν τινὰ, πεποιῆσθαι, δι' ὀλίγων σφύδρα χωρίων πεί-
σας τὰς ἐντυγχάνοντας ἢ ἅμα ζητεῖν τινὶ εἰδέναι. Βε-
βήλωτος. Τῆς δὲ ἀρχαιότητος οὗ ἀνδρὸς ἐναργὲς γνώ-
ρισμα, τὸ μήτε Αλέξανδρον εἰδέναι τῶν Μακεδόνων βασι-
λέα, μήτε τὸ ὀλίγον ἐμπεραδεν ἐκείνῳ οὐκ ἔχοντι· ὥστε οὐκ
ἀν τις ἀμάρτοι θαύματος ἄξιον ἡγάμενος τὸ ἀνδρὰ τῶν
πλείστων ἐφικέσθαι διωρηθέντα. Αἴλιος Διονύσιος ἐν τῷ πεί-
σας Αλεξανδρείας βιβλίῳ πρώτῳ Φησὶν, ὅτι Δαρείῳ προσεφώνησε
Σκύλαξ τὸ Φρόντισμα.

SUIDAS.

ΣΚΥΛΑΞ Καρυανδεὺς, (πόλις δὲ ἐστὶ τῆς Καρίας
πλησίον Αλικαρνασσὸς καὶ Καρύανδα) Μαθηματι-
κὸς καὶ Μουσικὸς. Ἐγραψε πείσας τῶν ἐντὸς καὶ
ἐκτὸς οὗ Ἡρακλέος σηλῶν· τὰ κατὰ τὸ Ἡρακλείδην τὸ Μυ-
λασῶν βασιλέα· γῆς περίοδον· ἀντιγραφήν πρὸς τὸ Πο-
λυβίου ἱστορίαν.

TESTI-

TESTIMONIA VETERUM DE SCYLACE.

Herodotus Melpomene.

TΗΣ δὲ Ἀσίας τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρείῳ ἐξευρέθη· ὅς βασιλεύσας
Ἰνδὸν ποταμὸν, ὃς κερκοδείας δούτερος οὗτος ποταμὸν πα-
των παρέχεται, τῶτον τὸ ποταμὸν εἰδέναι, τῇ ἐς θάλασσαν
ἐκδοθῆ, πέμπει πλοίοισι ἄλλως τε τοῖσι ὁπίσκει τὴν ἀληθείαν ἐρευν, καὶ ἐν
καὶ Σκύλακα ἀνδρα Καρυανδέα. Οἱ δὲ ὁρμηθέντες ἐκ Κασσαπύρης τε-
λιος καὶ τὴν Περσικῆς γῆς, ἐπὶ ποταμὸν πρὸς ἡμῶν τε καὶ ἰλίου ἀπο-
πολὰς ἐς θάλασσαν· ἀλλὰ θαλάσσης τὴν πρὸς ἐσπέρην πλέοντες, ἤκουσαν
τῶ μὲν ἀπικνέονται ἐς τῶτον τὸν ἥλυν, ὅθεν ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς ἐκ
Φοίνικας, τὰς πρὸς τέρησι εἶπα, ἀπέστειλε πειπλωμένον Λιβύην.

Aristoteles Polit. lib. 7. cap. 14.

Ἐπεὶ δὲ τὰτ' ἐξ ἑλίου λαβεῖν, ἐξ ἑλίου, ὡς ἂν ἐν Ἰνδοῖς φησι Σκύλαξ
τὴν τῆς βασιλείας τοσούτον διατρέχοντα τὴν ἀρχαῖαν, φανερὸν ὅτι ἀπὸ πα-
λὰς αἰτίας ἀναγκάσθων πάντας ὁμοίως κοινωνεῖν τοῦ κατὰ μέρος ἀγῶ-
νος καὶ ἀρχεῖσθαι.

Strabo lib. 13.

Σκύλαξ δὲ ὁ Καρυανδεὺς ἀπὸ Αἰδύου ἀρχεται τὴν Τρωάδα.

Idem lib. 14.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἡ Μιῦδος λιμένα ἔχουσι, καὶ μὲν ταύτῃ Βαρρυλία καὶ ἀπὸ
πέλις. Ἐν τῇ τῷ μεταξὺ Καρυανδέα λίμνῃ καὶ νῆσος ὁμώνυμος ταύτης,
ὡς ἔστιν Καρυανδεῖς. Ἐντεῦθεν δὲ ἦν καὶ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς συγγραφεύς.

Harpocration.

ΥΠΟΓΗΝΟΙΚΟΥΝΤΕΣ, λέγουσιν ἂν τὰς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῇ
πείλῃ λεγομένης Τρωαδούτας, καὶ τὰς ὑπὸ Ησίοδος ἐν τῇ τῷ κατὰ
κατὰ δούτας ὀνομαζομένης. Ἀντὶ τὸν ἐν τῇ πείλῃ ὁμονοίας. *Idem*
occurrit apud Suidam, in ΥΠΟΓΗΝΟΙΚΟΥΝΤΕΣ

Marcianus

Marcianus Heracleota in Epitome Artemidori & Menippi.

Οἱ μὲν μερῶν πινῶν, οἱ δὲ τὴν ἐν τῷ πάσῃ θαλάσσης, οἱ δὲ τὴν ἐκ τῆς
αὐτῆς ἀναρχαίαντες. Οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς, καὶ
ἐκ τῶν. Οὗτοι δὲ ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς ἡμερονομίας, καὶ ἀπὸ τῶν σαλίων,
τὴν διαστήματα τὴν θαλάσσης ἐδήλωσαν. *Sic puto legendum.*

Philostratus in vita Apollonii Tyanei lib. 3. cap. 14.

Σκύλαξ τὸν ἀνθρώπου, ἡ Μακροκεφάλους, ἡ ὁπότε Σκύλακος συγγρα-
φεύς τῶν τῶν ἀδυσιν, ὅτε ἄλλοι ποιοῦσι βιοτεύειν τὴν γῆν, οὗτε μὴν ἐν Ἰνδοῖς.

Stephanus in voce Καρυανδέα.

Καρυανδέα πέλις καὶ λίμνη ὁμώνυμος, πλησίον Μιῦδος, καὶ Κῶ. Ἐκ-
ταῦς Καρυανδέαν αὐτῷ φησι. Τὸ ἐξ ἑλίου Καρυανδεῖς· ὡς Αλαβανδεῖς. Ἐν-
τεῦθεν καὶ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς λογογράφος.

Scholastes ad lib. 1. Apollonii Argonauticōn.

Κίος πέλις Μυσίας, ἀπὸ Κίου τὴν ἀρχαῖαν αὐτῆς τὴν Μιλησίαν ἀποικίαν, ὡς
ἡ καὶ Αειστέλης ἐν Κιανῶν πολιτείᾳ. Κατὰ κησαν δὲ αὐτῷ πρὸς τὸν
Μυσίαν, ἔπειτα Κῆρες, τῆς Μιλησίαν καὶ ποταμὸς δὲ ὅστις ἔστιν ὀνομα-
ζομένης τὴν Μυσίαν πρὸς τῶν, καὶ μνημονεύει Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς· πρὸς
τῆς δὲ καὶ τῇ πόλιν ὁ ποταμὸς ἔστος.

Idem ad lib. 4. Apollonii.

Τὰς Νεσείας Σκύλαξ φησὶν ἔστος Ἰλλυριόν. Ἀπὸ τῶν πρὸς τῶν
ἐπὶ τῇ τὴν κίλπον Μάνιον. *Sic legendum.*

Constantinus Porphyrogeneta in Themate Armeniaco.

Οὗτε γὰρ Στράβων ὁ Γεωγράφος τὴν τοιαύτης ὀνομασίας ἐμνήσθη, καὶ οἱ
ἐκ τῆς ἀρχῆς τὸν γένος, ἐξ Ἀμαθείας τὴν πέλιος· οὔτε Μένιππος, ὁ
ὡς σαλίστας τὴν ὅλης οἰκουμένης ἀπογραφόμενος· ὅτε μὴν Σκύλαξ ὁ Κα-
ρυανδεὺς· ὅτε ἄλλος τις τὴν ἰστέαν γεγραμμένων.

Joannes Tzetzes Chiliade VII.

Καρυανδέας Σκύλακος ὑπάρχει π βιβλίον
Περὶ τὴν Ἰνδικὴν γῆν ἀνθρώπου περικείμενα,

Οὐσπερ

Οὐαυε φησὶ Σκυάποδες, καὶ τὰς Ὀπλίκους,
 ὧν οἱ Σκυάποδες πλατεῖς ἔχουσιν ἄγαν πύδας,
 Καίρῳ τ' μεσημβρίας δὲ πρὸς γλῶν καταπεσόντες,
 Τὰς πύδας ἀνατείναντες, σπῆν αὐτοῖς ποιεῖσι
 Μεγάλα δ' οἱ Ὀπλίκοι τὰ ὅσα κεκτημένοι,
 Ομοίως σκέπουσιν αὐτὰς ἔστω τ' σκιαδεῖαν.
 Ο Σκύλαξ ὅπως γράζει ὅ, καὶ ἕτερα μυρία
 Πιεῖ γε Μονεργάδων τε, καὶ τ' Ενοπηκτόντων
 Καὶ Εκτραπέλων ἄλλων τε μυρίων διαστάτων.
 Ταῦτα φησὶ δ' ὡς ἀληθῆ μὲν τ' ἐψευσμένων.
 Εγὼ τῇ ἀπειρίᾳ ὅ ταῦτα ψευδῆ νομίζω.

Rufus Festus Avienus in ora maritima,

— Multa rerum junximus
 Ex plurimorum sumta commentariis.
 Hecataeus istic quippe erat Milesius,
 Hellanicusque Lesbios, Phileas quoque
 Atheniensis, Caryandæus Scylax,
 Pausimachus ille, prisca quem genuit Samos;
 Quin & Damastes nobili natus Sige. *Græc. Sic lege.*

Idem alibi.

Sed ad columnas quicquid interfunditur
 Undæ æstuantis, stadia septem vix ait
 Damastes esse. Caryandæus Scylax
 Tantum patere, quantus æstus Bosphori est.

ΣΚΥΛΑ

ΣΚΥΛΑΚΟΣ Τῆ ΚΑΡΥΑΝΔΕΟΣ

Περὶ πᾶν τῆς θαλάσσης τ' οἰκιστῆς Εὐρώπης, Ἑ Ασίας,
 καὶ Λιβύης, καὶ ὅσα καὶ ὅποια ἔθνη ἔκατα, ἐξῆς καὶ χώραι, καὶ
 λιμένες, καὶ ποταμοί, Ἑ ὅσα μήκη τῶν πλῶν, καὶ αἱ νῆσοι αἱ
 ἐπὶ αἱ οἰκιστῆς, καθότι ἐκάστη κεῖται τ' ἡπεῖρα.

SCYLACIS CARYANDENSIS

Periplus maris habitabilis Europæ, Asiæ, Libyæque; item
 quæ, & quales gentes quæque; deinceps regiones, portus,
 & fluvii, & quantæ navigationum longitudines; item
 septem insulæ habitatæ, prout quæque adjacet continenti.

ΕΤΡΩΠΗ.

ΑΡξομαι δὲ ἀπὸ Ἡρακλείων
 σπηλῶν ὅθ' ἐν τῇ Εὐρώπῃ,
 μέχει Ἡρακλείων σπηλῶν τ'
 ὅ τῇ Λιβύῃ, καὶ μέχει Αἰθιοπῶν τῶν
 μεγάλων. Εἰσὶ δ' ἀλλήλων καταπι-
 νταί Ἡρακλείων σπηλῶν, καὶ ἀπέχουσιν
 ἑλλάνων πλῶν ἡμέρας. Ἀπὸ Ἡρα-
 κλείων σπηλῶν τ' ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐμ-
 πεία πολλὰ Καρχηδονίων, καὶ πλῶν,
 καὶ πηλυμυεῖδες, καὶ πλάγῃ.

ΙΒΗΡΕΣ.

Τῆς Εὐρώπης εἰσὶ πρῶτοι Ἰβήρες,
 Ἰβήρας ἔστι, καὶ πρῶτος Ἰβήρ καὶ
 πρῶτος ἐν ταῦτα ἐπεῖσι δύο αἱ ὀνομα
 Ἰβήρας. Τῶν ἡ ἕτερα πρῶτον ἔχει
 ἐπὶ χροῖαν ἡμέρας πλῶν ἀπὸ Ἡρακλεί-
 ων σπηλῶν. Εἰ τα ἐμπόριον, πρῶτον Ἑλ-
 λωῖδα, ἡ ὀνομα Ἐμπόριον· εἰ δὲ ἕ-
 τα Μαωταλιωτῶν ἀποικιστῶν. Παράπλους
 τ' Ἰβήρας ζ' ἡμερῶν, καὶ ζ' νυκτῶν.

ΕΥΡΩΠΑ.

ΙNCIPIAM autem ab Her-
 culis columnis, quæ sunt
 in Europa, usque ad Her-
 culas columnas, quæ in Libya
 sunt, & usque Æthiopas magnos.
 Sunt vero invicem ex adverso
 Herculeæ columnæ, distantque
 inter se dici itinere. Ultra Her-
 culis columnas, quæ sunt in Eu-
 ropa, multa sunt Carthaginien-
 sium emporia, & cœnum, &
 æstus, & pelagi.

ΙΒΕΡΙ.

Europæ primi sunt Iberi, Ibe-
 riæ gens, fluviusque Iberus: & in-
 sulæ ibi sunt binæ, quibus nomen
 Gades. Harum una urbem ha-
 bet, quæ dici itinere ab Hercu-
 leis columnis abest. Deinde em-
 porium, urbs Græca, cui nomen
 Emporium. Sunt autem hi Mas-
 filiensium coloni. Præternavi-
 gatio Iberiæ est vii dierum, &
 vii noctium.

1 Omnino scribendum est. Εἰ τα ἐμπόριον, πρῶτος Ἑλλωῖς. non enim in Gadibus
 Emporiz. Voss. Straboni & Polybio Ἐμπόριον dicitur, & Hispaniæ adscribitur.

A

LIGURES.

LIGURES, & IBERI.

Post Iberos sequuntur Ligures, & Iberi mixti, usque Rhodanum fluvium. Præternavigatio Ligurum ab Emporio, usque Rhodanum fluvium, duorum dierum, & unius noctis.

LIGURES.

Post Rhodanum fluvium sunt Ligures, usque ad Arnum. In ista regione est urbs Græca Massilia, cum portu. *** Massiliensium hæ sunt coloniae. Præternavigatio vero hujus à Rhodano fluvio usque ad Arnum est dierum iv, & noctium iv. Ab Herculeis autem columnis usque ad Arnum, omnis hic tractus portus habet commodos.

TYRRHENI.

Post Arnum Tyrrhenorum est gens, usque ad urbem Romam. Præternavigatio dierum iv, & noctium iv.

CORSICA.

Ex adverso autem Tyrrheniæ sita est insula Corsica. Navigatio vero à Tyrrhenia in Corsicam est diei unius, ac dimidiæ. Et insula in medio hujus navigationis habitata, cui nomen Æthalia, aliæque complures desertæ insulæ.

SARDINIA.

A Corsica insula in Sardiniam est tertiæ diei partis navigatio.

1 Locus mendosus. Scribendum arbitror, *σεξάπλες Λιγύων ἀπὸ Εμπορίου μέχρι Ροδανὸς ποταμοῦ. Voss.* 2 Vocabulum *Αἰτίων* nullo pacto hic subsistere potest; quando nihil eo nomine in omni antiquitate reperitur, nisi quoddam oppidum fuit & colonia Romana in litore Latino. Scribo igitur ubique *μέχρι Ἀρνῆς* & *ἀπὸ Ἀρνῆς. Cluver.* in Ital. Antiq. l. i. c. 8. 3 Defectus est & in hoc loco: *ἵσχυρὸν Scylax oppida* haud dubiè commemoravit, quæ Marcianus ac Strabo, *Τερρεστίων, Οὐλβίων, Ἀντίπελιν;* & postea subjunxit, *ἑπτακιστὶ καὶ Μασσαλίας ἐστὶν.* *Cluver.* loco jam citato.

ΛΙΓΥΤΕΣ, καὶ ΙΒΗΡΕΣ.

Ἀπὸ δὲ Ἰβήρων ἔχοντι Λίγυς, καὶ Ἰβήρης *μιγάδες*, μέχρι ποταμοῦ Ροδανῆς. 1 Παράπλες ἀπὸ Λίγυος ἑμπορίου | μέχρι Ροδανῆς ποταμοῦ δύο ἡμερῶν, καὶ μιᾶς νυκτὸς.

ΛΙΓΥΤΕΣ.

Ἀπὸ Ροδανοῦ ποταμοῦ ἔχοντι Λίγυες μέχρι 2 Ἀντίης. Εν ταύτῃ τῇ χώρᾳ πόλις ὄντιν Ἑλλωίδες 3 Μασσαλία, καὶ λιμὲν. Αποικοὶ αὐτῶν Μασσαλίας εἰσὶν. 4 Ὁξάπλες δ' ὄντι ταῦτες ἀπὸ Ροδανοῦ ποταμοῦ μέχρι Ἀπῆς ἡμερῶν δ', καὶ νυκτῶν δ'. Ἀπὸ δὲ Ἡρακλείων σιλῶν μέχρι Ἀντίης ἡ χώρα πᾶσα αὕτη διλήρηται.

ΤΥΡΡΗΝΟΙ.

Ἀπὸ δ' Ἀντίης Τυρρηνῶν ἔστιν ἔως μέχρι Ρώμης πόλεως. Παράπλες ἡμερῶν δ', καὶ νυκτῶν δ'.

ΚΥΡΝΟΣ.

Κατὰ δὲ Τυρρηνίαν κεῖται νῆσος Κύρνος. Ἐστὶ δὲ ἀπὸ Τυρρηνίας ἰσχυρὸς εἰς Κύρνον ἡμέρας καὶ ἡμίστες. Καὶ νῆσος ἐν μέσῳ τῶν πλεόντων τῶν οἰκουμένης, ἥ ὄνομα Αἰθάλια, καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἔρημοι νῆσοι.

ΣΑΡΔΩΝ.

Ἀπὸ δὲ Κύρνου νήσου εἰς Σαρδίαν νῆσον πλεόντες ἡμέρας τείνει μέχρις.

καὶ νῆσος ἐρήμη ἐν τῷ μεταξὺ. Ἀπὸ Σαρδῶν δ' εἰς Λιβύην, πλεόντες ἡμέρας καὶ νυκτὸς. Εἰς δ' Σικελίαν ἀπὸ Σαρδῶν πλεόντες ἡμερῶν δύο καὶ νυκτὸς. Ἐπάνειμι δ' ἄλλιν ὅπῃ πλεόντες ἡμερῶν, ὅθεν εἰς τὴν Κύρνον ἔξεσται.

ΛΑΤΙΝΟΙ.

Τυρρηνίας ἔχοντες Λατῖνοι μέχρι 5 Κιρηνίας. Καὶ τὸ 6 Ἑλληνιστὸν μῆκος εἰς Λατίνων. Λατίνων παράπλες ἡμέρας καὶ νυκτὸς.

ΟΛΣΟΙ.

Λατίνων δ' ἔχοντες Ολσῶν. Ολσῶν δ' παράπλες ἡμέρας μιᾶς.

ΚΑΜΠΑΝΟΙ.

Ολσῶν δ' ἔχοντες Καμπανίους καὶ εἰς πόλεις Ἑλλωίδες αὐταὶ ἐν τῇ Καμπανίᾳ, Κύμη, Νεάπολις. καὶ ταῦτα ὄντι Πιθηκῶσα νῆσος καὶ πόλις Ἑλλωίδες. Παράπλες δ' ἡ Καμπανίας ὄντι ἡμέρας μιᾶς.

ΣΑΥΝΙΤΑΙ.

Καμπανίων δ' ἔχοντες Σαυνίται καὶ Ὁξάπλες εἰς Σαυνιτῶν ἡμέρας ἑμῶν.

ΛΕΥΚΑΝΟΙ.

Λαυκαυνοὶ Σαυνιτῶν ἔχοντες μέχρι Θυρίας. 2 Ο πλεόντες δὲ ὄντι Ὁξάπλες Λευκαυρίας ἡμερῶν 5 καὶ νυκτῶν 5. Ἡ δὲ Λευκαυρία ὄντι ἀκτὴ. 3 Εν ταύτῃ πόλεις εἰσὶν Ἑλλωίδες αἰδε,

Et in medio est insula deserta. A Sardinia vero in Libyam diei noctisque est navigatio. In Sicilia vero à Sardinia iter duorum dierum noctisque. Sed redeo rursus ad continentem, unde ad Corsicam digressus eram.

LATINI.

Post Tyrrheniam sequuntur Latini, usque ad Circæum. Etiam Elpenoris tumulus est Latinorum. Præternavigatio autem Latinorum diei noctisque est.

VOLSCI.

Post Latinos sequuntur Volsci. Volscorum vero præternavigatio diei unius.

CAMPANI.

Post Volscos sunt Campani. Et hæ Græcæ urbes sunt in Campania; Cyme, & Neapolis. Hic est Pithecusa insula cum urbe Græca. Præternavigatio vero Campaniæ est diei unius.

SAMNITES.

Campanis contigui sunt Samnites. Samnitum vero præternavigatio est diei dimidiati.

LUCANI.

Samnites sequuntur Lucani usque ad Thurios. Præternavigatio vero Lucaniæ est dierum vi, & noctium vi. Est autem Lucania peninsula. In ea sunt hæ urbes Græcæ, Posidonia,

1 Lege *Ολσῶν*, ut monuit *Cluver.* in Ital. Antiq. l. 3. c. 7. ut & mox *Ολσῶν* & *Ολσῶν*. 2 Ο πλεόντες &c. usque ad ἐν ταύτῃ, omittenda esse censet *Cluver.* in Ital. Antiq. l. 4. c. 14. 3 Sic legit *Cluverius*: Εν αὐτῇ πόλιν εἰσὶν Ἑλλωίδες αἰδε, Πιθηκῶσα, καὶ Σαυὰ Θυρίων ἀπειρία, Παρδορία Πλατῆριον, Τερίνα, Ἰππώνιον, Μεδίμα &c. Vide Ital. Antiq. l. 4. c. 14.

& Elea Thuriorum colonia, Pandosia Platæensium, Terina, Hipponium, Medma, Rhegium promontorium, & urbs.

SICILIA.

Ex adverso Rhegii est Sicilia insula, duodecim ab Europa stadiis divisa; à Rhegio nimirum in Pelorum. In Sicilia autem gentes Barbaræ sunt hæ; Elymi, Sicani, Siculi, Phœnices, Trojani. Hi quidem Barbari; habitant vero & Græci. Promontorium Siciliæ est Pelorus. A Peloro urbes Græcicæ hæ sunt. Messana cum portu, Tauromenium, Naxos, Catana, Leontini. Ad Leontinos vero per Teriam flumen sursum navigando xx stadia. Symæthus amnis, & urbs Megaris, & portus Xiphonius. Megaridem autem sequitur urbs Syracusæ, cum duobus portibus. Horum unus intra murum, alter vero extra. Post hanc vero urbs Helorus, & Pachynus promontorium. Post Pachynum autem sunt hæ urbes Græcæ; Camarina, Gela, Agrigentum, Selinus, Lilybæum promontorium. Post Lilybæum est urbs Græca Himera. Est autem Sicilia triangularis, ac quodque ejus latus est stadiorum circiter c l c d. Circa Hi-

Ποσειδών, Ιαί, καὶ Ελεὰ Θούριον, Πανδοσία, Πλαταιίς, Τερίνα, Ἰππώνιον, Μέσσα, Ρήγιον ἀκρωτήριον, καὶ πόλις.

ΣΙΚΕΛΙΑ.

Κατὰ τὸ Ρήγιον ὅτι Σικελία ἡ σὺν ἡ Εὐρώπῃ ἀπέχουσα στάδια β', ἐς Πελοποιίδα ὑπὸ Ρήγιον. Ἐν δὲ Σικελίᾳ ἔστιν ἑσπερία γένεα τῶν ὀρέων. ² Εὐνοίαι, Σικαννοί, Σικυνοί, ³ Φοίνικες, Τροῖες. Οὗτοι μὲν Βάρβαροι, οἰκῶσι δὲ καὶ Ἕλληνες. Ἀκρωτήριον δὲ Σικελίας Πελοποιίδα. Πόλις δὲ εἰσὶν ὑπὸ Πελοποιίδῃ Εὐκλείδης αἰδὲ Μεσσήνη καὶ Νάξος, Ταυρομένιον, Νέξος, Κατάνη, Λεοντίνιοι. Εἰς τὰς Λεοντίνους τὸ καὶ τῇ εἰσὶν ποταμὸν ἀνάπλες καὶ σάδιον. Σύμμαχος ποταμὸς, καὶ πόλις Μεγαρίς, καὶ λιμὴν Ξιφώνιος. Ἐχούσης τὴν πόλιν Μεγαρίς ὅτι Συράκουσαι, καὶ λιμὴν ἐν αὐτῇ δύο. Τέτων ὁ ἑπὶ ἐντὺς τείχεος, ὁ δὲ ἄλλος ἔξω. Μετὰ δὲ ταύτῃ πόλις Ελωρον, καὶ Πάχυνος ἀκρωτήριον. Ἀπὸ Παχύνου τὴν πόλιν Ἕλληνας αἰδὲ Καμάρινα, Γέλα, Ἀγρίτζας, Σελίνους, Λιλιβæον ἀκρωτήριον. Ἀπὸ δὲ Λιλιβæου πόλις ἔστιν Ἕλλησις Ἱμέρα. Ἐστὶ δὲ ἡ Σικελία τείρων. ⁵ τὸ τὸ καλὸν ἔχον αὐτῆς ὅτι μάλιστα στάδια μ'. ¹ Κατὰ

κατὰ πέραν πόλιν Λιπάρα νῆσος ἔστι, καὶ πόλις Ἕλλησις Μύλαι, καὶ λιμὴν. Ἐστὶ δὲ ὑπὸ Μυλῶν ὅτι Λιπάρα νῆσος πλεῖς ἡμέρας ἡμῶν. Ἐπαύειμι δὲ πάλιν ὅτι πλεῖς ἡμῶν, ἔστιν ἔξω ἀπὸ Μύλων. Ἀπὸ γὰρ Ρηγίου πόλις εἰσὶν αἰδὲ Λοκροί, Καυλωνία, Κρότων, Λακίνιον ἔξω Ἡράκλεις, καὶ πόλις ² Καλυψώ, ἐν ᾗ Ὀδυσσεὺς ἦν παρὰ Καλυψοῖ, καὶ ³ ποταμὸς Κράθις, καὶ Σύβαρις, καὶ Τυρεία πόλις. Οὗτοι ἐν τῇ Λοκυνίᾳ Ἕλληνες.

ΙΑΠΥΓΕΣ.

Μετὰ δὲ τῇ Λοκυνίᾳ, Ἰάπυγος ⁴ μίσην ἔδου μέγας Αἰώνος ἔστι τὸ ἐν τῷ κόλπῳ τῷ Ἀδριακῷ. Παράπλες ὅρα τῇ Ἰαπυγίᾳ ⁵ ἡμερῶν, καὶ ⁶ νυκτῶν. Ἐν τῇ τῇ Ἰαπυγίᾳ οἰκῶσι Ἕλληνες, καὶ πόλις εἰσὶν αἰδὲ Ἡράκλειον, Μεταπόντιον, Τάρας, καὶ λιμὴν Τυρρῆς, ὅτι τῷ τῷ Ἀδριακῷ, ἡ τῷ τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ σάματι.

ΔΑΥΝΙΤΑΙ.

Μετὰ δὲ Ἰάπυγος ὑπὸ Αἰώνος ¹ ἔστι Δαυνίται ἔδου ὅτι. Ἐν δὲ τῇ τῇ ἔδου γλώσσῃ, ἡτοι σάματα τῆς Δατέρνιοι, Ὀπκοί, Κραμόνις, ⁶ Βοριοντῖνοι, Πικυκτεῖς, Διόκωτες ὑπὸ τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους ἐστὶν Ἀδριακῷ. Παράπλες τῇ Δαυνίτιδος χώρας ἡμερῶν δύο, καὶ νυκτῶν.

meram urbem Lipara insula est, & urbs Græca Mylæ cum portu. A Mylis in Liparam insulam diei dimidiati est navigatio. Sed redeo rursus ad continentem, unde diverteram. Post Rhegium urbes hæ; Locri, Caulonia, Croton, Lacinium fanum Junonis, & Calypso insula, in qua Ulysses habitabat apud Calypso, & fluvius Crathis, & Sybaris, & urbs Thurium. Hi in Lucania Græci.

ΙΑΠΥΓΕΣ.

Post Lucaniam est Iapygium gens, usque ad Arionem montem, qui est in sinu Adriatico. Præternavigatio Iapygiæ est dierum vi, & noctium vi. In Iapygia vero habitant Græci, urbesque in ea sunt hæ; Heraclea, Metapontum, Tarentum, & Hydruntum portus in ipso Adriatici, sive Ionii sinus ore.

ΔΑΥΝΙΤΑΙ.

Post Iapyges, & Arionem montem, Daunitarum gens est. In hac gente linguæ sive ora hæc sunt; Laternii, Osci, Crimones, Ferentani, Peucetique, qui pertingunt à Tyrrheno mari Adriam usque. Præternavigatio vero regionis Dauniorum est dierum, noctiumque duarum.

¹ Forſan rectius, ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς Cluver. in Sicil. antiq. l. 1. c. 5. Verum insulæ non pro parte Europæ censetur à pluribus Geographis, sed adjacere dicuntur. Sic & infra Scylax de Creta, ἰσχυράτω γὰρ Ἀκκιδάμαν κατὰ τὴν Εὐρώπην. Voss. ² Lege Εὐνοίαι. Voss. ³ Φοίνικες malit Hæschel. ⁴ Sic emendat hunc locum Cluverius, κατὰ Τηραίαν πόλιν ἀνάπλες καὶ σάδιον & μοχ. ἰσχυρὴ δὲ Μεγαρίδα πόλις ἐστὶ Συράκουσαι. Vide Sicil. Antiq. p. 125 & 127. ⁵ τὸ δὲ ἐστὶν ἔξω αὐτῆς ἐνὶ μέγιστῃ σάδιᾳ β'. Salmasius in Exercit. Plin. c. 5. p. 95.

¹ Κατὰ

¹ Puto legendum κατ' Ἱμέραν πόλιν &c. Voss. ² Forſan Καλυψῶ. Voss. ³ Πικυκτεῖς & μοχ Θούρια legit Cluver. in Ital. Antiq. p. 4. c. 14. ⁴ Μίσην vult Hæschel. ὅτι legit Cluver. in Ital. Antiq. l. 2. c. 4. & l. 4. c. 14. ⁵ Vocabulum ἡμέρας ex conjectura Hæschelii admisit Voss. ⁶ Φοινικῶν, Πικυκτεῖς, Διόκωτες ἀπὸ τῆς Τυρρηνικῆς τ. ἡ. τ. Α. παράπλες δὲ τῆς &c. Cluver. in Ital. Antiq. l. 2. c. 4.

UMBRI.

Post Daunitas est Umbro-
rum gens. Et in ea est Ancon
urbs. Hæc gens Diomedem
colit, à quo beneficiis affecta
fuit, & ejus ibi est fanum. Præ-
ternavigatio autem Umbræ est
duorum dierum & unius noctis.

TYRRHENI.

Post Umbros Tyrrheni se-
quantur: pertingunt autem &
hi ab mari Tyrrheno Adriam
usque: urbsque in iis est Græ-
ca, cum amne: & navigatio
ad hanc urbem juxta fluvium
est stadiorum xx. Extendit ve-
ro sese Tyrrhenia ab mari exte-
ro, usque ad sinum Adriati-
cum; ab urbe Pisa usque Spi-
nam urbem; quod est trium
dierum iter.

CELTÆ.

Post Tyrrhenos est Celta-
rum gens; qui relictis sunt in
expeditione ad angustias usque
Adriam. Et istic est intimus
sinus Adriatici recessus.

VENETI.

Post Celtas Venetorum est
natio, & fluvius Eridanus in
iis. Unde ad eos à Spina ur-
be diei unius est navigatio.

HISTRI.

Post Venetos sunt Histri, &
fluvius Ister. Hic fluvius, quem-

ΟΜΒΡΙΚΟΙ.

Μετά δὲ Δαυνίτας ἔστιν ὡς
Ομβρικοί· καὶ πόλις ἐν αὐτῇ Ἀγκὼν
ἔστι. Τὸ τοῦ ἔδρου πλεῖστα Διomedem
ἐκείνῳ εὐεργετηθέν ὑπὸ αὐτοῦ· καὶ ἱερὸν
ἔστιν αὐτοῦ. Παράπλους δὲ τῶν Ομβρ-
κῆς ἔστιν ἡμερῶν δύο, καὶ νυκτὶς.

ΤΥΡΡΗΝΟΙ.

Ἔπειτα δὲ τὸν Ομβρικὸν Τυρρ-
ηνοί· δῖον αὐτοῖς καὶ ἔστιν ὑπὸ τῷ Τυρρ-
ηνοῦ πελάγῳ ἔξωθεν εἰς τὴν Δα-
ρίαν διήκοντες· καὶ πόλις ἐν αὐτῇ
Ἑλλῶνις, καὶ ποταμός· καὶ ἀνάγκη
εἰς τὴν πέλιν καὶ ποταμὸν ὡς καὶ ἡ
Δίαν. Καὶ Τυρρηνία ἔστιν ὁμοία
ὑπὸ τῷ ἔξωθεν θαλάσσης ἕως εἰς τὴν
Ἀδρίαν κόλπον· ὅθεν πόλεως πλεί-
ων· καὶ ἔστιν ὁδὸς ἡμερῶν τεσσάρων.

ΚΕΛΤΟΙ.

Μετά δὲ Τυρρηνῶν εἰσὶν Κελτοὶ
ἔθνος, ἀπολειφθέντες τῇ στρατείᾳ ὅ-
σων μέχρι Ἀδρίας· ἐνταῦθα δὲ
ἔστιν ὁ μυχὸς τῆς Ἀδρίας κόλπου.

ΕΝΕΤΟΙ.

Μετά δὲ Κελτὸς Ενετοὶ εἰσὶν
ἔθνος, καὶ ποταμός· Ἡριδανὸς ἐν αὐτοῖς.
Ἐνταῦθεν δὲ παράπλους ἔστιν ἕως τῆς
πύλης τῆς Πίσσης πόλεως ἡμέρας μίας.

ΙΣΤΡΟΙ.

Μετά δὲ Ενετὸς εἰσὶν ἔθνος Ἰστρῶν,
καὶ ποταμός Ἰστρὸς. Οὗτος ὁ ποτα-

1 Μετά δὲ τῶν Ομβρικῶν Τυρρηνίαι εἰσὶν ἔθνη, ἀπὸ τῆς Τ. π. ἱ. αὐτῶν τῆς Ἀδρίας διήκοντες, legit Cluver. in Ital. Antiq. l. 1. c. 17. scribe, μετά δὲ τῶν Ο. Τ. διήκοντες δὲ ἔστιν ἀπὸ τῆς Τ. π. ἱ. αὐτῶν τῆς Ἀδρίας διήκοντες. Sic enim loquuntur Græci, διήκοντες διήκοντες. Ita & in Periplo Ponti Euxini, παρὴν διήκοντες, aliaque hujusmodi. Voss. 2 Ἐν αὐτοῖς Voss. Καὶ πόλις ἐν αὐτοῖς Ἑλλῶνις Σπίνη, καὶ ποταμός legit Cluver. in Ital. Antiq. l. 1. c. 17. 3 Ἀπὸ πόλεως Πίσσης μέχρι Σπίσης πόλεως. Cluver. locum jam citato. 4 Ἐπ' αὐτοῖς ἀπὸ Σπίσης &c. Cluver. ibid.

καὶ εἰς τὴν Πόντον ἐκβάλλει· ἐν-
δοχέως εἰς Αἴγυπτον. Παρά-
πλους δὲ τῶν Ἰστριανῶν χώρας ἡμέρας
καὶ νυκτός.

ΛΙΒΥΡΝΟΙ.

Μετά δὲ Ἰστρὸς Λιβυρνοὶ εἰσὶν
ἔθνη. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ ἔθνει πόλεις
εἰσὶν ὅσες θαλάσσιαι· Ἀϊας, Ἰδαία,
Ἀττινίτης, Δυρτά, Ἀλεψοί, Ολ-
αί, Πεδήται, Ἡμίονοι. Οὗτοι γυ-
μναστὰς εἰσὶν, καὶ εἰσὶν αἱ γυναῖ-
κες ἀνδρῶν ἐλευθέρων· μύσονται
τῷ τῶν ἐλευθέρων δούλοις, καὶ τοῖς πλη-
σύναις ἀνδράσι. Κατὰ πάντων
τῶν χωρῶν αἰεὶ νῆσοι εἰσὶν, ὧν ἔχον
ἑστὴν τὰ ὀνόματα· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι
ἀνύμωμοι πόλεις, ἔξωθεν νήσους, σα-
λινί, πλάτος δὲ περὶ. Κλείττει Λι-
βύα, Μενπείδες· αὗται δὲ αἱ νῆ-
σοι εἰσὶν μεγάλαι, Καταβόλης ποτα-
μός. Παράπλους δὲ Λιβυρνίδος χώ-
ρας ἡμερῶν δύο.

ΙΛΛΥΡΙΟΙ.

Μετά δὲ Λιβυρνῶν εἰσὶν Ἰλλυριοὶ
ἔθνη, καὶ παρρησίαν οἱ Ἰλλυριοὶ πα-
ρὲς θαλάσσιαν μέχρι τῆς Χλωνίας τῆς καὶ
Ἐκκυραν τῆς Ἀλκινόης νήσου. Καὶ πό-
λις ἔστιν Ἑλλῶνις ἐνταῦθα, ἥ ὀνομα-
στέα, καὶ λιμὴν. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ
Λατοράγοι καλῶμενοι, βαλῆδες οἱ-
αί, Ἰερασάμναι, Βυλιννοί, Τυλλυνοί.
Ἐκ Βυλινῶν Λινοτέρμονες, Τυλλοί· ἔστι

admodum & Nilus in Ægy-
pto, per septem ostia in Pon-
tum delabitur. Præternaviga-
tio autem Histrianorum regio-
nis est diei noctisque.

LIBURNI.

Post Histros Liburnorum
gens est. Ea in gente mariti-
mæ civitates sunt; Lias, Idassa,
Attienites, Dyrra, Halupsi,
Olsi, Pedetæ, Hemioni. Hi
muliebri imperio subjecti sunt,
liberorumque sunt virorum u-
xores: coeunt autem cum suis
servis, vicinarumque regio-
num viris. Huic regioni hæ
adjacent insulæ, quarum pos-
sum recensere nomina: sunt
vero & aliæ complures ibi si-
ne nomine, Istris insula stadio-
rum cccx, latitudine cxx. Cli-
tri, Litria, Mentorides, hæ
sunt magnæ insulæ; inde Ca-
tarbates fluvius. Præternaviga-
tio Liburnorum regionis est
dierum duorum.

ILLYRII.

Liburnos sequitur Illyriorum
gens, habitantque Illyrii ad ma-
re usque Chaoniam, quæ est ex
adverso Corcyræ, Alcinoi in-
sulæ. Estque ibi urbs Græca,
cui nomen Heraclea, cum
portu. Sunt & qui Lotopha-
gi dicuntur; barbari hi; Hie-
rastamnæ, Bulini, Hyllini.
Bulinorum vicini sunt Hylli.

1 Ita edidit Hæschelius. Ἐστιατικῶς Cod. MSS. quod nihil juvat. Forte legen-
dum ἔστιν ὁ ποταμός καὶ εἰς τὴν Πόντον ἐκβάλλει πηγάς, ὡς Νύλα κατ' Αἴγυπτον. Voss.
2 Forte Ἰας. nam in Stephano, Ἰας Ἰλλυρίας μέγας, εἰ ἐκστῆς Ἰάτης. Voss. 3 Ἀ-
λεψοί malit Voss. 4 Hæc & quæ sequuntur sunt mendosa. Voss. 5 Legendum
Ἰερασάμναι, ut testantur sequentia, μετά δὲ Ἰλλυρίων Χάρις &c. Vide Palmerii
Græc. Antiq. p. 74. 6 Locus corruptissimus. Ego sic castigabam, Βυλιννοί
ἐκ Βυλινῶν Λινοτέρμονες, Τυλλοί. Voss.

Dicunt vero hi, Hyllum, Herculis filium, illic habitasse. Sunt autem Barbari. Incolunt peninsulam paulo minorem Peloponneso. Huic peninsulæ contermini sunt Bulini. Bulini vero sunt gens Illyriorum. Præternavigatio regionis Bulinorum ad sinum Nestæum, est longæ diei.

NESTÆI.

A Nesto autem urbe navigatio est sinuosa. Vocatur Manius universus hic sinus. Præternavigatio vero ejus est diei unius. Hoc in sinu hæ sunt insulæ; Proteras, Cratiæ, Olynta. Hæ stadiis duobus à se invicem distant, sive paulo plus, prope Pharum & Issam. Istic enim est nova Pharus, insula Græca, & Issa insula; & hæ quidem Græcorum urbes. Antequam vero ad Naronem fluvium perveniat, magna admodum regionis hujus pars in mare excurrit. Et insula maritimæ huic regioni propinqua est, cui nomen Melita. Vicina huic est & alia insula, cui nomen Corcyra nigra. Et plurimum abest promontorio suo hæc insula ab maritima istac regione. Altero vero promontorio pertingit ad Naronem fluvium: à Melita abest stadiis xx: à maritima regione, stadiis viii.

1 Vide Annot. 2 Nestæi. & mox NESTAIOL. Voss. 3 Κάλπος pro reponendum censent Salmasius & Voss. 4 Puto eandem esse quas Plinius Cretas appellat. Voss. 5 Scylax hic insulas πόλεις appellat: sed de eo infra dicemus. Voss. 6 Forſan Ἰκτρίχι. Hæschel. sed certissima est Cl. Salmasii lectio ἰκτρίχι. Voss.

Δὲ φασιν ὕλλον τὸν Ἡρακλῆος αὐτὸν οὐκ ἔσθαι· εἰσὶ δὲ Βάρβαροι. Κατανοοῦσι δὲ χερσὶν ὀλίγων ἐλάσσων τῆς Πελοποννήσου· ἀπὸ παρασόνιον ἔξω πάντων παροικῶσι. Βυλῖνοι δὲ ἐν ἔσθῃ Ἰλλυρικόν. Παράπλευρος δὲ ἐστὶν τῶν Βυλινῶν χώρας ἡμέρας μᾶλλον· 2 Νεστὸν κόλπον.

NESTOI.

Ἀπὸ δὲ Νεστὸς πλεῖς ὄρεϊ καλῶς δὴς. Καλεῖται δὲ Μάνιος ὅλος ὁ κόλπος. Παράπλευρος δὲ ἐστὶν ἡμέρας μίας. Εἰσὶ δὲ ἐν τῷ κόλπῳ τὸ πρῶτον νῆσοι, Περστεράς, 4 Κρατίαι, Ολυῖται. Αὗται δὲ ἀπὸ ἀλλήλων ἀπέχονται στάδια β', ἢ ὀλίγων πλέον· 3 ἢ Φάρον καὶ Ἰασον. Ἐνταῦθα καὶ ἐστὶν νέος Φάρος, νῆσος Ἰλλυρικὴ καὶ Ἰασο νῆσος· καὶ 5 πόλεις Ἰλλυρικῆς αὗται. Πλεῖν ὅτι τὸ Νάρων ποταμὸν παραπλευροῦται, πολλὰ καὶ ἀνήκει σφόδρα εἰς θάλασσαν. καὶ ἡ σὺν τῇ παραλίᾳ χώρας ἐγγὺς, ἢ ἐστὶν Μαλιτῆ. καὶ ἐτέρη νῆσος ἐγγὺς ταύτης, ἢ ὄνομα Κέρκυρα ἢ μὲν νῆα· καὶ 6 ἐξέρχεται πρὸς τὸ ἀκρωτήριο νῆσος αὕτη τὸν ὀρθὸν ἡμέρας ὅλην. Τῷ δὲ ἐτέρῳ ἀκρωτηρίου καὶ ἐστὶν τὸ Νάρων ποταμὸν. Ἀπὸ δὲ τῆς Μαλιτῆς ἀπέχεται στάδια 1 τὸ δὲ παραλίᾳ χώρας ἀπέχεται 8 στάδια η'.

MANIOI.

Ἀπὸ δὲ 1 Νεστὸν ἐστὶν ὁ Νάρων ποταμὸς· ὁ δὲ εἰσπλεῖς εἰς τὸ Νάροντα ἐστὶν οὐ γενός. Εἰσπλεῖ δὲ εἰς αὐτὸν καὶ τεύχεος, καὶ πολλὰ εἰς τὸ αὐτὸ ἐμπύειον ἀπέχον ἀπὸ θαλάσσης στάδια π'. Οὗτοι δὲ εἰσὶν 2 Ἰλλυρικῆς ἐθνὸς Μανιοί. Λίμνη δὲ ἐστὶν πρὸ εἰσῶ τῷ Εμπορίῳ μεγάλῃ, καὶ ἀνήκει τῇ λίμνῃ εἰς Αὐταριάτας ἐθνὸς Ἰλλυρικόν. Καὶ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ ἐστὶν στάδια ρκ'. ἢ δὲ νῆσος αὕτη ἐστὶν ἐγγύς σφόδρα. Ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς λίμνης ὁ Νάρων ποταμὸς ἀπέρχεται. Καὶ ἀπὸ τῷ Νάρωνος ὄρεϊ τὸ 3 Λείων ποταμὸν ἡμέρας ἐστὶ πλεῖς. Ἀπὸ δὲ τῷ Λείων ποταμῷ ποταμὸς πλεῖς ἡμέρας ἡμῶν· καὶ Κάδμου καὶ Ἀρμονίας εἰσὶν εἰσὶν ἐνταῦθα, καὶ ἱερεῖν, ἀπὸ τῷ Λείων ποταμῷ. Ἀπὸ τῷ τῷ Λείων ποταμῷ εἰς 4 Βουθίον καὶ 5 καὶ τὸ ἐμπύειον.

EΓΧΕΛΕΙΣ.

Ἰλλυριῶν ἐθνὸς εἰσὶν οἱ Εγγελεῖς Ἰχθυόμοι τῷ 6 Ριζόντος. Ἐκ Βουθίνος δὲ εἰς Ἐπίδαμνον, πλείων Ἰλλυρίδων, πλεῖς ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐδὲς δὲ τειῶν ἡμερῶν.

1 Hic quoque pro Νεστὸν lege Νεστῶν. ut supra. Voss. 2 Lege Ἰλλυρικῶν cum Cl. Salmasio. Voss. 3 Nusquam exstat id nomen. Scribe itaque Λείωντα: & sic quoque postea ubique. Voss. Vide etiam Palmerii Græciam antiq. l. i. c. 35. p. 205. 4 Puto scribendum esse, ut Βουθίον ὁ ποταμὸς καὶ Ριζὸν τὸ ἐμπύειον. De Βουθῷ versus est Sophoclis: Βουθὸν Λείωντα ἐπὶ παρακλήσειν ἰστέον. Apud Prolemzum scribitur Βυθία, pro Βουθία sive Βουθία. Voss. 5 Forſan. καὶ Ριζὸν τὸ ἰστέον. Voss. 6 Ριζὸν Thessalica urbs: sed ea nihil ad hanc. Puto itaque legendum Ἰχθυόμοι τῷ Ριζόντος. Voss.

MANII.

Post Nestæos est Naro fluvius. Navigatio autem in Naronem non est angusta. Siquidem in eum invehuntur triremes, aliaque navigia ad Emporium, quod sursum situm, abest à mari stadiis lxxx. Manii autem hi Illyriorum est gens. Supra id Emporium vastus est lacus, qui pertingit usque ad Autariatæ, gentem Illyricam. Et insula in hoc lacu est stadiorum cxx. cujus agri ad colendum perquam commodi sunt. Ab hoc lacu Naro fluvius profluit. A Naronē ad Drilonem fluvium diei navigatio est. A Drilone vero fluvio diei dimidiati navigatio est: ac Cadmi, & Harmoniæ, ibi sunt lapides, & fanum, procul Drilone fluvio. A Drilone autem fluvio navigatur Buth en, & Rhizonem Emporium.

ENCHELEI.

Post Rhizonem sunt Enchelei, Illyriorum gens. Ex Buthoë autem in Epidamnnum, urbem Græcam, navigatio est diei noctisque; iter vero trium dierum.

ILLYRII.

Ad Oedantium est Illyriorum gens, in qua Epidamnus urbs, & fluvius urbem præterfluit, cui nomen Palamnus. Ex Epidamno autem in Apolloniam, urbem Græcam, duorum dierum via. Apollonia vero abest à mari stadiis L, & fluvius Æas urbem præterlabitur. Ab Apollonia autem ad Amantiam sunt stadia cccxx. Et Æas fluvius, à Pindo monte delapsus, Apolloniam præterfluit. Ab Orico, civitate Oriciæ, quæ intra sinum Ionium sita est, ad mare stadia sunt lxxx: ad Amantiam vero stadia LX. Omnibus contermini in locis mediterraneis Atintanes, supra Oriciam, & Cariam, usque Hedoniam in Castidis regione esse dicuntur. Deinceps est campus appellatus Erythia. Istuc Geryonem venisse fama est, bovelque pavisse. Prope sunt montes Ceraunii in Epiro, & insula ibi parva est, cui nomen Sason. Hinc in Oricum navigatio est tertiæ diei partis.

ORICII.

Oricii inhabitant Amantiæ regionem: Amantini vero sunt Illyrii. A Bilinis huc usque extenduntur Illyrii. Os vero

ΙΛΛΥΡΙΟΙ.

¹ Κατ' ἀντίον δὲ ὅθεν τὸ Ἰλλυρικὸν ἔδνος, ἐν ᾧ ἡ ἐπὶ δαμνός ἐστι, καὶ ποταμὸς ὡς καὶ τὸ πόλιν παραῖξε, ὃ ὄνομα ² Πάλαμνος. Εἰς δὲ ἐπὶ δαμνὸς εἰς ἀπολλωνίαν πόλιν ἐλλυιδεῖ δὲς ἡμερῶν δύο. Ἡ δὲ ἀπολλωνία ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπέχει στάδια ³ καὶ ποταμὸς Δίας παραῖξε τὴν πόλιν. ⁴ Ἀπὸ δὲ ἀπολλωνίας εἰς ἀμαντίαν ἐστὶ στάδια τλ'. Καὶ ὁ ἄλλος ποταμὸς ἀπὸ τῆς Πίνδου ὄρους παραῖξε ἀπολλωνίαν παραῖξε. Πρὸς δὲ αὐτὴν εἰσὶ μᾶλλον εἰς τὸ Ἰόνιον τὸ λεγόμενον καὶ δίκαιον εἰς θαλάσσαν στάδια π'. καὶ ἀμαντίας στάδια ξ'. Ἀπασιν ὁμοῦ ἐν μεσογείᾳ ⁵ ἀρίστηται ὡς τὸ ὠκεῖος, καὶ καεῖας, μέχει ἡδονίας τῇ κάστει χῶρα ἐστὶ λέγει δὲ δὴ ὄνομα ἐρυθεία. ἐν ταύτῃ δὲ ἡ γῆ λέγει ἵκειν, καὶ τὰς βῆς βυκολεῖν. Κατὰ ταῦτα ἐστὶ τὰ Κεραυνία ὅρη ἐν τῇ ἡπείρῳ, καὶ νῆτος παρὰ ταῦτά ἐστι μικρά, ἢ ὄνομα Σασών. ἐν ταύτῃ δὲ ὠκεῖον πόλιν ἐστὶ ὡς ἀπὸ πλεονεξίας τείτον μέρεθ.

ΩΡΙΚΟΙ.

Οἱ δὲ ὠκεῖοι κατοικοῦσιν τῇ ἀμαντίας χῶραν· οἱ δὲ ⁸ ἀμαντιῶν εἰσὶν μέχει ἐν ταύτῃ Ἰλλυριοὶ καὶ βουλιγῶν. ⁹ Τὸ δὲ εἶμα τὸ ὅτι

¹ Κατ' Οἰκιστὴν ex emendatione Salmastii. ² Suspecta lectio: puto eundem esse ac illum, qui Ptolemæo est Παύλας. Voss. ³ Lege, καὶ πλεονεξίας &c. Voss. ⁴ Vide Annot. ⁵ Lege Ἀτίνταις ex Strabone. Polybio, Scaphano, Lycophrone, aliisque. Voss. ⁶ Consulite Annot. ⁷ Hic & in verbis sequenti scribe ὠκεῖον. Voss. ⁸ Vide Palmerii Græc. Antiq. l. 1. c. 31. p. 178. ⁹ Locus suspectus. Voss. ⁹ Quisnam sit iste unus Oneus nusquam invenimus. Novi quidem Oneus gentem Illyricam: sed quid hi ad rem? tu, si emendatum velis locum, rescribe τὴν δὲ εἶμα τῇ Ἰλλυρίᾳ &c. quam lectionem sequentia sententia confirmant. Voss.

καὶ ἐστὶν ἀπὸ Κεραυνίων ὀρέων μέχει ἄκρας Ἰαπυγίας. ἐπὶ τῇ τῶ δὲ ὄρει ἐν τῇ Ἰαπυγίᾳ ἀπὸ τῆς Κεραυνίων στάδια τοῦ ἀπὸ πλεονεξίας ὡς φ' ἐστὶ τὸ εἶμα τὸ κόλπος. τὰ δὲ ἐν τῷ ὄρει. Λιμνὴς εἰσὶ πολλοὶ ἐν τῇ Ἀδρίᾳ· τὸ δὲ αὐτὸ Ἀδρίας ἐστὶ, καὶ Ἰλλυρ.

ΧΑΟΝΕΣ.

Μετὰ δὲ Ἰλλυρίους Χάονες. Ἡ δὲ Χαονία ἐστὶν ἐν τῷ ὠκεῖον· οἰκῶσι δὲ καὶ ἡμεῖς οἱ Χάονες. Παράπλους δὲ ἐν Χαονίᾳ ἡμῖς ἡμέρας.

ΚΟΡΚΥΡΑ.

² Κατὰ δὲ Χαονίαν νῆσος ἐστὶ Κόρκυρα, καὶ πόλις ἐλλυιδεῖς ³ ἐν ταύτῃ, καὶ ὡς ἐστὶν ὡς καὶ τὸ πόλιν. Τέτων δὲ εἰς χάλκιστος. ἐπὶ δὲ αὐτῇ δὲ ἡ Κέρκυρα καὶ ὅτι τὸ Θέσπροτιον αὐτῇ, ἢ ὅτι τὸ Χαονίαν. ἐπὶ αὐτῇ δὲ πόλιν ὅτι τὴν ἡπειρῶν, ὅθεν ἐξέρχεται.

ΘΕΣΠΡΩΤΟΙ.

Μετὰ δὲ Χαονίαν Θέσπροται εἰσὶν ἔδνος. Οἰκῶσι δὲ καὶ ἡμεῖς κατὰ εἶμας· ἐστὶ δὲ καὶ αὐτῇ ἐν τῷ ὠκεῖον. ἐν ταύτῃ δὲ λιμὴν, ὃ ὄνομα ⁴ ἐστὶ. εἰς τὸν τὸν λιμὴν ποταμὸς ἐξέρχεται ἀχέρων, καὶ λίμνη ἀχέρων, ἐξ ἧς ὁ ἀχέρων εἰς ποταμὸς. Παράπλους δὲ τὸ Θέσπροτιον ἡμῖς ἡμέρας.

ΚΑΣΣΟΠΟΙ.

Μετὰ τῇ Θέσπροτιαν ⁵ Κασσωπία

¹ Hinc licet conjicere, nullas in ea regione fuisse urbes, quod fortasse tempore Scylacis verum erat. Sed postea, ut ex Ptolemæo & aliis constat, pluribus urbibus habitata fuit. Palmer. in Gr. Antiq. l. 2. c. 2. p. 234. ² De posita insula Corcyra vide Palmer. Gr. Antiq. l. 2. c. 10. p. 354. ³ ἢ αὐτῇ ἰδ. Heron. ⁴ Lege Ἐλκῶ. Voss. Vide Annot. ⁵ Utrumque dicitur & Κασσωπία & Κασσωπία. Voss.

Ionii sinus est à Cerauniis montibus usque Iapygiæ promontorium. Ad urbem autem Hydruntem in Iapygia à Cerauniis, stadiis navigationis quasi duplet os hujus sinus. Intus est sinus Ionius. Portus vero sunt in Adria multi: & idem est Adriaticus, ac Ionius sinus.

CHAONES.

Post Illyrios sunt Chaones. Chaonia vero portus habet commodos, & habitant vicatim. Præternavigatio Chaoniæ est diei dimidiati.

CORCYRA.

Circa Chaoniam Corcyra insula est, & urbs Græca in ea cum tribus portibus propinquis. Ex his unus est pulcherrimus. Vergit autem Corcyra magis ad Thesprotiam, quam ad Chaoniam. Sed rursus ad continentem me confere, unde digressus eram.

THESPROTII.

Post Chaoniam sequuntur Thesproti. Habitant & hi vicatim; bonosque etiam portus habet hæc regio. Portus istic, cui nomen Elæa. In hunc Acheron fluvius exoneratur, palusque Acherusia, unde Acheron amnis fluit. Præternavigatio Thesprotiæ est diei dimidiati.

CASSOPI.

Post Thesprotiam sequitur

Cassopia. Habitant & hi vicatim. Pertingunt vero usque ad sinum Anaetorium. Præternavigatio Cassoporum regionis est diei dimidiari. Sinus autem Anaetorius, ab alveo usque ad intimum recessum ejus, paulo minor est stadiis cxx. Os vero est stadiorum iv latitudine.

MOLOSSI.

Post Cassopiam sequitur Molossorum gens, qui & ipsi pagatim habitant. Pertingunt ii hoc loco, quamvis exiguo spatio, usque ad mare: maxima enim ex parte mediterranei sunt. Præternavigatio Molossiae est stadiorum xl.

AMBRACIA.

Post Molossiam Ambracia est, Græca civitas. Abest hæc à mari stadiis lxxx. Habet vero ad mare murum, & portum pulcherrimum. Hinc Græcia contigua esse incipit, usque flumen Peneum, & Homolium Magnesiæ civitatem, quæ est ad fluvium. Præternavigatio Ambraciæ est stadiorum cxx.

ACARNANIA.

Ambraciam Acarnaniæ re-

ἔστιν ἔθνος. Οἰκῶσι δὲ καὶ ἔτι κατὰ κάμας. Παροικῶσι δὲ ἔτι ἕως εἰς τὸ Ἀνακτορικὸν κόλπον. Παράπαν δ' ἔστι τῆς Κασσωπῶν χώρας ἡμεῖρας. Μικρὴν δ' ἐλάττωσιν ὁ Ανακτορικὸς κόλπος ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στόματος ἕως εἰς τὸ μυχὸν τοῦ σάδιον γ'. Τὸ δὲ σῶμα τοῦ εὐρέως σάδιον δ'.

ΜΟΛΟΤΤΟΙ.

Μετὰ τῇ Κασσωπῶν Μολοττοὶ ἑσὶν ἔθνη. Οἰκῶσι δὲ ἔτι κατὰ κάμας. Καθίσκωσι δὲ κατὰ μικρὸν ἐκ ταῦτα τὸν δὲ σάδαλλον, εἰς μετὰ γαίαν τῇ πολλῇ. Παράπαν δ' ἔστι τὸ Μολοττίας χώρας σάδιον μ'.

ΑΜΒΡΑΚΙΑ.

Μετὰ τῇ Μολοττίαν Αμβρακία πόλις Ἑλλήσις. Ἀπέχει τῇ ἀπὸ θαλάττης σάδιον π'. Ἐστὶ δὲ ἡ δὲ θαλάττης τείχος, καὶ ἡ λιμὴν χαλκίος. Ἐνταῦθεν ἀρχεῖ ἡ Ἑλλὰς συνεχὴς ἔτι μέχρι Πηνειῶν ποταμῶν καὶ Ομολίου Μαγνητικῆς πόλεως, ὅτι παρὰ τὸν ποταμὸν. Παράπαν τῇ Αμβρακίας σάδιον γ'.

ΑΚΑΡΝΑΝΙΑ.

Μετὰ δὲ Αμβρακίαν Ακαρνανία

1 Solus est Scylax, qui cum sinum ita appellaverit. Thucydidi, & omnibus aliis Αμπρακίης dicitur: nec credendum est Caryandeni contra Aulienstem. Palmer. in Gr. Antiq. l. 2. c. 4. p. 263. 2 Longitudinem à mari habet trecentorum stadiorum, ex mente Polybii, l. 4. cujus mihi potior videtur auctoritas, qui Græcus fuit ex Achaja, Epiro vicina. Palmer. in Gr. Antiq. l. 2. c. 7. p. 316. 3 Scylacis auctoritati minime adfentiendum esse existimat Palmer. in Gr. Antiq. l. 2. c. 8. p. 322. 4 De eo portu cum Scylace co-sentit Strabo. Sed videtur pugnare Lucanus, qui l. 5. dixit: Oraque malignæ Ambraciæ portus. Quod dissidium ut solvatur, intelligo illum Ambraciæ portum magnum & securum fuisse, sed difficilis accessus & maligni. Palmer. in Gr. Antiq. l. 2. c. 7. p. 315.

ἔστι ἐστὶ καὶ παρὰ τὴν πόλιν αὐτῆς Ἀργὸς τὸ Αμφιλοχικόν, καὶ Εὐριπὸς, ἡ Οὐρετὸν ἐν τῷ Ικονίῳ, καὶ ἔξω τῷ Ανακτορικῷ κόλπῳ, Ανακτορεῖον, ἡ λιμὴν Ἀκτῆς, καὶ πόλις Ἀδελφῶν καὶ λιμὴν. Ἀὕτη ἀνέχει ὅτι τῇ Ἀδελφῶν ὄρεν ἀκρωτήριον πρὸς ἑξῶθεν τῇ θαλάττῃ. Αὕτη ἡ πόλις τὸ παρὶν καὶ τῇ Ἀδελφῶν ὄρεν ὀνομαζέτο. Ακαρνανίης δὲ στασιάζοντες ἔλαβον ἐκ Κλέωνος ἐποίκους χαλκίους οἱ τῇ ἐποικοί, καταβάντες ὅσους, τῇ χώρῃ αὐτῇ ἔχουσιν. Αὕτη δ' ἔστι νῦν νῆσος τῇ ἰδμῶν ἀπετεταρραμένη. Μετὰ τῇ πῶτα πόλις ὁ Φαεῶν καὶ κατὰ ταῦτα παρὰ τῇ ἰθάκῃ, καὶ πόλις καὶ λιμὴν. Μετὰ δὲ ταῦτα νῆσος Κεφαλονία. Ἐπείνευσι τῇ πάλιν ὅτι τῇ ἰθύν, ὅθεν ἀπέλιπον. Μετὰ ταῦτα πόλις ἡ Αλυψία, καὶ κατὰ ταῦτα παρὰ τῇ Κέρνῳ, καὶ πόλις Ἀσκαρῶν, ἡ λιμὴν, καὶ ποταμὸς Ἀχελῶς, καὶ Ὀινιάδα πόλις. Καὶ εἰς ταύτας τὰς πόλεις ἀνάπλους ἐστὶ κατὰ τὴν Ακαρνανίαν. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Ακαρνανίων ἐν Μεσογείᾳ. Παράπαν δὲ Ακαρνανίας ἐστὶν ἡμερῶν δύο. Ἡ δὲ Ακαρνανία ἐστὶ πᾶσα εὐλύμνος, καὶ κατὰ ταῦτα νῆσοι παρεχέσθην πολλαί, αἷς ὁ Ἀχελῶς περιεχρύνων

gio sequitur: & prima hujus regionis est civitas Argos Amphiloichicum, & Euripus, & Uritum in Iconio, & extra sinum Anaetorium, urbs Anaetorium, & portus Acta, & urbs Leucas cum portu. Hæc pertingit usque Leucata promontorium. Procul à mari erat prius hæc civitas & Epileucadii appellabatur. Acarnanes autem, seditione laborantes, mille à Corinthiis colonos accipere; qui coloni, iis occisis, ipsi regionem tenent. Ea nunc insula est, isthmo perfosso. Deinceps est urbs Phææ, circa quam Ithaca insula, in qua urbs cum portu. Postea insula Cephallenia. Sed rursus ad continentem redeo, unde abieram. Sequitur inde urbs Alyzia. Circa hanc est Carnus insula, & urbs Astacus cum portu, & fluvius Achelous, & urbs Oeniadæ. In has urbes navigatio est secundum Acheloum. Sunt & aliæ Acarnanum civitates mediterraneæ. Prætervectio autem Acarnaniæ est dierum duorum. Omnis vero Acarnania commodos habet portus. Multæ ei insulæ adjacent, quas Achelous, dum hu-

1 Καὶ ἔστι ἐν τῇ Ἀκτῇ, καὶ ἔστι τῇ Ἀκαρ. &c. reponendum censet Palmerius. Vide Annot. 2 Κέρνῳ ἔστι. Ακαρνανίης &c. Cod. Herv. 3 Id accipiendum de Ἀστῇ Acarnanum urbe, de qua vide Stephanum. Voss. 4 Locus corruptissimus. Consule Annot. 5 Τῇ τῇ ΜΙΣ. & v. seq. ἀπετεταρραμένη. Χαλκίη. 6 Puto legendum φερῆ. Ea autem civitas Ætolorum apud Stephanum, & Eustathium in comment. ad Homerum, qui ex eo hausit. Sæpe enim civitates Ætolorum & Acarnanum confunduntur. Voss. 7 Scribe cum Salmasio Αλυψία. Voss. Lege Αλυψία. Palmer. in Græc. Antiq. l. 3. c. 11. p. 416. 8 Stephanus, Κέρνῳ νῆσος Ακαρνανίας. 9 Salmasius, Οἰνιάδα, ut omnes. Voss.

montorium, Patræ, Dyme. Prætervectio Achaia est stadiorum DCC.

ELIS.

Post Achæos est Elis: urbesque in ea, Cyllene cum portu, & fluvius Alpheus. Habent & alias multas civitates Elienses mediterraneas. Circa hanc regionem est Zacynthus insula, in qua urbs cum portu. Præternavigatio vero regionis Eliensium usque ad Lepreatas est stadiorum DCC.

ARCADIA.

Post Elin sequitur Arcadia. Pertingit autem Arcadia à tractu mediterraneo usque mare ad Lepreum. Mediterraneæ vero civitates magnæ in ea sunt hæ; Tegea, Mantinea, Heræa, Orchomenus, Stymphalus: habent & alias urbes. Prætervectio Lepreatarum regionis stadiorum est C.

MESSENIÆ.

Post Arcadium est Messenia, & urbes in ea hæ sunt. Prima Messene, & portus Cy-parissus distans à mari stadiis VII. Ithome est in mediterraneo tractu, & abest à mari stadiis LXXX. Prætervectio vero Messeniæ est stadiorum CCC.

LACEDÆMON.

Deinceps est Lacedæmon,

πορ, ¹ ἐξωχέειν, Πάσαι, Δίμη. Παράπλους δὲ τῆς Αἰχίας χώρας σάδια ψ'.

ΗΛΙΣ.

Μετὰ δὲ Αἰχίους εἰσὶν ἔστις Ηλίας· καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ, Κυλλήνη, καὶ λιμὴν, καὶ ποταμὸς Αλφειός. Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλη συνοικία πόλεων ² Ηλίας ἐν μεσογείᾳ. Κατὰ ταύτην ἔστι χερσὶν ὅτι νῆσος Ζάκυνθος, ἐν ᾗ καὶ πόλις, καὶ λιμὴν. Παράπλους δὲ τῆς Ηλείων χώρας ³ ἄχει ὅτι τὰς Λεπρεατῶν σάδια ψ'.

ΑΡΚΑΔΙΑ.

Μετὰ δὲ Ηλιν Ἀρχαδία ἔστις. Καθίκει δὲ ἡ Ἀρχαδία ἐς θάλασσαν κατὰ ⁴ Λεωρῶν ἐν μεσογείᾳ. Εἰσὶ δὲ αὐτῶν ⁵ πόλεις αἰμαλάαι αἰδε· Τέγαι, Μαντίνεια, Ἡραῖα, Ορχομενός, Σπύρμιλος εἰσὶ καὶ ἄλλαι πόλεις. Παράπλους δὲ τῆς Λεωρεατῶν χώρας σάδια ε'.

ΜΕΣΣΗΝΗ.

Μετὰ δὲ Ἀρχαδίαν ὅστις ἐστὶ Μεσσηνία, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἰδὲν ⁶ πορὶ Μεσσηνίᾳ, καὶ λιμὴν Κυπαρίσσης, ἀπὸ χερσὶ ἀπὸ θαλάσσης σάδια ζ'. Ἰθώμη ἐν μεσογείᾳ ἀπὸ θαλάσσης σάδια π'. Παράπλους δὲ τῆς Μεσσηνιαίας χώρας σάδια τ'.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΩΝ.

Λακεδαιμόνων ἔθνος, καὶ πόλις ὅ

¹ Non dubito quin rescribendum sit, ἐξωχέειν, ut de Rhio promontorio accipiat. nam ἄκρα proprie sunt ἐξωχέειν. Voss. ² Ηλίας Voss. ³ Forz legendum ἄχει πόντος Λεπρεατῶν, nisi inavellis delere τὸ πόντος. Voss. Esi τὸ Λεπρεατῶν, Palmerius. ⁴ Λεωρεατῶν Voss. ⁵ Πόλις ἐν μεσογείᾳ αἰ μεγ. &c. sed H. ⁶ Πρώτη Μεσσηνία Πόλις καὶ λιμὴν Κυπαρίσσης legendum censet Palmerius. Vide Annot.

αὐτῇ εἰσὶν αἰδε· Ασίνη, ¹ Μοδάνη, Ἀχιλλεύς λιμὴν, ² καὶ Ἀντίπυγος, τὸν Φαμαθὺς λιμὴν. Τέτων ἀμπερίων ἐν μέσῳ πορὶ εἰς θάλασσαν ἔστι Ποσειδώνος, Ταινάρους, καὶ Λας πόλις καὶ λιμὴν, ³ Γιδεῖων, ἐν ᾗ πορὶ καὶ τέγος, καὶ ποταμὸς Εὐρώπη, καὶ Βοῖα πόλις, ⁴ καὶ Μαλέα ἄκρα, Κύθηρα κατὰ ταύτην καίτιαι Κύθηρα πόλις, καὶ πόλις καὶ λιμὴν. Κατὰ τὴν ταύτην ὅτι Κρήτη νῆσος. Μετὰ δὲ ταύτην ἡ πορὶ εἰς ἡμῶν ἄκρα Μαλέα, ⁵ Σίδα πόλις καὶ λιμὴν, Ἐπίδουρος πόλις καὶ λιμὴν, ⁶ Πρασία πόλις καὶ λιμὴν, Μέθανα πόλις καὶ λιμὴν. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ πόλεις Λακεδαιμονίων. Ἐν μεσογείᾳ δὲ ἡ Σπάρτη, καὶ ἄλλαι πολλαί. Παράπλους δὲ τῆς Λακεδαιμονίων χώρας ἡμερῶν γ'.

ΚΡΗΤΗ.

Κατὰ Λακεδαίμονα νῆσος καίτιαι Κρήτη. Εγγυτάτω γὰρ Λακεδαίμων καίτιαι ἡ Εὐρώπη. Διάπλους ὅστις ἀπὸ Λακεδαίμονος, ὥς ὅτι τὸ ἀκρωτήριον τὸ Κρήτης, ἐστὶ ὅτι πόλις Φαλασάρνα, ἡμέρας ὁδός. Ἀπὸ τῆς Φαλασάρνας Κεῖς μέτωπον ὅστις ἀκρωτήριον. Περὶ νότον ὅστις ἄνεμον πλῆθος εἰς Λεβύλιν. ⁸ Ἐπὶ Χερσονήσῳ ὅστις τὰς

¹ Ita appellatur à Pausania & Porphyrio, atque à Mela, Strabone, Plinio & Ptolemaeo Messeniæ assignatur; à Thucydide, aliisque Μοδάνη nominatur, & Laconicæ adscribitur. Vide Meursii Miscell. Lacon. p. 272. ² Καὶ ἀντίπυγος τὸν Φαμαθὺς scribe cum Salmasio. Non enim nomen proprium, sed attributivum. Voss. ³ Scribe Γιδεῖων cum Salmasio. Voss. ⁴ Sic olim emendavit Salmasius. Καὶ Μαλέα ἄκρα, κατὰ ταύτην καίτιαι Κύθηρα νῆσος καὶ πόλις καὶ λιμὴν. Voss. ⁵ Hujus meminit Pausanias in Laconicis, & à Σίδα Danaï filia dictam ait. ⁶ Πρασία scribendum ex Thucydide. ⁷ Ἀνίμυ πλῆθος MSS. teste Hasebel. ⁸ Salmasius legit, Ἀπὸ Χερσονήσου εἰς τὸν ἀνίσταται τὴν Κυρηνάων &c. Voss.

& urbes in ea sunt hæ; Afine, Methone, Achilleus portus, huic obversum tergum habet Psamathus portus. In medio horum portuum est fanum Neptuni mari imminens, Tænarus, & Las urbs cum portu, Gythium in quo est navale cum portu, & fluvius Eurotas, & Boea urbs, & Malea promontorium: cui vicina est Cythera insula, & in ea urbs cum portu. Prope hanc rursum Creta est, insula, post hanc supra memoratum promontorium Malea, Sida urbs, & portus, Epidaurus urbs cum portu, Prasias urbs cum portu, Methana urbs cum portu. Habent & multas alias Lacedæmonii civitates. In mediterraneo tractu est Sparta, aliæque multæ. Prætervectio regionis Lacedæmoniorum est dierum III.

CRETA.

Circa Lacedæmonem Creta sita est insula. Proxima enim regionum Europæ ei est Lacedæmon. Navigatio autem à Lacedæmone, usque promontorium Cretæ, in quo urbs Phalafarna, est iter diei. Post Phalafarna est Criu-metopon promontorium. Ad notum vero navigatio est in Libyam. A Chersoneso ad littora Cyrenæo-

rum navigatio est diei noctif-
que. Longitudo Cretæ est sta-
diorum MMD. Est vero angu-
sta, & extenditur ab solis oc-
casu in solis ortum. Inhabi-
tant Cretam Græci; hi qui-
dem Lacedæmoniorum colo-
ni, illi Argivorum, isti Athe-
nienſium, alii vero ex aliis Græ-
ciæ partibus, undecunque fors
tulit. Sunt & inter eos qui-
dam indigenæ. Urbes in Cre-
ta sunt multæ. Prima ejus ci-
vitas Phalasarna jam dicta, in
promontorio versus solem oc-
cidentem sita est. Habet hæc
portum clausum, Polyrrhena;
quæ à borea usque ad notum
pertingit. Dictynnæum Dia-
næ fanum est versus boream
in regione Pergamia. Ad no-
tum vero Hyrtacina. Cydo-
nia cum portu clauso est ad
Boream. In mediterraneo tra-
ctu est Elyrus urbs. Ad no-
tum autem Liffa urbs cum por-
tu, ad Criu-metopon. Ad bo-
ream mons est pulcherrimus,
& in eo portus Olûs, & urbs.
Ad boream est Apteræa regio.
Deinde Lampæa, & pertingit
hæc ad utramque partem,
fluviusque Mesapus in ea est.
Deinceps Osmida, Eleuther-
næ ad boream. Ad notum

ἀλιάδας ἢ Κυρλωαίων πᾶς ἡμέρη
καὶ νυκτός. Ἐστὶ δὲ ἡ Κρήτη μακρὰ ἐκ
βορέας. Ἐπὶ τῇ δὲ καὶ τέταται ἀπὸ
βορέας δυομῶν πρὸς ἡλίαν ἀνατολὰς.
Οἰκῶσι δὲ ἐν Κρήτῃ Ἑλλήνες, οἱ καὶ
ἀποικοὶ Λακεδαιμονίων, οἱ δὲ Ἀρ-
γεῖων, οἱ δὲ Ἀθηναιῶν, οἱ δὲ ἀπὸ
Ἑλλάδος τῆς ἄλλης ὁπόθεν ἐπύθη.
Εἰσὶ δὲ πνεῖς αὐτῶν καὶ αὐτόχθονες
πόλεις πολλαὶ ἐν Κρήτῃ. ¹ Κρήτης δὲ
στὶς ² ὡς ἀκρωτήριον ἐστὶ πρὸς τὴν
πρὸς ἡλίον δυομῶν ἢ περὶ τὴν
Φαλάσαρρα, καὶ λιμὴν κλειστόν, ³ Πι-
λυρρῆνα, καὶ διήκει ἀπὸ βορέας πρὸς
νότον. Δικτυνναῖον Ἀρτέμιδος ἱερὸν
πρὸς βορέαν ἀνεμὸν τὸ χωρίον Περ-
γμίας. Πρὸς νότον δὲ ⁴ Τροαῖνα.
Κυδωνία, καὶ λιμὴν κλειστόν, ἐστὶ
βορέαν. Ἐν μεσογείᾳ δὲ ⁵ Σάληος
πόλις. Πρὸς νότον ⁶ Μελίωτα πό-
λις, καὶ λιμὴν, ὡς καὶ Κεῖν μίττω.
Πρὸς βορέαν δὲ ἀνεμὸν ὄντα καὶ
λιμὴν, καὶ λιμὴν ἐν αὐτῇ ⁷ Οὐλίς,
καὶ Πᾶν. ⁸ Πρὸς βορέαν δὲ ἔστι
Πτερεῖα χώρα. Εἴτα ἡ Λαμπρία,
καὶ διήκει αὐτὴ ἀμφοτέρωθεν, καὶ
ποταμὸς ⁹ Μεσάπος ἐν αὐτῇ ἔστι.
¹⁰ Μετὰ δὲ Οσμίδα, Ἐλευθερ-
ναί πρὸς βορέαν. Πρὸς νότον

¹ Hæc duo verba, Κρήτης ὅστις, aliquis margini adscripsit, unde in textum irrepserunt. Voss. ² Πρὸς τὴν ἀκρωτήριον legendum esse conjicit Salmasius. ³ Cum simpliciter scribendum esse docet Spanheimius de Præst. & usu numism. p. 902. ⁴ Τροαῖνα rescribendum existimat Cl. Meursius, in Creta, p. 4. ⁵ Σάληος legit Idem in Creta, p. 34. ⁶ Καὶ Λίωτα emendat Idem p. 43. Sed δὲ Λίωτα vel μὲν Λίωτα malit Voss. ⁷ In editione principe, οὐκ ἐστὶ καὶ Πᾶν, καὶ πόλις legunt Salmasius. & Voss. Οὐλίς καὶ Πᾶν Meursius, in Creta, p. 50. ⁸ Πρὸς βορέαν δὲ ἔστι, ἢ Ἀπτερεῖα χώρα legit Meursius, in Creta, p. 20. Πρὸς βορέαν ἢ Ἀπτερεῖα δὲ ἔστι, ἢ Ἀπτερεῖα χώρα Voss. ⁹ Μεσάπος est Dicæarcho. ¹⁰ Μετὰ δὲ, Οσμίδα, Ἐλευθερναί Voss.

δὲ Σιβρίτα, καὶ λιμὴν. Πρὸς νότον
ἔστι Φαῖσος. Πρὸς βορέαν ² Πά-
ληος, καὶ Κυώσος. Πρὸς δὲ νό-
τον Γορτύνα, ³ Βαῖκος. Ἐν μεσο-
γείᾳ δὲ Λύκτος, καὶ διήκει αὐτὴ ἀμ-
φοτέρωθεν. ⁴ Πρὸς νότον διήκει ἀμφο-
τέρωθεν. ⁵ Γράνος ἀκρωτήριον Κρή-
της πρὸς ἡλίον ἀνίσχοντα. Εἰσὶ δὲ
ἐν ἡλίῳ πόλεις ἐν Κρήτῃ. Λέγεται
δὲ ⁶ ἑκατόμπολις.

ΚΥΚΛΑΔΕΣ ΝΗΣΟΙ.

Κυκλάδες δὲ αἰεὶ εἰσὶ κατὰ τὴν
Λακεδαιμονίαν χώραν οἰκούμεναι.
Μίλος καὶ λιμὴν, κατὰ δὲ τὴν
ἡμῶν ⁶ Κίμωλον, κατὰ δὲ τὴν
⁷ Νάξον, κατὰ δὲ τὴν ⁸ Κί-
τιον, αὐτὴ ⁹ ἡ πόλις. Κατὰ δὲ
τὴν Θήραν, κατὰ δὲ τὴν
Ἀνάθη, κατὰ δὲ τὴν ¹⁰ Ἀστυ-
πάλαν. Ἐπ' αὐτῇ δὲ πάλιν ὅτι τὴν
ἰππεύον, ὅθεν ἐξεστραπόμεν.

ΑΡΓΟΣ.

Μετὰ δὲ Λακεδαιμόνα πόλις ὅστις
Ἀργος, καὶ ἐν αὐτῇ Ναυπλία πόλις,
καὶ λιμὴν. Ἐν μεσογείᾳ δὲ ¹¹ Καθώ-
ραι, καὶ Μυκῆναι, καὶ Τίρυνθα. Παρά-
θεν τὴν Ἀργείαν χώραν κύκλω (ἐστὶ
δὲ κόλπος ὁ Ἀργολικὸς καλούμενος)
αἰεὶ πρὸς νότον.

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ.

Ἡ Επίδαυρος δὲ χώρα μὲν Ἀρ-

est Sybrita, cum portu. Ad
notum Phæstus. Ad boream
Oaxus, & Cnossus. Ad no-
tum Gortyna, Caunus. In me-
diterraneo tractu est Lycus,
& pertingit hæc ad utramque
partem. Præfusus utrinque per-
tingit. Itanus promontorium
Cretæ ad solem orientem.
Sunt & aliæ urbes in Creta.
Dicitur vero centum urbes ha-
bere.

CYCLADES INSULÆ.

Circa Lacedæmoniam regio-
nem Cyclades insulæ sunt ha-
bitatæ hæ; Melus cum por-
tu; prope eam Cimolus; cir-
ca hanc Olinus; vicina huic
Sicinus, quæ & urbs; juxta
hanc Thera; prope quam A-
naphe; circa eam vero A-
stypalæa. Sed redeo ad con-
tinentem, unde digressus e-
ram.

ΑΡΓΟΣ.

Post Lacedæmonem est Ar-
gos civitas, & in ea urbs Nau-
plia cum portu. Mediterra-
neæ vero, Cleonæ, Mycenæ,
& Tiryntha. Prætervectio cir-
cum Argiæ regionem (est e-
nim ibi sinus dictus Argolicus)
stadiorum CL.

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ.

Epidaurus regio Argum ex-

¹ Puto eandem esse quæ Σιβρίτα aliis dicitur. ² Νάξος, vel certe Οἶκος scribendum censco. Meursius in Creta. Οἶκος malit Voss. ³ Καθώραι legunt Salmasius. & Voss. Καθώραι Holsten. ad Steph. ⁴ Πρὸς νότον Voss. Forſan Πρὸς νότον aut Πρὸς νότον legendum. Vide Holsten. ad Steph. p. 261. ⁵ Forte Πρὸς νότον ex Plinio. Voss. Vide Harduinum in Plinium, p. 452. ⁶ Sic Strabo, Plinius, aliique. Ptolemaeo tamen Κίμωλις vocatur. Voss. ⁷ Σίμωλις Salmasius. & Voss. ⁸ Σίμωλις reponit Voss. ⁹ Καὶ πόλις Voss. ¹⁰ Aliis Ἀστυπάλαν. ¹¹ Scribe Καθώραι, ex omnibus. Voss.

capit. Inde enim ad sinum stadia tantum sunt xxx. Post Epidauriam regionem Halia, cum portu. Sita hæc est in ore sinus Argolici. Prætervectio hujus est stadiorum centum.

HERMION.

Deinceps est Hermion civitas cum portu. Hujus præternavigatio est stadiorum lxxx. Post Hermionen est Scyllæum, promontorium sinus ejus, qui est ad isthmum. Est vero Scyllæum in Trœzenia. Ex adverso ejus est Sunium promontorium Atticæ regionis. Circa hoc est Belbina insula cum urbe. Prætervectio hujus sinus ab ore, intus usque ad isthmum, est stadiorum idcxl. Est vero hic sinus circa os totus rectus.

TROEZEN.

Post Hermionen Trœzen civitas, cum portu. Prætervectio ejus est stadiorum xxx. Deinceps sequitur insula Calauria, cum urbe, & portu. Prætervectio ejus est stadiorum ccc.

ÆGINA.

Circa hanc est Ægina insula, cum urbe, & duobus portibus. Sed redeo ad continenter, unde diverteram.

¹ Ita ex emendatione Hoeschelii. Prius *Επιδαυρίαν*. ² *Αλια* pluraliter esse Thucyd. I. 1. c. 105. & *ἑξυτύνως* scribendum esse docet Scholiastes. ³ Fortius melius, ut infra, *ἢ Ἀθηναίων* χώρας. *Ἀθηνῶν* enim χώρας raro, aut potius nunquam, dicunt scriptores, sed *Ἀττικῆς* χώρας: ut neque *Ἀθηνῶν* γυνή, sed *Ἀττικῆς*. ut jam dudum observatum est Illustri Salmasio. Voss. ⁴ Omnia sic legendum, *Παρθένους* τὰ τὴν τὴν κόλπον, καὶ τὴν τὴν στήθεα ἔκωσιν ἢ τὴν ἰσθμὸν τῆς ἡμῶν. Voss.

γος. Καθίκει γὰρ εἰς τὴν κόλπον τὸν σάδια λ'. Μετὰ δὲ πάλιν ἑκαταυρίαν χώραν, ² Ἀλίας, καὶ λιμὴν Ἀυτὴν ὅτι ἐστὶ τῆς στήθεα τῆς Ἀργολικῆς κόλπου. Περὶ πάντων τούτων ἐστὶν ἐκατὸν.

ΕΡΜΙΩΝ.

Μετὰ δὲ ταύτῃς Ἑρμιῶν πόλις ὅτι, καὶ λιμὴν. Ταύτης δὲ πρὸς τὸν σάδιον π'. Μετὰ δὲ Ἑρμιῶνα Σκυλλῶν ὅτι ἀκρωτήριον τῆς κόλπου πρὸς ἰσθμὸν. Ἐστὶ δὲ τὸ Σκυλλῶν τῆς Τροϊζίας. Καταπικρὸν δὲ αὐτὴν ὅτι Σέβιον ἀκρωτήριον τῆς Ἀθηνῶν χώρας. Κατὰ δὲ τὸ τοιοῦτον ἔστιν ἡ Βέλβινα, καὶ πόλις ⁴ τῆς τῆς κόλπου. Ἀπὸ τῆς τῆς στήθεα εἰς τὸν ἰσθμὸν σάδια ὅτι λ'. Ἐστὶ δὲ ὁ κόλπος ἔσθ' αὐτὴς καὶ τὸ σῶμα εὐδύτατος.

ΤΡΟΙΖΗΝ.

Μετὰ δὲ Ἑρμιῶνα Τροϊζὴν πόλις καὶ λιμὴν. Παράπαντες δὲ ἐστὶν αὐτῆς σάδια λ'. Μετὰ δὲ ταύτῃς νῆσος ὅτι Καλαυρία, καὶ πόλις, καὶ λιμὴν. Παράπαντες δὲ ἐστὶν αὐτῆς σάδια τ'.

ΑΙΓΙΝΑ.

Κατὰ δὲ ταύτην νῆσος ὅτι, καὶ πόλις Ἀἰγίνα, καὶ λιμὴν δύο. Ἐπὶ τῇ δὲ εἰς τὸν ἰσθμὸν ὅτι ἡ Περαιὸν, ὅθεν ἔξεται πρὸς τὸν ἰσθμὸν.

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ.

Μετὰ δὲ Τροϊζίαν πόλις Ἐπίδαυρος, καὶ λιμὴν. Παράπαντες δὲ ἐστὶν Ἐπίδαυρος χώρας σάδια λ'.

ΚΟΡΙΝΘΙΑ.

Μετὰ δὲ Ἐπίδαυρον ἡ Κορινθία χώρα ὅτι πρὸς ἡμῶν, καὶ τῆς Κενχρεῆς, καὶ ἰσθμὸς, καὶ ἐστὶν Περαιὸν. Ἐνταῦθα ἡ Παιονόνηστος λίγαι. Ἐστὶ δὲ καὶ ἡ τῆς ἰσθμῶν χώρα Κορινθίσις, καὶ τῆς Σιδῶς, καὶ ἑτέρων τῶν Κρεμύων. Παράπαντες δὲ ἐστὶν Κορινθίων χώρας μέχρι τῆς δέξις τῆς Μιγαρέων σάδια τ'.

ΜΕΓΑΡΑ.

Ἀπὸ δὲ τῆς Κορινθίων χώρας Μιγαρά πόλις ὅτι, καὶ λιμὴν, καὶ Μιγαρία τῆς χώρας. Παράπαντες δὲ ἐστὶν Μιγαρέων χώρας μέχρι ³ Ἀπιδῆς, (ἐστὶ γὰρ ἔσθ' ὅρα τῆς Ἀθηναίων χώρας) σάδια εμ'.

ΑΤΤΙΚΗ.

Μετὰ δὲ Μιγαρεῖς εἰσὶν Ἀθηναίων πόλεις. Καὶ πρὸς τὸν τῆς Ἀττικῆς Ἑλευσίς, καὶ ἑστὶν Δήμητρος ἔσθ' καὶ τῆς (καὶ νῆστος Σαλαμῖς.) Κατὰ τὸ τοιοῦτον ἔστιν Ἀθῆναι, καὶ πόλις, καὶ λιμὴν. Ἐπὶ τῇ δὲ Περαιὸν, καὶ τὰ σέλην, καὶ Ἀθῆναι. Ὁ δὲ Περαιὸν λιμὴν ἔστιν ἡ γ'. Ἀνάγκη τῆς τῆς καὶ λιμὴν. Σέβιον ἀκρωτήριον, καὶ τῆς τῆς καὶ λιμὴν δύο. Ραμνὸς τῆς τῆς.

EPIDAUROS.

Post Trœzeniam est civitas Epidaurus cum portu. Præternavigatio regionis Epidauri stadiorum xxx.

CORINTHIA.

Post Epidaurum est Corinthiorum regionis ea pars, quæ Orientem spectat, & oppidum Cenchreæ, & Isthmus, ubi fanum Neptuni. Hic est finis Peloponnesi. Est vero & regio extra Isthmum Corinthiorum, & oppidum Sidus, & aliud oppidum Crommuonia. Præternavigatio Corinthiorum regionis usque terminos Megarensium, stadiorum est ccc.

ΜΕΓΑΡΑ.

Post Corinthiorum regionem est Megara urbs cum portu, & Nisæa oppidum. Præternavigatio Megarensium regionis, usque Apidem (est enim hic terminus Atheniensium regionis) stadiorum cxl.

ΑΤΤΙΚΑ.

Post Megarenses sunt Atheniensium oppida. Et primum Atticæ est Eleusis, ubi fanum Cereris, & munimentum. Circa hoc est insula Salamis, & urbs cum portu. Deinceps est Piræus, ejusque crura, & Athenæ. Piræus vero portus habet tres. Anaphlystus munimentum cum portu. Sunium promontorium, & munimentum, cum duobus portibus. Rhamnus munimentum.

¹ Legendum *Νισαῖα*. quod est ἰσθμὸς καὶ τῆς τῆς Μιγαρέων. Voss. ² Lege *Μιγαρία* χώρας. Voss. ³ Vide Annot. ⁴ Puto delenda esse hæc verba. Voss.

Sunt & alii complures in Attica portus. Circumnavigatio Atheniensium regionis, est stadiorum MCXL. Ab Apide regione usque ad Sunium stadia ..... A Sunio usque ad terminos Boeotiae, stadia DCL. Circa Atticam sunt insulae Cyclades appellatae, urbesque in iis hae sunt.

INSULÆ CYCLADES.

Ceos, hæc quatuor urbibus constat, Pœceffa cum portu Corefia, Julide, & Carthæa. Inde Helena, Cythnus insula, cum urbe. Seriphus insula, cum urbe, & portu. Siphnus, Paros cum duobus portubus, quorum unus pulcherrimus. Naxus, Delus, Rhene, Scyrus, Myconus, cum duabus urbibus. Tenus cum portu. Andrus cum portu. Hæ quidem sunt Cyclades insulae. Sub his vero sunt aliae insulae hæ. Ad notum Ios cum portu, in qua Homerus sepultus est. Amorgus, quæ tribus constat urbibus, & portu. Icarus, in qua binæ urbes. Post Andrum vero est Eubœa insula; in qua urbes quatuor, quæ sunt hæ; Carystus, Eretria cum portu, Chalcis cum portu, Hestiazæ cum portu. Eubœa autem, à Cenæi

Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι λιμένες ἐν τῇ Ἀττικῇ πολλοί. Περιήγους τις Ἀθηναίων χώρας στάδια ἑκατὸν. Ἀπὸ Ἀπιδος χώρας ὅπου Σκίριον εἶναι μίλιον. Ἀπὸ Σουνίου μέχρι τῆς ἑρμιόνης Βοιωτῶν στάδια χίλιον. Κατὰ δὲ τὴν Ἀθηναίων εἰσὶ νῆσοι αἱ Κυκλάδες λεγόμεναι, καὶ πόλεις αἰεὶ ἐν αὐταῖς.

ΝΗΣΟΙ ΚΥΚΛΑΔΕΣ.

Κέως, αὕτη τετραπόλις, καὶ λιμένας, Κορνησία, Ἰουλίδες, Αἰρελάνη, Κύνθος νῆσοι, καὶ πόλεις. Σερίφου νῆσος, καὶ πόλις, καὶ λιμένας. Σίφου, Πάρου λιμένες ἔχουσιν, ὧν τὸν ἕνα ἔχει δύο πόλεις. Νάξου, Δελου, Ρήνης, Σκυρου, Μύκονος, αὕτη δίπολις. Τένου καὶ λιμένας. Ἀνδρου καὶ λιμένας. Αὐτὰ μὲν αἱ Κυκλάδες νῆσοι. Τὰ δὲ ταῦτας ἕτεροι νῆσοι αἰεὶ ἐν τῇ Πόντου Ἰος, καὶ λιμένας. Ἐν ταύτῃ Ομηροῦ πύλας. Ἀμοργός, αὕτη ὀκτώπολις, καὶ λιμένας. Ἰκαρος, δίπολις. Μετὰ δὲ Ἀνδρον Εὐβοία νῆσος, ἑπτάπολις. Εἰσὶ δὲ ἐν αὐτῇ Κάρυστος, Ἐρετρία καὶ λιμένας. Χαλκίς καὶ λιμένας, Ἑστιαία καὶ λιμένας. Ἡ δὲ Εὐβοία ὅπου ἑκατὸν

1 Στάδια ἑκατὸν. Ced. Herv. deletis ρμ, quæ præmittébantur. Hæschel. 2 Ios fœde depravatus: cui ne conjecturâ quidem subvenire possum. 3 Locri pariter mendosus. de quo vide Annot. 4 Lege κάλυπτον. Voss. 5 Σὺν προνομιᾷ existimat (L. Harduinus ad Plin. p. 512. nam Σκύρος, ut ex seq. constat, est in Ægæo mari. 6 Sic legendum. vulgo est Μύκονος. 7 Quid hic sibi vult πύλας; non enim in Ponto, vel ad Pontum, est Ios. Nullus dubito, quin sic scribendum, πύλας ἐν τῇ Ἰος. Voss. Vide Annot. 8 Urbium nomina addidit Stephanus in voce Ἀμοργός. Vide Berkelii not. 9 Omnino legendum Κύνθος Διὸς. Voss.

καὶ ἑρμιόνης ἑκατὸν στάδια ἑκατὸν. Τὸ ἑκατὸν στήθι ὅστις ἡ Εὐβοία. Ἐν αὐτῇ τὴν Αἰρελίαν πελάγει εἰσὶ νῆσοι αἰεὶ. Κατὰ Βρετείαν, Σκυρούς καὶ πόλιν. 2 Ἰκαρὸν, αὕτη δίπολις. Πιπύρην, αὕτη τεύπολις, καὶ λιμένας. Σκίαδους, αὕτη δίπολις, καὶ λιμένας. Μετὰ ταῦτα ἐπάγειμι πάσης τῆς ἡπειρώς, ὅθεν ἐξέρχεται πόλις.

ΒΟΙΩΤΙΑ.

Μετὰ δὲ Ἀθῶνας εἰσὶ Βοιωτοὶ νῆσοι. Καθήκοντι γὰρ καὶ ἔτι ὅπου ταῦτα τὴν θάλασσαν. Καὶ ὅτι ἐν αὐτῇ περὶ τὸν ἑρμιόνα Δήλιον. Ἀθῶν ἡ ἑρμιόνα, Εὐείπος, τῆχος Ἀνθηδών, τῆχος Ὀφείας, Οἰασαί, Ὀρχυμένης ἐν μεσσηνίᾳ. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις. Παράπλους δὲ τῆς Βοιωτίας χώρας, ὅπου Δηλίου μέγας τὸ Λευκῶν ὁρίων, στάδια σὺν.

ΛΟΚΡΟΙ.

Μετὰ δὲ Βοιωτὸς εἰσὶ Λοκροὶ νῆσοι. Καὶ εἰσὶ καὶ Εὐβοίαν αὐτὴ πόλις αἰεὶ. Λάρυμνα, 4 Κυνοσούρας, Ἀλόπη. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πολλὰ Λοκροῖς. Παράπλους δὲ τῆς χώρας αὐτῶν στάδια σὺν.

ΦΩΚΕΙΣ.

Μετὰ δὲ Λοκρὸς εἰσὶ Φωκεῖς. Δίοντι γὰρ καὶ ἔτι εἰς τὴν θάλασσαν ταῦτα. Καὶ πόλεις αὐτοῖς εἰσὶν αἰεὶ: 5 Θέρσιον, Κνημῖς, Ελάτεια,

1 Scribitur etiam Γέρσιον, male. Hæsch. Γερμῖς καὶ ἡ Εὐβοία, ἐν τῇ ἑρμιόνα. Steph. 2 Ita Voss. ex Hæschelii notis. In Codd. MSS. Ἰκαρ. 3 De hoc loco, quomodo legi & interpretari debet, vide Notat. 4 Vide Annot. 5 Omnes antiqui contra censent, & Locris Thronium & Cnemidas tribuunt. Vide Palmerii Græc. antiq. l. 5. c. 5. p. 564 &c.

Panopeus.

Jovis tano usque Geræstum Neptuni fanum, est stadiorum ccccl. Latitudine vero angusta est Eubœa. In Ægæo vero pelago insulae sunt hæ. Circa Eretriam, Scyrus cum urbe. Icus, in qua binæ urbes. Peperethus, cui tres urbes cum portu. Sciathus, in ea binæ urbes, cum portu. Sed jam redeo ad continentem, unde abieram.

ΒΟΕΟΤΙΑ.

Post Athenas sunt Eceoti. Pertingunt enim & hi usque ad hoc mare. Primum in ea est fanum Delium. Aulis fanum, Euripus, oppidum Anthedon, oppidum Thebæ, Thespiæ, Orchomenus in mediterraneo tractu. Sunt & aliae urbes. Præternavigatio vero Boeotiae regionis, à Delio usque montes Albos, stadiorum ccl.

ΛΟΚΡΙΑ.

Post Boeotos sunt Locri. Hæque sunt eorum circa Eubœam civitates: Larymna, Cynosurus, Alope. Habent & alias multas civitates Locri. Prætervectio eorum regionis est stadiorum cc.

ΦΩΚΕΙΣ.

Locros sequuntur Phocenses. Pertingunt enim & hi ad hoc mare. Urbes eorum sunt hæ: Thronium, Cnemis, Elatea,

Panopeus. Habent quoque alias civitates mediterraneas. Prætervectio Phocenium regionis est stadiorum cc.

MELIENSES.

Post Phocenses sunt Melienses, sinusque Meliacus. Ad hunc sinum sunt, qui dicuntur Limodorienses, urbesque hæ; Erineus, Boëum, Cytinium. Illic Thermopylæ, Trachis, Oeta, Heraclea, Sperchius fluvius.

MALIENSES.

Deinceps sunt Malienfes. Prima Malienfium civitas est Lamia, postrema vero Echinus. Sunt & aliæ civitates Malienfibus, usque ad sinum Maliacum. Supra Malienfium regionem in mediterraneo tractu habitant Ænians, perque eos fuit Sperchius amnis, extra sinum Maliacum.

ACHÆI.

Est & in Achæis gens Phthiotarum. Ad sinum vero Pagaseticum sinistram versus sursum naviganti, quasi in medio hujus sinus sunt hæ Achæorum civitates: Alitropes, Larissa, Melitæa, Demetrium, Thebæ. Habent & alias Achæi urbes mediterraneas.

THESSALIA.

Post Achæos Thessalia est.

1 Vide Berkelium ad Steph. in voce Παρῆτη. 2 Al. μεσογία. Hæschel. 3 Puto legendum: εἰς τὴν οἰαζομένην καλῶμεναι, & πόλιν αἰετῶν. Quinam autem sint Limodorienses docet Hesychius in voce. Voss. 4 Lege Κυτίνης, ex omnibus Voss. 5 Vide Annot. 6 Scribe Μαλίων. Voss. 7 Forsan scribendum Λατὴ Λατῶνα, Μελίταια &c. Voss. Ἀλῆτη longe abesse videtur à vulgata lectio. Lege Ἀττῶν, Ἀδελφῶν, Μελίταια (vel Μελίταια cum Salmasio & Vossio) nam & varie hæc ultima scribitur apud Auctores. Palmer. 8 Distingue post Θησῖα. Voss.

ἡδὲ

1 Παροπίους. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις αὐτοῖς ἐν 2 μεσογίᾳ. Παρὰ πλεονεξία δὲ ἐστὶ τῶν Φωκίων χωρὶς τῶν αὐτῶν.

ΜΗΛΙΕΙΣ.

Μετὰ δὲ Φωκίαις εἰσὶ Μαλίων καὶ ὁ κόλπος ὁ Μηλιεύς. Ἐν τούτῳ τῷ κόλπῳ 3 εἰσὶ οἱ Λιμοδωριεῖς καὶ ἄλλοι οἶδε, Εεῖνος, Βοῖον, τὸ Ἰτῆριον. Ἐνταῦθα Θερμοπύλαι, Τραχίς, Οἶτη, Ἡράκλεια, Σπερχίου ποταμός.

ΜΑΛΙΕΙΣ.

5 Μετὰ δὲ, Μαλιεῖς ἔσονται. Ἐν δὲ Μαλιεύσιν ἡ περὶ τὴν Πέλιε Λαμία, ἐξάτη δὲ Ἐχίνος. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Μαλιεύσι, μέχρι τῆς κόλπος ὁπιδίου. Καὶ τῇ 6 Μαλίων χωρὶς ἐποικῶσιν ἄνωθεν ἀπὸ μετὰ Αἰνιάνων, καὶ δὲ αὐτῶν εἰς ὁ Σπερχίδος ποταμός ἐξω τῶν Μαλίων κλῆται.

ΑΧΑΙΟΙ.

Εἰσὶ δὲ Ἀχαιοὶ Φθιώται ἔσονται. Εἰσὶ δὲ ἐν τῷ Παγασητικῷ κόλπῳ ἐπὶ 7 ἀειρεῖται εἰσπλέοντι, ὡς ὅτι ἡ ἡμισυ τῶν κόλπου Ἀχαιῶν πέλει αἰετῶν. 8 Ἀλιεῖς, Λατῶνα, Μελιτάδα, Δημήτειον, Θῆβαι. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Ἀχαιοῖς ἐν μεσογίᾳ.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ.

Μετὰ δὲ Ἀχαιοῖς 9 Θησῖα

ἡδὲ καὶ θάλατταν ἐκ μεσογίας καὶ εἰς τὸ Παγασητικὸν κόλπον αὐτοῖς. Καὶ εἰς Θησῖας πόλεις αὐτῶν θάλαττην 1 Ἀμφίνοιον, Παμακίαν. Ἐν τῷ μεσογίᾳ Φέραι, Λάρισα, Φάρσαλον, Ἰερέν. 2 Πελλήνη, Σκόδρα, 3 Κράϊνον. Εἰσὶ τῷ κόλπῳ πόλεις Θησῶν ἐν μεσογίᾳ. Ἡ δὲ Θησῖα παρῆκει ἐν μεσογίᾳ ὑπὲρ Αἰνιάνων, καὶ Δολόπων, καὶ Μελίων, καὶ Ἀχαιῶν, καὶ Μαγνητῶν, μέχρι Τεμπῶν. Τῇ δὲ Παγασητικῇ κόλπῳ μήκος ὅστις ἀπὸ τῆς περὶ τὴν μυχὸς πλεονεξίας. Τῇ δὲ κόλπῳ αὐτῇ 4 εἰσὶ τὰ εἰρησῖα. Ἐν τῇ δὲ Παγασητικῇ κόλπῳ ἐστὶ νῆσος 5 Κικνῶν, καὶ πόλις.

ΜΑΓΝΗΤΕΣ.

Ἐσονται δὲ Μαγνητῶν πόλεις θάλαττην, καὶ πόλεις αἰετῶν. Ἰωλκός, 6 Μεθώνη, Κορακί, Σπάλαιθρα, 7 Ονζών, Ἰσση λιμὴν. Ἐξω δὲ τῷ κόλπῳ Παγασητικῇ Μελίβοια, Ριζός, 8 Εὐρυμύαι, 9 Μύραι. Ἐν μεσογίᾳ δὲ ἐποικῶσιν ἔσονται Παρῆται, Ἑλληνας. Μέχρι ἐνταῦθα ὅστις ἀπὸ Ἀμβρακίας συνιέχῃς ἡ Ἑλλάς. 10 Ἐπεικός δὲ καὶ ὅτι θάλατταν 11 πᾶσα Ἑλλήνη ὁμοῖον ἐστὶ.

1 Stephanus, Ἀμφίται, Χωρεῖται Θησῖας. Legendum itaque Ἀμφίται vel Ἀμφίται. Voss. 2 Scribe Παμινῶν. urbs namque vocatur Πάμιν non Παμίνη, quæ Achæis Peloponnefiacæ civitas. Voss. 3 Κράϊνον. ex Stephano, aliisque, emendat Salmasius. Voss. 4 Legendum εἰρησῖα. Vossio ad Melam, p. 209. s. Κικνῶν. recte legit Hæschel. 5 Malim Μεθώνη, ut omnes: atque statim Ἰερέα pro Σπάλαιθρα. Voss. 6 Lege cum Salmasio, Ονζών & μεθών. Voss. Forte legendum, Ἰσση λιμὴν. facilis enim lapsus ab ipso in illum, de quo loco vide Herodotum, l. 7. sed tamen nihil affirmo. Palmer. 7 Εὐρυμύαι apud Steph. Voss. 8 Puto ex similitudine vocis præcedentis id vocabulum in Steph. Voss. 9 Puto ex similitudine vocis præcedentis id vocabulum in Steph. Voss. 10 Sine dubio hic ulcus aliquod lateret. Voss. 11 Πάσα. Voss.

D

MACE-

A tractu vero mediterraneo juxta angustias ad mare usque ad sinum Pagaseticum sunt stadia xxx. Civitates autem Thessaliæ ad mare sunt hæ; Amphanzæ, Pagasæ. Mediterraneæ vero; Phæræ, Larissæ, Pharsalus, fanum Pelinnæum, Scotusa, Cranon. Sed & alias Thessali civitates mediterraneas habent. Thessalia vero in mediterraneo tractu extenditur ultra Ænians, & Dolopes, & Malienfes, & Achæos, & Magnetæ, usque Tempe. Sinus autem Pagasetici longitudo, ab ore usque ad intimum recessum, est navigationis antemeridianæ. Os ejus patet stadiis v. In sinu vero Pagasetico est insula Cicynethos cum urbe.

MAGNETES.

Magnetum autem gens ad mare habitat, urbesque in ea sunt hæ: Iolcus, Methone, Coracæ, Spalathra, Olizon, cum portu. Extra sinum Pagaseticum; Melibœa, Rhizûs, Eurymenæ, Myræ. In mediterraneo tractu Perrhæbi habitant, natio Græca. Et hætenus ab Ambracia extenditur Græcia. Juxta mare vero ubique, plane Græcanicam præ se ferre speciem.

MACEDONIA.

Post Peneum fluvium sunt Macedones, & sinus Thermaeus. Prima Macedoniae urbs est Heraclium, Dium, hinc Pydna urbs Græca, Methone urbs Græca, & Aliacmon fluvius, Alorus urbs, & fluvius Ludias, Pella urbs, & regia in ea, navigaturque in eam per Ludiam. Axius fluvius, Echedorus fluvius, Therma urbs, Ænea civitas Græca, Pallene promontorium longe in mare prominens. Et hæc urbes Græcæ sunt in Pallene; Potidæa isthmum in medio obstruens, Mende, Aphytis, Thrampus, Scione, Canastræum sacrum Pallenes promontorium. Extra isthmum sunt urbes hæc: Olynthus urbs Græca, Mecyberna urbs Græca, Sermylia urbs Græca, & sinus Strymonicus, Torone urbs Græca, cum portu, Dium urbs Græca, Thyfus urbs Græca, Cleonæ urbs Græca, Athos mons, Acrothoi urbs Græca, Charadriæ urbs Græca, Holophyxus urbs Græca, A-

MAKEΔONIA.

Από τῆς Πίνου ποταμοῦ Μακεδονία. ὁ δὲ ποταμὸς εἰς τὸν Ἰόνιον θάλασσαν ἔχει τὴν ὀνομασίαν Μακεδονία. Πρώτη πόλις Μακεδονίας Ἡράκλειον, Δίον, Πύδνα πόλις Ἑλληνική, Μεθώνη πόλις Ἑλληνική, ἡ Ἀλιάκμων ποταμὸς, ἡ Ἀλφειὸς ποταμὸς, ἡ Λυδίας, ἡ Πολάγαι, ἡ βασιλείου ἐν αὐτῇ, ἡ ἀνάστασις αὐτῶν ἀπὸ τῆς Λυδίας. Ἄρα ποταμὸς, ὁ ὠρεὸς ποταμὸς, ὁ ἄρα ποταμὸς, ἡ Ἀνεία Ἑλληνική, Παννυῶν ἡ μακρὰ εἰς τὸ πέλαγος ἀναίσιμα καὶ πόλις αὐτῆς ἐν τῇ Παννυῶν Ἑλληνίδες. Ποτιδαια ἐν τῇ μέσῃ ἰσθμῶν ἐμφράτιστα, ἡ Μένδαια, ἡ Ὄρεαι, ἡ Σκιώνη, ἡ Καναστραῖον, ἡ Παννυῶν ἡ ἐκ τῆς ἀκρωτηρίου. Ἐξ τῆς ἰσθμῶς πόλις αὐτῆς Ὀλυμπος Ἑλληνική, Μυκιδερνα Ἑλληνική, ἡ Ἰσμία Ἑλληνική, ἡ κόλπος ὁ Στρυμονικός, ἡ ῥώνη πόλις Ἑλληνική, ἡ λιμὴν, ἡ Δία Ἑλληνική, ἡ Ὀύος Ἑλληνική, ἡ Κλεοναῖ Ἑλληνική, ἡ Ἄθως ὄρεος, ἡ Ἀκροθόαι Ἑλληνική, ἡ Χαράδριαι Ἑλληνική, ἡ Ὀλόφυξις Ἑλληνική, ἡ

1 Ita locum emendavit Hæschelius. Edidit tamen, ἡ κόλπος Θερμαῖος πρὸς πόλιν &c. 2 Lege cum Salmasio Ἀλφειὸς. Voss. 3 Epitomator Strabonis ἡ Δία, Ptolemæus Ἀλφειὸς. Harpocrat. Ἀλφειὸς. Voss. 4 Recte Salmasius, Παννυῶν. Voss. Verum in notis ad Melam, p. 136. transpositis syllabis Παννυῶν γὰρ scribendum esse docet: quoniam Ægis (non Pella) regio erat Macedonia ante Philippum & Alexandrum. 5 Legendum omnino Ἐχιδναῖον. Voss. Vide Annot. 6 Livius Aniam appellat, ceteris tamen est Αἴνα. Voss. 7 Abictror legendum Μίδνα, Αφύτις. Θεάμπε. Voss. 8 Forsan legendum Σερμύλια quæ est circa hunc tractum, ut constat ex Thucyd. & Steph. Herodotus Σερμύλια. Voss. 9 Omnino legendum Τερρακίς. Voss. 10 Scribe aut Ὀύος cum Herodoto, aut Ὄρεος cum Thucydide & Plinio. Voss. 11 Aliis Κλεοναῖ. Voss. 12 Hoc est ἰσθμὸς ab Ακρωτηρίῳ. forte tamen scripsit Scylax Ακρωτηρίου Ἑλληνική. Voss. Vide var. Le&. ad Thucyd. p. 276. Ed. Oxon. 13 Nihil mutandum. male Hæschelius Χαράδριαι reponit. Voss. 14 Aliis Ὀλόφυξις.

ἡ πόλις Ἑλληνική, Ἀλαπτα Ἑλληνική, Ἀρεθούσα Ἑλληνική, Βολβὴ λίμνη, Ἀπολλωνία Ἑλληνική. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Μακεδονίας ἐν μεσοτείᾳ πολλαί. Εἰς δὲ κόλπον. Παράπλευρος δὲ τοῦ κόλπου δύο ἡμέραι. Μετὰ δὲ Μακεδονίαν ὁ Στρυμών ποταμὸς ἵπτα δέξει Μακεδονίαν, καὶ Θράκην.

ΘΡΑΚΗ.

Δίκεται δὲ ἡ Θράκη ἀπὸ Στρυμῶνος ποταμοῦ μέχρι Ἰστρου ποταμοῦ ἐν τῇ Εὐξείνῳ Πόντῳ. Εἰσὶ δὲ ἐν Θράκῃ πόλεις Ἑλληνίδες αὐτῆς Ἀμφίπολις, ὁ Φάγρη, Γαλεψός, ὁ Σισύμην, καὶ ἄλλαι ἐμπόρια, Σαγίον. Κατὰ ταῦτα ὅτιν ἐλσος νῆστος, καὶ πόλεις, καὶ λιμένες δύο, τέττων ὁ εἰς κλειστός. Ἐπειμὶ δὲ πάλιν, ὅθεν ἐξεστραπόμην. ἡ Νέσπολις καὶ ταῦτῳ, ἡ Δάπι πόλις Ἑλληνική, ἡν ὥκισιν Καλνίστρας Ἀθινῶν, καὶ ποταμὸς Νέστος, Ἀβδερὰ πόλις, Κόδηντος ποταμὸς. Αἱ δὲ πόλεις, Δίκημα καὶ Μαρωνία. Κατὰ ταῦτα ἐν τῇ ἡπείρῳ ἐμπόρια ἡ Δρυζώνη. ὁ Σαμοθράκη καὶ ἡ λιμὴν, ὁ ποταμὸς Δουρίσκος, ἡ Ἀβδερὰ, καὶ ἐπ' αὐτῇ τείχος, Αἴνος πόλις καὶ λιμὴν, τείχη Αἴνων ἐν τῇ Θράκῃ, Μέλαις κόλπος, Μέλαις ποταμὸς, Δεῖς ἐμπόριον, ἡ Κόβρις

1 Lege Ἑλληνική. Voss. 2 Scribe Στρυμών. Voss. 3 Malim Φάγρη cum Thucyd. & Steph. Voss. 4 Ὀλύμην, Μαυστραῖον ad Harpocrat. 5 Legendum Ὀύος νῆστος. Voss. 6 Meminit & huius Ptolemæus. Voss. 7 Lege Ἀπύς. Ζώνη. Voss. 8 Κατὰ. Cod. Herv. Legendum Σαμοθράκη κατὰ ταῦτα νῆστος καὶ λιμὴν. Voss. 9 Nemo, quod sciam, meminit Dorisci fluminis. Puto itaque sic scribendum hunc locum: κατὰ τὸν Εὐξείνῳ καὶ ἐπ' αὐτῇ Δουρίσκῳ τείχος: quam conjecturam firmat locus Herodoti, lib. vii. cap. 59. Voss. 10 Locus depravatus. Voss. Vide Annot. 11 Κόβρις apud Stephanum.

emporium Cardianorum, & urbs Cypasis, Imbrus & Lemnus circa Melanem sinum. Imbrus est insula cum urbe, & Lemnus insula cum portu. Sed rursus ad continentem redeo, unde abieram. Post finem Melanem est Chersonesus Thracica: urbesque in ea sunt hæc; Cardia, Ide, Pæon, Alopecconesus, Araplus, Elæus, Sestus; ad os Propontidis sunt stadia vi. Intus est Ægos flumen, Cressa, Crethote, Pactye. Huc usque est Chersonesus Thracica. A Pactya vero Cardiam pedestri itinere per angustias sunt stadia xl, à mari ad mare. In medio est urbs appellata Agora. Longitudo Chersonesi à Cardia Elæuntem, ibi enim maxima ejus longitudo, stadiorum est c. Post Chersonesum Thracica oppida hæc sunt: primum, Litrus album, Tiristasis, Heraclea, Ganus, Ganiæ, novus murus, Perinthus urbs cum portu, Damimum oppidum, Selymbria urbs cum portu. Ab hac usque ad os Ponti sunt stadia d. Anaplus vocatur tractus hic in Bosphoro, donec ad fanum deveneris.

1 Scribe Καρδιανόν. Voss. 2 Lege ἡ πόλις Κύπαις. Voss. Vide Steph. in voce Κύπαις. 3 Dele Χερσονήσου. Voss. 4 Scribe Χερσονήσου, ut & mox infra Voss. 5 Suspecta lectio. Voss. Vide Annot. 6 Omnino legendum est Eux. ex omnibus. Voss. 7 Vocem Αβυδῶν expungendam esse censet Voss. 8 Loca male affecto medeberis, si ita leges, Σιγίς ἐπὶ τῇ σήματι τῇ Προποντιδῶν, ἐπὶ σάδια ε'. Voss. 9 Lege, ἔστι δὲ Αλγοπελαγονία, Κρήνη &c. Quamvis apud nomen hujus oppidi mentio fiat; nisi sit Cressa Plinii. Voss. 10 Lege Κρητή. Hæschel. 11 Lego, ἡ Ελαυνία, ταύτη γὰρ ἵσαί μακρ. Voss. 12 Μετὰ δὲ τῇ Χερσονήσῳ. Hæschel. 13 Δαμένιον esse Nicetæ. & Cedreni existimant Voss. & Hæschel. 14 Ἐπὶ τῇ σήματι. Hæschel.

ἀπὸ ἡμεῶν τῇ σήματι ἐστὶ τῇ Πόντι. αὐτὴ σάδια ζ'. Εἰσὶ δὲ ἐν τῇ Πόντι πόλεις Ἑλλωίδες αὖτε ἐν Θράκῃ Ἀπολλωνία, Μεσημβρία, Ὀδησσός, Ἄλλαβις, καὶ ποταμὸς Ἰστρος. Παράπλευς δὲ τῇ Θράκῃ ἀπὸ Στρυμῶντος ποταμοῦ μέχρι τῆς Διήμης δὴ ἡμεῶν, καὶ νυκτῶν δύο. Ἀπὸ δὲ Διήμης μέχρι σήματος τῇ Πόντι δύο ἡμεῶν, καὶ νυκτῶν δύο. Ἀπὸ δὲ σήματος μέχρι τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ ἡμεῶν τριῶν καὶ νυκτῶν τριῶν. Ὁ οὐκ ὄντως πελάγος ἀπὸ Θράκης, καὶ ποταμοῦ Στρυμῶντος, μέχρι τῇ Ἰστροῦ ποταμοῦ ὀκτὼ ἡμεῶν καὶ ὀκτὼ νυκτῶν.

ΣΚΥΘΙΑ, ΤΑΥΡΟΙ.

Μετὰ δὲ Θράκῃ εἰσὶν Σκύθαι ἔθνη, καὶ πόλεις ἐν αὐτοῖς Ἑλλωίδες αὖτε ὁ Τείσσης ποταμὸς, ὁ Νεώκας πόλις, Οφίοντα πόλις. Ἐπὶ δὲ τῇ Σκυθίᾳ ἐπὶ τοῦ Ταύρου ἔθνος ἀκρωτήριον τῇ ἡπείρῃ εἰς θάλασσαν ἢ τὸ ἀκρωτήριον ὄρεϊ. Ἐν δὲ τῇ Ταυρικῇ οἰκοῦσιν Ἑλλωίδες αὖτε. Χερσονήσος ἐμπειον, Κεῖς μέγιστον ἀκρωτήριον τῇ Ταυρικῇ. Μετὰ δὲ ταῦτα εἰσὶ Σκύθαι πάλιν, πόλεις δὲ Ἑλλωίδες αὖτε ὁ ἐν αὐτῇ Θουδοσία, ἡ Κιδναία, καὶ Νύμφαια, Παντιχάπαιον, ἡ Μυρμακίον. Παράπλευς οὖτος,

1 Male coaluerunt in unam duz voces. Lege Ὀδησσὸς πόλις. Palmer. 2 Lege Κίναταις. Voss. 3 Hic, ut & mox infra, Σιγίς legendum. Hæschel. & Voss. 4 E-mendo, Ὁ σκύμπος περὶ πλεονεξίας ὀρέων, ἀπὸ ποταμοῦ Στρυμῶντος, μέχρι &c. Voss. 5 Lege Τύρας, vel potius Τύρης, ut Herodorus semper. Voss. 6 Scribe Νικωνία, ut dicitur Ptolemæo. Voss. 7 Locus sine dubio corruptus. sanaveris, si sic legas; ἡ ἀκρωτήριον ἵεξις σάδια. Ἐν δὲ τῇ Ταυρικῇ οἰκοῦσιν Ἑλλωίδες, καὶ πόλεις αὖτε, &c. 8 Supple Χερσονήσος. Adhuc enim versatur in descriptione Tauricæ Chersonesi. Legendum foret alioqui in αὐτῇ. Voss. 9 Lego Κύπαις. Voss. 10 Μαλὴν Μυρμακίον. Voss.

Ultra fanum latitudo oris Ponti stadiorum est vii. Ad Pontum vero urbes Græcæ in Thracia hæc sunt; Apollonia, Mesembria, Odesopolis, Callatis, & Ister fluvius. Præternavigatio Thraciæ à Strymone usque Sestum est dierum duorum, & duarum noctium. A Sesto, usque os Ponti, duorum dierum, & duarum noctium. Ab ore Ponti vero usque Istrum fluvium dierum trium, & noctium trium. Omnis prætervectio Thraciæ, à Strymone fluvio, usque Istrum flumen, est octo dierum, & octo noctium.

SCYTHIA, TAURI.

Post Thraciam sunt Scythæ, urbesque in Scythia Græcæ sunt hæc; Tyras flumen, Nicomium urbs, Ophiussa urbs. In Scythia vero Taurorum gens habitat peninsulam continentis: in mare autem excurrit hæc peninsula. Incolunt Tauricam Græci, urbesque eorum sunt hæc: Chersonesus emporium, Arietis frons promontorium Tauricæ. Deinceps rursus sunt Scythæ, urbesque Græcanicæ in ea hæc: Theudosia, Cytæa, & Nymphæa, Panticapæum, Myrmecion. Navigatio recta

ab Istro ad Arietis frontem est dierum trium, & notium trium. Secundum terram altera parte major: est enim sinus. Est vero in hoc sinu insula deserta, cui nomen Leuce, sacra Achilli. Ab Arietis fronte Panticapæum diei noctisque spatio navigatur. A Panticapæo ad os Mæotidis paludis sunt stadia xx. Palus vero Mæotis dicitur dimidia pars Ponti esse. In hanc paludem naviganti, sinistram versus quamprimum obvii sunt Scythæ. Pertingit enim à mari extero super Tauricam usque Mæotim paludem gens Syrmatarum, & fluvius Tanais Asiam & Europam dividit. Præternavigatio universæ Europæ, ab Herculeis columnis, quæ sunt in Europa, terræ sinus circumnaviganti, si enumeres singulas noctes à nobis recensitas, & vicissim dies pro his capias, ubi vero stadia expressa sunt, pro 10 stadiis capias diei navigationem (cum dimidiam Ponti partem exæquet Mæotis palus) sit dierum CLIII. Maximi vero in Europa fluvii sunt, Tanais, Ister, & Rhodanus.

Libentissime ejicerem ἡγεῖα δὲ, nisi viderem & alibi sic locutum esse Scylacem. Voss. 2 Sic legendus est hic locus, ut recte admonet Hæschelius: in δὲ τῇ Μαυωτίδι λίμνῃ διακρίνεται, ἡδὲ ἐκ' ἀρεσιγῆς Σκυθῶν &c. Videtur enim incuria quadam exscriptorum iteratum fuisse vocabulum ἀρεσιγῆς, atque id errori huic viam stravisse. delendum itaque illud εἰρεῖς. Voss. 3 Sic emendavit hunc locum Cl. Salmasius: παρὲς γὰρ τοῦ λογιζόμενου ἔστι γεγραμμένη ἐπὶ τῇδε, ἀπὸ τούτων ἡμέρας, & ἐκ τῶν σάδιων ἐστὶ γεγραμμένη. ἀπὸ τούτων φ' ἐσθ' ἡμέρας τὴν &c. Vide Exercitationes Plinianas, p. 129. Ed. ult.

ἀπὸ Ἰστρου ὅτι Κεῖς μέγιστον, πρὶν ἡμερῶν καὶ πρὶν νυκτῶν. Ὁ δὲ παρὰ γὰρ διπλάσιος ἔστι τὸ μέγεθος. Ἐν τῇ καὶ λίμνῃ τέτταρ' ἡμέρας ὄντι, ἡ δὲ ἡμέρα ἡ ὄνομα Λευκή, ἔργα τῷ Ἀχιλλεύῳ. Ἀπὸ δὲ Κεῖς μετὰ πέντε αἰετὶς Παντικαπῆον, ἡμέρας καὶ νυκτῶν. Ἀπὸ δὲ Παντικαπῆος ὅτι τὸ σῶμα τῆς Μαυωτίδος λίμνης ὄντι σάδια κ'. Ἡ δὲ Μαυωτίς λίμνη λέγεται ἡμῶν ἢ τῷ Πόντῳ. 2 Ἐν δὲ τῇ Μαυωτίδι λίμνῃ οὐδὲν εἰσπλέοντι, (σερᾶς) εἰσὶν εἰς ἀεσιγῆς Σκυθῶν. Καθ' ἡμέραν γὰρ ἐκ τῆς θαλάσσης ἔρχεται τῷ Ταυρικῷ εἰς τὴν Μαυωτὶν λίμνιν Συρμάται ἔθνος, καὶ ποταμὸς Τανάϊς διέρχεται Ἀσίαν καὶ Ἑλλάδα. Παρά πλους ἀπ' Ἀσίας τῇ Εὐρώπῃ ἀπὸ Ἡρακλείων σιάνων ὅτι ἐν τῇ Εὐρώπῃ περὶ πλέοντι τοὺς κίλτας 3 παρὰ γὰρ, λογιζόμενον ὄντας γεγραμμένα εἰσὶ νυκτὲς ἀπὸ τῶν ἡμερῶν, καὶ ὅτε σάδιον εἰσὶ γεγραμμένοι, ἀπὸ τῶν φ' ἐσθ' ἡμερῶν τὴν πλείονος, γίνεται τῇ Εὐρώπῃ ὁ παρὰ πλους, τῷ Πόντῳ ὄντος ἴσος καὶ τῷ ἡμισέῳ μέρους τῆς Μαυωτίδος λίμνης, ἡμερῶν εννύ. Μέγιστοι δὲ ποταμοὶ εἰσὶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ὁ Τανάϊς, ὁ Ἰστρος, ὁ Ροδανός.

A Σ Ι Α.

A Σ Ι Α.

Ἀπὸ Ταναΐδος δὲ πόλεως ἀρχεται ἡ Ἀσία 1 Σαυρομάται, καὶ παρὰ τὸν ἔθνος αὐτῆς ὄντι ἐν τῇ Πόντῳ Σαυρομάται. Σαυρομάτων δὲ ὄντι ἔθνος γυναικακρατέοντι.

Μ Α Ι Ω Τ Α Ι.

τῶν γυναικακρατεούτων ἔχοντι Μαυωτῆς.

Σ Ι Ν Τ Ο Ι.

Μετὰ δὲ Μαυωτῆς Σιντοὶ ἔθνος. Ἀπὸ τῆς γὰρ ἔστι καὶ εἰς τὸ ἔξω τῆς λίμνης. Καὶ εἰσὶν ἐν αὐτοῖς πόλεις Ἑλλωίδες αἰδεῖ. Φαναγόρης πόλις, Κεπί, Σινδικὸς λιμὴν, Πάτρας.

Κ Ε Ρ Κ Ε Τ Α Ι.

Μετὰ δὲ Σινδικὸν λιμὴν Κερκέτι ἔθνος, καὶ πόλις Ἑλλωίδες 2 Τοῦ καὶ καὶ λιμὴν.

Α Χ Α Ι Ο Ι.

Μετὰ δὲ Κερκέτας Ἀχαιοὶ ἔθνος.

Η Ν Ι Ο Χ Ο Ι.

Μετὰ δὲ Ἀχαιῶνς Ἡνιοχοὶ ἔθνος.

Κ Ο Ρ Α Ξ Ο Ι.

Μετὰ δὲ Ἡνιοχῶνς Κοραξοὶ ἔθνος.

3 Κ Ο Ρ Ι Κ Η.

Μετὰ δὲ Κοραξῶνς Κορικὴ ἔθνος.

A S I A.

POST Tanaim fluvium incipit Asia, & prima ejus gens in Ponto est Sauromatarum. Horum quoque ex gente sunt Gynæocratumeni, sive qui à mulieribus reguntur.

MÆOTÆ.

Gynæocratumenis contermini sunt Mæotæ.

S I N T I.

Post Mæotas, gens Sintorum. Pertingunt hi & extra paludem. Urbesque in iis Græcæ sunt hæc: Phanagori urbs, Cēpi, Sindicus portus, Patrus.

CERCETÆ.

Post Sindicum portum Cercetæ sequuntur, & urbs Græca Toricus cum portu.

A C H Æ I.

Post Cercetas gens est Achæorum.

H E N I O C H I.

Post Achæos gens est Heniochorum.

C O R A X I.

Post Heniochos gens est Coraxorum.

C O L I C A.

Post Coraxos est Colica gens.

1 Vocem Σαυρομάται puto superscribendam esse novo tmemati: sequens autem particula δὲ delenda est. Voss. 2 Ptolemæus recenset ἄκραν Ταυρικὴν. Voss. 3 Puro legendum Κορικὴ & τὸν Κορικὴν. idque auctore Stephano in voce Κορικῶν. Vicinam fuisse Coraxis gentem alibi testatur in voce Κοραξῶν. Voss. Vide Harduinum in Plin. p. 756.

MELAN-

MELANCHLÆNI.

Post Colicam sequuntur Melancholici, & in iis Metastasis fluvius, & Aegyptius fluvius.

GÉLONI.

Post Melanchlænos sunt Ge-
loni.

COLCHI.

Post hos sequitur Colchorum gens, & Dioscurias urbs, & Tyenis urbs Græca, & Tyenis fluvius, & Cherobius fluvius, Chorsus fluvius, Arius fluvius, Phasis fluvius, & Phasis urbs, Græca, & navigatio secundum hunc fluvium stadiorum est clxxx, ad Malam civitatem barbaram, unde erat Medea. Ibi est Rhis flumen, Isis fluvius, Apſarus fluvius.

BYZERES.

Colchos sequuntur Byzeres,
& Daraanon fluvius, & A-
rion fluvius.

ECECHIRIES.

Post Byzeras sequitur gens
Ecechiries, & fluvius Prytanis,
& Archabis fluvius, Limne
urbs, Odinius urbs Græca.

BECHIR I.

Post Ecechiries est gens Be-

1 Αἰγυπία. Cod. Herv. 2 Lege *Αἰγυπία*. Voss. 3 Forte legendum est *Ταῦτα* utrobique, nisi mavelis *Νούτις*. Vide Stephanum in vocibus. Voss. 4 Forte *Χαλκ* ex Arriano, aliisque. Voss. 5 Forsan *Χάρις*, ut vocat Arrianus. Voss. 6 Scribo *us* *αἰνὸς* *Κύριος*. Voss. Vide Annot. 7 Lege *Ιρι*, ut est apud Arrianum in Periplo. Voss. Vide Harduinum in Plinium. p. 755. 8 Scribe *ΒΥΖΗΠΕΣ*, & mox infra *Βύζης* & *Βύζης*. Voss. 9 Suspecta lectio. Voss. 10 Forte scribendum cum Arriano *πρωτὰς* *Πρωτὰς*. 2. *Αἰγυπία* *πρωτὰς*. nisi is mendosus sit. & pro *Αἰγυπία* legendum *Αἰγυπία*, ut habet Ptolemæus. sed *πρὸς* malum. ita enim & Ammianus Marcellinus. Voss. 11 Ptolemæo videtur *ἑκ* *Βύζης* *αἰνὸς*. Voss. 12 *Βύζης* Cod. Herv. 13 Apollonio & Stephano *αἰνὸς* Scylaci paulo infra *Βύζης* dicuntur.

ἐν ἔθνεσιν, Βεχαιοὺς λιμῶν, ¹ Βε-
χαιοὺς πόλιν Ἑλλήνισ.

ΜΑΚΡΟΚΕΦΑΛΟΙ.

Μετὰ δὲ Βέχαιραι Μαυροκέφα-
λοι ἴστος, καὶ Ψωρῶν λιμὴν, Τραπε-
ζις πόλεις Ἑλληνίδες.

² ΜΟΣΣΥΝΙΚΟΙ.

Μετὰ δὲ Μακροκεφάλους Μουσικοὶ ἔβαντο, καὶ Ζεφύριος λιμὴν, Χαράδης πόλιν Ἑλλάνης, Ἀρείως νῆσσοι. Οὗτοι ὄρη κατεκλῆσαν.

TIEAPHNOI.

Metà di 4 Moanès è in un bō
Trahuci.

X A Λ T B E Σ.

Μετὰ δὲ Τιβαεριῶνς Χάλυβες εἰ-
 π' ἔστος, καὶ ⁵ Γενέσινπης λιμνὴ κατ-
 εῖς, Αμυρία πάλις Ἑλληνίς, καὶ ⁶ Α-
 πεία ἀκρόπολις Ἑλληνίς.

ΑΣΣΥΡΙΑ.

Μετὰ δὲ Χάλυδας Ασυνεία ὄσιν
ἔστος, καὶ ποταμός Θερμώδων, καὶ πό-
λις Ἑλλωὶς Θεμίσκυρα, Λύκαςος πο-
ταμός, καὶ πόλις Ἑλλωὶς, Ἄλως πο-
ταμός, καὶ ⁷ Κάρυσσα πόλις Ἑλλωὶς,
Σινώπη πόλις Ἑλλωὶς, ⁸ Κερασὺς
πόλις Ἑλλωὶς, ⁹ Οἰχέραινος πετα-
μός, Αἰωφὴ πόλις Ἑλλωὶς καὶ λι-
μὴν, ¹⁰ Τετράλις πόλις Ἑλλωὶς.

1 Lege cum Salmasio Βυζαντίς vel Βυζαντίς Voss. 2 Legendum Μενούσιαι vel Μενουσίαι. Voss. 3 Meminit hujus quoque portus Arrianus. 4 Repone Μενούσιαι. Voss. 5 Ex Stephano in voce Γυνήτης, lege Γυνήτης, γυνή & πύλας. Voss. 6 Vellem Ιαζώνης, pro Αρβία, cujus meminit Arriani Epitomator in Periplo Ponti, & Ptolemæus. Videbis quoque de hoc Strabonem. Pro ἀκρόπολις vero, quod hic locum non habet, lege ἀκρό & πόλις. Voss. 7 Κάρυθα Arriano & Marciano Heracl. Voss. 8 Κισσαῖος. Hasehel. 9 Non puto alibi reperiri hunc fluvium. In fragmento epitomæ Artemidori & Menippi, hic describitur Ουβόνης πύλας. Voss. 10 Locus suspectus Voss.

PAPHLAGONIA.

Post Assyriam sequitur Paphlagonum gens. Est in ea Stephane portus, Colussa urbs Græca, Cinolis urbs Græca, Carambis urbs Græca, Cytotus urbs Græca, Sefamus urbs Græca, & Parthenius fluvius, Tijum urbs Græca, & portus Piylla, & fluvius Callichorus.

MARIANDYNI.

Post Paphlagoniam Mariandynorum est natio. Illic est Heraclea urbs Græca, & fluvius Lycus, & alius fluvius Hypius.

BITHYNI.

Mariandynos sequuntur Thracica gens Bithyni, & flumen Sangarius, & aliud flumen Artanes, & Thynias insula. Inhabitantes hanc Heracleotæ, & fluvius Rhebas, statim dein est fretum, & supra memoratum fanum in ostio Ponti, post hoc est urbs Chalcedon extra Thraciam, deinde sinus Olbianus. Prætervectio Mariandynorum usque ad intimum sinus Olbiani recessum (tantæ enim magnitudinis est Bithynorum Thracia) dierum est trium. Ab ostio vero Ponti, usque ad Mæotidis paludis ostium, secundum Europam & Asiam æqualis est navigatio.

1 Lege Κίρωνος vel Κίρωνος. Voss. 2 Scribe Κάραμους. Voss. 3 Male antelegatur Κύτωρις. Voss. 4 Lege cum Salmasio Παρθένιος. Voss. 5 Τίχου Salmasius malit Voss. Vide Annot. 6 Lege cum Arriano Αρτάκης, vel Αρτίου cum Marciano Heracleota in epitome Artemidori & Menippi. Voss. 7 Legendum Θύνιας. Voss.

ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑ.

Μετὰ δὲ Ἀσσυρίαν Παφλαγονίαν ἔθνος. Ἐστὶ δὲ ἐν αὐτῇ Στεφάνη πύλος, Κολύσσα πόλις Ἑλληνική, 1 Καραμβίς πόλις Ἑλληνική, 2 Κύτωρις πόλις Ἑλληνική, Σηφάμος πόλις Ἑλληνική, 3 Παρθένιος ποταμὸς, 4 Τίχου πόλις Ἑλληνική, καὶ λιμὴν Πύλλα, καὶ ποταμὸς Καλλίχουρος.

ΜΑΡΙΑΝΔΥΝΟΙ.

Μετὰ δὲ Παφλαγονίαν Μαριανδυνῶν εἰσὶν ἔθνος. Ἐνταῦθα πόλις ἔστιν Ἡράκλεια Ἑλληνική, καὶ ποταμὸς Λύκος, καὶ ἄλλος ποταμὸς Ὑπίου.

ΒΙΘΥΝΟΙ.

Μετὰ δὲ Μαριανδυνῶν εἰσὶν Ὁράκις Βιθυνῶν ἔθνος, καὶ ποταμὸς Σαγγάριος, καὶ ἄλλος ποταμὸς 6 Ἀρτάνης, καὶ νῆσος 7 Θύνιας. Οἰκιστὴ αὐτῶν Ἡρακλεῶται, καὶ ποταμὸς Ρήβας, οὗτος οὖτος ποταμὸς, καὶ τὸ σπέρμα ἔστιν ἐν τῷ σώματι 7 Πίπης καὶ μὴ τὸτο πόλις Καλκεδὼν ἐξ Ὁράκης, μετὰ δὲ ὁ κόλπος ὁ Ὀλβίανος. Παράπλους ἀπὸ Μαριανδυνῶν μέχρι 7 Μυχῆς 7 κόλπου 7 Ὀλβίου (πρωτῶν γὰρ ἔστιν ἡ Βιθυνία Ὁράκη) ἡμερῶν πειῶν. Ἀπὸ δὲ σώματος 7 Πόντου, ἕως τὸ σπέρμα Μακεδόνος λίμνης, ὡς ἀπὸ πύλου ὁ πλὺς, ὅτε παρὰ 7 Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίαν.

ΜΥΣΙΑ.

ΜΥΣΙΑ.

Μετὰ δὲ Ὁράκην Μυσία ἔστι. Ἐστὶ δὲ ἐν αὐτῇ ἀεισεργὴ τοῦ Ὀλβιανῆς κόλπος ἐκπέσωντι εἰς τὴν Κίαν καὶ μέχρι Κίου. Ἡ δὲ Μυσία ἀκτὴ ἔστι. Πόλις δὲ ἐν αὐτῇ εἰσὶν Ἑλληνίδες αἰδε. 1 Ὀλβία καὶ λιμὴν, Καλλιπόλις καὶ λιμὴν, ἀκρωτήριον τοῦ Κίου κόλπου, καὶ ἐν ἀεισεργῇ Κίος πόλις, καὶ Κίος ποταμὸς. Παράπλους δὲ ἀπὸ Μυσίας εἰς Κίον ἡμέρας μίας.

ΦΡΥΓΙΑ.

Μετὰ δὲ Μυσίαν Φρυγία ἔστιν ἔθνος, καὶ πόλις Ἑλληνίδες αἰδε. Μύριαι, καὶ 2 Ρυδάκος ποταμὸς, καὶ ἐν αὐτῇ Βέσβικος νῆσος, καὶ πόλις 3 Πλακίς, καὶ Κύζικος ἐν τῷ ἰσθμῷ ἠμυράσθηται τὸ ἰσθμὸν, καὶ ἐν τῷ 7 ἰσθμῷ Ἀρτάκη. Κατὰ ταῦτα νῆσος ἔστι καὶ πόλις Περγήνησος, καὶ ἑτέρα νῆσος οὐλίμνος Ελαφίνησος. Γεωργῶσι δὲ αὐτῶν Περγονήσιοι. Ἐν δὲ τῇ ἡπείρῃ πόλις ἔστι Πείαπος, 4 Σάειος, Λάμψακος, Περκώτη, Αβυδὸς, καὶ τὸ σπέρμα καὶ Σιγὸν τὸ Προποντίδος τὸτο ἔστι.

ΤΡΩΑΣ.

Ἐνταῦθεν δὲ Τρῶας ἀρχεται, καὶ πόλις Ἑλληνίδες εἰσὶν ἐν αὐτῇ αἰδε. Δάρδανος, Ροίτειον, Ἴλιον. ἀπὸ δὲ ἀπὸ δὲ Σιλάτης στάδια κέ, καὶ ἐν αὐτῇ ποταμὸς Σκαμάνδρος. Καὶ νῆσος καὶ ταῦτα καίεται Τένεδος καὶ λιμὴν, ὅθεν Κλειστράτος ὁ Ἀστρολόγος ἔειπεν.

1 Hanc urbem & alias, quas in Mysia & Phrygia ponit Scylax, Bithyniz adscribit Stephanus Byzant. 2 Ρυδάκης, ποταμὸς Φρυγίας ὁ εἰς τὴν Μίαν. 3 Σιλάτης Apollonii, l. 1. v. 1165. 4 Malim πόλις Πλακίς vel Πλακίη. Voss. 5 Res ipsa docet legendum esse Πάειον. Voss.

ΜΥΣΙΑ.

Thraciam excipit gens Myforum. Est vero ea ad sinistram Olbiani sinus naviganti in Cium sinum usque Cium. Mysia autem est peninsula. Urbes in ea Græcæ sunt hæ; Olbia cum portu, Callipolis cum portu, promontorium sinus Ciani, ad sinistram Cius urbs, & Cius fluvius. Prætervectio Mysiæ usque Cium est diei unius.

PHRYGIA.

Mysiam sequitur Phrygum gens, urbesque Græcæ hæ; Myrlea, & Rhyndacus flumen, ad quod est Besbicus insula, & urbs Placia, in angustiis est Cyzicus isthmum obstruens, intra angustias est Artace. Circa hæc est Proconnesus insula cum urbe, aliaque insuper insula Elaphonesus, commodis instructa portibus. Hujus agrum colunt Proconnesii. In continenti est urbs Priapus, Parium, Lampacus, Percote, Abydus, ostiumque Propontidis, quod ad Sestum, hoc est.

TROAS.

Hinc Troas exordium capit, urbesque in ea Græcæ sunt hæ; Dardanus, Rhoeteum, Ilium, quæ stadiis xxv. à mari abest, & in ea est fluvius Scamander. Circa hæc est Tenedus insula cum portu; unde est Cleostratus Astrologus.

E 2

Oppida

Oppida in continenti sunt, Achæum, crateres Achivorum, Colonæ, Larissæ, Amaxitum, & fanum Apollinis, ubi Chryses sacra peragebat.

ÆOLIS.

Regio, quæ sequitur, Æolis appellatur. Civitates in ea Æolicæ ad mare sunt hæ; Cebrene, Scepsis, Neandria, Pitryia. Prætervectio Phrygiæ à Myfia usque Antandrum est **

LESBUS.

Circa hæc est Lesbos, Æolum insula urbesque in ea v; Methymna, Antissa, Erebus, Pyrrha cum portu, Mitylene binis instructa portubus. Circa hanc est insula cum urbe, Pordoselene appellata. Sed ad continentem redeo, unde ad insulas concesseram.

LYDIA.

Post Antandrum, & Myfiam inferiorem (extendebatur vero prius Myfia usque ad Teuthrariam) sequitur nunc Lydia. Myfi autem in superiorem continentis tractum concesserunt. Urbes in ea, & in Lydia, Græcanicæ sunt hæ; Aftyra, ubi est fanum Dianæ, Adramytium. Regio vero hæc est Lesbiorum. Supra hanc Chiorum regio, & urbs

* Nisi me fallit conjectura legendum *Ἰχνη ἔχοντες*, vel *Ἀχαιοί*, pro *Ἀχαιοί*, ex Strabone, l. 13. Voss. Verum *Hæsternius* ad Steph. p. 61. *Ἀχαιοί* perpendendum censet. nam Strabo ad Sigeum ponit Achillis *ἑστῶς* ἔχοντες, l. 13. p. 596 & 600. 2 Al. *Ἀμαξίτης*. Voss. 3 Ita *Hæsch.* *Ἀχαιοί* Codd. MSS. 4 Aliter *Καβρύνη*. Voss. 5 Omnino legendum *Πιτυρία*. Voss. 6 Puto hic deesse numerum stadiorum dierumve. Voss. 7 Vide *Ἀππύρις*. 8 Locus corruptus. Si mihi videtur constituendus: *Ἀστύρις* ἢ *Ἰερέν* Ἀρτίμιδος. *Ἀδραμύτιον*. Sic namque Strabo lib. 13. *Μυσία* δὲ *Ἀστύρις* ἢ *πρωτὴν καὶ μὲν φασὶν ἢ δὲ πάλιν πρὸς τὴν τῆς Ἀστύριδος Ἀρτίμιδος ἑστῶς ἔχοντες*. Voss. 9 Lege *ἢ Χίων χώρα*. Voss. *Ἀταρνεύς*.

Καὶ ἐν τῇ ἡπείρῳ ¹ τοίχην καὶ Ἀχαιοί, καὶ κρατῆρες Ἀχαιῶν, Κολοῖται, Λαέριαται, ² Ἀμαξίτον, καὶ ἑστῶς Ἀππύριον, ἵνα Χρύσης ἱεράτω.

ΛΙΟΛΙΣ.

Εντεῦθεν ὃ ³ Αἰολίς χώρα καλεῖται. Αἰολίδες δὲ πόλεις ἐν αὐτῇ εἰσὶν ἑστῶς *Ἀλκίπην*, *Ἄλδης*, ⁴ *Κέβρην*, *Σκεψίς*, *Νεάνδρεια*, ⁵ *Πιτυρία*. Παρὰ πάλιν ἑστῶς *Ἰερέν* Μουσίας μέγας *Ἀντάδριον*.

ΛΕΣΒΟΣ.

Κατὰ ταῦτα ὅτι νῆσος Αἰολίς Λέσβος, ἔχει πόλιν ἐν αὐτῇ τὰς *Μέθυμναν*, *Ἀντισσάν*, *Ερεβόν*, *Πύρραν* καὶ λιμένας, *Μιτυλήνην* λιμένας ἔχουσαν δύο. Κατὰ τὴν ταύτην νῆσον ἔστι καὶ πόλις, ὄνομα ὃ ταύτης *Πορδοσελήνη*. Ἐπὶ ἀντίμῳ ὃ πάλιν ὅτι ἢ ἡπείρου, ὅθεν ἐξήστραπύμην ὅτι τὰς νῆσους.

ΛΥΔΙΑ.

Ἀπὸ Ἀντάνδρου καὶ τῆς ¹ Ἰωνίας τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν ἔστιν ἡ πόλις *Μέθυμνα*, καὶ αὐτὴν ἡ χώρα *Μυσία* μέγας *Τευθρανίας*, νῦν δὲ *Λυδία*. Μετὰ δὲ ἔξω ἀνέστησαν εἰς τὴν νῆσον *Ἄννα*. Εἰσὶ δὲ πόλεις ἐν αὐτῇ *Ἐλλυμίδες*, καὶ ἐν τῇ *Λυδίᾳ* *Ἄλδης*. ⁸ *Ἀστύρις*, ἢ τὸ ἱερόν οἱ *Ἀδραμύτιον*. Ἡ δὲ χώρα *Λεσβία*, καὶ ὑπὸ ταύτης ⁹ ἡ *Κίων* χώρα, καὶ πάλιν

Ἀταρνεύς. Ὑπὸ δὲ ταῦτα ὅτι δὲ *Ἀτάρνη* λιμὴν *Πιτάνην*, καὶ ποταμὸς *Καίος*. Μετὰ *Πιτάνην* *Ελαία*, *Γρυνεὺς* Ἀχαιῶν λιμὴν. Ἐν τῇ *Ἀτάρνῃ* Ἀχαιοὶ βεβλυσμένον ὅτι ἢ *Ἀτάρνην*, πότερον στρατεύουσι, ἢ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. Πάλιν *Μυρίνα* καὶ λιμὴν, *Κύμην* καὶ λιμὴν. Ὑπὸ δὲ *Κύμης* ἐν μεσογείᾳ πόλις *Ἐλλυμίδες* ἐστὶν *Ἀίγαια*, ² καὶ *Λευκά*, καὶ λιμὴν, καὶ *Σμύρνη* ἐν ἡπείρῳ, *Φώκαια* καὶ λιμὴν, καὶ ³ *Τημεύς* ποταμὸς, *Κλαζομένη* καὶ λιμὴν, *Ερυθραί* καὶ λιμὴν. Κατὰ τὴν ταύτην νῆσον ὅτι *Χίος* καὶ λιμὴν. Ἐπὶ αὐτῇ πάλιν ὅτι ἢ ἡπείρου. Ἀπὸ τῆς πόλιν καὶ λιμὴν, ⁴ *Γῶς* πόλις καὶ λιμὴν, *Λέβεδος*, ⁵ *Κολοφῶν*, ἐν μεσογείᾳ *Νότιον* καὶ λιμὴν, *Ἀπέλλανος* πόλις ἱερὸν, *Καίος* ποταμὸς, *Ερεβόν* καὶ λιμὴν, *Μαραθῆσιον*, καὶ ἐν τῇ ἡπείρῳ *Μαγνησία* πόλις *Ἐλλυμίδες*, *Ἄννα*, *Πανιώνιον*, *Ερασιφράτιον*, *Χαλαδρὺς*, ⁷ *Φώκαια*, *Ἀχαδαμὶς*, *Μυκάλα* ἐν τῇ ⁸ *Σανίων* χώρα ταῦτα εἰσὶν. Περὶ δὲ τῆς *Μυκάλας* Σάμου ὅτι νῆσος πάλιν ἔχουσα καὶ λιμὴν καλεῖται. Αὕτη ἡ νῆσος ἐκ ἐλάσσωνων ἔστι *Χίος*. Ἐπὶ αὐτῇ δὲ πάλιν ὅτι ἢ ἡπείρου, ὅθεν ἐξήστραπύμην. Ἐπὶ τῇ *Μυκάλῃ* ἐστὶ πόλις ⁹ *Πριέν* καὶ λιμὴν ἔχουσα δύο, ὧν ἢ ἓν ἐστὶν καλεῖται.

Atarneus. Inferius ad mare est portus Pitane, & fluvius Caius. Pitanen sequitur Elæa, Gryneum Achivorum portus. In hoc fama est Achivos deliberasse, utrum Telepho arma inferrent, an discederent. Urbs Myrina cum portu, Cyeme cum portu. Supra Cymen in mediterraneo tractu est urbs Græca Ægæ, & Leucæ cum portubus, & Smyrna ubi Homerus agebat, Phocæa cum portu, & Hermus fluvius, Clazomenæ cum portu, Erythræ cum portu. Circa has est Chius insula cum portu. Ad continentem me denuo conféro Agra urbs cum portu, Teos urbs cum portu, Lebedus, Colophon, in mediterraneo tractu est Notium cum portu, Apollinis Clarii fanum, Caystrus fluvius, Ephesus cum portu, Marathesium, & in continenti Magnesia urbs Græca, Anæa, Panionium, Erasistratius, Charadrus, Phocæa, Acadamis, Mycale, hæc in Samiorum regione sita sunt. Mycale objacet Samus insula, quæ urbem habet, & portum clausum. Non minor est Chio hæc insula. Sed ad continentem denuo me conféro, unde digressus eram. Ad Mycalen urbs est Priene, cum portubus duobus, quorum unus est clausus.

1 Scribe *Γράειν*. Voss. 2 Lege *ἢ Λευκά* λιμὴν. Cæterum ordo, quem sequitur Scylax, est turbatus: nam Phocæam & Hermum debet memorare ante Leucas & Smyrnam. Palmer. 3 Scribe *Ερεβόν*. Voss. 4 Lege *ἢ τῆς πόλιν*. Voss. 5 Distingue aliter: *Κολοφῶν* ἢ *μεσογείᾳ*, *Νότιον* καὶ λιμὴν, ut necesse est. Palmer. 6 Scribendum *Ἀίγαια* non *Ἄννα*, ut jam vidit *St. Salmasius*. Est autem *Anæa* urbs Ioniz, quatinus nonnulli Cariz attribuant, ἢ regione *Samii*. Voss. 7 Suspecta *Ἰερέν*. Voss. 8 Lege *Σανίων*. Voss. 9 Omnino legendum *Πριέν*. Voss.

Deinde

Deinde Mæander fluvius. Præternavigatio Mysiæ, & Lydiæ, ab Astyriis usque Mæandrum fluvium, duorum est dierum, & unius noctis.

C A R I A.

Post Lydiam sequitur Caria; & urbes in ea Græcæ sunt hæ; Heraclea, deinde Miletus, deinde Myndus cum portu, Halicarnassus cum portu clauso, aliusque circa insulam est portus, & fluvius. Calymna insula, Caryanda insula, & urbs, & portus: incolæ ejus Cares: insula Cös, & urbs cum portu clauso. Vicinus his est Caramicus sinus Cariæ, Syme insula, & Nisyrus cum portu. Denuo ad continentem me recipio. Promontorium sacrum Triopium, Cnidus urbs Græca, & Rhodiorum regio, & in continenti Caunus, Carica urbs, cum portu clauso, Cragus promontorium.

R H O D U S.

Circa hoc est Rhodus insula tribus constans urbibus, urbs antiqua: & in ea urbes hæ; Ialysus, Lindus, Camirus. Prope Rhodum insulæ habitatae sunt hæ; Chalcia, Telus, Casus, Carpathus tribus constans urbibus. Et prætervectio Cariæ, à Mæandro fluvio usque ad Cragum Cariæ promon-

Εἴτα ποταμὸς Μαίανδρος. Περὶ πλεῖς δὲ Μυσίας καὶ Λυδίας, ἐκ Ἀστυρίων μέχρι Μαιάνδρου ποταμοῦ, δύο ἡμερῶν καὶ νυκτὸς μία.

K A P I A.

Μετὰ δὲ Λυδίαν Καρία ἐστὶν ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ Ἑρᾶκλεια αἰθεῖ. Ἡράκλεια, εἴτα Μίλητος, Ἡπὶ Μυῖδος καὶ λιμένος, Ἀλικαρνασσὶς καὶ λιμὲν κλειστός, καὶ ἄλλος λιμὲν ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ὃν καλοῦσι Κάρουπον, ὃν καὶ Κεῦνδρον. νῆτος καὶ πόλις καὶ λιμὲν, ἔστι Κῶς, νῆτος Κῶς καὶ πόλις καὶ λιμὲν κλειστός. Κατὰ πάντα ἡ Κεραμικὸς κόλπος ὃς Καρία, ὁ Σωμντὸς ὃς Εὐρεῖς καὶ λιμὲν. Ἐπειὰ τοῦτο πάλιν ὅτι τὸ ὑπέρκει. Ἀσπένδου ἱερὸν Τεῖον, Κνίδος πόλις Ἑλλήνων, καὶ χάρα ἡ Ροδίου, καὶ ἐν τῇ ὑπέρκει Κάρουπος καὶ πόλις καὶ λιμὲν κλειστός, ἔστι γὰρ ἀκρωτήριον.

P O Δ O Σ.

Ρόδος κατὰ τὸτο νῆτος τεῖον ἀρχαία πόλις. Καὶ ἐν αὐτῇ πόλις αἰθεῖ. Ιαλυσοί, Λίνδοι, Κάμιροι. Κατὰ τὸν Ρόδον αἰθεῖ νῆτος εἰς τὸν κόλπον. Χαλκία, Τῆλος, ὃς Κράσιος Κάρουπος, αὐτὴ τεῖον. Καὶ ὁ Κράσιος Καρίας, ἀπὸ Μαιάνδρου ποταμοῦ ὅτι τὸ Κράγιον ὃ ἐστὶν Καρίας ἀρχή.

πρὸς δύο ἡμερῶν. Ἐπὶ νημεὶ πάλιν ὅτι τὸ ὑπέρκει, ὅθεν ἐξέρχεται πάλιν.

Λ Υ Κ Ι Α.

Ἀπὸ τῆς Καρίας Λυκία ὅτιν ἔθνος, καὶ πόλις Λυκίας αἰθεῖ. Ὁ Θανισσὶς καὶ λιμὲν, καὶ ποταμὸς Ξάνθος, ὃς ἀπὸ τῆς Πάταρας πόλιν, καὶ λιμὲν ἔχει, ὃς Φελιδὸς πόλις καὶ λιμὲν. Κατὰ πάντα νῆτος ὅτι Ροδίου Μελιμύρα πόλις, εἰς ἣν ὁ ἀνὰ πλεῖστον ποταμὸν, εἴτα Ἀιγία πόλις, καὶ Χελιδονία, ἀκρωτήριον καὶ νῆτος, καὶ Διονυσίας νῆτος, ἀκρωτήριον καὶ λιμὲν Σιδιρῆς. Τῆς τῆς Ἡράκλειας ἐν τῇ ἔστι, καὶ πῶς πάλιν αὐτῶν ἐν τῇ γῆς καίεται καὶ ἰσχυρὸς ἐστὶν. Καὶ ἐν τῇ περὶ τὸν δαλδῆν ἀνώτερον, ὅτι ἑλληνικὴ πόλις καὶ λιμὲν. Ἔστι τῇ κόλπος καὶ Ἰδύρος πόλις, ὃς Ἀδριαία, Τεία, Ολβία, Μαγυδὸς, καὶ πῶς ποταμὸς. Περὶ πόλις, καὶ ἔστιν Ἀρτέμιδος. Ἐντεῦθεν πάλιν ἔστιν ἀπὸ Λυκίας ἡμερῶν καὶ νυκτὸς ἔστι τὸ Κολπώδιος. Ὁ τὸ πάλιν ὁ διπλάσιος τῶν.

Π Α Μ Φ Υ Λ Ι Α.

Μετὰ δὲ Λυκίαν ὅτι Παμφυλία ἔθνος, καὶ πόλις ἐν αὐτῇ αἰθεῖ. Ἀσπένδου πόλις, εἰς ταύτην ὁ ἀνὰ

torium, est duorum dierum. Sed rursum me ad continentem conféro, unde abscesseram.

L Y C I A.

Post Cariam sequitur gens Lyciæ. Lyciorum civitates sunt hæ, Telmissus cum portu, & fluvius Xanthus, per quem navigatur ad urbem Patara, quæ portum habet, Phellus urbs cum portu. Circa hæc est insula Rhodiorum Megista, Limyra urbs, in quam adverso flumine navigatur, inde Gagæa urbs, inde Chelidoniæ, promontorium cum duabus insulis, & Dionysias insula, promontorium & portus Siderus. Supra id est fanum Vulcani in monte, multusque ignis terra editus ardet sua sponte, neque unquam extinguatur. Si vero à littore ad superiora concesseris, occurrerit urbs Phaselis cum portu. Deinde est sinus & urbs Idyrus, insula Lyrnata, Olbia, Magydus, & fluvius Catacetes, Perge urbs, & fanum Dianæ. Prætervectio Lyciæ est diei & noctis. Secundum terram vero altera est parte longior. Est enim sinuola.

P A M P H Y L I A.

Lyciam excipit Pamphyliæ regio, urbesque in ea sunt hæ; Aspendus urbs, ad quam adver-

1 Scribe *Aspendus*. nam ab Astyra (ut videtur) descriptionem Mysiæ & Lydiæ orditur Scylax, & vix credibile est, ab Assyriis, qui Thermodocum accolunt, Mæandrum usque bidui noctisque velificatione perveniri. 2 *Κάρουπον* describendum esse docet *Berkelius* ad Steph. in voce *Κάρουπος*. 3 *ge* *Καρύα*. *Voss.* 4 Scribe *Κεραμικὸς*. urbs enim dicitur *Κεραμικὸς*. 5 *Mutia* *Ictio*. Forte sic emendandus locus: *Σέμης* καὶ *Νιτῶς* καὶ *Μυτῶς*. 6 Corrige cum *Salmasio* *Κίτῶ*. *Voss.*

1 Emenda *Τελμισσὸς* καὶ *λιμὲν*. *Voss.* 2 Falsum est ad Patara adverso amne Xantho navigari: & omnino verum est vel errasse Scylacem, vel ita scripsisse; *Ξάνθος* δὲ ὁ ἀνὰ πλεῖστον ποταμὸς. *Πάταρα* πόλις καὶ λιμὲν ἔχει. *Vossius* ad *Metam*, p. 76. 3 Lege *Φελιδὸς* πόλις, ex omnibus. *Voss.* 4 Forte *Γαγία* πόλις. *Voss.* 5 Ita MSS. teste *Hæschelio*. Edidit tamen; *Χελιδονία*. 6 *Malim* *Διονυσίας* νῆτος. ut *Plinius*, lib. 5. c. 30. 7 Lego, ἐστὶν δὲ κατὰ τὸν κόλπον, καὶ *Ιδύρος* πόλις. *Idyris* autem urbis meminit *Ethnicographus*. quamvis is eam *Pamphyliæ* tribuat. *Voss.* 8 Locus corruptissimus. Consule *Annot.*

so amne navigatur; amni vero nomen est Eurymedon. Inde urbs Syllium, item alia urbs Side Cumæorum colonia, cum portu. Prætervectio Pamphyliæ à Perga est diei dimidia. Sunt & aliæ urbes in Pamphylia, Cibyra, inde Coraceium.

CILICIA.

Post Pamphyliam sequitur Cilicia, urbesque in ea sunt hæ; Selinûs, Charadrûs urbs cum portu, Anemurium promontorium & urbs. Nagidus urbs, quæ insulam habet. Ad Setum vero portum est Poseitherium, Solûs, Celenderis urbs, & portus Aphrodisius, item alius portus. Hoani urbs Græca distans *** Sarpedon urbs, Eremus & fluvijs, Soli urbs Græca, Zephyrium urbs, fluvijs Pyramus, & urbs Mallus, ad quam adverſo navigatur amne, emporium Adana cum portu, Myriandrus Phœnicum, Thapſacus fluvijs. Prætervectio Ciliciæ, à Pamphyliorum terminis, usque Thapſacum flumen, est trium dierum & duarum noctium. A Sinope vero, quæ in Ponto, per continentem, &

πλες γίνεται κατὰ πάλαιον, ὅτε ποταμὸς ὄντι Εὐρυμέδων. Ἔτα πόλις ὁ Σύλλον, ἄλλη πόλις Σίδη Εὐμαίων Στοιχία, καὶ λιμὴν. Περὶ πλες Παμφυλίας ὁ Πέργης ἡμεῖς. Εἰσι δὲ καὶ ἄλλαι πόλις Παμφυλίας, Κίβυρα, ἔτα Εὐραχέσιον.

ΚΙΛΙΚΙΑ.

Μετὰ δὲ Παμφυλίαν Κιλικία ἔστι ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἰδοῖ. Σελινὺς, Χαράδρως πόλις καὶ λιμὴν, Ἀνιμύριον ἄκρα καὶ πόλις, ὁ Ναγιδὺς πόλις, καὶ νῆσον ἔχει. Περὶ δὲ τὸν λιμὴνα ὁ Περσέτιον, ὁ Σόλυς, Μυῖς, ὁ Κελενδεῖς πόλις, καὶ λιμὴν ὁ Ἀφροδισίος, καὶ λιμὴν ἔπειτα ὁ Ὄανος πόλις Ἑλλήνως ὁ ἀπὸ Σαρπηδὸν πόλις, ὁ Ερημος καὶ ταμὸς, ὁ Σόλυς πόλις Ἑλλήνως, ὁ Ἐρεμιον πόλις, ὁ Πύραμος πόλις, ὁ Μάλλος, εἰς ἣν ὁ ἀνὰ πλες τὰ τὴν ποταμὸν, ἐμπόριον ὁ Ἀλάπυ λιμὴν, ὁ Μυριανδὸς Φοινίκων, ὁ Θάψακος ποταμὸς. Παρά πλες Κιλικίας ὁ Περὶ Παμφυλίων ὁ Ἰανὸς μέγας ὁ Θάψακος ποταμὸς τριῶν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν ὁδός. Ἐκ δὲ Σινώπης τὸ ἐν τῷ Πόντῳ, ὁ δὲ ἡπείρου, τὸ

1 Scribendum omnino est Σύλλιος vel Σύλλιον. Voss. Σύλλιον vel Σύλλιον apud Scylacem olim existisse non dubitat Holsen. 2 Forte Νάγιδης. Voss. Vide Stephanum in voce. 3 Περσέτιον malit Salmassius. 4 Σόλυς, pro Σόλυς, Μυῖς, reprobandum censet Voss. 5 Ita ex Ptolemaeo edidit Holsen. In MSS. Κιλικία. 6 Aliis Ἀφροδισία. Voss. 7 Deest aliquid. Voss. 8 Suspecta lectio. Forte ἰσχυρὸν, Σαρπηδὸν πόλις, ἔρμος καὶ ποταμὸς. Verius tamen puto, Σαρπηδὸν πόλις καὶ λιμὴν ἔρμος καὶ ποταμὸς. Sic enim infra; αὐτὰ πάλαι λιμένας ἔχοντι ἱπποπόνη. Voss. 9 Lege ex emendatione Salmassii Ἀλάπυ, quamvis ea sic medietate. Voss. 10 Scribendum Μυριανδὸς. Voss.

ὁ Κιλικίας εἰς Σολυσιδὸς, ὅστις ὁδὸς θαλάσσης εἰς θαλάσσαν ἡμερῶν εἷ.

ΚΥΠΡΟΣ.

Κατὰ δὲ Κιλικίαν ὄντι νῆσος Κύπρος, καὶ πόλις ἐν αὐτῇ αἰδοῖ. Σαλαμίς Ἑλλήνως, λιμὴνα ἔχουσα κλειστόν, χαμμεῖον, Καρπάσια, ὁ Κερυνία, ὁ Ἀπιδίς Φοινίκων, ὁ Σόλυς, καὶ αὐτὴ λιμὴνα ἔχει χαμμεῖον, ὁ Μάριον Ἑλλήνως, Ἀμαθὺς, αὐτὸχθονές εἰσιν. Αὐτὰ πάντα λιμὴνας ἔχουσι ἐρήμους. Εἰσι δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις ἐν μεσογείᾳ βάσει. Ἐπὶ αὐτῇ δὲ πάλιν ὄντι ἡπείρου, ὅστις ἐξ ἑξαπόρου.

ΣΤΡΙΑΣ, καὶ ΦΟΙΝΙΚΗΣ.

Ἐπὶ μὲν Κιλικίαν ἔθνος Σύρις. Ἐπὶ τῇ Συρίᾳ οἰκοῦσι τὰ ὄντα θάλασσαν Φοινίκας ἔθνος, ὅστις σενὸν ἑλλήνως ὁ δὲ τῇ τῆς Συρίας ὄντας σάδους, ὁ δὲ θαλάσσης ἐνιαχὺς ὁ δὲ ὅστις σάδους ὁ πλάτος. Ἀπὸ δὲ ὁ Θάψακος ποταμὸς ὄντι Τείπολις Φοινίκων, Ἀράδος νῆσος καὶ λιμὴν, ὁ βασιλεία Τύρος, ὅσον ἡ σάδια, καὶ λιμὴν ὁ δὲ τῇ τῇ ἐν τῇ Χερρονήσῳ ἐτέρα πόλις Τείπολις. αὐτὴ ὄντι Ἀράδος, καὶ Τύρος, καὶ Σιδὼν. ἐν τῇ αὐτῇ τρεῖς πόλεις, ὁ καὶ τῷ ὀνόματι ἐκείνῃ τοῦ

1 Lege ut Σύλλιος, ὅστις ἐστὶν ἀπὸ θαλάσσης &c. Neque est quod quisquam dubitet de hac nostra emendatione. Ecce verba Herodoti, lib. 2. Ἡ δὲ Ἀρσινόη τῇ ἑστῇ Κιλικίας, μάστις καὶ αὐτῇ. Ἐν τῇ δὲ ἐν Σινώπῳ, ὁ δὲ ἐν τῇ Εὐφράτῃ Πόντῳ, τῇ ἡμερῶν ὁδὸς ὅστις ὁδὸς ἀπὸ τῆς. Nihil certius. Voss. 2 Vide Annot. 3 Scribe cum Stephano Ἀλάπυ. Voss. Vide Meursii Cyprum, c. 12. 4 Postea Ἀρσινόη dicta hæc urbs. Idem in Cypro, c. 9. l. 13. 5 Puto legendum τῇ τῇ τῇ, & sic intelligo: in angustiis minoribus stadiorum quadraginta: alicubi quoque stadiorum decem latitudinem habet. nam ex τῇ τῇ τῇ, deleta forte τῇ, τῇ τῇ τῇ fecerunt Scribæ. Palmerius. 6 Apud neminem Thapſaci fluvii mentionem puto exstare. Urbem Thapſacum & alii memorant. Voss. 7 Verba hæc ordini suo sic restituenda sunt, βασιλεία Τύρος καὶ λιμὴν ὁ δὲ τῇ τῇ τῇ. Voss. 8 Mendum aliquod latet in his verbis.

Ciliciam usque Solos, à mari ad mare, iter est dierum v. CYPRIUS.

Circa Ciliciam est Cyprus insula, urbesque in ea sunt hæ; Salamis Græca civitas, cum portu clauso ad hibernandum commodo, Carpasia, Cerynia, Lapethus Phœnicum, Soli, & hæc habet portum ad hyemandum commodum. Marium urbs Græca, Amathus, cujus incolæ indigenæ sunt. Omnes hæc civitates portus habent vacuos. Sunt & aliæ urbes barbaræ in tractu mediterraneo. Sed ad continentem redeo, unde discesseram.

SYRIÆ, & PHOENICIÆ.

Post Ciliciam Syrorum gens sequitur. Syriæ vero tractum littoralem habitat Phœnicum natio. Ea, quæ maxime coarctatur, ne quatuor quidem stadiis abest à mari: aliis vero in locis x stadiorum latitudinem non exæquat. Ultra Thapſacum fluvijs est Tripolis Phœnicum, Aradus insula & portus, regia Tyri & portus, viii circiter stadiis à terra distans, & in peninsula alia civitas Tripolis: ea ex Arado, & Tyro, & Sidone deducta est, & una in civitate urbes tres, muroque unaquæque

diverso continetur, & mons Dei facies, Tyrus cum portu, Berytus urbs cum portu, Borinus, Porphyreon urbs, Sidon civitas cum portu clauso, Avium civitas Sidoniorum. A Leonum civitate, usque Avium civitatem, est Tyrionum urbs Sarra. Inde alia urbs Tyrus cum portu, qui intra muros continetur. Hæc insula est Tyrionum regia, & abest à continenti stadiis III. Palætyrus urbs, quam fluvius mediam perlabitur, & urbs Ecdippum, & fluvius, & Ace urbs, deinceps Belus Tyrionum civitas, Carmelus mons, & fanum Jovis, Aradus Sidoniorum civitas, Sycaminon urbs, & fluvius Tyrionum, Dorus urbs Sidoniorum, Joppe. Istic Andromedam ceto expositam fuisse, ajunt. Ascalon urbs Tyrionum, & ibi est regia Syriæ cavæ. Præternavigatio cavæ Syriæ ab * - - - - - ad Ascalonem est stadiorum cIo Iccc - - - - -

τείχους ἴδιον ἔχων, καὶ ὅρος θοῆς
περύσσωπον, ¹ Τύρος καὶ λιμὴν, ² Βε-
ρυτὸς πόλις καὶ λιμὴν, Βορίνης τῆς
πορύειαν πόλις, Σιδὼν πόλις καὶ λιμὴν
κλεινὸς, Ορνίδων πόλις Σιδωνίων.
Ἀπὸ Λεόντων ³ πύλων, μέχρι Ορ-
νίδων πύλων, Τυρίων πόλις Σάρ-
ρα. Ἔτα ἄλλη πόλις Τύρος λιμὴν ἔχει
ἐν τῇ τείχεσσι. Αὕτη δὲ ἡ νῆα
βασιλεία ⁴ Τυρίων, καὶ ἀπέχει σάδ-
ια ⁵ ἀπὸ θαλάσσης γ'. ⁶ Πάλιν Τύρος πό-
λις, καὶ ποταμὸς Διὸς μέσῃς ἔστι, καὶ
πόλις τῇ * * * καὶ ποταμὸς, καὶ λι-
μὴν πόλις, ἔξω τῇ πόλις τῇ * * * ἔστι
ἱερὸν Διὸς, Ἀραδὸς πόλις Σιδωνίων
* * καὶ ποταμὸς Τυρίων, Δόρος
πόλις Σιδωνίων, * * θῆναι φά-
σιν. Ἐνταῦθα τῇ ἀνδρὸν - - - - - λωί-
σις Τυρίων, καὶ βασιλείαν ἔχει
σα - - - Συείας ὁδὸς πόλις, καὶ
Συείας - - - - - Ασκάλων τῇ
σα α.β. - - - - - ἔστι τῇ
μάδες ἱππύοντες - - - - -
μάτων, οἰῶν, καὶ - - - - -
καμύλων. Ἐστὶ δὲ - αὐ - - -
- - ἐπὶ τὰ πολλὰ - - - - -
πρὸς Αἰγυπτιον - - - - -
- - - - - ἐν αὐτῇ. Κο - - - - -
- - - - - ὅστιν ἐκ τῆς - - - - -

¹ Puto legendum, Τύρος πόλις: quamvis nullo Auctore. Crebrum est enim Tyri nomen his in locis, ut ex sequentibus patet. Voss. ² Omnino inplectenda lectio Cl. Salmasii; Βερύτης πόλις καὶ λιμὴν Βορίνης, Πορφυρείων πόλις. Id. ³ Lege πόλις. Voss. ⁴ Τυρίων malit Voss. ⁵ Scribe Παράτυρος. Voss. Vñ Annot. ⁶ Lege Βερύματων. Voss.

ἡ Πηλυσιακόν. Καὶ πάλιν ἡ-
λίαν δῖχα, τὸ δὲ ¹ Σεβεννητικόν,
τὸ μὲν εἰς τὸ Μενδεσίον, τὸ δὲ εἰς
ἐλάσαν. Ἀπὸ δὲ τῇ Μενδεσίᾳ εἰς
τὸ θατικὸν στόμα. Ἀπὸ τῇ Πηλυ-
σια εἰς τὸ Τανικόν στόμα. τὸ δὲ
ἐπὶ Κανώπῃ μέχρι Σεβεννητικῆς
λίμνης. Καὶ στόμα τὸ Βολβιτικόν ἔστι
ἐν τῇ λίμνῃ. Ἐστὶ δὲ τὰ πολλὰ τὰ
περὶ θάλασσαν Αἰγυπτίᾳ λίμναι καὶ
λίμναι. Ἐστὶ δὲ ἡ Αἰγυπτίᾳ τοιάδε τὴν
ἴσην ὁμοίαν πελάγει. Ἐστὶ γὰρ κατὰ
ἐλάσαν πλατεῖα, καὶ τῇ μεσόγειαν
ἐλάσαν. κατὰ δὲ Μέμφιν στενωτά-
τα αὐτῆς. Ἐπειτα δὲ εἰς μεσόγειαν
ἐπὶ Μέμφιν ἰόντι πλατυτέρα, κατὰ
δὲ τὸ ἀνώτερον αὐτῆς πλατυτέρα.
τὸ μέγιστον τὸ ἀνωθεν Αἰγυπτίου,
Μεμφίδος ὅστις τὸ πλεῖστον ἢ τὸ παρὰ
ἐλάσαν. τὸ δὲ Κανωπικόν στόμα
ἔστιν Ἀσίαν καὶ Λιβύην. Παράπλευ-
ρος ἔστιν Αἰγυπτίᾳ ἀπὸ Πηλυσίας στόμα-
τος ³ σάδρια β'. Τῆς δὲ Ἀσίας ὁ
σάδριος (ἔστι γὰρ περὶ τῆς) λογιζο-
μένος κατὰ τὸ αὐτὸν ἔσπον, ὃν περὶ
Εὐρώπῃς μέγιστον, ἡμερῶν ὅστις πλ'.
Ἐπὶ τῇ πρὸς στόματι πρὸς Κανωπικῇ ὅστις
πρὸς ἐρήμῃ, ἢ ὄνομα Κανώπῃς, καὶ
σημεῖα ὅστις ἐν αὐτῇ τῇ Μενελαίῳ τῇ
Κανωπῇ τῇ ἀπὸ Τροίας, ὃ ὄνομα Καν-
ώπῃς, τὸ μνημα. Λέγουσι δὲ οἱ
Αἰγυπτιολοῖτες, καὶ οἱ περὶ τῆς οἱ τοῖς
τοῖς, ⁴ Πηλυσίον ἔστιν ὅστις τὸ Καν-

alterum vero Pelusiacum. Et
rursus scinditur bifariam, par-
tim in Sebennyticum, partim
in Mendesium; inde in mare
delabitur. A Mendefio autem
in Thaticum ostium: à Pelusia-
co in Tanicum defertur ostium:
à Canopo vero usque Sebenny-
ticam paludem, fuit ostium
Bolbiticum ex ea palude. Ple-
raque Ægypti, quæ ad mare,
lacus sunt & paludes. Ea au-
tem est figura Ægypti, ut bi-
pennem referat. Lata enim est
secundum mare, in mediterraneis
angustior, ad Memphin
vero arctissima. Hinc ulterius
pergenti à Memphide fit latior,
superior ejus pars latissima est.
Ægypti pars ea, quæ est supra
Memphin, maxima est; mi-
nor vero est ea, quæ ad ma-
re. Ostium autem Canopi-
cum Asiam Libyamque dis-
terminat. Prætervectio Ægy-
pti ab ostio Pelusiaco est sta-
diorum ICCCXXX. Asiæ ve-
ro circumvectio (tortuosa nam-
que est) eodem modo, ut de
Europa scriptum est, supputan-
ti; est dierum LXXXVII. Ad
ostium Canopicum est insula
deserta, quæ appellatur Cano-
pus: & gubernatorem Mene-
lai, cui nomen Canopus, à
Troja eo venisse, indicium est
ejus ibi sepulcrum. Ajunt autem
Ægyptii, eorumque iis in locis
accolæ, Pelusium venisse in Ca-

¹ Σεβεννητικὸν pro Σεβεννητικόν. Voss. ² Sic emendo: τὸ μέγιστον τὸ ἀνωθεν Αἰγυπτίᾳ
Μεμφίδος ὅστις τὸ πλεῖστον, ἢ αὐτὸν τὸ παρὰ θάλασσαν. nullus alioqui erit sensus
in his verbis. Voss. ³ Omnino legendum, σάδρια β'. Voss. ⁴ Pelusium huc
pervenisse, apud Dionysium. & ejus commentatorem Eustathium, legi. Pe-
lusi nomen alibi in hac re legisse, non recorder. Voss.

fium, Canopum vero in hanc insulam, ubi & monumentum gubernatoris hujus exstat.

LIBYA.

Incipit Libya. Post Canopicum Nili ostium, sunt Adyrmachidæ, natio Libyca. E Thonide vero navigatio est ad Pharum, insulam desertam, commodis ornatam portibus, at aqua carentem, stadia CL. In Pharo autem portus multi. Mariam vero in paludem aquarum eunt: potabilis namque hæc est. Navigatio in hanc paludem è Pharo est brevis. Est & ibi Cherfonesus, cum portu: prætervectio ejus est stadiorum CC. Cherfonesum sequitur sinus Plinthinus. Os vero sinus Plinthini ad Albam actam usque, patet diei noctisque navigatione. Ad extremum autem sinus Plinthini recessum duplo majus est spatium. Circumhabitatur vero hic sinus. Ab Alba acta ad portum Laodamantium est diei dimidiati navigatio. A portu Laodamantio, ad portum Parætonium, navigatio diei dimidiati. Post hunc est Apis urbs. Huc usque Ægyptiorum patet regnum.

MARMARIDÆ.

Ultra Apin, usque ad Hesperidas, sunt Marmaridæ, gens Libyca. Ab Apide vero usque ad scopulos Tyndareos navi-

στον, καὶ Κάνωπον ἔξιν ἐπὶ τῇ ἡ-
σον, αὐτὸ μνημα τῷ κυβερνήτῃ.

ΛΙΒΥΗ.

Ἀρχεται ἡ Λιβυή. Ἀπὸ τῆς Καν-
πικῆς ὁδοῦ τῆς Νείλου, Ἀδύρμα-
χιδαι ἐστὶν ἡ Λιβυή. Ἐκ Θωνιδῆς
δὲ πλεονῶν εἰς Φάρον νῆστον ἔστιν
ἐὐλκυστος δὲ καὶ ἀνυδρος, στάδια ρ'.
Ἐν δὲ Φάρῳ λιμνὴς πολλοί. Τῆς
δὲ ἐκ τῆς Μαριᾶς λίμνης ὑδρεύονται
ἐστὶ γὰρ πόσιμος. Ὁ δὲ ἀνάπαι-
εἰς τὴν λίμνην βραχὺς ἐκ ἐλ-
κας. Ἐστὶ δὲ καὶ Χερσονήσος, ἡ
λιμνὴ ἐστὶ τοῦ παραπλίου ἐ-
στὶ δὲ σ'. Ἀπὸ Χερσονήσου δὲ ἡ Πεν-
θίς ἐστὶ κλάπη. Τὸ δὲ ἐκ
ἐστὶ τοῦ Πενθίος κλάπη εἰς Λι-
κλὴν ἀκτὴν πλεονῶν ἡμέρας καὶ ἡ-
κτός. Τὸ δὲ εἰς τὸν μυχὸν τῆς
Πλινθίνης κλάπη δις τοσούτων. Πε-
ρικεῖται δὲ κύκλῳ. Ἀπὸ δὲ Λι-
κλῆς ἀκτῆς εἰς Λαοδαμαντίαν ἡ-
μῶν, πλεονῶν ἡμῶν ἡμέρας. Ἀπὸ
δὲ Λαοδαμαντίης λιμνῆς εἰς Πα-
ρατόνιον λιμνὴ πλεονῶν ἡμῶν ἡ-
μέρας. Ἐρχεται Ἀπὸς πόλις. Με-
χρὶς αὐτῇ ἐνταῦθα Αἰγυπτιοὶ ἐ-
χουσιν.

ΜΑΡΜΑΡΙΔΑΙ.

Ἀπὸ τῆς Ἀπιδῆς ἐστὶν ἡ Λιβυή
ἐστὶν οἱ Μαρμαρίδαι, μέχρις ἐπὶ
Ἐσπερίδας. Ἀπὸ δὲ Ἀπιδῆς ἐ-
στὶν ἡ Τυνδαρέων σκοπέλων πλεονῶν ἡ-
μέρας.

1 Scripserim, ὅτι τὸ μνημα τῷ κυβερνήτῃ. Voss. 2 Sine dubio scribendum, ἡ
Θωνιδῆς δὲ πλεονῶν εἰς Φάρον νῆστον ἔστιν ἐὐλκυστος δὲ καὶ ἀνυδρος. στάδια ρ'. Voss.
3 Scribe Πλινθίνης, & paulo infra Πλινθίνης. Voss. 4 Loge cum Salmasio in
δολφίς, & mox Τυνδαρέων. Voss.

καὶ ἀπὸ Τυνδαρέων σκοπέλων
εἰς Πλυνὸς λιμνὴν πλεονῶν ἡμέρας.
Ἐκ Πλυνὸς εἰς Πέτραντα μὴ πλεονῶν
ἡμέρας. Ἐκ Πέτραντος εἰς
Μενελαίων πλεονῶν ἡμέρας. Ἐκ Μενε-
λαίων εἰς Κυρθάνειον πλεονῶν ἡμέρας.
Ἀπὸ Κυρθάνειου Ἀντίπυγος λιμνῆς
πλεονῶν ἡμῶν ἡμέρας. Ἀπὸ τῆς Ἀντι-
πύγης, Πέτρας ὁ μικρὸς λιμνὴ πλεονῶν
ἡμέρας. Ἀπὸ Πέτραντος μι-
κρῆς Χερσονήσου 4 Ἀχίπιδος λιμνῆς,
πλεονῶν τῆς Κυρηναίων χώρας ὅση, πλεονῶν
ἡμέρας. Ἐν τῇ τῆς μέσης Πέτραντος
καὶ Χερσονήσου εἰς νῆστον 5 Διδωνία, καὶ
Πλατῆα. Τροφίμοι δὲ ἐστὶν αὐτῶν
ἡ πόλις. Ἐνταῦθεν ἀρχεῖ τὸ σιληριον
ἐκ τῆς γῆς. Παράγεται δὲ ἀπὸ Χερσονήσου
ἡ μέση μεσογείας, μέχρι Ἐσπερί-
δας, ὅση γῆ, ἐγγὺς στάδια 6 μὴ
μέγιστα. Ἀφροδίσιος νῆστος ὑπερ-
μας, Ναυσάθμος λιμνὴ. Πλεονῶν ἀπὸ
Χερσονήσου ἡμέρας μίας. Ἀπὸ δὲ
Ναυσάθμου εἰς λιμνὴν τὴν Κυρήνης
στάδια ρ'. Ἐκ δὲ τῆς λιμνῆς εἰς Κυ-
ρήνην στάδια π'. Ἐστὶ δὲ Κυρήνη ἐν
μεσογείᾳ. Εἰς δὲ ἔπειτα οἱ λιμένες
πόσιμοι. Καὶ ἄλλα δὲ κατατρυφαί
καὶ νησιδοί, καὶ ὑπερφοί, καὶ ἀκταὶ
πολλαί, ἐν τῇ μεσσηνίᾳ χώρῃ. Ἐκ
τῆς λιμνῆς τῆς Κυρήνης μέχρις ἐπὶ
τῆς κατὰ Βάρκην στάδια ρ'.

gatio diei. A scopulis Tyndareis usque Plynos portum navigatio diei. E Plynis ad Petrantem portum est diei dimidiati navigatio. E Petrante usque Menelaum navigatio diei. E Menelao in Cyrthanium navigatio diei. A Cyrthanio Antipygos portus dimidiati diei navigatione abest. Ab Antipygo in Petrantis parvi portum, diei navigatio. Post Petrantem parvum navigatione diei sunt Cherfonesi Achitides cum portu, quæ sunt in Cyrenensium regione. In medio vero Petrantis & Cherfonesi, insulæ sunt Aëdonia, & Plataea. Portus habent hæc insulæ. Ulterius sunt loca, quibus Laferpitium producit. A Cherfoneso autem, secundum terram, locaque mediterranea, usque Hesperidas, ducit via stadiorum plus minus circicid. Aphrodisias insula statio navium, Naustathmus portus. Navigatio ad hunc à Cherfoneso unius diei. A Naustathmo ad portum Cyrenes stadia C. A portu vero ad Cyrenen sunt stadia LXXX. In mediterraneo namque tractu est Cyrene. Portus autem isti commodum omni tempore appulsus præbent. Sunt & alia in parvis insulis refugia, & stationes, multæque peninsulae, in interjectis locis. A portu Cyrenes ad Barces portum stadia 10.

1 Alii vocant Πλυνὸν λιμνὴν. Voss. 2 Scribendum, ἡ πλεονῶν εἰς Πέτραντα μὴ πλεονῶν ἡμέρας. nullum enim hic locum habet numerus μ'. Voss. 3 Ptolemæus Menelaum inter loca mediterranea recenset. Voss. 4 Locus demendo suspectus. Voss. 5 Puto rescribendum Ἀχίπιδος καὶ Πλάτῃα. Voss. Πλάτῃα reponit Holsen, ad Steph. p. 256. 6 Omnino emenda 3ρ'. error solemniss in omnibus libris, quod 3 & 4 eodem pene modo exararint veteres. Voss. 7 Κυρήνης edidit Hæschilius. Barceorum

Barcæorum autem civitas abest à mari stadiis c. A portu Barces ad Hesperidas stadia ιοϞΧΧ.

* * *
* * *

Phycus sinus. Illic est hortus Hesperidum. Est vero locus profundus orgyis xviii. præruptus circumquaque, nusquam descensum habens. Ubique vero duobus stadiis non minor est latitudo, & longitudo. Hortus hic opacus est arboribus in se invicem implicatis, quam maxime densis. Arbores sunt lotus, mali omnis generis, Punicæ, pyri, arbuti fructus, mora, vites, myrti, lauri, hederæ, olivæ, oleatri, amygdali, juglandes. Loca vero circa hortum nondum memorata hæc sunt. Ampelus abest ab Api stadiis xxx. Chersonesus, horti plurimi, Zenertis, Tauchira, Caucali vicus, Hesperides, urbs, & portus, & fluvius circa urbem Ecceus. Ad istæc loca à Chersonesis Antidum, hæc quidem Cyrenæis, illa vero Barcæis subsunt, usque Hesperidas.

NASAMONES, & MACÆ.

Post Hesperidas sinus est magnus, qui appellatur Syrtis, stadiis, ut quàm proxime dicam, lxxx. Ejus latitudo ab Hesperidibus ad Neapolim, quæ in ulteriori littore, trium dierum

Η δὲ πόλις ἡ ¹ Βαρκεῶν ἀπὸ τοῦ λιμένος ἀπέχει στάδια ε'. Εξ δὲ τοῦ λιμένος τῷ κτ' Βάρκιω ἐπ' Εσπερίδας στάδια χκ'. ² Εξ ὅς Κυρήνης εἰσι μέγας, καὶ χρεῖς ὅτιν ἐχρίματα μέχει Εσπερίδων ψάδε, Φυκὸς ὡς ποσ. ³ Αἰνὸς ὅς ἐν ταῦτα ὅτιν ὁ κύπος τῷ Εσπερίδων. Εστὶ δὲ τόπος ὅς ὄργυον ιη'. ἀπότομος κύμα, ὅδε μὲν ἔχων κατὰ βάσιν. Εστὶ ὅς στάδιον πανταχῇ, ἔκ ἐλαττον εἰς καὶ μῆκος. Οὗτος ὅς ἐστὶ σῦσκος ἐν δρισην ἐμπειλεγμένοις ἐν ἀλλήλοις, ὥς ὅτι μάλισα πυκνοτάτοις. Τὰ δὲ δριὰ ὅς ἐστὶ λατὸς, μὴ δὲ παρὶσσοῦν ὕδα ἀπὸ τοῦ, μεμῆκυκα, σύμνα, ἀπὸ λοι, μυρσῖναι, δάφναι, κισσὸς, ἐλάσι κόπνοι, ἀμυγδαλαί, καρύαι. Τῇ γὰρ χρεῖων ἂ ἐκ εἰρηται. Εστὶ ὅς κτ' κῆπον ἀμπελὸς Απιοῦ, ἀλλὰ δὲ σὺ δία λ'. Χερσόνησος, κῆπον πλεῖστον Ζωυγίς, Γαύχρητα, Καυχελὸ καὶ Εσπερίδες, πόλις καὶ λιμὴν καὶ πῶ μὲν ὅτι τῇ πόλιν Ἐκκεῖος. Κατὰ τὰ τα χρεῖα ἀπὸ Χερσόνησος τῷ λιπιδων, τὰ μὲν Κυρηναίων, τὰ δὲ ἑκαχρίων ὅς, μέχει Εσπερίδων.

ΝΑΣΑΜΩΝΕΣ, καὶ ΜΑΚΑΙ.

Ἀπὸ δὲ Εσπερίδων κέλευς ἐ μέγας, ὅς ὄνομα Σύρτις, ὥς ὅς ἐστὶ ὅτι μάλισα εἰσάγοντι στάδια π'. Εσ αὐτῇ τὸ πλάτος ἀπὸ Εσπερίδων εἰς Νέαν πόλιν τῷ πέραν πλεῖς ἡμέρας

καὶ νυκτῶν τριῶν. Περικύβει ὅς αὐτῷ λιμένος ἔστος Νασαμῶνες μέχει τῷ μυχῷ τῷ ἐπ' αἰετρεῖ. Τῷ τῷ ἔχονται λιμένος ἔστος. Παρὰ τῷ Σύρτιν μέχει τῷ σώματος τῷ Σύρτις Μακῇ χειμάζουσιν, ὅτιν θαλάττῃ τὰ βοσκήματα κλείοντες. Τῷ ὅς ἐστὶ ὑπελείποντων τῷ ὕδατων ἀπελείπονται τὰ βοσκήματα εἰς μεσόγαλαν εἰς μετ' αὐτῶν. Μετὰ τῷ τῷ Σύρτιν τῷ Σύρτιδος ὅς χρεῖων καλὴ, καὶ πόλις, ἡ ὄνομα ¹ Κίνυψ, ἡ ὅς ἐρημος. Ἀπὸ τῷ Νέας πόλιν ἀπέχει εἰς τῷ Σύρτιν στάδια π' πάντῃ. ² Αὐτὸν δὲ ἐστὶ ποταμὸς Κίνυψ, καὶ νῆσος ὑπεστὶ περὶ τῷ ποταμῷ. Τὸ ὅς βάθος τῷ Σύρτιδος ἔστω τῷ Εσπερίδων περὶ τὰς Φιλαίνης ³ καὶ εἰς τῷ μυχῷ τῷ κέλευς πλεῖς ἡμέρας γ', καὶ νυκτῶν. Πλάτος ὅς ἀπὸ Κίνυψ πόλιν μετὰ τὰς Λευκάς νήσους πλεῖς ἡμέρων τεσσάρων καὶ νυκτῶν.

Λ Ο Τ Ο Φ Α Γ Ι.

Τὰ ὅς ἐξω τῷ Σύρτιδος παρικύβει λίγος Λωτοφάγοι ἔστος, μέχει τῷ σώματος τῷ ἑτέρας Σύρτιδος. Οὗτοι κατὰ χρεῖωνται, σίτω καὶ ποτῷ. Ἀπὸ τῷ Νεαπόλιν τῷ Καρχηδονίων χρεῖας ⁴ Γράφαρα πόλις. Ταύτῃ ὅδε πλεῖς ἡμέρας μιᾶς ἀπὸ Νέας πόλιν. Ἀπὸ τῷ Γραφάρων ⁵ Αβρότονον πόλις καὶ λι-

noctiumque navigatione patet. Accolunt eam Nasamones, gens Libyca, usque ad intimum partis sinistrae recessum. Ultra hunc est Libyum natio. Ad Syrtin vero usque ad os ejus Macæ hyemem agunt, greges ad mare claudentes. Æstate vero deficientibus aquis, greges secum ad superiores in mediterraneo tractus abigunt. Ultra Syrtin vero est campus pulcerrimus, & urbs, cui nomen Cinyps: est autem deserta. A Neapoli ad Syrtin intervallum est undique stadiorum lxxx. Prope eam vero est Cinyps fluvius, & insula subest fluvio. Profunditas autem Syrtidis intra Hesperidas ad Philæni aras in intimum hujus sinus recessum navigatio est dierum noctiumque iii. Latitudo vero à Cinyphe flumine ad Albas insulas dierum noctiumque quatuor navigatione patet.

Λ Ο Τ Ο Φ Α Γ Ι.

Quæ sunt extra Syrtin, incolit Libyum Lotophagorum natio, usque ad os alterius Syrtidis. Hi loto utuntur, pro cibo & potu. Post Neapolin in Carthaginienfium tractu est Graphara urbs. Ea navigatur à Neapoli spatio diei. A Grapharis est Abrotonum civitas

¹ Scribe Βαρκεῶν. Voss. ² Nihil corruptius hoc loco. Tentabam sic: καὶ Κυρήνης εἰσι μέγας, καὶ χρεῖς ὅτιν ἐχρίματα, μέχει Εσπερίδων ψάδε. Voss. ³ Locus vehementer corruptus: quomodo autem emendandus sit, vide in Annot. ⁴ Omnino legendum Βαρκεῶν. Voss. ⁵ Carthaginienfe emporium est παρὰ Thucydidem, quem vide, p. 443. §. 50.

¹ Cinypos oppidi meminit Probus ad secundum Georgicæ Virgilii: Cinyri oppidum est, & flumen Africa, regionis Garamantum. Apud eos hirci villosissimi nascuntur, quos tendunt ad ciuitia, quibus nauta utuntur. ² Rescribe αὐτῷ. Voss. ³ Lege βαμῖς, ut observavit Maussacus ad Harpocrat. Vide Melam. Valerium Max. & Sallustium. ⁴ Scribe Γράφαρα, ut monuit Cl. Harduinus ad Plinium. ⁵ Istam cum Neapoli eandem facit Stephanus, diversam cum nostro Plinius & Pomponius.

cum portu: hujus prætervectio diei unius. Ab Abrotono vero *** diei unius. Circa hanc est insula, cui nomen Brachion. Post Lotophagos Catarichias: est autem insula hæc stadiorum ccc. latitudine vero paulo minor. Abest à continenti stadiis circiter iii. In hac insula nascitur lotus, quem edunt: aliaque ejus est species, ex qua vinum conficiunt. Loti autem fructus magnitudine similis est fructui arbuti. Oleum multum ex oleastris faciunt. Producit autem hæc insula fructum multum, triticum, & hordeum. Estque hæc insula uberis terræ. Navigatio autem à Tarichiis in hanc insulam diei unius. Post insulam hanc est Epichus urbs. Ab insula ad Epichum navigatio diei dimidiati. Ab Elchidibus diei navigatio: & insula circa hanc est deserta. Post hanc est Cercinnitis insula cum urbe, circaque eam est Thapsus. Prætervectio ab hac in Thapsum diei unius & dimidiæ. A Thapso vero minore intra est Tritonites sinus magnus, in quo est parva Syrtis, Cercinnitica appellata, altera Syrti multo sævior, navigatuque difficilior; cujus

μὴν ταύτης ὁ παράπλος ἡμέρας μίας. Ἀπὸ δὲ Ἰ. Αβροτίνης ἡμέρας μίας. Κατὰ δὲ ταῦτα ἐστὶ νῆσος ὀνομα Βραχίων. Μετὰ Λωτφάγος ἡ Καταρυχίας. ἔστι δὲ ἡ νῆσος αὐτῶν σαδίων τ'. πλάτος δὲ μικρὸν ἐλάττω. Ἀπέχει δὲ ἀπὸ τῆς ἡπείρου, ὡς εἰς ἑξήκοντα γ'. ἐν δὲ τῇ νήσῳ γίνεσθαι λωτὸν, ὃν ἐδύνανται, καὶ ἑτεροῦς, ἐξ ὧν οἶνον ποιοῦσι. Ὁ δὲ τῶν λωτῶν καρπὸς ὅστις τῶν μεγάλων ὅσον μιμνᾷκεται. Ποιεῖται δὲ καὶ ἐλαιον πολὺ ἐκ κοτίνων. καὶ δὲ καρπὸν ἡ νῆσος πολὺν, πρὸς καὶ κειδᾶς. ἔστι δὲ ἡ νῆσος ἡ γειῶν. ἢ Πλοῦς ἀπὸ Ταρχίων εἰς τὴν νῆσον ἡμέρας μίας. Μετὰ δὲ τὴν νῆσον ὅστις ἡ Ἐπίχου πόλις. Ἀπὸ δὲ τῆς νήσου εἰς Ἐπίχον πλοῦς ἡμέρας ἡμίσεια. Ἀπὸ δὲ Ἐσχιδίων πλοἰος ἡμέρας καὶ ἡ σὺν ἔστιν ἐπ' αὐτῇ ἐρήμῃ. Μετὰ δὲ αὐτὴν ἡ Ἀγκινίτης νῆσος καὶ πλοῦς καὶ κατὰ ταῦτα ὁ ἀπὸ τῆς πλοῦς ἀπὸ ταύτης εἰς Θάψιν πλοῦς καὶ ἡμίσειος. Ἀπὸ δὲ Θάψιν τῆς μικρᾶς καὶ ἡ Δερνίτης ἐστὶν ἡ πλοῦς μέγας εἰσὼ, ἐν ᾧ ἡ Σύρτις ἡ μικρὰ, ἡ Καρκινίτης καὶ ἡ πλοῦς πολὺ τῆς ἄλλης Σύρτιδος καὶ λεπυτέρη καὶ δυσπλωτέρα ἢ

1 Arbitror hic aliquid deesse post vocem Αβροτίνης, nimirum urbis alius nomen, ad quam ex Abrotono una navigatur die. Voss. 2 Legendum est Ταρχίας, vel κατὰ Ταρχίας. Bochartius in Geogr. sac. p. 494. 3 Juxta legendum Strabonis legendum foret Ταρχίων. Eum vide circa finem operis lib. 4 Vereor, ne totus hic locus fœde corruptus sit. Voss. 5 Puto hanc esse νῆσον Strabonis. Voss. 6 Τελωνίτης malit Voss. 7 Nulla ratio dari potest, quare Syrtis minor vocetur Carcinites. Lego itaque Καρκινίτης: nimirum à Cercinna insula. Voss.

ἀλμυρὸν ἡ σάββα β. Ἐν ταύτῃ τῇ Σύρτι ἐνέστηκεν ἡ νῆσος ἡ Τρίτωνος καλαμῶν, καὶ ποταμὸς Τρίτων. Καὶ αὐτὸς δὲν ὅστις Ἀδρυνᾶς Τελωνίδος ἐστίν. Στόμα δὲ ἔχων ἡ νῆσος μικρὸν, καὶ ἐν τῇ στόματι πλοῦς ἐπέστιν ἡ καὶ ὁ τῆς ἀνάπλωτος ἡ, ἐνίοτε ἡ λίμνη ἐκ ἔχων ἡμῶν συνυφάνυσται. Ἡ δὲ λίμνη αὐτῇ ἐστὶ μεγάλη τὸ φεῖμετρον ἔχει ὡς σαδίων χιλίων. Πιεῖται δὲ αὐτῇ Λίβυες πάντες ἔθνος, καὶ πλοῦς τὸ ὑπέκεινα πρὸς ἡλίαν ἀπὸ τῆς γᾶς ἅπαντες Λίβυες ἰσχυροί, ξανθοί, ἁπασοί, καὶ ἡλίαν. Καὶ ἡ χώρα αὐτῇ ἀεικαὶ καὶ παμφερωτάτη, καὶ βοσκήματα, καὶ αὐτῇς ὅστις καὶ μέγιστα καὶ πλείστα, καὶ αὐτῇ πλοῦσι πάντως, καὶ κάλλιται. Μετὰ δὲ τῇ Σύρτι ταύτῃ Νεάπολις ὅστις. Παράπλος δὲ ἀπὸ Ἀδρυνῆος ἐπὶ Νέαν πλοῦς ἡμέρας τ'. Μετὰ δὲ Νέαν πόλιν Ἐρμάει ἄκρα καὶ πλοῦς. Παράπλος δὲ ἀπὸ Νέας πλοῦς εἰς Ἐρμαίαν ἡμέρας καὶ ἡμίσειος. Ἀπὸ δὲ Νέας ἐστὶν εἰς ἰσθμὸν σάββα ρπ', πρὸς τὴν ἑτέραν σάββασαν τὴν πρὸς Καρχηδόνα. ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ἰσθμὸν ὅστις. Παράπλος δὲ ἀπὸ τῆς ποταμοῦ ἐντεῦθεν εἰς Καρ-

σάββα ἡ edidit Hæschelius. 2 Melius, ut Salmasius, Τρίτωνος. Voss. 3 Sic locum emendavit Salmasius: καὶ ἐν τῇ στόματι νῆσος ἡ νῆσος ἡ ἀπὸ τῆς γᾶς ἅπαντες Λίβυες ἰσχυροί, καὶ ξανθοί, ἁπασοί, καὶ ἡλίαν. 4 Ἐπίχου malit Voss. 5 Quare ἔταται, sive jejuni dicantur, nescio. Ego rescribendum puto ἁπασοί, id est, vere pulchri, minimeque fucati, ut aliz Libyæ gentes, quæ corporis & corporum fucis decorantur. Voss. 6 Scribe Ἀδρυνῆος. Hadrymetum enim Græcis est Ἀδρυνῆος. Vide Stephanum in voce. Voss. 7 Ἡμέρας τριών legit Voss. 8 Malim Νέας πλοῦς, ut semper. Voss.

thaginem, est diei unius & dimidiæ. Carthaginiensium autem regio est in sinu.

CARTHAGO.

Post Isthmum est Carthago, urbs Phialon cum portu. Prætervectio vero ab Hermæo usque Carthaginem est dimidia diei. Hermæo promontorio adsitæ sunt insulæ, Pontia & Cosyros. Navigatio ab Hermæo usque Cosyrum est diei. Ultra Hermæum promontorium paululum, versus solem orientem, tres ei adjacent insulæ, exiguæ, à Carthaginiensibus habitatæ; Melita urbs cum portu, Gaulus urbs, Lampas; in hac turres binæ aut tres. A Cosyro vero ad Lilybæum promontorium Siciliæ, navigatio diei unius. Post Carthaginem Utica urbs cum portu. Præternavigatio à Carthagine ad Uricam diei unius. Ab Urica ad Equi promontorium * * * * Equi urbs, & palus ei adsitæ est, insulæque in ea, & urbes circa paludem in insulis hæ sunt * * * * Collops Magnus urbs, ex adverso ejus multæ insulæ Naxicæ, Pithecusæ cum portu. Ex adverso earum est insula, in qua Eubœa est civitas, Thapsa urbs & portus, Caucacis urbs cum portu, Sida urbs, Iol promon-

την δὲ καὶ ἡμεῖς ἡμέρας. Ἡ δὲ Καρχηδονίαν χώρα ὅσιν ἐν κόλπῳ.

ΚΑΡΧΗΔΩΝ.

Μετὰ δὲ τῷ ἰσθμῷ Καρχηδὼν ἐστὶ πόλις Φιάλων, καὶ λιμὴν. Περὶ αὐτὴν δὲ τὸν ἑρμαῖον ἡμεῖς εἰς Καρχηδὼνα. Ἐπειὶ δὲ νῆσοι ἐν τῇ ἑρμαίᾳ ἀκρᾷ, ἡ Ποντία νῆσος, καὶ Κόσυρος. Πλεῖς δὲ δὲ τὸν ἑρμαῖον ἐπὶ Κόσυρον ἡμέρας. Ἀπὸ ἑρμαῖας ἐκρᾷ πρὸς ἡλίον ἀνίσχοντα μετὰ δὲ τὸν ἑρμαῖον εἰς νῆσους τρεῖς μετὰ κατὰ τὸτο, ὑπὸ Καρχηδονίων κατοικουμένη. Μελέτη πόλις καὶ λιμὴν. Γαῦλος πόλις, Λαμπάς αὐτῇ πόλιν ἔχει δύο ἢ τρεῖς. Ἀπὸ τῆς Κόσυρος δὲ τὴν Λιλύβαιον ἀκρωτήριον Σικελίας, πλεῖς ἡμέρας μίας. Μετὰ Καρχηδὼνα Ἰτύκη πόλις καὶ λιμὴν. Παράπλευρος δὲ δὲ τὸν Καρχηδὼν ἐπὶ Ἰτύκῃ μίας ἡμέρας. Ἀπὸ Ἰτύκῃς ἰππεύς ἄκρα, ἰππεύς πόλις, καὶ λίμνη ἐπ' αὐτῇ ἐστὶ, καὶ νῆσοι ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ πρὸς τὴν λίμνην πόλις ἡ νῆσος ἢ αἰὲς. Ψέρας πόλις, καὶ ἀπαντίον αὐτῆς νῆσοι Ναξιγὰ καὶ λαί, Πιθηκῶσαι καὶ λιμὴν. Ἐπὶ ἐναντίον αὐτῶν καὶ νῆσος, καὶ πρὸς ἐν τῇ νήσῳ Εὐβοία, Θάψα καὶ πόλις καὶ λιμὴν, ἡ Καυκάκις πόλις καὶ λιμὴν, Σίδα πόλις, ἡ Ιούλιος ἐπ'

της καὶ λιμῶν, Εὐβοίας πόλις καὶ λιμῶν, Ἀκίον νῆσος, πόλις καὶ λιμὴν ἐπεί, Ψαμαθὸς νῆσος, πόλις, καὶ λιμὴν, καὶ κόλπος. Ἐν δὲ τῷ κόλπῳ Βαρτάς νῆσος καὶ λιμὴν, ἡ Χάλας πόλις ἐν τῷ ποταμῷ, ἡ Ἄλκων πόλις, Μῆς πόλις καὶ λιμὴν, ἡ Σίγη πόλις ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ πρὸς τὸν ποταμὸν νῆσος Ἀκρά, ἡ πόλις Με - - - λιμὴν, ἡ Ἀκρος ἡ πόλις, ἡ καὶ ἐκπρος ἐν αὐτῇ, ἡ ἑρμος νῆσος Δείπυς ὄνομα, ἡ Ἡρακλεία σήλη, ἐν Λιβύῃ ἄκρα, Ἀπανίλῃ πόλις ἐν ποταμῷ καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς τὰ Γάδερα πόλις. Ἀπὸ Καρχηδὼνος ταῦτα ὅσιν ἐφ' Ἡρακλείας σήλης τὴν καλλιῆς πλεῖς ὡς ἡμερῶν ἐπὶ καὶ νυκτῶν ἐπὶ τὰ Γάδερα εἰσὶν νῆσοι αὐταὶ πρὸς τῇ Εὐβοίᾳ. Τῶν ἡ ἑτέρα πόλιν ἔχει, καὶ Ἡρακλείας σήλη καὶ ταῦτα ἡ καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ ταπὴν ἡ καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἡ καὶ. Αὐταὶ δὲ εἰσὶν ἀκραι καὶ λιμῶν ἀλλήλων. Διέχουσι δὲ αὐταὶ καὶ ἀλλήλων πλεῖς ἡμέρας. Παράπλευρος Λιβύης ἀπὸ Αἰγύπτου τὴν Κανώ, ἡ σήλη, μέλει Ἡρακλείας σήλης, καὶ πρὸς τὴν Λογισμὸν καὶ ταῦτα, ἐν πρὸς καὶ Εὐρώπῃ γέγραπται, καὶ τὰς ἐκπρος κόλπον πρὸς πλεονεῖς ἡμερῶν ἡ, δ'. Ὅσα γέγραπται περὶ σήματα ἡ

torium, urbs & portus, Hebdomus urbs cum portu, Acium insula, in qua urbs & portus, Psamathus insula, urbs cum portu, & sinus. In hoc sinu Bargas est insula cum portu, Chalca urbs in fluvio, Arylon urbs, Mes urbs cum portu, Sigum urbs in fluvio, cui objacet insula Acra, urbs Me - - - cum portu, Acrus urbs, in qua est sinus, deserta insula appellata Drinaupa, Herculea columna, Libyæ promontorium, Apanilye urbs in fluvio. Ex adverso hujus sunt Gades insulæ. A Carthagine hucusque ad columnas Herculeas quam prosperrime prætervehuntur diebus & noctibus septem. Gadium autem hæ insulæ ad Europam pertinent. Harum una urbem habet. In his quoque sunt columnæ Herculeæ: ea quidem, quæ in Libya, humilis: Europæa vero excelsa est. Contrarii sibi invicem sunt hi vertexes: distantque inter se diei navigatione. Prætervectio Libyæ ab ostio Canobi, quod in Ægypto, usque Herculeas columnas, eo modo si numeres, quo supra in Asia & Europa scriptum est, circumnaviganti sinus est dierum LXXV. Omnia vero oppida & empo-

1 Pontiam insulam describit Ptolemæus in Syriæ majori. Sed ea nihil ad hanc. Voss. 2 Omisâ hic stadia, aut tempus præβαν. Voss. 3 Sine δὲ hoc loco quædam defunt. Nullas enim hic civitates insulanas recenset. Nam pro Ψέρας scribendum omnino Κόλυψ μίγας. Nec dubito quin etiam Κανὼ μίγας hic desideretur. Voss. 4 Restituo Κανυκάκις. Voss. 5 Latini Juliam sive farasam vocant, Augusto Cæsare hoc nomen dante. Non potuit igitur ille scripsisse Scylax, ut qui jam multis antea seculis floruerit. Scripsit ille in ἄκρῃ. Voss.

1 Stephanus, Χάλας πόλις Λιβύης, μετὰ δὲ αὐτὴν πόλις Φιναίων Χάλας. Phocæcum est hæc Scylacis. Voss. 2 Siga plerisque non Sigum. 3 Forre, πόλις καὶ λιμὴν. Portum magnam Latini vocant à spatio. Voss. 4 Est Ἀκράδης Ptolemæi. Voss. 5 Puto sic rescribendum hunc locum: καὶ ἡ κόλπος ἐν αὐτῇ, ἡ νῆσος Δείπυς ὄνομα, Ἡρακλείας σήλη ἐν Λιβύῃ ἄκρα, Ἀπανίλῃ πόλις ἐν ποταμῷ, ὅπου αὐτῆς τὰ Γάδερα νῆσοι. Voss. 6 Lego τιθίμην τὴν λογισμὸν κατὰ τὰ αὐτὰ, καὶ πρὸς Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην γέγραπται, κατὰ τὰς κόλπους καὶ πρὸς πλεονεῖς ἡμερῶν α, δ'. Voss.

ria ante memorata in Libya, à Syrti quæ ad Hesperidas, usque columnas Herculeas, quæ in Libya, sunt Carthaginien- sium. Post Herculeas columnas extra navigantibus, Libyamque in sinistra relinquentibus, oc- currit sinus magnus usque ad promontorium Hermæum. Est enim & ibi promontorium Her- mæum. At medio in sinu est Pontium locus & urbs. Urbi autem adjacet lacus magnus, insulæque in eo sunt complu- res. Circa lacum nascitur a- rundo, cyperus, stœbe, & jun- cus. Meleagrides aves ibi sunt; alibi vero nusquam, nisi inde exportatæ. Paludi vero huic nomen Cephesias, sinui vero Cotes. Est autem in medio co- lumnarum Herculis, & Her- mæi promontorii. Ultra pro- montorium Hermæum vasta ex- tenduntur Hermata à Libya us- que in Europam, nusquam ex- stantia fluctibus, sed undique ab iis obruta. Tenditur id Herma ad aliud Europæ pro- montorium ei adversum. Vo- catur autem id promontorium sacrum. Post Hermæum pro- montorium fluvius excipit Ado- nis. Invehitur autem hic in la- cum magnum. Post Ado- nin est alius fluvius magnus

ἐμπύκεια ἐν τῇ Λιβύῃ ἀπὸ τῆς Συρ- τὸς τῆς παρ' Εὐσπερίδας μέγας ἡ- κλείων σιλήων ἐν Λιβύῃ πάντα τὰ Καρχηδονίων. Μετὰ δὲ Ἡρακλείας σήλας εἰς τὸ ἔξω πλέοντι, ἔρχεται Λιβύῃ ἐν αἰετῶν, κύλπον δὲ μέ- γας, μέγας Ἑρμαίας ἀκρας. Εἰς τὸν καὶ ἐνταῦθα Ἑρμαία ἀκρας. Κατὰ τὸν μέσον τὸν κύλπον κεῖται Ποντίου τοῦ καὶ πόλιν. Πιεὶ δὲ τὸ πῦν λίμνη κεῖται μεγάλη, ἐν δὲ τῇ λίμνῃ ταύτῃ κεῖνται πολλὰ. Πιεὶ δὲ τῇ λίμνῃ πέφυκε κώ- μος, καὶ κύπερος, καὶ φλοιὸν, καὶ ὄρνι- θες. Αἱ δὲ ὄρνιθες λιμενελιπίδες ἐνταῦθα εἰσιν, ἄλλαι δὲ ὑδαμῶν, ἀνὰ μὴ ἐντα- θεν ἐξαχέωσιν. Τῇ δὲ λίμνῃ ταύτῃ ὄνομα Κηφυσίας, τῇ δὲ κύλπον Κό- τος. Εἰς δὲ Ἡρακλείων σιλήων, καὶ Ἑρμαίας ἀκρας, ἐν τῇ μεταξὺ. Αὐ- τὴ δὲ τῇ Ἑρμαίας ἀκρας ἔρματα τῆς μεγάλα. Ἀπὸ δὲ τῆς Λιβύης ἐπὶ Εὐρώπῃ, ἔχ' ὑπερέχοντα τὸν ἑλάνης. Ἐπικλύζ' δὲ ἐπ' αὐτὰ ἕλ- χη. Τέταται δὲ τὸ ἔρμα δὲ τῇ ἑλ- γαν ἀκρας τῇ Εὐρώπῃς τὸν χερσίων. Τῇ δὲ ἀκρας ταύτῃ ὄνομα ἑρμῆ καὶ χρωπείων. Ἀπὸ δὲ τῇ Ἑρμαίας ἀκ- ρας ποταμὸς εἰς Ἀνιδος. Ἐξίτη δὲ ἔτος εἰς λίμνῃ μεγάλη. Μετὰ δὲ Ἀνιδος εἰς ἄλλος ποταμὸς μέγας

1 Sic rescribendum esse monuit Cl. Salmasius: πιεὶ δὲ τῇ λίμνῃ πέφυκε κώ- μος, καὶ κύπερος, καὶ φλοιὸν, καὶ ὄρνιθες. Αἱ δὲ ὄρνιθες λιμενελιπίδες ἐνταῦθα εἰσιν, καὶ ὑδαμῶν, ἀνὰ μὴ ἐνταθεν ἐξαχέωσιν, τῇ δὲ λίμνῃ ταύτῃ κεῖνται πολλὰ Κηφυσίας. Vñ Exercit. Plin. p. 512, 705. 2 Ἐρμῶν reponendum censet Reinesius in Appel. ad Epist. 3 Sic hunc locum restituit Salmasius: ποταμὸς εἰς Ἀνιδος. ἔτος δὲ εἰς λίμνῃ μεγάλη. μετὰ δὲ Ἀνιδος εἰς ἄλλος ποταμὸς μέγας Λίξος. Vñ Exercit. Plin. p. 214. 4 Lege Ἀδωνίδος. Vñ.

Λίξος, καὶ πόλιν Φοινίκων Λίξος, καὶ ἑλάνης Λιβύων ἐπὶ πέραν τῆς πο- τῆς καὶ λίμνῃ. Μετὰ δὲ Λίξον, ἑλάνης ποταμὸς καὶ λίμνῃ, καὶ πόλιν ἑπὶ τῇ Ὀυμιατρείας ὄνομα. Ἀπὸ Ὀυμιατρείας εἰς Ὀλοέντα ἀκρας, καὶ ἑλάνης μέγας εἰς τὸν πόντον. Τῆς δὲ Λιβύης πᾶσα αὐτὴ ἡ χώρα ὄνομα- τίζεται καὶ ἑρμῶν. Ἐπὶ δὲ τῇ ἀκρας τῇ ἀκρας ἐπὶ βωμὸς μέγας, Πυθῆς, Ποσειδῶνος. Ἐν τῇ τῇ βωμῷ ἑλάνης ἀνδριάντες, λέοντες, ἐλάνης δὲ δαίμονος τῇ φασὶ ποιεῖται. Ἀπὸ δὲ Ὀλοέντος ἀκρας ποταμὸς εἰς τὸν ὄνομα Ἑλάνης. Πιεὶ τῶτον τὸν ποταμὸν περικύβητον Αἰθίοπες ἑρμῶν. Κατὰ δὲ ταῦτα νῆσος εἰσιν, ἡ ὄνο- μα Κέρνη. Παρά τῆς δὲ ἀπὸ Ἡρα- κλείων σιλήων, ἐπὶ Ἑρμαίας ἀκρας, ἑλάνης δὲ. Ἀπὸ δὲ Ἑρμαίας ἀκρας εἰς Ὀλοέντα ἀκρας περικύβητος ἡμε- ρῶν πέντε. Ἀπὸ δὲ Ὀλοέντος εἰς Κέρνη περικύβητος ἡμερῶν ἑπτὰ. Σύνταται δὲ ὁ περικύβητος οὗτος ἐν τῇ Ἡρακλείων σιλήων εἰς Κέρ- νη πέντε, ἡμερῶν δεκάδύο. Τῆς Κέρνης δὲ νήσου τὰ ἐπέκεινα οὐκ ἐπὶ πλωτὰ ἀλλὰ βραχύτητι ἑλάνης, καὶ πηλόν, καὶ φλοιόν.

1 Scribe Ουμιατρείας. Ita enim appellatur à Stephano, Hannoni tamen Ουμιατρείας dicitur. Vñ. 2 Legendum hic arbitror Σαλῶν, ut statim post. Sic quoque Hanno id promontorium appellat; & Herodotus Melpomene, ubi de Satalpe agit. Ptolemæo est Σαλυντία ἀκρας, Hesychio Σαλυντίας. Vñ. 3 Locus mutilus. Jam diu est, quod Cl. Salmasius legerit πρηνὲς pro πρηνῆς. Arbitror ab Hannone hanc aram esse exstructam. Ipse certe hoc loco fanī Neptuno à se consecrati meminit. Vñ. 4 Nullus, quod sciam, meminit hu- jus fluvii. Lixum hoc loco describit Hanno; alium ab eo, quem jam supra attulit Scylax. Vñ.

algam. Est vero hæc alga pal-
mi latitudine, superne in acu-
tum desinens, adeo ut pun-
gat. Institores autem sunt Phoe-
nices. Hi cum venerint in
insulam Cernen, Gaulos suos
eo appellant, & ibi tentoria
figunt: onera vero eximentes
ipsi minoribus navigiis in con-
tinentem portant. Ii autem,
cum quibus negotiantur, sunt
Æthiopes. Vendunt vero pel-
les cervorum, & leonum, &
pardalium, pelles insuper ele-
phantum, dentesque, & cicu-
rum gregum. Utuntur Æ-
thiopes pro ornatu poculis var-
iegatis, eburneisque phialis:
mulieres pro ornatu utuntur
armillis eburneis. Etiam equos
suos eburno ornant. Sunt au-
tem hi Æthiopes omnium ho-
minum nobis cognitorum ma-
ximi, majores quam quadri-
cubitales. Quidam etiam in-
ter eos sunt quinque cubito-
rum, & sunt barbati, & co-
mati, omnium hominum pul-
cherrimi: ac regit ipsos, qui-
cunque apud eos est maxi-
mus. Equites vero sunt opti-
mi, & sagittarii, & arcum pe-
rite tractant, & jaculis utun-
tur ignitis. Phoenicum vero
institores portant ipsis un-
guenti Ægyptii lapidem, a-
pros castratos, regulas Atti-
cas, & vasa. Fictilia in vasis

Εἰσι δὲ τὸ φύκος τῆς θάλασσης,
τὸ πλάτος, καὶ ἄνωθεν ἐξυῖ, ὥστε κα-
τεῖν. Οἱ δὲ ἔμποροι εἰσὶ μὲν Φοῖνι-
κες. Ἐπὶ τὴν Κέρην, τὰς μὲν ταύδας ἐ-
ξορίζουσιν, ἐν τῇ Κέρῃ σκηνὰς ποι-
οῦντες αὐτοῖς. ἃ δὲ πρόσθεν ἐξυῖ
μυροῖ αὐτοὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἐν μικροῖς
πλοίοις εἰς τὴν ἡπειρόν. Εἰσὶ δὲ καὶ
Αἰθίοπες, ὡς ἔστιν ἀφ' ἑαυτῶν
Πωλῶν τῶν [ὡς] δέρματα ἐλάφου
καὶ λέοντων, καὶ παρδαλέων, καὶ
ἡμερῶν βοσκημάτων. Ὅι Αἰθίοπες
χρῶνται κοσμητικαῖς, καὶ ἐκπύμα-
σι ἐλέφαντος φιάλαις, καὶ αἰ γυναι-
κες αὐτῶν χρῶνται κόσμῳ ψάλλας
καὶ ἐλέφαντος. Χρῶνται δὲ καὶ στή-
τες ἵππους ἐλεφαντίνῳ κόσμῳ. Ἐ-
στὶ δὲ οἱ Αἰθίοπες καὶ μεσοὶ ἀνθρώ-
πων πάντων, ὧν ἡμεῖς ἴσμεν, μέ-
γιστος ἢ τετραπλήσις. Εἰσὶ δὲ πικρῶ-
ν καὶ πέντε πλάγους, καὶ παρὰ τὴν
εἰσὶ, καὶ κομῶνται, καὶ κάλλιστοι πάντες
ἀνθρώπων ἔσσι εἰσὶ καὶ βασιλεῖς
αὐτῶν ἔσσι ὅς ἐστιν ἡ μέγιστος. Εἰσὶ δὲ
ἱππικὰτα, καὶ ἀκοντισταί, καὶ πύρρῳ
καὶ χρῶνται τοῖς βέλεσιν πεπρωμένῳ
μυροῖς. Οἱ δὲ Φοῖνικες ἔμποροι εἰ-
σὶν αὐτοῖς μύρον λίθον Ἀγ-
γίαν, ἃ ἄσπερος ἐξαράκτος, καὶ
Ἀπικόν, καὶ χρῶνται. Τὰ πλάσματα δὲ

1 Sic emendavit hunc locum Cl. Salmastius: ἰππὶ δὲ αἰκωντῶν εἰς τὴν
Κέρην, τὰς μὲν γυναικας καθορίζουσιν, ἐν τῇ Κέρῃ σκηνὰς ποιῶντες αὐτοῖς.
Vide Exercit. Plin. p. 878. Voss. 2 Lege. καὶ δέρματα ἐλεφάντων μὲν ἵππων
3 Scribe cum Salmastio, αἱ Αἰθίοπες χρῶνται κόσμῳ ψάλλας ἐξορίζονται. Etiam li-
dis ab Arriano tribuitur ἰσχυρὸς κατὰ σικῶν. Voss. 4 Lege μέγιστος vel μέ-
γιστος. 5 Locus suspectus. Voss.

ἐστὶν τῆς θαλάσσης τῇ ἐορτῇ. Εἰσὶ δὲ
καὶ Αἰθίοπες ἔσσι κατὰ τὸν ἔθνη, ἃ κα-
τατάται, οἶνον δὲ ποιοῦσι πολὺν
ἐν ἀμπέλων. Τὸν δὲ καὶ αὐτοὶ
ἀφ' ἑαυτῶν ἀγασιν. Εἰσι δὲ αὐτοῖς καὶ
τὰς μεγάλας, ὡς ἔστιν οἱ Φοῖνικες
ἐκπύμασι εἰς ἔμπορον. Λέγουσι δὲ
πρὸς τὸν τὸς Αἰθίοπας παρὰ τὴν
πύρρῳ οἰκῶντας ἐντεῦθεν εἰς Αἴ-
γυπτον, καὶ τὴν ταύτην θάλασσαν συνε-
στῆσθαι τὴν εἶναι τὴν Αἰθίοπιν.

ΔΙΑΦΡΑΓΜΑ ΔΙΑ ΤΗΣ
ΘΑΛΑΤΤΗΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΗΣ, ΕΙΣ ΤΗΝ
ΑΣΙΑΝ, ΕΠΙ ΕΙΚΩΣ
ΕΥΘΥ ΚΑΤ' ΟΡΘΟΝ.

Ἀρχὴ δὲ τὸ διάφραγμα ἀπὸ Εὐ-
ρώπης καὶ Χαλκίδος. καὶ ἐστὶν ὅτι
Γερᾶστον στάδια ζ', κοινῇ. Ἀπὸ Γε-
ρᾶστο δὲ Παιώνιον τὸ Ἀνδρὸς στάδια
τ'. Ἀπὸ τῶν Ἀνδρῶν δὲ τὸ Ἀυλῶνα
στάδια σπ'. Τὸ Ἀυλῶνα δὲ ἀφ' ἑαυ-
τῶν τὸν Τένον στάδια β'. Αὐτῆς δὲ τὸ
τὸν ἑστὶ τὸ ἀκρωτήριο τὸ κατὰ
τὴν ἑστὶν στάδια γν'. τὸ δὲ ἀφ' ἑαυ-
τῶν εἰς Ρηναιαν στάδια μ'. Αὐτῆς δὲ
Ρηναιας, καὶ τὸ ἀφ' ἑαυτῶν εἰς Μύκον
στάδια μ'. Ἀπὸ δὲ Μύκον
ἀφ' ἑαυτῶν δὲ τὸς Μελαντίους σκοπέ-
λους σταδίων εἰς Μικρῶν ἐλάττων στα-
δίων μ'. Ἀπὸ τῶν Μελαντίων σκοπέ-
λων πλὴν εἰς Ἰκάρην πορείαν εἰς
Αἰγῶν δὲ τῆς Ἰκάρης στάδια τ' ἑστὶ
μῶκος. Ἀπὸ τῶν Ἰκάρης πλὴν εἰς Σάμον

festi tempore venalia sunt. Sunt
autem hi Æthiopes carnarii,
& lac potant; vinum vero
e vineis multum conficiunt.
Hoc præterea ab ipsis Phoe-
nicibus eo defertur. Habent
& civitatem magnam, ad quam
Phoenicum mercatores navi-
gant. Inquiunt nonnulli, istos
Æthiopes continenter habitan-
tes pertingere inde ad Ægy-
ptum, & id mare esse contiguum;
Libyam vero esse peninsulam.

DIAPHRAGMA PER
MARE EUROPÆ-
UM, IN ASIAM, RE-
CTUM PROPE-
MODUM, LINEA-
QUE DIRECTA.

Incipit vero diaphragma ab
Euripo, qui ad Chalcidem:
unde ad Geræstum stadia sunt
quasi vii. A Geræsto ad Pæo-
nium Andri stadia lxxx. Ab
Andro vero ad Aulonem stadia
cclxxx. Ab Aulone trajectus
in Tenum stadiorum xii. Ipsius
vero insulæ ad promontorium
Rhenææ longitudo stadiorum
cl: trajectus vero in Rhenæam
stadia xl. Ipsius vero Rhe-
nææ & trajectus in Myconum
stadia xl. A Mycono trajectus
est ad Melantios scopulos pau-
lo minor antemeridiano, sta-
diis circiter xl. A Melantiis
scopulis navigatio in Icarum
antemeridiana. Ipsius Icarum lon-
gitudine est stadiorum ccc. Ab
Icaro navigatio in Samum est

1 Nemo non videt legendum γαλακτοπότην. Voss. 2 Imo ΟΡΘΟΝ ΚΑΤ'
ΕΥΘΥ, ut infra. Voss. 3 Lege ut Salmastius, εἰς Τήνον. Voss. 4 Scribe εἰς Μύ-
κον, & statim Μύκον, Voss. 5 Ita emendavit Voss. Ἐπὶ μὲν καὶ ἐδίδετο Ἡσυχίου.
antemeridiana.

antemeridiana. Sami longitudo stadiorum cc. E Samo in Mycalen trajectus stadiorum omnino est vii. Si ante meridiem è Samo navigent per stadia ciccicccclxx * * * * * aliud diaphragma rectum secundum longitudinem, * usque Cytheram stadia xxx. Cytheræ vero longitudo stadiorum c. Ad Æginam navigatio antemeridiana. Cretæ ipsius longitudo est stadiorum ciccicic. A Creta in Carpathum stadia c. Ipsius Carpathi longitudo stadiorum c. A Carpatho ad Rhodum stadiorum c navigatio. Ipsius Rhodi longitudo stadiorum dc. A Rhodo in Asiam stadia c. Est vero trajectus hujus diaphragma stadiorum duorum.

MAGNITUDINES INSULARUM.

Maxima est Sardinia, deinde Sicilia, tertia Creta, quarta Cyprus, quinta Eubœa, sexta Corsica, septima Lesbus, octava Rhodus, nona Chius, decima Samus, undecima Corcyra, duodecima Casus, decimatertia Cephalenia, decimaquarta Naxus, decimaquinta Lemnus, decimaoctava Ægina, decimanona Imbrus, vigesima Thasus.

1 Scribe cum Salmasio. περί αείων. Certe novum hic incipit diaphragma; κατ' εὐθ. Unde patet, & finem phragmatis desiderari. 2 Hic & 4 Nonnulla hic loci deesse suspicor.

προαιεῖς δῖος. Αὐτῆς δ' Σάμου εἰς δια σ'. Εἰς Σάμου εἰς Μυγάλων δ' Ἀλφειοῦ σάδια ζ' τὸ πᾶν. Εἰς Σάμου πλέωσι 1 προαιεῖς σάδια τὸ μὴ 2 περιστολιζομένη 3 πλῆς * * * ἕτερον διάφραγμα ὁρῶν τὴν εὐθύν * * * ἕως 3 Καθάρων σάδια Αὐτῶν δ' Καθάρων * μῆκος σάδια ρ'. Εἰς Αἴγινα πλῆς προαιεῖς Κρήτης αὐτῆς μῆκος, σάδια Απὸ Κρήτης εἰς Κάριαν σάδια Αὐτῆς Κάριαν μῆκος σάδια ρ'. Εἰς Ρόδον δ' Καρπάθου πλῆς σάδια Αὐτῆς Ρόδου μῆκος σάδια χ'. Εἰς Ρόδου εἰς τὴν Ἀσίαν σάδια ρ'. Εἰς τὴν διάπλιν τὸ διάφραγμα εἰς δύο.

ΜΕΓΕΘΗ ΝΗΣΩΝ.

Μεγίστη Σαρδωΐα· δευτέρα Σικελία· τρίτη Κρήτη· τέταρτη Κύπρος· πέμπτη Εὐβοία· ἕκτη Κύβος· ἑβδόμη Λέσβος· ὀγδοὴ Ρόδος· ἑννέα Χίος· δεκάτη Σάμος· ἑνδεκάτη Κόρυφα· δωδεκάτη Κάσος· τριγώνη δεκάτη Κεφαλονία· τεσσαρτηνὴ κατὰ Νάξος· πεντεκατηνὴ ὁ μινος· 4 ὀκτώκαιδεκάτη Αἴγινα· ἑξήκαιδεκάτη Ἰμβρος· ἑξήκαιδεκάτη Θάσις.

2 Omnino puro deesse melius est. 3 Hic & 4 Nonnulla hic loci deesse suspicor.

ΑΓΑΘΑΡΧΙΔΟΥ

ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ

ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

AGATHARCHIDIS

PERIPLUS

RUBRI MARIS.

Interprete Laurentio Rhodomanno.

H

TESTI.

FINIS.

ΤΕΛΟΣ.

TESTIMONIA:

Strabo lib. 16.

ΑΓαθαρχίδῳ δὲ ἢ ἐκείνῳ πολίτῳ, παρὰ πινος Βόξῃ τὸ γινώσκον Πέρσας ἰσορῆσαι· διότι Πέρσης τις Ερύθρας, ἱππορῆξίς τις Περσέως οἷον καταχρυσῆς ἐξελαθέντος μέχει θαλάσσης, ἐκείθεν εἰς νῆσον πῖνα ἀφάραντες, σχεδὶαν πηξάμενοι, πρὸς πῖνα δὲ εἰς νῆσον, ἰδὼν δὲ χαλῶς οἰκήσιμον, ἢ μὲν ἀγέλω εἰς ἢ Περσίδα ἐκ ἀπαρώγει πάλιν· ἀποίκας δὲ ἐκεῖ σέλλειν, καὶ τὰς ἄλλας πόλεις καὶ τὴν παρὰ τὴν, ἐπὶ νῆσον ὅτι ποιήσῃν ἑαυτὸ τὸ πέλαγος.

Plutarchus Sympos. l. 8. q. 9.

Οἱ δὲ πρὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν νοστήσαντες, ὡς Αἰγαρχίδας ἰσχυρῶς τε συμπλώμασιν ἐχρήσαντο καὶ ἀνισορήτοις, καὶ δρῶντες μικρὰ τὰς κνήμας διακρίνοντα καὶ τὰς βραχίονας ἐξέκλυον. ἀνὰ μὲν αὐτὸς ἀναδύετο, καὶ φλεγμαῖας ἀκαρτερήτας ἐνείλετο τοῖς μὲν παρῆχεν. καὶ τὸ τοῦ πάτος οὔτε πρὸς τὸν οἶον ἔδει, οὔτε ἑτέροις ἄλλοις ἀλλὰ ἐκείνοις τε μόνοις γινώσκον, ὡς ἑτέρα πολλὰ.

[1]

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΑΓΑΘΑΡΧΙΔΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΕΚΛΟΓΑΙ.

Εκ 3 πρώτου λόγου.

EXCERPTA QUÆDAM EX AGATHARCHIDE DE RUBRO MARI.

Ex primo sermone.

ΟΤΙ Πτολεμαῖον¹ φασί ἢ μὲν τὸν Λάγην, πρῶτον ἐλεφάντων θήραν συστήσαντος· ἀλλὰ καὶ καὶ τὸν ἰωαννῆσιν καὶ τὰ τῇ φύσει κεκρυμμένα, τῇ πρὸς τὴν συναγωγὴν ἀπὸ μίαν οἰκισιν. σκεπτόμενος ὅτι φησὶ ἐνταῦθα ὁ ἰσορῆκος.² καὶ καὶ πρὸς τὸ Πτολεμαίων ἐλέφανσι πολλοὶ χεῖρας καὶ ἐν πολέμῳ ἐχρῶντο, ὡς Πῶρος τε ὁ Ἰνδὸς πρὸς Ἀλέξανδρον πολέμας, καὶ ἄλλοι ἐκ ὀλίγοι. ἢ ἐπὶ Πτολεμαῖος ἕτος πολλὸς πρὸς τοῦ ἐν ταύτῃ ὥρῃ τὴν σκεδὴν,

PTOLEMÆUM, qui post Lagi filium in Ægypto regnavit, primum instituisse elephantum atque ejusmodi belluarum venationem: & quæ natura disjunxit, sub unam quasi stabulationem redegit, affirmat. Expendendum vero quid hoc loco dicat historicus. nam etiam ante Ptolemæorum ætatem, multi quoque elephantibus cicuratis usi leguntur, ut Porus Indorum rex, qui cum Alexandro bellum gessit, alii que non pauci. Forte Ptolemæus hic primus impense illi studio incubuisse visus est:

ΕΚ

¹ ἔστι in Editione H. Steph. ² Καὶ γὰρ καὶ Steph.

H 2

aut

aut primus successorum Alexandri, vel aliorum Ægypti regum, ei operam dedit.

Rubrum mare inde nomen trahere ait, non quod ejus finus, quem Arabicum vocant, montes, occasum versus, dum acres & ignei Solis radii eos feriunt, carbonis reddant speciem: ad ortum vero tumuli arenæ & glæbæ insigniter rufi, ad multa oræ illius maritimæ stadia effundantur. Hanc (inquit) ob causam mare illud rubrum non vocatur. Nam cum navigatio illac sit angusta, dum vertex & tumuli universo utrinque finui impendent, splendor ex utraque continente in fretum incidens, mare terræ assimilè esse denuntiaret, ut species illa in omnium oculos incurreret, etiamsi affectio cunctis non foret explorata. Ideo cognomen hac de causa non adeptum esse auctor testatur, licet multi ante ipsum ita sint opinati. Hæc igitur prima est ratio, quamvis à vero dissentanea. Altera perinde se habet, quod sol illic exortus, non ut apud nos, lucidos in fretum radios demittat, sed cruori assimilès, unde cruentam maris speciem efficiat intuentibus hæc affectio. Et hinc rubri appellationem existere. Tertius hinc sermo Argolicus est: ausu quidem magnus, sed persuasus inanis. Nam qui Cliniam sectantur historici, ex poetarum licentia etiam ipsi secu-

ἡ παρθένος τὴ μετὰ Ἀλέξανδρον,
τὴ Αἰγυπτίᾳ βασιλέων παρθένος.

Οτι τ' ἐρυθρὰν θάλατταν τὸ ὄν-
μα ¹ ἔλαμπεν φησὶν, ὥτε ὅπ' τ' Ἀ-
ραβίῃς χαλκυρμῆς κόλπῃς τὰ μὲν ἄρα
Ἐσπέρην ὄρεν, Δριμείας καὶ Ἀφῆρην
τ' ἡλιακῆς ἀκτῆνος βαλλέσσης, ἀπὸ
κος φαντασίαν ὑπεδίδωσι· τὰ δ' ἄρα
ἀνατολὰς ὄντες αἵμιν γινώσκεις ὑπὸ
θροῖ, παρὰ πολλὰ θάλαττα τ' αὐτὰς
ὠδὲν ἐκκέχυνται. ὕμειν ἐκ ἐ-
τάτης ἐρυθρᾶς κέκλην). εἰ γὰρ καὶ ὁ πα-
ράπλος μὴ ὅτι σενός, τ' ὅ ἄρα καὶ
διωγῶν ² ἐρ' ἐκτερέας τ' κόλπῃς πα-
τὺς ὠφειλόμενων, ἢ πῆπυστα παρ' ἀμ-
φοτέρων εἰς τ' πέραν τ' ἡπείρου αἰὲρ
τῇ χρεστώ παρεῖντο· τίς θάλατταν ἐ-
μοίαν· τ' μὲν ἰδίαις πᾶσι ὕδασι,
τ' ὅ πάσις ἐ πᾶσι γινωσκομένῃς. ὡς
οὖν ἐ διὰ τούτο φησι τ' καλεῖται αὐτὴ
τ' θάλατταν, εἰ καὶ τ' ὡς αὐτὸς τὸ
πολλοῖς ἔδοξεν. ἔγωγε μὲν οὖν ὁ ἄρ-
τος, εἰ καὶ μὴ ἀληθὴς τῶς αἰτίας
λόγος. δεύτερος δ', ὁμοίως ἔφη
τ' ἡλίον ἐκείσε ³ φασιν ὀπίσταν-
ται, ἐχ' ὡς παρ' ἡμῶν λαμψαῖσι
ἀκτῆσιν εἰς τ' πέραν βάλλειν, ὡς
παρομοίαις αἵματι· ἐξ ὧν πᾶσι ἔφ-
σιν ὕψαιμον ὠδὲν σκευάζειν τὸ π-
δος τ' τ' θαλάττης ἐμφασιν, καὶ αὖτε
ἐρυθρὰν καπονομάζειν. τίς τις δ'
ὅστις ὁ Αἰγυπιακὸς λόγος, ὅς ὅτι (καί)
τῇ μὲν τόλμῃ μέγας, ⁴ τῇ δ' ἀπὸ
ξεί κενός. οἱ γὰρ ὡς Κελύδιαν ἰσχυ-
ρασιν, ἀπὸ τ' ποιητικῆς ἐξουσίας καὶ αὐτῶν

ἔλασ λαβόντες, ἐξ Ἀργυρῆς εἰς Αἰ-
 θῶπαι (ἐχλαίτο ὃ τότε Κηφωλία)
 ἐξοργονότα ὅτι ¹ λύσει τὴ Κηφῶν
 διαστής τὴ Περσία, ἐκείθεν ὃ εἰς
 Πέρσας ² μετὰ ταῦτα, Πέρσαις μὲν
 ἐπὶ πρὸς τὴ ἐγγύων τὴ κλήσεως με-
 ταδύται· Εὐρύδραν δὲ γενῆσαι υἱόν,
 ἐκείνους τῇ θαλάτῃ τῷ κλήσιν
 παραχρῆν· τοῖστος μὲν καὶ ὁ Ἀργολι-
 κὸς εἰς τῆς εὐρυδράς θαλάσσης χι-
 σμῶς· τέταρτος ὃ καὶ ἀλκιδῆς ὄντιν,
 ὅς αὐτὸς μεμάρθηκε τῷ Πέρσου·
 βῆς δ' ἡμῶν τῶν ὀνομα, φησὶν· ὃν
 καὶ Εὐκλῆσαι γλῶτταν καὶ γνῶμην,
 καὶ ταῖς Αθήναις, λιπόντα τὴ πα-
 τέρει, ἐμβιῶναι· ἔλεγε ὃ ὁ Πέρ-
 σεα λῆος ταῦτα· γίνεται τις κατ'
 ἐταμίαν καὶ πλῆστον εὐδοκίμων, Ε-
 ρύδρας ὄνομα, γένει μὲν Πέρσης,
 οὗς ὃ Μουσάει· κατοικίαν ὃ ³ θά-
 λαπην μὲν ἡ πέρρω, κατεναντίον δὲ
 ἡπύη ἐρήμων ἔστων (καὶ νῦν, ὅττι ὅτι
 τὴ Μύδων ἡγεμονίας· τότε γὰρ καὶ ὁ
 Εὐρύδρας ἐγνωρίζετο) ὅς τὸ μὲν χει-
 μῶτος ἐν ⁴ Πασαργάδαις ἐποιεῖτο τὴ
 αἰκτίν· ἔαρος ὃ μετέβαιναν ὅτι τὴ
 ἰθὺν κτῆσιν, τῆς τε ἄλλης ἐνεκα
 χύειν, καὶ χάειν πινὰ τοῦ βίῳ ἀφ'
 τῆς παυμένης μεταβολῆς ἀπονέμων.
 ἵπτες φρεσάδων ἀγέλη μείζονι λέον-
 τας ἐπορέσαντες, πινὰς μὲν αὐτῶν
 ἀπὸ κτεναιαν· αἱ δὲ περὶ αὐτῶν
 τοῦ δέει τῆς ὄψεως οἶστρον λαβοῦ-

ritatem nacti, perhibent ex Argis in Æthiopiam (quæ Cepheniæ tunc habebat nomen) Perseum ad filiam Cephei liberandam profectum, & inde ad Persas transgressum, nomen hoc à filiorum quopiam cum Persis communicasse: & procreato Erythra filio, nomen ab hoc mari indidisse. Hæc protrita & vulgaris est Argivorum de rubro mari fabula. Quarta, & à vero non ita aberrans ratio, (quam auctor ex Persa quodam Boxo se didicisse affirmat, & lingua & mente Græcos imitante, qui relicta patria Athenis vitam egerit) ex narratione Persæ hæc est. Erythras quidam fuit genere Persa, filius Myozæi, qui animi præsentia & vi opum præclaram sibi existimationem comparavit. Domusque ejus non procul à mari contra insulas desertas (non quidem hac tempestate, sed qua Medi imperium tenebant, quando etiam Erythras noscebatur.) Tempore autem hyberno ad Pafargadas commigrabat, & sub ortum veris ad rem familiarem redibat, tū aliam ob utilitatem, tū ut aliquam vitæ suæ voluptatem hac commutatione indulgeret. Atqui cum in armenta ejus leones irruptione facta, nonnullas equarum agrestium intercremissent, reliquæ adhuc incolumes, consternatione ex re visa, seu cæstro per-

1 ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ σου, Steph. 2 Εἰς ἰσότηρα, Steph. 3 ΦΕΥΓΕΙΝ, Steph. 4 ἢ ἡ
σου, Steph.

1 Vide Apollodori Bibliothecam, lib. 2. c. 3. 2 Μεταστά, Steph 3 Οξ-
 4 Ptolemæus Παράρτημα in extremis finibus Perfidis meratur,
 haud longe à mari. Vide Salmastii Exercit. Plin. p. 844. 5 Eadem fere habet
 Strabo, lib. 16. p. 779.

Aloëi filios, qui ad ix orgyiarum longitudinem & ix cubitorum latitudinem excreverunt. Tum, Hesiodo auctore, genus existisse primò aureum, deinde argenteum, post hæc æneum. Rursus equos fuisse, qui de futuris collocuti sunt cum Achille: & Sphingem, quæ Thebanorum pubi ænigma proposuerit: & Sirenes, quæ ad perniciem auditorum cantillarint: Nioben etiam & Polydecten, in saxa ex pavore conversos. Navigationis insuper comites Ulyssis, ex hominibus in porcos, & ex porcibus in humanum rursus habitum transisse. Item Tantalum propter mentis integritatem honore affici, mensæ Dearum admotum, & propter flagitiosam libidinem in æra sublatum plecti. Nonnullos etiam data opera descendisse ad Plutonis, tum ut vates mortuos de vivis consulerent, tum ut Proserpinam, ceu solitariam, vispersionem sibi facerent. Et velus aureæ lanæ in ove existisse; malosque in Africa nasci, quæ aurea mala producant. Animatum corpus per omnem vitam insoinne permanisse. Boream & Austrum cum cæteris ventis in utro tantum non præfocari inclusos. Adde Paphiaen cum Tauro, & Tyro cum fluvio rem habere: cum tamen ad nullum diversæ naturæ genus lectum ineant. Et Philomelam in lusciniæ, Tereum in upuræ, & Hecuben in

1 Lib. 2. ἵργων. 2 Cic. Tuscul. Quæst. 4.

Αλωέως, ἐννεοργύμης μὲν αὐτῶν
μῆκος, ἐννεαπήγχεις δὲ οὖρος. ἐν
γένος μὲν ἀναφύειν¹ καὶ Ἡέκτα,
πρῶτον μὲν χρυσοῦν, ἔπειτα ἀργυ-
ρεόν, ἔπειτα χαλκόν. πέλιον, ἵππων
γένεσθαι καὶ τῶν μελλόντων συλλογῶν
τὰς Ἀχιλλεΐ. Σφίγγα δὲ τῶν Θεῶν
παισὶν ἀίνισμα πρὸς ἀνάγκην. Σειρήνας
δὲ ἐπὶ ὁλέθρῳ τῶν ἀκρωμονίων φέροντας
Νιόβην δὲ καὶ Πολυδέκτῃν ἀφ' ὧν
ἀπολιθωμένους. ὅτι δὲ σάτυς, καὶ
Ὀδυσσεὶ συμπελεύσαντας, ἐκ μὲν ἀν-
θρώπων εἰς σῦς, ἐκ σῶν δὲ ἀν-
θρώπων μεταβλῆναι ἀφ' ὧν
ἐπὶ Τάνταλον πρῶτον μὲν ἐκ
σφαγευμένων, συνέσιον ὄντα καὶ
πρωρεῖσθαι δὲ δι' ἀκολασίας, καὶ
ἀέρι φερόμενον. ἑτέρους εἰς ἀνέμους
ταβαίνοντας διὰ πρῶτον μὲν
μὲν, ὅπως ὡς τῶν ζώωνται
νεκρῶς μάντεσι χρῆσθαι τοῖς
ἵνα πῶς Περσεφόνην, ὡς ἔφη
ὑπάρχουσαν, βίβαν νυμφεύσασθαι,
καὶ διὸν ὅτι πρῶτον μὲν γενέσθαι καὶ
σύμμαχον. μηλέας ἐν τῇ Λιβύᾳ
φυλάσσειν, μήλα φερούσας χρυσῶν
μα ἐμφύχον πάντα τῶν βίων ἀνέμους
τερεῖν ἀργυρον. βορέαν καὶ ἰση-
μῶν τῶν ἄλλων ἀνέμων ἐν ἀσπίδι
γενέσθαι συγκατακλεισμένους. πρῶτον
τοῖς, Πασφάλλω μὲν ταύρω, Τε-
ρῶν δὲ ποταμῶν μύγνυσθαι, σφῶν
οὐδὲν γένος πῶς ἐνὶ ὧν ἔχουσιν
ἀλλοφύλον. καὶ Φιλομήλῃ μὲν ἀ-
δόντι ἐξαλλάξαι μορφήν. Τέρ-
μιν δὲ, ἐπὶ πῶν² Ἐκλέω δὲ καὶ

καὶ

τοῖς οἰκιστῶν καταστρέψαι φύσιν. ὅτι
τότε, καὶ ἰὼ γεγονέναι μὲν ποταμῶν
ὑπερῆκα, ταυροκέρων δὲ¹ μορφήν
λατῆναι, βοὸς οἰσρώσης, τὸ Πον-
τικὸν πλάγος. ἀφ' ἧς καὶ τῶν Βίαν-
των ἐκτρέφειν καὶ κλῆσιν. ἐπὶ, Καυνέα
καὶ Λαπίθην τὸ μὲν ἀπὸ ἀρχῆς γυνέ-
σθαι παρ' ἑαυτὸν καὶ γυναικῶν. ἔκτισαν-
τα δὲ, εἰς ἀνδρῶν μεταβλῆναι. τὸ
δὲ ὅραται, εἰς τῶν γυναικῶν καὶ
ταύρων καταδύναται, καὶ ἐλάττω
πρῶτον, ὅθεν τε καὶ ζῶντα. καὶ
ἀφ' ἧς ἀντὶ τῆς κατὰ φύσιν γυναι-
κὸς τελευτώσης, ὡς τεκεῖν φύσιν, ἐξ
ἐκ τῶν ἐκτρέφειν εἰδὸς, καὶ Ἐλένῃ
ἰσθῶ, τυπωμένη. καὶ ὅτι Ἐλένῃ καὶ
ἐκ τῶν καὶ καὶ τοῖς ποσὶ πετομέ-
νης, καὶ πρῶτον καταπύσαντας, καὶ ἐκ
ἐκ τῶν κατὰ φύσιν, Ἐλλήσποντον ἀφ'
ἐκ τῶν καταπύσαντας. καὶ δὲ Ἡε-
κλῆ καὶ τὴν πελάγη μὲν, καὶ μέγιστοι
καὶ ἐκ τῶν ἐκ τῶν διαπλεῖν. καὶ ὅτι
Ἐλένῃ, ἀπορεῖν, ἀνυδρον, ἀπὸρε-
ται ὑπάρχουσαν, μόνον³ διέρεχθαι.
καὶ ὅτι Ἀτλαντὶ καὶ τηλικῶτον⁴ δια-
πλεῖν καὶ κόσμον, πρῶτον μὲν ἐκ
ἐκ τῶν, καὶ ἐκ τῶν πρῶτον. καὶ πρῶ-
τον ὅτι καὶ κατὰ φύσιν, διὰ φιλομα-
χίας τὰ ὅρα καὶ τὰς πέρας ἀκολα-
σῶν. καὶ ὅτι ἐκ τῶν καὶ ἰσθῶν βοῶν
καὶ πρῶτον πρῶτον τοῖς ἀνθρώποις
παρ' ἑαυτὸν. καὶ ὅτι μεταπλάγεται καὶ βίον
ἐκ τῶν καὶ πρῶτον Ὀδυσσεῖα διέξε-
ρεται παντοδραπῆν ἀδολοχίαν,

canis domestici naturam esse mutata. Io præterea filiam amnis fuisse, sed cornuta bovis forma, cum asilo agitaretur, Ponticum mare transcurrisse: unde & Bosphorus nomen acceperit. Et Cæneum Lapitham, primo virginem, circa pubertatis annos ex femineo sexu in virilem transmigrasse: atque ad postremum, cum à centauris abietum incussu verberaretur, vivum & erectum subiisse terram. Et Ledam, ejus quæ in feminam cadit procreationis loco, nativum peperisse ovum: unde forma illa tot pugnis expetita, Helena, inquam, efformata sic. Hellen etiam & Phrixum arietis pedibus volantes, confecto cursu, mare illud ad utrumque littus usque, Hellespontum de se nominasse. Quid quod Hercules etiam vasta maria, ubi maximæ oriuntur tempestates, in olla emensus sit: & Africam semmentis & aquæ viæque expertem solus peragravit: & ab Atlante tantæ magnitudinis & gravitatis mundum in se receperit: non quod mandatum haberet, sed tantum ut gratiam iniret? Quid quod Orphei, citharam pulsantis, vestigia montes & scopuli amore & studio Musicæ sectati: & carnes boum Solis inter assandum vocem hominum intellectui obviā ediderint? Et quod vita defuncti, per ocium, omnis generis sermones cum Ulyssē cre-

1 Α' μορφήν. 2 Herculem in aureo poculo oceanum trajecisse dicit Apollonius in Biblioth. lib. 2. p. 115. Ed. Paris. 3 ἀνέρεχθαι, Steph. 4 Vide Apollonius in Biblioth. l. 2. p. 120. 5 ἀνέρεχθαι, Coll. Max. Aristonius.

pant;

pant, ex informi umbra proprium faciei agnoscentes? Aliique horum bibant, dum nec alvus nec gula restet: alii ferum extimescant, vulnerationi tamen non amplius obnoxii: nonnulli saxum volvant, quorum corpora jam olim conflagraverunt: aliqui etiam jus dicant cæteris mortuorum, ubi tamen nihil injuriarum est reliquum. Quid tandem quod eorum qui non amplius sunt, simulacra in cymba trajiciant, Charonte naulario & gubernatore, ut ne submersi denuo funeris elatione opus habeant: & quod Alceſtis, & Proteſilaus, & Glaucus, poſt vitæ finem ſurgant? Si quidem illam Hercules reducit, iſtum uxoris amor exſtimulat, hunc vates unâ defoſſus excitat. Et quod Amphiarai, vita adhuc integra, corpus unâ cum equis & curru tellus abſorbeat? Et quod dentibus è Cadmi dracone diſſeminatis viri armati, interque ſe depugnantes, enaſcantur? Et quod Talos, Minois cuſtos, ter uno quolibet die totam circumambulet Cretam, tam longe lateque patentem, ſoluſque animatorum in talo vitam poſſideat. Et quod Minoi vita abrumpi nequeat, niſi quis ferventem ei aquam affundat. Ad hæc quod incantatione Medæ immutatus ſenex hircus ad juventutem redierit, & à Pelia-

ἐκ τῆ ἀμόρφου σκιᾶς τὸ τῆ ὄψεως γινώσκοντας ἰδίωμα. καὶ τὰς μὴ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ πίνευ, ἢ κοιτίας, ἢ βεβύχας ἔχοντας· ἑτέρους δὲ ἡ βεβύχαι τῆ σιδήρου, ἐκείνῃ διωκόμενοι θωπίζονται· πινὰς δὲ πέτρων κυλίσαι, τῶν σωμάτων πάλαι κατακείμενων· ἄλλους δὲ διγάζειν ἐπεὶ τοῖς τεθνηκόσιν, ἀδικήματος ἐδεδόξεν ὑπάρχοντος· τὸ δὲ ἔχραται, ἥντιν ἐπὶ ὄντων τὰς τύπας ἐν περιμήθι διαπλεῖν, ἔχοντας Χάρωνα ναύκληρον καὶ κυβερνήτην, ἵνα μὴ κατασφέντες, ἐκπορεύσιν ὀπίσθενται πάλιν. καὶ τῆ μὲν Ἀλκιστίν, καὶ Πρωτεΐλαον, καὶ Γλαῦκον τετελευτηκότας, πάλιν ἀναστῆναι· τῆ μὲν, ὅς ἦν κλέος ἀναχθεῖσαν· τῆ δὲ, διὰ τῆς γυναικὸς ἔρωτα· τῆ δὲ, ὑπὸ τοῦ μάτεως τοῦ συγκρατορυχθέντος. τὸ δὲ Ἀμφιαράου ζῶντος τὸ σῶμα καταβιβάζει μὲν τῆ ἱππων καὶ τῆ δίφου τῆ γλῶσσης. ἐπὶ τοίνυν ὁδόντας ἐκ Κἀδμει σφαλεῖναι δράκοντος· ἐκ τῆ τῶν ἰπλῆτας ἀνατεῖλαι μαχρὸν αὐτοῖς. ἡ δὲ Ἰταλῶν Μίνω, τοῖς μὲν ἐν ἡμέρᾳ πῶσαν περὶ πολέιν τῆ Κρήτης, περικυκλίειν ἔσαν· τῆ δὲ ζῶντος μόνον τῆ ἐμφύχων ἔσταν ἐν τῇ σφῶν κεκτῆσθαι. καὶ τῆ Μίνω δὲ ἀμύχανον ἐπὶ παρακλῆσαι τῆ βίον, εἰ μὴ τις αὐτῇ ζέον ὑδὼρ κατὰ χεῖρας. οὗτοι σέτοις, ὑπὸ μὲν τῆ Μινδείας γέροντα κρεῖον ἐπὶ φάλας μεταπεσόντα, νέον γενέσθαι πάλιν. ὑπὸ δὲ τοῦ Πηλε-

1 Τὴν δὲ Τάλαν τῆ φύλακα τῆς Μίνω, Steph. Οὗτος ὁ Τάλας (ut inquit Apollodorus in Bibl. p. 62.) τοῖς ἐκείνῃς ἡμέραις τῆ Κρήτης περικυκλῶν ἵκνῃ.

ἀπὸ τοῦ Πηλεΐδου τὸν πατέρα Πηλεΐαν, ἵνα γεννηταί νέος. τοῖς δὲ Φορκιδῆς, ἡ σφῆς μὲν ἔσται χραΐας, ἐνὶ τῇ γυναικὶ ὀφθαλμῶν, διεξάγειν τῆ βίον, αὐτοὺς παρὰ ἀλλήλων καὶ μέγιστον ἀμφοτέρωθεν πῖσιν. ἐπὶ δὲ, τὰς τῆ Ἀργείαν οἰκόντας καὶ τῆ Ἀθηκῶν, γυναικὶς τε τῇ. καὶ παρὰ τῶν γεγενῆσθαι καὶ τῆ μὲν ἐν Αὐλίδι σφαλεῖσθαι, ἐν ταύροις ἀναφανῆναι ζῶσαν. τῆ δὲ ἐν Πελοποννήσῳ καταποντίζεσθαι, ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἀκείσῃ τῇ θάλασσᾳ τῆ Σειρήων ἀβλαστῇ μετὰ τῆ βίον κατασφέν. τῆ δὲ ὑπὸ Μενελάου καὶ τῆ μονομαχίαν ἦδη χεῖρ ἔχοντος, ἐξαίρτης ἀρπαγέντα, ἐν τῇ θαλάσσῃ γενέσθαι, πρὸς σωσσίαν ἱππων ὄντα, τῶν δεινῶν ἀπάντων ἱπποκλυδῶν. τῆ δὲ δεινῶν τὸ κύπελλον ἐκ τῆ ἀλώσει συμπαρῆναι πύλας, ἀλλ' ὅτι περὶ τῆς τῆς Ὀδυσσεύς καὶ τῆ Νεοπτόλεμου. τοιαύτην ὁ σφῆτος ὑπογράφει τῶν εἰρησίων καὶ τῆ κατασκευάσαντος τεχνίτης, καὶ τῆ ἐμβάντων ἀεισέων, καὶ τῶν ὑποβιβάζων εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. οὗτοι τῶν, ὅτι τῆ περικυκλῶν ἔσαν καὶ τῆ ἐν αὐτῇ διατεκόντων θείων τῶν ἰδίοις ὁ Ἀτλας ὅμοις ὑποβιβάζει, ὅμοις τὰς καλυμνῶν Ἀτλαντίδας ἐτεκνοποίησαντο· ὅπως ἀμύχανον. ὅτι τῆ ἀπασαν οἰκονομίαν ὡκεανὸς περικυκλῶν, φερῶν καὶ σωσέων τοῖς αὐτοῖς ἐξυμῶσιν· ἡ δὲ φασὶ πύραν

dibus incoctus sit pater, ut rejuvenesceret. Et quod tres anus Phorcides unius oculi usu vitam exigant, indissolubilis inter se fidei commutantes vicem. Item quod Arcadiæ cultores & Atticæ, terrigenæ sint & præter naturam orti. Et quod mactata in Aulide vivam se exhibuerit apud Taurorum. Et quod in Peloponneso mari demersa à patre Acrisio, Scriphiorum littoribus incolumis unâ cum infante appulerit. Et quod à Menelao in singulari certamine jam subactus, post arreptionem subitam, versetur in thalamo, ad complexum paratus, & omnis adversi casus oblitus. Et quod lignei equi receptaculum non ad expugnationem urbis sit compactum, sed ob prodicionem Uliſſis & Neoptolemi, fociorumque. Vide qualis hoc modo stultitia depingatur, & artificis qui equum exstruxit, & procerum qui hunc inierunt, & civium qui in propriam urbem eundem susceperunt! Adde his, quod coelurn tam vastum, Diis in eo commorantibus, suis Atlas humeris exceperit, & Atlantes tamen genuerit, quod fieri nullo potest modo. Quod orbem totum Oceanus circumluat & ambiat, custodiens eum fluxibus suis & continens, cujus extrema Gor-

1 Γενεῖς ἐκ γυναικὸς· ἵνα τε ὀφθαλμοῖς αὐτοῖς καὶ ἵνα ὀφθαλμοῖς εἶχεν. Apollodorus l. 2. p. 84. 2 Ἐφόρην δὲ τίτλιγας, διὰ τὴν μετὰ τὴν αὐτὴν θάλασσαν εἶχε· καὶ τὴν τῆς γυναικὸς. Schol. ad Thucyd. p. 4. 3 Ἐμβάντων, Steph. 4 φασὶ, Steph.

gones accollere Hesiodus canit. Et quod heroum nonnulli corporum incolumitatem, extra omnes adjectiones, conseruent in beatorum insulis: de quibus tamen nemo certi aliquid memorie prodidit. Hæc igitur cum in dubias & perplexas definant opiniones, multis etiam è sexu muliebri risum non improbabilem tradunt.

Cæterum de Diis nugas quomodo accipiamus? Quod videlicet quidam femori insutus ad maturitatem pervenerit: quædam Jovis capite pro matrice sit usa. Et quidam sine patre (Vulcanum dico) sit perfectus. Quod Sol, propter nefariam Atrei in Thyesten impietatem, ex occasu ortum, & ex ortu occasum fecerit: præterea quod Apollo & Neptuneus, locata apud Trojam mercenaria opera per annum, præterquam quod ædificationis & ministerii pastoralis mercede fraudarentur, atrocissimis Laomedontis minis objecti sint. Et quod Bacchus à Lycurgo perterrefactus fugatusque in mare, Thetidos opem imploravit. Huc accedit, quod lite de formæ elegantia inter Deas orta, unaquæque muneribus suis iudicem corrumpere studeat; & nullam tamen harum assequatur finis ex hoc iudicio eventurus. Imò, Minervam fabulantur, quanta quanta est, in hirundinis corpusculum se abdidisse, & maiestatem Jovis à

οἰκεῖν τὰς Γαργόνας Ησίοδος. Οπὲ ἡρώων πινὲς ἀπαθῆ τ' ἀλκιμονίῃ σωμάτων ἀφελάτῃσι πάντα τὰ χεῖρον ἐν τ' μακρόων νόσοις ἀεὶ δαίς κυρίως ἰσόρηκεν. καὶ ταῦτα μὲν εἰς ἀπερὶν καταπύροντα δόξαν, πολλὰς καὶ τῶν γυναικῶν εὐλογίᾳ παρεδίδωσι χλευασμῶν.

Τῶν δ' αὖ θεῶν πῶς παρὰ δὲ ἀμείβεται, τ' μὲν ἐν μηρῷ² καταφθίνοντα τραυλῶναι, τ' δὲ τῇ τ' Διὶ κεφαλῇ κοιλίᾳ χρῆσθαι. τ' δὲ ἀνευ τοῦ πατρὸς τελειοθῆναι, λέγω δὴ τὸν Ἡρακλῆα. τὸν δὲ ἥλιον, διὰ τὰς Ἀτρεΐας εἰς Θέσινω φερόμενος, τ' μὲν δύσιν, ἀπολλύναι ποιεῖται, τὴν δὲ ἀνατλήναι δύσιν; φερόν τ' ἑτάτοις, Ἀπίλῃσι μὲν καὶ Ποσειδῶνα ἐν Τροίᾳ θύοντες ἐνιαυτὸν, οἰκοδομίας κατασκευάζοντες μισθὸν καὶ βασιλείᾳ, τ' δεινότητάς τε ὑπὸ Λαομέδοντι φεραμένους ἀποκτείναντες. Διόντι δὲ ὑπὸ Λυκάργῃ διὰ τὸ φόνον καταδιωχόμενος, εἰς τὴν Θάλασσαν ὅθι Θέτιν καταφυγεῖν. φερόν δὲ τῷ εἶναι ὑπὸ κάλλος καταστῆναι θῆτι, ὧν ἐκάστη μὲν ἐδέχθη τὸν κερτὸν τοῖς παρ' ἑαυτῇ δώροις, ἵνα παύδῃ τὸ δίκαιον, ἑδμενὲ τ' παρὰ λάθει τὸ συμπεσόντων ἐκ τῆς κείσεως τέλει. ἔπει, τὸ μὲν Ἀδῶναι μέγας, εἰς χελιδόνος συγκραταίνειν ὄγκον. τὸ δὲ τ' Διὶ ἀξίμ.

¹ Παρεδιδόμηναι, Steph. ² Καταφθίνοντα, Steph. ³ Φόνον, Steph.

μα εἰς κύκλον¹ κατασπαλῶναι τὰς τὸ δὲ τ' Διὶ μὲν κάλλος καὶ τὴν αἰχρίσιν μετασπαλῶναι διδάσκει. τὴν δὲ νομίζοντα μέγιστον δὲ ἐπελευθύναι μὲν ὑπὸ τοῦ ἐπικρατοῦτος τ' γυναικὸς ἀδελφῆς, τὴν δὲ ὑπὸ τ' ἐχθρίων, λέγω δὴ τὴν Τιτάνων. ὡς ἀναδόντας ἐκ τῶν Διωμαίων καὶ τῶν σκότους, καὶ τῶν φλογέων, ἐπεὶ τὴν χεῖραν ἀφελόντες, φερόσαντες τὸς φερόν τ' Ποσειδῶνα καταβλῶναι πάλιν ἐκείνους εἰς τὴν Ἀχέροντα, καὶ τὸν ἑαυτῇ πῆναι. ἔπει, τὴν μὲν Ἀφροδίτῃν παρὰ τοῦ ὑπὸ Διὸς διωόμενου τὸν δὲ Ἀἰῶνα Διωματῶν ὑπὸ ὧν καὶ Εὐριπύδῃ τὴν δὲ Ἀδῶν ἐκ τῆς βασιλείας εἶχεν, ἐκείνους ἐκ τῆς βασιλείας τοῦ ἐκείνου τ' μεγίστοις ἀλγέσι φεραμένους. τὴν δὲ Ἡρακλῆα, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν ἑρῶν ὑπὸ τῶν ἀφελόντων ὕψους, εἰς Ἀἴμονα ἐκχέσθαι, διακείμενον ἐκείνους. τὸ δὲ Ἡρακλῆα ὑπὸ τῶν Διὸς κρημνισμένης ἐκ τῶν ποδῶν ἐκβένδυναι παμμεγέστερον ἀλγος. κατὰ δὲ θεὸς μοιχεύοντας, κρημνισμένους, κυλλοποιούς, κλέπταις ἐπιστρώμενους, ἀνδρῶν ἀδελφῶν, φερόμενους λοιπῶν, ἀδικούντας, μεμψιμοιούντας, πέρας, ὑπὸ τοῦ πύδους ἐκείνους φερόμενους, ὧν ὡς ἡμεῖς ὀχλόμενους τὸς θεὸς ἐπικαλέμεθα. οἱ ἔν τῃ τῶν τετραπύλων, πύλῳ τ' ἀλγος εἰς τὴν ἀνὰ τὴν ἐπέεσιν αὐτῶν εἰσὶν ἀξιόλογοι.

¹ Ἄλ, κατὰ τὴν. ² Διωματῶν, Steph. ³ Κρημνισμένης, Steph.

cygni forma veluti in ordinem redactam, & Cereris pulchritudinem in turpissimum transfuisse habitum. Et Jovem, qui pro maximo habetur, à maxime necessario, uxoris germano, insidias expertum, & servatum esse à maxime invisibilibus Titanibus inquam: qui egressi è vinculis & tenebris, & quæ illic est custodia, postquam, in fugam conjecto Neptuno, operam illi navassent, ipse ad Acherontem & Plutonis regnum denuo se receperint. Tum Venerem mortali manu iuiciam, & Martem ab Oto & Ephialte vinculis constrictum, & Ditem in regno suo, ab Hercule sagittis ictum, in maximos incidisse cruciatus: & Vulcanum à cacumine coeli dejectum in Lemnum, non absque læsione corporis & dolore extremo: & Junonem à Jove suspensam alligatis utriusque pedi incudibus maximis. Summatim, Deos adulteria committere, fulmine feriri, lori-pedes esse, furtis adflescere, ab hominibus virtute superari, procaciter convitiari, injurias patrare, sortem deplorare, & tandem nullius afflictionis immunes esse, à quibus perturbati Deorum opem invocamus. Quare qui hæc fabularum portenta hominibus credenda proponunt, tam procul à veritate remoti, num putas magistros fide dignos aliis docendis esse judicandos?

³ Ἀδῶν, Steph. ⁴ Αποφθίνοντα, Steph. Tot

Tot quidem & talibus Agatharchides exemplis narrationem de Perseo ad fabulas relegat, nec mari rubro à filio Persei nomen obvenisse tradit.

Hinc seipsum in causa sibi esse ut redarguatur, ostendit, propterea quod ad seriam rerum gestarum tractationem fabularum licentiam traducat. Nam ab hac si quis rescendi studium detrahat, nullam relicturus est materiam viliorum, sublata nimirum fide. Quam enim ob causam non damno Homerum (inquit) quod Jovis & Neptuni dissidium adferit, cum fieri non possit, ut homo mortalis fidem hac in parte adstruat. Nec Hesiodum vitupero, Deum generationem exponere ausum. Nec Æschylum increpo, quod in plerisque mentitur, & multa, quæ concedi nunquam possunt, in literas refert. Nec Euripidem accuso, quod Archelao tribuit res à Temeno gestas, & Tiresiam in theatro plusquam quinque ætates vita complexum introducit? Nec aliis vitio verto, quod apparatus in fabularum actione utuntur virium excedente humanarum modum? Quia omnis poeta magis voluptatis scopum quam veritatis sibi propositum habet.

Elephantes, scribit auctor, Indorum terra nutrit, & Æthiopum, quæ Thebanorum fines attingit, necnon Libya.

1 Απέρχων, Steph. 2 Μετάγων, Steph. 3 Ερστροθηνες apud Strabonem, l. 1. 4 Περσέως πῶς σφραγίσται ψυχασωγίας, ὅς διδάσκουσιν. 4 Forsan deest μέν.

διὰ τοιούτων καὶ τοιούτων Ἀγαθαρχίδης τὰ περὶ τὸν Περσεὶ εἰς ἑαυτοῦ ἁγίων μύθους, ὡς δὲ τὸ ἐρρωδῆται ἐκ παιδὸς αὐτῷ κληθῆναι δίδωται.

Ὅτι αὐτὸς, φησὶν, ἐκαστὸς αἰτίας καὶ τῶν μὲν ποτῶν ἐξουσίαν εἰς παραμαρτυρίαν ἔχει, ὡς ἂν τις ἀφ' ἑαυτοῦ ἐλάττω, ὡς δὲ ἐν ἐντελέσει κατὰ τὴν φύσιν τὴν φύσιν ἡμέρας. ἐκ δὲ διὰ τὴν αἰτίαν Ὀμηρον ἐκ τῶν νῶν, Διὸς καὶ Ποσειδῶνος φερόμενα διαφράζειν, ἀδύνατον ἀνθρώπου πίστιν παραδύναται. ὡς ἡ δὲ μέμνηται, δηλοῦν τελευτῶν θεῶν γένεσιν. ὡς Αἰσχύλῳ ἐκ πλῆθους πολλοῖς διεφύστωται, ἐκ πολλὰ συγχεόμενα τῶν ἀνθρώπων ἔργων. ὡς Εὐριπίδῳ κατηγόρηται μὲν Ἀρχελάῳ περὶ Τυρῆος περὶ Τυρῆος βεβιωκῶτα παραστάντων πᾶσι γένεσιν πλέον. ὡς πῶς ὡς ἐκ πᾶσι δράμασι χρονοῦς ἀδύνατος; ὡς πῶς πᾶσι γένεσιν 4 ἢ ἀλλοτρίαις ἐκ χρονοῦ.

Ὅτι καὶ τὸ Ἰνδὸν γένος ὡς φαντασθῆναι φησὶ, καὶ τὸ Ἀἰθιοπῶν, ἢ τῶν Θιβαίων ὡς ἐκ ὁμογενῶν καὶ δὴ καὶ τὸ Λιβύων.

Ὅτι πέντες τοιοῦτοι τὸ Αἴγυπτον περιλάμβανον. ἀπὸ μὲν τὸ ἀρκτῶν, ἢ ἀνατολῆς δὲ καὶ ἰσως, ἐρρωδῆται. ἀπὸ δὲ τὸ μεσημέριαι, Αἰθιοπες.

Ἰσχυρὸς ὁ λόγος, ἀλλὰ σωτήριος. ἰσχυρὸς δὲ λύπης, ἀλλὰ φυλακῆς ἐνεργῶς καὶ ἰσχυρῶς ἐκ τῶν λόγων ἡρεν, ἰσχυρὸς ἐκ τῶν παραμαρτυρίων χρονοῦς παραμένοντες, μηδεποτε ἀντὶ τῶν βλαπτικῶν τῶν χρονοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ. ἢ, ὡς δὲ καὶ θεῶν, ἵνα μηδὲ τὸ ἐν μέσῳ ἐκείνῳ ἐντα παρίωμεν. ἰδιώτῳ μὲν ἰσχυρὸς βασιλευσὶν ἀπαραμύχῳ ἐκ χρονοῦ διασώσεται. σὺ δὲ πᾶσι καὶ πηλικύτοις κληρονομήσαν ἰσχυρὸς χρονοῦ χρονοῦ ἀγωνίας ἐκείνῳ; καὶ τῶν τινῶν, ὡς ἰσχυρὸς μὲν ὁ νόμος τῶν κηρυχθέντων διασώσεται. τῶν δὲ ὁ σὺν ἐκείνῳ ἀναρτῶν τὸ ἀδυνατεῖν.

Ὅτι, φησὶν, ἐκ πολλῶν χρόνων περὶ τῶν ἐσμένων, ὅτι τὰς τῶν δυναστῶν ἡλικίας ὁ καμρὸς σφραγίσται καὶ λύει καὶ τὸ σὺν ὁμογενῶν ἀλλὰ δίδωται ἐκ μὲν, αἰσίων καὶ φθίνων τὰ περὶ χρονοῦ ἐκ ἀλλήλων. ὁ μὲν τῶν λόγων συνεχῶς χρονοῦ ἐκείνῳ, τὸ ἐκ τῶν δυναστῶν ἐκβαίνων, πολλὰ διεφύστωται. ὁ δὲ περὶ χρονοῦ τὰς αὐτὰς φάσεις βαλὼν κοινὰς ἐκ καμρῶν πηλικύτοις, ὡς τὸ ἐκ μὲν ἐκείνῳ ἐκείνῳ δίδωται. πῶς δὲ ἐκείνῳ ἀλλὰ, ὡς τὸ ἐκείνῳ αὐτῶν περὶ τῶν βαλὼν μὲν, καὶ πᾶσι.

1 Hic multa desiderantur in Græca editione H. Steph. 2 Μακρῶ, Cod. Max. Maronit. 3 Κόμω M. M. 4 Αἰ. τὸ τῶν.

Quatuor, inde perhibet, limitibus Ægyptum esse inclusam: à septentrione, pelago: ab ortu & occasu, desertis: & à meridie, gentibus Æthiopum.

Austerus hic fermo, sed salutaris, ostenditur enim non moestitiæ, sed custodiæ gratia; & ex oratione voluptatem sustulit, ne ex rebus gratiam adepti pro bonis mala consequamur: vel per Jovem vel Deos, ut non in medio posita quædam remittamus. Privati vero divitias longe profundiores, sine negotio est difficile servare. Tu vero horum & similium bonorum hæreditatem consequi te posse sine certamine confidis? Præsertim cum scias, quod lex possidenti illa conservet, hæc ferrum aufert de imbecillioribus.

Sumus, inquit, multo tempore in hac sententia, regum amicitias ab occasione confirmari & solvi, & tuam occupationem alteri dare argumentum, ex aliis res augendo & minuendo. Hic verbo continenter gratificatus, rerum gestarum fidem excedens, falsa commemorat: ille amicis in societatem consilii adhibitis tempore ejusmodi neque urgentis impetum exigit. quis enim adeo expers consilii, qui ab altero quid sibi videatur cognoscere velit, & in dubiis

consilio

consilio uti explentis desiderium ipsius? Si enim dominus bonorum non succumbit cupiditati eorum qui cogunt; beatum prædico hæc possidentem; tollere autem non possum armis coactus sumptus. Quid igitur arduum actionem in vanum rumorem adducere, spelque inanes reveritum fuisse præcertis periculis? Sed percellunt Græcos Æthiopes, quare? nigredine & formæ differentia. Non excedit puerilem ætatem hic metus apud nostros. In bellis vero grandioribusque contentionibus, non facie aut colore, sed audacia & re militari res dijudicantur. Ego vero à quo die constitutus sum tutor corporis tui, quum juvenis admodum esses, totiusque regni, ab illo statim in magnum me laborem conjeci, quemnam? Iis qui in voluptate versantur repugnare atque indignari, non facultates tibi primum auferendo, sed imperitiam, ut tantis bonis prudens fruaris, non peccans. Hoc enim quærebam, patris nactus benevolentiam tempore conciliatam, non adulationis irrisionem opportunitate assuetam. Novi enim ut natu grandior multarumque rerum experientiam consecutus, per assentationem eos, qui excellerent dignitate, regnaque simul funditus deleta Cassandri, Lyfi-

1 Al. τὸ σύμβολον. 2 Al. ἀπαρχίαν.

1 ὁ σύμβολον τὸ ἀπορρητόν, συνή-
ρον τὸ ὁπιδυμίας; εἰ γὰρ ὁ κύριος
τὸ τοσούτων ἀγαθῶν, κρείττων ἐστὶ
ὁπιδυμίας τὸ τὸ βιάζουμένων μα-
εῖσαι μὲν ἐγὼ τὸ ταῦτα κατημῶν
τὸ ἐξουσίαν, ἀφελῆς τὸ τῶν ἐμῶν
βιασάμενος τὰς χορηγίας ἐ δὴ
μαί. τί ἔν ἀμύχανον ποιεῖν ἐκ
κενῶν 2 ἐπαρχίαν ἀγειν, καὶ τῶν
ἀδύλων ἐλπίδας τὸ πρὸς ἡλίων κ.
δύων πλέον εὐλαβεῖσθαι; ἀλλὰ
ταπείνων τὸς Ἑλλήνας οἱ Αἰθίο-
πες; τῇ μελανίᾳ καὶ τῇ παχυτάτῃ
τὸ μορφῆς. ἔχ' ὑπερβαίνει τὸ τὸ
δὲς ἡλικίαν παρ' ἡμῶν ὁ τοσούτος φέ-
εν τὸ τῶν πολέμοις, καὶ τῶν με-
ἀφελῆς, καὶ ὁ ἑαυτοῦ καὶ χρώματι
τέλει καὶ τῇ σφαιρικῇ τῇ ἀσθενείᾳ
κρίνεται. Ἐγὼ δ' ἀπ' ἧς ἡμέρας
τύχη με κατέσχεν ὅππότερον τὸ
μαρτυρῶν τὸ σῶ, νέκ παντελῶς ὄντας, καὶ
τὸ ὅλης βασιλείας. ἀπ' ἐκείνης εὐ-
μέραν ἐμαυτῷ πύον ἐπέβαλλον. πῶ-
τότον; τοῖς πρὸς ἡδονῶν ὁμιλίᾳ
ἐναντιῶν (καὶ) διαχεράνειν, οὐδ' ὅ-
τον σὺν ἐλαμνέμενος ἐ τὸ ἐξουσίαν,
ἀλλὰ τὸ ἀγνοῖαν ἵνα τὸ τοσούτων ἀ-
δύων φρονῶν ὑποτασσῆς, μὴ ἀφελῆς
πάντων. ὅτε γὰρ ἐξήκει παρῶν ἐχ-
εὐνοίαν χεῖρας σοχαζομένην, καὶ κα-
κος εἰρωνείαν καμῶν πρὸς σπουδῆς
οἶδεν γὰρ πρὸς ὑπερβολὴν ὄν, καὶ πολλὰ
ἐμπειρίας γαργῶν πρὸς ἐμάταιν, ἀ-
τὸς δὲ πύον ὅππότερ ὁμιλῶντας τῶν
ὑπερβολῶν, καὶ τὰς μεγίστας βασιλείας
ἀρδην ἀνηρημένους, καὶ Κασσάνδρῃ καὶ Λυ-
σι-

συνέχῃ

συνέχῃ, καὶ Ἀλεξάνδρῃ, πηλινύτῃ
ἵππῃ, καὶ Μήδῃ, καὶ Σύρων, καὶ Περ-
σῇ. ὥς μὴ δὲ 1 ἀπέρματα κα-
καῖα τὸ γένος. καὶ ἀλόγως. νέκ
γὰρ πολλὰ μὲν ἀγνοῦντες ἀφ' ἧς ἡλι-
καυτολογεῖν τὸ ὅππότερ τοῖς ἀμαρτή-
ματι, ἐστὶν σφαλερῶτερον, καὶ δὲ ὅπ-
πότερ τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις, ἀδυνά-
τοι μὲν ἐν ταῖς ἐμιλίαις. ἡλίσσῃ
γὰρ τὸ ἐπὶ πύον. καὶ Ζεὺς καλῶ-
ντος, ἐ καλεῖσθαι ἐνόμιζεν, ἀλλὰ
πρῶτον τὸ μὲν ἀδυνατῶν ὅππότερ
μῶν, καὶ τὸ φόνος ὅππότερ ὁμιλῶν.

Ὅταν ὁ δὴ μαχόμενος τοῖς πολλοῖς
ἐκείνῃ, μὴ καὶ τὸ φόνος τῶν ὑπο-
τακτόντων, ἀλλὰ καὶ τὸ καλῶντος. ἢ
ἐχθρῶν ἐμῶν βίβλαιον τὸ λαβεῖν τὸ
ἀμαρτίας τὸ σύμβολον, ἀνέπεψεν καὶ
πύον. ἐν σκήπτρῳ γὰρ ὁ μῶμος ἐ κατὰ
τὸ ὑπακῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ οἷς ἐν
ἐχθρῶν αὐτῶν τὸ φόνος πρὸς ὁμιλῶν-
τα. ἢ κατὰ γὰρ ὁ μῶμος, καὶ τὸ ὑπα-
κῶν μόνον, ἀλλὰ ἐστὶν ὅτε καὶ τῶν ὅπ-
πότερ τῶν αὐτῶν. ἐπειδὴν ὁ φόνος
πρὸς τὸ βίβλαιον ἀφελῆς, πρὸς κατὰ
κατὰ καὶ ἐκ ἐξουσίαν τῶν 2 παρῶν.

Χρῶνται τὸ ὅππότερ καμῶν τῶν
καμῶν Αἰθίοπες τῶν μὲν 3 τῶν
μεγάλων, βραχέων δὲ τῶν οἰσῶν.
ἐστὶν δὲ τὸ ἀφελῆς καὶ καλῶν καμῶν
ἐστὶν τὸ σκῆπτρον καὶ ἀμύχανος τῶν
πύον ἀνέπεψεν, καὶ οὐδὲς ἐστὶν με-
ν, ὅτε μὲν ὁ ὑπερβολῆς, καμῶν
τὸ δυνάμει βίβλαιον.

1 Al. ἀπέρματα. 2 Al. παρῶν. 3 Strabo lib. 17. Χρῶνται δὲ καὶ οἷς Αἰθίο-
πες τῶν μεγάλων, βραχέων δὲ τῶν οἰσῶν.

machi, & Alexandri, tanta cum fuerint, Medorum, Syro- rum, & Persarum: ut neque generis semina reliquerint, non sine causa. Juvene enim per ætatem rerum imperito, ce- lebri vero in peccatis, nihil neque promptius ad lapsum, ne- que periculosius. Alexander igitur armis invictus, in vitæ con- suetudine fuit infirmior: lau- datione enim captus est, ap- pellatusque Jupiter, non se sub- fannari, sed honorari existima- bat. Expetitis iis quæ fieri nequiverant, natura fuit ob- litus.

Quando orator cum popu- lo differuit, non amici sed adu- latoris personam sustinens; ple- bis impetus consiliarium, qui in peccato confirmaret, nactus, urbem evertit. Imminet e- nim adversarius non reo tan- tum, sed & iis, adversus quos invidia ipsi aditum adortnavit: vel accusator enim vincit non modo reorum, sed etiam in- terdum potentiorum accusatio- nes: postquam invidia telum acerbum jaciens persuasit, non esse eo dignum facinus.

Utuntur & Æthiopes in bel- licis periculis ingentibus telis, brevibus vero jaculis; in sum- ma arundinis parte pro ferro oblongum figura lapidem po- nunt, funibus constrictum, acu- tum supra modum, venenis ve- ro mortiferis tinctum.

K

Ptolemæus,

Ptolemæus, ait, ad bellum contra Æthiopes è Græcia quingentos equites conscripsit. De his qui in prima acie versaturi erant, & agmen ducturi, numero centum, eos singularibus intruxit armis. Nam & ipsis, & equis vestes ad pilei modum confitipatas, quas *Casas* in regione illa vocant, attribuit, ut totum præter oculos contingeretur corpus.

EX LIBRO QUINTO
AGATHARCHI-
DIS DE RUBRO
MARI.

PLERIQUE etiam politicorum virorum ac poetarum dubitarunt, quomodo summæ quorundam calamitates iis qui extra pericula positi sunt, decenter nunciandæ sint? quorum modus non facile inclarescit, nisi aliquis præstruxerit causam iis quæ aperiuntur convenientem. Olynthum & Thebas oppida duo clara, Philippus & Alexander diripientes, solo æquarunt. quod malum quum præter spem acciderit, magnum de imperio multis etiam Græcis terrorem incussit, multisque oratoribus dicendi materiam suppeditavit, ut calamitates proprie ostenderent. Alii ergo, ut videbantur, super hac re al-

1 *Al. κάππος.* Forfan κατὰς scribendum. Vide Salmasii Exercit. Pl. p. 678. 2 *Εκ τῆ πέμπτης λέγει.* *Steph.* Deinde sequitur *Οτι Πτολεμαῖος, φησὶ, & cetera quæ in illa περιουσίā continentur.* 3 *Hic multa desiderantur in editione H. Steph.*

Οτι Πτολεμαῖος, φησὶν, εἰς τὴν Αἰθιοπῶν πύλεων ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πεντακοσῖας συνέλεξεν ἱππεῖς. ἡ τοῖς περικινδυνεύον μέλλουσι καὶ ὑπογυμνῶν, τὸ πλεῖστον ὅσιν ἐκείνῳ, ἐπιλομῇ περὶ ἐκείνῳ τρέπον. σὺ δὲ ἂν αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἱπποῖς ἀνέδωκε πλοῖα, ὥς οἱ καὶ τὴν χάραν ἐκείνῳ περὶ τοῦ ποταμοῦ ἔχουσιν, ὥστε πᾶν ἐκείνῳ τὸ σώμα, πάλιν τῶν ὀφθαλμῶν.

2 ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ
Αγαθαρχίδης ἱστορίας τῆς
περὶ τῆς ἐρυθρῆς θαλάσσης.

3 **Ο**ΤΙ πολλοὶ, φησὶ, καὶ τὴν πλεονεξίαν ἀνδρῶν, καὶ τὴν πλεονεξίαν ἀνδρῶν, διηγορήσασθαι, πῶς πλεονεξία ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐκείνῳ τῶν κινδύνων κέρδιον ὡφελὲς ἐξαρτῶν; ὡς ὁ τῆς πόλεως ἐκείνης ἀνδρῶν, εἰ μὴ τις ἀντι-
στατῶν ἀνδρῶν ἀκλόνητος τοῖς ἐκ-
φανίζομενοις. Ολυμθὸν καὶ Θήβας ἐκ-
πύλεις ἐν δόξῃ Αλέξανδρος καὶ ἑ-
λιπτος διαρπάσαντες, καὶ εἰς αὐτὴν
ἐδύνατο. τὸ δὲ δεινὸν τὸ συντελεσ-
τος παρ' ἐλπίδα προσεσπῶν, καὶ τῇ
Ἑλλάνων πολλοῖς ἀγωνίαν περὶ τῶν
ὅλων μεγάλῃ ἐπέσθην. καὶ τῶν
τόρων ἐκ ὁλίγοις λόγοις παρέχον ἀπ-
μῶν, εἰς τὸ δηλῶσαι τὰ πεπραγμένα
τῶν πάθους οἰκείως. εἰρήνησιν ἐν τῇ
τότῃ τὴν περὶ τῶν ἀνδρῶν μὴ ὡς

καὶ τῶν τῆς πόλεως, καὶ τῶν διαλέ-
κτων, ὥς δοκῶσι, περὶ τῶν. οἱ δὲ
ἐκείνῳ, τὰ συνήθη καὶ τὰς κυ-
ριότητας ἐν τοῖς δεινοῖς καὶ περὶ τῶν
πλεονεξίας δὲ σοὶ προσοισόμεθα
ἐκείνῳ, ἵνα τὰς χα-
ρίσιν ἐκ παραβολῆς ὁπιδῶν, τὰς
ἐκείνῳ καὶ τῶν ἀντιῶν εἰπύνας ἐπ'
ἐκείνῳ ὡς ἐκείνῳ τὰς δοκιμασίας.

4 *Ηγήσας μὲν ἐν πολλὰς τὴν ἀπ-
μῶν μεμνημένος τὴν πόλεως, εὐτελὲς
ἐστίν. ὁ γὰρ μὴ θέλων τοῖς καίροις οἰ-
κίως διαλέγεσθαι, ζητῶν δὲ ἐξ ὁ-
λίγων ἐν αὐτῇ περὶ τῶν κοινῶν
ἀπὸ διαφάνειν. τὸ μὲν ὅτι τὴν
ἐκείνῳ ἀξίας καὶ σοφίας. ὡς περ
ἐκείνῳ ἐν τοῖς αὐτῇ φερεῖται λόγοις. ὅτι
ἐκείνῳ κατελέσμεν, πάλιν κατὰ τῶν
ἐκείνῳ. σὺ δὲ τὸν πόντον τῆς πό-
λεως ἐκείνῳ περὶ, ἀλλὰ σὺ δὲ τῶν
ἐκείνῳ, καὶ ποιεῖ ζητεῖν πὲρ λέγει.
5 *ὁ γὰρ ἀνὴρ τῇ γνώμῃ διαγινώσκων ἐν-
εργάσθαι, ἐκείνῳ ἀπὸ τῶν λόγων τὸ δει-
νὸν ἀρτῶν. Ἀλλὰ τί; ὅτι τὸ ἐκείνῳ ἐν
τῇ πόλεως γινώσκων καὶ τὴν συμπερίστασιν
ἐκείνῳ. ὁ δὲ ὡς περὶ τῶν τῶν πό-
λεως, καὶ τὴν ἐκείνῳ. εἴτα
ἐκείνῳ περὶ Θηβῶν φησὶ τὴν γὰρ μέγ-
ιστην φωνήσαντα τόπον, ἀφρονον ἢ συμ-
πρὸς πεποιθῆναι. πάλιν ἐπὶ Ολυμθίων
ἐκ Μυριάδρου πόλεως ἐκείνῳ,
ἐκείνῳ δὲ ἐκ τῆς εἰδῶν. ἐκεί-
νῳ δὲ τί; τὸ μὲν γὰρ ἐκείνῳ, ὡς
ἐκείνῳ ἐκείνῳ περὶ τῶν, πε-**

legorice ac variis dialectis abunde dixerunt; alii vero vehementius consueto more, proprieque loqui rebus arduis non subterfugiebant. Utriusque tibi generis exempla proferam, ut formas è comparatione cognoscens, utri melius aut deterius dicant, tuo iudicio colligas.

Hegesias quidem everfionem urbium sæpe commemorans exilis est: nolens enim tempora singulatim recensere, studens vero necessario in acerbis leporem nimium adhibere, sui argumenti scopum aliquantum assequitur, sed non pro rei dignitate, quemadmodum in suis orationibus convincitur. quale illud: *Urbe relicta nomen acquisivimus.* Specta igitur hoc: affectionem nequaquam movet, sed significationem tacitam infert, & in dicta inquirere cogit. Ubi enim ambiguitatem sententiæ videt, ibi de sermonis gravitate remisit. Quare? quia dictum clare perspicendo, animi consensum deprehendere licet. Postposita vero perspicuitate, neque vis aut splendor verbis subesse potest. Hinc de Thebanis ad eundem modum loquitur: *Maxime enim locum clamantem, mutum calamitas reddidit.* Rursum de Olynthiis: *Veni ex urbe Myriandro, reversus non amplius vidi.* quæris quidnam? Ipsum enim dictum emphasin requirens, in

1 *Al. ἐπὶ τῇ πόλεως.* 2 *Al. εὐτελὲς.* 3 *Vide Vossium de Histor. Gr. l. 1. c. 12.*
4 *Al. ἐκείνῳ.* 5 *Al. δ.* 6 *Al. ἐκείνῳ.*

Phylacam, alii Schediam nominant. In hac rerum, quæ ex superioribus terris importantur, exigunt & deponunt vectigal. Ei qui dicta hæc loca superat, principium Thebaidos est urbs Lycum. Inde alia urbs Veneris. Et præter has Panon. Exin Thoenis. Et post hanc Bopos: sub qua urbs Jovis, cognomento parva. A Tentyritarum, quam vocant, præfectura, Apollinis nomine urbs est, supra quam Coptus & porro Elephantina. Tandem occurrit Æthiopum terra, & Cortia prima. Loca igitur à Memphi ad Æthiopiam præcipua hæc sunt enumerata.

Prope rubrum mare, quamvis diverticula multa & anfractus faciat Nilus, insigniter tamen illuc deflectit, & ad dextrarum riparum tractum magnam illam declinationem efficit, prolixiusque è pelago in continentem finus protenditur, ita ut quæ in medio est aquarum, falsæ & potabilis, diameter, instar limi copiosi in arcum cogatur. Ad mare igitur hoc, in propinquo sunt loca, ubi metalla (quæ genuina vocant) affatim proveniunt, co-

Ἐφύλακτο, οἱ δὲ Σχεδίαν κατέλαβον. ἐν ταύτῃ τῷ ἄνωθεν καταγορεύσει. ἀπεθνήσκοντες καὶ πιδέασαι τὸ τέλος, ἐν τῷ εἰρημώδεος ὑποβάλλονται τότε, ἀρχὴ τῆς Θεοκράτους ἡ 2 Λύκων πάλαι. εἴτα Αφροδίτης ἄλλη. φέρει τῇ ἑταίρῃ, 3 Πανών· ἔπειτα 4 Θάψις ταύτην, Βοτὸς· ὑπὸ ἡ δὲ Διὶ πόλις, ἡ 5 καὶ καλεῖται 6 μικρά. μετὰ τῷ τῷ ἀποσηγορευμένῳ Τηπεινῷ νόμον, Α. πόλιντος ὀνομαζέται πόλις. 7 ἡς ἐπάνω μὲν Ἰσπτός, ἔπειτα Ελεφαντίνη, 8 εἴτα Αἰθιοπικὴ χώρα, Κορτία φέρει. πρὸς τὸν Μέρμερος ἕως Αἰθιοπίας, ἑστῆ.

[illegible]

καὶ ὑπερβολὴν μέλανα· μαρμαίρει
ἢ ποῦνται τοιαύτας ἐν ἑαυτοῖς ἐκρύ-
πτει, ὥστε πᾶν λείπειται τὸ ἀφ' ὧν κλη-
ρονοῦσι, ὡς ἀκούσθαι τοῦ χρίστος ἐκ' ἐξέσεως.

Ὁ πῦρ ² ἔρατον (φησὶ) κατέχευε
ἀλκήμα, τῶτος ἢ τυραννὶς εἰς τὴν
τῷ χρυσωρυχίῳ ἀπύγει μικροτάτῳ
δακτύλῳ· τὸς μὲν, ἅμα γυναιξὶ καὶ
παύῃ παλαιπωρημένῃς· τὸς δὲ καὶ χρυ-
εὶς τῷ εἰρηωμένῳ. ὑποβολῶν ἢ ἐδένει
πὶ πάθος δυσυχόμενῳ κατὰ λιστεῖν
ἀπαγωγῆσας, [³ τύπον ἀπαγέλ-
λην τῷ πρὸς τὸ χρυσοῖον ἐργασίας.] τῷ
ῥῶν, φησὶν, ἐν οἷς ὁ χρυσοὺς εὐεῖσκει-
ται, τὰ μὲν ὑπότομα καὶ τελείως σκλη-
ρὰ ἔχοντα φύσιν, ἐμωρῶσαντες ὕλην, καὶ
ἄλγωνα τὸ πνεύματι ποιήσαντες, ὥτως
ὡπῶς φερόμενοι τῷ πέτρῳ· τὰ δὲ
ἀμυδρὰ τῇ πέτρῳ, σιδήρῳ λατομικῶ
κεματίζονται. καὶ δηγῆται δὲ τῷ ἄλ-
γῳ τεχνίτης, ὁ δὲ λίθον διαρῶν.
ἵπῳ δὲ τοῖς ⁵ μεταλλεύουσιν τὰς
ὕδας ὑποδείξῃ, τὸ πᾶν ἔργον κατὰ
μεῖζται τῇ τῷ ἀτυχάντων ἀνάγκῃ.
ἵπῳ δὲ τὸν οἱ μὲν εὐρωσοὶ καὶ νέοι
πάντα σιδηρεῖς κόπῃσι τῷ χώρῳ τῷ
μαμαρίζουσιν, οὐ τέχνην δὲ πηλῶν,
ἀλλὰ βίαν· καὶ τέμνουσι διὰ τῷ πέτρῳ
ὑπονόμους πλείονας ἢ ἐμῶν, ⁶ ἄλ-
γῳ μὲν ἅνῳ τῷ χρυσοῦσιν δὲ πνεύμα-
τι λίθου, ποτὲ δὲ κατωτέρῳ·
πάντα δὲ εἰς πᾶν εὐδύνουμον κλίσιν,
ὥστε δὲ σχολιὰν καὶ διαπραμμένην,
καὶ παραπλησίαν ταῖς ῥῶν δένδρων

lore quidem supra modum nigro, sed quæ tale intra se marmor producant, ut nihil sit quod cum eo certet, dum candor nullam admittit comparisonem.

*Extremos illic & abjectæ for-
tis homines in aurifodinarum
servitutem acerbissimam tyran-
nis abducit: quorum alii cum
uxoribus & liberis, alii etiam
absque illis, ærumnas tolerant:
quas cum tragice exaggeravit
auctor, quod ad summam ca-
lamitatem nihil reliqui sibi fa-
ciant, modum exponit quo au-
rum illud elaborent. Mon-
tium illorum, ubi aurum re-
peritur, quæ prærupta sunt &
asperam omnino naturam ha-
bent, lignis incendunt: cum-
que igni laxos & molles fec-
erunt, experimentum illis de-
mum admovent. Tum quæ
in petra emollita sunt ferro la-
tomico in frusta scindunt. Præ-
estque aliis artifex, qui lapi-
dem dividit. Qui postquam
vias metalli indagatoribus osten-
dit, totum opus misellorum ne-
cessitati dispertit. Ad hunc mo-
dum robore & ætate integri,
malleis ex ferro incisionis locum
marmore gravidum perfringunt,
ictusque non arte sed viribus ad-
ministratur: & plures per rupem
cuniculos agunt, non quidem
rectos; nam quandoque sursum,
quandoque deorsum, nunc ad
latus sinistrum, nunc in obli-
quum & transversum, perinde ut
arborum radices, lapis auro præ-

1 Sc. quod ibi praesidium excubaret. 2 Hæc postea Aeneas dicta est, ut constet ex Eumario in vita Plotini. Vide Strab. l. 17. & Diodor. Sic. l. 1. p. 96.
3 Πανάς πάλις Straboni, Πανίς πάλις Stephano. 4 Οὐνίς, Steph. Forsan Οὐνίς memorata à Strabone, Diodoto, aliisque. 5 Δεσφί Steph. 6 Strabo, l. 17. μετα δὲ τῆς Αἰθιοπίας ὁ ποταμὸς, ὅστις Τιστροχὸς ἐστίν. 7 Strab. l. 17. τὴν κατὰ τὴν καλὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ποταμοῦ. 8 Αἱ. Νί. 9 Ancones, i. e. eufrates, proprie vocat Nili flexus: quod fugit interpretes. Sic Strabo l. 17. sinistra εὐφράτης καὶ κατοικοῦντες Νύβη ἀπὸ Μερὸς ἄρχεται τοῦ ἀγκυλώσεως, usque ad Nili flexus. Vide Euseb. Geogr. Sacr. l. 4. c. 26. 10 Τὸν μεγάλου κλισίου, Steph. 11 Deest Steph. 12 Str.

1 Εξάτης, Steph. 2 Εξάτης, Steph. 3 Τετήης, Steph. 4 Αι. χρ̄ αυτῶ πωλ.
5 Μικανούης, Steph. 6 Αι. ἀμ̄ ἑτ. 7 Αι. νδρ. * Quod de auri confectioe
hic tradit Agatharchides, exscripsit Dind. Sic. lib. 3. p. 150.

gnans devertit. Illi igitur lynchnis ad frontes alligatis lapidem cædunt, candore ejus, ut vena, deducti. Et ubi variis modis posita illis corpora efformarunt, in terram fragmenta dejiciunt, non pro sui roboris habitu, sed ad oculum præfecti, qui verbera ab increpatione non sejungit. Pueri autem impuberes, in cuniculos ab illis effossos irreptantes, etiam lapillos, de projectis multo collectos labore, extra ostium deportant. Ab his porro fenestres, & hominum invalidorum turba, lapidem transferunt, & translatum inspecto-ribus (qui Epoptæ vocantur) exhibent. Nam qui sunt intra xxx annos & robore spectabiles, mortariis è saxo acceptibiles, pistillo enixe subigunt, & pînsunt, ut maximum inde frustulum non excedat ervum. Tum eadem hora admetiuntur aliis. Labor hic est feminarum, quæ una cum maritis aut parentibus in ergastula sunt abductæ. Plures enim ordine molæ agitantur, quibus pistum illum lapidem subjiciunt, & ternæ utrinque ad unum contulionis ictum adstantes, tam foedo succinctu, ut sola corporis pudenda contegant, molendo incumbunt, & eo usque molunt, dum tradita ipsis mensura similaginis

1 Al. θραύματα. 2 Al. ἐπιτίνας. 3 Ertis, Steph. 4 Χαλκουργοί, Col. Al. Margunii. 5 Al. ἐπιτίνας. 6 Al. Οὐδὲν λίθους περιλαβόντες ὑπὲρ σιδήρου τῆς. 7 Al. κόπιν. 8 Δυναστεύοντες. 9 Al. μέν. 10 Diodorus Sic. αὐτὸς οὐκ ἐπιτίνας τρέπει τὸ θῆναι μέτρον. Plinius: quod effossum est, in molis, lata. utitur, molis ut farsina. Unde τρέπει malleum quam τίπει.

ἀγρῇ τὸ παραδιδόν μέτρον. ἔτσι πάντες οἱ τὸ εἰρημὸν τὸ τῆς κλῆρον ὑπαδόντες, ποδενότερον ἔχουσι τὸ εἰς τὸ θάνατον. παρὰ τὸ τοῦ θήλεως ἥμις ἀφ' ἑχόν τὸ κατεργασμέ- νον οἱ καλέμην σιλλαργεῖς. εἰσι τὸ ἐν τεχνίῳ, πρὸς τὸ πέρας ἄγειν ἑαυτοὺς τὸ βασιλικὸν χρεῖαν. ἢ ἢ ἐργασία, τοιαύτη. κατεβάλλουσι τὸ ἀκατεργασμένον μάγμαρον ὅτι σάνιδος ἀπείρας μὲν κατεργασμένης εἰς εὐ- θέαν τομὴν, ἢ ἐν ὁρῇ τὸ χῶμα βέλκας, ἀλλὰ μικρὰν ἐχούσης ὅτι- νισιν. εἰτα καταχέοντες ὕδωρ, τί- λουσι τὸ χῶμα, τὰ πρῶτα μὲν κέρας· ἔπειτα [δὲ] μέλλον. ὅθεν, οἱ μαι, τὸ μὲν γῶδες ἐκτεκόμενον συναπορ- ρέει τὸ ὅτι οἱαν τὸ σάνιδωματος. τὸ δὲ ἰσχυρὸν καὶ δυνατὸν ὅτι τὸ εἶδος μένει ἀκίνητον. πολλὰς δὲ τὰς ὕδασιν ὑποπλάνας ὁ καλέμην σιλλαργεῖς, μεταλαμβάνει ἀπὸ τῆς μαλακῆς καὶ πυκνῆς. οἷς ἐραπτόμε- νος τὸ μαρμαρὸν κέρας, καὶ θλίβαν ὅτι ποσόν. τὸ μὲν ἐλαφρὸν καὶ χαλὸν ἰμπλεκόμενον τοῖς ἀραιώμασιν ἀπὸ τὸ σκληρὸν ἀναφέρει καὶ ἐκείπεται. τὸ δὲ ἰμβεδὸς καὶ σκληρὸν ὅτι τῆς σάνιδος ἀποκατεμύον ἀπολείπει, δοκιμάσας δὲ βάρος τὸ τοιαύτης φύσεως ὑπο- κειμένης. ἔτσι ἐν ἑτοῖς ὁ σιλλαργεῖς, ἀποκατάρτας τὰ ψήματα τὸ χῶμα, παραδίδου τοῖς ἐπὶ ταῖς. οἱ δὲ, λα- βόντες μέτρον τε καὶ σάββον τὸ συν-

ad modum redacta fuerit. His igitur universis, qui eam fortunæ sortem tolerant, mors vi- ta est optabilior. A femineo se- xu pulverem ita subactum ex- ciipiunt alii, quos Selangeos nominant. Artifices sunt illi, quorum in facultate est hoc regiae utilitatis opus ad finem perducere. Operatio ita se ha- bet. Marmor ita commolitum in tabula effundunt, lata qui- dem ad rectam sectionem po- lita, quæ tamen non recto in- cumbit loco, sed exiguam de- clinationem habet. In hac pulverem, affusa aqua, mani- bus terunt initio leviter, de- inde pressius. Unde opinor, terrestria eliquantur & ad ta- bulati nutum defluunt. Id au- tem quod validum est & ali- quid pollet, in ligno subsistit immobile. Cum igitur crebro aquis materiam eluit Selangeus, spongiis mollibus & densis marmor leviter attrectat, & aliquando premens, quod leve est & laxum, fungositati im- plicatum, è caverna extrahit & abjicit, quod vero grave est & splendet, in tabula se- cretum relinquit, quia pro- pter gravitatem natura haud facile mobilis ei subest. Hoc igitur modo Selangeus post- quam auri ramenta expurga- vit, coctoribus transmittit: qui simul ac coactum illud ad mensuram & libram accepe-

1 Forfan legendum, ὑπὲρ τῶν σάνιδωμάτων, levorem tabula ad ungues rase d. implanata. Vide Salmastii Exercit. Plin. p. 777. 2 Δ' ἰσχυρὸν, Steph. 3 Al. σι- λαργεῖς. 4 Αποκατεμύοντες, Steph. 5 Σιλλαργεῖς passim in Ed. H. Steph.

runt, in vas immittunt fictile, & ad multitudinis proportionem bolum plumbi & salis grumos, pauxillumque stanni & furfurem hordeaceum admiscunt. Hinc imposito quod bene tegat operculo, & undique circumlito, in fornace coquunt dies quinque & totidem noctes sine intermissione. Sequenti deinceps die, iuxta materię ustulatę refrigeratione adhibita, in vasculum aliud extrahunt, nihilque rerum simul injectarum inveniunt, præter eandem auri massam jam conflata, quę à scobe pristina non multum deficit. Hęc itaque ad fodinas illas corporum multorum perditio, ad eum, quem dixi, finem, exitum sortitur, ipsa prope natura demonstrante, & generationem auri laboriosam, & custodiam lubricam, & sedulitatem maximam esse, usumque in medio voluptatis & ægritudinis consistere. Elaboratio autem hujus generis quodammodo antiquissima est. Nam à primis loci regibus inventa est ea metalli natura. Desinitque in actu esse tum, quando Æthiopum olim agmen Ægyptum incurfavit, & multis annis urbes custoditas præfidiis suis tenuit, à quibus etiam Memnonia esse perfecta memorant, tum quando Medi & Persę rerum potiebantur. Et reperiuntur etiam tempestate nostra in aurifodinis il-

1 *Al.* μοιβεδν. 2 *παρχεον*, Steph. 3 *καὶ τὰ*, Steph. 4 *Χρυσίαις*, Steph.

ηγυθίων, εἰς ἀγρος κεραμῶν ἐπέταλον, καὶ μίξαντες κατὰ λόγον τῶν πλῆθους¹ μοιβεδν βῶλον, καὶ χένδρος ἀλσῆ, καὶ καοστέρη βραχύν, καὶ κελίον πέντερον· καὶ περὶ τὰς ὀπίθεντες ὀπίθιμα καλῶς ἡμοσμήθων, καὶ πανταχόθεν χείσαντες,³ ἐφύσιν ἐν καμίνῃ πέντε ἡμέρας, καὶ τὰς ἴσας νύκτας, ἐδινάζεσθαι. τῇ δὲ ἐχρυσίῃ σύμμετρον τῇ πεπυρεωμένῃ προσάγουσι φύσιν, εἰς ἀργεῖον κατήρασαν· ὡς μὲν τῇ συμμετρώμενῃ ἐδινεύοντες, αὐτὸ δὲ⁴ χρυσὸν τὸ χύμα, βραχεῖαν εἰληφὸς ἀπυσιάν ἀπὸ τοῦ φύσματος. ἡ μὲν ἔν τῷ περὶ τοῖς μέταλλοις ἀπώλειαν τῶν πολλῶν συμμέτρων ὅσον τὸ ἐκδέν τέλος καμίζετο δὲ δέξοδον· χρυσὸν αὐτῆς δὲ φυσικῆς δεικνύσης, ὅτι τοῦ χρυσὸς συμβέβηκεν ὑπάρχεν καὶ τῇ φύσει ὅσην νοῦν, καὶ τῇ φυλακῇ σφαλερᾷ, καὶ τῇ σπουδῇ μεγίστῃ, καὶ τῇ χύμα, ἡδονῇ καὶ λύπῃ ἀνὰ μέσον καμίνῃ τῷ τε ἐργασίῳ τέρπει πᾶσι τοῦ γένους ἀρχαιοτάτῃ. ὡς τὰ μὲν γὰρ ὑπὸ τῷ περὶ τῶν βασιλέων τῶν μετὰ τῶν ἡμετέρων δέλεοι ἐνεργῶσα, ποτὶ μὲν Αἰθιοπῶν ὅτι τῇ Αἰγυπτίῳ πλῆθος συλλεθῆναι, καὶ πολλὰ τὰς πόλεις ἔτη φρεσίστατος (ἐν ᾧ τῇ Μεμνόνει συμμετετέλεσθαι φασί) σπῆται δὲ Μήδων καὶ Περσῶν ἐπιπρατήσαντων. εὐείσκονται δὲ ἐπὶ καὶ κατὰ ἡμᾶς ἐν τοῖς⁶ χρυσοῖς τὰς

3 *Al.* ἐφύσιν. 4 *τὸ χρυσὸν*, Steph. 5 *τὸ χρυσὸν*, Steph. 6 *τὸ χρυσὸν*, Steph.

ἐκείνων κατασκευασθεῖσι, λαμβάνει μὲν χαλκῶν, διὰ τὸ μὴ περὶ σιδῆρος κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἡμεῖς χρυσὸν ὅσα δὲ ἀνδρῶπων ἐστὶν πλῆθος, ὡς μάλιστα (ὅσα ἡμεῖς² γίνονται) ἐκ ὀλίγων ἐν τοῖς χρόνοις καὶ πλεονάζουσιν ὑπονομοῖς ἡγομένων. τηλικαῦτα δὲ ὀρυζμάτων ἐργασία, καὶ ἀφαινεύοντα βλάπτειν ὑπερβολῇ ἐπ' αὐτῷ τῷ θαλάσσῃ.

Οἱ παρὰ τῷ νότον δὲ Αἰγύπτῳ νῆσι, τίς αὖτε ἐστὶ φύλα τὰ μέγιστα· ἡ μὲν, τοῖς ποταμοῖς περιέχουμένη, ὁ περὶ τὴν σήσαμον καὶ κέλχεον· ἡ δὲ, περὶ τὰς λίμνας οἰκῶν, ὁ τῷ ὑμῶν καὶ τῷ ὑλῆς ἀπώλειαν τῇ ἀπαλῇ· ἡ δὲ, εἰς τὴν πλεονάζουσαν, ὁ σαρκὶ καὶ γάλακτι παραπλήμπεται τῷ βίον· τὸ δὲ, ἐκ παραλίας ὀρυζόμενον, τὰς ἰχθύας ἐκδόν. αὐτὸ δὲ τὸ γένος ἔχει μὲν ἐν πόλεσι, ὅτε χώρας, οὗτ' ἄλλης ἐπὶ τῇ κατασκευῇ ὑποχρεῖται ὅσα μὲν ὅτι τῇ ὑπολοίπων, ὡς ἐννοῖται, μέγιστον. ἀπὸ γὰρ Αὐταίων, οἱ τῇ ἑσπέρῃ [μυχόν] κατοικῶσιν, ὃν τῇ μεγάλῃ συμβέβηκε συγκατεῖναι θαλάσσης, μέγας δὲ Ἰνδοῦ καὶ Κεδρωῦ, ἐπὶ δὲ Γερμανίας καὶ Περσῶν, καὶ τῶν εἰρημένων φύσιν ὑποκειμένην ἴσων, ἰχθυοφάγοι πάντῃ καλοῦσιν· γυμνοὶ μὲν ὄντες αὐτοὶ, γυμνὰς δὲ ἔχοντες τὰς γυναικάς, κοινῶν δὲ τέκνων φύσιν· ὅτι δὲ ἡδονῇ μὲν καὶ πόνῳ φυσικῶν ἔχοντες γυναικῶν, αἰσχυρῶν δὲ καὶ καλῶν ὅσα τῷ ἐλαχίστῳ εἰσφύεσθαι ἐννοῖται.

1 *Μῆτις*, Steph. 2 *Γινώσκω*, Steph. 3 *Εὐνομένης*, Steph. 4 *Ιχθυῶν*, Steph. 5 *Οὐδὲν ὅτι*, Steph. 6 *Εὐνομένης*, Steph.

lorum manu factis, mallei incisorii ex ære (quia temporibus illis ferri usus admodum exiguus erat) & ossa hominum incredibili multitudine: proptereaque non pauci in cuniculis illis laxis & crustaceis (ut fieri probabile est) opprimebantur. Tanta fodinarum magnitudo est, & obliqua profunditate ad mare ipsum pertingunt.

Ad australem Ægypti plagam iv sunt hominum nationes maximæ. Prima fluvii adjuncta, quæ sesamum & milium ferit. ii. Quæ paludes accolit, calatumque & sylvulam teneriorem carpit. iii. Quæ temere huc illuc oberrat, carnibusque & lacte vitam traducit. iv. Ex littoribus maris egressa piscium venationi dat operam. Hoc genus nec urbes habet, nec regiones, nec ullum apparatus artificiosi rudimentum. Est inter cætera, ut quidam asseverant, maximum. Nam ab Autæis, qui ad extremum secessum, vasto inclusum mari, ad Indiam & Gedrosiam & Germaniam & Persas, insulasque memoratis gentibus subjectas usque habitant, Ichthyophagi (homines ex piscibus victitantes) ubique domicilia sua habent: qui nudo, tam femine quam viri, sunt corpore, & communem sobolis procreationem habent. Naturali quidem voluptatis & molestiæ cognitione: sed turpium & honestorum nec minima præditi noticia.

His loca maris proxima ad vitam sustentandam cuncta sunt aliena. Consimiliter etiam quæ magnis littoribus adjacent. Nec enim piscis, nec alterius generis capturæ obnoxii, continens illic venationem præbet uberiores. Habitacula autem cunctis exposita sunt ad crepidines, & cavitates habent profundas, convalesque inæquales, & angustiora æstuarioria, atque diverticula obliqua, quorum situs cum ad usus apte congruat, rudes alicunde lapides sublatos in lacunas dimittunt. Quando igitur æstus pelagi terræ se infert (quod bis fit unoquoque die, circiter horam nonam & tertiam) mare totum cooperit dorsum, vi secum adducens, ex gurgite ad littus, etiam pisces non paucos, qui in maritima interim ora manent, pastus gratia circa recessus illos & cavernas dispatiantes. Cum vero æstus maris retrofugit, humor equidem per lapides & fossas ad humilia & vergentia loca refluxit; at pisces in cavitatibus relictæ paratam Ichthyophagis venationem & alimoniam sufficiunt. Alii quidem pisces, ut dixi, facili certamine subiguntur. At cum fors offert canes & Phocas majores & scorpiones murænaeque, & id genus cuncta, conflictus fit non sine periculo. Quotquot

1 Ηρότι. Steph. 2 Στινός. Steph. 3 Αλ. πύτυ. 4 Ηρότι. Steph. 5 Επεί. Steph. 6 Αλ. α. σμύρνα. πέν τι &c. Μύρνα. apud Diosc. Sic. p. 155.

τέτοις ὅ τὰ μὲν ἀγχιπύλαι ἐστὶ, πρὸς τὸ βίον ἀλλότρια παρὰ πλοῦτος ὅ τὰ ὠκεαίμυρα μακρὰ ἡρότι. θήραν γὰρ ὅτε ἰχθύος, ὅτ' οὐ γένος ὁμοιοπαθὺς ἀδρότερον παρὰ δίδωσιν ἢ τοιάδε χέροντες. αἱ δὲ κήσεις πᾶσιν ἐκκείνται τοῖς ἡρώτοις ὡς τὰς ἑαχίας αἱ κήσεις λαδάς βαθείας ἔχουσι, καὶ φάραγγες ἀνωμάλως, καὶ στυγνὸς αὐλῶνας, καὶ σκολιάς ἐκτὸς πᾶς. ὧν πρὸς τὸ ἔχειν ὑποκειμένων οἰκείως, ἀναδύμενοι πέτρους αὐτοπαρεῖς ὅππῃ τῆς κοιλίας οἰονεῖ πύας ἀραιάς. ὅταν ὅν ἐπελάγας ἢ πλημμυρεῖ ὅππῃ τὸ ἔχειν σὺν φέροντο (ὅ ποιεῖ δις ἑκάστης ἡμέρας, πρὸς ὧραν ἐνιάττω τι ἐπὶ τεῖττω) ἢ μὲν θάλασσα πᾶσα ἑαχίαν ὅππῃ κλύει, συναπύρσσει τὸ πύρος πρὸς τὴν ἡρότι βίαν καὶ τὸ ἰχθύων ἐκ δλίγας, οἱ τῶν μὲν τῇ παραλίᾳ μένουσι, νομῆς χάρις πληνώμενοι πρὸς τὰς ὑποδύσεις ἐπὶ δὲ αὐτοῖς ἀναδύνη τὸ τὸ ἀμύνεσθαι, τὸ μὲν ὑγρὸν ἀλῆ τὸ λίαν καὶ τὸ φεράγων ἀπορρεῖ εἰς τὸ ὅππῃ κατεπεύγοντα τόπον οἱ δὲ ἰχθύες ἐν τοῖς κοιλάμασι ὑπολειπόμενοι ἐτοιμοὶ θήραμα καὶ ἔσθῃ γίνονται τοῖς ἰχθυοφάγοις. ἀλλ' οἱ μὲν αἰετοὶ ἰχθύας (ὡς ἐρημεν) διπύτῳς καταπνέουσιν, ὅππῃ δὲ ἐμπέμπωσι κῆρας τῇ φώκας μείζους, καὶ σκορπίους, σμύρνας καὶ τε, καὶ πᾶν τὸ τοῖσιν γένος, καὶ κινδύων ἢ συμποδῶν γίνονται. ὅταν

ἰχθυῶσιν ὅσας δὲ ποτ' ἀν, ἀπὸ γίγνεται ὅππῃ τὰς πέτρας τὰς ὑποδύσεις μεσημβείαν, ὅσας ἀπὸ τῶν ταύτας δὲ ἐπέβριζαν. γίγνεται δὲ ἐκ πολλῶν ἐάσαντες, σφραγιστὴν τὸ μάλιν ἀπαρτῆς. εἰδ' ὅταν ἰδῶνται τὸ ἔρας, καὶ τὸν ὅλον ὄγκον πύσιν, ἐκ ταύτης ὁ μὲν σαρκώδης πύς ἀπὸς ἐκπέπτεται θρυπιδίμους διὰ τὴν ὠδὴν σερμασίαν. τὸ δὲ ἀκρὸν αἰσθητὸν αὐτοῖς, ἀρ' ἢς ἐκ πλείονος πύος κολωνοὶ παμμεγέδεις ὄρωνται. τὸ δὲ σῆμα τὸ ἰχθύων εἰς λίαν πύαν συναγρόντες, παύσιν ἐκ τῶν δὲ χέρον ἐκ δλίγον καὶ μίσηται τὸ χέρον τὸ παλίερος (τὸς τὸ πύμωγτος κολῶσιν) εἰς μὲν τὸ μάλιν γίνεσθαι, ὁ δὲ αἰετοῖς ἢ ἰδιόματες ἢ παρεμπλοκῆς τὸ ξιν ἴσθαι, ἐπὶ δὲ ἰκανὸν χέρον τῶν ποταμῶν ἰσθῆται, πλινθίστας παραμῆκας ἀπαρτῆς, πάλιν εἰς τὸ ἰλιον πύαν. ὧν ξηρασίαν λαβόντων, κατὰ πύας ἐνώχοντα πάντες, ἐκ πρὸς αἰσθῆτον καὶ σαθρόν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐκτὸς ἢ βέλυσιν καὶ χάριν.

Ὅππῃ πρὸς τὰς αἰρνίδας χιμῶνας, οἱ δὲ τὸ τὸ ἰχθύων αὐτὸς θήραν ἐκέρχονται, τοῖσιν δὲ πύμαχοντα. θαλάμωσι παρὰ πᾶσαν τὴν πλοῖον παραλίαν, κόγχας συνάγουσι. (μέγας δὲ πυγάνων, ὡς τὰς μὲν ἑάσειν, ἀπὸς αὐτοῖς τὸ μεγέδους τὸ ὑποδύσειν) ὧν τὸ χέρας ὡμόν, τὸ ἰδιόμα ἀναπλήρῳσιν κατ' ἐκείνο κα-

vero ceperunt, in fervidas ad meridiem petras conjiciunt. Nec longum in medio tempus, cum eodem se universi referunt: & tota agitata mole, carnosæ tum pars excidit, fervore quem diximus emollita. Spinam vero illi coacervant: unde & ex longinquo vastæ magnitudinis tumuli conspiciuntur. Tum carnes, in planum aliquod saxum collectas, ad tempus non mediocriter impense calcant, etiam paliuri admixto semine. Hujus enim seu glutinis admistione in solidam massam longe magis coalescunt. Videtur autem condimenti aut infarti vicem præstare. Tandem ubi satis diu pedibus subegerunt, laterculos inde formatos ad solem denovo exponunt. Quibus siccitatem adeptis, discumbentes quotquot sunt una epulantur, non ad mensuram & pondus, sed ad cuiusque arbitrium & voluptatem.

Contra hyemes repentinas, quæ piscium venationem eis intercipiunt, tale quippiam machinantur. Vagantes per totam viciniam littoralis oram conchas (quæ ibi sunt maximæ, ut magnitudinis excessus his qui non viderunt sit incredibilis) colligunt: crudisque harum carnibus in illa temporis difficultate indigentiam com-

1 Οτι δὲ ποτ' ἀν, Steph. 2 Αἰρνίδας, Steph. 3 Τὴν ἐπὶ πύαν, Steph. 4 Τὸ πᾶν, Steph. 5 Παραμῆκας ποιῶσιν, Steph. 6 Ἰδιόμα, Ste. h.

penfant & expleant. * **Quinimo** dum adhuc piscium illis copia suppetit, conchas illas colligunt, easque recenti alga & piscium minorum capitibus, fossis demersas, nutriunt. Et postea egestate correpti, in cibum, (ut dictum est) eas vertunt. Quod si uterque illos cibis defecerit, ex universo spinarum acervo recentes, & adhuc succi plenas seligunt, & articulatim inde sublatas, partim in saxo alicubi comminuunt loco, partim dentibus conficiunt, bestiarum quæ in latibulis versantur morem & ingenium repræsentantes. Potu autem longe mirabiliore utuntur. Ad iv enim dies piscationi, & cantilenis sane inconditis, & sodalitiis, ludi & joci gratia institutis, vacant: nulla re distracti, propter summam alimenti parandi facultatem. Sed imminente jam die quinto, in regionem montibus subjectam, potus causa exeunt, ad Nomadum (pastorum) rivus, quo pecora sua potum agunt. Profectio autem illa fit tempore vespertino. Proinde cum ad aquaria Nomadum diverterunt, locum in orbem circumstant. Postea manibus humo connixis, & flexis genibus, boum more bibunt, non uno respirationis impetu, sed crebro interquiescendo. Sic ubi ceu dolia ventres liquore impleverunt, ad mare difficulter inde abscedunt. Postridie

[illegible]

† ΕΠΙΣΤΑΥΡΟΣ, Steph. & Al. Bisthr.

* 11. Sed si & adhuc egeant piscibus

ἰσχυροὺς, ἐκείνῳ μὲν τὴν ἡμέ-
 ραν ἔχουσιν ἕτε· ἰχθυῖον ἕτε· ἀλ-
 λὰ πρὸς γὰρ ἔσται· καί ται δὲ ὑψο-
 χύμῳ καὶ δύσπνοους, ὥστε εἶναι
 ὑπὸ πνέου παρὰ πλῆθος τῶν μεθύον-
 τῶν βάρυνται. ὑπὸ δὲ τῆς ἐχρύμ-
 πης, ὅπῃ τὴν εἰρημύην διατυνέ-
 σθαι, καὶ τὸτο κῶλον διὰ βίου
 γήσται, πρὸς ἀσρολίαν καὶ μέλει-
 μαι ὑδενὸς ἀποσπένοντων αὐτῶν
 σφύματός. καὶ νοσήμασι μὲν,
 διὰ τὸ ἀπλότῃ τῆς διαίτης, ἀσα-
 ρῆς σφαπύσσει· τοσούτω δὲ ἀφαι-
 ριστῶν ὑπὸ τοῦ χροῦντος τῶν ἐπῶν,
 ἰσομοῖς ἀπονωτῆρα τῶν λοιπῶν
 ἰχθυῖον ἀναστροφῶν. Ἀλλ' οἱ μὲν ἐν-
 τὸς τῶν σενῶν τὰς οἰκήσεις ἔχοντες
 ἰχθυοράγοι, ἔτω κατὰ γίνον· οἱ δὲ
 τὸ ἐπὶ σφραγίαν κεκτημένοι, ἀρξας
 μὲν ἐνδύεσθαι ποιεύτης ὑπορῶσιν·
 ἰχθὲ δὲ ἀπλῶς ἐδέον·. πρὸς ἐνείκῃ.
 μὲν δὲ τὸ ἰχθυῖον ἐγγυλον, ὥστε μι-
 κρὰ εἶναι τὸ ὠμῶν τὸ σφραγισμῶν,
 ἰχθὲ οἶον ποτὸν ὅπῃ ἠνέσιν, ἀλλ' ἔσθι
 ἰσχυρὰ ἔχουσι τὸ γένος· φέρεσι δὲ ἀλύ-
 τος ἄσρ αὐτοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἢ τύχῃ
 παρὰ εἰδωκεν.

Οτι τὰς ἐν ταῖς εἰρημύμοις τόποις
 οἰκῶντας (οἱ ποὶ ὡρὸς τοῖς εἰρημύμοις)
 ἔπ' μὴδ' ὡρὸς τὰ μέγιστα τ' παρ'
 ἡμῖν θειῶν ὁμοίαν ἡμῖν ἔχειν τ' ἐν-
 νων. ὅτε γὰρ αἰδῆθην κατ' αὐτῶν
 ἐπαρμένον φύγειν, ὅτε ὡρῶντα
 κρῖν ἐρῶνθ' εἶδαι, ὅτε τὰς μὴ πᾶ-
 ροιτας τοῖς πάροισι συμαχανακτεῖν.

1 *Al. trip.* Vide *Diodorum Siculum*, p. 154. apud quem eadem plane habes, quæ tradit hic Auctor noster.

M

tale

tale quidpiam ab alienigenis circa eos contingit, intentis quidem oculis ad factum respiciunt, & crebros dant nutus capitibus: at eorum quæ homo circa hominem facere solet, ne minimam quidem animadversionem produnt. Unde mihi (inquit auctor) ne signum quidem notitiæ certum habere, sed adfuefactione, & nutu, sonisque, ac imitatrice significatione, cuncta in vita administrare videntur.

De non sitientibus Ichthyophagis & de Phocis rarum quid.

Ichthyophagis (quos non finire fama est) finitimi, ceu inviolabile sancitum eis foedus sit cum phocis, nec ipsi phocas lædunt, nec ab illis nocumento adficiuntur: imo etiam prædas inter se venatori integras, & infidiarum immunes, utrumque genus custodit; & ita mutuam inter se consuetudinem habent, ut vix homines, qui cum hominibus ita convictum agant, inveniantur.

Pars Ichthyophagum pro tabernaculis habent specus, non converfos ad meridiem, propter immodicum æstum, sed in plagam contrariam averfos. Pars sub costis piscium, quibus algæ inferuntur, degunt. Alii vertex olivarum inter se connexos pro domiciliis usurpant. Id autem genus olivæ

ἀλλ' εἰ π γένοιτο πρὸς αὐτὰς ἐξ ἀ-
λοφύλων τοῦτον, βλέπεται μὲν ἰπ-
ἀτενῶς εἰς τὸ γινόμενον, καὶ τὰς κε-
φαλὰς ² πυκνῶ διακινεῖσι· τὸ δὲ
διτμήμων ἀνθρώπων πρὸς ³ ἀνθρώ-
πων, ἐπεὶ τὸ ἐλαχίστω διαδίστην ὑ-
νοίαν. ὁ δὲν (φασὶν ὁ συγγραφεὺς) ἔμ-
γε νομίζω, μηδὲ χαρὰν τῆρα οὐκ ἔ-
χον ἔχειν αὐτὰς, ἐπιστῆναι δὲ καὶ τὴν
πύχνοισ τε καὶ μιμητικῇ φωνῇ, καὶ
καὶν πάντα τὰ πρὸς τὸ εἶναι.

Περὶ τὸ ἀδύνατον ἰχθυοφάγων, καὶ
τὸ φωνῶν, ξένον.

Οτι, φασὶν, πλησίον ὅσῳ ἀδύνατον
ἰχθυοφάγων οἱ κατὰ τὴν φύσιν, ὡς
⁴ ἀδύνατον σπονδῶν μεταξὺ τῶν
αὐτῶν τε καὶ τὸ φωνῶν, ὅτε αὐτὰ
τὰς φωνὰς ἀκούονται, καὶ τὸ ὑπὸ
τῶν ἔτοι βλάπτονται· ἀλλὰ καὶ
ἀλλήλων θύρας ἀνεπιβεβηότες τὰ
διεβάσαντο ἐν ἑαυτοῖς γένοντο συνη-
ρεῖ· καὶ συνηνασφύρον· ὅπως ἐν
λύκοις, ὡς μάλιστα ἐν ὑπερβόρῃσι
ἀνθρώποις συμβαίνειν τὴν ἀνθρώπου.

Οτι τὸ ἰχθυοφάγων, φασὶν, εἰ μὴ
σπλωμάσι τοῖς σπηλαίοις, καὶ πε-
τραμυθίοις πρὸς μεσημβρίαν, διὰ τὴν
πυκνότητα, ἀλλὰ τοῖς ἀπετραμυθίοις
αὐτῶν, χρωδῶνται· οἱ δὲ ὑπὸ τῶν
ἰχθύων πλεοναῖς, φασὶν, ὅτι
λόντες αὐτοῖς· οἱ δὲ τὰς τὸ ἐλατ-
κορυφὰς ἀλλήλους σπλάττοντες, ὡς
χρωδῶνται σπλωμάσι, καὶ τὸ τῶν αὐτῶν

¹ Οὕτω ἀπὸ τῆς, Steph. ² Πυκνῶ διακινεῖσι, Steph. ³ Αἱ ἀνθρώπων. ⁴ Απ-
εραπτόν, Steph. ⁵ Τὸ ὑπὸ τῶν, Steph. ⁶ Αἱ ἐν σπηλαίοις. Vide Disertum Sa-
lum, pag. 156.

ἐλάττω καρπὸν φέρειν φασὶν κατανάγκη
καρπὸν ἀεὶ σπένδειν. τὸ δὲ τέταρτον τὸ
ἰχθυοφάγων γένος, καὶ οἰκιστὴν ἔχει
πᾶσι τῶν ἀμμοφάγων· ἀπλετοὺς ἐν
τῷ παντὸς αἰῶνος, ὅτε περὶ πλεοναῖς
σπένδει· καὶ [πᾶς] ὅσῳ ὑπὸ τῷ πρὸς
ἐλάττωσι καὶ κύματος σπληνῶς ² πε-
τραμυθίοις, ὡς ἐμορφῶς ὅγκος καὶ μίαν
φύσιν ἔχοντες, ἀλλὰ καὶ μίξιν καὶ συμ-
πλοῦν τὸ ἀμμοφάγων, καὶ πλεοναῖς
ἔτα ὑπονόμους αὐτοῖς ἀνδρομήκους
ἐκρίναι· καὶ μὴ κατὰ κορυφῶν ὅγκον
ἔντης ὡς κορυφῶν καὶ σπένδει ἀλλὰ τὸ
ἐκρίναι σπλωμάσι, ἐν τῷ κατὰ
τὴν ἐλάττω παρὰ μίξιν αὐτῶν ³ κα-
τασκευάζονται, πρὸς ἀλλήλους πάν-
τως συνηνασφύροντες, ἐν οἷς τῶν μὴ
πᾶς τὰ πρὸς τὸ ἀνέμων φωτίζονται,
ἔχουσι ἡσυχίαν· ἐπὶ τὸ πλημμυρεῖς
ἐκρίναι, τὰ πρὸς τὸ ἀνέμων (ὡς καὶ
σπένδειται) παρὰ σπένδειν. τὸς
μὲν τὰ γε τῶν αὐτῶν αὐτῶν ἐκρίναι
ἀνέμων πρὸς αὐτῶν, ἀπαρτῆν πρὸς τὸ
δύναμις ἔλκον κατὰ μίξιν τὸν γινόμενον.
ὅτι καὶ κατὰ ἐκρίναι μίξιν ἔλκον, ὡς
κατὰ ἀμμοφάγων ὅτι κατὰ μίξιν εἰς τὸ
ἐλάττω κορυφῶν τῶν αὐτῶν τῶν ἰχθύων.

Οτι, φασὶν, ἐνίς τὸ ὑπὸ τῷ δα-
λάτῃσι σπένδειν, μὴ τὸ ἀλλῶν καὶ
ὅσο ἔχειν παρὰ σπένδειν, καὶ εἰς
κατὰ μίξιν κατὰ μίξιν πᾶσιν οὐ
ἐκρίναι. ὅτε γὰρ πᾶσιν εἰς τὸν
γινόμενον, ἐν τῷ οἰκιστῇ, ⁶ ἀφῆκον,
ἔτα ὅτι κατὰ μίξιν ὅτε ὅπως λίσσῃς
μὴ πᾶσιν ἀνέμων ἐκρίναι μίξιν,

¹ Αἱ ἀπλετοὺς. ² Πετραμυθίοις, Steph. ³ Αἱ κατὰ σπένδειν. ⁴ Αἱ ἐκρίναι.
⁵ Παρὰ σπένδειν, Cod. Max. Marguini. ⁶ Αφῆκον, Steph.

& præcipitia montium ex obliquo transitus adimunt, & pelagus omnem ex adverso continentem diſterminat, ut pedestri itinere omnino (quod dixi) illuc veniri non possit, & ratibus aut lembis, ob defectum rerum apud nos usitatarum, æque sit difficile. Quæ cum ita se habeat, reliquum est, ut dicatur, indigenas esse, qui primi feminis labem non acceperint, sed perpetuo subsistant: quemadmodum physicorum (qui appellantur) nonnulli definierunt.

Ultra angustias illas, quæ Arabiam & oppositam regionem excludunt, insulæ jacent Sporades, depressæ omnes, magnitudine parvæ, & numero infinitæ: quæ nullum ad vitæ commoditatem fructum proferrunt, neque sativum neque sylvestrem. Distant autem à continente superiori LXX stadia circiter; conversæ ad pelagus, quod præter Indiam & Gedrosiam excurrit. Hic nulla est fluctuatio, sed alia alii quasi præsidens, tempestatem promontoriis excipit. Aërem autem videntur habere optimum. In his commorantur homines, qui proportionem enumeratis respondent, vitamque hoc modo sustentant. In circumfuso pelago, quod asperum est & tempestuosum, testudinum copia nascitur, quæ latitudine & magnitudine prope fidem excedunt: pro ma-

ἐκ πλαγίᾳ δὲ κρημνῶν ἀφαιρμένῃ τὰς παρόδους, ἥ δὲ ἀπέναντι πᾶσαν δεῖζοντος· ὃ καὶ περὶ μὲν ἰσθμὸν παντελῶς (ὡς εἶπον) ἀδύατον, ἡ δὲ ὁμοίως, ἀπορία τὴν παρ' ἡμῶν, ἐξίστη ἀπερὶν. τέτις δὲ ὑφ' ὧν, φησὶ, λοιπὸν ἐπιπλεῖν ὡς αὐτογενεῖς εἰσι, ἡ μὲν τοῦ πελάγους ἀπείρητος ἡ δὲ ἰσθμὸς, αἱ δὲ ὑπάρχοντες· ὃν τῶν ἐνίοι τῶν κλειμένων ὁρίωνται φυσικῶν.

Ὅτι τὸ γενῶν ἐπέκεινα, φησὶ, τὴν συγκλείοντων τὴν τε Ἀραβίαν καὶ τὴν ἀπέναντι χώραν, νῆοσι κῆνται πελάγους, ταπεινὰ πᾶσαι, μικραὶ τὰς μεγάλαις, τὸ πλεῖστον ἀμύθηται, καὶ πῶν ὁδὸν γινώσκουσι πρὸς τὸ βίον, ὅτε ἡμερον, ὅτε ἄγχιον· ἀπείρητος μὲν τῆς εἰρημένης ὑπείρου θαλάσσης ὡς ἐξ ὁδομήκοντα, τετραμμέναι δὲ πρὸς τὸ δοκῶν πέλαγος παρεκκλίνουσι τὴν Ἰνδιάν καὶ τὴν Γεδρωσίαν, ἔνταῦθα κύμα μὲν ἔστιν, ὅλ' ἄλλα μὲν ὅλ' ἄλλως· περὶ καθεμῖν καὶ κλύδωνα τοῖς ἀκρωτηρίοις λαμβάνει ἀέρον· ὃ δὲ αἰετον δοκῶν ἔχει, ταύταις ἀνθρώποις κατανέμεται· ὁ αἰετὸς μὲν ἔστιν ἀπείρητος, ζῶντι δὲ τὸ βίον τοῖσιν· εἰ τὸ παρὶ κόντι πλάγῃ, τσαχτεῖ καὶ χειμῶν ὑπάρχοντι, τῆλεως γίνεσθαι τὸ πᾶν καὶ τὸ μέγιστον πλεῖστον ἀπείρητον.

1 Al. ὁδὸς 2 Al. μύμη. 3 Al. Γεδρωσίαν. Nonnunquam Κρημνῶν scribitur. 4 Εν ταύταις διὰ τὴν περὶ τὴν κύμα μὲν ἔστιν, τὸ κλύδων· φησὶν περὶ τῶν ἀκρῶν τῶν νήων, inquit, Διοδώρος Σικελιώτης, l. 3. p. 157. quem consule 5 Al. περὶ καθεμῖν. 6 Αἰετὸς μὲν ἀπείρητος, Steph. 7 Dæst, Steph.

χρηστέον, ὡς θαλασσίας πάντες ἡμῶν. αὗται νυκτὸς μὲν ἐν τῇ βυθῷ ἵκονται, ἡμέρας δὲ εἰς τὴν τὰς νήσους ἡσυχίαν καὶ γαλήνην ἀρκομένην κοιμῶνται· καὶ τὰ ποιῶσι πρὸς τὸ ἥλιον μετέωρον, ἥ κατεσκευασμέναις περιμήσι πλοίοις παρῶν. ταύτας κατ' ἐκείνην οἱ ὀπτιχῶροι τέχνη καὶ σπουδὴν ὑμερῶν εἰς τὸ χέρον ἐκβαλόντες, καὶ ἐν τῷ ἀπείρητον σιτύνονται, βραχὺ παρρησάντες ἐν τῇ καύματι χέρον· τοῖς δὲ κύμασι χέρον, τὰς πλώσεις καθιστάντες, οἷον καλὴν ἐκ τῶν ὀπτιχῶν τόποις πρὸς τὸν ἥλιον, καὶ πρὸς τὰς διὰ πλεῖστον, καὶ ἡμέρας ἕνα καὶ χέρον αὐτοῖς· ὡς δὲ τὸ αὐτὸ ναῦν, οἰκίαν, ἀγχιον, καὶ τοῖς εἰρημένοις ἀνθρώποις.

Ὅτι ἡ πολὺ διεσπασμένη εἰρημένη γένεσι, σύμμετροι τὸ αἰετὸς ἔχει τοῖσιν. ἔκ τ' ἐκείνου αἰετὸς εἰς τὸ χέρον κητῶν ἀπείρητον ἀπείρητος· αὐτοῖς δὲ τοῖς σιτύνουσιν (γίνεται δὲ πολλὰς) ἐκ τῶν ὧν τὰς τε χόνδρους καὶ τὰ ἄλλα τῶν πλεονέων κατεργάζονται, ἥ ἐνδειαν, εἰ καὶ χαλεπὰ, ὅμως παραμυθύνται. τὰ μὲν δὲ τὸ ἰχθυοφάγων γένος, φησὶν, ἐκτελέσμεν (μυεῖον ὄντων, ὡς ἡμῶν δέξου γινώσκον) τοσαῦτα.

Ὅτι τὸ ζῶν ἡμῶν ἡμῶν ἐπείσθη ἐν τῇ τῇ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τοῖς

rinis autem à nobis omnibus habentur. Hæ noctu in profundo maris pascuntur: sed interdiu in quietos & tranquillos insularum recessus exspatiatur dormiunt, idque ad solem in summo apricantes faciunt: quo modo naviculæ hominum industria factæ adficiuntur. Has illo temporis momento incolæ arte & studio & funibus in terram ejectas capiunt, & quicquid interius est, ad breve tempus solis fervore assatum, comedunt, testas vero ad ædium constructionem usurpant. Gurgustia enim in editis locis prominentia inde coagmentant: ad navigationis præterea usum & aquationis transferunt. Quo fit ut res eadem navis, domus, vasis, &imenti hominibus illis usum præbeat.

Non procul ab hoc genere mortalium remoti & numero pares, hunc vivendi morem habent. De balænis in terram expulsis victum sibi comparant: cujus si desit copia (id quod non raro accidit) cartilaginem ex ossibus & costarum extremitates conficiendo, egestatem, quamvis moleste & ærumnose, tamen ita consolantur. Tot igitur sunt genera Ichthyophagorum, quæ accepimus: cum innumera interim cognitionem nostram subterfugiant.

Cum vita, qualem nos veluti magistratam sequimur, in superfluis & necessariis consistat,

1 Sic locum constituit Cl. Salmasius: τοῖς δὲ κύμασι χέρον τὰς σκλώδας, καὶ κατέβη ἐκ τῶν ὀπτιχῶν τόποις πρὸς τὸν ἥλιον καὶ πρὸς τὰς διὰ πλεῖστον. Vide Exercit. Plin. p. 837. 2 Κατελέσμεν. Steph. 3 Vide Diodorum Siculum, l. 3. p. 158. 4 Νῆον, Cod. Max. Margunii. 5 Κατελέσμεν, Steph.

Ichthyophagum quas recitavi gentes, cuncta, quorum usus non est necessarius, angusto quasi orbe circumscripta excludunt: intereaque nullis rebus, quæ naturæ competunt, destituuntur: cum divina ad frugaliter vivendum ducantur via, non ea quæ fallaci opinionum specie naturam seducit. Non enim circa imperii & magistratus affectationem contentiosa fortunæ & infelici trepidatione anguntur: nec avaritiæ studio multa in alios committunt, multaque contra recipiunt de malis non necessariis. Nec inimicitias sibi conflant majores, in ferenda inviso corpori noxa: nec in domesticorum infortuniis labascunt, nec navigando, & lucri gratia vitæ modum supra quam fas est extendendo, adversis vitæ casibus ægritudinem metiuntur: sed dum exiguis indigent, exigua etiam dolent. Quod enim latis est tenent, & quod plus est non inquirunt. Unumquemque autem perturbat non id quod ignorat, si absit, sed quod libera voluntate appetit, si properante cupiditate ab occasione fruendi destituitur. Quocirca ille cuncta habens quæ velit, beatus erit, qui ad naturæ, non ad opinionis iudicium se accommodabit. Nec legibus jus disceptant. Quid enim opus est edicto subservire eum, qui sine litera rectam habere, & factis exhibere mentem potest?

Post Ichthyophagos, juxta flumen Astabaran, qui per

ἀναγκαίοις, (καὶ) τὰ εἰρημνὴ γένῃ τῶν ἰχθυοφάγων, τὰ μὴ ἀχρηστὰ περιγεγραμμένον ἀπαντα, φησὶ τῶν δὲ καθηκόντων οὐδὲν ἐλλείπουσι, τῇ θείᾳ φέρῃ ἢ ζῆν ὁδῷ βραδύμενοι πάντα, οὐ τῇ παρασχοιζομένη ταῖς ἐξαις τλῶ φύσιν. οὐ γὰρ ἀργεῖ ἡμετέριοι, ἢ τυχὼν ἀγῶνι ἐλασίστη καὶ δυσυχῇ συνέχοντα ἔστι πλεονεξίας ἐρῶντες, πολλὰ μὲν ἀλλοὺς δρῶσι, πολλὰ δὲ πᾶσιν ἑκ ἀναγκαίων· ἐπὶ ἔχθρῃ ἐνιστάμενοι μείζους ὅτι βλάσφηματ' πολυμήλου. οὐ σφάλειται δ' ἐν ἀτυχίαις οἰκίῳ, ἢ ναυπηγόμενοι, κέρδους ἕνεκα ἢ ζῆν ὑπερτίσαντες, περισπλάττει τὸ βίου μετῆστι δὲ λείπῳ ἐλάττω μὲν δέονοι, μικρὰ ἐπὶ πένθει· τὸ μὲν ἀργεῖν κτάμεναι, τὸ δὲ πλεον οὐ ζήτωντες. πυχλὴ δ' ἕκαστον ἢ τὸ ἀγῶνι, ἢ μὴ πάρεστιν· ἀλλὰ τὸ ἐλαττόν, ὅταν ὑπερίκη δὲ κερδοῦ ἢ ὀπιθυμίας σπουδῆς. ἔκαστ' ἑκόντων πάντ' ἔχων ἢ θέλει, ἐν γήτει [καὶ] κατὰ τὴν φύσιν καὶ γισμῶν, ἢ κατὰ τὴν δόξαν. ἡμοῖς δὲ οὐ δικαιοῦνται. ἢ δὲ περὶ περιστάματι δουλεύειν ἢ χαλεπὸν γράμματ' ἀγῶνι δυνάμενον;

Ὅτι μετὰ τὸς ἰχθυοφάγους ἔστι δὲ Ἀσταράν ποταμὸν

1 Τύπος, Strab. 2 Παρὰ τὴν Ἀσταν καλόμενον ποταμὸν περιέχον τὸ τοῦ Περσέως ὄριον. Diodor. Sic. l. 3. p. 159. Ed. Rhod. De Astabara fl. vide Strab. l. 16. p. 771.

ἔσται μὲν διὰ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τὴν Νείλου ποταμῶν πεποιθότες, συμμέσθλων δὲ τὴν οὐρανὸν ὁρμῶν τὰ μείζονα ἑξέδωκεν, ἢ τὴν τοιῇ τῇ περὶ τοῦ Μερῶν. ἔστι γὰρ τὸ εἰρημένον ποταμὸν ἐπὶ ἐκπύρεσις κατοικεῖ τοῖς χείλεσιν ἔχας, ἢ πολλὰς μὲν, τὰ δὲ βίῳ τῶντος. ἢ ἐκ τῆς παρὰ τοῦ Νείλου ἔχας τὰς ἔχας τὴν καλὰ μὲν ὁρμήν, κατὰ τὰς πύλας κατὰ τὴν ἐκπύρεσιν λίθοις φέρῃ μέγας. ποίῳ τὸ λίθον καὶ καλὰς, ἀνέπλασεν ἐκ μαγίδος, ἢ καὶ χεῖρ πλάθει, ὅπως εἶτα ἢ τὰ καὶ ματὶ παρὰ τῶν ταύτων ἔχει περισφοτά. ἔχας δὲ ἔτοι κατὰ ἀσπὸν, τὰς ἐν τοῖς ἔχας λέοντες ἐπιπιδεῖντες οὐτοῖς. ἢ τὸ τὴν ὀπίσθω καὶ καὶ, γίνεται πὶ κατὰ πᾶν πλάθος ἀπὸ τοῦ, πηλικοῦ τῶν ἔχας δυνάμεν, ὥστε τὴν λαὸν εἰς τὰς ἡμιμέρας ὑγρασίας ἀπελθόντα ἐκείμην ἀρᾶν. ὅτ' ὦν καὶ οἱ λέοντες ἐπιπύζοντ'· ἔχ' ἔτι τὸ δὲ δυνάμει δυνάμενοι, κατὰ τὸν ὄντος ἐπαρῶς, ὥς τὸ τὸ φωνῆς ἢ χον ἀλλήλων ἀδυνατῶντες φέρειν. ἀλλὰ ταῦτα μὴ ἀπαρῶν τὴν παραδύσου χάριν. ἢ γὰρ ἰδιώτερον, ἢ λέοντας μὲν ἐκχωρῶν κῶν-φιν, ἀνθρώπους δὲ σφάζειν τὸ τοιοῦτον κινδύνου;

Ὅτι τοῖς εἰρημένοις, φησὶ, [τὸ] τὴν ἰσοφάγων καὶ τῶν τὰ ἀπὸ ματὶ σπυμένων ἐγγίζει γένος, βραχέων ἔχων τὴν παραλλαγῶν. οἱ μὲν γὰρ,

Æthiopiam & Libyam defer- tur longe Nilo submissior, id- eoque alveum suum cum ma- jore conjungens, ambitu suo Meroën insulam efficit. Hu- jus igitur amnis ripas utrasque turba quædam hominum acco- lit non numerosa, tali vitæ ra- tione. Ex vicina palude arun- dinum radices effodit, pure- que ablutas saxis in frustula confringit. Cum ibi lævem & viscosam reddidere massam, particulas inde non omnino manum implentes efformant, & ad solis æstum affatas edu- lii loco apponunt. Cum ma- lo conflictantur inevitabili, ut- pote leonibus in stagnis, qui eos invadunt. Sub ortum etiam canis, ingens culicum multi- tudo eos infestat, tantis viri- bus pollens, ut populus in aquas lacustres præfugiens se ibi oc- culter. Ab his leones quoque exterminantur, non tam à mor- su vexati (quamvis molesto latis) quam quod stridorem vocis peregrinum perferre ne- queunt. Atqui hoc miræ no- vitatis gratia commemoratum esto. Quid enim singularius, quam leones culicibus loco ce- dere, & homines ex ejus- modi periculo evadere inco- lumes?

Jam commemoratis Hylo- phagorum gens non ita multum discrepans approximat, quæ etiam seminibus vescitur. Nani

1 Ideo & Elei vocantur, teste Strabone. p. 771. 2 Vide Diodorum Siculum. l. 3. p. 157. & Strabonem, l. 16. p. 771.

tem hunc victum non permittuntur esse, ab illis responsum accepit.

De Æthiopum Struthiophagis & Simis.

De Venatoribus his, quos Nomades impuros nominare solent, pars quædam ad occidentem, ab Æthiopibus avulsa, degit, & Simi vocantur: pars quædam Austro objacet, gens non ita magna, hi Struthiophagi nuncupantur. Nam struthiones artificio & dolo clavisque subigunt, unde vivant. Carnes enim, cibos, pellesque, indumenta & lectisternia sufficiunt. Infensi sunt his Simi, bellaque inferunt. Oryzum cornibus utuntur hi pro telis. Grandia enim sunt, & ad incidendum peracuta. Regio illa in magna copia animal hoc nutrit.

De Acridophagis.

Exiguo inde intervallo distincti sunt Acridophagi, gens cæteris brevior. Tenui enim & macilento sunt corporis habitu, & extra modum nigri. Appetente æquinoctio verno, quum flant Favonii & Africi, inenarrabile locustarum prægrandium agmen ex terris nondum pervestigatis una cum ventis advolat; & vi quidem volatus ab avibus parum variant, sed corpore permultum. Ex hoc insecti genere quovis tem-

πῶς ἐφείωτα βίον εἰπόντων, ἀπέκλειον ἡκυσεν.

Περὶ Αἰθιοπῶν σφῶν, καὶ τῶν στροφιόφγων.

Οἱ τῶν κυνηγῶν τέτων, οἱ ὅτι νομάδες ἀκαθάρτους καλεῖν εἰώκεισι, τὸ μὲν πρὸς ἐσπέραν ἀπασσιν, Αἰθιοπῶν νέματα ὡς καλεῖται σιμίς, τὰ δὲ πρὸς μεσημέριαν, ὡς μήλα ἐθνος, οἱ καλέμενοι στροφιόφγῳ, ὁ ταύτας τέχνη καὶ δόλω καὶ ξοπῶν διεκύνοντες, ἐκ τούτων βίβουσι σιμῶν καὶ τὰς σάρκας, ἐνδύσει δὲ καὶ σρωμνῇ τοῖς αὐτοῖς χρώμασι διαμασι, πολεμέμενοι δὲ ὑπὸ τῶν σιμῶν. ἔτι τοῖς τῶν ὀρύων κέραι, ὅπως χρώνται, καὶ μεγάλους καὶ τμηπκοῖς ἔστι. πρέπει δὲ ἡ χώρα πολυπληθὺς τὸ ζῶον τούτο.

Περὶ ἀκροδρόφων.

Οἱ τῶν εἰρημίων οἱ πολὺ διεσπῆρες εἰσιν οἱ ἀκροδρόφῳ. τὸ δὲ ἔθνος, βραχύτεροι μὲν τῶν λοιπῶν, ἰσχυροὶ δὲ τοῖς εἶδεσι, μέλανες δὲ ἔχουσιν. ὑπὸ δὲ τῶν ἐαρινῶν ἰσημερίων, ἐπὶ λίβους παρ' αὐτοῖς καὶ ζῆφους πνέουσι, καὶ παμμεγεθὺν ἀκρόδων πληθὺς ἀμύθητον ἐκ τῶν ἀνισορήτων μὲν τῶν ἀνέμων παρορρῖνται χώρας. τῇ μὲν δυναμὶ τῶν πλῆθους, τῶν δὲ ἐνὶ δυνάμει λαττον, μακρὸν δὲ τὸ σώματι. ὑπὸ τούτων τοῦ ζῶου πρέπονται πάντα τὰ

χρῆνον, ἄλλως τε τέτοις καὶ τεταυχευμένοις χρώμασι. καπνῶ δὲ ταύτας διεκύνοντες, ἐκ τῶν ἀέρος ὁπλῶν καταφύγοντες. ἔτι καὶ οἱ μὲν ἰσχυροὶ καὶ τοῖς ποσὶν ὀξύτεροι, ἔτι δὲ καὶ πλείονα τεσσάρων ἐπὶ τῶν, ἔτι δὲ κοινωγῶντες τελείως ἔσονται. ταυτῶσι δὲ τῶν ζῶων ἀδελιώτερον. ἔτι δὲ πλησιάζειν τὸ γῆρας, ἐξήνεται τοῖς σώμασιν αὐτῶν, καὶ πρῶτον ἡμῶν φθινῶν, ὁμοία μὲν τῶν τῶν πρῶτον τῶν κρότων, βραχέειαν δὲ ἐλάττω τῇ ἐν τοῖς καὶ καὶ φαινομένην. ἀσχυρὰ μὲν ὑπὸ τῶν σιμῶν καὶ τῶν κοιλίας, ἐπιμύθηται δὲ συντόμως μετὰ τοῦ πρῶτον πρῶτον τῶν ὀφθαλμῶν. οἱ μὲν πρῶτον τοῖς ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὁμοίως διακρίνεται. ὕστερον δὲ ὀφθαλμῶν ἑαυτὸς ἀναρῶνται. ἔτι δὲ πᾶσι εἰς ἀκμὴν ἐλκομένη, καὶ μετὰ τῶν τῶν διεκύνοντες καὶ καπνῶ ἀναρῶνται ἰσχυρὰν, ἀκαθάρτους ἐφείωτα τὰς ἀδελφὰς τὰς διμῶντας συμβαίνει. ἔτι μὲν εἴτε τοῖς χυμῶν, εἴτε τῶν ἔσονται, εἴτε τῶν ἔτι καὶ καὶ ἐκόντες ἀπὸν, ἔτι δὲ ἀπὸν.

Περὶ τῆς πλησιάζουσας χώρας τοῖς ἀκροδρόφῳ.

Οἱ τῶν ἀκροδρόφων, φησὶν, ἀσχυρῶν χώρα πολλή, καὶ νομάδες ἔχουσιν ποικίλῃ ἀσχυρῶν. ἔφημος δὲ τῶν, καὶ πᾶσι τοῖς περὶ τοῖς ἔσονται. ἐκ αὐτῶν ἀσχυρῶν ἀσχυρῶν.

1 Αἱ ταῦτα. 2 Vide Diodor. Sic. l. 3. p. 163. 3 Βραχέει, Steph. 4 Αἱ ταῦτα. 5 Deest, Steph. 6 Τημεν, Steph.

pore aluntur, cum aliis modis, tum etiam in salitura præparato. Venantur eas, fumo ex aëre ad terram degravatas. Agiles esse perhibentur, & pedibus celeriores. Verum ultra XL annos non vivunt, præ siccitate alimenti: vitamque finiunt acerbius quam ut vivant. Etenim simul ac senium imminet, in corporibus ipsorum volatile pediculus genus innascitur. Ricinis hi non dissimiles, sed paulo minores sunt muscis, quæ in canibus apparent. Incipiunt à præcordiis & alvo, & omnem protinus superficiem corporis cum tota facie depascuntur. Illi igitur primò affecti sunt, ut quos scabies pruritu suo lacerat. Verum temporis successu aliquo, non absque molestia seipfos lacerant. Tandem morbo hoc ad maturitatem extracto, præter bestiarum eruptionem, & tenuis saniei effluxum, intolerabiles sustinere acerbitates miseros contingit. Talem itaque interitum (sive corporis succi, sive alimentum, aut etiam aër, vitio & corruptioni huic causam præbeat) Acridophagi fortiuntur.

De regione contermina Acridophagis.

Contermina illis est regio quædam spatiosa; quæ mira quidem pascuorum varietate abundat, sed deserta est omnino, nullisque eò incolis patet accessus, non quod ab initio de-

1 Atque ita, pro ἰσχυρῶν, legendum apud Diod. Sic. l. 3. p. 162. Vide Zachariam de Animalibus, lib. 3. cap. 27. pag. 969. 2 Deest δὲ, Steph. 3 Αἱ ταῦτα. 4 ποικίλῃ, ἀσχυρῶν καὶ ἀσχυρῶν. Vide Diodorum Siculum, lib. 3. pag. 162, 163.

fuit ei genus mortalium, sed quod incredibilis ibi frequentia est scorpionum & phalangiorum, quadrimaxillas nonnulli vocant hos vermes, cosque ex imbrium vi & copia redundasse narrant. Cumque incolæ pesti huic resistere non valerent, fugaque elapsi, exilii salutem patriæ anteferrent, factum esse ut deserta ab hominibus terra ex eo tempore relinquereetur. Sic etiam agrestium vis murium, ut in Italia; & passeris semina devorantes, ut in Media; & ranæ, quod Autariatis usque venit; & leonum increbrescens multitudo, ut in Africa, in causa fuere ut civitates alio commigrarent. Multæque aliæ calamitates insperatæ terras, quas corripere, habitatoribus viduarunt.

De Cynamolgis.

Postremo meridiem versus habitant, quos Græci Cynamolgos, finitimi agrestes & feros (ut quis ita interpretetur) barbaros appellant. Hi comas promissas, & barbas gestant immodicas, canesque multos alunt & magnos, Hyrcanorum more, quorum opera, evagantes in provinciam ipsorum ex India boves venantur. Innumera enim inde armenta, à solstitio hyberno ad mediam usque hyemem, videre est. Ad hæc femellas canum mulgent, & de lacte nutriuntur; nihilo tamen minus ex aliarum

ἀνθρώπων γένος, ἀλλ' ὑπὸ πάσης ἀπίστου σκορπίων καὶ φαλαγγίων, ὡς τῶν τετραπόδων ἐπονομάζουσιν ἐπὶ τὸ τοῦ φύλου ἐκ πινος ἐπομβρίας ἐξυπάρχειν. καὶ τὸ ἐννοεῖται τῶν πρὸς τὸ κακὸν ἀνθρώπων ἐδωκεν, ἀλλὰ φησὶ τὸ ἐκπεσόντων τῶν ἀνθρώπων, τὸ σωτηρίαν ἀντὶ τῆς πατρίδος ἐλατύνων, ἐρημον, ἐξ ἐκείνου, γένος ἀνθρώπων τὸ χωρὶν ἁπλοῦς καὶ μὴ τῶν πολλῶν ἀφραίων ὡς τὰς περὶ Ἰταλίαν καὶ σπαρτοὶ τὰ σπέρματα κατεδιδόντες, ὡς περὶ Μιδίαν καὶ βάρβαροι, ὃ γένος περὶ τὴν Ἀφρικανίαν, καὶ ὑπὸ λείων ἐπιπλάσαντων πλείους μετανέστησαν, ὡς ἐν Λιβύῃ. καὶ πολλὰ ἀνέστησαν κατὰ τὰς πόλεις καὶ χώρας τῶν κητῶν ἐξέρχουσαν.

Περὶ κυναμολγῶν.

Ὅτι ὕστατοι, φησὶ, τῶν πρὸς μεσημέριαν οἰκούντων εἰσὶν οἱ Ἕλληνες καὶ κυναμολγῆς καλεῖσιν. οἱ δὲ ἀσχητόντες, ὡς ἂν τις εἴπῃ, ἀρχαῖος βαρβαρὸς. ὅτοι κομῶνται μὲν εἰσι, καὶ πάγωνας φέρουσιν ἐξαιτίας. κυνὰς δὲ φέρει πολλὰς καὶ μεγάλας, ἐν αἷματι τοῖς Τυραννοῖς καὶ τὰς ἐπιπλοῦσιν αὐτῶν τὴν χώραν Ἰνδοὺς βίας δι' αὐτῶν θνήσκουσι, πολλοὺς ἐπιπλοῦσιν ἀμύθητον, ὅτι τῶν χειμῶντος ἕως μέσης χειμῶνος. εἴτα καὶ τὰ τῶν κυνῶν θηλείας ἀμείλονται, τὰ γάλακτι σφύρονται. καὶ ἐξ αὐτῶν δὲ

1 Vide *Salmasti* Exercit. Plin. p. 71. 2 Ὑποκρίματα, Steph. 3 Vide *Beetrum* de Animalibus. l. 3. c. 34. 4 Ἀφρικανίαν, Steph. atque ita *Diod.* Sic. l. 3. p. 164. 5 Vide *Diod.* Sic. p. 164. & *Strab.* l. 16. p. 771.

καὶ ὕδων. καὶ τὰ μὲν τελευτᾷ τῶν πρὸς μεσημέριαν τοιαῦτα.

Περὶ Τρωγλοδυτῶν.

Τὰ δὲ καὶ τῶν Τρωγλοδυτῶν, καλεῖται. τὸ μὲν γένος τὸ συστάσιος, τρυφίς. αἱ δὲ γυναικες κοίται, καὶ ἡ πῦρ. μόνη δὲ οὐκ ἐξέστι πλησίον τῇ τῶν τυράννων. τῶν δὲ τολμήων, πρὸς τὸν καταστῆσαι τὸ ἐπιπλοῦν δέδοται. ἡ δὲ ἀναστροφή αὐτῶν πῦρ καὶ αὐτοῖς χειμῶνα (ἐπὶ δὲ τῶν ὑπὸ τὴν ἐπίσημην) παρὰ αὐτῶν τοῦ θεοῦ τὴν χώραν ὕδασι πληθεῖς ἐπέχοντες, ἀπὸ αἵματος καὶ γάλακτος ζῶσιν, εἰς ταῦτα μίχονται καὶ κυλίσαντες, ἐν ἀργείοις ἢ πεπρωμένοις. ἐπὶ δὲ ὅπως τὸ σφύρον, ἐν τοῖς τελευτάδεσιν ἀσφύρονται χωρίοις, μαχόμενοι καὶ ἀλλήλους περὶ τοῦ γάλακτος. καὶ τὰ πρὸς ὕδασι τῶν βοσκῶν καὶ βοσκῶν διαπαντῶσι, καὶ διὰ τῶν μαχόμενων ταῦτα κτείνοντες, ἐς καλῶς ἀμείνους. ὅτοι ἀνθρώπων μὲν ἐδενὶ εὐτιδέας πλὴν τῶν γυνέων καλῶσιν. πῦρ δὲ καὶ βοῦς, τὸ μὲν, πατέρα καλεῖται, τὸ δὲ, μητέρα. ὡσαύτως καὶ πῦρ καὶ σφύρον. διὰ τὸ λαμβάνειν τὸ σφύρον τὴν κατῆμερην ἐκ τῶν τῶν, ἀλλὰ παρ' ἐκείνων. ὅτοι καὶ τῶν, ὃ μὲν πολλὸς ὄχλος, ἀπὸ τῶν παλίστρων χρῶνται. οἱ δὲ τυράννοι, ὅτι πινος ἀνδρὸς σκευαδέντος πίνουσι, παραπλησίως μοχθηρῶν καὶ γυναικῶν δὲ τὸ ἄλλο σῶμα

quoque ferarum captura vivunt. Atque ita postrema ad meridiem descripta habentur.

De Troglodytis.

Troglodytarum porro conditio hæc est. Quæ gens hæc imperii forma continetur tyrannis est. Uxores, ut & liberi, sunt communes. Cum tyranni duntaxat conjugem rem habere vetitum. Hoc tamen auso, deponendæ ovis multa irrogatur. Mos vitæ talis. Quando hyems est, (id quod sub Etesiarum tempus natura comparatum est) Deo regionem ipsorum largis inundante aquis, è sanguine & lacte pabulum vitæ capiunt, quæ in unam mixta versataque colluviem, in ollis ad ignem leviter calefaciunt. At si æstas instat, in udis versantur locis de pabulo inter se depugnantes, & tum pecorum annosiora & morbida absumunt, laniorum (qui immundi ipsis nominantur) opera macerata. Neminem ex mortalibus parentum nomine dignantur, præterquam taurum & vaccam. Illum enim patrem, hanc matrem vocitant. Eodem honore arietem ovemque adficiunt. Hoc ideo observant, quod alimentum non à parentibus, sed ab illis, quotidianum accipiunt. Potu utitur vulgi pars maxima paliuri herba macerato. Tyranni de confecto è flore quodam bibunt, qui mustum refert improbum. Nudi corpus reli-

1 Τρωγλῆν ἐκ τῶν πρὸς τὸν βοσκῶν, ut inquit *Diod.* Sic. p. 165. 2 Εἰς ταῦτα, Steph. 3 Deest ὅ, Steph. 4 Αἱ. ὁ δὲ τῶν.

dimicatione cum elephanto (cum hoc enim de pascuis æternas habet conflictationes) ventrem subit, & cornu perrupto carniū ambitu ex sanguinem facit. Plurimique elephantum ita exanimati cernuntur. At si alvum contingendi copia non datur, contra ipse, à proboscide & dentibus ictus variis modis, amittit vires & deficit, quia robore & vi ab illo permultum differt.

De Camelopardali.

Apud Troglodytas bestia est, quæ camelopardalis Græcis dicitur. Nam ut nomen, ita & natura quodammodo composita est. Varietatem enim à pardale habet, magnitudinem vero à camelo. Montrosa ei crassities, collumque adeo prælongum, ut à summis arboribus pabulum carpat.

De Sphinge & Cynocephalo & Cepo.

Sphinges, & cynocephali, & cepi, Alexandriam, ex Troglodytarum solo & cætera Æthiopia, transmittuntur. Sunt autem sphinges iis quæ à pictoribus adumbrantur confimiles, nisi quod totæ hirsutæ, lenes & placidos animos habent. Plurimum eis versutiae inest, ideoque ad aliquam, doctrinæ compendio, scientiam perducuntur: concinnitatem in omnibus, quam servant, non abs re quis admiretur. In cynoce-

λέφαντι (τέτω γὰρ τὸ πάντα πρὸς νομῆς διαμιλλᾶται βίον) ὑπερδὸς ἢ κοιλίαν, καὶ πρὸ κέρατι τὸ κύκλωμα τὸ σαρκὸς ἀναξήξας, ἔξαιμον εὐδὲ ποιεῖ. καὶ πλείους ὅτιν ἐλέφαντας ἰδὲν ἔτω τετελευτηκότας. ἀνὴρ μὲν συμπεῖν πρὸ ξινοκέρωτι τὴν κοιλίαν μὴ ἀψάσθαι, τὸναντίον αὐτοῦ, ὑπὸ τῆς περὶ σκελίδος καὶ τῶν ὀδόντων πνέμενος πολλαχῶς, ἐξασυματῆ, καὶ περσύνεται, μετὰ τῆς ὑπερξήσης καὶ τῆς ἰσχυρῆς καὶ βίαν τὴν παραλλαγήν.

Περὶ καμηλοπαρδάλως.

Ὅτι περὶ τοῖς Τρωγλοδύταις ἔστιν ἡ λεγομένη παρ' Ἑλλήσι καμηλοπαρδάλως, συνίσταται ἔκ τινος πρὸς καὶ τὸ εὐστὶν λαχῆσα. τὸ μὲν γὰρ ποικιλίαν ἔχει παρδάλως· τὸ μέγεθος δὲ, καμήλα· τὸ πάχος δὲ ὑπερδὸς· τὸ δὲ ὠχρῆνα, τοῖσιν, ὥστε ἀπὸ ἀκρων ἀμέλγηδός τὴν δένδρον τὴν ἔσθῃ.

Περὶ σφίγγος, κυνοκεφάλου, καὶ κήπου.

Ὅτι αἱ σφίγγες, φησὶ, καὶ οἱ κυνοκέφαλοι καὶ κήποι παραπέμπονται εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐκ τῆς Τρωγλοδυτίας καὶ τῆς Αἰθιοπίας. εἰσὶ δὲ αἱ μὲν σφίγγες τῆς χαρμίνης παρδάλωσι παλῶν παῶν διασείσαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμετέροι καὶ παρξοῖ καὶ πανουργίαι κοινωνοῦσι πλείους, διδασκαλίας τε μεθοδευτικῆς ὅτι ποτὲν ἀπὸ τῆς ἐπιμάζουσιν. ὁ δὲ κυνοκέφαλος

τὸ μὲν σῶμα ἀνθρώπου διυσειδὲς ὑποχρᾶται, τὸ πρὸς ὄψωπον δὲ κυνὸς· φανὴ δὲ ἀφίησι μυγμῶ παρὰ πηλοῦ· ἔστιν δὲ ὑπερδὸς, καὶ τελείως ἀπὸ ὑπερδὸς, καὶ τὸ ὅτι ἐμφανὸν ὑπὸ πρὸς ὀφθαλμῶν καὶ τὸ ὀμμάτων αὐστέρων. εἰ μὲν δὲ ἀξέρινα ταῦτα. τῆς δὲ θήλει πρὸς τῆς καὶ τὸ τὴν μήτραν ἔξω τῆς σῶματος φορεῖν, καὶ ἔτω ἡ ἀξέρινα ταῦτα τὴν βίον. ὁ δὲ κήπος ἔχει τὸ μὲν πρὸς ὄψωπον λέοντι, τὸ δὲ σῶμα πρὸς τῆς καὶ τὸ δὲ μέγεθος δόρυ· καὶ τὸ ποικιλίαν καὶ τὸ πρὸς ὄψωπον ἰσχυρῶν.

Ἡ περὶ ταύρων σαρκοφάγων.

Πάντων δὲ τῶν εἰρημίων ἀγριώπων καὶ δυσκατεργαστότατον τὸ τῶν σαρκοφάγων γένος· ὁ τῶν περὶ μὲν ὑπερδὸς τῆς ἡμέρας ἀδρόπηση, τάχει δὲ ὑπερδὸς, πρὸς τῆς ἔξαισης. καὶ τὸ μὲν σῶμα μέγας τῶν αὐτῶν διέσκηκεν, ὅμια δὲ ὑπερδὸς γλαυκότερον λέοντες. τὰ δὲ κέρατα τὸν μὲν ἄλλον χερόν τοῖς καὶ περὶ πηλοῦ καὶ μὲν μάχη δὲ γρόμενον, ἴσησιν ἀραρότως. πρὸς τῆς ἐκ τῶν περὶ τῆς ἐναντίαν ἔχει τῶν ἄλλων. τῶν δὲ τοῖς τε ἄλλων περὶ τῆς ἐναντίαν, καὶ κυνηγεῖ τὰ καὶ τῶν ζώων καὶ τὰς ποίμνας τῶν

phalo hominis corpus, specie turpis, adumbratur. Canina ei facies, vocem stridori muris non dissimilem exprimit. Sed immodice ferum est animal, nec ullo modo cicuratur: vultumque à superciliis & oculis austerrum prodit. Ita mas comparatus est. Femineo generi hoc est proprium, ut uterum extra corpus gestet, eoque habitu totam exigit vitam. Cepus facie leonem, corpore pantheram, & magnitudine dorcadem imitatur. Prout varius est, ita & nomen sibi inditum habet.

De Tauro carnivoro.

Omnium, quæ adhuc commemoravi, immanissimum & maxime indomitum est tauro-rum genus, quod carnes vorat, magnitudine crassius domesticis, & pernecitate antecellens, insigniter rufum. Os ei ad aures usque diductum. Visus glauco colore magis rutilat quam leoni. Cornua alias non secus atque aures movet, sed in pugna, ut firmo tenore consistant, facit. Ordo pilorum inversus contra quam aliis animantibus. Bestias etiam validissimas aggreditur, & cæteras omnes venatur, maximeque greges incolarum

1. Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν. 2. Κατὰ τὴν κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, Steph. 3. Vide Diad. Sic. p. 167. ubi licet furta eius observare.

1. Al. διὰ τῆς. 2. Supple. ἔκ τινος, vel ἔκ τινος, vel παραπλήσιον, vel περιμετρίαν tale aliquod verbum scriptorum incuria excidit. 3. Diad. Sic. p. 168. ἔκ τινος μὲν ἀπὸ τῆς περὶ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ περὶ τῆς ἡλικίας. Ita Strabo, l. 16. p. 775. & Aelianus, l. 17. Hist. An. c. 8. Hanc tamen opinionem ridiculam esse existimat Salmasius in Plin. Exercit. p. 276. quem vide ut & Harduinum in Plin. l. 8 p. 167. & Bochartum de Animal. S. l. 3. c. 31. 4. Deest in (add. proponendum tamen duxi. 5. Al. διὰ τῆς κατὰ τῆς. 6. Diad. Sic. τῆς σῶμα καὶ πρὸς τῆς καὶ τῶν ζώων. Vide Salmasii Exercit. Plin. p. 771. 7. Diad. Sic. τῶν ζώων.

aut in angustias arenarum, veluti carceres, compingit, omnemque salutis viam nautis præcludit. Ideo prolixus initio conquestus eo delatos occupat, melioris tamen fortunæ spe non abjecta. Jam enim nonnullos, eo discriminis redactos, æstus, intumescente ex mari fluctu, repente susceptos servavit. Quando vero alimenta deficiunt, innumeræ succedunt anxietates: donec ad ultimum omnes absumuntur, aut fame, aut, si diuturnam famis tabem non perferunt, ense confecti, aut spontaneo impulsu in æquor præcipitati.

Loca ad Tauros & Prole-
maidem usque explicata sunt.
His autem superiora transitum
non ita vulgarem admittunt.
Ulteriora enim non ad meri-
diem amplius jacent, sed magis
ac magis ad ortum se reflectunt,
& umbras intra horas binas
(anni partes) projiciunt in op-
positam septentrionibus plagam.
Fontes etiam edunt, è Psebæis
(quos vocant) montibus sca-
turientes. Ejus regionis tractus,
qui mediterranea spectat, plu-
nus est elephantis ac rhinoc-
erotibus, taurisque & suis. Quæ
vero ad finem pertingunt, con-
ferta sunt insulis: sed hæ fru-
ctuum inopes, avibus, qua-
rum species necdum compertæ,

ἀμμάδῃ συνήλασε πειροχίῃ, ἣ
ἄπορεν ὅτι σωτηρίαν παρέχε· τὰς ἡ-
πλέουσι. διὸ τὰ μὲν ᾠροῦται ἐδουρῶν
τὰς ὀπιπλέοντας συνέχει πολλὸς μὴ,
ὡς ὑπογινώσκων δὲ ὅτι ἀμείνω σφοδ-
ρίαν. ἥδη γὰρ πινὰς ὕπας ἀπνεύχε-
ται σέσωκε πλημμυεῖς ¹ ὑποδύ-
σα τῆς ἀντιδύσιν ἀντιδύως ἐκ τῆς
θαλάττης ὄγκοις. ἐπὶ δὲ λήγῃ τῇ
τῆς τρυφῆς, μυεῖα μὲν ἀναδύχα-
ται πάνθῃ, τέλῳ δὲ ² ἀναλύου-
ται πάντες ἢ λιμῶ, ἢ (τοῦ ἡμῶν
τὸ μακροχρόνιον ὅτι ζῆοντες) ἔ-
φει, ἢ αὐτῇ θαλάττῃ ³ σῶας αὐτῶν
ὀπιπλέοντες.

Οπ, οὐκ, τὰ μὲν ἕως 7⁴ Τε-
 ρων· καὶ Πτολεμαῖδος ἡμελιώοντα
 τὰ 3⁵ ἀνωτέρω τέτων, ἐπὶ τῇ τυχεῖ
 λαμβάνει μετὰ βασιν. καί ται γὰρ
 ἡκέτι τὰ ἐπέκεινα ὡς μεσημέρια
 τῇ χώρας, αἰεὶ δὲ ὦσα τῇ ἀνατολῇ
 ἀναστρέφει μᾶλλον, καὶ τὰς σκιὰς βί-
 λει· 6⁶ τέως δυεῖν ὥρων, εἰς τὴν ἀπ-
 κείμηνον τόπον τῇ ἀκτῇ. 7⁷ ἐπὶ
 [ποταμοῖς] καταξέριται τὰς πρὸς
 ἀναφάνουσιν ἀπὸ τῇ 8⁸ Ψευδαῖων ἡμε-
 λίων ὥρων. 9⁹ δὲ χώρας ἡ μὲν ἐπὶ
 τῇ μεσόγειον ἀνατείνουσα, πᾶσις ἐν-
 φάντων καὶ ξυτοκέρων, καὶ τῶν πρὸς
 ὧν· τὰ δὲ εἰς τὴν πύρρον καδύονται
 νήσοις ἅπαντα πυκνῶνται, τῇ 10¹⁰
 μὲν ἀκέραιοις, γυμναῖς 3¹¹ ἀνιστοῦνται

1 *Al. ἐπιμαρτυρεῖ.* 2 *Al. ἐκτελεστον.* 3 Paulo aliter rem narrat *Diad.* *Su*
1. 3. p. 174. 4 *Diador.* ταῦτα ἀπερριπτοῦν. 5 *Al. μετὰ περὶ αὐτῶν.* 6 *Diador.* ἐν
περὶ αὐτῶν συντάξει, ad alterum vertentis anni tempus. 7 *Et* δὲ κατὰ
τὴν πύξιν, *Steph.* 8 *Ἐκείν,* *Steph.* *ἵνα* memoratur *Serapion* & *Stephan*
9 *ἀποφύτας, Steph.*

κρίσει ἰδέας ἔχοντων. τὸ δὲ ὑπο
 τίθε, ἡ μὲν θαλαττα, βαθεῖα τε
 καὶ πύρριμος· κήτη δὲ ἔχει τηλι-
 κῦτα, ὥς ἀγωνιᾶν αὐτὴ ἰδόντα. ἢ
 αὐτοῖς διαπύρριμνεν ἑδρεῖς, πλὴν
 τῶν πεμπηκῶν καὶ ἀκκῶν καὶ λο-
 γῶν, ἀλλὰ τῶν εἰρημένων ἀγροισαν.
 καὶ γὰρ ἐδὲ διώκειν δυνάται θρασυ-
 πειν τοὺς πλέοντας, ὅντιν δὲ μύκτων
 καὶ θηκῶν ἀμαυροῦσιν, ὅταν ἐκ τῆς
 θαλάσσης τὰ περὶ τὴν ἀναρρήσιν.

Οπ ^τ 4 Φουρικῶνος τὰ μὲν ἄνω-
 δι ἐρώδωκα, πέτραις ὕψει ποικί-
 λαι κατέρχεται· καὶ τοῖς δ' ὡρὸς δα-
 κτωσι δὴν κασιπὺ ἵδων ὑποκείται εἰ-
 ναι τε καὶ μακρά. τῇ δὲ εἰρημνύῃ πα-
 ρεία συνάπτει μὲν τύπος, ὃν φρονη-
 γήσεται ὁ Νῆσταν, ἀπὸ τ' ^τ 5 ζῶς πε-
 κλησίδας. αὐτῇ δὲ ὁ Νῆσταν κείτται
 μὲν ἐργὸς ὠφωπθίει καθ' ὑπερβολὴν
 ὁλώδης, διατείνει δὲ ἐπ' εὐθεΐας
 διαρρυμνὴ ὡρὸς τε ^τ 6 Πέτρων καλυ-
 μνῶν καὶ τ' Παλαισίνων. εἰς β' Γε-
 γῶν καὶ ^τ 7 Μινωῶν, καὶ πάντες οἱ πλου-
 σι ἐχοντες τὰς οἰκήσεις Αἰαεῖς,
 πῖν τε λιβανωτῶν, ὡς λόγος, καὶ τὰ
 γρηπὰ τὰ ὡρὸς Δωδῖαν ἀνήκοντα,
 ἀπὸ τ' ^τ 8 χώρας τ' ἄνω κατὰ γυσι.

Ὁπ μὲν τ' ἐκλήμενον ἡ Δαιμόνι-
 τῳ κίλπον, ὃν Ἀσάρις περιεῖχον,

frequentantur. Mare exinde profundum est & navigabile, ubi tantæ vastitatis sunt cete, ut horrorem incutiant videnti. Nautas tamen haud vexant, nisi si qui inviti in vertices incur-runt imperitia locorum. Non enim consuetari possunt auda-cius navigantes, cum obtusa oculorum sit acies & mari emi-nentibus.

Phoeniconis illuc superiora, quæ oculis se offerunt, obtinentur à petris celsitudine variis. Porrectis autem ad mare litus subiectum est angustum & longum. Mare illud attingit locus, quem Nessâm (Anaten) ab animalis hujus multitudine nuncupant. Jacet hæc juxta promontorium apprimè sylvofum, & si directe spectetur, ad Petram (hujus nominis locum) & Palæstinam usque expanditur. In hanc Gerrhæi & Minæi, & omnes in propinquo Arabes, thus (ut ferunt) & rerum fragrantium sarcinas è superiori provincia deportant.

Post Læanitem (ut vocant) finum, quem circumhabitavit Ara-

1 Πισαῖος, Steph. 2 Οφάλα, Cod. Max. Margunii. 3 Αχυσίαι, M. M. Αχυσίαι αἰτῶν τῶν πτερυγίων, in aristas dorsi pinnas. Diodor. 4 Puto illam esse Φινικαῖαν quam ab antiquo incoluisse Saracenos refert Precopius: Vide Diodorum, l. 3. p. 175. Salmasii Exercit. Plin. p. 346. Bocharti Geogr. sacr. l. 2. c. 22 & Holsten. ad Ortel. p. 152. 5 Nestam memorat Plinius, l. 6. p. 729. Sed diversam esse ab hac existimat Cl. Harduinus: cum oppidum sit mediterraneum; à quo ipsa forte ora nomen acceperit. 6 M. Μυσῖον. Vide Diod. Sic. l. 5. p. 176. & Beroniam ad Steph. voce Μυσῖον. 7 Aliis κελαιεῖς Ελακίτης dicitur. Vide Salmasii Exercit. Plin. p. 346.

bes, Bythemanensium terra ex-
sistit, spacioſa & plana, tota-
que irrigua & profunda. Gra-
mine tantum, & medica, atque
loto ad viri ſtaturam aſſur-
gente, omnis ei fructus deſi-
nitur, nec præterea quicquam
agricolatur. Ideoque multæ in
ea cameli agreſtes, multæ cer-
vorum & dorcadum catervæ,
multi etiam ovium greges, &
inſinita mulorum atque boum
armenta. His autem ſortis bea-
tæ commodis infortunium hoc
annexum eſt, ut leonum lupor-
umque & pardalium copiam
tellus producat. Quod igitur
regioni felicitatem efficit, ha-
bitatoribus cauſa eſt infelici-
tatis.

A proximis inde littoribus finus est, ad regionis illius interiora divergens, qui profunditate ad minimum 10 stadiorum deprehenditur. Intra complexum hujus qui habitant, Batmizomanensium habent nomen, bestiarum terrestrium venatores. Hanc terram tres sequuntur insulæ, pluribus obviæ portubus. Prima Isidi sacra: altera Succaba: tertia Salryo nominatur. Desertæ omnes, & olivis umbrosæ: non ejusmodi quales apud nos, sed quales natura loci patitur.

Post expositas jam insulas,
littus parer lapidosum & ma-

ii ¹ Βυθιμανέων ὅτι γῆ, πολλὰ πύ-
 πεδία, καὶ πάντα κατὰ ἔξυτον καὶ βα-
 ρύτητα ἀρχώσκει διὰ μόνον καὶ μηδὲ
 κατὰ λατὴν βλάβος ἀνδρόμηνες ἔχον-
 τας ὁ καρπὸς αὐτῇ περὶ ἀφ' ἧς
 ἐστὶν ὅ γαρ γῆς ἁπλῆ. διὸ πολλοὶ μὲν
 αὐτῇ ἀρχίαι κάμηνται, πολλοὶ δὲ
 ἐλάττω καὶ δορυφόρων ἀγέλαι, συχὶ
 διὰ ποιμένα περὶ ὁπάτων, καὶ ἀμύδι-
 τος ἀειθμὸς ἡμίνων καὶ βῶν. ἡ
 τὰς δὲ τὰς ² εὐχλησθησάντων ἀν-
 κείμωνον περὶ ἀπέπλεται καὶ
 λείοντων γὰρ καὶ λύκων καὶ παρ' ἄ-
 λων συναρπάξει πολλοὶ ἢ γὰρ
 ὡς εἶναι τὸ τῆς χώρας ὅπτην
 γμα τὰς οἰκητὰς αἰπὸν ἀν-
 είας.

Ἀπὸ δὲ τῆ ἐπεξῆς αἰμαλῶν κώ-
 πτες οὐκ, νενευκαῖς μὲ εἰς τὴ μυχρὴ
 τὴ χώρας, ἐκ ἐλαττον ὅ παλῖον πα-
 ταροσίων ὑποδείκνυσιν τὸ βάζος. ἡ
 δὲ πλὴν ἐν τῇ τὴ κόλπῃ κατοικῆσθαι
 καλῶνται μὲ ³ Βατμζομαίτες ἐπὶ
 τῇ κωπηγῶν τῇ ⁴ τε χρεσπιων ζώσιν. τὴ
 δὲ εἰρημὴν χώραν ἡσοι σφῆς ὑ-
 δέχονται, λιμνῆς ποιῆσαι πλείους. ὅτι
 τὴ παρόντι, Ἰσίδος ἐξελὶ ὠνόμασθαι
 τὴ δὲ δευτέραν, ⁵ Σαχελῶν. τὴ δὲ
 τείπῳ, Σαλυδῶ. ἐρήμιος ὅ πάσαι ἐν
 συσκίς ἐλαίαις, ἐ τὴ παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ
 τὴ ἐν ἐκείνοις πῆς τέποις φυράσθαι.

Μετὰ δὲ τὰς νύκτας τὰς ἐκκει-
 νας ὅσιν ἰδεῖν ἀγίαλόν τιθώμεν ἐν

αὐτῶν. ἡ δὲ χώρα, ¹ Ὁ αὐμοδινῶν
 ἡδύων ὁ δὲ περὶ τούτων ὡς
 εἶπαι, ² ὅτι σάδης τῶν χιλίων πλείους,
 εἴπωι χαλεπώτατος. ³ ἔ γάρ ὅστις
 αἰσθῆται λιμὲν εὐνομος, ἔ σάλης ἐπ'
 ὀρέας, ἔ κώπος ⁴ ὅπισθε πηδῆς, ἔ
 ῥῆς ἐνύπνια, ἀναρχία κατὰ
 τῶν ⁵ νομοπλοῦς δὲ χόρδων.
 ἔ πῶτα ὅτι ἐκ εὐδῆς ἐφίξις, ἀλλὰ
 ἐπὶ ἑπὶ πῶτα, ὅστις αἰγιαλὸς εἰς
 πλοῦτον καὶ εὐδῆς ἐκλεινόμενος, καὶ
 ἡ σφραγισμένη ⁶ Λαμνὸν ὅστις,
 ἐκλεινόμενος μὲν ἀναρχίαν τῶν περὶ
 ἡ μέγας, παντοίας δὲ ὕλης δρυ-
 οῦς διήστω μόνος.

Περί ἑξῶς τῶν Διδασκόντων.

Οπ' ἃ ἀσχερίτουα τ' ὄρεινῆς χέρου
 ἀδιδάει κατεκύνον· οἱ μὲ νομάδες,
 ἡ δὲ κῆρυχοι. ὧν κατ' ἐμίστω τ' χῶ-
 ρα παμπῶς ἀλαφύρειται τειμερῆς
 μ' τῇ φύσει, φῆγμα τ' χρυσῶ κατὰ-
 γση, ἔτω σωδῆλον πῶ δαφίλειαν
 ἰχθυ, ὥς τ' ἰλῶν, τ' παρ' εἰς ταῖς
 ἑσπῶς συμπαρῶν, πόρρωθεν ἀπο-
 ρέειν. οἱ τ' τὸ πόν οἰκῶντες, τ' μὲ
 ἑρῶς εἰσὶ τ' τοιαύτης ἀπειροί, φι-
 λῶνσι τ' εἰς ὑπερβολῶν, ἢ πᾶσιν ἀν-
 ῥόποις, ἀλλὰ τοῖς ἀπὸ Πειλοποννήσου
 παρὰ ἄλλοι καὶ Βοιωτίας, ὃ ἀφ' ἑνῶ
 πᾶσι ἀπ' Ἡρακλέους ἰσοείαν.

De gente Dedeborum.

Finitima desertis his montanis Dede hæ incolunt, partim armentarii, partim agricolæ: quorum per mediam regionem amnis labitur natura tripartitus, & ramenta auri defert, tam conspicua ubertate, ut limus ad ostia coacervatus procul inde rutilet. Loci possessores ignari sunt id genus operationis, sed eximie hospitales, non quidem erga homines universos, sed eos præcipue, qui ex Peloponneso & Boeotia illac trahunt: propter fabulosam quandam ab Hercule inde usque narrationem.

1 Βουθυμαριον, Steph. Ουθυμαριον malit Bochartus, lib. 3. de Animal. sac. c. 1. p. 325. 2 Αλ. Ίθυμαριον. 3 Βαθυμαριον, (non Βουθυμαριον ut existimavit Emdannus) iidem sunt, qui Diodoro dicuntur Κρυμαριον, in margine Βουθυμαριον. Vide lib. 3. pag. 177. 4 Deest τ, Steph. 5 Αλ. Σινχαρι & Σινχαρι.

1 *Θαυμάσιον* *Tioloeman*, *Diodoro*, & *Stephano*. 2 *Diador*. *ἐν τῇ αἰτίᾳ αὐτῶν* *χρυσός*.
 3 *Hic* locis verba aliqua è margine in textum irrepsisse suspicor. 4 *Εἰς*
αὐτὸς, *Steph*. 5 *Ναυτιλίας*, *Steph*. 6 *Αὐτῶν ἕως*, *Steph*. *Vide Diod. Sic. l. 3.*
p. 177. 7 *Δὲν* *Diador*. *Sic. p. 178.* Ita dicti, quia *deheb* Arabicè est aurum.
Vide Bucharis Geogr. f. 12. c. 27. 8 *Diador*. *διὰ τὴν πικρὰν αὐτῶν* *ἡλεκτρίαν* *ἀκρίαν*
αὐτῶν *τὴν αἰτίαν*, *ἐν* *μοδιῶδες* *ἐκ* *αὐτῶν* *παράληλται* *παρὰ* *τὴν* *περὶ* *τὴν* *αἰτίαν* *αὐτῶν*.

His contermini sunt Alilæi & Casandrii, qui terram obtinent superioribus nequaquam similem. Nec enim frigidus est hic aer, nec siccus, nec fervidus, sed mollem & spissam refert nubem, à qua tempestive existunt etiam in æstate hyemes. Pleraque regionis feracissima sunt, sed non ubique cultu suo adficitur, ob imperitiam cætorum. Aurum sane in crusto-
is terræ illius cuniculis ad magnam inveniunt copiam, non quale adhibita scientia & arte colliquefcit è ramentis, sed sponte natum, quod Apyron Græci, ab eventu denominant, cujus portio minima non minor est olivæ officulo, media granum mespili adæquat, maxima cum nucibus regiis comparari meretur. Hoc perforatum inter lapillos pellucidos alternatim, circa radices manuum gestant & colla. Et ad finitimos translatus vili precio vendunt. Cum triplo enim ære aurum commutant: & pro ferro duplum reddunt, & argentum auri decuplum valet. Modus enim æstimationis comparatur ad rationem abundantiae & raritatis. Quibus in rebus

1 Diodoro Γαργησι, Stephano ex Marciano Καταάντη. Vide Bocharti Geogr. sac. l. 2. c. 19. 2 Vocabulum ὑπὲρ deest in Cod. Steph. Sic Diodor. παρὶς γὰρ τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ, & παρὶς τῇ διακρίσει ὡς ἐκείνῃ. Sic vertit Brevius, quæ inde irrorant, hyemem, æstatemque reddunt temperatam. 3 Legitur ex Diogeni, τὸν ἀνθρώπου: quasi diceret ideo terram negligi, quia incolæ sunt piscatores, nec omnium imperiti. Bochart. in Geogr. l. 2. c. 27. 4 Artemidorum apud Strabonem explicat, ὡς ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώπων ἢ πᾶσι δὲ δεικνύει. Vide Bochart Geogr. l. 2. c. 27. 5 Salmasti Exercit. Plin. p. 757. 6 Καρπὶς proprie dicitur junctura illa qua bichium cum manu committitur. 6 Locum sic vertit Bochartus in Geogr. l. 2. c. 27. ex eodem triplicem & ferro duplum auri referunt; argentum autem autem autem autem.

ἐν οἷς ἀποβλέπει πᾶς ὁ βίος ἰσχύς ἢ φύσις, ἀλλὰ σὺν ἢ χρείαν. ὅτι δὲ τὸ ἀνδρῶν συνίχεῖς ἰ. Κάρι-
μα κατέχουσι ἢ ἡπειρὸν ἐκτετακμένον
ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ἐν ᾧ κερύσαι
αἰὲς ἀναδίδουσι.

Εἰς τὸ τὸ Σαβαίων ὅππῃ-
ἐκείνους, μέγιστον τὸ καὶ τὸ Αραβίαν,
ὡς πάντας ὡς ἐκείνους ἐκτετακμένον. καὶ
ἢ γὰρ πάντα φέρει τὰ παρ' ἡμῶν
ἡπείρου σὺν τῷ βίῳ καὶ τὸ σῶμα
τὸ ὅτι τὸ κατεκτείνων ἀξιολογώτε-
ρα βροτομάτων κεκορηγμένον πλῆ-
θει ἀμυνήτοις. ὅσῳ τε πῶσαν
ἐκείνῃ παρὰ τὴν, δέας τε καὶ λόγῳ
ἐκείνῃ τέρψιν τοῖς ἀρκενέμενοις κα-
ταπνέμεται. ὅθεν μὲν γὰρ αὐτῶν
ἡπείρου τὸ δαλασσαν τὸ, τε βάλσα-
μα πολὺ καὶ 3 καπνὸς, 4 καὶ πᾶς ἀλλο-
τῆτος μὲν, ἡδίστου δὲ ἔχουσα ὅλη
ἡμῶν τέρψιν. ἐν δὲ τῷ χερνί-
βῳ, γινώσκῃ συντέμνῃ ἐξίτητος.
καὶ σὺν τῇ ἀποκαταστάσει τὸ σὺν τῇ
χρείᾳ, ἢ πρὸς ἡμᾶς παρὰ πᾶσι περὶ
τὸ γένος τὸ δυνάμειν. ὅθεν δὲ τὸ με-
σῆος, δρυμοὶ συνίχεῖς σείχουσι καὶ
μεγάλοι. 5 δένδρα γὰρ ἡλίστατα πᾶσι
καὶ τῷ λιθωνότῳ, πρὸς δὲ καὶ κιν-
ημῶν, φοινίκας τε καὶ καλάρια, καὶ
ἢ ὡλῶν ἀνείτῃ ὅλη τοιαύτων. ὡς
ἢ μὴ ἐν λόγῳ τὸ πᾶσι γὰρ δηλω-
τῇ ὁ συμβαίνει τοῖς σὺν τῇ αἰσθη-
τικῇ εἰληχῇ τὸ γένος τὸ δοκιμασθῆναι.

1 Forfan Κάρι: cum Diodoro Sic. 2 Αλ. πᾶσι. 3 Καρπὶς, Steph. 4 Diod. Sic. p. 179. καὶ πᾶσι τοῖς ἀλλοτῆτος καὶ τῇ ἑκείνῃ αὐτῇ δὲ πρὸς τὰς μὲν ἑκείνους, ὡς ὁμο-
ματῶν καὶ τῶν αὐτῶν παρὶς τῇ τέρψιν. 5 Αλ. δένδρα. Mirum τὸ δένδρα λιθωνότῳ, Αγα-
tharchidi ἡλίστατα dici: quæ alii μεγάλῃ καὶ ἑκείνῃ εἶναι esse adfirmant. Vide Salmasti Exercit. Plin. p. 355.

tota hominum vita non tam ad naturam rei, quam usus necessitatem respicit. His porro mortalibus contigui habitant Car-
bæ in continente, quam por-
tus excipit vicinus, in quo plu-
rimi erumpunt fontes.

Sabæorum deinceps gens ad-
hæret per Arabiam omnium
maxima, & nullius non gene-
ris felicitatem in potestate & arbitrio habens. Namque tel-
lus omnia fert quæ ad com-
moda vitæ apud nos prove-
niunt: & corpora sunt specta-
biliora, quam alibi: pecorum
multitudo innumerabilis suppe-
tit: amœnitas & fragrantia to-
tam hanc oram obtinens, vo-
luptatem præbet advenis visu &
dictu majorem. Nam ad ipsas
littorum crepidines largum na-
scitur balsamum & casia: longe
alia quam alibi habetur, recens
nimirum: ideoque jucundissi-
mam oculis voluptatem exhi-
bens, quæ postea longinquitate
temporis prorsus exolefcit, dum
stirpis usus hebetatur, priusquam
vis ejus ad nos transmittatur.
In mediterraneis frequentes &
magnæ se attollunt sylvæ. Nam
arbores præcelsæ, myrrhæ ac
thuris, necnon cinnamomi,
& palmæ, & calami, & id ge-
nus aliorum, exsurgunt. Adeo
ut nulla ratione explicari queat
voluptas illorum qui sensibus
suis periculum de his fecerunt.

Non enim in cellas abditus & exoletus aromatum illis fructus est, nec à materia procreante & nutriente separatus, sed à divina illa maturitate adhuc florens, & à familiari proprioque & genuino vigore vim illam admirabilem emittens, usque adeo, ut multi in oblivionem mortalis delati felicitatis, de ambrosia se percipere non nihil opinentur, dum res nomen ad summam prædicationem idoneum & par sibi quaerit. In saltibus rerum odoratarum serpentis genus omnium insolentissimum, quasi fortunatam largis terræ commodis invideat, & bono atroxat nocumentum, * ne quis ad finem usque flagitiis perpetrands indulgeat, & bonis prospere fluentibus animo efferatur superbo, numenque aspernetur; quin potius adversorum collatione & memoria vitam modestius agat. Genus id serpentis colore est puniceo, & longitudine spithamæ, morsuque insanabili, quando super ilia hominem fauciat. Plagam enim infert afficiens in altum. Cæterum apud Sabæos stirpium fragrantium odor summus quidem est, sed voluptas minor. Nam quod à puero assiduum est, sensum minus adficit mo-

¹ *Diolor.* ὁ γὰρ ὡς περ παρ' ἡμῶν ἀποκρίμενός ἐστι παλαιὸν ἔχει τὸν ὄνομα φύσις. ² *Diolor.* δὲ τὸ τῷ ὑπερβολῇ τῷ εὐαδίας μὲν ἔστιν ἐν τῇ περὶ τῆς οὐρανίας. Locum sic vertit *Bretius*: re ipsa nomen sua excellentia dignum effertante. ³ Scribe cum *Bocharto* ἡδὲ ἵσταιν πάντων σπινθηρὸν venenosissimum. ⁴ *Ualerius* ferri potest: tamen ἀλλήλων constanter scribitur ab *Artemidoro* apud *Sirab* l. 16 & *Diodoro Sic.* l. 3. p. 180. *Bochart.* * Sic vertit *Bretius*: ne quis dehinc Turanum in morem insolentat, &c.

μὲν δὲ κατασκευάζει, μεταβολῇ τῶν βίαις οὐχ ὑποκειμένης. ὁ μὲν ἄλλὰ κατέπειθ' ἐν δύνανται τῷ ζῳῷ παιδαγωγῆν ὡς ἐκ πλῆθους οὐσαδῆ, διαπνευόμενος τοῦ σώματος ὑπὸ ἀκράτου καὶ τμηπῶς δυνάμεως, καὶ τῷ σύμμετρῳ πύκνωσιν ὅτι πλεῖον ἀγέται, ὥστε ἄγειν εἰς ἐκλυσιν ἐξελύκει. ² τότε δὲ ἀσφάλτου παρμυμῶντες βραχὺ καὶ τριγύρου πύκνωσις, τοῖς τοιούτοις ἀραιεῖται τῷ ἄρσενος οὐδὲν τῆς ὁπποῦτος ἰσχυρῶς καὶ τῇ μίξει τῷ δυνάμει λυπεῖν τὸ τῆς ἡδονῆς βλαβερὸν ὑποκαταστέλλουσιν. ὕψους ἀπὸ δὲ τῆς μεσότητος μὲν καὶ πᾶσι καὶ ἐνδυνάμειον, παραπέμπει τῷ βίον συμμετείας δὲ καὶ καμνὸν εὐρεῖν, ὅν ἔχει τῷ κτήνι ἰσχυρῶς. τὸ δὲ τῶν Σαβαίων ἐν τῷ παντὸς ἔθνος περὶ τὴν οὐρανίαν, ἐπὶ ὅσους ἔστιν οὐ μὲν ἄλλοι, πολὺ γὰρ ἄλλοι τῶν κατὰ τῷ Ἀραβίαν, ὁ καλεῖται ⁴ Σαβῆς. ὁ δὲ βασιλεύων τοῦ παντὸς ἔθνος, περὶ τῆς ἑξέως ἔχει ὡς ἐξ ἑαυτοῦ τῷ μὲν ἐν πῶν, τῇ δὲ ἀκλινῶς τῷ ἰσχυρῶς, ὅτι πολλοὶς ὁπποῦτος, ὑπὸ κρίσιν ἀνυπεύθυνον ὁ βλάπτει τῶν ἀκλινῶν, ὅτι παραλαβὼν τῷ ὁπποῦτος, ὁ δυνάμει πάλιν ἐπὶ βασιλείαν ἐξελεῖν. εἰ δὲ μὴ,

verque, imo obtusio-rem reddit, nulla vitæ commutatione adjuncta. Veruntamen cum non ita informare ac regere vitam possint, ut in bono semper statu permaneant: (immixtus enim spiritus faculrate incisoria corpus perfiat, & constipationem ejus moderatam sic in plura diducit, ut ad extremam tandem laxationem redigatur) huic vitio ut medeantur, pauxillum bituminis & hirci barbam ægrotis succendunt. Atque ita nimium fragrantiae perpetuo adspirantis excessum amoliantur; & quod voluptati noxium est, attemperatione ejus quod molestum huic esse videtur, reprimunt. Adeo omnis felicitas, si mediocritate & bono ordine gubernatur, vitam optime transmittit: at si moderatione & opportunitate destituitur, inutilis ejus possessio. Saba oppidum, totius gentis appellationem indicans, monti incumbit non magno, omnium in Arabia pulcherrimum. Rex toti genti imperans, prærogativam habet in confesso à populo scitam, qua honore suo præditam, qua muneris omnino expertem. Honore enim regem dignantur, quod multis imperitat, & libero quæ decernit arbitrio agit, nulli subiectus censuræ: exors vero est, & quolibet privato inferior, quod, accepta regni cura, regale egredi palatium ei nefas. Secus

¹ *Επιπλεονεχέστες* legendum exillimat *Salmasius* in *Exercit. Plin.* p. 382. ² *Τὸν δὲ Σαβῆν.* ³ *Forlan* ὁπποῦτος. Vide *Salmasius* p. 383. ⁴ *Al.* Σαβῆς & Σαβῆς. *Forlan* cum *Diodoro* legendum Σαβῆς. Vide *Salmasius* *Exercit. Plin.* p. 348, 353. & *Exercit. Plin.* in *Geogr.* f. l. 2. c. 26.

fi fiat, lapidibus à populo obruitur. Ita enim antiquum jubet oraculum. Honorum igitur eminentia illic nociva. E virorum numero ad hoc destinati, ut domum servant, exiguo fortius se gerunt quam feminæ. Continuo namque otio in feminas degenerant. Cæteri & rebus bellicis dant operam, & totam regionem opere exercent, & colonias deducunt. Majorum enim schediarum his est usus. Vehunt cum alia, tum fructum odoratum maxime, in ulteriore terra natum: Arabice Larimna dicitur. Maxima inter cætera thymiamata fragrantia præditus est: quorum genus infirmitatem corporis plerumque vincere perhibetur. Porro cum nulla solum hoc alia ferat ligna ad usus quotidianos, cinnamomum & cassiam urere, & ad cæteros vitæ usus explicare, necesse habent. Quam inæqualiter bona sua divina fors distribuit! His rerum appetendarum vix paucitatem concedit: illis redundantiâ largitur. Sabæorum non pauci coriaceis utuntur paviculis, docente hunc eos usum refluxu maris, quamvis in luxu & deliciis viventes. Nulla enim Sabæis opulentior esse & Gerhæis hominum natio videtur: qui quicquid sub calculum transportationis cadit, ex Asia & Europa, dispensant. Hi auri ditissimam Ptolemæi Syriam fece-

λιδόλευς ὁ ὑπὸ πάντων γινέσθαι τὰ χρησιμὸν ἀρχαῖον· ὥς τ' ἔστι ὑπερβολὴ βλαβεράν. Τῶν δὲ ἀδρῶν οἱ μὲν καταγινόμενοι (ὡς τὸ οἶκος ἐνδιατελεῖν) βραχὺ πρὸς τοὺς γένους ἀλλυμώτερον ἄγιστον, ὑπὸ τῆς συνιγῆς ἀπορρυακτικῆς ξασώνης· οἱ δὲ ἄλλοι τὰ τε αἰετὶς πέλαιον μαλεπῶσι, καὶ τὴν χώραν ἀπασαν ἐργάζονται, καὶ σέλησιν ἀποικίας, ταῖς μείζονσι χωρῶν διότις. κομίζονται δὲ ἄλλα τε, καὶ μέλιστα δὲ εὐώδη καρπῶν, ὅτι ἐν τῇ περὶ αὐτὸν οὐρανῷ. Αραβιστὶ δὲ λέγεται Λαρίμναν, μεγίστην ἔχων τῶν ἄλλων ἱερμαμάτων εὐωδία· ὧν κατὰ λέγεται γένος ἀξιώσις ὡς ὅτι τὸ πολὺ σωματικῆς. ὑδατῶν δὲ τὸ γινώσκων ὕλην φέρουσι, ἀναγκάζονται αὐτὸς καὶ κατ' ἡμέραν τὸ κιννάμωμον καὶ τὴν κασίαν κτείναν, καὶ αὐτὸς τὰς ὑπὸ τοῖς ἐν τῇ βίῳ χρείας. ὅπως αὖτις αὐτῆς ἢ τύχῃ μεμείκει τῆς μὲν σπάνιν τῶν σποδαίων, τῆς δὲ πλείους διδύσας. τὴν δὲ Σαβαίων χρεῖαν καὶ τοῖς δερματίνοις ἐκ οὐλοῖσι πορεύει, διδασκίους δὲ χρεῖαν τὴν ἀταπώπην, καὶ αὐτὸς ἐν τρυφῇ καταγινόμενος. ὅτι δὲ ὑπερρώτερον Σαβαίων καὶ ἱερμαίων εἶναι δοκεῖ γένος, ἐπεταμυμῶν 4 πᾶν τὸ πῖπτον εἰς διαρῆς λόγον δὲ τὴν Ἀσίας καὶ τὴν Εὐρώπης, ἐπὶ πολὺ χρυσὸν δὲ Πτολεμαῖς Συρίαν πε-

1 Al. θυμιάτων. 2 Τὰ αὐτῆς, Steph. 3 Vide Bocharti Geogr. sacr. l. 4. c. 2. 4 Haud recte reddunt Interpretes, malim quicquid habet pro sumptibus. ita: ἀταπώπην sic idem quod διαρῆς τρυφῆς. nam pro ἀταπώπην nunquam perit. Bochart. Geogr. f. l. 2. c. 26.

τήσαςιν· ἔτοι τῇ φοινίκων φησὶ κατεσκευάσασιν λυσίτελεις ὑπερίαι, καὶ μυρία ἄλλα. ἔστι δὲ πολυτέλεια παρ' αὐτοῖς, οὐ μόνον ἐν ἱεροῦμασι θαυμαστοῖς, καὶ ποταμίων ποικιλίαις, ἐπὶ δὲ κλινῶν καὶ τριπόδων μεγέθει, καὶ τῶν ἄλλων, τῶν κατ' οὐκασιν παρ' ἡμῖν ἐκτενομενῶν, λαμβάνει τὴν ὑπερβολὴν πολλῶν, ὡς καὶ ἐκαστὴν τῶν χορηγίαν βασιλικῶν, κίονας τε πολλὰς αὐτῆς. (φῶσι) κατεσκευάσασιν ὅτι χρεῖται τε καὶ ἀργυροῦς· αὐτὸς δὲ, καὶ τὰς οὐραῖας καὶ θύρας ἡάλας λιθοκολλητοῖς ἐξελεῖσθαι πάντα. ὡσαύτως καὶ τὰ μεσούλια θέαν ἔχειν εὐπρεπῆ καὶ καλὰ, 2 τὰς αὐτὰς τῶν ἄλλων πλείους ἐκτελεῖται δὲ διαφορὰν μεγάλαν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔως τοῦ κατ' ἡμῶν παρ' αὐτοῖς 3 ἐπαγγέλλεται βίον. ἢ δὲ μὴ πρότερον δισηκῶν δὲ οἰκιστὴν κατεῖχον τὸ ὅτι πάντα τόπον τὰς διωάμεις 4 τρυφῶντων, οἰκονόμοι τὴν ἀλλοτείων ἐν ὑπὸ τῶν, οἱ κύριοι τὴν ἰδίαν ἀδελφῶν· τὴν ἱερμαίας ἀδελφότητος τὸ ἐλπίσθαι πλείονα χεῖρον διατηρεῖν.

Παρὰ δὲ τὴν χώραν ταύτην, ἢ μὲν δαλαπία λευκὴ φαίνεται ποταμὸς ἱερμαίας, ὡς παρὰ πλείονα τὴν γινώσκων τὴν αἰτίαν. ἡσσοι δὲ εὐδαίμονες ἀφ' ἑκαστοῦ ἐν αἷς βοσκήματα

runt. Hi sedulitati Phœnicum lucrosissimas negotiationes dede-runt, ut sexcenta alia præteream: Magnos impendunt sumtus, non solum in toreumata, & sculpturas admirabiles, & poculorum varietatem; sed magnificētia illa etiam in lectorum, & tripodum, aliorumque, quæ apud nos per ædes extenduntur, magnitudine ad summum gradum ascendit. Siquidem multi, ut æstimare est, sumtus faciunt regios. Huc accedit, quod columnæ illis deauratæ & toræ argento constant, foreque & fastigia domorum crebræ è gemmis & preciosis lapidibus phialæ excipiunt. Consimiliter etiam mesotylia decentissimam præbent sui contemplationem. Quodque caput rei, quicquid apud alios divitiarum est, id omne hic magna varietate expositum est. At enim vero hæc ad nostram usque ætatem de illis ita prædicantur. Nisi vero longe summotas haberent sedes ab his qui ad omnem fere locum copias alunt, alienarum curatores opum forent, qui nunc in sua quasi præmia dominiū retinent. Siquidem ignavia libertatem ad prolixius inde tempus conservare nequit.

Præter hanc regionem mare conspicitur album ad fluvii speciem, ita ut effectus hujus causam quis non sine stupore demiretur. Adjunctæ autem sunt insulæ fortunatæ, in quibus niveo sunt

1 Al. τρυφῶντων. 2 Forlan, τὴν παρὰ τῶν ἄλλων πλείονα. 3 Al. ἐπαγγέλλεται. 4 Al. τρυφῶντων.

A P P I A N O Y
ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ
ΠΟΝΤΟΥ ΕΥΞΕΙΝΟΥ.

A R R I A N I
PERIPLUS
PONTI EUXINI.

Interprete Jo. Guilhelmo Stuckio Tigurino.

R

TESTI-

TESTIMONIA.

Stephanus in voce Αψίλαι.

ΑΨΙΛΑΙ ἔθνος Σκυθικόν, γειτνιάζον Λαζαῖς, ὡς Ἀρξιανὸς ἐν αὐτῇ πλὴν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ.

In voce Τάνα.

ΕΚΑΛΕΙΤΟ δὲ Θάνα, καὶ κατὰ ὁρθογραφισμὸν Τάνα, ὡς Ἀρξιανός.

In voce Αρμύνη.

ΑΔΜΗΝΗ (ἰσ. Αρμύνη) πέλις πρὸς τὸ Εὐξείνῳ Πόντῳ, ὡς Ἀρξιανός.

A P P I A .

[1]

A P P I A N O Y ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΝ, ΕΝ Η ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΠΟΝΤΟΥ.

A R R I A N I EPISTOLA AD ADRIANUM, IN QUA PERIPLUS PONTI EUXINI.

Αὐτοκράτει Καίσαρι Τραϊανῷ Αδριανῷ Σεβαστῷ Ἀρξιανὸς χαίρειν.

Imperatori Caesari Traiano Adriano Augusto Arrianus S.

ΕΙΣ Τραπεζύντα ἤκομεν πέλιν Ελλωίδα, ὡς λέγει ὁ ² Ξενοφῶν ἐκείνος, ὅτι θαλάττῃ ὠκισμένῳ, Σινωπίων ἀποικον. καὶ τὸ μὲν θαλάσσαν τὸ Εὐξείνῳ ἀτρυγέτοι κατέδμεν, ³ ὅθεν περ καὶ Ξενοφῶν καὶ σύ. καὶ οἱ βωμοὶ ἀνιστῶσιν ἥδη λίθῃ μέντοι γὰρ τοῦ τετραγώνου καὶ τὰ χάρματα ἀπὸ τοῦ ἐκ δ' ὀρθῶς κα-

TRAPEZUNTEM per-
venimus, urbem, ut
Xenophon ille inquit,
Græcam, in mari si-
tam, Sinopensium coloniam.
Ac ipsum quidem mare Euxi-
num summa cum voluptate col-
lustravimus eodem ex loco, un-
de Xenophon quoque, & tu
illud olim fuistis contemplati.
Stantque ibi adhuc aræ erectæ
quancquam ex aspero ac im-
posito lapide, quo fit ut literæ illis incisæ minus sint notæ atque

¹ Videtur ex abrupto exordiri: nulla neque loci, unde Trapezuntem sit profectus, neque cujusque alterius rei mentione præmissa. *Stuckius.* ² Xenophontis verba, quæ hic citantur, hujusmodi sunt. καὶ διήλθον ἐπὶ θαλάττῃ, εἰς Τραπεζύντα πέλιν Ελλωίδα, ὠκισμένῳ ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ, Σινωπίων ἀποικίαν. ἐν τῇ ἐκχρῶν χώρα. Vide l. 4. Αναστῶντες, c. 8. §. 17. *Ed. Oken.* ³ ὁθεν περ καὶ Ξενοφῶν καὶ σύ εἰ βωμοὶ ἀνιστῶσιν, *Gesnerus.*

R 2

illustres.

illustres. Ipsum quoque epigramma Græcum, ut à Barbaris, mendose vitioseque inscriptum cernitur. Statui igitur & aras albo lapide dedicare, ipsaque epigrammata perspicuis atque illustribus literarum notis insculpere. Nam tua statua, quæ ibi posita est, forma quidem atque figura admodum bella est: manu siquidem extensa mare demonstrat, at vero ipso opere atque artificio nec tui est similis, neque alias multum elegans. Quamobrem aliam fac mittas statuam, nominis tui inscriptione dignam, quæ quidem consimili sit habitu atque forma: regio enim hæc ad memoriæ æternitatem perquam est accommodata. Fanum quoque ibi est affabre admodum artificioseque ex quadrato lapide constructum: at Mercurii simulacrum neque fanum neque locum illum decet. Quocirca si ita tibi videatur, aliud mihi Mercurii simulacrum mittas, quod quidem quinque sit ad summum pedum: tantæ enim magnitudinis videtur mihi fano illi proportionem aptum fore & conveniens: atque etiam aliud Philesii, quod quatuor sit pedum. Haud enim mihi à ratione videtur alienum, hunc ejusdem cum progenitore suo aræ templique societate conjungi. Sic enim fiet ut dum alius quidem Mercurio, alius Phileseo, alius utrisque sacra faciet, hi pariter atque illi & Mercurio & Phileseo simul gratificentur: Mercurio quidem, dum illius nepotem atque prolem; Phileseo autem, dum illius progenitorem honore cultuque prosequuntur. Quamobrem ipse quoque

χάρηται. τὸ δὲ Ἑλληνικὸν ἐπὶ
ῥαῦμα καὶ ἡμερτημῶς γέγραπται,
οἷα δὴ ὑπὸ βαρβάρων γράφειν. ἐγὼ
καὶ οὖν τὰς τε βωμὰς λίθου λευκοῦ
ἀναθεῖναι, καὶ τὰ ὀπτηράμματα
ἐγχαράξαι εὐσήμοις τοῖς γράμματι.
ὁ μὲν γὰρ ἀνδρίας ἔσται
κεν ὁ σῆς, τῷ μὲν ὀφθαλμῷ ἰδέσθαι
ὑπεδείκνυσσι γὰρ τὴν θάλασσαν ἣ
δε ἐργασίαν ὅτε ὁμοίως σοι, ὡς
ἄλλως καλῶς. ὡς τε πέμψον ἀνδριάντα, ἄξιον ἐπονομαζέσθαι σοι,
ἐν τῷ αὐτῷ τότῳ ὀφθαλμῷ τὸ
γὰρ χρεῖον ὀπτηθεῖντατον ἐν
μνήμῳ αἰώνιον. πεποιήται δὲ
καὶ ὁ νεὼς, λίθου τετραγώνου, ἡ
φανῖλος. ἀλλὰ τὸ ἔργον ἀγαλμα,
ὅτε τῷ νεὼ ἄξιον ὅτι, ὅτι
αὐτῷ τῷ χρεῖν. εἰ δὲ σοι δεκτὴ,
πέμψον μοι πεντάπουν μέλισσα
Ἑρμοῦ ἀγαλμα. τῆς γὰρ μοι δοκεῖ εἶσεως, ὡς γε σοὶ
τὸ νεὼν σύμμετρον καὶ ἄλλο τῷ
Φιλησίου τετραπύον. ἡ γὰρ ὑπὸ ἡμέ-
τερος δοκεῖ μοι σὺν ἡμέτερος καὶ σὺν
βωμῶς εἶσεως τῷ περὶ πάτοι. καὶ
ὁ μὲν περ τῷ Ἑρμῇ, ὁ δὲ τῷ
Φιλησίου, ὁ δὲ καὶ ἀμφότερον, διπλῶς
παιδῶν χρεῖνται δὲ καὶ ἑτα
καὶ κείνοι τῷ τε Ἑρμῇ καὶ τῷ Φι-
λησίου τῷ μὲν Ἑρμῇ, ἐπὶ τῷ ἑτα-
νον αὐτῷ πρῶτον τῷ ὅτι Φιλησίου,
ὅτι τὸ αὐτῷ περὶ πάτοι. ὡς ἔργον

ἡ ἰσοδύνητα ἐνταῦθα. ἐκ ὧσπερ
ἡ ἐπεὶ ἐν Κάλπης λιμένι, ὅπου
ἡμεῖς βῆν λαβόν, εἰ ὑπορείαν
ἔμεν, ἀλλὰ τῇ Τραπεζούντων
ὑπὸ ὧσπερ ἀφασκευασάντων ἱερῶν ἐκ
ἐκείνης. καὶ ἡ ἐπὶ παραγγυλάμε-
να αὐτόν, καὶ ὅτι τοῖς ἀσπασίνοις
ἡμεῖς αὐτοὶ. ὅτῳ ὅτι περὶ τῷ
καὶ ἡμεῖς, οὐ λαμβανόμεν
αὐτῶν τε τῶν ἡμετέρων
ἡ ἀφασίαν, καὶ σὺν τῷ σὺν
ἔμεν, ὅτι ἄξιον εἰ ὑπὲρ ὅτου
ἡμεῖς εὐχαινομεθα τὰ κατὰ, καὶ
ἡμεῖς ἔλαττον ὑπὸ σὺν
πρῶτον. ἐκ Τραπεζούντος δὲ
ἡμεῖς, τῇ μὲν περὶ τῷ
ἡμεῖς λιμένα κατήραμεν, καὶ τὰς
τῶν τὰς ταύτη ἐγυμνάσαμεν. ἡ
ἡμεῖς αὐτῇ, ὡς οἶδα, πρῶτον
ἔμεν, καὶ ἡμεῖς εἰκοσὶν ὅπου εἰς
ἀφασίαν ἔχει ἀλλὰ καὶ τῶν τὰς
ἡμεῖς ἀφασίαν ἐδέχθη. ἐνδύν-
αμεν, τὰ μὲν περὶ τῷ
ἡμεῖς τῷ ἐκ τῷ ποταμῷ πνεύ-
σας ἔμεν, καὶ ἡμεῖς τῷ
ἡμεῖς αὐτῇ. ἡμεῖς μὲν γὰρ ἡμεῖς
αὐτῇ, ὡς λέγει καὶ ὁ Ὅμηρος,
ἡμεῖς ὅτι τοῖς ταχυματῶν βε-
λόνται. εἰτα καλῶς ἐπέλαβον,
ὅτι καὶ ἡμεῖς τῇ εἰσεῖα μόνῃ
ἡμεῖς. εἰτα ὅτι ἀφασίαν ἡμεῖς
ἡμεῖς, ἐξ ἡμεῖς κατ' εὐχην

bovem illic immolavi: non quidem, ut Xenophon olim ad Calpes portum fecit, bove ex plaustro arrepto, hostiarum penuria, sed ipsis potius Trapezuntinis magnificam splendidamque hostiam adornantibus. Ibidem quoque extis inspiciendis atque consulendis, nec non viscerationibus atque libationibus operam navavimus. Pro quo autem primo omnium vota sint à nobis nuncupata, nequaquam te latet, cui & mos consuetudoque nostra probe est cognita, quique tibi metipsum optime es conscius, te dignum esse, pro cuius salute omnes, etiam qui minoribus quàm ego beneficiis à te sunt affecti, vota faciant. Ex Trapezunte autem cum solvissemus, primo quidem diè in Hyssi portum appulimus, ac pedites, qui ibi sunt, exerceri curavimus. Cohors enim ista, ut scis, est peditum; & habet equites viginti, ministerii tantum causa: veruntamen hos quoque oportuit hastas ejaculari. Inde navigavimus primo quidem aura quam matutino tempore flumina spirant, & simul remigio utentes. Frigidæ enim erant auræ, ut ait Homerus, sed ad conficiendum cursum celeriter minus idoneæ. Deinde tranquillitas fuit subsecura, ita ut remigio tantum usi sumus. Hinc nubes derepente exorta in Eurum

1 Vide Xenoph. Anab. 1.6. c. 5. §. 15, 18. Ed. Oxon. 2 Verbo παραγγυλάμενα ritus omnis continetur, quo exta inspiciuntur, probantur, aræ imponuntur, & quæ edulio sunt, comeduntur. quibus peractis thus & vinum libabant. Salmasius in Exercit. Plin. p. 91. 3 Portum hunc in Ponto Cappadocium, juxta Sidonem, inter Pharnaciam & Trapezuntem ponit Ptolemaeus. ejusdem quoque meminit Stephani in vita Matthiæ, qui locus in mendo cubat, & pro Αἰδωνίη reponendum est Καππαδοκίη. Struck. 4 Locus Homeri est in Odys. c. v. 469.

potissimum erupit, ventumque violentum, nobisque plane adversum excitavit; quod tantum non nos perdidit. Mare siquidem paulatim fecit intumescere, ita ut magna vis aquarum, non ex ea tantum parte ubi remi sunt, verum etiam ex superiore, quæ inter puppim remosque interjacet, in navcs passim copiose irruerit. Res plane tragica atque horrenda fuit: hinc quidem aquas nobis exantlantibus, illinc vero iisdem affatim in naves influentibus. Sed quia non transversi erant fluctus, hinc vix atque ægre tandem remorum vi ac contentione eluctati, pluribusque laboribus perfuncti, Athenas pervenimus. Est enim in Ponto quoque Euxino locus sic dictus, ubi Minervæ est fanum, Græco modo ædificatum, à quo universus ille locus nomen hoc videtur accepisse. Illic castellum quoque est desertum, ac pro derelicto habitum; nec non portus, haudquaquam pro anni tempore multarum navium capax, qui tamen casà Noti, ipsiusque Euri vi ac impetu facile protegat atque tueatur. Fuerint etiam naves eo appellentes à Borea tutæ; at non ab Aparctia: neque eo vento, qui in Ponto Thracias, in Græcia Sciron appellatur. Sub noctem tonitrua dira atque fulgura mari incu-

1 Μένων ὕχι ὠλισσεν ἡμᾶς legit Gesnerus. 2 De hac voce vide Schol. ad Thucyd. p. 221. n. 14. & p. 432. n. 8. Ed. Oxon. 3 Vide Stephanum in voce Ἀπάρκτις. 4 Agathemerus l. 1. c. 2. Ἀπὸ δὲ Ἀρκτυ, Ἀπαρκτίας. Ita etiam Arist. l. 2. meteor. c. 6. Vide Plin. nat. Hist. l. 2. c. 47. 5 Agathemerus, loc. cit. μινὺν Ἀπαρκτίην & Ἀργίην Θρακίας, ἅτε Κίρκου ὑπὸ τῶν πελαγίων. Et Arist. l. 2. meteor. c. 6. ἐν καλοῖσι Θρακίαι, μινὺς Ἀπαρκτίην & Ἀργίην. 6 De origine appellationis vide Strabonem, sub initium libri noni.

μάλιστα, καὶ ἐπλώσκειαν πει-
μα ἐξάιστον, καὶ τοῦτο ἀκελεύ-
ῃαντίον, ὅπερ καὶ ἡ μόνον ἡ
ὄνησεν ἡμᾶς. κοίλῳ μὲν γὰρ δι-
ὀλίγῃ τὴν θάλατταν ἐποίησιν,
ὥς μὴ κατὰ τὰς κώπας μέ-
νον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τὰς ἑπ-
εξεριστίας ἐπισορεῖν ἡμῶν ἐλαττε-
θεν ἀφρόνως τοῦ ὕδατος. πῶς
δὲ τὸ θρακικόν, καὶ τὸ μὲν ἐξω-
τλῆμεν, ἢ δὲ ἐπεισεῖται. ἀλλ' ἡ
πλάγιον γὰρ μὲν τὸ κλυδώνιον. πῶς
τῇ καὶ ἠνύτομεν μόγῃ καὶ χαλε-
πῶς τῇ ἐρείδι. καὶ μὲν τοι πῶς
λα παθόντες, ἥκομεν εἰς τὴν
Ἀθῶναι. ἔστιν γὰρ τοι καὶ ἐν Πόν-
τῳ. Εὐξείνῳ χωρίῳ ἔστι καὶ
μύρον. καὶ Ἀθῶναις ἱερὸν ὅστιν ὠ-
πύδι Ἑλλωρικόν, ὅστιν μοι δοκεῖ
καὶ τὸ ὄνομα εἶναι τοῦτο πῶς
εἶπ. καὶ φερέειν πὶ ὅστιν ἡμεῖς
μύρον. ὃ δὲ ὄρμος, οἷον ὡς ἐπὶ
δέχεσθαι ἢ πολλὰς ναῦς, καὶ αἰ-
πῶν ταύτας παρέχειν ὑπὸ ἑνὶ
ἀνέμῳ, καὶ αὐτὸς τὸ εὖρος. σὺν
το δὲ ἂν καὶ ὑπὸ τῷ βορέᾳ πὶ
ὀρμύοντα πλοῖα. ἀλλὰ ἢ τὸ γὰρ
Ἀπαρκτίης, ἢ δὲ τὸ Θρακίης μὲν
ἐν τῷ Πόντῳ, ὁ σκίρον τὸ δὲ
τῇ Ἑλλάδι καλεῖται. εἰς δὲ τὴν
νύκτα βρονταὶ τε σιληαὶ καὶ
ἀστραπαὶ κατεῖχον, καὶ πεισῶμε

ἢ τὸ αὐτὸ ἔπ, ἀλλὰ εἰς νότον με-
τέκει, καὶ δὲ ὀλίγῃ ὑπὸ τῷ νότῳ εἰς
νότον ἀνέμων, καὶ τὸ νομόν ἐκ ἐπὶ
ἐπὶ τῆς ὁ ὄρμος μὲν. πῶς ἐν παν-
πῶσιν ἀρξαιώμεναι τὸ θάλασσαν,
ἡμῶν μὲν αὐτὸ τὸ χωρίον αἰ Ἀθῶναι
ἡγεῖται ἡδυνάοντο, ταύτας αὐ-
τὸ ἐνωλκύναντο, πῶς τῆς περὶ
αὐτὰς γὰρ πέτραι πρὶ ὑφορμύ-
αι, ἀσφαλῶς ἐπέλκυν. τὰς δὲ
πῶς ἐδόκει πέμπειν εἰς τὰς
ἀγμάδας τὰς πλοῖον νειωσάνθησο-
μεν. καὶ ἐνωλκύναντο, ὥς τε
ἀπὸ τῆς ἀφροσύνης πάσας, πῶς
μῶς, μὲν πῶς ἐν τῷ ὀρμύζῳ,
αὐτὸ τὸ καὶ ἐπεσφύσαντο πῶς
καὶ ὑπολαβόν τὸ κύμα ἐξωλκύν-
ει τὸ ἡδυνά καὶ συνάπτειν. ἀπὸ
αὐτῶν μὲν τοι πάντα. ἢ τὰ ἑστία
μύρον καὶ τὰ σκύν τὰ νομπικῶ
καὶ αἱ ἀνδραποῖ, ἀλλὰ καὶ οἱ ἡλοι
καὶ ὁ κυρτός Ἀπεξῶν, ὥς μὴ
δοκεῖ ἄλλῃ ἢ ξύλων δεινῶς ναυ-
πηγῶν εἰς τὴν κατασκευὴν
ἐν παμπύλλῃ, ὥς οἷον, ἢ ἀρ-
χὴ ὅστιν κατὰ τὸ Πόντον. ὅστις
ἢ χερσὶν ὅπῃ δύο ἡμέρας κατεῖ-
χει, καὶ μὲν ἀνάγκη μένειν. ἐχέμεν
γὰρ ἀρὰ μὴδὲ τὰς ἐν τῷ Πόν-
τῳ Ἀθῶναις παρὰ πλοῦσιν ἡμᾶς,
ὅστις πῶς ὄρμον ἐρημον καὶ ἀν-
ορμον. ἐνδένδε ἀραντες ὑπὸ μὲν τῷ
ἐν, πῶς τὸ κλυδώνος ἐπειρώμεθα.
ὅστις δὲ τὸ ἡμέρας βορέας ὅπῃ

buere: nec ventus amplius idem, sed in Notum, ac paulatim ex Noto in Africum fuit conver- sus; nec amplius navibus fidus atque tutus portus exstitit. Itaque priusquam mare magis efferve- sceret, quasunque Athenæ na- ves capere potuerunt, eo subdu- ximus, præter unam triremem: hæc enim scopulum quendam subierat, & ibi tuto fluctuabat. Plerasque vero in vicina litto- ra milimus subducendas: quæ quidem omnes salvæ incolumes- que evaserunt, una excepta, quam portum capientem, & la- tus ante tempus undis conver- tentem, fluctus abreptam in lit- tus ejecerunt, eamque colliferunt. Omnia tamen salva evaserunt; non tantum vela, instrumenta nautica, atque homines, ve- rum etiam clavi: cera etiam derafa est, ita ut nulla re alia, quam materia ad naves ædifi- candas apta, opus sit, cujus materiæ copiam ingentem in Ponto esse non ignoras. Hæc autem tempestas per biquum duravit, ita ut necessatio no- bis illic fuerit manendum. Nec etiam videbatur esse conve- niens, Athenas in Ponto Eu- xino sitas, ceu portum quen- dam desertum, obscurum at- que ignobilem, præternavigare. Inde cum sub auroram solvis- semus, transversis usi fluctibus, mare tentavimus. Proceden- te autem die, Boreas leniter

1 Ἀπεξῶν viderur legendum, ut paulo antea: vel redundat. Struckius. 2 Idem in descriptione portus Calpes tradit Xenophon, l. 6. Ἀναβύτων, c. 4. §. 2. & Strabo, l. 12. in descriptione regionis Sinopiceæ.

spirans mare quietum ac tranquillum reddidit : & quidem ante meridiem, confectis plus quam quingentis stadiis, Apſarum pervenimus, ubi quinque cohortes commorantur. Stipendia itaque militibus persolvimus, nec non arma, murum, fossam, agrotos, rei frumentariæ apparatus inspeximus. De quibus omnibus, quæ mea sit opinio, Latinis literis perscriptum est. Apſarum autem regionem Apſyrto olim ajunt fuisse appellatum, ab Apſyrto ibi à Medea occiso, cujus ibidem sepulcrum monstratur, nomine postea, sicuti in multis aliis fieri consuevit, à Barbaris corrupto. Sic enim Tyna quoque urbs Cappadociæ olim Thoana fuit appellata, à Thoante rege Taurorum, qui in Oreste atque Pylade persequendis ad illum usque locum pervenisse, ibique morbo interiisse dicitur. Fluvii autem, quos post nostrum à Trapezunte discessum præternavigavimus, hi sunt. Hyſſus, unde ipse quoque portus fuit cognominatus, qui à Trapezunte distat centum & octoginta stadia. Ophis, qui ab Hyſſo portu ad summum abest nonaginta stadia, Colchorumque regionem à Thiannica separat. Psychrus, ab Ophi distans circiter ⁴ Θιαννικῆς. ἐπειτα δὲ Ψυχρὸν

1 Sine dubio Stephanus in genuino suo opere hunc locum vel transcripsit in voce Αψυρτίδος, vel respexerat. Berkel. 2 Steph. Byzant. ἐκατέρω δὲ Θιαννικῆ κατὰ παρχαγματισμὸν Τύνα, ὡς Ἀρριανός. 3 Vide Ovidium, l. 3. de Ponto, & Lucianum in Toxari. 4 Quæ sit ista Thyannica nescio: forte Τυαννικὴ λεγόμενον quæ una ex decem præturis Cappadociæ fuit, quam Strabo Τυαννικὴ appellat. Strabon.

πενήκοντα ὁλίγος κατέστησε τὸ διάστημα, καὶ διατρεμῖσαι ἐποίησεν, καὶ ἡλθομεν πρὸς τὴν μεσημβρίαν, σάδια πλείονας ἢ πεντακσῆς, εἰς Αψαρτὴν, ἵνα περ αἱ πέντε σφετέραι εἰσὶν ἰδρῶμα. καὶ τὸ μεσορρῶν τῇ στρατιᾷ ἔδωκε, καὶ τὰ ὅπλα εἰδόν, καὶ τὸ τέχος, καὶ τὸ πάθος, καὶ τὰς κάμνοντας, καὶ τὸ ὅτι τὸ παροσκαυλὸν τὸ ἐνσταυρῶν, καὶ ὅτι οὐκ αὐτῶν τὸ γινώσκον, ἐν τοῖς Ρωμαίοις χάμμεσιν γέγραπται. 1 ὁ δὲ Αψαρτος τὸ γένειον λέγουσιν ὅτι Αψυρτος ἐκατέρω πάλαι ποτὲ ἐνταυῦδα ὅτι Αψυρτὴ ὑπὸ τῇ Μιδείας δαπάνῃ, καὶ τὰς Αψυρτῆς δεικνύται. ἐπειτα δεφθαλμῶναι τὸ ὄνομα ὑπὸ τῶν σφετέρων βαρβάρων, καθάπερ καὶ ἄλλα πάλαι διέρχεται. ὁπότε καὶ τὰ 2 Τύνα πάλαι ἐν τοῖς Καππαδόκαις 3 Θιαννικὴ λέγουσιν ὅτι ὕψος ὠνομάζετο, ἐν Θιαννικῇ βασιλεῖ τῇ Ταύρων. ὅς τε ἀμφὶ Ορέσιον καὶ Πυλάδιον διώκει, ἀγχεῖ τῆς δὲ τῆς χώρας ἐλθεῖν φημὶ, καὶ ἐνταυῦδα νόσῳ δαπάνῃ. ποταμὸς δὲ παρημεΐσαμεν ἐν τῇ φθόγῳ τῷ ὑπὸ Τραπεζούντος, τὸ τε Τούον, ἐπὶ ἐπὶ ὠνομος Τούον λιμὲν, ὅς ἀπὸ Τραπεζούντος σάδιος ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατέρω καὶ τὸ Οφιν, ὅς ἀπὸ Τραπεζούντος ἐς ἐνενήκοντα σάδιος μάλιστα, καὶ δείξει τὸ Κόλχων χώραν καὶ καλὸν ποταμὸν, διέχοντα ἑκα-

τάκοντα σάδιος ὑπὸ τοῦ Οφίως. ἔπειτα τὸ Καλὸν ποταμὸν. καὶ ὅτος ἡμάκοντα διέχει ὑπὸ τῷ Ψυχρῷ. ἐξ ὧν δὲ τοῦ Ψυχρῷ ὅτι 1 Ρίζιος ποταμὸς, ἑκατέρω εἰκοσι σάδια διέχει ὑπὸ τῷ Καλῷ. καὶ ὑπὸ τῷ τεύχεσσι Ασκυρτος ἄλλος ποταμὸς. καὶ Αδύωνος περ ὑπὸ τῷ Ασκυρτος ἐξήκοντα. ὑπὸ δὲ εἰς Αδύωνος ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατέρω. τὸ δὲ Αδύωνος Λάγατος ποταμὸς ἐπὶ μάλιστα σάδια ἀπὸ αὐτῶν διέχων πρὸς τὸν Αδύωνος. ὑπὸ δὲ τῷ Αδύωνος ὀγδοήκοντα, τὸ Πρυτανίον παρημεΐσαμεν, ἵνα περ καὶ τὰ Ασχάλας ἐκατέρω εἰσιν. καὶ ὅτος ἀπὸ Τραπεζούντος σάδια ὑπὸ τῷ Αδύωνος. τὸ Πρυτανίον δὲ ἐξ ὧν 2 Πυξίτης ποταμὸς, σάδιος ἐνενήκοντα ἐν μέσῳ ἀρμενικῷ, καὶ ὑπὸ τῷ Πυξίτῃ ἐς 3 Αρχαβιν, ὧν ἐνενήκοντα. ὑπὸ δὲ Αρχαβίος εἰς Αψαρτον, ἐξήκοντα. ὑπὸ δὲ Αψαρτος ἄρσαντες, τὸ Ακαμψιν παρημεΐσαμεν νύκτωρ, ὅτι πεντηκσῆς σάδιος ἀπὸ Τραπεζούντος τῷ Αψαρτῷ. ὁ δὲ Βαβυλὸς ποταμὸς ὀγδοήκοντα καὶ πέντε ἀπὸ Τραπεζούντος. καὶ ὁ Ακινάσιος ὑπὸ τῷ Βαβυλῷ ἐνενήκοντα. ἐνενήκοντα δὲ καὶ ὑπὸ Ακινάσιος ὁ Ισις. ναυσίπορι δὲ εἰσὶν ὁ τε Ακαμψις καὶ ὁ Ισις, καὶ αὐτὰς τὰς ἐωσπὰς ἰσχυρὰς ἐκπέμπουσιν. ὑπὸ δὲ Ισις τὸ Μώρον παρημεΐσαμεν. ἐνενήκοντα σάδια μετὰ τὸ Μώρον εἰσὶν καὶ τὸ Ισις. καὶ ὅτος ναυσίπορις. ὑπὸ δὲ εἰς τὸν Φάσιν εἰσεπλεύσαμεν, ἐνενήκοντα τῷ Μώρῳ διέχοντα.

citer triginta stadia. Calus fluvius, à Psychro distans similiter triginta stadia. Psychro autem vicinus est Rhizius fluvius, qui à Calo centum & viginta stadia distat. Ab hoc triginta stadia Aſcurus alter fluvius. Ab Aſcuro Adienus sexaginta. Inde Athenas usque sunt centum & octoginta stadia. Athenis septem ad summum stadiorum intervallum finitimus est Zagatis. Athenis autem quum solvissemus, Prytanum prætervecti sumus, ubi Anchiali est regia, qui ab Athenis quadraginta stadia abest. Prytani finitimus est Pyxites, nonaginta stadiorum spacio interposito. A Pyxite ad Archabin similiter sunt nonaginta stadia. Ab Archabi ad Apſarum sexaginta stadia. Ab Apſaro quum solvissemus, Acampſin, circiter quindecim stadia ab Apſaro distantem, noctu præterivimus. Ab Acampſi Bathys fluvius septuaginta quinque: à Bathy Acinasis nonaginta: ab Acinasi Isis similiter nonaginta stadia abest. Acampſis autem & Isis fluvii sunt navigabiles, qui matutino tempore validas admodum auras emittunt. Ab Isi Mogrum, qui & ipse est navigabilis, prætervecti sumus, inter quos duos fluvios nonaginta stadia intersunt. Inde Phasim sumus ingressi, qui nonaginta stadia à Mogro abest.

1 Ptolemaei Ρ. 2. portus inter Pitiusam & Athenarum promontorium. 2 Πρυτανίου Ἀρχαβιν appellat.

sunt exstructæ: ipse murus probe fundatus, machinisque bellicis, ac, ut brevi dicam, omnibus rebus ita instructus atque munitus, ut nullus aditus barbaris pateat, illiusque custodes ab omni sint oppugnationis periculo immunes. Quoniam autem ipsum quoque portum videbatur tutum esse oportere; nec non cætera loca, quæ extra castrum ab iis, qui à militia sunt immunes, quique mercaturas negotiationesque exercent, incoluntur; visum mihi est à duplici illa fossa murum cingente, aliam quoque ad flumen usque deducere, quæ & ipsum portum, & cætera, quæ sunt extra murum, ædificia contineat atque complectatur. A Phaside autem digressi, Charientem fluvium navigabilem prætervecti sumus, qui à Phaside nonaginta stadiis abest. A Chariente in Chobum navigavimus, qui duo similiter fluvii nonaginta stadiis à se invicem distant. Ibi appulimus: qua autem de causa, quidque illic egerimus, ex Latinis literis cognoscere. A Chobo Singamem fluvium navigabilem prætervecti sumus, qui à Chobo ad summum ducentis & decem stadiis abest. Singami vicinus Tarsuras: stadia autem inter utrumque fluvium sunt centum & viginti. A Tarsura Hippus centum & quinquaginta stadiis. Ab Hippo Astelephus triginta stadiis abest. Astelephum vero

1 Tarsura Χείρας, Straboni δ Χείρας.

καὶ οἱ πύργοι, καὶ τεθραμμένον ἀσπλῶς, καὶ μηχαναὶ ἐπιστάσιν, καὶ ἐν ὑπὸ γὰρ πύσιν ἐξήρτυται, πρὸς τὰ μὲν δὲ πλάσαι ἀν πύλας αὐτῶν τὸ βαρύνει, μήποτε δὲ εἰς κίνδυνον καταστῇσι πολιορκίας τὸς ἐν αὐτῶν ἔσονται. ἐπεὶ δὲ τὸ καὶ τὸ ὄριον ἐγγὺς ἀσπλῆ εἶναι ταῖς ναυσὶ, καὶ ἐκ ἐξω τὸ φρεῖς κατακείτο ὑπὸ πᾶσι πεταμμένων τὸ στρατὸς, καὶ πᾶσι καὶ ἄλλων ἐμπεικῶν ἀνθρώπων, ἐξέ μοι ἀπὸ τὸ διπλῆς τάφρος ἡ συνέβληται τῷ τείχει, ἄλλω πεφρον ἐκβαλεῖν ὡς ὅτι τὸ ποταμὸς, ἡ τὸ τε ναύσταθμον περιέχει, καὶ τὰ ἐξω τῷ τείχεος οἰκίας. ἀπὸ δὲ τῷ φάσδος 1 Χαιέντα ποταμὸν περιμεΐψαμεν ναυσίπορον. σάδιαι μεταξὺ ἀμφοῖν ἐνενήκοντα. καὶ ἐκ τῷ Χαιέντος εἰς Χώβον ποταμὸν εἰσεπλεύσαμεν, ἄλλως ἐνενήκοντα, ἵνα περὶ καὶ ὁρμίσθωμεν. ὧν δὲ ἐνενεκα, καὶ ὅσα ἐνταῦθα ἐπεσφάμεν, δηλώσει σοι τὰ Ρωμαῖα χράμματα. ἀπὸ δὲ Χώβου Σιγγάμην ποταμὸν περιμεΐψαμεν ναυσίπορον. διέχει δὲ τῷ Χώβου σάδις εἰς δέκα καὶ ἀφροσύς μάλιστα. ἔχεται δὲ τὸ Σιγγάμην τὰς σάδας ποταμὸς. σάδιαι εἰκοσι καὶ ἑκατὸν μεταξὺ ἀμφοῖν. ὁ δὲ Ἰταπος ποταμὸς τὸ Ταρσὺς περιέκοντα σάδις καὶ ἑκατὸν διέχει. καὶ τὸ Ἰταπὸς ὁ Ἀσέλεφος περιέκοντα. περιμεΐψαντες δὲ τὸν Ἀσέ-

λεφον, εἰς 1 Σεβαστόπολιν ἤκομεν πρὸς μεσημέριαν, ἀπὸ Χώβου ὁρμηθέντες σάδις εἰκοσι καὶ ἑκατὸν, τὸς ἀπὸ Ἀσέλεφου. ὡς καὶ τὸ μισθοφορὰν τοῖς στρατιώταις δύναι τὸ αὐτῆς ἡμέρας, καὶ τὸς Ἰταπὸς, καὶ τὰ ὄπλα ἰδεῖν, καὶ τὸς Ἰταπὸς ἀναπιδόντας ὅτι τὸς Ἰταπὸς, καὶ τὸς κάμνοντας, καὶ τὸ σῆμα, καὶ τὸ τείχος περιελαβεῖν, καὶ τὸ πύργον. σάδιαι ἀπὸ μὲν Χώβου εἰς Σεβαστόπολιν, τριάκοντα καὶ ἑξακόσιαι ἀπὸ Τραπεζούντης τὸ εἰς Σεβαστόπολιν, ἑξήκοντα καὶ ἀφροσύς καὶ διήκοντα. ἡ δὲ Σεβαστόπολις πάσαις διασκευαῖς ἐκαλείτο, ἀποικὸς Μικῆσι. ἔδωκε τὸ περιμεΐψαμεν τὰ δὲ Τραπεζούντης μὲν, καὶ ἀφροσύς καὶ 2 Ξινώων λέγει, Κόλχοι ὁμοιοί. καὶ ἐκ λέγει τὸς μαχρμωτάτους καὶ ἑχτρότατους τῶν Τραπεζούντης, καὶ τὸς 3 Δείκας ὀνομάζει, ἐμοὶ δὲ δύναι οἱ Σάννοι ἔτοι τῶν. καὶ τὸ μαχρμωτάτοι εἰσιν εἰς τὸτο ἔπ, καὶ τὸς Τραπεζούντης ἑχτρότατοι, καὶ γυνεὶ ὁχυρὰ οἰκίσιν, καὶ ἔδωκε ἀβαύτον. πάσαι μὲν καὶ φέρε ὑποπτεῖς Ρωμαῖσις, ὑπὸ τὸ τὸ ληστεύειν ἐκ ἀρεβῆσι τὸ φορὰν. ἀλλὰ νῦν γε διδόντος θεοῦ ἀκρεβώσασιν, ἡ ἐξελθῆμεν αὐτῶν. τέτων τὸ ἔχονται Μαχρόνες καὶ Ηνιόχοι, βασιλεὺς δὲ αὐτῶν Ἀλχίανος. Μαχρόνων τὸ καὶ Ηνιόχων ἐχτρότοι λυδρεῖται. Φαρασμάνας ἔτοι ἰππῶν. λυδρεῖται δὲ Λάζοι, βασιλεὺς δὲ Λαζῶν Μαλάσσας, ὅς τὸ

prætervecti, Sebastopolim pervenimus ante meridiem, à Chobo digressi confectis centum & viginti stadiis: tot enim sunt ab Astelepho. Quamobrem eodem die & militibus stipendia persolvendi, & equos, arma, equites sui exercendi gratia equis infilientes, ægros, annonam, murum, fossamque perlustrandi nobis facultas fuit. Stadia à Chobo Sebastopolim usque sunt sexcenta & triginta: à Trapezunte autem ad Sebastopolim duo millia ducenta & sexaginta. Hæc olim Dioscurias fuit nominata, Milefiorum colonia. Gentes autem, quas præternavigavimus, hæ sunt. Ac Trapezuntiis quidem, ut Xenophon quoque inquit, finitimi sunt Colchi; nec non, quos idem bellicosissimos, ipsique Trapezuntiis infestissimos esse dicit, Drillæ, sic enim ab eo nominantur, mihi autem videntur esse Sanni. Hi enim ad hoc usque temporis bellicosissimi, ac Trapezuntiis inimicissimi, loca incolunt valde munita, rege carentes. Tributarii olim fuerunt Romanis, at nunc latrociniiis dediti tributorum persolutionem negligunt: quæ quidem posthac, Deo juvante, aut accurate justique persolvent, aut eos exterminabimus. Hos attingunt Machelones, & Heniochi, quorum rex est Anchialus. His vicini Zydretæ, Pharasmano subditi. Zydretis vicini Lazæ, qui regi Malasso parent. is

1 Hodie Σεπαστοπόλις recte utcumque vetusto nomine appellatur. 2 Αρξάντας l. 5. c. 2. 3 Δείκας Xenophontis, Ἀρξάντες Stephano.

à te regnum habet. Lazis finitimi Apfilæ, quibus Julianus imperat, qui à patre tuo regnum accepit. Apfilis Abafci, quorum rex Rheshmagas, qui à te regnum obtinet. Abafcis Sannigæ, ubi Sebastopolis sita, qui regi Spadagæ parent. is à te regnum habet. Ad Apfærum usque Orientem versus navigavimus, à dextra parte maris Euxini. Apfærus autem extremus mihi terminus Ponti secundum ejus longitudinem visus est. Illinc enim ad Septentrionem nostra fuit navigatio ad Chobum usque, indeque ad Singamem. A Singame autem defleximus ad sinistrum Ponti latus ad Hippum usque fluvium: indeque ad Astelephum, & Diocuriadem, unde vidimus Caucasum montem, cujus eadem quæ Alpium Celticarum fertur esse altitudo. Montis quoque hujusce jugum vilebatur, Strobilus dictum, in quo Prometheus à Vulcano Jovis jussu atque mandato suspensum affixumque fuisse poetæ fabulantur.

Locorum autem atque itinerum, à Bosporo Thracio usque ad Trapezuntem, ratio sic habet. Fanum Jovis Urii à Byzantio distat centum & viginti stadia. Atque hoc quidem (id quod tu minime ignoras) ipsius Ponti os est strictissimum, per quod in Propontidem labitur. A fano autem

βασιλείαν παρὰ σὺ ἔχει. Ἀφίλων δὲ Ἀφίλων ἔχονταί. βασιλεὺς δὲ αὐτῶν Ἰουλιανός. ἔτος ἐκ τῆς πατρὸς τῆς βασιλείας ἔχει. Ἀφίλων δὲ ὁμοῦσι Ἀβασίοι. καὶ Ἀβασίων βασιλεὺς Ρησμάγας. καὶ ἔτος πατρὸς βασιλείαν ἔχει. Ἀβασίων δὲ ἔχοντες ὅσοι Σανίγαι, ἵνα σὺ καὶ ἡ Σανίγαι πόλις ὄνῃσαι. Σανίγαν βασιλεὺς Σπαδάγας ἐκ τῆς βασιλείας ἔχει μέγας μὲν δὲ Ἀφάρου, ὅς περ καὶ ἐπλεόμην, ἐν δεξιᾷ τῆς Εὐξείνης, ὅς Ἀφάρου πέρας ἐφάνη μοι εἶναι καὶ μὴ κοῦς τῆς Πόντου. ἐνθεν γὰρ ἡδὴ περὶ ἡμετέραν ὁ πλοῦς ἡμῶν ἐγίνετο, εἰς τε ὅτι καὶ τὸν ποταμὸν, καὶ ὑπὲρ τῆς καλῆς ὁπότε Σιδηράμιον. ἀπὸ τῆς Σιδηράμιον ἐκέρχοντο μὲν εἰς τὴν λαλὴν πλευρὰν τῆς Πόντου, εἰς τε ὅτι τῆς Ἰπποῦ ποταμὸν. ἀπὸ τῆς Ἰπποῦ ὡς ἐπὶ Ἀσέλιον καὶ Διοκuriάδα, κατείδμεν τὴν κοῦραν τὴν ὄρεος, τὸ ὑψὸς μέγιστον καὶ τὰς Ἀπείας τὰς Κελπηγίας. καὶ τῆς Κουρῆς κορυφῆς τις ἐδείκνυτο Σαφίλως τὴν κορυφὴν ὄνομα, ἵνα σὺ ὁ Περίπλους χρημαδῇται ὑπὸ Ἡρακλῆος κατὰ σέθεν ταξίν Διὸς μυθεύεται.

Τὰ δὲ τῆς Βοσπόρου τῆς Θρακίας, ὅτι Τραπεζούντα πόλιν, ὅδε ἔχει τὸ ἔσθον τὸ Διὸς τὴν Οὐρίαν δὴ καὶ ἀπὸ Βυζαντίου σταδίους εἴκοσι καὶ ἑκατόν. καὶ ἔστιν ἐνδοτικὴν ταύτην τὴν ἡμετέραν τῆς Πόντου καλῆς ὁπότε, κατὰ τὴν ἐξάλλει εἰς τὴν Προποντίδα, ταύτην μὲν εἶδον σοὶ λέγω. ἀπὸ τῆς ἡμετέρας

ἀπὸ τῆς δεξιᾶς Ρήβας ποταμὸς, σταδίων δέκα καὶ ἑξήκοντα Διὸς ἐνενήκοντα. ἵπτα Μέλαινα ἀκρα ὡς καλυμένη, πηλυστα καὶ ἑκατόν. ἀπὸ Μελαινας εἰς Ἀρτάνιον ποταμὸν, ἵνα ἡμετέρας ναυὸς μικραῖς πρὸς ἑξήκοντα πηλυστα, πηλυσκόντα ἄλλοι καὶ ἑκατόν. ἀπὸ τῆς Ἀρτάνης εἰς τὴν Φίλιον ποταμὸν, πηλυσκόντα καὶ ἑκατόν. καὶ αὐτὰ μικρὰ ὁρμίζοιτο ἂν πρὸς τὴν ἀκρὴν τῆς ἀντιθέτης, ὅς περὶ τὸν ἀπὸ τῆς πηλὸς τῆς ἐκβολῆς. ἐνθενδε εἰς Κάλπιν λιμένα, δέκα καὶ διακόσιοι σταδίων. ὅς δὲ Κάλπιν λιμένα ὁποῖον τὴν καλὴν ὄρεον, καὶ ὅπερ ὄρεον, καὶ ὅτι πηλὸν ἐν αὐτῇ ψυχρὸν καὶ καθαρόν ὕδατος, καὶ ὅτι αὐτὴ πρὸς τὴν θαλάσσην ἐκβάλει τῶν πηλῶν, καὶ αὐτὴ ἐνδοτικὴ, ταῦτα τῆς εἰσοδοῦ τῆς πηλῆς. ἀπὸ Κάλπιν λιμένος εἰς Ρήβον, σταδίων εἴκοσι ὄρεον ναυὸς μικραῖς. ἀπὸ Ρήβης εἰς Ἀπολλωνίαν νήσον μικράν, ὀλίγον ἔσθον τὴν ἡπείρου, ἄλλοι εἴκοσι. λιμένα ὑπὸ τῇ νησίῳ. καὶ ἐνθεν εἰς Ἰλιάς σταδίων εἴκοσι. ἀπὸ Χηλῶν ἡδὴκόντα καὶ ἑκατόν, ἵνα σὺ τῆς Σαφίως ποταμὸς ἐσθάλλει εἰς τὴν Πόντον. ἐνθενδε εἰς τὴν τῆς Τηπίης τὰς ἐκβολάς, ἄλλοι ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατόν. ὅς δὲ Λίλλιον ἐμπορίον ἀπὸ τῆς Τηπίης

hoc navigantibus à dextra occurrit Rhebas fluvius, nonaginta stadia ab illo distans. Ab hoc Acra Melæna abest centum & quinquaginta stadia. Ab Acra Melæna ad Artanem fluvium, ubi portus parvarum navium propter templum Veneris, sunt centum & quinquaginta stadia. Ab Artane ad Philim fluvium, ubi similiter exigua navigia commode atque tuto sub petra possunt appellere, non procul ab istius fluminis ostio, centum & quinquaginta stadia. A Philim ad portum Calpes ducenta & decem stadia. De cujus portus locique natura & situ, de fonte quodam frigida ac limpidæ aquæ, de sylvis mari vicinis, quæ & lignis ad naves conficiendas & feris abundant, satis superque Xenophon senior literis memoriarumque prodidit. A Calpes portu ad Rhoem, parvis aptum navigiis, sunt viginti stadia. A Rhoem ad Apolloniam insulam exiguum, non procul à continente remotam, alia viginti: est autem portus in hac insula. Hinc ad Chelas viginti stadia. A Chelis usque ad id loci ubi Sangarius fluvius in Pontum influit, centum & octoginta. Inde ad Hyppii ostia, alia centum & octoginta. Ab Hyppio ad Lillium emporium, centum stadia.

1 Φίλιον Προποντίδα, l. 5. c. 1. 2 Κούρην ἀναβάντων l. 6 c. 4. Thynnias dicitur Τραπεζούντα, l. 2 c. 7. Ἀπὸν Apollonia Thynnias ad distinctionem alterius Apolloniæ in Europa sitæ. Vide Salmasii Exercit. Plin. sub initium cap. 19. 4 Σελαεὶ Σαγάρου. Ἀπὸν Sagaris. hodieque appellatio esse in usu dicitur apud indigenas. 5 Ἀπολλωνία Τηπίη: atque ita hic loci legendum docet Salmasius in Exerc. Plin. c. 43.

A Lillio ad Elæum, sexaginta. Ab Elæo ad Calerem, aliud emporium, centum & viginti. A Calete ad Lycum fluvium, octoginta. A Lyco ad Heracleam, urbem Græcam Doricam, Megarensium coloniam, viginti stadia, ubi portus navium. Ab Heraclea ad Metroum, octoginta stadia. A Metroo ad Posideum, quadraginta. Inde ad Tyndaridas, quadraginta quinque. A Tyndaridis ad Nymphæum, quindecim. Hinc ad Oxinam fluvium, triginta. Ab Oxina ad Sandaracam, portum parvarum navium, nonaginta. Inde ad Crenidas, sexaginta. A Crenidibus ad Fsyllam emporium, triginta. A Fsylla ad Tion urbem Græcam Ioniam, in mari sitam, Milesiorum coloniam, nonaginta. A Tio ad Billæum fluvium, viginti stadia. A Billæo ad Parthenium fluvium, centum stadia. Huc usque Bithyni, qui quidem sunt Thraciæ populus, sese extendunt. Quorum Xenophon in suis monumentis mentionem facit, quos omnium Asiæ populorum bellicosissimos esse ait, à quibus Græcorum exercitus multa mala perpeffum esse testatur, postquam Arcades à Cherisophi atque Xenophontis

αἰώνων ὅππ' ἐν τῇδε τῇ χώρᾳ ἔπαθεν, ἐπεὶ δὲ ἀπεχωρίσθησαν ἡ Ἀρκάδης ἀπὸ τε τῆς Χερεισόρου καὶ τῆς Ξενοφώντου μείδου.

1 Tabula Peutingeri à Lyco ad Heracleam quatuor millia passuum ponit, hoc est, triginta stadia. Male ideo Plinius Lyco flumini Heracleam Ponticam adponit: nam adpositæ fluvio urbes, quæ ad ripas fluviorum ponuntur. 2 In Xenophan, Strabo, Apollonius, licet alii Milesiorum esse velint. 3 Forfan dictum Acane. 4 Marciano Heracl. ἐπὶ τῇ Οἰνίῳ ποταμῷ. 5 Marc. Heracl. σάδιαι εἰς 6 Ἀναβάσιως libro. 6. c. 3.

πῶς, σάδιαι ἑκατόν. καὶ ἀπὸ τῆς Λυλίου εἰς Ελαίον, ἐξήκοντα. ἐν δὲ εἰς Κάλητας ἄλλο ἐμπόριον, εἰκαὶ ἑκατόν. ἀπὸ Κάλητας εἰς Λύκον ποταμὸν, ὀγδοήκοντα. 1 ἀπὸ τῆς Λύκου εἰς Ἡράκλειαν πόλιν Ἑλλωίδα δουρικῶς, 2 Μεγαρέων ἀποικίαν, σάδιαι εἰκοσι. ἐν Ἡρακλείᾳ 3 ὄρμος ναυσι. ἀπὸ τῆς Ἡρακλείας ὅππ' ἔστι τὸ Μετρώον καλὸν μῆρον, σάδιαι ὀγδοήκοντα. ἔνθεν τῇ εἰς τὸ Πισιδεῖον, τεσσαράκοντα. καὶ ἔνθεν εἰς Τιωνδαίειδας, πέντε καὶ τεσσαράκοντα. πέντε δὲ καὶ δεκά. ἔνθεν ὅππ' τὸ Νυμφαῖον. καὶ ἀπὸ τῆς Νυμφαῖας 4 ὅππ' ἡ Οἰνίαν ποταμὸν, τετράκοντα. καὶ ἀπὸ Οἰνίαν εἰς Σανδαράκιον, ἐνενήκοντα. Σανδαράκιον ὄρμος ναυσι μικρῶν. ἐν δὲ εἰς Κρήνιδας, 5 ἐξήκοντα. καὶ ἀπὸ Κρήνιδας εἰς Ψύλλαν ἐμπόριον, τετράκοντα. ἐν δὲ εἰς Τίον πόλιν Ἑλλωίδα Ἰωνικῶς, ὅππ' ἡ Σαλατῆνη εἰκαμῶν, Μιλησίων καὶ ταύτῃ ἀποικίαν, ἐνενήκοντα. ἀπὸ δὲ Τίος εἰς Βιλλὰν ποταμὸν, σάδιαι εἰκοσι. ἀπὸ δὲ Βιλλᾶς ὅππ' ἡ Παρθένιον ποταμὸν, σάδιαι ἑκατόν. μέγας τῶδε ὄρμος οἱ Βιθυνοὶ νέμονται. ὧν καὶ 6 Ξενοφὼν ἐν τῇ συζητῇ μνήμῃ ἐποίησεν, ὅτι μαχημῶτατοι εἶεν τῇ καὶ τῇ Ἀσίᾳ. καὶ τὰ πολλὰ κακὰ ἡ στρατιὰ τῆς

τῆς δὲ ἀπὸ τῶςδε ἡδὴ Παφλαγονίας. ἀπὸ Παρθένιος εἰς Ἀμαστρίν πόλιν Ἑλλωίδα, σάδιαι ἐνενήκοντα. ὄρμος ναυσι. ἔνθεν εἰς Ερυθίνους, ἐξήκοντα. καὶ ἀπὸ Ερυθίνων εἰς Κράμβαν, ὧν ἐξήκοντα. ἐν δὲ εἰς Κύτωρον ἐμπόριον. ὄρμος ναυσι ἐν Κυτῶρι. καὶ ἀπὸ Κυτῶρος εἰς Αἰγιάλους, ἑκατόν. εἰς δὲ 1 Θύμηναν, ἐνενήκοντα. καὶ εἰς Κάραμβιν, εἰκοσι καὶ ἑκατόν. ἐν δὲ εἰς Ζεφύριον, ἐξήκοντα. ἀπὸ δὲ Ζεφύριος εἰς Ἀβώνος τεύχος, πόλιν συμκράν, πενήκοντα καὶ ἑκατόν. ὄρμος ναυσι οὐκ ὀσφραλῆς. ὧν οὐδοῖεν ἂν ἀπαθεῖς, εἰ μὴ μέγας χειμῶν κατέχοι. ἀπὸ δὲ Ἀβώνος τεύχος εἰς 2 Αἰγινῆτιν, ἄλλοι πενήκοντα καὶ ἑκατόν. ἐν δὲ εἰς Κίπριν ἐμπόριον, ἄλλοι ἐξήκοντα. καὶ ἡ 3 Κινώλει σπασούειν ἂν νῆες ὠρεῖται. ἀπὸ τῆς Κινώλειος εἰς Στεφάνην, ἑκατόν καὶ ἑκατόν. ὄρμος ναυσι οὐκ ὀσφραλῆς. ἀπὸ δὲ Στεφάνης εἰς Ποταμὸν, πενήκοντα καὶ ἑκατόν. ἐν δὲ εἰς Λεπτὴν ἀκρᾶν, ἑκατόν καὶ ἑκατόν. ἀπὸ δὲ Λεπτῆς ἀκρᾶς εἰς Ἀρμέναν, ἐξήκοντα. λιμὴν αὐτόν. καὶ 4 Ξενοφὼν τῇ Ἀρμενίᾳ ἐκνημόνευσεν. ἔνθεν εἰς Σινώπην, 5 σάδιαι τεσσαράκοντα. Σινωπὴς Μιλησίων ἀποικία. ἀπὸ Σινώπης εἰς 6 Κάραμβιν, πενήκοντα καὶ ἑκατόν. σάλος ναυσι. ἐν δὲ εἰς 7 Ζάγοραν, ἄλλοι αὖ πενή

partibus defecerunt. Hinc Parphlagoniæ est initium. A Parthenio ad Amastrim urbem Græcam, ubi navium portus, nonaginta stadia. Inde ad Erythinos, sexaginta. Ab Erythinis ad Cromnam, sexaginta. Hinc ad Cytorum, ubi portus, nonaginta. A Cytoro ad Egialos, sexaginta. Ad I hymena, nonaginta. Ad Carambin, centum & viginti. Inde ad Zephyrium, sexaginta. A Zephyrio ad Aboni moenia, urbs est exigua, centum & quinquaginta. Portus illic navibus non admodum tutus; ubi tamen, si non magna sit tempestas, à damno immunes commorari queant. Ab Aboni moenibus ad Æginetum, centum & quinquaginta. Totidem Ab Ægineti ad Cinolim emporium, ubi naves certo anni tempore commodissime versentur, sexaginta. A Cinoli ad Stephanem, ubi portus navium tutus, centum & octoginta. A Stephane ad Potamos, centum & quinquaginta. Hinc ad Leptem Acram, centum & viginti. A Lepte Acra ad Harmenem, sexaginta. Portus illic. Harmenæ autem à Xenophonte quoque fit mentio. Ab Harmena ad Sinopem, Milesiorum coloniam, quadraginta. A Sinope ad Carusam, ubi statio malefida navibus, centum & quinquaginta. Hinc item ad Zagora, centum &

1 Thymena forsan quæ Arriano. Ptolemao est Teuthrania. 2 Malim ex Egeano Αἰγινίῳ scribere. 3 Κίρωις Strabonē. 4 Εἰς Σουλίδαν ἀκρᾶν λεπτὴν, Marciano Heracl. 5 Ἀναβάσιως lib. 6. c. 1. §. 9. 11. 6 Στάδιον. Marciano Heracl. 7 Κάραμβιν dicitur Scylaci, Καρῶν Marciano Heracl. 8 Ptolemao Ζάγορα, Marciano Heracl. Ζάγορα.

quingenta. Inde ad Halym fluvium, trecenta. Hic fluvius olim regni Croesi & Persarum terminus fuit, qui nunc in Romanorum est potestate. Fluit autem, non (ut Herodotus inquit) à Meridie, sed ab Ortu solis: ubi autem se exsolvit in mare, Sinopenrium & Amiseporum rura agroisque separat. Ab Halym fluvio ad Naustathmum, ubi palus, nonaginta stadia. Hinc ad Conopeium, aliam paludem, item quingenta. A Conopeio ad Eusenem, centum & viginti. Ab Eusene ad Amisum, centum & sexaginta. Est autem Amisus urbs Græca, Atheniensium colonia, in mari sita. Ab Amiso ad Anconem portum, ubi Iris in Pontum exoneratur, centum & sexaginta stadia. Ab Iris ostio ad Heracleum portum, trecenta & sexaginta, ubi portus naviū. Hinc ad Thermodontem fluvium, quadraginta. Hic est ille fluvius, ubi Amazones olim sedem atque domicilium suum habuisse dicuntur. A Thermodonte ad Berim fluvium, nonaginta stadia. Inde ad Thoarim fluvium, sexaginta. A Thoari ad Oenoem, triginta. Ab Oenoe ad Phigamuntem fluvium, quadraginta. Inde ad Phadisanam castellum, centum & quingenta. Hinc ad Polemonium urbem, decem stadia. A Polemonio

τήκοντα καὶ ἑκατόν. ἐνθένδε εἰς Ἀλυμ ποταμὸν, τριακόσιοι, ἔπειτα ποταμὸς πάλαι μὲν ὄρεσιν ἦν Κροισίου βασιλείας καὶ Περσῶν, νῦν δὲ τῇ Ῥωμαίων ἐπικρατείᾳ ἔστιν, καὶ μεσημβρίας, ὡς λέγει Ἡρόδοτος, ἀλλὰ σὺν ἀνίσχοντος ἡλίου καὶ σὺν εἰσελάλει εἰς τὸ Πόντον, ἐκίχθη τῇ Σινωπέων καὶ Ἀμισιῶν ἔργα. ἀπὸ τοῦ Ἀλυσ ποταμοῦ εἰς Ναυστάθμους ἐνενήκοντα. ἵνα περὶ τὴν ἡμέραν ὄσιν. ἐνθένδε εἰς Κωνωπέην ἄλλω λίμνῃ, ἄλλοι αὖ πενήτηκοντα, καὶ τὴν Κωνωπέην εἰς Ἐυστύλῳν, ἑκατὴν καὶ εἴκοσι. ἐνθένδε εἰς Ἀμισὸν, ἑκατὴν καὶ ἑξήκοντα. Ἀμισὸς πόλις Ἑλλήνων, Ἀθηναίων ἀποικίος, ὅσην θαλάττην καίεται. ἀπὸ τοῦ Ἀμισοῦ εἰς Ἀλκίονη μύρια, ἵνα περὶ καὶ ὁ Ἰεὺς εἰσελάται εἰς τὸ Πόντον, σάδσιοι ἑξήκοντα καὶ ἑκατόν. ἀπὸ τοῦ Ἰεὺς εἰς Ἑράκλειον, ἑξήκοντα καὶ τριακῶν ὄρεος ναυσίν. ἐνθένδε ὅσην τὸ Θερμὸν ποταμὸν, τεσσαράκοντα, ἔπειτα ὁ Θερμῶν ὄσιν, ἵνα περὶ αἱ Ἀμαζόνες οἰκῆται λέγονται. ἀπὸ τοῦ Θερμῶντος εἰς Βήεν ποταμὸν, σάδσιοι ἐνενήκοντα. ἐνθένδε εἰς Θάλασσαν ποταμὸν, ἑξήκοντα. ἀπὸ τοῦ Θάλασσης Οἰνύλῳ, τριακῶντα. ἀπὸ Οἰνύλου Φιγαμῶντα ποταμὸν, τεσσαράκοντα. ἐνθένδε εἰς Φαδισάνῳ φέρεται, πενήτηκοντα καὶ ἑκατόν. ἐνθένδε εἰς Πωλεμόνιον πόλιν, σάδσιοι δέκα. ἀπὸ Πω-

λεμόνιον εἰς ἄκρην Ἰασόνιον καλεῖται, σάδσιοι τριακῶντα καὶ ἑκατόν. ἐνθένδε εἰς Κιλίκων νῆσον, πεντεμύρια σάδσιοι. ἀπὸ δὲ Κιλίκων εἰς Βοῶνα, πέντε καὶ ἑξοδμήκοντα ἐν Βοῶνι ὄρεος ναυσίν. ἐνθένδε εἰς Κοτύωρα, ἐνενήκοντα. ταύτης ἐπὶ τῆς ἑξοχῆς ἑξοχῶν ἐμνημόνευσεν, καὶ ἦν Σινωπέων ἀποικίος ἔστι. νῦν ἡ πόλις ὄσιν, καὶ ὅδε αὐτῇ μεγάλη. ἐκ Κοτύωρων εἰς Μελάνδιον ποταμὸν, σάδσιοι μάλιστα ἑξήκοντα. ἐνθένδε εἰς Φαρματηνὸν ἄλλον ποταμὸν, πενήτηκοντα καὶ ἑκατόν. καὶ ἐν τῇ Φαρματείᾳ, εἴκοσι καὶ ἑκατόν. ὅσην ἡ Φαρματεία πάλαι Κεραιῶν ἐκαίτο, Σινωπέων καὶ αὐτῇ ἀποικίος. ἐνθένδε εἰς τὴν Ἀρξίλῳ πᾶσα νῆσον, ἑξήκοντα. καὶ ἐνθένδε εἰς Ζεφυρίον, ἑκατὴν καὶ ἑκατόν ὄρεος ναυσίν. ἀπὸ τῆς Ζεφυρίας εἰς Τείπολιν, σάδσιοι ἐνενήκοντα. ἐνθένδε εἰς τὰ Ἀργυρεῖα, σάδσιοι εἴκοσι. ἐκ τῶν Ἀργυρείων εἰς Φιλαδέλφειαν, ἐνενήκοντα. ἐνθένδε εἰς Κόρυνθον, ἑκατόν. ἀπὸ τοῦ Κόρυνθου εἰς Κορύλλῳν ποταμὸν, πέντε καὶ ἑξοδμήκοντα, καὶ δεῦρο ὄρεος. ἀπὸ τῆς Ἑρμωνάσσης εἰς Τραπεζούντα, σάδσιοι ἑξήκοντα. ἐνταῦθα σὺ ποιεῖς μύρια. πάλαι γὰρ, ὅσον ἀπὸ ταλάντων

ad promontorium Jasonium vocatum, centum & triginta stadia. Hinc ad Cilicum insulam, quindecim stadia. Ab hac insula ad Boona, ubi navium portus, septuaginta quinque. Hinc ad *Coryora, nonaginta. Hujus à Xenophonte quoque fit mentio, qui eam urbem appellat & Sinopenrium coloniam; hodie vero pagus est, & ne is quidem magnus. A Coryoris ad Melanthium fluvium, ad summum sexaginta stadia. Hinc ad Pharmatenum alium fluvium, centum & quingenta. A Pharmateno ad Pharnaccam, centum & viginti. Hæc olim Cerasus dicta, Sinopenrium & ipsa colonia. A Pharnacea ad Arrhentiadem insulam, triginta. Inde ad Zephyrium, centum & viginti. ibi portus navium. A Zephyrio ad Tripolim, stadia nonaginta. A Tripoli ad Argiria, stadia viginti. Hinc ad Philocaleam, nonaginta. Hinc ad Coralla, centum. A Corallis ad Hieronoros seu Sacrum montem, centum & quingenta. A Sacro monte ad Cordylam, navium portum, quadraginta. A Cordyla vero ad Hermonassam, quadraginta quinque. hic rursus portus navium. Ab Hermonassa Trapezuntem usque, sexaginta stadia. Hic tu portum curas fieri. nam olim erat statio, in qua æstivo tempore naves in

1 Lib. 1. c. 72. 2 Hanc Ptolemaus inter civitates & villas medieterranei Parthlagoniz ponit. Strabonius. 3 Ptolemaus Βρακχίως ἀχέει. 4 Vide Pitt. Rami dissertationem de Amazonibus, cap. 28.

1 Xenoph. ἀτακτικῶς lib. 6. c. 2. Ἰασόνιον ἄκρην appellat, ἵνα ἡ Ἀργὴ λίγισται ἰσχυρῆται. 2 Ita Xenophon, & Stephanus locum Arriani citans, Κοτύωρος Strabonί, lib. 11. p. 518. 3 Ἀτακτικῶς libro 5. c. 5. 3. Ed. Oken. 4 Strabonί, Ptol. & Steph. ἐρρατα. 5 Coryorum Plinio, Κυτίωρος Ptol.

falo, & in anchoris stare poterant. Locorum autem intervalla, quæ inter Trapezuntem & Dioscuriadem, secundum fluminum interjectorum dimensionem, à nobis ante explicata sunt: quæ, si simul colligamus, erunt à Trapezunte ad Dioscuriadem, quæ nunc Sebastopolis dicitur, stadia bis mille ducenta & sexaginta. Atque hæc quidem itineris à Byzantio Dioscuriadem usque, quod castrum imperii Romani terminus est, à dextris Pontum ingredientibus sese offert ratio. Postquam autem Corys, regis Bospori Cimmerii dicti, obitum cognovi, operam dedi, ut hanc tibi quoque ad Bosporum navigationis itinerisque rationem notam facerem: ut, si quid forte de Bosporo capere velis consilii, facilius id atque commodius, hac tibi navigatione cognita, facere possis.

Solventibus itaque à Dioscuriade primus sese offert portus in Pityunte, trecenta & quinquaginta stadia intervallo. Inde ad Niticam centum & quinquaginta stadia, ubi olim gens Scythica fertur habitasse, cujus Herodotus quoque meminit, quam ait pediculis velsi fuisse solitam; quæ certe in hodiernum usque diem de illis est opinio. A Nitica ad Abasco fluvium, nonaginta stadia. Ab Abasco distat Borgys centum & viginti stadia. A Borgy ad Nesim, ubi Herculeum promontorium est, stadia sexaginta. A

ὅθεν ἔστι, ὅρμος ἰσθ. τὰ δὲ ἀπὸ Τραπεζούντος διαστήματα μέχρι Διοσκουριάδος, περιέρχεται ἀπὸ τῆς ποταμῶν ἀναμετρηθέντα. ἀπὸ τῆς Τραπεζούντος εἰς Διοσκουριάδα, ἡ νῦν Σεβαστόπολιν καλεῖσθαι, στάδιοι διὰ χίλιαι διακοσιοὶ ἐξήκοντα. τὰ δὲ ἄπὸ Βουζαντίου πλεόντων ἐν δεξιᾷ ὅππῃ Διοσκουριάδα, εἰς ὅππῃ στρατιῶν τελευτᾷ Ῥωμαίοις ἡ ὀπίκραντα, ἐν δεξιᾷ ἐκπορεύονται εἰς τὸ Πόντον. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τετελευτήκειναι, ἡ βασιλεῖα τῆς Βοσπόρου καὶ Κιμμερίας καλεῖσθαι, ὅππῃ μελὲς ἐποικισμένον καὶ τὸ μέχρι τῆς Βοσπόρου πλεόντων δηλώσει σοι ὡς ἡ περὶ βελόνην περὶ τῆς Βοσπόρου, ὑπάρχουσι καὶ πένδε τῶν πλεόντων ἀγνώστῃ βασιλεύουσιν.

Ὁρμηθεῖσιν ἔν ἐκ Διοσκουριάδος, περὶ τοῦ ἀνὲν ὅρμου ἐν Πιτυντῇ, στάδιοι τετρακόντοι πνιγνόντα. ἐν δὲ εἰς τὴν Νιτικὴν, στάδιοι πνιγνόντα καὶ ἑκατὸν. ἵνα περὶ παλαιὰ καὶ ἔθνος Σκυθικὸν, ἡ μνήμην ποιῶνται ὁ λογοποιὸς Ἡρόδοτος. καὶ λέγει ὅτι τὰς φειροσφραγίστας, καὶ γὰρ εἰς τὸ ἐπὶ τὴν δόξαν ἡ αὐτὴ ἡσυχία κατέχει. ἐκ τῆς Νιτικῆς εἰς Ἀβασκὸν ποταμὸν, στάδιοι ἐνενήκοντα. ὁ δὲ Βόργυς τῆς Ἀβασκῆς διέχεται στάδιος ἑκατὸν καὶ ἑκοσίν. καὶ ὁ Νέσις τῆς Βόργυς, ἵνα περὶ καὶ Ἡράκλειον ἄκραν ἔχει, στάδιος ἐξήκοντα. ἀπὸ

τῆς Νιτικῆς εἰς Μασαίτικὴν, στάδιοι ὀκτώκοντα. ἐν δὲ εἰς Ἀχαιῦντα, στάδιοι ἐξήκοντα. ὅσπερ ποταμὸς ἐκ τῆς Ζικχῆς καὶ Σάνιχας. Ζικχὸς βασιλεὺς Σπαχέμφας. καὶ ἔστος ἐκ τῆς βασιλείας ἔχον. ἀπὸ Ἀχαιῶν εἰς Ἡράκλειον ἄκραν, πνιγνόντα καὶ ἑκατὸν στάδιοι. ἐν δὲ εἰς ἰσθμὸν, ἵνα περὶ σκέπη ὅππῃ ἀνέμους θρακίους καὶ βορρᾶς ὁδοῦν καὶ ἑκατὸν. ἐν δὲ εἰς τὴν καλεῖσθαι πνιγνόντα καὶ ἑκατὸν. καὶ ἐν τῇ Παύρας λιμνῇ, πνιγνόντα καὶ ἑκατὸν. ἀπὸ τῆς Παύρας λιμνῆς εἰς Ἡρόν λιμνῇ, ὁδοῦν καὶ ἑκατὸν. ἐν δὲ εἰς Σινδικὴν, τετρακόντοι. ἀπὸ δὲ Σινδικῆς εἰς Βόσπορον τῆς Κιμμερίας καλεῖσθαι, καὶ πόλιν τῆς Βοσπόρου Παντικεῖαν, τετρακόντοι καὶ πνιγνόντοι. ἐν δὲ εἰς τὴν Τανάιν ποταμὸν, ἐξήκοντα. ὅς λέγει ἐκ τῆς Ἀσίας τῆς Εὐρώπης. καὶ ἐκ τῆς Ἀσίας τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ποιεῖ. λέγει ὅτι τὴν αὐτὴν οἱ Τίτανες περὶ τὸν Περμυθῆα, ὅππῃ ἡκομεν τὰς σέας ὡς τὰς Περμυθεῖν δεσμοῖς τε καὶ τοῖς ἐπὶ τῶν ποταμῶν. ἔπειτα κα-

Nesi ad Masæticam, stadia nonaginta. Inde ad Achæunta fluvium, qui Zicchos atque Sanichas separat, stadia sexaginta. Zicchorum rex est Stachemphax, qui à te regnum habet. Ab Achæunte ad Herculeum promontorium, stadia centum & quinquaginta. Inde ad aliud quoddam promontorium, ubi tuta adversus Thraciam & Borcam ventos statio, centum & octoginta. Inde ad eam quæ dicitur vetus Lazica, stadia centum & viginti. Hinc ad Achaiam antiquam, centum & quinquaginta. Inde ad Pagræ portum, trecenta & quinquaginta. A Pagræ portu ad Hierum portum, centum & octoginta. Inde ad Sindicam, trecenta. A Sindica ad Bosporum Cimmerium, & Panticapæum urbem Bospori, quingenta & quadraginta. A Panticapæo ad Tanaim fluvium, qui Europam ab Asia dicitur disternere, sexaginta. Hic quidem erumpit ex Mæotide palude, ac influit in mare Ponti Euxini. Quamvis Æschylus, in tragœdia, quæ inscribitur Prometheus solutus, Phasin Europæ atque Asiæ terminum facit: sic enim Titanas loquentes introducit, *Huc nos venimus, ὁ Prometheus, hos tuos labores, vinculorumque dolores visendi gratia.* Deinde

1 Forfan iidem sunt, quos Ptolemæus Ζικχὸς & Αχαιῶν appellat. 2 Ἀρριανὸς contra omnium opiniones illum ex Μæοτὶ ὁρμηθεῖσι dicit. Quidni ex Ηρόδοτῳ l. 4. c. 123. sic corrigamus Ἀρριανὸν: καὶ ὁρμηθεῖσι μὲν ἀπὸ λίμνης μεγάλης, καὶ εἰς τὴν λίμνην Μæοτίδα, ἥτις περὶ τὴν ἑσθίαν εἰς θάλασσαν τῆς Εὐρώπης πρὶν. Stuck-

1 Plinius tamen Sebastopolim à Dioscuriade facit diversam. 2 Forfan hic est ille Corys, cujus meminit Tacitus, Annal. lib. 12. cap. 15, 18. 3 Lib. 4. cap. 109.

comemorant, quantam regionem peragrarint. *Hac Europa geminum, & ingentem, illac Asia terminum, Phasim.* Ipsius vero paludis Maeotidis ambitus fertur esse circiter stadia novem millia. A Panticapæo ad vicum quendam, cui nomen Cazeca, in mari situm, stadia quadringenta & viginti. Inde ad Theodosiam urbem desertam, stadia ducenta & octoginta. Hæc olim fuit urbs Græca, Ionica, Milesiorum colonia, multis passim literarum monumentis celebrata. A Theodosia ad portum quendam Tauroscytharum desertum, stadia ducenta. Hinc ad Halmitida Tauricam, stadia sexcenta. A Lampade ad Symboli portum Tauricum, stadia quingenta & viginti. Inde ad Cherronesum Tauricam, centum & octoginta. A Cherroneso ad Cercinetim, stadia sexaginta. A Cercineta ad Calum, portum Scythicum, alia septingenta. A Calo portu ad Tamyracam, trecenta. Intra Tamyracam palus est non admodum magna. Inde ad ostia paludis, trecenta. Ab ostiis paludis ad Eonas, stadia trecenta & octoginta. Hinc ad Borysthenem fluvium, centum & quinquaginta. Propter Borysthenem à parte superiore urbs est Græca, Olbia dicta. A Borysthene ad parvam quan-

ταλέγαν, ὅτ' ἔτι χόρ' ἔστιν ἐπὶ τῇ μὲν δὲ διδυμὸν χόρ' ἔστιν Εὐρώπης μέγαν, τῇ δὲ Ἀσίας τέρματα ἔστιν. ὃ δὲ λίμνης τὴν Μαυροπιδίαν ἀπὸ τῆς ἐν κύνῳ λέγεται σάβαν ἀπὸ τῆς ἐνακρομίδος. ἀπὸ δὲ τῆς Παντικαπαιτίας εἰς κώμην Καζέκα, ἔστι θαλάσσιον κατωφίον, σάβαν εἰκοσι καὶ πενήσιοι. ἐνθεν δὲ εἰς Θεοδοσίαν πόλιν ἐπὶ μίλῳ, σάβαν ὀγδοήκοντα καὶ ἀφ' ἑαυτῆς καὶ αὐτὴ πάλαι μὲν Ἑλληνιστὶς πόλις, ἰωνική, Μιλησίων ἀποικία. καὶ αὖτις ὅτιν αὐτῆς ἐν πολλοῖς χρόνοις, ἐνθεν δὲ εἰς λιμνὴν Συκοδοσίαν ἐρημον, σάβαν ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ἑξήκοντα. ἀπὸ δὲ Λαμπάδης καὶ 2 Συμβόλου λιμνὴν Τανταρὸν καὶ τὸν, σάβαν εἰκοσι καὶ πενήσιοι, καὶ ἐνθεν εἰς Χερρόνησον τῆς Τανταρῆς, ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν. ἀπὸ δὲ τῆς Χερρόνης εἰς Κερκινήτην, σάβαν ἑκατὸν καὶ ἑξήκοντα. καὶ ἀπὸ 3 Κερκινήτης εἰς Καλὴν, λιμνὴν Συκοδοσίαν καὶ ὅτιν, ὅλῳ ἐπ' ἑκατὸν. ἐκ δὲ Καλῆς λιμνῆς εἰς Ταμυράκην, τριακῆσιοι. ἔστι δὲ τὴν Ταμυράκην λίμνην ὅτιν ἡ μὲν καὶ ἐνθεν εἰς τὰς ἐκροὰς τῆς λίμνης, ἄλλοι τριακῆσιοι. ἐκ δὲ τῆς ἐκροῆς λίμνης εἰς Ἡόναν, σάβαν ὀγδοήκοντα καὶ τριακῆσιοι. καὶ ἐνθεν εἰς ποταμὸν Βορυθένην, πενήκοντα καὶ ἑκατὸν. καὶ δὲ τὸ Βορυθένην ἄνω πλέοντι, πάλιν Ἑλληνιστὶς ὄνομα Οὐλίαν πεπλάσθη. ἀπὸ δὲ Βορυθένης ὅτι νῆσον συμ-

καὶ ἑκὼν καὶ ἀνώνυμον, σάβαν ἑκατὸν καὶ ἑξήκοντα. καὶ ἐνθεν εἰς 1 Ὀδησσὸν, ἑκατὸν καὶ ἑξήκοντα. ἐν Ὀδησσῷ ὄρμος ναυῶν. ἀπὸ δὲ Ὀδησσῷ ἔχει 2 Ἰστριανὸν κόλπον, σάβαν εἰς αὐτὸν πενήκοντα καὶ ἀφ' ἑαυτῆς. ἐνθεν δὲ ἔχει 3 Ἰσθμὸν καὶ σάβαν εἰς αὐτὸν πενήκοντα. καὶ ἔτι εἰς τὸ 4 Ψιλὸν καλέμενον ἔχει 5 Ἰσθμὸν, δακτύλιον καὶ χάλιν. καὶ ἐν μέσῳ, ἔρημα καὶ ἀνώνυμον. ὅτιν μάλιστα τὸ ὄνομα. ἐπ' αὐτῷ ἔστιν ἀνέμῳ Ἀπερκίτῳ ἰδίως τὸ πλεον, νῆσος περὶ αὐτῆς μὲν ἔστιν Ἀχίλλης νῆσον, οἱ δὲ 6 Δρόμων Ἀχίλλης, οἱ δὲ Ἀδελφὸν ὅτιν τὸ χροῖος καλεῖται. ταύτῃν λέγεται Θέτις αἰῶναι τὴν παιδί. καὶ ταύτῃν οἰκεῖν 7 Ἀχιλλεῖα. καὶ νῶς ἔστιν ἐν αὐτῇ 8 Ἀχιλλεῖα, καὶ ἑορτασθῆναι τὴν παλαιὰν ἑορτήν. ἡ δὲ νῆσος ἀνδρῶπων μὲν ἐστὶν, νέμεται δὲ αἰετὶν καὶ πολλαῖς. καὶ αὐτὰς ἀνατιθέμεναι λέγονται τὴν Ἀχιλλεῖ ὅσοι περὶ αὐτῆς. καὶ ἄλλα πολλὰ ἀναθήματα ἀνάκειναι ἐν τῇ νήσῳ, φιάλαι καὶ δακτύλιοι, καὶ λίθοι τῶν τελευτήσεων. ταῦτα σύμπαντα χρεῖσθαι τῇ Ἀχιλλεῖ ἀνάκειναι. καὶ ὅτιν ἀνθήματα τὰ μὲν Ῥωμαϊκῶς, καὶ Ἑλληνικῶς, πεποιημένα ἐν ἄλλῳ καὶ ἐν ἄλλῳ μέσῳ, ἔπινασι τὸν Ἀχιλλεῖ. ἔστιν δὲ καὶ 9 Πατρόκλου, καὶ καὶ τὸ Πατρόκλου τιμῶσιν οὖν τὴν Ἀχιλλεῖ, ὅσοι τῇ Ἀχιλλεῖ χρεῖσθαι.

dam desertam nomineque carentem insulam, stadia sexaginta. Ab hac ad Odesum, ibi portus navium, octoginta. Odeso proximus, stadia ducenta & quinquaginta intervallo, Istriorum portus. Huic proximus Istiacorum portus, stadia quinquaginta intervallo. Inde ad Psilum os Istri, mille & ducenta. Quæ vero loca sunt interposita, ea deserta sunt, nomine carentia atque obscura. Huic autem Istri ostio insula adjacet, quæ alicui recta secundum ventum Aparctiam naviganti occurrit, quam alii Achillis insulam, alii Dromon Achillis, alii Leucam à colore appellant. Hanc Thetis filio suo concessisse, eamque Achilles inhabitare fertur, in qua ei templum, simulacrumque antiquo opere sunt consecrata. Deserta est ab hominibus, eamque capræ non admodum multæ depascuntur, quas qui illuc appellant Achilli offerre dicuntur. Multa præterea alia sacra dona in templo illo reposita cernuntur, ut phialæ, annuli, gemmæ pretiosissimæ. Hæc omnia donaria Achilli suspensa. Epigrammata quoque ibi sunt Græca & Latina, variis modis ac metris in Achillis pariter atque Patrocli laudem composita. Nam qui Achillem, ii Patroclum simul eadem opera colunt &

1 Πῦρ μὲν & μοχ πῦρ δὲ in Editione Basilienf. 2 Συμβόλον λίμνην Straboni, l. 7. p. 309. 3 Carcinitem sinum, & urbem Carcinem memorat Meli, l. 2. c. 1. 4

1 Forfan legendum Ὀδησσὸν ex Τροῖας, lib. 2. cap. 5. Struckius. 2 Alii αἰῶναι appellant. 3 Ceteri scriptores Achillis insulam, Leucam dictam, ab Achillis Dromo separant. 4 De Achille illo, à quo & insula Leuca & peninsula dicta Dromos fuit appellata, vide Eustathium ad Dionysium, v. 336. 5 Achillis & Heroum animas illic obversari dicit Dionysius, v. 545.

tum, centum & viginti. Ab hoc ad Istriam urbem, stadia quingenta. Ab Istria ad Tomeas urbem, stadia trecenta. A Tomea ad Callantram urbem, ubi portus, alia trecenta. Hinc ad Carum portum, centum & octoginta. Ipsa regio quæ est circumcirca portum illum, Caria appellatur. A Carum portu ad Tetrifiada, stadia centum & viginti. Inde ad Bizum locum desertum, stadia sexaginta. A Bizo ad Dionysopolim, stadia octoginta. Hinc ad Odesum, ubi portus, ducenta. Ab Odesso usque ad radices sive latera Hæmi montis, quæ in Pontum usque protenduntur, ubi portus, stadia trecenta & sexaginta. Ab Hæmo ad Mesembriam urbem, ubi portus, nonaginta. A Mesembria ad Anchialum urbem, stadia septuaginta. Ab Anchialo ad Apolloniam, centum & octoginta. Hæ omnes sunt urbes Græcæ in Scythia sitæ, quæ occurrunt à sinistris in Pontum navigantibus. Ab Apollonia ad Cherronesum, ubi portus navium, stadia sexaginta. A Cherroneso ad Aulæi moenia, ducenta & quinqueaginta. Hinc ad Thyniada littus, centum & viginti. A Thyniade ad Salmydeffum, stadia ducenta. Huius regionis à Xenophonte quodammodo διακόσιοι. τέτταρτον τοῦ χωρίου μήνιμω πεποίνται ⁵ Ξενοφῶνι:

1 Τριῶν. Ἰστροῦ πόλις, Τύρρι, Καλλιπία, Διονυσίπολις, Τριφυλία ἄρα, Οδησσός, Νηρὸν λέει. 2 Forſan Βιζώνη δὲ τὰ βόρρην, cujus magnam partem terra-motibus haudum esse dicit, l. 7. p. 319. 3 Αγχιάλις dicitur δὲ τὰ βόρρην. 4 Αλμυδῶν πλείους. 5 Αγαμέμνων lib. 7. c. 5. §. 7.

πρὸς τὸν. καὶ μέλει τὰτα λέγει τὸ πρῶτον ἐλθεῖν τὸν Εὐξινῶν, ὅς αὐτὸν ἤλπιστο, ὅτε τὰ τελευταῖα συνελθὼν τοῦ Θρακῆ ἐσπάρτασεν. καὶ περὶ τὴν ἀλμυδότητος τὴν χωρίον ποταμὸν ἐλάττειν, ὅτι ἐνταῦθα ἐκπίπτει τὰ τὰ χειμῶνι βιάζοντα, καὶ οἱ θῆρες οἱ περὶ τὸν ποταμὸν οὗτοι τὸν ποταμὸν ἐν στίβῳ διαμάχονται. ἀπὸ τὴν Σαλμυδεσσὸς εἰς Φρυγίαν, σάδιον διακόσιοι καὶ πενήντα. ἐν δὲ τῷ Εὐξίνῳ, εἰκοσι καὶ πενήντα. οὗτοι αἱ Κυανέαι εἰσὶν, ὅς λέγουσιν οἱ πῦρ πάλαι πάλαι εἶναι. καὶ ἀπὸ τῶν περὶ τὸν ναῦν περὶ τὸν Ἄργον, ὅς αὐτὸν ἐκ Κόλχης ἰάσονται ἤρασαν. καὶ δὲ Κυανέων ὅτι τὸ εἶδος τὸ Διὸς τὸ Οὐραίου, ἵνα περὶ τὸ σῶμα τὸ Πόντος, σάδιον τετρακόσια. ἐν δὲ τῷ Εὐξίνῳ, ὅς αὐτὸν ἐκ Δάφνης, τὴν μαυρομένης, σάδιον τετρακόσια. ἀπὸ τὴν Δάφνης εἰς Βυζάντιον, ὅς αὐτὸν ἐκ τῶν τῶν καὶ τὰ ἀπὸ τὸν Βοσπόρον τὸν Κιμμερίου ὅτι Βόσπορον τὸν Θράκην καὶ πόλιν Βυζάντιον.

Τ Ε Λ Ο Σ.

F I N I S.

A P P I A N O Y

ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ

ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

A R R I A N I

P E R I P L U S

M A R I S E R Y T H R Æ I.

Interprete Jo. Guilielmo Stuckio Tigurino.

A P P I A N O Y

ΠΕΡΙΠΛΟΤΣ

ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

A R R I A N I

P E R I P L U S

M A R I S E R Y T H R Æ I.

ΤΩΝ Σπερδεσίμων ὀρ-
μων ἢ Ερυθρὰς θαλάσ-
σης, καὶ τῆ περὶ αὐτὴν
ἡπείρου, πρῶτος ὅτι λιμὴν ἢ Αἰ-
γύπτου, ἢ Μυὸς ἕρμος. μετὰ δὲ αὐτὴν
ἐκπλεόντων ἀπὸ χιλίων ἑκατακοσίων
σταδίων, ἐν δεξιᾷ ἡ Βερενίκη. ἀμφο-
τέρῃσι οἱ λιμένες, ἐν περὶ ἐσάτῳ ἢ
Ἀγυπτοῦ κόλποι ὃ ἢ Ερυθρὰς θα-
λάσσης κέννται. τόπων ἐκ μὲν τῶν
ἀγίων ἀπὸ Βερενίκης συναφὲς ἡ
Ἰσχυοφάγη χώρα ὅτι. τὰ μὲν πα-
ρὰ θαλάσσαν, Ἰχθυοφάγων ἢ μάνδραις

INTER insignes celebrēs-
que maris Erythræi por-
tus, & emporia, primus
est Ægypti portus, Myof-
hormos: à quo introrsum navi-
gantibus, mille & octingento-
rum stadiorum intervallo, à dex-
tris Berenice occurrit. Utrius-
que vero portus in extremis
Ægypti finibus jacet, & ipsius
Erythræi maris sinus sunt. Hos
à dextris post Berenicem pro-
xime attingit Tisebarica regio,
cujus maritimam quidem par-
tem Ichthyophagi incolunt,

1 Qui & Ἀγυπτιὸς ἕρμος dictus est Agatharchidi, p. 54. & Straboni, l. 16. p. 769.
2 Forſan immutatis ac tranſpoſitis litteris legendum ἢ γὰρ Ἀγυπτιὸς. Nam
infra Auſtor noſter à ſiniſtris Berenices poſt Myoſhormaum paucorum die-
rum intervallo ponit Album vicum, ac deinceps iſdem fere quibus hic
verbis utitur. μετὰ δὲ ταύτῃσι τοῖς τοῖς συναφὲς Ἀγυπτιὸς χώρα. Struckius. 3 Idem
teſtatur Strabo, l. 16. ut & Agatharchides de Mari rubro. Ichthyophagi, gens
Troglodytica, qui ſpecus excavant. & inde nomen à ſubeundis terris: eſt
enim τρύγλη caverna.

sparsim hinc inde tuguria in angustis sita inhabitantes; mediterraneam vero Barbari tenent, & qui post eos sunt, Agriophagi, atque Moschophagi, tyrannorum imperio subiecti. His à tergo imminet mediterranea regio, à partibus occasum spectantibus. Post Moschophagos juxta mare parvum est emporium, distans à principio sinus circiter quatuor stadiorum millia, quod Ptolemais Therôn, hoc est, venationum appellatur, ex quo Ptolemæi regis venatores ad venandum excurrere consueverunt. Habet emporium illud testudinem veram, & terrestrem exiguam, atque candidam minoribus testis præditam. Invenitur quoque in eo nonnunquam parum eboris, quod simile est Adulitico. Locus autem ille est importuosus, & scaphis tantum permeari potest. Post Ptolemaida Therôn, stadiorum circiter trium millium intervallo, Aduli emporium legitimum jacet, in sinu profundo, austrum spectans. E regione illius est insula, quæ Orine dicitur, in timo sinu, in pelagus circiter stadia ducenta protensa: cui ab utraque parte continens adjacet, in quam nunc appellant naves, propter excursions quæ terra fiunt. Primo enim appellebatur ad ipsum intimum sinum in insula Diodori, ad quam

1 Agatharchi. τὴν μὴ γινώσκοντες τυραννίδας. 2 Plin. Nat. Hist. l. 6. c. 8. Ptolemæi à Philadelpho condita ad venatus elephantorum, & ob id Epitheris cognominata. Vide Strab. l. 16. p. 770. 3 Ασίδουκας in Ed. Basil. infra autem eboris Αδελίτου meminit. 4 Αδελία Ptolemæo, Αδελίς Stephano. 5 Hanc Ptolemæus Οφρίον Χερσίου appellat.

τὴν δὲ ἡπειρὸν ἐχέσθαι περὶ τὴν τὴν ἡμετέραν, δι' ἧς οἱ κατοικοῦντες βάρβαροι κατέπεσον τὴν νήσον. καὶ κατὰ τὴν τὴν ἐν τῇ Ορεινῇ ἡπειρὸν, ἐκ τῶν εἰκοσίων τῶν θαλάσσης, ὅτιν ἐκ τῶν καὶ σὺν μετὰ αὐτῶν. ἀρ' ἡς ἐκ τῶν Κολόβων μεστέριον πόλιν, καὶ ὅπου ἐμπόριον τὸ ἐλέφαντος, ὅδ' ὅτιν ἡμετέραν τῶν. ἀπὸ δὲ ταύτης ἐκ τῶν τῶν μνησέπολιν τὸ Αξωμί- τω λεγόμενον, ἀλλων ἡμετέραν πέντε. ἐκ τῶν οὗτος ἐλέφαντος ἀπὸ τῶν πέραν τῶν Νύκας φέρει. Αἱ δὲ τῶν λεγομένων Κυ- νη, ἐκείθεν δὲ εἰς Αδελί. τὸ μὲν ὅσον πλοῦτος τὸ φονεὺς ἐκεί- των ἢ ῥινοκεράτων, πᾶσι τῶν ἀνω ἡμετέραν τέσσαρες, σπανίως δὲ πᾶσι καὶ ἐκ τῶν παρὰ θαλάσσαν, πᾶσι αὐτῶν τῶν Αδελί. πᾶσι δὲ τῶν ἐκείθεν καὶ κατὰ πέραν, ἀλλὰ νῆ- σι μικραὶ ἐκ τῶν ἀμυναι πλείο- ν. 2 Αλαλαίς λεγόμενα, λεγώ- μενα ἔχουσι τὸ εἰς τὸ ἐμπόριον φε- ρέμενα ἀπὸ τῶν Ιχθυοφάγων. καὶ ἀπὸ τῶν ὅτιν ἐκτακτοῦν, κολοῦς ἡμετέραν βαδύτατες, ἢ κατὰ τὸ εἰς- ὅτιν ἐκ τῶν ἀμυναι ὅτιν πολλὰ καὶ ἡμετέραν κατὰ τὸ ἐν βλάσει κα- τὰ τῶν εὐείσεται ὁ 3 ὁφίαντος ἡμετέραν, ἐκ τῶν μόνον τοπικῶς γεν- νήσαντες. βασιλεύει δὲ τῶν τέσσαρων τῶν, ἀπὸ τῶν Μεστέριον μέχει τῶν ὅτιν Βασιλείας, Ζωτῆσις,

juxta continentem pedibus patebat transitus, per quem barbari ejus incolæ insulam excursionibus infestabant. Juxta ipsam vero continentem in Orine, Aduli est vicus mediocris magnitudinis, viginti stadiis à mari distans. Ab hoc ad Coloem civitatem mediterraneam, quæ primum eboris est emporium, tridui est iter. Hinc ad ipsam metropolim Axomitum nomine, quinque dierum est spatium, in quam omne ebur, quod est ultra Nilum, per Cyeneium defertur, indeque in Aduli. Omnis itaque elephantorum qui cæduntur, aut rhinocerotum multitudo, in superioribus locis degit; aliquando tamen licet raro in locis etiam maritimis, juxta ipsum Aduli vicum conspiciuntur. Huic emporio in pelago oppositæ sunt à dextris plures aliæ parvæ & arenosæ insulæ, Alalæi nuncupatæ, in quibus testudo est, quæ ab Ichthyophagis in emporium illud deportatur. Hinc stadiorum fere octingentorum intervallo alius est sinus profundissimus, cujus ad introitum à dextris plurima copiosaque fusa jacet arena, in cujus profundo lapis reperitur opsiæ, qui in illa sola loci nimirum ipsius vi atque natura generatur. Dominatur in his locis, à Moschophagorum regione usque ad reliquam Barbariam,

1 Magna est varietas in hoc vocabulo proferendo. Stephano Αξωμίτις dicitur (contingente Σελήνη, Αξωμίτις) Γεωγραφία Αξωμίτις. Ptolemæος Αξωμίτις, ἐν τῇ Βασιλείᾳ. 2 Foris ex sunt quæ Primus vocantur Αλίου. Vide Harduinum ad lib. 6. p. 735. 3 Vide Salmasii Exercit. Plin. p. 64.

Zoscales, spectatae probataeque vitæ homo, cæteris omnibus antecellens, generosus, strenuus, Græcarum literarum peritus. In hæc porro loca deportantur vernalia, vestes barbaræ atque rudes, à fullonibus nondum apparatus, quæ quidem in Ægypto fiunt; stolæ Arsinoëticæ, abolæ adulterini coloris, lintea, dicrossia seu mantilia utrinque fimbriata, omnis generis vasa vitrea, atque murrhina, in urbe Dioipoli elaborata. Item orichalcum, quo utuntur ad ornatum, ex quo in frustra dissecto etiâ numismata conficiunt: nec non meliephtha ænea, quibus ad coquendum utuntur, ex quibus etiam in frustra concisis armillas atque periscelidas, nonnullæ mulieres conficiunt. Item ferrum, ex quo fiunt lanceæ, quarum partim in elephantorum, aliarumque ferarum venationibus, partim in bellis maximus est usus. Importantur præterea eodem bipennes, secures, ascia, gladii, pocula ænea magna atque rotunda, denarii pauci ad usum peregrinorum, qui ibi negotiationum causa versantur, vinum Laodicenum atque Italicum non multum, oleum quoque, sed non multum. Regi autem vasa aurea atque argentea, ex loci more & consuetudine effecta atque elaborata, item vestes abolæ, gaunacæ simplices, sed non multæ, tributum nomine penduntur.

1 Ita restituit Cl. Stuckius, antea *παλιν* legebatur. 2 *Λίστα* *ὅων* in Ed. Basil. Infra autem his *λίστα* *ὅων* dicit, atque *λίστα* pro *λίσθ* ponit substantivè. 3 *Μερίων* legendum. Stuckius. 4 Græcis etiam *ἐξήκατος* scribimus. 5 *Σκίπτειν* (inquit Hesychius) *ἀμφίπρος πίνακας*. 6 Male in Ed. Basil. *ἐπίνακας*, nam *καυτάκας* Hesychio & Phavorino *εὐρύματα ἢ ἐπίβλακας ἐπιβύματα*, singula aut operimenta altera parte villosa. 7 Omnino legendum *ἢ πάλιν* Stuckius.

ῥάως ὅ καὶ ὅτι τ' ἔστω τέπων τῆς
 Ἀραβίας, σάδμερος Ἰνδικός, καὶ
 ῥάως, καὶ ὁ δόνιον Ἰνδικόν τὸ
 σάπτειν, ἢ λεγομένη μοναχίη,
 ὡς σωματογῆναι, καὶ σελῶματα,
 ἢ μαλάκας, καὶ ² μολόχονα, καὶ σιν-
 τας ἐλίγαι, καὶ ³ λάκκος χλωμά-
 τας. φέρεται ὅ ἀπὸ τ' τόπων ἐλέ-
 γει, καὶ ξινέκρας. τὰ δὲ πλείστα
 ἐκ τ' Αἰγύπτου φέρεται εἰς τὸ ἐμ-
 πνεῖν σάτο, ἀπὸ μίλωνος Ἰανναβίε
 καὶ τ' Σιπτιμβίε, ὃ ὅστις, ἀπὸ
 τῆς ἑως Θώβ. εὐκέρως δὲ ἀπὸ
 ἀγέστη ἀνάγειν) σελί τ' Σιπτεμ-
 βίη μῦνα. ἥδη ἐπ' ἀνατολῇ
 ἰσχυρὸς κόλπῳ διατείνει, καὶ
 τ' ⁴ Αἰθαλίτῳ μάλιστα σενῶ-
 ται. καὶ δὲ σάδμερος ὡς τετρα-
 κήναις, καὶ τ' αὐτῷ ἡπειρῶν εἰς
 ἀπαλῶν πλεόντων, ὅσιν ἄλλα ἐμ-
 πνεῖα βαρβαρικά, ⁵ Τάπαρα λε-
 γόμενα κείμενα μὲ κατὰ τὸ ἔξῃς,
 ἀνασάδμερος δὲ καὶ σάδμερος ἔχον-
 τας ὄρους, κατὰ καμὰς ὀπίστη-
 τας. περὶ τὸ μὲ ὃ λεγόμενον
 Αἰθαλίης, καὶ τ' ὅν καὶ σενῶτα-
 τας ὅστις ἀπὸ τῆς Αἰθαλίας εἰς τὸ
 πρὸς Ἀραβίας. καὶ τ' ὅστις τ' τέ-
 πη, μικρὸν ἐμπείρειον ὅστις ὁ Αἰθα-
 λίας, ῥαδίας καὶ σάδμερος εἰς τὸ
 ἀπὸ σελῶματων. περὶ χωρεῖ ὅ

1 Utrum *παρχατοῦνη* an *παρχατοῦνη* legendum, in dubio est. Vide *Salmasii* Exercit. Plin. p. 824. 2 *Rhannusio* species videtur quædam esse telæ Indicæ. Forſan veſtis quædam fuit ſic dicta à Malvæ flore ſive colore, quæ Græcè & *παρχα* & *μαρχα* dicitur, *Athenæo* teſte. *Struckius*. 3 Genus veſtis coloris. Vide *Salmaſii* Exerc. Plin. p. 816. 4 Proculdubio *Αυαντῆς* legendum ex *Pro-*
temæ & *Stephano*; ut & mox infra. 5 Sic forſan dicta, quia ſe mutuo attingunt & conſequentur. *Struckius*.

lapis vitreus varius, & acerborum fructuum ex Diospoli [non-nihil] & vestes barbaræ promiscuæ interpolatæ, & frumentum, & vinum, & parum stanni. Inde quoque nonnunquam exportantur, atque à barbaris in Ocelim & Muza, loca è regione posita, ratibus devehuntur aromata, parum eboris, testudo, myrrha paucissima quidem, sed omnium præstantissima. Barbari illius loci incolæ vita ac moribus sunt incivilibus atque agrestibus. Post Avalitem aliud est emporium illo præstantius, Malao nuncupatum, maritimo cursu distans stadiis circiter octingentis: statio autem ejus est periculosa, & exposita tempestatibus, ab ortu tamen solis tegitur promontorio eminenti: ejus incolæ sedatis & compositis sunt moribus. In hunc locum venalia deferuntur cum ea quæ ante sunt commemorata, tum præterea multæ tunice, saga Arsinoëtica à fullonibus apparatus atque tinctæ, pocula meliophtha pauca, ferrum, denarii pauci aurei atque argentei. Ex iisdem locis affertur myrrha, & parum thuris peratici, & cassia durior, & duaca, & cancamum, & maceir, quæ in Arabiam deferuntur: denique mancipia, sed rariora. A Malao bidui iter distat emporium Mundi, in quod

1 Ποτι, & τὸν βαρβαρὸν in Ed. Basil.

2 Omnino scribendum Οὐκιν. 3 Πικρὸν Μόλιον ἐμπόριον. 4 Passim in Ed. Basil. Ἀρτινιτικὸν. vitiose ut puto. 5 Ἀλάνος ὁ περατικός dicitur, qui aliunde advehitur, nec in ipsa regione nascitur. 6 Quid si species sic cassie vilioris, quam Dioscor. κιστὰ & δάκκρ (latine vesterunt casso & darca) ait appellari, sunt enim darca atque darca sive daccar voces sibi invicem admodum affines. Smuck. 7 Vide Salmas. de Homonym. hyl. iat. c. 91. 93.

εἰς αὐτὴν ὕαλι λίθια σύμμικτα, καὶ Διοσπολιτικῆς ὀμφρακῆς, καὶ ἱμα-
τια βαρβαρικὰ σύμμικτα κρητα-
μύρα, καὶ σίτου, καὶ ὄνου, καὶ
κασιτέρας ὀλίγος. φέρεται δὲ ἐν
αὐτῇ¹ ποτὲ ὑπὸ τῇ βαρβαρῇ
ἐπὶ χερδαίᾳ ἀφ' ἐξόντων εἰς τὴν
ἀντικεῖ² Κῆλιν καὶ Μάζα, ἀρά-
ματα καὶ ἐλέφας ὀλίγος, καὶ χρυσὴ,
καὶ σμύρνα ἐλαχίστη, διαφέρουσα δὲ
τῇ ἄλλῃ. ἀτακτοτέροι δὲ οἱ καπι-
κύντες τὸ τόπον βαρβαρεῖ. μετὰ
τῇ³ Ἀυαλείτῳ, ἔτερον ἐμπόριον
ἔστιν οὗτο διαφέρειν, ἢ λεγόμενον
⁴ Μαλαῶ, πλεον ἀπέχουσα τῆς
ὡς ὀκτακοσίων⁵ ὁ δὲ ὅρμος ὁπίσθαι,
σκεπόμενον ἀκρωτηρίῳ, τὸ ἐξ ἀνα-
τολῆς ἀνατείνοντι. οἱ δὲ καπικύν-
τες εἰσληνικώτεροι. περὶ ἧς δὲ
εἰς τῶτον τὸ τόπον τὰ περιεργαῖα,
καὶ πλείονες χρωμαί, σάγρι⁶ Ἀρτι-
νικαί, γιγναμύροι καὶ βελανιδίναι,
καὶ πατήρια, καὶ μελίφθα ὀλίγα, καὶ
σίδηρος, καὶ σινάειον ἔ πολε, καὶ
χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν. ἐκφέρειται δὲ
ὑπὸ τῇ τῶτων τῶτων, καὶ σμύρνα,
καὶ⁷ λίβανος ὁ περατικός ὀλίγος, καὶ
κασιὰ σκληρότερα, καὶ⁸ δάκκα, καὶ
⁹ κάγκαμον, καὶ μάκκρ, τὰ εἰς Ἀρα-
βίαν περὶ ἧς ὄντα, καὶ σάματα αἰ-
νίως. ὑπὸ τῇ Μαλαῶ δὲ ὁ δρόμος
ὅστιν ἐμπόριον ἢ Μένδον⁹ ἐν ᾧ καὶ

ἀσπλάγξεσθαι ὁρμεῖ τὰ πλεῖστα¹ εἰς τὴν
ἐκαστὴν ἐγγιστα τὴν γῆν ὑπὸν.
ἐκαστὴ δὲ εἰς αὐτὴν τὰ περιε-
ργαῖα, καὶ ἐκείθεν ὁμοίως ἐκφέρει-
ται τὰ περιεργαῖα φορτία. θυμιά-
μα, τὸ λεγόμενον Μοκρότον. οἱ δὲ
καπύκτες ἐμπόριον σκληρότερον.
ἔστι δὲ τὸ Μένδον, πλεόντων εἰς τὴν
ἐκαστὴν ὁμοίως μετὰ δὲ ὁ δρόμος
ἰσῆς, πλεόντων κείται τὸ² Νόουλα-
μα, ἐν αἰγιαλῷ δυσόρμου. περὶ
ἧς δὲ εἰς αὐτὴν τὰ περιεργαῖα
καὶ γῆν, καὶ σκεπὴν ἀργυρᾶ. σίδηρος
καὶ ὀλίγος, καὶ λίθια. ἐξάγεται δὲ
ὑπὸ τῇ τῶτων κασιὰ³ χρῆμα πλεί-
ον, ὁ καὶ μετὰ τὸν πλεόντων χερδῆς
ἐμπόριον, καὶ ἄλλα εὐόδια, καὶ
ἐργαῖα, καὶ χελωνάκια ὀλίγα,
καὶ μοκρότον, ἢ τὸν τὸ Μενδιτικόν,
καὶ λίβανον ὁ περατικός. ἐλέφας δὲ
καὶ σμύρνα αἰνίως. ὑπὸ δὲ τῇ Μο-
λά⁴ ὁ δρόμος πλεόντων μετὰ δὲ ὁ
δρόμος, τὸ λεγόμενον Νελοππο-
μαί, καὶ Ταπατηγὸν, καὶ Δαρνῶ-
μα μόνον, καὶ ἀκρωτηρίον Ἐλέφας, ὑπὸ
ὁπίσθαι εἰς νότον περὶ ἧς ὄντα. εἴτα
εἰς λίβανον ἢ χώρα ποταμὸς ἔχει,
τὸ λεγόμενον Ἐλέφαντα, καὶ Δαρνῶ-
μα μέγαν, λεγόμενον Ἀκάνναν. ἐν
ἰσοχρῶς λίβανον ὁ περατικός,
καὶ τὸ ἀφ' ὧν γίνεται. καὶ
ἐκαστὴν, τὴν γῆν ὑποχωρέσης εἰς
τὸ νότον ἢ δὲ, ⁵ τὸ τὸ Ἀρωματῶν

tutius naves appellant in insu-
lam quandam oppositam conti-
nenti proximam. In id impor-
tantur pariter, atque inde rur-
sus exportantur ante comme-
moratæ merces, necnon thy-
miama Mocroti appellatum: ejus
incolæ mercaturæ dediti homi-
nes sunt duri & agrestes. A
Mundo orientem versus æque
bidui tridive itinere jacet Mo-
sillum in littore importuoso.
Eo deferuntur res ante dictæ,
necnon vasa argentea, ferrea ve-
ro pauciora, & lapilli vel par-
væ gemmæ. Ex illis locis ex-
portatur magna vis cassiæ,* quam
lane ob causam emporium illud
majoribus navigiis indiget, nec-
non alia odorifera, & aromata, &
testudines parvæ & paucæ, &
mocroti parum, deterius Mun-
ditico, & thus peraticum; chur
autem & myrrha raro. A Mo-
sillo autem si prætervectus fue-
ris, post bidui navigationem, oc-
currunt Nilotolemæum, & Ta-
patege, & Daphnon parvus, &
promontorium Elephas, quod ab
Opone meridiem versus porrigitur.
Postea regio versus affri-
cum fluvios habet, Elephantum
nomine, atque Daphnona ma-
gnum Acannæ nuncupatum:
in qua regione præcipue thus
peraticum plurimum ac præ-
stantissimum nascitur. Post
hanc, terra se inflectente ver-
sus meridiem, est Aromaticum

1 Διὰ legendum censet Smuck. 2 Ptolemæος Μένδον. 3 In Ed. Basil. legitur κασιὰ καὶ χρῆμα. 4 In Ed. Basil. παραπλεύσαντα. pro quo παραπλεύσαντι ἀντὶ legendum existimat Smuck. 5 Locum sic legit & distinguit Salmasius. In Ed. Basil. τὸ τὸ Ἀρωματῶν ἐμπόριον, καὶ ἀκρωτηρίον τελευταῖον τὸ βαρβαρικὸς ἡπίονος περὶ ἀνα-
τολῆς Ἀρτινικῶν. * Ita vertit Interpres, ac si δὲ ὁ legisset.

emporium, & promontorium extremum Barbaricæ illius continentis versus orientem Apocoporum. Portus est fluctuosus, ac certis temporibus periculosus, propterea quod boreæ est expositus. Futuræ autem tempestatis signum ejus loci proprium est, quando profundum maris turbulentius existit, & colorem mutat. Id quando fit, omnes in magnum promontorium Tabæ appellatum, ceu ad locum tutum tectumque, sese recipiunt. In hoc emporium, similiter ea, de quibus ante dictum, importantur. In eodem porro generantur casia, gizir, asyphe, aroma, mogla, moto, thus. Ab hoc emporio Tabæ si solvas, & quadringentis stadiis confectis, maris æstium sequutus Chersonesum prætervectus fueris, pervenies ad alterum emporium Oponem nomine. In hoc eadem merces, quarum paulo ante facta est mentio, deferuntur. Plurima quoque ibidem provenit casia, aroma, moto, mancipia præstantia, quæ in Ægyptum plerumque devehuntur, testudo plurima ac omnium præstantissima. In hac autem emporia ulteriora ex Ægypto navigatur mense Julio, qui est Epiphi. Præterea ex intimis locis Ariaces, atque Barygazo-

Αρωμάτων ἐμπόριον, καὶ ὁμασί-
ειον τελευταῖον τὸ βαρβαρικῆς ἡπεί-
ρου πρὸς ἀνατολῇ Ἀποκόπων. ἡ
δὲ ὁρμος ἐπίσαλος, καὶ κατὰ ἐπὶ
κίνδυμον, διὰ τὸ φοβερὸν τὸ ἐπὶ
τὸν ἔξω τῆς βορέας. σημεῖον δὲ τὸ
μέλλοντος χειμῶνος τοπιῶν, τὸ
βυθὸν θολερώτερον γίνεσθαι, καὶ τὸ
χρῶμα ἀλλάσσειν. τότε δὲ παν-
τὸς, πάντες ἀπορροῦνται εἰς τὴν
μέγα ἀκρωτήριον, τύπην καὶ σέπην,
τὸ λεγόμενον Τάβαν. φορῶνται δὲ
εἰς τὸ ἐμπόριον, ὁμοίως τὰ φορη-
γμένα· γίνεται δὲ τὰ ἐν αὐτῇ κα-
σία καὶ ² γίζιρ, καὶ ³ ἀσύνη, καὶ ἀρώμα,
καὶ ⁴ μώγλα, καὶ ⁵ μοτὸν, καὶ λίβα. ἔ-
στι δὲ Τάβαν, μὲν σελήνης τετρα-
σίς, ὡς ἀπὸ τοῦ ἡλίου, καὶ ὡς ἀπὸ
τοῦ ἡλίου καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ἡλίου, καὶ ὡς
ἐμπόριον Ὀπώνη. εἰς αὐτὴν καὶ αὐτῶν
προχωρεῖ τὸ τὰ περὶ αὐτὴν γινώσκοντα, τὸ
δὲ πλείον ἐν αὐτῇ γινώσκοντα κα-
σία, καὶ ἀρώμα, καὶ μοτὸν, καὶ δι-
λικῶν κρεῖσσονα, καὶ εἰς Αἰγύπτου
προχωρεῖ μέλλον, καὶ γελῶντα
ση, καὶ ἀφρορύτερα τὸ ἀλλῆς. πεί-
ται δὲ εἰς πάντα ταῦτα ⁶ τὰ πεί-
ραν ἐμπόρια, ἀπὸ μὲν Αἰγύπτου
πρὸς τὸ Ἰάλιον μύονα, ὃ ὅτιν ἐπὶ
τὸ ἔξω τῆς ⁷ σελήνης, καὶ ἀπὸ τῆς
ἑσὺ τύπην τὸ ⁸ Αἰακῆς, καὶ Βαργα-

¹ Struckio redundare videtur τῶν. ² Quod Dioscori λέγει γίζιρ, Galeno γίζι, id Ἀπ-
πο τὸ γίζιρ appellatur. Struck. ³ Forſan στυφνέμων Dioscoridis. ⁴ Quid si μέλα
legendum, quod Galenus & Plinius unguenti faciem vocant. Struck. ⁵ Galenus
lib. de Antid. duas Cassiæ species facit, unam gizir, alteram μοτὸν, appelli-
tam. Idem. ⁶ Τύπην in Ed. Basil. & mox τῶν. ⁷ Id est, σελήνης. ⁸ Αἰακῆς
i. ἑξαρτισμοί merces. Struck. ⁸ Αἰακῆς Sadinorum regni, atque sinus Βαργαζοῦ
meminit Ptolemaeus, l. 7. c. 1.

ἡ εἰς τὰ αὐτὰ τὰ πέραν ἐμπό-
ρια, γὰρ προχωρεῖντα ἀπὸ τῆς τό-
πης, ὅπως, καὶ ὄρυζα, καὶ βύττυρον,
καὶ σπασάμινον, καὶ ὀδόνιον,
καὶ μοναχὴν, καὶ ἡ σελήματιν, καὶ
τὸ σελήματιν, καὶ μέλι τὸ κα-
μῆτον, τὸ λεγόμενον σάγχαι.
καὶ μὲν φορηγμένα εἰς ταῦτα
τὰ ἐμπόρια πλέουσι, οἱ δὲ καὶ τὸ
ἔξω ἀνπρορτίζονται τὰ ἐμ-
πόρια. ἡ βασιλεύεται δὲ ὁ τό-
πος, ἀλλὰ τυράννοις ἰδίῳις καὶ
ἑσὺ ἐμπόριον διοικεῖται. ἀπὸ δὲ
ὅσων, τῆς ἀκτῆς εἰς τὸ νότον
προχωρεῖς ὅτι πλείον, πρὸς
τὸ ὅτι τὰ λεγόμενα μικρὰ Α-
ζανία καὶ μεγάλα τῆς Αἰα-
κῆς, διὰ ἀγκυροβολίων ποτα-
μῶν, ὅτι δρόμους ἔχουσιν, παρὰ αὐ-
τῶν τὸν λίβαν. εἴτα αἰγιαλὸς
καὶ μικρὸς καὶ μέγας, ἐπὶ ἄλλῃς
ἰσχυρῶν καὶ μετὰ αὐτὸν κατὰ
τὴν αἰακῆν, οἱ δὲ Αἰακῆς δρόμοι. πρὸ
μὲν, ὁ λεγόμενος Σερραπίωνος.
ἔξω δὲ ² Νίκωνος. μετὰ δὲ ὅν, ποταμοὶ
αἰακῆς, καὶ ἄλλοι σμυρναῖοι ὅμοιοι,
ἐκτεταμένοι καὶ σαρματῶν καὶ δρόμους
καταπλέουσιν πλείους, πρὸς πάντας
ἰσχυρῶν, μέχρι Πυραλάων νήτων, κα-
τὰ λεγόμενης διώρυχας. ἀπὸ δὲ
μακρὸν ἐπάνω τοῦ λίβαν, μετὰ
δὲ δρόμους νυχθημέρους, ³ παρὰ
αὐτῶν τὸν δούπον εἰσπενδιωμμε-
νῶν ἀπαντὰ νῆσους, κα-

rum in hæc eadem ulteriora em-
poria ex more solito devehuntur
variæ res, ut frumentum, oryza,
butyrum, oleum sesaminum, o-
rthonium monache, sagmatogine,
cingula, mel arundineum, quod
saccharum dicitur. Et alii qui-
dem data opera in hæc emporia
navigant, alii vero præternavi-
gantes obviis quibusque rebus
naves suas onerant. Non uni
alicui regi illa regio est subjecta,
sed singulis emporiis singuli ty-
ranni præfunt. Post Oponem,
littore ad Austrum sese potissi-
mum extendente, prima sese of-
ferunt Apocopa parva & ma-
gna, uti appellantur, Azania
regionis, anchoris jaciendis &
figendis accommodata; necnon
fluvius, sex dierum spatio ver-
sus ipsum africanum. Deinceps
littus parvum & magnum, si-
militer sex dierum spatium
complectuntur. Post illud ve-
ro sunt Azaniæ dromi ex or-
dine siti. Primus est, qui Se-
rapionis dicitur; deinde Nico-
nis. Post hunc plures sunt flu-
vii atque portus continui, man-
sionibus & dromis diurnis plu-
ribus divisi ac distincti, qui
omnino septem sunt numero,
ad insulas usque Pyralaorum, &
locum qui nova fossa appella-
tur. Post quam paulo supra
africanum, duorum dierum na-
turalium itinere interjecto, ad
occasum Eitenediommene the-
sias occurrit insula, à continen-

¹ Apud Ptolemaum Σερραπίωνος ἡμερῶν καὶ ἄκρη. Forſan à Serapione legato, qui
cum Dioscoride Ptolemaeo ad Achillem missus fuit. Struck. ² Forſan Τίχων
Τίχμας. ³ De depravato hoc Arriani loco consule Annot.

te distans circiter stadia trecenta, humilis atque depressa, vestita arboribus. In hac plurima flumina, & avium genera, ac testudo montana: cæterum ferarum omnium expers est, crocodilis exceptis, qui neminem lædunt. In eadem naviculæ sunt plicatiles & * monoxylæ, quibus ad piscandum testudinesque capiendum utuntur. In eadem insula sportis vimineis, quas retium loco juxta mare ante cavernas dimittunt, eas capere consueverunt. Inde bidui itinere abest ultimum in continenti Azaniæ emporium Rhapta, quod à confutilibus illis naviculis sic nominatum; in quo est magna vis eboris, atque testudinum. Illius regionis incolæ vastissimis sunt corporibus. Singula loca certos suos tyrannos habent: sed universam hanc regionem, antiquo quodam jure regno Arabiæ primæ subjectam, Mopharites tyrannus possidet atque gubernat. Præter regem autem tributaria est Muzæ incolis, qui in eam naves onerarias mittunt per gubernatores atque ministros plerosque Arabas, consuetudine illis affinitateque junctos, locorum linguæque peritos. In emporia illa convehuntur potissimum lanceæ, quæ in Muza proprie conficiuntur, necnon secures, gladioli sive cultri, subulæ,

ἐν Μύζῃ κατασκευάζονται λόγχαι, καὶ πελὺναι, καὶ μαχίραι, καὶ ὀπίπαι,

1 Hoc facit ultimum, quia ulteriora ignoravit. At *Prolemaus* ultra Raptam progrediendo ponit Prastum prom. &c. 2 In *Ed. Basf.* τὰ Ραπίτ τὰ μαχίραι. * *S. alvei*, sive navigia unico è ligno integro fabricata.

ἐκ τῆς ὁδοῦ πλείονα γένη. εἰς δὲ πλείονες οἶνός τε καὶ σίτος ἐκ ἐλίου, καὶ ἑρμασίαν, ἀλλὰ διαπάνης ἔστι φιλανθρωπίαν τὴν βαρβαρίαν. ἔστι δὲ ἀπὸ τῶν τόπων ἐλέφας πλείονος, καὶ τὸ Ἄδελιπικόν, καὶ ἑινόκερος, καὶ χελώνη διάφρατος μετὰ τὴν Ἰνδὴν, καὶ ναυπηγὸς ὀλίγος. καὶ χιθὼν ἡδυνάτατα ἔστι ταῦτα τὰ ἐμπόρεια τῆς Ἀζανίας, ἥ ἐν δεξιῇ ἀπὸ Βερνίκης ἡπείρου. ὁ γὰρ μὲν ἑστὶς πᾶς ἄνθρωπος, ἀνερδύνητος ὢν, εἰς τὴν ἀναγκάμπειαν, καὶ τοῖς ἀπερμασίαις μέρεσιν τῆς Αἰθιοπίας, καὶ Μένος, καὶ Ἀρενίης, κατὰ τὴν νότον παρεκτίνων, εἰς τὴν ἐκπείριον ἐκστρέφεται θάλασσαν. ἐκ δὲ τῆς διωρήμης Βερνίκης ἀπὸ Μύδος ὄρεως, ἐκ δὲ ὁδοῦ ἡ πρὸς τὴν εἰς τὴν ἀναγκάμπειαν, ἀναπλύνονται τὴν παρεκτίνειαν κόλπον, ὅς ἐστιν ἑτέρος, καὶ ἑτέρου, ὁ λέγεται Ἰουκὴ καὶ δὲ ἡ εἰς τὴν εἰς Πέτρην ὁδὸν ἡ Μαλίχαν βασιλεία Ναβαταίων. ἔστι δὲ ἐμπόριον πινὰ καὶ αὐτὸ τὸ ξίν, καὶ ἀπὸ τῆς Ἀραβίας ἐξαγόμενοις ἐκ αὐτῶν πλοίοις ἐκ μεταλλοῖς. διὸ καὶ παραφυλακὴς ἔχειν, εἰς αὐτὴν παρεκτίνειαν τὴν τετάρτην τὴν εἰσφύμιον φορτίων, καὶ ἐκατοντάρχεις μετὰ στρατεύματος ἀπεστέλλεται. μετὰ τὴν αὐτὴν εὐδείας ἔστιν ὁδὸς ἡ Ἀραβικὴ χώρα, καὶ μῆκος ὅπῃ ποτὶ παρεκτίνεται τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν.

denique lapidis vitrei plura genera. In nonnulla quoque loca non parum frumenti atque vini deportatur, non tam mercandi & negotiandi, quam barbaris illis gratificandi causa. Ex iisdem locis plurimum eboris exportatur, quod tamen Adulitico illo est deterius; necnon cornu rhinocerotis, & testudo post Indicam omnium præstantissima: denique parum nauplii. Atque hæc quidem fere sunt ultima emporia Azaniæ, continentis ejus quæ est à dextris Berenices. Nam post hæc loca Oceanus, nondum investigatus, ad occasum inflectitur, & averfis partibus Æthiopix, Libyæ, & Africæ, versus meridiem exportectus, occidentali mari commiscetur. A sinistris Berenices post Muris portum, duorum aut trium dierum intervallo ad ortum, finitimum sinum navigantibus, alius occurrit portus, atque castrum, quod Albus vicus nominatur, per quem in Petram ad Malicham Nabatæorum regem aditus patet. Atque hoc ipsum castrum emporio loco est iis, qui ex Arabia non magnis navibus in illud deferuntur. Quamobrem tum custodiæ, tum quartæ partis mercium, quæ importantur, recipiendæ causa, centurio illuc cum exercitu mittitur. Huic proxima atque finitima est Arabica regio, quæ secundum longitudinem multum sese extendit ad mare rubrum.

1 Vide *Strabonem*, l. 16 p. 781. 2 *Hirtius* initio libri de Bello Alex. refert Cæsarem evocasse equites ab rege Nabatæorum Malco. Hunc eundem esse ex illimo, quem *Dios* Malchum nominat.

Hanc varia & multiplicia hominum genera incolunt; quorum alii quidam ex parte, alii vero omnino linguis à se invicem discrepant. Ex his illi qui mare attingunt, ritu Ichthyophagorum, sparsim in tuguriis habitant: superioris vero partis incolæ, vicis ac pascuis distincti, homines improbi sunt, duplici lingua utentes. In hos si qui ex medio navigationis cursu forte incidunt, ab iis spoliuntur; & ii, qui ex naufragio aliquo salvi evaserunt, ab iisdem servituti addiuntur. Quam ob causam assidue à tyrannis & regibus Arabiæ in captivitatem abripiuntur. hi Canraitæ dicuntur. Ac omnino hæc Arabiæ continentis præternavigatio plena est periculi: regio importuosa, infesta cautibus, atque scopulis inaccessa, horroris ubique plena. Quamobrem illac navigantes per medium mare cursum tenemus, magnoque nisu Arabiam versus contendimus, usque ad insulam exustam. Post hanc alia loca continua sequuntur, quæ inhabitant homines mansueti ac civiles, pecorum & camelorum pastores. Post hæc, in ultimo sinu sinistræ partis ipsius pelagi, Muza est, legitimum emporium maritimum, quod à Berenice austrum versus distat circiter duodecim millia stadiorum. Totum incolitur ab Arabibus, rei nauticæ & maritimæ peritis. Plenum præterea est atque re-

1 Canraitæ (quo nomine nullos Arabiæ populos invenire in veterum scriptis potui) forsitan sunt Cassanitæ. 2 Hujus meminit Ptoleus. 3 Deest in Ed. Bas. 4 Vide Salmasium Exerc. Plin. c. 52.

fertum mercaturam facientibus. Nam præterquam quod transmarinis atque Barygazenis negotiationibus utuntur, suas proprias merces habent. Supra hanc trium dierum intervallo est urbs Save, circa quam est regio Maphartis dicta, cujus tyrannus est Cholæbus. Hanc novem dierum itinere sequitur Aphar metropolis, in qua sedem domiciliumque habet Charibaël, legitimus Homeritarum & (qui his vicini sunt) Sabaitarum rex, imperatorum nostrorum amicus, ad quos crebras legationes & munera mittit. Emporium porro Muza statione quidem caret, sed tamen commodum est ad quod naves appellere & in salo consistere possint ob loca quæ circa illud sunt arenosa, in quibus anchoræ facile defiguntur. Merces autem quæ in illud importantur, sunt purpura eximia & copiosa; necnon vestes Arabicæ manicatæ, & simplices, & communes, tam scutulatæ quam inauratæ: item crocus, cyperus, othonium, abollæ, lodices non multæ, tum simplices tum illius loci propriæ, zonæ umbratiles, unguentum mediocre, pecuniæ satis, vini & frumenti parum. fert enim regio illa frumenti copiam medicrem, vini aliquanto majorem. Regi sive tyranno dantur equi, muli clitellarii, vasa aurea, & argentea cæolata, vestes preciosæ, & signa sive vasa ænea. Inde exportantur, quæ quidem ibi nascuntur, myrrha eximia,

1 Forsan Σαύα. Vide Salmasium in Exerc. Plin. p. 348. 2 Ita Salmasius. Μάφης in Ed. Bas. 3 Lege Εφάρ repetito ex vocula præcedente. 4 Vide Salmasium Exerc. Plin. c. 52.

staſte abirminæ, lygdus; denique omnes illæ merces ſupra commemoratæ, quæ ex Aduli afferuntur. Tempus opportunum navigandi eſt menſe Septembri, quem Thoth appellant, atque etiam citius. Poſt illud circiter ſtadia trecenta numero, cōcunte jam in unum Arabica continente, & regione ulteriore Barbarica juxta Avalitem, fretum eſt non admodum longum, quod ipſum pelagus in anguſtum cogit atque conſtringit: cujus ſane freti tranſitum intermedium ſtadiorum ſexaginta Diodori inſula intercipit. Quo fit, ut navigationis juxta illam inſulam curſus, vi ventorum ex vicinis montibus ſpirantium, ſit incitator, majorique impetu feratur. Propter hoc fretum maritimus eſt Arabum vicus, Ocelis nomine, ſub eadem tyrannide: non tam emporium, quam portus, & aquatio, primumque intro navigantium diverſorium. Poſt Ocelim, aperiente ſe rurfus mari verſus ortum, ac paulatim in pelagus deſinente, ſtadiorum circiter mille ducentorum intervallo, eſt Arabia felix, vicus maritimus ejuſdem Charibaëlis regno ſubjectus, qui & portus commodiores & aquationes dulciores habet quam Ocelis. Si- tus eſt in principio ſinus poſt ſe regione reliſta. Felix autem, quum prius fuiſſet urbs, ideo eſt appellata, quod cum nondum ex

1 Scio pro ἀβιρμινία à multis reſcribi περιρῆν: ſed non debet mutari quicquam libris reclamantibus. *Bochart* in *Geogr.* S. I. 2. c. 22. 2 Αραβίας ἡμετέρας memoratur *Ptolemaeus*, *Eudæmona* *Æthiopia*. 3 Ουαίβαχίς in *Ed. Baſil.* 4 *Ed. Baſil.* χριδον, ſine ἄ, praefixo.

σταθὴ ¹ ἀβιρμινία, λυγδός, καὶ ἀπὸ τῆς πύρας Ἀδύλις περιρῆν φερρῖα πάντα. πᾶντα δὲ εἰς πλὴν οὐκ ἔχοντος τοῦ Σιππῆρις μιλῶν, ὅς ἐστι Θωθ. ἔστι δὲ καὶ καὶ τὰ χρόν. μετὰ δὲ ταύτῃ ἐπὶ τριακοσίαις ὡραπλῶσιντες ἑλθόντες ἡδὴ συνιερὸν τῆς Αραβίας ὑπέρειν, καὶ τῆς πύρας καὶ τῆς Αδύλις Βαρβαρικῆς χώρας, αὐτὴν δὲ μακρὸς, ὁ συνάγων καὶ εἰς τὴν ἀπὸ κελίων τὸ πέλαιον. ἔστι μετὰ τῆς πύρας ἐξήκοντα ἑλθόντες μισθῶν ἡσπὸς ἡ Διοδωρῆς. διὸ καὶ ἐξάδης καταπνέμενος ἀπὸ τῆς παραμύων ὄρων, ὅστις ὁ κατ' αὐτὴν δὲ πλῆν. κατὰ τὸν τῶν ἰσθμῶν παραδωλῶντες ἐστὶν Αραβίων καὶ μὴ αὐτῆς τυραννίδος, Οκλῆς. ἔχοντος ἐμπόριον ὡς ὅριμος καὶ ὑδρῶμα, καὶ περὶ τὴν καταγωγὴν τῶν ἔσω ἀφῆρσιν. μετὰ δὲ Οκλῆς ἀνοικοδομήντες πάλιν τῆς θαλάσσης εἰς ἀνατολὴν, καὶ κατὰ μικρὸν εἰς πέλαιον ἀπεραντομῆς, ἀπὸ ἑλθόντες ὡς χιλίων ἀφῆρσιν, ὅστις ² Εὐδαίμων Αραβία, καὶ μὴ παραδωλῶντες βασιλείας τῆς αὐτῆς ³ Χαριβαήλ, τὸς ὅριμος μὲν ὅτι πηδῆς καὶ ὑδρῶματα γλυκύτερα καὶ ⁴ κρέατα τῆς Οκλῆς ἔχοντα. ἡδὲ καὶ ἐν αὐτῇ κόλπῳ κελύβη παρὰ πλὴν γὰρ ὑποφύγειν. Εὐδαίμων δὲ ἐπὶ τὴν περὶ τὴν ἑσπερίαν ἔστι πᾶν, ὅτε μὴ πᾶν

ἡδὲ καὶ εἰς τὴν Αἰγύπτῳ ἐρχομένη, μὴ δὲ ἀπὸ Αἰγύπτου πολλῶν καὶ εἰς τὸς ἔσω τόπους διαίρειν, καὶ ἔχει ταύτης παρανομῶν, καὶ περὶ ἀμφοτέρων ὄριμα ἀπελθόντες Αραβῶν καὶ τῆς Εὐδαίμωνος ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου φερόμενων ἀπὸ τῆς νῦν δὲ ἐπὶ πολλῶν τῶν ἡμετέρων καὶ κατὰ αὐτὴν καὶ τῆς Εὐδαίμωνος Αραβίας ἐκδύχεται συναρῆς αἰγῶν ὅτι μὴ καὶ κόλπος, ὅτι διχίλις ἡ πλείους παρανομῶν ἑλθόντες, καὶ τῶν ἰχθυοφάγων καὶ μὴ παρανομῶν. ἔστι μετὰ πλὴν ὁ κατὰ ἀκρὰν ἐμπόριον ἐστὶν ἑτεροῦ παραδωλῶντος Κανὴ, βασιλείας ² Ελαάξ, χώρας λιθωνοφόρου, καὶ κατ' αὐτὴν ἐρημοὶ ἡσπὸς δύο, καὶ ἡ τῆς Ορνέων, ἡ δὲ ἑτέρα ἡμετέρων ³ Τρύλλας, ἀπὸ ἑλθόντες ἐπὶ εἰκοσι τῶν Κανῶν. ὑποφύγειν δὲ αὐτῆς μετὰ τῆς ἡμετέρων ⁴ Σάββαθα, ἐν ἣ καὶ ὁ βασιλεὺς κατοικεῖ. πᾶς δὲ ὁ γεννώμενος ἐν τῇ χώρᾳ λίβανος εἰς αὐτὴν ὡς ἐκδύχεται εἰσάγει, καὶ τῶν καὶ τῶν ἑλθόντες ἐν τοῖς δερμασιν ἐξ ἀσκῶν, καὶ πλοῖσις. ἔχοντες καὶ αὐτὴν σύγχρησιν τῶν πύρας ἐμπόριον, Βαρυζάων, καὶ Σκυθίας, καὶ Ομάνων, καὶ τῶν παραμύων Περσῶν. εἰσάγεται δὲ εἰς αὐτὴν, καὶ Αἰγύπτῳ μὲν ὁμοίως πύρας ἐλθόντες

1 *Plin. Nat. Hist.* l. 6 ſect. 32. C. Cæſar Auguſti (ſc. adoptione) filius proſexit tantum Arabiam, Gallus oppida diruit. 2 Εἰσαγῶν καὶ ὡς μὲν *Ptolemaeus*. 3 Trulla portus Arabiæ feliciſ *Ptolemaeus*. 4 Sabota *Plinio*, Σαβόθα *Ptolemaeus*. Vide *Salmaſii Exerc. Plin.* p. 349.

India in Ægyptum navigaretur, neque ex Ægypto quiſquam interiora Indiæ loca petere auderet, ſed eo uſque tantum procederetur, utrorumque tam Indorum quam Ægyptiorum merces ipſa recipiebat. Quemadmodum Alexandria & externas merces, & quæ ab Ægypto veniunt, recipit. At vero paulo ante noſtra tempora Cæſar eam deſtruxit. Arabiam felicem proxime ſequitur littus oblongum, & ſinus, qui pluſquam duo milia ſtadiorum longitudine pater, Nomadum & Ichthyophagorum vicis reſertus. Poſt illius littoris & ſinus promontorium in mare porrectum, aliud eſt emporium mari vicinum, Cana nomine, in regno & ditione Eleazi, in regione thurifera, juxta quod ſunt inſulæ duæ deſertæ, quarum una Avium dicitur, altera Trullas, ſtadiis centum & viginti à Cana diſtans. Supra hanc Sabbatha metropolis mediterranea ſita eſt, in qua rex ſedem ſuam habet. In Canam thus, quod in regione illa naſcitur, ſeu commune quoddam recepraculum, partim camelis, partim rati- bus quibuſdam pelliceis, quæ ex utribus confectæ ſunt, partim denique aliis navibus, convehitur. Porro ipſa quoque utitur iſdem emporiis, quæ ultra ſunt, Barygazarum, Omanorum, Scythiæ, & vicinæ Perſidis. In illam invehitur ex Ægypto parum fru-

menti & vini, non secus atque in Muzam. Item vestes Arabicae, communes, simplices, & maxima ex parte quidem adulterinae. Præterea æs, stannum, corallium, styrax, & reliqua quæ etiam in Muzam. Pleraque autem quæ regi mittuntur sunt valia argentea cæolata, pecuniæ, statuae, equi, vestes tum nobiles, tum vulgares. Inde vero exportantur merces quædam, quæ ibidem generantur, ut thus, aloë, & aliæ quas habent ex aliorum emporiorum communione. Eodem fere tempore illuc navigatur quo Muzam, sed aliquanto maturius. Post Canam magno spatio terra retrocedente, alius profundissimus sinus sequitur longo tractu extensus, qui Sachalites nuncupatur: & regio thurifera, montana, adituque difficilis, aerem crassum habens & nubilum, ex arboribus thus producentem. Arbores illæ thuriferæ non admodum magnæ sunt & proceræ; ipsumque thus producunt in cortice concretum, sicut apud nos in Ægypto nonnullis ex arboribus gummi lachrymarum instar promanat. Thus illud a servis regiis atque supplicis addictis tractatur & colligitur. Loca sunt mirum in modum insalubria; ut & illos, qui tantum prætervehuntur, peste inficiant, & operariis illis certam mortem afferant. Adde quod multi ob victus penuriam facillime intereunt. Atque hujus qui-

1 Ita ex emendatione Salmasii. Ορίν δὲ ἔδε. in Ed. Basil. 2 Ita contextus Salmasii. τῶν δὲ ἰσὶν in Ed. Basil. Vide Exerc. Plin. p. 350.

γος καὶ οἶνος, ὥσπερ καὶ εἰς Μύζαν ἱματισμὸς Ἀραβικὸς ὁμοῖος, καὶ γυνὸς, καὶ ἀπλῆς, καὶ ὁ νύκτος, αὐτῶν τερος. καὶ χαλκὸς, καὶ κασσίτερος, καὶ κοράλιον, καὶ σφραῖ, καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα εἰς Μύζαν. τὰ πλείστα δὲ ἀργυρώματα τετραγυμνὰ καὶ χρύμματα τῶν βασιλέων, ἵπποι δὲ, καὶ ἀνδριάντες, καὶ ἱματισμοὶ διαφόροι, ἀπλῆς. ἐξάγεται δὲ ἐξ αὐτῆς ἐντόπια ῥε φαρμάκων, λίβανος καὶ ἄλλων, τὰ δὲ λοιπὰ κατὰ μετοχὴν τῶν ἄλλων ἐμπορείων. πλείστα δὲ εἰς αὐτῶν πρὸς τὸ αὐτὸν καίεται, καὶ εἰς Μύζαν, ἀπερὶ μὲν τῶν δὲ, καὶ τὸ Κανὴ, τὸ γῆς ὅππῃ πλείον ἔστι χαλκός, ἄλλος ἐκ δὲ χαλκοῦ βαλάντιος κίλπος, ὅππῃ πολὺ παρκετείνων, ἡ λεγόμενη Σαχαλίτης. καὶ χεῖρα λίβανωτοφόρος, ὅρεσι τε καὶ δρυάτος, ἄερα παχὺν ἔχουσα καὶ ἐμχλωδὴ, κατὰ τὸ δένδρον φερόμενη τὸ λίβανον. ἔστι δὲ τὰ δένδρα τὰ λίβανωφόρα, ἢ μεγάλα λίαν, ἢ ἐν ὑψηλῇ. φέρει δὲ ὅππῃ τῶν φλοιῶν παρκετείνων τὸ λίβανον, ὥς πινε καὶ ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐν Αἰγυπτίῳ δένδρον ἐκφέρει τὸ κόμμι. μεταχειρίζεται δὲ ὁ λίβανος ὑπὸ δούλων βασιλικῶν, καὶ τὸ ὅππῃ πικρὸν πεμποιδύων. ἔστι νοστοῖ δὲ ἐν αὐτῇ οἱ τόποι, καὶ πῆς μὲν παραπλεύσει λαιμικῶν, τοῖς δὲ ἐργασίμοις πάντοτε θανατώδεις. ἐπὶ δὲ καὶ διὰ τὸ ἐνδοξαῖον τὸ ἔρως ἐν χερσὶ ἀπολλύμενοι. 2 τὸν δὲ ὅστιν ἀπο-

πολλὸν κέρμα μέγιστον. 1 ἀπολλέπον καὶ ἀπαλλῶν, ὁ καλλέμενος Σάγρος, ἐπὶ τῇ φρεσὶ ἐστὶ τὸ χεῖρας, ἡμῶν, καὶ ἀποθνήσκει τὸ σωματικόν, καὶ κατὰ τὸν ἐν τῇ περὶ αὐτοῦ, ἀνὰ μέσον τούτου καὶ τῆς ἀφροθίης τῆς Αρωμάτων, ἢ Σάγρου σωματικὸν μέλλον, ἢ ἡμῶν καὶ καλλέμενος. μεγίστη μὲν, ὡς δὲ καὶ ἡ φρεσὶς, ἔχουσα ποσὺς ἐν αὐτῇ, καὶ φρεσὶς, καὶ ἡμῶν πλείστα, καὶ σάγρος ὑπερβύτης, ὡς τὸ κέρμα ἐδίδεσσι, τὸ ἡμῶν τήκεται, καὶ ἀντ' ἐλαίης χύεται. καρπὸν δὲ 3 ὅτε ἀμπέλαι, ἐν αὐτῇ, ἢ ἡμῶν φέρει. οἱ δὲ ἐν αὐτῇ αὐτῶν ὀλίγοι, κατὰ μίαν ἀνὰ τὸν νῆον τὸ φέρει ἀπαρκετῶν ἡμῶν, καὶ τὸ μέγιστον ἀπολλέπον τῶν ἡμῶν. εἰσὶν δὲ ὅππῃ ἐνοὶ καὶ ὅππῃ, Ἀράβων τε καὶ Ἰνδῶν, καὶ ἐπὶ ἡμῶν τὸ φέρει ἐργασίαν ἐκπλεόντων. φέρει δὲ ἢ ἡμῶν χαλκόν, καὶ τὸ ἀνδοξίαν καὶ χερσαίαν καὶ τὸ ἡμῶν. πλείστα δὲ καὶ διάφορα, καὶ τῶν ὀρεσίων μεγίστην. τὴν τε ἡμῶν ὑπερμεγέθη, καὶ παρὰ τὰ ὀρεσίων ἔχουσαν. 4 τὰ δὲ φέρει τῶν ἡμῶν μέρη τὰ ἐν χερσὶ ἡμῶν, καὶ ἐν ὅππῃ, καὶ πλεόντεσσι ἡμῶν. ὁλοτελὸς δὲ τὰ εἰς γλῶσσον

dem sinus maximum est mundi promontorium ad orientem spectans, Syagros appellatum: in quo regionis illius castrum est, & portus, thurisque collecti receptaculum. Inter hoc ipsum promontorium in alto, & alterum quod ei regione oppositum est Aromatum, insula quædam Dioscoridis dicta interjacet, Syagro aliquanto propior, amplissima quidem, verum deserta & palustris. Abundat illa fluminibus, crocodilis, viperis plurimis, lacertis denique maximis, quorum carnibus quidem vescuntur, pinguedine vero colliquata olei vice utuntur. Nullas fert neque vites, neque frumentum. Illius incolæ pauci admodum numero in uno tantum insulæ latere versus aparctiam habitant, qua continentem spectat. Habitantes advenæ sunt, ex Arabibus, Indis, Græcis quoque nonnullis mercaturæ faciendæ causa eo confluentibus, conflati. Fert illa insula testudinem, & veram, & terrestrem, & albam. Ad hæc plurimam excellentem, majusculis testis præditam: item montanam ingentis magnitudinis, quæ crassissimam testam habet; cujus cæ quidem partes, quæ sunt juxta ventrem fulvæ, ob duritiem suam sectionem non admittunt. Ex illa itaque tota & integra ar-

1 Sinum Sachalitem ab orientali parte Syagri positum esse contendit Ptolemaeus. At Marinus, cui Arrianus suffragatur, sinum Sachalitem voluit esse occidentalem Syagro pr. Quos quidem majorem Ptolemaeus regionum Indicarum partem habuisse exillimat Rhannusius. 2 Insulam hanc (sic nominatam vel à Dioscoride legato, vel quia Dioscuris fuit consecrata) plerique suspicantur esse insulam hodie Zacotaram, sive Socotaram, sive Sienteram dictam. Struck. 3 Οὐκ ἀπολλέπον ὅτε σιτικὸν in Ed. Basil. 4 Forlan καὶ δὲ μέγιστον.

cas, capsulas, tabellas pugillares, atque alia hujusmodi conficiunt. In eadem gignitur cinnabari, quod Indicum dicitur, quod lachrymarum instar ex arboribus emanans colligi solet. Quemadmodum autem, ut supra dictum est, Azania est sub imperio Charibaëlis, & Mapharitæ & ranni, ita hæc insula subiecta est regi universæ regionis thuriferæ, qui est Eleazus. In eadem porro Muzenses nonnulli mercaturam faciunt, & quicumque per Limyricam & Barygaza navigantes fortè fortuna ad eam appellant, oryzam, frumentum, linum Indicum, mancipia foemineæ, quæ raro eo deferuntur, ibi vendunt, & vicissim naves suas plurima testudine onerant. Hodie insula illa à regibus mercede elocata præfidiisque munita custoditur. Syagrum proxime attingit sinus, versus continentem, Omana, valde profundus; cujus transitus stadia sexcenta pater. Post eum stadiorum quingentorum spatium montes sunt alti, petrosi, prærupti, hominum in speluncis habitantium. Deinceps sequitur portus nobilis, aptus ad thus Sachaliticum convehendum, qui Moscha portus dicitur. In hunc à Cana naves quædam mitti solent; quæque à Limyrica aut Barygazis veniunt eo deferuntur, sero anni tempore hyemem ibi traduentes, à regiis ministris thus recipiunt & exportant, cum quibus orthonium, frumentum, atque oleum com-

κομα καὶ πνακίδια καὶ μαγίδια ἐγχο-
ζοντα, καὶ τοιαύτω πνὰ ἰχθυὶ
κατατέμνεται. γίνεῃ δὲ ἐν αὐτῇ
καὶ κιννάβαρι τὸ λεγόμενον Ἰσθλίον,
ἀπὸ τῶ δένδρων ὡς δίκην σφα-
γιδέμον. ὑποπίπτει μὲν ἐν, ἀπὸ
ἢ Ἀζανία Χαιβανλ, καὶ τῇ Μπα-
ρεϊτή τυράννῳ, καὶ ἡ νῆσος αὐτῇ
τῇ βασιλεῖ τῇ Λεβαντωτέρῃ. σφα-
χόσαντο δὲ αὐτῇ καὶ ἀπὸ Μόξας
πνές, καὶ τῇ ἐκπλόμπῳ ἀπὸ Λι-
μυεικῆς καὶ Βαρυγάζων, ὅσοι καὶ
τῷ χλῖν εἰς οὐτάς ὀψιδάσαντες,
ὄρουζάν τε καὶ σίτον καὶ ἐσθλὴν ἰ-
δικίαν ἀντικαταλλεοντέμενοι, καὶ ἐκ-
ματα δηλοῦν ἀπὸ σπένιν ἐκείνῃ
χωρεῖντα, χελώνῳ ἀντεφρτζίζοντι
πλίσιν. νυνὶ δὲ ὑπὸ τῇ βασιλείᾳ
ἢ νῆσος ἐκμεμίδωται, καὶ περὶ
λάσεται. μὲν δὲ τῇ Σύνχρῳ κλῖ-
πος ὅστις σωματικῆς, ὅτι βλάδης ἰ-
δύνων εἰς τῇ ἡπειρον, Ορματα, σ-
δίας ἔχων ἐξακοστίς τὸ διαπρε-
μα· καὶ μετ' αὐτὴν ὕψιλῃ ἐν
περὶσθῃ καὶ ἀπόκοπα ἀνδρόπῳ ὁ
σπηλαίος κατοικούντων, ὅτι σπένιν
ἄλλος πεντακοστίς. καὶ μετ' αὐτῆς
ὄρμος ἀποδεσπεγυμῆς, τῇ Σαχαλίῃ
λιθάνῃ ὡρὸς ἐμβολίῳ; Μόξα καὶ
μὲν λεγόμενος. εἰς μὲν ἀπὸ καὶ
συνήθως πολλοῖα πέμπεται πνα, καὶ
παρὰ πλέοντα ἀπὸ Λιμυεικῆς ἢ Βα-
ρυγάζων, ὁψινοῖς καλεῖται παρὰ
μάσαντα, παρὰ τῇ βασιλικῇ σπένιν
ἐσθλόνιον καὶ σίτον καὶ ἔλαιον, λίαν

MARIS ERYTHRÆI.

ἀποκηρύσσον. παρ' ὅλον τὸ Σα-
χαιῶν γένος καὶ ἐν ἁν-
θρώποις, διδάσκει θεὸν γινῆναι, τὸν
ἐπὶ πάντων ὀνιπαρῶντων. ὅτε γὰρ λέ-
γει, ὅτε φανερώς, χωρεῖς βασιλι-
κῆς δόξης εἰς πλοῖον ἐμεληθῆναι
ἰσχύει. καὶ τὸν χόνδρον πρὸς ἄρην, ὃ
ἐν ἡμῶν πλοῖον τὸ πλοῖον ἀπὸ λι-
μῆς, δίχα δαίμονος. ἐπ' ἄλλους
πάντας ὡς χιλίους πεντακοσίους, ἕως
ἀέματος ἄχει τῆς γῆς παρατεί-
κε καὶ κατὰ τὸ ἀπολήγον αὐτῶν
μέγας ἐπὶ τῇ νῆσῳ παρέκειναι κατὰ
τὴν ἔξω, αἱ πλωθεῖς λεγόμεναι.
καὶ ὡς ἄλλη πᾶσα ἐστὶν χώρα ἐξερ-
χόμενος, ὡς ἐπὶ τῆς αὐτῆς βασιλείας,
ὡς ἡδὴ τὸ Περσίδος. ὡς ἀπ' οὗτος
περιπλέοντι ὡς σαδείους διαχιλίους
ἐπὶ τῇ πλωθείᾳ, συμαντὰ νῆσους
Σαδείους λεγόμεναι, ἀπὸ σαδείων
τῆς γῆς ὥστε ἕκατον εἰκοσι. ταύτης
τῆς μὲν πλάτος ὅστιν ὥστε σαδείων
διπλοῦν, οἰκεῖται τὸ καὶ μακρὸς πε-
ρὶ καὶ ἀνθρώποις ἱεροῖς Ἰχθυο-
φάγῳ. γλώσση δὲ Ἀραβικῇ χερῶν-
ται, καὶ περὶ ὧμασι φύλλων καὶ κί-
ων. ἔχει δὲ ἡ νῆσος χελώνων ἱκα-
τὼ καὶ διάφορον. ἐξαργύροις δὲ
ὡς αὐτῶν συνήδως οἱ ἀπὸ Κανῆς
αἵματι καὶ ἐρπασία. περὶ κοιλίαν
τῆς δὲ τῆς ἐρπασίας ἡπειρον, εἰς αὐ-
τῶν τῆς ἀρετῆς ἡδὴ περὶ τῆς εἰσβολῆς
τῆς Περσικῆς θαλάσσης, κείνται νῆ-
σις πλεῖστα, Καλαῖς λεγόμεναι
ἡσι, ὁμοῦ δὲ καὶ σαδείας διαχιλίους

mutant. Per universum autem illum sinum Sachaliticum thus in unum quendam cumulum congestum, sine ulla est custodia, diis nimirum quadam sua virtute locum illum tutantibus. Nam neque clam, neque aperte sine ipsius regis permissione ac potestate in naves importari potest: ita ut si quis vel granum sustulerit, navis sine deo non possit à portu solvere. Hinc rursus stadiorum circiter mille & quingentorum spatio regio illa usque ad Afichonem, ad terram usque extenditur, cujus in extrema ora septem insulæ ex ordine jacent, Zenobii dictæ: post quas alia regio barbara, quæ non ad idem regnum, sed ad Persidem pertinet. Hanc ubi ex supernis locis prætervectus fueris circiter duo millia stadiorum à Zenobii insulis, alia occurrit insula Sarapidis nuncupata, quæ à terra circiter stadia centum & viginti abest, latitudine fere stadiorum ducentorum. In ea sunt tres vici, cujus incolæ sacerdotes Ichthyophagorum. Lingua utuntur Arabica, & cingulis confectis ex foliis Cucinis pudenda tegunt. Habet insula testudinem copiosam & eximiam. Canenses in illam scaphas, navesque onerarias importare consueverunt. In sinu autem vicinæ continentis, ad Septentriones, prope ostium maris Persici, insulæ jacent ad quas navigatur, Calæi insulæ dictæ, quæ fere bis mille stadiorum

1 Ita ex emendatione *Sinckii*. Γρῦτα κατὰ μνημῆ in *Ed. Basil.*

अपुनरुत्थान.

† Ita restituit *Salmasius*: In Ed. Basil. *inter om̃s Sēptuor. dīca nūq̃m, &c*
† *Kāp̃m* legendum videtur *Gesnero*. ‡ *Patiente* malit *Struckius*. intervallo

intervallo à continente sunt disjunctæ. Illius incolæ homines sunt improbi, quique interdum parum admodum acute cernunt. Circa extremum vero caput Papiæ insularum, & montem Pulcrum cognominatum, sequitur non multo post ipsum os maris Persici, ubi plurimæ sunt ostrei pinicii columbæ, [piscationes quæ urinando fiunt.] A sinistris hujus freti montes sunt maximi Sabo nuncupati. A dextris autem è regione alius mons rotundus & altus, qui Semiramis mons dicitur. Ipsius præterea freti transitus medius latus circiter stadia sexcenta, per quem maximus atque latissimus sinus Persicus in intima loca effunditur. Hujus in extremis partibus emporium justum ac celebre, Apologi nomenatum, Pasini regioni oppositum, propter Euphratem situm est. Eiusdem porro sinus ostium præternaviganti sex dierum intervallo aliud Persidis emporium occurrit, quod Omana vocant, in quod solito more navigatur. Ex Barygasis quidem in utrumque hoc Persidis emporium navigatur cum magnis navibus onustis ære, lignis Sagalinis, trabibus, cornu, phalangis Sefaminis & Ebeninis. In Omana etiam à Cana thus affertur. Ab Omanis in Arabiam devehuntur naviculæ confutiles, quæ in illo loco conficiuntur, quas Mada-

1 Lege Αραβω cum *Salmasio* in Exerc. Plin. p. 350. 2 *Procl.* l. 6. c. 8. ἐκ καλύμινος Σιμερμίδος, καὶ Στρογγύλων διὰ τὸ ὄριμα. 3 Vide *Bacharti Geogr.* l. 4. c. 22. 4 Κίμιν καὶ πασίῃ καὶ ὅλῃ in Ed. *Basil.* Legendum κατὰ Σαταπίαν τὴν *Salmas.* in Exerc. Plin. p. 347. 5 Σαγάριν in Ed. *Basil.* Σατάριν pro Σαγάριν reponit *Salmas.* in Exerc. Plin. p. 726. 6 Σαταρίων in Ed. *Basil.*

μαδάρατε. εἰσφέρει δ' ἀπὸ ἰσθμῶν τῶν ἐμπορείων, εἰς τε Βαρυγασίαν καὶ εἰς Αραβίαν, πινικὸν ποτὶς, γῆρον δ' ἢ Ἰνδικῆς, καὶ πορφυρὰ, καὶ ἱματισμοὺς ἐντόπιος, καὶ ὀστρεὰ, καὶ ἐστίνιξι πολλὰς, καὶ χρυσοὺς, καὶ ἄλλα. μὲν δὲ τῶν Ομανιτικῶν χωρῶν ὁμοίως, ἢ παρ' ὁδὸν ὠρεῖται βασιλείας ἑτέρας καὶ κόλπος τῶν Ἰερσίδων λεγόμενος, ὃς καὶ μέσον ἐστὶ κόλπον παρανατείνει. καὶ παρ' αὐτὸν ποταμὸς ὅστις ἔχων εἰσπαγωγὴν ὕδατος, καὶ μακρὸν ὅππῃ τῶν σῶματος ἐστίν 2 Ωραία λεγόμενον. καὶ ἐκ αὐτῶν μετόρχει πόλεις, ἀπὸ ἧς ὁδὸν ἡμεῶν ἐπὶ ἀπὸ θαλάσσης, ἐν ᾗ καὶ βασιλεία ἢ λεγομένη φέρεται δὲ ἡ χώρα ὅσον ποταμὸς, καὶ οἶνον, καὶ ὄρεζαν, καὶ φρίν, ὅστις δ' ἢ ἡπειρον ὕδεν ἔτεστιν ἢ βερίδα. μετὰ δὲ ταύτῃ τῇ χώρῃ, ἥδη τῇ ἡπείρῃ διὰ τὸ ὅτι καὶ κόλπον ἐκ τῆς ἀνατολῆς ὠρεῖται, ἐκδέχεται παραθαλάσσια μέρη τῆς Σκυθίας, παρ' αὐτὰ κείμενα τὸν βορέαν, ταπεινὰ ἵσα. 3 ἔστι ποταμὸς 4 Σίνδος μέγας ὅστις κατὰ πλῆθος Ερυθρῶν θαλάσσης ποταμὸς, καὶ πλείστον ὕδωρ ἐκ θαλάσσης ἐκβάλλων. ὥστε ἄχρι τούτου (καὶ ὅτι ἢ συμβαλὴν τῇ γῇ) εἰς τὸ πέλαγος ἀπαντῶν ἐκ αὐτῆς λευκὸν ὕδωρ. σημειῖον δ' ἡδὲ τῆς αὐτῆς αὐτῇ τῇ χώρῃ ὅτι βερίδα.

1 *Ortelio* idem esse videtur cum sinu Paragonico. 2 An *Oxg* *Procl.* 3 In Ed. *Basil.* ἔξ ὧν. 4 *Procl.* Sinthum inter Indi ostia numerat. Verisimile est igitur ostium illud seu omnium maximum pro toto fluvio fuisse usurpatum, utque nomine *Αγγιανῆς* illum insignivisse. *Strabo*.

runt. Baracem proxime sequitur sinus Barygazenus, atque initium regni tum Mambari, quod est juxta Arabicam regionem, tum universæ Indiæ. Hujus pars quidem mediterranea Scythiæ Iberiam attingit, maritima autem Synnastrena appellatur. Fertilis est illa regio frumenti, oryzae, olei scilamini, butyri, carpassi, & quæ ex illo conficiuntur telarum Indicarum. Armentorum autem maxima copia in ea est, & viri vultis corporibus, nigroque colore imbuti. Metropolis universæ regionis est Minnagara, ex qua magna telarum Indicarum copia Barygazam convehitur. Istitis in locis ad hodiernum usque diem exercitus Alexandri vestigia ac monumenta servantur, cujusmodi sunt antiqua sacella, altaria, fundamenta castrorum, putei maximi. Regionis hujusce præternavigatio à Barbarico emporio ad Barygazenum promontorium Papica nuncupatum, quod est juxta Asta & Traperâ, stadiorum tria millia complectitur. Post illud alius locus sequitur fluctibus expositus, boream versus ipsum vergens, cujus ad ostium insula est Bæones nuncupata: in intimo autem recessu ingens est fluvius qui Mais dicitur. Hunc sinum transeunt qui per altum mare stadiorum trecentorum spatio Barygazam navigant, & relicta

1 Forſan legendum Αβακκός. nam Ptolemæus poſt ſinum Barygazenon prominiε Αβακκός Σαδινώ. Struck. 2 Hoc videtur eſſe regnum Cambaiz hoc dicitur. Idem. 3 Forſan Σαβίριε ex Ptolemæo. 4 In libb. vulgatis Τρίκας Συρακίων in cod. Pal. Συρακίων. 5 Αβακκός edidit Struck. Infra Αβακκός legimus. Forſan ex Ptol. Αβακκός legendum. 6 Deest ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ

τοῦ. μετὰ δὲ τὸν Βαρυγάζον εὐθὺς ἔστιν ὁ Βαρυγάζων κόλπος, καὶ περὶ τὸν ἄραβικὴν χώραν καὶ τὴν Μαυροβασιλείαν ἀρχή, καὶ τῆς Ἰνδικῆς ὅσα. ταύτης τὰ μὲν γὰρ Σκυθίας συνορεύουσα ἡ εἰς, καλεῖται δὲ τὰ παραθαλάσσια Συναστρίων. πολύροισι δὲ ἡ γὰρ σίτου, καὶ ὀρέων, καὶ ἐλαίου σπέρματος, καὶ βουτύρου, καὶ καρπῶν, καὶ ἑξ αὐτῆς Ἰνδικῶν ὀδονίων ὅρα γὰρ δαίων. βελίλια δὲ ἐν αὐτῇ πλείονα, καὶ ἄνδρες ὑπερμεγέθεις τῶν σῶματι, καὶ μέλανες τῇ χειρὶ. μητροπολις δὲ τῆς χώρας Μινναγάρα, ἐν ἧς καὶ πλείστον ὀδονίων εἰς Βαρυγάζον κατὰγεται. σῶζεται δὲ ἐν αὐτῇ καὶ ἡ Αλεξάνδρου στρατὸς ἡμεῖς. περὶ τὴν πόλιν, ἡρὰ τε ἐκ γαῖας καὶ θεμελίωσι περιμετρεῖται τὰ ὀρεάτα μέγιστα. ὁ δὲ παράλιος τοῦ τῆς χώρας ἀπὸ τῆς Βαρυγάζων μέχρι τῆς Ἀστα καὶ Τραπεζῶν ἀπὸ τῆς Βαρυγάζων ἀκρωτηρίου τῆς λεγομένης Παπικῆς ἔστιν δὲ σταδίων τετρακτὶς μετὰ τῆς ἑτεροῦς ὅτι τὸ πᾶν ἐστὶν ἐκ μέρων, εἰς αὐτὸν ἐνδύωνται τὰ ῥέματα. ἡ κατὰ μὲν τὸ σῶμα τῆς ἔστιν ἡ λεγομένη Βαίωνης, ἐν δὲ τῇ ἐσωτάτοις τοῖς μέσσοις ποταμῶν λεγόμενος Μάις. τούτων τῆς κόλπου πέλματος ὡς σταδίων τετρακοσίων ὁ πᾶς οὗτος εἰς Βαρυγάζον ἀπεκρύνεται.

κατὰ μὲν ἀκρωτηρίου καταλιπόντες τὸν κόλπον, καὶ εἰς αὐτὸν ἀνατολῶν ἐπὶ τὸ σῶμα τῆς ποταμῶν Βαρυγάζων. λέγει δὲ αὐτὸς ὁ ποταμὸς ἡμαῖος. ὁ τε κόλπος αὐτὸς ὁ δὲ Βαρυγάζων γενὸς ὢν, τοῖς ἐκ πελάγους ἐρχομένοις ἔστιν δυσπρόσιτος, ὡς καὶ δεξιὰ, ἢ εἰς τὰ εὐώδη παραπίνευσιν. ἢ τε ὀπίσθην ἔστιν ἡ ἑτέρα. ἀλλ' ἐκ τῆς ἡμετέρας κατ' αὐτὸ τὸ σῶμα τὸ ἐκ τῆς παραλίου ταινία τραχεῖα καὶ ἀβασπλή, Ἡρώνη λεγομένη, καὶ τὰς Καμμῶν καὶ μάλιν. ἐκ δὲ τῆς εὐώδους ἀπέναντι ταύτης, τὸ περὶ τῶν ἀκρωτηρίων, ἡ Παπικὴ λεγομένη, δύστορος ὅσα, ἀλλὰ τὴν εἶναι τὴν περὶ αὐτῶν, καὶ ἀλλὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἀγνώρας, τραχεῖα ὄντα καὶ περὶ τὸν βυθόν. ἐκ κατ' αὐτὸν δὲ περὶ ὀπίσθην τῆς ἑτέρας, αὐτὸ τὸ σῶμα τῆς καὶ Βαρυγάζων ποταμῶν δυσπρόσιτον ἔστιν, διὰ τὸ τῆς ταπηνῶν (ἔ), καὶ μάλιστα ἐγγύς τῆς ἐν χύμας θεωρεῖσθαι. καὶ ὅτι τῆς δυσπρόσιτος ἔστιν διὰ τὰ περὶ αὐτῆς τινὰ τῆς ποταμῶν. τότε χάειν ἐκ αὐτῶν τῆς εἰσόδου βαπτικὸι ἀλιεῖς ἵπταισι παρῶμασι μακρῶν πλοίων, ἀλέγεται Τράππαγα καὶ Κότυμβας, περὶ ἀπάντησιν ἐξέρχοντες μέγιστοι τῆς Συρακίων, ἀπὸ ὧν ὀδονίων τὰ πλοῖα μέγιστοι Βαρυγάζων. κλίνας δὲ εὐθὺς ἀπὸ τοῦ σῶματος τῶν κόλπου ἀλλὰ τὰ τεναγῶν

à sinistris insula quæ procul apparet, ortum versus ad ipsum fluvii ostium contendunt. Fluvius ille Lamnæus dicitur. Ipse vero sinus ad Barygazam angustus difficilem ex alto venientibus accessum præbet, sive illi ad dextram deferantur, sive ad sinistram, ad quam aliquanto melior est accessus, quam ad alteram. A dextris autem, in ipsis faucibus sinus, fascia aspera & saxosa, Herone nuncupata, juxta vicum Cammoni jacet. A sinistris vero è regione illius, ante promontorium Astacampron, locus est Papica dictus, ad quem naves difficulter appellant, cum ob maris æstum quo circum alluitur, tum quia ipso profundo aspero & saxoso anchoræ diffecantur. Quod si quis ad ipsum sinum navem applicare tentet, fluvii ostium ad Barygazam inventu difficile est, quod ipsa regio humilis & depressa, nullumque ejus propinquum ac manifestum signum appareat. Verum etiam si illud inveneris, tamen fluvii paludes difficillimum ad ipsum aditum accessumque præbent. Quamobrem indigenæ regis piscatores ad ipsum introitum cum longis quibusdam navibus, quas Trappaga atque Cotymba lingua vernacula appellant, adventantibus in occursum egrediuntur Syrastrenam usque, indeque naves Barygazam deducunt. Flectunt enim cursum statim ab ipso fluvii ostio per paludes na-

1 Forſan Νάμας. Ptolemæi. 2 Τῆρις in Ed. Basil. Straboni terra angusta in mare & foſſam. 3 Vicum Καμμῶν in ſinu Barygazenō ponit Ptolemæus, vibus

dicta, ubi olim fuit regia. Ex hac omnia, quæ ad regionis commoditatem felicitatemque faciunt, Barygazam deportant. Necnon quæ ad nostram mercatoriam pertinent, ut lapides onychini & murrhini, sindones Indicæ, & molochinæ, multumque othonii vulgaris. Per eandem & ex superioribus locis afferuntur nardus, quæ per Proclæda vehitur, cattyburina, patorapige, & cabalite, quæque per vicinam Scythiam affertur; necnon costus, & bdellium. Præterea in emporium illud maxima ex parte deportatur vinum Italicum, Laodicenum, & Arabicum, æs, stannum, plumbum, corallium, chrysolithus, vestis simplex & adulterina omnis generis, zonæ cubirales ex multis filis contextæ, styra, melilotum, vitrum non elaboratum sive rude, sandaraca, stimmi, denarii aurei & argentei, quorum cum moneta domestica est quæstiuosa commutatio; denique unguentum, neque magni precii, neque multum. Regi autem illis temporibus tributum nomine mittebantur præciosa vasa argentea, instrumenta musica, virgines formosæ ad pellicatum, vinum eximium, vestis simplex pretiosa, & unguentum præstantissimum. Ex iisdem locis exportatur nardus, costus, bdellium, ebur, onychini lapides, myrrha, lycium, othonium multiplex sive variegatum, & fericum, molochinum, filum,

λεξιμένη¹ Οζύνη, ἐν ᾗ καὶ τὰ βασίδια
πλεονέκτερον ἔστι. ἀπ' ἧς πάντα τὰ περὶ
εὐθηνίαν τὴν χώραν εἰς Βαρυγάζαν ἐκ-
ταφύεσθαι, καὶ τὰ πλεονέκτα ἐμπίπτειν
ἡμετέραν, ὀνυχίνην λιθίδα καὶ μυρρίνην,
καὶ σινδόνες Ἰνδικαί, καὶ μολόχιναι,
καὶ ὀθονίον χυδαῖον ὀθονίον. κατ-
άγεται δὲ δι' αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τῶν αὐ-
τόπων, ἡ ἀλφὰ Περσικαῖος κατ-
αφύρῳ νάρδος, ἡ κατήλκινος, καὶ
ἡ παύσαππιν, καὶ ἡ καβαλίτη, καὶ
ἡ ἀλφὰ τὸ ὀρθοκλειμένης Σκυθίας,
τε κόστος καὶ ἡ βελίλλα. περὶ γὰρ
τὴν εἰς τὸ ἐμπόριον οἶνον περὶ ἡ-
μῶν Ἰταλικὸς, καὶ Λαοδικεὺς, καὶ
Ἀραβικὸς, καὶ χαλκός, καὶ χαλκί-
προς, καὶ μόλυβδος, κοβάλλιον, καὶ
χρυσόλιθον, ἱματισμὸς ἀπλὸς καὶ ἰ-
σός παντοῖος, πολύμυτοι ζῶναι πε-
χυαῖαι, σύραξ,² μελίλατον, ὕψος
ἀργὴ, σαρδαράκη,³ σῆμι, δινάκη
χρυσόν καὶ ἀργυρὸν, ἔχον ἀλλανθὴν
ὀππικέρειαν πῖνα πλεονέκτα τὸ ἐν ἑαυ-
τῷ νόμισμα. μύρον δὲ βαρύπυρον, ἐν
πολύ. περὶ δὲ βασιλείᾳ κατ' ἐκείνης τῆς
καίρας εἰσφύεσθαι βαρύπυρον ἀρ-
γύρεα, καὶ κασσίτην, καὶ περὶ
δινάκῃς πλεονέκτα παλλακίαν, καὶ διν-
αίαν οἶνον, καὶ ἱματισμὸς ἀπλὸς κα-
λυτελής, καὶ μύρον ἑξοχόν. περὶ
δὲ ἀπὸ τῶν τόπων νάρδος, κόστος, βελί-
λλα, ἐλέφανς, ὀνυχίνην λιθίδα, καὶ σμύ-
να, καὶ λύκιον, καὶ ὀθονίον παντοῖον,
καὶ σπικόν, καὶ μολόχινον, καὶ ἡμῶν

καὶ πλεονέκτα μακρόν, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἐμ-
πορίων φερόμενα. δὲ πλεονέκτα δὲ κα-
τὰ καίρας αὐτῶν τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὸ
ἐμπόριον ἀναγέμενοι πλεονέκτα ἡ Ἰάλιον
μύρον, ὅς ἐστιν Ἐπιφί. περὶ δὲ Βαρυ-
γάζαν εὐθηνίαν ἡ σμύναξ ἡ πειρος ἐκ
τῶν βαρύνει εἰς τὸ νότον παρακτείνει. διδ-
ναι δὲ δαχινάβας καλεῖται ἡ χώρα.
ἐκ γὰρ καλεῖται ὁ νότος τῆς
αὐτῆς γλώσσης. ταύτης ἡ μὲν ὑπερ-
πλεονέκτα ἀνατολὰς μεστέρεσθαι
ὑπερέχει χώρας τε πολλὰς καὶ ἐρή-
μαι, καὶ ὅρη μεγάλα, καὶ θηρίων γέ-
νη παντοίων, περὶ δὲ καὶ τε καὶ πί-
χης, καὶ ἐλέφαντας, καὶ δράκοντας
ἰσχυροὺς, καὶ κροκόττας, καὶ κυνο-
κεφάλων πλείστα ὅλην. ἐξ ὧν τε πλεί-
στα καὶ πολυάνθρωπα, τὰ² μέχει τῶν
αὐτῶν. τῶν δὲ ἐν αὐτῇ τῇ δαχ-
ινάβῃ δύο εἰσὶν τὰ ἀφροσύματα
ἐμπόρια ὀρθοκλειμένη, ἀπὸ Βαρυγάζ-
αν ἔχοντα ἐξ ἡμερῶν εἴκοσι πλεονέκτα
ἡ πόλις. ἀπὸ ταύτης ὡς ἡμερῶν δέκα
πλεονέκτα ἀνατολῶν, ἐτέρη πόλις Ταγά-
ρα μέγιστη. κατὰ γὰρ τὴν ἐξ αὐτῆς
πλεονέκτα ἀναγέμεν τὴν ἀφροσύμην μερί-
σαι εἰς τὴν Βαρυγάζαν. ἀπὸ μὲν⁴ Πλι-
νίου ὀνυχίνην λιθίδα πλείστη. ἀπὸ δὲ
Ταγάραν ὀθονίον πολὺ χυδαῖον, καὶ
σινδόνων παντοῖα, καὶ μολόχιναι, καὶ
πᾶσι ἄλλαι τοπικᾶς ἐκεῖ περὶ ἡμερῶν τε
πολλὰ τὰ παραθαλασσίων μερῶν. ὁ
δὲ ὅλος παραπλεονέκτα μέχει τὸ Λιμυ-
ρικόν ὅσον σταδίων ἑπτακισχίλιον,

piper longum, atque alia hujus-
modi ex emporiis exportari so-
lita. In hoc autem emporium
ex Ægypto navigatur mense Ju-
lio, qui est Epiphi. Post Bary-
gazam statim continens vicina
à boreâ in meridianum cardin-
em flectitur; unde regio illa
Dachinabades appellatur: au-
ster enim illic Dachanus dici-
tur. Hujus pars superior me-
diterranæa, ad orientem ver-
gens, multas regiones, deserta,
montes ingentes, omnis gene-
ris feras, ut pardales, tigrides,
elephantas, dracones miræ ma-
gnitudinis, crocotas, multa cy-
nocephalorum genera, gentes
denique plurimas & populo-
sissimas complectitur. Duo sunt
præterea in hac universa regio-
ne Dachinabade maxime cla-
ra & illustria emporia, à Ba-
rygasis austrum versus viginti
dierum itinere disjuncta. Hinc
dierum fere decem intervallo,
alia est urbs maxima Tagara
nomine. Ex his autem em-
poriis per loca invia & diffi-
cillima, res Barygazam plu-
stris convehuntur. Ex Plitha-
nis quidem lapides onychini
plurimi; ex Tagaris vero mul-
tum othonii vulgaris, sindo-
nes omnis generis, molochi-
næ, aliæque hujusmodi mer-
ces, quæ ex maritimis parti-
bus eo deferuntur. Universa au-
tem illa navigatio Limyricanæ
usque est stadiorum septem mil-

¹ Ptolemæus Οζύνη βασιλείαν τῆς ὀζύνης. ² Vide Salmasii Exercic. Plin. pag. 67.
³ Græce Σῆμι.

¹ In Æthiâ hodie videtur. Oriel. ² Forſan legendum μέχει τῇ γάρ-γυς. Strabo.
³ Hinc colligitur deesse nomen alterius emporii, quod Πλῆθινος appellat. Idem.
⁴ Forſan Βαθάρη Ptolemæi.

vinii, sandaraca, arsenicum; frumenti tantum quantum satis est ad usum nauticum, propterea quod mercatores eo minime ad negotiandum utuntur. Eo quoque convehitur piper Cottonaricum dictum, quod magna copia in illo emporio uno tantum in loco provenit. Præterea multæ & eximix margaritæ, ebur, orthonia serica, nardus gapanica, malabathrum ex intimis locis; item varia & multiplicia pellucidorum lapidum genera, adamas, hyacinthus, testudo Chrysonetiotica, quæque in insulis Limyricæ oppositis capiuntur. In hoc emporium navigant ii qui mature ex Ægypto veniunt, circa mensem Julium, quem Epiphi nominant. Universum autem hunc commemoratum navigationis cursum atque orbem à Cana & Arabia felice olim parvis navigiis ipsos sinus ambientes conficiebant. Primus Hippalus gubernator, animadverso situ emporiorum, ac maris figura, invenit navigationem per altum mare, eo tempore, quo spirantibus ex oceano apud nos etefiis, libonotus in Indico pelago existit: qui quidem Hippalus cognominatur à primo istius navigationis inventore. Ex illo tempore ad hodiernum usque diem, alii quidem sta-

οἶνος ὃ ἐ πολὺς. ¹ σάλζι δὲ πᾶσι
ὄσον ἐν Βαρύγαν. σαρδάρια, ἢ
σενικόν. ὅτις δὲ, ὅσος ἀρκέσει τῶν
πρὸς τὸ ναυκλῆσαι, διὰ τὸ μὴ τὸ
ἐμπόριον ἀντιπρὸς χρῆσθαι. φέρει δὲ
ὅσα, μονοθύρως ἐν ἐνὶ τότῳ τόπῳ
ἐμπορεῖα γεννώμενον πολὺ, λεγόμενον
² Κοπιδοναεῖον. φέρει δὲ ἡ μετὰ
εἰς τὴν ἰκανὸς καὶ διάφορος, καὶ ἕλκεται
καὶ ὁδόνια σπειρά, καὶ νάυδος ἢ
πανικῆ, καὶ μαλακὰ ἄρτον ἐκ τῶν
πᾶν εἰς αὐτὴν, καὶ λιθία ἀγλαῖαι
παντοῖαι, καὶ ἀδάμας, καὶ ἀκτινὶς, καὶ
χελώνη ἥ τε ⁴ Χρυσονητιώτις, καὶ
ὅσα τὰς νήσους ὑπερστροφῆς, τὰς
καίμεν αὐτῆς τῇ Λιμυρικῇ. πάλιν
δὲ εἰς αὐτὴν οἱ καὶ χερσὶ ἀπὸ
νοὶ ἀπ' Αἰγύπτου πρὸς τὴν Ἰλίαν μύα,
ὅς ὅστις Επὶφί. τῶτον δὲ ἵλον τὴν
μύον πρὸς πᾶσαν ἀπὸ Κανῆς καὶ Εὐδα-
μονος Ἀραβίας, οἱ δὲ μικροτέρους
πλοίοις πρὸς ἀποπλῆξιν ἐπὶ
πρὸς τὸ Ἰππάλους κυβερνήτης, κα-
τανοήσας τὸ θέσιν τῇ ἐμπόρῳ, καὶ
χρηματίζωντα ὁ θαλάσσης, τὸ δὲ πάλιν
ἐξέρχεται πάλιν. ἀπ' ὧν καὶ τοπικῶς ἢ
τὸ καλὸν φουδώντων ὅττι καὶ χερσὶ
τὸ παρ' ἡμῶν ἐτησίον, ἐν τῇ Ἰνδῇ
πελάγῳ ³ λιβόντος φάνει. πρὸς
μὲν αὖτε ἀπὸ τῆς ἀποσηγορίας τῆς
τῶς ἐξουρηκίτος τὸ δὲ πάλιν. ἀπ' ὧν
μέλει καὶ νῦν πρὸς τὴν εὐδὸν ἀπὸ

ἀπὸ πρὸς δὲ ἀπὸ τῆς Ἀρωμάτων
ἐμπί, οἱ μὲν εἰς Λιμυρικὴν
πύλιν, ὅτι πλείονος πρὸς ἀρχαίαν
πρὸς οἱ δὲ εἰς Βαρύγαν, οἱ δὲ εἰς
Σελίαν, ἢ πλείονος ἢ τρεῖς ἡμέ-
ρας ἀντέχουσιν. καὶ τὸ λοιπὸν παρ-
αίρειν πρὸς ἴδιον δρόμον, ἐκ τῆς
καὶ ὑψηλοὶ διὰ τὴν ἐξουδέναν γῆν
ὁρατὴν τὸς ἀποσηγορίας καλ-
ται. ἀπ' ἑλβακαρῆ τὸ λεγόμε-
νον Πυρρὸν ὄρος, ἀλλὰ παρῆκε χά-
μα πρὸς τὴν ἢ ² Παραλία λεγο-
μένη, πρὸς αὐτὸν τὸ νῆτον ἐν ἣ
καὶ καὶ μὲν οἱ εἰς τὸν βασιλέα
Πανδίωνα πινικῆ, καὶ πάλιν ἢ λε-
γόμενον Κόλχοι. πρὸς τὸν τόπον ³ Βα-
νίαν καλεώμενος, ὅρμον καλὸν ἔχων,
καὶ καὶ πάλιν παραθαλάσσιον. ἀπὸ
τῆς πύλης ὅστις ἐτερος τόπος τὸ
ἐμὲν λεγόμενον. ἐν τῇ πύλῃ
τρεῖς ὄντες, καὶ λιμὴν. εἰς δὲ
τὴν βασιλέα τὸν μέλλοντα αὐτοῖς
χρὸν ἵεσθαι γυμνάσαι, χερσὶ μένη-
σι αὐτῶν, ἐκεῖ ἐργάζονται ἀπολύν-
ται. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ γυμναίεσθαι. ἴσο-
μεται γὰρ ⁶ τὸν δὲ ἐκεῖ ὅτι μὴ-
τα καὶ πᾶσα χερσὶν ἐκεῖ ἀπολύν-
ται. ἀπὸ δὲ τῆς Κομαρῆς ἐκτεί-
νεται χώρα μέλει Κόλχων, ἐν ἣ
καὶ μὲν οἱ ⁷ πινικῆ ὄντες, ἀπὸ τῆς
κατακρήμων κατεργάζονται. πρὸς τὴν
ἵππιν, ἀπὸ τὸν βασιλέα Πανδίο-

tim à Cana, alii ab Aromatum emporio solvunt. Inter quos, alii qui Limyricam petunt aliquanto diutius, alii qui in Barygazam vel Scythiam contendunt, non amplius tribus diebus commorantur: reliquum temporis in proprio cursu conficiendo consumunt, & ex regione excelsi per terram externam supradictos sinus prætervehuntur. Ab Elabacare dicta mons Pyrrhus, alia sequitur regio Paralia nuncupata, ad austrum spectans, in qua * pinici est piscatio sub rege Pandione, necnon urbs Colchi dicta. Primus locus Balita nuncupatur, qui portum habet pulcrum atque vicum maritimum. Post hunc alius sequitur locus Comar nomine. In illo est castellum, atque portus. Quem ad locum, aquis se ibi abluendi & lustrandi gratia, commeari solent illi, qui omni reliquo vitæ suæ tempore religiosam atque viduam vitam agere cogitant. Idem mulieres quoque faciunt. Literis enim memoriæque proditum est, Deam olim singulis mensibus ibi lavari fuisse solitam. A Comari regio quædam ad Colchos usque porrigitur, in qua margaritarum est piscatio, cui capite damnati operam navant. Hujus regionis pars, quæ est versus meridiem, Pandionis

¹ Desiderantur in versione, eo quod (ut puto) in mendo cubant. ² Vide Salmasii Exerc. Plin. p. 836. ³ Legendum videtur Γαργα, ut infra. Stuck. ⁴ Forfan Χρυσονητιώτις, insularis avis, live aves colom. Forfan itaque quæ λεγόμεται, ἢ ἢ πρὸς τὰς &c. expuncta particula ἢ, explicant nomen Χρυσονητιώτις. Idem. ⁵ Legit Salmasius: καὶ τὴν φάνει πρὸς τὴν εὐδὸν ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν εὐδὸν &c. Vide Exerc. Plin. p. 134, 879.

¹ Forfan Βακαρῆ legendum, ἢ,α redundante. Stuck. ² Ita & infra. In Ed. Basil. Παραλία. Ptolemaus tamen Παραλίαν appellat. Idem. ³ Ortelius videtur esse βασιλέα Ptolemaï. ⁴ Paulo post Κομαρῆι appellat: & infra emporii meminit, quod Comaram vocat. Ptolemaus (ut credo) Κομαρία, cui in Cod. MS Κόμα-μα dicitur. Hodie Comarin. ⁵ φέρειν reposuit Stuck. Βαγίαν in Ed. Basil. ⁶ Venerem opinor. ⁷ Vide Salmasii Exerc. Plin. p. 780, 791. * Auctor pinicis semper appellat margaritam: ideo non debet pinicum reddi. Salm.

subjecta est imperio. Post Colchos sequitur primum littus in sinu positum, regionem habens Argali dictam mediterraneam, in qua uno tantum in loco, juxta ipsam Epiodori [insulam] pinnicum colligitur. Inde enim afferuntur sindones, Ebargaritides appellatae. Inter hæc autem modo commemorata, & illa emporia, atque portus, in quos deferuntur illi qui à Limyrica atque à Septentrione veniunt, maxime clara & illustria sunt, quæ ordine quodam se invicem consequuntur, hæc emporia, nimirum Camara, Poduca, Sopatma. Quibus in locis certorum quorundam navigiorum usus est, quibus Limyricam usque navigatur. Sunt quoque alia maxima navigia ex monoxylis navibus composita, quæ Sangara nominant. Quibus vero in Auream, & per Gangem navigant, Colandionphonta dicuntur, quæ sunt maxima. In hæc loca importantur omnia ea quæ in Limyrica elaborantur. Res præterea omnis generis, quæ ex Ægypto omni tempore advehuntur, necnon ex Limyrica per hanc regionem maritimam subministrantur. Circa regiones autem quæ illam

νά ἐστιν. μὲν δὲ ἡ Κόλχης ἐκείνη. χεται πρὸς τὴν αἰγυλίαν ἐν κλάτῃ κείμηνος, ἔχων χώραν μισθίαν, λεγόμενος Ἄργαλις. ἢ ἐν ἐπὶ τῇ τερονεῖται παρ' αὐτῇ τῆς ἡπ. δώρου συλλεγόμενον πινικόν. ἢ ἐν τῇ ἐξ αὐτῆς συνδίνες ἔσονται. γαρφίτιδες λεγόμενα. ἢ δὲ καὶ τῶν ἐμπορείων τε καὶ ὁρμῶν, ἐς οἷς τε ἀπὸ τῆς Λιμυρικῆς καὶ ἐκ ἀρκτῆς πλέοντες κατάγονται, ἐπιστημότερα καὶ κατὰ τὸ ἐξ ἑκείνης κείμηνος ἐμπορεία, Καμάρα, καὶ Ποδοῦκα καὶ Σοπάτμα. ἐν οἷς τοιαύτῃ ὥς ἐστιν πλεονέχουσι Λιμυρικῆς παραλεγόμενα ἢ γινώσκοντες. ἕτερα δ' ἐκ μονοξύλων πλοίων μεγίστων ὡς ἡς ἐξ αὐτῶν, λεγόμενα σάνγαρα. τὰ δὲ εἰς τὴν Ἰνδὴν καὶ εἰς τὴν Γάγγην διαίετα κολανδιόφοντα τὰ μέγιστα. ἢ χωρεῖ δὲ εἰς τὰς τύπας, πᾶσι τὰ εἰς τὴν Λιμυρικὴν ἐρχόμενα, καὶ σχεδὸν εἰς αὐτὰς κατατὰ τὸ δὲ χρῆμα τὸ ἀπ' Αἰγυπτῆς ἐρχόμενον πρὸς παντὶ χρόνῳ, κατὰ πλείστα γένη πάντων ὅσων ἀπὸ Λιμυρικῆς φερόμενων, διὰ ταύτης τῆς πειραλίας ὁπιοχρησιμύδων. ἢ δὲ μετ' αὐτῶν χωρῶν ἡδὲ πρὸς

1 Veterum fuisse Κωλικὸς vel Κωλικὸς existimat Salmas. in Exerc. Plin. p. 783. 2 Ex *Auctore nostro* forsan corrigendus *Prolemaus*: in quo κλάτῃς Ἀργαλῆς, & in cod. Pal. Ἀργαλῆς. dein πίνος Ἀργυρίων [Pal. Ἀργυρίων, alter Ἀργυρίων]. Vide Salmas. loco supra citato. 3 Sic legit Salmas. ἐν ἐπὶ τῇ τερονεῖται παρ' αὐτῇ τῆς ἡπ. δώρου συλλεγόμενον πινικόν. id est, perficitur margaritum &c. Vide Exerc. Plin. p. 791. 4 Legendum *μαργαρίτιδες*. nam margaritum ibi pertundebatur, unde bebat tunicæ margaritides, hoc est, καμαράργαες margaritis confectæ. Salmas. in Exerc. Plin. sub finem cap. 53. 5 *Prolemaus* Ποδοῦκα in cod. Pal. Ποδοῦκα. 6 In Ed. Basf. ἀφ' ἧς. Malim ἀφ' ἧς. 7 Forfan μετὰ δὲ τὰς μετ' αὐτῶν χώρας. Stuckius.

ἐκπαλῶν τῶν πλοῶν ἀπονέοντος, εἰς πύλας ἔκκενται πρὸς αὐτῶν τῶν δῶσαν, νήσους λεγομένης ἡ Παλαιμῆς, παρὰ τῇ τῆς ἀρχαίας αἰῶνος ἡ Ταπροβάνη. ταύτης τὰ μὲν εἰς ἡμέραν ὅσον ἡμέρα, καὶ ἀφ' ἧς ταῖς ἱστοπεποιημένοις νηυσὶ, ἐκείδον εἰς τὸ κατὰ αὐτῆς ἀντιπαλάττονον Ἀζανίαν παρήκει. γίνετο δὲ αὐτῇ πινικόν καὶ λιθία ἀφραγῆς, ἐκείδοντες, καὶ χελῶνας. πρὸς δὲ τὰς οὗς τύπας, πολὺ τῆς μεσογείης πέλας, ἡ Μασαλία ὠρεῖται, καὶ γινώσκοντες ἐν αὐτῇ συνδίνες πλείστα. ἐπὶ δὲ ταύτης, εἰς αὐτῶν τῶν ἀνατολῶν διαπεράσαντι τὸν παρακείμενον ἑλκον, ἢ ἡ Δουαρῶν χώρα, φέρεται ὡρεῖται, καὶ λεγόμενον Ῥωσαρή. καὶ κατὰ αὐτῶν, εἰς τὴν βορείαν ἡδὲ ἀποκρίνεται τῶν πλοῶν, βάρβαροι πολλὰ ἔσονται, ἐν οἷς οἱ Κιζιράδες, γένος ἀνθρώπων, ἐκτεθλιμμένων τῶν ἔθνη, ἐχίαντες, καὶ Βαργύσων, ἕτερον ἔθνος. καὶ τῶν ἱπποπόροσάων, μακροπόροσάων, λεγόμενον ἀνθρωποπόρων ἢ. μὲν δὲ ταῦτα, εἰς τὴν ἀνατολῶν καὶ ὡκεανὸν ἐν δεξιόις ἐχόντων, ὡκεανὸς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη ἔχων παρὰ τῶν, ὁ ἡ Γάγγης ἀπαντᾷ, καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν ἐρχομένη τῆς ἀνατολῆς

sequuntur, ad ortum jam navigatione vergente, in alto versus occasum sita est insula Palæsimundi, à veteribus Taprobana dicta. Hujus pars borealis culta est, transmittiturque velivolis navigiis, ac fere ad oppositum Azaniæ promontorium porrigitur. Nascuntur in ea margaritæ & gemmæ, sindones, testudines. His locis regio Masalia adjacet, quæ sese longe ad mediterranea extendit, in qua plurimæ gignuntur sindones. Post hanc, ortum versus trajicienti finitimum sinum, Desarena regio occurrit, elephantum Bosare nuncupatum producent. Post illam, versus boream navigatione sese inclinante, multæ sunt barbaræ gentes, cujusmodi sunt Cirradæ, genus hominum agrestium depressis naribus, Barysi, Hippioprofopi, & Macroprofopi, qui omnes feruntur esse Anthropophagi. Post hæc versus ortum navigantibus, & habentibus à dextris quidem oceanum, à sinistris vero reliquas partes exteriores, occurrit Ganges, & quæ circa illum est extrema o-

1 In Ed. Basf. πάλη σιμύδων, ut & in libb. vulgatis *Prolemai*. Vide *Salmas. Exerc.* Plin. sub initium c. 53. 2 Aliis *Taprobane* est Recentiorum *Samarra*, aliis insula *Zabai* vel *Sailon*; cui sententiæ favet *Bochart*. in *Geogr. Sacra*. part. poster. l. 1. c. 46. 3 Promontorium *Taprobane* (quod *Cory* promontorio est objectum) *Barysi* appellari dicit *Prolemaus*. 4 Ita (ut credo) ex emendatione *Salmasii* in *Exerc. Plin.* c. 53. p. 781. Prius legebatur, καὶ διακρίνεται τῶν τοῖς τοῖς πλοῖσι καὶ πλοῖσι, &c. 5 Videtur hic deesse nomen promontorii Azaniæ regionis, quod forsan erat *Rhapta*. 6 Vide *Salmasii Exercit. Plin.* p. 784. 7 *Μασαλία* ex *Prolemao*. nam *Μασαλία* μεταχρησάμενος illi memorantur. 8 *Stuckius* videtur esse *Σαλακίη*, quam *Μακροπόροσι* τῶν τοῖς illi subiungit *Prolemaus*. 9 Hinc *Cirradia* regio cujus meminit *Prolemaus*. 10 Forfan *Βαργύσων*, quibus secundum *Prolemaum* καὶ χρυσὴ χώρα παρὰ τῇ. 11 *Ρεοῖ* καὶ Γάγγη urbs regia.

droosphærum malabathrum dicitur: quod ex mediocri, mesosphærum: quod ex minore, microsphærum. Hinc tria malabathri genera, quæ ab illis qui ea conficiunt in Indiam feruntur. Regiones autem quæ loca ista sequuntur, sive quod propter sævas tempestates, maximaque frigora, difficillimi sunt accessus, sive etiam deorum quadam virtute atque potentia, non potuerunt adhuc investigari.

ρον μαλαβάθρον λεγόμενον· ἢ δὲ τῷ ὑποδυστέρῳ, τὸ μεσσοσφαῖρον· ἢ δὲ τοῦ μικροτέρου, τὸ μικροσφαῖρον. ἔνθεν τὰ τρία μέρη τῷ μαλαβάθρῳ γίνεσθαι, καὶ τότε φέρεται εἰς τὴν Ἰνδὴν καὶ ὑπὸ τῷ κατεργαζομένων ἀνθρώπων. τὰ δὲ μὲν πρὸς τὸ πᾶν, ἀλλὰ τε ὑπὸ πολλὰς χειμάνων, καὶ πάρος μεγάλῃ δυσχερίᾳ τὰ τόπων, ἔτι καὶ διὰ πρὸς δυνάμει δεινῇ, ἀπρόσπικτον.

FINIS.

ΤΕΛΟΣ.

NEARCHOY PARAPLOUS

EK

TOY APPIANOY.

NEARCHI PARAPLUS

EX

ARRIANO.

Interprete Bonavent. Vulcanio Brugensi.

TESTIMONIA VETERUM
DE NEARCHO.

Strabo Geogr. lib. 1.

Α ΠΑΝΤΕΣ μὲν τοίνυν οἱ περὶ τὸ Ἰνδικὸν γράψαντες, ὡς ὅτι τὸ πλεῖστον ψευδολογοῖ γεγονόσιν, καὶ ὑπερβολῶν δὲ Διήμαχου, ταῖς δὲ δεύτερα λέγει Μεγαθένης, Ονησίκριτος τε καὶ Νέαρχος, καὶ ἄλλοι τούτοις παραφελίζοντες.

Plutarchus in Alexandro.

Καὶ τὰς μὲν νοῦς ἐκέλευσε περὶ πλεῖν, ἐν δεξιᾷ τὸ Ἰνδικὸν ἔχειν, ἡγεμόνα μὲν Νέαρχον ἀπεδείξας, ἀρχιμωβερνήτην δὲ, Ονησίκριτον.

Arrianus lib. v. de Exped. Alex.

Αλλ' ὑπὲρ Ἰνδῶν ἰδίᾳ μοι γράψω, ὅσα πισότατα ἐς ἀλήθειαν οἱ περὶ τὸν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες, καὶ ὁ ἐκπεμπόμενος τὴν μεγάλην θαλάσσαν τὸ κατὰ Ἰνδοὺς Νέαρχος. ἔπειθ' ὅσα Μεγαθένης τε καὶ Ερατοθένης δοκίμου ἀνδρὶς ξυμμελέστω.

Plinius in Hist. Nat. lib. vi.

Onesicriti & Nearchi navigatio nec nomina habet mansio-
num, nec spatia. --- Carmaniae oram patere duodecies cente-
na 2. mill. passuum Nearchus scripsit.

Curtius lib. ix.

Nearcho atque Onesicrito nauticae rei peritis imperavit (Ale-
xander,) ut validissimas navium deducerent in Oceanum; pro-
gressique, quoad tuto possent, naturam maris noscerent, &c.

NEARCHOY

[1]

NEARCHOY ΠΑΡΑΠΛΟΥΣ

E K

ΤΟΥ ΑΡΡΙΑΝΟΥ.

NEARCHI PARAPLUS

E X

A R R I A N O.

Ο δὲ λόγος ὅδε τῷ παράπλῳ μοι ἀφήγησις ὅτιν, ὅτ Νέαρχος σὺν τῷ στόλῳ παρέπλευσεν, ἀπὸ τῷ Ἰνδῷ ἐκβολῶν ὁρμηθεὶς, καὶ τῷ θαλάσσῃ τὴν μεγάλῃ ἔστι ὅπῃ τὸ κόλπον τῷ Περσικόν, ὡς δὲ ἐρυθρῷ θαλάσσῃ μετεξέτεροι καλέουσι. Νέαρχος δὲ λέγειται ὑπὲρ πάντων ὅδε ὁ λόγος. πύθον μὲν τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐκπεμπόμενος τὸν θαλάσσαν τὸν Ἰνδικόν ἔστι ὅπῃ τῷ Περσικῷ. ἵδνεεν δὲ αὐτὸν τῷ τε πλεῖστον τὸ μῆκος, καὶ ὡς πῶς ἄρα χρεὶν ἐρήμων ἐγκύρουνται, ἢ ὅρμων ἀπὸρων, ἢ ἐξυμμέτρως ἔστιν τῷ ὠραίων, ἔτι δὲ διαφασχῇ ἀπὸ ὁ στόλος. καὶ ἐξυμμέτρως αὐτὸς ἐργοισιν αὐτῷ τοῖς μεγάλαις ἐκπεμπόμενος, τῷ πᾶσι ἐντυχίῃ αὐτῷ ἀφανίσαι. ἀλλὰ ἐκπεμπόμενος γὰρ

IN hoc autem libro id tantum narro : quomodo Nearchus, ab Indi ostiis solvens, per oceanum in sinum Persicum navigarit, quem quidem nonnulli mare rubrum appellant. Nearchus de hac re ita scribit : Alexandri desiderium fuisse universum mare, quod ab Indis in Persicum usque sinum pater, enavigare. Cæterum illum navigationis longinquitate deterritum fuisse, simulque veritum ne in aliquam desertam regionem aut portus difficiles frugibusque carentes delatus classem amitteret, ingenisque aliqua macula rebus præclare abs se gestis offusa omnem felicitatis gloriam oblitteraret : vicisse tamen ingen-

tem quandam sibi innatam in-
usitatæ alicujus ac magnæ rei
gerendæ cupiditatem. Dubi-
tasse autem quem perficiendis
cogitationibus suis parem deli-
geret: simulque iis qui tam lon-
ginquam expeditionem adirent,
metum adimeret, sese neglectos
in manifestum periculum mit-
ti. Nearchus auctor est, Ale-
xandrum secum communicasse,
quem potius classis ducem ac
præfectum designaret: quum-
que diverforum meminisset,
alios periculi metu, alios præ
mollitie animi, alios patriæ de-
siderio occupatos recusasse: at-
que Alexandrum eos aliis at-
que aliis verbis increpasse. Tum
se operam suam pollicitum di-
xisse, Ego, ô rex, classis gu-
bernationem suscipiam, & (si
deus cœpta secundarit) classem
simul & militem in Persidem
ducam, si omnino ejus regio-
nis mare navigabile fuerit, aut
si id ulla ratione ab humano
ingenio præstari possit. Ale-
xandrum vero verbo negasse
velle se in tantos labores tan-
taque pericula aliquem amico-
rum suorum conjicere: se ve-
ro nequaquam ideo languidio-
rem effectum esse, sed obnixè
orasse: ac tum demum Ale-
xandrum Nearchi animum ad-
eo promptum atque alacrem
collaudasse, eumque universæ
classi præfecisse: & exercitum
qui ad hanc navigationem de-
stinatus erat, & nautas quie-
tiore animo fuisse, quod per-
suatum haberent, Alexandrum

αὐτὸς δὲ ὁππιδυμίων τῷ κινδυνῷ πᾶσι
καὶ ἀποπονεῖν ἐργάζεσθαι. ὁ δὲ τὸν δὲ ἔχον-
τον πᾶσι ἐκ ἀδυνάτων τε ἐς τὰ ἐπι-
νοήματα ὁππιδυμίων καὶ αἶμα τῶν
νῆων ἀνδρῶν, ὡς καὶ τῶν ποταμῶν ὡς
σελλομένων ἀφελῆναι τὸ δέημα, τῶν
ἡμελημένων αὐτῶν ἐς τὸν ποταμὸν κα-
δυνον ἐκπέμπειν. λέγει δὲ ὁ Νέαρ-
χος, ἐκὼν τῷ ξυμπάσῃ τῷ Αλέξανδρῳ
ὄντινα περὶ χειρὶς ἐκτείνεσθαι ἐξυγέσθαι πᾶ-
σιν ὡς δὲ ἄλλοι καὶ ἄλλοι ἐς μὴ
μὴν ὄντα, τῶν δὲ ὡς ἐκ ἐξέλι-
τας κινδυνῶν ὑπερὶ τὸ ἀπολέσθαι
τῶν δὲ ὡς μαλακῶν τῶν θυμῶν, τῶν
δὲ ὡς πᾶσι τῶν οἰκῆων χετέχομεν
τοῖς δὲ ἄλλοι καὶ ἄλλοι ὁππιδυμίων
τότε δὲ αὐτὸν ὑποστάντα εἰπὼν ὅτι
ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ τοὶ ὑποδέχομαι
ἐξυγέσθαι τῶν σόλων, καὶ (εἰ πᾶσι
τῶν θεῶν ξυμπλαμβάνοι) περὶ αὐτῶν
σώας τὰς νέας καὶ τὰς ἀνθρώπων ἐπι-
δὴν τῶν Περσίδων γλῶσσι, εἰ δὴ πᾶσι πᾶ-
σιν ὁ πᾶσι πᾶσι, καὶ τὸ ἐργάζε-
σθαι γινώμῃ ἀνθρώπων. Αλέξαν-
δρον δὲ λέγειν ὅτι ἔφαιεν ἐξέλι-
τοσιν δὲ τὰλαιπωρίῃ καὶ πᾶσι
κινδυνῶν τῶν πᾶσι ἐαυτῶν φίλων ἐμεί-
λειν· αὐτὸν δὲ πᾶσι δὴ καὶ μάλιστα
ἐκ ἀνιέναι, ἀλλὰ λιπαρεῖν. ἔπειτα δὲ
ἀγαπήσει τε Αλέξανδρον τῶν Νέαρ-
χος τῶν περὶ θυμῶν, καὶ ὁππιδυμίων αἰ-
τὸν ἀρχεῖν τῶν σόλων πάντες. καὶ τῶν
τε δὴ ἐπὶ μάλλον τῶν στρατῶν ὅτι πᾶσι
τῶν ὁππιδυμίων τῶν δὲ ἐπὶ αὐτοῖς, καὶ
τὰς ὑπηρεσίας ἵλεω ἔχειν τῶν γινώμῃ,
ὅτι δὴ Νέαρχον γὰρ ἔποτε ἀνὴρ Αλέξαν-
δρον

δὲ περὶ αὐτοῦ ἐς κινδυνῶν καταφα-
νῆ, εἰ μὴ καὶ σφὶ σωθήσεσθαι ἐμελ-
ει. λαμπερότης τε πολλὴ τῇ πα-
ραυτῇ ἐπύστα, καὶ κόσμος τῶν νῶν,
καὶ σφὶ τῶν τεκνέων ἀμφὶ τὰς
ἐπὶ αὐτοῖς τε καὶ τὰ ἐκπληρώματα
ἐπὶ αὐτοῖς, καὶ τὰς πάντη δὴ πάλαι
ἐπαύοντα, ἐς ξώμην αἶμα καὶ ἐλ-
πίδας χευστότερας ὑπὲρ τῶν πάντων ἐρ-
μίστηκατα λῶ. πάλιν δὲ δὴ σωσπι-
κῶν ἐς κινδυνῶν τῇ στρατῶν, τὸ
δὲ αὐτὸν Αλέξανδρον ὁρμηθέντα
ἐπὶ τῇ Ἰνδῇ τὸ σῶματα ἀμφοτε-
ρὶ καὶ ἐπὶ τῇ πέντον, σφάγια τε
καὶ ποταμῶν ἐντεμεῖν, καὶ ὑποῖς ἄλλοι
καὶ θαλάσσιοι, καὶ δὲ μετὰ μεγαλοπρε-
πῆ τῇ θαλάσῃ χερίσθαι. τῇ τε
ὅλη τῇ Αλέξανδρον παραλόγῳ εὐ-
χῇ περὶ αὐτοῦ, εἰδὲν ὅτι πᾶσι
καμῶν τε ἐκείνῳ καὶ ἐκτὸν ἐξυ-
γέσθαι. ὡς δὲ τὰ ἐπὶ αὐτοῖς πνεύματι
καμῶν (ὅτι δὴ τῶν θέρους τῶν ὡρῶν
πᾶσι κατέχει ἐκ τῶν πᾶσι ὁππ-
ιδυμίων τῶν γλῶσσι, καὶ πᾶσι ἀπο-
στῆναι τῶν πᾶσι ποίοντα) τότε δὴ ὡρ-
μῶν, ὁππιδυμίων ἀρχόντες Αἰθίοψι Κη-
ροπιδυμίων, εἰκάδι τῶν Βονδρομίων
μῶν, καὶ τῶν Αἰθίοψι ἀγασιν· ὡς
δὲ Μακεδόνες τε καὶ Ἀσιανοὶ ἦγον, τὸ
ὅλη τῇ βασιλεύοντος Αλέξανδρον.
καὶ δὲ καὶ Νέαρχον περὶ τῶν ἀνα-
μῶν Διὶ σωπῆναι, καὶ ἀγῶνα ποιεῖν
γυμνικόν. ἀρᾶντες δὲ ἀπὸ τῶν νῶν
ἐξῆλθον τῇ περὶ αὐτοῦ ἡμέρᾳ 3 καὶ τῇ Ἰν-
δῇ ἐφύζον τῇ ποταμῶν περὶ αὐτοῦ

nulla ratione ad manifesta pe-
ricula Nearchum missurum, ni-
si & ipsi quoque servandi essent.
Præterea summa apparatus ma-
gnificentia, & navium ornatus,
studiaque præfectorum erga mi-
nistros & supplementa, omnium
animis, qui antea metu debi-
litati fractique erant, robur bo-
namque spem ad opus confi-
ciendum addebant. Multum
præterea de metu ipsorum adi-
mebat, quod Alexander ipse
per Indi ostia in mare navi-
gasset: quod Neptuno cæteris-
que diis marinis hostias ma-
ctasset, eximiaque dona mari
dedisset. Perpetua quoque &
inufitata Alexandri felicitas fi-
duciam eorum augebat, quod
nihil ejus auspiciis ductuque
infelicitè tentaretur. Quo igitur
tempore etesiae sive anni-
versarii venti spirare desierant
(qui quidem per integram æ-
statem ex mari in terram flan-
tes navigationem impediunt)
oram solverunt, archonte A-
thenis Cephifodoro, xx die
mensis Augusti, quemadmodum
Athenienses computant: ut ve-
ro Macedones & Asiatici, un-
decimo ex quo Alexander re-
gnabat anno. Sacrificavit au-
tem & Nearchus antequam
navigationem susciperet Jovī
servatori, ludosque gymnicos
edidit. Primo itaque die quum
ἐ portu solvissent, per flu-
vium Indum ad amplum quen-

1 Εἰ καὶ σφὶ in MS. Bodl. 2 Scripti verbo πᾶσι subjiciunt καὶ τῶν. Blancare-
ω. 3 Κατὰ τῇ Ἰνδῇ ποταμῶν ἐφύζοντα, MS. Bodl.

dam alveum appulerunt, cui Sturæ nomen est, distantem à portu stadiis circiter c. biduoque ibi commorati sunt. Tertio die inde moventes, ad alium alveum triginta stadiis inde remotum pervenerunt, cuius aqua falsedinem maris referebat. mare enim in eam accedente æstu se ingerit, aquaque flumini permista etiam recedente æstu manet. Caumana is locus dicitur. Inde viginti stadia proVecti ad Coreatim secundo flumine pervenerunt. Hinc rursus moventes non procul navigarunt: scopulum conspicati ea parte qua Indus in mare fertur, & fluctus littori illidebantur, littusque ipsum asperum erat. Cæterum qua scopulus mollior videbatur, fossâ quinque stadiorum perducta, naves traduxerunt æstu marino accedente. Inde stadia CL emensi in Crocala arenosam insulam pervenerunt, ibique alterum diem commorati sunt. Vicina huic insulæ loca incolunt Arabii, Indica gens; quorum etiam in majori opere mentionem feci: quodque id nominis à flumine Arabio acceperint, qui per ipsorum regionem fluens in mare fertur, eorumque fines ab Oritarum, finibus dividit. Ex Crocalis, ad dextram hæζων τῶτων τε τὸ χῶριον καὶ τὸ ὠκεανόν. ἐκ δὲ Κροκάλων ἐν δεξιᾷ ἢ

1 Κορακιάτιον MS. Bodl. 2 In Ed. Basil. & MS. Bodl. ἔργα γὰρ ἴσται. Interpretes à Stephani codice ἔργα reposuit. Recte (ut censet Blanc.) cum statim sequantur hæc, ἵνα περὶ μαλακίαν καὶ τῆς ἔργας. Verum paulo infra habemus μίγα ἔργον ἱερῆς: quod alteram lectionem firmat. 3 Rectius Ἀρβίοι, & ποταμὸς Ἀρβίου. Salmas. in Exerc. Plin. p. 329. 4 Malim ὠκεανόν, ut ab Eubæe insula incolis separentur, Blanc.

ἐξ ἡμῶν

ἐξ ἡμῶν ὅρος τὸ καλούμενον αὐτοῖσι Εἶρον, ἐν δεξιερᾷ τῇ νήσῳ ἀλιπία ἐπλεον. ἡ δὲ νήσος παρατεταμένη τῇ νήσῳ, κόλπῳ σενὸν ποιεῖ. διακλίσαντες δὲ ταύτην, ὁρμίζοντες ἐν λιμένι εὐρύτῳ. 1 ὅτι τὸ μέγεθος καλὸς ὁ λιμὴν, Νεάρχῳ μὲν ἐπονομάζειν αὐτὸν Αλεξάνδριον λιμένα. νήσῳ δὲ ὅτιν ἐπὶ τῇ σὺματι τὸ λιμένι ὅσον σάδιος ἐκ ἀπέχουσα, 2 Βιβάκτα θύομα ἢ ἴσῳ ὁ τὸ χῶρος ἅπας Σάγρημα. 3 ἡ δὲ νήσος καὶ τὸν λιμένα, περικειμένη περὶ τὸ πελάγεον, ἀπὸ ἐποίνων ἐν ταῦτα πνεύματα πρῶτα ἐκ τῶν πόντου ἔπνευ καὶ συνελάμβανεν Νεάρχῳ δέοντας τὸ βαρέα καὶ μὴ πνεύματα χάνοντες ἐπὶ ἀσπρῶν τὸ σπατοπέδον τραποῖατο, ἐκπύρριζεν τὸν χῶρον λιθίνῳ τείχει περὶ τὸ καὶ εἰκοσὶν ἡμέρας τῇ μόνῃ ἡμῶν καὶ λέγει, ὅτι 4 μῶς τε ἐδήμι καὶ θαλασσῖος οἱ σπαπῶται, καὶ ἔργα δὲ, τὰς σωλιῶνας καλομένης, ἅπαντα τὸ μέγεθος, ὡς τοῖσιν ἐν τῇδε τῇ ἡμετέρῃ θαλάσσῃ συμβαλέειν. καὶ ὁδὸν ὅτι ἀλμυρὸν ὅπινετο. ἅμα καὶ ὁ ἀνέμος ἐπᾶντατο, καὶ οἱ ἀνήγοντες καὶ περαιωθέντες σάδιος 6 ἐς ἔξωτα, ὁρμίζοντες περὶ αἰγιαλῶν ἡμῶν. νήσος δὲ ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ ἐρήμη ταύτην δὲ περὶ ἡμᾶς περικειμένη, ὠκεανὸν ἔχει. Δόμοι ἕνομα τῇ νήσῳ. ὁδὸν δὲ, ἐκ τῆς ἐν τῷ

bentes montem Irum, ad sinistram vero insulam vadofam, ulterius navigarunt. hæc insula ad littus extenta, angustum sinum efficit: hunc emensi ad tranquillum portum delati sunt. qui quod amplius simul & pulcher esset, placuit Nearcho ut Alexandri portus appellaretur. Contra portus fauces insula quædam adjacer, duo inde stadia distans, cui Bibacta nomen est: omnis vero adjacens regio Sangada dicitur. hæc insula mari opposita suapte natura portum efficit. hic ingentes continuique venti spirabant. Nearchus veritus ne qua barbarorum manus collecta castra diriperet, lapideo muro locum cingit, & xxiiii dies ibi moratus est; dicitque milites per id tempus myes marinos cepisse, & ostrea, quæ Solenas vocant, inusitatae magnitudinis, si cum nostri maris ostreis conferantur. Aquam etiam salfam potasse narrat. Sedato autem vento, vela fecerunt, ac stadia circiter LX progressi, in fabulosum littus appulerunt. Insula adjacebat littori deserta: hæc suo objectu portum ipsis efficiebat: Domæ nomen insulæ erat. Quumque in littore aquam

1 Sic in margine MS. Bodl. ὅτι δὲ μίγα καὶ τὸ καλὸς ὁ λιμὴν Νεάρχῳ ἔδοξε ἱερῆς αὐτῇ Αλεξάνδριον λιμένα. 2 Bibaga Plinio, l. 6. c. 21. p. 829. 3 In MS. Bodl. ὁ δὲ ὅτιν. 4 Minus recte doctus Interpret: qui vertit, mures marinos. nam si μῶς sive mures in concharum genere sunt ex parte hiantium Blanc. 5 ὅτιν & infra ὅτιν in MS. Bodl. atque ita in aliis codd. teste Blancardo. 6 In MS. Bodl. ὡς ἐξέκινετο.

non haberent: in planiora loca ad viginti circiter stadia progressi, dulcem aquam reppererunt. Postridie quum ad vesperam usque navigassent, in Saranga, ccc inde stadia, ad littus appulerunt. Ibi aqua octo ferme à littore stadia aberat. Illinc reperita navigatione, ad Sacala locum desertum appulsi sunt. Inde transnavigatis duobus scopulis adeo inter se propinquis ut palmulæ remorum utrinque cautes stringerent, emensi stadia ccc in Morontobaris constituerunt. Ibi portus est amplissimus & rotundus, ac profundus, minimeque procellosus. cæterum fauces ejus angustæ. Hunc patria lingua Portum fœminarum vocabant, quod mulier quædam prima illi loco imperarit. Trajectis scopulis, in mare majores undas volvens pervenerunt. Cæterum scopulos transisse res magna videbatur. Ita in posterum diem navigarunt, insulam quandam à sinistra pelago objectam habentes, quæ quidem ita propinqua littori erat, ut exiguus alveus inter insulam & littus medius esse videretur. Lxx in universum stadiorum ea navigatio fuerat. Multæ erant densæque in littore arbores, insulaque ipsa variis sylvis umbrosa. Sub lucem per angusta quædam loca ex ea insula navigarunt. neque enim adhuc æstu marino undæ excreverant: continuataque navigatione ad cxx stadia, apud fau-

1 Τετακοσίους passim in MS. Bodl.

αἰγιαλῶν· ἀλλὰ προσελθόντες ἐς πλωμετογαλίην ὅσον εἴκοσι σταδίους, ἐπὶ τυγχάνουσιν ὑδάτι καλῷ· τῇ δὲ ἡσυχία ἐς νύκτα αὐτοῖς ὁ πλοῦς ἤσκητο ἐς Σάραγγα σταδίους 1 τετακοσίους, καὶ ὁρμίζοντα πρὸς αἰγιαλῶν καὶ ὑδρὴν ἦν ἀπὸ 2 αἰγιαλῶν ὅσον ἑκτὸς σταδίου. ἔνθεν δὲ πλώσαντες, ὁρμίζοντες ἐν Σαχάλοισι, τόσῳ ἐρήμῳ. καὶ δὲ ἐπὶ πλώσαντες σκοπέλους δύο, ὅτε πάλαι ποτε πελάζοντες ὡς τὸς παρσὺς 3 νῆων ἀπὸ τοῦ ἔνθεν καὶ ἐνθεν τῆς περσέων, καὶ ὁρμίζοντες ἐν Μοροντοβάρῃ, σταδίους διελθόντες ἐς τὰ κοστίους. ὁ δὲ λιμὴν μέγας καὶ εὐκλῆς, καὶ βαθύς, καὶ ἀλλοῦς· ὁ δὲ ἑσπλῦς ἐς αὐτόν, στενός. ὅτε τὴν γλῶσση τῇ ὀπιχωρίῃ Γουακῶν λιμὴν ἐκάλουν, ὅτι γυνὴ 4 ἡρώς τότε πρὸς τὴν ἐπὶ ἤρξεν. ὡς δὲ ἀπὸ 5 τῆς περσέων διεξέπλεον, κύμασι τε μεγάλαισι ἐνέκυρσαν, καὶ τῇ θαλάσῃ ἐβόησαν. ἀλλὰ ἐκαστοὶ πλώσαντες ὅτε ὑπὲρ τῶν σκοπέλων, μέγα ἔργον ἐφαίνετο. ἐς δὲ 6 τὴν ὑστεραίαν ἐπλεον, ἦσαν ἐς ἀετὶς ἔχοντες πρὸς 7 πελάγεσσι, ὅτε πρὸς αἰγιαλῶν συνάρεα, ὡς εἰκασαὶ ἀνὰ διώρυγα 8 τῇ μέσῃ 9 τῇ αἰγιαλῶν καὶ τῇ νήσῳ. σταδίους οἱ πάντες ἐβόρυσκοντα 10 διέκπλε. καὶ ὅτε πρὸς αἰγιαλῶν δένδρεα ἦν πολλὰ καὶ δασέα, καὶ ἡ νῆος ὕλη παντοῖα συσπικῆ. ὑπὸ δὲ πλὴν ἔω ἐπλεον ἔξω τῆς νήσου, κατὰ ξηχεῖν στήν· ἐπὶ γὰρ ἀνάπτωσι κατὰ ξη. πλώσαντες δὲ ἐς ἑκτὸν καὶ εἴκοσι σταδίους, ὁρμίζον-

αὐτὸν τὸν σῶματι 1 Ἀράβις ποταμὸς καὶ λιμὴν μέγας καὶ καλὸς πρὸς τὸν σῶματι ὑδρὸς δὲ ἔκ ἦν πότιμον· 2 ὁ Ἀράβιος αἰ ἐκβολαὶ ἀναμεινόμεναι τὸ πόντον ἦσαν. ἀλλὰ τῶν περσέων σταδίους ἐς τὸ ἄνω προχωρήσαντες, λάκκῳ ὀπιτωγχεύοντι καὶ ἐπὶ ὑδρὸς ἀμύμονι, ὁπίσω ἀπενόστησαν. πῶτος δὲ ὅτε τὸν λιμὴν ὑψηλὸν ἤρξεν· καὶ πρὸς ταύτῃ ὁρμίζοντες τὴν ἡμέραν παντοδαπῶν θήρων· μέγα μὲν τῶν Ἀράβις, ἔχοντες Ἰνδῶν, καὶ ὁρμίζοντες τὰ δὲ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἐπὶ ξηρόν. ὁρμίζοντες δὲ ἐπὶ ἐκβολῶν 3 Ἀράβιος, παρέστη τὸν ὁρμίζοντα 4 χάρων. καὶ ὁρμίζοντες ἐν Παγάλοισι, πλώσαντες σταδίους ἐς διηκοσίους, πρὸς ξηχεῖν· ὑπὸ ἀγκυρῇ 5 ὅτε ὁρμίζοντες ἦν ὁ χάρων. τὰ μὲν ἐν πληρώματα ἀπιστάμενοι ἐν τῇσι νηυσὶν· οἱ δὲ ἐπὶ ὑδρὸς ἡσπῆς, ὑδρεύοντο. τῇ δὲ ὑστεραίῃ ἐπὶ ξηρῇ ἡμέρῃ, καὶ πλώσαντες σταδίους ἐς τετακοσίους κατὰ ξηρόν· 6 ἰστέον ἐς 7 Κόβαλα, καὶ ὁρμίζοντες πρὸς αἰγιαλῶν ἐρήμῳ καὶ ἐνταῦθα ἔχοντες τὰς νέας ὁρμίζοντες. κατὰ τῇ 8 πλὴν πνεῦμα ὑπολαμβάνει τὰς νέας μέγα ἐν πόντῳ· καὶ νέες δύο καὶ ἀφ᾽ ἑαυτῶν ἐν τῇ πλῆρῃ, καὶ ἡμερῇ. οἱ 9 ἄνθρωποι σάζοντες ἀπὸ τῶν νέων, ὅτι ἐπὶ τῇ γῆς ὁ πλὴν ἐγένετο. ἀμφοῖν 10 μέσας νύκτας ἀναχθέντες πλέοντες ἐς τὴν Κόβαλα· 11 αἰγιαλῶν, ἔνθεν 12 ὁρμίζοντες, ἀπὸ ξηρῆς σταδίου διηκοσίους. καὶ αἱ μὲν νῆες σα-

1 Forfan Κανὰτα Ptolemai. 2 In MS. Bodl. ὁρμίζοντες, ut & mox infra.

lo ancoris nitebantur. Nearchus, milite in terram exposito, ibi castra posuit. Siquidem multo navigationis labore defatigati, quietem petebant. Castra vallo adversus barbarorum incursum munit. Hoc in loco Leonnatus, cui Oritarum res Alexander commiserat, magno praelio Oritas vicit, & quotquot sese Oritis conjunxerant: caesis vim, ducibusque eorum omnibus: à Leonnati partibus, equitibus xv: peditibus non multis, & Apollophane Gadriorum satrapa, desideratis. Sed hæc in alia historia à nobis conscripta sunt: eaque de causa Leonnatum aurea corona ab Alexandro inter Macedones coronatum fuisse. Eo etiam loci frumentum ab Alexandro in comitatum exercitus procuratum erat. In decem itaque dies frumentum in naves invehunt. Naves tempestate quassatas reficiunt. ex nautis, qui fegniore in opere esse videbantur, Nearchus peditatui, quem Leonnatus ducebat, adjunxit: peditisque in nautarum supplementum ex Leonnati copiis delegit. Inde secundo vento delati per quingenta stadia, ad fluvium quendam torrenti similem pervenerunt: Tomerus fluvio nomen est. ad ejus exitum stagnum erat: & circa vada littori propinqua homines angusta quædam tuguria inco-

[illegible]

παρὰ αὐτῶν· καὶ οὗτοι ὡς περὶ ἀπέναντας
 ἦσαν, ἐδάμνησαν τε, καὶ ἐφάρτείναν·
 καὶ τὰς παρὰ τὴν αἰγιάλῳ, ἐτάχθη-
 σαν ὡς ἀπομαχόμενοι πρὸς τὰς ἐκ-
 ταύτας. λόγους δὲ ἐφόρειον πα-
 ρημέτους ὡς ἐξαπλήρους. ἀκω-
 ῆ δὲ ἐκ πλῆθους σιθῆρεν, αἰτῶν τὸ ὅτι
 αὐτῶν περὶ μακροτέρῳ τὸ αὐτὸ
 ἦσαν. πληθὺς δὲ ἦσαν ὡς ἐξαμύρια.
 καὶ τότε Νέαςτος ὡς ὑπομύροντάς
 καὶ ἐφάρτετα γυμνὰ κατέειδε, τὰς
 μὴ ἄν ἀνακωχάσειεν κελεύει ἐν τῷ
 βίῳ, ὡς τὰ τοξόμαχα ἐς τὴν γῆν
 ἐπὶ αὐτῶν ἐξικνεῖσθαι. αἱ γὰρ τὴν βαρ-
 βάρην λόγους παρῆσαν φανερῶναι,
 ἐχέμενοι μὲν, ἀφροῖς δὲ ἐς τὸ ἀκον-
 τίσθαι ἦσαν. αὐτὸς δὲ τὴν στρατιω-
 τῶν ὅτι αὐτοὶ τε κερύτατοι καὶ κερύ-
 τατα ὠπλισμένοι, τότε νῦν διαμνη-
 σκόμενοι, τότε δὲ ἐκνήξασθαι κελεύει
 ἐκ ξυμμάχου. πέρισταγμα δὲ σφί-
 πλιν, ὅπως τις ἐκνήξασθαι σφί-
 πιν τὴν ὕδατι, περὶ μακροτέρῳ
 οἱ ἐπὶ μακροτέρῳ μὴ δὲ βάλανον πρὸς
 αὐτὸς τὰς βαρβάρους, πρὶν ὅτι τειχῶν
 ἐξέσθαι ταχὺ πλῆθος τὸ φάλαγγα· τί-
 τι δὲ δρόμον ἦδη ἵεναι, ἐπαλαλίζαν-
 ται. αἶμα δὲ ἐξέριπτον ἐαυτοῖς οἱ ὅτι
 πρὸς τὴν μακροτέρῳ ἐκ τῶν νεῶν ἐς τὴν πόν-
 τι, καὶ ἐνήχοντο ὁξέως, καὶ ἵσαντο ἐν
 ἰσμῶ, καὶ φάλαγγα ἐκ σφῶν προηπά-
 ρον, δρόμον ἐπῆσαν αὐτοὶ τε ἀλα-
 λίζοντες πρὸς Εὐναλίῳ, καὶ οἱ ὅτι τὴν
 πρὸς ξυμμάχουσαν τὰς τοξόμαχας τε
 καὶ ἀπὸ μηχανῶν βέλεια ἐφείροντο ἐς τὸ
 τὴν πλῆθος ἐκπληγούσας, καὶ τὴν ἐφείδον τὴν

lebant: qui ut classem appellen-
tem viderunt, in solitæ rei spe-
ctaculo attoniti, sese ad littus
extenderunt, veluti pugnam cum
exituris commissuri. Lanceas
gerebant crassas, vi cubitos lon-
gas. Cuspis ferrea non erat, sed
igne tosta atque acuta. erant hi
circiter DC: quos ut Nearchus
subsistere instructa acie vidit,
classem ad littus intra teli jactum
appelli imperat, ita ut tela è
navibus in terram pertingere
possent. Crassæ enim barbarorum
lanceæ ad pugnam com-
minus conferendam aptæ erant,
eminus vero parum metuendæ
videbantur. Tum ex militibus,
qui expeditissimi levissimeque
armati essent, & nandi peri-
tissimi, signo dato enatare ju-
bet: mandatis additis, ut prout
quisque enatarit, in aqua sub-
sistens socium expectet: neque
prius in hostem tela jaciant,
quam triplici ordine acies in-
structa sit: tum cursim, clamo-
reque sublato in eos ferantur.
Confestim itaque qui ad hoc
designati erant sese è navibus
in mare conjiciunt, celeriter-
que enant. Deinde in ordi-
nem redacti, instructa phalan-
ge magna, clamoribus editis cur-
sim barbaros petunt. At qui in
navibus erant etiam acclaman-
tes tela jaculaque è machinis in
eos mittebant. Barbari armo-
rum splendore, & insultus ce-
leritate attoniti, quum jaculis ac

¹ Συναγασ: MS. Bodl. ² Ανεκτεν' παρὰ τῆς Αποστολῆς, MS. Bodl. ³ Ομο-
 στίαις in MS. Bodl. ⁴ Eadem verba occurrunt apud Theod. I 2 §. 52.

telis undique peterentur, utpote seminudi, confestim non expectato conflictu in fugam vertuntur. Multi in ea fuga caesi, multi capti: nonnulli in montes fugerunt. Erant vero captivi tum reliquo corpore, tum etiam capite hirti; unguibus autem quasi ferinis: siquidem unguibus loco ferri uti dicebantur, piscesque iis discindentes, ligna etiam molliora iis secabant: ad duriora saxis acutis utebantur: ferrum apud eos non erat. Ferarum aut grandium piscium pellibus sese vestiebant. Nearchus hic naves in littus subduci, quassatasque refici jubet. Sexto die navigationem repetunt: trecentisque stadiis cmenfis in locum quendam perveniunt, qui Oritarum regionis est ultimus: Malana eum locum vocant. Atqui Oritæ qui mediterranea loca incolunt, eodem habitu quo Indi usuntur; eodemque modo armantur: lingua tamen atque institutis differunt. Longitudo hujus navigationis, ad Arabiorum oras, est stadiorum mille: ab eo loco unde solveant, ad Oritarum regionem MDC. Porro Indorum regione circumnavigata (neque enim ultra Oritas Indi sunt) Nearcho auctore umbræ non eadem ratione fiebant: sed ubi introrsus

1 Legendum in his palam est, τῆς ἄλλης σώματος διατίς, εκτὸς κεφαλῆς. Plin. ad verbum, toto corpore hirtio præter caput. Ubi κεφαλῆς pro facie posuit Apianus. Vide Salmasii Exerc. Plin. p. 838. Vulgatam scripturam cum libris omnibus retinendam censet Blanc. 2 Μάλα in MS. Bodl. 3 Particula δὲ abest MS. Bodl.

τῶν ἄλλων βελῶν βαλλόμενοι, οἳ δὲ ἡμίγυμνοι ἀνδρῶποιοι, ἐπὶ ὀλίγῳ ἐν ἀλλήλῳ τραπέντες ἐκλίνουσιν. καὶ οἱ αὐτοὶ φθόγοντες διπιδνέσκουσιν, αἱ δὲ καὶ ἀλίσκονται. ἐστὶ δὲ καὶ ὁ δῆμος ἐν ταῖς ὄρεσι. ἦσαν δὲ οἱ ἀλόντες καὶ τε ἄλλα σώματα διατίς, καὶ τὰ κεφαλὰς, καὶ τὰς ὀνυχὰς διπιδνέσκουσιν τοῖς γὰρ δὴ ὀνυχὶν ὅσα σιδῆρα διαχρᾶσθαι ἐλέγοντο, καὶ τὰς ἰχθύων τέτοισι παρορρίζοντες κατακτείνουσι, καὶ τὸ ξύλον ὅσα μαλακώτερα τὰ δὲ ἄλλα τοῖς λίθου τοῖσιν ἐκασιν ἐκοπῆον. σιδῆρος γὰρ αὐτοῖσι οὐκ ἔστι. ἐκτὸς δὲ ἐφόρειον δέρματα φορεῖν. οἱ δὲ καὶ ἰχθύων τὴν μέλας τὰ παχέα. ἐν ταῦτα νεωλεῖται νέας, καὶ ὅσα πεπονηκῆσαι αὐτῶν ἐπισκευάζουσιν. τῇ δὲ ἑκτῇ ἡμέρῃ ἐνυλόντο: καὶ πλώσαντες σιδῆρος ἐστραχόσας, ἀρικνεόνται ἐν χῶρῳ, ἐν δὴ ἐρχατὸς γὰρ ὁ Ωρεῖος γῆς. 2 Μάλα καὶ τὸ γῶρον ὄνομα. Ωρεῖται δὲ ὅσοι ἀνω ὑπὸ θαλάσσης οἰκοῦνται, ἐσταλμένοι μὲν κατὰ πῆρ Ἰνδοὶ εἰσὶν, καὶ τὰ ἐς πύλεμον ὡσαύτως κατακτείνονται. γλῶσσα δὲ ἄλλη αὐτοῖσι καὶ ὀλίγη νύμια. μῦθος τὸ φθόγος, παρὰ μὲν γῶρον τὸ Αραβίων, ἐς χεῖρας μάλιστα σιδῆρος. ἐνθεν πῆρ ὀρμίσσαν, παρὰ δὲ τὸ Ωρεῖος γῆς, ἐκαστοὶ καὶ χεῖρας. φθόγος γὰρ Ἰνδῶν γῆς (τὸ ἐν τεύχεσιν γὰρ αὐτοῖς)

ἐν πᾶσι τὸ πόντος ὡς πρὸς μεσημέριον κατακτείνουσι, ὥστε καὶ αὐταὶ αἰσῶν πρὸς μεσημέριον τετραμῆσαι ἐφαίνοντο. ὅπου δὲ τὸ μέσον ἡμέρας ἐπέχει ὁ ἥλιος, ἦδη δὲ καὶ ἔρμα σιδῆρος πάντα ὥρδη αὐτοῖσι. τὸ πρὸς ὅσους πρὸς ὅσους μετεώρους ἐφαίνοντο, οἱ μὲν ἀφανέες πάντῃ ἦσαν. ἡ δὲ πρὸς αὐτῇ τῇ γῇ ἐφαίνοντο κατακτείνοντες τε καὶ αὐτὰ ἀνατέλλουσι, οἱ πάλαι ἀφανέες. καὶ ταῦτα ἐκ ἀπεικότα δοκέει μοι ἀνατῆσαι Νέαρχος. ἐπεὶ καὶ ἐν Συλῶν τῇ Ἀγυπλίῃ, ἐπεὶ ἔστι ἄγῃ δὲ πρὸς ὅσους ὁ ἥλιος, ὅσους κατακτείνουσι, καὶ τὰτο ἄσκιον ἐν μεσημέριῳ φαίνεται ἐν Μιέρῃ τὸ πάντα ἄσκιον τῇ αὐτῇ ὥρῃ. εἰκὸς ὅν καὶ ἐν Ἰνδοῖσι, αὐτὴ πρὸς μεσημέριον ὡς σιδῆρος, τὰ αὐτὰ δὴ πᾶσα ἐπέχειν. καὶ μάλιστα δὴ καὶ τὸ πόντον τὸ Ἰνδοῖσι, ὅπου μάλιστα αὐτοῖσιν ἡ θαλάσσα πρὸς μεσημέριον κέκληται. Ταῦτα μὲν δὲ ὥστε ἐχέτω. Ἐπὶ δὲ Ωρεῖται κατὰ μὲν μεσογείῳ Γαδρωσίοι κατακτείνουσι ὅν πᾶσι γῶρον χαλεπῶς κατακτείνουσι αἷμα τὸ σπῆρτι Ἀλέξανδρος. καὶ κατὰ πᾶσα ἐπαδεν, ὥστε καὶ τὰ σύμπαντα τὸ συμπόσης κατακτείνουσι. καὶ ταῦτά μοι ἐν τῇ ῥῆσι συγγραφῇ ἀναγράφονται. κατὰ δὲ Γαδρωσίων, φθόγος τὸ θαλάσσιον αὐτῶν, οἱ ἰχθυοφάγοι καλεόμενοι οὕτως. φθόγος γὰρ τῶν γῶν ἐπῆλθεν, τῇ μὲν πρὸς τῇ ἡμέρῃ πρὸς τὸ δυνάμειν ὡσαύτως ἀνακτείνοντες, κατὰ τῶν ἐν

in mare meridiem versus procedebant, ibi ipsæ etiam umbræ in meridiem vergebant. Quum vero sol medium coeli spatium occupat, nullæ iis in locis umbræ conspiciuntur. Astra quoque, quæ antea sublimia cernebantur, aut jam plane non apparebant, aut depressa ad terram conspiciebantur: & jam occidere, jam oriri, quæ antea semper conspicua fuerant, videbantur. Et quidem hæc non dissidentanea vero mihi videntur quæ Nearchus scripsit. Si quidem in Syene Ægyptia tempore solstitii æstivi puteus quidam ostenditur, qui meridie nullam umbram facit. In Meruë quoque eodem anni tempore nullæ umbræ fiunt. Coniunctaneum igitur est, Indis, qui meridionalem partem habitant, idem accidere: præcipue vero juxta mare Indicum, quo magis id mare ad meridiem vergit. Atque hæc quidem hactenus. Post Oritas, versus mediterraneam regionem, Gadrosii habitant: quorum fines difficulter cum exercitu Alexander transiit, pluraque incommoda & damna accepit, quam in tota reliqua expeditione. Ea in majori opere à me conscripra sunt. Infra Gadrosios loca maritima accolunt ii quos Ichthyophagos vocant. eorum oras præternavigarunt. quumque primo die ad secundam vigiliam solvissent, sexcentis inde stadiis ad Bagisara delati

piscatores degebant, parvisque & vilibus scaphis utebantur, & remis non per scalmos dispositis (ut Græcorum mos est) remigabant: sed hinc atque hinc flumini incumbentes, aquam fodere videbantur. In hoc portu aquam & multam & puram invenerunt. Inde ad primam noctis vigiliam solventes ad Cyiza pervenerunt, DCCC stadia censis, quumque litus desertum ac scopulosum esset, jactis in salo ancoris substituerunt, atque in navibus corpora curarunt. Inde provecti ad quingenta stadia, in parvum quoddam oppidum venerunt, in colle non procul à littore situm. Nearchus verisimile ratus eam regionem cultam esse, Archiæ Anaxidori filio, Pellæo, qui inter Macedones celebris, cum Nearchō navigabat, ait, videri sibi oppidum occupandum esse. Neque enim oppidanos sua sponte frumenta exercitui daturus: vi autem capi non posse: diuturna enim obsidione opus fore. Se vero jam frumentis destitui. Frugiferam autem regionem esse inde colligi, quod densos culmos non procul à littore vidisset. Quum itaque id consilium eis probaretur: reliquas quidem naves, veluti ad navigationem instrui jubet, & Archiæ ejus rei negotio dato, ipse cum una nave ad speculandum oppidum processit. Quumque amice ad

ἀλίες τε ὥκεον, καὶ πλοῖα αὐτῶν ἦν μικρὰ καὶ πονηρά· καὶ ἡ πλοῖα ἔχοντες ἔχοντες σκαλμὸν ἤσαν (ὅτι Ἑλλήνων νόμος) ἀλλ' ὥστε παρὰ τὸ ὕδωρ ὀπιδάλλοντες εἶσαν καὶ ἐνδεῖν, κατὰ τὸ οἱ σκαλμῶντες ἔχοντες γλυκὺ. ὕδωρ δὲ πολὺ τε ἦν ἐν τῇ λιμνῇ, καὶ καθαρόν. οὗτοι δὲ πρὸς τὴν φυλακὴν ἄραντες, καταίρουν ἐς τὰς ἑσπείρας, ἐς ὅττα κοσμοῦς σάδιος διηκλῶσαντες· ἵνα αἰγιαλὸς τε ἐρημὸς ᾖ, καὶ ἑσπέρη· αὐτοὶ δὲ ἐπ' ἀγκυρῶν ἔμμενον, καὶ νῆας τε ἐδεδυτοπύκνουν ἐνδεῖν δὲ διηκλῶσαντες σάδιος παρακοῦς, ἀπὸ κλοντο ἐς πῖνα πόλιν μὴ κρὴν οἰκοδομήσαντες ὅτι γηλῶσι, ἔχοντες τὸ αἰγιαλὸν. καὶ Νέαρχος ἐπεσπείρει ὅτι σπεύδωσι καὶ χερσὶν ἡμῶς, λέγει πρὸς Αρχίλῳ (ὅς ἐστι Ἀναξιδόρου μὲν παῖς, Πελλᾶος, σὺν πλεὶς δὲ Νεάρχῳ, τὸ ἐστὶν ὡς Μακεδόνων) πρὸς τούτων λέγει, ὅτι κατὰ λιπτόν σφίσιν εἴη τὸ χερσὶν ἔχοντες τε γὰρ ἐκ ἀν' οὐδὲν δύναιτο σπείρειν σιτή· βίη τε ἐχ' οἷον τι εἶναι ἐξαυρεῖν, ἡ πολιορκίης δὲ καὶ πρὸς δεινότητι· σφῆς δὲ ὀπιδάλλοντες σιτή. ὅτι δὲ ἡ γῆ σιτοφόρος τῇ κλάμῃ τεκμηριώδης, ὡς πῖνα ἔχοντες αἰγιαλὸς ἀριώρων βαθέων, πῖνα ἐπεὶ σφίσιν ἐδίδκει, τὰς μὲν ὕλας νέας κελεύει παραγέειναι ὡς ἐπὶ πλοῖον· καὶ ὁ Αρχίης αὐτῷ ἐξήτει τὰ ἐς τὸ πλοῖον· αὐτὸς δὲ ἑσπείρει μὲν καὶ ὡς, ὅτι θέαν δύναιτο τὸ πλοῖον εἶναι, πρὸς τὴν ἀντιπρὸς δὲ

πρὸς τὴν τείχεα φιλίας, ἐξέειπεν ἐκ τῶ πλοῖος, δύναντες τε ἐπιδάλλοντες ὅπλεις (ἔτσι γὰρ ἔχοντες ἰχθυοφάγων οἰκόντες πρὸς τοῖς σφίσιν ὀπιδάλλοντες, ἐκ ὁμοπαρόντες) ἐπὶ πῖνα ὀλίγα, καὶ βαλάνους τὸ ἐπὶ τὰς τὰς αὐτὰς μὲν ἀσπιδίους δὲ ὡς ἐπὶ, ἐδέλειν τὸ δεινότητι τὸ πλοῖον οἱ δὲ εἶον παρελθεῖν. ὡς δὲ ἐπὶ τῶν παρῶν, δύο μὲν τὸ πλοῖον κατέχεν κελεύει τὸ πλοῖον. ὡς δὲ μὲν δύο ἄλλων, καὶ τὸ ἐρημῶν, ὅτι τὸ τείχος τὸ τὰς ἀνελθῆναι, ἐπὶ τῇ τοῖς ἀμφοῖν τὸ Αρχίλῳ ἐπὶ σπείρειν. ἡ μὲν ὡς σπείρειν, τὸ ἐπὶ τὰς τὰς πλοῖον. ἰδόντες δὲ τὸ σημεῖον οἱ Μακεδόνες, ἐπὶ τὴν τείχεα τὰς τὰς καὶ ἐξέπιδαν σπεύδοντες ἐς τὸ δεινότητι. οἱ δὲ βαλάνους ἐκπαρόντες τὰς τὰς τὰς, ὅτι τὰς τὰς ἐδέειν. ἡ μὲν ὡς οὗ Νεάρχῳ, ἐκπαρόντες ὅτι διδόναι τὴν σπείρειν, εἰς τὴν ἐδέειν ἔχεν τὸ πλοῖον. οἱ δὲ τὸ πλοῖον τὸ σφίσιν, καὶ ἔμα πρὸς τείχεα. ἀλλὰ ἀνέτελον αὐτῶν οἱ πρὸς οἱ ἀμφοῖν τὸ Νεάρχῳ, ἐξέπιδαν τὸς τὸς. ὡς τὸ ἐμαρτὸν ἐχομῶν τε ἡ δὲ καὶ ὅσον ἔπιναι ἀπὸ τῶν τῶν σφίσιν τὸ πλοῖον, ἡ δὲ τὸ δὲ ἐδέειν τὸ Νεάρχῳ, τὸ ὅτι ὅσον ὡς αὐτοῖς λαβόντες ἐπέειν, τὸ πλοῖον τὸ μὴ διαφθεῖναι. Νεάρχῳ δὲ τὸ μὲν Αρχίλῳ κελεύει

pro discedat, oppidoque parcat, orant. Nearchus Archiam portas

Se murum occupare jubet: ipse alios per urbem mittit, qui explorent an citra fraudem quicquid frumenti haberent ostendissent. Atque illi quidem multam farinam ex tostis piscibus molitam ostenderunt: frumenti vero atque hordei parum. Si quidem farina piscium pro frumento, panibus vero pro opsonio utebantur. Postquam vero omne frumentum ostenderunt, tanto atque exercitui sufficeret accepto, inde processerunt ad rupem quam indigenæ Soli sacram Bigiam appellant. Inde sub mediam noctem solventes, mille stadiis emensis, in Talmena tutum à ventis portum venerunt. Hinc in Canafida urbem desertam cccc stadiis inde distantem: ubi puteum quendam effossum repperunt, cui palmæ agrestes adnatæ erant. harum summa capita præcisa cederunt. Jam enim frumentum exercitui deerat. Urgente itaque fame totum illum diem & noctem navigarunt, & ad littus desertum appelluntur. Nearchus veritus, ne, si in terram descenderent, præ desperatione naves desererent, in salo ancoras jaci jubet. Inde solventes in Canatem venerunt, stadiis dcc. emensis. Inde, quod littus esset vadofum, digressi, dccc stadiis confectis ad Troëfos appulerunt. Ad littus pagi quidam erant exigui atque in-

1 Βογία Τροέμας. 2 In Codd. al. ὄρεα & κατόρεα. 3 Εἰ δὲ ἐξ. MS. Bodl. 4 Περὶ τῆς Μ. S. Bodl.

πῶς καὶ οἱ μὲν ἄνθρωποι ἐκλείπουν τὰ οἶκτα, αὐτοὶ δὲ οἴτρῳ πνὶ ἐλίγῃ ὀπτηγχεύοντι, καὶ βαλάνοις ἐκ πῆλῳ καὶ καμύλλας ἐπὶ τὰ ὅσπια ἐκαστὴν κατακλύσαντες, ἀπὸ τούτων τὰ κρέα ἐστίοντο. ὑπὸ δὲ τῷ ὕδατι χέοντες σάδις τριακοσίας εἰσὶν, καὶ κατὰ μέτρον ἐς Δαμάσκον, ἐνθα νομάδες πνὶς ἄνθρωποι ὄντες. ἐνθεν ὁ ἄρα τις, πῶς τε καὶ πῶς ἡμέρῳ, ἐξένει ἐλινύοντες ἐπλεον. ἀλλὰ διεκδόντες γὰρ σάδις χίλις τε καὶ ἑκατὸν, ἐξέπλωται πῶς ἐστὶν ἰχθυόφρων, πολλὰ καὶ τῶν παθόντων ἀπολείπει. ἐμείζοντες δὲ ὁ ἄρα τις τῇ γῇ ἰσχυρὰ γὰρ ἡ ὀπὶ πολλὸν ἀνέγνω, ἀλλὰ μετέσθαι ἐπὶ ἀμυρῶν. μῆκος δὲ παρὰ πλεον ἰχθυόφρων τῇ γῇ ἐλίγῃ πλεονες σάδιοι μύριοι. πῶς δὲ οἱ ἰχθυόφροι σιτέοντες (καὶ τῇ γῇ καὶ κληίζονται) ἰχθυόφρων. ὡς μὲν αὐτῶν ἀλλοιῶντες τὸν ἰχθυόφρον. ὁ δὲ γὰρ καὶ πλοῖα ὅτι τῇ πεποιήσῃ, καὶ τέχνη ἐξέστη. καὶ τῇ δὲ τῇ ἰχθυόφρον. τὸ πολὺ δὲ ἐκαστὸς αὐτοῖσι παρέχει. οἱ δὲ ἵματα ὅτι τῷ πεποιήσῃ, μέγας καὶ ἐς δύο σάδις τὸ πολλὰ αὐτῶν. πλέκοντες δὲ αὐτὰ ἐκ τῶν φλοιῶν τῶν ὀνίων, σφύροντες τῶν φλοιῶν ὅσπια. ἐπὶ δὲ ἡ θάλασσα ὑποκαίεται, καὶ γῇ ὑποκαίεται, ἵνα μὲν ἡ γῇ ὑποκαίεται, ἐρήμη τὸ πᾶν ὅτι ἰχθυόφρων. ἐνθα δὲ βαθέα ἵπτα, ὑποκαίεται πᾶσι τῶν ὕδατος, καὶ ἐν τῷδε κῆρτα πολλοὶ ἰχθυοί. οἱ μὲν

1 Οὐ γὰρ ἐπὶ τῇ γῇ, ἀλλὰ πλεον πλεον MS. Bodl. 2 Περὶ τῆς Μ. S. Bodl. plerique

factis carnibusque colliquatis of-
fa remanent, quibus homines
ad domos ædificandas utuntur.
Et laterum quidem ossa utpote
majora in trabes ædium deli-
gunt: minora vero in tabulas:
quæ in maxillis sunt ad januas ac-
cipiunt: multæ siquidem ba-
lænxæ centum cubitorum. Near-
chus Ichthyophagorum regio-
nem prætervectus, cognovit in-
sulam quandam in eo mari esse,
centum fere stadiis à continen-
te remotam, quæ habitatoribus
vacua esset. Hanc indigenæ
Soli sacram esse dicebant, No-
salamque vocari, neque à quo-
quam mortalium adiri. Siquis
vero imprudens eo deferatur,
eum non amplius cerni. Near-
chus actuariam quandam na-
vem Ægyptiis nauris instru-
ctam, non procul ab hac insu-
la evanuisse scribit: navigatio-
nisque duces affirmasse, quod
imprudentes in eam insulam
delati ex oculis hominum sub-
lati fuerint. Idem navim tri-
ginta remorum in circuitum in-
sulæ mittit, mandatis additis ut
descensu quidem in insulam ab-
stinerent: sed propius ad insu-
læ oram adnavigantes homini-
bus acclamarent, & gubernato-
rem nominarent, aut alterius
cujuspiam non obscurum no-
men. Quumque nemo aude-
ret, tum semet eo navigasse di-

1 In Ed. Basf. & MS. Bodl. χρῆσθαι τοῖς ἀνθρώποις ἐς τὰ οἰκία αὐτῶν. Sic lo-
gitur Blancard. χρῆσθαι δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἐς τὰ οἰκία αὐτῶν. ὡς τὰ μὲν &c. 2 Τὴν
εὐχρῆστον MS. Bodl. & pejor adhuc in Ed. Basf. τῶν τοῖς ἀνθρώποις. 3 In MS. Bodl.
ἔστι δὲ παρ' ἡμῶν. 4 Alii Solis insula. 5 Τῇ πάλαι ἰχθυοφάγῳ MS. Bodl.
& Phrasis plane Thucydideæ. Vide Thucyd. l. 2. §. 84. p. 133.

ἢ τῶν, καὶ καταχεῖν δὴ περὶ ναῦς
ἡμέτερας τὰς ναύτας ἐκ ἐθέλοντας.
καὶ ἡμεῖς αὐτοὺς, καὶ ἐλέγξαμεν κενὸν
ῥῆμα ἔντα ὅτι περὶ τῇ νήσῳ λόγον.
ἔπειτα ὅτι καὶ ἄλλον λόγον ὑπὲρ τῆς νήσου
πάντες μεγάλῳ, οἰκίσαι τὴν νήσον Ἰα-
νὴν μίαν τῇ Νηρηίδων. τὸ δὲ ὄνομα
ἰχθυοφάγῳ τῇ Νηρηίδος. ταύτη δὲ
ἐπὶ πλάσσει τῇ νήσῳ, τέτρω συγρί-
ψαι μὲν, ἰχθυῶν δὲ ἐξ ἀνθρώπων
τῶν αὐτῶν, αὐτὸν ἐμβάλλειν ἐς τὴν πύ-
λιν. ἔπειτα δὲ ἀχθεδέντα τῇ Νη-
ρίδι, κελύειν μετακίλινσαι αὐτὴν
ἐκ τῆς νήσου. ὅτι δὲ ὁμολογεῖν μὲν ὅτι
ἰχθυοφάγῳ, εἰδέναι δὲ οἱ τὸ πάθος
μὲν τῇ ἡλίῳ ὑποδέξασθαι. τὰς δὲ
ἐκ ἀνθρώπων ἐστίναις ἐν ἰχθυῶν ἐξ
ἀνθρώπων πεποίηκε κατακτείναντα,
ἐκ τῶν αὐτῶν ἐξ ἰχθυῶν ποιῆσαι.
ἐν τῇ τέτρω, τῇ ἰχθυοφάγῳ τὸ γέ-
νη καὶ ἐς Ἀλέξανδρον καταλθεῖν. καὶ
πάντα ὅσα ψεύδεα ἐξελέγχει Νέαρ-
χος, ἐκ ἐπαινω αὐτὸν ἐγώ γε τὸ γο-
ῶντι καὶ σοφίῃς, ὅτε καὶ ταχέως
ἐξελεῖται ἰχθυῶν ἐόντα. ταλαίπω-
ρον γὰρ γινώσκων τὰς παλαιὰς λό-
γους ὅτι μεγάλῳ ἐξελέγχειν ὄντας
ψεύδεις. ὑπὲρ τῶν ἰχθυοφάγων Γα-
δρῶν ἐς τὸ ἀνω οἰκέσαι γλυκύ ποτη-
ρὸν καὶ ψαμμύδα ἐνδὲν καὶ τὰ πολ-
λά κατὰ τὴν στρατὴν τε Ἀλεξάνδρου
ἵσταται, καὶ αὐτοὺς Ἀλέξανδρος, ὡς μοι
ἐκ τῶν ἄλλων λόγων ἀπήγγειλε. ὡς ὅτι
ἐκ τῆς Καρυανίης ὑπὸ τῇ ἰχθυοφάγῳ
κατῆλθον ὁ στρατὸς, ἐνταῦθα ἵνα περὶ τὸν τῆς Καρυανίης ὁρμήσαντο ἐπ'

1 ἰχθυῶν δὲ αὐτοὺς ἐκ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἐμβάλλειν &c. MS. Bodl. 2 Ὁμολογεῖν μὲν
ἰχθυοφάγῳ MS. Bodl. 3 Καὶ τὸ σοφίῃς MS. Bodl. 4 Ὁρμήσαντο MS. Bodl.

amicam ibi omniumque rerum feracem regionem nacti sunt: oleas tantum non ferebat. Hic navibus egressi, cupide à tot tantisque laboribus conquieverunt, cum jucunda tot malorum quæ mari perpeffi fuerant recordatione. memoria etiam recolebant, quæ apud Ichthyophagos, in desertis regionibus, apud efferatos homines, in summa rerum omnium inopia pertulissent. Quidam vero interius remotiusque à mari progressi, & ab exercita sejuncti sunt, alius alium quærentes. Repertus hic est ab eis quidam Græcanica chlamyde reliquoque habitu Græco indutus, linguam etiam Græcam sonans, ad cujus primum conspectum collacrymatos ferunt: adeo novum atque insolens iis videbatur, post tot mala hominem Græcum cernere, Græceque loquentem audire. Interrogarunt itaque, unde veniret, & quis esset. Ille se ab exercitu Alexandri sejunctum esse respondit, castraque atque adeo ipsum Alexandrum non procul abesse. Hunc hominem ipsi confestim gaudio exultantes ad Nearchum adducunt: qui rem omnem ei retulit, castraque & regem quinque dierum itinere inde abesse. Præfidem etiam illius regionis Nearchus nominavit & ostendit. cum Nearchus cum eo consilium capit quo pacto ad regem reverti possit: simulque ad clas-

1 In Ed. Bas. FANDES. 2 Το δ' αὖτε κερταίτες absunt in verr. Ed. 3 Ita expressi Val. c. vii. ceteri τὸ δ' αὖτε non agnoscunt. 4 Ποῦς δ' βασιλεὺς MS. Bodl.

ταίτας ἀπὸ πλοῦτος. ὑπὸ δ' ὅτι τὰς
κῆς ἀπολλύμεν, ὁπλοκρυβὲς τε εἰνέμεν,
καὶ αὐτῶν καὶ τὸ πλοῦτον πεπονήκεσαν.
ἔμαθε ὅτι ἐν τῷ χώρῳ τῶν ὑπο-
παισθέντων οἱ ἐδούκει τὸ πολλὸν στρατόν.
ἔμαθε τε ὅτι τὸν περὶ ἀλλήλους διπλὴν
τὸν ταυράδιον, καὶ τείχος γή-
ιν καὶ τὰ φερον βαθείων, ὑπὸ τῷ πο-
ταμῷ τῷ ὀχθρῷ ἀρξάμενος, ἐστὶ ὅτι
ἐκμαλόν, ἵνα αἱ νέες αὐτῶν ἀνεί-
ρωσθαι ἵσαν. ἐν ᾧ δ' ὁ Νέαρχος
πάντα ἐκόςμεν, τὸ χώρῳ ὁ ὑπαρχος
παραμύθος ὅπως ἐν μεγάλῃ φροντί-
ῃ ἔχει Ἀλέξανδρος τὰ ἀμφοτέρωθεν
καὶ τῶν, μέγα δὲ πᾶσι Ἀλεξάνδρῳ
ἐκμαλόν ἀνέγνω πείσεσθαι, εἰ περὶ
ἀπαγγέλλει τὸ στρατὸν ὅτι σωτηρίαν,
καὶ Νέαρχῳ, ὅτι εἰ πολλὰ ὕστερον
ἐστὶν ἐκ τῶν βασιλείας. ἔπειτα δὲ
τὸ βαρύνοντα ἐλάσας, ἀπαγγέλλει
Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι Νέαρχος ἔπος περὶ
ἐκ τῶν νεῶν. τότε μὲν δὲ καὶ περὶ
ἐκ τῶν λίγων Ἀλεξάνδρος, ἀλ-
λὰ ἔχοντα καὶ τὸ εἶδος τῇ ἀγγε-
λίᾳ, ὡς δὲ ἡμέρη τε ἄλλη ἐξ ἄλλης
ἦν καὶ ἔκωπτόντι αὐτῷ τὸ ἀγγε-
λίᾳ τὸ χεῖρον, ἐκέπτε πᾶσι τὰ ἐξ ηγ-
γλῶσσα ἐκείνου. παραμύθοι τε
ὡς ἐπ' ἀλλοιοσιν, ὡς ὅτι κομίδῃ
τὸ Νέαρχῳ, οἱ μὲν πῖνες ὀλίγον τὸ
ὑπὲρ περὶ δόντες, καὶ ἀφ' ἑμαρτίντες
τὸ ἀμφοτέρωθεν Νέαρχον, ἔπειτα αὐτοὶ ἐπα-
νήσαν. ἐνταῦθα δὲ τὸ μὲν ἀνδρῶν
αὐτῶν, ὡς κατὰ τε ἀγγέλλαντα, καὶ

sem sese recipiunt. Postridie vero sub lucem subduci naves jubet, partim ut quæ longa navigatione quassatæ erant, reficerentur: partim quod magnam exercitus partem ibi relinquere statuerat. Duplici itaque vallo & muro terreo navale cingit, fossamque profundam à ripa fluminis ad eam littoris partem, in quam naves subductæ erant, ducit. Interea dum hæc à Nearchō parantur, præfēs regionis quum audisset Alexandrum vehementer de classe hac sollicitum esse, magnum aliquod munus se ab Alexandro accepturum arbitratus, si primus nuntiaret exercitum salvum esse, & Nearchum propediem in conspectum regis venturum: compendio viæ inito, renuntiat Alexandro, Nearchum à navibus venire. Alexander tametsi fidem ejus verbis non haberet, magnam tamen ut par est ex eo nuntio lætitiā cepit. Quum vero alius ex alio dies traheretur, & tempus ex quo nuntium allatum fuerat conferret, non jam amplius credibile ei videbatur. quumque alii atque alii mitterentur qui Nearchum adveherent, nonnullique aliquantulum viæ progressi Nearchum non offenderent, ne ipsi quidem revertebantur. Tum Alexander hominem illum tanquam mendacis nuntii aucto-

1 Αὐτῶν MS. Bodl. 2 An cum Interprete scribendum τὸ βαρύνοντα, ut subaudiat substantivum ἐστὶν? Ego nihil muto, & libentius subaudio τῶν ὑπὲρ. 3 Videlicet edidit, διαμαρτάνοντες τῶν ἀμφοτέρωθεν Νέαρχον. Revocavi integram scripturam ἀμφοτέρωθεν, quæ & à libris confirmatur. Blacas dicitur.

rem, quique suum moerorem vano illo gaudio duplicarat, comprehendi jubet: ingentemque dolorem & vultu & animo præ se ferebat. Interea nonnulli, qui cum equis & vehiculis ad quærendum adducendumque Nearchum missi fuerant, in ipso itinere Nearchi & Archiæ obvii facti sunt: qui quidem aliis quinque aut sex viris comitati veniebant. Neque tamen primo aspectu vel Nearchum vel Archiam agnoverunt: adeo immutati atque ab seipso diverfi erant, hirsuti & sordidi, fallugineque repleti, rugosi, squalidi, & ex multis vigiliis laboribusque pallidi. Interrogantibus enim illis ubinam esset Alexander, cognito loco, iter suum persecuti sunt. Tum Archias animadvertens re ad Nearchum conversus ait, "Homines istos, Nearchi, eadem qua nos via perdeserta contendere non aliam ob causam judico, quam quod nos quæsitum missi sint. Quod vero nos non agnoscunt, equidem non miror: ita enim squalidi maleque habiti sumus, ut agnosci non possimus. Si significemus itaque eis quinam sumus, eosque vicissim percontemur, quam ob rem hoc itinere proficiscantur. Nearchi Archiæ consilium perquam opportunum est visum. Rogarentur itaque quonam proficiscerentur, qui responderent, Nearchum se & navalem exercitum quæsitum ire: statimque Nearchum respondisse, "Hic ego

1 Articulus deest in MS. Bodl. 2 Ita emendatum ab Interprete. Prius legebatur ὁ δὲ. Id. 3 Καμῶνας in MS. Bodl. & Ed. Ven.

"ἐγὼ εἰμὶ Νέαρχος, καὶ Ἀρχίας, ἀλλ' ἄγετε ἡμεῖς· ἡμεῖς δὲ ὑπὸ τῆς στρατῆς Ἀλέξανδρου ἀπεπομπόμεθα. ἀναλαβόντες ἴδοντες ὅτι τὰς ἀπλώας, ὁπῶν ἡμεῖς καὶ πινες αὐτῶν τούτων ὑποτάσσει ἐδελήσαντες τὴν ἀγγεῖαν, σφραγισμένους λέγουσιν Ἀλέξανδρον, ὅτι ἔτος τοι Νέαρχῳ, καὶ αὐτῷ Ἀρχίῳ καὶ πέντε ἄλλοις καὶ ὅσον πᾶσι ὑπὲρ τῆς στρατῆς ἔδωκεν εἶχον ὑποκρίνασθαι. τὸτο δὲ ἔπειτα σὺνδραμεῖς ὁ Ἀλέξανδρος, τὸς μὲν εὐλαβῶς ἀποσπᾶσθαι, τὸς στρατῆς δὲ πᾶσαν διεφθάρθαι αὐτῶν, ὅσον τὸν Νέαρχον τε καὶ τὸν Ἀρχίον τῇ σωτηρίᾳ ἐλαβε, ὅσον ἐλπίσει αὐτῶν ὑποκρίνασθαι ἢ στρατῆς πᾶσα. ἔπειτα πάντα πᾶσι ἐρεῖτο, καὶ ὁ Νέαρχος τε καὶ ὁ Ἀρχίας περὶ τὸν ἄνθρωπον. τὸς δὲ μῶνις καὶ κατὰ τὸ ἐπὶ τῷ Ἀλέξανδρῳ, ὅτι καμῶνας καὶ καμῶνας ἐσταλμένοις ἡμεῖς, ταύτην μάλιστα πᾶσι βεβαίως περὶ αὐτῶν τὸ ἄχθος ὑπὲρ τῆς στρατῆς τῆς ναυτικῆς ἐγένετο. ὁ δὲ τὸ δέξιν τῷ Νέαρχῳ ἐμβαλὼν καὶ ἀπεπομπῶν μόνον αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐπαισίου καὶ τῆς ὑπαπαντῆς, πολλὸν ὅτι χεῖρον ἐδίδασκεν. ὁ δὲ δὲ ἀνενεγκὼν, "ἀλλὰ ὅτι σὺν ἡμῖν ἐπανήκει σὺν (ἐφ) καὶ Ἀρχίῳ ἔπος, "ἔχοντες ἡμεῖς ὡς ὅτι συμφέρῃ τῇ ἀπάσῃ μετεῖναι· αἱ δὲ τοι νέες καὶ στρατῆς καὶ πᾶσι τῷ πᾶσι διεφθάρθαι, ὅτι ὑποκρίνασθαι, "ὡς βασιλεὺς (ἐφ) καὶ αἱ νέες τοι σὺν αἱ εἰσι, καὶ ὁ στρατός·

1 Adverbium δὲ, hic & alibi desideratur in MS. Bodl.

"sum Nearchus, & hic, Archias. at vos nobis duces itineris estote: nos Alexandro de classe referemus. Illis itaque in vehicula exceptis ad regem revertuntur. Nonnulli horum, nuntium celeritate prævertere cupientes, præcurrentes Alexandro nuntiarunt Nearchum ipsum, & cum eo Archiam ac quinque alios adventare: de exercitu vero, nihil sese explorati quod nuntient habere. Ex hoc ipso nuntio colligebat Alexander, Nearchum quidem & Archiam præter opinionem & fortuito servatos esse, exercitum vero universum periisse. neque tantum gaudii ex Nearchi & Archiæ salute percepit, quantum ex amissa classe moeroris. necdum hic sermo desierat, quum Nearchus & Archias adveniunt, quos Alexander difficulter admodum agnoscere potuit, quod ira hirsutos & squalidos maleque habitos cerneret: tantoque magis ejus dolor ob amissum exercitum navalem confirmabatur. Injecta tamen Nearchi dextra, eoque seorsim ab amicis & scuratis abducto, multo tempore collacrymatus est. Tandem repressis lacrymis, "Enimvero quod tu (inquit) Nearchi & Archias sospites ac salvi redieritis, moderatius universæ classis jacturam fero: at vero naves & exercitus quonam pacto perierunt? Tum Nearchus regis sermonem excipiens, "Silvæ sunt (inquit) tibi, rex, & naves & exercitus:

"nos vero hujus salutis nuntii
"venimus. Tum ubiores A-
lexandro lacrymæ manarunt,
quod præter omnem expecta-
tionem ei exercitus salvus esset:
simulque ubi portum ceperint
rogat. Nearchus eas ad fauces
Anamidis fluvii consistere ait,
atque in terram subductas refici.
Post hæc Alexander per Jovem
Græcorum & Hammonem Li-
bycum jurans affirmavit, gratus
sibi jucundiusque id nuntii ac-
cidisse, quam quod universam
Asiam subjugasset. Dolorem
enim ob amissum exercitum,
universæ felicitati suæ parem
fuisse. Præses vero provinciæ,
quem ob nuntii vanitatem com-
prehendi jusserat, Nearchum
præsentem conspicatus, ei ad
genua provolutus, "Ego, in-
"quit, is sum qui Alexandro
"nuntiavi vos salvos rediisse.
"vides quo pacto exceptus sim.
Tum rogatu Nearchi Alexan-
der eum dimitti jubet. Alexan-
der ob servatum exercitum, Jo-
vi servatori, atque Herculi, &
Apollini Alexicaco, sive *infor-*
tuniorum propulsatori, & Ne-
ptuno, aliisque diis marinis sa-
crum fecit. Ludos etiam gy-
mnicos & musicos edidit, pom-
pamque induxit: pompæ dux
Nearchus erat, fertis ac flori-
bus ab omni exercitu petitus.
His rebus peractis, Alexan-
der ita Nearchum alloquitur,

1 Απώτα in MS. Bodl. 2 Servo lectionem quæ in manuscriptis hæc est,
"Απώτα πάσαν ἐκτιμήσῃ" ἔρχεται. Vulgati Basilienfes, κικτημένης. Herodotus Ma-
ia οβίανα, imemate cxi. ἐξήρτεν τι μεταξέμενος ἢ γὰρ ἐκτιμήσων. Utitur & vox
ἐκτιμᾶ in Homerus II B'.

----- ὅς' ἔτα φασίν
τοῖς ἐκτιμᾶς εὐνοήματα πέντε. Blanc.

"Eγώ σε ὦ Νέαρχε ἀκέτι θέλω τὸ
"εἶναι ἔτ' ἐν κινδυνεύειν, ἔτ' ἐν
"παραπορεύεσθαι· ἀλλὰ ἄλλος γὰρ ἔ
"παύει ἐξηγήσῃ τὸ ὅτι τῷδε, ἐς-
"παραπορεύῃ αὐτὸ ἐς Σύσσαν. Νέαρ-
"χου δὲ ὑπολαβὼν λέγει, "ὦ βα-
"σιλεῦ, ἐγὼ μὲν τοι πάντα περὶ δεῦ-
"θεν τε καὶ ἀναγκῇ μοι ὄσιν. ἀλλὰ
"εἰ δὴ πῶς καὶ ἐμοὶ χαρίζεσθαι ἐθέ-
"λεις, μὴ ποιήσης ὅδε. ἀλλὰ με-
"τὰ ἐξηγήσας ἐς ἅπαν ἔσρατῶς,
"ἐπὶ σοὶ σῶας κατεστήσω ἐς Σύσσαν
"πῶς θέας. μηδὲ τὰ μὲν χαλεπὰ τε
"αὐτῷ καὶ ἀπορεῖ ἐμοὶ ὅτι περὶ ἀμυδρὰ
"ἐκ σὺ ἐστὼ τὰ δὲ εὐπετέα τε καὶ
"εὐκλεῖς ἢ δὴ ἐτοίμας ἐχρήματα, ταῦτα
"δὲ ἀναρτῶντα, ἀλλὰ ἐς χεῖρας
"διδῶν. ἔτι λέγοντα παύει αὐτὸν
"Ἀλέξανδρος, καὶ χάριν παρακαλοῦν
"ἔπειτα. ἔτω δὲ κατὰ πέμπει αὐτὸν,
"ἐπὶ δὲ ἐς ὅσον ἐστὶν ἀπομπῶν, ὡς
"ἀπὸ μίλλας ἰόντι, ὁλίγῳ. τῷ δὲ, ὅ-
"ς' ἐπὶ τὸ ὅδε ἔσρατῶς δὲ αὐτῶν
"πῶς ἐχρήματο ἀλλὰ συλλεγεμένων γὰρ
"ὁλίγω βάρβαροι, τὰ ἐρυμνὰ δὲ χεῖ-
"ρας δὲ καμαρίνης κατεῖχον, ὅτι καὶ ὁ
"αὐτοῖς τετελευτήκει καὶ
"εἰς τὰς Ἀλεξάνδρου. ὁ δὲ νεωστὶ
"ἐκ τῆς Τληπόλεμος, ἔπειτα βέβαιον
"ἢ τῶς ἔρχε. καὶ δις ὧν καὶ πῶς τῇ
"αὐτῇ ἡμέρῃ ἀλλοιοὶ καὶ ἀλλοιοὶ ἔβρα-
"χον ἐπὶ τῶν ἐπιφανομένων ἐς χεῖρας ἡεῖ-
"ς ὅπως ἐδὲν πῶς ἐλινύσαντες, μάλιστα καὶ
"καὶ πῶς ὅτι δὲ αὐτῶν ἀπεσώθησαν.
"ὑπὸ δὲ οὗ Νέαρχος Διὶ σωτῆρι, καὶ
"ἐγὼ ποιῶ γυμνικόν. ὡς δὲ αὐτῷ

1 Illud ὡς deest in MS. Bodl.

"Ego te, Nearchus, nulla post-
"hac pericula aut labores adi-
"re volo. Sed alius classi præ-
"fectus eam in Susas ducet.
Nearchus regis sermonem ex-
cipiens, "Equidem, ὁ rex (in-
"quit) tibi per omnia morem
"gerere & cupio & debeo.
"Cæterum siqua in re mihi gra-
"tificari volueris, hoc ne fece-
"ris: quin potius me univer-
"so exercitui præfectum esse
"patiari, donec tibi naves sal-
"vas in Susas perduxerim: ne-
"ve quum res arduæ atque dif-
"ficiles mihi abs te commissæ
"fuerint; faciles, quarum glo-
"ria jam in promptu est, aliis
"in manus dederis. Adhuc lo-
quentem sedat Alexander, gra-
tiam se illi habere professus:
atque ita eum dimittit, exiguo
exercitu comitatum, quippe cui
per amicam regionem eundum
esset. Cæterum neque ipsa ad
mare profectio Nearchus ex-
pers laboris fuit. Collecti enim
undequaque barbari tuta muni-
taque Carmanis loca occupa-
rant. nam Satrapa eorum ius-
su Alexandri interfectus fuerat.
Tlepolemus autem, qui recens
Satrapatum inierat, nondum fir-
mum imperium nactus erat.
Bis itaque ac ter uno atque eo-
dem die diversis in eum bar-
baris irruentibus pugnandum
fuit. Atque ita magno cum
labore ægre tandem ac diffi-
cultius ad mare salvi pervene-
runt. Ibi Nearchus Jovi ser-
vatori sacrum facit, gymnico-
que ludos edidit. Rebus ita-

que divinis rite peractis, oram solvit: hinc insulam desertam atque asperam prætervecti, ad aliam insulam grandem atque habitatam, ccc stadiis emensis, appellant, ibique porrum capiunt. Deserta illa insula, Organa vocabatur: ubi vero constiterunt, Oaracta. Erat hæc vitium, palmarum, & frumenti ferax. Longitudo insulæ dccc stadia efficiebat. Præses ejus loci Mazenes, sua sponte se Nearcho & comitem & ducem navigationis Susas usque adjunxit. In hac insula ajebant iepulcrum ejus exstare qui primus imperium insulæ tenuisset, nomenque ei fuisse Erythræ: atque inde mare illud Erythræum appellatum. Ex eo loco ad cc stadia Nearchus cum classe profectus, rursus in eadem insula portum cepit. Inde aliam insulam prospektunt, xl circiter stadiis à magna illa distantem, quæ Neptuno sacra & inaccessible esse dicebatur. sub auroram itaque inde solvunt. Cæterum æstus adeo vehemens in mare refusus est, ut tres naves impactæ in vado sicco hæserint, & reliquæ difficulter è rupicosis locis enavigantes in altum evadere potuerint. At vero quæ impactæ erant, accedente rursus æstu, & ipsæ deductæ postero die ad reliquam classem appulerunt. &, cccc stadiis emensis, ad aliam insulam, ccc stadiis à continente

1 Vide Ortelii Theſaurum in voce Organa. 2 In Ed. Basil. Μαχίης. 3 Alii scribunt ὠθύς. 4 Ναυτὶ ἀβάς in MS. Badl.

οὐκ ἐξείκει, πλώσαντες τετρακοσίαι. ἐντεῦθεν ὑπὸ τῷ ἑω ἔπλεον, νῆσιν ἐρήμην ἐν αἰετῶν ὄρεσιν αἰετῶν (ὄνομα δὲ τῇ νήσῳ Πύλωρα) ἐρήμην¹ ὡς Σιδωνίαν, ποταμὸν μικρὸν, καὶ πάντων ὑπόρου, ἡμὶν ὕδατος καὶ ἰχθύων. ἰχθυοφάγῳ καὶ ἔστι ὑπὸ ἀναγκῆς ἦσαν, οἱ ποταμὸν γὰρ νέμονται. ἐνθένδε ἡμετέροις, κατὰρξεν ἐς Ταρσίον ἀπὸ, ἀνατίνυσαν ἐς τὸ πέλαγος, πλώσαντες σαδίας τετρακοσίας. ὅθεν ἐς Καταίαν, νῆσον ἐρήμην, ὑπὸ τῇ Ερμῇ καὶ Ἀφροδίτῃ ἐλέγετο· σάδιον τὸ πλοῦς τεινέται. ἐς ταύτην ὅσα ἔτη ἀφίεται ἢ τὸ σελήκων παρὰ τὰ καὶ αἰγῶν, καὶ τῇ Ερμῇ καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ. καὶ πῶς ἀπὸ τῆς αἰγῶν ὡς ὅρξεν ὑπὸ χεῖρὶ καὶ ἐρημίας. μίχρη σάδιον καμάν. τὰ δὲ ὑπὸ τῇ Πέρσῃ ἔχουσι. μῆκος τὸ πλοῦς ὡς τὸ Καρμάν καὶ ὡς, σάδιον περὶ αἰγῶν καὶ ἰσχυρίων. ζώοντι τὸ κατὰ περ Πέρσας, ὅτι καὶ ὁμοροί εἰσι Πέρσης καὶ καὶ ἐς τὸν πόλεμον ὡσαύτως κοσμέονται. ἐνθένδε ἄρσαντες ἐκ τῆς νήσου τῇ Ερμῇ καὶ Περσίδι ἥδη ἔπλεον· καὶ ἐπὶ τῇ Ερμῇ ἐς Ἰλάν καὶ ὡς, ἵνα λιμὴν παρὰ νήσου μικρῆς καὶ ἐρήμης ἦν· ὄνομα τῇ νήσῳ Καϊκανδρος. ἡ δὲ πλοῦς σάδιον τετρακοσίαι. ὑπὸ δὲ τῷ ἑω ἐς ἄλλην νῆσον πλώσαντες ἡμῶν οἰκιστὴν ἵνα καὶ μαργα-
 αωρον in aliam insulam habitatam delati sunt, in qua perinde

distantem, portum ceperunt. Inde sub auroram solventes, insula quadam deserta, quæ ad lævam erat, (Pyloræ ei nomen erat) præterita, ad Sidodonem, urbem exiguam, omniumque rerum inopem, præterquam aquæ & piscium, pervenerunt. Nam & hos quoque Ichthyophagos esse, hoc est ut piscibus vescantur, necessitas facit. Sterilem enim terram incolunt. Aqua inde tantum sumpta, in Tarsian promontorium, longe in mare porrectum, deferuntur, ccc stadiis emensis. Inde in Caræan insulam desertam ac vadofam (ea Mercurio & Veneri sacra esse dicebatur) navigatio ccc stadiorum fuerat. Ad hanc insulam singulis annis à finitimis oves & capræ mittuntur, Mercurio & Veneri sacræ. Has temporis longinquitate ac solitudine effertatas videre erat. Ad hunc usque locum Carmania pertingit: citeriora Persæ tenent. Longitudo navigationis ad Carmaniæ oram est stadiorum iiii. & dccc. Vivunt Carmani Persarum more. nam & Persis finitimi sunt: eodem etiam armorum & bellandi genere utuntur. Soluta inde classe, Persidis oram circumvecti, in locum quandam Ilan dictum appulerunt, qui insulæ exiguæ ac desertæ, cui Caicandrus nomen est, objectus, portum efficit. Navigatio est stadiorum cccc. Sub

1 In Ed. Basil. παρὰ τὰ καὶ αἰγῶν. In MS. Badl. καὶ Σιδωνίαν. Ortelio videtur esse eadem cum Sidoniorum insula in mari Persico.

atque in mari Indico margaritam capi Nearchus scribit. Huius insulæ promontorio præternavigato, stadiis XL emensis, ibi constiterunt. Inde ad montem excelsum, Ochum dictum, appulerunt, portumque à ventis tutum; & piscatores ea loca habitantes repperunt. Inde rursus solvantes, ccccl stadiis emensis, ad Apostanos appulerunt. Complura ibi navigia in statione erant: & pagus adiacebat, LX stadiis à mari remotus. Hinc, repetita per noctem navigatione, in sinum quendam frequentibus pagis celebrem delati sunt, cccc stadiis emensis: ibi, classe ad radicem montis collocata, substituerunt. Loca illa palmas aliasque pomiferas arbores, quotquot in Græcia nascuntur, ferebant. Inde solvantes, in Gogana, regionem habitatam, DC circiter stadiis emensis, navigant: classemque ad fauces fluvii cuiusdam qui torrenti similis erat (Arcon ei erat nomen) collocavit, idque iniquo satis loco: quod aditus faucium angustus esset, ob vada quæ ætius marini recessus in orbem fecerat. Inde rursus ad alterius fluminis, cui Sitaco nomen est, fauces appulerunt, DCCC stadiis emensis. sed ne ibi quidem commodam stationem nacti sunt. Universa hæc ad Persidis oram navigatio plurima vadosa & periculosa palustriaque loca habet. Eo loci Nearchus multum frumenti, quod rex ad

1 Or deest in MS. Bodl. 2 Es ἐνταύτῃ MS. Bodl. 3 Ἐν ταύτῃ MS. Bodl. 4 In Ed. Bas. & MS. Bodl. τὸν κλίω. In margine Codicis Taurin. 5 Cum nonnullis innotat legendum censet Blanc. 6 Φωκιστὴν MS. Bodl. 7 Es εἰς θαλάσση (ut reperitur in Ed. Bas.) germana est lectio. Idem.

εἰπὼν θηροφῶς λέγει Νέαρχος, κατέπερ ἐν τῇ Ἰνδῷ θαλάσῃ. ταύτης ἡ νότος ἢ ἀπὸ πλεονάζοντες αὐτοὶ δὲ ὡς τεσσάρων, ἐνταῦθα ὁρμίσθησαν. ἐνθεν δὲ πρὸς ὅρις ὁρμίσθησαν ὑπὸ (ὄχος ὄνομα τῷ ὄρι) ἐν λιμνῇ εὐδρυῖ. καὶ ἀλλοίαι αὐτῇ ὄρεον. καὶ ἐνθεν πλώσαντες σταδίαις τεσσακοσίς καὶ πενήκοντα, (ἑρμίσθη) ἐν Αποσάνοις. καὶ πολλὰ πολλὰ αὐτῶν ὄρμεις· κόμη τε ἐπὶ ἀπὸ θαλάσσης σταδίαις ἐξήκοντα. καὶ κτὸς ὃ ἐπὶ ἄνθρωποι ἐνθεν, ἐκαστὸς αὐτῶν κόλπον συνεικομῆμον πολλὰ καὶ κόμησι· σταδίαις ἑκατὸς τεσσακοσίοις (ἑρμίσθη) ὃ πρὸς ὁπάρειν ταύτην φησὶ καὶ πολλοὶ ἐπερύνεσαν, καὶ ὅσα ἀλλὰ ἀκρόδρυα ἐν τῇ Ἑλλάδι γῆ φησὶ. ἐνθεν ἄραντες ἐς Γώρνα παρὰ πλεον, σταδίαις μάλιστα ἑξακοσίς, ἐς χερσὶν οἰκουμένην. ὁρμίσθησαν δὲ ἑκατὸς ἑκατὸς χερσὶν (ὄνομα δὲ ἡ Ἀριων) ἐν τῇσιν ἐκδολῇσιν· ἐνταῦθα χαλεπῶς ὁρμίσθησαν. σενίς ὃ ἡ ὁ ἑσπέρης καὶ τὸ σῶμα ὃ πρὸς τὰ κύκλω αὐτῶν ἡ ἀνάποπτος ἐπὶ καὶ ἐνθεν αὐτὸν ἐν σῶματι ἄλλοις περὶ ὁρμίσθησαν, διηκλώσαντες σταδίαις ὀκτακοσίς. Σιτακὸς ὄνομα τῷ ποταμῷ ἡ. ἡ δὲ ἐν σέτῳ εὐμεγένης ὁρμίσθησαν. καὶ ὁ πλοῖος αὐτῶν ὅς περὶ τὸν Περσίδα, βράχια τε ἦσαν, καὶ ἐν χερσὶ καὶ περὶ ἐνταῦθα ὅτιον καταλαμβάνει τὸ λυμ, 3 ἑρμίσθησαν καὶ πρὸς

καὶ βασιλέως, ὡς σφίσι (ἡ) ὁπάρειν. ἐνταῦθα ἔμεναν ἡμέρας πέντε μίαν καὶ εἴκοσι· καὶ τὰς αὐτὰς αὐτῶν, ὅσαι μὲν πενήκοντα, ἐπεσκέυαζον· τὰς δὲ ἄλλας ἑκατὸν. ἐνθεν δὲ ὁρμίσθησαν, ἐς ἱερὰν πόλιν ἀφίκοντο, ἐς χερσὶν οἰκουμένην· ἐπὶ αὐτοῖς καὶ πενήκοντα σταδίαις ὁ πλοῖος. 2 ὁρμίσθησαν ἡ ἐν δώρυγι ἀπὸ τῷ ποταμῷ ἐμμεγένης ἐς θαλάσσαν, ἡ ὄνομα ἡ εὐφρῆς. αὐτὰ δὲ ἡλίῳ ἀνίσχοντι περὶ αὐτὸν ἐς ποταμὸν χερμίσθησαν, ἡ Πάδαργον. ὁ δὲ χερσὶν χερσὶν ἡ πᾶς. καὶ ἐν αὐτῇ κηποὶ τε πολλοὶ, καὶ ἀκρόδρυα παντοῖα 3 ἐφύετο· ὄνομα τῷ χερσὶν Μεσαμβρία. ἐκ Μεσαμβρίας ὁ ὁρμίσθησαν, καὶ διηκλώσαντες σταδίαις μάλιστα ἐς διηκοσίς, ἐς Τάβριον ὁρμίσθησαν, ὃν ποταμὸν ἡ. καὶ ἀπὸ τούτου ἐς τὰ ἄνω Περσίδα βασιλείᾳ ἡ, ἀπὸ τῶν ποταμῶν τῶν ἐκδολῶν σταδίαις ἐς διηκοσίς. καὶ ὅταν τὸ πρὸς πλεον λέγει Νέαρχος ἐνταῦθα κῆτος ἐκδολῶν ἐς τὴν καὶ τὸ πρὸς πλεον πλεον τὸ πρὸς ἐκμετρεῖται, καὶ φάναι ὃ πρὸς 5 πενήκοντα· δέμας ὃ πρὸς 6 φολιδωτὸν, ὅταν πρὸς βράχια ἦσαν, ὡς καὶ ὅταν πρὸς πλεον ἐπὶ χερσὶν καὶ ἀκρόδρυς καὶ φουκία πολλὰ ἦσαν ὁπάρειν. καὶ δελφίνας λέγει ὅτι καὶ αὐτῶν ἡ πολλὰς ἀπὸ τῶν καὶ τὰς δελφίνας τὸ 7 ἐν τῇ ἐφὶ θαλάσῃ μίζονας. ἐνθεν ὁ ὁρμίσθησαν

1 Θεοπεύτης hic loci aut purgare, detergere, & curare significat; aut idem vix quod τὸ ἐπισκευάζειν. Blanc. 2 Ὁρμίσθησαν MS. Bodl. 3 In Stephani libro κηποὶ. 4 In Ed. Bas. & MS. Bodl. τὸν κλίω. In margine Codicis Taurin. 5 Cum nonnullis innotat legendum censet Blanc. 6 Φωκιστὴν MS. Bodl. 7 Es εἰς θαλάσση (ut reperitur in Ed. Bas.) germana est lectio. Idem.

Rogonim, fluvium exiguum, in tutum portum se recipiunt, ccc stadiis emensis. Ab hoc flumine cccc stadia progressi ad alium exiguum amnem, Brizana dictum, devenerunt. Ibi difficili statione sunt usi, quod frequentia vada & scopuli ac rupes ad mare essent. Accedente itaque aestu portum ceperunt: recedente, in vado hærebant. Mox reciprocante aestu enavigantes, ad Arosin fluvium constiterunt. Maximum hunc fluvium Nearchus esse scribit omnium, qui per hanc navigationem in exterius mare influunt. Ad hunc amnem usque Persæ habitant: ulterius Susii incolunt. Horum gens quædam libera, Uxii dicti, ulteriora loca tenent: quos in superiori opere latrocinia exercere diximus. Universa Persidis ora stadia IIIIM, cccc efficit. Porro totius Persicæ regionis temperaturam tripliciter dividi fama est. Nam quæ pars ejus ad mare rubrum sita est, arenosam ac sterilem ob aestum esse: quæ vero omnino ad septentrionem & borealem plagam jacet, constitutionem cœli temperatam habere; regionemque ipsam herbosam, multa irrigua prata, multasque vites habere, atque adeo omne genus fructuum, excepta olea. Hortus enim amænißimè κακράδεις ἢ ὠρέων· καὶ τὸ χῶρον ποιοῦσιν ὡς ἔστιν, καὶ λιμῶνας ὑδατὶς ἀμπελον πολλὰ φέρειν, καὶ ὅσοι ἄλλοι καρποὶ, πλὴν ἐλαίης· παραδείους π

1 Βερίωνας Ptolemæus. 2 Hæc lectio est Codd. MSS. & vult Ed. In Σιρηνικῇ ἐπὶ ποταμῷ Ἀροσί, μεγάλῃ ποταμῷ. ex quo forsitan vera lectio. vocem Ἀροσί proponendo, elici potest Blanc. 3 Τελεχῇ MS. Badl.

παυτῆσι τεθληέναι, καὶ ποταμοῖσι καταρῆσιν ἀφ' ἑσέως, καὶ λίμνησι· καὶ ὅστις ἐκδοσὶν ἀμὰ ποταμὸς καὶ λίμνη· ὅτι τὰ ἡδεα. ἵπποισι παρὰ τὸν ἔσθ' καὶ τοῖσιν ἄλλοισιν ἱσχυρίσιν νέμεσθαι. καὶ ὑλῶδες τε σιταρὶ καὶ πολὺν κερν. ἢ δὲ περὶ τὸν ἄρκτον ἰόντων, χειμερίῳ τε καὶ ἱππικῷ. ὥστε περὶ τὴν πᾶσαν καὶ Εὐξείνῃ πόντῃ λέγει Νέαρ-χος ἔσθ' ἐλπίδι ὅσον διελθόν-τας, ἐντυχὲν κατ' ὅσον ἰόντι τὸ Περ-σῆς, καὶ θάψμα ἡμέρας Ἀλεξάν-δρου καὶ εἰπεῖν Ἀλεξάνδρου ὅτι ὅδε τὸ βαχύνητα. Συσίοις δὲ περὶ τοῖς καὶ εἰσὶν Οὐξίοι, λέλεκται μοι· κατὰ τὸν Μάρδοι μὲ Πέρσης περὶ τὴν οἰκίαν, λησὶ καὶ οὐτοι· Κορ-νῆς δὲ, Μήδισι. καὶ ταῦτα πάν-τα τὰ ἔσθ' ἡμέρας Ἀλεξάνδρου, ἡμέρας ὡς ὅτι περὶ αὐτοῖσιν, ἐν ἄρκτον σφῶν πλὴν χῶρον ἦγον. καὶ πόλεις ἐπέκτισε, τοὺς μὴ νομῶ-ντας ἐπ' ἔσθ', ἀλλὰ ἀροτῆρας καὶ γῆς ἐλάτης, καὶ ἔχον ὑπὲρ ὅτων δειμαίν-οντες, μὴ κατὰ ἀλλήλους ἐργάζων-ται. ἐν δὲ τῇ Συσίων γλῶσση παρὴν καὶ ὁ στρατός. καὶ ταῦτα ἐκέ-λευσεν ὁ καὶ ἀπὸ τῆς λέγει Νέαρ-χος ὅτι ὅτι οἱ φράσαι, πλὴν γὰρ ἡ τὰς ὁρμῆς τε καὶ τὸ μῆκος τοῦ πλῆ. πλὴν χῶρον τε καὶ τὸν ταναγῶ-ν καὶ τὸν ποταμὸν, καὶ ἐν χερσὶν ἐπὶ μέγα ἐς τὸν πόντον ἐσέχουσιν· καὶ ταῦτα σφαλερῶς ἐκαστοὺς μί-ζονται, ὡς σφίσι τὸ κομίδι

1 καὶ δεστ in MS. Bodl.

mis florere, fluviiisque & lacubus limpidissimis irrigari, omnique genere avium, quæ circa flumina aut lacus versari solent, abundare: equis etiam aliisque jumentis pascendis idoneam esse; sylvas præterea esse, venatuique aptissimam. Eam autem, quæ adhuc magis in septentrionem vergit, frigidam ac nivalem esse. Nearchus legatos quosdam ab Euxino ponto, brevissimo itinere profectos, Alexandro Persidem transeunti obviam venisse scribit. Idque Alexandro permirum visum fuisse, brevitate viæ ex ipsis cognita. Quod vero Susiis finitimi sunt Uxii, antea à nobis dictum est. quemadmodum & Mardi (latrones etiam ipsi) Persas, Cossæi Medos accolunt. Quas quidem gentes omnes Alexander domuit; hyeme eas adortus, quando regionem suam adiri nulla ratione posse putabant. Urbes quoque iis condidit, ne jam amplius pastores sed aratores agricolæque essent; utque, quum pro quibus metuerent haberent, ab injuria ac vi alter alteri inferenda abstinerent. Inde Susiorum regionem prætervectus est exercitus. Ab hoc loco Nearchus se non ita certa narrare posse scribit, præterquam portus & longitudinem navigationis. Omnem enim illum maris tractum longe lateque vadum ac scopulorum esse: neque citra periculum portum è mari capi posse. Idcirco hanc præcipuam eorum curam fuisse,

ut ex faucibus amnis, ubi ad fines Perfidis confederant, solverent, & de aqua in quinque dies classi prospicerent. Duces enim navigationis monuerant, aquam in iis partibus non reperiri. Quumque ad quingenta stadia provecti essent, ad fauces piscosi cujusdam lacus, qui Cataderbis dicebatur, confiterunt. Exigua ad hujus lacus fauces insula adjacebat, quam Margastanam vocant. Inde sub auroram solventes, per vada vix unius navis capacia navigarunt. Pali hinc inde fixi vada ostendebant, perinde atque apud Isthmum inter Leucadem insulam atque Acarnaniam signa quædam navigantibus expolita sunt, ne naves in vada impingant. Cæterum vada apud Leucadem fabulosa sunt. quo fit ut naves iis impactæ facile accessu æstus subducantur. Verum hic limus est ab utraque parte profundus & tenax, adeo ut naves impactæ nullo artificio evelli possint. Contis enim in limo subsidentibus nihil proficiebatur. neque nautæ navibus egredi ad eas vadis evelendas poterant, quod limus vestigiis sedens eos pectore tenuis absorberet. Atque ita difficillima navigatione per DC stadia usi, ad nullum portum delati in navibus corpora curarunt. Noctu vero repetita navigatione in altum delati, totum etiam diem posterum in vesperam us-

¹ Sive ἔπειτα legas, aut ἔπειτα, ut quidam habent, nihil interest. ² Ita in Cod. MSS. Haud recte Basilienfer, qui priorem vocem non agnoscunt.

τὸ πολὺ γίνεσθαι, ὁρμηθῆναι μὲν δὲ ἐκ τῶν ποταμῶν τῶν ἐκβολέων, ἵνα ὁ πλοῦς ἀσφαλῶς, ὅτι τοῖσιν ὁδοῖσι περὶ τὸν Περσίδος ὕδαρ ὃ ἐμβάλλεται πάλιν ἡμερῶν. ἐκ ἐφασκον γὰρ εἶναι ὕδαρ ὃ καὶ πηγυμένους τῶν πλοῦν, σαδίας δὲ πεντακοσίας κομιθέντες, ἐρμίζοντες ὅτι σωματι λίμνης ἰχθυώδους, ἢ ὄνομα Κατάδερβις. καὶ νηὶς ἐπὶ τῷ σωματι Μαργαστὰ τῇ περὶ ὄνομα. ἐνθεν δὲ ὅτι πλὴν ἔω ἐκπλεσαντες, καὶ βράχεια ἐκομίζοντο ὅσα μῆνις νεώς. παλαιόισι δὲ ἐνθεν καὶ ἐνθεν πεπηγυμένον ἀπεδιήλυτο τὰ βράχεια, κατὰ τὸν ἐν τῷ μωσσηγῶς Λευκάδος τε νήσου Ἰσθμῶν καὶ Αἰαρινῶν ἀποδείκνυται σημεῖα τοῖσι ναυτοῖς, τοῖς μὴ ἐποκέλλειν ἐν ταῖς βράχεσι τὰς νεάς. ἀλλὰ τὰ μὲν τὰ Λευκάδα ψαμμοῦδα ὄντα, ἐπὶ τοῖσιν ἐποκέλλασιν ταχίστην τὴν ὁδὸν ὅσον ἐνδοῖ. καὶ δὲ πάλιν ὅσα ἐφ' ἐκάτερα τῶν πλεονούτων ² βαδίας καὶ ἰλυώδους ὥστε ὑδμήνη μηχανὴ ἐπὶ κείλασιν ὡς δόπτωσθαι. οἱ τε γὰρ κόντοι καὶ τῶν πλοῦν δύνοντες, αὐτοὶ ὅσον τι ἐπωφέλων ἀνδρῶν τε ἐκβύων, τῶν δόπτωσθαι τὰς νεάς ἐς τὰ πλεονούτα, ἀπορῶν ἐρίνετο. ἔδωκεν γὰρ καὶ τῶν πλοῦν ἔσπε ὅτι τὰ σάδια. ἐπὶ δὲ χαλεπῶς διεκπλώσαντες σαδίας ἑξακοσίας, καὶ νῆαυς ἑκαστοὶ ὁρμηθέντες, ἐνταῦθα δειπνῶν ἐμνήσθησαν. καὶ νύκτα δὲ ἦδη κατὰ βράδια ἔπλεον, καὶ τῶν ἐρεξῆς ἡμέρῃς ἔσπε ὅτι βολ-

καὶ ἡλθον σαδίας ¹ ἐννακοσίους. καὶ πλοῦν ἐκβύων, ὅτι τῶν σωματος τῶν Εὐφράτης, ὅθεν καὶ ὡς τῶν Βαβυλωνίως ὄνομα ὃ αὐτῇ Διείδωλις. ἵνα πλοῦν τῶν τῶν ἐμπορείων γῆς οἱ ἕταροι ἀγέμενοι, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα σωματὰ ἢ Αραβίων γῆς φέρει. ἀπὸ ἢ τῶν σωματος τῶν Εὐφράτης ἔσπε Βαβυλωνία, πλοῦν λέγει Νέαρχος σαδίας ἵνα ἐς τριχιλίους καὶ τριακοσίους. ἐνταῦθα ἀγγέλλει Ἀλέξανδρον ὅτι Σίστην ἐπέλθετο. ἐνθεν καὶ αὐτοὶ τὸ ἵππον ἔπλεον, ὥς καὶ τῶν Πασιτίγριον πλεονῶν ἀναπλώσαντες, συμμίζαντες Ἀλέξανδρον. ἔπλεον δὲ τὸ ἐμπαλιν ἢ ἐκτερεῖ τῶν γῆς τῶν Συσίδας ἔχοντες. καὶ ὅσα πλέουσι λίμνῃ, ἐς ὡς ὁ Τίγρις ἐκβάλλει ποταμός. ὅς ῥέων ἐξ Αραβίης παρὰ πάλιν Νῖνον, πάλαι σπερμαλάμην καὶ εὐδαίμονα, τῶν μέσων ἐαυτῶν τε καὶ τῶν Εὐφράτης (ὡς Μεσποταμίῳ ὅτι περὶ δὲ καλίστα) ταῖσι. ἀπὸ δὲ τῶν λίμνης ἐς αὐτὸν τῶν πλεονῶν ἀνάπλεον σάδια ἑξακόσιοι. ἵνα καὶ ὡς τῶν Συσίδας, ὡς καλέουσι Αραβίαν. αὐτῇ τῇ ἀπέχει Σέσων σαδίας ³ ἐς πεντακοσίους. μῆκος τῶν πλεονῶν τῶν Συσίων γῆς ἔσπε ὅτι σωμα τῶν Πασιτίγριδος ποταμῶν, σάδια διόχλων. ἐνθεν δὲ κατὰ τῶν Πασιτίγριον ἵππον ἔπλεον ἀπὸ γῶν οὐκ ἐκβύων καὶ εὐδαίμονα. ἀναπλώσαντες δὲ σαδίας ἐς πιντήκοντα καὶ ἑκατὸν, αὐ-

que navigantes, DCCCC stadiis confectis, ad Euphratis ostia appulerunt, & ad pagum quendam Babylonicæ regionis, cui Diridotis nomen est, pervenerunt. e quo mercatu thus, aliaque aromata, quæ fert Arabia, negotiatores adferunt. Ab ostiis Euphratis Babylonem usque Nearchus stadia III M CCC statuit. Eo loci de Alexandri ad Susios profectioe nuntium acceperunt. Ipsi etiam inde retrorsum profecti per Pasitigrim fluvium navigarunt, ut dextras cum Alexandro jungerent. Oram relegentes, à læva Susios habebant, lacumque prætervehuntur in quem Tigris fluvijs decurrit: qui ex Armenia fluens juxta Ninum, magnam olim & opulentam urbem, regionem efficit quæ inter se & Euphratem media est, ideoque Mesopotamia dicitur. A lacu ad ipsum flumen navigatio est stadiorum DC. Ibi & pagus quidam Susiorum est, quem Aginim vocant. Is à Susis distat stadiis quingentis. Susiorum ora usque ad Pasitigris ostium ad II M stadiorum porrigitur. Inde per Pasitigrim adverfo flumine per regionem bene habitata atque opulentam vecti sunt: confectisque stadiis CL ibi constiterunt, ex-

¹ Ante legebatur, δεκάκαστους. Blanc. ² Forlan Τερμῶν Ptolemæi. Ad Euphratis ostium Απαλῶν collocat Αλφῶν. Peripli maris rubri. ³ Scriptura veterum formis excusorum variat: ἐς πινθῆκοντα, μῆκος τῶν πλεονῶν τῶν Συσίων γῆς ὡς τῶν Πασιτίγριδος ποταμῶν, ὡς ἐκβύων. Hic vero audacia correctorum pervagata est. nam quis non videt alia mutila esse, alia ab Hellenismo aliena, pleraque falso distincta? Blanc. ⁴ Αὐτὸν ἐπὶ τῇ MS. Badl.

spectantes reditum eorum, quos Nearchus miserat sciscitatu-
ubinam locorum rex esse. Ipse
diis servatoribus sacrum fecit,
ludosque edidit, universo exer-
citu navali in lætitiā effuso.
Postquam vero nuntiatum est
Alexandrum appropinquare, rur-
sus adverso flumine nirentes ad
pontem quendam recens factum,
per quem Alexander exercitum
in Susas traducturus erat, con-
sistunt. Eo loci exercitus con-
iuncti sunt: Alexander pro na-
vibus simul & milite salvis sa-
crificia fecit, ludosque edidit.
Nearchus, quoquo versus per ca-
stra ibat, floribus ac fertis pe-
rebatur. Post hæc Alexander
Nearchum & Leonnatum au-
reis coronis donavit: Near-
chum, ob classē servatam;
Leonnatum ob victoriam, quam
de Oritis aliisque barbaris Ori-
tarum vicinis reportarat. In
hunc modum exercitus ab Indi-
amnis ostiis salvus Alexandro
reductus est. Quæ vero ad
dextram maris rubri partem ul-
tra Babyloniam sita est regio,
Arabia magna ex parte est: at-
que hujus quidem pars quæ-
dam pertinet ad mare Phœni-
ciæ ac Syriæ Palæstinæ. Ad
occidentem vero, qua interius
mare est, Ægyptii Arabiæ con-
termini sunt. Sinus autem, qui
ad Ægyptum ex Oceano fertur,
manifesto indicat, ratione con-
cursus cum exteriori mari, na-

1 In codd. al. ῥιθίνων. sed aliorum codicum consensu jam dudum docti vi-
ri ῥιθίνων reposuerunt. Idem. 2 Καὶ τὸν ἀνδρῶν ΜS. Bodl. 3 Ἰνδ. Ἀλεξάνδρῳ
in margine MS. Bodl. 4 Articulus deest in MS. Bodl. 5 Unus scriptorum
ῥιθίνων, & mox ῥιθίνων habet Blanc.

ῥιθίνων ἀντὶ τὸ ἐκ Βαβυλῶν ἐς τὴν
ἐκείνην ὁδὸν ἐσέχοντα ὡς ἐπ' Αἴ-
γυπτον. ἀλλὰ γὰρ ἡ τις παρέπλωσε
κατὰ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀνδρῶν ἑσπέρων καὶ
ἐρημίας, εἰ μὴ πινέας γε πε-
ρὶ τὴν κορυφὴν οἱ. ἀλλὰ οἱ ἐπ' Αἴ-
γυπτον γὰρ ἐς Σῦσας ἀποσπέντες τῆς
ἐκείνης τῆς Καμύσου, καὶ οἱ παρὰ
Πηλῆμιν τὴν Λάγην τὴν Σέλα-
μιν τὴν Νικάνορα σπέντες ἐς Βαβυ-
λίαν, ἀπὸ τῆς Ἀραβίας χώρης, ἰδιῶν
πρὸς ἀποσπέντες, ἐν ἡμέρῃσιν
ἐπὶ τὴν πόλιν ἀνδρῶν καὶ ἐρημίας
γὰρ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ καμύλων σπέντες
ἑσπέρων, ἰδιῶν τε σπέντες ἐπὶ τὴν κα-
μύσιν ἑσπέρων, καὶ νυκτοπορεύοντες.
αἱ γὰρ ἡμέρας ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν
καὶ καμύλων ἀδύνατοι ἦσαν. τοῦτο
ἡ γὰρ ἐπέκεινα ταύτης τῆς χώρης
(ἵσταται ἰδιῶν ἀποσπέντες) ἐκ τῆς
ἐκείνης τῆς Ἀραβίας κατὰ τὴν ἐς τὴν
ἐκείνην δάλασσαν, οἰκιστὴς εἶναι,
ἵσταται τὴν πρὸς ἀρκτον μάλλον συ-
στῆναι ἀνδρῶν ἐρημίας τε ὅτι καὶ ψα-
μίας. ἀλλὰ γὰρ τὴν Ἀραβίαν καὶ πε-
ρὶ τὴν Αἴγυπτον ὁρμυθέντες ἀνδρῶ-
ν, ἐκείνων πλῆθος τὴν πολλὴν Ἀ-
ραβίαν, ἐλθόντες ἐς τὴν κατὰ Σῦσας τε
καὶ Πύσας δάλασσαν, ἐς τοσούτῃ ἄρα
ἐκείνων τῆς Ἀραβίας, ἐς ὅσον
ἐπὶ τὸ ὕδωρ ἐπὶ ἡμέρας τὸ ἐμῶν ἐν-
εῖναι νέας, ἐπειτα ὅπως ἀπὸ τῆς
ἐκ Βαβυλῶν ἐσπέντες ἐσπέντες
ἀπὸ τῆς ἐκείνης πλέοντας ἐν δειξίᾳ τῆς ἐσπέντες δαλάσσης, γυν-

vigari posse ex Babylone in eum
sinum qui ad Ægyptum per-
tendit. Cæterum nemo mor-
talium ea loca præternavigavit,
propter ardorem solis & soli-
tudes, nisi qui mari eo delati
fuerint. Nam qui de exercitu
Cambysis ex Ægypto in Su-
sas salvi pervenerunt, quique à
Ptolemæo Lagi filio ad Seleu-
cum Nicanorem Babyloniam
missi fuerunt, per Arabiam,
isthmum quendam transgressi,
octo integros dies per regio-
nem desertam & aquarum ino-
pem iter fecerunt: idque ca-
melis celeriter vecti, aquamque
super iis portantes, & noctu
proficiscentes. Interdiu enim
sub dio esse ob ardorem solis
nequaquam potuissent: tantum
abest ut regio sita ultra isthmum
illum, quem diximus, ex sinu
Arabico in mare rubrum per-
tingens, habitabilis sit; quum
ea quæ magis ad septentrionem
vergit deserta sit atque arenosa.
Cæterum nonnulli ex Arabico
sinu, qui ad Ægyptum spectat,
profecti, quum magnam Ara-
biæ partem circumnavigassent,
ut ad mare quod ad Susas &
Persiam pertinet pervenirent,
postquam aqua navibus imposi-
ta deficere eos coepit, retro con-
versi sunt. Ii vero, quos Ale-
xander ex Babylone misit, ut, lon-
gissima ad dextram maris rubri
partem navigatione facta, loca

1 In Ed. Basf. ἡ τις. Nec repugno, si ad præcedens verbum πρὸς τὴν refer-
atur. Idem. 2 Πρὸς Σέλαμιν τὴν Νικάνορα in MS. Bodl. & Ed. Ven. 3 ἵσταται in MS.
Bodl. & Ed. Ven.

illius regionis explorarent, insulas quidem nonnullas viderunt, & interdum ad Arabiæ continentem appulerunt: at promontorium illud, quod ex adverso Carmaniae oppositum visum abs se fuisse Nearchus scribit, nemo unquam navigatione in alteram ejus partem pertingere potuit. Et (mea quidem sententia) si navigabilis is tractus esset, aut adiri ulla ratione posset, Alexandri certe curiositas id comprobasset. Hanno quidem Afer, Carthagine profectus, trans Herculeas columnas in Oceanum enavigavit, Libyam ad lævam relinquens, & per xxxv dies navigationis suæ cursum orientem versus tenuit. Postquam vero ad meridiem conversus est, in gravissimas difficultates incidit, summa aquarum inopia pressus, summaque æstus flagrantia afflictus, igneis quodammodo rivis mari incumbentibus. Cyrenæ tamen, Libyæ urbs, quam desertioribus in locis sitæ sunt, herbosæ fertilesque & irriguæ sunt: saltus etiam frequentiaque prata habent, omnifque generis fructus & jumenta ferunt, ad ea loca usque quibus silphium gignitur. Ulteriora ejus loca deserta altisque arenis obruta sunt.

¹ Ωπὲρ πλωτὰ τε MS. Bodl. & Ed. Ven. ² Καὶ Ἀρριανὸν in MS. Bodl. & Ed. Ven. ³ Ἀρριανὸς καὶ ἀρριανὸς in MS. Bodl. & Ed. Ven. Mirum unde expressa hæc lectio: cum gignendi casu proferri debeant, ut constat ex subsequente voce πέρειρος. Speciem haberet, si audaculi emendassent, ἀρριανὸς καὶ ἀρριανὸς. Blau.

καὶ τὰς ταύτης χώρας, ὅπου τὰς
πινὰς κατεσκέψαντο, ἐν τῇ ὁδῷ
πλωτὰς κειμένους, καὶ περὶ τῆς ἡπείρου
Αραβίης προσέειπον· ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς
πινὰς καταντικρὺ τῆς Καρμανίης ἐκ
χυσαν λέγει φανῆναι τρεῖς Νεάρχου
ἐκ ἑστῆς ὁδοῦς ὑπερβαλὼν, ἐπικαμύσας
ἐς τὸ ὅτι θάλασσα διωκτὶς ἐστὶν
δοκίμα δὲ ὅς ἐστι πλωτὰ πινὰ
βαδιστὰ ταύτη, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου
τῆς πολυπραγμοσύνης ἐξέλκοντα
πλωτὰ τε καὶ βαδιστὰ ἶόντα. Ἀρριανὸς
δὲ ὁ Λίβυος ἐκ Καρχηδόνος ἐρμηνεύει
ὑπὲρ τῆς Ἡρακλείους σήλας ἐξέπλουν
ἔξω ἐς τὸ πόντον, ἐν ἀειρερῇ τῇ
βύσσῳ γὰρ ἔχον· καὶ ἔστι μὲν οὐκ
ἀνιόντα ἥλιον ὁ πλοῦς αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ
ταῖς πέντε καὶ τριήκοντα ἡμέ-
ραις. ὡς δὲ δὴ ἐς μεσημβρίαν ἐξέρ-
χεται, πολλὰς ἐμυχανίσσας ὁ-
τὶς γὰρ ἐν τῇ ὁδῷ τῆς λείας καὶ
μακρῶν ὁπρὸς λέγοντι, καὶ ἔστι πινὰ
τὸ πόντον ἐμειλάσας. ἀλλ' ἡ Καρ-
μανίη δὲ τῆς Λιβύης ἐν ταῖς ἐρημίαις
πεπολισμένη, ποιῶντες τὴν ὁδὸν
μαλθακὴν καὶ ἐνυδρεῖς καὶ ἄλσας
καὶ λειμώνων καὶ καρπῶν παντὶ καὶ
κτελέων πᾶντορος, ἔστι δὲ τῇ
φύσει τὰς ἐκφύσεις. ὑπὲρ δὲ τὸ
φύον, τὰ ἀνω αὐτῆς ἔρημα καὶ
μώδεα.

ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ ΗΡΑΚΛΕΩΤΟΥ
ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

MARCIANI HERACLEOTÆ
PERIPLUS.

Interprete J. H.

TESTIMONIA
DE MARCIANO HERACLEOTA
ET FRAGMENTA QUÆDAM
EJUSDEM EX STEPHANO
ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΩΝ.

In voce Αδάρε πόλις.

ΑΔΑΡΟΥ ΠΟΛΙΣ, πόλις Περσική, ὡς Μαρκιανὸς ἐν αὐτῇ
τῇ Περσικῇ κόλπῳ.

In voce Αἰβύδα.

Αἰβύδα, νῆσοι πέντε τῇ Βρετανικῇ, ὡς Μαρκιανὸς ἐν αὐτῇ.

In voce Ακυτάνια.

Ακυτάνια, ἐπαρχία τῇ Κιλικίᾳ Γαλατίας, μία τῶν τεσσάρων Μαρ-
κίανος ἐν αὐτῇ.

In voce Αλβίων.

Αλβίων, νῆσος Βρετανική· Μαρκιανὸς ἐν αὐτῇ.

In voce Αμιατα.

Αμιατα, πόλις Γερμανίας· Μαρκιανὸς ἐν ταῖς ὑπὸ Ρώμης, ὅπῃ τῶν
ὀπίσθιων πέλει.

In voce Απόκοπα.

Απόκοπα, ἑδετέρη κόλπος ἐν τῇ Αραβικῇ μυχῷ· Μαρκιανὸς ἐν
αὐτῇ.

In voce Αρωμα.

Αρωμα, πόλις Αἰθιοπῶν, ὡς Μαρκιανός.

In voce Ασκήται.

Ασκήται, ἔθνος παρσικῶν τῇ Ἰνδικῇ κόλπῳ, καὶ ὅπῃ ἀσκῶν πέλει, ὡς
Μαρκιανὸς ἐν τῇ αὐτῇ. παρσικῇ αὐτῶν ἔθνος, καὶ αὐτὸ καλέμα-
νον Αραβιτῶν. ἐπὶ μὲν καὶ Ασκιτῶν ἕτερον ἔθνος.

In voce Ασπς.

Ασπς, πόλις Λιβύης, ὡς Φίλων. ἐστὶ τῷ ἀφρωτήριον Αἰθιοπίας τῇ κατὰ
Αἴγυπτον, ὡς Μαρκιανὸς περὶ τῆς αὐτῆς.

In

In voce Ασάρτη.

Ασάρτη, νῆσος ἐν Αἰθιοπίᾳ· Μαρκιανὸς ἐν αὐτῇ.

In voce Βαβαί.

Βαβαί, πόλις Λιβύης· Μαρκιανὸς ἐν αὐτῇ.

In voce Γυψίς.

Γυψίς, νῆσος Αἰθιοπίας, ὡς Μαρκιανὸς ἐν αὐτῇ.

In voce Ζαδράμη.

Ζαδράμη, βασιλεῖον τῇ Κιναιδοκολπιτῇ· εἰς δὲ ἔστιν ἡ οὐδαίμων
Αραβίας· Μαρκιανὸς ἐν αὐτῇ.

In voce Ιάζυγες.

Ιάζυγες, ἔθνος Εὐρωπαίων, ὡς Μαρκιανὸς ἐν αὐτῇ.

In voce Ιβηρία.

Διχέτο δὲ ἡ Ιβηρία εἰς ἐπαρχίας δύο, νῦν δὲ εἰς τρία, ὡς Μαρ-
κιανὸς ἐν αὐτῇ.

In voce Ισριανά.

Ισριανά, πόλις αὐτῇ τῇ Περσικῇ θαλάσσῃ, ὡς Μαρκιανὸς ἐν αὐτῇ.

In voce Κασανίται.

Κασανίται, ἔθνος ἐν τῇ περσικῇ τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· Μαρκιανὸς
ἐν αὐτῇ. ἐν τεύθειν ἐκδέχεται τὸ τῇ Κασανιτῇ ἔθνος.

In voce Κορμάνη.

Κορμάνη, πόλις περὶ τῇ Περσικῇ κέλπον· Μαρκιανὸς ἐν αὐτῇ.

In voce Κτησιφῶν.

Κτησιφῶν, πόλις Ασσυρίας· Μαρκιανὸς ἐν αὐτῇ.

In voce Λαδισακίτης.

Λαδισακίτης, κόλπος ἐν τῇ Περσικῇ θαλάσσῃ· Μαρκιανὸς ἐν αὐτῇ.

In voce Λινδόνιον.

Λινδόνιον πόλις τῇ Βρετανίας· Μαρκιανὸς ἐν αὐτῇ.

In voce Λυσσιανία.

Λυσσιανία, μέρος τῇ Βαυτικῇ· Μαρκιανὸς ἐν αὐτῇ.

In voce Μαλάκη.

Μαλάκη, πόλις Ιβηρίας· Μαρκιανὸς ἐν β' τῇ ὀπίσθιων Αρτεμιδώρῃ.

In voce Μαλλάδα.

Μαλλάδα, πόλις Περσική· Μαρκιανὸς ἐν αὐτῇ τῇ Περσικῇ κόλπῳ.

In voce Μαρζάνα.

Μαρζάνα, πόλις τῇ Ἰνδικῇ· Μαρκιανὸς ἐν αὐτῇ.

H h

In

In voce Μανειτανία.

Μανειτανία, ὄνο· ἢ μὲ Τιγγιτάνη, ἢ δὲ Καισάρεια, ὡς Μαρκιανὸς ἐν πεύπλῳ.

In voce Μισανίτης.

Μισανίτης, κόλπος· Μαρκιανὸς ἐν πεύπλῳ τῇ Περσικῇ θαλάσῃ.

In voce Μινάϊσι.

Μινάϊσι, ἔθνος ἐν τῇ Ὠδάλῃ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης· Μαρκιανὸς ἐν πεύπλῳ αὐτῆς.

In voce Μόσυλον.

Μόσυλον, ἀκρωτήριον καὶ ἐμπόριον Αἰθιοπίας· Μαρκιανὸς ἐν πεύπλῳ.

In voce Μυείκη.

Μυείκη, νῆσος ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ· Μαρκιανὸς ἐν πεύπλῳ αὐτῆς.

In voce Ναρβών.

Ναρβών, ἐμπόριον καὶ πόλις Κελτικῇ· Στραβὼν τετάρτῃ. Μαρκιανὸς δὲ Ναρβωννήσαν αὐτὴν φησι.

In voce Ομηίται.

Ομηίται, ἔθνος Αἰθιοπῶν· Μαρκιανὸς ἐν πεύπλῳ α'.

In voce Οννη.

Οννη, ἐμπόριον τῷ εὐδαίμονος Αραβίας· Μαρκιανὸς ἐν πεύπλῳ.

In voce Σιαραθρυγοί.

Σιαραθρυγοί, [Αράθρυσοι] ἔθνος, περὶ ἧς φησι Μαρκιανὸς ἐν πεύπλῳ Συρματίας.

In voce Σιδηνοί.

Σιδηνοί, ἔθνος, παρθικίσμῳ τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὡς Μαρκιανὸς ἐν πεύπλῳ.

In voce Σίνοι.

Σίνοι, μητροπολις τῇ Σίνων, περὶ ὧν φησι Μαρκιανὸς ἐν πεύπλῳ.

In voce Τίρσις.

Τίρσις, πόλις Μαυροσίας, ὁ πολίτης ἔδει Τιγγίτης, ὡς Μεμφίτης, Ζελίτης. Μαρκιανὸς δὲ Μανειτανίαν [Μανειτανίας] αὐτῷ λέγει.

In voce Χαδραμωπίται.

Χαδραμωπίται, ἔθνος περὶ τῇ Ἰνδικῶν κόλπον, τῇ Πείονι περιήκοντι ποταμῷ, ὡς φησι Μαρκιανὸς.

In voce Χρήση.

Εστὶ καὶ ἄλλη Χεζζόνησος τῇ Ἰνδικῇ. Μαρκιανὸς ἐν πεύπλῳ· Εἰ δὲ τῇ ἑκτῇ Γάργ· Ἰνδικῇ, Χεζζὴ καλεῖται Χεζζόνησος.

M A P-

[1]

ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ ΗΡΑΚΛΕΩΤΟΥ

ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ

ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΞΩ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Εἰς τε καὶ ἑπταεξ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ μεγίστων νήσων.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

MARCIANI HERACLEOTÆ

[ex ea quæ] PONTI [est Heraclea]

PERIPLUS MARIS EXTERNI,

scilicet orientalis quam occidentalis, & maximarum insularum, quæ in eo sitæ sunt.

LIBER PRIMUS.

ΤΗΝ εἰσελθὼν πορεύμενος Ἀρτεμίδωρος ὁ Εφεσίου¹ γαινηγράφος² ἐν ἐνδεκάτῃ τῇ γεωγραφικῇ βιβλίῳ³ καὶ περὶ ὧν ἐν τῷ μάλιστα δυνατὸν περιέγραψεν⁴ ἡμεῖς δὲ τῇ βιβλίῳ⁵ αὐτῇ τὰς περιήκας τῇ μνημονοῦσιν⁶ ἀνδρῶν περιελάσσεις, περὶ τῇ βασιλεῶν Αἰθιοπικῆς πόλεως ἀρέντων, ἐν ὅποιοι καὶ σφίσι μετ' ἐξέως ἐκτελεσθέντα περιήκας τὸν

ARTEMIDORUS Ephesus Geographus, initium faciens ab influxu oceani [in mare nostrum,] undecim Geographiæ libris periplum, quam optime potuit, conscripsit. Nos vero horum viri memorati librorum superfluas digressiones & barbarorum Æthiopicæ urbes omittentes, in Epitome periplum, nuper inventorum ac-

¹ Non dubito quin aliquid desit, quod hoc modo restituendum esse con-
stiti Dodwellus: Τὸν ἀρχὴν πορεύμενος Ἀρτεμίδωρος. ² Γαινηγράφος in Cod. Herv. alibi tamen saepe
γαινηγράφος, ut mox infra: sed γαινηγράφος in Cod. Herv. alibi tamen saepe
γαινηγράφος. ³ ἐν ἐνδεκάτῃ τῇ βιβλίῳ. Hæsch. ⁴ Forlan ὡς ἐν ᾧ, Idem. ⁵ ἐν ἐνδεκάτῃ τῇ βιβλίῳ, aut simile quid lacunulæ post ἀρέντων inferendum esse mo-
do Hæsch. Sed malim cum Dodwello totum legere in hunc modum: ἐν ἐνδεκάτῃ τῇ βιβλίῳ μετ' ἐξέως ἐκτελεσθέντα περιήκας τὸν
H h z curata

Curata adjectione auctum, clarissimum fecimus: ut nihil ad summam perfectamque evidentiam deesset iis, qui circa eam laborant Geographiæ partem, quæ spectat ad oceanum utrumque, orientalem & occidentalem. Quorum cognitionem, in quantum concessum est hominibus, plurimorum diligentia & literarum promovendarum studium in apertum retulit, ex Geographia divinissimi & sapientissimi Ptolemæi, & ex opere Proragoræ de dimensione stadiorum, quod apposuit suis Geographiæ libris. Quin & [nos] aliorum ex veteribus complurium periplos perscribentes duobus in libris complexi sumus; in priori quidem libro oceanum orientalem & meridionalem, in posteriori vero occidentalem & septentrionalem: una cum maximis, quæ in iis sitæ sunt, insulis; cum Taprohana quæ vocatur, Palæstini mundi prius appellata, tum utrifque Britannicis insulis. Quarum primam quidem in medio maris Indici positam esse constat, alteras vero duas in Oceano septentrionali. Quum autem noverim alios veterum idem tenuisse institutum; atque hos quidem particulares quasdam fecisse descriptiones, illos vero plura [leviter] attingisse loca; in hoc magna cogitatione incubui, ne horum aliquo inferior

¹ Επειμήθεα, Cod. Herv. ² Lacuna in utroque Codd sed Palatino, mica haud ita vetere, inscriptum ὡς τῆς Ἰνδίας. Corrigo ὡς τῆς Ἰνδίας. Infra autem tam Ἰνδίας quam Ἰνδίας habemus. ³ Σατῶν lege. Hæsch. ⁴ Et in Cod. Herv. ⁵ Lego Παλατινήν. Vide Annot. ⁶ Corrigo τὰς μὲν.

περίπλυν ¹ ἐποινισάμεθα ὡς μὲν ἐνδεῖν πρὸς τελειοτάτῳ σαφὲς τοῖς περὶ τοῦτο τὸ μέγεθος τῆς γῆρας φίας συνεδύζουσιν τὴν ὁκεανὸν ἐκείνων ὅτε ἐὼς καὶ τὴν ἑσπέρην, ἡ τοῖς ἰδιόσιν, ἐφ' ὅσον ἐφικτὸν ἀνθρώποις, ἢ τὴν πολλῶν συνεδῶν φιλομαθῶν ² σατῶν κατέστησεν ἐκ τῆς γῆρας φίας τὴν δευτέρην καὶ σφωτάτῳ Πηλεμαίῳ, ἐκ τε τῆς Πρωταγώρης τῆς σαδίων ἀναμετρήσεως, ὡς τῶν κείας τὴν γεωγραφίαν βίβλιν σφωτάειν. ³ ἔπ' ἡμῶν καὶ ἐτέρων ἀνθρώπων ἀρχαίων ἀνδρῶν τὴν περὶ τὴν ἀναγράφαντες εἰλόμεθα ἐν βίβλιν διὰ τὸν μὲν ἐὼς καὶ μετὰ τὸν ὁκεανὸν ἐν τῇ περὶ τῆς βίβλιν τὴν δὲ ἑσπέρην καὶ τὴν ἀρκτικήν ἐν τῇ δευτέρῳ, ἅμα ταῖς ἐν ταῖς κειμήλαις μεγίσταις νήσοις, ἢ τε Ταπερβάνης καλουμένης, ἢ τε Παλλικημέγδου λεγουμένης σφωτάειν, καὶ ταῖς Βρεταννικαῖς ἀρκτικαῖς νήσοις. ὧν τὴν μὲν σφωτάει κατὰ μεσώτατον τὴν Ἰνδὴν πηλῆγος κείνης συνέστηκεν, τὰς δὲ ἑσπέρην καὶ ἐν τῇ ἀρκτικῇ ὁκεανῶν εἰδὼς δὲ καὶ ἐτέρας τῶν πηλῆγος περὶ τὴν τοιαύτην συνεδύσαντες ὑποθέσιν, καὶ ⁴ τὰς μὲν μεμνημένας ποινησάμεν τὰς διηγέσθαι, τὰς δὲ καὶ πλείονων ἀναμετρήσας τῶν πολλῶν ἐξέρχων φερεμένων, μηδεὶν δὲ σφωτάειν ὁρῶνται διὰ τὴν

τὴν ἀρκτικήν τὴν ἐκδομομένην τὴν ἡμετέραν περὶ τοῦτο σφωτάειν ἐναρξέας ἡπίδας ἐσπερὶ γνώσεσθαι. ⁵ τὴν δὲ γῆρα καὶ τὴν αἰτίαν τῆς γινομένης περὶ τὴν ἀναμέτρησιν τὴν σαδίων ἀναμετρήσας δὲ ἐν περὶ τῆς σαδίων ἀναμετρήσεως τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως τὸ ἀκριβὲς ἐκ ἐν ταῖς δέσσει τὴν πᾶσαν μόνον καὶ πύλαιον καὶ νήσον τὴν καλουμένην ἐκδομομένην, ἀλλὰ πρὸς γεωγραφίαν ἐν ταῖς σαδίων καὶ ταῖς τῇ γῆραι ἀναμετρήσεσιν ἀκόλουθον ἡμῶν λόγον εἰρῆν, καὶ τοῖς βελομέναις κατὰ φύσιν σκοπεῖν τὴν ἐν τῇ περὶ τῆς θαλάττης ἀναμέτρησιν ὡς φησὶ γεωγραφία. καὶ τοῖς τῇ περὶ τῶν σφωτάων συνεδύσαντων ὁρῶντες ἐκδομομένην σφωτάειν, ἀλλ' ὡς περὶ γεωγραφία ἀναμετρήσας τὴν θαλάττην, ὅτε τὴν ἀειζυγὸν τῇ σαδίων ἀναμετρήσαντων. ⁶ φημὶ δὲ ἐκ ἐν ἀρκτικῇ τῇ θαλάττης μέγεθος εἰδὼς εἶναι τὴν τῇ σαδίων ἀειζυγὸν σφωτάειν τὸ ἀκριβὲς ἀνενεῖν. ἀλλ' ἢ μὲν νηὶν τις εὐθεία πηλῆγος, μὲν καὶ τῆς μὲν ἐξοχῆς ἔχουσα, τὸ περὶ ταύτην γινομένην πᾶν τὴν ἀναμέτρησιν ὡς ὅτι πᾶν ἰδίαν εἶναι. τῶν δὲ κόλπων, καὶ τῇ ἀκρωτηρίων, ἥτοι Χερσῶν τῇ περὶ τῶν δὲ διωκτῶν ἀκριβὲς παραστήσει. οὐ γὰρ ⁷ κατὰ ὁμοιομετρίαν τῶν ὡς περὶ ὅτι τὴν γῆρα

esse videret: spem concipiens, accuratorem, quam in dicendis adhibiturus sum, meæ hac in re diligentiae clarum fore argumentum. Quam sane ob rem muneris mei esse existimabam, causam varietatis ac dissensionis de stadiorum dimensione legentibus ob oculos ponere: cum huiusmodi institutum tum deum accuratum sit, quum non solum locorum, urbium, insularum & portuum situm exhibet, sed in primis stadia & regionum dimensiones. Consequens esse puto ut aliquid dicam & in gratiam illorum, qui eam, ut natura fert, perfectam habere volunt maris in periplo dimensionem, quæ proxime ad veri speciem accedat: quanquam nemo illorum, qui hisce operam dederunt, hoc ipsum observaverit, sed ita stadiorum numerum indicaverit, ac si funiculo mare esset dimensum. Dico enim haud ita facile esse, numerum stadiorum in omnibus maris partibus accuratissime investigare: sed, si littus aliquod in rectum porrigatur, nec cavitates nec prominentias habens, navigationis secundum hoc peractæ dimensionem non omnino difficilem esse. Sinuum vero & promontiorum sive peninsularum periplum ad amissim exigere haud possibile est. non enim per loca certa & explorata, ut terra

¹ Επειμήθεα, Hæsch. ² Υποτιθέμεν post ἐκδομομένης, ita ut nova periodus incipiat ἀκόλουθον εἶναι, non ἀτὲρ τοιαύτης ut censet Hæschelius, qui legit τὴν γῆρα τῆς γῆρας. ³ Malim καὶ μετὰ. ⁴ φημὶ δὲ in Cod. Herv. ⁵ Nonnulli legunt, εὐθεῖα μὲν νηὶν τις. Sed καὶ τῆς malim cum Salmasio in Exerc. Plin. p. 550. ⁶ lege κατὰ μετὰ τῆς γῆρας. Hæsch. Potius δὲ κατὰ μετὰ τῆς γῆρας τῶν.

nui Arabico jaceat mare, quod nos versus Ægyptium dicitur; & magnus fiat isthmus ē terra, quæ à sinu Arabico ad nostrum usque ex hac parte pertingit mare. Periplum igitur hujus maris in Epitome undecim librorum Artemidori Geographi perspicue complexi sumus, ut ante dictum est: marium vero exteriorum, sive oceani orientalis & occidentalis periplum de proprio perscribere maluimus. Eratosthenes quidem Cyrenæus dicit maximum totius terræ cognitæ circuitum esse stadiorum 259200. similiter autem & Dionysius Diogenis filius dimensus est. Ptolemæus vero divinissimus, Eratosthene, licet annis junior, experientia tamen & vera doctrina senior, terram stadiorum esse 180000 demonstravit: & quidem 80 gradus meridionales latitudinis habere ostendit, longitudinis vero 140. Hoc autem modo ambitur terra habitabilis, divisa in tres continentum plagas, in Asiam, Libyam, & Europam, prout omnibus notum est. Europam quidem à Libya separat ostium oceani juxta Gades, quod fretum Herculeum appellant, per quod oceanum in nostrum mare influere prius diximus: & rur-

πω τὸ κζ' ἡμᾶς χαλέρμον Αἰγύπτῳ
 πέλαγος, καὶ γίνεσθαι μέγαν ἰσμίαν,
 ἥ μεταξὺ γλυῖ τῷτε Αρσένι κλάτῃ
 καὶ τ' κστ' ἡμᾶς κζ' τῷτε τὸ μέγεθ
 θαλάσσης. ἥ μ' ἔν' ὀρείπλων τ' ὀ
 λάθης ταύτης διὰ τ' ἐπιπολεῖ τ' ἐ
 βιβλίων Αρτεμιδίου τ' γαυροχάρ
 σαφῇ κατεστήσαμεν, ὡς ὁρῶμεν, τ'
 ἥ ἔξω θαλάσσης ἦτοι ὠκεανῶν ὡς π
 καὶ ἑσπερίου οἰκεῖον ὑποστάντες πῶν,
 ἥ ὀρείπλων ἀναρχέσθαι προσεβόμμε
 Ερατοδότης μ' ὁ Κυρηνάιος τ' μαρ
 τίνω ὀρεφίρειαν τ' ἐγνωσμένης ἀπὸ
 γῆς εἶναι λέγει ἑσπερίους μ. κ' καὶ
 θσ'. ἔγω δὲ καὶ ὁ Διονύσιος ὁ τ' Δι
 γήνης ἀναμεμέτηκεν. Πολιμῶν
 δὲ ὁ δευτέρτος τῇ μ' πείρα καὶ ὀ
 σεί παυδύσει ὀρεσβύτερος, τῆς ἥ
 χεῖνοις Ερατοδότης νεώτερος ἑσ
 δίων μ' ι'. ἥ γλυῖ ἀπείδειν ἦ,
 καὶ τ' μ' πλάσσης ἔσ' τ' γῆς συνή
 κεν β' μοίρας μεσημβρινάς, τ' ἥ
 μήκους ρ π'. ἐν τῷτῳ δὲ τῷ μέγεθ
 ὀρεφίχεται ἡ οἰκουμένη εἰς τρεῖς δι
 ρεῖσθαι τομάς ἡ πείρων, εἰς πη
 σίαν καὶ Λιβύην καὶ Εὐρώπην, ὡς
 ἀπαν ἐγνωσαι. τίνω μ' ἔν' Ε
 ρώπην ὑπὸ τῆς Λιβύης διορίξει τ'
 κατὰ Γάδειρα σῶμα τ' ὠκεανῶν, ὅτι
 Ηράκλειον καλῶσι πορτῖμόν. δι' ἔ
 εἰσέρχεται τ' ὠκεανὸν εἰς τ' ἡμεῖς
 ποιείσθαι ἑσπερίον ὠκεανόν. καὶ

1 Legendum censeo, *σαῖς* μ . (quod passim myriadas designat) α' & β' . vel potius *σαῖς* μ . α' . β' . nam maximus terræ circuitus, ut *Eratosthenes* Geometrica ratione collegit, est stadiorum 25200; teste *Plinio*, *Sirabone*, *Censorino*. Vide libellum ipsum *Eratosthenis* $\pi\epsilon\gamma\epsilon\iota\ \mu\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\iota\ \tau\epsilon\ \gamma\omega\varsigma\ \pi\epsilon\pi\epsilon\pi\epsilon\mu\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\iota\varsigma$ excusum Oxonii 1672. 2 Forsan *σαῖς* μ . α' . vel *σαῖς* μ . β' . 3 π' $\mu\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\iota\varsigma$ & $\mu\alpha\chi\epsilon\mu\alpha$ legendum censet *Cl. Dodwellus*. μ errore facillimo mutato in α pro β transpositisque β & π . 4 Lege $\delta\alpha\lambda\alpha\sigma\tau\alpha\varsigma$. *Hæsch.*

॥१॥

πάντ ὁ Τάναϊς ποταμός· ὅστις καὶ Εὐ-
ρύπαι ἀπὸ τῆς Ἀσίας ὁμοίως καὶ τὸ ἀρ-
κτικόν διορίζει μέγας εἰς τὴν Μακρόν
καλάσαν λίμνην.¹ ἥτις εἰς τὸ πόντον
ἐκτείνεται καλέσμενον Εὐξείνου. καὶ ὁ
Νεῖλος συνὰ τῇ Ἀσίᾳ διορίζει, ἀπὸ
μὲν τῆς Εὐρώπης ὁ περσεικός Ηρά-
κλειος ποταμός· ἀπὸ δὲ τῆς Ἀσίας τὸ
περσικόν Κανωδικόν καὶ Νείλου σύ-
μα. καὶ ὁ Ἀσίαν περὶ μὲν τῆς Εὐρω-
πίου διορίζει ὁ περσεικός Τάναϊς
ποταμός, περὶ δὲ τὴν Λιβύην τὸ
² αἰθιοπικόν Κανωδικόν καὶ Νείλος σύ-
μα.³ κατὰ τοιαύτην οὕτως, ἡτοι νυν
καὶ ἡμᾶς διέλθομεν, καὶ συναγάγηται
πρὸς δυτικῷ ὠκεανῷ, διὰ τῆς Ηρα-
κλείου ποταμοῦ περιτρέφει τὰς θηρίας
ἐνθάδε, τὸνδε καὶ τὸν ποταμόν. καὶ μὲν Εὐ-
ρώπης⁴ περιπλαυμένων κατ' αὐ-
τὴν κόλπον ἐν τῇ κατ' ἡμᾶς θα-
λάσσῃ ἢ πελάγιος χώρα τὴν ἀρχὴν
ἔχει ἀπὸ τῆς Ταναΐδος ποταμοῦ, καὶ
καταλήγει ὅπου τὸ⁵ Ηράκλειον ποταμόν,
καὶ τὰ Γάδειρα καὶ γήσον, καὶ ἐστὶν ὁ
ἐμπας αὐτῆς περιπλοῦς⁶ θαλάσσης
μέχρι⁷. καὶ τὸ Λιβύης ἀπὸ Τίγγι
ἀνω μέχρη καὶ Κανωδικῆς καὶ Νείλου
ἐμποτος ὁ παράπλευρος ὅστις⁸ θαλάσσης με-
τρίως σπένεται. καὶ ὁ Ἀσίας συνὰ τῇ Αἰ-
γύπτῳ, ἀπὸ τῆς Κανωδικῆς καὶ Νείλου σύ-
ματος μέχρι τοῦ⁹ ποταμοῦ Ταναΐ-
δος. ἡτοίνυν σύμματα χώρα καὶ τὰ

1 Scribe ἤτις. *Hafsch.* 2 Lege περιήχθην. 3 Καθὰ περιήχκαμιν. ἡ ἑνὴν. *Hafsch.*
4 Illa περιπλεμύων τῶν usque ad ἡ περιήχθην parenthesi includenda existimo.
5 Βασιλῆα lege. *Hafsch.* 6 Notae numerorum in MSS. 7 Incertum
trum ὁ, scribendum an ὁ. 8 Τὸ μ. (inquit *Hafsch.*) Ἄ ᾤ simili ratione
cum lineola & duobus punctis accipitur: pro ὅ in C.H.
ἡ τῶν. *Hafsch.* 9 Lege ποταμὸν 10 Hic & mox infra τὸ μ eadem insignitur
ἡ τῶν autem & 11 duobus hemicyclis in capite. *Hafsch.*

quæ meridiei subjacet; juxta quam & mare Prasodes appellatum (Indici quidem pelagi pars, hoc vero cognomen sortitum à colore) extenditur circa totam terram meridionalem incognitam usque ad orientem. Post Rubrum igitur mare versus meridiem flectenti, & similiter à dextra terram habenti objacet mons Elephas, & regio Aromatifera: post quam sequitur provincia Barbarica appellata, & pelagus Barbaricum dictum, in quo plures sunt sinus & dro-mi (hoc est cursus) Azaniæ, quæ sic vocatur. Et ex sinubus quidem insignioribus primus in ipso est, qui nuncupatur Apocopa; exinde ordine parvum littus & magnum; tum & alter sinus immensus usque Raptum promontorium. Post hæc vero mare quod Breve dicitur, & maximus circa ipsum sinus quem accolunt barbari Anthropophagi. In extremo autem sinus hujus maximum est promontorium, quod appellatur Prasum promontorium, & insula Menuthias, non longe à promontorio distans. Atque generalis quidem situs & descriptio dextrarum partium & sinus Arabici, & Rubri maris, præterea & Indici pelagi, quod meridiem versus excurrit, ad hunc modum se habet. Quæ particularim vero recensenda veniunt, hoc fere modo.

1 Scribe ὑπαρχίας. 2 Repone λαχόνας. 3 Hic locus est unus ex iis, quæ à Stephano, sive Hermolao Grammatico de urbibus adferuntur. Hæsch. 4 Vide Vossium ad Melam, pag. 103. 5 Περσας: Ptolemæo. 6 Scribendum Μινθίας: nam 7 Capiculus, quod hæc subsequi debet, desideratur.

τῶν ἀεισερῶν μεγῶν τῆτε Αραβίῃ
ἐκπτε καὶ τῇ Ερυθρᾷ θαλάσσης καὶ
τῇ Ἰνδικῇ πελάγῃς παντὸς περιήλκας.

Τὸν δὲ ἀεισερῶν τῇ Ἀσίᾳ με-
ρῶν ἡ τῆς ἡπείρου καὶ τῇ θα-
λάσσῃ δέσσις, τῆτόν πως ἀφαιρείται
ἐκ τῶν. καὶ γὰρ καὶ νῆαυτα 2 πρῶ-
τον καὶ μέρος ὀνομασιῶν τὰς κατὰ
τὴν θαλάσσαν ποροσηγορίας, καὶ τῇ δέσσει
σημαίνει τὸ πᾶν. πλέοντι τοίνυν
τῇ Ἀραβίῃ κόλπον καὶ ἀεισερᾶν ἔχον-
τα ἔπειτα, πρῶτη μὲν ἐστὶν ἡ Εὐ-
δύμη 3 Αραβίῃ περιὲν ὅλον τῇ Ἀρά-
βῃ δάμασι κόλπον, μέλει τῇ 4 πο-
ροσῶν Αραβίῃ πορομῆ. καὶ τῇ τὰ
πρῶτῃ Αραβίῃ κόλπον ἐκδέχεται ἡ
ἐκτὴ θαλάσσα, καὶ περικλύοντι, καὶ
ἐπὶ τῇ ἀεισερᾷ ἔχοντι, τὸ προ-
πρῶτον ἐπὶ τῇ Ἀράβῃ ἔδνος ἐκδέχεται
καὶ πᾶσι ταῦτῃ περιήλκας τὴν
ἡπείρον. ἐν τῇτῳ τῇ μέρει τῆς θα-
λάσσης, καὶ τὸ τῇ Ομηιτῇ ἔδνος
τῇ Ἀράβῃ τῇ Ἀράβῃ 5 ὑπάρχον
καὶ μέλει γῆς ἀρχῆς τῇ Ἰνδικῇ θη-
ναι πελάγῃς. καὶ τῇ ἔρυθρᾷ θα-
λάσσῃ ἐκτὴ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος.
ἐκτὴν τοίνυν καὶ τῆτε τὰ ἀει-
σερᾶ μέρη τὰ πρῶτα τῇ Ἀράβῃ γλῶ-
σσῃ ταῦτῃ μέλει τῇ σόματος τῇ
Περσίῃ κόλπον, ἐκδέχεται ὁ, τε
Ἰσθμὸς τὸ ὄρος, καὶ ὁ 8 Αραβίτης

Partium sinistrarum sinus Ara-
bici, & Rubri maris, & to-
tius Indici pelagi periplus.

SINISTRARUM autem A-
siae partium, tam conti-
nentis quam marium, situs
hic est. Oportet enim & hoc
loco, ante [quam ad] parti-
culares [descendamus,] gene-
rales proferre appellationes, &
locorum situm ob oculos po-
nere. Naviganti igitur sinum
Arabicum, & continentem si-
nistrae obversam habenti, pri-
mum sese offert Arabia felix,
per totum sinum Arabicum ex-
porrecta usque ad prædictum
fretum Arabicum. Post angus-
tias vero sinus Arabici sequi-
tur Rubrum mare: quod cir-
cumnaviganti, & continentem
ad lævam habenti, occurrit prius
memorata Arabum gens, uni-
versam hanc continentem ha-
bitans. In hac autem parte ma-
ris gens est Homeritarum, ad
Arabum terram pertinens, & us-
que ad initium Indici pelagi per-
tingens. Deinceps vero post
Rubrum mare est Indicum pe-
lagus. Circumnaviganti igitur
quicquid est hujus maris ad si-
nistram diffusi circa Arabum
terram usque ad ostium sinus
Persici, occurrit & Syagros
mons, & sinus Sachalites, qui

1 Lege καὶ τῇ. vel καὶ τῇ ἡπείρῃ. 2 Lego πρῶτον τὸν κατὰ μέρος ὀνομασίων.
3 Αραβία Hæsch. 4 Αὐτὸ περιήλκας. & mox περιήλκας. At ubinam loci prius
memoratum erat? Forſan in capitulo, quod temporis injuria excidisse suspi-
ciatur. 5 Lege ὑπάρχον, aut potius ἐπάρχον: nam in illa parte maris est gens
Homeritarum, quæ Arabum terræ imperat usque ad initia Indici maris.
6 Μέλει τῇ ἀρχῇ. Hæsch. 7 Malim Σάαγρος. Ptolemæo enim memoratur Σάα-
γρος ὄρος. 8 Lego Σαχαλίτης κόλπος ex Ptol. & Arrian. Deini μέγιστος ὢν, καὶ διήκων.
maximus

maximus est & pertingens usque ad os sinus Persici. Intransi autem sinum Persicum, illumque circumnaviganti, continentem vero ad sinistram habenti usque ad ostium Tigridis fluminis, in ipso etiam sinu Persico se offert Susiana provincia. Atqui tum post Susianam jacet Persis, post quam maxima pars Carmaniae usque ad angustias sinus Persici. Sinus autem Persicus ex adverso est Caspio mari, quod & Hyrcanium appellatur, & coangustans terram intermediam efficit magnum Asiae isthmum. Egreddenti autem hunc sinum, & orientem versus naviganti, sinistrorsumque similiter continentem habenti, occurrit rursum Indicum pelagus, quod accollit reliqua Carmaniae gens. Post hanc Gedrosia est provincia. deinceps vero est India, quæ intra Gangem flumen sita est: cujus continentis medio ex adverso jacet insula maxima Taprobane appellata. Post hanc vero altera est India, extra Gangem fluvium, qui diffinit utramque Indiam. In India vero extra Gangem Chersonesus est, quæ Aurea vocatur: post quam sinus, Magnus nominatus. cujus juxta medium sunt termini Indiae extra Gangem: [deinde] Sinarum est gens, horumque Metropolis, quæ Thibet¹ Indica, & τῶν Σινῶν ὅστιν ἔθνος,

κόλπος μέγιστος, ὡν καὶ δίκαιον ἔχει τὸ ὄνομα τῷ κόλπῳ τῷ Περσικῷ. ἐν τῷ πελάγει τῷ εἰς τὴν Περσίαν κολυμβῶντι καὶ περιπλέοντι τὸν ποταμὸν τῶν Ἀρμενίων τῶν ἡπειρῶν ἔχοντι μέγιστον τὸν ποταμὸν τῶν Τίγριδος ποταμῶν, ἐν αὐτῷ ἐπὶ τῇ Περσικῇ κολπῷ καὶ καλισσασθῆναι τὸν ἔθνος ἐκδέχεται. ἡ μὲν ἀλλὰ καὶ Περσίς καὶ τῇ Σουσιανῇ κειμένη τῇ ἡπείρῳ, μετὰ τὴν Καρμανίαν τὸν ποταμὸν μέγιστον, ἄχρι τῆς Σινῶν τῆς Περσικῆς κολπῆς. ἀντίκειται δὲ ὁ Περσικὸς κόλπος τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ καὶ Τρανίᾳ λιγορμύρῃ, καὶ συνάπτει μεταξὺ γὰρ ποιεῖ τὴν μέγαν ἰσθμὸν τῆς Ἀσίας. ἐκπερὺσαντι δὲ τὴν κολπὴν καὶ πλεῖστον τὸν ποταμὸν τῶν Ἀρμενίων τῶν ἡπειρῶν ἔχοντι, ἐκδέχεται πάλιν τὸν Ἰνδικὸν πέλαγον, ὅστις ἀπὸ τῆς Καρμανίας ἔθνος παρὸ οἴκει. καὶ μὲν τὸ τοῦ τῆς Γεδρώσεως ἔθνος κειμένην τυγχάνει. ἔξω δὲ τούτων ὅστιν ἡ Ἰνδικὴ ἢ ἐν τῇ Γάγγῃ ποταμῷ κειμένη, ἥς κατὰ τὸ μέγεθος τῆς ἡπείρου νῆσος κατὰ ἀπὸ καίται μεγίστη Ταπροβανή καλεῖται, καὶ μὲν τῇ ταύτῃ ἢ ἐτέρᾳ ὅστιν Ἰνδικὴ ἐκ τῆς Γάγγης ποταμῷ, ὅπου τυγχάνουσιν ἑκατέρων τῶν Ἰνδικῶν γαμῶν. ἐν τῇ τῇ ἐκ τῆς Γάγγης Ἰνδικῇ ἢ ἡπείρῃ καλεῖται Χερσὸννησος ὅστις μὲν ἢ ὁ καλεῖται μέγας κόλπος. ἡ καὶ τὴν μεσαίτητον οἱ ὄρεσι τῆς ἐκ τῆς Γάγγης καὶ τῶν Μιντρίπολιν, ἥτις θη-

¹ Scribendum autem καὶ ἡ Σουσιανή, aut καὶ ἡ Σουσιανή καὶ τὸ ἔθνος, aut denique καὶ Σουσιανή καὶ Σουσιανὴ τὸ ἔθνος. ² Lege μέγαν ἰσθμὸν. ³ Scribe παρακλ. καὶ ἡ Ἰνδικὴ καὶ τῶν Σινῶν ἔθνος. ἢ τῶν Σινῶν ἔθνος in Cod. Herv.

καρσασγορμύρῃ ὅστιον τὸ ἐγνωσμένον καὶ ἀγνώστου τυγχάνουσα. καὶ ἡ μὲν τῶν πόων θείας καὶ περὶ τῶν ἡπειρῶν τῆς Ἀσίας μετῶν, τῷ τε πελάγει καὶ τῷ ἐρυθρῷ θαλάσσῃ καὶ περὶ τῆς Περσικῆς κολπῆς καὶ τῆς Ἰνδικῆς πελάγους παντός, τῶν τῶν ἔχει ἔχον. τὰ δὲ καὶ μέρος ἕτω πως ἔχει.

τῇ Ἀραβίᾳ κολπῷ καὶ τῇ ἀλυσίᾳ μὲν ὅτι παρὰ τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν περὶ πλεον.

Η εὐδαίμων Ἀραβία περὶ οὐρανὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ἄρκτου τῆς περὶ τῆς Ἀραβίας, καὶ ἐπὶ τῇ ἡπείρῳ Ἀραβίας, καὶ τῷ νοτίῳ μέρει τῆς κολπῆς μέγιστον τὸν Ἰνδικὸν ποταμὸν, καὶ μέρει τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης, ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς ἐρυθρῆς θαλάσσης. πλεῖστον δὲ θείον περὶ τὴν πᾶσαν ἔχει περὶ τὴν μεσημβρίαν εἰς τὴν ἐρυθρὰν θαλάσσαν, καὶ τὸν Ἰνδικὸν πέλαγον ὅστις αἰετὶ, καὶ ὡς περὶ Χερσὸννησος μεγίστην περὶ τὴν ἰσθμὸν περὶ τὴν μεσημβρίαν περὶ τῇ θαλάσσῃ. ἐξ ἑκατέρων δὲ αὐτῆς τῆς ἰσθμῶς τῆς μετῶν κολπῶν ἀπὸ τῆς μεσημβρίας. καὶ τῶν ὅτι ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς ἐρυθρῆς μετῶν Ἀραβίας καίται κόλπος ὁ πορσεινὸς, ὁ ὅστις καὶ τῷ νενδύκῳ τῇ Περσικῇ κολπῇ ὀνομάζεται. τὰ δὲ καὶ μεταξὺ τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Περσικῆς κολπῆς καὶ τῆς

næ nuncupatur, terminus terræ cognitæ & incognitæ. Atque generalis quidem locorum situs, & descriptio sinistrarum Asiae partium, & sinus Arabici, & Rubri maris, quinetiam & sinus Persici, & totius Indici pelagi, ad hunc modum se habet: particularis vero, hoc fere modo.

Sinus Arabici & partium quæ ad sinistram juxta Arabiam felicem periplus.

A R A B I A felix terminatur à septentrionibus quidem lateribus petrææ & desertæ Arabiae, & parte australiori sinus Persici usque ad ostia Tigridis fluminis, & parte Indici maris; à meridie vero Rubro mari. Hujusmodi autem situm habet. Versus meridiem procidit in Rubrum mare, maximeque in Indicum pelagus; & veluti Chersonesus magna, [continenti] adhærens latissimo isthmo, mari circumfunditur. Ab utraque autem isthmi ejus parte duo sinus protenduntur: & horum unus quidem [excurrens] à partibus quæ ad occasum, sinus dicitur Arabicus, ante memoratus; alter vero ad ortum vergens sinus Persicus nominatur. sed terra quæ intermedia est omnis ab Arabico recessu usque ad prædictum sinum Persicum, qua ex

¹ Lege Περσικῆς. ² Sic lege & distingue. τὰ δὲ μετὰ τὴν πᾶσαν ἀπὸ Ἀραβίας καὶ μὲν τῶν περὶ τὴν μεσημβρίαν Περσικῆς κολπῶν, καὶ δὲ μέρει τῶν ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς ἐρυθρῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, Χερσὸννησος ὅτι περὶ τὴν μεσημβρίαν τυγχάνουσα.

parte se exonerat Tigris flumen, circumnavigatur, peninsulæ ad formam (ut prius dictum) quam maxime accedens. Gentes autem plures & maximas in se continet; quæ mari [quum sint] finitimæ ex periplo manifestæ crunt. Loca ad cervicem Arabiæ felicitis post petræam & desertam Arabiam incolunt Saraceni qui vocantur, plures quidem sortiti appellationes, multum vero terræ desertæ possidentes. Hi igitur vicini sunt Arabiæ petrææ & desertæ, & *Palæstinæ, & Persidi, & consequenter prædictæ Arabiæ felici. Pater autem Arabia felix in longitudinem stadia 11700. in latitudinem vero stad. 8850. Habet autem provincias five satrapias 54. urbes vero insignes & vicus 164. montes insignes 15. fluvios insignes 4. portus insignes 6. sinus insignes 5. litto-
ra magna 2. insulas insignes in periplo memoratas 35. Ab Afaborum promontorio usque ad Mæsanitem sinum, qui juxta Arabiam felicem, stadia omnia sunt 700140. Totius vero oræ maritimæ Arabiæ ⁵stadia 45 μ'. οἱ δὲ σύμπαντες

μέγας τὰς ἐκβολὰς ὁ Τίγρις κυ-
ναι ποταμὸς, περιπλεῖται Χερ-
σοειδὴς ὡς περιέρηται τυγχάνου-
σιν ὅς πλείστα καὶ μέγιστα ἐν αὐτῇ
ἔχει, ὧν τὰ περισσῆ τῇ θαλάσῃ
καὶ τῇ πελάγειν δηλωθήσεται. τὰ δὲ
περὶ τὴν αἰχμὴν τῆς εὐδαίμονος Ἀρα-
βίας μετὰ τῇ πετρεαίαν καὶ τῇ ἑρμῇ
Ἀραβίαν κατέχουσιν οἱ καλέωνται
Σαρακηνοὶ, πλείονας μὲν ἔχουσιν
περσικοῦ, πολλὴν δὲ ἀλυσί-
χοντες ἐρημον γλῶ. γεγνησὶν γὰρ
ἔτοι τῇ πετρεαίᾳ Ἀραβίᾳ καὶ τῇ ἑρ-
μῇ Ἀραβίᾳ, καὶ τῇ Παλακίῳ, καὶ
τῇ Περσίᾳ, καὶ ἀκολουθῶν τῇ περ-
σικῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ. ἐστὶ δὲ ἡ
εὐδαίμονος Ἀραβίας τὸ μὲν μῆκος
1 ¹stadia . . . 4'. τὸ δὲ πλάτος
stadia 45 μ'. ἔχει δὲ τὰ ἐξ ἑνὸς τῇ
πετρεαίᾳ νδ'. πόλεις δὲ ὀπίσθας καὶ
κώμας 95 δ'. ὅρη ὀπίσθια 15. πο-
ταμὸς ὀπίσθιος δ'. λιμένας ὀπί-
σθους 5'. κόλπος ὀπίσθιος 1. ἀγέ-
λας μέγας δ' 2. νήσους ὀπίσθας
τὰς ἐν τῇ πελάγειν εἰρημνύμεναι
πάντες ἀπὸ τοῦ 3 Ἀραβῶν ἀκρωτη-
ρίων μέγας τῇ 4 Μαυρανίτῃ κόλπῳ καὶ
ἐκ τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ τυγχάνου-
σιν ἀπὸ τῇ 6 Αἰλιανίτῃ μυχῷ τοῦ ἐν τῇ

1 In Cod. MS. 1 ¹stadia 45 μ'. sed τὸ α in MS. cum recta insuper linea cui hemicyclus deorsum spectans subjicitur. Hæsch. Non dubito quin prima illa nota designet Myriades, quæ desiderari videntur. Sed numeri, ut hic loci, deinceps fere ubique perturbari videntur: nec sine Cod. MSS. opæ restitui in integrum possunt. 2 Lego, ut infra, ἔτοι πετρεαίαν. 3 In Ptolemaio Ἀραβῶν: quem ex hoc loco corrigendum esse censet Salmasius in Exerc. Plin. p. 347. 4 Forfan Μαυρανίτῃ cum Stephano Byzant. & Cod. Pal. Ptolemaei. Quid si reponendo litteram, quæ forte exciderit, cum Cod. vulg. Ptolemaei scribimus Μαυρανίτῃ. 5 Alibi 1 ¹stadia. Pro 4 in Cod. MS. nota est hæc 4. Hæsch. 6 Vide pag. 10. * In textu Gr. lege Παλακίῳ & Περσίᾳ.

πέλαγος κόλπῳ μέγας τῇ Μαυρανίτῃ
κόλπῳ, καὶ τῇ περὶ τῇ ἐρήμῳ 1 πέ-
λαγος Περσικῷ κόλπῳ, καὶ ἐπὶ τῇ ἐκ-
βολῇ τῇ Τίγριδος ποταμῷ τῇ πελάγειν
καὶ τῇ παραλίᾳ τῇ τῇ εὐδαίμονων
πέλαγος γὰρ εἰς τὰς 2 γ μ ρ ν'.

Συσιανῆς περὶ πλους.

ΣΟΥΣΙΑΝΗ καὶ ὅς ἐν τῇ
Περσικῇ κόλπῳ. | περὶ εὐδαίμονος ὅς
ἐν τῇ ἀρκτῶν τῇ Ἀσσυρίᾳ, ἀπὸ τῇ
ἐκ τῇ περσικῇ Βαβυλωνίᾳ,
ἐκ τῇ τῇ Τίγριδος ποταμῷ μέγας
πέλαγος θαλάσσης, ἀπὸ τῇ ἀνατο-
λῇ τῇ Περσίᾳ, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας
τῇ Περσικῇ κόλπῳ, ἀπὸ τῇ ἐκβολῇ
τῇ Τίγριδος ποταμῷ, μέγας τῇ ἐκ-
βολῇ τῇ εἰς τῇ Περσικῇ κόλπον τῇ
1 ὀπίσθιῳ ποταμῷ. καὶ ἡ 2 ὅλη τῇ
ἐκ τῇ περσικῇ τοιαύτῃ. ὁ δὲ κατὰ
τῇ περσικῇ ἔτω πως ἔχει. ἀπὸ
τῇ ἀνατολῇ σώματος τῇ Τίγριδος
πέλαγος ὅτι 4 χάρακα Πασίνι 1 ¹stadia
τῇ καὶ τῇ τῇ μέγας νήσους καὶ τῇ
1 Ἀραβίαν ἀγρομένη. 6 ταύτῃ π-
λοῖ τῇ πελάγειν τῇ εὐδαίμονος Ἀρα-
βίας περσικῆς. ἐν τῇ 7 λ ε'. νήσους
ἐκ τῇ τῇ τῇ χάρακος
Πασίνι ὅτι 7 Μαγαίῃ ποταμῷ ἐκ τῇ

biæ felicitis peripli (ab Æla-
nitico recessu in sinu Arabico
usque ad sinum Mæsanitem, &
extremities Persici sinus ver-
sus [Arabiam] desertam, at-
que etiam ostia Tigridis flu-
vii) stadia universa sunt 38150.

Susianæ periplus.

SUSIANA quidem jacet in
Persico sinu. Terminatur
autem à septentrionibus qui-
dem Assyria: sed ab occasu
prædicta Babylonia, juxta Ti-
gridis fluvii partem, quæ ad
mare: ab oriente vero Perside:
a meridie autem Persico
sinu, ab ostiis Tigridis fluvii
usque ad ostia in sinum Persi-
cum Oroatidi amnis. Atque
hæc quidem universa regionis
circumscriptio: præternavigatio
vero singularum ejus partium est
in hunc fere modum. Ab
orientali ostio Tigridis fluvii
ad vallum Pasini stadia 80.
Huic [Susianæ] parti adjacet
insula Apphana cognominata:
quam nonnulli adtribuunt pe-
riplo Arabiæ felicitis, [eam]
numerantes inter insulas trigin-
ta quinque. A vallo autem Pa-
sini usque ad ostia Magæi fluvii

1 Lege περσικῇ. 2 Τὸ γ μ interpretor τριμύρια. In Cod. MS. τὸ γ cum recta
linea subiectis illi duobus punctis. pro μ autem reperio in Cod. Herv. η.
Hæsch. Incertum, utrum scribi debeat γ η ρ'. cum hic numerus præce-
dentibus nequaquam consentiat. 3 In Cod. Herv. ὀπίσθιος. Hæsch. Scribe
ὀπίσθιος ex Ptolemaio, malit Salmasius ὀπίσθιος. Vide Exerc. Plin. pag. 494.
4 Ita in Cod. Pal. Ptolemaei: in libb. vulg. Χάρακα Πασίνι. Verum Χάρακα
ἔστω cum Stephano Byzant. (ut credo) rescribere jubet Salmasius in Exercit.
Plin. p. 347. & alibi. 5 Lego ex Ptolemaio Ἀραβία. Reperitur urbs Ἀραβία
1, sed immane quantum à vallo Pasini distans. 6 Ταύτῃ δὲ τῇ in Cod.
Herv. 7 In Ptolemaio Μαγαίῃ. perperam, (ut censet Salmasius) pro Μαγαίῃ vel
Μαγείῃ. Vide Exerc. Plin. p. 494.

stadia 700. Verum à Magæo fluvio usque ad sinum Peloden [vel cænofum] appellatum stadia 400. Hunc vero sinum & locos adjacentes incolunt Elymaei, Susianæ regionis [populus.] Juxta autem hunc sinum est insula Taxiana nuncupata. A sinu vero usque ad Eulæi fluvii ostia stadia ... 6. Juxta hunc fluvium in [regione] mediterranea civitas est Sula, Metropolis Susianæ. Ab Eulæo autem fluvio ad Tenagon arenosum ** usque ad ostia Oroatidos fluvii stadia 450. Patet autem Susiana quidem in longitudinem stadia 3500. in latitudinem vero stadia 2350. Habet autem provincias sive satrapias 6. urbes vero insignes & vicos 17. fluvios insignes 4. sinum Peloden, Tenagon arenosum, Herculis columnas. Stadia universa præternavigationis Susianæ regionis ab ostio Tigridis fluvii ad ostia Oroatidos sunt 3430.

Perfidis paraplus.

JACET quidem & Persis ipsa in sinu Persico. Terminatur autem à septentrionibus Media: ab occasu vero jam dicta Susiana: ab oriente autem

1 Ex sequentibus lege *πρωτή κήλη*. & *ποκ* *περὶ αὐτῆς*. Vide *Salmas. Exerc. p. 840.* 2 In *Προτ. Εὐλαίου*. sed ex *Plinio* & *Auctore* nostro corrigendum esse docet *Salmas. p. 840.* 3 Lego *Ταξίαν* ex *Procl.* & *Steph.* Vide *Salmas. p. 840.* 4 Forlan γ, γ'. *τερχίλια πιστάκινα*. ut in *Cod. Herv.* teste *Hæsch.* 5 Forlan *είδισα βτη*. pro τ posito forte ? unde τ locum ejus subiit. Verum in *Cod. MS.* (teste *Hæsch.*) notata erat litera γ duobus hemicyclis. 6 Quorsum duobus vocabula, plane nescio. Nisi & hic loci *εἰλη* in Herculis memoriam fuerint erecitæ: nam morem illum stelas lapideas exstruendi hinc in regionibus invaluisse constat ex *Plinio*. 7 Scribe *Μηδία*.

Carmania: à meridie vero sinu Persico, incipiens ab Oroatide fluvio [& pertingens] ad ostia Bagradæ fluvii. Ac universæ quidem regionis circumscriptio ita se habet: periplus vero locorum singulorum ad hunc modum. Ab ostiis Oroatidos fluvii usque ad Taocen promontorium stadia 500. A promontorio vero Taocen usque ad ostia Rhogomanis fluvii stadia 700. Occurrit autem in prætervectione insula Sophtha cognominata. A Rhogomani fluvio ad Chersonesum [promontorium] stadia 500. Hic adjacet insula Alexandri appellata. A Chersoneso autem ad Brisoanæ fluvii ostia stadia 650. At à Brisoana fluvio ad Ausinza stadia 600. Ab Ausinza vero ad ostia Bagradæ fluvii stadia 450. Hic longitudo.... Hic Persidos terminos definire prius diximus. Est autem Persis longitudine quidem stadia 4000. latitudine vero .. 4000. Habet autem provincias sive satrapias 10. urbes vero insignes & vicos 32. fluvios insignes 3. promontorium insigne 1. Chersonesum insignem 1. insulas insignes 2. Præternavigationis Persarum regionis, ab Oroatide usque ad ostia Bagradæ fluvii, stadia cuncta sunt 3400.

1 Ubique lege *Οροάτις* vel *Οροάτιδος*. 2 *Βαγράδα* *Ptolemaï*. 3 *Ταόκιν* *Procl.* 4 *Ρυγομανίς* ex *Procl.* 5 *Σωράδα* *Procl.* 6 *Χερσόνησος* *ἀκρὰς* *Procl.* 7 *Ρώγων* & *Βερίνα* apud *Arr.* 8 Est *Αὐσινζα* *Ptolemaï*. 9 Hæc in *Cod. Herv.* non leguntur. *Hæsch.* 10 Idem *Cod.* habet *είδισα βτ*. τὸ δὲ πλάτος α υ'. ubi observabis, τὴν α νέαν lineam deorsum vergentem sic subjici, ut in *Cod. Pal.* passim referat figuram 4. *Idem*. 11 Adde ex *Cod. Herv.* *Χερσόνησος* *ἐπισήμην α'*. *Idem*.

Carmaniae periplus.

CARMANIA partim quidem adjacet Persico sinui, partim vero Indico pelago, post sinum Persicum. Terminatur autem à septentrionibus quidem Carmania deserta: ab occasu vero prædicta Perside, & Bagraða fluvio prius memorato, insuper & reliqua parte sinus Persici, quæ Carmanica appellatur quia ad occasum spectat: ab oriente autem Gedrosia provincia juxta Persicos montes: à meridie vero post angustias Persici sinus Indico pelago. Atque hæc est universæ quidem regionis circumscriptio: locorum vero particularium periplus sic se habet. Ab ostiis [jam] dicti Bagraðæ fluvii usque ad Doram fluvium stadia 300. Hic habitant Camelobosci, qui Carmaniae regionis [populus.] A Dora autem fluvio ad ostia Cathrapis fluvii stadia 500, [hinc] ad ostia Corii fluvii stadia 700. His locis adjacet insula Agedana appellata, in qua multum rubricæ est. A Corio autem fluvio ad ostia Achindanæ fluvii stadia 400. Ab Achindana vero fluvio ad ostia Addanii fluvii stadia 500. His

Καρμανίας περίπλος.

KARMANIA μέγιστον κατὰ τὴν Περσικὴν καὶ τὴν Ἰνδικὴν πελάγους, μέρος δὲ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους μέγιστον τὸ Περσικόν. περιεσφίγγεται δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ Καρμανίου, ἀπὸ δὲ δύσεως τῆς περσικῆς περσίδος καὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ Βαγράδα ποταμοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ λευκοῦ μέγιστον τὸ Περσικόν καὶ τὸ Ἰνδικόν πελάγους. καὶ ἡ ὅλη ἡ χώρα περιεσφίγγεται τοιαύτη. ὁ δὲ χῆρς μέγιστος ὅπως ἔχει. ἀπὸ τῆς ἐκδοῦς τῆς εἰρημῆς Βαγράδα ποταμοῦ ἐπὶ Δώρα ποταμὸν στάδια τ'. ἐνταῦθα περιεσφίγγεται Καρμανία καὶ τὸ Καρμανίας χώρας ὄντες. ἀπὸ δὲ τῆς Δώρας ποταμοῦ ἐπὶ Κάρρα ποταμὸν ἐκδοῦς στάδια φ', ὅπῃ ἡ Κάρρα ποταμὸς ἐκδοῦς στάδια ψ'. ἐπὶ τούτοις τὸς τόπους νῆστος καίτιν ἡ Αἰδάνη καλεῖται ἐν ἣ μάλιστα πόλις γίνεσθαι. ἀπὸ δὲ τῆς Κορίου ποταμοῦ ἐπὶ Ἀχινδάνη ποταμὸς ἐκδοῦς στάδια υ'. ἀπὸ δὲ Ἀχινδάνη ποταμοῦ ἐπὶ Ἀδδάνιος ποταμὸς ἐκδοῦς στάδια θ'.

1 Lege Καρμανία. Hæsch. 2 Βαγράδα Ptol. ut & infra in Αἰδάνη. 3 Δώρα in Cod. Herv. & Ptol. 4 Ita in Cod. Pal. Ptolemæi. In libb. vulgatis Αἰδάνη. Apud interpretem Cathrappu. 5 Sic in Cod. Pal. Ptol. in libb. vulg. Κορίου. 6 Σαγριανὰ in ἡ μάλιστα Ptol. In tabulis autem Ptol. μάλιστα est urbi. 7 In libb. vulg. Ptol. Αχινδάνη. In Cod. Pal. Αχινδάνη. 8 Non dubium est quin eundem fluvium designaverit, qui Arriano Αἰδάνη, Ptolemæο Αἰδάνη.

αὐτὴν δὲ τοῖς τόποις τέτοις νῆστος ὀρεῖται. ἀπὸ δὲ τῆς Τυάνης ποταμοῦ ἐπὶ Σαγάνη ποταμὸς ἐκδοῦς στάδια υ'. ἀπὸ δὲ Σαγάνη ποταμοῦ ἐκδοῦς εἰς Ἀρμόζουσαν πόλιν στάδια σ'. ἀπὸ τῆς Ἀρμόζουσης ἐπὶ Ἀρμόζουσαν λευκοῦ μέγιστον τὸ Περσικόν καὶ τὸ Ἰνδικόν πελάγους. ἀπὸ δὲ τῆς Ἀρμόζουσης ἀκρωτηρίου ἐπὶ Καρπύλλαν ἀκρωτηρίον στάδια ψ'. ἐνταῦθα περιεσφίγγεται τὸ Περσικόν καὶ τὸ Ἰνδικόν πελάγους. ὁ δὲ χῆρς μέγιστος ὅπως ἔχει. ἀπὸ τῆς ἐκδοῦς τῆς εἰρημῆς Βαγράδα ποταμοῦ ἐπὶ Δώρα ποταμὸν ἐκδοῦς στάδια τ'. ἐνταῦθα περιεσφίγγεται Καρμανία καὶ τὸ Καρμανίας χώρας ὄντες. ἀπὸ δὲ τῆς Δώρας ποταμοῦ ἐπὶ Κάρρα ποταμὸν ἐκδοῦς στάδια φ'. ὅπῃ ἡ Κάρρα ποταμὸς ἐκδοῦς στάδια ψ'. ἐπὶ τούτοις τὸς τόπους νῆστος καίτιν ἡ Αἰδάνη καλεῖται ἐν ἣ μάλιστα πόλις γίνεσθαι. ἀπὸ δὲ τῆς Κορίου ποταμοῦ ἐπὶ Ἀχινδάνη ποταμὸς ἐκδοῦς στάδια υ'. ἀπὸ δὲ Ἀχινδάνη ποταμοῦ ἐπὶ Ἀδδάνιος ποταμὸς ἐκδοῦς στάδια θ'.

1 Lego Ορεῖται ex Arriano. Forfan corrigendus Ptolemæus, qui habet Οὐδὲν. Vide Salmaf. Exerc. Plin. p. 831. 2 Forfan τῇ Τυάνη vel Αἰδάνη. 3 Σαγριανὰ Ptol. 4 Lege Ἀρμόζουσαν. Urbs hæc Arriano Ἀρμόζουσα, Ptolemæο Ἀρμόζουσα. 5 Ita in Cod. Pal. Ptolemæi. In libb. vulgatis Αἰδάνη. Apud quem Ἀρμόζουσα & Ἀρμόζουσαν malit Salmaf. in Exerc. Plin. p. 830. 6 Sic τῇ Ἀρμόζουσας ut inquit Ptol. 7 Hic scribe Σιμερῆς, ut & mox infra in Ptol. 8 Αἰδάνη Ptol. Αἰδάνη legit Salmaf. in Exerc. Plin. p. 351. 9 Lego Αἰδάνη ὅπως ἔχει τῇ Αἰδάνη ἀκρ. Vide Salmaf. Exerc. Plin. p. 351. 10 Desiderantur quidam ante ἐκδοῦς. 11 Lego Μυσταρινῶν ex Ptol.

usque ad promontorium Alam-
bater dictum; & insulam quæ
vocatur Liba. Quæ singula-
tim vero [describenda] sic se ha-
bent. A Carpella promonto-
rio ad Caneatin civitatem sta-
dia 1000. Hic habitant qui
Pasargades appellantur, ex Car-
mania etiam oriundi. Ab ur-
be vero Caneate ad urbem
Agrisam stadia 250. Ab Agri-
sa autem urbe ad Ommana em-
porium insigne stadia 600. Ab
Ommanis vero ad Rhogana
stadia 150. A Rhoganis au-
tem usque Salari fluvii ostia . . .
ad Pasida stadia 200. A Pasidis
vero ad Samydacen civitatem
stadia 200. Hic juxta habi-
tant Chelonophagi, qui etiam
ipsi ex Carmania sunt. Ab
urbe autem Samydace ad ostia
Samydaci fluvii stadia 500. A
Samydaco vero fluvio ad Te-
sam civitatem stadia 400. Ab
urbe autem Tesa ad ostia Hy-
driaci fluvii stadia 200. Ab
ostiis vero Hydriaci fluvii ad
Casiam promontorium stadia
400. A Casia autem promon-
torio ad Cuizam portum stadia

1 Infra Αλαμβατεῖρ dicitur. In libb. vulg. Ptol. Αλαβάτιν ἄκρον. in Cod. N. Αλαβατίρ. 2 Forſan Ζίβος. nam infra vocatur, Ζίβη νῆσος. Ptolemaeus in Ta-
ri Indico Λίβα insula. 3 Καρδίας est Ptolemaeus. 4 Chalcographus in Edm-
ne Hæschelii τὸ α cum recta linea ei subiecta expreſſit per figuram 4. Forſis
nota illa refert τὸ α (ut conjicit (l. Dodwellius) aut τὸ ε. ut exiſtimaviſſi. V. ſup.
ad Melam, p. 283. 5 Salmaſ. in Exerc. Plin. p. 845. legit Παταργάδες Καρ-
μανίας ὅντις γίνεσθαι. Malim cum Voffio Παταργάδες Καρμανίας ὅντις γίνεσθαι. 6 Καρ-
μανίας in Cod. Herv. 7 Αγρίς Ptol. In interprete vet. Agris. 8 Infra Ομ-
μάν. Καμβάνα Ptol. Apud interpr. Nommiana. 9 Ita, ut credo, Χασιβέλιον in
Cod. Pal. Ptol. in MSS. Βασιβάν non ſine mendo. In libb. vulg. Ptol. Γα-
10 Σάρρ Ptol. In interprete Sarali. 11 Μάγινδα Ptol. Μαγίνδα Cod. Pal. Μά-
γινδα interpr. vet. In libb. vulg. Ptol. Σαμυδάκιν. 12 Scribe Σαμυδάκιν. 13 Σαμυδάκιν. 14 Σαμυδά-
κιν Ptol. vulg. Σαμυδάκιν in Cod. Pal. 15 Τέσα Ptol. in Cod. Pal. Τέσα. 16 Τέσα
κα Ptol. in Cod. Pal. Καυδριάκιν. 17 Βαγίαν ἄκρον Ptol. 18 Κυζα Ptol.

σταδία. ἀπὸ δὲ Κυζίων λιμῆος
εἰς Αλαμβατεῖρ ἀκρωτήριον στάδια
1. κατὰ ταῦτα 1 μέρει κείται νῆ-
σι πλεονάζει 2 Πόλλα καλεῖται. 3 πα-
ραμυτοῖς 4 τῶν Αλαμβατεῖρ ἀκρωτη-
ρίων πλεονάζει Ζίβη. ἐνθαῦτα τε-
λευτᾷ τὸ κόλπον τὸ καλεῖται Πά-
ραμυτος περικείμενος. ἐστὶ δὲ ὁ πῦρ
εἰς αὐτὸ ἀπὸ Καρπείλλης ἄκρου
εἰς Αλαμβατεῖρ ἀκρωτήριον στάδια
45. ἀπὸ δὲ 5 Αλαμβατεῖρ ἀκρω-
τήριος εἰς 4 Δερνὸβιλλα στάδια 50.
ἐνθαῦτα ὁρᾷται νῆσος Κάριν-
να καλεῖται. ἀπὸ 6 Δερνὸβιλλης εἰς
Κοφάντα λιμῆος στάδια 50. ἀπὸ
6 Κοφάντος λιμῆος εἰς Ζοράμβου
ποταμὸς ἐκβολὰς στάδια 50. ἀπὸ 7
Ζοράμβου ποταμὸς εἰς 8 Βαδάρων
στάδια 50. ἀπὸ 8 Βαδάρων εἰς
Μαφάρνα πόλιν στάδια 70. ἐστὶ δὲ τὸ
Ἰμμανίας τὸ πρὸς μήκος 7 στάδια 7.
πρὸς πλάτος α. ρ. ἔχει δὲ ἔθνη ἥτοι
αἰθίοπας 1. πόλεις δὲ ὀπίσθιους
ἰνέμας 2 γ'. ὅρη ὀπίσθια γ'. πο-
ταμὸς ὀπίσθιος δέκα. ἀκρωτήρια
ἑπτὰ γ'. λιμένας ὀπίσθιους δύο.
ἰσθμὸς ὀπίσθιος ε'. οἱ πάντες ἀπὸ
7 Καρπείλλης ἀκρωτήριος μέχρι Μυ-
σούρ-
σταδία 1. οἱ 8 σύμπαντες ἀπὸ
τῆς Βαγιάδος ποταμὸς μέχρι Μυσούρ-

250. A Cuizorum vero por-
tu ad Alambatera promonto-
rium stadia 400. Juxta hæc
loca in alto jacet insula Polla
nominata. Alambateri autem
promontorio adjacet insula Zi-
ba appellata. Hic sinum, qui
Paragon cognominatur, define-
re prius diximus. Est autem
totius ejus periplus à Carpella
promontorio ad Alambatera
promontorium stadia 1700. A
promontorio autem Alambatere
ad Derenobillam stadia 250.
Huic adjacet insula Carminna
nuncupata. A Derenobilla ve-
ro ad Cophanta portum stadia
250. A portu autem Cophan-
te ad ostia Zorambi fluvii sta-
dia 200. Ab amne vero Zo-
rambo ad Badara stadia 250.
A Badaris autem ad Musarna
urbem stadia 300. Patet au-
tem Carmania in longitudinem
quidem stadia 7000. in latitu-
dinem vero stadia 1500. Ha-
bet autem provincias sive satra-
pias 10. urbes vero insignes &
vicos 23. montes insignes 3.
fluvios insignes 10. promonto-
ria insignia 3. portus insignes 2.
insulas insignes 5. Carmaniae
Indico pelago adjacentis peripli,
à Carpella promontorio usque
ad Musarna civitatem, stadia
omnia sunt 5350. Periplus totius
Carmaniae orae maritimæ, à Ba-

1 Lege μέγ. 2 Πέλλα Ptol. In Tabulis Πέλλα. Forſan quæd ſimilitudine
miſuit pilam, quæ Græce πύλλα, & Æolice πόλλα dicitur. 3 Non ita in Ta-
bulis Ptolemaei, ſi Ζίβη eadem ſit cum Liba Ptol. 4 Δερνὸβιλλα Ptol. Putavi olim
ἐν Δερνὸβιλλα Αρριανί. 5 Ζοράμβου Ptol. in Cod. Pal. Ζοράμβου. 6 In MSS.
ἐνθαῦτα, teſte Hæſch. Βαδάρων Ptol. 7 In Cod. Herv. στάδια 70. 8 Lege ἑπτὰ.

grada fluvio ad Musarna urbem, stadia universa sunt 1200.

Gedrosiæ periplus.

GEDROSIA terminatur à septentrionibus quidem Drangiana & Arachosia: ab occasu vero Carmania prædicta usque ad mare: ab oriente vero parte Indiæ juxta Indum amnem, usque ad limitem Arachosiae jam memoratæ: meridie vero Indico pelago. Atque generalis quidem circumscriptio hæc est: particularis autem ad hunc modum. A Musarnis civitate ad ostia Artabios fluvii stadia 1300. In fluvium autem naviganti à dextra juxta navigationis cursum jacet urbs Arbīs nominata: & adhuc superius ad dextram similiter fluvii Persis Gedrosiæ metropolis. A fluvio autem Arabico ad Rhaprauam civitatem stadia 550. A civitate vero Rhapraua ad Mulierum portum stadia 500. Hic jacent Arbitorum vici. A Mulierum autem portu ad Coiamba stadia 400. Hinc incipit Patalena regio: cujus maximam partem ostiis suis complexus est Indus fluvius, atque ipsam quidem Metropo-

νων πόλεως ἢ ὀλίγης ἢ ἑσπερίῃ
Καρμανῶν ὀφθαλμίας σάδια α'.

Γεδρωσίας περιπλῆς.

ΓΕΔΡΩΣΙΑ περιερίζεται ἀπὸ
μὲν ἀρκτων τῇ Δραγγίᾳ καὶ τῇ
Αραχωσίᾳ ἀπὸ δὲ δύσεως τῇ ὁρι-
σημένῃ Καρμανίᾳ μέχρι θαλάσσης
ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τῷ ἢ Ἰνδικῷ μέ-
ρει τῷ περὶ τῇ Ἰνδῶν ποταμῶν μέχρι
τῆς ὁδοῦ τῇ μεσημβρίᾳ ἢ Ἰνδικῷ
πλάγῃ. καὶ ἡ μὲν ὅλη πε-
ριπλὴ τοιαύτη· τὰ δὲ κτ' ἰμέρεσσι
ἔχει. ἀπὸ 3 Μυσάρων πόλεως ἕως
4 Αἰσίου ποταμῶν ἐκδοῦς σάδια
5 α' τ'. ἀναπλῶσαιτες δὲ τῇ πο-
ταμῷ, 6 πόλεις ἐν δεξιᾷ κτ' ἢ ἀπὸ
πλευρῆς καὶ τῇ Ἀρβίᾳ καλῶνται καὶ ἐν
ἀνώτερον ὁμοίως ἐν δεξιᾷ τῇ ποτα-
μῷ πόλεις 8 Περιπλὴ ἢ μεσημβρία τῇ
Γεδρωσίᾳ. ἀπὸ δὲ τῇ 9 Αἰσίου πο-
ταμῷ εἰς Ράπραυαν πόλιν σάδια θ'.
ἀπὸ δὲ τῆς 10 Ράπραυας πόλεως ἐπὶ
γυμνασίων λιμὴν σάδια φ'. ἐνταῦθα
κεῖναι αἱ 11 Αἰσίου πόλεις καὶ
ἢ γυμνασίων λιμὴν εἰς 12 Κοίμην
σάδια υ'. ἐνταῦθα ἀρχεται ἡ Πα-
ταλὴν χώρα, ἥς τὸ πλεῖστον ὁ Ἰν-
δὸς ποταμὸς τοῖς σωμασιν ἐμπερείληπεν, καὶ αὐτὸν δὲ πλεῖστον μεσημβρίᾳ

1 Scribe πόλις. 2 Lego Αραχωσίαν. 3 Forfan Μυσάρων. 4 Αἰσίου Πόλιν ἢ Αἰσίου πόλιν videtur Ptolemæi interp. Αἰσίου malit Salmas. in Exercit. Plin. p. 829. 5 In Cod. Herv. lineola non obliqua, sed perpendicularis subijciatur, cui dixi in Cod. Pal. respondere τὸ 4. 6 Lego πόλιν. 7 Αἰσίου Πόλιν. 8 Hæc Ptol. Πάρις in Cod. Pal. Ptol. 9 Αἰσίου Πόλιν. Αἰσίου legit Salmas. in Exerc. Plin. p. 829. 10 In libb. vulg. Ptol. Ράπραυα. In Cod. Pal. Ραπραυα. 11 Αἰσίου Πόλιν. In libb. vulg. Ptol. Αἰσίου. In Cod. Pal. Αραχωσίαν. 12 Κοίμην in Cod. Pal. Ptol. in libb. vulg. Βαϊμην.

καλῶνται

μεσημβρίᾳ Πάταλα. μὲν δὲ τὸ γ' ὅ-
τι Ἰνδὸς ποταμὸς ὡς περὶ νῆσον
ἐπὶ συμβέβηκεν καὶ ἔτερας πόλεις
αἰσίου. ἔστι δὲ τῇ Γεδρωσίᾳ τὸ μὲν
πρὸς σάδια 5 χ'. τὸ δὲ πλάτος σά-
δια σ'. ἔχει δὲ ἔθνη ἥτοι 1 σατρα-
πεία. πόλεις δὲ ὀπίσθιους καὶ κώ-
μεις 15. ὅρος μέγιστον α'. ποτα-
μὸς μέγαν α'. λιμὴν ὀπίσθιον
ἐπὶ ἥσας ὀπίσθιους β'. οἱ πάντες
ἐν Μυσάρων πόλεως εἰς 2 Ρίζαν
ὡς τῇ Γεδρωσίᾳ ὀφθαλμίας σά-
δια 3 χ' υ'.

Ἰνδικῷ δὲ ἐντὸς Γάγγης ποταμῷ, καὶ
τῇ ἐν αὐτῇ κόλπῳ καὶ νήσῳ πε-
ρίπλῃ.

Η ἐντὸς Γάγγης ποταμῷ Ἰνδικῷ
περιερίζεται ἀπὸ μὲν ἀρκτων
τῇ Ἰμάῳ ὅρει ὀφθαλμίας τὸς ὑπερκειμέ-
ως αὐτῷ Σογδιανῶν καὶ Σάκας· ἀπὸ δὲ
δύσεως πρὸς τῇ θαλάσῃ τῇ
σημερινῇ Γεδρωσίᾳ· καὶ τῇ με-
σημβρίᾳ τῇ Αραχωσίᾳ καὶ ἀνωτέρω
πρὸς 4 Παροπαμισάδας· ἀπὸ δὲ ἀνα-
τολῶν τῇ Γάγγῃ ποταμῷ· ἀπὸ δὲ
μεσημβρίας τῇ Ἰνδικῷ πλάγῃ. καὶ ἡ
μὲν ὅλη περιπλὴ τοιαύτη. ὁ δὲ πᾶς
περίπλῃς ἀπὸ τῇ Ναυστάθμῳ μέχρι
1 Ἰκκῶν ἀκρωτηρίου τῆς μέσης τῇ περὶ
μεσημβρίᾳ δὲ ἐντὸς Γάγγης Ἰνδικῷ σά-
δια α' χ' ε'.

1 Alibi σατραπεία. 2 Forfan Ρίζαν. nam Ρίζαν dicitur Ptolemæus. 3 Lego γ. υ'. Hæsch. 4 In Cod. Pal. (teste Hæsch.) Παροπαμισάδας. in Cod. Herv. Παροπαμισάδας. si Ptolemaeum sequamur, legendum Παροπαμισάδας. 5 In Cod. Herv. & Ptol. Εἰς. Olim Κοίμην dictum. Vide Salmas. Exerc. Plin. p. 783.

lin, quæ Patala nuncupatur. Post
tertium vero os Indi fluvii conti-
git & alias complurimas jacere
urbes, insulæ ad modum [circum-
suas.] Paret autem Gedrosia
in longitudinem stadia 6600.
in latitudinem vero stadia 250.
Continet autem provincias si-
ve satrapias 8. civitates vero
& vicos insignes 12. montem
maximum 1. fluvium magnum
1. portum insignem 1. insulas
insignes 2. Gedrosiæ [regionis]
littoralis à Musarna civitate ad
Rhizanam stadia universa sunt
3800.

*Indiæ intra Gangem fluvium,
ut & sinuum & insularum
ad eam pertinentium periplus.*

QUÆ intra Gangem est In-
dia definitur quidem à se-
ptentrionibus Imao mon-
te, juxta superjacentes sibi Sog-
dianos & Sacas: ab occasu au-
tem mare quidem versus Ge-
drosia prædicta; sed juxta me-
diterraneam Arachosia, & su-
perius regione Paropanisdum:
ab oriente vero Gange fluvio:
à meridie Indico pelago. Et
generalis quidem ejus descriptio
hunc in modum se habet. U-
niversus autem periplus partis
prædictæ Indiæ intra Gangem
à Naustathmo usque ad Cory-
promontorium [continet] sta-
dia 1725.

L 1 2

Taprobanæ

A Nauſtathmo autem portu uſque ad quintum Gangis fluvii oſtium ſtadia univerſa ſunt 35695.

*Indiæ extra Gangem fluvium &
sinuam qui in ipsa sunt pe-
riplus.*

INDIA extra Gangem fluvium terminatur à septentrione quidem partibus Scythiæ & Sericæ : ab occalû vero ipso Gange fluvio : ab oriente autem Sinarum regione usque ad sinum Magnum appellatum, & sinu ipso: à meridie vero Indico pelago, & parte maris Prasodis, quod ab insula Menuthiade incipiens extenditur per lineam parallelam, usque ad oppositas Magno sinui partes, ut prius diximus. Est autem longitudo quidem Indiæ extra Gangem fluvium, qua longissime patet, stadia 11650. Latitudo vero, qua latissime panditur, est [circiter] stadia 10009. Habet autem provincias sive satrapias 50. urbes vero & vicos insignes & emporia 67. montes insignes 18. promontoria insignia 5. portus insignes 3. sinum maximum 1. insulas insignes 30. Peripli partis Magni sinus, qui juxta Indiam extra Gangem, à promontorio [Magno] usque ad Sinarum confinium, stadia omnia

ὃ σύμπαντες ἀπὸ τοῦ Ναυσάδου
 μένος ἕως τοῦ πέμπτου σώματος
 Γόγγυ ποταμῷ σάδου ἔχου.

Ἰνδικῆς τ' ἐκτὸς Γάγγυ ποταμῶν
τ' ἐν αὐτῇ κόλπων πέδιπλος.

Η Ινδικὴ ἢ ἐκτὸς Γάγγης ποταμὺν περιεΐξεῖ ὑπὸ μὲν ἀπὸ τῶν μέρεσι τῆ Σκυθίας καὶ τῆ Σιναιῶς ὑπὸ δὲ ὁρίσεως αὐτῶν τῇ Γάγγη πικρῶν ὑπὸ δὲ ἀνατολῶν τοῖς Σιναιῶσι χειρὶ τῇ καλυμμένη Μιγάλῃ κόλπῃ, ἢ αὐτῷ τῷ κόλπῳ· ὑπὸ δὲ μεσημέρι τῇ τε Ινδικῇ πελάγει καὶ μέρος τῆ Περσίδος θαλάσσης, ἥτις ἀπὸ τῆς Ὀρεοσιάνης νήσου ἀρξαμένη ἀφίστησι καὶ παράλληλον γραμμὴν μέχρ' ἀντικειμένων ἑξαμερῶν, τῇ μετὰ κόλπῳ· καὶ αὐτὴ περιερίκκεται. ἐν δὲ ἐκτὸς Γάγγης ποταμῷ Ινδικὴ ἢ μὲν μῆκος ἢ μακροτάτη πυγμῶν εἰς αἰῶνι 4. . α. χν. τὸ δὲ πλάτος πλατυτάτῃ ὅτι εἰς αἰῶνι 5. . β. ἔστι δὲ ἔθνη ἥτοι σατραπείας ν'. πόλεις καὶ κάμας ὀπισθήμης καὶ ἐμπύειαι ἑξήκοντα ὀπίσθημα ιη'. ἀκρωτήρια ὀπίσθημα ε'. λιμνῶν ὀπισθήμης γ'. κόλποι μέγιστον α'. νήσους ὀπισθήμης λ'. πάντες ὑπὸ τῆς ἀκρωτηρίας μέχρ' ὡς Σίνας δεῖν τῇ περίπλῃ τῇ μετὰ Μιγάλῃ κόλπῃ τῇ παρὰ τῇ Ινδικῇ ἐκτὸς Γάγγης τυγγάνοιτος εἰς αἰῶνι

PERIPLUS.

2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

ἐπὶ καὶ τῇ ἐν αὐτοῖς κόλπῳ περι-
πατεῖ.

Τὸ τῶ Σινδῶν ἔθνος ἀπολείπει
ἀπὸ τοῦ Ἀρκτικῶν μέρει τῆ Σι-
βηρίας ἀπὸ τοῦ δύσεως τῇ ἐκτὸς Γάργα-
σπαμῖν Ινδικῇ κατὰ τὸ ποσειδημέ-
νην τὴν μεγάλην κήληπον οὐρανον· ἀπὸ
τοῦ ἀνατολῶν ἀγνώστου γῆ· ἀπὸ τοῦ με-
σημβείας τῇ τε μεσημβρινῇ θα-
λάσσῃ, καὶ τῇ μεσημβρινῇ ἀγνώστου
γῆ, καὶ ἡ μὲν ὅλη περιγραφὴ τέτον ἔχει
τοιοῦτον. ἐντεῦθεν ἀρχονται παροι-
ωνίαι μέχρι τοῦ μεσημβρινης ἀγνώ-
στου ἰχθυοειδέος Σιναι. δύο γάρ
ἐξ αὐτῶν ὑπονοεῖται καὶ γὰρ, τίμιον
καὶ παρὰ τίμω ἀνατολίῳ δίδικσαι, ἢ
παροικεῖν εἰρήνευεν πρὸς Σίνας, κα-
τὰ τίμω παρὰ τίμω μεσημβρίαν, ἢ πε-
ρίκειν παρὰ πᾶσαν τίμω Ινδικῷ θά-
λασσῃ, ἥτοι τίμω Πρασώδῃ χαλκι-
κῇ μέρεος ἔστιν τῆς Ινδικῆς θα-
λάσσης ὥστε ὁ συλλαπιούσας ἐκ-
τάς τας ἀγνώστους γὰρ, κατὰ πέ-
πε γυνίαν ἀποτελεῖν πρὸς τοὺς ὄν-
τας Σινῶν κήληπον. ὑπόκειται τῇ τῇ Σι-
βηρίας ἢ τῇ Σερῶν χώρα, καὶ ἡ Μιντσί-
βια αὐτῇ. καὶ τῇ ἀνατολικώτε-

sunt 12550. Peripli autem totius littoralis extra Gangem Indiae, à quinto Gangis fluvii ostio, quod appellatur Antibole, usque ad fines provinciae juxta Sinarum regionem, stadia universa sunt 45350.

*Sinarum regionis & sinuum qui
in ea sunt periplus.*

SINARUM provincia terminatur à septentrionibus quidem parte Sericæ: ab occasu vero India extra Gangem fluvium, juxta prædictum in Magno sinu terminum: ab ortu autem terra incognita: à meridie vero mari australi, & terra australi incognita. Ac universa quidem circumscriptio in hunc modum habetur. Hinc accollere incipiunt Sinæ Ichthyophagi usque ad australem terram incognitam. Concipere enim oportet duas terras incognitas: unam juxta orientem extensam, quam Sinas accollere diximus: & alteram juxta meridiem, quæ porrecta est ad totum mare Indicum, sive Prasode appellatum, quod pars Indici maris. adeo ut utraq; terræ incognitæ coeuntes efficiant veluti angulum quandam circiter Sinarum finem. Sinas autem superjacet Sericum regio, & illorum metropolis [Sera.] Quicquid his orientalius, terra est incognita, paludes habens

α τέτων ἀγνώστος ὅτι γῆ λίμνας ἔχουσα

1 In MSS. τὸ γ' duobus punctis notatur. Hæsch. 2 Lege Μυρσινθ. 3 De le comma post μῦρσινθ. 4 Hic & alibi ubi lacunulæ duo sunt inserta puncta in MSS. notæst hæc α̇. Hæsch. 5 Pro Σ. Et μῦρσινθ defunct. 6 Προμαχὶν promontorium Magnum.

26

uliginosas : in quibus calami magni nascuntur, atque adeo densi & conferti, ut per illos sibi invicem adhærentes fiant transitus.

Ferini sinus periplus.

NAVIGANTI igitur extra
finem Magnum & No-
tium promontorium, qua-
si ad meridiem, & ad lævam
habenti Sinarum terram & o-
rientem, occurrit finis The-
riodes nuncupatus, pertingens
usque ad promontorium quod
appellatur Satyrorum promon-
torium. Peripli finis Ferini,
& Notio promontorio ad Sa-
tyrorum promontorium, stadia
universa sunt 10503.

Sinarum [Magni] sinus periplus.

Post Satyrorum autem promontorium sequitur sinus maximus, Sinarum sinus appellatus. Hic vero extenditur usque ad australem terram incognitam, cui conjungit etiam terram orientalem incognitam: juxta quam Sinas habitare diximus. A Satyrorum igitur promontorio usque ad ostia Cottiaris fluvii, qui exit in Sinarum sinum, stadia sunt 1250. Cottiarin autem fluvium excipit Cattigara, Sinarum quidem statio, terminus vero terræ cognitæ & habitabilis ad partes meridionales. Stadiorum vero hujusce

ὕψους· ἐν αἷς κάλαμοι μέγας
φύονται, καὶ συνεχεῖς ὕψους, ἐν
ἐχρυσίων αὐτῶν ποιῆσιν τὰς ἀ-
περαιώσεις.

Θηριώδης κόλπος αέλιου.

ΠΑΡΟΝΤΙ ποίνω μὲ τὸ
 γὰν κόλπον, καὶ τὸ νόστον
 ὡς ὡρᾷ τὸ μεσημβρίαν καὶ ἀπὸ
 ἔχοντι πλὴν τε τῶν Σινῶν γῆν καὶ τὴν
 ἀνατολὴν, ἐκδέχῃ κόλπος Θεοῦ
 δὴς χαλκὸς, δῆκων μέχρι
 ἀκρωτηρίων τοῦ θαλάσσιου Σατύρου
 ἄκρου. οἱ πάντες ἀπὸ τῶν ἀκρω-
 τερῶν μέχρι τῶν Σατύρων ἀκρω-
 τηρίων τῶν περὶ τὸν Θεῶν ἐν-
 περὶ τῶν 3... φ γ'.

Τὸ ἄξιον κέλευσε πείραται.

Απο ὃ ᾧ ἄκρῃ τῷ Σατύρων·
 δέχεται κόλπος μέγιστος, κα-
 λώμενος Σινῶν κόλπος. παρὰ τὴν
 ἕσπονδον μέγιστον τῆς μεσημβρινῆς ἀγρο-
 τικῆς, ἥ συνάπτεται καὶ τῆς ἀνατο-
 λικῆς ἀγροτῆς γῆς· ἥ ὡς εἰρηκαμένον πρὸς
 κείνην τὴν Σίναν. ἀπὸ δὲ τῷ ἄκρῳ
 εἰς τὸ πρὸς τὸν Σατύρων, ἐπὶ τῇ κα-
 τὰ τοὺς ποταμοὺς ἐκβαλῶν ὥστε ἔχει
 ἐν τῇ τῷ Σινῶν κόλπῳ σάβανον ἑξῆς.
 ἀπὸ ὃ ᾧ Καλλιάρου ποταμοῦ ἐκ-
 χέεται Καλλίγαρα, ὅρος μὲν Σα-
 τῶν, ὅριον δὲ τῷ ἐγγιστάτῳ τῷ
 οἰκουμένῳ γῆς τῷ πρὸς τὴν μεση-
 μερίαν μερῶν· τῶν δὲ σατύρων τῶν πρὸς

1 Lege *ἐκπεύς* *Hafsch.* 2 Lege *ἀποτυχία* *Notis* vel *Notis* *ἄρρη.* 3 *Μόρμ* de
sunt. 4 In libb. vulg. *Ptol.* *Κετιάρθου ποταμῷ.* in *Cod. Pal.* *Κετιάρθου πρῶ.* 5 In
Ed. Hafsch. 4^{ov}. 6 Lege *ἔργα* *μὴ* *ἴνῃ* ex *Auctore* nostro paulo infra, & *Th-*
lemas.

ἔστιν οὗτος ὁ ἀειδμών *, ἡ ἐπεὶ δὲ
 καὶ ἄλλως οὐ μαρτὸς ἐξ ὁμήρου ἀει-
 κται μὲν τῷ Σινῶν ὄρεμον δηλώσαι
 αὐτὸς τοῦ 2 δεῖα πνὶ γράσει, μῆτε
 τὰ φερεῖ τῇ μεσημβρίᾳ παρὰ πλὴν
 ὅπως οὐκ ἀκούονται γλῶσσαι κατὰ σῆ-
 ναι τὰς ἀνθρώποις, μῆτε ὅτι παρὰ
 τῷ ἔσται μὲν τὰς Σίνας ἀγνώσκον γιν-
 ῶν δὲ τῷ Σινῶν τὸ ἄλλο μικρὸς τὸ μέ-
 γαλον εἰσάγει 3 γ. τὸ δὲ πλάτος τὸ
 κῆρον εἰσάγει . . ζ σ ν'. ἔχει δὲ
 ἔστι αὐτοὶ σατραπείας ε', πόλεις καὶ κά-
 μαρ ὀπίσθιαις ζ', ὄρεος ὀπίσθιαν α',
 ὀπίσθιαις ὀπίσθιαις δι', κόλπους ὀπί-
 σθιαις τὸν τε Θεσιώδην καὶ τῷ 4 Σι-
 νῶν ε', ἀκρωτήρια ὀπίσθια β'. οἱ
 αὐτοὶ δὲ τῷ ἐν τοῦ Μεγάλου κόλπου
 τῷ Σινῶν δεῖα τῷ ὄντος φερεῖ τῇ Ιν-
 δια τῇ ἐκτὸς Γάγγης ποταμῷ ὅτι
 ἐπὶ ταῖς ποταμῷ ἐκβολαῖς τῷ πε-
 ῖται παντὸς τῷ τῷ Σινῶν φερεῖ
 εἰς . . β χ ν'.

ἀκαταλαίωπτος τῇ ἀσθενηματικῶν
ἁπάντων διασημάτων.

ΚΑΙ ὁ μὲν ὅλον περίπλεον καὶ
πεπεγραμένον τὸ παρὰ θαλάσσης
μέρος, τὸ δ' Ἀσίας μέρος τῷ τε Αρα-
βικῷ κόλπῳ, καὶ τῷ Ερυθρῷ θαλάσῃ,
καὶ τῇ Ἰνδικῇ πελάγῃ, πύκτον ἔχειν
ἐπὶ πύκτον συμβέβηκε. τὸ δὲ σύμπαν
τὸ δαίσιμα ὅσῳ κόλπῳ ἀπάντων.

1 Malim *ita* *scilicet*. aliter quæ sequuntur haud ita consentient cum iis quæ
temporis injuria excidisse suspicor. 2 Lego *quæ tui præter*. Forſan tæ *quæ*
tui præter, ut conjicit G. Dindorfus. nemini [non homini] exploratum.
3 Si tæ myriades (ut puro) designat; proximo numero deerit & vel e.
4 Lego *quæ* G.

peripli numerum. .... si-
quidem & alias neque facile
cuivis, divina quantumvis scien-
tia prædito, clare describere
periplum, qui ultra Sinarum
stationem excurrit; nec loco-
rum, quæ ad meridiem juxta ter-
ram incognitam porrecta sunt,
notitiam hominibus aperire;
neque regionem [patefacere,]
quæ orientali post Sinas terræ
incognitæ adjacet. Est autem Si-
narum longitudo quidem ma-
xima stadiorum 3000. latitudo
vero maxima stadiorum . . 7250.
Habet autem provincias sive sa-
trapias 5. urbes & vicos insignes
7. montem insignem 1. fluvios
insignes 4. sinus insignes 2. (Feri-
num scilicet & Sinarum sinum.)
promontoria insignia 2. Totius
peripli littoralis Sinarum regio-
nis, à Sinarum limite in Magno
sinu versus Indiam extra Gan-
gem fluvium usque ad ostia
Cottiaris fluvii, stadia omnia
sunt . . 2650.

Enumeratio omnium distantiarum prædictarum.

TORUM quidem periplum
& circumscriptionem ma-
ritimæ regionis, partis Asiæ, &
sinus Arabici, & Rubri maris,
& Indici pelagi, hunc in mo-
dum se habere contrigit. Sum-
ma autem distantiarum fi-
nuum omnium circumnavigato-

M m

140

Periplus partium Bæticæ à Calpe usque ad terminos Lusitanie.

Periplus Lusitanie.

Periplus Lugdunensis.

Periplus Tarraconensis.

Periplus regionis quæ vocatur Celtogalatia. Quoad partes autem sic se habet.

Periplus Aquitanie.

Periplus Belgicæ una cum Germaniâ inferiori & superiori.

Periplus Germaniæ magnæ.

Periplus Sarmatiæ Europææ.

De insulis Britanicis.

Periplus Ivernæ, insulæ Britanicæ.

Periplus partium Libyæ, quæ ad oceanum occidentalem, & meridionalem, usque ad Æthiopiam. Quoad partes autem sic se habet.

Periplus Mauritaniæ Tingitanæ.

Periplus Libyæ interioris.

De distantibus à Roma ad insignes orbis habitabilis urbes.

LIBER secundus continebit periplus universum à freto Herculeo, juxta oceanum occidentalem & septentrionalem, ad boream extremum, atque etiam partes Getarum meridionales, usque ad utriusque continentis terram incognitam. Ε-

1 Verba illa demum collocanda post Ακυτανίας περίπλ. Hæsch. 2 Lege τὴν ἀναμνήτης, factum ibi novo principio. Idem. 3 Scribe τῇ. 4 In vet. cod. Πρωταγόρας: recte utrumque. Eustath. in Dionys. v. 492. τὴν ἀμνηστὴν ἐστὶν ὁ ἀρχαῖος τὸν διὰ τὸ πρῶτον, & διὰ τὸ τοῦ & τὸ χωρὶς ἀμνηστίας, ὡς & τὰς πέντε Εὐρωπαϊκὰς, Πρωταγώρας. Hæsch. 5 Lego ἀναμνήτης vel ἀμνηστίας.

ἡ ἕκτος, τὴν δὲ δεξιῶν μερῶν παρὰ τὴν Ἰβηρίαν, ἥτις καὶ Ἰσπανία καλεῖται, τὴν παρὰ τὸν ὠκεανὸν κειμένων αὐτῆς ἴστω, καὶ ἐπὶ παρὰ τὴν Ακυτανίαν καὶ τὴν Αργυρηνσίαν καὶ Βιθυνίαν, Γερμανίαν τε καὶ μεγάλην μέχρι τὴν ἐν τῇ Εὐρώπῃ Σαρματίας, μετὰ τὴν ἡμετέραν ταῖς ἀρκτοῖς ἀγνώστους ἐκδέχεται γῆν. ὡς καὶ τὰ τοῖς καὶ τὸν δύο ἴστω τὴν ἐν τῷ ἀρκτῷ κειμένων ἡμετέραν, ἧς κοινῶς καὶ Πρετταννικὰς καλεῖται. λέγει δὲ αὐτῇ ἡ καὶ Ἰβηρία, ἡ δὲ ΑΛΓΙΩΝ. τῶν δὲ αἰετῶν μερῶν ὅσα καὶ Αἰθίοψιν καὶ τὸν ὠκεανὸν καὶ δυτικὸν καὶ μισημεινίαν, καὶ τὴν περὶ τῶν τόπων ταύτων μέχρι τὴν λεγομένην ὑποδρόμην Αἰθιοπίας, ἐνθα καὶ ὡς καὶ μισημεινίαν ἀνακαλύπτει ὠκεανὸν τὸν ἔχει συνέσκηκε, τὸ ἀγνώστους λοιπὸν ὑπερχομένης γῆς. ἥτις καὶ ὅτι ἐν τῷ Ἡρακλείῳ σιγῶν ἀπάσης θαλάσσης, ὡς καὶ περὶ τὴν ἡμετέραν, ἀκριβῶς τὸν περίπλυν [ὡς καὶ οἰόμεθα] πεποικίμεθα ἐν τῇ ὀπτιμαίᾳ τῇ καὶ βιβλίῳ Ἀρτεμίδωρου τῷ Εφεσίου γεωγράφου, ὃν νομίζομεν καὶ κατὰ ἡμᾶς θαλάσσης ὀπτικῆς περιπλυν, ἐν ταῖς τῇ γεωγραφίᾳ βιβλίῳ πεποικίμεθα καὶ δὲ ἔξω θαλάσσης, ἥτις ὠκεανὸς ὅσα καὶ πλείων καλεῖται, ἐν καὶ μετὰ τὴν πᾶσαν μερῶν ὁ σπερμιόδωτος ἐμνημόνευσεν Ἀρτεμίδωρος, ἀλλ' ὅμως καὶ ἀκριβέστατον πάντως περίπλυν ἐκ τῇ τῇ θεωρητικῇ Πρωταγόρας γεωγραφίας, καὶ περὶ τῇ Πρωταγόρας καὶ ἑτέρων παλαιῶν ἀνδρῶν ἐξελθόντες, τοῦ μὲν

rit autem ad hunc modum. [primo] partium quidem dextrarum, juxta Iberiam, quæ & Hispania dicitur, locorum [scilicet] ejus oceano adjacentium: ac etiam juxta Aquitaniam, Lugdunensem, & Belgicam, atque Germaniam magnam, usque ad Sarmatiam Europæam, postquam sequitur terra incognita borealis: præterea vero & duarum insularum in oceano septentrionali jacentium, quas vulgo quidem Pretannicas appellant; ex iis vero hæc quidem dicitur Ivernia, illa autem Albionis [insula:] dein vero partium sinistrarum, juxta Libyam & oceanum occidentalem & meridionalem, locorumque hisce adjacentium, usque ad Hypodromum Æthiopicum, ubi oceanum ad meridiem effusum definere constat, sequente deinceps terra incognita. Maris autem totius quidem intra Herculis columnas, ut prius diximus, periplus (nostra opinione) accuratum fecimus, in epitome undecim librorum Artemidori Ephesii Geographi, quem in Geographiæ libris maris nostri periplus summa cum diligentia conscripsisse existimamus. Maris vero exterioris, quod ab omnibus fere oceanus dicitur, partium licet quarundam leviter meminerit præfatus Artemidorus, ejus tamen accuratissimum periplus ex Ptolemæi divinissimi Geographi, ac insuper ex Protagoræ aliorumque veterum libris [aliquid] excerptes, continentis

continentis quidem ex utraque parte Arabici sinus & Rubri maris, ac etiam totius Indici pelagi, usque ad orientalem & incognitam terram, eo, quo fieri potuit, ordine, in priori libello persequuti sumus. Nunc vero ad dicendum de oceano occidentali aggrediemur.

Initium igitur faciemus peripli maris exterioris ab Herculeo freto. Hoc autem fretum distinguit utramque continentem: Iberiam, quam Hispaniam etiam nuncupant, Europæ partem, & Libyam e regione jacentem. Exeunti enim e freto Herculeo, & cursum tenenti versus oceanum, à dextra est Hispaniæ provincia, Bætica [dicta;] à sinistra vero Libyæ [provinciae duæ] Mauritaniam appellatæ. Mare vero his interjectum est Ibericum, in medio quidem jacens inter prædictas gentes. Fretum autem Herculeum enaviganti & Junonis templum [pertranseunti] (hoc vero freto egredienti à dextra est) occurrit quidem oceanus ad utramque continentem, Iberiam scilicet & Libyam, [longe lateque] diffusus, ac etiam ad occidentem in interminatam ignotamque amplitudinem porrectus. Primum autem insula Gades [naviganti obvia] est à dextra, ubi Hercules columnas esse constat. nam nonnulli quidem juxta Calpen montem (qui intra angustias Herculeas jacet) columnas positas esse dicunt;

1 Lege ἐπὶ γομίῃ. Hæsch. 2 Supple εἶναι.

Ἀραβίῃ κόλπῳ καὶ τῷ Εὐρωπῆος θαλάσσῃ ἐκαστὴν τῶν ἡπείρων καὶ ἐπὶ τῇ Ἰνδικῇ πελάγῃ παντὸς μέγιστος ἑώας καὶ τῇ ἀγνώστῃ γῆς, μετὰ τῇ διελθούσῃ ἀπολλυμένης ἐν τῷ ὁριζῷ βιβλίου διεξήλθομεν. νυνὶ δὲ τὰ περὶ τῆς ἐσπέρου ὠκεανὸν ἐπιτελευτῶμεθα.

Ἀρχὴν τοίνυν ποιησόμεθα τῷ περὶ τοῦ εἰπῶς θαλάσσης ἀπὸ τῆς Ἡρακλείας πορθμῆος. ἔστος δὲ ὁ πορθμῆος διόριζεν τὰς ἡπείρους ἐκαστὰς τὰ τε Ἰβηρίαν, καὶ τὴν Ἰσπανίαν ὁριζοῦσιν, μέγας δὲ Εὐρώπης ὠκεανὸς, καὶ τῇ καταντικρὺ ταύτης ἡμετέρῳ λιμένῳ. ἐκπλέοντι δὲ τῇ Ἡρακλείῳ πορθμῶν, καὶ πρὸς τὸν ὠκεανὸν μὲν ἑπαγομένη, ἐν δεξιᾷ τῇ Ἰσπανίᾳ εἶναι τὴν Βαιτικὴν τὸ εἶναι, ἐν αὐτῇ δὲ ὅτι τῆς Λιβύης Μαυριτανίαν καλέμεθα. τὸ δὲ μέγιστον τῶν Ἰβηρικῶν, μέσον δὲ τῶν ἡμετέρων ἐθνῶν κείμενον. διεκπλέοντι δὲ τὸν Ἡρακλείου πορθμῶν, καὶ τὸν ναὸν τῆς Ἡρας ἔστος δὲ ἐν δεξιᾷ καὶ τὸν ἐκπλεον τῷ πορθμῷ καὶ ἐκίχον μὲν ὁ ὠκεανὸς ἀναπεπλημένος ἐπὶ ἐκαστὰς τὰς ἡπείρους, τὴν τε Ἰβηρίαν καὶ τὴν Λιβύην, καὶ ἐπὶ γὰρ αὐτὰς δυσμάς εἰς μέγαν ἀπείραντι καὶ ἀγνώστον ἐκτείνεσθαι. πρὸς τὸν ἡνίοσον ἐν δεξιᾷ τὰ Γάδερα κείμενα πυλάειν, ἐνταῦθα τὰς Ἡρακλείους στήλας εἶναι συνέστηκεν. οἱ μὲν γὰρ καὶ Κάλπῳ τὸ ὄρος, ὅπου ἐνδοτέρῳ τῇ Ἡρακλείῳ στενῶν καὶ τὰς σήλας εἶναι

οἱ δὲ τὰ Γάδερα τῷ νήσῳ, ὡς καὶ Ἀρτεμίδωρος ὁ γεωγράφος. καὶ ὅθεν ἀπὸ τῆς Κάλπης τῷ ὄρει, ὡς καὶ πλείους σήλῳ Ἡρακλείους εἶναι (καὶ), τὸν περίπλου τῆς Ἰβηρίας ποιῶμεθα. ἐστὶ δὲ τῆς μὲν Βαιτικῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας ἡ Κάλπη τέλει δὲ τῷ ἔδρῳ τῆς καὶ ὅριον ὁ Ἄνας ποταμὸς ὑπάρχει, κατὰ τὸν ἑσπέρου ὠκεανὸν τὰς ἐκβολὰς ποιῶμεθα, μετὰ δὲ τὸν ἐχθρὸν τῆς Ἰσπανίας εἶναι καὶ τῷ ἔξω θαλάσσαν καὶ τῷ ἡμετέρῳ κείμενα πυλάειν. ἐσσι τοίνυν ὁ περίπλος τῷ ἀρχίῳ ἔχων ἀπὸ τῆς ἐν Ἰβηρίᾳ Κάλπης, καὶ τῷ μέρει τῆς Βαιτικῆς ἐπαρχίας. ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ τῶν ταῦτα τὰ μέρη περὶ πλάτους περὶ τὸν σταδίων ἀριθμῶν ἀποκρίσιν, καὶτοι γὰρ τὰς αἰτίας ἡμῶν τῆς τοιαύτης πλάτους ἐν τῷ ἡμετέρῳ βιβλίῳ διεξήλθομεν. ὁμοίως Ἡρακλείας μετὰ τὸν διπλὸν ὡς ὅτι τὰ δεικνύον τῷ σταδίων περὶ πλάτους καὶ περὶ τοῦ μὲν ἐλαττον καὶ γρημνῶν ὑποτινῶν περὶ πλάτους. ὡς τὸ μέγα καὶ τῷ ἀριθμῷ ἐκαστῶν ὡς πρὸς τῇ πλάτῃ τῆς ἀλκιδείας κείδης τοῖς τῷ ἀριθμῶν ὁρίζεσθαι. ὅσοι γὰρ σαρῶς τῷ Πρωταγόρῃ ἐν τῇ γεωγραφίᾳ τοῖς δοκεῖ τὴν περὶ τὸν σταδίων πλάτῃ ἐκπερυφῆναι.

alii vero juxta Gades insulam, ut Artemidorus Geographus. Nihil autem obstat quin à Calpe monte, quam plerique Hercules columnam esse volunt, Iberiæ periplum faciamus. Pertinet autem Calpe ad præfecturam, quam Bæticiam nominant. finis vero hujus provinciæ & terminus est Anas fluvijs, in oceanum occidentalem influens: post quem reliquæ Hispaniæ provinciæ ad mare exterius & oceanum porrectæ jacent. Periplus igitur initium habebit à Calpe in Iberia, & à parte Bæticiæ provinciæ. Quoniam vero multi partes hæc circumnavigantes in stadiorum numero fuerint decepti, quanquam & nos erroris hujusmodi causas in priori libello recensuimus, ob accuratorem tamen notitiam, duplicem, fere per omnia, stadiorum numerum adscribere optimum duximus, non plus & non minus juxta lineam subtententem adjicientes: adeo ut qui inter utrumque numerum medius quasi pro regula veritatis sit accurate rem explorantibus. Hoc ipsum enim sapienter Protagoras in Geographia observans, omnem circa stadia errorem evitasse videtur.

Partium Iberiæ, quæ & Hispania nominatur, oceano adjacentium periplus.

IBERIA, quæ & Hispania dicitur, incipit quidem à

IBERIA, ἥτις καὶ Ἰσπανία καλεῖται, ἀρχὴν μὲν ἀπὸ τῶν Πυ-

1 Lego cum Salmasio, οἱ δὲ κατὰ τὴν Γάδεραν. Vide Exercit Plin. p. 202.
2 Lego διηγεῖσθαι.

montibus Pyrenæis, latissime autem [sese] extendit, ab utroque mari circumdata, tam oceano septentrionali & occidentali, quam mari nostro. Pyrene autem mons è nostro mari exsurgens porrigitur usque ad oceanum septentrionalem. atque una quidem montis extremitas in mare nostrum prominet, altera vero ejus extremitas ad septentriones & oceanum septentrionalem projicitur. Disjungit autem & dividit Iberiam à finitima Celtogalatia; adeo ut Iberia videatur esse maxima peninsula juxta Pyrenes cervicem adhærentem. incurvatur vero circa montem veluti ad Hispaniam. Prius equidem Iberia divisa erat à Romanis in præfecturas duas, nunc vero in tres, in Hispaniam Bæticam, & in Hispaniam Lusitanicam, & Hispaniam Tarraconensem. Bæticæ quidem pars maxima prætenditur nostro mari Herculeas intra columnas, pars vero quædam occidentali oceano. Ex duabus vero reliquis provinciis, Lusitania quidem tota juxta oceanum occidentalem jacet; Tarraconensis autem maxima quidem ex parte adjacet septentrionali oceano, parte vero aliqua nostro mari, à meridie pertingens ad utraque maria usque Pyrenæos montes. Periplum igitur scribemus partium

ρωμαίων ὄρων, δίδκει δὲ ὅτι πλε-
 στον ἐφ' ἑκατέρων τῶν θαλάσσην ἐπι-
 χρομήν, τῷ τε ὠκεανῷ ἢ ἀρκτικῇ
 δυτικῇ καὶ τῆς κατ' ἡμᾶς θαλάσσης,
 ἢ ὅ Πυρρῶν τὸ ὄρος ἀπὸ τῆς κατ'
 ἡμᾶς ἀρξομένης θαλάσσης διατείν-
 μέχει ἢ ἀρκτικῷ ὠκεανῷ, καὶ τῷ
 ἐν πέρας ἢ ὄρος εἰς τὸ ἡμετέρων ὠ-
 κείται θαλάσσαν, τὸ δὲ ἕτερον π-
 ρας αὐτῷ πρὸς τὰς ἀρκτικὰς καὶ ἀ-
 κτικῶν ὠκεανὸν ἀφ' ἑξέστηται, δι-
 ζούγνυσι ὅ καὶ διαρρεῖ ἢ Ἰβηρίαν πρὸς
 ἢ ἐχρομήνω Κελτογαλατίαν, ὡς ὁ
 κείν ἔφ' ἢ Ἰβηρίαν μεγίστω χεῖρ-
 στον καὶ ἢ αὐχένα ἢ Πυρρῶν ἢ ἀρ-
 κτικῶν. ² κυρτῶται δὲ πρὸς τὸ ἐξ
 ὡς ὅτι ἢ Ἰαπωνίαν. πρὸς πρὸς ἢ
 Ἰβηρία διήρητο ἀπὸ ³ Ῥωμαίων ἐν
⁴ ἐπαρχίας δύο, νυνὶ δὲ εἰς πέντε,
 εἰς Ἰαπωνίαν Βαυτικῶν, καὶ εἰς Ἰα-
 νίαν Λυστανίαν, καὶ Ἰαπωνίαν Ταρ-
 ξακωνησίαν. ἢ μὲν Βαυτικῶν τὸ πλε-
 στον πρὸς τὴν κατ' ἡμᾶς καὶ ἢ θαλά-
 σσης τῶν Ἡρακλείων ἐκτὸς ἐπὶ τὴν ἡ-
 ρος δὲ τι πρὸς τὸ δυτικὸν ὠκεανόν,
 τῶν δὲ λειπομένων ἐπὶ τῶν δύο, ἢ μὲν
 Λυστανία πᾶσα καὶ ἢ δυτικὸν ὠκε-
 νὸν τυγχάνει κειμένη, ἢ ὅ Ταρξακ-
 νησία μέρει μὲν πλείω τῇ ἀρκτικῇ
 ὠκεανῷ ἀφ' ἑξέστηται, μέρει δὲ τισὶ καὶ
 τῇ κατ' ἡμᾶς θαλάσσην ἐφ' ἑκατέρω-
 τ' ⁵ ἔπα τὴν μεσημερίας δίδκει τὰς
 θαλάσσης μέχει ἢ Πυρρῶν ὄρον.
 γράφομεν τοίνυν ἢ περίπλην ἢ περὶ

1 Forſan περὶ Ἰβηρίαν. Sc. Iberiam videri maximam peninſulam, Pyrenæi monti juxta iſthmum adhærentem. 2 In Cod. Herv. κυρτῶται ὡς τὸ ὄρος. Legendum ex Ptol. κυρτῶται διὰ πῶς τὸ ὄρος ὡς ἐπὶ τῇ Ἰαπυρίᾳ, κυρτῶται vero mons paſſulim quaſi Hiſpaniam verſus. 3 Lege Περὶ Ἰβηρίαν ut. Hæſch. 4 Sc. in Iberiam cit-
 teriorem & ulteriorem. 5 Lego ἐκ τῆς. Ἰβηρία

ἐπὶ τῆς ἱερέας μερῶν. τὸτο
καὶ ποιήσιν ὑποχρέωσις.

Βασιτικῆς περίπλους τῶν ἀπὸ τῆς
Κάλπης μερῶν μέχρι τῶν τῆς
Λασιτυνίας ὄρων.

ΒΑΙΤΙΚΗ Ἰωαννία ὡσεὶ-
(ζε) ἄπο μὲ ἀρκτων κὺ δυσμῶν
Λιπταρία κὺ μέρει τῆς Ταξίμων-
ίας ἐπαρχίας· ἄπο τῶ ἀνατολῶν πρὸς
κεντρῶν Βαλαμικῶν πελάγει, τὸτο
δὲ σωτηπιοι τῇ Ἰβηρικῇ θαλάσῃ·
ἄπο τῶ μισημβρίας κατὰ μὲ τῶ ἑκτὸς
ἡλίαςται πρὸς Ἰβηρικῶν πελάγει κὺ ἡ
μὲ ἔκκω ὡσεὶ τριαντῆ, ὁ δὲ κατὰ
μέρει περίπλευς ὄντων ἔχει τὸ τριβότον.
ἄπο Κάλπης τῶ ὄρει κὺ σήλης, ἥτις
ἔκκω ἐν ἀρχῇ τῆς ἐντὸς θαλάσσης,
ἐκπλέοντι ὅππῃ τὸ πορτομῶν κὺ τὸ ὠκεα-
νῶ, δεξιᾶν τῶ ἡπειρῶν Ἰβηρίας ἔχον-
τι εἰς Καρθητίαν σάδια ν'. ἐνταῦθα
παραίει τὸ ἔθνος ² Βλασουρῶν τῶν
καυμένων Ποιγῶν. ἄπο τῶ Καρθητίας
εἰς Βαρβήσολα σάδια ς'. ἄπο τῶ Βαρ-
βήσων εἰς Τρανσδύκτα σάδια ἔ-
σθιον σ'. ἐκ τῆς ἡπείρου κατὰ ρεαμυλῶν
ὑπερέκκει ³ σάδια ρ μ ε'. ἄπο τῶ
Τρανσδύκτων εἰς ⁴ Μενλαρίαν σά-
δια ἔσθιον ⁵ ρ ι ε'. ἐκ τῆς ἡπείρου σα-
δίων ρ κ γ'. ἄπο δὲ Μενλαρίας εἰς
⁶ Βιλόνα πάλιν σάδια ἔσθιον ρ μ'.
ἐκ τῆς ἡπείρου σάδια ρ'. ἐντεῦθεν ἀρχεῖται
τῶν Τερδέλων ἔθνος. ἄπο δὲ Βιλό-
νως πάλιν εἰς Βέλωνος ποταμὸς ἐκ-

1 Lego ἰστίαν. & mox distinguo post πικρύδ. 2 In cat. Herv. notatur ut mendosum. corrigatur à Ptolemaeo lib. 2. qui totidem verbis inquit Βασιλὸς τῶν καυκίτων Πιστός. Hæsch. 3 Lege σαύαν, & paulo infra. ὅχ ἴστω σαύαν. 4 Dicitur Μαργαρία Ptolemaeo. Μυγανία Steph. Mellaria Lattin. 5 Major numerus sit oportet. 6 Βασιλὸς Ptol. Βασιλῶν Stephano.

N n

plus

plus stadiis 75. non minus stadiis 50. A Belonis autem fluvii ostiis ad promontorium, à quo fretum, in quo Junonis templum, stadia 200, stadia 150. Dehinc stadia sola adjicientur, & prior quidem numerus *maximum* indicabit, posterior vero *minimum*: adeo ut singulis *plus* & *minus* non [amplius] præponamus. A promontorio autem, à quo fretum, in quo Junonis templum, oceanum naviganti veluti ad septentrionem, & similiter à dextra habenti continentem, à sinistra vero occidentum oceanum, occurrit Menesthei portus; ad eum vero sunt stadia 225, stadia 160. His locis adjacet insula Gadira [five Gades] in exteriori mari, in qua & civitas cognominis Gadira. A promontorio autem, ubi fretum, ad Gadira insulam stadia sunt 270, stadia 240. A Menesthei vero portu ad æstuarium juxta Aftan stadia 210. Hinc accollere incipiunt Turditani. Ab æstuario autem juxta Aftan usque ad Bætis fluvii ostium orientalius stadia 375, stadia 285. Ab ostiis vero Bætis fluvii ad fontes ejusdem fluvii stadia 3350, stadia 2400. Ab ostio magis orientali Bætis fluvii ad Onoban Asturiam stadia 420, stadia

ματῶ τῆ Βαίπῳ ποταμῷ ὅπῃ Ὀνοβαν Ασσειας σάδια υ κ', σάδια

1 Lego ex Prol. ἀφ' ὃ ο ποταμῶς, ἐν ᾧ τὰς Ηγεας. Innuit enim ab eo promontorio, in quo templum Junonis, incipere fretum Herc. 2 Lego ut prius, ἀφ' ὃ ποταμῶς, ἐν ᾧ τὰς Ηγεας. Vide Vossium ad Melam, p. 199. 3 Lege Μινιαδίων λιμῶν. ὡς. 4 Κατὰ Ασσαν apud Strab. & Prol. 5 Corrupti sunt numeri. forsan legendum τοί. 6 In Prol. Ονοβαν Ασσειαν. Αρβαν Ασσειαν veram lectionem esse existimat Vossius ad Melam, p. 226. Atque ita in cod. Herv. teste Hæschel.

7. ὅπῃ ὃ Ὀνοβαν Ασσειας ὅπῃ τὰς τῆ Ανα ποταμῷ ἐκβολὰς σάδια σ ι', σάδια ρ ν'. ὅπῃ δὲ τῇ ἐκβολῶν τῇ Ανα ποταμῷ ὅπῃ τὰς πηγὰς τῆ αὐτῆς ποταμῷ σάδια β ρ μ υ', σάδια α ρ ν'. ὑπαὶθα πέρας ἔχει τῇ Βαυτικῆς Ισπανίας τὸ μέρος τὸ παρῆκον παρ' ἐναγῆρας τὰς θαλάσας, τὰς περὶ τῇ Ἡράκλειον ποταμῶν πυργανέσας, πῶς τε καὶ ἡμᾶς καὶ τῇ ἔξω τῇ ἰσθμῷ ὠκεανόν. ἔστι ὃ τῇ Βαυτικῆς πᾶσι τὸ μήκος ἀρχόμενον μὲ ἀπὸ τῇ ἐκβολῶν τῇ Ανα ποταμῷ, περαιτέρω πῶς δὲ ἔως τῇ πηγῶν τῇ αὐτῇ Ανα ποταμῷ, ὡς ἔστι τῇ μήκους κατὰ τῇ μίσην ἡραμυλῶ σάδια γ ρ δ'. ὃ τῇ πλάτος τῇ Βαυτικῆς ἀρχῇ μὲ ἀπὸ τῶν πηγῶν τῇ αὐτῇ ποταμῷ, καταλήγει δὲ πρὸς μεσημβρίαν, ὡς ὅπῃ τῇ περὶ τῇ Ἡράκλειον ναὺν τῇ Ηγεας ἵπτοι Βιδωνα τῇ πόλιν ἢ Πόρτεν μάγνον, ὡς ἔστι τῇ πλάτος τὸ ἀξέσημα κατὰ τῇ μίσην ἡραμυλῶ σάδια α ρ ν η'. ἔστι ὃ τῇ Βαυτικῆς ὁ περαιτέρω τῇς μεσημέρας σάδια γ ρ δ', σάδια ρ μ'. ἔχει ὃ ἔδνη ε'. πᾶσις ὅπῃ τῇς πᾶσις σάδια ε'. ἀκρωτήρια ὅπῃ τῇς μα. λιμῶν ὅπῃ τῇς α'. οἱ πάντες τῇς περὶ τῇ Βαυτικῆς πᾶσις ἀπὸ τῇς σάδια αὐτῇ πᾶσις δ τ μ ε'. τῇς ὃ μέρις τῇς Βαυτικῆς, καὶ τῇς περὶ τῇς πεποιήμεθα, ἀπὸ Κάλπης τοῦ ὄρους καὶ σήλης, μέχει τῇς Ανα ποταμῷ ἐκβολῶν τῇς περὶ τῇς αὐτῇ ὠκεανόν αὐτῇς πηγῆς σάδια οὐ πλείον β τ π'. ἔχῃ ἡπῶν σάδια α σ μ ε'.

1 Ονοβαν Ασσειαν in Cod. MS. 2 Lege σάδια β ρ μ υ'. Hæsch. 3 Lacunula in isto textu. Idem. 4 Lege ἰσθμῶν. Idem.

300. Ab Onoba Asturia autem ad Anæ fluvii ostia stadia 210, stadia 150. Ab ostiis vero Anæ fluvii ad fontes ejusdem fluvii stadia 2145, stadia 1550. Hic finem habet Hispaniæ Bæticæ pars contingens utraque maria quæ circa fretum Herculeum, tam mare nostrum, quam mare exterius, hoc est oceanum. Totius autem Bæticæ longitudo incipit quidem ab ostiis Anæ fluvii, terminatur vero ad fontes ejusdem Anæ fluvii; adeo ut longitudinis sit secundum lineam majorem stad. 3709. Bætica vero latitudo incipit quidem à fontibus ejusdem fluvii, atqui definit ad meridiem, quasi circa Junonis templum prædictum, aut Belona civitatem, aut [denique] Portum magnum; adeo ut latitudinis spatium secundum lineam majorem sit stadiorum 1158. Est autem Bæticæ mediterraneæ circumscriptio stadiorum 6709, stadiorum 5140. Gentes vero habet 5. urbes insignes 85. montes insignes 3. fluvios insignes 5. promontoria insignia 2. portum insignem 1. Summa stadiorum totius quidem Bæticæ peripli non excedit 4345. Partis autem Bæticæ littoralis ad oceanum, cujus & periplum fecimus, à Calpe monte & columna usque ad ostia Anæ fluvii, stadia non plura 2380. non pauciora stadiis 1245.

Lusitaniæ periplus.

HISPANIA Lusitanica terminatur à septentrione quidem Tarraconensi Hispania juxta occidentalem partem Dorii fluvii: ab oriente vero eadem Tarraconensi: ab occidente vero occiduo oceano: à meridie vero Bætica prædicta, nostroque mari. Ac tota quidem circumscriptio ad hunc modum se habet: quoad partes autem sic se habet. Ab ostiis prædicti Anæ fluvii ad Balsa stad. 280. atque hæc [loca] ex parte accolunt Turditani. A Balsis vero ad Ossonaba stad. 340, stad. 300. Ab Ossonaba vero ad Sacrum promontorium stad. 360, ft. 260. Hoc promontorium valde expositum est oceano; & eorum [in numero] est, quæ [præcæteris] facile insignissima sunt. A Sacro autem promontorio ad Calipodis fluvii ostia stad. 1350, stad. 350. Ab ostiis vero fluvii Calipodis ad Salacra stad. 230, stad. 210. A Salacris vero ad Castobrix stad. 105, stad. 90. A Castobrix autem ad Barbarium promontorium stad. 190, stad. 160. A Barbario vero promontorio ad Olisipona stad. 380, stad. 250. Ab Olisipone vero ad ostia Tagi fluvii stadia 155. sunt vero ad fontes ejusdem fluvii . . . . . Ab ostiis vero Tagi fluvii ad Lunæ montis promontorium ita ut prædictum. Ab ostiis vero Tagi fluvii ad Lunæ montis promontorium ita ut prædictum.

1 Δωρίν Ptol. 2 Lego Βάλα ex Ptol. & Plin. & mox Βάλαων. 3 Επὶ τὰ μέρη in Cod. Herv. 4 Οσσένβα Ptol. 5 Sic lege & distingue, ἰπιτιμντάτων. ἀπὸ τῆς Hæsch. 6 Καλίσποδος Ptol. 7 Σαλακία Ptol. & Plin. 8 Κασιόποδος Ptol. 9 Λεγο, p. 1. 10 In libb. vulg. Ptol. Ολιπίπων. In cod. Pal. Ολισιπίων.

Λυστανίας περίπλους.

HΛυστανία ἢ Ἰσπανίων ὅτε εἴρεται ἀπὸ τοῦ ἄρκτου ἢ Ταρρακωνήσιας Ἰσπανίας παρὰ τὸ δὲ πικρὸν μέρος ἢ Δορίν ποταμῶν, ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν τῇ αὐτῇ Ταρρακωνήσι, ἀπὸ δὲ δύσεως τῷ δουπηῶ ὠκεῖν, ἀπὸ δὲ μεσημβρείας τῇ περὶ τὴν Βαυτικῇ, καὶ τῇ κατὰ ἡμᾶς θαλάσῃ, καὶ ἢ τοῦ ὅλην περιγραπῆς τῆς ἐξ ἡμῶν ὁδοῦ. τὰ δὲ κατὰ μέρος ἔσως ἔχον, ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τῆς περὶ τὴν Βαυτικῇ ποταμῶν ὅτι 2 Ἰθάλας στάδια τὰ, καὶ ταῦτα 3 ὅτι τῷ μέρει Τυρρηνοὶ περιγίγνυνται. ἀπὸ τῆς Ἰθάλας 4 Οσσένβα στάδια τὰ, στάδια τὰ. ἀπὸ τῆς Οσσένβα ὅτι τὸ Ἰεὺν ἀρκτικὸν στάδια τὰ, στάδια τὰ. τὸ ὅτι τὸ πολὺ τὸ ἀρκτικὸν εἰς τὸ ὠκεῖον ἐκκείται, καὶ ἐστὶ τὸ σφῆμα 5 ἐπισημοτάτων ἀπὸ. τῆς Ἰεὺν ἀρκτικῆς εἰς 6 Καλίσποδος ποταμῶν ἐκβολῆς στάδια α τ ν', στάδια τ ν' ἢ ἀπὸ τῆς Καλίσποδος ποταμῶν ἐκβολῆς 7 Σάλακρια στάδια σ λ', στάδια σ λ'. ἀπὸ τῆς Σάλακρια εἰς 8 Κασιόποδος στάδια 9 ρ σ', στάδια υ'. ἀπὸ τῆς Κασιόποδος εἰς Βαρβαρίον ἀρκτικὸν στάδια ρ υ', στάδια ρ ξ'. ἀπὸ τῆς Βαρβαρίον εἰς 10 Ολισιπίωνας στάδια τ α', στάδια σ ν'. ἀπὸ δὲ Ολισιπίωνος ὅτι τὰς τῆς Τάγυ ποταμῶν ἐκβολῆς στάδια ρ ν ε', εἰσὶ δὲ ὅτι τὰς πηγὰς τῆς ποταμῶν ὅτι Σελῶν ὅρος ἀρκτικὸν, ἢ

στάδια ρ ν, στάδια ρ κ'. ἐν ταῦτα παρὰ τὴν 1 Λάνκρις καλαμῶν, εἰσὶ δὲ τὸ αὐτὸ ἀπὸ τῆς Σελῶν ἀρκτικῆς στάδια τ μ', 2 στάδια χ ο'. ἀπὸ δὲ τῆς Ἰεὺν ἀρκτικῆς εἰσὶν ἐπὶ τῇ ἐκβολῇ στάδια α φ ι', στάδια α ρ λ. ἀπὸ τῆς Σελῶν ὅρος ὅτι Μόνδα ποταμῶν ἐκβολῆς στάδια ρ ν', στάδια ε ι'. ἀπὸ δὲ Μόνδα ποταμῶν εἰς Ουάκρια ποταμῶν ἐκβολῆς στάδια τ σ', στάδια σ ο ε'. ἀπὸ τῆς Ουάκρια ποταμῶν ἐκβολῆς αἱ τ 4 Δορίν ποταμῶν ἐκβολῆς, κατὰ δὲ τὸ τέλος τῆς Λυστανίας Ἰσπανίας συνίσταται. ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τῆς Δορίν ποταμῶν ὅτι τὰς πηγὰς τῆς αὐτῆς ποταμῶν στάδια α τ ο'. 5 τ δὲ Λυστανίας τὸ μήκος ἀρκτικὸν καὶ ἀπὸ τῆς πηγῆς καὶ τῆς Ἰεὺν ἀρκτικῆς, περὶ τὸν ἀρκτικὸν δὲ πρὸς τὰς πηγὰς τῆς Δορίν ποταμῶν, ὡς ἐστὶ ἀπὸ τῆς μεγίστης γραμμῆς τῆς μῶνους στάδια γ τ λ ε'. τὸ δὲ πλάτος τῆς Λυστανίας ἀρχεται τοῦ ἀπὸ θαλάσσης κατὰ τὴν ἀρκτικὴν πλευρὰν, κατὰ τὴν ἐκβολῆς τῆς Ουάκρια ποταμῶν, κατὰ τὴν δὲ ὡς πρὸς μεσημβρίαν ἢ 1 Ἰθάλας τῆς πύλιν, ὡς εἶναι καὶ τῆς πλάτους κατὰ τῆς μείζονος γραμμῆς στάδια α ψ γ γ'. ἐστὶ δὲ τῆς Λυστανίας 8 ὅ τῆς μεσογείας περιουσιμὸς σύμπασι στάδια δ υ', στάδια δ. ἔχει δὲ 9 ἔσθλη α'. πόλεις ὅπισθιμος ν σ'. ὅρη ὅπισθιμα ε'. ποταμῶν

dia 150, stadia 120. Hic adjacet [insula] Lanucris appellata: ad eam vero sunt à Lunæ promontorio stadia 340, stadia 670. A Sacro autem promontorio ad eam sunt stadia 1510, stadia 1130. A Lunæ vero monte ad Mondæ fluvii ostia stadia 150, stadia 120. A Monda autem fluvio ad Vacuæ fluvii ostia stadia 380, stadia 275. Post Vacuum fluvium sequuntur Dorii fluvii ostia: juxta quæ Hispaniam Lusitanicam fines habere constat. Ab ostiis vero Dorii fluvii ad fontes ejusdem fluvii stadia 1370. Lusitaniæ autem longitudo incipit quidem ab occidentali latere & Sacro promontorio, terminatur vero ad fontes Dorii fluvii, adeo ut per maximam lineam longitudinis sit stad. 3335. Latitudo autem Lusitaniæ incipit quidem à mari ad latus septentrionale, juxta ostia Vacuæ fluvii, atqui definit quasi meridiem versus ad Balsa civitatem, adeo ut secundum lineam majorem latitudinis sit stadiorum 1793. Est autem universus Lusitaniæ mediterraneæ ambitus stad. 4400, stad. 4000. Gentes vero habet 4. urbes insignes 56. montes insignes 5. fluvios

1 Αὐδὲ ἐξ ἑλ. Ptolemæo. 2 Ex Cod. Herv. inferui quæ sequuntur usque ad στάδια α φ ι'. Sed in mendo cubat numerus ille χ ο', aut præcedens τ μ'. 3 Ita apud Strab. Οὐάκρια Ptol. 4 Δωρίν Ptol. 5 Εἰς δὲ τῆς in Cod. Herv. 6 Lege κατὰ. 7 Lege Βάλας. 8 Infra dicitur ὁ κατὰ γῆν περιουσιμὸς. Sc. ambitus partium earum quæ oceano non adjacent. 9 Lege ἔσθλη δ'. Hæsch.

insignes 6. promontoria insignia 2. Peripli Lusitanizæ littoralis ad oceanum, ab ostiis Anæ fluvii usque ad ostia Dorii fluvii, stadia cuncta non plura 4140. non pauciora stadiis 3265.

Tarraconensis periplus.

HISPANIA Tarraconensis terminatur à septentrione quidem Oceano Cantabrico; est autem hic partium septentrionalium: ab æstivi vero solis ortu tota Pyrene, ab Oeasso Pyrenes promontorio usque ad alterum ejus promontorium, nostrum mare attingens, in quo positum est Veneris templum: à meridie vero Lusitania prædicta & nostro mari: ab occasu vero occidentali oceano. Ac universa quidem circumscriptio ad hunc modum se habet. Tarraconensis autem longitudo incipit quidem ab occidentali latere à Coru promontorio, terminatur vero ad promontorium Pyrenes, exstans mari nostro, ubi Veneris templum; adeo ut provinciz longitudo, juxta lineam per medium ductam sit stad. 7230. Latitudo vero Tarraconensis..... & Bæticæ... adeo ut latitudinis spatium secundum majorem lineam sit stad. 4250. Est autem ambitus ejus juxta terram [qua alias contingit provincias] stad. 4500, stad. 3300. Gentes autem ha-

1 Infra passim Οἰάσω. Apud Ptol. Οἰάσω. 2 Lego ex Ptol. Κορυ. 3 Plura hic desunt. Sc. ἄρχεται μὴ ἀπὸ --- καὶ ἀπὸ --- 4 Lego εἰς 127. ἡγεῖται.

βινί, πόλεις ὀπίσθιαι 50 γ', ὄρη 1, ποταμοὶ 8 ὀπίσθιαι κ γ', ἡμῆρηια ὀπίσθια η', λιμνῆες ὀπίσθιαι 2, καὶ ὁ ἔξ τ' Ταρρακωνησίας περὶ πλὴν τῆς ὁκεανῶς μερὸς τῆς ὁκεανῶς μερὸς αὐτῆς μερὸς κατὰ τὸ δυτικὸν καὶ ἀρκτικὸν πλευρὰν εἰρηται. τὸ ἡγεῖται μὲν αὐτῆς μέγεθος τῶν βασιλικῶν πέλαγος ἀρκτικὸν μὲν ἐστὶ τὸ Πυρηναιῶν ὄρος, καὶ τὸ ἀρκτικὸν αὐτῶν, ἐφ' ὃ τὸ Αφροδίτης 2 εἰγυῖα φρονεῖν καμεν, καταλήγον δὲ εἰς 3 Οὐρελῶν, μετ' ὧν ἐκδέχεται ἡ βασιλικὴ ἐπαρχία, ἥς τινος τὰ μέρη τὰ πρὸς τὴν Ἡρακλείω πορθμῶ καὶ τὴν δυτικὴν ὁκεανῶν ἐν ἀρχῇ 4 διεξέρχεται, οἱ πάντες ἀπὸ τ' τ' Δορίεσσιν ἐκβολῶν ὅτι τὸ ἀρκτικὸν τὸ Πυρηναιῶν τὸ Οἰάσω λεγόμενον τὸ πρὸς τὴν παρὰ τὸ ὁκεανὸν παρὰ τὴν Ταρρακωνησίας εἰς τὰς 5 σάδια 5 τ κ ζ', ἐκ ἐλαττον σάδια 11 β'. οἱ δὲ σύμπαντες ἀπὸ τ' τ' Κάλπης τ' πρὸς τὴν Ἡρακλείω πορθμῶ κειμένης μέχει τ' Οἰάσω ἀρκτικὴ τ' Πυρηναιῶν τ' περὶ πλὴν τῆς Ἰβηρίας τ' πρὸς τὸ ὁκεανὸν μερὸς 6 πλείον σάδια .. 5 μ ε', ἐκ ἐλαττον σάδια .. γ σ π β'. ὁ ἔξ τ' Ἰβηρίας περὶ πλὴν τὸν ὁκεανὸν τ' δυτικὸν, καὶ τὸ ἀρκτικὸν τῶν γαλάνων, ἀπὸ τ' Κάλπης τ' ὄρος καὶ τ' Ἡρακλείω πορθμῶ μέχει τ' Πυρηναιῶν τ' ὄρος καὶ τ' πέρας αὐτῶν τῶν ἀρκτικῶν, τ' καλεμῶν Οἰάσω, τῶν εἰς τὸν τῶν, ὅτι τὸ ἐξῆς χωρῆσθαι.

1 Βασιλικὴν Ptol. 2 Lego ἐγκλῆται. 3 Οὐρελῶν Ptolemao. 4 Πονε εἰγυῖα post διεξέρχεται. 5 Forte, 3 τ κ ζ'. 6 Lego ἀρκτικῶν.

bet 55. urbes insignes 273. montes insignes 5. fluvios insignes 23. promontoria insignia 8. portus insignes 2. Ac de periplo quidem partium Tarracoenensis [provinciæ] oceano adjacentium juxta occidentale & septentrionale latus [jam] dictum est. Reliqua autem ejus pars, incipit quidem à Pyrenæo monte, & à promontorio ejus, ubi Veneris [templum] positum esse prius memoravimus, finitur vero ad Urceum, quam excipit Bætica provincia, cujus partes ad fretum Herculeum & occiduum oceanum jacentes in principio percurramus. Univerſa peripli Tarraconensis littoralis ad oceanum, ab ostiis Dorii fluvii ad Pyrenes promontorium Oeasso dictum, stadia sunt non plura . . 327, non pauciora stadiis 8012. Totius autem peripli Iberiæ juxta oceanum sitæ, à Calpe monte ad fretum Herculeum jacente usque Oeasso promontorium Pyrenes, stadia omnia non plura . . 6045, non pauciora stadiis . . 3282. Periplus igitur Iberiæ juxta oceanum occidentalem & septentrionalem, à Calpe monte & freto Herculeo usq; ad montem Pyrenes & extremitatem ejus borealem Oeasso nominatam, hunc in modum se habet. Ad sequentia autem progrediemur.

Celtogalatiae periplus.

REGIO] Celtogalatia appellata in immensum quidem extenditur & per terram & mare. Divisa autem est in provincias quatuor, Galliam Aquitanicam, & Galliam Lugdunensem, & Galliam Belgicam, & Narbonensem. Sed tres quidem provinciae praedictae adjacent oceano, ad septentrionem conversae: Narbonensis autem in nostro & interiori mari jacet, ad meridiem spectans. Periplum igitur ordine persequemur, incipientes ab Aquitania [e &] gutibus Celtogalatiae oceanum septentrionalem accolentibus. hunc enim periplum perscribere polliciti sumus. Nam periplum Narbonensis [provinciae] in epitome Geographiae sive peripli Artemidori perspicue descripsimus: praefatus licet Artemidorus nullam fecerit divisionem provinciarum in Iberia.

Aquitaniae periplus.

AQUITANIA terminatur a septentrione quidem parte finitimae Lugdunensis provinciae, & oceano post illam septentrionali: ab oriente autem similiter parte Lugdunensis juxta fluvium Ligerim usque ad fontes ejus, & parte Narbonensis usque ad terminum in Pyrene [monte:] ab occidente vero Aquitanico oceano: a meridie autem parte Pyrenes juxta Oeasso promonto-

Κελτογαλατίας περίπλος.

Η ΚΑΛΥΜΝΗ ΚΕΛΤΟΓΑΛΑΤΙΑ ΔΙΚΑΙΟΝ ΜΕΡΟΣ ΔΕΙΞΕΙ ΠΛΕΙΣΤΟΝ ΚΑΙ ΚΥΛΩΝ ΚΥ ΔΑΛΙΑΣΑΝ. ΔΙΔΙΧΘΗ ΔΕ ΕΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ Δ', ΓΑΛΛΙΑΝ¹ ΑΚΥΤΑΝΙΑΝ, ΚΥ ΓΑΛΛΙΑΝ ΛΥΓΔΥΝΗΣΙΑΝ, ΚΥ ΓΑΛΛΙΑΝ ΒΕΛΓΙΚΗΝ, ΚΥ ΝΑΡΒΟΝΗΣΙΑΝ. ΑΛΛ' ΑΙ ΜΕΡΕΣ ΑΙ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙΣ ΤΕΤΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΠΕΡΙΟΙΚΟΥΣΙ ΤΩ ΩΚΕΑΝΩ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΑΡΧΙΚΑΣ ΕΣΤΡΑΜΜΕΝΟΙ. Η ΔΕ ΝΑΡΒΟΝΗΣΙΑΙΝ ΤΗ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΚΥ ΕΝΤΟΣ ΚΕΙΤΗ ΔΑΛΙΑΣΗ ΠΡΟΣ ΤΩ ΜΕΣΗΜΕΛΕΙΑΝ ΟΥΩΠΕΙΛΕΞΟΜΕΝ ΠΟΙΝΩ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΛΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝ ΤΗΣ ΑΚΥΤΑΝΙΑΣ ΑΡΧΑΙΟΙ, ΉΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΩΚΕΑΝΟΝ ΤΟΝ ΑΡΚΤΟΝ ΤΗΣ ΚΕΛΤΟΓΑΛΑΤΙΑΣ ΠΕΡΙΟΙΚΟΥΝΤΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΤΟΥΤΩΝ ΤΩ ΤΩΝ ΠΕΡΙΠΛΩΝ ΑΝΑΓΡΑΦΗΝ ΕΠΙΧΟΜΕΝΑ. ΤΗΣ ΔΕ ΝΑΡΒΟΝΗΣΙΑΣ ΤΩ ΠΕΡΙΠΛΩΝ ΕΝ ΤΗ ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΕ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΑΣ ΗΤΟΙ ΠΕΡΙΠΛΩ ΣΑΦΩΣ ΔΙΕΞΗΛΘΟΜΕΝ, ΕΙ ΚΑΙ Ο ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΤΗΝ ΔΙΑΙΡΕΣΙΝ ΤΗ ΕΝ ΙΒΗΡΙΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΕΚ ΕΠΟΙΗΣΑΤΟ.

Ακυτανίας περίπλος.

Η ΑΚΥΤΑΝΙΑ ΠΕΡΙΟΙΚΕΤΑΙ ΔΕ ΑΠΟ ΜΕΡΟΣ ΑΡΚΤΟΝ ΜΕΡΕΙ ΤΗΣ ΕΧΟΜΕΝΗΣ ΛΥΓΔΥΝΗΣΙΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ, ΚΥ ΤΩ ΜΕΛΕΙΝΩ ΩΚΕΑΝΩ ΑΡΚΤΩ, ΑΠΟ ΔΕ ΑΝΑΤΟΛΩΝ ΟΜΟΙΩΣ ΜΕΡΕΙ ΤΗΣ ΛΥΓΔΥΝΗΣΙΑΣ ΚΥ ΤΗΝ² ΔΙΓΥΡΑ ΠΟΤΑΜΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΩ ΠΗΓΩΝ ΑΥΤΩ, ΚΥ ΜΕΡΕΙ ΤΗΣ ΝΑΡΒΟΝΗΣΙΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΩ ΠΡΟΣ ΤΗ ΠΥΡΗΝΗ ΠΕΡΑΤΟΥ, ΑΠΟ ΔΕ ΔΥΣΜΩΝ ΤΩ ΑΚΥΤΑΝΩ ΩΚΕΑΝΩ, ΑΠΟ ΔΕ ΜΕΣΗΜΕΛΕΙΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΠΥΡΗΝΗΣ ΚΥ ΤΟ ΟΙΔΑΝ

ΑΡΧΗΤΕΙΟΝ ΣΤΩ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΩΚΕΑΝΟΝ ΝΕΚΥΚΟΤΙ, ΚΥ ΜΕΡΕΙ ΤΗΣ ΝΑΡΒΟΝΗΣΙΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΗΣ ΔΙΓΥΡΗΣ ΜΕΧΡΙ ΤΩ ΕΙΡΗΜΕΝΕ ΠΡΟΣ ΤΗ ΠΥΡΗΝΗ ΠΕΡΑΤΟΥ, ΚΥ Η ΔΕ ΟΛΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩ ΕΙΝΕΣ ΤΟΙΟΥΤΗ ΤΑ ΔΕ ΚΥ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΘΑΛΙΑΣ ΚΥ ΤΗΝ ΑΚΥΤΑΝΙΟΝ ΩΚΕΑΝΟΝ ΕΙΝΕΣ ΕΧΕΙ. ΑΠΟ ΤΩ ΟΙΔΑΝ ΑΡΧΗΤΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΥΡΗΝΗΣ ΕΝΔΕΧΕΤΑΙ³ ΑΤΤΕΙΝ ΠΟΤΑΜΩ ΕΚΒΟΛΗ, ΕΙΣΙ ΔΕ ΕΠ' ΑΥΤΗΝ ΕΑΙΩ ΣΑΔΙΑ ΔΙΟΝ⁴. ΕΧ ΗΤΙΟΝ⁵ ΣΑΔΙΑ ΓΤΝ'. ΑΠΟ ΔΕ ΑΤΤΕΙΝ ΠΟΤΑΜΩ ΕΚΒΟΛΗ ΕΙΣ ΔΙΓΥΡΑΤΙΑ ΠΟΤΑΜΩ ΕΚΒΟΛΗ ΕΙΣ⁶ ΚΥΡΙΑΝΝΟΝ ΑΡΧΗΤΕΙΟΝ ΕΙΣΙ ΣΑΔΙΑ Θ'. ΣΑΔΙΑ ΤΟ'. ΕΠΙ ΔΕ ΚΥΡΙΑΝΝΩ ΟΠΙ ΓΑΡΕΜΝΑ ΠΟΤΑΜΩ ΕΚΒΟΛΗ ΜΕΓΕΛΕΣ ΟΝΤΟΥ⁷ ΣΑΔΙΑ Χ'. ΟΛ'. ΑΠΟ ΔΕ ΤΩ ΕΚΒΟΛΩΝ ΤΩ ΓΑΡΕΜΝΑ ΠΟΤΑΜΩ ΕΙΣΙΝ ΟΠΙ ΤΑΣ ΠΗΓΑΣ ΑΥΤΩ ΣΑΔΙΑ Τ'. ΣΑΔΙΑ Χ'. ΑΝΑΠΛΩΣΑΤΙ ΔΕ ΤΩ ΓΑΡΕΜΝΑ ΠΟΤΑΜΩ ΑΠΟ ΠΛΩΣ ΤΗΣ ΑΚΥΤΑΝΙΑΣ⁸ ΒΥΡΑΤΑΙΑ. ΕΝΤΥΝΘΑ ΠΕΡΙΟΙΚΕΤΑΙ⁹ ΣΑΝΤΟΝΕΣ, ΟΙ ΠΛΩΣ ΝΑΙΔΙΩΛΑΝΙΟΝ ΟΠΙ ΔΑΛΙΑΣΗ ΑΜΕΝΗ. ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΑΡΕΜΝΑ ΠΟΤΑΜΩΝ ΑΠΟ ΔΕ ΓΑΡΕΜΝΑ ΠΟΤΑΜΩ ΕΚΒΟΛΗ ΟΠΙ¹⁰ ΣΑΝΤΩΝΩΝ ΑΚΡΟΝ, ΣΑΔΙΑ ΤΟΙ'. ΣΑΔΙΑ ΤΚΕ'. ΑΠΟ ΔΕ ΣΑΝΤΩΝΩΝ ΑΚΡΟΝ ΟΠΙ ΚΑΝΕΝΤΕΛΑ ΠΟΤΑΜΩ¹¹ ΕΚΒΟΛΗ ΣΑΔΙΑ ΘΕ'. ΣΑΔΙΑ ΦΙ'. ΑΠΟ ΔΕ ΚΑΝΕΝΤΕΛΑ ΠΟΤΑΜΩ ΕΚΒΟΛΩΝ ΟΠΙ¹² ΠΙΚΤΗΝ ΑΚΡΟΝ ΣΑΔΙΑ ΣΙ, ΣΑΔΙΑ ΕΥ'.

rium vergente ad oceanum, & parte Narbonensis provinciae a capite Ligeris usque ad dictum in Pyrene [monte] terminum. Ac universa quidem provinciae circumscriptio hujusmodi est: loca autem particularia regionis littoralis ad oceanum Aquitanicum sic se habent. Post Oeasso promontorium Pyrenes sequitur Aturii fluvii ostium: ad illud vero stadia sunt non plura 4250, non pauciora stadiis 3350. Ab ostiis autem Aturii fluvii ad ostia Signatii fluvii stadia 500, [stadia] 450. Ab ostiis vero Signatii fluvii ad Curianum promontorium stadia sunt 500, stadia 370. A Curiano autem ad ostia Garumnæ fluvii (stadia 50. in amplitudinem patentis) stadia 600, [stadia] 430. Ab ostiis vero Garumnæ fluvii sunt ad fontes ejusdem stadia 300, stadia 600. naviganti autem super Garumna fluvio objacet urbs Aquitaniae Burdigala. Hic habitant Santones, quorum urbs Mediolanium ad mare posita juxta Garumnæ fluvium. Ab ostiis Garumnæ fluvii ad Santonum promontorium stadia 475, stadia 325. A Santonum vero promontorio ad ostia Canenteli fluvii stadia 560, stadia 550. Ab ostiis autem Canenteli fluvii ad Pictonium promontorium stadia 210, stadia

¹ Ακυτανίας apud Ptol. ² Loge Διγυρα ex Ptolemao. ³ Scribe Ακυτανίας aut Ακυτανίας.

¹ Al. Διγυρα. ² Αττίειν Ptol. ³ Loge σαδίων. Hec. ⁴ Forlan Σιγμάρι. Apud Ptol. Σιγμάρι. ⁵ Κυρίανν. ⁶ Ακρον Ptolemao. ⁷ Γαρίνα Ptol. ⁸ Major numerus esse debuit. ⁹ Forte Βυράτα. ¹⁰ Apud Ptol. Σαντών. ¹¹ Πικτ. ¹² Πικτ. ¹³ Ptol.

150. A Pictonio vero promontorio ad portum Sicor stadia 300, stadia 290. A portu autem Sicor ad ostia Ligeris fluvii (maximi quidem & in latitudinem patentis . . . . .) stadia 185, stadia 153. Fluvium vero accolit gens Samnitarum. Deinde vero Aquitanix longitudo incipit quidem ab ostiis Aturii fluvii, terminatur autem ad civitatem Abaricum, adeo ut secundum maximam lineam sit stadiorum 1408. Latitudo vero Aquitanix incipit quidem à termino ad Pyrenem, desinit autem usque quo Ligeris fluvius flectitur ad meridiem, ut sit stadiorum 1250. Est autem circumscriptio ejus juxta mediterranea non plus stadiis 9770, non minus 8370. Gentes vero habet 16. urbes insignes 16. fluvios insignes 5. promontoria 4. portum insignem 1. Universa [stadia] peripli Aquitanix maritimæ, ab Oeasso Pyrenes promontorio usque ad ostia Ligeris fluvii, sunt non plura stadiis 4800, non pauciora stadiis 3525.

Lugdunensis periplus.

GALLIA Lugdunensis ter-
minatur à septentrione
quidem Britannico ocea-
no: ab oriente Belgica præ-
fectura ad Sequanam fluvium:
ab occidente vero Aquitanico

ἀπὸ ᾧ ¹ Πικτονίς ἄρουρ ὅτι ² Σικὸρ λιμένα σάδια τ', σάδια σ. ὅ.
ἀπὸ ᾧ Σικὸρ λιμέν ³ ἐπὶ ⁴ Αἴηθ
ποταμῷ ἐκβολὰς μεγίστην γαλακτο-
τος καὶ ὄντος ⁵ μεγέθους σάδια ρ σέ.
σάδια ρ ν ε'. παρρηκοῦσι ᾧ τὸ πλε-
μῶ ⁶ Σαπινιταὶ τὸ ἔθνος. ⁷ ἐπεὶ ᾧ
τῆς Ακυτανίας τὸ μῆκος ἀρξάμενη
μὲ ἀπὸ τ' τῆς Ατρείας ποταμῷ ἐκ-
λῶν, περαιτέρωθεν ᾧ εἰς ⁸ Αἰαπει
πέλιον, ὡς εἶναι καὶ τῆς μεγίστης
γαλακτοῦ σάδια α υ η'. τὸ ᾧ πλεον
τῆς Ακυτανίας ἀρχεται μὲ ἀπὸ τῆς
πρὸς τῇ Πυρήνῃ πέρας, κατὰ τὴν
ᾧ μέχει τῆς πρὸς τὴν μεσημέριαν
ὁπισθοφῆς τῆς Δίγης ποταμῷ, ὅς
γίνεσθαι σάδια α σ ν'. ἐστὶ ᾧ τῆς
μεσογείας ἀπὸ τῆς πελοποννησίου ἐπὶ πλεον
σάδια θ ς ο'. ἔχῃ ἡ τριῶν ἡ τοῦ ἔθους
ᾧ ἔθνη ι ε'. πλείους ὁπισθίμους ι ε'.
⁹ ποταμὸς ὁπισθίμους ε'. ἀκρωτήριον
δ'. λιμένα ὁπισθίμου α, οἱ πάντες
ἀπὸ τῆς Ουάσας τῆς τῆς Πυρήνης ἐ-
κρωτηρεῖς μέχει τῆς τῆς Δίγης πο-
ταμῷ ἐκβολῶν, τῆς πλείους τῆς ἑλ-
λίκης Ακυτανίας, εἰσὶν ἐ πλείους σά-
δια δ ω', ἔχῃ ἡ τριῶν ¹⁰ σάδια γ γ αί.

Λαγυδονησίας φείπλης.

Η Λευδανησία Γαλλία ἐκείνη ἀπὸ μὲν ἄρκτου καὶ Πρετανικῶ ὠκεανῶ, ἀπὸ δὲ ἀνατολῆς τῇ Βελγικῇ ἐπαρχίᾳ καὶ τῷ 10^ῳ Σπείρειον ποταμῶν, ἀπὸ δὲ δυσμῶν δὲ

1 Πύκτην Ptol. 2 Σχῶρ Ptol. 3 Lege Δίψα- aut Δίψα, vel cum Td. Δίψα. 4 Post μέγιστος deest stadium numerus, quibus designata fuerat ostentitudo. 5 Forſan Σαμάρτα. 6 Malim ἵπτα δέ. 7 Αὐαρία Ptol. 8 Πύκτα. 9 Lege πύκτα hic & alibi passim, & γ, φ κ ε. 10 Forſan Σαμάρτα πτ. Apol. Ptol. Σαμάρτα πτ.

АКТЫ

λευτατικῶ ὠκεανῶ, ἀπὸ τοῦ μεσημ-
 ρίου ἕως ἡμέρας τῆς Ναρδωνησίας | παρ-
 χίας. καὶ ἡ τοῦ ὅλου περιγραφὴ τοῦ ἔθνους
 αὐτοῦ ἔχει τὸν τρόπον. τὸ τοῦ τῆς Λευγα-
 νίας μήκος ἀπὸ τοῦ 2 Γαβαίης ἀκρω-
 τείας ἀρχοῦμενον καὶ καταλήγον κατὰ
 τὸ ἀνατολικῶς πλευρὰν, καθ' ὃν
 ἀπὸ τῆς Βελγικῆς κατὰ τὸ 4 Ση-
 κράν ποταμὸν, ὡς εἶναι τοῦ μήκους
 ἑξήκοντα γ. τ. ο. σ'. τὸ τοῦ πλάτους τῆς
 Λευγαυησίας ἀρχήν ἔχει ἀπὸ τῆς με-
 σσημῆρας ἀπὸ 6 Καβολίνης πόλεως,
 καταλήγει δὲ εἰς 7 Σηκράνα ποταμὸν
 ἑξήκοντα ὡς εἶναι καὶ τοῦ πλάτους ἑξή-
 κοντα γ. ο'. ἐστὶν ὁ κατὰ τὸν ποταμὸν
 αὐτὸν παρὰ τὴν Σάδια ζ. σ. υ'. Σάδια
 ζ. υ'. ἔχει δὲ ἔθνη 8 κ'. πλείους
 ἑκατὸν κ. σ'. ὅρας ὀπίστημον α'. πο-
 ταμὸς ὀπίστημος δ'. ἀκρωτήριον ὀπί-
 σθημον α'. λιμνὴς ὀπίστημος γ'. οἱ
 ποταμοὶ ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ 9 Αἰγίους
 ποταμοῦ ἕως τῆς ἐκβολῆς τοῦ Σηκράνα
 ποταμοῦ τὸ πλεονεκτήειον τῆς παρὰ τὴν Λευ-
 γηνησίας Σάδια γ. τ. ο', Σάδια γ. ξ. ε'.

Βασιλῆς συν' 10 Γερμανίας τ' ἄνω καὶ
τ' ἑξώ πλείους.

Η Βελγική συν ἦ ὁνο Γερμα-
νίας περιερίζῃ ἀπὸ τοῦ ἀρ-
μπι τοῦ ἀρκτώω ὡκεανῶ τοῦ βορρῆ
ἢ Περσιαννίαν διήκοντι· ἀπὸ τοῦ ἀνατο-
λῆ τοῦ Ρωμῶ ποταμῶ, περὶ τοῦ μετὰ
τοῦ Γερμανίαν περὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ
ποταμῶ, καὶ ἔπ τοῦ ἀπὸ τοῦ ποταμῶς ἀν-

oceanō : à meridie vero parte Narbonensis præfecturæ. Ac universa quidem provinciæ circumscriptio ad hunc modum se habet. Longitudo autem Lugdunensis incipit à Gobæo promontoria & definit ad orientale latus, ubi conjunctum est Belgicæ ad Sequanam fluvium, adeo ut habeat stadia 3376 longitudinis. Latitudo vero Lugdunensis incipit ad meridiem ab urbe Caballino, definit autem ad ostia Sequanæ fluvii, ut latitudinis etiam stadia sint 3070. Est autem ambitus provinciæ juxta mediterranea stadiorum 7290, stadiorum 6420. Habet vero gentes 25. urbes insignes 26. montem insignem unum. fluvios insignes 4. promontorium insigne 1. portus insignes 3. Univerſa peripli oræ maritimæ Lugdunensis, ab ostiis Lingæris fluvii usque ad ostia Sequanæ fluvii, stadia 3370, stadia 3065.

Belgicae cum Germania superiori & inferiori periplus.

BELGICA cum duabus Germaniis terminatur à septentrione quidem septentrionali oceano juxta Britanniam exporrecto : ab oriente vero Rheno fluvio juxta Germaniam magnam ad caput fluvii, ac etiam monte à fonte ejus

1 Lego μὴ ἐλθῇ. 2 Γελαῖα. Ptol. 3 Legē συνήπται. Hæsch. 4 Συκκίαν ex Ptol.
5 Legē σαδύς. Hæsch. 6 Καθαρύ. Ptol. 7 Συκκίαν ex Ptol. 8 In Ptol.
it. & πῖντο x η'. 9 Αἰνέγες. Ptol. 10 Legē σὺν Γερμανίᾳ τῇ ἡνὶ αὐτῇ κατὰ.

002

ad

ad Alpes pertingente, qui vocatur Adulās: ab occidente autem Lugdunensi provincia & praedicto Sequana fluvio: à meridie vero reliqua parte Narbonensis. Ac universa quidem provinciae circumscriptio est ad hunc fere modum. Etenim à mari quidem usque ad Obringam fluvium Germania inferior appellatur, ab Obringa vero fluvio appellatur Germania rior. Belgicae autem cum duabus Germaniis longitudo incipit ab ostiis Phrudis fluvii, & terminatur ad orientem Rheno fluvio juxta Germaniam magnam ad caput fluvii: adeo ut longitudo ejus sit stadiorum 2685. Latitudo vero ejus incipit ab Adula monte & communi fine Alpium, definit autem ad occidentale ostium Rheni fluvii, ut latitudinis habeat stadia 4375. Est vero tota Belgicae provinciae juxta mediterranea circumscriptio stadiorum . . 5160, stad. 2300. Habet vero Belgica cum Germaniis gentes 24. urbes insignes 38. montes insignes 2. fluvios insignes 7. promontorium insigne 1. Universa periplus totius Belgicae littoralis cum Germania superiori & inferiori, à Sequana fluvio usque ad Rheni fluvii ostium occidentale dictum, stadia sunt non plura 3850, non pauciora stadiis 3180.

τῇ κέτω εἰσὶν οὐ πλείους σάδιων 730, ἔχ' ἡπὶ σάδιων 73 π'.

1 In MSS. ἀνατ., mendose. Hæsch. 2 Marcianum hic loci mendæ filio insinuat Cl. Harduinus in notis ad Flinium lib. 4. sec. 24. 3 Ex Procl. puto legendum Οὐδὲν γὰρ πῖτ. 4 Forlan φέρει πῖτ ex cod. 5 Legu πῖτ. Hæsch. 6 Legu Βαλγικῶν. 7 In Procl. ἰσχυρὸν πῖτ. δὲ λ' α'. 8 Forlan. τὸτ' ἴσ' εἰς αὐτὸν μὲν δυσμικῶν σάδιον αὐτῶν, τὸ πῖτ. Vide p. 51. l. 18. Γερμ.

Γερμανίας μεγάλης περιπλυσ.

Ἡ Γερμανία ἡ μεγάλη περιεῖλεται ἀπὸ τοῦ ἀρκτων τοῦ κελύφῃ Γερμανίᾳ ὠκεανῶ. ἀπὸ τοῦ ἀρκτων τοῖς Σαρματικοῖς ὄρεσιν, ἔσ' τὰ ὄρη τῇ κεφαλῇ τῷ Οὐδέλα πελάγῃ, καὶ ἐπ' αὐτῶν τοῦ ποταμῶ. ἐπὶ δὲ μεσημβρίας τῷ Δανυβίῳ ποταμῷ τοῦ δυσμικῶν μέρει. ἐστὶ δὲ ὁ ἀρκτικός ἀρχόμενος τοῦ μεγέθους γ'. ἴσα β'. καὶ ἐξῆς μεγέθους α'. ἀρκτική καὶ τὸ ὄνομα καὶ Ἰστρον κελύφῃ. ἐπὶ τοῦ δὲ ποταμῶ. καὶ ἐπ' αὐτῶν περὶ τῶν χωρῶν ὅπως ἔστιν αὐτῶν καὶ Ἰστρον κελύφῃ. ἐπὶ τῷ ἐκβολῶν τοῦ Ρηνῶν ποταμῶ. ὅτ' ἐστὶν ἀπὸ τοῦ λεγομένου δυσμικῶν σάδιον αὐτῶν εἰς Οὐδὲν ποταμῶ. ἴσα δὲ σάδια τ π'. ἀπὸ τοῦ τῷ Οὐδὲν ποταμῶ εἰς Ὁδὲ ποταμῶ. ἴσα δὲ σάδια σ ν'. ἀπὸ τοῦ Μαργαρίτης ποταμῶ εἰς Αμασίῳ ποταμῶ. ἴσα δὲ σάδια χ ν ε'. σάδια υ ο'. ἀπὸ τοῦ Αμασίῳ ποταμῶ ἐκβολῶν εἰς πηγῶν τῷ αὐτῷ ποταμῶ σάδια β τ ν', ἴσα α τ'. ἀπὸ δὲ Αμασίῳ ποταμῶ ἐκβολῶν εἰς Οὐδὲν ποταμῶ. ἴσα δὲ σάδια φ ξ'. ἀπὸ τοῦ τῷ Οὐδὲν ποταμῶ ὅτ' ἐστὶν αὐτῶν ποταμῶ σάδια α λ π', ἴσα α χ'. ἀπὸ τοῦ Ἰστρον ποταμῶ εἰς Αλβίῳ ποταμῶ ἐκβολῶν σάδια

Germaniæ magnæ periplus.

GERMANIA magna terminatur à septentrione quidem occano Germanico appellato: ab oriente autem montibus Sarmaticis, ac post montes capite Vistulæ fluvii, atque etiam fluvio ipso [usque ad mare:] à meridie vero Danubii fluminis parte occidua: (est autem Danubius ad principium ejus latus [stadium] unum, postea duo, ac deinde tria, [ubi] nomen etiam mutat ac Ister appellatur) ab occidente vero Rheno fluvio. Ac universa quidem regionis circumscriptio sic se habet: quæ autem figillatim dicenda recensēbimus. Ab ostiis Rheni fluvii (hoc est ab ore ejus occidentali dicto) ad ostia Vidri fluvii stadia 380. A Vidro autem fluvio ad Mararmanum portum stadia 350, stadia 250. A Mararmano autem portu ad ostia Amasii fluvii sunt stadia 655, stadia 470. Ab ostiis vero Amasii fluvii ad fontes ejusdem fluvii stadia 2350, stadia 1300. Ab ostiis autem Amasii fluvii ad ostia Visurgis fluvii stadia 560. Ab ostiis vero fluvii Visurgis ad fontes ejusdem fluvii stadia 1780, stadia 1600. A Visurgi autem fluvio ad ostia Albis fluvii

1 Lege Γερμανικῶν. 2 Lego ἀρχόμενος μὲν μεγέθους α' [σάδιον], ἴσα β', καὶ ἐξῆς μεγέθους γ'. sc. juxta fontes ejus amplitudinis est, &c. Si codicum sequamur scripturam, illud ἀρχόμενος referri debet ad locum, ubi Danubius juxta Sarmaticos montes Germaniam à meridie terminare incipit. 3 In libb. vulg. Procl. dicitur Μαργαρίτης λίμνη. In cod. Pal. Μαργαρίτης. Vide Cluverii German. Antiq. l. 3. p. 71. 4 Scribe hic & infra Οὐδὲν ποταμῶ, vel ex Procl. Οὐδὲν ποταμῶ, aut Ἰστρον. 5 Lege Αλβίῳ ubique. stadia

stadia 625. Ab ostiis vero Albis fluvii ad fontes ejusdem fluvii stadia 5370, stadia 3300. Juxta hanc [Germaniæ] partem adjacent insulæ Saxonum appellatæ. Ab ostio vero Albis fluvii ad ipsas sunt stadia 750. Post Albin autem fluvium sequitur Chersonesus maxima Cimbrica appellata. Ac ab ostiis Albis fluvii ad primam extensionem Chersonesi, quæ post Albim fluvium est, stadia sunt 570, stadia 400. A prima autem extensione Chersonesi ad proxime subsequenter extensionem ejusdem Chersonesi stadia 1600, stadia 1100. A secunda vero extensione Chersonesi ad eam quæ deinceps sequitur, & maxima septentrionalis est extensio ejusdem Chersonesi, stadia 1450, stadia 1150. Ab extensione autem Chersonesi maxime septentrionali ad primam post flexionem ejus extensionem stadia 650, stadia 550. A prima vero extensione post flexionem ejus ad partem ejus maxime orientalem stadia 720, stadia 520. A parte vero istius Chersonesi maxime orientali ad extensionem primam post eam extensionem stadia 2000, stadia 1500. Ab extensione vero prima post eam extensionem ad flexionem Chersonesi versus ortum stadia 1060, stadia 750. Hic periplus absolvitur Cimbricæ Chersonesi, longe quidem in oceanum excurrentis,

1 Tres numero secundum Ptolemaum. Vide Cluverii German. Antiq. l. 3. p. 57. 2 Lego eis τὴν ἀνατολικὴν.

καθίας δὲ ὡς ἐξελθὼν ἐπὶ τὴν πηλὴν καὶ πηλὴν τὴν ἑω. ὡς ἀπὸ τε-
μὴ καὶ κόλπον μέγιστον κατὰ τὸν
1 Σύμβουον ποταμὸν 2 ἐπὶ τῷ ἐνδοτέρῳ
καὶ αὐτῷ παρεκτεινόμενον. ἔστι δὲ ὁ
πᾶς τῆς Χερσονήσου περὶ πλεονεξίας
11, στάδια 3 α τ ο'. κατὰ τοιαύτην δὲ
καὶ αὐτῶν τῶν Χερσονήσου τὸ ἔθνος τῶν
καὶ αὐτῶν Σαξόνων. αὐτῶν δὲ τῶν
Χερσονήσου ἔθνη πλείστα, ὑπὲρ δὲ τῶν
Χερσονήσου κείνται νῆσοι τρεῖς 4 Αλο-
πύα καλεῖται. εἰσὶ δ' ἐπ' αὐτὰς
καὶ τῶν Χερσονήσου στάδια φ ν'. στάδια
δ. ἀπ' ἀνατολῶν δὲ τῶν Χερσονήσου
καὶ τῶν δ' αἱ καλεῖται Σκαν-
διὰ. τρεῖς καὶ μικραὶ, ὧν εἰς τῶν μέ-
γλων τῶν Χερσονήσου εἰσὶ στάδια β,
στάδια α β'. μία δὲ μέγιστη καὶ
ὑπερκατωτάτη, καλεῖται δὲ ἰδίως
καὶ αὐτῇ, Σκανδιὰ. κειμένη κατὰ
τὴν ἐκδοῦν τῶν 5 Οὐίσουλα ποταμῶν,
καὶ αὐτῇ εἰσὶν εἰς αὐτῶν στάδια α χ',
στάδια α σ'. ἔστι δὲ ὁ πᾶς τῶν Σκαν-
διῶν περὶ πλεονεξίας στάδια β φ', στάδια
β. ἀπὸ δὲ τῶν πηλὴν ἀνατολῶν ὅπως ἐγ-
γὴ τῶν Χερσονήσου ἐπὶ 6 Σύμβουον ποτα-
μὸν ἐκδοῦν στάδια α σ ζ'. ἀπὸ Σύμβουον
ποταμῶν ἐπὶ 7 Οὐίλδον ποταμῶν ἐκδο-
ντάς στάδια ω ν'. ἀπὸ δὲ τῶν Ἰλδον
ποταμῶν ἐκδοῦν εἰς Οὐίσουλα 8 πο-
ταμῶν εἰς στάδια β'. ἀπὸ δὲ τῶν ἐκ-
δοῦν τῶν ποταμῶν τῶν Οὐίσουλα ἐπὶ τῶν
καὶ αὐτῶν ποταμῶν εἰσὶ στάδια β, στάδια 9 ω ν'. ἔστι δὲ τῆς Γερ-

oblique autem vergentis ad con-
tinentem, quæ ad ortum ten-
dit: adeo ut maximum si-
num efficiat ad Suevum flu-
vium, in terram ipso etiam in-
teriore exporrectum. Est au-
tem totus Chersonesi periplus
stadiorum 8050, stad. 7370.
Cervicem vero Chersonesi ha-
bitat gens Saxonum appella-
ta: ipsam vero Chersonesum
gentes plurimæ. Supra autem
Chersonesum jacent insulæ tres
Alociæ dictæ: ad ipsas vero
à Chersoneso sunt stad. 550, sta-
dia 500. Ab orientali vero parte
Chersonesi jacent insulæ qua-
tuor Scandiæ nuncupatæ. tres
quidem parvæ: ad eam quæ ex
illis media est à Chersoneso sunt
stadia 2000, stad. 1700. una ve-
ro, maxima [earum] & maxi-
me orientalis; vocatur autem &
ipsa proprie Scandia, juxta Vi-
stulæ fluvii ostia jacens, à quibus
ad ipsam stadia sunt 1600, stadia
1200. Est autem totus Scandiæ
periplus stad. 2500, stad. 2000.
A flexione vero Chersonesi or-
tum versus ad ostia Suevi fluv. st.
1260. A Suevo fluvio ad ostia
Viadi fluvii stadia 850. A Via-
di autem fluvii ostiis ad Vi-
stulæ fluvii ostia stadia sunt 700.
Ab ostiis vero Vistulæ fluvii
ad caput ejusdem fluvii stadia
sunt 2000, stadia 1850. Ger-

1 Scribendum Σύμβουον vel Σύμβουον ex Ptol. 2 Forſan ἰπὶ τῷ [τῷ] vel ἡπὶ τῷ
ὁπῆρ. &c. 3 Malim ζ, τ α'. 4 Vide Cluverii Germ. Antiq. lib. 3. p. 170.
5 Lege Οὐίσουλα. Hæsch. 6 Scribe hîc & in versu sequenti Σύμβουον vel Σύμβουον.
7 Ex Ptol. Οὐίλδον & mox pro Ἰλδον lege Οὐίλδον. 8 Post ποταμῶν supple ἐκδο-
ντάς. Hæsch. 9 Lego α ω ν'.

manizæ autem longitudo incipit quidem ab occasu & Asciburgio civitate, finitur vero ad ostia Vistulæ fluvii: adeo ut integra præfecturæ longitudo sit stadiorum 1350. Ejus vero latitudo incipit quidem à divertigio fluvii ad meridiem fluentis, qui vocatur Narabon, desinit vero ad septentrionem juxta productiorem lineam, hoc est juxta Cimbricam Chersonesum & maxime septentrionalem ejus extensionem; adeo ut latitudinis [habeat] st. 6250. Est autem Germaniæ magnæ juxta mediterranea circumscriptio stad. . . 2300, stad. . . 1250. Complectitur vero gentes 68. urbes insignes 94. montes insignes 7. fluvios insignes 14. Cimbricam Chersonesum. portum insignem 1. Hercyniam sylvam. Gabritam sylvam. Peripli oræ maritimæ Germaniæ magnæ, à Rheno fluvio, hoc est ab ostio ejus quod occidentale appellatur, usque ad ostia Vistulæ fluvii, stadia universa . . 3000, stadia . . . 30.

Sarmatiæ Europææ periplus.

SARMATIA quæ in Europa est definitur à septentrione quidem oceano Sarmatico juxta Venedicum sinum, & parte terræ incognitæ: ab oriente vero Isthmo & Bycepalude & parte paludis Mæo-

1 Lege παραμέτρων δ' αὖ Οὐίσυλα Hæsch. 2 Apud Ptol. Ναραβόν. 3 Lege δ' Hæsch. 4 Distingue post Κερσύνου. 5 Ορκύνου δρυμίν. Ptol. 6 Secundum Strabonem Γαβρίτης ὕλην. Ptolemæo dicitur Γαβρίτης ὕλη. 7 Notatur in (ed. Hæsch. canquam suspectum Hæsch. Lego ex Ptolemæo Οὐισθίνης κόλπον. 8 In Ptol. τὰ τε ἀπὸ τῆς Καρπίνης ποταμῶν ὅτι τῆς Βορρῆς λίμνης δεξ.

Μαιώπιδος λίμνης μέγχει τὸν Τα-
ναιμὸν ποταμὸν, ὅστις πάλιν ἀγνώστων
ἰσθμῶν ἀπὸ δὲ δυσμῶν τῶν τε Οὐί-
συλα ποταμῶν καὶ τῇ Γερμανίᾳ
τῇ μεγάλῃ ἢ τῇ Σαρματικῇ ὅρη
ἐν αὐταῖς ταῖς ὁρίων ἀπὸ δὲ
Μαιωρίας τοῖς τε Ἰάζυξι τοῖς
Μιταράσις ἀπὸ τοῦ νοτίου ὅρη
Σαρματικῶν ὁρίων πέρατον μέγχει
πρὸς ἀρχὴν τοῦ Ἰ Καρπίνου ὅρους, καὶ
ἐν τῇ Δακίᾳ μέγχει τὸν Βορρὸν ποταμὸν
ἐκβολῶν, καὶ τῇ ἀπὸ τούτου
Ἐξήντη πόντου ὠκελίῳ μέγχει
τὸν μὲν Καρπίνου κόλπον. καὶ ἡ
ἐν αὐτῇ ποταμῶν τοιαύτη. τὰ δὲ καὶ
μέρος τῆς Σαρματίας κεφαλαιωδῶς
ἐκτάξαι, μὴ παρεστῆτες τῇ
ἀπὸ τῆς ἀειδμῶν πρὸς τὴν ἀκριβῆ
ἀπὸ τῆς ἀκριβῆς τῆς ὠκεανῶν
ἐκβολῶν τῇ ἀγνώστῳ γῆ, ἢ
ἐν αὐτῇ τῇ Μαιώπιδος λίμνης, ἢ
ἐν αὐτῇ γινώσκουμένη πρὸς πλείους
μέγχει τῶν ἀνθρώπων· μέγχει ὅτι καὶ ὁ
Πρωτόγλαυκος ἀπὸ τῆς ἀειδμῶν
πρὸς τὴν ἀειδμῶν δόκει. καὶ ἡ
ἀπὸ τῆς ἀειδμῶν καὶ μόνος ταῖς ἐκ-
βολαῖς τῶν ποταμῶν ἐκείνων ἀπὸ
ταῖς αἰτίας. μετὰ ταῖς ἐκβολαῖς
τῆς Οὐίσυλα ποταμῶν, ἐκείνων
τῆς Χρύνου ποταμῶν ἐκβολαῖς, ἀπὸ
τῆς Χρύνου ποταμῶν ἐκείνων εἰς
τὸν Βορρὸν ποταμὸν ἐκείνων. ὅστις
ἀπὸ τῆς Οὐίσυλα ποταμῶν ἀρχῇ
παρὰ τὴν ἐκείνων

tidis usq; Tanaim fl. ad incognitam terram: ab occasu vero Vistula fl. & Germania magna, post montes Sarmaticos, & montibus ipsis: à meridie vero Iazygibus Metanastis ab australi fine Sarmaticorum montium usque ad principium Carpathi montis, ac etiam Dacia usque ad Borysthenis fluminis ostia, & hinc littore Ponti Euxini usque ad intimum recessum Carciniti fluvii. Ac generalis quidem circumscriptio hujusmodi est; loca autem particularia Sarmatiæ magis summarie recensuimus, stadiorum numerum non adjicientes, quod fere incognitus sit accuratus periplus septentrionalis hujus oceani, juxta septentriones quidem alluentis terram incognitam, quæ superjacet paludem Mæotidem; plerisque hominum non facile exploratam: præsertim quando & Protagoras stadiorum istorum numerum omisisse videatur. Et enim hanc ipsam ob causam in locis describendis ostiorum solummodo fluviorum mentionem facimus. Post Vistulæ fluvii ostia sequuntur Chruni fluvii ostia. Post Chrunum vero fluvium deinceps sunt Rhudonis fluvii ostia. Hi vero fluvii exeunt in sinum Venedicum, qui à Vistula flumine incipit, in immensum exten-

1 Ἀπὸ τῆς Σαρματικῆς ὁρίων. Ptol. 1 s. c. 7. 2 Καρπίνου Ptol. 3 Lego ὅτι ἐκείνων γινώσκουμένη. 4 Χρύνου Ptol. Chronia dicitur Μιταρσίνου. 5 Βορρῆς Ptol. 6 Lego Οὐισθίνης. 7 Lege ὅτι ἐκείνων. Hæsch.

sus. Rhodonem fluvium subsequuntur Turuntæ fluvii ostia: Turuntam vero fluvium excipit Chesunus fluvius, ejusque ostia. Ultra vero Chesunum fluvium deinceps est Hyperboreus & incognitus oceanus contiguus Hyperboreæ & incognitæ terræ. Chesunum fluvium accolunt Agathyrsi, Sarmatiæ Europææ gens. Chesunus vero fluvius & Turuntas defluunt è montibus superjacentibus, qui Riphæi montes appellantur, in partibus mediterraneis, inter Mæotida paludem & oceanum Sarmaticum, jacentes. Rhubon vero fluvius fertur ex Alauno monte. Montem autem & regionem hanc longe extensam habitant Alauni Sarmatarum gens; ubi fontes sunt Borysthenis fluvii in Pontum exeuntis. Regionem vero circa Borysthenem post Alaunos habitant Choani appellati, qui in Europa. Est autem Sarmatiæ longitudo stadiorum 7700. Latitudo vero stadiorum 7650. Gentes habet 56. urbes iníignes 53. montes insignes 9. fluvios insignes 4. promontoria insignia 3. portus insignes 3. sinus insignes 4. sinum [scilicet] Venedicum appellatum & alios tres. Periplum igitur dextrarum Europæ partium, ut polliciti sumus, debita cum cura atque diligenter

1 Χείματος πρὸς Πτολ. 2 Lego Ἀγαθούρσι ex Πτολ. 3 Ρύβων Πτολ. 4 Ἀλάνη Πτολ. 5 Ἀλαύτων Σκυθῶν apud Πτολ. 6 Forſan Χάροις Πτολεμαί. 7 Lego ἰσ. 8 Scribo Οὐνιδίαι cum Πτολεμαί. 9 Lego περιγεγραφέας.

πλεῖστον. ἀπὸ δὲ τῶν Ρυδώνων ποταμῶν ἐξῆς εἰς τὴν Τερύντη ποταμῶν ἐκδοαί, ἀπὸ δὲ Τερύντης ποταμῶν ἐκδοαί. 1 Χέσιμος ποταμός, ἐν αὐτῇ ἐκδοαί. 2 μὲν δὲ τῶν Χέσιμων ποταμῶν, ὁ ἄγνοστος καὶ ὑπερβόρειος ἐξῆς ἐπὶ ὠκεανὸς συνάπλων τῇ ὑπερβόρειῳ ἐν ἄγνοσφί γῆ. παροικῶσι τὴν Χέσιμον ποταμῶν οἱ 2 Ἀγαθούρσι τὸ ἐστὶν τὸ ἐν Εὐρώπῃ Σαρματίας ὄντες. καταφρονταὶ δὲ οὗ, τὸ Χέσιμος ποταμός, ἐν τῇ Τερύντῃ ἐκ τῶν ὑπερβόρειων ὄρων, ἃ πῖνα καλεῖται Ρίπται ἢ, καὶ τὸ μεσόγειον, μετὰ δὲ τῇ Μαυροῦδος λίμνῃ καὶ τῇ Σαρματικῇ ὠκεῖ κείμηναι. ὁ δὲ 3 Ρύβων ποταμός ἐκ τῶν 4 Ἀλάων ὄρων φέρεται. παροικεῖ δὲ τῇ τε ὄρεϊ καὶ τῇ χώρῃ ταύτῃ οἱ πάλαι δῆκον τὸ τῶν 5 Ἀλαῶν Σαρματῶν ἔθνος, παρ' οἷς τῶν Βορυδένων ποταμῶν τῶν εἰς τὸ Πόντον ἐξίόντων αἱ πάλαι πυγχαίνον. τῶν δὲ τῶν Βορυδένων χώρῃ παροικῶσι μὲν τὰς Ἀλαῶν οἱ χαλάρμοι 6 Χοανοί, οἱ ἐν τῇ Εὐρώπῃ. ἐστὶ δὲ τὸ μήκος τῆς Σαρματίας σάδια ζ' ψ'. τὸ δὲ πλάτος σάδια ζ' χ' ν'. ἔχει ἔστιν 1 υς', πάλαι δῆκον ν γ', ὅσην ὁπίσημα θ', ποταμὸς δῆκον δ', ἀκρωτήρια δῆκον σιμα γ', λιμνὴς δῆκον γ', κόλποι δῆκον δ'. τὸν τε 8 Οὐνιδίων τὸ εἰρημόν κόλπον, καὶ ὅλως τρεῖς. τὸ μὲν ἐν Εὐρώπῃ τὸ δεξιὸν

περιγέγραφα, μεταβήμεθα δὲ ὅτι πρὸς Πρετανικὰς νήσους.

Περί τῶν Πρετανικῶν νήσων.

Αἱ Πρετανικαὶ νῆσοι δύο εἰσὶν, ἥ τε χαλκιδὴν Ἀλβίων, καὶ ἡ Ἰερνία. ὅλ' ἡ μὲν Ἀλβίων μείζων καὶ πολὺ πλεονέχει. καί ται δὲ κατὰ τὴν ἑλτομαλατίας, παρὰ τε τῇ Λυγδονίας καὶ τῇ Βελγικῇ, μέχει τὸ μέγιστον Γερμανίας ἐκτεινομένη. ἡ γάρ ἐκ πυρραμίδος κατὰ πρὸς αἱ ἄλλαι νῆσοι. ἀλλ' ὡς περὶ διηρημένη καὶ διεσπασμένη, κατὰ πλείους μέρους διίκεται τῇ ἀρκτικῇ ὠκεανῷ, δύο μάλιστα μακρῆς 1 ἰσθμῶς, ὡς περὶ πόδας πέντε ἔχουσα. 2 ὧν ὁ μὲν μείζων, ὁ δὲ ὑλάτων μέχει τῇ Ἀκυτανίας διίκεται. ἡ δὲ ἑτέρα νῆσος ἡ Ἰερνία, ὑπερὶ αὐτῇ καὶ κειμένη, δυτικωτέρῃ τῇ τυλχάππῃ, ἐλάσσων τὴν ὅτι πλεονέχει, καὶ τῇ ἰσθμῷ ἔχει δέσιν τῇ περὶ τὴν ἑλτομαλατίας τῇ περὶ τὴν ἀναρχαίφομεν, εἰδ' ὅπως ὅτι τὸ μέγιστον ἐκτείνετα.

Ἰερνίας νήσου 3 Βρετανικῆς πρὸς πλεονέχει.

Ἡ Ἰερνία νῆσος ἡ Πρετανικὴ ὡς περὶ εἰς τὸν 4 ἄκρον τῆς ὑπερβόρειας καὶ χαλκιδὴν Γερμανίας ὠκεανῷ. ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς πρὸς τὴν καλκιδὴν Ἰερνικῇ. ἀπὸ

tia fecimus: [nunc] autem ad insulas Britannicas transibimus.

De insulis Britannicis.

INSULÆ Britannicæ duæ sunt, una Albion appellata, altera Ivernia. Multo autem major est Albion. E regione vero Celtogalatiae sita est, exposita contra [Galliam] Lugdunensem & Belgicam usque ad Germaniam magnam. Non enim contorta est & conglobata quemadmodum aliæ insulae, sed veluti disjuncta & dispersa per maximam partem oceani septentrionalis extenditur, duos potissimum longissimos Isthmos, veluti pedes quosdam habens. quorum unus quidem major: alter vero minor usque ad Aquitaniam porrigitur. Alia autem insula est Ivernia, hanc vero superjacens & occidentalior, & magnitudine minor est, & situm praedictae similem habet. Hujus igitur prioris periplum perscribemus, deinde ad majorem procedemus.

Iverniae insulae Britannicae periplus.

IVERNIA [sive Hibernia] insula Britannica terminatur à septentrione quidem oceano Hyperboreo appellato: ab oriente vero oceano, qui vocatur Hibernicus: ab occidente

1 Auctor noster hic loci ἰσθμῶς pro peninsula accipere videtur. 2 Nonnulla (ut puto) hic desunt. Sic autem legendum & distinguendum: ὅς ὁ μὲν μείζων, ἐκτείνετα μέγιστον. ὁ δὲ ἐλάσσων μέγιστον &c. 3 Promiscue scribitur cum β-ε & π & cum τ-τ'. &c. 4 Lego cum Cod. Herv. ἀρκτικῇ. Hesb.

vero oceano occidentali: à meridie vero oceano Virgivio dicto. Ac universus quidem insulæ situs ad hunc modum se habet. Est autem Ivernix insulæ Britannicæ longitudo quidem maxima à Notio promontorio incipiens, & ad Rhobogdium desinens: adeo ut insulæ longitudo sit stadiorum 2170. Latitudo autem incipit quidem ab eodem promontorio, terminatur vero ad Rhobogdium promontorium: adeo ut insulæ latitudo sit stadiorum 1834. Ejus autem promontoria ab horizontibus distant ad hunc modum. Arcticum quidem ejus promontorium ab arctico horizonte stadia 4250. occidentale vero ejus promontorium ab æquatore stad. 8317. promontorium vero orientale ab ortu stad. . . 317. Habet autem gentes 16. urbes insignes 11. fluvios insignes 15. promontoria insignia 5. insulas insignes 6. Peripli insulæ Ivernix stadia universa non plura stadiis 9085, non pauciora stadiis 6845.

Albionis insulæ Britannicæ periplus.

DEINCEPS igitur & Albionis insulæ periplus exponemus. Albion insula Britannica terminatur à septentrione quidem oceano, qui vocatur Deucaledonius: ab ortu ve-

1 Lego Οὐερργίω. In libb. vulg. Ptol. Οὐερργίω. In cod. Pal. Οὐερργίω, Virgίω. Vide Camdeni Hiberniam, sub initium. 2 Vide Camdeni Hiberniam; Lego οὐερργίω. 3 Δαμνέτιον. Ptol.

3 δυσμῶν τῆς δυτικῆς ὠκεανῶ. 4 μεσημβρίας τῆς καλυμνίης. 5 Οὐερργίω. 6 ὡς ἡ ἔξω δὴ δὴσι. 7 νήσε τῆτον ἔχει τὸ πρῶτον. 8 ἐστὶ δὲ τῆς Ιερνίας νήσε τῆς Πρεταννικῆς τὸ μὲν μήκος μέγιστον ἀπὸ τῆς Νεσπὸς ἀρχαίας ἀρχαίας, καὶ καταλήγει δὲ τῆς 2 Ροδῶν δὴτον ἀκρον. ὡς ἐστὶ τῆς νήσε τῆς μήκος σάδια β ρ ο'. τὸ δὲ πλάτος ἀρχαίᾳ μὲν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀκρε, περὶ αὐτῆς δὲ εἰς τὸ Ροδῶν δὴτον ἀκρον. 3 ἐστὶ τῆς νήσε τὸ πλάτος σάδια α ω λ δ'. τὰ δὲ ἀκρε αὐτῆς ἀπὸ τῆς εἰς τῆς δὴσε καὶ τῆς πρῶτον τῆτον. τὸ μὲν ἀκρον αὐτῆς ἀκρον ἀπὸ τοῦ ἀκρον δειζόντος σάδια . . δ σ ν'. τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς ἀκρον ἀπὸ τῆς ἰσημερίας σάδια η τ ι ζ'. τὸ δὲ ἀνατολὴν ἀκρον, ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς σάδια . . τ ι ζ'. ἔχει δὲ ἔδνη ις'. πῶς δὴσῆμας ἐνδεκα, ποταμὸς δὴσῆμας ις'. ἀκρωτήρια δὴσῆμα πῶς νήσε δὴσῆμας ἐξ. οἱ πάντες τὸ πλάτος τῆς νήσε τῆς Ιερνίας, 3 πλάτος σάδιων, δ π ε'. ἔχει ἡ τῆς σάδιων σ ω μ ε'.

Αλβίωνος νήσε Βρεταννικῆς πῶς.

ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΣ τῶν καὶ τῆς Αλβίωνος νήσε τῆς πῶς δὴσῆμας. ἡ Αλβίωνος νήσε ἡ Πρεταννικὴ περικεῖται ἀπὸ τοῦ ἀκρον τῆς ὠκεανῶ τῆς καλυμνίης 4 Δαμνέτιον

τῆς ἀνατολῶν τῆς Γερμανικῆς ὠκεανῶ. 1 ἀπὸ δὲ δύσεως τῆς τε Ιερνικῆς, καὶ μετ' ὃν ἡ Ιερνία νήσε. 2 ἡ μὲν καὶ τῆς 1 Εὐορκίης ὠκεανῶ. 3 ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῆς Πρεταννικῆς πῶς καὶ τῆς περικεῖται τῆς ἰσημερίας ἡ πείρεως καὶ ἔδνησιν. καὶ ἡ μὲν ὅλη περιγεγραπὴ τῆς νήσε τῆτον ἔχει τὸ πρῶτον. 4 ἐστὶ δὲ τῆς Αλβίωνος νήσε τῆς Πρεταννικῆς τὸ μὲν μήκος ἀρχαίας μὲν ἀπὸ τῆς δυτικῆς δειζόντος καὶ τῆς Δάμνιον ἀκρον, τὸ καὶ Οκρινον καλυμνίης, περικεῖται τῆς ἔως 3 Ταυροεῖν καὶ Ορχαδὸς καλυμνίης ἀκρας. 4 ἐστὶ τῆς μήκος τῆς μεγίστης σάδια ις κ ε'. τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς ἀρχαίας μὲν κατὰ τὸ Δάμνιον ἀκρον, τὸ καὶ Οκρινον καλυμνίης καταλήγει δὲ τῆς τῆς 4 Νευάντων Χερσόνησον καὶ τῆς δὴσῆμας ἀκρωτήριον. ὡς ἐστὶ τῆς πῶς κατὰ τῆς μεγίστης γραμμῆς σάδια γ π γ'. ἔχει δὲ ἐν αὐτῇ ἔδνη λ γ, πῶς δὴσῆμας ν δ', 5 περικεῖται δὴσῆμας μ', ἀκρωτήρια ἐπίσῆμα ι δ', Χερσόνησον ἐπίσῆμα ἑνα, κόλπος τῆς εἰς, λιμνὴς δὴσῆμας γ'. οἱ πάντες τῆς πῶς παντὸς τῆς νήσε τῆς Αλβίωνος 3 πῶς 6 σάδια β η χ δ'. ἔχει τῆς σάδιων β φ κ ε'. καὶ ὁ μὲν πῶς τῆς δυτικῆς καὶ ἀκρον ὠκεανῶ. 7 ἐστὶ τῆς Εὐρώπῃς μετῶν, καὶ τῆς ἐν τῇ Πρεταννικῇ νήσῃ ἐνταῦθα καὶ juxta Europam, ac insularum etiam in ipso Britannicarum.

1 Lego Οὐερργίω. ut supra ex Ptol. cod. Pal. 2 Δαμνέτιον & mox Οκρινον Ptolemaei. Vulgo dicitur Danmonium prom. 3 Apud Camdenum Tarvedrum prom. 4 Ex Ptolemaeo, Aliisq. lego Νευάντων. 5 Πετρίης. 6 Σαδίων. Hæsch.

ro oceano Germanico: ab occasu vero oceano Hibernico, post quem insula [se offert] Hibernica, ac etiam oceano Vergivio: à meridie vero oceano Britannico, & prædictis Gallix regionibus & provinciis. Ac universa quidem insulæ circumscriptio hunc in modum se habet. Longitudo autem Albionis insulæ Britannicæ incipit quidem ab occidentali horizonte juxta Damnonium promontorium, quod & Ocrinum nuncupatur; finitur vero ad Tarvedrum, quod & Orcas promontorium dicitur: adeo ut longitudo maxima sit stadiorum 5225. Latitudo autem ejus incipit quidem juxta Damnonium, quod dicitur etiam Ocrinum promontorium; desinit vero ad Novantum Chersonesum, & ejusdem nominis promontorium: adeo ut latitudo ejus juxta maximam lineam sit stadiorum 3083. Complectitur autem gentes 33. urbes insignes 59. fluvios insignes 40. promontoria insignia 14. Chersonesum insignem 1. sinus insignes 5. portus insignes 3. Universa peripli totius Albionis insulæ stadia non plura 28604, non pauciora stadiis 20526. Atque hic quidem finem imponimus periplo partium occidentalis & septentrionalis ocean-

Sicuti autem in priori libro periplum capitulatim fecimus partium quidem dextrarum Arabici sinus & Rubri maris juxta Libyam, ac occidentalis oceani ad meridiem spectantis, perspicuitatis ergo stadiorum numerum distantiarum longiorum exprimentes; quinetiam & partium omnium sinistrarum juxta Asiam, usq; ad Sinarum gentem & terram incognitam, periplum accuratum perscripsimus, omnium [etiam] distantiarum stadia indicantes: ita & hinc quoque dextrarum partium oceani Europam alluentis, ab Herculeis columnis ad terram incognitam, & oceani Sarmatici juxta ipsam terminati, praeterea & insularum Britannicarum, periplum pro virili fecimus, adjicientes etiam stadiorum numerum. Sinistrarum vero Libyæ partium juxta oceanum occidentalem .....

1 In cod. Herv. nota mendi apponitur. Idem. 2 Lego ερεθίζω. τὸν δὲ ἀρεθίζω ἢ Δούης μέρων παρὰ τὴν δούκην .....

Reliqua desunt usque ad finem.

Λέπει μέχει τὸ τέλος.

TEM-

ITEM MAXION

ΤΗ Σ ΕΠΙΤΟΜΗ Σ

ΤΩΝ ΙΑ ΒΙΒΛΙΩΝ

ARTEMIDOROU TOY EPHESIOY.

FRAGMENTUM

EPI TOMES

UNDECIM LIBRORUM

ARTEMIDORI EPHESII.

Ἐκ Κάννων ἕτοι Αἰθαίας μέχει Α-
δραμυτίου ὠρεθίζω. πόλεων καὶ
γῶν ἀφασήματα.
Ἐκ Αδραμυτίου μέχει Λεβέτου πα-
ράλους.
Τροάδος μέχει Σιγείου ὠρεθίζω.

*A Cannis sive Attæa usque A-
dramytium Paraplus: [&]
urbium per terram distantia.
Ab Adramytio usque Lebæum
Paraplus.*

Troadis usque Sigeum Periplus.

ΟΙ τοῖς συγγραμμάσιν τῶν
παλαιῶν ἀδασανίστως
ἐντυγχάνοντες, ἢ μὴ
ἀγνοῶσιν ὅτις αὐτοὶ λόγους τε ἀρε-
τῶν, καὶ νοημάτων ἀκολουθίαν· πολ-
λὴν παρέχον ὡς εἰκοθεν ἄδειαν τοῖς
ἐγγράφειν ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν βυ-
λιμένοις. πῶς γὰρ ἐν ἄλλοις ἐτέροις
ἐκπύειν καταλιμπάνω, οἱ δὲ ἡμε-
τέρας κρίσεως δι' ἀκρίβειαν παιδεύουσιν
αὐτὸν οὕτω ποιεῖν ὁρίζονται. οἱ δὲ

καὶ τὴν ἀρεθίζω.

QUI Veterum scripta
perfunctorie legunt,
aut orationis vim &
sententiarum conse-
quentiam dijudicare nesciunt,
plurimum (ut videtur) auda-
ciæ illis addiderunt, qui vulga-
ri modo & temerario volunt
scribere. [Horum] alios qui-
dem aliis ad examen vocandos
relinquo, qui ex accurata institu-
tione ad hoc agendum plus nobis
judicio valent rerumque scientia.

Qui

Qui vero periplos temere scripserunt, & lectoribus persuadere volunt, locorum nomina & stadiorum numerum percurrentes, idque in regionibus & gentibus, quarum ne nomina quidem dicere quis potest, mihi videntur ipsum Antiphanem Bergæum fallitate superasse. Quotquot autem particulares quasdam fecerunt periplon narrationes, quorum & loca plane explorata habuerunt, marisque dimensionem non ignorarunt, & urbium & portuum ac eorundem distantiarum notitiam assequuti, illi videntur plurima usquequaque cum probabili veritate scripsisse. Quotquot vero narrantium quæ non viderunt fidem sequuti, & scribentium quæ non cognoverunt auctoritate nixi, catalogos confecerunt periplon terræ habitabilis; manifestum eos non semet solum decepisse, sed & alios ab iis quæ scripserunt persuasos. Hæc autem scribo, multos quidem pervolvens periplos, & in iis perspicendis plurimum temporis impendens. Oportet igitur examinent, quotquot eruditione non leviter imbuti sunt, eorum in huiusmodi disciplinis peritiam, ut neque temere credant dictis, neque proprias suspectæque fidei opiniones illorum curæ & diligentiae opponant. Hos sane [& nos] magis accurate considerabimus.

1 Lego περίπλους περιήγους γράψαντες. 2 Lege ἱστορίαις. Hæsch. 3 Scribe ἰπὶ πλοίων. 4 Antiphanem quendam Bergæum incredibilia & falsa scripsisse testantur Strabo l. 1. Polybius de Virtutibus & Vitiis, Suidas, Aliique. 5 Lege συγγραψάντων. 6 Lego ἰκθυογραφίας.

τὸς ¹περίπλους ²περιήγους γράψαντες, καὶ τὸς ἐντυγχάνοντας πλοῖον ³ἐξελόντας τόπων τε περιήγους καὶ θαλάσσιον ἀειδίον διεξιόντες καὶ ταῦτα ⁴ἐπιγραφίων ἢ ἐξῆντων βαρβάρων, ὧν καὶ τὰς περιήγους εἰπεῖν δύναται ἂν τις, αὐτὸν μοι δοκῇ τὸ Βερραῖον Ἀντίφωνα νενικηκέναι καὶ ψάλλειν. ὅσοι μὲν γὰρ μετὰ πλείους ἐποίησαντο περίπλων διηγήσεις, οἱ καὶ τὰ χροῖα σαφῶς ἐγίνωσκον, καὶ ἀναμέτρησιν τὴν θαλάσσης ἐκ ἡγίων, καὶ πόλεως καὶ λιμένων καὶ τὰ ἀσκήματα τέτων καταμαθόντες, ἐπὶ δὲ καὶ ἡ παντάπασιν πλείους μὲν τῶν ἐνδεχόμενης ἀληθείας ἐγγραφεύμενοι, ὅσοι δὲ ἢ τοῖς ἀπαγγελάσιν ἄσφακτα ἐθεώσαντο πεισύντες, ἢ τοῖς συγγραφεύσιν ἄσφακτα ἐγνώσαν ἀκολουθῶντες, ⁵ἐκλογισαίας περίπλων τὴν καμύνης ἐποίησαντο, ἔτσι δὲ ὡς ἐγὼ αὐτὸς μόνος ὑπέστησα, ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ τὸν τοῖς ὡς αὐτῶν συγγραφῆσι. γράφω δὲ ταῦτα, πολλοῖς μὲν ἐντυχῶν περίπλοις, πολλῶν δὲ καὶ τῶν ἰδίων ἀναλώσας χρόνον. καὶ τοίνυν ὅσοι παιδύσεως ἐντὸς κατέστησαν, τέτων ἐξετάζειν τὰς φιλομαθείας τοιαύτας, ὡς μήτε περιήγους πεισύνειν τοῖς λεγομένοις, μήτε ἀπίστον τὴν οἰκίαν γνώμην ἐμπεδῶν τὴν ἐκείνων φροντίδος ποιηόμενος. τῶν δὲ ἀκριβέστερον ἐπιτοκῶμεν, εἰ

ἢ δὲ δοκῶντες ταῦτα μετὰ λόγων ἔπαλιναι, Τιμοθένης ὁ Ρόδιος, ¹ἀρχικυβερνήτης τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου γερωνός, καὶ μετ' ἐκείνον Ερατοθένης, ²ὃν βῆτα ἐνέχισαν οἱ τὴν οἰκίαν περιήγους. περὶ δὲ τῶν Πυθίας τε ὁ Ματαλιώτης, καὶ Ἰσίδωρος ὁ Χαρχηνός, καὶ Σώσανδρος ὁ κυβερνήτης, καὶ καὶ τὸ Ἰνδικὸν γράφει. ³Σιμμεας τε ὁ τὴν οἰκίαν ἐκείνης ἐκείνης τὴν περίπλων. ἐπὶ μὲν ⁴Ἀπelliῶς ὁ Κυρηνάιος, καὶ ⁵Εὐθυμάνης ὁ Ματαλιώτης, καὶ Φιλέας ὁ Ἀθηνάιος, καὶ Ἀνδρόθενης ὁ ⁶Ἰάσιος, καὶ Κλέων ὁ Σικελιώτης, ⁷Εὐδόξιος τε ὁ Ρόδιος, καὶ Ἀννων ὁ Καρχηδόνιος. οἱ μὲν ὡς πνῶν, οἱ δὲ τὴν ἐντὸς πάσης θαλάσσης, οἱ δὲ τὴν ἐκτὸς περίπλων ἀναγράφαντες. ⁸καὶ μὲν ἀλλὰ καὶ Σκύλαξ ὁ Καρυανδύς, καὶ Βοτθῆαιος. ἵνα δὲ ἐκείνοι ἀφ' ὧν ⁹ἡμερῶν ἦσαν καὶ ἀφ' ὧν θαλάσσιον τὰ ἀσκήματα τὴν θαλάσσης ἐδήλωσαν. καὶ ἔτερον δὲ πλείους εἰσὶν, ὡς περὶ τὸν οἶμαι ἐλαβίμεν. μὲν δὲ τῶν τῶν πλείους Ἀρτεμίδωρος ὁ Εφέσιος γεωγράφος, καὶ Σπάρτων γεωγραφίαν ἐμὴν καὶ περίπλων σωτηρικότας, Μένιππος τε ὁ Περραιμῶς ¹⁰ἀφ' ὧν γράφας, ¹¹ἀκριβέστερον δοκῶσι πάντων τὴν περὶ τῶν πλοίων γράφειν. καὶ ὧν διὰ

Qui igitur in hæc nimirum cum ratione inquisivisse videntur, sunt, Timotheus Rhodius, qui præcipuus Gubernator fuit secundi Ptolemæi, & post eum Eratosthenes, quem vera nuncupabant præfecti [Alexandrinæ] bibliothecæ. præter hos vero & Pytheas Massaliota, & Isidorus Characenus, & Sosander Gubernator qui res Indicas scripsit, & Simmeas qui orbis universi periplum composuit. præterea etiam Apellas Cyrenæus, & Euthymanes Massaliota, & Phileas Atheniensis, & Androstenes Thasius, & Cleon Siciliensis, & Eudoxus Rhodius, & Hanno Carthaginiensis: horum quidem nonnulli partium quarundam, alii vero totius maris interioris, alii autem maris exterioris periplum conscripserunt. quinetiam & Scylax Caryandensis, & Botthæus. Uterq; autem horum diurni nocturnumq; spatii, non stadiis distantias per mare indicarunt. Atque alii etiam non pauci sunt, quos enumerare supervacaneum esse arbitror. Post horum equidem plurimos Artemidorus Ephesus Geographus, & Strabo, qui Geographiam simul & periplum composuerunt, & Menippus Pergamenus navigationum scriptor, omnib. prius memoratis accuratiores esse videntur. De qui-

1 Straboni dicitur γεωγράφος τὸ δευτέρου Πτολεμαίου. Vide Harduinum in Plin. p. 132. & Vossium de Hist. Gr. l. 1. c. 17. 2 Quod secundas in quavis disciplina pites obtineret, in nulla primas. Vide Hard. p. 111. & Vossium l. 1. c. 17. 3 Ἀφ' ὧν. 4 Idem forte qui Ἀθηναῖος Ἀπelliῶς dicitur. Vide Voss. l. 3 c. 30. 5 Forſan Εὐδοξίος. 6 Malim Ὀάσιος, ex Strabone. 7 Ἀλλοι Εὐδοξίος. 8 Ημερῶν. Forſan ἡμερῶν μακρῶν. 9 Περίπλους scripsit, ut testatur Steph. & Σώσανδρος, ut testatur Constant. Porphyrog. 10 Lego ἀκριβέστερον.

bus[aliquid]differere necesse est, ut nihil prorsus ignorarent, qui sese in hac Geographiæ parte exercent. Nam Timosthenes (plurimis adhuc maris partibus non detectis, quod bello in Romanorum ditionem nondum erant redactæ) de Insulis libellos conscribens, non omnes accurate percensuit gentes mare nostrum accolentes. Scilicet in Europa quidem maris Tyrrenici periplum non absolvit: quæ vero circa frerum Herculeum, aut mare nostrum spectantia aut exterius, ne cognoscere quidem potuit. Eadem autem & circa Libyam admisit, ignarus locorum omnium, Carthagine ulteriorum, ad fretum Herculeum & mare exterius [jacentium.] Hos vero decem libros in Epitomen unius libri redegit: dein & in alio rursus uno stadiasmus appellatos, sive dimensiones terræ per stadia, breviter complexus est. In his vero omnibus nihil perfectum admodum, nihil clarum & perspicuum proferre potuit. Eratosthenes autem Cyrenæus, nescio qua ratione motus, Timosthenis librum [totum] transcripsit, pauca quæpiam adjiciens; adeo ut ne procemio quidem suprascripti [auctoris] abstinerit, sed iisdem verbis illud operi suo præposuerit. Similia his & alii plerique admisere, descriptiones obscuras & errorum plenas divulgantes. Artemidorus vero Ephesius Geogra-

1 Σταδία Timosthenis citat Steph. in voce Ἀγιά. 2 Forfan librum πωλίμης. cujus meminere Strabo, Harpocratium, Stephanus.

δοῖν ἀναγκάσιον, ὥς ἂν μηδὲν ἐγνώσκουσιν οἱ περὶ τοῦτο τὸ μέρος τῆς γεωγραφίας συνδύζοντες. Τιμοθέης μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν πλείων τῆς θαλάσσης ἀγνωσμένων μερῶν, τὸν Ῥωμαίων μάλιστα πολέμου κεκρατηκέναι τόπον, περὶ νήσων συγγράψας βιβλία ἐπιστὸν ἀκριβοῶς ἐπεξήλθε τοῖς ἰσπαι, τῶς τῇ καὶ ἡμᾶς περιέχον θαλάττῃ. ἀμέλει τῆς μὲν Εὐρώπης τὴν Τυρρηνικὸν πέλαγος ἀτελὲς ἔδει. πλευσεν, τὰ δὲ περὶ τὸν Ἡράκλειον πορθμὸν ἔτε τῇ καὶ ἡμᾶς ἔπε τῆς ἑξω θαλάττης ἰχθυον γινώσκει. ταῦτα δὲ καὶ κατὰ τὸν Λιβύην πέπονδον, καὶ τὸν Καρχηδόνος πάντας τὰς ἐπικείμεναι τῇ Ἡράκλειον πορθμὸν, περὶ τῆς ἑξω θαλάσσης ἀγνοήσας τόπους. ἔπειτα γὰρ τῇ βιβλίῳ ἐπιτομὴν ἐν ἡλίῳ πεποιήσας βιβλίον. εἰς τὸ ἐν ἑτέρῳ πάλιν ἐν τῇ καλαμύρων ἰσθμῷ ὁπδρομὴν πᾶσα συνέγραψεν. ἐν ἑτάσιν δὲ τοῖς ἑσθὲν τέλειον, ἑσθὲν σαφὲς ἀπαγγεῖλαι διδύμῃ. Ερατοσθένος δὲ ὁ Κυρήναιος ἐκ οὗτος τὸ παλαιὸν τὸν Τιμοθέην μετέγραψε βιβλία, βραχέα πᾶσα περιέχον. ὥς μὲν τῇ ποροίμῃ τὸν μνημονεύοντος ἀποχέσθαι, ἀλλ' αὐτὰς λέγει καὶ τὴν οἰκίαν ποροεῖναι συγγράμματος. ὁμοίᾳ δὲ τοῖς καὶ οἱ ἄλλοι πεποιήσασιν, ἀσπερὶς καὶ πεπλανημένοι τὰς ἐκδόσεις ποιησάμενοι. Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ Εφέσιος Γεωγράφος

ἐπὶ τῇ ῥῆξ' Ὀρμυπιάδα γεγονώς, τὰ πλείων μέρος τῆς ἐν τῇ καὶ ἡμᾶς τυρρατικής θαλάττης ἐπεπλοῦσας, διασάμμος δὲ καὶ ἡμᾶς τὰ Γάδαιρα, καὶ μέρη πᾶσα τῆς θαλάσσης, καὶ ἀκέραιον καλῶσι τὸ ἀκριβοῦς Γεωγραφίας λείπεται, πᾶσι δὲ περὶ τῆς ἐν τῇ Ἡρακλείῃ πορθμῷ θαλάσσης, καὶ τῇ ἀναμέτρησι ταύτης μὲν τῇ ποροίμῃ ὁπρωίας ἐν ἑνδεκάδε βιβλίοις, καὶ περὶ τὸν καὶ ἀκριβοῦσιν περὶ τῇ καὶ ἡμᾶς ἀναγράφει θαλάσσης. Μένιππος δὲ ὁ Περγαμένιος καὶ αὐτὸς τῆς ἐν τῇ θαλάσσης περὶ τῇ ἐν τῇ Ἡρακλείῃ πορθμῷ βιβλίοις, ἰσομετρίᾳ καὶ γεωγραφικῶς ἐποίησεν τῇ ἐπαγγελίᾳ. ἐγὼ τοίνυν πάντων τῶν μνημονευόντων ποροίμῃς Ἀρτεμίδωρον καὶ Εφέσιον, ἐπιτομὴν τῇ ἑνδεκάδε βιβλίων τῇ μνημονευόντος ἐποίησάμενος, περὶ τῇ καὶ ἡμᾶς ἐπέσας παλαιῶν τὰ ἐλλείποντα. καὶ τῇ διὰ τῇ τῇ α' βιβλίῳ φυλάξας, καὶ μετὰ τὴν γεωγραφίαν, τελευτήσαν δὲ περὶ τὸν ἀπεργασάμενος. διασάμμος δὲ τὰς πλείους τῇ παλαιῶν ἢ μὴ δὲ ὅλων, ἢ ἐπ' ὀλίγον τῇ ἑξω θαλάσσης μνήμῃ ποιησάμενος; καὶ ταύτῃ ἀμυδρὰ καὶ τῇ ἀκέραια ἀπέδωκεν ἰδίαν ἐμαυτῷ ἱστορίαν διέμηνον τῇ ἀκέραιᾳ τῇ ἐν τῇ καὶ μισσημεινῇ πάντας, ἐκατέρων τῇ ἐκέρων τῇ τε Λιβύης καὶ τῇ Ἀσίας, καὶ τῇ Ἀραβίᾳ κόλπον μέχρι τῇ Σινῶν

phus, qui floruit quidem circa Olympiadem 169. maximam vero partem maris interioris nostrique circumnavigavit, atque etiam in conspectum proventus est insulæ Gadium, & partium quarundam maris exterioris, quod oceanum appellant, à laude quidem Geographiæ accuratæ longe abest. Periplum autem maris intra fretum Herculeum, ejusdemque dimensionem, ea quæ par est cura, in undecim libris persequutus est: adeo ut periplum nostri maris clarissimum & accuratissimum descripsisse videatur. Menippus vero Pergamenus & ipse interioris maris periplum tribus in libris complexus est, narrationem quandam Historicam simul & Geographicam faciens. Ego igitur Artemidorum Ephesium cæteris omnibus jam memoratis præferens, undecim viri supradicti librorum epitomen feci, paucis quæ desiderantur ex veterum aliis adjunctis, servataque divisione undecim librorum, adeo ut Geographiam quidem mediocrem, perfectissimum tamen Periplum exhibiturus sim. Quum autem viderim veterum plerosque, aut nullam omnino, aut leviolem saltem maris exterioris mentionem fecisse, eamque obscuram admodum, & à veritate prorsus alienam; propria [quidem] cura & diligentia, totius oceani orientalis & meridionalis, utriusque continentis Libyæ & Asiæ, à sinu Arabico usque ad Sinarum

1 καὶ τῇ legendum censet Hæsch. 2 Lego τιμώμενος. nam in Cod. Herv. τιμώμενος, teste Hæschelio.

gentem, quinetiam & oceani occidentalis & septentrionalis, partiumque Europæ & Libyæ periplum duobus in libris conscripsi. Quum autem deprehenderim & Menippum lectoribus mediocrem quidem aliquam suis è libris [locorum] notitiam exhibere, neutiquam vero omnia diligenter persequi; [ipse] quæ desiderari visa sunt plurima addens, insuper & perspicuitatem (quæ legentibus perfectam cognitionem parare solet) in locorum [descriptione] gentiumq; divisione, trium ejusdem librorum editionem feci: auctori eorum nequaquam nominis honorem eripiens, neque in meum ipsius [nomen] aliorum labores transferens, sicuti neque Artemidori [nomen in epitome ejusdem suppressi] qui accurate omnia persequutus est; sed illorum quidem nomina libris præfigens (ut nihil peccare videar in deos sermonis præfides) atque eorundem epitomas & emendationes proprii laboris luculentum faciens argumentum; ut nec lectores aliqua ab iis prodita, neque aliqua à nobis adjecta, aut * accurata correctione digna laterent. De stadiorum autem [in dimetiendis locorum intervallis] diversitate jam dictum est in priore libro, in quo periplum composui totius oceani orientalis. Nihil vero obstat quo minus impræsentiarum [idem] summarie percurram. Universi (ut breviter dicam) quot-

1 Lego πικροττισμῶν. 2 Θισί λόγων, διὰ λόγων ἴφροσι. Phavorinus. * Alii verba hæc ὁ διορ. ἴπ. construi possunt.

ἑκάστος ἔγραψαν, πλεὶς μὲν τὰς
ῥῆσιν καὶ τὰ χεῖρα, καὶ λιμῆρας,
καὶ ἵππους, ἢ ἐδὲν ὅλως, ἢ βραχέα
καὶ ῥαδίως δ' διορθώσεως ἀξίω-
νται διωάμματα διαφώνησαν. πλεὶς
δὲ τὸ ἀειδμὸν τῶν σαδίων τῶν αὐτῶν
ῥῆσιν, καὶ νήσων, καὶ λιμῶν, πολ-
λὰ πᾶσα διαφοράν ἐποίησαντο. τῶν
μὲν γὰρ κόλπων, καὶ τῶν ἀκρωτηρίων ἡ
διαφορά σαφής. οἱ γὰρ τὸ πᾶνσιον
ἐπὶ τὸν τὸς κόλπους καὶ τὰ ἀκρω-
τηρῶν περὶ πλοῦσαν, οἱ δὲ πορρω-
τέρω, καὶ ἀλλὰ τὸ πλεόντως ἢ
ἐλάττω πλοῦσαν σαδίας. τῶν
δὲ ἐπ' εὐθείας γινομένων πλεὶς ἢ
ὅτι ῥαδίως εἴποι τὰς αἰτίας, εἰ
μὴ ἀπὸ τῆς χειρὸς τῆς σιάνης, ἢ τῶν
βλάδων ἀναδύσασθαι τὸ πᾶνσιον βε-
βαιῶν. ὁμολογημένον γὰρ τῶν δ' ὅτι
ἐπὶ τὸν ἀειδμὸν ἀειδμῶντα ναῦς ἀλλὰ
μὴς ἀνέει τὴν ἡμέραν, εὐροὶ τὸς ἐν
τῇ ἐνακοσίᾳ διαδραμύσαν ναῦν ἐκ
τῆς κατὰ σπουδασάντος τέχνης τὸ
πᾶνσιον πορρωτέρω, καὶ ἑτέραν μὲν
πεντακοσίους¹ δεικνύσαντες, ἀλλὰ
τὴν ἐν τῇ τέχνῃ αἰτίαν. ἀλλ'
ἡμῶν συγγνώμης ἀξίον χρὴ τὰ
πάντα πᾶνσιμα. ἢ γὰρ ἐν ἡπεί-
ρῃ χερῶν πᾶνσιον πλεὶς διαμέτρῃσιν
ἐποίησαντο, ἀλλ' ἐν ὕδατι καὶ πε-
λάγειν ἐκ τῆς σπινθηρίας πλεόν, ἢ
ἐν ἑτέρας πᾶνσιον ὁπτεχνήσεως τὸν ἀ-
ειδμὸν τῶν σαδίων εὐρύντες, διορθώ-
σι δὲ ὁ Μένιππος τὴν πείραν τῶν πᾶνσιον
ἐπὶ τῶν Ἀσίας τε καὶ Εὐρώπης, καὶ Λι-

quot periplos scripserunt, circa
urbes quidem & regiones &
portus & insulas, aut nihil omni-
no, aut in paucis quibusdā &
quæ emendationem facile ad-
mittant, dissenserunt: de stadio-
rum autem numero earundem
urbium, insularum & portuum,
multum à se invicem discrepa-
runt. In sinibus nempe & pro-
montoriis diversitas manifesta
est. Nonnulli enim propius à
continente sinus & promonto-
ria circumnavigarunt, alii vero
remotius; quam ob causam plu-
ra aut pauciora in circumve-
ctione dinumerant stadia. Na-
vigationis autem in directum
factæ non quis facile assignave-
rit [hujus diversitatis] causas, nisi
navigii celeritati aut tarditati at-
tribuire velit hunc lapsum. Hoc
enim in confesso est quod navis
vento secundo septies centum
[stadia] una die conficiat: inve-
niri etiam potest, ut navis [una]
novies centum cursu peragat ex
[navis] instruendæ arte hanc
velocitatem nacta, alia vero
vix quinquies centum exhibeat
propter contrariam in artificio
causam. Attamen veniam indul-
gere oportet hujusmodi erratis.
Non enim in continente loca
dimetrieabantur, sed in aqua &
maribus, ex consuetudine po-
tius quam ex alia aliqua arte
stadiorum numerum assequen-
tes. Menippus autem * divi-
sit periplum trium continen-
tium, Asiæ, Europæ, & Li-

1 Διὰ τὴν malit Hæschelii. * Sen divisim tradidit.

byæ. Ad hunc modum, Hellespontum, & Propontidem, una cum Thracio Bosporo, & præterea Euxinum Pontum, ab utroque continentium Asiæ & Europæ dirimens, separatim circumnavigavit: primo quidem Pontum [circumnavigat,] post illud vero Thracium Bosporum, & Propontidem una cum Hellesponto, à Fano Jovis Urii nomine insignito, quod positum est ad ipsum Ponti ostium, exordium fumens peripli utriusque continentis. Post hæc vero à reliquis Europæ partibus incipiens, ipsam totam circumnavigat usque ad fretum Herculeum & Gades insulam. Sic deinceps juxta fretum Herculeum, in terram oppositam trajiciens, id est, in Libyam, hanc ipsam etiam circumnavigat, eique conjungit periplum Asiæ usque ad Hellespontum prædictum. Ac universa quidem peripli dispositio & ordo ad hunc modum se habet. Particularia vero continud procedent, clariorem (ut dictum est) correctionem nacta.

1 Scribe *Idia*. 2 Præter templum, cujus meminit *Apollonius*, in quo duodecim Dii σύμβωμοι celebrantur, etiam alia illic fana exstructa olim fuerunt, Jovi nempe, & Neptuno, & Dianæ, nisi potius existimandum sit, idem illud Jovis Ουείν fanum diversis temporibus diversis quoque appellatum fuisse nominibus. *Ptolemaeus* *ιερόν Αρτίμιδος* hic nominat, quod *Salmasius* perperam mutandum censet in *ιερόν Διός Ουείν*. *Plinius* & *Aristides* Neptuni hic fanum collocant. *Vossius* ad *Melan*, p. 101. 3 Illud τῶν dele, aut verbum aliquod supple.

ὅπως τὸν πόντον τῶν τῶν ἑλ-
πον καὶ Προποντίδα ἅμα τῇ Θρα-
κίᾳ Βοσπόρῳ, καὶ Περσίδῃ τῇ Εὐ-
ξείνῳ πόντῳ ἐκτέρῳ τῇ ἡπείρῳ
τῇ τε Ασίας καὶ τῇ Εὐρώπῃ ἀρῶν,
ἰδίᾳ περιέπλυσεν. πρῶτον μὲν
Πόντον, μετ' ἐκείνον δὲ τὸ Θρα-
κίον Βόσπορον, καὶ τὴν Προποντίδα
ἅμα τῷ Ἑλληνιστῇ, καὶ τῇ ἡπεί-
ρῳ καλεῖται ἡ Διὸς Οὐείν, ὅπου ἐστὶ
αὐτῆς κείμεν τὸ σῶμα τῇ Πόντῳ,
τῇ περὶ πλῆκτος τῇ ἀρχῇ ἐκτέρῳ τῇ
ἡπείρῳ ποινησάμενος. μὲν δὲ πᾶ-
σα ἀπὸ τῆς λειπομένης τῇ Εὐρώπῃ
μερῶν ἀρξάμενος, περιέπλυσεν πᾶσαν αὐ-
τῇ μίχεται ἡ τῇ Ἡρακλείᾳ ποταμῷ
καὶ Γαδείρῳ τῇ νήστῃ. εἰς δ' ἔπειτα εἰς τὴν
ἀντιπέραν διαβάς γῆν καὶ τῇ Ἡρακλείᾳ
ποταμῷ, τῶν ἐστὶν εἰς τὴν Λιβύην
παύσῃ τῇ αὐτῇ περιέπλυσεν, καὶ πᾶ-
σαν αὐτῇ τῇ τῇ Ασίας περὶ πλῆκτος
μύχεται τῇ περὶ Ἡρακλείᾳ Εὐρασίᾳ,
καὶ ἡ ἡπείρς ὅλη τάξις τῇ περὶ πλῆκτος
ἔχει τὸν πόντον. τὰ δ' ἡπείρς μερῶν
ἐκλήσεται σαφές, ὡς περιέπλυσεν,
τυχόντα τῇ διορθώσεως.

ἡπείρῳ Εὐξείνῳ περιέπλυσεν ἑκα-
τέρῳ τῶν ἡπείρων, τῶν τε
ἀπὸ τῆς Ασίας, τῶν τε πα-
ρὰ τῇ Εὐρώπῃ τόπων. τὰ
δὲ κατὰ μέρος ἕτως ἔχει.

ἰσὺν τῇ Ασίᾳ μερῶν τῇ Πόντῳ
περίπλους.

ΚΑΤΑ τὸ Θράκιον Βόσπορον
καὶ τὸ σῶμα τῇ Εὐξείνῃ Πόν-
τῳ τοῖς δεξιόις τῇ Ασίας μέρεσιν,
ἐστὶν ἡ Βιθυνῶν ἔδρα, κείμεν
κατὰ τὴν καλεῖται, ἐν ᾗ ἡ Διὸς
Οὐείν περὶ πλῆκτος ἀρξάμενος.
πᾶσα δὲ τὸ χωρίον ἀρξάμενος ἐστὶν
ἡ Πόντος πλεόντων. εἰς πλεόντων
ἡπείρς τῇ Πόντῳ, δεξιὰν τῇ Ασίᾳ
ἡπείρς καὶ περιέπλυσεν τὸν λειπομένον
μερῶν τῇ Βιθυνῶν ἔδρας, τὸ πρὸς
τῇ Πόντῳ κείμενον ὁ περίπλους ἕτως
ἔχει.

Βιθυνίας περίπλους.

ΑΠΟ τῆς Διὸς Οὐείν εἰς
Ραβάν ποταμὸν εἰσὶν στάδια
90. ὁ ποταμὸς ὅπου Μελαινὰν ἀκρὰν
στάδια 90. ἔχει δὲ καὶ λιμνὴν
ποταμῶν, ὅπου κείμεν δὲ καὶ νη-
πιὸς οὐκ ἀπὸ τῆς λιμνῆς ἀπὸ Αρ-
κάνου ποταμῶν εἰς 4 ψάλλιον ποτα-
μῶν καὶ χωρίον στάδια 20. τὸ πρὸς
τῇ πλεόντων ἐστὶν Ἡρακλεωτῶν, καὶ πο-
ταμῶν ἔχει καὶ λιμνὴν καλὴν ἀπὸ 5 Κάλ-
πας ποταμῶν εἰς 6 Βυτιάδα νήσον στα-

1 Dicitur *Ptolemaeus* *ιερόν Αρτίμιδος*. 2 Lego *περὶ πλῆκτος*. 3 Ante hæc verba
addit, ut mox infra post *λιμνὴν καλὴν*. Pro *Αρτάνῃ* scribitur *Αρτάν*, aut
Αρτάν ex *Αρτάνῃ*. 4 *ἔστιν* *Sophocles*. 5 *ἔστιν* *Αρτάν*. 6 *Βυτιάδα* legendum, vel *Βυτιάδα* ex *Βυτιάδα*.
ex *Βυτιάδα* *Αρτάν*. 6 *Βυτιάδα* legendum, vel *Βυτιάδα* ex *Βυτιάδα*.
dia

Ponti Euxini periplus. ad
utramque continentem,
locorumque juxta Asiam
& juxta Europam. Par-
ticularia autem sic se ha-
bent.

Ponti partium Asiaticarum pe-
riplus.

JUXTA Thracium Bospo-
rum & ostium Ponti Euxi-
ni in dextris Asiæ partibus,
quæ Bithynorum sunt provin-
ciæ, jacet regiuncula sacra ap-
pellata, in qua Templum est Jo-
vis Urii nuncupatum. Hæc au-
tem regiuncula est locus unde sol-
vunt in Pontum navigantes. In
Pontum vero naviganti, Asiam
dextram habenti, & partem reli-
quam Bithynorum provinciæ
circumnaviganti, quæ Ponto ad-
jacet, periplus in hunc modum se
habet.

Bithyniæ periplus.

A Templo Jovis Urii ad Rhe-
bam fluvium stadia sunt
90. A Rheba vero ad Melæ-
nam promontorium stadia 150.
habet autem & portum navi-
giis: adjacet vero & insula quæ
protegit portum. Ab Arcanno
fluvio ad Psillium fluvium &
castellum stadia 290. hoc ve-
ro emporium est Heracleota-
rum, & fluvium habet & por-
tum pulchrum. A Calpa flu-
vio ad Thyniada insulam sta-

dia 60. A Thyniade insula ad Sangarium fluvium navigabilem stadia ... 3. A Sangario fluvio ad Hypium fluvium stadia 180. Ab Hypio fluvio ad Diospolin stadia 60. habet autem & stationem navibus. A Diospoli ad Elæum fluvium & emporium stadia 90. Ab Elæo autem fluvio ad Caletem fluvium & emporium stadia 120. A Calete fluvio ad Heracleam urbem maximam stadia 80. Ab Heraclea vero ad Apolloniam urbem Europæam, in Thracum provincia è regione positam, stadia 1000. Omnia à Fano Jovis Urii ad urbem Heracleam [stadia] sunt 1530. In directum vero naviganti à Fano ad Heracleam [stadia] sunt 1200. Ab Heraclea ad Posideum; ibi salum, stadia 100. A Posideo ad Oxinam fluvium stadia 90. portus [illic] navigiis. Ab Oxina ad Sandaracam stadia 90. portus [est] navibus. A Sandaraca ad Crenidas stadia 20. portus [ibi] mediocrium navium. A Crenidibus ad Psyllam castellum stadia 20. A Psylla castello ad Tium urbem & fluvium Billæum stadia 90. Hic

1 Lege Θυνιάδης, vel Θυνιάδης. Vide *Arriani Peripl. Ponti Eux.* p. 13. 2 Alius Σαγγάριον & Σάγγαριον, Σαγγάριον & Σάγγαριον dicitur. 3 Mutilus est numerus. 4 Υππίον *Arriano*; Ιππίον *Ptolemao*. 5 Lego Διόσπολιν ex *Ptolemao*. & mox post ὕψιον distinguo. 6 Forsan Ελάας *Ptolemai*, qui alio ordine loci recensent; ut & *Arriani*. 7 Scribe Κάλυκα ex *Arriano*. 8 Stadia centum numerat *Arriani* in periplo *Ponti Eux.* p. 14. 9 Malim στάδια ρ'. ut habet *Arriani*. 10 Επὶ τῷ Ὄξινῳ [vel Ὄξινῳ] ποταμῷ κ'. *Arriani*. 11 Lego Σανδαρακάμην & forsitan ex *Arriano* legendum στάδια κ'. In cod. Harv. στάδια μ'. 12 *Arriano* στάδια γ'. 13 Ita apud *Steph.* Byzant. locum citantem in voce Φύλλα. *Arriano* στάδια 14 Ελάας *Steph.* Βιλλάων ποταμῷ. ὕψιον φησὶν Ἡρακλείδης. *Schol. Apollon.* 15 *Steph.* στάδια κ'. Ex *Arriano* ἀπὸ Φύλλης εἰς Τίον στάδια κ'. ἀπὸ δὲ Τίου εἰς Βιλλάων στάδια κ'. Vide *Salmasii Exerc. Plin.* sub initium cap. 43.

στα ξ'. ἀπὸ ¹ Βυνιάδης ἕως εἰς ² Σαγγάριον ποταμὸν πλεονεχία ³ γ'. ἀπὸ Σαγγάριου ποταμοῦ εἰς ⁴ Τιον ποταμὸν στάδια ρ π'. καὶ τῆς ποταμῷ εἰς ⁵ Δίον πόλιν στάδια ξ'. ἔχει δὲ καὶ ὕψιον ἀπὸ Δίης ὁ λειῶς εἰς ⁶ Ελαίον ποταμὸν καὶ ὑπερὶον στάδια κ'. ἀπὸ δὲ Ελαίου ποταμῷ ὅπῃ τῷ ⁷ Κάλυκα ποταμῷ καὶ ὑπερὶον στάδια ρ κ'. ἀπὸ τῷ Κάλυκα ποταμῷ εἰς Ἡρακλείαν πόλιν μετὰ ⁸ στάδια π'. ἀπὸ δὲ τῇ Ἡρακλείᾳ εἰς πόλιν Απολλωνίαν τῇ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐν τῷ Θρακῶν ἔθνει, καταντῶν κειμήλιον στάδια α. οἱ πάντες δὲ τῷ ἱερῷ Διὸς Οὐεῖν εἰς πόλιν Ἡρακλείαν εἰσὶν α φ λ'. ἐπ' αὐταῖς δὲ στάδια π. ἀπὸ τῷ ἱερῷ εἰς Ἡρακλείαν πόλιν στάδια α σ'. ἀπὸ Ἡρακλείας εἰς Περσίδιον, σάλος ἐνταῦθα, ⁹ στάδια ρ'. ἀπὸ τῷ Περσίδιου ¹⁰ εἰς Ὄξινον ποταμὸν στάδια κ'. ὅρμος πορθμῶν. καὶ τῷ Ὄξινῳ εἰς ¹¹ Σανδαρακάμην στάδια λ'. ὅρμος πλοίοις. ἀπὸ Σανδαρακάμης εἰς Κρενίδας ¹² στάδια κ'. ὅρμος συμμέτρως ναυῶν. ἀπὸ Κρενίδων εἰς Φύλλαν χωεῖον ¹³ στάδια κ'. καὶ Φύλλης χωεῖς εἰς Τίον πόλιν καὶ ποταμὸν ¹⁴ Βίλλαιον ¹⁵ στάδια κ'. ἐπὶ

ποταμὸς δεῖξει Βιθωνίαν. τὰ δὲ κείνη Παφλαγονίας εἴη. πνὲς δὲ τῷ Παρθένιον ποταμὸν ὕειον Βιδυῖν καὶ Παφλαγονίαν τῷ βέλονται. καὶ πάντες ἀπὸ Ἡρακλείας εἰς Τίον πόλιν καὶ ποταμὸν Βίλλαιον ¹ στάδια 70.

Παφλαγονίας περίπλους.

ΤΗΣ Παφλαγονίας τὰ ὅρια θαλάσσια πάντα μέρη πρὸς τὸ Πόντον κείνην πυγχάνει. τῷ δὲ Βιδυῖας τὰ μὲν περὶ Ἡρακλείαν πρὸς τὸ Πόντον. τὰ δὲ πρὸς τὸν ὕειον ποταμὸν καὶ τὸν Ὄξινον Βόσπορον, καὶ τὸν Ἀστυνὸν κόλπον, καὶ ἐπὶ τῷ Περσποντίδι μίχεται τῷ Ρωδῶν ποταμῷ. ² ἀπὸ τῆς εἰς Φύλλιον ποταμὸν στάδια ξ'. καὶ Φύλλιδος εἰς Παρθένιον ποταμὸν στάδια ο'. ἀπὸ Παρθενίου εἰς Ἀμαστριν πόλιν καὶ ποταμὸν στάδια κ'. καὶ πάντες ἀπὸ Τίου εἰς Ἀμαστριν στάδια σ κ'. ἀπὸ Ἀμαστρίδος εἰς Κρώμνην χωεῖον στάδια ρ ν'. ἀπὸ Κρώμνης εἰς Ἐπταεὶν χωεῖον στάδια κ'. ἐνταῦθα Σάλος. ³ ἀπὸ ⁴ Αἰγιαλῆς εἰς Κλίμακα πόλιν στάδια ν'. ἀπὸ τῇ Κλίμακας εἰς Τιμολαῶν χωεῖον στάδια ξ'. καὶ Τιμολαῶν χωεῖς ὅπῃ Κάραμβιν ἀποπτεῖον ὕψιλον καὶ μέγα ⁶ στάδια ρ. καταντῶν δὲ τῷ Καραμβίδος

fluvius terminat Bithyniam: quæ vero finitima sunt ad Paphlagoniam spectant. Nonnulli autem Parthenium fluvium Bithynorum & Paphlagonum terminum esse statuunt. Omnia ab Heraclea ad Tium urbem & Billæum fluvium stadia sunt 370.

Paphlagoniæ Periplus.

PAPHLAGONIÆ partes omnes maritimæ Ponto adversæ jacent: Bithyniæ autem partes quidem prædictæ ad Pontum, quæ vero hunc præcedunt ad Thracium Bosporum [sitæ sunt,] & ad sinum Astacenum, ac etiam Propontidem usque ad Rhyndacum fluvium. A Tio ad Psillum fluvium stadia 60. A Psillide ad Parthenium fluvium stadia 70. A Parthenio fluvio ad Amastrin urbem & fluvium stadia 90. Omnia à Tio ad Amastrin stadia 220. Ab Amastride ad Cromnam castellum stadia 150. A Cromna ad Cytorum castellum stadia 90. illic Salum. Ab Ægialo ad Climaca civitatem stadia 50. A Climace ad Timolæum castellum stadia 60. A Timolæo castello ad Carambin promontorium altum & magnum stadia 100. Carambi autem promontorio

1 Lege στάδια. 2 *Arriani*: ἀπὸ Τίου εἰς Βιλλάων ποταμὸν στάδια κ'. ἀπὸ δὲ Βιλλάων εἰς τὸν Παρθένιον ποταμὸν στάδια ρ'. Vide *Ptol.* l. 5. c. 1. 3 Aliquid deesse videtur, quod ex *Arriano* hoc modo suppleri potest: ἀπὸ Κυτῶν εἰς Αἰγιαλὸν στάδια ξ'. 4 In plurali effert *Arriani*. Vide *Strab.* l. 12. p. 545. 5 *Ptolemao* est Τιμολαῶν καὶ τῷ ὕψιον. *Arriano* ὕψιον, ut patet ex distantia ejus ab Ægialo, quæ eadem *Arriano* & *Marciano*. 6 *Arriano* στάδια ρ κ'.

ex adverso jacet in Europa promontorium maximum Criūmetopon appellatum. A Carambi promontorio ad vicum Callistratiam stadia 20. A Callistratia ad Garium locum stadia 80. A Gario loco ad Abonimurum civitatem, quæ nunc Jonopolis vocatur, stad. 120. Ab Aboni-muro ad Æginetis oppidulum & fluvium stad. 160. Ab Æginete ad Cinolin villam & fl. stadia 60. habet autem & stationem navibus. [Hinc] ad vicum Anticynolin appellatum stadia 60. A Cinoli ad Stephanem vicum stadia 150. hic Portus. A Stephane ad Potamos castellum stadia 120. Patet autem aditus navigiis in Potamos. A Potamis castello ad Syriada promontorium parvum stadia 120. Syriada promontorium sinus excipit. Naviganti autem in ipsum ad Harmenem vicum & portum magnum sunt stadia 50. Juxta portum vero fluvius est nomine Ochosbanes. Ab Harmena ad Sinopen urbem stadia 50. Ad extremitates autem jacet insula parva nominata Scopelus.

1 *Arrianus* stadia 120 numerat à Carambi ad Aboni mœnia, quibus interponit Zephyrium. 2 *Lego* Ἰωνόπολιν ex Luciano in *Pseudomantiis*, qui refert Alexandrum impostorem petiisse à Principe Romano, ut Aboni Teichos, nomine mutato, Jonopolis vocaretur. 3 *Αἰγινότης* dicitur *Stephano Byzant.* *Αἰγινότης* *Arriano*. 4 *Στάδια* p. *Arriano*. 5 *Κιμωλὶς* *Ptolemaeo* & *Straboni*. *Κιμωλὶς* *Arriano*. *Κιμωλὶς* legisse videtur *Marcianus*, nam versu seq. *Κιμωλὶς* habet. 6 *Στάδια* 6 post πέντε supplet *Is. Vossius*. *Mulim* *στάδια* p. 6. vel p. 7. nam *Arrianus* eandem ponit distantiam inter Ægineten & Cinolin ac inter Abonimurum & Ægineten. 7 Verba seq. ἔκαστος δὲ ὕψους parenthesis includenda; & sic Asteriscum tolli posse existimat *Hæschel*. 8 *Lege* Ἀντικινωλιν. *Straboni* *Αντικινωλὶς* dicitur. l. 12. p. 545. 9 *Στάδια* p. *Arrian.* 10 *Στάδια* p. *Arrian.* 11 *Εἰς* *Αἰγινὴν* ἔκρας p. *Arriano*. 12 *Στάδια* 6. *Arrian.* 13 *Στάδια* 6. *Arrian.* Aique in legendum esse videtur ex seq. πέντε ἄλλαι στάδια μ'.

ἄκρας ἐν τῇ Εὐρώπῃ κεῖται μέγας ἀκρωτήριον τὸ καλεῖσθαι Κεῖν μέγαν. 1 Ἀπὸ Καράμβιδος ἄκρας εἰς κάρμιν Καλλιστρατίαν στάδια κ'. 2 Ἀπὸ Καλλιστρατίας εἰς Γάριον τόπον στάδια π'. 3 Ἀπὸ Γαρίου τόπου εἰς πόλιν Ἀβώνος τεῖχος 6 γυν' 2 Ἰωνόπολιν λεγομένην στάδια ρ κ'. 4 Ἀπὸ Ἀβώνος τεῖχος ὅτι 3 Αἰγινότης πόλιν ἔχει 4 στάδια ρ ξ'. 5 Ἀπὸ Αἰγινότης ὅτι 3 Κινώλιν κάρμιν καὶ 6 ποταμὸν 7 ἔχει 3 καὶ ὕψος μὲν εἰς τὴν καλεῖσθαι 8 Ἀντικινωλὶν στάδια ξ'. 9 Ἀπὸ Κινωλίδος εἰς Στεφάνην κάρμιν 9 στάδια ρ ν'. 10 ὁρμος ἐνθάδε. 11 Ἀπὸ Στεφάνης εἰς Ποταμὸν χωρίον 10 στάδια ρ κ'. 12 ἔστι δὲ εἰσόδος εἰς Ποταμὸν περὶ τούτοις. 13 Ἀπὸ Ποταμὸν χωρίον 11 εἰς Σινώπην ἄκρας λεγόμεναι στάδια ρ κ'. 14 Ἀπὸ Σινώπης ἄκρας κάρμιν ἐκδέχεται. εἰσόδος δὲ εἰς αὐτὸν εἰς Ἀρμόνιον κάρμιν καὶ λεγόμενα μέγαν εἰσὶν 12 στάδια ν'. 13 ἔστι 3 παρὰ τὴν λιμνὴν ποταμὸς Ὀχρὸς ὅστις ὄνομα. 14 Ἀπὸ Ἀρμόνης εἰς Σινώπην πόλιν 13 στάδια ν'. καὶ 3 ὅτι 3 ἄκρας νησίον ὃ καλεῖται Σκοπέλος, ἔχει

3 δὲ κάρμιν τοῖς ἐλάττωσι πλοίοις. 14 δὲ μέγαν ἀκρωτήριον δὲ, καὶ ἐκταίρειν εἰς τὴν πόλιν. εἰσὶ 3 πᾶσι ἀκρωτήρεσι 3 νηῶν 1 πλείους ἔστι στάδια μ'. 2 Ἀπὸ 3 Καράμβιδος ἄκρας πλέοντι ἐπ' εὐθείας εἰς Σινώπην στάδια 4. οἱ πάντες Ἀπὸ λιμνῆς εἰς Σινώπην στάδια 1. 5 Ἀπὸ 3 Ἡρακλείας εἰς Σινώπην β μ'. 6 Ἀπὸ 3 ἱερῶς εἰς Σινώπην ἡ δὲ στάδια 7 ρ ο'. 7 Ἀπὸ Σινώπης εἰς 8 Ἐφρον ποταμὸν στάδια π'. 9 ἔτος 1 ποταμὸς δαίρει Παφλαγονίαν, καὶ 2 ἱερὸν καλεῖται 3 Κληπακίαν. οἱ παλαιὸι δὲ 4 Καππαδοκίαν καλεῖσθαι εἰσὶνταί μέγαν 5 Ἐφρον ποταμὸν, πᾶσι αὐτὸς 6 Λευκοσύρως ἐκάλεισθαι. 7 ἔστι 3 καὶ 4 Παφλαγονίαν τὰ ἐξ ὁμῶς μέγαν 5 βαρβαρικῶν δαίων ἵσως πόντος καλεῖται. διήρηται 3 ἡς ἐπαρχίας δύο.

Πόντος 7 β'. ἀκρωτήριον.

ΑΠΟ Εὐάρχου ποταμοῦ εἰς 5 Καρῶσαν χωρίον στάδια ο'. ἔχει 3 καὶ λιμνὴν τοῖς ἀπ' ἑσπέρης ἀκρωτίσιν Ἀπὸ Καρῶσης χωρίου εἰς 6 Λαγῶν χωρίον 7 στάδια ρ κ'. 8 Ἀπὸ Λαγῶν χωρίου εἰς 9 Ζάληκον ποταμὸν καὶ κάρμιν ἀλίμνον 9 στάδια ρ κ'.

1 *Voci* πάλιν notam mendii in *cod. Herv.* appositam esse dicit *Hæschel*. pro qua tamen mallem. 2 *Hujus* loci meminit *Stephanus* in voce *Καππαδοκία*. *Menippum* citans, toridem fere verbis. 3 *Lege* *Καππαδοκίαν*. sic *Steph.* ὡς φησι *Μένιππος*, ὁπότε εἰς Εὐάρχου ποταμὸν, ὡς δαίρει Παφλαγονίαν καὶ Καππαδοκίαν. 4 *Vide* *Strabonis* *Geogr.* l. 12. p. 544. 5 *Κινωλὶς* *Ptolemaei*. 6 *Ζάληκον* *Arriano*. 7 *Στάδια* p. *Arrian.* 8 *Ζάληκον* dicitur *Ptolemaei*. 9 *Foran* στάδια p. nam à Zagora ad Harmenem stadia 300 numerat *Arrianus*.

A Zalisco fluvio ad Halym fluvium navigabilem stadia 150. Ab Haly fluvio ad paludem & Salum superjacens, quod Nau-stathmus appellatur, stadia 120. A Nau-stathmo ad aliam paludem importuosam, quæ Conopeium nominatur, stadia 120. A Conopeio ad Amisum civitatem stadia 150. Omnia à Sinope ad Amisum stadia 350. A templo vero [Jovis Urii] ad Amisum sunt stadia 1520. Ab Amiso ad Lycastum fluvium stadia 20. A Lycasto ad vicum & fluvium Chadisium stadia 150. [A Chadisio ad Irim fluvium stadia 100.] ....

1 Forte Ζαλίσκυ. 2 Aliis aspiratur. 3 Σταδία γ'. Αρριανο. 4 Κωνσταντινιανό. 5 Σταδία γ'. Αρριανο. 6 Σταδία σγ'. Αρρ. 7 Hic numerus certe mendosus. ut & ille qui sequitur. 8 Λύκασον lego & μοχ Λυκάσιν. 9 Hupsolocum (paulo tamen auctiorem) citat Stephanus in voce χαδισία & Μενίπρου adscribit. 10 Χαδισίον Stephano. 11 Quæ uncis includuntur ex Stephano adjecti.

ἀπὸ ¹ Ζάλικος ποταμὸς εἰς ² Ἁλὺ ποταμὸν πλωτὸν στάδια ργ'. ἀπὸ Ἀλυῶ ποταμὸς εἰς λίμνην καὶ τὴν ὑπὲρ αὐτῆς σάλον ὃς καλεῖται Ναι-σταθμός ³ στάδια ρκ'. ἀπὸ Ναισταθμοῦ εἰς ἑτέραν λίμνην καλεομένην ⁴ Κωνοπέου ἀλόμενον ⁵ στάδια ρκ'. ἀπὸ Κωνοπέου εἰς Ἀμισὸν πόλιν ⁶ στάδια ρν'. οἱ πάντες ἀπὸ Σινώπης εἰς Ἀμισὸν στάδια ⁷ τ ν'. ἀπὸ δὲ ἱερῆς εἰς Ἀμισὸν εἰσὶ στάδια α ρκ'. ἀπὸ Ἀμισοῦ ὅπῃ ⁸ Ἀκαύσον ποταμὸν στάδια κ'. ⁹ ἀπὸ ⁹ Ἀκαύσου εἰς κύμῳ καὶ ποταμὸν ¹⁰ Χαδίσιον στάδια ε ν'. [¹¹ ἀπὸ Χαδισίου ὅπῃ ¹¹ Ἰεριν ποταμὸν στάδια ρ'.] .....

ELOGIA ET FRAGMENTA MENIPPI PERGAMENI.

Ex Crinagora in Epigrammate,
apud Salmat. in Exerc. Plin. c. xl.

ΠΛΟΥΤΣ μοι ἐπ' Ἰταλίῳ ἐντύνεται, ἐς γδ' ἐτοίχους
Στέλλομαι, ὃν ἦδη διεὸν ἄπειμι χεῖνον.
Διφίω δ' ἡγητῆρα φείπολον ὅς μ' ὅπῃ νήσους
Κυκλάδας, ἀρχαῖον τ' ἄξει ὅπῃ Σχεῖλον.
Σω τί μοι ἀλλὰ Μένιππε, λάβει φίλος, ἵσους κύκλον
Γράψας, ὃ πάσης ἰδρὶ γεωγραφίης.

Ex Stephano Byzantino ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΩΝ.

ΑΡΜΕΝΗ, κόμη Παρλαγονίας· Μένιππος ἐν φείπῳ.

ΕΡΜΩΝΑΣΣΑ, νήσος μικρά. Μένιππος δὲ χεῖρον φησὶ Τραπεζῆς ἐν φείπῳ τῷ δύο Πόντων.

ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ, χώρα τῇ Κιλικίᾳ ἀντιπαραπληρῆς· ὡς φησὶ Μένιππος, ἀπὸ Σινώπης εἰς Εὐαγγέλιον ποταμὸν, ὃς εἰζει Παρλαγονίαν, καὶ Καππαδοκίαν.

ΤΙΟΣ. Μέμνηται δὲ Μένιππος ἐν Παρλαγονίᾳ φείπῳ· Ἀπὸ ὕλης χεῖν ἐς Τίον πόλιν, καὶ ποταμὸν Βίλαιον, στάδιαι τετρακόσιοι· οἱ πάντες ἀπὸ Ηρακλείας ἐς Τίον πόλιν, καὶ ποταμὸν Βίλαιον, στάδιαι τετρακόσιοι ἐξομνήκοντα. Καὶ πάλιν. Οἱ πάντες ἀπὸ Τίς ἐς Ἀμασειν, στάδιαι ἑκατὸν.

ΧΑΔΙΣΙΑ. Μένιππος θ' Χαδίσιον κόμην, καὶ ποταμὸν ἐν φείπῳ τῷ δύο Πόντων φησὶν· Ἀπὸ τῆς Λυκάσου εἰς κόμην καὶ ποταμὸν Χαδίσιον, στάδιαι ἑκατὸν πενήκοντα· ἀπὸ Χαδισίου ὅπῃ τῷ Ἰεριν ποταμὸν, στάδιαι ἑκατὸν.

ΧΑΛΔΙΑ, χώρα τῇ Ἀρμενίας· Μένιππος ἐν φείπῳ τῷ δύο Πόντων· τὴν μέλει τῶν τῶν βαρῶν ὅσιν ἡ Ποντικὴ βασιλεία, καὶ καὶ Τίβαίῳ, καὶ Χαλδίῳ, καὶ Σανδίκῳ. Vide notas ad Steph.

ΧΑΛΚΗΔΩΝ. Καὶ Μένιππος ἐν φείπῳ Βιθυνίας· Ἀπὸ τῆς Διός

ELOGIA

Διὸς Ουείν, καὶ τῷ σώματος τῷ Πόντῳ, ἀεισερὸν ἔχοντι τῷ ἡπείρῳ, καὶ πλέοντι εἰς Χαλκηδὸνα τῷ πόλιν, εἰς τὰ δάδια ἔχοντον εἰκοσιν. ἀπὸ τῷ πύ-
της ἕως τῷ Ακρίτῃ δάδια ξ'.

ΧΙΤΩΝΗ, ὅπως ἡ Ἀρτεμῖς. Λέγεται καὶ Χιτωνία, ὡς ὁ Μένιππος. Vide notas ad *Steph.*

ΨΥΛΛΑ, χωρίον μεταξὺ Ἡρακλείας καὶ τῷ Πόντῳ. Μένιππος ἐν
ὡρίῳ τῷ Πόντῳ. Ἀπὸ Κρηνιδῶν εἰς Ψύλλαν χωρίον δάδια εἰκοσιν ἀπὸ
Ψύλλης χωρίον εἰς Τίον πόλιν, καὶ ποταμὸν Βίλαιον, δάδια π'.

Ex Agathemero. Lib. I. c. v.

Λοιπὸν δὲ ἐρῶμεν τῷ κατὰ ἡμᾶς νότῳ τὰς περὶ μέτρους, λαβόντες περὶ
Ἀρτεμίδωρος καὶ Μένιππος καὶ ἑτέρων ἀξιοπίστον.

Ex Constantino Porphyrogenneta. Them. x.

Καὶ Μένιππος δὲ ταῦτά φησιν. Ἐλθόντες εἰς Σικελίαν στρατὸς πάλιν
εἰς Ἰταλίαν, πῶς τε Σικελὸς κρατήσαντες μάχῃ, ἀπέσειλαν εἰς τὰ με-
σημβρινὰ καὶ τὰ ἑσπερία μέρη αὐτῆς, καὶ ἀντὶ Σιχαρίας Σικελίαν τῷ νότῳ
ἐποίησαν καλεῖσθαι.

FRAGMENTA QUÆDAM ARTEMIDORI EPHESII,

Item

TESTIMONIA

de eodem, ex variis Auctoribus simul collecta.

Ex Diodori Siculi Biblioth. Hist. Libr. III.

ΠΕΡΙ δὲ τῷ συγγραφέων ἡμῶν διορισέον, ὅτι πολλοὶ συγγραφεῖς
ὡς τῷ Αἰγυπτίῳ καὶ τῷ Αἰθιοπίᾳ, ὧν οἱ μὲν ἑσπερίῃ φήμῃ πεπενηκό-
τες, οἱ δὲ παρ' ἑαυτῶν ποιεῖν τῷ ψυχραγωγίας ἐνεκα πεπληκότες, διὰ τὸ
ἐν ἀποσύντο. Ἀγαθαρχίδης μὲν γὰρ ὁ Κνίδιος ἐν τῇ δαυτέρᾳ βίβλῳ τῷ
ὡς τῷ Ἀσίᾳ, καὶ ὁ τὰς γεωγραφίας συνταξάμενος Ἀρτεμίδωρος ὁ Εφέσιος,
κατὰ τῷ ὁμοίῳ βίβλῳ, καὶ πινεὶ ἑτέρῳ τῷ ἐν Αἰγυπτίῳ κατοικάντω, ἰσ-
χυρότερος τὰ πλείστα τῶν γεωγραφικῶν, ἐν πᾶσι σχεδὸν ὁμοιολογῶν.

Ex

Ex Strabonis Geographumenis.

Libro III.

Ἀπὸ τῷ τὸ ἄκρον καὶ περὶ πηλίκως εἰς τῷ δαλαπῆαν, Ἀρτεμίδωρος εἰκάζει
καὶ, γενόμενος φησὶν ἐν τῷ τόπῳ. περὶ λαμβάνειν δὲ τῷ ὁρίματι νη-
δαίτῃ· τὸ μὲν ἐμβόλον τὰξιν ἔχον, τὰ δὲ ἐπιπύδων ἐρίστους ἔχοντα με-
τὰ.

Ὁ δὲ γε Ἀρτεμίδωρος, ἔχοντα ταπλασίονα φησὶ δύναιται τῷ ἡλίῳ, καὶ αὐ-
τῷ τῷ κατὰ λαμβάνειν. ὡς μὲν ἐν αὐτῷ εἶδε τὸ ἐν τῷ ἱερῷ ἀκρωτη-
ριῳ ἐκ ὑποληπτόν, περὶ ἔχοντας τῇ ἀποφάσει αὐτῷ. ἐρῶ γὰρ μηδὲν
κατὰ ἐπιβάνειν, εἰς αὐτῷ ἡ νύξ κατὰ λαμβάνειν.

Περὶ δὲ Ἀρτεμίδωρος ἀντιλέγων, καὶ ταῦτα φησὶ, ἡ δὲ λέγεις ὑπὸ
αὐτῷ, κατὰ πῆρ καὶ τὸ ἀπὸ Γαδύρων ἐπὶ τὸ ἱερὸν ἀκρωτήριον διάστημα
ἐκ τῶν ἡμερῶν πέντε πλεον, ἐκ πλείονων ὅντων ἢ χιλίων καὶ ἑπτακοσίων σα-
λιν. καὶ τὸ τὰς ἀμπώτεις μέγας δούρειας περατῶν, ἀντὶ τῷ κύκλῳ περὶ
αὐτῷ τῷ οἰκισμῶν συμβαίνειν. καὶ τὸ, τὰ περὶ ἀκρωτηρία μέρη τῷ ἱερῷ
ἀκρωτηρίῳ περὶ τῷ περὶ τῷ Κελπιδίῳ, ἢ καὶ τῷ ὠκεανὸν πλέουσι καὶ ὅσα δὴ
ὡς ἔφηκε Πυθίᾳ περὶ τῷ δι' ἀλαζονείαν.

Τῶν δὲ τῷ τόπων ἐν τῇ ὁρεινῇ, δείκνυσι Ὀδύσειαν καὶ τὸ ἱερὸν τῷ Ἀθη-
ναῖ ἐν αὐτῇ, ὡς Περσίδωνιός τε ἔφηκε καὶ Ἀρτεμίδωρος.

Καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ δὲ περὶ τῷ πινεὶ, τῷ τῷ Γαδύρων ἐμπόροις
ἐρῶντες, ὡς καὶ Ἀρτεμίδωρος εἰρηκεν, ὅτι οἱ ὑπὸ τῷ Μαυρικίας οἰκῶντες
οἱ τῷ Εσπερίῳ Αἰθιοπίᾳ, Λωτοφάγοι καλεῖνται, σιτῶνι λωτὸν, πῶν
πᾶσι καὶ ἔρῳ. ἐκ δὲ ἔχοντες, ἀλλὰ τῷ ἀνδρίαν, ἀλλὰ
πινεὶς μέγας τῷ ὑπὲρ τῷ Κυβήνης τόπων.

Ἐκ τῷ τῷ καὶ ναύσταθμον ἔχον φησὶν αὐτῷ [Ταρακῶνα] ἐκ δὲ ἀγκυ-
ρῶν σφόδρα εὐτυχῶν, ὡς ἀντιλέγων εἰρηκεν Ἀρτεμίδωρος.

Τῶν δὲ Βαρυβαρκίᾳ ἰδέας καὶ τῷ τῷ γεωγραφικῶν ἐνίων κόσμον δείκνυσι, ὡς
ἡ εἰρηκεν Ἀρτεμίδωρος. ὅπου μὲν γὰρ περὶ ἀκρωτηρία σιδηρὰ φορεῖν αὐτῷ φη-
σὶ ἔχοντα κόρακας καμπίοις ὑπὲρ κορυφῆς, καὶ προσπίπτοντας περὶ τῷ
κατὰ πολλῷ, τῶν τῷ τῷ κόρακων, ὅτε βύλονται, κατὰ τῷ τὸ κάλυμμα,
ἐπὶ ἐπιπύδων, σκιάδων περὶ περὶ πῶν παρέχων, καὶ νομίζων κόσμον. ὅπου
ἡ τῷ πινεὶ περὶ τῷ, περὶ μὲν τῷ ἰνίῳ περὶ τῷ, καὶ σφίγγον τῷ κερα-
τῷ μέγας τῷ περὶ τῷ, εἰς ὅσον τῷ καὶ πλάτος ἐξυπνισμῶν κατὰ ὁλί-
γον ὡς τῷ τῷ περὶ τῷ ψίλῳ ὅτι τῷ, ὡς τῷ περὶ τῷ τῷ μετὰ
μῶν τῷ δὲ ὅσον περὶ τῷ τῷ ὅσον περὶ τῷ τῷ σιδηρῶν, περὶ τῷ
αὐτῷ τῷ κατὰ τῷ, εἰτα κατὰ τῷ μετὰ τῷ περὶ τῷ.

Libro

Libro IV.

Περὶ ὃ ᾧ Ροδανὲ σωμαίων. Πολύβιος μὲν ὁππιδμᾶ Τιμαίω, φῶτα ὅ
μὴ πεντάσημον, ἀλλὰ δίσημον. Αρτεμίδωρος ὃ τείσημον λέγει.

Τῆτο δ' ἐπ' μυθωδέστερον εἰρηκεν Αρτεμίδωρος τὸ πρὶ τὰς κήρυς
συμβαίνον· λιμὴν γάρ πνα ᾧ παρωκεανίπιδος ἰσορεῖ δύο κοράκων ἐπα-
μαζδύμον· φαίνοντες δ' ἐν τῷ τῷ δύο κοράκας ᾧ δεξιάν πτέρυγα ᾧ
λευκὸν ἔχοντας. τὰς ἔν πρὶ πνων ἀμφοτεπιδύτας, ἀμφοτέρους δὲ
ἐρ' ὁ φηλε τὸ πνα, σαίδα δέντας ἐπιδάλλειν φαισά, ἐκείτηρον χρεῖς π
δ' ὄρνεις ἐπιπιδύτας τὰ μὲν ἰδίειν, τὰ δὲ σπορπιδύειν· ἔδ' ἂν σπορπιδύειν
φαισά, ἐκείτηρον νικᾶν· ταῦτα μὲν ἔν μυθωδέστερα λέγει.

Libro V.

Οὗτ' ἔν Ερατοδένειος ὁρῶς, ὁ φησας μὴ καθορῶσαι μήτε ᾧ Κήρυκα
ᾧ ἡπείρου μήτε ᾧ Σαρδόνια· ἔτ' Αρτεμίδωρος, ὁ φησας ἐν χηλίοις ὅτι
διακοσίους σάδιους πελαγίας ἀμφοτέρως.

Libro VI.

Αὐτὸς ὃ ὁ κήρυς [Ταραντῖνος] ἔχει πείπλαν ἀξιόλογον, μίση
διακοσίαν μ, ὡς ὁ Χωερῶρος φησὶ . . . τ π . . . εὐζώνω, Αρτεμίδωρος.

Αρτεμίδωρος δ' ἀπὸ ᾧ Παχύνος φησας ὅτι Τάιναν ὅτι τετρακ-
χίους καὶ ἑξακοσίους, ἀπὸ δ' Αλφειὸς ἐπ' Ἀμισὸν α β λ, παρῶρεν ἂν δαῖ
μοι λόγον μὴ ἔχ ὁμολογούμενα λέγειν πρὶ φησας τετρακχιλίους ὅτι
ἔτι ᾧ Αλφειὸν ἀπὸ Παχύνος.

Ταῦτα μὲν οὖν κατ' Αρτεμίδωρον κῆται τὰ ἀφῶματα. φησὶ δ' ὁ
Χωερῶρος πρὶ ἀπὸ ᾧ Βρεντισίος μέχει Γαρῶν μιλίων ρ ξ ε'. πρὶ δὲ
δὲ αὐτὰ Αρτεμίδωρος· ἐντεῦθεν δ' εἰς Ἀγκῶνα σ ν δ, μίλια φησὶν ἐκείνους
ὁ δ' Αρτεμίδωρος εἰς α σ η πλυσίον τὰ ᾧ Ἀγκῶνος σάδιους εἴρηκε α σ η
πολὺ ἐνδεέστερον ἐκείνη. Vide Casauboni notas ad p. 285.

Libro VIII.

Ἡ δὲ πείδρομος [Πελοποννήσου] μὴ κατακολλήζοντι, τετρακχιλίους
σάδιων, ὡς Πολύβιος. Αρτεμίδωρος ὃ τετρακοσίους πρὶ δὲ πησι.

Libro X.

Μετὰ ὃ ᾧ Εὐνον τὸ ὄρεος ἡ Χαλκίς, μὲν Χαλκίαν εἰρηκεν Αρτεμίδω-
ρος ——— Αρτεμίδωρος μὲν ἔπω πειρὶ ᾧ, εἴτε Χαλκίδος, εἴτε Χαλκίας
ᾧ ὄρεος, μετὰ ᾧ Ἀχελῷος καὶ ᾧ Πλευρῶνος ἰδρύων αὐτῶν.

Μέγας

Μέγας δὲ [ᾧ Κρήτης] Σωσιφράτης μὲν, ὃν φησιν ἀκρίβειαν Απιδό-
ωρος τὰ πρὶ ᾧ νῆσον, ἀφῶρεῖται, μίκει μὲν πλείωνων ἢ διχίλιων σα-
δίων καὶ τετρακοσίων· πλάτει ὃ ἔτ' τὸ μέγας· ὡς ὁ κύκλος γίνετ' ἂν
ἰσάν ἢ πεντακχιλίους σάδιους. Αρτεμίδωρος ὃ τετρακχιλίους καὶ ἑκατὸν
ρη. Ιερώνυμος δὲ μήκος διχίλιους φησας· τὸ δὲ πλάτος ἀνόμελον,
αὐτῶν ἂν εἴη λέγων ᾧ κύκλον, ἢ ὅσον Αρτεμίδωρος, κατὰ τε τὸ πείπν
μέγας ᾧ μίκας.

Αρτεμίδωρος δ' ἔν ἀφῶρεῖται [Κυκλάδας νήσους] πρὶ ᾧ Ελένης
ἰσάν, ὅτι ἀπὸ Θεοῦ μέχει Σανίος φησὶν, μακρὴν σάδιων ὅσον ἐξή-
μιτα τὸ μήκος· ἀπὸ ταύτης γάρ, φησὶν, αἱ χαλῶμαι Κυκλάδες εἰσὶ· ὄνο-
μα δὲ Κέω ᾧ ἐγγυτάτω τῇ Ελένῃ· καὶ μὲν ταύτῃ Κύθον, καὶ Σέειρον,
καὶ Μύλον, καὶ Σίφνον, καὶ Κίμωλον, καὶ Πριπέσινδον, καὶ Ωλέαρον, καὶ πρὶ
ταύτης Πάρον, Νάξον, Σύρον, Μύκονον, Τίωον, Ἀνδρὸν, Γύαρον.

Libro XIII.

Εἰς ὃ πάναντία τὰ ὅτι ᾧ Κάϊκον νεύοντα, ἀπὸ Λαείωσης μὲν ἀφῶρεν
ᾧ ἔμωον εἰς Κύμωον, ἐβδμήκοντα σάδιους ἐντεῦθεν δ' εἰς Μύειναν τετρακ-
χιλίους σάδιους· τὸ δ' ἴσον ἐντεῦθεν εἰς Γρυῖον· κακῶρεν εἰς Ελαίαν· ὡς
ἢ Αρτεμίδωρος, ἀπὸ ᾧ Ἰδης εἰσὶν Ἀδαί, εἴτ' ἄκρα μὲν τετρακχιλίους σα-
δίων, μὲν χαλῶσον Ὑδραν, ἢ ποῖσα ᾧ κόλπον ᾧ Ελαίτικόν, πρὶ ᾧ ἀπεναν-
τίαν ἄκραν Ἀρματῶντα.

Libro XIV.

Τέταν ὃ μαρτυρεῖται ὅτι τὰ γηινῶντα τότε φησὶν ἀφῶρεν· ἀφῶρεν
ρη ὁ Αρτεμίδωρος ᾧ Ταμερῶντι τῷ Τιμαίον, καὶ ἄλλως βάσανον ὄντα,
κακῶρεν τῷ (διὸ καὶ ἑπιδύκον κληδύμαι) λέγειν, ὡς ἐκ ᾧ Περσικῶν
παραταδῆκων ἐποίησαντο ᾧ ἱερῶ [ᾧ Αρτέμιδος] ᾧ ὁππιδμῶν.

Πρὶ δὲ ὁ Αρτεμίδωρος, ὡς φησι, τὰς τε λίμνας ἀπέλαβε τῇ
Θῆ, καὶ ᾧ Ηρακλεῶν ἀφῶρεν ἐξενίκησε κειθεῖς ἐν Ρώμῃ· ἀντὶ ὃ τῇ
πρὶ εἰκόνα χρυσῶν ἀνέστησεν ἢ πόλεις ἐν τῇ ἱερῶ.

Φησὶ ὁ Αρτεμίδωρος ἀπὸ Φύσκας ᾧ Ροδίων περὶ αἰας ἴσιν εἰς Ερῖσον, μέχει
μὲν Ἀχίνων ὁκτακοσίους ὅτι καὶ πεντήκοντα σάδιους· ἐντεῦθεν δ' εἰς Ἀλάβαν-
τα πενήκοντα ἄλλως καὶ ἀφῶρεν· εἰς ὃ Τράλλεις ἑκατὸν ἐξήκοντα.

Τὰ δ' ἀπ' εὐθείας τῶν μέχει ᾧ Ἰνδικῆς, τὰ αὐτὰ κῆται καὶ παρὰ
τῇ Αρτεμίδωρος, ἀφῶ καὶ φησὶν Ερατοδένει. Vide pag. 663.

Ἐξ δὲ τὰς μερίδας [Λυκίων πόλεις] ἔφη ὁ Αρτεμίδωρος, Ἐάνδον,
Πάταρα, Πίναρον, Ολυμπιον, Μύρα, Τλῶν, καὶ ᾧ ἑσὶν ᾧ εἰς Κίευναν κειθῶν.

S f

Ἰνδὸς

Τινες δὲ παύτως [Κιλένδειν] ἀρχὴν πίνονται τῇ Κιλικίᾳ, ἢ τῇ Κιλικίᾳ, ὧν ὅτι καὶ ὁ Ἀρτεμίδωρος καὶ φησὶν, ἀπὸ μὲν τῇ Πηλεσπονδίας ἐκείνης τειχερίους ἐννακοῦς σαδίας εἰς Ορδοσίαν· ὅτι δὲ τῇ Ορδοντίῳ πταμῶν χίλια ἐκπὸν τειάκοντα· ὅτι δὲ τὰς πύλας ἐξῆς πεντακόσια εἰκοσιπύτη ὅτι δὲ τὰς ὄρας τῇ Κιλικίᾳ χίλια ἀφαιρούσα ἐξήκοντα.

Φησὶ δὲ Ἀρτεμίδωρος, ἐντεῦθεν [ἐκ τῇ Πυράμῳ] εἰς Σόλους ἐκδοχίους σαδίας τῇ πεντακοῦς.

Libro XVI.

Φησὶ δὲ Ἀρτεμίδωρος εἰς τὸ Πηλεσπονδίας ἐκ μὲν Ορδοσίας τῇ σαδίας πεντακοῦς ἐξακοῦς πενήκοντα κατὰ κολλήοντι· ἐκ δὲ Μελαίνων, ἢ Μελανίων, τῇ Κιλικίᾳ τῇ πρὸς Κιλένδειν, ὅτι μὲν τὰ μεθυσία τῇ Κιλικίᾳ, καὶ τῇ Συρίας, χίλις καὶ ἐννακοῦς εἰκοσι· ἐντεῦθεν δὲ ὅτι τῇ Ορδοντίῳ πταμῶν εἰκοσι· εἰτ' ὅτι Ορδοσίαν, χίλις ἐκπὸν τειάκοντα.

Φησὶ δὲ Ἀρτεμίδωρος τὸ ἀντικείμενον ἐκ τῇ Αραβίᾳ ἀκρωτήριον τῇ Διερῇ καλεῖται Ἀκίλαν· τὰς δὲ πρὸς τῇ Διερῇ κολεῖται τῇ τὰς βαλάνες.

Φέρει δὲ καὶ παραβάσεις ἀλκίμους καὶ ἐκνοκέωτας· ἔστι δὲ μικρὸν ἀπὸ ποντοῦ τῇ ἐλεφάντων οἱ ἐκνοκέωτες, ὡς περ Ἀρτεμίδωρος φησὶν . . . . ὅτι σερπὼν τῷ μύκει καὶ πρὸς ἐρεκέναι φήτας ἐν Αλεξανδρείᾳ. ———— Ἐκείνος δὲ [Ἀρτεμίδωρος] περὶ διαταρῆς, διότι καὶ ἐλεφαντόμαχον ἰδίως ἐπὶ τὸ ζῶον πρὸς τῇ νομῆς, ὑποδύον τῇ περὶ τῇ, καὶ ἀνακείρον τῇ γαστέρα, καὶ μὴ περὶ τῇ τῇ περὶ τῇ καὶ τῇ ὁδῷ.

Διὰ δὲ τῇ ἀσυμμετείᾳ ταύτῃ [τῇ καμνηλοπαρδάλειος,] ἐπὶ δὲ δάκρυ οἶμαι τοῦτον τῇ, πρὸς τὸ ζῶον, ὅσον εἴρηκεν Ἀρτεμίδωρος, ἀντικείμενον φήτας. ———— γίνονται δὲ φησὶ καὶ σφίγγες, καὶ κυνοκέφαλοι, καὶ κύνες, λέοντες μὲν πρὸς ποντοῦ ἐχόντες, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα πάνθηρος, μέγιστος δὲ θορῆδος· καὶ ταῦτα δὲ εἰσὶν ἀγριοὶ καὶ σαρκόφαγοι, μέγιστος πρὸς τῇ παρ' ἡμῶν ὑπερβαλλόμενος, καὶ τῇ, πυρρὸς τῇ χεῖρ. Κρεκίτης δὲ ἐπὶ μέγιστος λύκος καὶ κυνὸς, ὡς φησὶν ἕως. ———— Καὶ δρακόντων δὲ ἔστι μέγιστος τειάκοντα πηχῶν ὁ Ἀρτεμίδωρος, ἐλεφάντας καὶ ταύρους χαλεπώτα, μετελάσας ταύτη γα, &c. usque ad verba sequentia in p. 776. Ταῦτ' εἰπὼν πρὸς τῇ Τρωαδουτῇ, καὶ τῇ περὶ τῇ Αἰθίοπων, ἐπὶ τῇ πρὸς Αραβίας· καὶ πρὸς τῇ ἐπεισὶ τὰς τῇ Αραβίᾳ κόλπον ἀφαιρούσας, &c. usque ad sequentia in p. 778. Ταῦτα μὲν πρὸς τῇ ἑρμὶ ταῖς δὲ τὰ μὲν περὶ τῇ Ερατοδωρὸς λέγει· τὰ δὲ καὶ πρὸς τῇ ἑρμὶ ἰσοεικῶν πρὸς τῇ &c.

Libro

Libro XVII.

Τὰ δὲ ἐν δεξιᾷ τῇ Καναδονίᾳ διώρυγος, ὁ μὲν Ελαίτης ὅτι νομὸς ὑπὸ τῇ Ελαίᾳ τῇ πρὸς Πτολεμαίᾳ χαλεπώτα· ἢ μὲν Δία πρὸς τῇ ἰρῶος, ὡς ἐν τῇ πρὸς, ὧν καὶ Ἀρτεμίδωρος.

Ἀπὸ μὲν δὲ Αλεξανδρείας ὅτι τῇ τῇ Δέλτα κορυφῇ αὐτῇ ἢ περὶ τῇ. ἢ δὲ ὁ Ἀρτεμίδωρος χοίρων ὅτι καὶ εἰκοσι τῇ ἀνάπλεον, ———— καὶ διότι τῇ τῇ Αἰγυπτίοις ἄσπτον ὅτι τὸ τῇ χοίρων μέγιστον, αὐτὸς Ἀρτεμίδωρος ἐν τῇ τῇ δηλοῖ. Ἀπὸ μὲν γὰρ Μέμφιδος μέχρι Θεβαίδος τῇ χοίρων ἐκείνην ὅτι τῇ σαδίων ἐκπὸν εἰκοσι· πρὸς δὲ τῇ Θεβαίδος μέχρι Σουλῆς, ἐξήκοντα· πρὸς δὲ Πηλεσπονδίας πρὸς τῇ αὐτῇ ἀναπλέσει κορυφῇ, χοίρους μὲν πέντε, ἢ εἰκοσι φησὶ· σαδίας δὲ ἐπὶ τῇ πενήκοντα, τῇ αὐτῇ μέγιστος χαλεπώτα. Πρὸς δὲ ἐκ τῇ Πηλεσπονδίας πρὸς τῇ διώρυγᾳ τῇ πληρῶσαι τὰς καὶ τὰ ἑλληνισμῶν λίμνας. αἱ δύο μὲν εἰσιν, ἐν αἰσέρεα δὲ κείνται τῇ μεγάλας ποταμῶν, ὑπὸ τὸ Πηλεσπονδίας ἐν τῇ Αραβίᾳ. καὶ ἄλλας τῇ λίμνας λέγει καὶ διώρυγας ἐν τῇ αὐτῇ μέρει ἐξω τῇ Δέλτα. Vide pag. 804.

Πηλεσπονδίας καὶ πολίχνην μικρὸν ὑπὲρ τῇ θαλάσσης, ὅπερ Τίγγρα καλεῖται ἰσχυρά, Αἰγυγὰ δὲ Ἀρτεμίδωρος πρὸς τῇ ὁρῷ.

Ἀρτεμίδωρος δὲ Ερατοδωρὸς μὲν ἀντικείμενον, διότι Αἰγυγὸν πρὸς τῇ πόλιν αὐτῇ τὰ ἄκρα τῇ Μαυροσίᾳ τὰ ἐσπέρεια, ἀπὸ Αἰγυγῆς. Φοινικίᾳ δὲ πόλεις περὶ τῇ παρὰ τῇ παρὰ τῇ πρὸς τῇ, ὧν ἐξ ἐν ὅτι ἰδίως ἰχθῆς· ἐν δὲ τῇ τῇ Αἰθίοπων τὰς ἀέρας πλατεῖς, φήτας τῇ τε ὁρῷ τῇ ὁρῷ, καὶ τῇ ἑλληνισμῶν, παχέας καὶ ἀχλὺς τῇ τῇ ἀέρας. πῶς γὰρ ἐν αὐτῇ μὲν καὶ καμνηλοῦς τόποις ταῦτ' ἔστι; αὐτὸς δὲ τῇ τῇ πολλὴ χεῖρ λέγει πρὸς τῇ αὐτῇ τῇ. Μεταβάσας γὰρ πρὸς τῇ ἰσορῇ Λωτοράγας, οἱ τῇ ἀνδρῶν ἰσχυροῦς σπέννυντο δὲ λωτὸν πῶς πρὸς καὶ ἔξιν, ἀπὸ τῇ ἐξ ἐν δὲ τῇ τῇ. παρὰ δὲ αὐτῇς μέχρι τῇ ὑπὲρ Κυρῶνς τόπων· τὰς δὲ ἐκεί καὶ γαλατοποτεῖν, καὶ κριωφάγειν, καὶ περὶ ταυτοκλινεῖς ὄντας.

Ποσειδωνίος δὲ ἐκ οἷδ' εἰ ἀληθῆ φήτας ὀλίγοις καὶ μικροῖς διαρρέειν παρὰ τῇ Αἰθίοπων· αὐτὰς γὰρ ὡς Ἀρτεμίδωρος εἴρηκε, καὶ μέγιστος.

Ex Athenæo. Deipnos. lib. VII.

Ἀρτεμίδωρος ἐν τῇ δεξιᾷ τῇ Γεωγραφίᾳ λέγειται φησὶν ὑπὸ τῇ ἑρμὶ πρὸς τῇ ἀναδίδωται γλυκερὸς ὕδατος, ὅθεν συμβαίνει δύναι γίνεσθαι τῇ καὶ ἰχθύας ἐν τῇ δυνάζοντι τῇ μεγάλως· τῇ τῇ οἱ ἐκείνοις ἐκείνοις ἀπαρῶν τῇ συσταζομένων ὅτι ξυλίνων ὁδῶν, ἀπαρῶντες κρέα ἐφῆ καὶ ὅτι καὶ μάλα καὶ ἀρῶν· ὁνομάζεται δὲ ὁ λιμῶν, καὶ ὁ τῇ τῇ Δίῳ.

S f 2

Ex

Ex Porphyrio, de antro Nympharum.

Οἱ δὲ τὰς γεωγραφίας ἀναγράψαντες ὡς αἰεταὶ καὶ ἀκρεβέεσσιν, καὶ ἑτέροις Ἀρτεμίδωρος ἐν τῷ πέμπτῳ τῷ εἰς ἑνδεκά σπυρηγυμνίας αὐτῷ γεωγραφίας γράφει ταῦτα· τῷ δὲ Κεφαλληνίας ὑπὸ Πανόριος λιμνῆος πρὸς τὴν πολλὴν δώδεκα στάδια, νῆσος ἔστιν Ἰθάκη, σταδίων ὀγδοηκονταπέντε, καὶ μετέωρος, λιμνὴ ἔχουσα καλέμνον Φέγκωνα. ἔστι δὲ αἰγιαλὸς ὁ αὐτῷ, ἐκτὶ θυμῶν ἱερὸν ἄντρον· ἔλεγεταί τ' Οδυσσεὺς ὑπὸ τῷ Φαίῳ ἐκδιδάσκοντα.

Ex Agathemero. Lib. I. c. IV.

Μῆκος τῷ τ' οἰκισμένης ὑπὸ Γάργυ εἰς τὰ Γάδαιρα σταδίων μυριάδας καὶ η' μ. δ' ὅπως. Ἀπὸ μὲν Γάργυ ποταμῷ ἕως Μυειάνδρου, &c. usque ad finem capitis, quod ex *Artemidoro* descriptum esse constat; nam totidem fere verbis occurrit apud *Plinium* l. 2. Sect. 112, & ad *Artemidorum* refertur.

Ex capite V.

Λοιπὸν τῷ ἔρῳ μὲν τῷ κατ' ἡμᾶς νήσων τὰς περιμέτρους, λαβόντες παρ' Ἀρτεμίδωρου καὶ Μενίππου, καὶ ἑτέρων ἀξιόπιστων. Atque integrum fere hoc caput ex *Artemidoro* desumptum videtur.

Ex Harpocrate.

ΓΑΝΟΣ Σηλυκῆς, καὶ Γανιάδα, Αἰθῶνης καὶ Κτησιφώντες, καὶ ὅτι Θρακικῆς, ὡς Ἀρτεμίδωρος.

Ex Hesychio.

ΤΑΛΑΝΤΙΟΝ, τόπος Ἀρτεμίδωρος. Aliis in locis citatur *Artemidorus*: sed utrum de nostro, an de *Artemidoro Grammatico* intelligenda sunt, incertum est.

Ex Schol. Apollonii. Lib. II.

Οἱ δὲ πρὸς τὰς Λαυρείας Λαυκοσύρας λέγουσι, φησὶ καὶ Ἀρτεμίδωρος. Κατὰ τῷ τ' Ὀμιρισκίῳ ἀρετὴ καὶ ἡ καλυμμένη Ἡράκλειος ἀρετὴ ἔστιν, ἥς ἀρετὴ καὶ Ἀρτεμίδωρος μέμνηται.

Libro III.

Περὶ τῷ Καππίῳ Σαυμάσιος ἱστορεῖ Ἀρτεμίδωρος ἐν τῇ ὀκτωμῇ τῷ Γεωγραφίας.

γεωγραφίας. ἔστι τῷ πλησίον τῷ ὠκεανῷ ἡ τῷ τῷ ἔθνος ὠνομασμένον Ἰσπανίαν, ὁμοειρὸν τῷ Πέρσας.

Ex Stephano Byzantino ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΩΝ.

ΑΒΑΡΝΟΣ. Εὐρεται καὶ ἀπὸ τῷ π, Αβαρπὸς, ὡς παρὰ Ἀρτεμίδωρον παρὰ γεωγράφου.

ΑΒΔΗΡΑ. Ἡ δὲ δευτέρα πόλις τῷ Ἰβηρίας, πρὸς τοῖς Γαδείροις, καὶ Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ γεωγραφισμένων.

ΑΓΚΩΝ. Λέγεται δὲ καὶ Ἀγκωνίτης, ὡς Ἀρτεμίδωρος.

ΑΓΝΩΤΕΣ, ἔθνος Κελπικῆς τῷ τῷ ὠκεανόν, ὡς Ἀρτεμίδωρος.

ΑΙΓΑΤΗΣ. Ἀρτεμίδωρος τῷ Αἰξ εἶπε τῷ εὐθείαν, ἐκ ἀναβύρας.

ΑΛΩΝΙΣ, νῆσος καὶ πόλις Μασσαλίας, ὡς Ἀρτεμίδωρος.

ΑΡΤΕΜΙΤΑ. ὁ τῷ Ἀρτεμίδωρος φησιν, ὅτι Χερῶν νῆσος πρὸς τῷ ἐκ τῷ τῷ Ἀχελώε ποταμῷ, λεγομένη Ἀρτέμιτα.

ΑΣΤΑΙ, ἔθνος Θράκης· Ἀρτεμίδωρος ἐν ὀκτωμῇ τῷ ἑνδεκά.

ΑΤΡΑΜΙΤΑΙ. Ἀρτεμίδωρος Ἀτράμωτίτας αὐτὸς καλεῖ.

ΑΨΤΡΤΙΔΕΣ. Ἀρτεμίδωρος ἐν ὀκτωμῇ, καὶ πόλιν καὶ νῆσον Ἀψτρον ἱστορεῖ.

ΒΕΛΒΙΝΑ. Ἀρτεμίδωρος νῆσον αὐτῷ φησι.

ΒΕΛΙΤΑΝΟΙ, οἱ αὐτοὶ τοῖς Λυσιστανόις, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν τῇ γεωγραφισμένων.

ΒΟΥΛΙΝΟΙ, ἔθνος πρὸς Ἰλλυρίαν. Ἀρτεμίδωρος δὲ ὅτι ἔθνος, ὡς Βελίνω πόλιν φησιν.

ΒΟΥΝΝΟΣ, πόλις Ἰλλυρίας. τὸ ἐθνικὸν Βέννι, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν πρῶτῃ γεωγραφισμένων.

ΓΑΙΤΟΥΛΟΙ, ἔθνος Λιβύης. Ἀρτεμίδωρος Γαιτυλίας αὐτὸς φησιν.

ΓΕΝΟΑ, πόλις Λιγυρῶν ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς Ἀρτεμίδωρος, καλυμμένη πρὸς Ἰάννα, ut legit *Cluverius*.

ΓΙΓΩΝΟΣ, πόλις Θράκης. Ἀρτεμίδωρος ὁ Εφέσιος Γιγώνια αὐτῷ φησιν.

ΓΥΝΑΙΚΟΠΟΛΙΣ, πόλις Φοινίκων. ἔστι καὶ ἄλλη Αἰγύπτου. Λεωγέρας φησιν, ὅτι ὅπως ὠνομάσθη ἀπὸ τῶν αἰγῶν· ἢ ὅτι πολέμιον ἐπιβόντων, καὶ τῷ ἀνδρῶν ἐν γεωργίᾳ ἀπόντων, τὰς γυναικὰς κρατῆσαι τῷ πολέμου· ἢ ὅτι γυνὴ πρὸς Νομάρχου, πελασσωμένων τῷ παιδῶν αὐτῆς πρὸς βασιλέως, ἀμὰ τοῖς παισὶν ἐπιβασμένη, κρατερίῳ τῷ βασιλέα, καὶ νικῶσα.

τικῆσαι· ἢ ὅτι τῶ Νυμφραππῶν ἀναπλεόντων καὶ τῶ ποταμῶν, καὶ καλῶν
των ὑπὸ τῶ λαμπῶν Αἰγυπίων δαπναίνειν, ἔτσι καταπλαγχθῆτες ὑπὸ ἀν-
δρίας ἐ διεκώλυσαν· ταῦτα καὶ Ἀρτεμίδωρος φησιν.

ΔΕΚΙΗΤΟΝ, πόλις Ἰταλίας, τὸ ἐθνικὸν Δεκιήται, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν α' γεωγραφικῶν.

ΔΕΡΤΩΝ, πόλις Αἰγυπτῶν. Ἀρτεμίδωρος ἐν ὀπιτιμῇ τ' ἐνδεκά· καλεῖται Δερτῶνα πόλιν. Ita Cluverius & Thomas de Pineda.

ΔΙΔΥΜΗ. Ἀρτεμίδωρος δὲ δύο νησὶα Δίδυμά φησι.

ΔΩΡΟΣ. Καὶ Ἀρτεμίδωρος Δῶραν τῶ πόλιν οἶδεν ἐν ὀπιτιμῇ α'. Σωιζῶς δ' ὅτι Στράτωνος πύργος. εἴτα ἐν Δῶρα ὅτι Χερσονή-
δος τόπος κείμενος πολιτισμῶν, ἀρχαῖον τῶ ὄρεος τῶ Καρμύλη. Καὶ
τῶ γεωγραφικῶν τὸ αὐτό.

ΕΡΥΘΡΑ. καὶ ἐστὶν ἄκρα Ερυθρὰ τῶ Λιβύης, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν α' γεωγραφικῶν.

ΕΥΠΑΛΙΑ, πόλις Λοκίδος, ὡς Εὐπάλιον Ἀρτεμίδωρος φησι.

ΗΜΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ, Κελπιδίων πόλις, Φωκαέων ἀπαιε. Ἀρτεμίδωρος δὲ τῶ λέγει γεωγραφικῶν.

ΘΕΜΙΣΩΝΙΟΝ, χωρίον Φρυγίας· Ἀρτεμίδωρος ἐν ὀπιτιμῇ.

ΙΞΙΑΙ. Καὶ Ἰξίον Αποδίων, ὡς Ἀρτεμίδωρος δεκάτῳ γεω-
γραφικῶν.

ΙΠΠΟΝΗΣΟΣ, πόλις Λιβύης, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐνδεκά.

ΚΑΒΕΛΛΙΩΝ, πόλις Μακεδονίας· Ἀρτεμίδωρος ἐν δεκάτῳ γεωγραφικῶν.

ΚΑΡΘΑΙΑ. ἐστὶ καὶ Ἰσπερίας Καρθαία, ὡς ἦς Ἀρτεμίδωρος ἐν δεκάτῳ γεωγραφικῶν.

ΚΑΡΝΗ. Ἀρτεμίδωρος ἐν τῷ δεκάτῳ βιβλίῳ φησιν. Ἐστὶ Κάρνη καὶ σωιζῶς Πάλος, εἴτα Γάλαα πόλις.

ΚΑΡΝΟΣ, νῆσος Αἰγυπτῶν· Ἀρτεμίδωρος β' γεωγραφικῶν.

ΚΑΣΤΑΛΩΝ, μεγίστη πόλις Ὀρητανίας, ὡς Ἀρτεμίδωρος τῷ γεωγραφικῶν.

ΚΟΡΟΚΟΝΔΑΜΗ, πλοῖον Σινώπης· Ἀρτεμίδωρος ἐν δεκάτῳ γεωγραφικῶν.

ΚΡΥΑ, πόλις Λυκίας· Ἀρτεμίδωρος ἐν ὀπιτιμῇ δεκάτῳ.

ΚΩΘΩΝ, νῆσος ἐ πύργῳ Κυθῶρων· Ἀρτεμίδωρος ἐν ὀπιτιμῇ τ' ἐνδεκά.

ΛΑΟΔΑΜΑΝΤΕΙΑ, νῆσος ἐν Λιβύῃ· Ἀρτεμίδωρος ἐν ὀπιτιμῇ τ' ἐνδεκά.

ΛΙΓΓΡΕΣ, ἔθνος περὶ τοὺς Τυρρηνίους· Ἀρτεμίδωρος ἐν ὀπιτιμῇ τ' ἐνδεκά.

ΛΟΠΑΔΟΥΣΣΑ, νῆσος καὶ Θάψον τῶ Λιβύης, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐνδεκά γεωγραφικῶν.

ΛΥΓΞ. καὶ νῆσος Ατλαντος καὶ πόλις Λύγξ, ὡς Ἀρτεμίδωρος.

ΛΩΣ, νῆσος περὶ Θηβαίαν, ὡς Κῶς· Ἀρτεμίδωρος ἐν ὀπιτιμῇ τ' ἐνδεκά.

ΜΑΣΤΡΑΜΕΛΛΗ, πόλις καὶ λίμνη τῶ Κελπιδίων· Ἀρτεμίδωρος ἐν ὀπιτιμῇ τ' ἐνδεκά.

ΜΥΡΜΗΚΙΟΝ. Ἀρτεμίδωρος δὲ Μυρμηκίαν αὐτῷ φησι.

ΝΕΣΤΟΣ. τὸ ἐθνικὸν Νέστος, ὡς Ἀρτεμίδωρος δευτέρῳ γεωγραφικῶν.

ΞΟΤΧΗΣ, πόλις Λιβύης· Ἀρτεμίδωρος ἐν ὀπιτιμῇ τ' ἐνδεκά.

ΠΑΛΤΟΣ, πόλις Συρίας· Ἀρτεμίδωρος ἐν ὀπιτιμῇ.

ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ. ἐστὶ καὶ ἀκρωτήριον πλησίον Ηρακλείας, ἔ μένηται Ἀρτεμίδωρος ἐν ἑκτῷ γεωγραφικῶν.

ΣΗΚΟΑΝΟΣ. ἀφ' ἧς τὸ ἐθνικὸν Σηκόανοι, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν δεκάτῳ.

ΣΟΛΚΟΙ, πόλις ἐν Σαρδίῃ, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν ὀπιτιμῇ· ἀπὸ τῆς Καρδάλως ὅτι Σολκός.

ΣΠΙΝΑ, πόλις Ἰταλίας, ὡς Εὐδοξος καὶ Ἀρτεμίδωρος.

ΤΑΝΟΣ, πόλις Κρήτης, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν τετάρτῳ γεωγραφικῶν.

ΤΑΠΡΟΒΑΝΗ, νῆσος μεγίστη ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσσῃ· ἢ πάλαι μὲν ἐκαλεῖτο Σιμένδης. νῦν δὲ Σαλική. πλεῖ [ἰσ. πλεῖς] μῆκος ἔσται ἐπὶ αὐτῇ περὶ χιλίων σταδίων, πλάτος δὲ πεντακοσίων [ἰσ. πενταχιλίων.] τὰ αὐτὰ δὲ καὶ Ἀρτεμίδωρος ἐννάτῳ γεωγραφικῶν.

ΤΕΑΝΟΝ, πόλις Ἰταλίας, ὡς Ἀρτεμίδωρος τετάρτῳ γεωγραφικῶν.

ΤΕΓΒΕΣΤΡΑ. Ἀρτεμίδωρος δ' ἐν ὀπιτιμῇ τ' ἐνδεκά, Τέργετρον αὐτῷ καὶ κάμιν οἶδεν· ἀπὸ Τεργέστου κάμιν καὶ τῶ μυχῆ ὅτι τῶ Αδρίας εἰς πενταχιλίοις εἰκοσινέναι.

ΤΕΑΜΙΣΣΟΣ, πόλις Καρίας. ἐστὶ καὶ ἄκρα Λυκίας ἔσται λεγομένη Τελμοσσός, ὡς Ἀρτεμίδωρος ἐν δεκάτῳ γεωγραφικῶν.

ΤΙΒΥΡΙΣ, πόλις Ἰταλίας. Ἀρτεμίδωρος τετάρτῳ γεωγραφικῶν. ἐστὶ δ' ἐν μεσογείῳ καὶ Τίβυρα πόλις Ἑλλῶν τῶ ἀρχαῖῳ γεγονῆα, ἀπέχουσα ἀπὸ Ρώμης σταδίους ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἐπὶ.

ΤΟΥΡΑΙΤΑΝΙΑ. Αρτεμίδωρος ὁ Τυρτυτανίαν αὐτὴν καὶ, καὶ Τύρως τὰς οἰκίτορας, καὶ Τυρτυτανέας.

ΤΡΟΠΙΣ, νῆσος· Αρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ γεωγραφημένῳ.

ΤΥΡΟΣ. ἔστι καὶ Τύρος νῆσος πρὸς τῇ Ερυθρᾷ θαλάσῃ, ἣν Αρτεμίδωρος Τύλον, ἀλλ' ὅτι καλεῖται.

ΤΣΙΑ. ἔστι καὶ ἄλλη Παρθυαίων βασιλείον· Αρτεμίδωρος ἐντάτῳ γεωγραφημένῳ.

ΦΑΛΑΚΡΑΙ. ἔστι καὶ Φάλακρον, ἀκρωτήριον Κερκύρας, ὡς Αρτεμίδωρος ἐν πέμπτῳ γεωγραφημένῳ φησὶ.

ΦΑΡΟΥΣΙΟΙ, ἔθνος Λιβυκὸν· μέμνηται αὐτῶν Διογύνης, καὶ Αρτεμίδωρος.

ΦΙΛΙΠΠΟΙ, πόλις Μακεδονίας, οἱ πρῶτον Κρινίδης. Αρτεμίδωρος ἐν ὅπτῳ τῇ ἑνδεκάτῃ, καὶ πόλις Φίλιπποι τοπικῶν Κρινίδης, τοὺς δὲ Κρινίτας περιηγημένους ὑπὸ Θρακῶν, βοηθήσας ὁ Φίλιππος, ἀνέλαττε ἀνέμασεν.

ΦΛΑΝΩΝ, πόλις καὶ λιμὴν πρὸς τῇ Αφύρῳ νῆσον. Αρτεμίδωρος ἐν ὅπτῳ τῇ ια'. μὲν ὅτι Ἄλωνα λιμὴν ὅτι Φλάνων, καὶ πόλις Φλάνων· καὶ πᾶς ὁ κόλπος ὅτος Φλανωνικός καλεῖται.

ΦΡΟΥΡΕΝΤΑΝΟΙ, ἔθνος Ἰταλίας· Αρτεμίδωρος τιτάρῳ γεωγραφημένῳ.

ΧΑΛΚΙΤΗΣ, νῆσος ἀντικρὺ Χαλκιδότος, ἔχουσα χαλκῷ μέταλλον. Αρτεμίδωρος ἐν ἑνδεκάτῳ γεωγραφημένῳ. ἀπὸ ὅτι ὁ Αχέϊς ποταμὸς αὐτῇ, εὐρὴν [παρὰ ποταμὸν Εὐρὸν Salmaf. πρὸς εὐρὸν Holsten.] σάδια ἑκατὸν δέκα, ἀκρὰ κείται τοῖς καλυμένῳ, καὶ πᾶς ταύτης ποταμὸς Πιτυώδης, καὶ ἄλλη νῆσος καλυμένη Καλύπτης, καὶ ἄλλη Πρωτα λεγόμενη. ἀπὸ δὲ ταύτης εἰς τὴν Χαλκίτιν λεγόμενῳ πλὴν σάδια τεσσαράκοντα.

ΨΑΜΜΑΘΟΥΣ, πόλις Λακωνική. Αρτεμίδωρος δευτέρῳ γεωγραφημένῳ· μὲν γὰρ τὸ Ταίναρον πόλις ἐκδέχεται Ψαμμαθῶς.

ΨΕΒΩ, χώρα ἐνδοτέρῃ Αἰθιοπίας. Αρτεμίδωρος ὑγδῶν γεωγραφημένων λίμνῳ εἶναι φησὶ.

ΨΕΝΑΚΩ, κάμη τῷ Ατρεΐδῃ νομῶ, ὡς Αρτεμίδωρος ὑγδῶν γεωγραφημένων.

ΨΕΤΔΟΚΟΡΑΣΙΟΝ. Αρτεμίδωρος ἐννάτῳ τῇ γεωγραφημένων· παραλλάξοντι δὲ ταύτῃ, αἰγιαλὸς ἄλλος ἐκδέχεται σάδιον πεντήκοντα, ὑψοῦς, καλὸς ψευδοκοράσιον.

ΨΩΚΕΜΜΙΣ, πολίχνην Αἰγυπτῶν. Αρτεμίδωρος ὑγδῶν γεωγραφημένων.

ἡμετέρας· καὶ Πειραιεὺς ἐκ δεξιῶν μερῶν, καὶ Θαλασσίη καὶ Ψωχέμμις.

ΠΡΙΣΙΑ πόλις Ἰβηρίας, τὸ ἐθνικόν, Λειτανός. Αρτεμίδωρος ἐν ἑπτῷ γεωγραφημένῳ· Αμφίτροπι γὰρ, φησὶ, κατοικεῖται ὁ Παράλιος, καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν, πρὸς τὸν ὅτι Λειτανοί· πόλις δ' ἐν αὐτοῖς εἰσι μεγάλαι, ὅσαι καὶ Κατάλων. [Λεῖα καὶ Κασαλόν. Casaub. & Holsten. Λεῖα καὶ Κασαλόν. Berkel. & Thomas de Pinedo.]

ΩΣΤΙΩΝΕΣ, ἔθνος πρὸς τῷ δυτικῷ ὠκεανῷ, ὡς Κορίνθιος [ὁμοῦς αὐτὸς ὠσίνες. Salmaf.] Αρτεμίδωρος φησὶ.

Ex Stephani Fragmento in Constant. Porphyrogen. de Administratione Imperii. Cap. XXIII.

Αρτεμίδωρος ὁ ἐν τῇ β' τῇ γεωγραφημένων ὑπὸ διαιρέσει φησὶν. ἀπὸ ὅτι τῇ Περσῶν ὁρῶν, ὡς τῇ καὶ Γάδεραι τόπων ἐνδοτέρῳ καὶ συλινύμῳ Ἰβηρίας καὶ Σπανία καλεῖται. διήρηται ὁ ὑπὸ Ρωμαίων εἰς δύο ἐπαρχίας. πρώτη μὲν ἐπαρχία ἀφ' ἧς τῇ Περσῶν ὁρῶν ἅπαντα μέλει τῇ καὶ Κασχιδόνος καὶ τῇ Βαίτιος πηγῶν, τῇ δὲ δευτέρῃ ἐπαρχίας τὰ μέλει Γαδερῶν καὶ Λυστανίας.

Καὶ Αρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ τῇ γεωγραφημένων· γραμματικῇ δὲ λέγει τῇ τῇ Ἰταλῶν οἱ παρὰ Σάλατταν οἰκούντες τῇ Ἰβηρῶν.

Ex Fragmento peripli Ponti Euxini & Mæotidis Paludis.

Αρτεμίδωρος δὲ ὁ γεωγράφος ἀπὸ πόλεως Χερσῶν μέλει Τύρα πρὸς αὐτὴν τῷ ποταμῷ τῇ Κασκινίτῃ κόλπῳ γράφει σάδια δ' οὐκ', μίλια 173. γ'. — Αρτεμίδωρος δὲ ὁ γεωγράφος ἀπὸ Τύρα ποταμῷ καὶ τῇ Κρημνίσκῳ λέγει σάδια οὐκ'. μίλια 84.

Ex Plinio in Nat. Hist.
Lib. II.

Pars nostra terrarum, de qua memoro, ambienti oceano velut innatans, longissime ab ortu ad occasum pater, hoc est, ab India ad Herculis columnas Gadibus sacratas, octuagies quinquies centena, sexaginta octo mill. pass. ut Artemidoro auctori placet. ut vero Iudoro, nonagies octies centena & xviii. mill. Artemidorus adjicit amplius, a Gadibus circuitu Sacri promontorii ad promontorium Artabrum, quo longissime fons procurrit Hispaniæ, ccccxc. &c. usque ad, Artemidorus ulteriora incomperta existimavit.

mavit. *Quæ omnia ex Artemidoro decerpta esse, fidem facit Ag. themeri caput IV. in libro primo Geographiæ.*

Libro IV.

At inter duos Bosphoros Thracium & Cimmericum directo cursu, ut auctor est Polybius, D. M. pass. intersunt. Circuitu vero totius Ponti vices semel centena quinquaginta M. ut auctor est Varro, & fere veteres. Nepos Cornelius trecenta millia quinquaginta adjicit. Artemidorus vices novies centena XIX. M. facit.

Longitudinem Europæ Artemidorus atque Isidorus à Tanai usque Gades LXXXII. XIV. M. prodiderunt.

Libro V.

Isidorus à Tangi Canopum XXXV. XCIX. mill. passuum facit. Artemidorus XL. minus quam Isidorus.

Adhæret Asia, quam patere à Canopico ostio ad Ponti ostium Timosthenes XXVI. XXXIX. M. passuum tradidit. Ab ore autem Ponti ad os Mæotis Eratosthenes XVI. XLV. M. passuum. Universam vero cum Ægypto ad Tanaim Artemidorus & Isidorus LXIII. LXXV. M. passuum.

Ex adverso [latere Arabiæ] insula IV. Philæ, DC. M. passuum à Nili fissura, unde appellari diximus Delta. Hoc spatium edidit Artemidorus, & in eo CCL. oppida fuisse.

Hujus [Cypri] circuitum Timosthenes CCCCXXVIII. M. D. prodidit. Isidorus CCCLXXV. M. Longitudinem inter duo promontoria, Dinaretum & Acamanta, quod est ad occasum, Artemidorus CLXII. D. Timosthenes CC.

Libro VI.

Eratosthenes ponit & mensuram: ab exortu & meridie, per Cadusiæ & Albanæ oram quinquies mille cccc. stad. Inde per Anariacas, Amardos, Hyrcanos, ad ostium Oxi fluminis quater mille dccc. stad. Ab eo ad ostium Jaxartis, MM. cccc. Quæ summa efficit quindecies centena septuaginta quinque mill. passuum. Artemidorus hinc derrahit viginti quinque mill. passuum.

Artemidorus inter duos amnes [Gangem & Indum] XXI. interesse tradit.

Ipsum sinum nostri Ælaniticum scripsere, alii Ælenaticum, Artemidorus Aleniticum [forsan Elaniticum.]

Timosthenes totum sinum Arabicum quadridui navigatione in longitudinem taxavit, bidui in latitudinem, angustias VII. mill. D. passuum. Eratosthenes ab ostio XIII. mill. in quamque partem. Artemidorus

Artemidorus Arabiæ latere XVII. quinquaginta mill. Troglodytico vero XI. XXXVII. D. pass. Ptolemaïda usque.

Timosthenes classium Philadelphi præfectus, sine mensura, diebus LX. à Syene Meroën iter prodidit. Eratosthenes DCXXV. mill. Artemidorus DC. mill.

Libro VII.

Artemidorus in Taprobana insula, longissimam vitam sine ulcō corporis languore traduci.

Libro XXXVI.

Qui de iis [pyramidibus] scripserunt, sunt Herodotus, Eutheærus, Duris Samius, Aristagoras, Dionysius, Artemidorus &c.

Ex Martiano Capella de nuptiis Philol.

Libro VI.

Terræ longitudo ab ortu ad occasum, octuagies quinquies centena septuaginta octo millia sunt, sicut etiam Artemidorus auctor asseruit: nam Isidorus nonagies octies dicit, & decem & octo millia. Verum Artemidorus dimensionem prædictæ adjicit quicquid à Gadibus procurrit: nam per Sphenis frontem circuitu Sacri promontorii, ad illud finale promontorium, quod Artabrum nominatur, procedere dicit terram in nongenta nonaginta unum millia.

Omnis mensura [terræ] attestante Artemidoro assertionibus meis, habet millia octuagies sexties centena octoginta quinque.

Qui quidem cursus, si per mare transeat, in compendium ducit millia sexcenta septuaginta octo. Nunc usque compertum progressum Artemidorus asseverat.

In omni autem Delta Nili oppida ducenta quinquaginta fuisse Artemidorus attestatur.

ΠΟΝΤΟΥ ΕΥΞΕΙΝΟΥ,

ΚΑΙ

ΜΑΙΩΤΙΔΟΣ ΛΙΜΝΗΣ

ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

PONTI EUXINI,

ET

MÆOTIDIS PALUDIS

PERIPLUS.

Interprete Isaaco Vossio.

PONTOY EYXEINOY,

Κ Α Ι

ΜΑΙΩΤΙΔΟΣ ΛΙΜΝΗΣ

ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

PONTI EUXINI,

E T

MÆOTIDIS PALUDIS

PERIPLUS.

* * * * *

* * ὁμῶτε πάθος τόδ' ἐποψύ-
ψα. Ἐπειτα καταλέγουσιν, ὅτι
ἦσαν ἐπὶ ἡλδον, τῇ μὲν δίδυμον
ῥοῖς Εὐρώπης μέγαν ἢ δ' Ἀσίας
ἡμεῖς φάσιν. Τῆς δ' λίμνης Μαίω-
τιδος περιπλῆξεν ἐν κύκλῳ, λέγει ἑ-
ξήκοντα ἢ θ. μίλια α. σ'. Ἡ δ'
Μαίωτις λίμνη λέγει² εἰς ἡμῶν
ἢ τὸ Πόντον. Τὸν δ' Τάναϊν ποτα-
μὸν, ὅς ἐστι τῇ Ἀσίᾳ ὄρος, τέμνων τῇ

* * * * *

* * & vinculorum doloris vi-
fendi gratia. Inde commemo-
rant, quàm vastam regionem
peragrarunt; ubi geminum Eu-
ropæ, & Asiæ, terminum esse
ajunt magnum Phasin. Paludis
Mæotidis amicitus dicitur esse
stadiorum circiter cix cix cix
cix cix cix cix cix cix, millium
cix cc. Mæotis autem palus pu-
tatur dimidiam Ponti partem
exæquare. Flumen vero Ta-
nain, qui Asiæ est terminus, se-

¹ Ex *Arriani* periplo hæc suppleri possunt; unde ea, & multa hujus opus-
culi alia, sunt hausta. Omnia enim fere fragmenti hujus auctor ex *Scymno*
(sic, & *Arriano* accepit. *Voss.* Vide *Annot.* ad *Arriani* locum, p. 19. ubi hæc
emendantur. ² Dele præpositionem, aut lege ὡς ἡμεῖς *Scylax Caryandenus*:
ὡς ἡμεῖς λέγειν ἡμεῖς εἶναι τὸ πόντον. unde fortassis haustit. *Voss.*

cans utramque continentem in partes duas, primi accolunt Sarmatæ, regionem patentem stadiis bis mille, quæ sunt millia CCL*. Post Sarmatas est genus Mæotarum, qui Jaxomatae appellantur; ut testatur Demetrius; à quibus palus Mæotis nomen accepit. Juxta Ephorum vero vocatur Sauromatarum gens. Cum his Sauromatis dicunt coisse Amazones, cum quondam venissent à proelio circa Thermodontem fluvium commissio; qua de causa Sauromatæ dicti sunt Gynæocratumeni. Deinceps est urbs Phanagori, Cephurbs. Post est Hermonassa, & Phanagoria, quam Teios quondam condidisse dicunt. Inde Sindicus portus Græcos habens incolas, qui istoc à proximis locis confluxerunt. Has urbes continet insula, quæ ad Mæotin est, usque regionem Bosporanorum vastam comprehendens planiciem; cujus nonnullæ partes paludibus & fluviis impervix sunt, locisque cœnosis, qui in adverso sunt tractu, quædam etiam mari, & supradicta palude. Egredienti vero os offert se Cimmericis urbs, à Cimmericis barbaris appellata, condita à Tyrannis Bosporanis. Cepus autem à Milesiis deducta est. Et hæc quidem loca

1 Εκκέρτα legit Holsenius, qui hæc in Scymni Chii codice invenit aut in versibus comicis digessit, quos alibi representabimus. 2 Emenda Σαρμάτας ex Scylace & Stephano. Quæ sequuntur valde mihi suspecta sunt. Voss. 3 Deest aliquid. Voss. 4 Quæ sequuntur habes in Scymni senariis à Ryckio editis. 5 Forfan Demetrius Callatianus. 6 Longe ante editionem Fragmentorum Holsen. hæc, ut cætera fere omnia, ex Scymni Chii periplo in suam περιήγησιν Audorem nostrum transtulisse observavit Jf. Vossius, qui eadem in senarios reduxit. 7 In Frag. Holsen. τῇ τε λίμνι γίνεται. 8 Malim ἐκπλένεται. Αἰῶς

ἄσας μέρει. Τῆς δὲ Εὐρώπης ἐπ' αὐτὸ τοῦ σώματος τῆς Μυώπιδος ἡμῶς τὸ Παντιγέφυλον ἐστὶν ἔσχατον ἢ Βοσπόρου βασιλείων ἐπωμασμένον. Ἀνωθεν δὲ τῶν ἡ Σωδικῶν βάρβαρος πρὸς τὴν ἀσπίδα πᾶσι συσχεῖται ὅτιν γλῶσσι, καὶ πᾶσι τῆς Εἰλησι ἀγνοούμενον. Πρώτος ἰσθμὸς τῆς Ἰστρον ἐστὶν Κάρπιδας, εἰρηώτατος. 3 ἔτ' ἀν' Ἀρωτῆρα πρὸς τὴν Νόρυσσας * μέλει γῆς πάλιν ἔστιν ἀπὸ πάγων. Πρὸς ἀνατολὰς ἰσθμὸς τὸν Βορυθένιον ποταμὸν καὶ τὸ λεγόμενον 4 Τέλειον οἰκάντας Σκύθας. 5 ὅς τ' Ἰστρον γὰρ ἐχόμενος τὸν ἄνω ἐπειτα πάλιν ἐρημον ὅτι πάλιν τὸν ποταμὸν. Ὑπὲρ δὲ αὐτῶν Ἀνδροφάγον Σκυθῶν ἔδνος. Ἐπέκεινται πάλιν ἐρημον εἶναι ἐχόμενον. Τὸ Παντιγέφυλον ἀφ' ὧν Διμαναίων ἔστιν, ἑτεράτε πλείονα ἐκ Διανομασμένα, Νομαδικὰ ὅς καλεῖται, εὐστα πάντοτε ὧν 5 ἔδει ἐμφύχων ἰσθμὸς ποτ' ἀν. Οἰκοφύρα ὅς, ὡς ἔστιν, καὶ σιτόνιον γάλακτι τῆς Σωδικῆς ἱππομοχλίας. Ζῶσι δὲ τῶν τε 6 κτίσιν ἀναδεειχόμενοι κοινῶς πάντων, τῶν τε ὅλων ἐστὶν. Καὶ τὸν σοφὸν δὲ Ἀνάχαρσιν ἐκ τῆς Νομαδικῆς φησὶ γενέσθαι τῆς σφόδρα εὐσεβείας, καὶ χρητοικῆσαι πᾶσι εἰς τὴν Ἀσίαν ἔλθοντας, ὡς δι

sunt in parte Asiæ. At in Europa, in ipso ore Mæotidis paludis, Panticapæum nominatum oppidum, extremum regum Bospori. Supra hæc est Scythiæ barbarus tractus, usque ad inhabitabilis terræ confinia porrectus, omnibusque Græcis ignotæ. Primos ad Istrum habitare Carpidas, Ephorus tradidit: deinde juxta Arotera ulterius Neuros esse usque ad terram gelu iterum desertam. Versus orientem vero transgresso Borysthenem, obvius esse Scythas, qui Hyblam inhabitant: supra hos autem habitare Georgos: rursus deinde vastas occurrere solitudines. Supra has est Scytharum Androphagorum natio. Tum iterum excipiunt solitudines. Panticapen transgresso offert se Limnæorum gens, aliæque innumerae sine nomine, Nomadicæ appellatæ, admodum religiosæ, quorum nemo animantia unquam læserit. Portant hæc suas domos, ut tradidit, lacteque & Scythicis equarum mulctibus victitant. Vivunt autem possessione & bonis communibus omnes inter se. Quin & sapientem Anacharsin, inquit, natum esse apud Nomadicos, five vagos illos, qui maxime religiosi habentur: & quondam, cum in Asiam redisset, de-

1 Τῆς Βοσπόρου βασιλείων ἐπωμασμένον. Voss. Τῆς Βοσπόρου βασιλείων ἐπωμασμένον. Holsen. 2 Συσχεῖται ἐστὶ γλῶσσι. Voss. & Holsen. 3 ἔτ' ἀν' Ἀρωτῆρας, πρὸς τὴν Νόρυσσας, καὶ τὴν Κάρπιδας. Holsen. ἔτ' ἀν' Ἀρωτῆρας πρὸς τὴν Νόρυσσας, καὶ τὴν Κάρπιδας. Voss. 4 Τέλειον emendavit Voss. ex Herodoto. 5 Οὐδὲν legit Holsen. 6 Λεγε κτίσιν. Holsen. 7 Εὐστα ἐστὶν.

Bosporanorum exsules habitasse. A Theudisia ad Athenæona portum, sive Scythotaurorum portum desertum, stadia CC, milia xxvi $\frac{1}{2}$. Ibi est tranquilla navium statio. Ab Athenæone portu sive Scythotaurorum, ad Lampada, stadia 100, milia LXXX. Illic est statio navium. A Lampade ad Criu-metopon, arduum Tauricæ promontorium, stadia CCXX, milia xxviii $\frac{1}{2}$. In hanc regionem Tauricam dicunt nonnulli pervenisse aliquando Iphigeniam ex Aulide raptam. Plurimum vero multitudine abundant Tauri, vitæ montanæ & pastoriciæ student, crudelitate barbari & homicidæ, ut qui deos studeant placare impio cultu. Contermina his est Chersonesus Taurica, urbem habens Græcam, quam Heracleenses & Delii condiderunt: reddito Heracleensibus, qui in Asia, oraculo quodam, ut Chersonesum, quæ ex adverso Cyanearum, una cum Deliis habitatum concederent. A Criu Metopo, ad Eubuli portum similiter Tauricum, sive Symbulon, stadia CCC, milia XL. Portus isthic est tranquillus. A Symbuli portu, ad Chersonesum urbem, sive peninsulam Tauricæ, coloniam Heracleen-

1 Lege *K. c.* Voss. 2 Illud ὅχις forsan delendum. 3 Εἰκασί & ἑκατὶς substituit Holsten. 4 Ἰασσέμεναι τὰ θύα τοῦ ἀσπίδασι legit Holsten. 5 Legendum ὠδὸν vel ἑκτὶς Κυανίων. Voss. Verum ἡ Ἀσίαν εἰσέειν ἰντὶς Κυανίων malit Holsten. 6 Συμβέλων & Συμβέλων λιμὴν aliis dicitur. Fallitur itaque Vir magnus ad διαβονεῖν, cum alterum eorum dici arbitratur. Omnia autem hæc loca alio ordine recenset *Protophanes*. Sed plurimum is à cæteris omnibus abit. Voss.

ἢ τῷ Πόντῳ, στάδια ρπ', μίλια ιβ'. Εἰ ταῦτα ὅρμος καὶ λιμένες κα-
λῶ. ἔχει δὲ ὠρεῖαν τὰ ὄρια τῆς
Ἰωνικῆς Χερσονήσου ἀπὸ Ἀθηναιῶ-
ν λιμένος, μέχει Καλῶ λιμένῳ,
στάδια βχ'. μίλια μβ'. *K. γ'*.
ἀπὸ τῆς κόμης τῆς Περθμίδος τῆς ἐν
τῇ τέλει τῆς Εὐρώπης, τῆς ἐν τῷ σορμῶ τῆς
Μαυρίδος λίμνης, ἡτοι τῆς Τάνως
παμένης ἕως Χερσῶνος στάδια βσξ',
μίλια τβ'. γ'. Οὐκ ἀπὸ Βοσπόρου,
ἀπὸ Παντιναπαίου, ἕως πόλεως Χερ-
σῶνος στάδια βσ'. μίλια σγγ'. γ'.
ἀπὸ τῆς Χερσῶνος εἰς Κερνίτην, ἡτοι
Ἰερνιτίῳ λεγομένῳ, στάδια χ',
μίλια π'. ἀπὸ τῆς Κερνίτιδος ἡτοι
Ἰερνίτιδος εἰς Καλὸν λιμένα Σκυ-
θῶν Χερσονήσου, στάδια ψ', μίλια
γγ'. γ'. ἀπὸ τῆς Καλῶς λιμένος μέ-
χει τῷ Ἰσθμῷ ποταμῷ ἡτοι Δανά-
φας καλεμένῳ πάλιν Σκυθῶν καλ-
ῶν. ἀπὸ τῆς Καλῶς λιμένος κέ-
λες ἐκδέχεσθαι καλὸν ποταμὸν Καρκινίτης,
ἰάκων ἐς τὴν Ταμυριάκην. ἔστιν ὅ
ἐκπλεόντι πόντῳ αὐτὸν, ἀλλ' ἐπὶ
ῥημάτων πλεόντι τῷ ἰσθμῷ, εἰσὶν στά-
δια τ', μίλια μ'. ἔστιν ὅ Ταμυριά-
κας ἐστὶν λίμνη ἡ μεγάλη. ἀπὸ τῆς

fium qui in Ponto, stadia CLXXX.
milia XXI. Ibi statio, por-
tusque pulcherrimi. Præter-
vectio autem terminorum Tau-
ricæ Chersonesi, ab Athenæo-
ne portu, usque portum Pul-
chrum, stadiorum est CCCXX.
miliun XL $\frac{1}{2}$. Ab oppido ve-
ro Porthmitide, quod est in
terminis Europæ, in ore ni-
mirum Mæotidis paludis, sive
Tanaidis, usque Chersonem sta-
dia CIO CIO CCLX, milia CCCII $\frac{1}{2}$.
Simul à Bosporo sive Pantica-
pæo, usque Chersonem urbem,
stadia CIO CIO CC, milia CCXC II $\frac{1}{2}$.
A Chersone ad Coroniten sive
Cercinitem stadia 100, milia
LXXX. A Coronitide sive Cer-
cinitide ad Pulchrum portum
Scythicæ Chersonitidis, stadia
1000, milia xcii $\frac{1}{2}$. A portu
Pulchro usque Istrum flumen
sive Danaprin, rursus habitant
Scythæ. A Pulchro portu si-
nus excipit appellatus Carcini-
tes, pertingens usque Tamyr-
icam. Sinus vero est stadiorum
CIOCCL, milium CCC. Eum
vero si non circumnaviges, sed
recta per isthmum iter facias,
sunt stadia CCC, milia XL.
Intra Tamyricam est palus
non magna. A Tamyrices

1 Vide *Annot.* 2 Sic scribe: ἡτοι τῷ Τανταίῳ καλῶν ἕως Χερσῶνος, στάδια βσξ'.
καὶ τὰ γ'. Supra Περθμίδος καλῶν appellat quod hic Περθμίδος. Voss. 3 Ἀρ-
χὴν Κερνιτίτις. Aliis Carcinites, à Carcine oppido. Voss. 4 Alii omnes hoc
promontorium vocant Ταμυριάκην. Omnino sic legendum. Statim similiter
ἔστι: ἀπὸ τῆς ἀκρωτηρίου Ταμυριάκης. Et sic quoque infra pro Ταμυριάκῃ. Voss.
5 Πάντες de iis qui terra iter faciunt. Unde πάντες pro itinere terrestri apud Hes-
iodum in voce. Sed non ita hic capiendum. Loquitur quippe de ore sinus
Carcinidis, quod distenditur stadiis CCC. Ἰσθμὸς Græci vocant non tantum
errat inter duo maria coarctatas; sed etiam maris angustias, quod Περθμίδος
dicunt. De hoc nos alibi loquemur. Voss.

promontorio Achilleus Cursus, qui est littus admodum longum, & arctum, pertingens canali suo ad stadia cccc, milia clx. Latitudinem vero habet jugerum quatuor. Extremitates ejus pæne redduntur insulæ. Abest autem à continente stadiis lx, milibus viii. In medio vero ejus est cervix, isthmo similis, id est, angusta, continenti sive terræ annexa; cujus longitudo ad stadia xL, milia v $\frac{1}{3}$. extenditur. Porro à Tamyriaca præternaviganti jam dictum Cursum usque aliud promontorium Cursus Achillis, quod dicitur Sacer Hecates lucus, ad Borysthenem fluvium navigabilem, qui nunc Danapris appellatur, stadia cc, milia xxv i $\frac{2}{3}$. Hic Borysthenes fluvius omnium utilissimus est, & cete habet magna, & multa, fructusque ferens & pabula gregi. Dicunt vero ipsum navigabilem, circiter quadraginta dierum navigatione currere. Superiori autem parte navigari nequit, neque transmitti, quod nives & gelu impediunt. Ubi vero Hypanis, & Borysthenes, fluvii junguntur, urbs condita est, quæ prius Olbia Savia dicebatur: deinceps autem ab Græcis Borysthenes

ἀκρωθιεύον Ταμυειάκῃς παρῆκε ὁ
Ἰ Αἰχίνλειος δρόμος, ὅσῳ ὅστιν καὶ
τυτῆστιν αἰγιαλὸς σφύδρα μακρὰ, καὶ
σειῇ, διήκῃσιν τὸν πόρον ἐπὶ σάδις
α', μίλια ρξ'. Τὸ δὲ πλάτος ἐχε-
σα τετράπλευρον· τὰ δὲ εἴδη αὐτῆς
νῆσιζοντα ἔχῃ. Ἀφίστηκεν δὲ ἡ πε-
ρὶ σάδια ξ', μίλια η'. Κατὰ μέσην
δὲ αὐτῆς αἰχλὴν ἰδιωσιδῆος, τυτῆστιν
σεινῶδῆος, τῇ ἡπείρῳ ἵσταται τῇ γῇ συ-
σπῆναι ὅτι σάδια μ', μίλια ε', γ,
διήκων τὸ μήκος. Ἀπὸ Ταμυειά-
κῃς τείνωσι πᾶσι πλεύσασιν ἡ σπει-
ρημένον δρόμον, ὅπῃ τὸ ἕτερον ἀκρω-
θιεύον ἡ Αἰχίνλειος δρόμος, ὁ καλεῖ-
ται ἱερὸν ἄλλος τῆς Εὐρώπης, εἰς Βο-
ρουθύνῳ ποταμὸν νομιστορεν ἡ νῦν
Δανάστριν λεγόμενον, σάδια σ', μί-
λια κς', Κ. ε'. Οὗτος ὁ Βορουθίνος
ποταμός πάντων ὅστιν χερσίδεσσις,
κῆτι μεγάλα καὶ πύλα, καὶ χερσὲς φέ-
ρων τὰς φουμένους, νομᾶσι τοῖς βο-
ρῆμασιν. Ρεῖν δὲ αὐτὸν ὅτι μὲν ἡμε-
ρῶν λέγουσιν πλεῖν ὡς τεσσάρων
πλωτῶν. Εἰς δὲ τὰς αἰῶνας τῶν
ἀπλωτῶν ὅστιν, καὶ ἐπεράσιμος· ὑπὸ
χρόνος γὰρ καὶ πάγων ἐξείργιται. Ἐπὶ
δὲ ταῖς κατὰ τὸ Πάνῳ καὶ Βορουθύνῳ
ἡ δὲ δὴ διὰ ποταμῶν συμβολαῖς
ὅστιν κτιστῆσαι πόλεις, περὶ τῶν μὲν Ὀλ-
βία Σαμία καλεούμενη, μὲν δὲ ταῦτα
ὅσῳ Ἐλλάνων πάλιν Βορουθίνος καλεῖται

1 Tamyracen hic vocat orientale hujus insulæ promontorium. Alium vero hinc *Extras* & *Extras*, quod omnino idem est ac illud, quod alii nominant, hinc *Alia* *Acumata*. Atqui in continente hæc sunt, non in insula. Tanta autem est longitudo Achilles, quantum inter se distant hæc promontoria, nam prætenditur iis. Sed de hac, ut spero, ad *Ptolemaum* dicemus. *Off.*

ἔκαστα. Τοῦτ' αὖ δὲ καὶ τὸ Μινδικίω
παρχίαν Μιλήσιαι κτίζουσιν· ἀφ' ἑκα-
στοῦ καὶ τεσσαράκοντα σάδιων τὸ
ἐκάστην ὕπο τὴν θαλάσσης ἔχει.
Ἡ ποταμὸν Βορυθένει πρὸ νῦν κα-
ταμὴν Δανάφει, μίλια λβ'. Ἀπὸ
τῆς Βορυθένους ποταμῷ, ὅπῃ ῥησον μι-
νδικίῳ, ἐρημιον, καὶ ἀγώνυμον, σά-
δια ε', μίλια η'. Ἀπὸ δὲ νησὶς μι-
νδικίῳ ἡρήμικα καὶ ἀνωτύμια, εἰς ὁ-
ρίαν σάδια π', μίλια ι'. β'. Ἀπὸ
ἡ Οδησσὸς εἰς Σκοπέλους χωρεῖον,
σάδια ρξ', μίλια κα'. γ'. Ἀπὸ δὲ
Σκοπέλων εἰς Ἰσριανῶν λιμένα, σά-
δια κ', μίλια ιβ'. Ἀπὸ τῆς Ἰσριανῶν
ἡμέρας εἰς Ἰακῶν λιμένα σάδια κ,
μίλια ιβ'. Ἀπὸ τῆς Ἰακῶν λιμένος
πρὸς τὸ Νικόνιον χωρεῖον σάδια τ',
μίλια μ'. Ἀπὸ τῆς Νικονίῳ χωρεῖς
εἰς Τύραν ποταμὸν ναυσίπτερον, σά-
δια λ', μίλια δ'. Οὗτος ὁ Τύρας
παλαιὸς βαθυὺς τε ὢν, καὶ εὐδύτανος
τῇ ναυίᾳ τὴν ἰχθυῶν ὄρεον, ἀφ' ἧς
πρὸς ἐμπόροις ἔχων, τῶς ὁλκά-
ς τε ναυσὶν ἀνάπλυν ἀσφαλτῇ. Ο-
ρίστημος δὲ πρὸς ποταμῷ κεῖται πρὸς
τὴν Τύρας λεγομένην, ἀπαικὸς Μι-
νδικίῳ. Οὐκ ὅσον Βορυθένους πο-
ταμῷ ὅσον Τύρας ποταμῷ σάδια

appellata est. Hanc Mileſii, ſub Medorum imperio, condiderunt, ducentiſque & quadraginta ſtadiis à mari ſurſum navigando abeſt. Hinc ad fluvium Boryſthenem, qui nunc Danapris appellatur, ſtadia cccxl, milia xxxii. A Boryſthene fluvio, ad inſulam admodum parvam, deſertam, & abſque nomine, ſtadia lx, milia viii. Ab exigua hac inſula, deſerta, & ſine nomine, ad Odeſſum ſtadia lxxx, milia x $\frac{2}{3}$. Ab Odeſſo ad Scopulorum oppidum ſtadia clx, milia xxi $\frac{1}{2}$. A Scopulis ad Iſtrianorum portum ſtadia xc, milia xii. Ab Iſtrianorum portu, uſque ad Iaco portum, ſtadia xc, milia xii. Ab Iaco portu, ad oppidum Niconium, ſtadia ccc, milia xl. A Niconio oppido ad Tyram fluvium navigabilem, ſtadia xxx, milia iv. Hic fluvius profundus eſt, piſciumque pabulo ſatis exhibens herbarum, mutatione mercium mercatoribus commodus, navibuſque onerariis adverſo amne navigationem præbens tutam. Ejusdem autem nominis urbs flumini adſita eſt, Mileſiorum colonia. A Boryſthene fluvio ad Tyram flumen, ſtadia

1 Quam sic hæc discepat *Vossius*, non mirum est post vocem Διάρη ab eodem apponi asteriscum. Debent omnia conjungi, tollendo distinctionis notam, & procedit sententia, ducentisque & quadraginta stadia à mari sursum navigando adest per fluvium Borysthenem, qui nunc Danapru appellatur, milia xxxii. Certe non dissimili ratione intellexit Holstenius. Gronovius. 2 Infra meminit urbis Odessi. Ad Tyram vero nemo Odesson esse dixit. Omnino igitur rescribendum est, Ὀψιδωρ ex Herodoto, Plinio, & Ptolemaeo. Quamvis etiam Ὀψιδωρ habeat *Arrianus*, unde hic nosser. *Voss.* 3 *Arrianus* habet Ἰσχυρὸς λίαν. *Voss.* 4 Τύρας, ἡ πόλις τῆς ἐν τῷ ποταμῷ Μυακτῶν. Holsten. 5 Locus corruptissimus. A Borythene enim ad Tyram non plus numeravit, quam stadia 10 cccx. *Voss.*

clo clo clo clo cxx, mil. Io viii^g. Artemidorus vero Geographus ab urbe Cherfone, usque Tyram flumen, una cum circumvectione Carcinitis sinus, numerat stadia clo clo clo clo cc cxx, milia Io lxxxix¹. A Tyra flumine ad Neoptolemi stadia cxx, milia xvi. A Neoptolemi ad Cremniscos stadia cxx, milia xvi. Artemidorus vero Geographus à Tyra flumine usque Cremniscos inquit esse stadia cccclxxx, milia lxiv. A Cremniscis ad Antiphili stadia cccxxx, milia xliv. Ab Antiphili ad Istri fluminis ostium, quod Psilon dicitur, stadia ccc, milia xl. Hi sunt Thraces, & Bastarnæ advenæ. Huic autem Istri ostio, recta versus ventum Borealem naviganti in mari insula præjacet; quam hi quidem Achillis insulam, illi Cursum Achillis, alii Leucen à colore appellant. Habet multitudinem avium mansuetarum, & venerandum eo venientibus adspectum præbet. Ex ea terra videri nequit; quamvis hæc à continenti absit stadiis cccc, milibus lxxx¹. Ut vero inquit Demetrius, hanc insulam dicitur Thetis filio suo

1 Strabo vii: *Ἐπὶ δὲ τῷ στόματι τῆς Τύρας πύργος ἐστὶν. Νεοπτόλεμος κατέμαθον, & κύμα Ἐρμῶνα κτλ. λεγομένη.* Quomodo abest igitur stadiis cxx ab Tyra fluvio ea turris? Voss. 2 Plinius lib. iv. c. xii: *Verum ab Istro oppida, Cremniscos, Psilum, man- lei Macrocremni &c.* Sic MSS. Voss. 3 Forte scribendum: *ἀνίμω ἀπαρκτῆς οὐ τὸ πλάγος.* Sed apud Arrianum est, *ἵσως τὸ πλάγος.* Voss. 4 Quin Demetrius Callatianum intelligat, nullum dubium. Ex hoc enim hausit multa *δεσπότης*. Sed ex Callatiano etiam hausisse videtur Arrianus. Quamvis in epitome ejus, quæ hodieque existat, nomen id nusquam appareat Voss.

παιδί, καὶ ταύτῃ οἰκεῖν ἢ Ἀχιλλέως, καὶ ναὸς εἶναι ἐν αὐτῇ ἢ Ἀχιλλέως, καὶ ἔθρονον, ἢ ἢ πάλαι ἑρρασίας. Ἡ δὲ πᾶσι ἀνδρῶπων ἔξ ἑρήμῃ εἶναι νέ- μαται ἢ αἰξίν & πολλαῖς, καὶ ταύτας ἢ ἀναπνέειν λέγονται πρὸς Ἀχιλλεῖ, ἵνα αἰεὶ παροσχοσιν. Καὶ γὰρ καὶ ἄλλα πολλὰ ἀναθήματα ἢ ἀνάκην ἢ ἐν τῇ πρὸς φιάλαι καὶ δακτύλοι δακτύλιοι καὶ ἰσθμὶ ἢ πολυτελῶν καὶ πολυτελεσέων. Ταῦτα εὐρύπαντα χαλκίαια πρὸς Ἀχιλλεῖ καὶ ἀνάκην ἢ, καὶ ὅλην χαλκίαν τὰ μὲν Ῥωμαϊκῶς, τὰ δὲ Ἑλληνικῶς πεποιημένα, ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ μέρει, ἔπαινοι ἢ Ἀχιλλέως. Ἀπὸ δὲ τῇ ψιλῇ χαλκίᾳ στόματος ἢ Ἰστροῦ εἰς δούτερον στόμιον στάδια ξ', μίλια ι'. Ἀπὸ δὲ τῇ δευτέρῃ στόμῳ εἰς τὸ ἰσθμὸν στόμιον, στάδια μ'. μίλια ε', γ'. Ἀπὸ δὲ τῇ Καλῇ στόμῳ εἰς τὸ Ἄρα- κιν, αἰεὶ ὀνομάζουσι στόμιον τέταρτον ἢ Ἰστροῦ, στάδια ξ', μίλια η'. Ἀπὸ δὲ Ἄρακιν εἰς τὸν ἰσθμὸν λεγόμενον στόμιον πῆμον ἢ Ἰστροῦ, στάδια ρκ', μίλια ις'. Ἐντεῦθεν τὰ μέρη Θράκης ἢ ἢ ἢ Πόντον καὶ θηκῆς ἐκδέχεται, καὶ εἰς τὸν Θράκων. Τὰ δὲ περὶ τὰ πάντα Βάρβαροι εἶναι ἔδνη. Οὗτος Ἰστροῦ ποταμὸς, ὃ καὶ Δανubiος καλεῖται, κατέρχεται ἀπὸ τῇ Ἐσθρίων τό- πῳ ἢ ἐκ Βορῆων πέντε στόμασι ποιεῖται. 4 Δυσὶ δὲ εὐερεχίζομενος, καὶ εἰς

concessisse, eamque inhabitare Achillem, cujus in ea est tem- plum, & simulachrum, jam olim effectum. Rari autem in hac insula sunt homines, eamque capræ non admodum multæ depascuntur, quas, qui illuc appellant, Achilli offerre dicuntur. Multa præterea alia dona in hoc templo reposita sunt; ut phialæ, annuli, gemmæ pretiosissimæ. Omnia hæc donaria Achilli dedicata sunt. Inscriptiones vero eorundem, partim Romano, partim Græco sermone conceptæ sunt, alio alioque versuum genere, in laudem Achillis. Ab ostio Istri, quod Psilon appellatur, ad secundum ejus ostium, stadia lx, milia viii. A secundo ostio ad Pulchrum ostium, stadia xl, milia vi¹. A Pulchro ostio ad Naracium (ita appellant quartum Istri ostium) stadia lx, milia viii. A Naracio ad quintum Istri ostium, quod Sacrum dicitur, stadia cxx, milia xvi. Deinde excipiunt partes Thraciæ in Pontum ver- gentes, & Thracum limites. Præcedentes vero nationes sunt Barbaræ. Hic Ister fluvius, qui & Danubius vocatur, ab occiduis venit plagis, & per quinque ostia exoneratur; ubi diffunditur, binis in Adriam

1 Τὰς παραρτῆς, Arrianus. Confer cum eo hunc locum. Voss. 2 Locus cor- ruptissimus. Corrige ex Arriano. *Ἀνάκηντα* ἐν τῇ πρὸς φιάλῃ, καὶ δακτύλοι, καὶ ἰσθμὶ τῇ πολυτελεσέων. Margini adscripta fuerant vocabula, pro variante le- ctione; unde duplex lectio in textum irrepit. Voss. 3 Lego *ἐπὶ τὸν Νάρεκιν*. Et si- milium poss. ἀπὸ δὲ Νάρεκιν. Voss. Vide Holstenii notas ad Steph. Byzant. p. 42. 4 Δυσὶ δὲ εὐερεχίζομενος. Holsten.

ostiis effluit. Usque ad Celticam denique cognoscitur, & æstate omni tempore sibi similis permanet; hyeme quidem augetur, impleturque ex imbribus; è nive, ut inquit, & glacie liquefacta, incrementa accipiens. Æstate vero undas evolvit æquales semper. Habet insulas in se sitas multas & magnas, ut fama est, quarum quæ inter mare & ostia ejus sita est, non minor est Rhodo insula: appellatur vero Peuce, ob multitudinem quam fert picearum. Vicina huic in pelago est Achillis insula jam supra memorata. A Sacro ostio Istrum ad flumen & oppidum Istrum stadia D, milia Lxvi³. Hæc urbs Ister à fluvio nomen accepit: & eam urbem condidere Milesii, cum Scytharum barbarorum exercitus in Asiam transiit, Cimmerios Bosporanos persequens. Ab Istro urbe ad Tomitanorum urbem stationibus instructam stadia ccc, milia xL. Tomitani cum sint coloni Milesiorum, à Scythiis tamen undique cinguntur. A Tomis ad Calatin urbem, in qua statio navium, stadia ccc, milia xL. Calatis vero est Heracleotarum colonia monitu oraculi deducta. Condiderunt autem hanc cum Macedonum regnum Amyntas ordiretur. A Calatide ad Caron portum stadia

† Αδρίαν ἔστ'. Αμέλει δὲ ἀρχὴ Κελτικῆς γινώσκει, καὶ τὰ θέρη πάντα ἀλφειῶν χερσὶν χειμῶν μὲν γὰρ αὐξάνει παρέρμενος τοῖς χειμῶνι οὐδέν, καὶ ἀπὸ τῆς χιτῆς, ὡς φασὶν, τὰς ὑπερβύσεις, τῶν τε χειμῶνι λαμβάνων ἀεὶ πάσης. Εἰ δὲ τὰς θέρης τὸ ἔειδρον ἔχεισιν ὡς πῶς ἴσονται. ἔχει δὲ καὶ νήσους ἐν αὐτῇ κειμένης πολλὰς τε καὶ μεγάλας τὰς μεγέθει ὡς λόγος· ὧν ἡ μεταξὺ θαλάσσης κειμένη, καὶ τῆς σωματικῆς ὅσιν ἐκ ἐλάττων τῆς Ρόδου νήσου. Πάλιν δὲ λέγει αὐτῇ, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἀνέχεται περικλῶν. Ἐἴδ' ὅπως μετ' αὐτῶν παραίτια κειμένη ἢ περὶ τὴν κειμένη τῆς Αχμῆας νήσου. Απὸ δὲ τῆς ἑστῆς σωματικῆς Ἰστρου ποταμῷ εἰς πόλιν καὶ ποταμὸν, καὶ Ἰστρου στάδια φ', μίλια ἑξ' L. ε'. Αὕτη ἡ πόλις Ἰστρου, ἀπὸ τῆς ποταμῷ ἐλάβειν τὸ ὄνομα· καὶ ταῦτα πάλιν πόλιν Μιλήσιοι κτίζουσιν, καὶ Σκυθῶν εἰς τὴν Ἀσίαν σφάτευμα ἔσθ' ἑστῆς Βαρβάρων τὸ Κιμμερίου δῶκεται τῆς Βοσπόρου. Απὸ δὲ Ἰστρου πόλιν εἰς Τομέων πόλιν ἔχουσαν ὑφ' ὅρους στάδια τ', μίλια μ'. Τομέων δὲ ἀπὸ γενόμενοι Μιλήσιων ἀπὸ Σκυθῶν ἐκὼν κύκλῳ οἰκισμένη. Απὸ δὲ Τομέων εἰς Κάλαν πόλιν, ἐν ἣ ὁ ὅρος ναυσι, στάδια τ', μίλια μ'. Κάλαντις Ἡρακλεωτῶν ἀποικία καὶ χρησμὸν γενόμεν. ἔκτισαν δὲ ταῦτα, ἡνίκα τῆς Μακεδόνων ἀρχῇ Αμύντας παρέλαβεν. Απὸ δὲ Κάλαντος εἰς Καρὸν νημεῖα

1 Forte ἔστ' ἰστῆς. 2 Εἰς πόλιν καὶ ποταμὸν Ἰστρου. 3 Legendum cum Voss. ἔστ' καὶ τῆς ποταμῷ &c. aut cum Holstenio, ἀπὸ τῆς ποταμῷ, &c. deinde in κύκλῳ οἰκισμένη.

στάδια ρ κ' *, μίλια κ δ'. 2 Καὶ ἡ γὰρ κύκλῳ τῷ λιμένος κατακλύζεται. Νῦν δὲ Αἰθαλαί λέγονται Καρῶν. Απὸ δὲ Καρῶν λιμένος εἰς Τριψιδάδαν ἦτοι Τίριζαν ἄκραν κειμένην, ἔχουσαν καὶ ὑφ' ὅρους τοῖς ὑπερβύσι ἀνέμοις νῦν λεγομένην ἔχει, στάδια ρ κ', μίλια ι ε'. Απὸ δὲ Τριψιδάδος ἦτοι Ἀκρας εἰς Βιζώνιον πολίχνην ἐν ᾧ σάλος στάδια ζ', μίλια η'. Τετὸ τὸ πολίχνην τίνες μὲν φασὶν Βαρβάρων, τίνες δὲ ἀποικον ἡγήσασθαι Μεσημβρίας. Απὸ δὲ 4 Βυζωνίας εἰς Διονυσόπολιν στάδια π', μίλια ι'. L. ε'. 5 Αὕτη ἡ Διονυσόπολις παλαιὸν ὠνομάζετο Κρυνοὶ ἀπὸ τῆς ἐγγύς ὑδάτων ἐκρύψας. Ἐπὶ ταῖς δὲ μετανομασίαις Μιατρίπολις. Τετὸν δὲ, Διονυσιακῆς ἀγάλματος ὡς παλαιὸς ἐκ τῆς θαλάσσης τοῖς τέτοις, Διονυσόπολιν κληθῆναι πάλιν. Ἐν ταῖς πόλιν δὲ 6 τοῖς Κροβύζων καὶ Σκυθῶν γῆρας κειμένη, μεγάλους Ἕλληνας ταῦτας ἔχει. Απὸ δὲ Διονυσόπολεως εἰς Οδησσὸν πόλιν, ἐν ἣ ὁ ὅρος ναυσι 7 στάδια σμ', μίλια κς', L. ε'. Οδησσὸν κτίσασιν Μιλήσιοι, ὅτε Αστύαγος ἔρχετο τῆς Μιδήας. Ἐν κύκλῳ δὲ αὐτῆς ἔχει 8 Κροβύζης Θράκας. Απὸ δὲ Οδησσὸς εἰς τοῦ Αἴμου τὰς ὑπερβύσεις, αὐτῇ εἰς τὴν Πόντον κειμένη, ἐν αὐτῇ ὁ ὅρος ναυσι, στάδια ρ ζ', μίλια λ δ'. L. ε'. Αἴμου

1 Rescribendum στάδια ρ π'. μίλια κ δ'. Voss. 2 Vide Annot. 3 Scribe Τριψιδά, ut Arrianus, & ipse infra. Aliis hoc promontorium est, Tiristris, sive Tiristris. Voss. 4 Lege Βιζώνιος. Voss. 5 Vide Stephanum in ΔΙΟΝΥΣΟΥ πόλιν. 6 Τῶν Κροβύζων. Holsten. 7 Responde στάδια σ'. μίλια κς'. L. ε'. Voss. 8 Αὐτῆς Holstenio. 9 Lege Κροβύζης. Voss.

CLXXX, milia xxiv. Tellus vero, quæ circum est portum, undis obruitur. Nunc vero Caræ appellantur Carææ. A Caron portu ad Tetrifiadam sive Tirizam dictum promontorium, ornatum statione ventis ab occidente flantibus contraria, nunc Acram vocatum, stadia cxx, milia xvi. A Tetrifiade sive Acra ad Bizonen oppidulum, in quo statio, stadia Lx, milia iix. Id oppidulum nonnulli Barbarorum, quidam vero Mesembriæ esse coloniam ajunt. A Bizone ad Dionysopolin stadia Lxxx, milia x²/₃. Hæc urbs antea Cruni appellabatur, ob vicinas aquarum scaturigines. Deinceps vero dicta est Matio polis. Tandem vero cum è mari appulsa esset Bacchi statua, Dionysopolis vocata. In confiniis vero Crobyzorum & Scytharum regionis cum sita sit, incolas habet Græcos aliis mixtos. A Dionysopoli ad Odesum urbem, in qua statio navium, stadia cc, milia xxxi³. Odesum condidere Milesii, quo tempore Astyages regnabat in Media. Cingunt vero hanc Crobyzi Thraces. Ab Odeso ad Hæmi montis radices, quæ usque in Pontum pertinent, in quibus statio navium, stad. cclx, mil. xxxiv³. Hæmus

maximus est mons ea in regione, Tauro, qui in Cilicia, non absimilis magnitudine, & extensione secundum eorum longitudinem. A Crobyzis enim, & montibus Ponticis, usque ad Adriaticos excurrit tractus. Ab Hæmo ad Mesembriam stadia xc, milia xii. Hæc Mesembria urbs ad radices montis dicti Hæmi sita est, Thraciæ, Geticæque telluri, contermina. Chalcedonii, & Megarenfes hanc condidere, Dario in Scythas movente. A Mesembria ad Anchialum, urbem ornatum portu, ventis ab occidente spirantibus objectum, stadia Lxx, milia ix $\frac{1}{2}$. Ab Anchialo ad Apolloniam urbem, nunc Sozopolin dictam, binis magnis portibus instructam, stadia CLxxx, milia xxiv. Hanc urbem condidere Milesii, cum in hæc loca devenissent, annis ante Cyri regnum quinquaginta. Plurimas enim colonias ex Ionia deduxerunt in Pontum: cui prius Axeno, propter Barbarorum irruptiones, dicto, cognomentum Euxini imposuerunt. Omnes hæc civitates sunt Græcæ, conditæ in Scythia, Pontum intrantibus ad sinistram sitæ. Ab Apollonia, quæ & Sozopolis, ad Chersonesum, in qua statio navibus, stadia Lx, milia iix. A Chersoneso ad Castellum Aulæi, quod Venationis appella-

1 Ita edidit Vossius, non ex auctoritate autographi Salmasiani; sed sua incuria. Nam ipse in Chirographo suo scripsit, *eis δὲ Πόντον. δὲ πρὶν Αἰγίνην ἀγέμεν* &c. Quæ scriptura hic restituenda est. Gronov. 2 Vide *Attianum*. Θέλει autem *χρεῖν* meminere tabulæ Peutingerianæ. Voss.

χρεῖν, ἐν ᾧ καὶ ὕψος, στάδια σν', milia lvi. γ'. Εντεῦθεν τὰ μέρη τ' ἐξαιτίων ἐκδέχεται. 1 τὰ δ' οὐρανίου ὁράκης δ' εἰς τὸ Πόντον καὶ θάλασσαν τ' ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ μέρῃ τοῦ Πόντου στέλλεται. 2 Ἀπὸ δ' ὁριζῶν χρεῖν εἰς τὸ λεγόμενον Αὐλαίης τείχος, ἢ ὁριζῶν ναυσὶ, στάδια ρλ', milia c. ὁριζῶν εὐλίμνος ἄκρα δ' 3 Ἀσπίος ὁράκης ὑπέρχεται. Ἀπὸ δ' ὁριζῶν εἰς Ἀλμυδιστὸν στάδια σ', milia c. 5'. Κ. 5'. Τύτῃ τ' χρεῖν μίμνῃ ποιεῖ Ξενοφῶν ὁ περὶ σούτης, καὶ μέλει τέτῃ λέγει τ' στρατείαν ὑπὲρ τ' Ἑλλήνων, ἥς αὐτὸς ἠγήσατο, ὅτε τὰ τελευταῖα συνὶ Σιδδῇ τῷ θαλί ἐρεάτευσαν. καὶ περὶ τ' ἀλμυρῆτος τ' χρεῖν ποιεῖ ἀνέγραψεν, ὅτι ἐπαυδα ἐκτίθει τὰ πλοῖα χρεῖν βιαζόμενα, καὶ οἱ ὁράκες οἱ σούτης ὅτι ὑπὲρ ὅσῃ ναυαγίων ἐν τῇσι δαμάχοι. Οὗτος δ' ὁ Ἀλμυδιστὴς αἰγιαλὸς, ἐπ' ἐπτακόσια στάδια τεναγῶν ἀγαν καὶ δυσπερίσσευτος, ἀλμυρὸς τε παντελῶς παραπτάται τ' ναυσὶν ἐχθρότατος τύπος. Ἀπὸ δ' Ἀλμυδιστὸς εἰς Φρυγίαν τ' καὶ λεγόμενῃ Φιλίαν, καὶ Βυζαντίων χρεῖν, καὶ ἀρωγῆιον, στάδια τι', milia μα', γ'. Ἀπὸ δ' Φρυγίας τ' Φιλέας, ἢ Κυανέας ἢ τοὶ Κύλας στάδια τ κ', milia μ β', Κ. 5'. Αὐταὶ δ' αἱ κυανέαι, ἃς λέγουσιν οἱ ποιηταὶ παλαιὰς πάλαι εἶναι, καὶ δαίμονας

1 Locus corruptus. Voss. 2 Lego. ἀπὸ δ' ὁριζῶν χρεῖν, τὸ λεγόμενον Αὐλαίης ὁριζῶν ὁριζῶν &c. Voss. cum *Attiano*. 3 Ἀττικῆς in Ed. *Hæscheli*.

tur oppidum, in quo etiam statio, stadia ccl, milia xxxiii $\frac{1}{2}$. Deinde tractus Byzantini excipiunt: superiora vero sunt Thraciæ Ponticæ, quæ in Europæ est parte Pontum circumnaviganti. A Venationis oppido, sive Castello Aulæi, ad Thyniam promontorium & peninsulam, in qua statio navium, stadia cxx, milia xvi. Thynias promontorium, quod commodum habet appulum, est in Thracia Astica. A Thynia ad Halmydessum stadia cc, milia xxvi $\frac{1}{2}$. Hujus loci meminit Xenophon major, & inquit, Græcorum exercitum, cui ipse præerat, postremo cum Scuthe Thrace militantem, huc usque processisse. Deque importunitate ejus tractus multa prodidit, quod navigia tempestate adacta eo ejiciantur, ac contermini Thraces de naufragii tabulis inter sese decertent. Littus id Halmydessum ad septingenta extenditur stadia, estque admodum coenosum, aditu difficile, penitusque importuosum, nautis locus inimicissimus. Ab Halmydesso ad Phrygiam, quæ etiam Philia dicitur, Byzantium oppidum, & promontorium, stadia cccx, milia xli $\frac{1}{2}$. A Phrygia, quæ & Philea, ad Cyaneas sive Cylas stadia cccxx, milia xlii $\frac{1}{2}$. Hæc sunt Cyaneæ, quas Poetæ quondam erraticas fuisse inquirunt, per quas

etiam primam navem Argo, quæ Jasonem ad Colchos perduxit, transiisse ajunt. A Cyaneis ad fanum Jovis Urii, ubi est os Ponti, stadia XL, milia $\frac{1}{2}$. A fano hoc ad portum Daphnes infanientis, qui nunc Sophthenes dicitur, stadia LXXX, milia $\frac{1}{2}$. Hæc vero sunt inter Bosporum, dictum Cimmerium, & Bosporum Thracium, ac Byzantium. Navigatio à Sacro Ithri ostio, usque ad fanum Jovis Urii, sive os Ponti, stadia clo clo clo clo Ioc, milia cccclxxxv $\frac{2}{3}$. A Borysthene fluvio, qui & Danapris dicitur, usque ad fanum Jovis Urii, stadia clo clo clo clo clo clo Ioc, milia Icccxlvi $\frac{2}{3}$. A Chersone usque ad fanum Jovis Urii, stadia clo clo clo clo clo clo clo clo, milia clo lxxxvi $\frac{2}{3}$. A Porthmiu oppido, quod in termino Europæ ad Pontum in ostio Mæotidis paludis, sive Bospori dicti Cimmerii, situm est, usque ad fanum Jovis Urii, stadia clo c*, milia clo cccclxxx. Europæ vero prætervectio dicitur æqualis esse prætervectioni Ponticæ, quæ in Asiæ partibus. A fano Jovis Urii usque ad Amisum stadia clo clo clo clo clo Ioc

1 Scribo cum *Arriano*, *ἵνα περ τὸ σῶμα τῶ Πόντου*. *Voss.* 2 Aliis quoque *Σοφθῆνης* dicitur hic locus. Vide *Arrianum*, p. 25. qui in numero stadiorum discrepat. *Voss.* Hic locus unicus & memorabilis, si inspexeris hæsitacionem *Harduini* ad *Plinium* in *Adulandu* ad tomum primum. n. 811, ubi ad confirmationem hujus nominis citat *Nicephorum* ex *Ortelii* indicio, dissimulato doctore, quum egregius sit hic Periplus auctor. *Gronov.* 3 Emenda, ἵτοι σῶμα τῶ Πόντου γ γ μ'. milia κπ'. γ'. statim lege, ἵως τῶ ἱερῷ Διὸς Οὐεῖν, στάδια κπ'. μ'. κ'. ἀπὸ δὲ Χερσῶνος ἵως τῶ ἱερῷ Διὸς Οὐεῖν, στάδια κπ'. milia, ἀπὸ κ'. *Voss.* 4 Forte λέγεται δὲ τῶ Εὐρώπης τῶ Ποντικῆς ὁ παράπλους δὲ. *Voss.*

μία, χ η α'. Γ'. Ἀπὸ δὲ Ἀμισῶ
ἵως τῶ Φάσιως ποταμῷ ἕως τῶ σῶμα
τῶ Μαυώπιδος λίμνης, ἵτοι Ἀχιλ-
λῆς κόμης, στάδια δ η ε', μίλια
κ π σ'. Κ. σ'. Ὡς γίνονται ἀπὸ τῶ
ἱερῷ Διὸς Οὐεῖν, ἕως τῶ σῶμα τῆς
Μαυώπιδος, στάδια α β υ π ζ', μί-
λια α χ ξ ε'. Οὕτως γίνονται ὁ πᾶς
παράπλους τοῦ Εὐξείνου Πόντου, τῶ τε
ἱερῷ τῶν τε ὡς τῶ Ἀσίαν με-
ρὶ τοῦ Πόντου, καὶ ἀεισερῶν δὲ
τοῦ ὡς τῶ Εὐρώπης μερῶν ἀπὸ
τοῦ ἱερῷ Διὸς Οὐεῖν, ἕως πάλιν τοῦ
ἱερῷ Διὸς Οὐεῖν, στάδια β γ
ρ π ζ', μίλια γ ρ μ ε'. Ἐστὶ δὲ
καὶ ὁ παράπλους τῶ Μαυώπιδος λίμνης
στάδια θ, μίλια α σ'.

CLX, milia Iccxxi $\frac{1}{2}$. Ab A-
miso usque ad Phasin flumen
* * * * * usque ad ostium
Mæotidis paludis, sive vicum
Achilleum, stadia clo clo clo
clo xxv, milia Iccxxvi $\frac{2}{3}$. Ad-
eo ut à fano Jovis Urii usque
ad ostium Mæotidis stadia fiant,
xii clo cccclxxxvii, milia, clo
Iccclxv. Omnis autem circum-
vectio Ponti Euxini, quique ad
dextram secundum Asiæ Ponti-
cæ partes, & qui ad sinistram se-
cundum Europam, à fano Jovis
Urii, usque ad id ipsum fanum
Jovis Urii stadia, xxiii clo Ioc
Lxxxvii, milia clo clo clo cclv.
Est vero & circumvectio palu-
dis Mæotidis stadiorum ix clo,
milium clo cc.

F I N I S.

nulla apparet causa cur Hanno addiderit Thymiaterio magnum subesse campum, nisi ut sciremus quorsum oppidum ita nominaverit. *Bochart.*

V. 4. *Επί Σολοιτίαι*] Hinc in Hesychio: *Σολοιτίαι, ἱερὰ τῶν Λυδῶν*. & in Ptolemæo: *Σολοιτίαι ἄκρα, & Σολοιτίαι* populi, quamvis utrumque ad meridiem removeat justo longius. Apud Plinium Agrippa corrupte Surrentiam appellat. Verum nomen erat *Σολοίαι* Hebr. *כרע'ים* rupes. *Bochart.*

V. 5. *Ακρωτήριον*] Hinc forte tribus prioribus syllabis ablatis in dicitur de vertice montis eminente: *κρημνὶ ὅρις ὑπερφυρεμένη* Eustathio. Privatim tamen promontorium quoddam Ætoliae vocabatur Rhion. Id vocabulum hodieque promontorium puto Hispanis significare. *Gesner.*

V. 16. *Καρκήνιον τείχος*] Fallor an *Καρκήνιον τείχος*, murus Caricus Pœnis erat *קיר חרס Kir chares*, murus Solis; cuius nominis urbem in Moabit memorat Esaias c. 16. v. 11. Quidni enim *Carres* ex *חרס* fecerit Græcus interpres, quomodo alii *Carrhus* ex *חרן Charan* & *Mulacum* ex *מלחמ Malacha*, & *Tapsacum* ex *תפסח Tifsch*, Hebræa adspiratione mutata in consonam K? Aut ut ex hoc ipso *חרס* factum est Persicum *کورس cores* vel *Cyrus* pro Sole. Plutarchus in Artaxerxe ubi de Cyri nomine: *ὡς τὸ ἡλίου γένος φασί. Κύρον γὰρ καλεῖν Πέρσης τὸ ἡλίον.* *Bochart.*

V. 17. *Γύθη*] Gytha nomen habet à pecu, ut Cretæ urbs *Πολύθη*, quam sic appellari scribit Stephanus, *ὡς τὴν πολλὰ θύματα, τὰ ἐν αἰσθητικῇ ἔχον.* Nempe Syris *גת geth* est pecus, cuius plurale *גיתות gittith*. Sed veteres sine aspiratione scripserunt. Inde Gath Philistæorum à Polybio, Josepho, & Stephano *Gitta* dicitur, & à Plinio *Gethæ*. Ejus nominis fuit etiam Samariæ vicus è quo Simon apud Justinum, Epiphanium, & Zonaram. *Bochart.*

V. eod. *Ακρά*] *Acra* est *חקרא Hakra*, id est, arx, munitio; quam vocem, Græcis frustra repugnantibus, Syri sibi vindicant. Hinc in Jonathane *חקרא קרון urbes Hakra*, id est, munitio, sive munitæ, Deut. 3. 5. & in Chaldæa Paraphrasi lib. 2. Samuelis cap. 2. vers. 7. *חקרא חקרא Hakra de Sion* arx Sionis. Et cap. 7. vers. 6. *habitavit David בחקרא in hacra*, id est in arce. Græci *Acran* dixerunt neglecta aspiratione. Sic i. Macchab. 1. 35. *Et edificaverunt civitatem David muro magno & firmo, & turribus firmis, & facta est illis eis Ακρα in Acran.* Tamen à civitate David Josephus Acran ita distinguit, ut in illa *ἡ πόλις πύλον*, in hac *ἡ πόλις πύλον* sitam fuisse asserat. *Bochart.*

V. 18. *Μελίται*] Melitta vel *מליטה Melita* proprie significat calicatam urbem, si verbo datur venia, id est, in qua condenda multum calcis sit adhibitum, vel in structuras, vel etiam in testoria.

Radix

Radix *מלט melet* reperitur Jerem. 43. 9. pro cæmento ex arena & calce. Sed de hac voce vide partem poster. lib. 2. Geogr. Scr. c. xxxvii. p. 642.

V. 18. *Αραμύν*] Arambyn, quæ sola superest, à situ puto vocasse Phœnices *הר-ענבין har-anbin*, montem uvarum, vel *הר-ענב har-anbi*, montem racemiferum: *Vites enim uberiores sunt in montibus*, ut scribit Servius in illud magni Poëtæ:

Bacchus amat colles.

Et vites fuisse in illis locis constat ex Periplo Scylacis, qui de vicinis Æthiopibus ita habet: *ὅτιον ἢ ποῖον πολὺν ἀμπέλων, vinum autem ex vitibus multum faciunt.* Quibus consona hæc Plinii lb. 5. cap. 1. *Ibi fama existere certa vestigia habitati quondam sibi, vinearum palmetorumque reliquias.* Sed Strabone nihil expressius, qui in Mauritania refert ex aliorum fide, *nasci vitem tam crassi caudicis, ut eam duo homines vix amplectantur, racemos cutiales nonnunquam producentem.* *Bochart.*

V. 20. *Λίξος*] Hic Lixus alius ab eo, quem memorat Scylax, quem itidem palam est nomen habere à Leonibus [ut patet ex Annot. ad Scylacis pag. 53.] Eum enim oriri scribit Hanno ex Æthiopum terra *ἡμεῶν*, id est, feris frequenti, vel leonibus etiam; cum *Θῆρ* pro leone passim occurrit. Hesychius: *Θῆρ, Θηρίον, ὁ λέων ἢ ἰὼν ὁρᾷ.* Item: *Θηρὸς, λίοντος, item Θηρὶ, λίοντι.* Nempe *liad. o. vers. 586.* Et in insula Cerne, quæ à Lixo non multum abest, inter cæteras merces etiam *δέρματα λίοντων, leonum pelles* à vicinis Æthiopibus comparasse Phœnices Scylax in Periplo scribit. *Bochart.*

P. 3. v. 5. *Ερμύλιος*] Inde conjicimus per totam Africæ oram juxta Mediterraneum mare usque ad columnas Herculis, & ultra ad Lixum usque unam esse linguam. Deinceps vero aliam quandam linguam usurpari: & rursus aliam Æthiopibus illis, qui à Cerne navigantibus meridiem versus longissimo oræ tractu (duodecim fere dierum itinere) habitant: quorum linguam ne Lixitæ quidem interpretes intelligebant. *Gesner.*

V. 11. *Κέρκυρα*] De Cerne plura leges apud Plinium lib. 6. c. 31. & inter alia, (quod maxime huc facit,) *Nepotem Cornelium prodidisse, Cernem ex adverso maxime Carthagini sitam esse, à continente passus mille, non ampliorem circuitu duobus millibus.* Alii certe aliam insulam Cernem nominant. Quæ in nostris Geographicis tabulis pingitur Cerne, non Hannonis aut Cornelii Nepotis Cerne videtur: multo minus ea quæ contra sinum Persicum adversa Æthiopis ab aliquibus describitur: sed: olybii Cerne, in extrema Mauritania contra montem Atlantem, à terra distans ita diis octo. In nostris tabulis Carthagini in ora adversa opponitur,

Y y 2

quod

quod vocant Caput formosum : cui vicina est parva quædam insula. Sed hic locus Carthagini oppositus à columnis, in nostris tabulis, bis tantum distat, quantum Columnæ à Carthagine: quambrem non tam procul progressus videtur Hanno: quod ex sequentibus etiam fluminibus conjicimus: etsi insula hæc prope recessum cujusdam sinus sit, ut de sua scribit Hanno. Mihi Cerne in nostris tabulis altius posita videtur, quam ut possit esse Hannonis Cernæ, quæ à Lixo fluvio tridui navigatione distat. Quærendum an ea potius sit, quæ à nonnullis Erythia putatur, è regione Usadii promontorii. *Gesner.*

Quod à Lixo diximus parum abesse Cernen arguent hæc Hannonis : *Interpretibus ab ipsis*, id est, à Lixitis, *ac-*
ptis desertam oram ad Meridiem biduo præternavigavimus, in-
de rursus ad Solem orientem iter diei, ubi in intimo recessu cujus-
dam sinus parvam insulam invenimus, κύκλον ἔχουσαν σταδίων πέντε, ἐ-
κτακίσταται Κίβηλον ὀνομάσαντες, ambitu stadiorum quinque, in quam
coloniam deduximus, imposito Cernes nomine. Addit hanc insulam
κατ' ἐὺθὺ καὶ τὰς Καρχηδόνος, ex adverso Carthaginis sitam esse, quia
tantum abest à freto Herculis quantum Carthago. Pro σταδίων πέντε
in ambitu Cornelius Nepos legerat σταδίων δέκα πέντε, vel per lite-
ras numerales *ss'* pro *ς'*. Is enim Hannonem exscribens, ut appare-
bit legenti locum apud Plinium lib. 6. cap. 31. Cernes circuitum
definit duobus millibus, id est quindecim stadiis. Idem à con-
tinente abesse scribit mille passus, in extrema Mauritania contra
montem Atlantem. Quo fere loco describit Ptolemæus. Nec
ab his multum diversi Scylax & Dionysius Periegetes. Quæ plus
satis sufficiunt iis refellendis, qui Cernen ponunt ad orientem A-
fricæ. Imprimis id absurdum quod *νησίδιον*, cujus ambitus vel quin-
que stadiorum est, vel ad summum quindecim, volunt esse Me-
nuthiadem, id est, Madagascar vel S. Laurentii insulam, quæ lo-
cum habet inter maximas. Cæterum ratio nominis non est ob-
scura. Cerne Phœnicibus erat **חֶרְנָא** *Chernaa* postremum
habitationis, id est, ultima habitatio. Plene scriberetur **אֶחֶרְנָא**
achernaa ab Arabico **اَاحِر** *acher* vel *achir*, quod respondet He-
bræo **אֶחָרוֹן** *acharon*. Sed prima radicalis sæpe excidit. Unde
est quod ultimum Syrè **ܚܪܢܐ** *charto* dicitur pro **ܚܪܢܐ**
acharto, & ex eadem radice *alius* **ܚܪܢܐ** & **ܚܪܢܐ** pro **ܚܪܢܐ**.
Nempe Phœnices ultra Cernen nullam deduxere coloniam, ut
vel ex Hannone constat. Quin & nonnulli ultra Cernen non
crediderunt mare posse navigari. Scylax : *ὅτι Κίβητος ἦ νῆος τὰ ἐπὶ τῇ*
ὄρῃ ἐν τῇ πλωτῇ τῇ βερεχρύτῃ παλάτῃ, & πηλὸν, καὶ φύκος. Quæ vero
sunt ultra Cernen non sunt amplius navigabilia propter brevita-
tem maris, & cœnum, & algam. Inde est quod *πορυγῶν* ulti-
mam

sive Gorgidibus, item de Amazonibus Libyffis scribunt; & hoc uno Hannonis loco promanasse, & ex mera confusione nominum Cernes & Cercinnæ. Vide *Vossium* ad Melam, p. 108, 305, 306, 309.

V. 26. Εἰς ἑπτα ποταμῶν] Hujus amnis nomen ab Hannone omissum ex Polybio supplet Plinius: *Flumen*, inquit, *Bambotum crocodilicis & hippopotamis refertum*. Et Solinus Plinii simia: *Bambotum crocodilicis & hippopotamis refertum*. Sed legendum *Bamothum*, nomine facto ex *Bamoth*. *Bamoth* seu בְּהֵמוֹת *behemoth* esse hippopotamum, Job. 40, 10. iis argumentis probavi in libro de animalibus, quæ viros undecunque doctos traxerunt in assensum. Ergo fluviu *Bamoth* seu *Behemoth* est fluviu hippopotami. An intelligitur *Gambræ* fluviu, unus ex *Nigri* brachiis, in quo solo Caballinu piscem, id est, hippopotamum reperiri scribit *Aloysius Cadamustus* cap. 44. *Bochart*.

Pag. 4. v. 7. Ορεῖς μεγάλοις δασύσιν] *Atlantem* majorem hunc esse conjicio, & arbores (de quibus loquitur) cedros, quarum materiam Romani expetebant mensis. Inter hunc montem & *Hesperion* ceras quinque dierum navigatio est. Nam & Plinius sic: *Traditur & alia insula contra montem Atlantem, & ipsa Atlantis appellata*. Ab ea quinque dierum navigatione solitudines ad promontorium, quod vocavimus *Hesperion ceras*. *Gesner*.

V. 20. Εωρίε κίερος] Plinius l. 5. c. 6. promontorii *Hesperii* meminit, (id enim proprie *κίερος* significat.) accipi tamen synecdochice potest pro toto sinu cujus pars est; sicut infra etiam *Austri* cornu. Hunc sinum *Rubrum* puto à recentioribus vocari. *Id*.

Quæ sequuntur de navigatione ad *Εωρίε* & *Νότε κίερα*, & montem igneum, quem vocat *Ἡὼν ὄρη*, & de crebris ignibus qui solum noctu micant, & insulis tybiarum cantu tympanorumque & cymbalorum sonitu strepentibus, fabulosa esse existimo. *Bochart*.

Pag. 5. v. 9. Τετάρτης ἡμέρας] Minime fabulosa sunt, quæ hic tradit *Hanno*. Mons iste hodie appellatur *Sierra Liona*. Adeo altus ut à ducentis & amplius passuum millibus nonnunquam sit conspicuus. Lateralia ejus perpetuo virent odoratis omnium generis arboribus. Vertex æternis incingitur nebulis, quas ne ardentissimus quidem sol unquam dispellere ac vix perrumpere possit. Hinc fit ut continuis fulminibus ac tonitruis noctu præsertim percutiatur, quorum fragor à navigantibus ad quinquaginta etiam passuum millia exaudiri potest. Sonitum istum *Lusitani* assimularunt leonum rugitui, ac ea propter monti nomen indidit *Sierra Liona*. *Vossius*.

V. 19. Νότε κίερος] Conjecerim equidem Cornu hoc *Austri*,
cujus

cujus apud alios mentionem non invenio, esse quod hodie *Carthagini* fere è directo oppositum. Hic enim angulus & sinus ingens est, *Africæ* in *Austrum* se protendentis. Hic etiam *Gorgonum* insulas à Veteribus collocatas verisimile est: & errasse *Plinium* cum scribit, lib. 6. c. 31. *Contra hoc promontorium, quod Hesperion ceras, Gorgades insule narrantur*: cum ad *Notium* prom. eas referat *Hanno*, quem *Plinius* hic loci citat. *Gesner*.

ANNOTATIONES

IN

SCYLACIS

PERIPLUM.

PAG. 1. Vers. 12. Αἰξομαί δὲ δὴν Ἡρακλείων στήλων] Non plures, quàm binas columnas, statuit *Scylax*; quanquam verba hæc aliud videantur significare. Sic quoque infra loquitur, pag. 5 l. 18. & tamen patet, non de pluribus, quàm binis columnis, id esse accipiendum. Non tamen nescius sum, multos in altera fuisse sententia. *Hesychius*: στήλας διτόμας πρὸς τὰς Ἡρακλείους στήλας, ἵνα αὐτὰς ἴσους εἶναι φασὶν, οἱ δὲ αἰξομάται, οἱ δὲ ἡπείρων ἱμαί, οἱ δὲ πέλει, καὶ οἱ ἰεῖ δὴ, οἱ δὲ πρὸς, οἱ δὲ μίαν, οἱ δὲ τίσσας. *Ptolemaeus* quoque capite de *Phorcynis* filiabus tres columnas esse *Herculeas* ait. Cæteri tamen ferme omnes in eo conveniunt, binas tantum esse; quod verius, ut arbitror. *Vossius*.

V. 18. Απὸ δὲ Ἡρακλείων στήλων ἔν τῇ Εὐρώπῃ] Hinc patet, *Scylaci* non ignoram fuisse eam *Hispaniæ* partem, quæ est ultra columnas. loquit enim, multa esse *Carthaginensium* emporia hoc loco. Similiter *Rufus Festus*:

Ultra has columnas propter *Europæ* latus
Vicos & urbes incolæ *Carthaginis*
Tenuere quondam.

Infra etiam *Scylax* noster meminit *Sacri* promontorii, quod est extimum in eo latere. Verum totum hunc tractum nullo nomine designat. *Iberos* enim, quos primam *Europæ* partem obtinere

tinere ait, à freto orditur. Quod ultra columnas igitur, minime Iberia esse potest. Europæ tamen adscripsisse, ex eo patet, quod Sacrum promontorium in Europa collocet. Plurimi enim antiquorum, quod crebræ essent Carthaginiensium coloniz hoc in loco, Libyæ tribuerunt universum illum tractum. Auctor est Festus, ubi agit de Hermate ad Sacrum promontorium:

*Porro illud Herma jure sub Libyci soli
Fuisse pridem plurimi autores ferunt.
Nec respuendus testis est Dionysius,
Libyæ esse finem qui docet Tartessus.*

Quicquid igitur est à Sacro promontorio, usque Tartessus, Libyæ adscribatur. Vossius. — In citando magis suæ fuit versionis memor, quam Scylacis verborum. Gronovius.

V. 20. Καὶ πάλιν ἐ πλεμμευαῖς καὶ πλάγῃ] Hujus rei manifestum indicium est, quod Rufus Festus inquit, morem fuisse Carthaginiensibus,

*Ut planiore texerent fundo rates,
Quo cymba tergum fusior, brevius mare
Prælaberetur. Vossius.*

V. 23. Τῆς Εὐρώπης εἰς τὸ πρῶτον Ἰόνιον, Ἰονεῖας ἔστιν] Primam Europæ portionem Iberos obtinere, inquit Scylax. Eosque à columnis exorditur. Recte. Nondum enim detecta erat pars ulterior Iberiæ. Ideoque nullum adhuc nomen sortita erat. Immo ne Polybii quidem ævo, cum jam maxima ex parte explorata esset, generali aliqua appellatione insignita fuit hæc Hispaniæ pars. Diserte id testatur Polybius lib. III. pag. 265. versu ultimo. Idem quoque testatur Charax lib. III. rerum Græcarum apud Constantinum Imperatorem de administratione imperii cap. XXIV. Τὴν δὲ Ἰασπιδίαν Εὐρώπης τὴν πρῶτην Ἰονεῖαν ἰκάνει, ἢ πρὸς ἑξήκοντα καὶ ἑπτὰ ἡμέρας τὴν πρῶτην Ἰονεῖαν μετὰ τὴν Ἰονεῖαν, ὅπου μὲν τὸ πρῶτον εἰς τὸ πρῶτον Ἰόνιον καὶ ἑπτά ἡμέρας ὁνομαζομένη γὰρ πᾶσα κρηνηνικὴ. Ὑστερον δὲ φασὶν αὐτὴν μετὰ τὴν Ἰονεῖαν Σπασίαν. Sic emendandus ille locus, qui in editis conspurcatissimus est. Vossius.

V. 28. Εἴτα ἱμπερίαν πάλιν Εὐρώπης, ἢ ὁνομαζομένη] Inter voces ἱμπερίαν & πάλιν non pauca deesse videntur, quibus Scylax ab Gadibus reversus ad Internum mare progressus est ad πάλιν Εὐρώπης, ἢ ὁνομαζομένη. Itaque separari eæ voces per notam intercedentis lacunæ oportuit, non mutari, ut Vossio placet. Gronovius.

P. 2 v. 15. Μίχαλ Ἀπίας] Tempore Polybii quidem huc usque Ligures extenderant dominium suum. Sed dubito, an id pertineat ad ætatem Scylacis, qui utique infra agnoscit Etruscos etiamnum ultra Apenninum versus Adriaticum mare porrectos, quales

cos Polybius non suo tempore, sed longe ante agnovit. Itaque literæ ipsæ, prout Hoerschelius edidit, quater offerunt non Ἀπία, sed Ἀπία, sive ita vocaverit extremum maritimarum Alpium, sive ipsum Albium Intemelium. Gronovius.

P. 3 v. 14. Λατίαν ἢ Ἰχθυίαν Ὀλοσι] Lege Ὀλοσι, ut jam alii observarunt. Vossius. — Scilicet Ὀλοσι non potuerunt ab Scylace pronuntiari, qui ab Latinis Volsi, quum marceo Latini potuerint enuntiare Græcum μερραῖον, & erit iidem modo dixerint εστί, modo est. Gronovius.

V. 31. Η δὲ Λευκονία ἐστὶν ἄκτῃ] Hæc verba, quia non intelligeret, debebat Cluverius. Nobis certum est, ἄκτῃ hic significare peninsulam, sive terram, quæ utrinque mari alluitur, ut est Lucania, atque Attica; quam ἄκτῃ dictam primò, apud Stephanum Apollodorus docet, ἀπὸ τοῦ μὲν αὐτῆς κρηνηνικῆς εἰς θάλασσαν. Antica igitur, quoniam erat ἄκτῃ, sive peninsula, Attica appellata est. Sic ἄκτῃ vocem Scylax sæpe usurpat. Infra, ubi Hermæum promontorium describit, inquit, ἐστὶ δὲ ἄκτῃ, δι' ἣς ἰσθμός ἐστι. Nullus enim esset verborum horum sensus, ni hic ἄκτῃ pro peninsula sumatur. Herodotus quoque Melpomene binas Asiæ peninsulas ἄκτῃς appellat, quamvis totus ille locus pessime habitus sit ab interpretibus. Unius peninsulæ bina crura sunt hæc. Unum est, quod à Phaside usque Sigeum excurrit: alterum, quod à Sigeo, sive Mariandynum sinu, Phoenicem usque protenditur; eaque est Asia minor. Hoc enim pacto Herodoti verba emendanda: ἡ αὐτὴ αὐτὴ ἄκτῃ διὰ τοῦ Μαριανδυνίου κόλπου, μέχρι τοῦ πρὸς Φοινίκην κρηνηνικῆς, τίνετι τὴν εἰς θάλασσαν μίχαλ Τροπία ἄκτῃ. Ineptum est, quod vulgo legitur. Alteram peninsulam faciunt sinus Persicus, & Arabicus; nimirum Arabiam. Paulo post Libyam similiter ἄκτῃ appellat, quod sit ἀπὸ τῆς πρῆτης, præterquam ubi Asiæ jungitur. Libya igitur est ἄκτῃ, δι' ἣς ἰσθμός ἐστι. Scylax pag. 55. lin. 11. Hesychius: ἄκτῃ ἐπὶ πρὸς ἑξήκοντα καὶ ἑπτὰ ἡμέρας. Inde patet, non peninsulas tantum, sed etiam quævis promontoria ita appellari. Sane Apollonius Rhodius Acherusium promontorium ἄκτῃ appellat. Item Nicandri est apud Stephanum: Κορινθίαν πᾶν ἄκτῃ. Et Hesychii: Κωλικὴ, ἄκτῃ εἰς θάλασσαν ἑξήκοντα, & ἑπτὰ ἡμέρας ἄκτῃ. Et sexcenta hujusmodi. At apud Diocæarchum ἄκτῃ aliud est. Pro ἀπασίν namque utitur hoc vocabulo. Versus sunt Posidippi de Platæis:

Ναοὶ δύο εἰσὶν, καὶ σοφὸς, καὶ ποιῶν μα,

Καὶ τὸ βαλανεῖον, καὶ τὸ Σαρμάβης κλέος.

Τὸ πολὺ μὲν ἄκτῃ, τοῖς δὲ ἐλαδιστέροις πόντοις.

Vulgo postremus ille versiculus pessime sic legitur,

Τὸ πολὺ μὲν ἄκτῃ, τοῖς δὲ ἐλαδιστέροις πόντοις.

Z Z

Quorum

Quorum verborum sensus est nullus. *Ακτῶ* hic accipe pro *αμῶνις*. Glossæ *ἀκτῶ*, *αμῶνις*. Sensus vero horum verborum est, urbem non esse, quod vacua, & incolis destituta sit, maximaque parte ex amœniis constet. Ubi vero Eleutheria celebrantur, quia magnus tum hominum ibi fit concursus, fieri urbem. Eleutheria namque quoque quinquennio Plataeis agitabantur; ut à veterum plurimis traditum est. Sed vocem *ἀκτῶς* potius hic accipe pro secreto, & abdito loco; ut explicat Cl. Salmasius. Non enim putat Latinum esse *αμῶνις*, de locis sine mœnibus. Neque Græcos unquam hoc sensu usos eo verbo. Vel pro *αμῶνις* in illis Glossis scribendum, *αμῶνα*: vel certe, hoc *αμῶνις*, & *αμῶνις*, dixisse veteres, ut *hilarare* & *hilarum*, *acre* & *acrum*. Sed *αμῶνις*, vel *αμῶνις*, Græcis *ἀκτῶς* vocari, secretorum littorum recessus, in quibus *ἀκτῶς* maris fruebantur, ac epulabantur ut plurimum voluptarii homines: quod *ἀκτῶς* dicebant; unde proverbium, *σήμερον ἀκτῶς*, *Cras in littore epulabimur*, & *genio indulgebimus*. Cujus meminit Plutarchus. *Ἀέτας* Latinos vocasse has littorum amœnitates, Servius annotavit ad *Æneid.* v. ad hunc versum; *At procul in sola secreta Troades αἶετα*. Idem confirmat Glossarium; *Ἀέτα, littora αμῶνις*. Hinc *αἶετα*, consistere in littore, *ἀκτῶς*. Neque hoc tantum capitur de littoralibus locis; sed etiam aliis, quamvis sint mediterranei. Locupletissimus est testis Hesychius: *Οἶδε δὲ καὶ ἄλλοι πῆ ἡ συνήθεια, καλῶντο ἀκτῶς, ὅτι τοῦ συμβαίνειν οἱ μὲν τοῖς πλοῖσι τοῖς λαοῖσι. Ἐκείνοι πῆ γὰρ ἵ τὰς πύλας τῶν τόπων λαοῖσι ἐπὶ αὐτῇ τε τῆς ἐπ' ἐνὶ ἡμέρᾳ αἰετῶν τοῖς τόποις ἀκτῶς καλεῖται, καὶ τὴν τὴν μὴ παραφθαλέουσι ἵπτοι*. Ita lege. Sic itaque capienda est vox *ἀκτῶς* apud Dicæarchum. Nam Plataeæ urbs in mediterraneis est. Latini *littora* vocant locos solitarios, & desertos. Cicero de Quinto fratre: *Non bo-mo, sed littus, atque aër, & solitudo mera*. Ita quoque intelligendus locus ille Petronii: *Nec diu tamen lachrymis indulsit: sed veritus, ne Menelaus etiam antescholanus inter cætera mala solum me in diversorio inveniret; collegi sarcinulas, locumque secretum, & proximum littori, mæstus conduxi*. Nihil certius. Vossius.

P. 4. v. 2. Πανδοσία, Πλαταιῆς] Certe Cluverius, quum legit Πανδοσία Πλαταιῶν, coloniam fingit, quam nullam prorsus fuisse non potuit ignorare, etiam ipse qui Cluverium citandum judicavit, Vossius. Plataenses ex media Bœotia coloniam duxerunt in Italiæ Lucaniam? Ordo quo in enumerando utitur Scylax, literæ, prout edidit Hoëschelius, clamant auctorem scripsisse Πανδοσία Κλαμπήκ. Γρονου.

V. 21. Πόλις Μεγάλης ἐπὶ Συράκων] Scribe πόλις μεγάλη ἐπὶ Συράκων. Γρονου.

P. 5.

P. 5. v. 28. Βορειοῦτοι, Πυκνῆς] Cluverii *Frentanos*, quos reponendos censuit, missos facimus. Nam Scylax nunc non memorat gentes in ipsa propria & arcte sumpta Daunia habitantes, sed generatim intermiscet aliquid de universa magna Græcia. Ut hæc non de gentibus, urbibus & portibus illic positis, sed dialectis linguarumque differentiis per omnem illum tractum sint accipienda. Itaque clare ait auctor *ἐνταῦθα γλώσσας ἢ τοὶ τόμοι πᾶσι*, non populos. Nec minus id elucet ex vocabulo *Οπυγῶν*, quos nusquam & nunquam in Daunia regione reperiemus. Scilicet Priscorum Latinorum propriam fuisse linguam docet Festus in v. *Aspratum*. Rursum Sabinos & Magnam Græciam Livius i, 18. vocat gentes sermone dissonas. Item Oscan fuisse Samnitium linguam testatur idem 10, 20. Brutates bilingues etiam dictos ab Ennio Festus ait, quod Brutii & Osce & Græce loquerentur. Etiam Tarentinorum, Rheginorum ac Mesapiorum verba occurrunt in Etymologico. Sed neque si *Φριγυῖοι* admittimus, hæc verba solis Dauniæ limitibus contineri queunt. Etenim hos quinque populos ait à Tyrrheno ad Superum mare pertinere. Id non potest esse Daunia. Quare est hoc velut *ἐπιμέτημα* totius de majore Græcia sermonis: & sicut Πυκνῆς, quos perperam in Πικίν-πῃ mutat Cluverius, nomen gentile est intra majorem Græciam; ita per Βορειοῦτοι similiter intelligere videtur populum tunc inter præcipuos ejus plagæ celebrem. Huic nihil propius substitui potest præter Βορειοῦτοι. Brundisium enim illic est antiquissima urbs, & sub isto nomine comprehenduntur Calabrigi. Λατίνιοι item qui hic dicuntur, nulli sunt, nisi mutatis literis eosdem putes, quos Λατίνιος appellat Strabo lib. vi. pag. 281, prout regionem Λατίνιαν; pro quo Λατίνιος & Λατίνιος dixerat Stephanus in v. *Ακυλῆα*, ut non passus fuit perire ea verba illic accuratissimus Berkelius. Λατίνιαν quoque vocavit Tzetzes citatus Cluverio lib. iv. Italiæ ant. p. 1271. Horum posteri sane habuerunt suam propriam & ab cæteris distinctam linguam. Porro in voce *Αελῶν*, qua Garganum intelligi statuit Cluverius, nequit esse dubium, quin resideat *Αελῶν* memoratus Straboni lib. vi. pag. 284. Γρονουῖος.

P. 6. v. 10. Διήκων ἢ ἐστὶ] Ita in nota [quam vide ad imam paginæ vi partem] agit Vossius, quasi voculam ἢ aboleret, quam in Latinis tamen expressit: ubi vice versa vocem *ἐστὶν* negligit, id quod facit ex imitatione Cluverii, quum in nota bene retineat. Sed sequentia satis docent Scylacem ita scripsisse, & quid intelligat. Γρονουῖος.

V. 17. Ἀπὸ πέλας πόλεως] Cluverius, qui legit *ἀπὸ πόλεως Πίσης* *μὲν Σπίης πόλεως*, & Vossius, qui suaforem agit, violenti sunt.

Z z z

Tu

Tu leges opinor mecum δὲ Πόπλων πύλως ab urbe Populonia, satis nota, & eam signat, quia maxime inter urbes Etruscas procurrit in mare Tyrrenum. Utiq; de urbe Pisa demum sequitur in Venetis. *Gronovius.*

V. 27. Επ' αὐτῆς δὲ Πίονς] Quum Cluverius quæ restituit sic vertat latine, *hujus autem litoris tractus est ad eos à Spina urbe unius diei iter*, debuit Vossius animadvertere, quod vocem ἐπὶ Cluverius in vertendo omittat. Porro nec ipse Vossius hujus vocis rationem habuit. Quid enim est illud unde, hoc est, vel à Venetis vel ab Eridano, & tamen à Spina urbe? an vero causæ redditio in ea residet? item unius diei iter dicit esse ad eos, scilicet Venetos. Ad quam partem Venetorum? non enim unus modo locus eorum erat. Et quidem mirabiliter eos extendit Scylax, dum post Venetos ponit statim Istros. Immo manifestum est legi debere ἐπ' αὐτῆς Ἀκαλῆς πύλως. *Gronovius.*

P. 7. v. 1. Εἰδικαμένως] M. S. uterque ἐνδικαμένως, teste Hoeschelio, pro quo Vossius malit πινυμένως. & dein addit: *Veteres enim credidere, altero sese ostio Danubium in mare Adriaticum exonerare: quod nemo nescit, qui Ἀερναυτικὸν Apollonii legerit. Pomponius lib. II. cap. III.* Amnes autem, Æas, & Naro, & alius ab eo, qui jam dictus est Ister. *Sic reposuit Pintianus, quum ante legebatur, & Danubius qui dictus est Ister. Atqui nemo veterum dixit, esse Istrum hoc loco, qui sit diversus ab illo altero Istro: solum dicunt, ex eo fluere, vel negant prorsus esse hoc loco Istrum, qui Istrum dividat. Sic igitur rescribe, ex Danubio, qui jam dictus est, Ister. Loquitur enim juxta falsam veterum opinionem.* --- An hoc est emendare, si pro una voce ἐνδικαμένως scribas πινυμένως, ὡς Νῆλος? Nonne melius Scylaci satisfactum si afferam ἐν Δέλτα πεδυνῶν? Sic enim scriptum fuit, quum significaretur ἐν Δέλτα πεδυνῶν in literæ Delta habitu, prout contingit ad Ægyptum. Id autem fieri nequit, nisi divisio fiat alvei in ostia. Sententiam in loco Melæ vides, quam avide retinuerit, ut tota ætate circumgestaverit, quum sit inanis omnino præ illo, quod bene legitur in MSS. prout ipse citat; de quo alias. *Gronov.* --- Holstenius, cujus versionis particulam exhibet Joannes Lucius de Regno Dalmatiæ & Croatiæ, reddit, *exit autem hic fluvius ad Pontum, fronte quasi ad Ægyptum conversa.*

V. 8. Λίως, Ἰδασσα] Certe hæc omnia sunt corruptissima, ut liceat circumspicere opem. Quam valde dubito an afferat istud Ἰδασσα μίρ? Quomodo enim sic intelligetur Liburnorum urbs? Nec tamen occurrit commodius. Ninia urbs recensetur Straboni, sed non in principio Liburniæ. Itaque sequentia Ἰδασσα, Ἀπινίης videntur confusa esse pro Δαμπίνης, Σινίης, pro quibus in Plinio

nio ex Ptolemæo leguntur *Tarsatica, Senia*; sic in eodem Plinio dicuntur *Hymani*, quos Scylax Ημίονοι, & qui huic Πεδήται, ipse et Callimacho Peucetias agnoscit. *Gronov.* --- Quamvis Holstenius pro *Lias, Idassa*, Scylacis urbibus, ab aliis antiquis auctoribus non nominatis, *Iadram*, notissimam Liburnorum civitatem, in sua versione recte reposuerit; tamen cum Scylacem multa alia locorum nomina, quæ apud reliquos auctores non reperiuntur, usurpare constet; ideo fortasse *Idassa* antiquissimum Liburnicum nomen civitatis erat, in *Iadram* tandem mutatum. *Lucius.*

V. 14. Κατὰ ταύτην πλὴν χώραν] Hic verba aliqua transposita videntur, nam ubi de insulis refert illa verba, εἰσὶ δὲ ἑτέραι αἰώνυμοι πόλεις, ponenda videntur post αὐτῇ δὲ αἱ ἡσσοὶ εἰσὶ μεγάλαι, ita ut rectus sensus esse debeat juxta Holstenii emendationem & interpretationem, *Insulæ huic regioni obloquent, quarum quidem nomina recensere possum, sunt enim Absyrtis insula stadiorum cccx. Iata autem cxx. Electrides, Istria, Mentorides, hæ autem insule magnæ sunt, & aliæ multæ, * juxta est Arbatis fluvius; navigatio juxta Liburnorum regionem bidui est.* *Lucius.*

V. 18. Κλείτης Λιτῆς] Literis transpositis videtur esse Κλειτῆς. *Gronov.*

V. 19. Μεντορίδες] Insularum Mentoridum, quod sciam, nemo meminit. Mentores hic describit Periplus, qui falso Marciano Heracleotæ attribuitur:

Τῆς δὲ τῶτος Ἰσθμοῖ, καὶ Μέντορες.

Stephanus: Μέντορες, ἐστὶν ὡς τῆς Λιτῆς. Vide quoque Aristotelem libello περὶ θαυμαστάων ἀκκομάτων. *Vossius.*

P. 8. v. 2. Κατοικῶσι δὲ Χερρόνησον &c.] Hæc admodum corrupta sunt. In codice Hervurtii aliquanto melius erat scriptum, sic nimirum: Κατοικῶσι δ. χ. ο. σ. τ. Πελοποννήσου. Ἀπὸ δὲ Χερρόνησου παρεστῶτον ὄρεον [ἴσ. παρὰ τὸν vel παρὰ τὸν] ταύτην παροικῶσι, Βουλνοὶ δὲ. Sed quid illud παρεστῶτον ὄρεον? forte ita legendus est totus hic locus: κατοικῶσι δὲ χερρόνησον ὀλίγη ἐλάσσων τῆς Πελοποννήσου. Ἀπὸ δὲ χερρόνησου παρὰ τὴν πύλιν Ὀρτοπλῆ ταύτην παροικῶσι Βουλνοί. Βουλνοὶ δὲ εἰσιν, &c. minime tamen hic mihi sufficio. Sane, quæ hic Scylax narrat, eadem quoque Scymnus Chius tradit. Vide Stephanum de Chersoneso Hyllica, & Eustath. in Dionysium; quorum verba tam inepte quidam intellexerunt, ut Chersonesum Hyllicam, & Hystricam, eandem putarint. *Vossius.* --- Advocatio urbis Ὀρτοπλῆ parum commoda, quum ab Plinio & Ptolemæo jungatur Lopsicæ Liburnicæ. Habes omnia emendata ex codice illo Hervurtii, Κατοικῶσι δὲ χερρόνησον ὀλίγη ἐλάσσων τῆς Πελοποννήσου. Ἀπὸ δὲ χερρόνησου παρὰ τὸν ἔχον ταύτην παροικῶσι Βουλνοί. *Post Chersonesum præter*

præter oram illic inhabitant Bulini, ut reperitur ista vox in MS. codice. Gronov. ---- Locum misere depravatum sic verit Holstenius: *Sunt autem barbari, habitantque peninsulam paulo minorem Peloponneso: post peninsulam littus directum accolunt.*

V. 9. ΝΕΣΤΟΙ] Nestus est urbs. Hujus ἱθνικῶν Stephano est Νίσιος. Nec tamen Scylacem puto scripsisse Νίσιος, sed Νισαίου. Idque auctoritate Scholiorum in Apollonium, ubi hic locus ex Scylace citatur. Τὴς Νισαίου: Σκύλαξ φησὶ ἱθνικῶν Ἰδουραίων. Ἀπὸ τούτων περιπλῆξ ἐστὶν εἰς τὴν κάλπον Μάνιον. Καὶ Ερατοσθένους ἐν γ' γυνήκευ φησὶ, μετὰ Ἰδουραίων Νισαῖοι. Sic legendum. Vossius.

V. 26. Καὶ ἱρρέχει] Forfan in verbo ἱρρέχει residet origo τῆς ἱρρέχει, tum aliis, tum Polybio memoratæ lib. 1. cap. 37. ut innuat insulam hanc circa promontorii oras pati vehementes ferventesque maris æstus. Illud *abesse* enim non intelligo. Gronov. ---- In versione sua Holstenius aliquid post verba *Εκλωιδῆς αἱ πόλεις* & *Κέρκυρα ἡ μέλαινα* notis asterisci deesse significat: & verba καὶ ἱρρέχει πᾶσι τὸ ἀκρωτήριον ἧστος αἴτη τῆς παραλίας χώρας ἐφείδῃ, (quæ Vossius in sua versione agnovit) cum cuinam insulae adaptari possunt non constet, plane omisit. Eadem vero transponendo, & insulae Pharo adaptando, aliquid sensus percipi potest, hoc modo: *antequam vero ad Naronem fluvium perveneris, ampla regio in mare procurrit, atque insula littori vicina nomine Melita, tum alia huic vicina Corcyra nigra vocatur; à Melita abest stadiis xx, à maritima regione stadiis viii. & plurimum abest promontorio suo (Pharus) insula à maritima isthac regione, altero vero promontorio pertingit ad Naronem fluvium.* Lucius.

P. 9. v. 5. Τελίης] In editione Hoeschelii *τελῆης*, per jotacismum (inquit Gronovius) orta confusione ex *τελῆης*. Cur *τελῆης* ediderit Vossius, aliorum conjecturis relinquo.

P. 10. v. 2. Κατ' ἄρτιον] Si de Salmasii emendatione [κατ' Οἰδῆον] dixerō solam emendatoris auctoritatem ei fidem facere, à vero non aberrabo. Nam cum antea de Oedantio mentionem non fecerit Scylax, haud convenit, ut in designando Dyrrhachii situ eam urbem dixerit è regione Oedantii, de qua nihil dixerat, & cujus Stephanus solus meminit, nec addit an ad mare, an in mediterraneo sita fuerit. Sed cum periplum scribat Scylax, oportet eam fuisse ad mare sitam: at si opposita Dyrrhachio ad mare fuisset, vel in littore Italiae fuit (& de Italia eo loco non agitur) vel in sinu ad os Drilonis prope Lissum. Sed mirum foret, de ea nullam fecisse Cæsarem mentionem, nec alios qui de eo bello scripserunt, cum de Lisso, Acrolisso, Nymphæo in eo littore meminerint. Itaque mallem lectionem vulgatam manere, quæ nihil habeat absurdi, imo cum locorum situ bene conveniat. Nam

Buthoa urbe in Illyrico littore mare flexum incipit, & versus orientem, magno sinu facto in terras se insinuat, tum recepto Drilone fluvio, paulatim ad occidentem littus recurrit, usque ad promontorium & peninsulam, ubi sita erat Dyrrhachium, & ideo tanta emergit differentia inter maritimum iter rectum, quod brevius, & terrestre, quod per magnum circuitum fiebat ob littoris flexum. Ergo solo mari intercedente Buthoa Dyrrhachium spectabat, & erat ex adverso, illa ad septentrionem, hæc ad meridiem, & sic non male Scylax dixit κατ' ἄρτιον. Palmerius. ---- Merito κατ' Οἰδῆον rejicit vir doctus, quum Scylacis mos sit ubique adverbivam ponere statim post præpositionem, ante substantivum. Id ab illis nunc invertitur in hoc uno exemplo. In v. Ερμῶν dicit κατ' ἄρτιον ὃ οὐτὸς: in v. Καρχηδὼν scribit κατ' ἐναντίον αὐτῶν. Sed Palmeriana relinquens aliter existimo Scylacem agere. Nam quum Illyrii distincti sint in varios populos, quorum nonnullos infra quoque nominat, etsi loco multum scrupuloso, videtur hic etiam appellasse populum, in cujus finibus sita est Epidamnus. Sane erit hæc ratio non paulo probatior. Lego igitur: Ταυλάντιον ὃ ἐστὶν τὸ Ἰδουραίων ἔθνος. Ptolemæus Ταυλαντίων Δυρράχων. Hinc Euphorion conjungit Ἀσπὴ Δυρράχης τε & ἱθνικῶν Ταυλαντίων, apud Stephanum in Δυρράχων, à quo & ex Eratosthene citatur ἱχθυοὶ καὶ Ταυλάντιοι. Gronov. ---- Ταυλάντιοι legendum esse vidit Holstenius, ut constat ex J. Lucio de Regno Dalmatiæ, p. 13.

V. 5. Ω ὄνομα Πάλαμν] Forfan legi debet, ὃ ὄνομα Πάλαμν Αψῶ. Gronov.

V. 10. Ἀπὸ δὲ Αποδωνίας] Vir eximius sic transtulit ultima verba: *ab Orico civitate Oriciæ, quæ intra Ionium sita est, ad mare stadia sunt LXXX. ad Amantiam vero stadia LX.* Quæ translatio cum rei veritate pugnat; nam certissimum est Oricum civitatem sitam fuisse ad ipsum maris littus, ut patet ex Cæsare *Civil. 3.* ubi de Cn. Pompeio Oricum expugnare tentante, sic ait: *tres cohortes Orici tuendi causa reliquit (Cæsar,) iisque custodiam longarum navium tradidit . . . huic officio præerat oppidoque Asilius legatus: is naves nostras in interiorē partē oppidum reduxit . . . quibus rebus cognitis Cn. Pompeii filius, qui classē Egyptiæ præerat, ad Oricum venit . . . & reliquis partibus simul ex terra scalis & classe mœnia oppidi tentans.* Ex his Cæsaris verbis luce clarius est, Oricum non fuisse situm stadiis octuaginta à mari, sed ad ipsissimum littus. Ergo puto sic exprimi debere Scylacis verba: *ab Orico magis intra Ionium situm, quam est Oriciæ regio, stadia 80. descendit in mare, ab Amantia vero 60.* Sed eos numeros non esse corruptos nollem asseverare, non enim conveniunt iis, quæ supra dixit eodem

dem loco, scilicet ab Apollonia ad Amantiam esse stadia 320. Nam Apollonia à mari distabat stadiis 50, ut ipse Scylax nos docet, ad quod spatium si addas stadia sexaginta, emerget numerus stadiorum 110. ab Amantia ad Apolloniam per circuitum & maris littus, quod suadet falsum esse numerum stadiorum 350, supra positum; vel vice versa, si numerus 320 verus est, falsos esse alios necesse est. *Palmerius*. ----- Merito quidem Vossiana deserit vir egregius. Sed quæso quis intelligit ipsius verba? Quid illud est, quod ab Orico magis descendit ad mare? utrum terra, an aqua? Utrique enim Æas fluvijs intelligi non potest; & inter Amantiam & Oricum alius fluvijs Ptolemæo ponitur, nimirum Celydnus. Longe alia desiderantur. Scribo: *eis τὸ ἰόνον ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἐκ τῆς θαλάσσης*. Ab Orico magis intra Ionium finem *Orestias ad mare pertinet per stadia LXXX. Amantiae vero stadia sunt LX.* Omnis Geographia veritatem hujus conjecturæ probat. Et *καὶ ἡ γῆ ἐκ τῆς θαλάσσης* non usurpat Scylax pro descendere in mare: sed de latitudine, quam possident ad mare littorales regiones. Sic in *Μολοσσίων καὶ ἡ γῆ ἐκ τῆς θαλάσσης*, exiguum spatium ad mare possident. Sic & de Arcadia. *Gronovius*.

V. 16. *Τῆς ἡ Αἰγυπτίας στίδια ξ'.*] Credo evanuisse literam numeralem σ. apud Scylacem, eumque scripsisse *στίδια σξ'*. nam sic quadraret numerus. *Palmerius* in Græcia Antiq. p. 170.

V. 17. *Αἰγυπτίαις*] Apud Thucydidem [in Codd. al. non minus corrupte quam hic loci] lib. II. legitur *Αἰγυπτίαις* [pro *Αἰγυπτίαις*.] Horum regionem Aristoteles *Αἰγυπτίαν* vocat in libello de mirabilibus. Legendum vero est *Αἰγυπτίαν*. Verum alibi in eodem libello multo corruptius legitur, *ἐν τῇ Αἰγυπτίᾳ τῇ πλησίον κερμαίνῃ τῇ Ἀτλαντίᾳ χώρᾳ*, &c. Sed & hic pro *Αἰγυπτίᾳ* legendum esse *Αἰγυπτίαν*, non dubitandum. *Vossius*.

V. 18. *Καὶ Κελίας, μέχρις ἡδονίας ἐν τῇ Κασίᾳ*] Locus est adeo corruptus, ut vix similem in Scylace invenias. Quid enim hic facit *Κελίας*? quid *Κασίᾳ*? præterea an fidem meretur, *Αἰγυπτίαν* usque *Hedoniam* Thraciæ extensos fuisse? denique quid hic est *Διὸς ὄνομα*? Puto sic restituendum esse totum hunc locum: *Αἰγυπτίαις ἐν ἡδονίᾳ Αἰγυπτίαις ὑπὲρ τῆς Θερμίδος & Χαονίας μέχρις Αἰγυπτίας ἐν τῇ Εἰσώπῃ χώρᾳ εἶναι λέγονται. ἐκ τούτων πεδίων ὀνομασμένοι Εἰσώπῃ, Εἰσώπῃ ὁ Γερώνης λέγεται ἔχειν, καὶ τὸς βῆς βυθολέειν*. Plurimi enim ex veteribus arbitrati sunt, Herculem non ex ea Erythia, quæ extra columnas Herculis, boves Geryonis abegisse; sed ex Epiro. Et sic certe sentit Hecataeus, auctor antiquissimus; ut testis nobis est Arrianus lib. II. p. 126. *Ed. Amstel.* cui consentit Eustathius apud Homerum, verbis parum mutatis. Illustris de hac re locus est apud Aristotelem *ὅτι θωκυδίδης ὀνομασμένον*: ubi inquit,

in Ænium regione, circa urbem Hypatam, inventam esse columnam, cum antiquissima hac inscriptione,

Ἡρακλῆς περιήει τε Κυθήρας Περσεφάδα
Τηδερνήδας ἀγέλλω ἐλάων ἡδ' Ερύθειαν ἄγων.
Τὰς δ' ἐδάμασσε πόδι Πασιφάεσσα θεά.
Τῇδε δέ μοι τέκνω τῷ δ' Ερύθῳ δέ μοι δάμαρτι
Νυμφόχῳ Ερύθῳ, δὴ τὸν ἐδάμασσε πόδι
Μινυαίων φίλῳ, φηγὼ ὑπὸ σκιᾷ.

Quibus versibus ille statim subjicit, ex eo tempore locum illum in Epiro Erythum appellatum fuisse. Neque enim in Oceano usquam reperiri insulam Erythiam. Sed non possum hic præterire ea, quæ de desolatæ hujus inscriptionis emendatione & illustratione ad me scripsit vir illustris & incomparabilis Cl. Salma-sius. Verba ejus ex literis excerpta hic apponam. Duæ, inquit, sunt inscriptiones, non una, & totidem quidem versibus constantes. Prima est Herculis, qui *περιήει*. hoc est, certum agri spatium consecravit *Περσεφάδῃ*, sive Proserpinæ, alias Cereris filiz; hic vero Cytheres, hoc est Veneris, cum per illa loca transiret, abductas boves ex Erythia Epirotica ducens. Hunc eundem Herculem amore illius *Περσεφάδῃς* captum fuisse, eadem inscriptio declarat. Jam verba ipsa constituamus, quæ depravatissima sunt in omnibus editis:

Ἡρακλῆς περιήει τε Κυθήρας Περσεφάδῃ,
Τῇ δ' ἀγέλλω ἐλάων, ἐκ δ' Ερύθῃς ἀνάγων,
Τὸν δ' ἐδάμασσε πόδι Πασιφάεσσα θεά.

Potest & legi, ut vulgatum est, *Πασιφάεσσα*, ut eadem sit *ἡ περὶ*, quæ *Περσεφάδα*, *Proserpina omphalica*. Melius tamen *Περσεφάδα*. Ea est, quæ & *Περσεφάδα*, aut *Περσεφάδα*, & *Περσεφάδα*, Latinis Proserpina, Cereris filia. Hic dicitur Cytheres filia, id est, Veneris. Certe Venerem & Lunam, eandem esse deam, plerique veterum tradiderunt; & Lunam, & Cererem eandem. Hercules autem in hac inscriptione Proserpinæ amore captus traditur; quem & fabulæ eundem cum Dite patre volunt esse. Rarum vero Proserpinæ etiam in Epiro contigisse quidam scripsere, à rege quodam Molotto, quem *Αἰδωνίᾳ* appellarunt. Scripsimus, *ἐκ δ' Ερύθῃς ἀνάγων*, vel *ἀπείγων*. Quæ indubitata est emendatio. Non enim in Erytheam duxit armenta Hercules; sed ex Erythea abduxit, sive Epiroticam velis, sive malis illam ultra Gades. *Ερύθῃ* pro *Ερύθειᾳ* tralaticium est; ut *Πηλὸς*, *Πηλόπειρα*, *Κυθήρη*, *Κυθήρεια*. *Ἡρακλῆς* autem *περιήει* dicitur *Persephæssæ*, qui dat & assignat illi *τέκνω*. Quod verbum hoc sensu tralaticium, & aliquot locis

mibi lectum. Sequitur altera inscriptio, quæ nihil pertinet ad priorem. Erythe *συμφόρου*, unde nomen, ut videtur, nactus est ille Epiri locus, consecravit marito, natoque, locum arboribus constitum: mortuis nempe, qui ipsorum monumento cederet, ut mos fuit veterum. Verba ipsa ita mihi videntur constituenda:

Τηλεδάμω τέκνω κ' Εὐρύτῳ ἢ δάμαρ αὐτῷ
 Συμφόρου Εὐρύτῳ δὴ τῷ δ' ἔθηκε πίδαρ
 Μυαμόσμων φίλιας, φηγῷ ὑποσκίεον.

Ex τῇδε δὲ μοι, fecimus Τηλεδάμω, quod est nomen proprium filii Erythes, Nunquam cuiquam, nisi nominatim appellato, istiusmodi consecrationes fieri solitæ. De Euryto fateor esse divinationem, sive Εὐρύτῳ magis placeat, sive Εἰρύτῳ, ut idem nomen habuerit maritus ac conjux; quia fortasse ex eodem patre, ut illo seculo non inusitatum. Εἰρύτῳ autem pro Εὐρύτῳ, ut *ἑλεῖν* potestice pro *ἑλεῖν*. Conjugem esse, quæ marito dedicat hoc monumentum cum agri spatio adjuncto, manifestum est. Falsum igitur quod editum est, ἰδὲ δάμαρ. Correximus etiam φηγῷ ὑποσκίεον, pro φηγῷ ὑποσκίεον, ita sententia postulante. Ineptum quippe esset πίδαρ dedicare, quod totum tegetetur umbra fagi. At per φηγῷ ὑποσκίεον πίδαρ intelligit fagis constitum & inumbratum, ἢ ἄλλως. Haftenus Salmasius. *Vossius*. ---- Quæ præcedunt Αἰμωτίαι satis feliciter emendavit vir eruditissimus. Sed in illa voce & scitis quibus non satis apte videtur legisse. nequaquam enim convenit quod Αἰμονίαν partem Εστιατίdis faciat, cum sub nomine Αἰμονίαι antiquo tota Thessalia comprehendi soleat, & potius dicendum foret Εστιατίdis ἐν τῇ Αἰμωτίᾳ: tum addit duas voces, quarum in eo loco nullum est vestigium, nempe ἐν τῇ. Præterea cum ex loco Arriani probet Εὐρυτίαν fuisse in Epiro circa Ambraciam, tamen per hanc mutationem eam transferre videtur circa Εστιατίdem Thessaliæ. Hæc me cogunt doctissimi viri, & nunquam mihi sine honore nominandi, emendationem in hac parte non admittere: sed minima mutatione sic legere, ὑπὲρ τῆς Θεακίας κ' Χαονίας μέγας Δωδονίας. Ibi pono punctum: deinde ἐν τῇ Κάσιδι χώρα ἐπὶ λίανται πίδαρ ὄνομα Εὐρυτίαι. Et credo de voce Δωδονίας omnes manus daturus, nam Chaoniam Dodonia sequitur in Molosside, vel etiam Chaoniam latius sumptæ pars erat, & ut ab Orico Oriciam regionem nominavit Scylax, sic à Dodone celebriorem multo Dodoniam fecit. De Castide nihil est, quod dicam; ejus enim seu regiunculæ seu loci alibi quod sciam non fit mentio. Sed ideo non est forte exterminanda ex hoc loco ea vox. Nam quot loca, quot regiunculæ fuerunt, quarum auctores, qui ad nos usque pervenerunt, vel semel vel nunquam fecerunt

tunt mentionem? Ideo donec aliunde lux affulgeat, nihil mundum in ea voce putarem, si mei arbitrii res foret. De eo judicabis erudite lector. *Palmer*. ---- Vide eundem in Græcia Antiqua, l. 2. c. 2. p. 247. ---- Pro ἐν Κάσιδι χώρα lege minima conversio-
 ne Κασπίδι, quæ prorsus plena ingenii & eruditionis emendatio debetur Luc. Holstenio, viro in studiis his præcipuo. Hunc enim locum ab eo in ejus notulis ad Stephanum pag. 327. innui puto, quem vere vocat vexatissimum. Recte autem hic doctissimus vir distinctionem ponit ante voculam ἐν: quæ à Vossio vel imprudenter vel de industria deleta, quum Hoescheliu eandem servasset post verbum εἶναι, male translatam. *Gronovius*. In versione Holstenii apud J. Lucium de Regno Dalmatiæ sic se habent verba Scylacis: omnibus hisce gentibus in mediterraneis contermini sunt Atintanes, supra Oriciam & Chaoniam, usque ad Edoniam. In Chaonia regione exigua quædam insula esse fertur, nomine Erythia. Huc Geryonem venisse &c.

P. 11. v. 27. Εὐρυτίαν ἐν λίαντῳ ὄνομα Εὐρυτίαι.] Puto, scribendum, Εὐρυτίαν ex Ptolemæo. Unde Εὐρυτίαν χώρα apud Thucydidem. Alii videntur hunc portum appellare λιμὲν γλυκύ. Confundit vero hunc Vir maximus ad Strabonem cum palude Acherusia. Sed male, quod è Scylace manifestum fit. Acheron enim prius in paludem Acherusiam defluit: quæ & inde nomen accepit. Inde vero in portum dulcem devehitur, marique miscetur. Ita enim Thucydidis verba capienda. *Voss*. ---- Magis cum Ptolemæo consentiret qui legeret Γλυκ. .... & suppleret Γλυκὺν λιμὲν. Nam sic credo scripsisse Scylacem. Portus qui fuit in effluxu Acherontis, ubi Acherusius lacus in mare se exonerat, à Strabone, l. 7. dicitur Γλυκὺς λιμὲν. An distinguendus sit ille portus à lacu, an vero cum illo continueretur, non liquet ex antiquis. If. Vossius [supra] Casaubonum reprehendit ex hoc loco Scylacis, quod in notis ad Strabonem confundit Acherusium lacum cum Dulci portu. Sed ex Thucydide potius mihi videtur intelligendus Scylax: locus enim Scylacis est corruptus, at ex eo male intellecto quidam in ipsa scaturigine Acherontis lacum ponunt: & quando ait, in hunc lacum exit Acheron fluvius & lacus Acherusius, videtur continuare portum cum lacu, cujus aquas secum egerit Acheron, & sic non male, ut mihi videtur, Casaubonus. *Palmer*. in Græc. Antiq. l. 2. c. 5.

P. 12. v. 9. ΜΟΛΟΤΤΟΙ] Alter codex habebat Μολοττία: utrumq; recte. Latini *Molossiam* vocant. Fallitur autem Vir maximus Carolus Sigonius, quod *Molosos* scribere conetur pro *Molossos* apud Livium; ut recte in omnibus codicibus legebatur: eo scilicet quod sic in vitioso Stephani codice foret scriptum. *Voss*.

V. 21. Ἐπιθύει ἄρχεται ἡ Ἑλλάς σωτηρίας] Ipsissima exstant apud
Dicæarchum. *Voss.*

V. 24. Παρεπλάς δὲ τῇ Ἀμβρακίᾳ] Paulo supra Ambraciæ no-
men pro urbe sumit, hinc pro tota regione Ambraciæ subdit.
Similiter & apud Etymologicum: Ἀμβρακία πέλις Ἠπειροῦ, ἀφ' ἧς
ἐκλήθη Ἀμβρακίος ἡ χώρα. *Palmerius* in Græc. Antiq. lib. 2. cap. 7.
pag. 300. &c.

V. 27. Μῆτις ὁ Ἀμφιργεῖαν Ἀργεῖον.] Hic Scylacis ordo confusus
 satis & sine ordine. Nam primo ponit Argos Amphiloichicum,
 primam quæ occurrit urbem in Acarnania, quæ tamen ab aliis
 Ætoliz accensetur. Sed id fieri poterat, si à septentrionali par-
 te Acarnaniæ inciperet. Sed inde statim ad mare exterum &
 meridiem recurrit, & de Euripo loquitur, qui nullus alius esse
 potest, quam os sinus Ambraciæ, longe ab Argis Amphiloichicis.
 Sed is error Scylacis; cætera exscriptorum. Corrupta & male
 distincta sic restituo: Ἐ ἱερὸν ἐν τῷ Ἀκτίῳ, Ἐ ἔσω τῷ Ἀνακτορίῳ καὶ
 πρὸ Ἀνακτορίου, καὶ λιμὲν ἀπὸ τῆς πύλης Δεύκας. Eισω pro ἔσω reponi
 debere constat ex aliis auctoribus, qui dicunt Anaetorium urbem
 fuisse interius ad sinum sitam: tum etiam ex hoc loco colligi
 potest; nam si Anaetorium fuisset extra sinum ad litus maris ex-
 teri situm, ab eo male denominasset eum Scylax Anaetoricum.
 Vide *Palmerii* Græc. Antiq. p. 370, 371, 377. ---- Recte profe-
 cto vir doctissimus ita appellat, licet taceat prior editor. At mi-
 hi nec præcedens Euripus ille Acarnaniæ uspiam apparet. Et
 difficile probatu erit, id sacrarium tempore Scylacis illic jam fuisse.
 Imo locus Actii posterioris videtur notari in illis λιμὲν ἀπὸ τῆς πύλης.
 Itaque legere tentabam; καὶ Εὐχρίτου, Ἐ Θύρας ἐν τῷ Ἰονίῳ. Notum utrum-
 que oppidum Stephano in Acarnania. *Gronovius*.

P. 13. v. 6. *Αὐτὴ ἀνέχει ἐπὶ*] Cl. Salmasius [Exercit. Plin. p. 503.] hic hunc locum emendavit. *Αὐτὴ ἀνέχει ἐπὶ τῷ Λαυκάτῃ, ὃ ἐστὶν ἀκρωτήριον πρὸς τὴν ἑλλάδα αὐτὴ ἡ πόλις ἐν τῷ πελάγει τῆς Ἐπιλαυκάδου ἰσχυροτάτη.* Vossius. An non potius? *αὐτὴ ὁνομαζέται ἐπὶ τῷ Λαυκάτῃ, ὃ ἐστὶν ἀκρωτήριον Κελευθῆ ἐν τῇ ἑλλάδι.* Crichtonem hanc videbis notam Geographis, ut *ἀκρον Ἀσπραναίας.* Gron. --- In emendatione Vossiana aliquid mihi desiderari videtur, nam sibi met contradicunt verba. Si enim ipsa urbs erigitur in Leucatam promontorium, quomodo dicitur, fuisse longe à mari? Itaque pro *αὐτὴ αἶχε* legerem libenter *ἀπὸ ἀνέχει*, minima mutatione & optimo sensu. Palmer. in Gr. Antiq. l. 3. c. 10. p. 405, 406.

V. 10. Συστάζοντες] Sic edidit Vossius, at Hoëschelius exhibuit
 συστάοντες, quod reponi debet. Gronov.

V. 13. *Ἀὐτὴ δ' ἦν πρὸς ἡσσαν;*] Thucydidis ætate peninsula etiam-
num erat Leucadia. Scylacis autem tempore, aut non multo an-
te,

te, videtur hic isthmus perfoſſus fuiſſe. Poſtea rursus obſtructæ ſunt humo iſtæ anguſtiæ. Plinius lib. iv. cap. i. *Leucadia peninſula, quondam Neritis appellata, opere accolarum abſciſſa à continenti, ac reddita ventorum flatu congeriem arenæ accumulantium, qui locus vocatur Dioryctos ſtadiorum longitudine trium.* Ipſe tamen Plinius lib. ii. cap. xc. adverſari ſibi videtur, cum inquit, *mare perruپیſſe Leucada:* cum hic tamen dicat, opere accolarum abſciſſam eſſe à continenti. Sed bis puto redditum eſſe continenti. Nam Livius lib. XLII. (ſi prior pars huius libri Livio adſcribenda ſit) diſerte teſtatur, belli Philippiçi tempore peninſulam fuiſſe. *Leucadia nunc inſula eſt, vadoſo freto, quod perfoſſum manu, ab Acarnania diviſa. Tum peninſula, & ab occidentali regioni arctis faucibus coherentis.* Sic ſcribendum. Tempore Livii, & Strabonis, & etiam aliquanto antea, conſtat, inſulam fuiſſe. Poſtea vero rursus continenti annexa eſt. Nec enim aliter Plinius ſibi conſtat. *Voffius.*

V. 26. Παρόπλος ὃ Ακαρνανίας.] Noctes sæpissime sub diebus comprehenduntur à Scylace, ut & hic. Nam alii duorum dierum & noctium præternavigationem Acarnaniæ taxant, ut Dicæarchus. Voss.

P. 14. v. 6. Μύκραινα] *Αλικύρας* vel *Αλύκρας* cum Salmasio emendat Holstenius ad Steph. p. 26. ----- *Αλικύρας* meminit Stephanus, sed ut pagi &c in Acarnania siti; quæ descriptio hinc alienior. &c certe *Μακκινίς* vel *Μακκινή* fuit hic urbs, unde ethnicum *Μακκινίδς*, ut jubent appellare eam viri docti, quum Stephani editiones interponant literam ρ, quæ aliis potuit omiſſa, aliis retenta fuiſſe, certe ad hanc Scylaceam Μύκρας valde appropinquat. Gronov. Ad objectionem Gronovii contra Salmasii emendationem dicit Berkeliuſ: *Urbes Acarnaniæ & Ætoliae à ſcriptoribus ſæpenumero confunduntur, ut optime norunt, qui in Geographicis parum verſati ſunt.*

V. 19. Εὐανδρίς] Lege Οἰανδρίς, est enim urbs Locrorum Ozolarum ad mare sita, de qua Thucydides, Scylax, Plinius, Pausanias, Mela, &c. Ptolemæus quidem, & Tabulæ habent Εὐανδρίς, sed tota antiquorum turba contra est, & Stephanus ex Hellenico & Hecataeo Οἰανδρίαν & Οἰανδρίαν habet. Ideo si postea mutato nomine Εὐανδρίς vel Εὐανδρία vocata est, quod ex Ptolemæo & Tabulis conjicere licet, id non obtinebat tempore Scylacis, qui inter antiquos numeratur, & qui proculdubio secundum sui temporis morem Οἰανδρίς vel Οἰανδρίς scripserat. Sed sciolus quidam exscriptor ex posteriorum more corrigere aggressus est. Palmer.

P. 15. v. 3. Κοροσίαι] Κοροσίαι est aliis. Stephanus, Κοροσίαι πόλις Βασι-
 λικῆς Παυσαίου ἐπὶ ὁδοῦ. Ex δι' Κυριότητις ὑπερβορέων τὸ ὄφθ, πόλις μὲν
 157

ἐν Χερσίου. Sic enim scribendum. Sane in Pausania non scriptum est Χερσία, ut ille, sed Κερσία. Puto idcirco, id ipsius Stephani esse errorem, quod vitiosum codicem secutus fuerit. Facile enim mutatur K in X. *Voss.* --- Mirum mihi videtur, quod post Phocenses urbem *Corfias* collocat Scylax, & inde Bœotiae descriptionem incipiat; cum *Corfias* non ad mare Corinthiacum, sed prope fontes Platanii in parte Bœotiae septentrionali, quam deinde describit, sitæ sint. Vel Scylax toto cælo erravit, vel pessime eum tractarunt librarii. nam manifeste legendum est: Κερσία, Σίφα, καὶ λιμὴν Εὐτέτης. Hanc lectionem confirmat Pausanias p. 306. Sic quoque Ptolemæus Bœotiam auspicatur. Βοιωτίας· Σίφα, Κερσία. Quod autem in Scylace Κερσία reposuerim, feci auctoritate Strabonis, sic urbem vocantis lib. ix. & quia vulgatæ lectioni magis responder. *Berkelius.*

V. 4. Εὐτέτης] Hunc Holstenius eundem statuit in observationibus ad Ortelium, quem Homerus, Strabo, & Stephanus *Eutresin* nominant. Sed pedibus ire non possum in Cl. viri sententiam: nam præterquam quod τὴν Εὐτέτην, quam scripturam auctores citati constanter tuentur, & Εὐτέτης terminatione multum discrepent, etiam situs longe est diversus. Nam *Eutresis* ab omnibus collocatur in mediterraneis, in via Thespiis Plataeas ducente, cum *Eutretus* à Scylace inter maritima oppida ad sinum Corinthiacum recensetur. Illud Scylacis Εὐτέτης, vix crediderim censerî debere pro nomine proprio alicujus portus; videtur mihi appellativum, quo nihil aliud denotatur, quam Siphæ habuisse portum, non unica duntaxat sed pluribus fossis ornatum; quemadmodum etiam urbes ampliores, non unica via, sed pluribus compitis, iisque *pertusis*, ut cum Persio loquar, sive perviis & ad alios vicos patentibus instruuntur. Hoc profecto Siphæenses decebat, præ aliis habere portum ornatissimum, qui præ cunctis Bœotis rei maritimæ peritiam sibi à multis seculis vindicabant, prædicantes Typhin, cui Argus gubernacula credita sunt, suum indigenam fuisse, teste Pausania in Bœoticis. *Idem.*

V. 10. Πηγὴ &c.] Laborat hic locus à mala interpunctione, & à mendo etiam. Πηγὴ τῆς Γεφύρας ἕκλει, si tamen vox ἕκλει, Homero & Poëtis usurpata, à Geographis, qui soluta metro oratione scripserunt, potuit usurpari: aliter legendum foret ἕκλει. Male τῆς Γεφύρας junctum est: non enim unquam ibi fuit urbs seu castellum, quod sciam, sed Thucydides eum locum vocat τὴν ἀνγύστιαν: omnes alii montem vocant, nam in montibus sæpe sunt angustiae. At Πηγὴ munimentum fuit Megarensum, de quo passim occurrit mentio apud auctores. *Palmer.* --- Immo videtur vox postrema *Αεὶς* esse contracta ex Αἰγυῖος. Ita enim

enim Theopompo vocatam fuisse Megaricam urbem, quæ aliis *Αἰγυῖος* vulgo, testatur Stephanus. *Gronov.*

V. 15. Ἰερὸν &c.] Emendat Vossius Ἰερὸν Ἡραίου, vel Ἰερὸν ἄγειον. Ultimum præferrem: nam Ἰερὸν Ἡραίου non solet dici, ut nec Ἰερὸν Ποσειδάωνιον, sed absolute Ἡραίου, Ποσειδάωνιον: non enim sumitur adjective τὸ Ἡραίου, sed mutato ordine dicendum foret Ἡραίου ἱερὸν, utrumque substantive. Tum magis accedit ad vulgatam lectionem Ἰερὸν ἄγειον. Suspiciari etiam quis posset non insulse legendum esse, Ἰερὸν ἄγειον, ubi erat Ἰερὸν Ἀρκάδας Ἡρᾶς ex Strabone. *Palmer.* --- Video admodum suspensos viros doctos, & alter satis exegit alterius cogitationes; ne dicam ab ipsis auctoribus valde diffidenter prolatas, ut exstare videatur etiamnum locus tentandi posteris. Nempe describit situm occidentalem Isthmi, sicut inferius orientalem, pag. 21. v. 8. Eodem ordine nunc progredi voluisse videtur. Scribe igitur: Ἰερὸν, Λίχαιον, ἰδμεός. Sic Plinius opponit, *Lachæon hinc, Cenchræe illinc.* Adde Ptolemæum & omnes alios. *Gronov.*

Pag. 16. v. 12. Ἀχαιὶ ἐπὶ τῆς Λίπης.] Si nunc egit de spatio cursus usque ad Lepreum urbem, debuit igitur in capite sequenti tantum eam intelligere χώραν Λιπραιῶν, quæ erat ab urbe ista versus Messeniam: quod satis absolum. Et in v. Λακιδάιμον dicit equidem ἴως ἐπὶ, sed in aliis locis tantum μέγας, vel ὦς, vel ἐπὶ, vel ἴως, ut non admodum quoque placeat copiosum illud ἄγειον ἐπὶ. Desideratur loci nomen, quod quum esset agri Lepreatis, tamen medio inter se & Lepreum intervallo dabat Arcadiæ accessum ad mare. Id vide an sit ἄχαις ἐπὶς Λιπραιῶν. *Gronov.*

V. 18. Εἰσὶ δὲ αὐτῶν πόλεις &c.] In his miror cur Vossius [qui legendum censet ex Cod. Herv. εἰσὶ δὲ πόλεις ἐν μισογυγίᾳ &c.] vocem αὐτῶν eliminat, quum utique de illa nihil dicat Hoëschelius, ut haud dubie in MSS. exstet. *Gronov.*

V. 21. Παρὰ πλῆθος &c.] Non mirandum, Scylacem heic, ubi de Arcadia loquatur, ad Lepreatas convertere sermonem. Nam Arcadia mediterranea est regio, & nusquam mari vicina, nisi apud Lepreum urbem maritimam; quæ obstat, quo minus ad mare pertingat; & idcirco Lepreatarum præternavigationis stadia enumerat, non Arcadam. *Vossius.*

V. 26. Πρώτη Μίσος.] Scylacis tempore nulla adhuc urbs fuit Messene, sed nomen erat totius regionis, non urbis, ut optime notavit Pausanias Messeniæ initio, & tunc demum Messenæ urbs facta fuit, postquam Thebani duce Epaminonda Messenios exules undiquaque revocaverunt pluribus post Scylacis periplus annis, quippe qui opus illud Dario Notho dicaverit, quod ait antiqua hypothesis ad Scylacem. Tum Messenæ urbs non fuit pri-

ma secundum ordinem quem sequitur Scylax, imo fere ultima. Ideo credo excidisse hoc loco nomen Πύλος, de qua meminisse debuit ob loci celebritatem, & quod sequitur, ἐν λιμένι Κυπαρίσσης, *Et portus Cyparissus*. Id omnino suadet. Fuit enim Cyparissus portus in Pyli Messeniaci vicinia. Itaque puto legendum: *ἐν τῷ λιμένι* &c. [ut in Var. lect. ad p. 16.] *Palmer.*

P. 17. v. 1. *Ασίνη, Μεθών &c.*] Hæc procedunt ordine turbato: nam Mothone seu Methone fuit adhuc Messenæ, & secundum ordinem, quo procedit, debuit locari ante Asinem, quam facit Laconizæ principium. Tum Coronem non numerat urbem in eo littore satis celebrem. Itaque vel Scylaxis codex non est satis integer & valde corruptus, vel ipse Scylax vir ex Asia longe à Peloponneso, de ejus regionis partitione & urbibus non satis doctus fuit. *Palmer.*

V. 8. Boīa] Sic omnes, præter Ptolemæum ; apud quem Boī
pro Boīa. Vossius.

[V. 9. Κῶνιζα] Salmasii emendatio [quam vide in Var. lect. ad hanc pag.] displicet Gronovio. Itaque vocem Κῶνιζα majori characterē exprimendam censet, ut pateat esse interjectionem Scylacis in capite præfigere soliti nomen regionis, de qua est acturus, quod rursus videtur fecisse in voce Κῆνιζα, ubi ΚΡΗΤΗΣ ΘΕΣΙΣ ab Vossio etiam trahitur in suspicionem.

V. II. Κρίται] Hæc sequitur & ipsa, & de ea mox dicit similia, ut nunc designari non debeat. Sed scripsit auctor Κρηται. Gronovius.

V. 15. Μεθάνη πόλις &c.] Transposuit situm hujus urbis, sicut scripsit Scylax. Nam Methana fuit inter Troezenem & Epidaurum Sacram dictam, quod fessellit Scylacem, qui supine & inadvertenter Methanam transulit ad alterum litus, ubi fuit alia Epidaurus Limera dicta. *Palmer.*

V. ult. *Ἐπὶ Ζητῆς.*] Ad Salmafii emendationem [in Var. lect. ad p. 17.] formatum ab interprete Latina versio. Etiam ab aliis annoratur Cherfoneus in Creta. Itaque hactenus illa bene cedunt. Verum nullus adeo ventorum inscius aut fuit aut est, ut ad notum ventum diceret institui solitam navigationem ex Creta in Libyam, hoc est, ex septentrione meridiem versus, quo respectu Creta jacet ad Libyam. Certe quum Jason ex Pelio flexurus Peloponnesum ad Delphos præter opinionem à Malea defertur in Africam, id non vento noto factum dicit Herodotus libro iv. sed *ὑπολακτοῖν ἀντιμὲν βορέην & δαυφίαν ἀπὸς τῆς Λιβύης*. Nam notus contra favet ex Africa navigantibus in septentrionem. Itaque Strabo quum lib. xvii. peragrat Cyrenaicam, dicit ejus partem *καὶ οὗτος καὶ Κόρινθος τῇ Κρήτης ἐν Ἀφρικῇ καὶ πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς*

ita, nempe ex Cyrenaica solventibus, de qua narrat. Denique
omnia in illis consideres, quæ istic colligatio, qui nexus? Vi-
detur igitur sic emendandus hic locus. Ἀπὸ δὲ Φαλασάρων Κεῖ
μὲν τῶν ἐπὶ ἀκρωτηρίῳ καθὲς ἵσταν ἄντρον. πλὴς δὲ εἰς Λιζύλιν ἐπὶ Χερσονήσῃ
τῇ Ἀλιδάδης ἢ Κυρηνάων. ὃ δὲ πλὴς ἡμεῖς εἰς νυκτίς. *Post Phalasarna*
est Criumetopon promontorium ad ventum notum scil. spectans, vel
ab eo latere versus austrum, unde navigatio in Libyam ad Ha-
lidas Chersonesum Cyrenæorum. Est autem navigatio diei & noctis.
Chersonesus Cyrenes magna satis nota est, & in sequentibus fa-
cit ejus mentionem Scylax. Etiam Κεῖ μὲν τῶν καλῶν τὸ ἵσταν ἀκρω-
τήριον annotavit ibidem Strabo pag. 474. Gronov.

P. 18. v. 10. *Χρηται θεις*] Hæc duo verba [quæ pro interpositis habet Voss.] interposita sunt ab ipso Scylace, ut simile jam antea occurrebat & infra sequetur. Unde hæ voces majore characterè exprimi debent. *Gronov.*

V. 11. Ως ἀκρ.] Salmafii conjectura [ὡς τῇ ἀκρωτηρίῳ] placuit Vossio, ut probat versio. Sed quale tandem in Creta fuit promontorium versus solem occidentem, Scylaci tam accurate notatum his duobus iudiciis? Nominat nullum. Aliis ibi ponitur Corycus. Id ignoratur Scylaci, qui ipsam πόλιν ὡς ἥλιον ἐκέρχον agnoscit primam Phalasarna, velut describente Strabone ἡ ἀκρὺς τῆς μὲν ἰσθμίου ἐστὶ τὸ πρὸς τὴν Φαλασσάρνα, ut studiose illic interpretes, *de extremitatibus occidua est circa Phalasarna*, idque εἰς δύο ἀκρωτηρία μετὰζήσιν. Hinc patet erroneam esse conjecturam istam, & aliud cernes dici ab Scylace, si attendas scripsisse: ΚΡΗΤΗΣ ΘΕΣΣΣ. Ως ἀκρωτηρίῳ, ἐπὶ πρ. hoc est, ut scindam in partes, ut particulim exsequar. Verbum istud ignotum est hodie, nisi quod ex Hesychio docemur ἀκρωτηρίῳ, κόψαι, quod ipse H. Stephanus & alter Emendator nequiverunt ferre, ideoque mutabant in ἀκρωτηρίῳ, sed minus apte: & recta vetus scriptura in Hesychio, cuius exemplum hic dat Scylax. Gronov.

V. 24. Πῶς] *Παντίνα* Ptolemæo est urbs Cretæ, sed mediterranea. Salmasii itaque placet lectio, [in Var. lect. ad hanc pag.] ut portum & urbem dicat esse Olunta. nam Oluntis urbis meminere plurimi. *Voss.*

V. 25. Πηρία] Lectionem suam [in p. 18. Var. lect.] firmat Vossius, quod urbs ipsa dicebatur Ἀπῖρα, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὰ πῖρα νεώτερος ἀποκαλεῖν τὰς Σιρῶνας. Et hinc χώρα Ἀπῖραιῶν. Diodorus Siculus lib. v. οἱ δ' ἐν τῇ τῶν Κρήτων ἰδιότητι δάκτυλοι παρὰ δίδονται πῶπιθ' ἁλῶν, καὶ σιδήρεϊ φύσιν ἐξορρεῖν, τὴ ἀνία; Ἀπῖραιῶν χώρας &c. Sic legendus locus ille Diodori. vulgo enim pessime legitur, τὴ Ἀπῖραιῶν χώρας &c. *Voss.* ----- Relinquo Diodorum. In aliis nihil nisi quod Meursius habet; nisi quod audacior literas ἀν con-

B b b

temnit

temnit [aut in ἀμεγν mutat.] Sed quæ potuit fuisse causa Scylaci, ut sic insipide repeteret illa αἰὲς Βορίαν δὲ ἀμεγν? Hanc debuerat edere auctor hujus mutationis. Item quæ causa potuit depravare librarium, ut modo recte scriberet, nunc tantopere corrumpere? Quineriam Olûshic dicitur esse versus boream, quum tamen Strabo id attribuat regioni Phæstiae; Phæstum autem dicitur condidisse Minos ἐπὶ θαλάσσης ἐραμμένην ἐπὶ μισημέλειαν, & αἰὲς νῆπι mox ponit Scylax. Hæc omnia videre licet in collectionibus Meursii. His ut singulis vix succurram, ita certe videtur hinc corrigendum Ολῆς, Κάνταν, Βεῖη, Ἀντία, Ἀπ'Ιραία. Sunt nota omnia. Πᾶν pro urbe ex hoc uno loco tolerare potuit Meursius, quod miror. Gronov.

V. 28. Μιστὶ δὲ Οσμ.] Corrigit Vossius. Sed vulgatam commodè interpretatur Meursius, post Osmidam vero Eleuthernæ. Ordinem satis conspicuum facit ipsa hæc loquutio. Gronov.

P. 19. v. 1. Καὶ Συορίπη] Hæc nimis aperte posita sunt ab Scylace, quam ut mererentur ab Meursio [in Creta p. 59.] negligi solum Ptolemæum citante, ut mediterraneam urbem ostentaret. Immo ut Scylaci constet veritas, descripsi Florentiæ iter Creticum posterioris temporis, ubi in australi littore ponuntur Pergamea, Lapsa, Matalia, Pinotisa, Surveta, Nichiton, Sfickium. Hanc enim tertiam ab ultima reor eandem esse. Addendus Geographus Ravennas. Gronov.

V. 4. Βαῖκς] Holstenii lectio [in Var. lect. p. 19.] proxima vulgatæ. Sed miror prætermisissam à Meursio, qui pag. 58. de hac urbe agit. Moratur forsan, quod Stephanus testetur esse in mediterranea parte Cretæ. Gronov.

V. 7. Γεγν] Forfan in hoc sedet memoria Γεγμνῖς urbis, ut vocat Stephanus, & collegit Meursius. Gronov.

V. 16. Κινε] Σικνο Vossii firmant Ptolemæus, Plinius, Strabo.

V. 24. Πόλις ἐστὶν Ἀγρς] Cave hic πόλιν pro unica urbe accipias. Quomodo enim una urbs in altera? accipe itaque hic pro communione civitatum, & pro ipsa regione. Sed de eo alibi. Voss.

V. 31. Ἐπιδαυς] Plurimi sunt, qui confundunt hæc duas Epidauras, quæ sunt in sinu Argolico. Nam scribunt, duas tantum in Peloponneso esse Epidauras; unam apud Eleutherolacernas, alteram ad sinum Saronicum. Hujus vero nullam mentionem faciunt, tanquam eadem foret ac Epidaurus Laconicæ, cum tamen Strabo, & alii, manifeste distinguant, addentes etiam hanc Λιμενὶν quasi λιμνην, quod portuosa esset, cognominatam fuisse. Vossius.

P. 20. v. 1. Καθήκει &c.] Respicere operæ pretium est Latina Vossii: Inde enim ad sinum stadia tantum sunt xxx. Ubi enim in

in Græcis vel istud inde vel alterum tantum? Dicit Scylax, perlinet enim in sinum istum stadia xxx, quibus indicat Epidaurum obtinere partem sinus Argolici, & quidem ita, ut littus xxx stadiorum in eo habeat sui juris. Gronov.

V. 8. Ἐρμιῶν] Aliis Ἐρμιῶν. Male apud Ptolemæum legitur Ἐρμιῶν sine aspiratione. Vossius.

V. 12. Σκύλας] Recte scribit Σκύλας, ut omnes; non Σκύλας, ut corrupte legitur apud Ptolemæum. Livius lib. xxxi. id promontorium non Troezeniis, sed Hermionibus, adscribit. Verba ejus sunt: Classis à Corcyra ejusdem principio æstatis cum L. A. pusilio legato profecta, Malea superata, circa Scyllæum agri Hermionici, Attalo regi conjuncta est. Vossius.

V. 14. Ἀθλωσίαι] Istud Ἀθωαίαι [quod tantopere placet Vossio] est ipsius Hoelscheli. Gronov.

V. 16. Καὶ πάλι &c.] Non video cur [cum Vossio in Var. lect. p. 20.] vel vox παρὰ τῆς hic infulciri debeat, aut altera vox τῆς expelli. Distinxis enim ita: Κατὰ τὴν ἰσθμὸν Βέλβιναν & πάλι. Τότε δὲ κέλευε διὰ τῆς ἰσθμῆς εἶναι ἃς τὴν ἰσθμὸν εὐδία ἐστὶν ψμ'. Circa hoc est Belbina insula cum urbe. Hujus sinus ab hoc ore (nempe ubi est Scyllæum) intus usque ad isthmum, sunt stadia hcc XL. Quid requiritur ad integritatem hujus locutionis? Gronov.

P. 21. v. 6. Μιστὶ δὲ Ἐπίδ.] Non ita capiendum, quasi Corinthiorum regio Epidauriis sit ad auroram: hoc enim falsum: sed id dicit, post Epidaurum esse regionis Corinthiorum eam partem, quæ auroram spectat. Supra enim jam descripsit alteram ejus partem, quæ occasum respicit. Voss.

V. 20. Ἀπιδε] Hæreo, quod nusquam id nomen inveniam. Nec tamen mutandum arbitror. Nam & ipse Scylax statim post repetit id verbum, p. 22. v. 4. Certo hinc liquet, fuisse locum, qui Megarenses ab Atticis dirimeret. Sed qualis is fuerit, ignoro. Sane Strabo l. ix. satis disertis verbis testatur, Megaram ab Attica determinari binis montibus, quos κίερα vocabant. Idem quoque Plutarchus in vita Themistoclis scribit. Voss. ---- Sed esse hanc confessionem ista eruditione indignam docui [p. 17. Var. lect.] ad Stephani Ἐθνη, unde egregie patet vocalem ab principio excidisse, quum scripserit Scylax ἰσθμῶς. Gronov. ---- Vide Berkelii notas ad Steph. p. 407.

V. 31. Ο δὲ Πιρ.] Omnes ferme arbitrantur, Piræcum ideo triplicem dictum, quod tres portus comprehenderet: nimirum ipsum Piræcum, Phalerum, & Munychiam. Verum qua ratione Phalerus, & Munychia, Piræci portus dici mercantur, equidem non video: & prorsus omni id ratione caret. Nam quam-

vis uno murorum clauſtro ſepti eſſent, diverſi tamen erant portus, maximoque à ſe invicem diſtabant ſpatio. Sed diſerte docet Pauſanias, jam antequam Themiſtocles Phalerum & Munychiam Piræo junxiſſet, tres habuiſſe portus. Nullus equidem dubito, quin ideo triplex dictus ſit Piræus, quod tres diverſæ ſtationes in eo eſſent. Et ſane ex tribus ſtationibus unam Piræei nomine fuiſſe inſignitam, facile mihi perſuadeo. Alteram dictam fuiſſe *Καρχην* videtur innuere Heſychius, voce *Καρχήνη*. Tertia appellata eſt *Ζία*. Heſychius, voce *Ζία*. Ubi recte Heſychius *κλεις* appellat tres hoſce portus ſive ſtationes. Septo namque Munychiæ continebantur. Ideo Munychiam Rhodiorum urbi comparat Strabo lib. ix. pag. 395. Ed. Pariſ. Voſſ. --- Ad hæc doctus Commentator [Iſaacus Voſſius] optime reprehendit eos, qui putant Piræum ideo triplicem dictum, quod tres portus comprehenderet, ſcilicet ipſum Piræum, Phalerum, & Munychiam: Nam (ait) *quamvis uno murorum clauſtro ſepti eſſent, diverſi tamen erant portus, maximoque à ſe invicem diſtabant ſpatio. Sed diſerte docet Pauſanias, jam antequam Themiſtocles Phalerum & Munychiam junxiſſet, tres habuiſſe portus.* Certe, ſi qui fuerunt, qui id putaverunt, jure objurgandi fuerunt. Sed nescio quare Vir doctiſſimus iis concedat, Piræum & Phalerum eodem muro clauſos fuiſſe à Themiſtacle, & id dixiſſe Pauſaniam. Nam neque id Themiſtocles unquam fecit, nec id unquam dixit Pauſanias. Optimum ſententiam prodit doctiſſimus Vir nimia & falſa concedendo adverſariis ſuæ opinionis. Palmer. Vide Meurſium de Pop. Att. p. 94.

P. 22. v. 10. *Κίως* &c.] Hæc inſula Ptolemæo vocatur *Κία*, quamvis Pintianus in comment. ad Pomp. Melam, conatus eſt legere *Κίως*. infelici proſecto auſpicio. Loquitur enim Ptolemæus juxta Romanorum morem, quibus *Cia* hæc inſula vocabatur, ut teſtatur Plinius lib. iv. cap. xii. Deinde *Ceas*, quam noſtri quidam dixere *Ciam*. Et ſic etiam ſcripſit Pomponius Mela, quamvis apud eum legatur *Cianos*. Cum enim librarius nesciret *Ceon* à Romanis *Ciam* appellari, ſic ſcripſit *Cia u. os i. e. Cia, vel Ceos*, & hinc *Cianos*. Ovidius in Epist. Acontii ad Cydippam *Ceam* nominat. Sed male pro *Cia*.

Inſula Coryciis quondam celeberrima nymphis

Cingitur Ægæo nomine Cæa mari.

Hic pro *Coryciis* Vir doctus legebat *Caryſtiis*. Sed quis non videt, id plane metro adverſari? Legendum itaque puto *Coriſſi*. Ex quatuor enim civitatibus hujus *Ciæ* inſulæ una erat *Coriſſa*. Quamvis nonnulli ſcribant *Coriſſus*, alii vero *Coreſſus*, & *Coreſſus*. Scylacis autem noſtri locum ſic emenda: *Κίως αὐτὴ Περσέων*

Περσέων

Περσέων, & Λιμὴν, Κορησία, Ιελὶς, Καρθαία. Nam *Tetrapolis* eſſe hanc inſulam, non *Tripolis* produnt omnes. Voſſ. --- An non credere licet ipſam Pœceſſam olim quoque dictam nomine ipſius inſulæ, & idcirco eam non nominari ab Scylace? Gronovius. --- Hunc locum mutilum optime ſupplevit Voſſius. Sed in eo, quod caſtigandum credit Pintianum, eo quod apud Ptolemæum pro *Κίω* vult legi *Κίως*, non poſſum ei conſentire: bene enim mihi videtur eam vocem mendosam correxiſſe. Nam quod ait Ptolemæum loqui Romanorum more, quibus ea inſula *Cia* vocabatur, & Plinium auctorem citat, vadimonium deſerit Plinius, cujus plurimæ & antiquæ editiones aliam exhibent lectionem ab ea, quam ex ſuo codice proponit: *deinde Ceos quam noſtri quidam dixere Ceam*, terminatione duntaxat mutata, ut ad ſonum linguæ Latinæ accommodaretur. Sed cur Ptolemæus, qui Græce & Græcis ſcribebat, nomina locorum Græcis barbære ſcripſiſſet? certe rationem non video: nam ubique vocabula Græca Græce exhibet, niſi forte in ipſa Italia, cujus pars Magna Græcia vocabatur. Nec eſt, quod dicam quis dicat Ovidio, qui *Ceam* dixit, non pro *Cia*, ſed pro *Cea*, verſus gratia, eo quod in *Κίως* brevis eſt ſyllaba natura cum ſit anceps. Soli Iones, qui aliquando ſ in ſ mutant, ſua dialecto *Κίω* vocarunt, non vero *Κίαν*, ut Herodotus lib. 8. at Ptolemæus communi dialecto utitur, non Ionica. Palmer.

V. 15. *Καρχήνη*] Eſt hoc in vocabulo, quod in v. *Αργό* occur- rebat in voce *Καρχήνη*, quod Voſſius optime reſtituit in *Καρχήνη*. Similiter nunc α & ρ poſita ſunt pro λ & ς, ut pro *καρχήνη* Scylax ſcripſerit *κλεινή*. Tales portus ubique narrantur ab Scylace, & noravit Hoſſcheliuſ in Creta. Gronov.

V. 21. *Περὶ Πόντου* &c.] Hunc locum corruptiſſimum emendavit doctus Commentator, & vult legi *περὶ ῥόντου*, multo melius. Sed dum totius capitis ſeriem conſidero, mihi venit in mentem legi debere *Σποράδες* 10. nam poſt Cycladum recenſionem ſequi debet *Σποράδες* recenſio. Nihil igitur mihi videtur convenientius, quam ſic legere: *αὐτὰρ ῥὲ αἱ Κυκλάδες ἦσαν. ὑπὸ δὲ πάντας ἑτέρας ἦσαν αἰδὲ Σποράδες.* 10. &c. Hæ quidem ſunt *Cyclades inſulæ*, ſub eas vero aliæ inſulæ ſunt hæ *Sporadum*. nihil certius eſt. Nam cum de aliis omnibus nihil dixerit, an *περὶ ῥόντου* vel *περὶ ἑκτον*, αἰδὲ ῥὲ vel αἰδὲ δύναν, cur potius de ea parva & ignobili inſula dixiſſet *περὶ ῥόντου* quam de cæteris? Palmer. --- Mirabilis abſurditas, in qua ſic offenderent. Diſtinctio manifeſte juvat: *ὑπὸ δὲ πάντας ἑτέρας ἦσαν αἰδὲ περὶ Πόντου.* 10. &c. Certe Ios non eſt ad notum, ſed ad boream & verſus Pontum. Pag. ſeq. verſu 1. abuſus eſt auctoritate ſua Voſſius, qui in margine editionis ſuæ ponit

nit [C. H. Βίριον, male.] Quasi codex Hervarti pro voce *Βίριον* ita haberet, quum Hoeschelius det *Γίριον*, non ex illo u-dice, sed scribi etiam sic notans. *Γρονου*.

V. ult. *Κυβέλας* [*Κλοάς*] *Διός*] Hujus Cenæi Jovis mentionem facit Æschylus apud Strabonem lib. x.

Εὐβοῖδα καμπύλῳ ἀμυρὶ Κλυαῖς Διός

Ακτὺς κατ' αὐτὸν πύλον ἀλῆς Λίχα.

Nec ab his admodum dissimile est, quod apud Sophoclem in Trachiniis legitur, ubi Dejanira Licham alloquitur:

Ακτὴ τις ἔς' Εὐβοῖας ἐνδ' δέλλεται

Βαρυὲς τέλει τ' ἐγκάρπια Κηναῖω Διί.

Id nomen à Cenæo promontorio Eubœæ (cujus meminere Strabo, Ptolemæus, & Plinius) cum Hercules eo appulisset, accepisse testatur ejus Scholiastes. *Voss.*

P. 23. v. 16. *Εὐλαπὸς*] Holstenius in notatis ad Ortelium videtur legisse *Εὐπλητος* pag. 79. *Γρονου*.

V. 21. *Λόκων ὄρε.*] *A Delio usque montes Albos.* Sic vertit interpretes. Properanter & festinante calamo proculdubio hæc scripta: *ὄρεα* enim non sunt *ὄρη montes*, sed *termini, limites*: aliter proculdubio interpretatus esset, ut debebat, si non alio properasset, & correxisset, ut corrigere necesse est, *μείζων* & *Λόκων ὄρηα usque ad Locrorum terminos*; nulli enim sunt ibi montes Albi. Sic etiam infra Scylax in Cilicia p. 40. *Paraply Ciliciæ à Pamphylia finibus*, ubi Vossius optime, *à Pamphylorum terminis.* *Palmer.*

V. 25. *Κυανόχρος*] Nihil muto, quamvis aliis *Κυανὸς* vocetur. Hujus meminit Strabo l. ix. & Hom. l. ii. ll. ut alios mittam. Conflata enim hæc vox ex *Κυανὸς*, quod est hujus loci nomen, & *χρῆς*. *ὄρε* enim Hesychio sunt *πὲρ πάρεα* &c. Consule præterea de hac voce Eustathium ad ii. Iliad. Potest tamen legi *Κυανὸς ὄρε*, ut eodem recidat, ac si diceret *Κυανὸς ἐπὶ κίον*. *Vossius.* ---- Placant hæc auctori. Palmerio placebat recidi duas posteriores syllabas ut ab alio additas, quod aperit in Græcia [p. 584.] Sed frustra. Scylacis manus fuit *Κυανὸς*, *ὄρε*, *Αλῆα*. *Γρονου*. ---- Ita emendavit Berkelius ad Steph. p. 103.

P. 24. v. 6. *Εἰ τὴν &c.*] Non possum mihi persuadere hunc locum esse sanum, sed turbatus mihi videtur totus contextus, & miror à Scylace Dorientes, qui & ultra montes Oetæos in mediterraneo juxta Phocidem habitabant, hic poni tanquam ad sinum Meliensem habitantes, & cum Meliensibus conjungi, de quibus si loqui volebat Scylax, melius eos cum Phocenibus junxisset. Scio equidem *κόλπον* etiam intelligi posse de quodam recessu

cessu inter montes, sed hinc non posse ita sumi manifestum est, nisi locus sit laxatus vel mutilus. Nam Meliensis sinus non potest extendi ultra Oetam montem & Ænianas usque ad Pindum, ubi sit fuerunt Diores. Quod ad vocem *Διμεδωρεῖς*, quæ à solis Grammaticis firmatur, Hesychio & Didymo, nullus Historicus aut Geographus de ea meminere. Ego credo Didymum ex hoc loco accepisse, quæ de ea voce dixit. Aliquis audaculus diceret reponi debere: *οἱ ἐπὶ Πύδῃ Διμεδωρεῖς* ego vero nihil movebo. Id tantum proferre non dubitabo, totum hoc caput non mihi videri sanum, & apud me non multum habere auctoritatis. *Palmer.*

V. 8. *Βιόν*] Sic omnes, nisi quod differant in accentu, præter Ptolemæum: apud quem legitur, *Βοῖον*, ἢ *Βιον*, pro *Βοιον*. Stephanus, vel potius qui eum in compendium redegit, arbitratur, hanc eandem esse, de qua Homerus in catalogo, *Βοῖον πὲρ γλαφυρῶν, ἢ εὐκταμίνων Ιαωνίων*. Sic namque hunc versum scribendum esse, statim docebimus. Sed non leviter fallitur. Quippe *Βοῖον* Homeri est in Thessalia, ut & reliquæ urbes, quas recenset: hæc autem est Doridis, ut mittam maximum utriusque vocis discrimen. Sed ecce, ipse seipsum castigat, cum inquit *Βοῖον* (lege *Βοῖον*) *πόλις Θιοσσαλίας. Ομηρῶν, &c.* Cæterum quod versum illum Homeri attinet, ille in vulgatis omnibus sic legitur: *Βοῖον, ἢ Γλαφυρῶν, ἢ εὐκταμίνων Ιαωνίων*. Nec recens ista lectio: quippe & Eustathius sic videtur legisse. Immo & jam diu ante Eustathium variationem istam in codicibus fuisse colligo. Quippe apud Stephanum in vocibus *Γλαφυρῶν, & Ιαωνίων*, eodem plane modo exaratum. Alibi vero apud eum, ut diximus, sic legitur: *Βοῖον πὲρ γλαφυρῶν*. Et hæc quidem est vera lectio. Nulla enim urbs fuit unquam in tota Græcia, nedum in Thessalia, cui nomen *Glaphyræ*. Aliter si foret, Strabo ejus meminisset, quippe qui tam diligenter omnia ea loca, quorum Homerus mentionem facit, ordine persequatur. Atqui is lib. ix. à Bœbe transit statim ad Iolcon. Neque mirari quispiam debet, quod de ea apud Eustathium legatur. Nam hic manifeste fatetur, se ex Ethnographo hausisse: Ethnographus vero, qui est Stephanus, vitiosum Homeri codicem secutus fuit. Cur autem hic Homerus *Βοῖον γλαφυρῶν* vocet, clarum est ex Strabone: quoniam *Βοῖον χερσὶν ἐπὶ τῇ λίμνῃ Βοῖονιδι κέρματα*. Sed hæc hæc: quæ eo libentius annotavi, quod viderem, lectionem eam constanter in cunctis Homeri codicibus repræsentari; cum sine dubio falsissima sit. *Vossius.*

V. 13. *Μαλιῆς*] Hinc patet, errare eos, qui Melienses, & Malientes, eisdem putant; scilicet eo quod sinus Meliacus, & Maliacus, idem plane sit. Sed nihil hoc mirum, cum utraque gens partem

partem ejus obtineat. Miror etiam in hunc errorem impegiſſe Scaligerum, notis ad Catullum. *Vossius*. --- Ex hoc loco concludit summus Vir errare eos, qui Malienſes & Melienſes eodem eſſe putant, eo quod ſinus Meliacus & Maliacus idem plane ſit, & miratur in hunc errorem impegiſſe Scaligerum. Ego certe (ſateor) in eodem errore verſor, nec à ſententia Scaligeri hujus loci auctoritate demoveri poſſum. Nam & hæc duo capita videntur non ſatis ſana, & turbata, ut ſupra notavi, & in iis doctus Commentator quædam optime mutavit: credo etiam male diſjuncta eſſe. Si ipſius Scylacis opus integrum haberemus, videremus forte ita cum non diſtinxiſſe, ut male diſtinxit vel abbreviator vel exſcriptor. Nam quavis ſponſione deposita contendere parat ſum, nullum alium auctorem ita diſtinxiſſe, (de antiquis dico) licet omnes fere de iis populis fecerint mentionem. Herodotus lib. 7. ubi Xerxis & ejus exercitus proceſſum & manſiones ſatis exacte deſcribit, ſic ait: *Xerxes & peditatus cum tranſviſſet per Theſſaliam & Achaïam, tertia die pervenerat ad Melienſes*. Secundum diſtinctionem hujus loci Scylacis, per Malienſes neceſſario debebat iter facere, antequam ad Melienſes perveniret, quorum ditio ſecundum hujus loci ſententiam anguſtiſſima ſola Trachine ſeu Heraclea urbe gloriari poterat. Nam Thermopylæ Scylacis tempore erant anguſtiæ, non urbs; Oeta mons, Sperchius fluvius. At Malienſes Lamiam, Phalera, Anticyram, Pyraſum, Maleam urbes incolebant, quarum pleræque ad littus maris. Sed operæ pretium eſt audire ipſa Herodoti verba eodem libro paulo poſt: *Hæc quidem Theſſaliæ ſunt & Achaïæ: ab iis vero regionibus ibat in Melidem juxta ſinum maris*. Adverte ex Achaïa in Melidem pervenit Xerxes nulla Malienſium facta mentione. Poſtea vero ſinum deſcribit, cui adjacent partim planities ſatis patens, partim anguſtiæ. Planities illa ſecundum Scylacem & ejus diſtinctionem debuit eſſe Malienſium; nam, ut vult, Melienſes ad Trachinem & Oetam habitant & ad Thermopylas: Malienſes vero Phthiotidi vicini erant. At Herodotus totum ſinum Melienſibus tribuit, & cum tam prolixe Perſarum facta in iis locis exſequatur, mirum foret, eum ne verbum quidem feciſſe de Malienſibus, ſi in eo tractu tot urbes incolebant diverſi à Melienſibus. Æſchylus etiam Herodoto ſύγχρονος in dramate, quod Perſæ inſcribitur, nuncium inducit de Perſarum fuga ſic narrantem:

Στρατὶς δὲ λοιπὸς ἐν τε Βοιωτῶν χθονὶ
Διῶλκετο. οἱ μὲ ἀμφὶ κελυαῖον γάνθη
Δίψει πονέοντες, οἱ δ' ὑπ' ἄεσματό κενού

Διεκπερῶμεν

Διεκπερῶμεν ἐς τε Φωκίαν χθόνα,
καὶ Δωεῖδ' αἶαν, Μηλίᾳ τε κόλπον, ὃ
Σπερχεὶος ἄρδεις πεδίον εὐμυρεῖ ποτῶ,
Κάντευθεν ἡμᾶς γῆς Αἰαχίδ' οὐ πέδον,
καὶ Θιασαλῶν πόλιν &c.

Vides lector, Μηλίᾳ κόλπον campum dicit à Sperchio irrigatum, & eum campum cum Achaïa continuat nulla Malienſium facta mentione. Sed audiamus Thucydidem, qui libro 3. de Heracleæ in Trachinia conditu ſic ait de Melienſibus: *Μηλίῃς οἱ ξύμπασις εἰσὶ τὰς τρεῖς μέρη Παράλοι, Ἰερῆς, Τραχίνιοι*. Si hoc accipias, quaſi exceptis Malienſibus, quinam erunt illi Παράλοι; nam totum littus à Sperchio ad Thermopylas & Locros eſt anguſtum & abruptum ſine oppidis & vicis, de quibus meminerint auctores. Παράλοι igitur nulli poſſunt eſſe Thucydidi, quam ii, qui Phalara, Anticyram & Echinum habitabant. Rurſus idem lib. 5. ſic ait: *Ἡερκλειώτατος τοῖς ἐν Τεργῶνι μέχρι ἰχθυῖας ὡς Αἰνῶναις & Δόλοποις & Μηλίᾳς & Θιοσαλῶν πᾶσι*. Nili hoc loco intellexit per Μηλίᾳς etiam eos, qui Μαλιῖς dicuntur hoc Scylacis loco, quinam erunt ii, qui cum Trachiniis bellum gerebant? Nam Τεργῶνι ſola urbs erat & Μηλίᾳς ſecundum Scylacis diſtinctionem: quæ urbs, quoniam regionem incolebat aſperam, montoſam & ſterilem, gravis erat finitimis Paraliis, campos feraciores colentibus. In loco priore citato ex Thucydide difficile eſt dictu, quinam fuerint ἰχθυῖας nemo enim præter eum de iis (quod legerim) loquutus eſt. Scintillam tamen lucis facit Callimachus in Delum, ubi de Hyperboreorum primitiis, quæ Apollini quorannis mittebantur, & de iis qui eas excipiebant, ſic canit:

----- Α Δωδώνηδε Πελαγοῖ
Τηλόθεν ἐνβαίνοντα πολὺ παρῶππα δέχονται
Γηλαχέες, δεράποντες ἀσγῆτοιο λέοντες
Δούτερον ἱερὸν ἄστυ καὶ ἕρια Μηλίδ' οὐ αἶψα
Ερχονται.

Cum Thucydide videtur quandam urbem vel regionem Melienſium Sacram vocare, eo quod eas primitias à Dodonæis, qui etiam ſacri erant, recipiebant. Non piget id obiter notaſſe, ut Thucydidi lux fieret. Sed ad rem. Strabonem etiam teſtem audamus. Is lib. 9. ſic: *ἡδὲ ἢ ἐν ταῦτα & Μαλιακὸν κόλπον μὲν γὰρ τὸν Ὀκῆτιον σιμωχὸς ἐπὶ ἔστω. Jam autem hæc ſunt ſinus Maliaci: nam poſt Opuntium ille continuatur*. Hujus Strabonis loci ut vim dedinaret vir ſolers, fatetur Maliacum & Meliacum idem eſſe. Sed inde ſequitur Malienſes & Melienſes idem eſſe. Nam ut à regionibus

C c c

gionibus dicuntur sinus, veluti Opuntius ab Opunte urbe, Pagasiticus ab urbe Pagasæ, Toronaicus à Torone, Corinthiacus à Corintho; sic Maliacus, qui & Meliacus, à Malienfibus, qui & Melienfes. At si diversi sunt Melienfes & Malienfes, Malienfium debet esse sinus Maliacus: Melienfium vero sinus Meliacus. At sinum Maliacum tribuit Strabo iis, qui Locros Opuntios attingebant: ii autem fuerunt Μελιῆς, Melienfes, ubi Trachin. Itaque Melienfes illi etiam Malienfes vocabantur. Strabo igitur non admittit eam differentiam. Sed & Pausanias, dum omnes populos recenset, qui jus habebant mittendi ad Amphictyonum consessum, Μαλίας solos nominat, nulla distinctione facta ἢ Μαλίαν, in quorum tamen ditione secundum eam distinctionem, quam oppugnamus, fiebat conventus Pylaicus. Unicum addam locum Diodori, qui si bene consideretur, res plana erit, & illa distinctio evanescet. Loquitur de societate, quæ facta est inter Athenienses, Ætolos, & multos alios Græciæ populos contra Macedonas, ut ab eorum jugo Græcia liberaretur Alexandro mortuo: quod bellum Lamiacum vocatum est, gestum duce Leosthene Atheniensi contra Antipatrum. Recensionem igitur facit eorum, qui ob ejus belli societatem cum Atheniensibus foedus fecerant, & sic ait: Αἰτωλοὶ μὲν ἔν τε παντί τε σπῆτι σπῆτι πῶς συμμυζήσαν, καὶ ἵππερ σπῆτι μετὰ δὲ τὰς Θηβαίους μὲν πάντες πῶς Πελοποννησίους, Οἰτῶν δὲ πῶς Πελοποννησίους. Αἰτωλοὶ δὲ Φθιώται πῶς Θηβαίους, Ἡλιεὶς δὲ πῶς Μαλίων ἱππῆς δὲ Λοκροὶ ἀπῆντες. Non dubium est lector, quin videas ex ordine recensionis excidisse majusculam M in voce ηλιεῖς: nam ibi fuerunt Μαλίας post Achæos Phthiotas, nulli vero Ηλιεῖς. Ait igitur Melienfes omnes exceptis Maleis in foedere comprehensos fuisse. Urbs fuit in littore sinus Meliaci seu Maliaci Malea, quam Stephanus terminatione Attica vocat Μαλινός, quam dictam dicit δὲ Μαλινὸς ἢ Ἀμφικτιόνος, à Malo Amphictyonis: nam urbem, à qua, ut credo, dictus fuit Maliacus sinus & tota regio, excepit expressè à generali Melienfium consensu, ut Pelinæum Thessaliæ ab universorum Thessalorum societate. Dico igitur Diodorum per Μηλιῆς intellexisse etiam eos, quos Μαλῆς vocat Scylaxis distinctio, quando Maleam excipit ab eorum universalitate. Ideo & Anticyram & Pirasum & Phalara & Echinum sub nomine ἢ Μαλίων comprehendit. Idem igitur οἱ Μαλῆς & οἱ Μηλιῆς, hi Atheniensibus & omnibus Ionici generis, illi Dorienfibus sic dicti. Causa diversitatis emerfit ex Heracleæ conditu: nam Lacedæmonii, qui Heracleam habitare, Dorice Μαλῆς mutato sono protulerunt, & vocarunt eos, qui antea à seipsis & Æolibus, qui eos undè iuque circumdabant, Μηλιῆς vocabantur. Ab eo tempore auctores diverse pronuntiavere, modo cum Æolibus Μηλιῆς proferentes

proferentes, modo cum Heracleenfibus Μαλῆς, unde κῆλος Μηλιῆς & Μαλινός, Μηλιῆς & Μαλινός idem est sinus, qui etiam aliquando Λαμιακός ab urbe Lamia dictus. Ideo Herodotus, qui Ionice loquitur, semper Μηλιῆς habet, ut & Thucydides & Æschylus Athenienses antiqui. Aliud etiam argumentum addam ex Scylace ipso: ait enim, καὶ τῇ Μαλίῳ (lege Μαλίῳ) χάραξ ἵππεσιν ἀνῆλθεν δὲ τὸ μισογυγίας Αἰνῆες καὶ δὲ αὐτῶν εἰς τὸ Σπέρχιδος ποταμὸς ἔστι Μαλίων κῆλος. Attende lector, Ænianes, qui vicini erant Heracleenfibus & Oeræis, habitabant mediterranea loca supra Malienfes. Idem igitur Malienfes & Melienfes. Nam supra Malienfes, si intelligendi sunt ii, qui in opposito littore incolebant Maleam, Pirasum, Echinum, non accolabant Ænianes, sed Phthiotæ. Ideo Melienfes Malienfes etiam dicebantur secundum diversum dialectum, & hæc credo sufficiunt ad firmandam Josephi Sciligeri sententiam. Palmer. ---- Idem sunt Melienfes & Malienfes, quamvis Scylax eos distinguit. Sed apud illum ubique legendum Λαμῆς, non Μαλῆς. Hac ratione omnia plana fiunt in hoc vetustissimo scriptore, qui certe errare non potuit in re omnibus Græcis notissima. Nam Lamia saxa sunt juga Oetæ montis, ad cujus radices sita est urbs Lamia, quæ etiamnum hoc nostro sæculo nomen suum retinet. Ab hac dictus sinus Lamiacus, idem qui Maliacus, licet diversa ratione, nam Meliacus sive Maliacus à Melienfibus dictus, Lamiacus vero à Lamia urbe. Utrique enim sinum hunc accolabant, & Melienfes & Lamienfes. Multus est in hoc Scylaxis loco vir doctus Jac. Palmerius, ubi excutit observatiunculas, quas pueri olim edidimus: sed ut hoc, ita quoque cæteris in locis feliciorum instituere potuisset censuram. Pluribus de his alibi. *Isaacus Vossius* in notis ad Catullum, pag. 257, 287.

V. ult. Μετὰ δὲ Αχ.] Ita mallet intelligere & interpretari Græca: *Post Achæos autem Thessalia, pertinet ad mare ex mediterraneo per angustum spatium: ad sinum Pagaseticum stadia xxx.* nempe ejus regionis sunt. *Gronov.*

P. 25. v. 14. Πλῆς πρ.] Vide quid de hac navigatione annotavit magnus Salmasius in Exercitationibus suis Plinianis [p. 129. Ed. Traj.] *Voss.*

V. 22. Ἰση λιμὴν] Hos ille [Herodotus, de quo in Var. lect. ad p. 25.] ponit manifeste istuc in Pelio, quod non pertinuit ad sinum Pagasæum. Sed notissimus in eodem sinu fuit portus Ἀφίππυ, de quo idem Herodotus cap. 193. & ample Stephanus Byzantius. Inde priores literæ forsan interciderunt. *Gronov.*

P. 26. v. 5. Πυδῆα] Pomponius hanc *Cydnam* appellat. Ubi Pincianus legebat *Pydna*, sed male. Nam *Pydnam* appellari *Cydnam* testatur

testatur Stephanus: Κύδις πόλις Μακεδονίας. Θιαξήνης ἐν Μακεδονίᾳ. ἢ καὶ παραφθορὰ Πύδης λίγαται. *Voss.*

V. 11. Δάριος ποτ.] Lege Εχιδνῶ. Sic enim Apollodorus lib. 11. & Ptolemæus, item Etymologici Magni auctor, cujus verba adscribam: Εχιδνῶς ποταμὸς Μακεδονίας ὁ ἀπὸ τοῦ Ἡδονὸς καλεῖται, ἢ ἔχων, ὡς φασι, διότι ζευστὲ γὰρ καταφέρειν ψήγεται, οἱ ἐγγύωσι ἀνιπτα δερματι αὐτῶν κέραιες, καὶ καδίντες εἰς τὸ ὕδωρ. Cætera, quæ apud eum sequuntur, nugæ equidem crediderim. Hujus aquam Xerxis copiis ad potum non sufficisse, tradit Herodotus lib. VII, cap. CXXVII. Sed miror, apud eum binis locis legi καδινῶ, cum tamen scribendum sit Εχιδνῶ. *Vossius.*

V. 17. Θερμάκης] Θερμάς habet Lycophron, & Stephanus. Idem quoque urbis nomen apud Herodotum lib. VII, cap. CXXIII. corruptum est γραπλὴ παραλάμδαναι ἐκ Θερμάων. Legendum autem est, Θερμάς. *Vossius.*

V. eod. Καναστραίον] Sic quoque Ptolemæus [& Thucydides, quem vide p. 277.] Herodotus Καναστραίον ἄκρῳ appellat, Stephanus Καναστρον. *Voss.* --- Vide Berkelium ad Steph. p. 443.

V. 21. Σερμυλῆς] Forte Σερμυλινῆς, à Sermylo urbe in eo tractu. Σερμυλινῆς propius accederet ad vulgatam lectionem, sed nondum videtur locus de eo tractandi, nam post Athon montem tantum incipit. Hæc scripseram, sed postquam commentaria doctissimi Vossii inspexi, vidi eum reposuisse Τορονικῆς, meliori certe ratione, etsi non tam accedat ad vulgatam lectionem. *Palmer.* --- Eadem magno Bocharto [in notis ad Steph.] sententia hæserat aliquando legi debere Σερμυλινῆς. Verba sunt Herodoti VII, 132. Εὐλαίδας πέδον πόλεις, Τορόνιον, Γαληψὶν, Σερμύλλιον, Μηκύοισσαν, Οὐλωθον ἢ μὴ καὶ χώρα αὐτῇ Σιθωνίᾳ καλεῖται. Hinc posset subjici Σιθωνικῆς. *Gronov.*

V. 22. Δίον] Mentionem ejus facit Thucydides, & ex eo Stephanus: cujus verba sunt, Δίον πόλις Θερράκης ὡς τῆς Αἰθῆς, ὡς Θυκυδίδης. Meminit & Herodotus, lib. VII, cap. XXII. *Vossius.*

P. 27. v. 1. Αλαπτα] Forte legendum Ακτα, & ex ordine locorum id sequitur. Sed ἄκτα videtur fuisse non urbs quædam, sed spatium & longitudo quædam littoris. Plutarchus lib. de quaestionibus Græcis ad littus vocat Αραίον ἄκτῳ. An Scylax scripserit Αραίον ἄκτα, judicet lector. *Palmer.*

V. 2. Βολῶ] Sic omnes hanc paludem vocant. Stephanus tamen, in voce Βοϊῶ, cam Βοϊῶν appellare videtur, cum inquit: ἐν καὶ ἐν Μακεδονίᾳ λίμνη Βοϊῶν. Sed metuo, ne vitiosos codices secutus fuerit, ut centies in eo observare est. *Vossius.*

V. 14. Αμφίπολις] De hac Stephanus: Αμφίπολις, πόλις Μακεδονίας καὶ Θερράκων ἥτις ἐστὶν ὁδοὶ ἐκλεῖται καλεῖται ἢ Μυρταῶν (lege Μύρκαρον) & Ηϊόν. Αμφίπολις δὲ ἀπὸ τῶν ἀμφιπόρων ἢ Σερμυλῶν, ὡς Θουκυδίδης

ἢ καὶ πύργῳ. Sed quam misere hic cæcutiat, ex ipso Thucydide, quem testem affert, videamus quæso. Primum quod attinet, hanc urbem prius ἐστὶν ὁδοὶ dictam fuisse fateor. Id enim ex Thucydidis lib. IV, & Polyæni lib. VI, ubi de Agnone agit, satis manifestum est. Alterum vero, quod sequitur, palam falsum est. Myrcinum enim diversum esse oppidum ab Amphipoli, diserte testatur Thucydides p. 275. Item alibi, ubi copias Brasidæ enumerat: καὶ Μυρκαίων, & Χαλκιδίων καὶ πλεονεξίας εἶχε, ὡς τοῖς ἐν Αμφίπολει. Sed & Eionem aliam esse ab Amphipoli, idem Thucydides declarat, cum hanc maritimum esse emporium ait. Nam Amphipolis urbs est mediterranea, & viginti quinque stadiis inde abest. [Thucyd. p. 272.] *Vossius.*

V. 16. Σάριον] Lege meo periculo Σαίον. Nam littus illud tenebant Σαῖοι, gens Thracica, satis ex versu Archilochi nota. Ασπί-δι μὲν Σαίον τις ἀνέδεικται, Chlyeo Saionum aliquis gloriatur. Vide Strabonem lib. 12. ubi discas gentem prius Sintias vocatam, postea Σιντας, deinde Σαῖες, & suo tempore Σάπας vel Σαπῆες. *Palm.*

V. 17. Ελσος] Ptolemæo hæc insula vocatur Θαλασσία: vereor tamen, ne legendum sit Θάσος, vel Θάσος, vel potius Θασία. *Voss.*

V. 20. Δάπην] Stephanus: Δάπην, πόλις Θερράκης. Ἡρόδοτος ἐν πάσῃ. Ἡδονῇ ἢ τῇ τὸ φασιν, οἱ οἰκῶντες Δατήσιοι. Sic namque legendus est ille locus. Eustathius in commentariis ad Dionysium hanc Thasionum facit coloniam. Eum consule. *Voss.*

V. 23. Κεδήνης] Nemo hujus fluvii meminit. Ego tamen arbitror, hunc eundem esse, de quo Ælianus lib. XV, cap. XXV. Historiarum animalium loquitur. *Voss.* --- Cujus hæc arbitria esse sane quam male fulta demonstravi ad Pomponium Melam 2, 2, 103. *Gronov.*

V. 26. Δρυζάνη] Lege Δρῦς, Ζάνη. Stephano Δρῦς urbs Thraciæ. Ορφίως Δρύας hunc locum appellat Nicandri Scholiastes. *Voss.*

V. 28. Ποταμὸς Αερίσκος] Quid si scribatur ποταμὸς Αερίσκος, & Εἰς, καὶ ἐκ' αὐτῆς τείχους; Arisbus enim illic loci fluvius in Hebrum influens. *Gronov.*

V. 30. Τάχη Αἰών] Putat Clarissimus Vossius hunc locum esse corruptum, sed deest tantum unum, jota: nam legendum Αἰών optime se habebit. Ænii enim habuerunt quædam castella in eo littore, quæ hoc loco Scylax vocat Αἰών τείχη. De iis Demosthenes oratione de falsa legatione, ubi loquitur de iis locis, quæ Philippus occupaverat: ἐν ἧ τῇ τῶν Δορίσκων Θερράκων, πρὸς τὰ τείχη. In eo autem Doriscum Thraciam & muros. Ubi credo legendum Θερράκης πρὸς &c. & rursus, ἡλικὸν ἐπὶ ἀδίκῃ, τὸ Θερράκων & πρὸς τὰ τείχη ὡς ἐστὶν, quanta est injustitia, Thraciam & muros prodere. Aliquod ex iis castellis videtur Alcibiades sibi munivisse, & id ei

à suis adversariis crimini dabatur. Plutarchus in ejus vita: *Imperperabant etiam ei munitionem murorum in Thracia circa Byzanthem ad refugium*. Sed tamen Byzanthe non satis vicina Aeno. *Palmerius*.

V. ult. *Δελὸς ἱμπ.*] Tacent de hoc emporio veteres Geographi. Verisimile tamen est, fuisse Deræorum civitatem; de quibus, qui Stephanum in Epitomen redegit, sic scribit: *Δερῶντες Ὀρμῖον ἵππας Ἡράδης Δερσαίης αὐτὴς φησι*. *Vossius*.

P. 28. v. 6. *Χερρόνησος*] Male hoc loco duo capita confunduntur; nam *ἑξῆς ἀπὸ μὲν* est finis præcedentis capituli, *Χερρόνησος* est titulus sequentis, & debet majusculis scribi, ut aliorum capitum tituli, & initium sequentis est, *Μετὰ δὲ τὴν Μέλαναν κήλην* &c. *Palmer.*

V. 9. *Καρδία*, *Ἰδι* &c.] Optime [ut constat ex nota sequenti] vocem *Αἰνὸς* expungit *Vossius*, & *Ελῶντες* in *Ελαιὺς* mutat. Cæteris non admovit manum, sed quid erit mali, si aliquid tentemus? ergo sic tot ulceribus mederi tentabam: *Καρδία, Χερρόνησος, Πανόρμος, Αλοπηγῆσις, Ανάπλης, Ελαιὺς* &c. *Χερρόνησος* locus fuit Chersonesi, Xenophonti memoratus Hellenicorum 2, quo ex clade ad Ægospotamos se receperunt Athenienses. Panormus locus est maritimus Cherronesi apud Plinium lib. 4. cap. 11. *Ανάπλης* certe eo loci apud alios auctores non exstat. Sed quoniam video locum in Bosporo ita dictum, eo quod inde ascendebant naves contra Bospori decursum versus Pontum Euxinum tendentes, facile suadeor, etiam in Hellesponti angustiarum initio fuisse quandam locum ab eadem ratione sic vocatum, de quo loquatur hoc loco Scylax. Sed hæc est mera conjectura, si quis meliora docebit, gratias agam. *Palmerius*.

V. 10. *Αἰνὸς*] Quid hoc monstri? an Abydus Chersonesi Thraciæ urbs? certe non magis, quam Sestus Phrygiæ. Trunca itaque vocabulum Abydi, quod est à librario, non ab auctore; ut satis patet ex iis, ubi Phrygiam describit. Animadverterat siquidem, Sestum, & Abydum, Heronis & Leandri amoribus celeberrimas urbes, sæpissime ab auctoribus conjungi. Itaque & hic Abydi nomen interferendum esse putavit. *Vossius*. --- In versu 10, pro voce *Παίων*, patet manifeste oportere scribi *Ἰδιαν*, quod miror nemini obvenisse. Stephanus clare, *Ἰδιαν πόλιν ἐν Χερρόνησῳ*. Qui ibi intellexit Chersonesum Thracicam ex more, quo solet ita simpliciter eam nominare, ut patet ex *Καρδία* & aliis locis. Qui conatur pro *Ανάπλη* reponere *Ανάπλης*, quum id sine auctore ullo aggrediatur, quem de eo dabit notorem? Itaque ut & *Ανάπλη* & *Αἰνὸς* accipiant medicinam; equidem quum sint illic duæ antiquissimæ urbes, & ab Herodoto aliisque memorentur *Μαδύτις* & *Αψινῶτις*, deliberandum, an non sit pro duabus

potius illis substituendum *Αψινῶτις*, *Ελαιὺς*, *Μαδύτις*. *Gronovius*.

V. 23. *Τειρεῖσιον*] Plinius Tiristasin vocat. *Vossius*.

V. eod. *Γάβος*] *Ganos* urbs est Plinio circa hunc tractum. *Suidæ* αὖτε τῇ Ὀρέκῃ ὄρεϊ ἐστὶν ἡ Γάβος. *Γάβος* τῇ Γαυιάδῃ χωρίῳ ἐστὶ Ὀρέκῃ. *Vossius*. An Stephani *Γοκῆς* sit, videant Eruditi. *Thomas de Pinedo*.

V. 24. *Πέρηνθος*] Scylax Perinthum ab Heraclea diversam facit; Ptolemæo, Ammiano Marcellino, Procopio, Zosimo, & Eustathio contrarium asseverantibus. *Berkel.* ad Steph. p. 385.

V. 25. *Δαμνὸν τείχεος Ὀρέκῃς*] *Δαμνὸν* malit *Gronov.* ex Stephano qui testatur *Δαμνὸν* τείχεος Ὀρέκῃς. Vide *Holsten.* ad Steph. p. 93.

P. 29. v. 15. *Ὀκτὼ ἡμερῶν* &c.] Sine dubio hic mendum latet. Quomodo enim hæc consistere possunt? Ait, à Strymone Sestum biduo & binoctio perveniri: inde usque os Ponti idem esse spatium. Ab ore autem Ponti, Istrum adusque fluvium, dierum trium, & noctium totidem, spatium interesset. Atque hic habes universæ Thraciæ tractum littoralem. Quomodo igitur hic tradit præternavigationem Thraciæ octo esse dierum, noctiumque? Nulli dubitemus, quin supra rescribendum sit: *παράπλης δὲ τὴν Ὀρέκῃς διὰ Στρυμόνης ποταμῶν, μέχρι Στρυμόνης ἡμερῶν, ἔνθα νυκτὶς τριῶν*. Et hoc modo sibi constabit Scylax. *Voss.*

V. 19. *Νίκωνιον*] Ptolemæo *Νικαῖον*, at *Νικαῖα* Stephano: *Νικωνία* πόλις ἐν τῇ Πόντῳ, αὐτὴς τῆς ἑκδοῦσας τὴν Ἰστρον. Hæc eadem verba & apud Suidam leguntur. Inapte tamen, cum Niconia sit ultra Tyram fluvium, maximoque ab Istri ostiis spatio distet; ut ex Ptolemæo, & Strabone præcipue, liquet; unde Stephanus illud hausit. Is siquidem libro vii inquit, ab Istro ἐπὶ Τύραν ποταμῶν πλωτὶ ἐπικράτεις γαῖαι. Et paulo post: *Αναπλοῦσάντι δὲ ἐκ τῶν ποταμῶν Νικωνίαν, ἐφ' ἧς ἐπὶ τῶν πόλεως, ἡ μὲν Νικαῖα, ἡ δὲ ἐπ' ἀεστερῶν Ὀφίονα*. Niconia itaque quam longissime ab ostiis aberat: utpote quæ esset ultra Tyram amnem. Ophiussa vero erat circa Tyram, eoque Istro vicinior. Minime vero audiendus est Ptolemæus; qui & Ophiussam ultra Tyram collocat. Neque in eo tantum errat, sed in altero etiam, quod diversam faciat hanc Ophiussam ab Tyra oppido. Tyras enim prius vocabatur Ophiussa: sed deinde à Tyra amne ei nomen Tyrae impositum est, ut testatur Plinius lib. iv. cap. xi: *Clarus amnis Tyra, oppido nomen imponens, ubi antea Ophiussa dicebatur*. Similiter Stephanus: *ὁ Πολυτίτης ποταμῶν, ἐν τῷ πελάγῳ Τύραν λέγουσι τὰς δὲ πόλιν Τυράνας, ἡγουμένη δὲ Ὀφίονα*. Quæ manifeste Ptolemæum refellunt. *Vossius*.

V. 23. *Ακρωτήριον*] Notandum *ἀκρωτήριον* sumi hic à Scylace pro Chersoneso, sive peninsula. Sic quoque vox *ἄκρη* supra usurpatur,

tur, ubi de Macedonia agit: Παλλήνη ἄκρα μακρὰ εἰς τὸ πέραν ἐκείνου. Pallenen enim promontorium nemo dixit. Sed Canastrum Pallenes promontorium vocant. *Vossius.*

V. 24. Χρ. ἰμπ.] Non puto id intelligendum de antiqua illa Cherfonso, de qua Strabo lib. vii. sed illa altera Heracleotarum colonia, quam *Megaricen* etiam dictam testatur Plinius lib. iv. cap. xii. *Vossius.*

V. 29. Νύμφαια, Παν.] Aliis est Νύμφαιον: sed crebro apud Geographos istiusmodi occurrit diversitas; ut & etiam in sequenti vocabulo. Nam quod hic Πανπηγάριον vocat, aliis Πανπηγάριον quoque est. *Vossius.*

P. 30. v. 20. Λογίζομαι &c.] Miror nihil amplius adferri à Vossio, quam habuit à Salmasio. [cujus emendationem vide in Var. lect. ad pag. 30.] Sequentia etiam verba, τὸ Εὐρώπης ὁ περιήλας, penitus omittit in interpretatione. Immo est locus egregius, unde lucidissime colligitur & verissime, quam solitus fuerit Scylax grandioribus illis divisionibus interdum immiscere minores & magis singulares cum titulo, qui materiam omnem in se contrahat. Id hoc loco clarissimum est, ubi voces Παρὰ πλὴν πείρας τὸ Εὐρώπης considerandæ sunt pro titulo, nequaquam annexæ sequentibus, quæ incipiunt ab vocibus, Ἀπὸ Ηρακλείου ἐπὶ τὴν ἑξῆς &c. atque tum scribendum λογίζομαι τι ὅτι. Ex literis enim α π ε commutata & confectæ sunt ο σ ου. Sic nisi fallor, omnia sunt liquida & aperta. Cæterum id quod statuo, patet quoque ex loco superiore in pagina 28. v. 2. ubi plane non ambigo, quin ita scripserit Scylax Καὶ ἔπειτα Κύπρις. ἸΜΒΡΟΣ ΚΑΙ ΛΗΜΝΟΣ. Κατὰ τὸ Μίλανον κἀπὶ Ἰμῶν ἐπὶ τῆς πείρας, καὶ Λῆμον &c. *Γρονου.*

P. 31. v. 12. Σινδοί] Diversi hi sunt à Sintiis Thraciæ, quos Sapas etiam appellant. Stephanus: Σάπας ἔστι Θράκης. Λιγυτὴ Σάπας εἰς Σίνδοι. Sic legendum. Sindi vero iidem sunt ac Sinti. Hefychius: Σίνδοι ἔστιν Ἰνδικόν. ἔστι δὲ πόλις ἐκ τῆς Σινδὸς λιμνὴν. Pro Ἰνδικόν scribendum Σινδικόν. Quod ipsum mendum apud eundem, cum scribit: Κελεύεται ἔσθαι Ἰνδικόν, pro Σινδικόν. Alii etiam recenset civitatem Βάπασον τὴν Ἰνδικῆς, ubi similiter legendum est Σινδικῆς. Pariter peccatum in Ἀστυρία, Ἰξιδάται, & aliis in locis. Etiam apud alios is error propagatus est. Herodotus lib. iv. Ες δὲ Θερμοπύλιν πλὴν ἐπὶ Θερμοπύλιν ποταμῷ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς (καὶ τὸ γὰρ ἐστὶ Πόντος εὐρύτατος) τριῶν τε ἡμερῶν εἰς δύο νυκτῶν πλὴν. Ubi interpretes legunt, ἐκ τῆς Σκυθικῆς. Male. Legendum, Σινδικῆς. Posterioris tamen ætatis Græci Sindicam videntur appellasse Indicam. Quare nec magnopere cum quoquam contenderim, qui apud Stephanum & Hefychium Indicos retineat. Antiquiores tamen omnes unanimi consensu Sindos & Sindicam vocant:

cant: ut saltem dubium non sit, quin & ita Herodotus scripserit. Recentiores vero eam regionem etiam Indiam appellasse, ostendit Socrates, Hist. Ecclesiasticæ l. i. c. xv. Ὁμαί μὲν, πλὴν Πάριον διπλοῦν ὑπὸ χροῖ. Ματθαῖος δὲ [lege Ματθίας] πλὴν Αἰθιοπίαν. Βαρθολομαῖος δὲ ἀληθεύει πλὴν συνημίνην ταύτην Ἰνδῶν τὴν ἐνδοτέρω, καὶ πρὸς τὴν Βαρθολομαῖον ἰδίαν. Non assentio iis, qui id capiunt de Indis orientalibus: licet ea apud omnes recepta sit opinio: ut qui credant, Bartholomæum in Indiam venisse, non vero in hanc Sindicam. Vereor & ne æque fallantur, qui putant, Andream, fratrem Simonis Petri, & Matthiam, ad Christianam religionem propagandam profectos esse in Æthiopiam illam magnam, quam hodie Abasenam dicunt. Longe mihi verisimilius sit, pervenisse illos in Æthiopiam Ponticam, quæ in Colchorum est regione, & Sindicæ, sive Indiæ, contermina est. Liqueat id ex Hieronymi catalogo scriptorum Ecclesiasticorum, cujus verba adscribam: *Andreas, frater Simonis Petri, ut majores nostri prodiderunt, Scythiis, & Sogdianis, & Saccis, prædicavit Evangelium Domini nostri Jesu Christi, & in Augusta civitate prædicavit, quæ cognominatur Magna, ubi est irruptio Apfari, & Phasis fluvius: illic incolunt Æthiopes interiores.* Et post: *Matthias, cum unus esset e numero septuaginta, allectus in ordinem undecim Apostolorum, in locum Judæ Iscariotæ, qui fuit proditor, in altera Æthiopia, ubi est irruptio Apfari, & Hyssi portus, prædicavit Evangelium, cum essent homines agrestes.* Recte itaque Socrates interiorem Indiam Æthiopiæ interiori vicinam facit, cum ambæ sint ad Pontum, sibi que conterminæ. Falsi vero sunt, qui credunt, Andream & Matthiam Apostolos in Æthiopia sub Ægypto Evangelium prædicasse: aut qui Bartholomæum ad Indos Orientales concessisse credunt. Quæ tamen opinio non tantum apud Europæos obtinet; sed etiam ad Indos, & Æthiopus, propagata est. Hanc Ponticam Æthiopiam nonnulli inter Veteres Libyam appellarunt. Sane id facit Palæphatus apud Harpocrationem: Παλαιφάτος δὲ ἐν ἰσθμῷ Τρωϊκῶν, ἐν τῇ Λιγυῇ φησὶν ὑπερὶ τῶν Κόλχων οἰκεῖν τὴν Μακροκεφάλαν. Vide quoque Suidam in voce Μακροκεφάλαι, ubi id ipsum reperies. Nihil igitur mutandum. Forte hi Libyes sunt, quos eo deductos à Nabucodroso videtur significare Megasthenes, cum inquit: Ναυοκροδόροσιν Ηρακλῆος ἀλκιμώτερον μνηστήρα ἐπὶ τῇ Λιγυῇ, ἐν ἰσθμῷ Τρωϊκῶν, ταύτῃ δὲ χειροστέμνον δόπλεσιν αὐτῶν εἰς τὴν διέξω εἰς Πόντον καὶ τοὺς Σινδοί. Ad quæ verba Scaliger: *In Ægyptum expeditionem fecisse, diserte constat ex xxix, xviii, Ezechielis. Inde in Libyam transisse non inviti credimus. Sed de Iberia dubitamus, nisi sit Iberia ad partes Ponti Euxini. Quod quidem sequentia probant, in quibus dicitur, devictarum nationum colonias ad dexte-*

riora Ponti deportatas. Imo sequentia contrarium testantur. Juxta enim Megasthenem, Iberes illi Asiatici sunt Europæorum Iberorum coloni. Nulli igitur ante in Asia Iberi, cum quibus bellum potuerit gerere Nabuchodonosorus. Vel si fuere, fuerunt ad dextram Ponti. Nihil itaque fecerit Nabuchodonosorus, si eos ad dexteriores Ponti deduxerit, quando & antea ibi fuerint. *Voss.* ---- Quum supra dicit Vossius: *pariter peccatum apud Steph. in Αστυς.* vix est ut illud admitti possit, cum huic lectioni adversari videatur Eustathius ad II. β'. p. 332. ut observavit *Cl. Wormius*, p. 86. differt. 2. de corruptione Antiq. Hebr.

V. 16. Πάρις.] Hunc locum Strabo lib. xi. appellat τὴν Βάτη. Sæpissime enim confunduntur Π, & Β: ut Βρετανία, Πρετανία, Ἀμφοκία, Ἀμφακία, Νάσκατοι, Νάπατοι, & sexcentis talibus. Hujus quoque urbis Ptolemæus meminit: cujus verba sic legenda: Μετὰ τὴν Καροκονδάρην ἐν τῇ Πίττῃ πόλιν, Βάτη πόλις, φύχρη ποταμὸς ἐκδολεῖ. *Voss.* ---- Equidem appropinquant admodum literæ & totidem syllabæ. An etiam situs conveniat, dubito, nec jam exigendi opera est. Sed utique ad Scylacem maxime facit locus Plinii lib. vi. cap. 6. *Cepi Milesiorum, mox Stratoclia, & Phana-goria, & pæne desertum Apaturos.* In qua postrema voce cernis omnes easdem literas, ejusque appellationis ratio constat ex Strabone, qui licet pro fano tantum habeat, Plinius in urbis numerum redigit, ut etiam diu post Geographus Ravennas, cui dicitur *Appatura.* Gronov.

V. 22. Μετὰ δὲ Κερκ. Αλ.] Orchomeniorum hos esse colonos, nonnulli arbitrati sunt; ut testatur Strabo lib. ix. Græcos saltem esse, vel nomen ipsum satis testatur. Rufus Festus:

----- *Indeque Achæi
Ab Xanthi ripis, atque Ideo Simoënte
Inter chauri crepassent scruposas convallis
Transvexere larem:*

Versum illum corruptissimum sic emenda, *Inter chauricrepas, & scruposas convalles.* *Vossius.*

P. 32. v. 6. Γέλωνι.] Gelonos Asiaticos habet Ἀργεναιτικὸν id, quod sub Orphei nomine prodit, v. 105.

Καὶ ἔα πανημερίῃσι πονέμενοι εἰσεσθῆσι
Μαιώτας φεύγτες ἀφικάνομεν ἀδελφίτανας,

Η δὲ Γελωνὸν ἔδωκε, βαθυχάτων τ' ἀπλετα φύλα. *Voss.*

V. 16. Μάλλω] Malam urbem in Colchis non novi, in qua Medea nota sit. Scribo itaque, ἃς πόλιν Κύταμον. Cytas enim five Cytæam patriam Medæ faciunt omnes. Stephanus Κύταμ πόλις Κολχική, πατρίς Μηδείας. Unde crebro poetæ Medeam vo-

cant

cant Cyteida virginem, quod notissimum. *Voss.* ---- Vide *Schol.* ad Apollonii lib. 2. v. 401.

V. 19. Βύσσης.] Scribe Βύζης ex Stephano in voce, [& ex Eustathio ad Dionys. Strabone, l. 12. & Apollonio Rhodio, l. 2.] item alibi in voce Χοῖ, ubi Βύζης legendum, non Δίζης ut vulgo. *Vossius.*

V. 26. Ἀγροῖς &c.] Certe hæc vocabula Ὀδονίδης & Λίμνη & Ἀγροῖς notari videntur ab Geographo Ravennate in libro v. *Gadinio, Athenas, Arcabis.* Ut Λίμνη videatur existisse pro Ἀττή vel Ἀττή. Gronovius.

P. 33. v. 10. Χοιρόδες.] Stephanus: Χοιρόδες πόλις Μοσσυνοίκων. Εξ-πὶ τῆς Εὐρώπης. Τίτλαβλυσσι δὲ &c. Sic enim legendus locus iste. *Voss.*

V. 13. Μοσύνες.] Μοσυνῶς; eos appellat Nicolaus Damascenus in libello de moribus apud Stobæum. De iisdem Pomponius lib. i. cap. xix. *Ultra Tibarenos, Mossynoeci turres ligneas subeunt, no-tis corpus omne persignant, propatulo vescuntur, promiscue con-cumbunt. Et palam reges suffragio deligunt, &c.* Sic rescripsit Hermolaus Barbarus; eumque temere secutus Pintianus, & Schot-tus, cum antea legeretur *Mossyni.* Utrumque enim dicitur. Se-quentia verba Pomponii sic rescribe: *Promiscue concumbunt, & palam. Reges suffragio deligunt.* Hanc emendationem firmat Diodorus Siculus libro xiv, de Mossynoecis agens: Βαρυβαρῶπιται δ' ἱκανοὶ οἱ στρατιώται τὸ το διελλυσθῆναι τὸ ἔθνος, καὶ ταῖς μὲν γυναῖξιν αὐτῶς πλημύζον ἀπάντων ὁρῶντων. Nihil sane miri dixisset Pomponius, si scripsisset, reges ab iis palam suffragio deligi. Apud Valerium quoque Flaccum libro v. male emendarunt *Mossynoeci*, cum an-tea legeretur *Mossynichi.*

Vos quoque non notæ mirati vela carinæ

Mossynichi: vos & stabulis Macrones ab altis,

Byzeresque vagi, &c.

Hic pro *Mossynichi* scribe *Mossyni.* Male namque medentur huic loco, qui ita rescribunt.

Mossynoeci: vos stabulis Macrones ab altis,

Est in pluribus sic codicibus legatur; sed inepte. *Vossius.*

V. 27. Οχέων.] Apud Plinium vi, 3. leguntur hæc, *Est & Ceraunus intus clarus*, omnino fluvium denotantia, ut collegit eruditus editor, qui in altero codice Regio illic testatur legi *Cæ-tanus.* Attende, mi lector, an non sit hic ipse. Gronov.

P. 34. v. 4. Κορώνη.] Κορώνη Stephano Bithyniæ civitas est. Sed ea nihil ad hanc Paphlagonicam. Legendum itaque Κνωλῖς ex Strabone lib. xii. Arriano, & Marciano Heracl. [quem vide P. 72.] *Voss.*

V. 6. Κύταμος.] Diodorus Siculus libro xiv. hanc Tibarenis

D d d 2

tribuit,

tribuit, non Paphlagoniæ; ut Scylax: *Ταῖν τε μὲν ἐν τῷ χρόνῳ οἱ ἡμέτεροι οὕτως διεπορεύθησαν· τῷ δὲ ἐχρήσθη ἐν τῇσι, καὶ ἐκάλεσαν Τισσαριαν.* Κακῶς γὰρ ἐς Κοτύωρα πόλιν παραγνήθησαν *Εκλευδά, Σινωπίων ἄπειρα.* Sic legendum. Nam Κοτύωρα nonnulli Veterum etiam appellaverunt *τῷ Κούτωρον.* Ut Xenophon, unde hæc habet Diodorus. *Voss.*

V. 8. *Τισιον*] Scribendum puto *Τήιον π. Ed.* Sic Strabo passim appellat *τῷ Κίον.* Nec aliter Constantinus Porphyrogenneta in *Themat. Imp. Orientalis*, & Eustathius ad *Homerum*. Non itaque audiendus vir maximus, [Salmas. in *Exerc. Plin.* sub finem cap. 43.] qui apud Strabonem *Τισιον* reponit, pro *Τήιον*, idque auctoritate Stephani. Potius ego crediderim, ipsum Stephanum esse emendandum: scribendumque *Τήιον* apud eum, non *Τισιον*. *Vossius.*

V. 11. *ΜΑΡΙΑΝΔΥΝΟΙ*] Nonnulli *Μαριανδυνοί* scribunt, per τι. Sed utrumque dicitur. Xenophon initio *Κύρου παιδῆος*, vocat eos *Μιζαδύνας*. *Ἡρῆ δὲ καὶ Βακτριάν, & Ἰδῶν, καὶ Κιλικίαν ἀσάτως δὲ Σακάων, καὶ Παφλαγέων, & Μιζαδύων.* Sed scribe *Μαριανδυνῶν.* *Vossius.*

V. 19. *Σαγάρη*] Sæpius legitur *Σαγγάριος*. Sed variis id vocabulum modis effertur. Quidam *Σάγαρον* appellant: Latinorum nonnullis est *Sagaris*: & sic quoque dicitur in libello de fluminibus, qui *Plutarcho* adscribitur. *Vossius.*

V. 22. *Πέσ*] Fuit, quum putarem, legendum, *Βίαρος*. Sed nihil mutandum. *Πέσ* quoque appellatur hoc fretum ab *Αρπiano*; [p. 240. *Ed. Steph.*] ubi inquit, *Mithridati* in animo fuisse, *πολεμῆν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ὅταν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἥ Πόρον ἐν μέσῳ θέρμῃ, ἐν κλητήναι πῆς νομίζουσιν Βίαρον, ἰὺς ἀντιθέμενης, ὅτε βῆς μομφῇ καὶ ζηλοτυπίᾳ Ἡρᾶς ἐφύζαν.* *Vossius.*

P. 35. v. 5. *Μίχελ Κίον*] Hæc *Cius* est, quæ postea *Prusa* est appellata, ut testantur, cum alii, tum *Strabo* lib. xii. p. 563. *Ed. Paris.* Emendandus est *Memnon* de *Tyrannis Heracleæ*, apud *Photium*: *ἐκῆθη ὁ Τελέμαχος ἐπὶ Περσιάδα τῷ ἐπισηλάσῳ μὲν τῷ δυνάμειως παραγνήσκει. αὐτῇ δὲ Κίον τὴν παλαιὴν ἐκαλεῖτο, &c.* Vulgo legitur, *Κίον*; ut alio item loco apud eundem. Sed male utrobique. *Vossius.*

V. 9. *Κίον π.*] Vide quæ adduximus ex *Apollonii Scholiaste* in *Testimoniis* de *Scylace*.

V. 21. *Ελαφονησσός*] Hinc patet, errare *Plinium* lib. v. cap. xxxi: ubi *Proconnesum*, & *Elaphonnesum*, unam eandemque esse insulam asserit. Idem & alios nonnullos autumasse comperi ex *Etymologico Magno*, in voce *Προκόννησος*: ubi inquit, *ὑπὸ πύλιν Πρωκόννησος Ἐλαφόννησος κεκληται.* Sic enim legendum esse arbitror, non *Ἀδελφόννησος*, ut vulgo. Nec aliunde puto hanc opinionem profuxisse, quam quod *πρὸς*, & *ἐλαφ*, idem fere sit. *Vossius.*

---- *Scylax*,

--- *Scylax*, qui *Proconnesum* ab *Elaphonneso* diversam facit, à *Plinio* dissidere prima facie videtur. Sed nodum solvit *Strabo*, geminam *Proconnesum* agnoscens, lib. 13. p. 588. novam ac veterem, modico forte *Euripo* ambas inter se discretas: nomine alioquin similes: nam appellationis ratio par: *πρὸς* enim & *ἐλαφ*, cervini generis animalia significant, quibus ea insula videtur fuisse referta. Docet id pluribus *Apollonii Scholiastes*, ad lib. 2. *Argon.* v. 279. *Harduinus* ad *Plin.* tom. 1. p. 648.

V. 23. *Σαγάρη*] Legendum *Πάριον*. *Plin.* l. v. cap. xxxii. *Deinde Percote oppidum, & Lampscacum, antea Pityusa dictum. Patrum colonia, quam Homerus Adrastium appellavit. Oppidum Priapos, &c.* Atqui diversam facit *Strabo* *Adrastiam* à *Pario* lib. xiii: *ἡ μὲν ἐν Ἀδράστειᾳ πέλις μεταξὺ Πελάγης, & Παρίου, ἔχουσα ὑποκαίμενον πόλιν ὁμώνυμον, ἐν δὲ μεταίτιον ἦν Ἀπιδάων Ἀκταίη, & Ἀρτίμιδος καὶ τῷ ἱπποκρίαν.* Sic lege. Idem facit [Eustathius ad *Hom.* p. 355. &c.] *Stephanus*: nec dubium, quin is ex *Strabone* hauserit. Sed puto *Plinium* eo respexisse, quod statim post hæc verba subdit *Strabo*: *ἐς δὲ Πάριον μετακίνηται πάντα ἡ κατωκεσμένη & λιθία κατασκευασμένης ὁμοειδῆς & ἀνοδομένη ἐν τῷ Παρίῳ βαμβύ, Ἐρμακρίοντος ἐργον, πολλὰς μνήμης ἄξιον, καὶ τὸ μέγιστον & κάλλιστον.* *Vossius.*

V. 24. *Καὶ τὸ σίμα &c.*] *Ostium ad Sestum Propontidis* hoc est. Ita supplendo refarcitur hic locus, ex editione *Hæschelii*, quum nullo genere adsequeretur, cur ex editione sua *Vossius* omiserit quintam & sextam in *Græcis* vocem: quod etsi opiner vitio typorum contigisse, tamen nec in *Latinis* eam tetigit. *Gronovius.*

V. ult. *Κλειόστρατος*] Hic primus duos hædos, quos *Heniochus* manu sinistra tenet, inter sidera ostendisse traditur. Autor ejus rei *Hyginus* in *Astronomicis*. *Octaëterida* quoque primum excogitasse, auctor est *Censorinus*. *Vossius.*

P. 36. v. 1. *Τοίχη & Ἀγκ.*] Lego *Σιγῆον & Ἀγκάδιον*. *Palmerius.* --- Scripsit proculdubio *Σιγῆ* & *Ἀγκάδιον*. *Σιγῆ* enim appellatur etiam *Stephano*. *Ausonius* quoque dixit in *Epitaphio Achilles*: *Offa leguntur littore Σιγῆο.* *Gronov.*

V. 2. *Κατωπῆες Ἀγκ.*] Ego putem hosce crateres *Scylacis* esse eosdem ac eos, quos *Strabo* *λιμνοθάλαττας*, & paludes, appellat, l. xiii. Hauriunt enim hæ *λιμνοθάλατται*, & paludes, omnem eorum fluminum aquam, non secus ac crateres. Et sane quemadmodum *εὐφῆ* proprie est, ἐν ᾧ π *καρπύουται*, sic etiam hæ *λιμνοθάλατται*, & paludes *κατωπῆες* appellantur, quod in iis aqua *Simoëntis*, & *Scamandri*, misceatur. Sinum fuisse olim hic loci, auctor est *Hærodotus* lib. 11. Et hac de causa arbitror, accolæ, effossa humo, lucus crebriores fecisse, quo superfluentum *Simoëntis* & *Scamandri*

dri undis, essent receptracula. Quod ipsum satis constat Ægyptios quoque factitasse, ut, Nilo suam inundante regionem, aquæ in effossis lacubus desiderent. *Vossius*. --- Equidem si fuerunt effossi isti *καταΐζες*, unde illis accidet nomen Achæorum, quum ab his effossi non sint? Non convenit exemplum Ægypti cum hac regione. Si vetus lingua Græcorum respiciatur, totus sinus Surrentinus sive Neopolitanus olim Crater dictus, ut notat Holstenius ad Ortelium pag. 27, idque verum est, quum testetur Strabo lib. v. unde excerptis quæque Ortelius. Scribit Cl. Sponius. *Mais présentement l'entrée du port de Troye en est bouchée, & il y reste peu d'eau dans le bassin, qui est presque tout comblé de sables. Gronovius.*

V. 17. *Περδασίω*] Strabo & Stephanus inquirunt, *Περδασίω* hanc appellasse nonnullos *ἐκκλινόντας τὸ δὲ τῆς φωνῆς ὁμοίους*. *Voss.*

V. 21. *Καὶ ἰδ.*] Corruptissimus est locus. Nec tamen, quomodo emendandus sit, possum affirmare. Mirum enim in modum confusi sunt harum gentium limites: quod Strabo lib. xiii. satis indicat. Cogitabam, num legendum esset hoc pacto: *Ἀντάνδρα, ἐκ τῆς Μυσίας, τῆς κατὰ τὴν αἰθέρης καὶ αὐτῆς ἡ χώρα Μυσίας μέχρι Τόδρανίας*) ἢ *πῶς Λυδία*. Sed alii viderint. *Voss.* --- Lege, *ἐκ ἰδης*. Nam Antandrus sub Ida monte fuit: cætera per se stare poterunt, si legas *τὰ κατὰ*. *Palmer.*

V. 28. *Ἀσυρα* &c.] Optime reposuit Vossius *Ἀσυρα*, & ex loco Strabonis nobis præluxit ad veram lectionem: non dubito igitur, quin scripserit Scylax: *Ἀσυρα ἔστι τὸ ἐν ὧν οἱ Ἀδραμύττιοι Ἀδραμύττιον Ἀσσυρα, ubi sacrum habent Adramyttii*. Putavit exscriptor *Ἀδραμύττιον* & *Ἀδραμύττιον* esse repetitionem mendosam, & alterum sustulit. *Palmerius.*

V. ult. *Ἡ Κίον χώρα*] Vera lectio *ἡ Κίον χώρα*. Loquitur autem hic Scylax de locis, quæ Lesbii, & Chii, in continente possederunt; quæ sane non paucæ fuerunt. Quin ipsa quoque Tros Lesbiorum fuisset jure hæreditario, ni eam Athenienses, dux Phrynone, præoccupassent; ut satis constat ex Strabonis lib. xiii. Atarneus autem Chiorum fuit, id namque ipsis mercedis loco datum à Mazare, quod Paetyam ei restituisset: ut cognoscere est ex Herodoti lib. i. *Voss.*

P. 37. v. 4. *Χρύσειοι*] Lege *Γρύσειοι*. Stephanus: *Γρύσειοι πολίχται Μυρταίων, ἢ τῶν ἐν Ἀπιδαν* &c. Sic namque legendus hic locus, ut pater è Strabone lib. xiii. cujus ipsissima hæc sunt de Grynio. *Vossius.*

V. 10. *Καὶ λιμνὴς*] Merito offendit ad hoc *λιμνὴς* Vir nobilis. Sed quis ille mos est tot literas ejiciendi? Unde *Λοιμνὴς* credit ab Scylace portum modo considerari? Res clara est, & literæ docent

docent è *Τῆμῳ*. Strabo lib. xiii. *Ταῖς Αἰολικαῖς πέλοις ἐπὶ ἐπὶ τὰς Αἰγὰς ἀπὸ τῆς ἑσπέρης καὶ τῆς ἑσπέρης*. Plinius. V, 29. *Fuit in ora ejus oppidum Τεμνυος, ... Leuce in promontorio. Gronov.*

V. 15. *Ἀργα π.*] Vix dubitem, quin hæc sit eadem, quæ Ptolemæo est *Ἀργα*, quam Lydiæ adscribit. Admodum enim fallantur, qui putant, hanc eandem ac Ægas Æolicas; quas jam supra recensuit Scylax. *Vossius*. --- Non potest esse *Αἰγὰς*, quam urbem Ptolemæus Lydiæ adscribit, quæ non attingebat mare (pate Commentatoris doctissimi dixerim) sed omnino legendum *Ἔα*, quæ urbs erat in eo ordine cum portu, Teiis vicina, de qua Thucydides libro 8. & Strabo libro 14. cujus locum adscribam, quoniam emendatione opus habet: *Περὶ δὲ ἑλθεῖν ἐπὶ τὰς Εὐθρας ὅστις ἔστι Γίγας πολίχταις, εἴπε Τῆιον, Prius autem, quam veniatur ad Erythras, primum quidem Eræ oppidulum*. Lege ex Thucydide, *ὅστις ἔστι γ' Εὐρας, πολίχταις ἐπὶ Τῆιον*. Sed de hoc loco ad Strabonem dicendum erit. *Palmer.*

V. 22. *Εργαστ. Χερ. &c.*] Nihil alii Geographi, aut Historici, de his; uti neque iis cognita *Αργαδαις*, quam subjungit. Sunt autem omnia hæc loca agri Samii; ut satis testatur paulo infra. Sed de locis, quæ Samii in continenti possederunt, consule cum alios, tum Strabonem lib. xiv. *Vossius*. --- Itaque ut pro virili instauramus, pro voce *Φώκαια*, quam urbem alieno loco ponit, & recte jam superius locata est, patet legi debere *Φύλλα*, quæ satis nota apud omnes Geographos, & circa has partes, ita ponente Plinio, ut postquam ab Priene consideravisset oram Trogiliam, in qua Panionium, addat, *Juxta à fugitivis conditum Phygela fuit*. In voce *Αργαδαις* sunt omnia familia voci *Ασπινδαίς*, quam ponit Plinius V, 27. in Lycia. *Gronov.*

P. 38. v. 14. *Κατὰ τῶν Κερ. &c.*] Cave putes Con insulam vicinam sinui Ceramico, Rhodo enim proximus hic sinus; Coos Triopio, de quo infra Scylax. Schol. Theocriti ad Idyll. xvii. *ἡ Βιττική θυγάτηρ Ἀντιόχου τῆς Κασσάνδρας ἢ Ἀντιπάτρου ἀδελφῆς, ἰσχυροῦς τῶν ἐν Κῷ καὶ τῶν ἐν Τροίᾳ τῶν Δωριέων συνέδου, ἐπὶ τῶν αὐτῶν θρωμίνων πανίον &c.* Ita legendum. Vulgo enim pessime, *τῶν ἐν ἀσπινδαίᾳ*. *Vossius.*

V. 25. *Ἀρχαία πόλις*] Nihil mutandum esse arbitror. Insulas enim *πέλοις* appellari, nihil novi. Sic & supra; *Φάρῳ ἢ ὧς Ἐκλῶις, ἢ Ἰσκα ἢ ὧς, ἐπὶ πέλοις Ἐκλῶιδες αὐταί*. Sic Himerius apud Photium in oratione, quæ inscribitur, *ἐς τῶν ἢ Κυπρίων ἐπιδιμῶν*. Sic quoque apud Eustachium Archilochus Thasum *πρωτοζυρῶν πόλιν* vocat. Apud Aristophanem Sicilia insula dicitur *πόλις*, cum de ea sic loquitur: *Οἷα πόλις πόλις ἀλγυμῶν*. Unde apud Hesychium: *τὴν τῶν Σικελίων, ἀπὸ ἢ ὧς*. Sic legendum. Vulgo perperam *πολίς*, *πολίς*.

πολίς, Συκελίαν ἀντὶ τῆς ἡσσι. Anacreonti Samus ἄνυ νυμφίαν appel-
latur. Idem Hesychius: ἄνυ νυμφίαν, πλὴν Σάμου Ανακρίαν, ἰπὰ ὅσην
εὐνοῖα ἐγένετο. Sed ut inquit Julius Pollux lib. ix. τοῖς πεινηταῖς ἐ-
πὶς κόμης λέγασιν πόλεις, ὡς Ὀρεστιάειν. Sed nequeo satis mirari, quod
cum Pollux hoc loco inquit, κόμης à poëtis quibusdam urbes vo-
cari, statim, in testimonium istius rei, subdat hos Euripidis ver-
sus: Εὐβοίᾳ Ἀθήναις ἐστὶ πρὸς γέντων πόλεις. Ixione. Ἀπαισα Πελοπόννησος ἐ-
πὶ γένει πέλις. Temenidis. At quis unquam Euboeam, & Pelopon-
nesum, κόμην dixit? certe nemo. Harpocration etiam in voce
Κῆσι, testis est, Lysiam, in oratione περὶ τῶν ἰδίων εὐεργεσιῶν, ita scri-
psisse: Οἱ Κῆσι μὲν πόλεις ποσάται. Unde mirum videtur Josephum
libro i. contra Appionem, reprehendere Ephorum, quod tradi-
derit, πόλιν μίαν ἂναι τὰς Ἰσθμίας, τὰς ποσάτου μέρος τῆς Εσπερίας γῆς νηπιῶν-
τας. Plane enim fallitur ipse. Græci quippe, ut ex his, quæ jam
attulimus, satis patet, non tantum πλειόνην κομῶν νηπιῶν ἀπαισιν
πόλιν, sed etiam πλειόνην πόλιν νηπιῶν. Vossius.

P. 39. v. 6. Ζάφυς δὲ ἔστι ἀναπλ.] Hæc acriter exagitat Vossius in
notis ad Melam, adeo ut Xanthi ostia ab Limyris remotiora &
ultra Patara nolet fuisse sita. Equidem scribit Strabo, μὴ τὴν Ζά-
φην esse Πάταρον; sed eo sermone non abigitur hæc urbs ab Xan-
thi ripa. Immo Appianus lib. iv. Belli Civilis, quum Πάταρον de-
scribat πόλιν ἰσκιῶν ἰπνίαν Ζανθίαν, certe significat apposita fuisse illi
fluvio, per quem descensus erat ad ejus velut navale. Itaque ἀνα-
πλῆς, qui innuitur ab Scylace, potest accipi non multus ab mari.
Etiam ἀναπλῆς ex mari ad urbem Limyra erat circiter xx. modo
stadiorum. Gronovius.

V. 11. Λιγυρία π.] Forte Γαργία πέλις. Stephanus: Γάργυ πέλις
Λυκίας &c. Sæpissime enim urbium nomina, quæ in αἰ termini-
nantur, fiunt singularia, additione τῆς αἰ, ut Αἰγυγ Αἰγυγία, Πύλαγ Πυ-
λαγία, Ἀμφαναί Ἀμφαναγία, &c. sexcentis aliis. Vossius.

V. 12. Χελιδνία] Hujus promontorii meminit Plinius lib. v.
cap. xxvii. Strabo ἄκραν ἰσθμὸν vocat lib. xiv. Sed miror, cum
Dionysius Alexandrinus, Strabo, Plinius, & alii plures, tres Che-
lidonias insulas faciant, Scylacem binas tantum dicere. Vossius.

V. 14. Σιδυρῆς] Puto, hanc eandem esse, ac illam, de qua Ste-
phanus, Σιδυρῆς πόλις Λυκίας, ἐν λιμένι, &c. Sic legendum. Vossius.

V. 21. Νῆσος Αἰθαῖα &c.] In alio codice erat, καὶ ποταμὸς Κατα-
ράκης. Unde fac Καταράκτης. Totum autem locum ex emen-
datione magni Salmasii [in Exercit. Plin. p. 548.] ita rescribe:
ἡσσι Λυγαρία, Ολδία, Μάγυδος, καὶ ποταμὸς Καταράκτης ποταμὸς Πί-
ρην πέλις καὶ ἰσθμὸν Αρτίμυδος. Vossius. --- Utique Καταράκτης hic
vel Καταράκτης etiam notus fuit & publicatus in hoc loco ab Hæ-
schelio [cujus hæc sunt verba: lege Μάγυδος καὶ ποταμὸς * καταρά-
κτης].

ἡ καταράκτης vel καταράκτης. vide Ptol. l. 5. in Pamphylia de-
scriptione] & Λυγαρία fuerit Lyciæ χηρόνησος vel χερσον, non le-
gitur fuisse ἡσσι. Unde forsitan erit, ut Scylacis ἡσσις Αἰθαῖα pos-
sit esse Stephani Byzantii ἡσσις Αργεία. Porro hanc oram Lyciæ
sic retulit Geographus Ravennas lib. ii. Ἀσπένδος, Περὶ, Αὐ-
τράρα, Κάμβρα, Μαγύδο, Ερινυδι, Ἀταλία, Ολυνθία, Φαφελίς. Ubi
in quarto & tertio vocabulo patet residere literas vocis Καταρά-
κτης, quasi præter Cataracten fluvium fuerit aliquod instar urbis in ostio
ejus extructum. Et si videatur ante vocem Πίρην fluvius præi-
visse. Gronovius.

V. 23. Επὶ τῇ πύρ.] Suspectus locus. Forte: Πίρην πέλις, ἐ-
πὶ τῇ Αρτίμυδῳ εἰταύρῃ. Παράπλῃς δὲ ἐστὶ Λυκίας ἡμεῖς ἐν νηπιῖς. Ο δὲ
πύρην γὰρ διπλάσι τῆς πύρ. Επὶ γὰρ κατὰ τὴν. Inquit Lyciam, procul
à litore cursum tenenti, spatio diei & noctis prætervehi: oras
vero legentibus, laciniasque sinuum circumcumbentibus, biduo & bi-
noctio opus esse, cum sit maxime sinuosa. Vossius.

P. 47. v. 14. Σητὶν λιμ.] Ita etiam Latina Voßii Ad Setum ve-
ro portum, quo nomine prorsus nemo illic fuit. Sed egregie no-
men illi verum restituo πλὴν Σήκην. Ex Stephano & Athenæo
nota fuit viris doctis Cilissia illa Σήκη: sed eam hic positam fuisse
unus profecto nos docet Ravennas Geographus ita recensens hæc
loca, Anemurion, Arsinoë, Sicæ, Celenderis, ut abhinc ille Scy-
laxem sit stabiliturus. Arsinoë quoque notat Strabo ἔχον τὴν
ἐμρην. Gronovius.

V. 18. Οἶνοι π. Ε. ἀπ.] Existimo, hic numerum stadiorum, vel
navigationis spatium, intercuisse: imo vereor, ne & ipsum ur-
bis nomen corruptum sit. Vossius. --- Satis liquido in vocabu-
lo primo residet urbs Ολμυρ, quæ aliis appellata Ολμυρ, quam pla-
ne facit Strabo Celenderi vicinam, nisi quod postponat, quum
Scylax videatur priorem locare. Sed id constat tardius accide-
re. Gronovius.

V. 19. Ερμυρ] Non potest dubitari, quin pro Ερμυρ sit repo-
nendum Λάτρυς. Hoc enim nomine locus & fluvius illic occur-
rit apud Strabonem, ὁ Λάτρυς ποταμὸς ἐν κόμῃ ἐμμένυρ. ideo Scy-
lax quoque voluit dare dignationem urbis. Gronovius.

P. 41. v. 6. Κλειτίς] Nihil mutandum. Λιμὴν κλειτίς idem est,
qui κλειτίς. Similiter λιμὴν κλυτὴν, etiam κλυτὴν dixerunt veteres,
ablegato τῷ σ. Glossographus: λιμὴν κλυτὴν, τὸ ἀπὸ κλυτὴν ἡμῶν τὸ
τὸ λιμὴν κλυτὴν, ἐκ τῆς ἡμῶν τῷ σ. Vide cum. Vossius.

V. 7. Κερυνία] Sic scribendum, non Κερυνία, ut apud Ptole-
mæum [in Tabulis.] Plinio est Cinyria transpositis literis. ma-
le. Vossius. --- Ptolemæo in Ed. Bertii est Κερυνία. Hic loci Κι-
νυρία legendum censet Meursius. Κερυνία malint alii.

V. 9. *Μάριον*] Unus tantum Stephanus hujus urbis meminit. *Voss.* --- Imo Marium memorat Plinius, l. 5. c. 31. & Diodorus Siculus, l. 19. c. 59 & 62, *Μάριον* urbem supponit, alias *Μαρίον* vel *Μαρίων* non meminisset. *Gronov.*

V. 23. βασιλειαν τῶν &c.] De Vossii emendatione [quam vide in Var. lect. ad p. 41.] dubitare videtur Gronovius, qui ita interpretatur hunc locum: *regia Tyri circiter octo stadia occupans spatio, & portus ab terra*, hoc est, versus Syriam, non ad occidentem & magnum mare.

V. 26. *Τεμπλὺς*] Hæc multo celebrior est, quam illa altera Tri-
polis, quæ præcessit: cujus sane nullam alibi mentionem fieri ar-
bitror; hujus vero apud Historicos, & Geographos, passim men-
tio occurrit. Luculentam ejus descriptionem vide in Diodoro
Siculo lib. 16. p. 531. *Vossius.*

V. ult. *Εἰς* &c.] Hunc dativum Vossius in *ἰς* convertit. Debit progredi, ut etiam legeretur *εἰς* vel *εἰν*. Gronov.

P. 42. v. 2. Τῆς δ' &c.] Certe constat scriptum ab Scylace esse Τελίηρος. Strabo lib. xvi. pag. 754. quum egisset de præcedente Τρίπολι, eique συναρχῆς εἶναι τὸ ὅτι ἦν ἀπὸ τῶν αἰώνων, ἃς ὁ πλοῦτος ὁ Διέως τὸ ὄνομα, pergit : Μεταξὺ δὲ Τελίηρος καὶ τῆς πόλεως. Sic ex urbe paulatim declinaverat iste locus inter ætatem Scylacis & Strabonis, cujus causa est apud Polybium l. v. p. 68. Gronov.

V. 3. Βερυτὶς πόλις &c.] Stephanus sic vocatam inquit hanc urbem *Βίρ* τὴν εὐστρον. Βίρ γὰρ τὴν φρίαν παρὰ αὐτοῖς. Hesychius Βίρ τὴν φρίαν. Nimirum *ביר*. *Vossius.*

V. 4. *Περφυρίων πόλις*] Valde ambigo an fecedi sic oportuerit
[ut placet Voßlio & Salmasio, in Var. lect. ad hanc pag.] ab
scriptura primogenia, quam Hoescheliuss dedit, *περφυρίων*, nam vi-
detur intellexisse urinatores ipsos ad piscandas purpuræ conchas,
ut sit secundus casus & *περφυρῶς*. Certe urbs *Περφυρίων* Stephano,
ut videtur, ex Polybio l. v. p. 68. memorata hinc longe abest,
utpote vicina regno Ægypti. *Gronovius.*

V. 5. Κλαίης.] Pro κλαίης. Sic quoque supra de Salamine in Cyprio; ad quem locum vide quæ notavimus. Portus enim Sidoniorum claudi poterat, adeo ut tuto in hoc naves hibernarent. Sed opere pretium fuerit, si de nobilissimo hoc Sidoniorum portu consulas Achillem Tatium in limine suavissimi operis. *Voss.*

V. 7. Τυρίαν πόλιν, πόλιν Σάρα.] Atqui Sara, sive Sarra, cadem est, quæ Palætyrus: Palætyrum vero statim post recenset. Præterea constat, Græcos hoc ævo ignorasse Sarram. Sero enim à Romanis id nomen acceperunt. Sarram vero esse Palætyrum, non est quod quisquam ambigat. Mentio ejus est Josue cap. xix. De ea enim intelligendum, non de Tyro insula, quam multis

demum seculis post conditam esse, testantur Josephus, Eusebius, alique. Palætyrus ergo Græcorum, est Latinorum Sarra; unde Carthaginiensium origines esse constat. Tyrum enim insulam ita nemo dixit. Quamvis Hebræi ignorent discrimen: utramque enim, & Tyrum veterem, & Tyrum insulam $\tau\gamma$ appellant communi vocabulo. Ex quo, quia Græci, Latinique Σ , sive π non habent, tum σ abjecto fecere $\tau\gamma$: tum τ rejecto, *Sarra*. Nullo itaque modo apud Scylacem toleranda Sarrae appellatio. Scribe, $\tau\upsilon\rho\iota\omega\nu\ \pi\acute{o}\lambda\iota\varsigma\ \Sigma\acute{\alpha}\rho\alpha\pi\tau\alpha$, ἄλλη πόλις $\tau\gamma$ &c. quæ est magni Salmasii emendatio. Sāraptram nemo ignorat. *Vossius.*

V. 1c. *Key antixus* Sec.] Nescio utrum de industria, an per con-
niventiam Vossius ita interpretatus sit, *abest à continenti stadiis*
III, quod mutari oportet. *Gronov.*

V. II. Πάλιν Τύρος &c.] Lego Παλαίτυρος. Scio, Ptolemæo, (nisi locus corruptus) Tyrum, vocari Palætyrum: sed quam recte, viderint alii. Inter littorales enim urbes Syriæ numerat Tyrum Ἰππύτου καὶ μῆκ^{ον} μισθοῦς ἑξ'. καὶ πλάτος^{ον} λγ'. ε'. Tyrum vero insulam ὠρεσγενίαν, magis ad boream, καὶ μῆκ^{ον}, ἑξ. πλάτος, λγ'. γ'. Falluntur enim, qui de eadem Tyro Ptolemæum loqui credunt. Idem error apud Stephanum; ubi inquit, Tyrum quoque Παλαί-
τυρον vocitatum. *Vossius.*

V. 12. Καὶ πόλις ἴ * *.] Mirum in modum, quæ sequuntur, excusa sunt. Vestigiorum tamen reliquiis insistendo, hoc potuit exculpere: Καὶ πόλις ἴ Εκδιππων ἐ πετειμῶσι, ἢ Ἀκη πόλις. Εξῆς Βῆλος πόλις Τυρίων, Κάριον ἢ ἢ ἐν Διὶ, Ἀργεὶς πόλις Σιδωνίων, Συγκομισα πόλις Σιδωνίων, Ισπη. Εκπηγῆ φασὶν ἐνταῦθα τὴν Ἀνδρομέδην τῇ κίτῃ. Ἀσάλας πόλις Τυρίων, ἢ βασιλεία ἐνταῦθα ἴ Κοίλης Συρίας. Voss. --- Horum primam partem confirmat eximie Geographus Ravennas, *Dora, Ptolomagida, Ecdippa, Tyros*. Sed in sequentibus video neglectam reverentiam vetustati debitam. Quomodo enim à se impetrare potuit Vossius, ut omnem mentionem Dori urbis, ne Ravennati quidem omisse, expulerit? Hæc inviolata manere debet. Quinetiam illud ὅς ἐστιν Διὶ non Carmelum intelligit Holstenius ad Ortelium pag. 85. sed Garizim. Sed etiam, licet series cum Ravennate conveniat, equidem cur credatur à Scylace potius dicta πόλις ἴ Εκδιππων, quam τὴ Εκδιππω, non intelligo, & forsân ut antea statuit πόλιν ἴ περφυρίαν, ita nunc quoque illic agnoscebarur ab Scylace πόλις ἴ ὑκλιτῶν. istud enim litus plenum ὑκλιπῶς ἀμμοῦ ponitur ab Strabone inter Tyrum & Acen. Hinc docemur utique latere alia, & fortassis pro Ἀργεὶς repomen- di Γαζιμῶ, quæ Straboni dicitur Γαζαρίσι, vicina Azoto & Joppæ. Gronovius.

V. 20. Παράπλους νηρίης Σουλίας ----- Απλάωνος;] Hxc qui-

dem lacuna indubitate suppleri potest interponendo *ἀπὸ Τεταπλίας* *μήχρη*. Etiam mox apparet auctorem loqui de Arabibus. *Γρονου.*

P. 43. v. 12. *Ἰδὲν ὁμοῖα πελεκῆ*] Pulchre Ægyptum bipenni sive securi utrinque acumen habenti comparat. De simplici enim securi, quam Græci *ἡμιπέλεκυν*, vel *ἄξινον* simpliciter, barbari etiam *δεξτεράλιον* appellant, capi hoc neutiquam potest. Unam siquidem securis alam constituit Ægyptus inferior; sive Delta utrumque. Ad Memphin igitur, ubi Ægyptus in arctissimum contrahitur, est foramen sive *ἐπι*, cui scapus ligneus accommodatur. Superior Ægypti portio alteram securis alam exprimit. Plane itaque securim refert Ægyptus, dempro manubrio. Qualis etiam est illi Simmiæ. Sciolus quispiam manubrium huic securi aptarat. Sed hoc non esse ab ipso auctore, invictis argumentis ostendit Cl. Salmasius. Quamvis in eo differentia sit, quod in hac securi brachia ferrea æqualia non sint, ut in illa Simmiæ. Superior enim illa Ægypti pars, quæ ultra Memphin, multo latior est, longiusque excurrit. Et id Scylacem voluisse indicare his verbis, *τὸ μί-
κρον τὸ ἄνωθεν Αἰγυπτίας* &c. [prout emendantur in Var. lect. ad p. 43.] nullus dubito. *Vossius.*

V. 29. *Σημεῖόν ἐστιν ἐν αὐτῇ* &c.] In his latine reddendis interpret magis fuit sollicitus de gubernatore, quam de Menelao, quæ non videtur fuisse mens Scylacis, qui scribit, *ἔν monumentα sunt in illa Menelai, gubernatoris ejus ab Troja, vel Trojani nomine Cauori sepulchrum.* *Γρονου.*

P. 44. v. 3. *ΛΙΒΥΗ*] Deest in editione Hoeschelii.

V. 5. *Ἀδυσμαχίδει*] Nihil mutandum. Sic namque vocantur etiam Herodoto Melpomene. Meminit & Silius lib. ix:

Et Massylæ acies, & ferro vivere latum

Vulgus Adymmachidæ.

Sic scribe. Emendandus & Stephanus: *Ἀδυσμαχίδει*, *Λιβυῶν ἰσθμῶ*. *Vossius.*

V. 8. *Ἀνδρῶν*] At quomodo Homerus *Ὀδυσ. δ.* insulam hanc *ἄνδρων*, aquam dicit habere?

Εν δὲ λιμνῷ κύρμος, ὅθεν τ' ἐπὶ νῆας εἴσας

Ες πόντον βάλαντον ἀφυσάωνται μέλαν ὕδωρ.

Recte Strabo lib. i. *ἔτι τὸ ὕδωρ ἐκλείπειν ἀδυνάτων, ἕτε τὴν ὕδωρ ἐκ τῆς νῆας ῥηϊδῶ φασιν, ἀλλὰ τὴν ἀναγωγὴν μέλαν ἀπὸ τὴν δὲ λιμνῶν ἀπὸ τὴν δὲ ὕδωρ ἐκ τῆς περὶ αὐτὰς ἀρυσάων παρῶν*, &c. Mariam enim aquatum ibant: cujus aqua erat potabilis; ut testatur Scylax verbis sequentibus: *ὕδωρ δὲ ἐκ τῆς Μαριας λίμνης ὑδρεύοντα*. ἐπὶ τῷ πόσει. Male itaque veterum nonnulli Homerum hic reprehenderunt. *Voss.*

V. 15. *Πλινθίων ἐστὶ κόλπος*] Sinus hic Herodoto lib. ii. appellatur *Πλινθίωνης*. Oppidum enim est *Πλινθίη*, Ptolemæo, & Ste-

phano;

phano; cujus verba sic rescribe, *Πλινθίων πόλις τῆς Αἰγυπτίας, ἀπὸ τῆς Μαριας. Ο πολίτης Πλινθίωνης.* Non, ut vulgo, *Σκιδραίωνης.* *Voss.*

P. 45. v. 3. *Εκ Πλινθίων ἔστι Πίττας.*] Hujus Petrantis mentionem habes apud Ptolemæum, ubi scribitur, *Πίττας μεγάλης λιμνῆς.* sed videtur librariorum incuria factum, ut hic *μεγάλῃς* legatur, pro *μεγάλῃ*, qui putarunt *Πίττας* esse genitivum à *Πίττα*. Idem error est in Petrantis parvæ appellatione. Cum enim Ptolemæus scripsisset, *Πίττας μικρῆς λιμνῆς.* illi rescripserunt, *Πίττα σμικρῆς λιμνῆς.* *Vossius.* ---- Itane? quum ipse increpet librariorum Ptolemæi: quum agnoscat *Πίττας*, *Πίττατος*: sic quoque dicet *Πίττατος μεγάλην* ex Scylace? Apage hoc genus supplementi, præsertim quum manifeste sequatur *Πίττατος* *μικρῆς*. Sed & in margine aliter conjiciebat. *f. λιμνῆς.* Itaque saltem facies *Πίττατος* *μεγαν.* *Γρονου.*

V. 6. *Κυθραίων*] Ptolemæo est *Κυθραίων* *λιμνῆς*. Sine dubio vitiose. *Vossius.*

V. 7. *Ἀντίπυρ* *λιμνῆς*] Ptolemæo dicitur *Ἀντίπυρ*, *λιμνῆς*. sed & hoc mihi suspectum est. Male in tabulis Peutingerianis legitur, *Antipege*, pro *Antipygus*. Quamvis in itinerario Antonini, sive potius Æthici, non habeatur. Unde tamen haustum est, quicquid in illis legitur tabulis. *Vossius.* ---- Hunc Scylacis *Ἀντίπυρ* *λιμνῆς* mirabiliter confirmat Geographi Ravennatis sera memoria, qui lib. iv. recenset in his locis *Gonia*, *Antipegoni*, *Cardum.* *Γρονουίος.*

V. 11. *Χερσόνησος Ἀζανδῆς* *λιμνῆς*] Quænam sint hæ Chersonesi, nescio. Hoc verisimile est, de iisdem loqui circa finem hujus capitis, ubi vocantur *Χερσόνησος* τῆς *Ἀντίπυρ*: unde patet, alterutrum esse corruptum: vel fortasse utrumque. Ptolemæus hic recenset Chersonesum magnam, ut & alii. *Voss.* ---- De una Chersoneso locutum nunc Scylacem docent sequentia, *Εν δὲ τῷ μέσῳ Πίττατος* *νῆς* *Χερσόνησος*. Etiam Hoescheli edidit *Ἀζανδῆς*. Inde patet scripsisse *Ἀπὸ Πίττατος* *μικρῆς* *Χερσόνησος*, *Ἀζανδῆς* (vel *Ἀζανδῆς*) *λιμνῆς*. Est enim hic locus quantivis pretii, unde lux datur omnibus, qui vel *Ἀζανδῆς* urbem vel *Ἀζανδῆς* memorarunt, ut Herodoto, Stephano, Callimachi scholiasta, unde viri docti jam excerpserunt, ut certa ejus noscatur jam positio. Hujus portus mentionem quoque facit Synesius, sed paulum mutato nomine in Epistola iv. *τὴν τῆς ναυῶν ἐνταῦθα λιμνῆσιν αὐτῶν.* *Ἀζανδῆς* αἶμα καλεῖται αὐτῶν. Ubi Petavius notat Ptolem. in descriptione Libyæ Azar mon'is meminisse, & Azarorum Plin. lib. 6. cap. 29. At hi Pliniani Azari sunt ad sinum Arabicum, quum Synesius naviget in mari mediterraneo ab Alexandria, & Pharium quoque Myrmeca nominet; Ptolemæus autem istum montem ponat *ἐν τῇ ὑπὸ Αἰγυπτίαν Αἰθιοπία*. Itaque egregie ista conveniunt. Intellexit Synesius hunc ipsum, sive ille

ille tunc Αζέρι quoque vocatus fuerit, sive scripserit Αζιρι. Certe ego non dubito, quin hunc ipsum innuat Geographus Ravennas in vocabulo *Meciris*, ut legitur in codice Lugdunensi, ubi Gallica editio habet *Metiris*, statim ante voces modo ex eodem citatas. Itaque quum Vossii interpretatio parum mihi placeat, alteram loco accommodari malim: viz. *Post Petrantem parvum Chersonesus, Azirites portus. Hæc sunt in Cyrenensium regione. Gronovius.*

V. 14. Αηδωνία ἢ Πλάταια] Ptolemæo hæc est Αηδωνίς. De Plataea vero insula vide Herodotum lib. iv. Cæterum vehementer falli, qui hanc Accdoniam, ac Plateam, eandem faciunt, ex hoc Scylacis loco manifestum est. *Vossius.*

V. 16. Σίλφιον φύει γόνις] Quid velit postrema vox, nec exprimit Vossius, nec ipse asséquor, pro qua repono γόνιον. *Gronov.*

V. 17. Περσίου ἢ Σίπυ &c.] Verborum sensus est: hoc silphium, vel regio veri silphii ferax procedit ab Chersoneso per mediterraneam regionem usque ad Hesperidas. Hic distingues, & pergit Scylax in maritimis. Prope terram circiter stadia quadraginta quingenta Aphrodisias insula. Cum sequentibus enim his illa par jungenda. *Gronovius.*

P. 46. v. 4. Εκ τῆς Κυρήνης &c.] In his tenebris id tamen patet, distinxisse auctorem, Φυκὲς κόλπον, ἀπὸς δὲ ἐνταῦθα. Opinor enim significari nunc id ipsum ab Scylace, quod Pomponius Mela dixit, ab Bryone promontorio incipientem oram usque ad Phycuntiam importuoso litore pertinere. Ut in voce Απὸς notetur innavigabilis, etsi in Græcis fragmentis non existare meminerim alteram ejus vocis mentionem. Sed & præcedentia forsitan hoc innuunt: *Est autem Cyrene regio importuosa & oræ sunt scissæ. Usque ad Hesperidas sunt hæc, Phycus sinus, sed innavigabilis.* Sic Græca erunt. Εστὶ τῆς Κυρήνης ἀλιμύρην, & χωρίον ἐστὶν ἐρητύρην. Μήρη Εσπερίδων, πύλας. Φυκὲς κόλπος, ἀπὸς δὲ. *Gronovius.*

V. 7. Απὸς τῆς ἐντὶ.] Optime emendavit magnus Salmasius [in Exerc. Plin. p. 264, 265.] ἐνταῦθα ἐστὶν ὁ κῆπος τῆς Εσπερίδων· ἐπὶ δὲ τῆς βελύχης ὄρουσιν ἡ, &c. dein μέλει παντοδαπέ, ῥοαί, ἄπιοι, μυμῆλαι, συκῆμια, ἄμπελοι, μυρσίαι, δάφναι, κισσοί, ἐλάει, κήπιοι, ἀμυγδαλαί, καρύει, τῆς χωρίων, & ἐκ ἐρητύ, ἐπὶ κῆ τῆς κῆπον, Ἀμπελος, ἄπιοι ἀδάσσειδιαι λ'. Χερσίου, κῆποι πλέσσι, Ζώνης, Τύχερος, Κανυγὰ κέρυ Εσπερίδων πύλας & λιμὲν. *Vossius.*

V. 18. Τῶν τῆς χωρίων &c.] Horum sententia videtur, locorum vero nonnulla non memorantur, nomen non habent, ut sit idem & χωρίων ἐστὶν α'. Mox digero, Εστὶ τῆς κῆ τῆς κῆπον Ἀμπελος, Ἀπὸς ἀδάσσειδιαι α'. Præterea circa hortum est Ampelos urbs, ab Απὸς ab ἰσθμίο stadia mille. *Gronov.*

P. 47.

P. 47. v. 3. Τῶν δὲ ἔχοντα &c.] Nec Græca hæc intelligo, & sequentia opinor pessime distincta, quæ sic opinor collocanda. Τῶν δὲ ἔχοντα Λιβύαν ἔστις παρὰ πλὴν Σύρην μέχρι τῆς Σύρην δὲ Μακάι. Χειμῶν ἐπὶ θαλάττῃ τὰ βοσκήματα κλέντες· & τῆς γῆρας &c. Huic apposita est Libyæ natio juxta Syrtin usque ad Syrtis os Macæ. Hibernant ad mare greges inclusos habentes. *Gronov.*

V. 6. Μακάι χειμῶν ἐπὶ &c.] Macas inquit hyeme ad mare se continere, pluviatilemque aquam potare, cum nulli sint hic amnes: æstate vero, cum imbre destituuntur, ad mediterranea se loca conferre, ad Cinypa, aliosque, qui in eum amnes devolvuntur. Verum hic non satis convenire videtur Herodotus cum Scylace; qui lib. iv. Nasamones, quorum eadem ratio, æstate ait, relicti ad mare pecoribus, ad Ægila se recipere, ut inde palmulis decerpant. Quæro itaque, si pecora ad mare relinquuntur, quonam potu, pluvia deficiente, alantur? non credo, ea ad mare potatum ivisse; quod in quibusdam Ponti locis contigisse, Arrianus tradit. Sed non una hirundo facit ver. Ejus præterea rei naturalis est ratio, propter fluviorum, qui se in eum exonerant, multitudinem. Præterea non verisimile, palmarum eos fructum æstate decerpisse, ut inquit Herodotus, cum is ante autumnum matureseat nusquam. Locus Herodoti sic se habet: Αὐρησίαν δὲ ἐστὶν τὸ αὐτὸς ἐσπέρης ἔχοντα· Νασάμους ἐστὶν ἰὸν πύλιν. Οἱ τὸ γῆρας κερταίπιοι ἐπὶ τῇ θαλάττῃ τὰ αὐτῶν, ἀναπαύουσιν ἐς Αἴγίλα χῶρον ἐπικρατυῶντες τὸ φθινόγος. Sed si legatur, εἰ μὴ τὸ γῆρας, sublatâ fuerit omnis difficultas. Et sic sibi invicem constabunt Scylax, & Herodotus: nimirum ut Nasamones, & Macæ, dicantur æstate in mediterraneis egisse locis: ingruente vero autumnno, pecora ad maritimas oras abegisse: eo vero tempore autumnni, quo palmulæ maturæ redditæ fuerint, rursus ad mediterranea revertentes loca, eas decerpisse, & sic ad sua concessisse pecora, hyememque ibi exegisse. *Vossius.*

V. 29. Γεράφρα] Ptolemæo est Γεράφρα λιμὲν. quod metuo ne corruptum sit. *Voss.*

P. 48. v. 2. Απὸ τῆς Αἰρετόνης &c.] Omnino legendum: Απὸ τῆς Αἰρετόνης Οἰνὴς ἡμέρας μίαις. quam vocem patet absorptam ab exitu vocis præcedentis & principio sequentis, in quibus sunt eadem literæ. Plinius clare circa hæc loca. *Ibi civitas Oenissis, Cinyps fluvius, ac regio, oppida Neapolis, Gaphra, Abrotonum. Gronov.*

V. 4. Βραχέων] Nemo, quod sciam, hujus meminit insulæ; ut nec ejus, quæ sequitur; quam tamen eandem, ac Lotophagitum, arbitror. *Vossius.*

V. 8. Αλωτός, ὃν ἰσθμίου, & ἑπεας] Duas recenset species loti: unam, quam edunt, alteram, ex qua vinum sibi conficiunt, cujus fructus

ctus multo major erat, & vinosior arbuto, ut Scylaci placuit; vei, ut Polybio, olivæ non abinatis magnitudine. Is egregie hanc describit apud Athenæum libro xiv. Herodotus autem lib. iv. cap. 177. ad hunc modum: *Horum Gindanorum oram in mare porrectam incolunt Lotophagi, qui è solo loti fructu videntur: qui fructus est instar fructus lentisci, suavitate assimilis fructui palmarum. ex hoc fructu Lotophagi vinum conficiunt.* Sed si loti fructus non major fuerit quam lentisci, omnino hæc alia fuerit, quam Scylax, & Polybius, describunt. Ego certe arbitror, hanc eandem esse ac eam, quam Scylax lotophagos inquit comedere. Sed illa posteriora Herodoti verba, quibus indicat, eos inde vinum expressisse, non accipienda de eadem loti specie. Ita Scylacem superius, cum inquit, *λωτὸν ἄνθος*, non intellexisse de eadem loti specie, ex sequentibus pater. Interim illi loti fructus, unde vinosum hunc exprimebant succum, majores erant iis, qui in farinæ usum cedebant: at non è contrario. Et hoc quidem pacto lotophagi solo loto vitam egisse dicuntur. Stephanus ex Herodoto: *μένον δ' ὡτὲ ἐσθιοντες ζῶσι*. Miror vero, Strabonem lib. xvii, ridere Artemidorum Ephesium; quod id ipsum retulisset. Sed mihi cæterorum auctoritas hac in re pluris est, & præsertim Polybii *ὠτὸπις*. Voss.

V. 19. *Ἀπὸ δὲ Εὐχρίδων*] Sane sunt hæc ignotissima, ut non sine causa metum suum proferat Vossius. Pro his autem, ut Latine appellat, Elchidibus videtur desiderari vetusta & rara vox *ἀπὸ Ἐριχίδων*. Quod non aliunde probaverim, nisi ex Stephano. *Ἐριχίδων, μέγας ὠκεανός. Φιλιστος ὠκεανός.* ad quæ verba consistit omnis amplitudo doctrinæ eorum, qui cum tantis commentariis ampliarunt. Gronov.

V. 25. *Ἀπὸ δὲ Θάψης &c.*] Nulla nota Thapsus minor, nulla Syrtis Cercinitica. Itaque in notis ad Melam, p. 95. legendum monui: *Ἀπὸ δὲ Θάψης Ἀπὸ μὲν μικρῆς ἔστι Ἀδρύμης ἐστὶ. Καὶ πάλιν μέγας ἐστὶ Κερκινίτης, ἐν ᾧ ἡ Σύρτις ἐστὶ ἡ μικρὰ καλεσμένη, Post Thapsum Leptis parva & Adrumetum est. Intus situs magnus Cercinites, in quo Syrtis est parva appellata.* Geographus Ravennas *Adrumetum, Ruspinam, Leptemini, Tapsum*. Quomodo potuit infra dicere *Ἀπὸ Ἀδρυμῆτος*, vel ut Vossius corrigit *Ἀδρύμηςτος*, nisi positionem ejus præmississet? Gronov. --- Aliqua ratione ferri potest ea quam profert lectio. Sed vero infelicitè vexat ea quæ sequuntur, quæque optime se habent, *καὶ πάλιν μέγας ἐστὶ, ἐν ᾧ ἡ Σύρτις ἐστὶ ἡ μικρὰ Κερκινίτης καλεσμένη*. Cum enim sinum hunc, in quo est Syrtis, terminent hinc Cercinna, inde Lotophagorum insula; cur non æque bene Syrtis ista dicatur *Κερκινίτης*, quam *Ἀδρυμῆτος*. Vossius in Append. observat. ad Melam. p. 21.

P. 49. v. 1. *Περὶ μετρεῖται στάδια G'.*] Sic videtur rescriptisse Hoeschelius, cum in MS. esset *γ*: forte quod non intelligeret hanc notam, quæ tamen valet *cio cio*. Infra enim, sic legitur in MS. *κρίσις αὐτῆς μὴ καὶ στάδια G' φ*. Supra vero jam dixit *κ* retæ longitudinem esse stadiorum *cio cio io*. Porro cum Scylax inquit Syrtidis minoris ambitum esse stadiorum *cio cio*, à Strabone & Plinio dissentit. Non tamen ab uno magis, quam altero. Hic siquidem eam facit stadiorum *cio io c*: alter vero, Polybii auctoritate, *ccc M.* passuum, quæ sunt stadia *cio cio cccc*. Vossius.

V. 12. *Ἀπὸ τοῦ πέντε*] Hæc scriptura est ab editione Vossii, quum Hoeschelius dederit *Ἀπὸ τοῦ πέντε*, quod dubito an non deducat ad *Ἀποφοίνικας*, vel ad *οἱ Βύζαντες*, quippe quorum urbem Byzantium mox innuit. Gronov.

V. 15. *καὶ καλεῖται*] Delendum hic *τὸ, καὶ καλεῖται*. Statim vero post legendum est omnino, *ἡμερῶν τριῶν, vel ἡμερῶν γ'*. Sæpe enim hæc litera in *τ'* corrumpitur. Vossius.

P. 50. v. 15. *Ἀμπελὶς αὐτῆς*] Forte legendum *Ἀμπελὶς αὐτῆς*. Ambigo de nomine ejus insulæ, an, ut hoc loco scriptum fuit, *Ἀμπελὶς* vocari debeat, an *Ἀμπελὶς*. Si *Ἀμπελὶς*, nomen habuit proculdubio *ἀπὸ τῆς Ἀμπελὶς*, & tunc legerem *πύργος* *ἡ*, id est, ignes accensos ad nautas monendos, ne in cautes inciderent. Si *Ἀμπελὶς*, à rupibus acutis dicta fuit, *ἀπὸ τῆς Ἀμπελὶς* (quod accedit ad nomen hodiernum, nam *Lipadosa* ab Italis vocatur, & est admodum aspera cautibus) vel forte à piscium abundantia, quæ *λεπιδὲς* vocantur. Palmerius.

V. 27. *Ποικίλος καλεῖται*] Phœnices aliter, idem tamen significantè vocabulo, hanc civitatem appellabant: ut constat ex Diodoro Siculo lib. xx. dicitque, sic nominatam esse, quod simias pro Diis colerent. Plura vide de his apud eum. Videntur autem Pithecusæ una fuisse civitas, quamvis plures urbes fuerint, ut Phœnicum Tripolis, & aliæ. Vossius.

V. 29. *Θάψη &c.*] Vide, num sit, quam Ptolemæus, & alii, Tipasam appellant. Vossius.

P. 51. v. 9. *Πόλις Με --- ἐ καλεῖται*] Mirum sane, cur Vossio non in mentem venerit *πέλις Μεταγώνιον ἐ καλεῖται*, quam ita volebat ab omnibus prope fretum collocari, ut ne Melam quidem exciperet. Sed potuerunt eo nomine fuisse plura vel oppida vel loca. Gronov.

V. 12. *Ἡμετέραν εἶλη*] Videtur ita distinguendum & scribendum: *Ἡμετέραν εἶλη ἐν Λιούνη, ἀπὸς Ἀδελύκη, πόλις*. Dicebatur enim ut Abila & Abinna, sic & Abilyx & Abilyce, ut nos docuit Salmatius in Solinum. *Ἀπυλὴ* editum ab Hoeschelio. Gronov.

V. 27. *Τριμήνη &c.*] Sequens vestigia prisce lectionis, sic restituo: *τρίμηνη δὲ λοισμὸς καὶ ταῦτα, ὡς παρὰ Λοισίαν καὶ Εὐρώπην ἡμετέραν* Gronov.

P. 52. v. 18. Κιφισίας] Hunc lacum Plinius quoque, lib. xxxvii. cap. 11. *Cephesiada* appellat, & juxta mare Atlanticum locat. Scylax cum ponit inter Herculeas Columnas, & Hermæam promontorium: quod idem est. Est namque & alterum promontorium Hermæa, præter id, quod sinus Carthaginensis facit: estque illud extra Columnas, ut supra ex Scylace patuit. Herma enim vocatur hic locus à Græcis, propterea, quod arbitrarentur, Herculeam viam hanc lapidibus contravisse. Herodotus Polymnia: οὗ ἡ Ἡρακλῆος ἑρμῆα μεγάλην ἔαλεν εἰς τὸ πέραρ ὅδε αἰετῶν. Quippe Herma, auctore Hesychio, ποτατ ἑρμῆα, εἰσερχομαι, ἢ τὸ πέραρ ἐπὶ κυματίζοντι, ὥστε μὴ βλέπειν, τίπον τὸ θαλάσσης. Item alibi: ἑρμῆα ὑφάλει πύργου. Testatur quoque id ipsum Rufus Festus in ora maritima:

*Aliique rursus Herculis dicunt viam:
Stravisse quippe maria fertur Hercules,
Iter ut pateret facile captivo gregi.*

Alii alia de caula arbitrati sunt hunc locum ἑρμῆα appellari. Nimirum quod scpes esset interni & externi maris. Nam ἑρμῆα est αἰσθησιμῆς Græcis, vel, ut Rufus vertit, *cespitem munitio*:

----- *Post in occidentum diem*

Sacrum hunc vocavit Herma quondam Græcia.

Est Herma porro cespitem munitio,

Interfluumque altrinsecus munit locum.

Quod hic Festus Herma collocat ad promontorium Sacrum Hispaniæ maxime occidentale, in eo nihil abscedit ab Scylace. Extenditur enim Herma ab promontorio Hermæa, usque prædictum sacrum promontorium, quod Scylax proxime testatur, cum inquit: Τίποταί ὃ τὸ ἑρμῆα ἐπὶ ἑτέρῳ ἀκρῶν τὸ Εὐρώπης τὸν κατανταρῶν. Τὴν ἀκρῆν παύση ὄνομα ἱερὸν ἀκρωτηριον. Id promontorium *Hermæam* Romani videntur appellasse, *Ad Mercuri*. Antonius in initio Itinerarii: *Ab exploratione, quæ ad Mercuri dicitur, Tingim usque, M.P.CLXXIII*. Hic autem locus appellatur exploratio, quod latentia sub aquis saxa bolide sua nautica præternavigantes explorare cogerentur, ne naufragii periculum subirent. Quamobrem Mercurio ejus rei indici & nuncio saxum id, sive promontorium, dedicarant. Num idem sit, quod Ampelusia, dubito. Pomponius Mela lib. i. cap. v. *Primæ partes illæ Europæ, hæc Africæ. Ejus oræ finis Mulucha: caput atque exordium est promontorium, quod Græci Ampelusiam, Afri aliter, sed idem significante vocabulo, appellant.* Ptolemæo hic est Κάτης ἀκροί: an recte, ambigo. Certe illum sinum, quem Abyla & Hermæa promontoria conficiunt, Coten appellari, disertè testatur Scylax; non ipsum promontorium. Urbem tamen ejusdem cum hoc sinu nominis

minis refert Plinius lib. v. cap. i. *Promontorium Oceani extimum Ampelusia nominatur à Græcis. Oppida fuere Lixa, Cotes, ultra columnas Herculis. Vossius.*

V. eod. Κάτης] Cotes Straboni & Ptolemæo est Africæ promontorium in extremo freto situm. Puto Pœnos appellasse ἡ γινῆ Cotes, id est, ὁ πρυμάντης windemiantis, quia Mela *Ampelusiam* exponit. Verba sunt: *Caput atque exordium (Africæ) est promontorium quod Græci Ampelusiam, Afri aliter, sed idem significante vocabulo, appellant.* Plinio quoque id promontorium Ampelusia dicitur: sed Cotes est vicinum oppidum. *Promontorium, ait, Oceani extimum Ampelusia nominatur à Græcis. Oppida fuere Lixa, Cotes, ultra columnas Herculis, &c.* At in Scylace Κάτης est sinus in ipso freto inter columnas & ἑρμαίων ἀκρῶν. Sic ille vocat Ampelusiam propter ἑρμῆα μεγάλην vastā hermata, quæ inde extendi tradit usque ad Europæ Sacrum promontorium. Bochart.

V. 21. ἑρμῆα] *Hermata* plerique ex Suida exponunt, *magnos lapides*, aut ex Hesychio ὑφάλαι πίττας saxa sub mari latentia, & τὸ πέραρ ἐπὶ κυματίζοντι, ὥστε μὴ βλέπειν, τίπον τὸ θαλάσσης, locum ad mare saxosum & fluctibus obrutum ita ut non appareat. Quomodo sumpsit Lucianus libro de scribenda historia, cum Aegypti Parætoniam tradit esse παγκάλιστον & ἀφώκετον, εἰς ἣν ἐμπόσει εἰς τὰ ἕρματα, perdifficilem & inextricabilem, si quis in hermata incidat, id est, in scopulos latentes. Strabo χωρῆδης appellat. Sic à Scylace sumi ἑρμῆα satis constat, cum addit: ἕξ ὑπερῖον τὸ θαλάσσης. Ἐπὶ τῷ ζεῖ ὃ ἐκ' αὐτῆς οὐκ ἔστι, supra mare exstantia non sunt, sed à fluctibus undique obruta. Herculem his saxis in mare injectis freti fauces ex parte obstruxisse nonnulli volunt ut Oceani cetera arceret ab aditu maris interni. Vetus auctor apud Suidam: Οὗ δὲ Ἡρακλῆος ἑρμῆα μεγάλην ἔαλεν εἰς τὸ πέραρ ὅδε αἰετῶν, ὥς ἂν ἐμπόδιον εἴη τοῖς ἐπιφορτῶσι θηρίοις, *Hercules magna hermata in Oceani ostium conjecit ut belluis accedentibus essent impedimento.* Eundem alii fabulantur his saxis in mari viam stravisse per quam Geryonis armenta ex Erythia abduceret. Avienus:

Aliique rursus Herculis dicunt viam:

Stravisse quippe maria fertur Hercules,

Iter ut pateret facile captivo gregi.

At Arabes (quī Alexandro tribuunt hoc operis) aiunt ἡ γινῆ aggerem è lapidibus ex utraque parte freti exstructum ut irruentis Oceani imperus sisteretur. Phœnices verisimile est idem de Hercule suo jactasse, & locum ideo ἡ γινῆ Herma vocasse, unde vox manavit ad Græcos. Ut enim Hebræis ἡ γινῆ aram vel harem coacervare, de aquis usurpatur Exod. 14. 8. sic Arabibus ἡ γινῆ arem vel harem est agger quo continentur aquæ, ut docui-

mus in Phaleg. lib. 2. cap. 26. Ita proxime accesserit Hesychius ad genuinam vocis significationem, cum ἱμακτα exponit αἰε. φεαγματι, id est, septa & obices. Quo faciunt hæc Avieni:

Est hermia porro cespitem munitio,

Interfluumque altrinsecus munit locum. Borchart.

P. 53. v. 1. Αἰετ. Eratostheni *Lixum*, Ptolemæo Αἰετ. Plinio *Lissa*, & Αἰετ. Stephano ex Artemidoro, ni fallor, qui Eratosthenem reprehendit, quod *Lixum* pro *Linge* dixerit, apud Strabonem lib. 17. Fluvius item à Stephano *Linx*, & Ptolemæo *Lix* appellatur. Nomen Phoenicium erat ψῖς *Laix* vel *Lix*. ψ per x effero ut Hispani solent. ψῖς Hebræis est *leo*; quod genus in Mauritania frequens. Vide Philostratum initio lib. 5. & Strabonem lib. 17. ubi *Linga* perperam cum *Tinge* vel *Tingi* confundit, unde Mauritania Tingitana. Borchart.

V. 6. Απὸ θυμιατ. &c.] Annon literæ postulant Απὸ θυμιατῆρας ἢ Σολέως ἀρετῆς? Mox non intelligo, cur Vossius ita mutaverit ἡπὶ ἢ ἀρετῆρας, quum ab Hoefchelio sit editum τῷ ἀρετῆρας. Gronovius.

V. 13. Διόδωλον &c.] *Artificiose eam confectam esse ajunt.* Quis oro id ex illis exsculperet? an vero idem est ac legeretur πηγήνῃ vel πηγάδῃ? Imo ait Scylax, *Dadalum fecisse dicunt.* Gronov.

V. 17. Κατὰ τὴν ταύτην &c.] A columnis Herculis Cernen perveniri, inquit Scylax, diebus duodecim. Supra vero jam dixit, ab Carthagine ad Columnas navigari diebus septem, & totidem notilibus. Hanno tamen navigationem ab Carthagine ad Columnas, & ab his ad Cernen, æqualem taxat, p. 3. Sed de diurna tantum navigatione loquitur hoc loco Scylax. Quod si ea ætate fiat, satis bene conveniunt inter se. De hac Plinius lib. vi. cap. xxxi. *Polybius in extrema Mauritania, contra montem Atlantem, à terra stadia octo abesse prodidit Cernen.* Nepos Cornelius, ex adverso maxime Carthaginis, à continente passus mille; non amplius circuitu duobus millibus. Ultima hæc verba Cornelium ex Hannone depromisse, quivis facile viderit; quamvis in ambitu insulæ non conveniant. Sed miror, Polybium Cernen ex adverso Atlantis collocasse, cum tamen Hanno & Scylax tam longe ultra Soluntem describant. Nec aliter videtur sensisse Cornelius Nepos. Frustra enim illi sunt, qui inepte adeo hæc verba ejus intellexerunt, ut Cernen prope Carthaginem in ipso sinu descriperint. Somnium, credo, suum stabilient hisce Palæphati verbis: Οἱ ὃ Κερναῖοι καὶ γὰρ μὲν εἰσιν Αἰθιοπῆς οἰκῆσαι δὲ ἵππον τὸν Κυρήνῳ (lego Κυρήνῳ) ἔχον ἔσαν Ἐρεκκλίων σὺν δὲ. Αἰετὶ ὃ Λιζύλῳ αἰετὶ ἢ Αἰθιοπῶν πεπεμεν καὶ Καρχηδόνῃ εἰσὶ δὲ σφιδρα χερσὶ. Κατὰ Καρχηδόνῃ interpretantur prope Carthaginem. Sed si extra columnas, quomodo

modo prope Carthaginem? κατὰ hic est κατ' εὐθὺς, ut inquit Hanno. Nihil certius. Nec minus delirant, qui dicunt, esse Hiberniam. Iis, qui S. Laurentii insulam esse contendunt, condonandum, quod non sine auctore errent. Et ita quidem multo plurimi transtulerunt hanc insulam. Translata quibusdam est in novum orbem. Et quo tandem non retulissent, nisi vir incomparabilis Cl. Salmasius [in Exercit. Plin. p. 878.] eam suo reddidisset loco? Voss. ---- Vide Reinésii ἱερὸν μῦθον linguæ Punicæ, c. 2.

V. 26. Τῆς Κέρνης ὃ &c.] Hic jam communem Geographorum morem imitatur Scylax: qui cum ad ea devenissent, quarum nullam haberent cognitionem, ut ignoracionem suam hac in parte excusarent, nescio quæ non absurda fingebant, loca æstu & frigore exulta, feris plena, vastis obrita montibus; insuper maria alga, cœno, variisque monstrorum generibus, referta. Sic in Herodoti Melpomene, Satastes apud Regem Xerxem excusat se, quod ulterius non processerit navigando, quoniam navigium retineretur; nimirum alga, aut cœno. Egregie de hac re Plutarchus Theseo, & Tatianus contra Græcos. Vossius.

P. 54. v. 3. Φοίνικες] Pænos potius Africanos, quam Phœnices Asiaticos (ut existimat Cluverius in Sicilia antiq. l. i. c. 2.) hanc navigationem instituisse & commercia cum Cernæis habuisse verisimile est. Reinésius.

V. 5. Τῆς μὲν ταύτης &c.] Τῆς μὲν ταύτης &c. restituit Salmasius. Ταῦλοι enim sunt τὰ φοινικινὰ πλοῖα Hesychio & aliis. Narrat hanc eandem rem etiam Herodotus Melpomene, multo plenius. Consule præterea Aloysium Cadamustum cap. xi. ex quo cognosces, id ipsum etiam nunc ibi fieri apud Nigritas nonnullos. Sciendum autem hic est, Scylacem nunc non loqui de Cernes inhabitatoribus: sed de Æthiopibus, qui in continente erant ex adverso hujus insulæ. Fieri enim non potest, ut in insula, cujus circuitus quinque tantum sit stadiorum, ita fiant. Quod si ambitus, juxta Cornelium Nepotem, fuerit duorum passuum millium, ne isto pacto quidem suffecerit. Rufus Festus Æthiopas in Cerne incolas recenset: sed ad fides ei habenda sit, dubito. Verius ejus hoc modo legendi sunt:

----- At quantum terrarum interna recedunt,
Ut procul Oceano tellus vicina madescat:
Æthiopum populos alit ampli cespitis ora:
Terminus Æthiopum populos alit ultima Cerne.

Sic vero Dionysius:

----- Εν δὲ μυχῷσι
Βίσκοντ' ἡπείρεσι παρὸντασι Αἰθιοπῆς,
Αὐτὰρ ὠκεανῷ πομπῆς ἄλγῃ Τέρπεια Κέρνης.

Nulli hic Æthiopes in insula ponuntur. Unde apparet, Rufum hoc de suo addidisse. Unus Palæphatus Cernen ab Æthiopibus inhabitari, inquit. Sed mihi hac in re Hannonis *αὐτίκ' ἡ* fides potior. Non me mover, quod Plinius Orientalem Cernen ab Æthiopibus teneri ait. Illa enim nihil ad hanc. Et sane fabulosa est, ut jam animadvertit Cl. Salmasius, in divino Plinianarum exercitationum opere. *Vossius*. ----- Restitutio hæc Salmasii [quam vide in var. lect.] admodum probabilis videtur, præterquam in verbo *καταρμίζουσιν*, quod reponit pro literis *ἰσθ' ὀρμίζουσιν*. Palam patet inde fieri debere *ἰσθ' ὀρμίζουσιν* : & quod vocem *αὐτίκ' ἡ* omittat post *πειρημένοι*, quod plane non est necessarium. & optime illa vox ferri potest. Cæterum ex hoc loco videtur emendari debere Scholiastes Juvenalis, à quo *Canna Misciparum* in Satyr. 5. exponitur *gandeia*, & edidit Pithæus, quum dici debeat *gauleia*. *Gronovius*.

V. 11. *Παλῆς ὃ αὐτὸς*] Præpositionem inclusit uncis Hæschelius hoc modo [*αὐτὸς*] quos rejicit quidem Vossius; nullam tamen ejus vocolæ rationem in interpretando ponit, quum tamen bene se exprimat Scylax, notans Æthiopas hos mutasse merces Phœnicias pellibus hujusmodi, non pecunia, & ad pelles contraxisse. *Gronovius*.

V. 13. *ὀδόντων*] Nota asterisci ab Hæschelio voci *ὀδόντων* adposita de mendo monet. Id ego eluo, legoque *ὀδόντες*. *Reinesius*.

V. 30. *Μύρον λίθιν &c.*] Cautè & curiosè Vossius *unguenti Ægyptii lapidem*. Quod unde exsculpsit? Legerem potius, *μύρον λίθιν*, *Αἰγυπτία*, vel simpliciter *μύρον λίθιν Αἰγυπτία*, *unguentum & marmor Ægyptium*. *Gronovius*.

P. 55. v. 21. *Ἀπὸ τῆς Αἰθίως*] Loge *ἀπ' αὐτῆς Αἰθίως &c.* Sic enim semper loquitur infra: *αὐτῆς ὃ τῆς ἡθίως ἐπὶ τῇ ἀκρωτήλει*. Et rursus: *αὐτῆς ὃ τῆς ἡθίως*, & sic in cæteris. *Palmerius*.

V. 29. *Ἐπὶ τῆς Μελαντί*] Melantios Scopulos prope Theram collocat Apollonii Scholiastes: *Μελάντιοι περὶ τὴν ὁδὸν τῇ Θίρῃ, ἔτι καὶ ὀνομαζόμενοι. Ἐπὶ Μελαντίῳ ὃ καλεῖται τὸ πλὴν ῥόζων. πλὴν αὐτοσηρῶν ἔστιν*. Sed satis ingens intercedit spatium inter Theram, & Melantios scopulos; ut ex Scylace, & Strabone lib. xiv, patet; apud quem vocantur *καταλὸι Μελαντίου*, male. Non enim à Melanthio, sed à Melante, sic dicuntur. Statim post scripsimus: *αὐτῆς ὃ τῆς ἡθίως ἐπὶ τῇ ἀκρωτήλει*. Non *ἐπὶ μὲν*. *Vossius*.

P. 56. v. 19. *Μελίτη Σαρδῶν*] Sardiniam antiquitus Græcis pariter fuisse notam, vel ex eo constat, quod Scylax Sicilia majorem faciat, contra quam Strabo, Diodorus Siculus, & Marcianus Heracleota.

ANNO-

ANNOTATIONES

IN

AGATHARCHIDEM

DE RUBRO MARI.

PAG. 1. V. 4. *ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑΛ.*] Agatharchides *Ερυθρὰς θαλάσσης* nomine nihil aliud intelligere videtur, quam Arabicum sinum: quod ejus circumvectionem à parte Arabiæ Sabæorum (qui ad fauces ipsas & angustias Arabici sinus positi sunt) mentione clausit. Vide *Salmasius* in Exercit. Plin. p. 353.

V. 11. *Πτολεμαῖον*] Elephantum venationem à Philadelpho institutam innuit: cujus etiam jussu Ptolemaïs urbs (ut tradunt Strabo & Plinius) *αὐτῇ τῇ θήρῃ τῇ ἐλεφάντων*, ad primos Elephantum venatus, condita est: & exinde dicta *Πτολεμαῖος ἐπὶ θήρας*, & *Πτολεμαῖος θηρῶν*, *Ptolemaïs venationum*.

P. 2. v. 3. *Ὁπ πλὴν Ερυθρῆς θαλ.*] Vide Strab. lib. 16. p. 779.

P. 7. v. 10. *Εἰς πλὴν γλῶ &c.*] Palæphatus in libro *αὐτῆς ἀπὸ τῆς* refert Cæneum à Lapithis comprehensum injecta terra finisse vitam.

P. 9. v. 2. *Φερκυδίας*] De Phorcydis vide Palæphatum de Incredibilibus Historiis, & Heraclitum de Incredibilibus.

P. 15. v. 29. *Τόξοις*] Æthiopum arcus quatuor cubitorum fuisse constanter tradunt veteres, ut Herodotus, lib. 7. Diodorus Siculus, lib. 3. Sagittas è contra brevissimas, quarum acumen non ex ferro sed lapide acuminato, ut prodiderunt Herodotus, Heliodorus, Lucianus de Saltatione. Vide Bocharti Geogr. Sacr. l. 4. part. poster. c. 26.

P. 16. v. 11. *Ἐκ τῆς πίμπλης*] Diodorus Siculus, qui præne ad verbum omnia Arabica sua ex Agatharchide hausit, in iisdem enarrandis cum Auctore nostro mirifice consentit: illa tamen non ex libro quinto, sed secundo de rebus Asiaticis se desumpsisse fatetur, lib. iii. p. 149.

P. 23. v. 20. *Ὁ τῆς λίθιν διακρίων*] Apud Diodorum Sic. p. 150. ὃ τῆς λίθιν διακρίων, qui saxum dijudicat, &c.

V. 27. *Ὁ τῆς τήρης πλὴν πλ.*] Deest *αὐτοσηρῶν*, aut simile huic verbum

bum. Sic enim Diodorus, p. 151. ἡ τέρη τοῖς ἔργοις, ἀλλὰ βίω
ἀπομένει.

P. 24. v. 14. Εκτὶς ἢ συμ.] Brettus noster, alteram lectionem se-
quitur, vertit, *intra bucculis exportantes* &c. Vulgaram lectio-
nem firmat Diodorus Sic. p. 131. *Impuberes autem pueri per cu-
niculos in excavatos petrae sinus ingressi, projecta minutim frustra
laboriose egerunt, ἡ αὖτε ἢ εκτὶς ἢ συμὶς τῶν αἰς ὑπερῶν δαπνομιζοντι,
& sub dio extra ostium deponunt.*

P. 25. v. 17. Τὸ μὲν γὰρ &c.] Sic Diodorus, lib. III. p. 151.
*Quicquid in eo terrenum est humore eliquatum κατὰ τὴν κῆ τὴν ἢ
συνιδὺς ἐγκλισι per affamenti devexitatem defluit, τὸ δὲ χρυσίου ἔχει &c.
aurum vero gravitate sua subsidens in tabula remanet &c.*

P. 26. v. 5. Πύργον] Hic vocem ἐμὸν ἀλλοῦ excidisse suspicor, ex
Diodoro, p. 151.

P. 27. v. 24. Αὐτῶν] Male scriptum Αὐτῶν pro Αἰλῶν, qui
in intimo recessu sinus Arabici. *Holsten. ad Ortelium p. 5, 6.*

P. 29. v. 5. Στεφάνου &c.] Rectius interpretatur Brettus: *nei-
diu in altera torrerī sinunt, quin alteram etiam partem soli ob-
versent.* Sic enim Diodorus l. III. p. 123. *Quae cum iugenti so-
lis aestu, velut igne, exardescunt, βραχὺν ἑαυτοὺς ἔχοντες στέφανοι, post
exiguam intervallum eos vertunt.*

V. 16. Τέτε γὰρ συμμυ.] Diodorus ibid. τέτε γὰρ συνάμμιζοντι,
τὸ πῦρ γὰρ ἑξ ἑκαστοῦ κατὰ δέ, hac infectura totum illud in unius co-
loris massam conglutinetur. Sic itaque Agatharchidem interpreta-
tur Brettus: *eo enim admixto universam massam consolidant, red-
duntque ampliorem.*

P. 30. v. 12. Αφ' ἑκαστοῦ καὶ ἑτέρου Diodoro Siculo, p. 157.

P. 31. v. 2. Τὴν δὲ ἀπὸ πύργου &c.] Diodorus, p. 157. τὴν δὲ λοιπὴν πύργου
καὶ πύργου ἀπὸ πύργου. Hinc vocem πύργου librorum incuria
intercidisse conjicio.

P. 50. v. 16. Καμηλοπάρδαλις] Εἶδεν τὸ πρῶτον ἔσθον καὶ γὰρ, παρὰ δὲ
τοῦ ἀντιπάλου ἐν Αἰθιοπείᾳ εὐλὴν τῶν βασιλέων ἡμῶν. Ζεφείον δὲ ἐκείνη τῶ-
ν ὁ ἀγῶν βαρύνει. *Schol. Max. Margunii.* Eadem fere cum
Auctore nostro de animalibus prodigiis habet Strabo, atque Ar-
temidoro accepta refert: quae argumento sunt Artemidorum pariter
ac Diodorum scrinia Agatharchidis compilasse.

P. 51. v. 24. Τὰ δὲ κέρατα &c.] Agatharchidis mens est istius-
modi taurum alio omni tempore cornua mobilia habere sicut au-
res; cum vero pugnandum, ea sistere, ita ut adæque firmiter hæ-
reant atque iis animalibus, quibus à natura fixa sunt & immobilia.
Hoc idem narrat de eale Plinius, quæ similiter cornua flexibilia
circumfert. *Salmas. in Exercit. Plin. p. 711.*

P. 59. v. 7. Οὐ χελῆς ἐνὶ πύργῳ] *Non ungulae vestigium,* interprete
Rhodomanno:

Rhodomanno: *non species promontorii, in versione Brettii. χη-
λὴ portus pars, de qua vide Thucyd. p. 445. & Schol. ad eun-
dem, p. 34. Ed. Oxon.* Hinc apud Diodorum, p. 177. pro ἐκ ὕλης
legendum suspicor ἢ χηλῆς.

P. 64. v. 29. Γεγραμμένων] Si cum simplici ὁ scribatur, ut apud Poly-
bium & Strabonem, propius accedet ad Hebræum *gerim*, & Chal-
dæum *geraja*, quomodo vocant *advenas*, quales erant illi Ger-
thæi, ut dicit Strabo. *Bochart.*

V. 31. Πᾶν τι πύργῳ.] Vertit Reinesius: *quicquid præstantissimum
in suo genere habetur.*

ANNOTATIONES

IN

ARRIANI PERIPLUM

PONTI EUXINI.

PAG. I. V. I. APPIANOU] Titulus sic concipitur in Excer-
ptis Arriani in codice Cæsareo: Ἀππιανὸς ὁ ἐπίπλους Εὐξείνου Πόντου,
ἢ Βυθίας τῆς αὐτῆς Πόντου ὁ ἐπίπλους Περσικῆς Πόντου τῆς δὲ
ἐπίπλους τῆς ἐν τῇ Εὐρώπῃ μερὸς τῆς Πόντου ὁ ἐπίπλους Θράκης τῆς αὐτῆς Πόντου.
Vide Lambecii Comm. de Bibliotheca Cæsarea Vindobonensi,
lib. 5. pag. 153.

P. 3. v. penult. Ἐπειτα δὲ ἄφω &c.] Sic vertit Adr. Tur-
nebus: *postea repente nubes coorta, ab Austri parte rupta,
atrocem flatum invexit nobis adversum, quod unum vel maxime
nobis bono fuit.* Et mox infra: *quodque Tragicus scribit, Aqua
hæc exhauriebatur, influebat alia.*

P. 5. v. 21. Ἀλλὰ καὶ &c.] *Verum etiam clavi, & cera darsa, ita
ut &c.* interprete Turnebo.

P. 7. v. 19. Ἀεχμῶν] Vide Var. lect. ad Scylacem, p. 32.

P. 8 v. 1. Καφοτακτινὸν &c.] Interpretatur Turnebus: *levissimam
aquam præstat, & insoliti coloris.*

P. 9. v. 17. Λιθῆς &c.] Olim apud veteres anchoras lapideas
in usu fuisse manifestissime liquet ex Apollonio Rhodio in lib. 1.
Argonaut. Immo anchoris ex saxo usos veteres testatur Stepha-
nus in voce Ἀγκυράν: quam urbem ita vocatam esse dicit, quia ibi

ex adjacente lapicidina anchoras lapideas, quibus utebantur, scindebant.

P. 12. v. 29. ὁδὸς ἔχει] Ex Excerptis Arriani in codice Cæsareo post ὁδὸς ἔχει adde: Κατὰ τὸ Θερμακίον Βισπαρον καὶ τὴν σίμας ἢ Εἰξάνος Πόντου ἐν τοῖς δεξιῇσι τῇ Ἀσίᾳ μίγνυνται, ὥς περὶ [al. ἀπὸ] ἐπὶ τῇ Βιδυλῶν ἰστίᾳ, καὶ τῇ χειρὶν λεγόμενῃ ἰστίᾳ, ἐν ᾗ καὶ ἐστὶν Διὸς Οὐρανὸς ἕως ἀσπασσόμενον. Τὸ τοιοῦτον περὶ χειρὶν ἀσπασσόμενον ἐστὶν πρὸς τὸν Πόντον πλείονος. Τοῖς πλείονσι δὲ ἐστὶν τὸ Πόντον δεξιᾷ [ἐν δεξιᾷ, seu ἐπὶ δεξιᾷ] ἐς τὴν Ἀσίαν, τὸ λεγόμενον μίγνυνται ἢ Βιδυλῶν ἰστίᾳ, τὸ αὖτε τὸν Πόντον καὶ μίγνυνται, ὡς ἀπὸ πλείονσι, ἕως ἔχει. Quicquid nempe inter verba ὁδὸς ἔχει & ἕως ἔχει fuit in medio, incuria librarii omissum est. ejusmodi errores etiam in Typographis propter similitudinem verborum sæpe solent committi. Vide Lambecii Comm. de Bibliotheca Cæsarea Vindobonensi, lib. 12. p. 107. & lib. 5. p. 153. Vide etiam Nesselium, p. 305.

P. 14. v. 18. Ἐνθὺν δὲ ἐς Κελωίδας &c.] Stadiorum numeri mihi videntur corruptissimi. Cum Menippo & Marciano Heracl. p. 70. legendum ἕκαστοι pro ἑκάστη, & χειρὶν pro ἑμπίρῃ. Berkelius ad Stephanum, p. 476.

P. 15. v. 4. Ἐξοδὸς] Ἐξοδοὶ σκέπηλοι ἡσσοὶ memorantur Ptolemaeo, l. 5. c. 1. non tamen inter Amastrim & Cromnam collocat, sed prope Heracleam Ponti.

P. 18. v. 8. Τὰ δὲ καὶ &c.] Sic Turnebus: *Hæc summa locorum est eorum, quæ à Byzantio dextra navigantiBUS ad Dioscuriadem numerantur; quò limite definit Romanum imperium dextra Pontum innavigantibus.*

P. 19. v. 4. Ζιγγες] Ζιγγες legit Adr. Turnebus.

V. 25. Καὶ ἐρμύται &c.] Idem in Fragmento Periplus Ponti Euxini, p. 4. Ἐξοδοὶ δὲ ὁδοὶ ἔχον τὸ ἴδιον ἐς τὴν λεγόμενῃ Μαυρίᾳ, ἢ τὴν Κυμμερῶν Βισπαρον. Ad quem locum sic Vossius. Mirabitur forsitan aliquis, quod hic inquit, in Bosphorum Cimmericum exonerari Tanain; & quod infra os Mæotidis paludis idem faciat ac os Tanaisidis, cum tamen tam vastum intersit spatium. Sane id ipsum quoque inquit Arrianus in ἀσπασσόμενον Πόντῳ. Τὸ καὶ περὶ τῆς ἀσπασσόμενης ἰστίᾳ, καὶ τῇ Βιδυλῶν ἰστίᾳ, ἐν ᾗ καὶ ἐστὶν Διὸς Οὐρανὸς ἕως ἀσπασσόμενον. Hunc locum frustra emendare aggressi sunt viri docti. Plutarchus junior in fragmento de fluminibus, Criu-metopon ad Tanain collocat: Παρὰ τῇ δὲ τῇ Ταναΐδι ἔστι τῇ Ἀσπασσόμενῃ ἀσπασσόμενον Βελγῶν, ὅπερ μετρημένον ἐστὶν Κελῶν μέτωπον. Alibi quoque similia occurrunt exempla, ubi urbes Bosphoræ, Tanaiticæ dicuntur. Ratio ejus rei est, quod Bosphorus Cimmericus etiam Tanais appellatus fuerit. Ostendit hoc Procopius lib. iv. de Gothis. Τὰ καὶ ἡ καὶ αὐτὸν οἱ ἐπιχθόνιοι ἐν τῇ ἐκβολῇ τῶν τῶν ἐν λίμνῃ ἀσπασσόμενον τῇ Μαυρίᾳ.

πρὸς, ἔχει ἐς τὴν Εὐξείνου Πόντον. Ammianus Marcellinus hoc fretum appellat *angustias Panticapes*, à Panticapæo urbe, non minus ibi clara, quam Cimmericum. Utrumque enim dicitur, Παντικηΐτης, & Παντικηΐταιον sive Παντικηΐταια. Verba ejus sunt libro xxii. Prope palus est Mæotis amplissimi circumgressus: ex cujus uberrimis venis, per Panticapes angustias, undarum magnitudo prorumpit in Pontum. Male vulgo legitur, per patares angustias. Vossius.

V. 31. Τὰς σὺν ἄλλαις &c.] Legit Vossius: τὰς ἄλλαις τὰς δὲ, & ποῦ, τῇ καὶ διδύμῳ χειρὶς Εὐρώπης, μίγνυνται ἢ Ἀσίᾳ τέρμινά φασιν. Sic autem in Æschyli editione Stanlejana:

Πῇ μὲν διδύμῳ χειρὶς Εὐρώπης,

Μίγνυνται δὲ Ἀσίᾳ τέρμινά φασιν.

Duplicem terræ Europææ

Asiaque magnam terminum Phasin.

P. 20. v. 7. Εἰς κόμην Καζίκας] Εἰς κόμην Καζίκας habet Auctor Fragmenti Periplus Ponti Euxini, quæ lectio verior est. Sic & Ἀνδρῶν κόμην apud eundem. Voss.

V. 8. Στάδιοι ἕκαστοι καὶ πενήκοντες] Hoc vero esse non potest, ut à Panticapæo ad Cazecam sint stadia ccccxx. nam non à Panticapæo, sed à Myrmecio esse tot stadia, dicendum ipsi fuerat. Vossius.

V. 11. Πάλας καὶ Εὐα.] Πάλας ἐν Εὐαίς, πόλις &c. in Ed. Basf. Male ideo Stuckius edidit Εὐαίς. Tractus enim Theodosianus Hellas dicebatur. Unde Mæotin paludem ἐν τῇ Εὐαίᾳ ponit Hesychius: Μαυρίης λίμνη, ἐν τῇ Εὐαίᾳ. Vossius.

V. 15. Καὶ ἔστιν ἐς Αλμυρῶν] Non cohærere hæc facile quivis videt. Non enim addidit, quot stadia inter Halmitida & Lampada sint. Halmyrin autem lacum putat Commentator Arriani, quam in ostiis Danubii Plinius recenset. Inapte. Quidam Σαφῶν λίμνη, quæ in Mæotin exit, augurantur. Sed hæc in ceruice peninsulæ, illa vero in fronte. Lege itaque Αλμυρῶν, non Αλμυρῶν. Vossius.

P. 21. v. 15. Ἐπὶ τῇ χειρὶ] Forsan legendum δὲ τῇ χειρὶ, ut habetur in Fragmento Periplus Ponti Euxini. Vossius.

P. 22. v. 16. Τὰ δὲ ἄφροντα &c.] *Alios vero Achilli liberos dimittunt*, Turnebo interprete.

P. 24. v. 4. Καλλαντίαν] Scribe Καλλαντίαν. Nam dicitur Καλλαντίαν & Καλλαντίαν. Unde Demetrius Callantianus & Callatianus dicitur. Solet enim littera sæpe interferi hujusmodi vocabulis; ut Amifus Aminus, Arybas Arymbas, Ateas Anteas. Vossius.

ANNOTATIONES IN PERIPLUM MARIS ERYTHRÆI.

PAG. 2. V. 23. Ἀδελῆ] Forſan ſcribendum Ἀδελί vel Ἀδύλ, olim enim abſque s ſcriptum eſſe teſtatur Stephanus Byzantius in voce Ἀδελίς.

P. 4. v. 7. Καὶ ἄβολοι] Ἀβόλοι χρωμαῖνοι ſunt colorei ſingillones. Vir doctus, qui *abollas* vertit, ignorabat, quid eſſent ἄβολοι. Aliis quidem locis ejuſdem opusculi *abollarum* meminit Arrianus, ſed ἄβιδας nominat, ut paulo poſt. Ἀβόλοι autem aliud ſunt. Græci enim ἄβιδας χιτῶνας vocant, quæ alio nomine ἀπλοῖδες dicuntur: ut διβιδας iidem dicunt, quæ aliter διπλοῖδες. *Salmaſ.* in notis ad Flavium Vopifcum, p. 398.

V. 9. Καὶ ἀλλῆς μύρρινης] Omnino perſuadeo mihi legendum eſſe καὶ ἄλλῃς μύρρινης. Meminit enim Plinius hujus Murrini vitri. *Salmaſ.* in Exercit. Plin. p. 144, 769.

P. 5. v. 7. Λάκκας χρωμαῖνος] Puto minima mutatione ſcribendum eſſe λάκκας χρωμαῖνος. nam λάκκας & λάκκη Græcis auctori- bus pro *læna* ſumitur. *Salmaſ.* in notis ad Flavium Vopifcum, pag. 398.

P. 6. v. 7. Διαφρίκτον] *Al.* διαφρίκτον.

P. 9. v. 32. Παρ' αὐτῶν τῶν δύον &c.] Locus ſic corrigendus: μὲν δὲ οὐδὲν ὁρίμενος παρ' αὐτῶν τὸ Περὶ αὐτῶν εἶναι ἐν Μενουθίᾳ ἀπαι- τῶν ἡσος &c. nam non eſt credibile meminiffe illius inſulæ aucto- rem peripli, nec promontorii mentionem feciſſe, cui adpoſita erat, longe celeberrimi. Emendatio hujus loci, quam alii proponunt, & quam habent pro optima, ea falſiſſima eſt: παρ' αὐτῶν τῶν δύον, ἐν Μενουθίᾳ ἀπαιτῶν ἡσος [vel, ἐν Μενουθίᾳ ἀπαιτῶν ἡσος.] Multo minus tolerari poteſt expoſitio, qua eam adſtruunt correctio- nem. Alios nempe ad ortum eam inſulam ponere, alios ad occi- ſum. Hoc de Cerne fortaſſe dici poſſet, de cujus ſitu dubitaſſe ſcimus veteres. Sed alia eſt Menuthias à Cerne. Præterea ridi- culus eſſet auctor Peripli, ſi exponere ingreſſus oceanum Indi- cum

cum & Eoi oceani inſulas, inter eas reponeret hanc inſulam, quæ eſt occidentalis oceani. Poſtquam, inquiunt, Menuthiadem ad occidentem collocave- rit, ſeipſum corrigit, & ad orientem ponit. Sci- licet occidentalem inſulam inter inſulas orientis recenſeret, & mox recenſionis hujus poeniteret, & ab occaſu in exortum uno pedatu volaret. Quid ille hominis eſſet, qui ita ſcriberet? *Salmaſ.* in Exerc. Plin. p. 878. --- Jure *Salmaſius* offeſus, it reſtitutum ἐς τὴν Μενουθίαν ἀπαιτῶν ἡσος, reliquis omnino omiſſis. Verum præſti- tit nihil præſtabilius, qui retentis hiſce ἐς τὴν ex incauta figulina creatis, ablegavit iſta παρ' αὐτῶν τῶν δύον ipſius Arriani genuina, pro quibus ille ſua ſupponit vehementer diſſona παρ' αὐτῶν τῶν Περὶ αὐτῶν ἀπαιτῶν. Cui quidam promontorio ſtatuitur διὰ τῆς Μενουθίας ἀπαιτῶν Menuthias Ptolemæo rectiſſime: quamvis Praſum non ſit *Mozambicum*, ſed promontorium *Bonæ Spei* pluribus de cauſis alibi communicandis. Quin inſtitutum Arriani Ptolemæico eſt contra- rium. Siquidem periplus ille maris Erythræi dividitur in qua- tuor Paraplos; Libycum, Arabicum, Carmano-Gedroficum, & Indicum. Primi & ſecundi principium eſt Μενουθίᾳ εἰς τὸν Μενουθίᾳ in fundo ſinus Arabici. Primi terminus eſt Menuthias inſula, & Rhapta promontorium: adeo ut in ſinu Arabico verſus au- ſtrum, extra eundem juxta Azaniæ littora verſus occidentem in- ſtituatur navigatio. Sic itaque legerim in Arriano παρ' αὐτῶν τῶν δύον ἐς τὸν νότον Μενουθίαν ἀπαιτῶν ἡσος. *verſus occidentem, litore ſen- ſim in auſtrum ſimul obliquato, Menuthias occurrit inſula.* *Henr. Jacobi* in Annotatis ad Philologiæ ἀνακαλυπτήριον, p. 92.

P. 13. v. 12. Σαβῆας] Lege Σαβῆας. Sabaitas eoſdem eſſe cum Sabæis docet *Salmaſ.* in Exercit. Plin. p. 352.

P. 14. v. 1. Στακτὴ, ἀβερμυρῆς] Omnino legendum στακτὴ μυρμηκία, quæ nihil aliud eſt, quam *expreſſum pingue myrrhæ*. *Salmaſ.* in Exerc. Plin. p. 367. Vide Var. lect. ad pag. 14.

V. 28. Χαλκὴλ, &c.] Ita emendavit *Cl Salmaſius* in Exercit. Plin. p. 352. Prius, Χαλκὴλ, &c. ὅρμος μὲν &c.

P. 16. v. 10. Εξέρχεται ἡ εἰς αὐτῆς &c.] Ex hiſ omnibus liquido colligitur (inquit *Salmaſ.* in Exercit. Plin. p. 354.) Thuriferam regionem Arabiæ diverſam à Sabæorum regione fuiſſe, utpote quæ diverſis parerent dominis. Diverſa igitur etiam oppida τὰ Σαβῆα caput Sabæorum, & τὰ Σαβῆα caput regionis thuriferæ. Hæc ad orientem Arabiæ feliciſ, illa ad occidentem. At τὰ Σαβῆα Sa- bæorum, quæ Plinius in rubro littore, hoc eſt, ſinu Arabico, ponit, eadem ſunt cum illis Σαβῆα vel Σάβας. *Sabota* vero Atramitarum pagi, quæ ab eodem recenſentur, eadem ſunt proſus cum illis Sabbathi Arriani & Ptolemæi.

P. 18. v. 2. Χερσὶν] Temere vocabulum χερσὶν (quod nobis repræ-

Ipsi vero aliquousque recedebant, solis contenti petronibus, quibus interea pro stratis utebantur. Dum vero advenæ & peregrini merces istas examinarent, interea Sinæ festos dies agebant. Sic enim malo legi hoc loco, *ἐντάζουσιν*, non *ἀρπάζουσιν* quod longe abest à moribus gentis mitissimæ. Peractis nundinis, acceptoque mercium pretio, Sinæ ad suos remeabant, relictis floreis istis malabathrinis, in quas mox peregrini institores involabant. Rectum vero istud; *Οἱ δὲ ταῦτα διακρίντες τίτι παραγίνονται ἐπὶ τῆς τιμῆς, ἢ συνδίδουσι τὰ ἐκείνων ὑπερβάλλοντα.* Ex his vero textis, exemplis prius calamis, folia in pilulis contorquebant. Ex majoribus foliis fiebat malabathrum *ὑπερσφαιρον*, è mediocribus *μισοσφαιρον*, è minoribus vero *μικροσφαιρον*. Pilulæ malabathri crebro occurrunt apud medicos. Folii pentasphæri mentio fit in leg. xvi. D. de Public. & vectigal. Salmasius hoc loco *cataosphærum* legendum censet, eamque emendationem optimam vocat. Ego ne bonam quidem esse existimo. *Πεντάσφαιρον* idem est quod *ὑπερσφαιρον*. Πέντε enim in compositione auget & intendit significationem, uti apparet in *πενταπυχρὸς*, *πενταχυρὸς*, *πενταχρόνῳ* aliisque vocabulis. Quamvis non absurde credi possit, pentasphærum dictum quod quinque pilularum pondus aut pretium æquaret, quemadmodum *πεντάβολον* pretium est quinque obolorum. Verum quoniam occasio sese offert, ostendamus breviter quid hic peripli auctor, quid alii veteres per malabathrum intellexerint. Multi multa de hoc scripserunt, nemo tamen veritatem, quod sciam, adsecutus est. Nomen quod attinet, illud etiamnum manet inter Indos, siquidem *Betre* & *Tamalabatra* appellatur. Facultates & illæ quodammodo conveniunt. Prorsus itaque non dubitandum, quin malabathri nomine intellectum fuerit olim Betre hodiernum. Sed videamus an omnia quæ de malabathro veteres retulerunt, itidem de Betre dici possint. Ac primum I. Iulius, Dioscorides & alii, scribunt malabathrum esse plantam aquaticam, ac lentis palustris more aquæ innatare, absque ulla radice. Betre vero plane terrestris est, piperisque instar arbores quærit quas amplectatur, quibusque se fulciat. Malabathrum apud Sinas & Seras copiose proveniebat, ut ex memorato peripli loco facile colligi potest; at vero Betre tantum in India nascitur, & fere apud Malabarros tantum; apud Sinas vero nunquam; quamobrem Sinenfes ab Indis magno pretio illud emunt, ut prodit Acolta. Sed & istud quoque quod adfirmat peripli auctor, tam copiose malabathrum apud Sinas provenire ut eo pro stragulis & tegetibus & involucriis mercium uterentur, id ipsum de Betre minime accipi potest, utpote quæ ne apud Indos quidem adeo sit copiosa. In officinis certe satis ibi care venditur. Ad tales præterea usus prorsus est inepta.

inepta. Quid multis opus? Nullus dubito quin veteres duas plantas confuderint, & per Sinenfem hoc malabathrum, sive plantam quæ aquæ absque radice innatat, illum florem intellexerint, quem Sinenfes Lieu nominant. Nascitur hic ubique, & præcipue in provincia Kiangsi, in paludibus & stagnantibus aquis. Magnitudine æquat lilia, verum decore & colorum varietate longe antestat. Folia habet ampla, incubant aquæ, tam copioso proveniunt, ut totos operiant lacus. Crescunt in ipsis etiam atris, in vasis aqua repletis injecto quomodocunque semine. Non tamen carent radice, cum nulla planta ea carere possit. Nam quod de Stratiore narrant, illum Nilo absque radice innatare, id falso creditur. Qui plantam viderunt referunt observasse se filamenta & fibras tenuissimas, quæ ipsi sint instar radicum. Ne lenticulæ quidem palustres radice carent, uti multi credunt. Etiam absque engycopiis radiculæ illarum satis sunt conspicuæ. Verum quia hic flos è mediis surgit stagnis, foliaque ejus late aquis incumbunt, ideo eum radice carere existimarunt, cum tamen illa limo & tenuiori sedimento adhæreat. Porro plantæ hujus fructus & flores siccati ad exterarum etiam mittuntur regiones. E foliis siccatis sunt tegetes & tunicæ quibus merces involvunt. Plura qui de hoc flore scire desiderat, is adeat Chorographiam Sinensem P. Martini Martinii. *Vossius.*

ANNOTATIONES

I N

NEARCHI PARAPLUM.

PAG. 7. V. 10. *ὄσριον*] Basilienfes cum Ganderfi libro habent *ἰσρίων*, Richelianus *ἰσρίων*. Quanta vero differentia est in genere & specie, tanta in his verbis cum diphthongo aut sine ea scriptis dissimilitudo, ut clare testatur Galenus libro xi. *ἡ δὲ τῶ ἐκείνων φαρμάκων διαφορά.* Sed eam diversitatem ab Arriano observatam, non inducor ut credam. *Blancardus.*

P. 10. v. 6. *ὅταν ὅ οἱ ἄλόντες &c.*] Vulgo vertunt: *erant vero captivi crassius corporibus, capite & unguibus ferinis.* At Græca vox *δαρὺς* hic non valet idem ac *crassus* aut *densus*, quomodo alibi dicitur ἐπὶ τῷ αἰγυλῷ fuisse *δένδρεα πολλὰ & δασέα*, sed mutanda verbo *hirtus*, cui à Græcis opponitur *λεῖον*. *Idem.*

H h h

V. 22

V. 22. Μάλανα] Μάλανα habent *Basilienses*.

V. 33. τὸ ἐντὺθεν &c.] Neque enim ultra Oritas Indi sunt, ut reddit interpres. Verum non ea mens Arriani. Ipsa illius verba, τὸ ἐντὺθεν ᾧ ἐκείνῃ ἰδίῃ ἔστι. In his nihil de Oritis. Sic supra: μίχρα μὲν τῶνδε Ἀρῶν, ἔχραται ἰδίῃ, πᾶν τὸν ἀνιστῆναι τὰς ἀπὸ τῶνδε ὧν τὰ ἐπὶ ἑσθ. *Blancardus*.

P. 11. v. 3. Πρὸς μισμηρεῖν &c.] Optima trium codicum lectio, πρὸς μισμηρεῖν πτερυγιά. Alii πτερυγιά, sensu inepto. Nec melius in sequentibus, ἀγνήριον ὄρεος. Iterumque, ἐν ἰδίῃ, ἄτε πρὸς μισμηρεῖν ἀνιστῆναι, ἐπὶ αὐτῇ δὲ πᾶσι ἐπὶ ἑσθ. Quæ non ferimus obduci nobis, quod alia falsa, alia Grajis auribus inaudita. *Blanc.*

P. 13. v. 13. Ὑδράκης &c.] Veteres editi, σκώπλων αὐτῶν Ὑδράκης, ὅμοιος Γαδρῶσι. Dolosa mehercle distinctio, & quæ incautos facile falleret. nam Ὑδράκης gentis nomen esse, Strabo & Synesius testantur. At fraus liquido adparet è sequentibus, ὡς Ὑδράκης κρητῆσι αὐτῶν μίχρα Καρμυκίης. Ad quam rem opus erat non Indo aut Afro, sed maris & confinium regionum perito, qualis Hydraces Gadrusius. *Blanc.*

P. 16. v. 23. ὑπὸ λιμῇ] Vulcanius edendum curavit, ὑπὸ λιμῇ. Vertendo *urgente fame*, haud probasse videri possit. Germani lectio ὑπὸ λιμῇ, quam è *Basiliensibus* scriptisque libris expressimus. nam paulo ante dixerat Arrianus, σίτις ἐπιλείπει τὸν ἄνθρωπον. *Blanc.*

P. 18. v. 11. τὰς ἰχθύας ζηρῆς] Hoc est, *pisces aridos*. Vertit interpres, *piscium farinam*. Reliqui etiam scriptores pabuli meminere, id tamen reticent, de quo nos interpres monet: *Ichthyophagos piscium farinam pecoribus objicere*. De bobus, equisque, & ovibus piscivoris adi sis Strabonem, l. xv. *Ælianum*, l. xv. c. xxv. & *Athenæum*, l. viii. *Idem*.

P. 20. v. 9. Εἰς ἑκατὶ καὶ πέντε ὀργυῖαι] Interpres mutat hinc, *multa siquidem eorum xxv cubitos magnitudine excedunt*. Verum πέντε ὀργυῖαι male vertit *cubitos*: quum una *orgyia* fuerit quatuor cubitorum sive ulnarum. Hinc quinque & viginti efficiunt cubitos centum. Vertendum igitur: *multæ siquidem balenæ centum cubitorum*. *Blanc.*

P. 29. v. 27. Ὁ Σατράπης &c.] Non conveniunt cum sequentibus è libro sexto: ὁ αὐτὸς δὲ (Σατράπης) ἐ Καρμυκίᾳ σατράπης ἦν, νῆσι ἐξ Ἀλιεῶν περὶ τὰς τῶνδε Ἀρῶν τὰς καὶ τῶν Γαδρῶν ἀρχὴν ἰδίῃ. Καρμυκίαν δὲ ἔχει Τληπόλεμος ὁ Πυρρῶν. *Blanc.*

P. 30. v. 14. Εἰν ταύτῃ τῇ πόλει &c.] Vide *Salmasii Exercit. Plin. p. 831. Ed. Traject.*

P. 31. v. 13. Καταίαν] Ita indigenis vocabatur. *Plinio* Ἀρῶν distat,

distat, quia Ἀφροδίτη, hoc est, Veneri, sacrata. Immo, non minus *ἐχμῆα* quam Ἀφροδίτῃ indigitari potuerit, quum Mercurio æque ac Veneri sacra fuisse tradat Arrianus ex Nearcho. Vide *Salmasii Exercit. Plin. p. 839*.

P. 32. v. 18. Ἀκρόδρουα] Græci ὁπώραν & ἀκρόδρουα sic distinxerunt: ὁπώρα λίγεται ἢ χλωδὴ τῇ καρπὸν ἔχουσα, οἷον δωδεκάληα, καὶ ὅσα μὴ ἔχει ἔξωθεν πὶ χλωδὴς. ἀκρόδρουα δὲ κελεῖται ὅσα ἔξωθεν κελυφῶν ἔχει, οἷον, ροῖα, πικρία, κρόταλα, & ὅσα χλωδὴ τῇ καρπὸν ἔξωθεν ἔχει. Secundum quam distinctionem palma magis erit inter arbores nuciferas numeranda quam pomiferas. Verum antiqui omnes palmam sua ætate cognitam inter pomiferas arbores posuerunt: qua notione interpres Arriani τὰ ἀκρόδρουα optime vertisse videtur. *Potum* igitur generale nomen est, adeo ut quicquid vice pomi esset, hoc vocabulo donarint. *Blancardus*. quem vide fusius hac de re differentem ad Arrianum, p. 581.

P. 33. v. 20. Ταίαν] Ita rectius quam Τάαν. Ptolemæo enim Ταίαν dicitur, l. vi. c. iv. *Blanc.*

P. 34. v. ult. Ἀμπελον ποδῶν] Alii ἀρσενικῶς extulerunt, ἄμπελον ποδῶν. male. *Idem*.

P. 37. v. 10. Τετακισίης] *Basilienses* habent τετακισίης. Sed in toto periplo, ubi tamen spatia itinerum curate notantur, nusquam reperio numeros infra centum adjungi millibus. *Idem*.

ANNOTATIONES

IN

MARCIANI HERACLEOTÆ

PERIPLUM.

PAG. 2. V. 9. Πολλομαίης] Mirari subit, quod *Cl. Harduinus* in Indice auctorum *Plinianorum*, *Ptolemæum Lagi* filium (qui *Alexandri* res gestas perscripsit) à *Marciano* hinc laudari existimaverit: cum manifestum sit *Marcianum* non alium indigitare *Ptolemæum*, quam *Alexandrinum*, *Geographiæ* auctorem, quem fere ad verbum plurimis in locis exscripsit.

V. 22. Παλιγυμνίδης] Lege πάλαι σιμνίδης, idque ex *Ptolemæo* libro vii. vide infra pag. 9. ubi in C. H. σιμνίδης. verum quia paulo

paulo inferius *παλαισιμένδε* una dictione in utroque Codd. exaratum est, quod in Geographia Ortelii quoque ex Arriani Periplo adfertur, inter *διπορεαφύμνα* id erit ponendum: sin perperam; in hoc auctore vel *τὸ πάλαι* vel *τὸ ἀπὸ πρὸν* redundare dixerim. *Hæschelius*. ---- Afferitur hic loci, itidemque pag. 9 & 26. Taprobanam antiquitus dictam esse *Παλαισιμένδε* insulam. Auctor vero Peripli maris Erythræi disertim tradit, pag. 35. quod *insula Palæsimundi à veteribus Taprobana appellata est*: cui sententiæ faver *Is. Vossius* in notis ad Melam, p. 275. &c. Antiquissima, inquit, hujus insulæ appellatio, si vera narrant Taprobanensium annales, videtur fuisse *Lamcab* vel *Lamca*. Postea altera successit appellatio, insulæque ea dicta fuit *Ilanare*, aut, juxta alios, *Tranate*. A postremo hoc vocabulo videtur Græci Taprobanam suam formasse. Iterum deinde mutatum est insulæ nomen, nempe postquam Sinæ ea potiti sunt, ac dicta *Παλαισιμένδε*. Salicam quoque postea appellatam fuisse à Ptolemæo & aliis constat, à populis Salis, qui vulgo *Gale* ab indigenis nuncupantur. Novissima denique insulæ hujus appellatio, quæque etiamnum obtinet, est *Seilan* vel *Zeilan*. Vide *Salmasii* Exerc. Plin. c. LIII. p. 781. & *Bocharti* Geogr. S. p. 160.

P. 9. v. 8. *Πρώτη μὲν ἡ Τάπρος*.] Item plane dicit *Agathemerus*, l. 2. c. 8. Ad quem locum sic commentatur *Tennulius*: *Hinc facile constabit cuilibet, veteribus ignotam fuisse insulam Madagascar. Cum enim magnitudine superet Madagascar Salicen multis partibus, Salice jure nequit dici maxima aut prima insularum.*

P. 12. v. 16. *Ἀζανίας*] *Ἀζανία* mare est quod *Plinio* Azanium dicitur. At *Ptolemæo* *Ἀζανία* est regio Æthiopica mediterranea ex adverso maris Barbarici, cujus maritima ora *Βαρβαρίας* dicta est. *Salmasius* in Solinum, p. 354.

V. 21. *Ῥάπτις*] *Rhaptum* promontorium est illud quod *Quiloe* vicinum est. *Vossius* ad Melam, p. 303.

V. 27. *Μενουθίας νῆσος*] *Menuthias* illa est insula, quæ nunc *Zanzibar* appellatur. Huic enim omnia conveniunt quæ veteres de *Menuthiade* scribunt, non *insula S. Laurentii* vel *Madagascar*, (ut visum est *Bocharto* in Geogr. S. l. 4. c. 26.) quæ plane ignota fuit Græcis & Romanis. *Idem*, p. 303.

P. 13. v. ult. *Ἀχαλίτης*] Promiscue gens appellatur & sinus, *Ἀχαλίται* & *Ἀχαλίτης*, *Σαχαλίται* & *Σαχαλίτης*. Vide *Salmasius* in Solinum, p. 350.

P. 14. v. 30. *Ἡ Χρυσή*] In eodem plane situ metatur *Auream Chersonesum*, in quo *Auream* insulam censet Auctor peripli maris Erythræi. Ex quo licet conjicere, insulam *Chryien* antiquiorum eandem esse cum *Chryse* peninsula. nam sequuta ætas peninsulam de-

prehendit,

prehendit, quam veteres pro insula habuere. *Salmasius* in Exercit. Plin. p. 701.

P. 16. v. 7. *Περὶ τὴν αὐχίαν*] Cum longior sit Arabia felix quam latior, ex duabus longitudinis extremitatibus, ea quæ ad septentrionem meridiana est inter Persicum & Arabicum mare *αὐχίαν* censebatur, quod esset *αὐχίαν* peninsulæ: quæ vero ad meridiem mari cingitur tota vocabatur *πίζα* à *Dionysio* aliisque. Et sic *Marcianus* vocat *αὐχίαν* τὴν *Εὐδαίμενον* *Ἀραβίας* eam Arabiæ partem, quæ opposita est τῇ *πίζα*. *Salmasius* in Solinum, p. 343.

V. 10. *Σαρχηλώσι*] Vide *Salmasius* in Solinum p. 344. & *Bocharti* Geogr. S. l. 4. c. 2.

V. 15. *Περὶ δὴ*] Omnino legendum *Περὶ δὴ*.

P. 21. v. 23. *Πασιῶν*] *Ptolemæus* scribit *Πασιῶν*, *Σαῶν* auctori peripli maris Erythræi, p. 20. Vide *Bocharti* Geogr. S. l. 4. c. 7.

P. 27. v. 14. *Στάδιοι ἄρσ' 4'*.] Numeri stadiorum, qui corrupti sunt, forsan ex *Artemidori* vel ex *Misiorum* computatione restituendi sunt. *Salmasius* in Solinum, p. 699.

P. 31. v. 13. *Βριτανικῶν*] Per Π cum *cod. vet.* cfferendum esse constat ex *Stephano Byzantio* in voce *Βριτίαι*.

P. 38. v. 15. *Κατὰ τὴν αὐχίαν*] *Geographus* adsimulat Hispaniam tergori bovis, cujus partes ad collum pertinentes εἰς τὴν οὐκίαν κελευῶ porriguntur: nimirum partes orientem spectantes, quod latus absconditur monte *Pyrene*. *Strabo* l. 2. p. 127.

P. 39. v. 22. *Καλεῖται Ποντῶν*] Nempe respectu originis. Vide *Bocharti* Geogr. S. part. poster. l. 1. c. 34. sub finem.

P. 45. v. 13. *Ὀυρκῶν*] Si Latinos sequamur, scribendum fuerit *Ὀυρκῶν*. *Urci*, *Urgi*, *Virgi*, *Birgi*, *Murgi*, omnia ejusdem oppidi sunt nomina. *Vossius* ad Melam, p. 192.

P. 47. v. 23. *Κεῖται πόλις &c.*] Illud concoquere non possum, quod tradat *Mediolnium* ad mare esse situm. sed præterquam quod illa verba ἐπὶ θαλάσῃ loco mota sint, aliis etiam vitiis hic locus obnoxius est, qui ita mihi videtur in integrum restituendus: *καὶ τῇ πόλιν τὴν Ἀκυταίαν Βυρδύζαλα ἐπὶ θαλάσῃ· ἐνταῦθα παρικοῦνται Σάντις, ὡν πόλις Μεδιολάνιον, κειμένη παρὰ τὴν Γαργήμιαν ποταμὸν*. *Berkelius* ad Steph. p. 544.

P. 49. v. 8. *Κατὰ τὴν Σηρόδιον ποτ.*] *Κατὰ τὴν Σηρόδιον ποταμὸν*, & infra *Καυυλίαν* legit *Berkel.* p. 434. & 528.

P. 63. v. 15. *Εὐδέσιος*] Ita etiam apud *Steph.* in voce *Ἀζάνη*. Dubium tamen non est quin hic sit *Εὐδέσιος*, cujus libros τὴν *ἀπὸ δὲ* sæpe laudatos invenimus.

P. 70. v. penult. *τίον*] Apud *Strabonem*, & *Constant. Porphy.* *τίον*, Vide *Salmasius* ad Solinum, sub finem cap. XLIII.

P. 74. v. 9. *Οἱ πάντες &c.*] Stadiorum numerus hic loci profligatissime

gatissime est depravatus. Nam ubi librarii τν'. 350. exararunt, alius numerus est reponendus. Από Κωνσταντίας εἰς Ἀμισόν πέντε στάδια εἰς οἱ πέντε δὲ τὴν Σινάπης εἰς Ἀμισόν στάδια π' α'. Quicunque enim in Marciano uniuscujusque intervalli numerum collegerit, inde debere summam nongentorum & triginta stadiorum colligi, manifestissime comperiet. *Berkel.* ad Steph. p. 119.

ANNOTATIONES
IN
FRAGMENTUM PERIPLI
PONTI EUXINI
ET
MÆOTIDIS PALUDIS.

PAG. 2. V. 15. Φαναγόρε πέντε] Phanagori πέντε hic distinguit à Phanagoria insula, quam Phanagoras Tejus, cum Perlas fugeret, deduxit. Rescripsimus itaque Τῆς, non Τίς ut antea. Miror vero Sindicam appellare insulam, cum revera sit peninsula. Sed nihil novi, sæpissime insulas cum pene insulis confundi. Multis id jam ante probarunt viri docti. Neque id tantum apud Græcos, sed etiam apud Latinos obtinet. Sic Trapezunta, & Pityunta, insulas appellat Ammianus Marcellinus lib. xxii. Ipsam quinetiam Sindicam insulam vocat. Locum, qui est libro dicto, adscribam, *Longo exinde intervallo bene est insula, quam incolunt Sindī ignobiles, post heriles in Asia casus conjugiiis potiti do-
minorum, & rebus.* Sic legendum, *pene est insula*, non bene. *Vossius.*

P. 3. v. 2. Τῆς Μαϊώνης &c.] Hæc omnia ad verbum noster ἀναγράφει ex Scymno Chio: iste vero ex Herodoto; apud quem libro iv eadem leguntur. Sed non ille ejus, unde hausit, nomen suppressit. Siquidem in prologo ad regem Bithyniæ Nicomedem, inter eos, unde sua depromsit, etiam Herodotum recenset. Carpidas autem, quorum hic meminit, alii non norunt. Carpos hic locant Historici; & dubito an sint iidem. Diversos puto esse ab his Καρπίδαις, quos Ptolemæus describit μεταξὺ Πόντιον & Βαστρων. Longiuscule enim illi absunt ab ostiis Istrī. Forte sunt Κάριον Ptolemæo in Moesia inferiori. Τὴν δὲ δὲ τὴν ἑρκεκωνάτην σάματις ἔστιν

199

ἐστὶν περὶ τὸν μέγαν τὸν Βορυσθῆνα ποταμὸν ἐκ τῆς ἑρκεκωνάτης, καὶ τὴν ἐν τῇ χώρῃ τῇ ἐν τῇ Γεωργίᾳ ποταμὸν κατέχουσι μὲν Κάριαι, ὑπὸ τῆς Τυρραγγίτης. Βαστρωνάται δὲ ὑπὸ τῆς Πόντιος. Sic scribendum. Cave autem hic confundas Peucinos, qui in Peuce insula, cum illis Sarmatiæ, qui ad Peucem montem, juxta Basternas. Sed ignoti mihi videntur fuisse Carpi ad Danubium, hæc saltem nomine, ævo antiquiori. Et præterea Herodotus, unde omnia hæc petita sunt, non meminit eorum. Retinendam itaque arbitror lectionem vulgatam. Nisi pro Καρπίδαις, mavelis Καλπίδαις. Καλπίδαις vero sunt, quos Herodotus, Mela, Plinius, Calpidas vocant. Sæpissime enim literæ mediæ, metri gratia, auferuntur. Sic apud Dionysium periegeten Σαρμάται, pro Σαρμώται: & apud Val. Flaccum lib. iv. Βαστρωνάται pro Βαστρωνίαι, & alia hujusmodi. Potest etiam legi Καλπίδαις. Inter Hypanim, & Istrum, ab omnibus collocantur Calpidæ. Licentius in carmine ad Augustinum:

*Hexampeosque lacus fugiens Hypanæius amnis
Callipidum Scythicas resonat spumofus ad undas.*

Sic restitue. Reliqua vero, quæ sequuntur, confer cum Herodoto. *Vossius.*

P. 4 v. 3. Αγαθηρσών] Agathyrsoς hic λιμαίνες, five Mæoticos, sicut Scymnus. Mire de iis dissentiant Geographi. Quidam in Thracia ad Hæmum montem collocant. Plures vero, inter quos & Ptolemæus, in Sarmatia Europæa, ad Oceanum Hyperboreum. Marcianus Heracleota in ἀντίπλῳ Sarmatiæ: Ἐξῆς ἐστὶν ὁ κενὸς σιναί-
πλῳ τῇ ὑπερβορέᾳ & ἀγνώστῳ γῆ. Περιικῶσι τὸ Χίσιον ποταμὸν οἱ Αγαθηρσῶν
ἢ ἱθιὸς τὸ ἐν Εὐρώπῃ Σαρματίας ὄντες. Sic corrigendum. Pessime hunc locum Marciani legit Stephanus Byzantinus in Ethnicis. Namque pro οἱ Αγαθηρσῶν, vitiosum secutus codicem, habet Σιναίπλῳ
vel Σιναίπλῳ. Σιναίπλῳ, ἔστιν ἀπὸ τῆς φωνῆς Μαρκιανῶς ἐν ἀντίπλῳ
Σαρματίας. Sed sexcenties ἰδιουργήσαντες in similibus lapsum esse, quod depravatus usus fuerit codicibus, alibi videbimus. Correximus etiam:

Απὸ τῆς ποταμῶν λαβὼν τὸ ἔξωμ' Ἀράξιος.

Idque Aristotelis auctoritate factum à nobis. Is namque in Meteorologicis docet, veterum nonnullos credidisse, Tanaïm flumen ex Araxe profluere. Locus est lib. i. *In Asia plurimi maximique amnes defluere visuntur ἐκ τῆς Παρσίας* (sic enim legendum) καὶ τῆς ἑρκεκωνάτης. Ceterum hic communi consensu omnium eorum maximus est, qui ad hibernum vertuntur orientem. Ex hoc itaque inter cæteros amnes Βαστρων & Choaspes & Araxis defluunt. Τὰς δὲ τῶν Μαϊώνης λιμῶν. In quibusdam Dionysii exemplaribus Παρσιῶν, in aliis Παρσιανῶν aut Παρσιανῶν. [Vide *Salmas.* in Solinum p. 553.] Frustra Olympiodorus Parnassum in Asia quærit. Inepre item Orpheus in Argonauticis;

Εἰς τὴν

Ενθάδ' Ἀράξῃ ξύμα μεταβριμέτε ποτομόιο,

Εξ' ἧ Θερμάδων, Φάπης, Τανάϊστε ῥέουσι.

Nugatur more suo, poeta ille. Sed pergamus, ----- Εξήσθ' ὃ δίσ-
κειν ἔχει τὸ βῆθρον, ----. Recte hic Tanain δίσκειν vocat, ut alii
omnes. Ne fallant Troades Senecæ Tragici, cujus in exordio
statim Tanais septem ora habere dicitur:

----- *Columen eversum occidit*

Pollentis Asiæ, cœlitum egregius labor.

Ad cujus arma venit, & qui frigidum

Septena Tanain ora pudentem bibit;

Et qui renatum primis excipiens diem,

Tepidum rubenti Tigrin immiscet freto.

Sic legendum ex MS. Sed nemo unquam Græcorum tam im-
peritus fuit, ut Tanain ἐπίσκειν esse proderet. Error iste solum
est Romanorum. Quod jam Acron in commentario ad Hora-
tium videtur subodoratus fuisse. Romani namque solent sæpe
confundere Tanain, & Istrum, testis ejus rei etiam est Seneca,
in quæstionibus Natural. lib. vi. *Hinc qui medius inter pacata, &
hostilia, fluit Danubius, ac Rhenus, alter Sarmaticos impetus co-
hibens, & Europam Asiamque distermians; alter Germanos, avi-
dam gentem belli, repellens.* Non sollicitanda est hæc lectio, quod
tamen quidam faciunt. Danubium etiam Tanain vocat Tibullus
lib. iv. ad Messallam, cum inquit:

Quoque Hebrus, Tanaisque, Getas rigat, atque Sigynos.

Sic emendandus hic versus. Getæ enim, & Sigyni, ad Istrum
sunt; non Tanain. Noli audire alios, qui *Mosonos* substituunt:
nam immensum quantum ab Istro, & Tanai, distant. Ineptissimi
vero, qui *Morinos* cogitarunt; qui tantum absunt, *Quantum Hy-
panis Veneto distat ab Eridano.* Vossius. Vide Annotationes ad
Arriani periplum Ponti Euxini, p. 19. v. 25.

P. 5. v. 3. Eis Κύπρις πόλις &c.] Nescio, num legendum sit, τὴν
ἀστυν καὶ ἀστυν καὶ ἀστυν, sic sane Scylax. Alii tamen omnes Κύ-
πριαν vocant. Ptolemæo est Κύπριον. Sed is eam perperam in
mediterraneis ponit, contra quam omnes alii. Apud Plinium
lib. iv. cap. xii. scribendum est: *Ultra fuere oppida, Cytæ, Ze-
phyrium, Acra, Nymphæum, Dia.* Vossius.

V. 8. Eis Κιμμερικὴν &c.] Malim, ἐς Κιμμερίων πόλιν. Infra etiam
aliquoties Κιμμερικὴν vocat, quam alii Κιμμερίον. Ptolemæus hanc
quoque mediterraneam facit: nescio, qua ratione. Cave autem
confundas id oppidum cum altero ejusdem nominis, quod ἐν τῇ
περσικῇ atque itidem in ore Bospori. Vossius.

V. 16. Ἀπὸ δὲ Παντικαπὸν πόλεως ἕως Κι-
μείας, &c. Vossius.

V. 18.

V. 18. Eis κόμην Καζ.] Ex Arriano hic locus emendandus
est. Is enim intervallum inter Panticapæum, & Cazeca vi-
cum, taxat stadiorum CCCLXXX. Nostri itaque auctoris verba sic
emendanda: Ἀπὸ δὲ Παντικαπὸν πόλεως ἕως Κιμμερικῆς στάδια σ' μ', μίλια
λβ'. Ἀπὸ δὲ Κιμμερικῆς ἐς κόμην Καζέκας ἐπὶ θαλάσῃ ἀκισσόμενον στάδια
ε' π', μίλια κδ'. Iccc igitur stadia à Panticapæo ad Theudosiam.
Ita & Arrianus. Plinius tamen xxxv. P. M. à Theudosia illam
abesse tradit. Sed MSS. exhibebant xxxvii. P. M. Totus ergo
locus corrigendus est: *Restat longe validissimum in ipso Bospori
introitu, Panticapæum Milesiorum, à Theodosia mill. LXXXII. pass.
A Cimmerico vero oppido, trans fretum sito, mill. quinque, ut di-
ximus, pass. Hæc ibi latitudo Asiam ab Europa separat, &c.*
Tantundem enim, millia LXXXVII, & stad. lccc. Strabo, alios secu-
tus, lxxx stadia ponit inter Theodosiam, & Panticapæum. Vossius.

P. 6. v. 2. Eis Ἀθλιωίδων λιμ.] Athenæonem ac Scythoraurorum
portum eundem facit. Meminit hujus Arrianus. Errat, qui pu-
tat eundem esse ac Cenuntem. Plinius multos hic loci Tauro-
rum esse portus testatur lib. iv. cap. xii. *Promontorium Criumeto-
pon adversum Carambico Asiæ promontorio, per medium Euxinum
percurrentes CCLXX. M. P. intervallo. Quæ maxime ratio Scythici
arcus formam efficit. Ab eo Taurorum portus multi, & lacus.*
Sic enim scribendus ille locus, nisi fallor. Auctor quippe com-
pendii Strabonis illud intervallum inter Criumetopon & Caram-
bim taxat stadiorum cxc cccc lib. vii. τὸ διὰ μέσον τὸ μὲν ἐξ Καζα-
μίδος ἐς Κεϊκὴν μὲν τὰς στάδια β', σ'. Ipse tamen Strabo lib. i. habet
stad. cxcxc. Sed l. vii. corrigens seipsum, inquit, à Chersoneso
urbe Tauricæ, quæ multo inde longius abest, ad Carambim non
plura esse stadia, quam bis mille & quingenta. Multo vero pau-
ciora à Criumetopo ad Carambim. Nimirum, cxc ccc, ut ha-
bet epitomator ejus. Quæ sunt millia cclxxv. Ammianus Mar-
cellinus, lib. xxii, forte è Strabone, ponit bis mille & quingenta
stadia inter hæc duo promontoria. Vossius.

V. 17. Τλιθεὶς ὁρίεσται &c.] De Taurorum feritate & vita,
vide cum alios, tum Strabonem. Omnes enim hæ nationes, &
eæ quæ in Tauricam migrarunt, & Achæi, & Heniochi, quam-
vis Græcæ, ἐκ ἀνατολῆς ἰσχυρῶς τὴν χεῖρ, τοῖς ἡσίοις τοῖς ἑπὶ πλεῖστοι.
Nemo nescit infestas appellentibus aras deæ Tauricæ. Ἀνθρωποφάγος
ταύρον, nemo dixit, nisi Arist. v. Pol. l. iii. c. iv: Πολλὰ δὲ ἐπὶ τῷ ἰδιῷ, ὡς ἀπὸ
τῆς φύσεως ἐπὶ τὴν ἀνθρωποφάγιαν ἐν χερσὶ ἔχει, καὶ γὰρ πλεονεχὲς τὸ
ἰσχυρὸν, & ἡπειρωτικὴν ἐστὶν ἰσχυρὰ. Sed scribendum, ἀνθρωποφάγιον. Vossius.

V. 19. Ἡ Ταυρικὴ &c.] Cave hoc de tota accipias Taurica.
Loquitur hic de urbe ejus peninsulæ, cui Chersonesi nomen in-
ditum. Meminit hujus urbis Stephanus, & in Taurica ponit.

l i i

Mo

Mox etiam aliam recenset ad Carciniten sinum, quæ tamen eadem est. *Επὶ τῇ ἀπὸ τοῦ Καρανίου πέλει.* Sic lege. Male vir doctus *Καρανίου* emendat. Coronitis sinus quis sit, infra docet auctor noster. Addit, hanc esse Heracleotarum, & Deliorum coloniam. De Deliis non legi; de Heracleensibus, Plinius lib. iv. cap. xii. *fugum ipsum Scythotauri tenent: clauduntur ab occidente Cherrhoneso, ab ortu Scythiis Satarchis. In ora à Carcinite oppida Taphræ, in ipsis angustiiis peninsula. Mox Heraclea Cherrhonesus libertate à Romanis donatum.* In Vet. cod. cujus lectiones debeo Viro Ill. Cl. Salmasio, legebatur, *ab occidente Cherrhonesonea.* Unde fac; *fugum ipsum Scythotauri tenent: clauditur ab occidente Cherrhoneso, ea ab ortu Scythiis Satarchis.* Cherrhonesiorum enim peninsulam claudunt ab ortu Satarchæ: ubi & Satarchen civitatem recenset Ptolemæus. Ad Isthmum ponuntur à Stephano. In Mæotidem vergentia obtinere inquit Satarchas Pomponius. Quod idem est. Nam & Pontum, & Mæotida, spectant angustiae. Nullo autem modo in Orientali latere Cherrhonesi Scythicæ tolerari possunt, quod Græcæ tenent coloniae. Aliter hunc locum Hermolaus Barbarus legit. Quem refellit multis vir itidem summus, Ferdinandus Pintianus. Sed falsus est uterque. Sequentia vero Plinii verba sic corrige: *In ora à Carcine oppida, Taphræ, in ipsis angustiiis peninsula: mox Heracleæ Cherrhonesus, libertate à Romanis donatum.* Nullo modo vulgata lectio ferri potest. *Vossius.*

P. 7. v. 5. *Μίχρη καλὰ λιμ.*] Sequens numerus corruptus est. Ita enim scribendum; *μῖχρη καλὰ λιμῶν, πένδε β, χ'. μίλια τμς'.* Tota autem hoc fragmento series stadiorum falsa erit, nisi ita sit, ut hic, constituta.

A Porthmiu oppido		ARRIANI STADIASMI.	
Myrmecium	LX.		
Panticapæum	XXV.	A Panticapæo	
Tyritacen	XXXV.		
Nymphæum	XXV.		
Acram vicum	LXV.		
Cytas	XXX.		
Cimmerium	LX.		
Cazecam	CLXXX.	Cazecam	CCCCXY.
Theudosiam	CCLXXX.	Theudosiam	CCLXXX.
Scythotauron	CC.	Scythotauron portum	CC.
Lampada	ICC.	Lampada	ICC.
Criumetopon	CCXX.		
Symbolon portus	CCG.	Symboli portum	ICXX.
Cherrhoneson	CLXXX.	Cherrhonesum	CLXXX.
Carcinitin	ICC.	Carcinitin	ICC.
Portum pulcrum	IDCC.	Portum pulcrum	IDCC.

A

A Porthmiu igitur oppido Chersonem sive Cherrhonesum, sunt stadia clo clo cclx. A Scythotauron portu, ad Portum pulcrum, clo clo loc. Etiam hoc verum erit, quod supra ait, à Porthmitide ad Cimmerium esse stadia, ccc. Omnino itaque superius legendum; *Απὸ τῆς Παντικαπæίας εἰς Τυριτικὴν πόλιν πένδε β, χ'. μίλια, δ'.* *Κ. σ'.* *Απὸ δὲ Τυριτικῆς πόλεως εἰς Νυμφαίου πόλιν πένδε β, χ'. μίλια, γ'.* *γ'.* Tyritacen urbem Ptolemæus, & alii, hic recensent. Stephanus; *Τυριτικὴν πόλιν Πόντου.* *Τὸ ἰδιὸν Τυριτικαὶ πόλιν, ἢ Τυριτικῶν πρὸς συνήθει ὀνόματι.* Hoc vero esse non potest, quod inquit, à Panticapæo ad Cimmerium esse stadia, cclx: & quod Arrianus à Panticapæo ad Cazecam numeret stadia cccx. Non à Panticapæo, sed à Myrmecio esse tot stadia, dicendum ipsis fuerat. *Vossius.*

V. 20. *Μίχρη ἔστι ποταμὸς.*] Hoc falsum est. Non enim Danepris est Ister, sed Borysthenes. Docet hoc ipse auctor infra. Delendum igitur, *ἢ ποταμὸς.* Hodie etiamnum appellatur *Danambre.* Plerumque conjungitur cum *Danastro*, à veteribus. Is est Hypanis, qui eodem cum Borysthene ostio in pontum profuit. Vir doctus tamen in notis Chronologicis, ad Nicephori Patriarchæ Historiam, Tyram esse arbitratur. Sed male. Hoc quoque tempore, ab accolis dicitur *Denistrus.* Arabibus Hypanis similiter est, *Dinest*: Borysthenes vero *Danabres.* Male itaque in Jornandis Geticis, cap. v. legitur, *Borysthenem ab accolis Danubium vocari.* Scribendum enim *Danubrum.* *Vossius.*

P. 8. v. penult. *Ὁλβία Σαυίη καλεῖται.*] Olbiam Miletopolin etiam appellari, inquit Plinius. Eadem & Borysthenes, ut ex omnibus conitat. Martianus Capella: *Ab Histrio ad Oceanum bis decies centum millium passuum est: in latitudine millibus quadringentis usque ad Sarmatiæ solitudines. Nec procul fluvius, lacus, oppidum, sub uno cuncta nomine Borysthenes, propter Achillis insulam ejus sepulchro celebratam.* Ita legendum. Male Borysthenem urbem ab Olbia diversam esse, tradit Pomponius Mela. Inapte quidam Borysthenem antea Hellepontum vocatum fuisse putant. Ideo forte, quod apud Hesychium legerint, *Βορυθήνης, ὁ Εὐδήποντος.* Sed Hellepontus, antequam Helle in eo demersa esset, Borysthenis nomen obtinebat, non autem Borysthenes Helleponti. Docet hoc Stephani epitomator: *Βορυθήνης πόλις ἐστὶ ποταμὸς ἐν Πόντῳ, πρὸς τὴν Μαίαντον λίμνην, ἢ Τάναιον ἢ ποταμὸν. Οὗτω ἐστὶν Εὐδήποντος ὡς ἐστὶν Εὐδὴς ἐκαλεῖτο.* Non recte vero Stephanus Borysthenem, *πρὸς τὴν Μαίαντον, ἐν Τάναιον,* collocat. *Vossius.*

P. 9. v. 22. *Καὶ εὐδότερος τῆς νομαῆς ἔσται.*] Vides idem contingere Vossio, quod Holstenio, [in Fragmentis Scymni (hii,] quasi fluvius notabiliter laudandus sit, quod piscium pabulo satis exhibeat herbarum, quum hic lauderetur ut *εὐδότερος* τῆς νομαῆς pecu-

dum, & commodam insuper mercaturæ piscium copiam præbeat, ut docui ad Harpocratonem p. 52. *Gronov.*

P. 12. v. 18. *Εἰς πᾶν τὸ ποταμὸν Ἰστροῦ*] Diversa est hæc urbs à portu Istriæ, quem supra recensuit. Alii *Histriopolin*, vel *Histropolin* vocant. Antonini itinerarium sive Æthici potius:

<i>Historio</i>	M. P. xxv.
<i>Tomos</i>	M. P. xxxvi.
<i>Calatin</i>	M. P. xxx.

Ita MSS. Salmasii. Sed omnino legendum, *Histriopolin*, non *Historio*. Sic est in tabulis Peutingeri. Arrianus vocat, *Ἰστρία πῶλον*. Nihil tamen mutandum. Nam ita scripsisse palam est ex Stephano, in voce *Ἰστροῦ*. *Vossius.*

P. 13. v. 2. *Κατακλύζῃ*] Nullo hæc sensu. Vera lectio est: *ἐν τῇ ἐν κύκλῳ τῇ λιμνῇ καὶ ἐν τῇ κλίσει*. [Vide Vossium ad Melam p. 126.] Statim post lege; *Νῦν δὲ ἐν Κάρειά λείγονται Κάρειά*. Portus Caria est Pomponio. Verba ejus: *In littoribus Istro proxima est Istropolis. Deinde à Milesiis deducta Calatis, & Tritonice, & portus Caria, & Tiristris promontorium*. Atqui Calatin omnes dicunt Heracleotarum coloniam, non Milesiorum. Hoc jam viderunt viri summi; qui tamen expedire se hoc loco nequiverunt. Præterea quid hic Tritonice? quæ sane nusquam terrarum est, nedum in Thracia. Scribo; *in littoribus Istro proxima est Istropolis. Tomos deinde à Milesiis deducta, Calatis, & Stratonice, & portus Caria, & Tiristris promontorium*. Hic & verus ordo Geographicus, & vera lectio. Tomos, sive Tomi, Milesiorum colonia. Docent hoc, cum alii, tum etiam hic noster. Stratonices, sive Stratonis urbis meminit tabula Peutingeri.

Salsovia

<i>Ad Stoma</i>	M. P. LX.	<i>Callatis</i>	M. P. xxii.
<i>Histropolis</i>	M. P. LX.	<i>Tiristris</i>	M. P. xxiv.
<i>Tomos</i>	M. P. LX.	<i>Byzone</i>	M. P. xii.
<i>Stratonis</i>	M. P. LXII.	<i>Dionysopoli</i>	M. P. xii.

Sic legendus totus is locus. *Ad Stoma*, hoc est, ad os Danubii. Hæc apud Æthicum corruptissima sunt. Ita vero restituenda.

Salsovia

<i>Salmyridem</i>	M. P. ix.	<i>Tomos</i>	M. P. xxxvi.
<i>Vallem Domitianam</i>	M. P. xvii.	<i>Calatin</i>	M. P. xxx.
<i>Ad Stoma</i>	M. P. xxvi.	<i>Tiristrian</i>	M. P. xviii.
<i>Istriopolin</i>	M. P. xxv.	<i>Dionysopoli</i>	M. P. xxiv.

V. 18. *Μαρκιανόπολις*] Scribe *Μαρκιανούπολις*, vel potius *Μαρκιανόπολις*. Ne autem credas esse Scymni Chii hunc versum; *Ἐπειτα μετανομήσθην Μαρκιανούπολις*. Marcianopolis enim dicta est à Marciana, Trajani uxore. Scymnus vero jam diu ante, nimirum sub Nicomede,

comede, floruit. Falsum præterea Dionysopolin, Marcianopolin dictam. Diversæ sunt hæc urbes, & multum inter sese distant. Docet hoc Ammianus. Docet & Æthicus, qui Pseudantoninus, Dionysopolin sive Crunos esse inter Callatin, & Odessum: Marcianopolin vero inter Odessum, & Anchialon. Sed luculentissimum est testimonium Stephani, qui ubi hunc locum Scymni describit, nullam Marcianopolis facit mentionem: *Διονύσει πᾶσις ἐν τῇ Ποντῇ, ἢ ὡς ἔργον Κρυνὸς δὲ τὸ ὕδατος καταρροῆς. Διονυσιακὴ δὲ ὡς παλαιὸν ὕψιστον ἐκ τῇ θαλάττῃ τοῖς τόποις ἀγέλας, ὥς ἐκ κλίσει*. Hoc nemo, nisi stolidus, negaverit. *Vossius.*

V. penult. *Σπίδια σὲ λδ' Ἱ. 5.*] Omnino sic legendum. Arrianus habet stadios *στριακσίους* & *ἐξήκοντα*, ab Odesso ad Hæmi montis promontorium. Sed sine dubio altera lectio verior est. Nam & Nubes Geographus ab *Ἰστροῦ*, id est Hæmo, usque ad *Νέβη* quæ est Crunus, sive Dionysopolis, non plura quam L millia passuum recenset. *Voss.*

P. 14. v. 18. *Σαζόπολις*] Nubæo Geographo Apollonia est Sexopolis. Et sic etiam nunc appellatur. *Vossius.*

ADDENDA IN ANNOTATIONES.

Pag 3. v. 38. Post *Vossio placet* adde: aut si nec lacunam supponere placet, quod certe etiam necesse non est, videtur oratio recte procedere juncta cum præcedentibus. *Harum una urbem habet, quæ diei itinere ab Herculeis columnis abest: deinde habet emporium, urbem Græcam, cui nomen Emporium*. Nihil clarius. Nec vero de Gadibus hæc dicit Scylax, sed de insulis ex adverso fluvii Iberi, quæ sunt Baleares, quas veteri appellatione edidisse videtur *ΒΑΛΕΙΡΑ*, quod degeneravit in *ΓΑΔΕΙΡΑ*. *Gronov.*

P. 12. v. 3. Post *in mare Tyrrhenum* adde: Hinc ab Populonio erat proximus Trajectus in Sardiniam & Corsicam, & idcirco vocatur *ἀφ' ἧς ἐκείνου* ἐκ τῶν Ποντικῶν τῇ Τυρρηνίᾳ ab Agathemero lib. 1. cap. 5. Utrique. *Gronov.*

P. 19. Post notam ad pag. 11. v. 27. insere: P. 12. v. 16. *Ἀπὸ τῆς ἡμέρας*] *Vossius ab alveo*: quod non intelligo, quum Græca sint commodissima. *Gronov.*

P. 20. Post notam ad p. 12. v. 27. insere: P. 13. v. 5. *Καὶ λιμὴν Ἀκτῆ*] Nec si *Ἀκτὰ* accipiat de urbe, ut monet Vossius, ideo potest dici *λιμὴν*, (nam si est urbs, cur portus dicitur?) nec Græcis dicitur *λιμὴν Ἀκτῆ*. Sed distingui debet *Λιμὴν Ἀκτῆ* & *λιμὴν Ἀκτῆ*. *Ἀκτὴ* ἐστὶν ἡ πόλις Ἀδελφῶν καὶ λιμὴν. Post Anactorium & portum ejus dicit sequi *Ἀκτὰ* & urbem Leucadem ac portum. Post hæc scribit Nobilissimus Gentemessilius in Græcia Antiqua pag. 406. *Ἀκτὴ Ἀνίχης*

πίχην ἐπὶ τῷ Λευκάτῳ, αἵτε erigitur in Leucatan. Gronovius.

P. 21. v. 23. Post *alienior* adde: etsi potuerit placere viris doctis. Palmerius in Græcia p. 486. Λευκίαν ex Strabone retinet. Gronov.

P. 23. Post notam ad p. 15. v. 15. insere: V. 20. Ταῦτα κήλη-
δη] Quemadmodum hic sinuosos stadios concipiat Vossius, aut
quales illi sint, sane non assequor. Nec ea mens Scylacis. Gronov.

P. 27. Post notam ad p. 24. v. 20. insere: V. 27. Καὶ τῆρος (ἢ
ἤτος Σαλαμῖς.) καὶ τῆρος] Vossius deleri vult ea quæ inclusit parenthesi.
At tu scribe, καὶ τῆρος. Ε, ΝΗΣΟΣ ΣΑΛΑΜΙΣ, καὶ τῆτος ἐστὶ Σαλαμῖς
prout ante notavi. Gronov.

P. 35. Post notam ad p. 24. v. 13. insere: V. 20. Εξω τῶν Μα-
λίων κήλη] Mirifica Geographia. Malienfes sunt ad sinum Ma-
liacum. Ultra hos in mediterraneis sunt Ænianses, per quos fuit
Sperchius extra sinum Maliacum. At quis non videt, quamdiu
in Ænianibus est Sperchius, eum non esse in sinu Maliaco? ne-
que enim venit tunc ad mare, sed in mediterraneis est. Sed exit
certe Sperchius in sinum Maliacum. Ipse Vossius scribit in no-
tis ad Melam pag. 151. de Salmasio [Errat quoque cum dicit
Sperchium infundi in sinum Pagasiacum, cum in Maliacum ef-
fundatur] Hoc qui sciebat, quo modo potuit sic ordinare Scyla-
cem? Sed tu distingue: Ε δ' αὐτῶν ῥεῖο Σπερχιδος ποταμός. Εξω δ'
Μαλίων κήλη ΑΧΑΙΟΙ. Εἰσὶ δ' Αχαιοὶ ἔτι. Gronov.

P. 43. v. 2. Post *Apollonii* l. 2. v. 401. adde: Credo ignotam
Vossio fuisse tali nomine urbem in Colchis: sed pro ea suspicari
Κυταίαν omnino insanum est. Plane patet illud ΜΑΛΗΝ inole-
visse pro ΑΙΑΙΗΝ. Ænea enim vel Æa urbs interior Colcho-
rum, & quidem trecentis stadiis à mari apud Stephanum, cir-
cumflua fluviis, unde Αιαίης ἡδον dicit Apollonius Rhod. III, 1073,
ubi Schol. Νῆσος ἐν τῷ Φάσδι ἐστὶ ἡ Αιαίς, ἐν ᾗ τὸ δέμας ἔκειτο. αὐτὴ δὲ ἐστὶ
Ἐόλχην μετῴποις, ut cognoscas, unde μετῴλῳ Scylax dixerit. Gr.

P. 65. Post notam ad p. 3. v. penult. insere: P. 4. v. 4. Καὶ δὲ
θαλάσσιον] Male reddit interpretes, *mare intumescens*. nam κήλη θά-
λασσαν proprie de fluctibus ex abrupto surgentibus labentibusque:
sed aliud est tumescens mare, quia non statim, quando tumescit,
dehiscit. Melius *cavum* dixisset exemplo Ovidii:

Quisque cavum vastas in mare servet aquas.

Certe & nostri [immo & Angli] eo modo, *kollow-water*, quan-
do dehiscit, appellare solent. Schefferus de Militia navali, p. 331.
P. 5. v. 15. Ηπια ἐν τῷ ὁρμίζῳ &c.] Vult nimis cito, & longius
à littore, convertisse navim, hincque factum esse; ut fluctus tran-
versam, dum circumagitur in latus, deprehenderet, impelleretque
in scopulos. Interpres eruditus locum non intellexit; ideoque
vocem πλωγίαν à sequenti ὑπολαγίαν distinctione sejunxit, cum qua
tamen conjuncta esse debet. Idem, p. 337. EPI-

EPISTOLÆ ET PRÆFATIONES

Prioribus Editionibus præfixæ.

Nobilissimo & Amplissimo Viro,
JOHANNI GEORGIO HERVUORTO
DAVID HOESCHELIUS *August. S. P. D.*

Quam insignis sit tabularum Geographicarum usus, cum aliunde
constat, Vir magnifice, tum vel hinc maxime, quod Athenis olim
in certo urbis loco πινακία id genus publice suspensa extiterunt. Lon-
ge autem uberius ad omnem posteritatem ex illorum monumentis
fructus redit, qui regionum, & locorum quorumcunque, non picturas
nudas, sed descriptiones historicas reliquerunt: neque id solum; ve-
rum etiam, quibus populis qui mores, quæ ingenia fuerint, accurate
adnotarunt. Cujusmodi eruditæ antiquitatis ἀναγερφῇ posteaquam in
Nobiliss. M. Velferi, Septemviri nostri, manus inciderunt, primo eas
quoque tempore imprimendas esse censuit; non nescius, historiarum,
& imprimis Geographiæ Scriptoribus plurimum inde lucis adferri posse.
His quum tuus etiam codex, Vir Amplissime, non nusquam corrigend-
is, lacunisque explendis, subsecutus servierit; cumque horum non mi-
nus, quam aliorum studiorum, perquam sis ut amans, ita peritus; tuo
nomini hæc cimelia nuncupare, visum est. Prorsus enim mihi persua-
deo, te, qui hactenus benevolentia tua complecti me dignatus fueris,
horum libellorum, quibus verustas atque eruditio auctoritatem concil-
iat, à me nunc primum editorum patrocinium haud gravate susce-
pturum esse. Bene vale literarum Mæcenæ, & nostris conatibus fa-
vere perge. XIV. Kal. Septemb. A. s. N. M. DC. Augustæ Vind.

I S A A-

loca aliquot ex Scymno citant. Marciani vero Heracleotæ esse non potest. Vixit enim ille multis post Ptolemæum ætatibus; cuius compendium composuit; quod hodieque magna ex parte extat. Chius vero ille Scymnus sub Nicomede floruit; cui opus suum inscripsit. Quam multa autem desint in Scymno, argumento est Europa quæ nec ipsa absoluta est. Quare præter reliquum Europæ, tota Asia, & Africa desiderantur. Defectus tamen ille in Europa ex hoc Ponti periplus, quem edo, suppleri potest. Cætera vero hic noster auctor ex Arriani hausit compendio. Compendium voco, quia revera sit. Multo enim locupletior fuit ille periplus, quam est hodie. Citat ex eo loca quædam Eustathius in commentariis ad Dionysium; quæ hodie tamen apud eum non reperiuntur. Unde non dubito, quin multum imminutum sit scriptum illud. Quod ipsum videre est apud Marcianum Heracleotam, Ptolemæi epitomatores. Multa enim ex eo habet Stephanus, quæ in eo non inveniuntur. Sed de eo nos alias pluribus, ut spero, ad Ptolemæum nostrum; quem propediem, Deo volente, habebis, Lector.

Illustri, Amplissimo, & Eruditissimo Viro,
HENRICO DE BLESWYCK,
JACOBUS GRONOVIVS S. P. D.

In eo nanque difficilis mihi hæc causa est, quod quum anno XXXIX hic Scylax ederetur, quod honori Salmasiano lenocinium fieret, & Scylacis hæc opera ad ætatem satis decoram evcheretur, postea anno LVIII editæ sint notæ ad Melam, quæ per omnium novem Musarum horrores memoriam Salmasianam cum multiplici doctrinæ offensâ damnarent, & præsertim cum oburgatione Græcorum posteriorum hunc periplus cuiusvis potius esse persuadere velint quam Scylacis. Quorum prius unaquæque pagina effectum probare conatur, nec ad nos pertinet: posterius in promissione secundarum curarum hæsit huc usque, ut multa alia, quibus æquales suos eximie delulit. Hinc quo non depressum fuisset hoc opus, si intra quadraginta annos, quibus deinde supervixit, secundas ejus curas nancisci potuisset? Certe hæc diu oportuit coacta fuisse in Vossiana domo, adeo ut etiam persuaserit patri, qui in Historicis propterea Græcis huc venire sustinuit, ut, opinor, ex ingestu filii scriberet aliquem ante sæcula non ita multa fecisse hoc compendium, quod ipse perinde ac filius Isaacus tantundem intelligerent, fortasse temporibus demum Cæsaris Constantini Porphyrogenetæ, quo regia auctoritate ex præstantissimis scriptoribus laudabilia excerpti solent. Quæ omnia & singula ego considerans, pravas de Græcis suspensiones facile illius viri consuetudini donare potui, & ad varia atten-

dens multis partibus malui gratulari invento & edito per Davidem Hoeschelium Scylaci, quam tenere insultare illis, quos non noveram peccavisse. Jamprimum quum nudam in eo ac desertam contempler Hispaniam, Carthaginensium imperia nulla ibi agnita, solummodo in quibusdam littoris partibus nonnulla eorum emporia, nequivi imaginari id adeo simpliciter narratum celare fraudem, si nihil aliud, quia res tanti non erat; atque unde colligere malui ætatem hujus scripti excedere ultra Carthaginensium in Hispaniam expeditiones, ac præsertim Barcæ Hamilcaris tempora, quæ constat post bellum Punicum primum fuisse. Rursus quod Brundisini oppidi gloriam ex continuo trajectu in Epirum ne tangat quidem, nullam in eo calliditatem supponere potui, atque adeo collegi ante Romanorum potentiam ad eos tractus extensam conscriptum. Porro quod Lysimachia nulla illi nota, etiam Antiochia Syriæ, etiam Thessalonica, contra Olynthus nondum everfa, etiam Thebæ adhuc tantum; nullam potui in eis odorari astutiam, & hinc non modo ante vel successores, vel Alexandrum ipsum, sed etiam ante Philippum (præsertim ne Pella quidem gloriose nominata) etiam ante Epaminondam florentem & Thebas erigentem suspicari scripta. Quid quum nondum ex Adria circa Padum ejectos scribat Tyrrenos, unde postremos ab Senonibus expulsos testatur Polybius: an id fraudulente etiam ab Græculi posterioris ingenio interpretabimur? Hinc crescente vigenteque Lacedæmoniorum potestate evincitur hic libellus compositus ab Scylace seu vero, seu assumpto illustri nomine, ut non in omnibus ei convenire cum fragmentis, quæ ex veteri Scylace citantur, vix sit causa, quam mirari admodum sit necesse; & utique initium Troadis post Abydum statuitur in hoc scripto, prout ex Scylace Caryandenti notavit Strabo. Invitus enim adspexi Vossium patrem scribentem [cumque eisdem Straboni lib. XIII, Scylax dicitur initium capere Troados ab Abydo. In quo abitur ab Scylace, quem habemus. Nam hic incipit eam à Dardano] ubi se miris modis innectit. Quid enim clarius dici potest, quam habet noster Scylax? Præmittit ille Αἰυδος, ἐν τῷ στήθεϊ καὶ Σηπτοῖ Προποντιδὲς τὰ πρὸ ἐν: hinc pergit, ἐν πύθῃ δὲ Τρωὰς ἀρχεται. An ἐν πύθῃ non est δῆλον ὅτι Αἰυδὸς ἐστὶ στήθεϊς? an quia Dardanum primam Troadis vocat, ideo ab ea illam incipit? Decidant loquutionem præscam scholia Apollonii Rhod. lib. I, 1115. ἡδὲ Τρωὰς δὲ πρὸ Μιτυλάων ἀρχεται. Itaque incipit regio non ab loco, quem primum suum nunciat, sed quem extremum & maxime vicinum agnoscit in alieno, ut facit noster quoque Scylax. Utique Cius fluvius etiam in eodem agnoscitur, prout Is. Vossius ad hanc rem produxit Scholiastem Apollonii Rhodii ad librum primum, inter testimonia, & rursus in notis. Sane etiam ab ista novitate tuentur cum Εχεχονέας ad Pontum Euxinum, indubitata vetustatis nota; de quo genere est, quod Chalcædona nominat, non Byzantium. Hunc igitur scriptorem ab doctissimo Hoeschelio editum quum studiosissime & legisset maximus Salma-

fius & in scriptis assidue produceret ad aliquid in eo docendum ac molliendum, & hinc sine dubio in familiari sermone frequentissime ostentavisset alacri juveni, Vossius aggressus est ita, ut judicaret fœdâ paginam esse, quæ non illo laudatissimo nomine efflueret. Unde quum multa feliciter ageret, non potuit tamen tanta esse faustitas, ut aut omnibus occurreret, aut in omnibus, quæ tangeret, bene provenirent cogitata. Hinc certatim illius libri usû succinxerunt operas suas tum quicumque *scylax*, tum præsertim Cluverius passim quoque adductus ab Vossio, tum postea Holstenius, Bochartus, Palmerius Grentemesnilius. In quibus hic adeo amavit Scylacem, ut quæ in illo notaverat, non judicaverit satis esse, si semel in Exercitationibus legerentur. Repetivit igitur quæ potuit in volumine de Græcia antiqua; imo & jvit cum corrigere, quæ jam correxerat Vossius non modo filius, sed & quod in Suida observaverat pater Gerardus in Historicis Græcis, debuit quoque conspici pag. 11. Ita scilicet oportebat fieri. Bochartus religiose observat, ne quem locum advocandi Scylacis prætermittat, & ubi res flagitat, manum quoque instaurantem admoveere non cunctatur. Holstenium quantopere oblectaverit, nuper contigit videre, quum postuma ejus hic vel Romæ ederentur; qui vel sola Cestride regione in Illyriis restituta æquiparat omnium ingenia.

Post hos & tales viros an accedere debuerim, tuum, Vir Amplissime, judicium facio. Equidem dederam in Stephano & Pomponio specimina, & tum Japida Megaridis Atticæque terminum reposueram, tum in Adrumeto & sinu Cercinite patebant curæ meæ pignora. Alia non minoris momenti putabam penes me habere, quæ diutius premere non patiebantur illa tria, quæ enumeravi supra. In qua parte si censendi locus mihi quoque relinquatur, aut potius apud te profuturi, quam non temere ad hanc editionem processerim, vel si nihil præter unum istud vocabulum *scylax* proferri à me potuisset, certe sic adjutus Scylax denuo se ostendi cupivisset in loco, ubi tantopere laborabat, & in integrando fatiscunt duo heroes, ignotaque est Græcia, & truncatur vocabulo, quo antiquitus & forsitan frequenter usa fuit. Id abhinc exstabit. Ne dicam hoc verbum esse, quod valido quasi tormento profligat illas suspiciones de propinqua nobis ætate hujus ipsius Scylacis; ad quam causam non levius molimentum præbet Diocæarchus, qui conspectas sane & notabiles partes excerptit ex hoc ipso Scylace; cui spero hac vice à me satisfactum esse.

Ne Vossiani laboris primitias ullo genere delihareim, Periplum Ponti Euxini & Mæotidis paludis, nomine scriptoris & capite spoliatum, Scylaci adglutinatum reliqui. Hæc una, opinor, satis justa causa erat procedendi per eadem vestigia. Sed tanto libentius ita feci, quia non dubito hoc scriptum fuisse, quod cogitationem primam de edendo Scylace subjecerit & impulerit. Nam eo ipso anno, quo typi significant prodiiisse volumen, cui præfuit Vossius, nempe *xxxxix*; id ab se descriptum ille ipse Vossius in adversariis chirographo suo adnotavit, ut pariter illud acceperit ab Salmasio, pariter

ter fervor publicandi inceserit. Hic enim ille fons est, ex quo manavit ista *Marciana Trajani uxor*, ista mentio *sinus Carcinidis*, istud & *Boeotæ*, bis positum, quasi quod Grammatici observant de vocibus *Tapyra* & *ἰσμή*, & quidem ex Pindaro, dilatare vellet ad hanc quoque vocem: aliaque, quæ præterire malui, quam notulis figere, quarum copiam sane non amo. Utinam ille potuisset quædam non scribere! Nihilominus ut id scriptum in hoc acervo legi vellem, necessitatem quoque attulerunt singularem ipsi hi dies. Nam quum in eo non tantum appareat facile cuicumque legenti latitare verficulos & levi musa elaboratam quandam verborum seriem; sed ipse literarum Rex Scaliger in epistola id significaverit; non defuit Vossius huic ejus magni viri indicio, quin ex verficulis digestis & demonstratis faceret notas, atque gradus pedelque plurimorum produceret ostentaretque. Immo hinc progrediens etiam ex Scymno Chio petitos esse monuit. Unde quæ absurditas illa fuit nuperorum Romanorum, sive Stephanum Gradium respicias, sive Carolum Moronem, ut ante annos *xii*. in hac urbe voluerint edi fragmenta Scymni Chii sub ea venditatione, quasi quæ essent *hactenus non edita*? quum ante annos triginta in vicina Amstelodamo eadem evulgata essent in volumine, quod ab quolibet studentium quotidie turbatur, certe teri supponebatur. Nec modo voluerint edi; sed, quod monstro simile est, etiam edita sint, nec puerit jactitari eadem hoc titulo ipso. Hæc tum vidi, ut fatear verum, magno meo risu, qui non fui adhibitus ad illam rem, à qua maxime abhorreo, qui ita sæculo & stultitiæ publicæ imponere non didici. Certe enim omnia, quæ illic proferuntur tribus magnis paginis 374, 376, 378. in hoc libello, quisquis contulerit, inveniet: adeo ut ferme credat ea concinnavisse Holstenium ex hoc ipso scripto. Id enim quum in Palatina bibliotheca versaverit Salmasius, ita volentibus satis transgressum esse novimus in Vaticanam, cui ille præfuit. Certe & idem hiatus, qui ab Vossio deprehenditur pag. 134 post vocem *ἰσμή*, est etiam in Holstenianis Scymni Chii. Hoc tantum interest, quod Holstenius acutior Vossio potuerit versus plures annumerare. Et sic tamen restare deprehendas, quos neuter animadvertit. Interim omnia administrantur ad hunc modum, ut satis lepidam varietatem in plurimis cognoscat, quisquis singula inspexerit. In quo illud contigit sane ridiculum, quod & Vossius quidem agnoscat *Ἰσμά* incolentes Scythas, nec minus eandem loci appellationem evulget Holstenius pag. 379; uterque etiam in Latinis fideliter exprimentes. Sic quum agatur, editur tamen in Holstenianis Castigationibus Stephani pag. 335. [*Ἰσμά legitur corrupte in descriptione Ponti Anonymi manuscripta.*] Utique nequibat ignorare Holstenius, hanc Anonymi descriptionem ab Vossio esse editam, nec debuit Anonymi vocare ea verba, quæ ipse viderat esse Scymni Chii. Ista autem hujus Scymni fragmenta sic conglutinata quando contigerit Salmasio nancisci & foliis illis potiri, audire placet ex epistola II. Casauboni ccccxviii, qua ad Salmasium scripta liber exornare hanc præfationis partem.

Accepi nudius quartus, quas anni novi Kalendis ad me dederas. Accide mihi eas legenti, quod nunquam non quoties aliquid à te accipio literarum: ut à tuarum lectione doctior semper discedam. Nam de Periplo Mæotidis quæ mihi gratum illud acroama fuisse censēs? quæ præsertim auctoris nomen simile quid polliceatur iis Periplis, qui jam sunt editi. Itaque te hortor atque adeo obtestor, ut opus integrum tibi describas, & tantum thesaurum tibi perire ne sinas. Ubi ad nos redieris, speramus ejus inspiciendi libri fore aliquando nobis cōfiam. Neque enim te fugit eo genere argumenti semper nos esse delectatos. Poteras cōm Stephano tuo eum simul edere, nisi te graviora, ut video, tenerent occupatum. De epigrammatis mira sunt quæ narras, etsi equidem non dubito ita esse, ut scribis. Opto tibi sic læta omnia, ut brevi omnia, quæ meditaris, perficere ex animi sententia queas. Ego certiorum hominum ἀσάλητα multis repente calamitatibus obrutus animum pene despondi ταῖς καλεῖς Μάταις ἀποταξάμεν. Deus, spero, mihi meisque aderit, quos multiplex fraus & iniquitas nonnullorum proxime inopiam redegit. Vale optime & eruditissime Salmasi. Lut. Paris. IV. Eid. Feb. CIO IDC VIII.

I N D E X

Locorum, Populorum, Rerum,

quæ in hoc primo Volumine continentur.

H Hannonis periplus designat, S Scylacis periplus, Ag. Agatharchidem de Mari rubro, Ar. I. Arriani periplus Ponti Euxini, Ar. II. Arriani periplus maris Erythræi, N Nearchi parapulus, M Marciani Heracleotæ periplus, Fr. Fragmentum peripli Ponti Euxini, Ann. Annotationes. Asteriscus vocibus quibusdam Græcis præfixus indicat eas corruptas esse, aut de mendo suspectas.

I N-

A.					
A baricum	M. 48.	Acherusia palus	S. 11	ἀχεΐδρυα	Ann. 75.
Abasceus fl.	Ar. I. 18.	* Αχιλλεύς	M. 20.	ἀκρωτήριον	Ann. 25.
Abascei	Ar. I. 12.	Achilleus cursus sive dra-		Acrothoi	S. 26.
Abasgi	ibid.	mus Ar. I. 21. Fr. 8, 10.		* Ακροθώται	S. 26.
Abdera	S. 27.	---- portus	S. 17.	Acrus urbs	S. 51.
ἀβέρδην	Ann. 57.	---- vicus	Fr. 17.	Αἶα παρ.	S. 13.
ἀβέρδην quid?	Ann. 68.	Achilli sacra Leuce	S. 30.	ἄκτα	Ann. 36.
Aboni τῆς	Ar. I. 15.	---- concessa à Thetide	Ar. I. 21.	αἶα	Ann. 10.
M. 72.				ἀκτάριον	ibid.
* ἀβέρδην	M. 50.	Achillis insula	Ar. I. 21, 23. Fr. 10, 12.	αἶταρ	ibid.
Abrotonum	S. 47, 48.	---- templum	Ar. I. 22.	ἀκτιν	Ann. 9, 10.
Ablyrtis inf.	Ann. 13.	---- simulacrum	Fr. 11.	Adana	S. 40.
Abydus	S. 35.	Achidana vel Achindana		* Ἀδανίς	M. 20, 21.
* ἀβύδον	S. 28.	fl. M. 20.		Adienus fl.	Ar. I. 7.
Acabarus	Ar. II. 30.	* Ἀχινίδα	S. 45.	Adonis fl.	S. 52.
Acadamis	S. 37.	Achivi	S. 36, 37.	Ἀδωνίς	Ann. 68.
Acampsis fl.	Ar. I. 7.	Acinasis fl.	Ar. I. 7.	Adramycton	S. 36.
Acannæ	Ar. II. 7.	Acium inf.	S. 51.	Adria	S. 5, 6, 11. Fr. 12.
Acanthus	S. 27.	Ἀκυνίη πόλις	Ann. 12.	Adriatici tractus	Fr. 14.
Acarnania	S. 12, 13. N. 36.	Acra inf.	S. 51.	Adriaticus sinus, qui & Ionius	S. 5, 6, 11. M. 9.
Ace	S. 42.	---- prom.	Fr. 13.	Ἀδρύμης	Ann. 56. S. 49.
Achæi	S. 15, 24, 25, 31.	---- urbs	H. 2. Fr. 5, 13.	Adulas m.	M. 50.
Achæum	S. 36.	Ann. 2.		Aduliempor.	Ar. II. 2, 14.
Achæus fl.	Ar. I. 19.	ἄκτα & ἀκρωτήριον quid?		---- vicus	Ar. II. 5.
Achaia	S. 16.	Ann. 39.		Aduliticum ebor.	Ar. II. 2, 11.
Achaia antiqua	Ar. I. 19.	Acra melæna	Ar. I. 13.	Adyrmachidæ	S. 44.
Achelous fl.	S. 13.	Acrascomion	Fr. 5.	Αἶδο-	
Acheron fl.	S. 11.	Acridophagi	Ag. 42.		

INDEX.

Aëdonia inf.	S. 45	Ætoli	S. 14.	Alpes Celticæ	Ar. I. 12.
Æas fl.	S. 10.	Ætolia	S. 14.	Alpheus	S. 16.
Ægæ S. 15, 37. & in Var.		* Αἰθῶναι	M. 56.	Αἰών	Ann. 9.
left ad p. 26.		Agathyrus	M. 56. Fr. 4.	* Αἰώνια	S. 15.
Ægæum mare	S. 23	* Αἰγυῖος	M. 10.	Alyzia	S. 13.
Ægæus sinus	M. 9	Aginis	N. 37.	Amantia	S. 10.
Ægiali	Ar. I. 15	* Αἰγυῖος	S. 10.	Amanini	S. 10.
Ægialus	M. 71.	Agora	S. 28.	Amastiris	Ar. I. 15.
Ægidiorum inf.	Ar. II.	Agra	S. 37.	Amagus fl.	M. 51.
30.		Agrirentum	S. 4.	Amathus	S. 41.
Ægina inf.	S. 20, 56.	Agriophagi	Ar. II. 2	Amazitum	S. 36.
Æginetis	Ar. I. 15. M. 72.	Agripha	M. 22.	Amazones	Ar. I. 16. Fr. 2.
Ægipius fl.	S. 32.	* Αἰγυῖος	S. 36.	Ambracia	S. 12, 25.
Ægira	S. 15.	* Αἰγυῖος	S. 15.	Armenia	S. 33.
Ægium	ibid.	* Αἰγυῖος	ibid.	Amiseni	Ar. I. 16.
Ægos fl.	S. 28.	Αἰγυῖος urbs Mezaria	Ann.	Amisus	Ar. I. 16. M. 74.
Ægosthenia	S. 15.	22.		Fr. 16, 17.	
Ægyptii	N. 36	* Αἰγυῖος π.τ.	S. 32.	Amorgus	S. 22.
Ægyptiorum regnum	S. 44.	Αἰγυῖος	Fr. 13.	Amphiarus	Ag. 8.
Ægyptium mare	M. 6.	* Αἰγυῖος	S. 27.	Ampelus	S. 46.
Ægyptus S. 43. M. 5, 7.		* Αἰγυῖος	S. 22.	Ampelusia	Ann. 58, 59.
9, 11.		Alalæi insula	Ar. II. 3.	Amphanæ	S. 25.
--- ejus figura	Ann. 52	* Αλαμπερῶ	M. 22.	* Αμφίπολις	S. 25.
--- ejus limites	Ag. 13	Alambater	M. 22, 25.	Amphipolis	S. 27.
--- ejus præfectura	Ag. 21, 22.	* Αλαμπερῶ	S. 40.	Amphissa	S. 14.
Ælani	Ann. 64.	* Αλαμπερῶ	M. 56.	* Αμφίπολις	M. 22.
Ælaniticus sinus	M. 9.	Alapra	S. 27.	Amyntas rex	Fr. 12.
10, 16, 32, 33.		Alauni pop.	M. 56.	Anacharsidis nasales	Fr. 3.
Ænea	S. 26.	Alaunus m.	ibid.	Anastorium	S. 13.
Ænians	S. 14, 24, 25.	Alba æta	S. 44.	Anastorius sinus	S. 12.
Æniorum muri	S. 27.	Albæ insula	S. 47.	Anaxa	S. 37.
Ænus	ibid.	Albi montes	S. 23.	* Ανακινῆς	S. 48.
Æolis	S. 36.	Albion insula	M. 9, 35.	Anamis fl.	N. 23, 28.
Æolum insula	ibid.	Albis fl.	M. 51, 52.	Anaphe	S. 19.
Æthalia	S. 2.	Albus vicus	Ar. II. 11.	Anaphlystus	S. 21.
Æthiopes	H. 2, 4. S. 54, 55.	Alceste	Ag. 8.	Anaplius	S. 28. Ann. 38.
--- Magni	S. 1.	Alcinou insula	S. 7.	Anas fl.	M. 37, 41, 42, 44.
--- Sacri	S. 53.	Alexandri inf.	M. 19.	Anchialus rex	Ar. I. 11.
--- quales ornatu utuntur	S. 54.	--- portus	N. 5.	--- ejus regia	Ar. I. 7.
--- quibus telis	Ag. 15.	--- monumenta	Ar. II.	Anchialus urbs	Ar. I. 24.
--- qua victus ratione	Ag. 24. &c.	24.		Fr. 14.	
Æthiopia olim Cephonia	Ag. 3.	Alexandria	Bucephalos	anchora lapidea	Ar. I. 9.
--- Magna	Ann. 41.	disca	Ar. II. 27.	Ann. 65.	
--- Pontica	ibid.	Aliacmon fl.	S. 26.	Ancon urbs	S. 6.
Æthiopicum agmen in-		Alicyrna	S. 14.	Ancon portus	Ar. I. 16.
--- cursas Egyptum	Ag. 26.	Alilæi	Ag. 60.	ancōnes quid?	Ag. 22.
Æthiopicus oceanus	M. 8.	Alitropes	S. 24.	Andanis fl.	M. 20.
Æthiops piscis	Ag. 68.	Alocix insula	M. 53.	Andreas an in Ethiopia	
		Alope	S. 23.	--- Magna evangelium præ-	
		Alopeconnesus	S. 28.	--- dicaverit?	Ann. 41.
		* Αλωπε	S. 26.	Andromeda, ubi expō-	
		Alorus	S. 26.	--- cet?	S. 42.
		Alpes	M. 50.	Androphagi Scythæ	Fr. 3.
				Andrus	S. 22, 55.

INDEX.

* Αἰγυῖος	S. 25.	I. 6.	* Αἰγυῖος π.τ.	S. 9.	
Anemurium	S. 40.	Apteræa	S. 18.	Aris	S. 15.
Ann. 54.		Aquitania, vide Gallia.		Αἰγυῖος π.τ.	Ann. 37.
* Αἰγυῖος	S. 52.	Aquitanicus oceanus	M.	Arius fl.	S. 32.
* Αἰγυῖος π.τ.	S. 52.	46, 47, 48.		Armenia	N. 37.
* Αἰγυῖος	S. 37.	Ara Vindictæ & Neptunæ	S.	* Αρμυῖος	M. 21.
Antandrus	S. 36.	55.		Armozon prom.	ibid.
Aræia Creta	Ann. 26.	Arabes Egyptii Ichthio-		Armozusa	ibid.
Anthedon	S. 23.	phagi	M. 11.	Arnos	S. 2.
Anthropophagi	Ar. II.	Arabes rei nautica periti		Aromata emp.	Ar. II. 7, 33.
35. M. 12.		Ar. II. 12.		--- frem.	Ar. II. 8, 17.
Antibole Gangis ostium	M.	Arabia N. 38. Ar. II. 12.		Aromatifera regio	M. 12.
27, 29, 32.		--- Deserta	M. 15, 16.	Aros fl.	N. 34.
Anticynolis	M. 72.	--- Felix	M. 13, 15, 16.	Arotor	Fr. 3.
Anticyra	S. 14.	--- Petra	M. 9, 15, 16.	Arrhentia inf.	Ar. I. 17.
Antidum Chersonesus	S. 46.	Arabia felix vicus	Ar. II.	Arfinoë	Ag. 53.
* Αἰγυῖος	S. 2.	14, 32.		Arfinoëtica stola	Ar. II.
Antiphi	Fr. 10.	Arabica regio	Ar. II. 11.	4, 6.	
Antipygus portus	S. 45.	Arabicus sinus	N. 39. Ar.	Aptæis π.τ.	M. 24.
Ann. 53.		II. 5. M. 6, 8, 11, 12,		Artace	S. 35.
Antilia	S. 36.	13.		Artanes fl.	S. 33. Ar. I. 13.
Antiparis S. 24. in Var. left.		* Αἰγυῖος	N. 4, 7, 10.	Artannus fl.	M. 69.
Apnalye	S. 51.	Arabii	ibid.	Artemidorus quando flo-	
Apaturus urbs	Ann. 42.	* Αἰγυῖος π.τ.	N. 4, 7. S. 32.	ruit?	M. 65.
Aphar metrop.	Ar. II. 13.	* Αἰγυῖος π.τ.	M. 24.	* Αρτώνης	S. 33.
Apæty portus	Ann. 35.	Arabius fl.	vide Αἰγυῖος.	Arylon	S. 51.
Apheterion prom.	M. 27.	Arachosia	M. 24, 25.	Asabo m.	M. 21.
Aphrodisias inf.	S. 45.	Aradus	S. 41, 42.	Asabo prom.	M. 16, 21.
Aphrodisias port.	S. 40.	Αρῶν ἀκτὴ	Ann. 36.	* Αἰγυῖος π.τ.	M. 13.
Aphroditopolis	Ag. 22.	* Αἰγυῖος	Fr. 11.	Ann. 76.	
* Αἰγυῖος	S. 26.	Arambys	H. 2. N. 3.	Ascalon	S. 42.
Aphytis	S. 26.	Araplus	S. 28.	Ασκαρῶνις vel Ασκαρῶνις	
Apis Europæa	S. 21, 22.	Aratrii	Ar. II. 27.	Ann. 47.	
--- Africana	S. 44, 46.	Araxes	Fr. 4.	Asciburgium	M. 54.
Apocopa	Ar. II. 8, 9. M.	Αἰγυῖος π.τ.	N. 4, 7. M. 24.	Afcurus fl.	Ar. I. 7.
12.		Arcadia	S. 16.	Asia	S. 30, 31, 43. Fr. 1a
Apollinis urbs	Ag. 22.	Archabis fl.	S. 32. Ar. I.	M. 13, 69.	
--- fanum	S. 36.	7. Ann. 43.		Asia Pontica	Fr. 17.
Apollodoti insignia	Ar.	Ardauda	Fr. 5.	Alchon	Ar. II. 19.
II. 27.		Areon fl.	N. 32.	Asine	S. 17.
Apollonia	S. 10, 27, 29.	Arethusa	S. 27.	Asinæ	S. 33.
Fr. 14. Ar. I. 24. M.		Appæis π.τ.	Lycia	Ann.	
70.		49.		Apendus	S. 39.
Apollonia inf.	Ar. I. 13.	Argali regio	Ar. II. 34.	* Αἰγυῖος	S. 15.
Apollophanes Gadroforum		Argia regio	S. 19.	Aflyria S. 33, 34. M. 17.	
Satrapa	N. 8.	Argivi	S. 18.	* Αἰγυῖος	Ar. II. 24. M. 40.
Apologus emp. Ar. II. 20.		Argo navis	Ar. I. 9. Fr. 16.	Aftabaras fl.	Ag. 36.
Apoitani	N. 32.	Argolicus sinus	S. 19.	Aftacampron	Ar. II. 25.
* Αἰγυῖος	M. 17.	Argos Amphilocheicum		Aftacus	S. 13.
Apphana	M. 17.	S. 12.		Aftan	M. 40.
Apisarus	S. 32. Ar. I. 6.	Argus	S. 19.	Astelephus fl.	Ar. I. 10, 11,
7. 12.		Argyria	Ar. I. 17.	12.	
Aphila	Ar. I. 12.	Ariaca reg.	Ar. II. 8, 30.	Astages rex	Fr. 13.
Ann. 38.		Arietis frons prom.	29, 30.	Astypalæa	S. 19.
Apfyrta sepulchrum	Ar.	Arion m.	S. 5.	* Αἰγυῖος	ibid.
				Astyra	S. 36.

I N D E X.

Athyrii	S. 38.	Berenice	Ar. I. 11.
* <i>Αθύρι</i>	S. 36.	Beris fl.	Ar. I. 16.
Atarneus	S. 37.	Berytus	S. 42.
Athenæ	S. 21, 23.	Besbicus inf.	S. 35.
Athenæ Ponticæ	Ar. I. 4.	<i>βέτρε</i>	Ann. 72.
S. 7, 9, Ann. 43.		Bibacta inf.	N. 5.
Athenæon	Ir. 5, 6, 7.	Billæus fl.	Ar. I. 14. M.
Atheniensium terminus	S. 21.	70, 71.	
Athos mons	S. 25.	Bithyni	Ar. I. 14. M. 69.
Atintanes	S. 10.	71. S. 54.	
Atlanticum mare	M. 5.	Bithynia	M. 71.
* <i>Ατλαντικός</i>	M. 9.	Bizone	Fr. 13.
Attica	S. 21, 22.	Bizus	Ar. I. 24.
Attica unde dicta?	Ann. 9.	* <i>Βιζυγί</i>	N. 39.
Atticæ tegula	S. 54.	Bœa	S. 17.
Attienites	S. 7.	* <i>Βοῦαί</i>	S. 15.
Atturius fl.	S. 47, 48.	Bœa Cretæ	Ann. 26.
Aualicæ	M. 11.	Bœoti	S. 15, 23.
Aualites empor.	Ar. II. 6.	Bœotia	S. 15, 23.
--- portus	Ar. II. 5, 6, 14.	--- ejus termini	S. 22.
Aualiticus recessus	M. 32.	Bœotorum mari	S. 15.
<i>Αυαλιτικός</i>	M. 48.	Bœum	S. 24.
Aves Achillis templum cu-		Bolbe lacus	S. 27.
--- rare dicuntur	Ar. I. 22.	Bolbicum ostium Nile	S. 43.
Avium civitas	S. 42.	Boon	Ar. I. 17.
--- insula	Ar. II. 15.	Bopos	Ag. 22.
Aulæi castellum	Fr. 14, 15.	* <i>Βοπίον</i>	S. 5.
--- τῆς	Ar. I. 24.	Boreum prom.	M. 16.
Aulis, fanum	S. 23. Fr. 6.	Borgys	Ar. I. 12.
* <i>Αυλίας</i>	M. 11.	Borinus	S. 42.
Aulon	S. 55.	Borythenes fl.	Ar. I. 20.
* <i>Αυλίας</i>	S. 39.	M. 55, 56. Fr. 3, 8, 9,	
Aurea continens	Ar. II. 34.	16.	
36.		Borythenes urbs	Fr. 8.
--- Chersonesus	M. 9. Ann.	Bosporani	Fr. 2.
76.		--- Cimmerii	Fr. 12.
Auri fodina, inventio, con-		Bosporus	S. 28. Fr. 3, 4, 7.
--- festio &c.	Ag. 23. &c.	--- Cimmerius	Ar. I. 19.
Ausinza	M. 19.	25. Fr. 4, 5.	
Austri cornu	H. 5.	--- Thracius	Ar. I. 12, 25.
Auxi	Ag. 27.	Fr. 16. M. 68, 69, 71.	
Auxiariæ	S. 9. Ag. 44.	* <i>Βυζύς</i>	M. 69, 70.
Axenus Pontus diffus	Fr. 14.	* <i>Βυζυγία</i>	M. 47.
Axius fl.	S. 26.	* <i>Βυζυγία</i>	S. 32.
* <i>Αξιός</i>	Ar. II. 3.	Boxus Peræ	Ag. 3.
Azania	Ar. II. 10, 11, 18,	Brachion inf.	S. 48.
35. Ann. 76.		<i>Βραχίων</i>	Ann. II.
Azaniæ cursus sive dromi		Breve mare	M. 12.
--- Ar. II. 5. M. 19.		Brisoana fl.	M. 19.
Azæen portus	Ann. 53.	* <i>Βρισσανα</i>	ibid.
Azarites portus	Ann. 54.	Britannicæ insula	M. 2, 35.
Azidis vel Azidis urbs	Ann.	49, 57, 59, 60.	
53.		Britannicus oceanus	M.
		48, 59.	

Bri-

I N D E X.

Brizina fl.	N. 34.	Camarina	S. 4.
<i>Βριζίνα</i>	S. 52. in Var. leff.	Camelobosci	M. 20.
Bucephalos urbs	Ar. II. 27.	Camelopardalis	Ag. 50.
Bulini	S. 7, 8, 10.	Camirus	S. 38.
Burdigala	M. 47.	Cammoni	Ar. II. 25.
Buthoe	S. 9.	Campani	S. 3.
* <i>Βυθώ</i>	Fr. 13.	Campania	S. 3.
Bycæ palus	M. 54.	Cana	Ar. II. 15, 16.
Bythemanenses	Ag. 58.	Canafis	N. 16.
Byzantii	Fr. 15.	Canastrum prom.	S. 26.
Byzantini tractus	Fr. 15.	Canates	N. 16.
Byzantium	Fr. 16. Ar. I.	Caneatis	M. 22.
12, 25.		Canenses	Ar. II. 19.
Byzantium Toparum.	Ar.	Canentelus fl.	M. 47.
II. 30.		Canobi ostium	S. 43, 51.
Byzeres	S. 32.	M. 7.	
		Canopi sepulchrum	S. 43.
C.		Canopicum ostium	S. 43.
		44.	
Caballinum	M. 49.	Canopus insula	S. 43.
Cabana	N. 7.	Canraia	Ar. II. 12.
Cadmi lapides & fanum	S. 9.	Cantabricus oceanus	M.
		44.	
Cæneus Lapitha	Ag. 7.	<i>Καίνα</i> Cretæ	Ann. 26.
Caicandrus fl.	N. 31.	<i>Καϊνάντα</i>	Ann. 28.
Caicus fl.	S. 57.	Canthi sinus	M. 27.
* <i>Καϊκός</i>	Ar. II. 30.	Cappadocia	M. 73.
Calæ insula	Ar. II. 19.	Caræ sive Careæ	Fr. 13.
Calamæ	N. 12.	Carambis	S. 34. M. 71.
Calauria inf.	S. 20.	73. Ar. I. 15.	
* <i>Καλαύρι</i>	M. 70.	* <i>Καλαύρι</i>	S. 34.
Cales fl.	M. 70.	Carbæ	Ag. 61.
--- empor.	Ar. I. 14. M. 70.	Carbis	N. 12.
Calipos fl.	M. 42.	* <i>Καρβίς</i>	S. 46.
* <i>Καλιπός</i>	S. 29.	Carcinites sinus	Fr. 7. M.
Callantia	Ann. 67.	55.	
Callantra	Ar. I. 24.	* <i>Καρκινίτης</i>	S. 48.
Callatis	S. 29. Fr. 12.	* <i>Καρκινίτης</i>	S. 28.
Callichorus fl.	S. 34.	S. 28.	
Calliena	Ar. II. 30.	Cardia	S. 28.
Callipolis	S. 35.	Cardiani	S. 28.
Callistratia	M. 72.	Careæ	Fr. 13.
Callistratus Atheniensis		Cares	S. 38.
condit Datum	S. 27.	Caria	S. 10, 38, 39. Ar. I.
Calpas fl.	M. 69.	24.	
Calpe mons	M. 36, 37, 39.	Caricus murus	H. 2. Ann.
41, 45.		2, 4.	
Calpe port.	Ar. I. 3, 13.	Carmani	N. 31.
* <i>Καλπίς</i>	M. 42.	Carmania	Ag. 66. N. 22.
Calus portus &c.	vide Pul-	31. M. 14, 20.	
cher.		Carmelus mons	S. 42. Ann.
		31.	
Calýdon	S. 14.	Carminna inf.	M. 23.
Calymna inf.	S. 38.	Carnine	N. 12.
Calypsus	S. 5.	Carnus	S. 13.
Camara	Ar. II. 34.	Caron portus	Fr. 12, 13.
		L 112	

Celtæ

I N D E X.

Celtica	Fr. 12.	Cherobius fl.	S. 32.	Cirradae	Ar. II. 35.
Celtogalatia	M. 38, 46, 57.	Cherson	Fr. 7, 10, 16.	Cirrus campus	S. 14.
Cenai Jovis fanum	S. 22.	Chersonesus	S. 17, 44, 45.	Cius urbs	S. 35.
23.		45. Ar. I. 24. Ar. II. 8.		--- fluvi.	S. 35.
Cenchreae	S. 21.	30. Fr. 6, 14.		Kαλαμπιτιζ	Ann. 10.
Ceos inf.	S. 22.	--- Aurea	M. 9, 14.	Clarii Apollinis fanum	S. 37.
Cephalenia	S. 13, 56.	--- Cimbrica	M. 52, 53.	Clazomenae	S. 37.
Cephei filia	Ag. 3.	54.		Kαλαμ πορτις	Ann. 29.
Cephenia	ibid.	--- Cyrenes	Ann. 25.	* Κασίτη Διτεια	S. 7.
Cephesias	S. 52. Ann. 58.	--- emporium	S. 29.	Cleonae	S. 19, 26.
Cepi	S. 31. Fr. 2.	--- prom.	M. 19.	Cleostratus ubi natus?	S. 55.
Ceprobora rex	Ar. II. 30.	--- Taurica	Fr. 6, 7. Ar. I. 19, 20.	* Καραμυκία	M. 75.
Cepus	Fr. 2.	19, 20.		Climax	M. 71.
cepus animal	Ag. 51.	--- Thracica	S. 23.	Clitri	S. 7.
* Κερμακίς κελπ	S. 38.	--- urbs	Ann. 81, 82.	Cnemis	S. 25.
Ceramicus sinus	S. 38.	Chersonitis Scythica	Fr. 7.	Cnidus	S. 38.
Ceratus	S. 33. Ar. I. 17.	7.		Cnosius	S. 19.
Ceraunii montes	S. 10, 11.	Chesunus fl.	M. 56.	Cobrys	S. 27.
Cercerae	S. 31.	Chii	S. 36.	Cocala	N. 7.
Cercineta	Ar. I. 20.	Chius	S. 37, 56.	Coranus fl.	Ann. 45.
Cercinetae	Fr. 7.	Choani	M. 56.	Colamba	M. 24.
Cercinetae sinus	Ann. 56.	Chobus fl.	Ar. I. 10, 11, 12.	Κοίλη Σάλασσα	Ann. 86.
Cercinitica Syrtis	S. 48.	Cherades	S. 32.	καλαμ πορτις	Ar. II. 34.
Cercinitis inf.	S. 48.	Cholabus tyrannus	Ar. II. 13.	Coichi	S. 32. Ar. I. 11.
Cercinna confunditur cum				Colchi urbs	Ar. II. 33, 34.
Cerne	Ann. 5.	Chorsus	S. 32.	Cholchorum regio	Ar. I. 6.
* Κερμακίς Δις ιεζ	S. 22.	Chremetes fl.	Ann. 5.	Colica	S. 31, 32.
Cereris fanum & monumentum	S. 21.	Chretes fl.	H. 3.	Collops magnus	S. 50.
Cerne inf. H. 3. S. 53, 54.		Chrunus fl.	M. 55.	Coloe	Ar. II. 3.
Ann. 3, 5, 60, 69.		Xpovñ	Ar. II. 34, 36.	Colonae	S. 36.
Ceronia	Ann. 49.	Chryse inf. --- Ann. 7, 17, 6.		Colonia Heracleensium	Fr. 6, 12.
Cerynia	S. 41.	--- peninsula	ibid.	--- Massiliensium	S. 1.
Kισις regio	Ann. 19.	Chryses ubi sacerdos?	S. 36.	--- Mesembriae	Fr. 13.
* Χασις	M. 74.	Cianus sinus	S. 35.	--- Milesiorum	Fr. 5, 9, 12.
Chadifius fl. & vic.	ibid.	Cibyra	S. 40.	--- Platzenium	S. 4.
Chalca	S. 51.	* Kixwδ	S. 25.	--- Thuriorum	S. 4.
Chalcedon	S. 34.	Cicynethos	inf. S. 25.	Colophon	S. 37.
Chalcedonii	Fr. 14.	Cilicia	S. 40, 41.	Colta	N. 12.
Chalcia	S. 38.	Cilicia provincia	M. 5.	Colussa	S. 34.
Chalcis	S. 22, 55.	Cilicium inf.	Ar. I. 17.	Comar	Ar. II. 33.
Chalybes	S. 33.	Cimmericum	Fr. 5.	Conopeium	M. 74. Ar. I. 16.
Chaones	S. 11.	Cimmerii	Fr. 2.	Cophantis portus	M. 23.
Chaoia	S. 7, 11.	--- Bosporani	Fr. 12.	N. 13.	
Charadriæ	S. 26.	Cimmeris urbs	Fr. 2.	Coptus	Ag. 22.
Charadrius	S. 37, 40.	Cimmerium	Fr. 5. Ann. 80.	Corace	S. 25.
Charibaël rex	Ar. II. 13.	Cimolus	S. 19.	Coraceium	S. 40.
14, 18.		* Kivc	S. 19.	Coralla	Ar. I. 17.
Chariens fl.	Ar. I. 20.	Cinolis S. 34	M. 72. Ar. I. 15.	Coraxi	S. 31.
Xifcia	Ann. 38.	Cinyps fl.	S. 47.	Corcyra	S. 7, 11, 56.
Chelæ	Ar. I. 13.	--- urbs	S. 47.	--- nigra	S. 8.
Chelidoniae	S. 39.	Cinyria	Ann. 49.	Cordyla	Ar. I. 17.
Chelidoniae insula quot?		* Kivc	S. 36.	Correa	
Ann. 48.		Circum	S. 3.		
Chelonophagi	M. 21.				

I N D E X.

Coreatis	N. 4.	Cuiza	M. 22, 23. N. 14, 18.	* Δαρία	S. 6.
Coreia	S. 21.	Cumæi	S. 40.	Daphnon magnus	Ar. II. 7.
* Κερμακί	S. 31, 32.	Kύρ	Ann. 30.	--- parvus	ibid.
Corinthia	S. 21.	Curcus campus	S. 14.	Daraanon fl.	S. 32.
Corinthii	S. 13, 15, 21.	Curianum prom.	M. 47.	Dardanus	S. 35.
Corinthus	S. 15.	Curitta inf.	Ann. 13.	Darius rex	Fr. 14.
Corius fl.	M. 20.	Cyanæ	Fr. 6, 15, 16. Ar. I. 25.	Δαρδανία	Ann. 12.
* Κερμακί	S. 34.			Datum	S. 27.
Coronites	Fr. 7.	Cyclades inf.	S. 19, 22.	Dauniz multiplex dialectus	Ann. 39.
Corisæ	S. 15.	* Κύρ	S. 29.	Δαύριος	Ann. 39.
Corica	S. 2, 55. M. 9.	Cydeacæ	Fr. 5.	Dauniz	S. 5.
Coria prima	Ag. 22.	Cydnæ	Ann. 35.	Dea Phasiana	Ar. I. 9.
Cory prom.	M. 25, 26, 44.	Cydonia	S. 18.	Δεζ	Ag. 59.
Cos	S. 38.	Cyeneium	Ar. II. 3.	Dedebz	ibid.
Collæi	N. 35.	Cylæ	Fr. 15.	Dei facies, m.	S. 42.
Cofyrus	S. 50.	Cyllene	S. 16.	Delii	Fr. 6.
Cotes sinus	S. 52. Ann. 59.	Cyme	S. 3, 37.	Delium fanum	S. 23.
Cottiaris fl.	M. 30, 31, 32.	Cynamolgi	Ag. 44.	Delphi	S. 14.
33.		Cynegetæ	Ag. 39.	Delphicus sinus	ibid.
Cottonaricum piper	Ar. II. 32.	cynocephalus	Ag. 50.	Delus	S. 22.
Corymba	Ar. II. 25.	Cynofurus	S. 23.	Demetrium	S. 24.
Coryora	Ar. I. 17.	Cyparissus portus	S. 16.	Dendrobola	N. 13.
Corys rex	Ar. I. 18.	* Κύρ	S. 28.	Derorum civit.	Ann. 38.
κύρ	Ar. I. 19.	Cyparis	S. 23.	Derenobilla	M. 23.
Ann. 70.		Cyprus inf.	S. 40, 56. M. 9.	Deris	S. 27.
Crabis fl.	S. 53.	Cyrene	S. 45. N. 40.	Defarena regio	Ar. II. 35.
Cragus prom.	S. 38.	Cyrencei	S. 17, 46.	* Δαρία	S. 29.
* Κερμακί	S. 25.	Cyrenenses	S. 45.	Deucalidionius oceanus	M. 70.
Cramones	S. 5.	Cyrenes portus	S. 45.	Dianæ fanum	S. 18, 36, 39.
Cranæ inf.	Ann. 24.	Cyrthanium	S. 45.	* Δία	S. 10.
Cranon	S. 25.	Cysa	N. 40.	Dicaæ	S. 27.
Crater Achæorum	Ann. 45, 46.	Cytæ	Fr. 5.	Dietynnæum	S. 18.
Crælis	S. 5.	Cytræ	S. 29. Ann. 42.	* Διδωρία	S. 45.
Cratiæ	S. 8.	Cythera inf.	S. 17, 56.	Diodori inf.	Ar. II. 2, 14.
Κριμύων τῆχ	S. 21.	Cythus inf.	S. 22.	Diomedis fanum	S. 6.
Cremnisci	Fr. 10.	κύρ	Ar. II. 26.	Dionysias inf.	S. 39.
Crenides	M. 70. Ar. I. 14.	Cytinium	S. 24.	Dionysopolis	Fr. 13. Ar. I. 24.
Κρυζία	Ann. 22.	* Κύρ	S. 34.		
Cressa	S. 28.	Cyturus	S. 34. M. 71.		
Creta	S. 17, 18, 56. M. 9.	Cyzicus	S. 35.		
Crethote	S. 28.				
Crithore	Ann. 20.				
Criu-metopon	S. 17, 18.				
Fr. 6. M. 72. Ann. 25.					
Crobyzi	Fr. 13, 14.				
Crocala inf.	N. 4.				
crocortas fera	Ag. 52.				
Crommyonia	S. 21.				
Cromna	M. 71. Ar. I. 15.				
Croton	S. 5.				
* Κρύδα	S. 38.				
Cruci	Fr. 13.				
Cudeus fl.	S. 27.				

INDEX.

[illegible]

I N D E X.

--- Narbonensis M. 46.	Gythium S. 17.	Herceynia flava M. 54.
47, 49, 50	Gytte H. 2. Ann. 2.	Heræa S. 16.
Ganges fl. M. 8, 27, 32.		Hermæ S. 52. Ann. 58, 59.
Ar. II. 36.	H.	Hermæa prom. Ann. 58.
--- emporium Ar. II. 36.		Hermæum prom. S. 49, 50.
Gangericus finus M. 8, 27.	Hadria. vide Adria.	52, 53.
Ganæ S. 28.	Hadrymerum S. 49.	Hermion S. 20.
Ganus S. 28.	Hæmus mons Fr. 13, 14.	Hermionassa Fr. 2. An. I.
Garium S. 72.	Ar. I. 24.	17.
Garumna fl. M. 47.	Halia S. 20.	Hermopolitarum nomos
γάρου S. 54. Ann. 61.	Halicarnassus S. 38.	Ag. 21.
Gaulus S. 50.	Halicyrna Ann. 21.	Hermus fl. S. 37.
Gaza M. 9.	Halmitis Ar. I. 20. Ann.	Herone Ar. II. 25.
Gedrosia M. 14, 24.	57.	Hesperides S. 44, 45, 46.
Gedrosii M. 32.	Halmydessus Fr. 15.	47, 52.
Gela S. 4.	Halupia S. 7.	--- eorum hortus S. 46.
Geloni S. 32. Fr. 4.	Halyades Ann. 25.	--- urbs S. 46.
* Γελωνίαι S. 33.	Halyx fl. S. 53, M. 74.	Hesperum ceras H. 4.
Genetes ibid.	Ar. I. 16.	Heltia S. 22.
Georgi Fr. 3.	Hanno, an aspirari debeat?	Hibernia M. 9, 57.
Geracium S. 23, 55.	Ann. 1.	Hibernicus oceanus M. 57.
Gerania munizantum S.	Harmene S. 33. M. 72.	59.
15.	Ar. I. 15.	Hierastamnæ S. 7.
Germania inferior M. 50.	Harmonia lapis & fanum	Hieratis N. 33.
--- Superior ibid.	S. 9.	Hieron m. Ar. I. 17.
--- Magna M. 51.	Harmozia N. 23.	Hierus part. Ar. I. 19.
Germanicus oceanus M.	Hæbdomus S. 51.	Himera S. 4.
51, 59.	Hebrus S. 27.	Hippioprofopi Ar. I. 35.
Gerrhi Ag. 57, 64.	Hecates lucus Fr. 8.	Hipponium S. 4.
Geryon quo venerit? S. 10.	Hedonia S. 15.	Hippus fl. Ar. I. 10, 12.
Geræ M. 34.	Helena inf. S. 22.	Hispania, dicta Iberia M.
Getica tellus Fr. 14.	Helorus S. 4.	35, 37.
* Γετία S. 17.	Hemion S. 7.	--- Boeotica M. 38, 39.
Glycyx portus Ann. 19.	Hemiochi S. 31. Ar. I. 11.	--- Lusitanica M. 38, 42.
γλυκύς αἶμαρ Ann. 54.	Hepratheos Fr. 3.	--- Tarraconensis M. 38.
Gobæum prom. M. 49.	Heracles S. 5, 7, 24, 28.	44.
Gogana N. 32.	34, 38. M. 70, 73. Ar. I.	Hiltri S. 6.
Gortyna S. 19.	15.	Hiltriuni S. 7.
Goryllæ H. 5.	Heracleenses in Asia Fr. 6.	Idoani S. 40.
* Γόρρι S. 37.	--- in Ponto ibid.	Holophyxus S. 16.
* Γόρρι S. 24.	Heracleopolitarum nomos.	Homeritæ M. 13. Ar. II. 13.
Græci inhabitant, Cretam	Ag. 21.	Homerus ubi habitaverat.
S. 18.	Heracleotæ S. 34. Fr. 12.	S. 37.
--- Dianysopolin Fr. 13.	M. 69.	--- ubi sepultus S. 22.
--- Sindicum portum Fr. 2.	Heracleum port. Ar. I. 16.	Homolium S. 12.
--- Tauricam S. 29.	Heracium S. 26.	Horæa Ar. II. 21.
Græcia S. 25.	Heratemis fl. N. 33.	Hybla Fr. 3.
Γράμμις urbi Cretæ Ann.	Herculeæ columnæ H. 1.	Hydrax N. 13.
26.	S. 1, 51, 52 M. 5, S. 82c.	Hydriacus fl. M. 22.
Granis fl. N. 33.	Hercules uide boves Geryo-	Hydruntum portus S. 5.
* Γρανίς S. 15.	niz alegerit? Ann. 16.	Hydrus S. 11.
Graphara S. 47.	Herculeum fictum M. 36.	Hylli S. 7.
Gryneum S. 37.	45.	Hyllini ibid.
* Γρύνης S. 32.	--- ejus latitudo M. 5.	Hyllus Herculis fl. S. 8.
Gynaicocratumeni Fr. 2.	Herculeum pr. Ar. I. 18, 19	Hylophagi Ag. 37.

INDEX.

Hypanis	Fr. 8.	--- intra Gangem M. 14,	Junonis templum M. 36,
Hyperborea terra	M. 56.	25.	40, 41.
Hyperboreus oceanus	M. 57.	India recentiorum Ann. 41.	
		Indica Ann. 40.	L.
Hypius S. 34.	M. 70. Ar. I.	* Ινδικὴ κλαπὼ M. 54.	
	13.	Indicum mare M. 14, 29.	
Hypodromus Aethiopi-		N. 11.	
cus	M. 35.	Indus fl. M. 24, 25, 32.	
Hyrcanium mare	M. 8,	N. 3, 4.	
	14.	Insula exusta Ar. II. 12.	
Hyrtacina	S. 18.	Iol prom. S. 50.	
Hyth port.	Ar. I. 6.	Iolcus S. 25.	
Hythus fl.	ibid.	Ionius finus S. 5, 11. M. 9.	
		Ionopolis M. 72.	
I.		Joppe S. 42.	
Iaco portus	Fr. 9.	Ios S. 22. Ann. 29.	
Iadra	Ann. 13.	Jovis mons sacer S. 42.	
* Ιαδρα	S. 4.	--- Cenzi fanum S. 25, 42.	
Ialyfus	S. 38.	--- Urtii fanum Ar. I. 12.	
Ιαλυσ Attica limes	Ann. 27.	Fr. 16, 17, M. 68, 69,	
Iapyges	S. 5.	70, 73, 74.	
Iapygia	S. 11.	* Ιαπυγία S. 50.	
--- ejus gentes	S. 5.	Iphigenia quousque vene-	
--- prom.	S. 11.	rit? Fr. 6.	
Jasionum prom.	S. 33. Ar.	Ιφίγη ἀμύων S. 25. in Var.	
I. 17.		lect.	
Iaxomatz	Fr. 2.	Irinus finus Ar. II. 23.	
Iazyges Metanastz	M. 55.	* Ιρις S. 52.	
* Ιάζαζα	M. 42, 43.	Iris fl. Ar. I. 16. M. 74.	
Iberi	S. 1.	Irus m. N. 5.	
--- mixti	S. 2.	* Ιταλὴ μύων S. 25.	
Iberia Asia regio	Ar. II. 24.	Iliacorum port. Ar. I. 21.	
Iberia Europa S. 1. M. 35,		Iliidi sacra inf. Ag. 58.	
36, 37, 58.		Ilis fl. S. 32. Ar. I. 7.	
Ibericum mare	M. 36, 39.	* Ιλίου πύλη S. 26.	
Iberus fl.	S. 1.	Ilia S. 8.	
Icarus	S. 22, 55.	Isticus finus M. 5.	
Ichthiophagi	N. 11, 15.	Ister fl. S. 6, 17, 29, 30.	
	17. Ar. II. 1, 15, 19. Ag. 27.	Fr. 3, 7, 11. M. 51.	
Iconium	S. 12.	--- urbs Fr. 12.	
Icus	S. 23.	Ισθμὸς τι. Fr. 7. in Var. lect.	
Idassa	S. 7.	Ithmus S. 49.	
Idc	S. 28. Ann. 46.	--- Corinthiacus S. 21.	
Idyrus	S. 39.	Istria Ar. I. 24. Ann. 13.	
Ilas	N. 31.	Istrianorum portus Fr. 9.	
* Ιλῶ	M. 53.	Ar. I. 21.	
Ilium	S. 55.	Istria inf. S. 7.	
Illyrii	S. 7, 10.	Itanus prom. S. 19.	
Imaus m.	M. 25.	Itaca inf. S. 15.	
Imbrus inf.	S. 28, 56.	Ithome S. 16.	
Indi	N. 10, 11.	* Ιτύν S. 50.	
India	Ar. II. 24, 26, 27,	Judaea M. 9.	
--- extra Gangem	M. 14.	Ivernina. vide Hibernia.	
28.		Julianus rex Ar. I. 12.	
		Julis S. 22.	

INDEX.

Leucas	S. 13.	Lotophagi	S. 47, 48.	Malicha rex	Ar. II. 11.
Leucata prom.	S. 13.	Lucani	S. 3.	Malienses	S. 24, 25.
Leuce	S. 30. Fr. 10.	Lucania	S. 3.	--- eorum regio	S. 24.
Leuce esse	S. 44.	Ludias fl.	S. 25.	--- an idem cum Melienfi-	
Λευκὴ καίμη	Ar. II. 11.	Lunx montis prom.	M. 42,	bus? Ann. 31, 32. &c.	
Leuce inf.	Ar. I. 21. Ar.		43.	Mallus	S. 40.
II. 30.		Lusitania, vide Hispania.		Mambari regnum	Ar. II.
Leuci montes	S. 23.	Lycastus fl.	S. 33. M. 74.	24.	
Leucosyri	M. 73.	Lycia	S. 39.	Mandagora	Ar. II. 30.
Λευκόσυροι	Ann. 11.	Lycii	ibid.	Manii	S. 9.
Λευκόσυροι	ibid.	Lycopolitarum nomos	Ag.	Manius finus	S. 8.
Lias	S. 7.	21.		Mantineia	S. 16.
Liba inf.	M. 22.	Lybus	S. 19.	Mapharites tyrannus	Ar.
Liburni	S. 7.	Lycus	S. 34. Ar. I. 14.	II. 18.	
Libya	S. 43, 44, 51. M.	--- urbs	Ag. 22.	Maphartis regio	Ar. II. 13.
6, 7, 8. Ann. 41.		Lydia	S. 36, 38.	Maramanus port.	M. 51.
Libyes	S. 47, 49. Ann. 41.	Lydias fl.	S. 26.	Marathesium	S. 37.
Libyphœnices H. 1. Ann.		Lyrnathia	S. 39.	Marcianopolis	Ann. 84.
56.				Mardi	N. 35.
* Λιβύη	S. 39.			Mare exterius	M. 35. vide
Ligeris fl.	M. 46, 47, 48,			Oceanus.	
49.		Macæ	S. 46, 47. Ann. 55.	Margastana	N. 36.
* Λιγυρία	S. 15.	Macedones	S. 26.	Maria palus	S. 44.
Ligures	S. 2.	Macedonia	S. 26, 27.	Mariandyni	S. 34.
Ligurum imperium	Ann.	Maceria	N. 22.	Mazæus urbs Cypri	Ann. 50.
9.		Machælonæ	Ar. I. 12.	Marium urbs	S. 41.
Ligyres	S. 2.	Mazæ	N. 22.	Marmaridæ	S. 44.
Lillium empur.	Ar. I. 13.	Macrocephali	S. 33.	Maronea	S. 27.
Lilybæum	S. 50.	Macroprosopi	N. 35.	Martis inf.	S. 33.
λίβυον καίρις	Ann. 49, 50.	Mædus	Ann. 38.	Masætica	Ar. I. 19.
Limnæi	Fr. 3.	Mæander	S. 38.	Masalia regio	Ar. II. 35.
Limne	S. 32.	Mæotæ	S. 31. Fr. 2.	* Μασσαλία	S. 39.
Limodorienses	S. 24.	Mæotis palus	S. 30, 34.	Mastilia	S. 2.
Limyra	S. 39.	Ar. I. 19, 20. Ar. II. 37.		Mastilienses	S. 1.
Limyrica	Ar. II. 30, 32, 36.	M. 54. &c. Fr. 2, 4. &c.		Matiopolis	Fr. 13.
Lindus Rhodi	S. 38.	--- ejus ambitus	Fr. 1.	Matthias an in Æthiopiâ	
λίανδρ Αλυπύριος	Ann. 62.	--- or	Fr. 4, 5.	sub Ægypto transferis?	
Lipara	S. 5.	--- ostium	S. 34.	Ann. 41.	
Lissa	S. 18.	Mæfanites finus	M. 16, 17.	Mauritaniz provincia	M.
Litria	S. 7.	Mageus fl.	M. 17, 18.	36.	
littora quid Latinis?	Ann.	Magnesia	S. 12, 37.	Mazenes praef.	N. 30.
10.		Magnetes	S. 25.	Mecyberna	S. 26.
Littus album	S. 28.	Magnus finus	M. 28, 29.	Medæ natalis locus	S. 32.
--- magnum	Ar. II. 9.	Magydus	S. 39.	Medi	N. 35.
--- oblongum	Ar. II. 15.	Mais fl.	N. 24.	Media	M. 18.
--- parvum	Ar. II. 9.	Magradia	Ar. II. 35. in Var.	Mediolanium	M. 47.
Lixitz	H. 2, 3, 4.	lect.		Medma	S. 4.
Lixus fl.	S. 53. H. 2.	Maxura vel Maxuria urbs		* Μεγαρα	S. 21.
--- urbs	S. 53.	Ann. 21.		ibid.	
Locri	S. 5, 14, 23.	Mala	S. 32. Ann. 42.	Megareses	S. 15, 21. Fr.
Locris	S. 14.	Malana	N. 10.	14.	
Λοκρὴν γαίαν	Ann. 30.	Malao empur.	Ar. II. 6.	Megaritis	S. 4.
Loti fructus descriptio	S. 48.	Malassus rex	Ar. I. 11.	Megista	S. 39.
--- quib. species?	Ann. 55,	Malea prom.	S. 17.	mel arundineum	Ar. II. 9.
56.		Maliacus finus	S. 24.	Melæna prom.	M. 69. vide
				Acra	

INDEX.

Acra Melana		Methone	S. 17, 26.
Melanclani	S. 32.	--- ubi fluit?	Ann. 24.
Melanchus fl.	Ar. I. 17.	* Melanchus	M. 28.
Melantii Scopuli	S. 55.	Methymna	S. 36.
Melas fl.	S. 27.	Metroum	Ar. I. 9, 14.
--- sinus	ibid.	Milefii	Fr. 2, 5, 9, 12, 13, 14.
Meleagrides aves ubi?	S. 52. Ag. 54.	Millerus	S. 38.
Meliacus sinus	S. 24.	Minzi	Ag. 57.
Melibœa	ibid.	Minervæ fanum	Ar. I. 4.
Melienfes	ibid.	--- Tritonia fanum	S. 49.
* Minora	S. 18.	Minnagora metropolis	Ar. II. 22, 24.
Melita inf.	S. 8.	Mitylene	S. 36.
--- urbs	S. 50.	Moeroti thymiaz	Ar. II. 7.
Melitra	S. 24.	Mogrus fl.	Ar. I. 7.
* Melitædas	ibid.	Moloffi	S. 12.
Melitta	H. 2. Ann. 2.	Moloffia	S. 12.
Melizigara	Ar. II. 30.	Molycia	S. 14.
Mellaria, vide Menlaria.		Monda fl.	M. 43.
Melus	S. 19.	Mopharites tyrannus	Ar. II. 10.
Memnonia	Ag. 26.	Moronobara	N. 6.
* Memnides	M. 15.	Molarna	N. 13.
Memphis	S. 43. Ag. 22.	Mofcha portus	Ar. II. 18.
Memphitarum urbs	Ag. 21.	Mofchophagi	Ar. II. 2, 3.
Mende	S. 26.	Moffyli & Mofyli	M. 11.
Mendesium ostium	S. 45.	Moffynœci	S. 33.
* Mendo	S. 26.	* Moeroti	S. 33.
Menelaus	S. 43, 45.	* Moeroti	S. 17.
Menesthei portus	M. 40.	* Moeroti	S. 33.
Menlaria	M. 39.	Mofyllum empor.	Ar. II. 7.
Mentores	Ann. 13.	Mofyni	S. 33.
Mentorides	S. 7.	* Mofyni	M. 10.
Menuthias inf.	Ar. II. 9.	Mulierum portus	M. 24.
M. 10, 12, 28. Ann. 76.		Mundi	N. 6.
Merulia, vide Menlaria.		Mundi empor.	Ar. II. 6, 7.
Mercurii statua	Ar. I. 2.	Munditicum ibas	Ar. II. 7.
Meridionalis oceanus	M. 2, 35, 65.	Murgi	Ann. 77.
Meroë inf.	Ag. 37. N. 11.	Muris portus	Ar. II. 1, 11.
Mes	S. 51.	Ag. 54.	
* Miza	S. 4.	Mufarinzi	M. 21.
Mefambria	N. 33.	Mufarna	M. 23, 24, 25.
Mefapus fl.	S. 18.	Muza	Ar. II. 6, 10, 12.
Mefembria	S. 29. Fr. 13, 14. Ar. I. 24.	13, 16.	
Meiopotamia	N. 37.	Muzenfes	Ar. II. 18.
Mellana	S. 4.	Muzyris	Ar. II. 30, 31.
Mellene	S. 16. Ann. 23.	Mycale	S. 37, 55.
Mellenia	S. 16.	* Muxapa	S. 14.
Melagorion urbs	Ann. 57.	Mycenæ	S. 19.
Metapontum	S. 5.	* Muxapa	S. 55.
Metaforis fl.	S. 32.	* Muxapa	S. 22.
Methana	S. 17.	Myconus	S. 22, 55.
Methona	S. 17.	Mylæ	S. 5.
		Myndus	S. 38.
		Myos hormos	Ar. II. 1, 11.

* Mæis	S. 40.
Myre	S. 25.
* Myriandrus	S. 47.
Myriandrus	ibid.
Myrina	S. 37.
Muris portus	Ag. 54.
Myrlea	S. 35.
Myrmecion	S. 29. Fr. 4.
Myrmecoleon	Ag. 49.
Myrædæon γῆ	M. 21.
Myli	S. 35, 36.
Mysia	S. 35, 56, 38.
--- inferior	S. 36.

N.

Nabatæi	Ar. II. 11.
Nagidus	S. 40.
* Napæis	ibid.
Narabon fl.	M. 54.
Naracium	Fr. 11.
Naracum	Ar. I. 23.
Naro fl.	S. 8, 9.
Nasamones	S. 45, 47.
Naupactus	S. 14.
Nauplia	S. 19.
Naura	Ar. II. 30.
Naustathmus portus	S. 45.
M. 25, 27, 28, 74. Ar. I.	
16.	

Naxica inf.	S. 50.
Naxus	S. 4, 22, 56.
Neandria	S. 36.
Neapolis	S. 3, 27, 46, 47.
49.	
Nelcynda inf.	Ar. II. 30.
51.	

Nes	S. 18.
* Neandria	S. 19.
Neoptana	N. 33.
Neoptolemus	Fr. 10.
Neptuni fanum	S. 21, 22.
H. 2.	

--- ara	S. 53.
Nefis	Ar. I. 18, 19.
Nefia	Ag. 57.
Neftri	S. 8.
Neftrius finis	ibid.
* Neftri	S. 8, 9.
* Neftri	S. 8.
Neftrius	S. 27.
ἡ γῆ πρὸς πῆλιν	Ann. 47.
* Neudæon Χερσῆντος	M. 59.
Neuri	Fr. 3.
* Niv	

INDEX.

* Neopyta	Fr. 3.
Niconis	Ann. 39.
Niconis dromas	Ar. II. 9.
Niconium	S. 29. Fr. 9.
Ann. 39.	
Nigrum prom.	vide Acra
Melana.	
Niloptolomæum	Ar. II. 7.
Nilus	S. 44. Ag. 22, 54.
Ninus	N. 37.
Nisæa	S. 21.
Nilyrus	S. 38.
Nitica	Ar. I. 18.
* Nixigess	S. 19.
Nomades H. 2.	Ar. II. 15.
Nomadica gentes	Fr. 3.
Nomadici	ibid.
Nofala inf.	N. 20.
Notium	S. 37.
--- prom.	M. 30, 58.
Nitæ ἀρκὸς faret navi-	
gantibus ex Africa ver-	
sus boream	Ann. 24.
Notu ceras	H. 5. Ann. 6.
Nova fossa	Ar. II. 9.
Novantum Cher-fonæus	M. 59.
Novus murus	S. 28.
Nymphæa	S. 29.
Nymphæum	Fr. 4, 5. Ar. I. 14.

O.

Oaræa	N. 30. M. 21.
Oaxus	S. 9.
Obringa fl.	M. 50.
Occidentalis oceanus	M. 7.
34, &c. 40, &c. 58,	
&c.	

Oceanus, vide Deucalido-	
nus, &c.	

Ocelis	N. 6, 14.
Ocheranus fl.	S. 33.
Ochosbanus fl.	M. 72.
Ochus m.	N. 32.
Ocrinum prom.	M. 59.
* Ocrinus	M. 59.
Odesopolis	S. 29.
Odeffum	Fr. 9, 13. Ar. I. 21, 24.
Odinius	Fr. 32.
Ovasso prom.	M. 44, 45,
&c.	

Oedantium	S. 10.
Oeniadæ	S. 13.
Oenod	Ar. I. 16.
Oesyme	S. 27.
Oeta	S. 24.
Oikistis	Ann. 21.
Oia urbs	Ann. 53.
* Oikistis πῆλιν	S. 13.
Olbia	S. 35, 39. Fr. 8. Ar. I. 20.
--- Savia	Fr. 8.
Olbianus finis	S. 34, 35.
Oliarus	S. 19.
Olisipon	M. 42.
Olizon	S. 25.
Olympe urbs	Ann. 49.
Olympe	ibid.
* Olympe	M. 26.
Olympe	S. 7.
Olympe	S. 3. in Var. leff.
Olympe Lativis Volci	Ann. 9.

Olympe	S. 18.
Olympe	S. 8.
Olympe	S. 26.
Olympe empor.	Ar. II. 18.
15.	
--- finis	Ar. II. 20.
Olympe regio	Ar. II. 21.
Olympe	S. 6.
* Olympe	ibid.
Olympe	M. 22.
* Olympe	S. 10.
Olympe	S. 10.
Olympe	M. 40, 41.
Olympe	M. 40. in
Var. leff.	
* Olympe	M. 21.
Olympe	Ag. 54.
Olympe	Ar. I. 6.
Olympe	Ann. 39.
* Olympe	Ann. 11.
Olympe emporium	Ar. II. 7.
S. 9.	

Olympe	Ann. 30.
* Olympe	S. 26.
* Olympe	M. 18, 19.
Olympe	M. 59.
Olympe	S. 16, 23.
Olympe regio	Ann. 16.
Olympe	S. 10.
Olympe	S. 10.
Olympe	S. 10. Ann. 15.
Olympe	M. 2.
Olympe	65, 66.
Origana	N. 30.

Orine inf.	Ar. II. 2, 3.
Orizæ N. 4, 7, 8, 10, 11,	
38.	
Orneon inf.	Ar. II. 15.
Orythra πῆλιν	S. 42.
Oroatis fl.	M. 17, 18, 19.
* Orythra πῆλιν	M. 17.
Orythra	Ag. 42.
Osci	S. 5.
Osmida	S. 18.
Ossonaba	M. 42.
Ostium maris Persici	Ar. II. 19, 20.
* Ostium maris Persici	M. 56.
* Ostium maris Persici	M. 53.
Oxinas fl.	M. 70. Ar. I. 14.
Oxyrinchitarum nomos	Ag. 21.
Ozene	Ar. II. 27.
Ozolæ	S. 14.

P.

Pachynus prom.	S. 4.
Pactye	S. 28.
Padargus fl.	N. 33.
Pæon	S. 28.
Pæonium Andri	S. 51.
Pægala	N. 7.
Pægala	S. 25.
Pægalericus finis	S. 24, 25.
Pægala port.	Ar. I. 19.
Pægala	Ar. II. 30.
Pægala mundi inf.	Ar. II. 35. M. 2, 9, 26. Ann. 76.
* Pægala πῆλιν	M. 9.
Pægala	N. 38. Ag. 57. M. 9, 16.
Pægala	S. 42. Ann. 51.
* Pægala πῆλιν	S. 10.
Pægala inf.	M. 22.
Pægala prom.	S. 26.
* Pægala πῆλιν	M. 2.
Pægala	S. 39, 40.
Pægala	S. 40.
* Pægala	S. 18.
Pandion rex	Ar. II. 31, 33, 34.
Pandona	S. 4.
Panionium	S. 37.
Panon	Ag. 22.
Panopæus	S. 34.
Pægala	Ann. 38.
Pægala	S. 29, 30.
F. 3, 4, 5, 7. Ar. II. 19, 20.	

INDEX.

Panticape	Fr. 3.	Percote	S. 35.	Philizeni ara	S. 42.
Παντιάρις	S. 10.	Perga	S. 39, 40.	Philea	Fr. 15.
Paphlagonia S. 34	M. 71,	Pergamia	S. 18.	Philesti status	Ar. I. 2.
73.		Perinthus S. 29.	Ann. 36.	Philia	Fr. 15.
Paphlagonia S. 34.	Ar. I.	* Περινθίαις	S. 39.	Philocalca	Ar. I. 17.
15. M. 71, 73.		Perrhæbi	S. 25.	Phocæa	S. 37.
Papiz inf.	Ar. II. 20.	Perse	N. 31, 34.	Phocenses	S. 14, 23.
Papica prom.	Ar. II. 24.	Perseus filiam Cephei liberat	Ag. 3.	Phœnices S. 41, 53, 54.	
25.		Perfici montes	S. 20.	Phœnicia	S. 41. N. 38.
Paratonium	S. 44.	Perficius sinus M. 8.	10, 13,	Phœnicion	Ag. 57.
Paragon sinus M. 21, 25.		14, 15, 17, 19, 20, 21,		Phorcydæ	Ag. 9.
Paralia regio	Ar. II. 33.	32.		Φορκυδῶν S. 5. in Var. lect.	
pardalis	Ag. 49.	Perlis regio M. 14.	16, 17,	Phrudis fl.	M. 50.
Parium	S. 35.	18, 19, 20.	Ar. II. 22.	* Φρῦδος ποτ.	ibid.
Παρῖος	Ann. 49.	N. 31, 32, 34, 35, 36.		Phryges	S. 35.
* Παρῖος	S. 34.	* Περί τῆς Γεδροῖας metropolis	M. 24.	Phrygia	S. 35, 36.
Παρεπαισιδάρι	M. 25.	M. 24.		Phrygia qua Philia di-	
Paropanisadæ	M. 25.	Petra	Ar. II. 11.	zur	Fr. 15.
Paros	S. 22.	Pétrage mizæ	Ann. 53.	Phrygia ad Pontum	Ar. I.
Parthenius fl. S. 34.	M. 71.	Pétrans portus	S. 45.	25.	
Ar. I. 14, 15.		Πετρῶν	Ann. 71.	Phthioræ	S. 24.
Parthi	Ar. II. 22.	Peuce	Fr. 12.	Phthiophagi Scythæ	Ar.
Pasargadæ	Ag. 3.	Peucetii	S. 5.	I. 18.	
Pasargades	M. 22.	Peucini	Ann. 79.	Phycus sinus	S. 46.
Palida	M. 22.	Phadifana	Ar. I. 16.	Φύκινα urbs	Ann. 47.
Παλῖδα	M. 17.	Phæstus	S. 19.	Phylaca	Ag. 22.
--- regio	Ar. II. 20.	* Φαῖστῶν	S. 27.	Phœnionum prom.	M. 47,
Palira	N. 12.	Phages	S. 27.	48.	
Pasirei	ibid.	Phalafarna	S. 17, 18.	Pindus m.	S. 10.
Pastigris fl.	N. 37.	Phanagori S. 31.	Fr. 2.	Piræus	S. 21.
Patala	M. 25.	Ann. 78.		--- triplex	Ann. 28.
Patalene	M. 24.	Phanagoria Bospori	Fr. 2.	Pisa	S. 6.
Patara	S. 39.	Ann. 78.		* Πῖσα πῆλις	S. 6.
--- ad Xanthi ripam	Ann.	* Φαῖστα	S. 13.	Pitane portus	S. 37.
48.		Pharismanus rex	Ar. I.	Pithecula inf.	S. 3, 50.
Patæ	S. 16.	11.		* Πιτῖα	S. 36.
Patus	S. 31.	Pharmatenus	Ar. I. 17.	Pityia	S. 36.
* Πάτος	S. 19.	Pharnacea	ibid.	Pityus	Ar. I. 18.
Pedæ	S. 7.	Pharfalus inf.	S. 25.	Placia	S. 35.
Pegæ	S. 15.	Pharus inf.	S. 8, 44.	* Πλάκιον	S. 35.
Pelinnæum fanum	S. 25.	--- nova	S. 8.	Platzæ inf.	S. 45.
Pella	S. 26.	Phaselis	S. 39.	Platzenes	S. 4.
* Πελλῶν τῆς	S. 25.	Phasiana Dez	Ar. I. 9.	* Πλατῶν	ibid.
Pellene	S. 15.	Phasis fl. S. 32.	Fr. 1, 17.	* Πλατῖν	S. 44.
* Πελῶν	S. 15.	Ar. I. 7, 10, 19.		Plinthinus sinus	S. 44.
Pelodes sinus	M. 18.	--- ejus aqua cuius coloris &		Plithina	Ar. II. 29.
Peloponnesus S. 15.	M. 9.	saporis	Ar. I. 8.	Plyni	S. 45.
--- ejus sinus	S. 21.	Phalis urbs	S. 32.	Poduca	Ar. II. 34.
Pelorus	S. 4.	Phalnicum ostium	S. 43.	Pœcessia	S. 22.
Pelusiæcum ostium	S. 43.	* Φαλῖς	S. 39.	Παῖσις	S. 26.
Pelusius quousque pervene-	S. 43.	Phellus	S. 39.	Polemonium	Ar. I. 16.
ris ?	S. 43.	Pheræ	S. 13, 25.	Πόλις τι.	Ann. 26.
Peneus fl. S. 12, 26.	Ar. I. 8.	Phialon	S. 50.	Polla inf.	M. 23.
* Πενῶν κίλκω	S. 44.	Phigamus fl.	Ar. I. 16.	Polyrrhena	S. 18.
Peparethus	S. 23.			Ponti	

INDEX.

Ponti sinus	M. 9.	Pfebx montes	Ag. 56, 66.	Rhinoceros animal.	Ag.
--- et Fr. 16. S. 29.	Ar. I. 12,	Πύβος πῆλις	S. 50.	47.	
25.		Pülis fl.	Ar. I. 13.	Rhiphæi montes	M. 56.
Pontia inf.	S. 50.	Püllis	M. 71.	Rhis fl.	S. 32.
Pontici montes	Fr. 14.	Püllius fl.	M. 69, 71.	Rhium prom.	S. 15.
Pontium urbs	Fr. 52.	Pulon ostium Istri	Fr. 10,	* Ρίχ & Ρίχ	S. 4.
Pontus S. 28, 29, 31, 34, 40.		11.	Ar. I. 21, 25.	* Ρίχ	M. 25.
M. 69, 71, 72.	Fr. I. &c.	Pforon port.	S. 33.	Rhizana	M. 25, 32.
Pontus Euxinus olim A-		Ppsychrus fl.	Ar. I. 6, 7.	Rhizophagi	Ag. 57.
xenus	Fr. 14.	Plylla castell.	M. 70.	* Ρίχ	M. 32.
--- dulcioris aqua quam ma-		--- port.	S. 34.	Rhizius fl.	Ar. I. 7.
re exte-um	Ar. I. 8.	--- empar.	Ar. I. 14.	Rhizon	S. 9.
Πανδῖος	Ann. 12.	* Πύβος πῆλις	S. 18.	* Ρίχ	S. 9.
* Πανδῖος	S. 32.	Ptolemæus Lagi fil. N. 39.		Rhizus	S. 25.
Pordosolene	S. 36.	--- qui post Lagi fil. regna-		Rhobogdium prom.	M. 58.
Πύβος	S. 34.	vit venationem Elephan-		Rhodanus fl.	S. 2, 30.
Porphyron S. 42.	Ann. 50.	tus instituit	Ag. 1.	Rhodii	S. 38, 39.
Περδῖος κῆρυ	Fr. 16.	Ptolemæus in Ἰσθμῶν	Ann.	Rhodus	S. 38, 56.
Portomitia	Fr. 7.	63.		Rhoë	Ar. I. 13.
Portimius	Fr. 4.	Ptolemæus Ἰσθμῶν	Ar. II. 2.	Rhœteum	S. 35.
Porus Indorum rex	Ag. 1.	Ag. 52.		Rhogana	M. 22.
--- elephantibus cicuratis u-		Pulcher mons	Ar. II. 20.	Rhoganianes fl.	M. 19.
sus	ibid.	--- port.	Fr. 7.	ibid.	
Portus magnus	M. 41.	Pulchrum ostium	Fr. 11.	Rhubon fl.	M. 55, 56.
* Πόρτος	S. 4.	Pydna	S. 26.	Rhudon fl.	ibid.
Poseitherium	S. 40.	Ann. 35.		Rhyndicus fl.	S. 35, M. 71.
Posideum M. 70.	Ar. I. 14.	Pylora inf.	S. 31.	Rhypæ	S. 15.
Posidonia	S. 3.	Pylus	Ann. 24.	* Ρύπα	S. 15.
Poramos M. 72.	Ar. I. 15.	Pyralacrum insula	Ar.	Rogonis fl.	N. 34.
Poridæa	S. 26.	II. 9.		Roma	S. 2.
Præsus	S. 19.	Pyramus fl.	S. 40.	Rubrum mare	Ag. 2. M.
Præsa	S. 17.	Pyrenæi montes	M. 38,	10, 11, 12.	
Præfodes mare	M. 12, 28,	44, 45, 46, 47, 48.		--- unde dictum	Ag. 3, 4.
29.		Pyrria	S. 36.	S.	
Prasum prom.	M. 10, 12.	Pyrrius mons	Ar. II. 33.		
Priapus urbs	S. 35.	Pyxites fl.	Ar. I. 7.		
Priene	S. 37.				
* Πριῆνη	S. 37.				
Προχωρῶν τι.	Ann. 70.				
Proclis	Ar. II. 27, 28.				
Proconnessi	S. 35.				
Proconnessus inf.	S. 35.				
Prometheus ubi suspensus	Ar. I. 12.				
Promontorium magnum	M. 28.				
--- Sacrum	M. 8, 42, 43.				
Propontis S. 28, 35.	M. 9,				
68, 71.	Ar. I. 12.				
* Περί	S. 19.				
Proteras	S. 8.				
Protesilaus	Ag. 8.				
Prytanis fl.	S. 32.				
Plamathus inf.	S. 51.				
--- portus	S. 17.				

R.

Paxia circa Corcyram	Ann.	Saba	Ag. 63.	Ann. 69.
14.		Sabææ	Fr. 14.	
Rachusi	Ar. II. 27.	Sabæi	Ag. 61, 64.	
Rapta empor.	Ar. II. 10.	Sabbatæ	Ar. II. 13.	
Raprum prom.	M. 12.	Sabbatha metrop.	Ar. II.	
76.		15.	Ann. 69.	
Raprum montes	Ar. II. 20.	Sabo montes	Ar. II. 20.	
Sabora	Ann. 69.			
Sacæ	M. 25.			
Sachalites sinus	M. 13.			
Ann. 76.	Ar. II. 16.			
Sachaliticum thus	Ar. II. 18.			
Sicola	N. 6.			
Sacrum ostium Istri	Fr. 11,			
12, 16.				
--- prom.	S. 52.			
M. 8, 42,				
Saginus fl.	M. 21.			
Sagapa	M. 32.			
Saggia-				

INDEX.

Sagdiana inf. M. 20. in Var. leif.	Saxorum inf. M. 52.	Setus port. S. 40.
Sagium S. 27.	Scamander fl. S. 35.	Seuthes rex Ar. II. 25.
Sagitt. Ann. 37.	Scandia inf. M. 53.	* Σαυπη S. 13.
Salacra M. 42.	Scandiae tres ibid.	Sicani S. 4.
Salamis inf. S. 21, 41.	Scepsis S. 36.	Sicilia S. 4, 55, 56. M. 9.
Salarus fl. M. 22.	Schedia Ag. 12.	--- ejus figura S. 2.
Salice inf. M. 9, 26.	Σκηνὴ Δία S. Ann. 12.	Sicinus S. 19.
Salmydessus Ar. I. 24, 25.	Sciathus S. 23.	Sicor port. S. 48.
* Σάλω S. 40.	Scione S. 26.	Siculi S. 4.
Salydo Ag. 58.	Σκοπίων καλὸν Fr. 9.	Sicyon S. 15.
* Σάλυξ S. 18.	Scopelus inf. M. 72.	Sida S. 17, 50.
Samii S. 37.	Scorufa S. 25.	Side S. 40.
Samnitæ M. 48.	Scyllæum S. 20.	Siderus S. 39.
Samnites S. 3.	Scyru S. 22, 23.	Sidodone N. 31.
Samothrace S. 27.	Scythæ Fr. 3, 5, 7, 12 S. 29.	Sidon S. 41, 42.
Samus inf. S. 37, 55, 56.	--- Androphagi Fr. 3.	Sidonii S. 42.
Samydace M. 22.	--- Phthiophagi Ar. I. 18.	Sidus S. 21.
Samydacus fl. ibid.	Scythia S. 29. Fr. 3, 7.	Sige Ar. II. 45.
Sandanes rex Ar. II. 30.	M. 28. Ar. II. 15, 21.	Sigmanus fl. M. 47.
Sandaraca M. 70. Ar. I. 14.	22, 28.	Signatus fl. M. 47.
Sangada N. 5.	Scythiæ urbes Græca Ar. I. 24.	Sigum S. 51.
Sangarius fl. M. 70. S. 34.	Scythotaurorum port. Fr. 6.	Sinu Aethiopes Ag. 42.
Ar. I. 13.	Sebastopolis Ar. I. 11, 12.	Sinx M. 10, 11, 14, 22, 30, 31, &c.
Sanichæ Ar. I. 19.	18.	--- Ichthiophagi M. 29.
Sanigæ Ar. I. 12.	* Σελωνικὸν εἶμα S. 43.	Sinarum sinus M. 29, 30.
* Σανί S. 37.	Sebennitica palus S. 43.	31.
Sanni Ar. I. 11.	Sebenniticum ostium S. 43.	--- regio Ar. II. 37.
Santones M. 47.	Selencus Nicanor N. 39.	Sindi Ann. 40.
Sapæ Ann. 40.	Selinus S. 4, 47.	Sindica Ann. 40. Ar. I. 19.
* Σαπιντα S. 48.	Selymbria S. 28.	Sindicus port. S. 31. Fr. 2.
Saraceni M. 16.	Semiramidis mons M. 21.	Singames fl. Ar. I. 10, 12.
* Σαράκη M. 70.	Ar. II. 20.	Sinope S. 54, 40. M. 72.
Saragenus senior Ar. II. 30.	Semylla Ar. II. 30.	73, 74. Ar. I. 15.
Satanga N. 6.	Septentrionalis oceanus M. 38, 45, 57, 59.	Sinopenles Ar. I. 1.
Sarapidis inf. Ar. II. 19.	Sequana fl. M. 48, 49, 50.	Sinthe ostia Ar. II. 22.
Sarapra Ann. 51.	Sera metrop. M. 29.	Sinthus fl. Ar. II. 21, 22.
Sardinia S. 2, 56. M. 9.	Serapionis dromus Ar. II. 9.	23.
* Σάρδα S. 35.	Seres M. 29.	Sinti S. 31.
Sarmatæ Fr. 2.	Serica M. 28.	Sintii Ann. 40.
Sarmatia Europæ M. 135, 54, 55, 56.	Seriphiorum littora Ag. 9.	Siphæ S. 15.
Sarmatici montes M. 51, 55.	Seriphus S. 22.	Siphnus S. 22.
Sarmaticus oceanus M. 54, 56, 60.	Sermylia S. 26.	* Σιφνύ M. 27.
Sarpedon S. 40.	Serpentina inf. Ag. 54.	Siracus fl. N. 52.
Sarra S. 42. Ann. 50.	Serpentes stupenda magnitudinis Ag. 52.	Σιθωνικὸν κάπν Ar. Ann. 36.
Saton inf. S. 10.	Sesamus S. 34.	Smyrna S. 37.
Saturni templum H. 1.	Sesatæ Ar. II. 37.	Sogdiani M. 25.
Satyrorum prom. M. 30.	Sesecrienz inf. Ar. II. 30.	Soli S. 40, 41.
Save urbs Ar. II. 13.	Sestus S. 28, 29, 35.	Σολοὶς prom. Ann. 60.
Savia Fr. 8.		Solois prom. S. 53.
Sauromatæ S. 31. Fr. 2, 4.		* Σολυγί S. 41.
Saxones M. 53.		Solus S. 40.
		Sopatma Ar. II. 34.
		* Σωπα S. 19.
		Sopha inf. M. 19.
		Solthe-

INDEX.

Softlhenes port. Fr. 16.	Syras prom. M. 72.	Temnos Ann. 47.
Sozopolis Fr. 12.	Syrmatæ S. 30.	Tempe S. 25.
Spadaga rex Ar. I. 12.	Syrmonicus sinus S. 26.	Tenagon arenosum M. 18.
* Σπαδαγέξ S. 25.	Συρμ. S. 22. in Var. leif.	Tenedus S. 35.
Spalathra ibid.	Syrts S. 46, 47, 52.	Tenryitaru nemos Ag. 22.
Sparta S. 17.	--- major S. 48.	Tenus S. 22, 55.
Spasini vallum M. 17.	--- minor S. 48, 49.	Teos S. 37.
--- regio Ar. II. 20.		Terabdon sinus Ar. II. 21.
Sperchius fl. S. 24.	T.	Terias fl. S. 4.
Spermophagi Ag. 37.		Terina S. 4.
* Σπέρμ S. 15.	Tabæ prom. Ar. II. 8.	* Τερπίε πστ. S. 37.
Sphynx Ag. 50.	Tenarus S. 17.	* Τέρπ S. 42.
Spina S. 6.	Tagara Ar. II. 29.	Tela M. 22.
Sporades Ag. 34.	Tagus fl. M. 42.	Tetracis S. 33.
Strachemphax rex Ar. I. 19.	Talmena N. 16.	* Τετρακίδα Fr. 13.
* Στραχίξ M. 19.	Talos Minois custos Ag. 8.	Tetrisias pr. Fr. 13. Ar. I. 24.
Stephane port. S. 34. Ar. I. 15.	Tamiriaca Fr. 7, 8.	Teuthrania S. 36.
--- vicus M. 72. Ar. I. 15.	Tamyraça Ar. I. 20.	Thamydeni Arabes Ag. 59.
Strobilus mons Ar. I. 12.	Tanais S. 30, 31. Fr. 1, 4.	
Strongylus m. M. 21.	M. 55. Ar. I. 19.	Thapfa S. 50.
Struthiophagi Ag. 42.	Tanicum ostium S. 43.	Thapfacus fl. S. 40, 41.
Strymon fl. S. 27, 29.	Tanthiragi Ar. II. 27.	Thapfus S. 48.
Stura N. 4.	Taoce prom. M. 19. N. 33.	--- minor Ann. 56.
Strymphaus S. 16.	Tapara Ar. I. 5.	Thasus inf. S. 27, 56.
Succaba inf. Ag. 58.	Tapatege Ar. II. 7.	* Θασια S. 39.
Suevus fl. M. 53.	Taprobana M. 2, 9, 14, 25. Ann. 76.	Theba S. 23, 24.
Σύκυ urbs Ann. 49.	Tarentum S. 5.	Thebaïs Ag. 21.
* Σύκ S. 40.	* Ταγ S. 48.	* Θιδύ M. 14.
* Σύμ S. 53.	Tarichæ S. 48.	Themiscyra S. 33.
* Συρ S. 38.	Turraconensis, vide Hispania.	* Θιδύ S. 34.
Sunium prom. S. 20, 21, 22.	Tarhis prom. N. 51.	Theodosia, v. Theudofia.
Susa M. 18.	Tarfuras fl. Ar. I. 10.	Theon ochema H. 5.
Susæ N. 37, &c.	Tarvedrum prom. quod & Orcas M. 59.	Thera S. 19.
Sufiana M. 14, 17, 18.	Tauchira S. 46.	Θεσσαλίη N. 77. in Var. leif.
Sulii N. 34, 35, 37.	Taulantii Ann. 15.	Theriodes sinus M. 30, 31.
Syagros m. M. 13.	Tauri S. 29. Ar. I. 6. Ag. 56. Fr. 6.	Therma S. 26.
--- prom. Ar. II. 17, 18.		Thermæ Ag. 53.
Sybaris S. 5.		Thermæzus sinus S. 26.
Sybrita S. 19. Ann. 26.		Thermodon S. 35. Fr. 2.
Sycaminon S. 42.		Ar. I. 16.
Syene N. 11.		Thermopylæ S. 24.
Syllium S. 40.		Therôn opp. Fr. 14, 15.
Symæthus S. 4.		Thessali S. 25.
Symbolorum port. Fr. 6.		Thessalia S. 24, 25.
Ar. I. 20.		Thespiæ S. 23.
Syme S. 38.		Thesproti S. 11.
Synastrena Ar. II. 24.		Thesprotia ibid.
Syracuse S. 4.		Thetis Leucen dat Achilli Fr. 10. Ar. I. 21.
Syrastrena Ar. II. 25.		Theudofia S. 29. Fr. 5, 6.
Syri S. 41.		Ar. I. 20.
Syria ibid.		--- Alanica Fr. 5.
--- cava S. 42.		Thiannica regio Ar. I. 6.
--- Palestina N. 38.		Thina Ar. II. 36.
--- Ptolemæi Ag. 64.		Thi-

INDEX.

Thinx <i>Sinarum metrop.</i> M. 14.	Toricus S. 31.	Venedicus <i>sinus</i> M. 54, 55, 56.
Thoana Ar. I. 6.	Torone S. 26.	Veneris portus Ag. 54.
Thoariss fl. Ar. I. 16.	Toronicus <i>sinus</i> S. 25. in Var. lect. Ann. 36.	--- <i>templum</i> M. 44, 45.
Thoas rex Ar. I. 6.	Trachis S. 24.	Ar. I. 13.
Thoenis Ag. 22.	Transducta M. 39.	--- <i>urbs</i> Ag. 16.
Thonis S. 44.	Trapera Ar. II. 24.	Veneri S. 3.
Thracas Fr. 10. M. 70.	Trapezus S. 33. Ar. I. 1, 3, 6, 11, 12, 18.	Vesper cornu H. 4.
Thracia S. 27, 29, 34.	Trappega <i>navis genus</i> Ar. II. 25.	Viadus fl. M. 53.
Fr. 11, 14.	Teopys <i>urbs</i> , unde <i>ignobilior</i> Ann. 50.	Vidrus fl. M. 51.
--- Astica Fr. 15.	Triopium S. 38.	Vindicta <i>ars</i> S. 53.
--- Pontica <i>ibid.</i>	Tripolis S. 41. Ar. I. 17.	Virginius <i>occur.</i> M. 58, 59.
Thracius Bosporus M. 68.	* <i>Teopys</i> <i>urbs</i> S. 29.	Vistula fl. M. 51, 53, 54, 55.
69, 71.	Triton fl. S. 49.	Visurgis fl. M. 51.
Thrambus S. 26.	Tritonis <i>inf.</i> S. 49.	Ulyssis <i>habitatio</i> S. 5.
Thronium S. 23.	Tritonites <i>sinus</i> S. 48.	Umbri S. 6.
Thule <i>inf.</i> M. 8.	Troas S. 33.	--- <i>colunt Diomedem</i> S. 6.
Thurii S. 3.	Troas N. 16.	Umbria <i>ibid.</i>
Thurium S. 5. Ann. 20.	Troas S. 33.	Volsci S. 3.
Thymena Ar. I. 15.	Troas N. 16.	Uppara Ar. II. 30.
Thymiamitum regio H. 5.	Troas S. 33.	Urce Ar. 45.
Thymiaterias S. 53.	Troas S. 33.	Uria <i>Jovis sanum</i> Fr. 16, 17. M. 68.
Thymiaterium H. 2. Ann. 1.	Troas S. 33.	Uritum S. 12.
Thynias <i>inf.</i> S. 34. M. 69, 70.	Troas S. 33.	Vtica S. 50.
--- <i>prom.</i> Fr. 15.	Troas S. 33.	Vulcani <i>sanum</i> S. 59.
--- <i>littus</i> Ar. I. 24.	Troas S. 33.	Uxii N. 34, 35.
Thysus S. 26.	Troas S. 33.	
Tibareni S. 33.	Troas S. 33.	
Tid. S. 34.	Troas S. 33.	
Tigris fl. M. 14, 15, 16.	Troas S. 33.	
17. N. 37.	Troas S. 33.	
Tijum S. 54.	Troas S. 33.	
Timolzum M. 71.	Troas S. 33.	
Tingis M. 7.	Troas S. 33.	
Tios Ar. I. 14.	Troas S. 33.	
Tipasa Ann. 57.	Troas S. 33.	
Tiristasis S. 28.	Troas S. 33.	
Tiriza Fr. 13.	Troas S. 33.	
Tiryatha S. 19.	Troas S. 33.	
Tisebarica regio Ar. II. 1.	Troas S. 33.	
Titaresius fl. Ar. I. 8.	Troas S. 33.	
* <i>Titares</i> S. 34.	Troas S. 33.	
Tium M. 70, 71.	Troas S. 33.	
Tlepolemus <i>Sasraps</i> N. 29.	Troas S. 33.	
* <i>Tlepole</i> Ar. I. 24.	Troas S. 33.	
Tomarus fl. N. 8.	Troas S. 33.	
Tomi Fr. 12.	Troas S. 33.	
Tomitani <i>ibid.</i>	Troas S. 33.	
Toparon Byzantium Ar. II. 30.	Troas S. 33.	

AUCTORES

In Opusculis istis Geographicis citati.

Æ Schylus Agatharch. p. 12.	Hanno Carthaginiensis Marcan. Per. ripl. 63. Nearch. 40.
--- in Prometheo soluto Arrian. Peripl. P. Eux. 19. & Fr. Peripl. 1.	Hecateus Agatharch. 48.
Androthones Thasius Marcan. Per. 63.	Hegeliu Id. 17.
Antiphanes Bergæus Id. 62.	Hermelionax Id. 19.
Apellas Cyrenæus Id. 63.	Herodorus Arrian. Per. P. Eux. 16, 18.
Artemidorus Ephesus Id. 1, 6, 35, 37, 46, 63, 64, 65, 66. Fragn. Peripl. 10.	Hesiodus Agatharch. 6 12.
Basilis Agatharch. 48.	Homerus Id. 12. Arr. Per. P. Eux. 3, 8, 23.
Botthæus Marcan. Peripl. 63.	Isidorus Characenus Marcan. Per. 63.
Cleon Siciliensis Marcan. Peripl. 63.	Lycus Agatharch. 48.
Clinias Hilaricus Agatharch. 2.	Menippus Pergamensis Marcan. Per. 63, 65, 66, 67.
Demetrius Agatharch. 48.	Phileas Atheniensis Marcan. Per. 63.
Demetrius Calatianus Fragn. Peripl. 10.	Protagoras Id. 2, 35, 37, 55.
Demosthenes Agatharch. 19, 21.	Ptolemæus Id. 2, 6, 35.
Dionysius Diogenis filius Marcan. Peripl. 6.	Pythias Massaliota Id. 63.
Diophrantus Agatharch. 48.	Scylax Caryandensis Id. 63.
Ephorus Fragn. Peripl. 2, 3, 4.	Simmiu Id. <i>ibid.</i>
Eratosthenes Cyrenæus Marcan. Per. ripl. 6, 63, 64.	Sofander Id. <i>ibid.</i>
Eudoxus Rhodius Id. 63.	Strabo Id. <i>ibid.</i>
Euripides Agatharch. 12.	Timæus Agatharch. 48.
Euthymanes Massaliota Marcan. Per. 65.	Timothæus Rhodius Marcan. Per. 63. 64.
	Xenophon Arrian. Peripl. Ponti Eux. 1, 2, 11, 13, 14, 15, 17, 24. & Fragn. Peripl. 15.

SCRIPTORES

In Annotationibus emendati, illustrati, & notati.

Æ Thici itinerarium 58, 84 <i>lit.</i>	Herodorus 9, 36 <i>lit.</i> 40, 55.
Ammianus Marcellinus 67, 78.	Hesychius 10, 40, 47, 83.
Apollonii Scholiasies 14.	Homerus 31.
Aristoteles 16, 17, 18, 79, 81.	Iornandes 83.
Charax apud Constant. Porphyrog. 8.	Josephus 48.
Cornelius Nepos 4.	Juvenalis Scholiasies 62.
Demosthenes 57.	Licentius 79.
Diodorus Siculus 5, 25, 34, 43, 65, & p. 22. Var. lect. ad Agatharch.	Livius 21.
Etymologicon magnum 44.	Martianus Capella 83.
Geographus Ravennas 54.	Megasthenes 41.
	Memnon apud Photium 44.
	N n n Ovidius

Ovidius	28.	21. Var. lect. ad Marciani Periplum.	
Palaeophatus	5, 60.	Rufus Festus	42, 61.
Paufanias	22.	Seneca Philosophus	80.
Petronius Arbitr	10.	— Tragicus	ibid.
Peutingeri tabulæ 53, 84. & p. 5. Var.		Silius Italicus	52.
lect. ad Fragm. Periplus.		Solinus	6.
Plinius 44, 48, 60, 80, 81 bis. 82.		Socrates in Historia Eccles.	41.
Plutarchus Junior in Libello de Fluminibus 65.		Stephanus περί πόντων 22, 31, 35 bis.	
Pollux	48.	37, 39, 43 bis. 51, 52, 53, 79.	
Pomponius Mela 12, 28, 35, 43, 84.		Strabo	44, 45, 47, 60, 62.
Posidippus	9.	Suidas	39.
Procopius p. 2. Var. lect. ad Fragm. Periplus.		Theocriti Scholiastes	47.
Ptolemaeus 49, 27 bis. 29, 37, 39,		Thucydides	33.
42, 49, 53 bis. 58, 79, 80. & pag.		Tibullus	80.
5. Var. lect. ad Scylacem, & pag.		Valerius Flaccus	43.
		Xenophon	44.

OMISSA

In Testimoniis de Hannone.

Arrianus in Indicis.

AΝΝΩΝ ὃ ὁ Λίβυς ἐκ Καρχηδόνος ἐρμηνεύεις, ὑπὸ ῥ' Ἡρακλείδους σήλας ἐξεπλάωσεν ἔξω ἐς τὸ πόντον, ἐν αἰετῶν τ' Λιβύῃ γῶν ἔχων· καὶ ἔστε ῥ' ὡς ἀνίσχοντα ἥλιον ὁ πλοῦς αὐτῶν ἐχέμετο, τὰς πάσας πέντε καὶ τελέκοντα ἡμέρας. ὡς δ' ἡ δὴ ἐς μεσημβρίῳ ἐξεστρέφετο, πολλὰς ἀμνηχανίῃσιν ἐντύγχανεν, ὕδατος τε ἀπολείη καὶ καύματι δ' ἀπρὸς ἐλπίσιν καὶ ὑπὸ πνεύματι ἐς τὸ πόντον ἐμβάλλουσιν.

Aristides in oratione Egyptiaca.

Καὶ μὲν ἐξ ἐκ Καρχηδονίων οἱ ἐκπλοῦσαντες ἔξω Γαδείρων, καὶ τὰς ἐν τοῖς ἐρήμοις τ' Λιβύης πόλεις οἰκίσαντες, τῶν ἡνεγκαν οἰκισαὶ τ' ἀλγόν, ἐπ' ἀνέγκαν, ἐπ' ἀνέστησαν ἐν τῷ ἱερῷ. ἕτερα πολλὰ καὶ ἀποπεγνύσαντες, ὡς ἔτ' ἀγνοῶσι δὴ ποθεν, ὅτε γινόντας εἰκὸς ἡμῶν ἀποκρῖναι.

In Testimoniis de Arriano.

Stephanus in voce Αἰθῶαι.

Ἐστὶ δ' ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ χεῖρον Αἰθῶαι, ὡς Αἰγύανος· ἔστ' δ' αἰετὸν αὐτόθι Εὐλωκόν.

In voce Ἰστῶ.

Ἰστῶ ἐν τῷ Πόντῳ Αἰγύανος δὲ Ἰστῶν, ὡς Οὐλίαν αὐτῶν φασί.

In

In voce Κοτύωρα.

Κοτύωρα, κώμη πρὸς τῷ Πόντῳ ὡς Αἰγύανος.

In voce Λαζοί.

Ἐστὶ δ' χεῖρον ἐν Πόντῳ παλαιὰ Λαζική, ὡς Αἰγύανος.

In Testimoniis de Nearcho.

Photius in Bibliotheca.

Καὶ αὐτὸς ῥ' [Αλέξανδρος] ἐξ Ἰνδῶν ὑποσπέρων, ἀπὸ γῆς ἐπαιεῖτο καὶ ἐπ' ἀνέμους. Νεάρχῳ δὲ στρατείαν ὡς ἀφ' αὐτῶν, ἐπ' ἀπὸ γῆς καὶ θαλάσσης πορείαν· καὶ συμβάλλουσιν ἀλλήλοις τὰ ἀπὸ γῆς καὶ θαλάσσης στρατιώται ὡς Καρμανίαν. Ἀπὸ Καρμανίας δὲ Αλέξανδρος ἐς Περσίαν. Νεάρχος δὲ ἐς τὴν Σασιανὴν γῆν ἐπ' ἀπὸ γῆς ἀποπλεῖν, καὶ τὴν Τίγρητος ποταμὸς τὰς ἐκβολὰς. Καὶ ἀφ' αὐτῶν ἐπ' ἀπὸ γῆς Νεάρχῳ ἀπὸ γῆς Ἰωνική φράσσει ἢ ὁπότε φράσσει αὐτῶν ἰδίως Ἰνδική.

In Testimoniis de Marciano.

Stephanus in voce Βρεθία.

Καὶ ἄλλοι ὅτι ἀπὸ π, Πρετανίδες νῆσοι, ὡς Μαρκιανὸς καὶ Πτολεμαῖος.

In voce Νικόπολις.

Νικόπολις, πόλις Ἡπείρου, ὡς Μαρκιανὸς.

In Fragmentis Artemidori.

Appendix Proverbiorum Graecorum à Vaticana Bibliotheca.

Αρτεμίδωρος φησιν, ὅτι Φίλιππος ἐκπτε πονηρῶν πόλιν καλαυδῶν, ἐν ᾗ πάντες τὸς πονηρὰς κολάζων κατέργαζεν.

Tzetzes ad Lycophronem.

Αἱ δ' Ἰουμνησίαι αὐταὶ νῆσοι ὡς τὴν Τυρηνίαν εἰσὶ μέγανται δ' αὐτῶν καὶ Αρτεμίδωρος.

In Annotationibus.

P. 47. Post notam ad p. 37. v. 10. infere: Vers. cod. Καὶ Σμύρνα καὶ ὁ Ὀμηρὸς ἡμῶν] Καὶ Σμύρνα ἐξ ἡς Ὀμηρὸς ἡμῶν legit L. Allatius in libello de patria Homeri, p. 191.

P. 65. Post notam ad p. 8. v. 1. adde: V. S. Βιβακιδῶν τ' ὕδατος] Hic τ' βιβακιδῶν ὕδατος est aqua statim hausta, ἀρπάζοντες ὕδατος. Scalig. ad Theocr. p. 1.

P. 69.

P. 70. Notae ad p. 24. v. 22. adjice: Legendum *μύχας* ἢ *ἡμί*
ἄστα ἢ *πύργου*. Hoc enim dicit; ejus regionis à Sinu Barbarico
ad id Barygazorum promontorium, quod est juxta Asta & ultra,
præternavigationem esse stadiorum trium M. Ita [& pag. seq.
v. 15.] non dubito quin Arrianus τὸ πρὸς Ἀστα ἢ πύργου scripserit. *Rut-*
gersf. in Var. lect. l. I. c. 14.

P. 71. Post notam ad p. 34. v. 4. adde: P. 34. v. 5. *Τερονίππυ*] Lege *τερονίππυ*, licet *περονίππυ* olim emendabamus. Jam enim nullo mihi dubium est, quin accipiendum sit de pinnino vellere: quare *τερονίππυ* nihil aliud erit quam in modum lanæ neri. *Salmas.* ad *Tertull.* de *Pallio*, p. 218. Idem in versu mox sequenti legit *Αἰεταρέπιδες*.

P. 84. Post notam ad p. 9. v. 22. inferre: P. 12. v. 1. *Ei; T Adriaticum*
[?] Græcorum antiquissimi existimarunt Istrum in Adriaticum
pelagus exire.

Testimoniorum ad Hann. versu ult. pro *praefatione lege dissertationibus*. Scyllacis p. 20. in var. lect. v. 3. pro *Αδύαζαρ* lege *Αδύαζαρ*. Pag. 22. in var. lect. v. 6. dele. *Sic legendum, vulgo est Μύχαλα. Voss.* Pag. 35. in versione, v. 3. adde, *post Lixum (Trabas fl. cum portu.* Pag. 36. in var. lect. v. 1. lege *Αχθρ*. Pag. 39. in textu, v. 12. lege *Χινδάνηα*. Arriani peripl. P. Eux. pag. 12. in var. lect. lege *Σάμνηα*. Arr. per. Maris Erythr. p. 24. in var. lect. v. 4. pro *Αγάκμπα* lege *Αγάκμπαα*. & v. ult. lege *Ατακίππαα*. Pag. 25. in textu, v. 15. pro *πέρς* lege *πέρ*. Pag. 37. in textu, v. 19. pro *εἰ δὲ ταῦτα δοκῶντις* lege *εἰ δὲ καὶ δοκῶντις*. In var. lect. v. 3. pro *τις* & *τι* lege *εἰ τις* & *τι*. v. 5. pro *διὰ πρὸς* lege *διὰ πρὸς*. Testimoniorum ad Marcian. pag. ult. pro *Τίγρι* lege *Τίγγρις*. Marciani p. 24. in versione, v. 23. pro *Arabico* lege *Arabio*. Pag. 34. in textu, v. 30. pro *Γιτῶ* lege *γῆ τῶ*, & in versione dele *Getarum*. Pag. 39. in var. lect. v. 4. pro *Μυαχία* lege *Μυαχίαα*. vide Steph. in v. Βύλα. Pag. 46. in versione, v. 17. pro *[ε &] gntibus* lege *[ε] gntibus*. Pag. 55. in versione, v. 13. pro *fini* lege *finis*. Pag. 66. in var. lect. v. 1. lege *ἀγίαι*. Pag. 71. in versione, v. 13. pro *adversa* lege *subversa*. Annot. p. 71. v. 17. pro *fama* lege *famam*. Pag. 77. v. 30. lege *Mediolanum*. Pag. 80. v. 1. lege *περὶ μέρους*. In indice primo, pro *Leones Arabi equi* lege *Leones Arabia quales*.

F I N I S.